၂၁၄၉၁

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း၊ဘုန်းတော်ကြီး ဥဋ္ဌာသလ
ဂင်းမြို့နယ် ညောင်လွန်တောရတိုက်၊ တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဥဋ္ဌာနာယက
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဋ္ဌာန်းသိပ္ပံတိုက်၊ဆရာတော် ဥဋ္ဌာဏ္ဍက စသော
အသျှင်သူမြတ်တို့၏ တပည့် (ပါဠိပါရဂူဘွဲ့ရ)

ဥဋ္ဌာသီဟမလ

စီစဉ်ရေးသားအပ်သော

ပိဋကလမ်းညွှန်

ဒုတိယတွဲ

(ပ-မှ ဟ-အဆိ)

နိကာယ်ငါးရပ် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့မှ မှတ်သားဘွယ်ရာ အချက်များကို
ထုတ်နုတ်၍ အကွာရာစဉ်တို့ဖြင့် ညွှန်ပြထားသည်။
(၇) ကြိမ်မြောက် ဓမ္မဒါနအဖြစ် လှူဒါန်းပါ၏။

ရန်ကုန်မြို့
ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်

၁၃၂၉-ခု (သာသနာ ၂၅၁၁) ၁၉၆၈-ခု

ပိဋ္ဌကလမ်းညွှန် ဒုတိယတွဲ
ပုံနှိပ်ခြင်း
၁၉၆၈-ခု၊ တန္ဓာဝါရိလ
စာအုပ်ရေ (၁၀၀၀)
ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၃၀၂၆)

Made and Printed in the Union of Burma
by the Hanthawaddy Press, Rangoon

ရန်ကုန်မြို့ အမှတ် ၅၃-နတ်မောက်လမ်းသွယ်ရှိ
ဟံသာဝတီ ပုံနှိပ်တိုက်တွင် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၀၄-၀၀၀၄)
ဦးဇော်ဝင်းက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပဏာမ ကထာ

(က) သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ နိဗ္ဗာန မဂ္ဂဒေသကံ။
မဂ္ဂဂ်ိပထပုရာဏံ၊ ဒီပကံ လောကနာယကံ။ ။

(ခ) နမာမဟံ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓမ္မံ ဇိနပူဇိတံ၊
အနဂ်ံ ဒ္ဌယသံယံ၊ အာစေရံ တီဟိ သာဒရံ။ ။

သဗ္ဗဒေဝမနုဿာနံ၊ ကြင်းမဲ့ဥသုံ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ဗြဟ္မာနတ်လူ ဟိန္ဒူဂူတို့အား။ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂဒေသကံ၊ တဏှာဝဝါန အေးမြငြိမ်းချမ်း နိဗ္ဗာန်သို့တက်လှမ်းနိုင်ရန် လမ်းအမှန်ကို ဧကန်ကျန ညွှန်ပြတော်မူတတ်ထသော၊မဂ္ဂဂ်ိပထပုရာဏံ၊ရှေးရှေးနောင်တော် မြတ်ဗုဒ္ဓါတို့ဟောဖေါ်ညွှန်ပြ မဂ္ဂဒေသနာ လမ်းဟောင်းရာကို။ ဒီပကံ၊ကမ္ဘာသရေ့ လွန်လေကြာညောင်းပိတ်ပေါင်းခြိုန္ဓယ် ပိတ်ဖုံးကွယ်သဖြင့် မလွယ်သိရန် လမ်းဟောင်းမှန်ကို ကေန်ကျန ညွှန်ပြတော်မူတတ်ထသော။ လောကနာယကဟု၊ လမ်းမှန်ညွှန်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် သုံးရပ်ဘုံသူ များဗိုလ်လူတို့ ကြည်ဖြူရွှေထား ရှေ့ဆွားကြီးမြှား ဥုံးစီးအကျော် မြတ်ဘုန်းမော်ကိုဂုင်း။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ကာမ, အတ္တ, နုယောဂလမ်း မသမ်းရှောင်ကွင်း ချဉ်းနင်းအလယ် မှီတွယ်ရခြင်းကြောင့် ကောင်းမွန်သန့်ရှင်း လွန်မင်းထူးမြတ် သန့်ဓာတ်လည်း ရှိပေထသော။ ဇိနပူဇိတံ၊ သုံးလူစိန္တေ မြတ်မဟေတို့ ရိုသေလေးမြတ် အာရုံပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်ထသော။ သဒ္ဓမ္မဟု၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဓမ္မကွန်ဟု ဆယ်တန်ပိုင်းခြား မြတ်တရားကိုဂုင်း။ အနဂ်ံ၊ လောဘ,ဒေါသ,မောဟ စသား ညစ်ကြေးများတို့ လားလားမကပ် ကင်းစင်တတ်သဖြင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည်လင်ပြီးသား ကြည်လင်ငြားရန် လမ်းမှန်လိုက်တတ် ဂုဏ်သကတ်ကြောင့် မြင့်မြတ်သန့်စင် ကြည်လင်လတ်ဖြစ်သော။ ဒ္ဌယသံယဟု၊ ရှစ်သွယ်အရိယာ မျှားသံယာနှင့် ကောင်းစွာကျင့်ဘိ သမုတိသံယာ ဤနှစ်ဖြာကိုဂုင်း။ အာစေရဟု၊ ဓမ္မဝိနယ လမ်းမှန်ကျအောင် ရှေ့ဆောင်ညွှန်ပြ အနန္တကျေးဇူး ပြုဘူးပေတတ် ဆရာမြတ် အပေါင်းကိုဂုင်း။ အဟံ၊ လောကဓမ်ကြီ မတုန်လှုပ်တတ် ခန္ဓာတ်အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ဘားရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် အချက်သိမြင် ကျေးဇူးရှင်သည် မည်တွင်စေရ "သိဟဗလ" နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ တီဟိ၊ ကာယဝစီ တလိမနော သုံးပါးသောဒွါရတို့ဖြင့်။ သာဒရံ၊ ဘယလာဘ ကုသကြဉ်ရှောင်း ဂုဏ်တော်ပေါင်းကို ခညောင်းဝပ်စင်း ရိုသေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နမာမိ၊ လက်အုပ်အဋ္ဌလိ ထိပ်ဝယ်ချီလျက် ရှင်ကြည်ဝမ်းသာ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဝိသေသ ပဏာမကထာ

သိဟ်ဗလံ သိဟနာဒံ၊ သိဟသေယျဟ ဥတ္တမံ။
သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓ ကာယံ တံ၊ ဝန္ဒာမိ သိဟဟာနုကံ။ ။

သိဟဗလံ၊ လောကဓမ်ကြီ မတုန်လှုပ်တတ် ခန္ဓီခ်ာတ်အား ကြီးမားပြန့်ကျယ် သွယ်သွယ်ဘေးရန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ဤအနက်ကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့်တမူ ခြေသ်ုမင်းအားနှင့်တူတော်မူထသော။ သိဟနာဒံ၊ သားမျှားသနင်းခြေသ်ုမင်းသည် ကြောက်ခြင်းကင်းဘိ ရဲရင့်ရှိကာ ဟောက်ဝုံပါသို့ သုံးလူစိန္တေ မြာ်ဗုဒ္ဓေလည်း ဝေနေပေါ်ကြွယ် မျှားဗိုလ်လယ်၌ ရဲရဲရင့်ရင့် နှုတ်ခွန်းဆင့်တော်မူတတ်ထသော။ ဥတ္တမံ၊ သုံးမျိုးလေးမျိုး အိပ်ကြရိုးတွင် အရိုးမြင့်မြတ် ဇာတိခာတ်ကိန်း အေးငြိမ်းအိပ်တတ် အမြတ်ဖြစ်ပေထသော။ သိဟသေယျဟု၊ လက်ျာနံတောင်း စောင်းလျက်ပြုကာ ခြေမှာနည်းငယ် ထက်အောက်ဖယ်၍ ပြည့်ကြွယ်အတိ သမ္ပဇဉ်ရှိလျက် မပျက်အမူ ကျိန်းစက်တော်မူထသော၊ သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယံ၊ ခြေသ်ုမင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်ကိုယ် မောက်မိုပြည့်သား ကဲ့အလားသို့ ဘုရားကိုယ်တော် လုံးစုံလျော်ကန် ရှေ့ရံ၀နောက် ပြည့်ဖြိုးမောက်ကာ လွန်စွာတင့်တယ်တော်မူထသော။ သိဟဟာနုကံ၊ (ဟနုကံဟူရှိသင့်သော်လည်း ဆန်းဂိုဏ်းငဲ့၍ ဒီဃနှင့်ရှိနေခြင်းဖြစ်၏)၊ ခြေသ်ုမင်းဖျားအောက်မေးလားသို့ ထွားထွားပြည့်ကြွယ် နှစ်သွယ်ဧမေးဖျား ထင်ရှားပေါ်လွင် အမြင်သန့်ရှင်း ပြည့်ဖြိုးခြင်းလည်း ရှိတော်မူထသော၊တံသိဟံ၊ခြေသ်ုမင်းစစ် အဖြစ်မှန်ပြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ (၀၁) သိဟောတိခေါ ဘိက္ခဝေ တထာဂတ-သေတံ အဓိ၀စနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-မြက်ဟပါဠိ လာရှိဒေသနာသေချာရှင်းလင်း ခြေသ်ုမင်းစစ် အဖြစ်မှန်ပြား ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ "သိဟဗလ" နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ဂုဏ်တော်ဖုံဖုံ အာရုံထုံမွမ်း စိတ်ဖြင့်မှန်းကာ သဒ္ဓါကြည်ညို ရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

ဂန္ဓာရမ္ဘကထာ

ဒဒါမိ တံ အဟံ ဒါနိ၊ ဝိဇုက မဂ္ဂဒေသကံ။
ဝိဇုကေ အကိလမတ္ထာယ၊ ဂ၀ေသိနံ ယထာဗလံ။

ဝိဇုကေ၊ အစုသုံးသွယ် အကျွယ်ငါးရပ် နှံ့စပ်ပြန့်ကျယ် ဝိဇုကပင်လယ်၌။ ဂ၀ေသိနံ၊ လိုရာလိုရာ ရှာဖွေပါသော် စိတ်တော်ပင်ပန်း ကိုယ်လည်းနွမ်းလျက် ခဲခက်ဘိတောင်း ရှာဖွေသူအပေါင်းတို့အား။ (၀၂) ရှာဖွေသူ အပေါင်းတို့ကို။

အကိလမတ္ထာယ၊ အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူနိုင် ငေးမှိုင်မရှိ ပကတိရှင်လန်း မပင်ပန်းစိမ့်သောဌာ။ ပိဋကမဂ္ဂဒေသကံ၊ ပိဋကသုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ် နှံ့စပ်ပြန့်ကြယ် မြစ်ပင်လယ်၌ အလွယ်တကူ ရှာဖွေယူဘို့ မချို့အက္ခရာ စဉ်တန်းကာဖြင့် အသင့်တင်ပြ "ပိဋကလမ်းညွှန် မြတ်ကျမ်းမွန်ကို"။ ယထာဗလံ၊ ကိုယ်အားဉာဏ်အား စွမ်းပကားရှိသမျှသာ၊ (လိခိတ္တာ) လေးမိုးလေးနှစ် အားသစ်လုံ့လ ဝီရိယဇွဲ မြမြကြိုးကုတ် အားထုတ်ရေးသားပြီး၍။ ဒါနိ ဇာဒါနိ၊ အချိန်ရောက်လာ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထို "ပိဋကလမ်းညွှန်" မြတ်ကျမ်းမွန်ကို။ အဟံ၊ "သီဟဗလ" နာမမှည့်ခေါ် တပည့်တော်သည်။ ဒဒါမိ၊ ပညာပါရမီ ဖြစ်စေရည်လျှက် မပျက်စေတနာ သုံးဖြာရှင်လန်း လှူဒါန်းပါ၏ဘုရား။

ပတ္ထနာကထာ

သီယံ ပပ္ပေါမိ နိဗ္ဗာနံ၊ ဟန္ဒာ ကိလေသ ကိဉ္ဆနံ။
ဗဟုလံ၀ ပရတ္ထမ္ပိ၊ လလေမိ ဇာတိ ဇာတိယံ။

ကိလေသ ကိဉ္ဆနံ၊ သတ္တ၀ါ၀ေနေ များဗိုလ်ခြေတို့အား လှုပ်ရှားမငြိမ် ဇုန္ဒြေကင်း သိရ်ဖျင်းလေအောင် သွေးဆောင်နှိပ်စက် အဖျက်တရား ပေါင်းအများကို။ ဟန္ဒာ၊အရဟတ္တမဂ် ခားသန်လျှက်ဖြင့် ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင် သုဓိသင်ပြီး၍။ (၀ါ) သော်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဇာတိဇရာ အစဖြာသား ဆယ်တပါးမီး အပြီးငြိမ်းရာ မြိုက်ခေမာသို့။ သီယံ၊ အသေ့မကြာ ဆောလျင်စွာ။ ပပ္ပေါမိ၊ ဆိုက်ရောက်ရပါလို၏။ ဇာတိ ဇာတိယံ၊ နိဗ္ဗာနခံ့ရာတ် အမြိုက်ရပ်သို့ ဆိုက်ကပ်မကြုံ ခိုက်အဟုန်ဝယ် သွယ်သွယ်များလှ ထိုထိုဘ၀၌။ ပရတ္ထမ္ပိ၊ မိမိကိုယ်ကျိုး သည်ပိုးပြီးလစ် အားသစ်မွေးကာ မေတ္တာရှုထား သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကိုလည်း။ ဗဟုလံ၀၊ ထပ်ကာထပ်ကာ အကြိမ်များစွာသာလျှင်။ လလေမိ၊ မဖြစ်မနေ အားသစ်ဖွေလျှက် မပျက်စေတနာ ရှက်ဆောင်နိုင်ရပါလို၏။

ဥုးသီဟဗလ (ပါဠိပါရဂူ)
ပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းပြုအသျှင်
ဓမ္မဒါနအဖွဲ့တာ၀စဉ်ခံ အကျိုးဆောင်
ထီးလှိုင်ကျောင်း
ရမည်းသင်းမြို့နယ်။

ဤပိဋ္ဌကလမ်းညွှန်ကျမ်းပြုအဘိုး ဥုံးသီဟမဟလ အားပြုသော ဓမ္မဒါနအမွှေကြီးမှ ရှာဒါန်းပြီးသော ကျမ်းစာများ

ဥုံးရေ	ကျမ်းစာ အမည်	အုပ်ရေ	ကုန်ကျငွေပေါင်း
၁	ပဋ္ဌာန်းပါရဂူဇယားပုံ ကျမ်းငယ်	၁၀၀၀	၁၅၇၄
၂	ယမိုက်ပါရဂူဇယားပုံ ကျမ်းငယ်နှင့်		
	ခဘဂုကထာ ဇယားပုံကျမ်း	၁၀၀၀	၂၇၃၀
၃	ဗုဒ္ဓလမ်းစဉ်	၅၀၀	၄၅၀
၄	ဓမ္မာစရိယပါရဂူကျမ်း	၁၀၀၀	၁၇၀၀
၅	ဘော်လိုင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး		
	ထေရပ္ပတ္တိနှင့် စာမေးပွဲသတင်း		
	ကြေငြာချက်	၁၀၀၀	၂၀၅
၆	ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ကိုးကွယ်နည်း	၁၀၀၀	၀၄၂
၇	ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး(ပထမတွဲ)	၁၀၀၀	၈၁၁၅
			၁၅၆၉၆
၈	ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး(ဒုတိယတွဲ)		
	လှုဒါန်းဆဲ	၁၀၀၀	၉၅၀၀
	စုစုပေါင်း ကုန်ကျငွေ....	.....	၂၅၁၉၆

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ၏ လိုရင်းပဓာန အနှစ်သာရသည် ပတိဝေဓသဒ္ဓမ္မကို ရရှိသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်စွာခံစားနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ပတိဝေဓ သဒ္ဓမ္မကို ရရှိသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်စွာ ခံစားနိုင်ရန်မှာလည်း ပတိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော လမ်းစဉ်ကို နစ်နစ်နောနော စောကြောဝေဖန်ကာ စစ်မှန်တိကျသောနည်းလမ်း အတိုင်း ဝိရိယနှင့် သမာဓိ မျှတအောင်ထားကာ မနေမနား ကြိုးစားရမည့် လုပ်ငန်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

ပရိယတ္တိ စစ်မှန်တိကျသော ပတိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ နည်းလမ်းကို ရရှိရန်မှာ လည်း လွယ်ကူသောကိစ္စမဟုတ်ပါ။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော ကြီးကျယ်နက်ဝှမ်း ကမ်းကိုပင်မမြင်နိုင်သည့် ပင်လယ်ကို ကူးခတ်နိုင်မှသာဖြစ်နိုင်သောအရာဖြစ်ပေသည်။ ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ တည်းဟူသော ဝိဋကသုံးပုံ နိကာယ်ငါးရပ်ဆိုသည်မှာလည်း ကြီးကျယ်လှပါ၏။ နက်နဲလှပါ၏။ "မ-တထောင်တကောင်ဖွါး" တဉ္ဇုးတယောက်သာလျှင် ဆုံးခန်း တိုင်မြောက်ပေါက်ရောက်အောင် လေ့လာနိုင်သူ ရှိပေသည်။

မရှိမဖြစ် တထောင်တယောက် ဆုံးခန်းပေါက် လေ့လာထားသူတို့ပင် ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ ဝိဋကဝယ် ဘယ်သုတ်,ဘယ်ဝဂ်,ဘယ်အချက်၌ ဘယ်အရာကို ဟော်ထားလေသည်၊ ဘယ်အရာကို ဖွင့်ပြထားလေသည်-ဟု ဆောလျှင်တဖြုတ် ယုတ်ခြည်းခဏ ညွှန်ပြနိုင်သူကား ရှာမှ ရှားပင်ဖြစ်၏။ နှံ့နှံ့စပ်စပ် ဆုံးခန်းပေါက်လေ့လာထားခြင်း မရှိသူတို့အဖို့ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိပါတော့ခဏ၊ ထိုမျှကျယ်ဝှမ်းနက်နဲ ခက်ခဲလှသော ဝိဋကဝယ် ဆောလျှင်တဖြုတ် လိုရာကိုယုတ်ခြည်းဖေါ်ပြနိုင်သော ကျမ်းစာကား မရှိမဖြစ်, ခေတ်အခြေအနေအရ အလွန်ပင်လိုအပ်လှပေသည်။

မြန်မာ့သာသနာတခုင် အမှန်ပင်လိုအပ်လျက်ရှိနေသော ဝိဋက သုံးသွယ် နိကာယ်ငါးရပ်လုံးမှ ခြုံ၍ သိသင့် မှတ်သင့်သည်များကို အလွယ်တကူ ကြည့်ရှုနိုင်ရန် အတိအကျညွှန်ပြသော ကျမ်းစာကား မြန်မာ့သာသနာဝင်တလျှောက် ပုဂံ, ပင်းယ, စစ်ကိုင်း, အင်းဝ, အမရပူရ, မန္တလေး ရတနာပုံခေတ်အထိ မပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသေးချေ။ မြန်မာ့သာသနာဝင်တလျှောက်လုံး၌ သန်ရာသန်ရာ ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသည့် ကျမ်းစာများကား ထူးထွေဆန်းပြား ပေါများလှပါပေသည်။

နိဒါန်း

သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလီ လူချိုးခြား အင်္ဂလိပ်လက်ထက်၌ကား ပိဋကမှ, မှတ်သင့်မှတ်ရာများကို ထုတ်နုတ်၍, အတိအကျ လမ်းညွှန်ပြသော ကျမ်းငယ်တစောင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ပေသည်။ ဆက်ပါအုံ့၊ ၁၂၇၀-ခုနှစ်၌ လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၏, တိုက်တွန်းတော်မူချက်အရ မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ် ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အရှင်သောမာဘိသိရိ ကြီးမှူးသော ဆရာတော်များအဖွဲ့က (သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလီ) ဟူသောအမည်ဖြင့် ပါဠိအဘိဓံနာန်တစောင် စတင်ပြုစုခဲ့ပါသည်။ ထိုအဘိဓာန်နှင့်အတူ "ပိဋက" မှ မှတ်သင့် သိသင့်သည်များကို ထုတ်နုတ်၍, အက္ခရာဝလိစဉ်ကာ ညွှန်ပြထားသော (သဒ္ဒတ္ထရတနာဝလီ) ဟူသော ကျမ်းငယ်တစောင် ပေါ်ထွက်ခဲ့ဖူးပေသည်။ ထိုကျမ်းငယ်မှာလည်း အဘိဓာန်ပြုစုစဉ် သွားယင်းဟန်လွဲသကောမျိုးဖြင့် ပြုစုခြင်း ဖြစ်ပေရာ လမ်းရှင်းခြင်းမျိုးလောက်သာဖြစ်၍, အားရနှစ်သက်လောက်သည့် အခြေအနေ မဟုတ်ပါသေးချေ။

တံပိဋကနိတိ ပြည်ထောင်စုခေတ် ၁၃၁၆-ခုနှစ်ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ကား အရှင် ဂန္ဓိရဝုဒ္ဓိဘိဝံသ၏, စာမျက်နှာ ၄၀၀-ကျော်ရှိ "တိပိဋကနိတိ" အမှတ် (က) ကျမ်းစာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ တိပိဋကနိတိကျမ်းကား ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့မှ ကောင်းနိုးရာရာ မှတ်သင့် သိသင့်သည်များကို ထုတ်နုတ်ဖော်ပြကာ ကျမ်းဂန် အစဉ်အတိုင်း စာမျက်နှာနံပါတ်များ ညွှန်ပြထားပေသည်။

တိပိဋကနိဘိကျမ်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို ထိုကျမ်းနိဒါန်း၌ ဤသို့ ဖော်ပြထားပေသည်။ "ဤကျမ်းစာ ထွက်ခဲပေါ်လာရန် ပထမအရင်းခံ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မောင်းထောင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏, သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်ကြီးဖြစ်သော "ပိဋကတ္တယပါရဂူ ဂန္ဓိန္ဒာရဝိဒူ" ဟူသော သဘာဝဂုဏ်ထူးနှင့် "ဝိသုဒ္ဓါရုံဝံသာ လက်ဘရ သဒ္ဓမ္မပါလ ပဏ္ဍိတခဇ" အကျော်သာသနခ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယ ဖြစ်တော်မူသော ပုသိမ်မြို့ မောင်းထောင်တိုက် ဂဏာဝါစက ဥုးရီးတော်ရင်း "အရှင်သိရိကုဏ္ဍလ" မဒေထရ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမဒေထရ်၏, ညွှန်ကြားပြုသ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟကိုခံယူ၍, ဤ"တိပိဋကနိတိ" ကျမ်းထွက်ပေါ်လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။

တိပိဋကနိတိ ကျမ်းမှာသည်း ရှေးဥုးစွာ ခရီးခဲကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ အကြောင်းအရာ နည်းပါးခြင်း ထိုကိုပုံနှိပ်စက်များမှ ရိုက်နှိပ်သည့် ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ ကျမ်းစာအုပ်များ၏, နံပါတ်ကို ညွှန်ပြ ထားခြင်းကြောင့် တိတိကျကျ မရှိမြင်း, အက္ခရာဝလိ-အက္ခရာစဉ်ဖြင့် ပြထားခြင်း မဟုတ်သေးဘဲ

ကျမ်းဂန် အစဉ်အတိုင်း ပြထားခြင်းကြောင့် လိုအပ်သည့်အရာကို ရရှိရန်ခက်ခဲခြင်းစသောအကြောင်းတို့ကြောင့် ခေတ်ကာလ[illegible]ခြားနေအရ ကောင်းမွန်လှသော်လည်း အားရနှစ်သက်ဖွယ် မဟုတ်သေးပါချေ။

ပိဋကလမ်းညွှန် မြန်မာနိုင်ငံသာသနာဝယ် ဖေါ်ပြပြီး အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် တိပိဋက ပဋ္ဌာန်းကာယမှ သိသင့်သိထိုက်, မှတ်သင့်မှတ်ထိုက်သော ကောင်းနိုးရာရာ ပိဋကတ်၏ အရသာကို လျှံမြန်စွာစံစားနိုင်ရန်အတွက် ခေတ်မှီသော **ပိဋကလမ်းညွှန်** ကျမ်းတစောင် လိုအပ်လျက်ရှိပေသည်၊ ဆဋ္ဌသံဂါယနာလည်း တင်ပြီးလျက်ရှိနေလေရာ အခြေအနေကလည်းပေးနေပေသည်၊ သို့ပါ၍ ဆဋ္ဌသံဂါယနာမှ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းစာအုပ်များ၏မျက်နှာနံပါတ်ကိုမူထား၍ တိပိဋက ပဋ္ဌာန်းကာယမှ သိသင့်သိထိုက်, မှတ်သင့်မှတ်ထိုက်သည်များကို ထုတ်နုတ်ဖေါ်ပြလျက် အကျွန်ုပ်လို စိစဉ်ကာ (**ပိဋကလမ်းညွှန်**)ဟူသောအမည်ဖြင့် ခေတ်မှီသောကျမ်းစာတစောင်ကို **အရှင်သီဟဗလ** က ခန့်ညားထယ်ဝါစွာ စိစဉ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤပိဋကလမ်းညွှန်မှာ ဆဋ္ဌသံဂါယနာမှ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ကျမ်းစာအုပ်တည်းဟူသော အမှီသဟဲကောင်းကိုရရှိခြင်း, တိပိဋကနိုတိ ဖြတ်ကျော်ပြီးသောခရီးခဲကို ထပ်မံလိုက်ခဲ့ရခြင်း, ခေတ်မှီ၍တိုးတက်သော မိတ်ဆွေရင်းများ၏ အကြံအား ဉာဏ်အားကို ကောင်းစွာရရှိခြင်း, **အရှင်သီဟဗလ**၏ သူမတူသော ဇွဲ, လုံ့လ, ဝီရိယ မြဲမြဲနှံ့သောသတိ, တည်တံ့သောသမာဓိရှိခြင်းတို့ကြောင့် ကာလရှိန်ခါ ငါးနှစ်တာကြိုးပမ်းကာ ခေတ်ကာလအခြေအနေအရ အကောင်းဆုံးဟု တသာသနာလုံးက ထောမနာပြုခဲ့ရသော ကျမ်းစာတစောင်ဖြစ်ကြောင်း အားရရှင်လန်းစွာ ရေးသားလိုက်ရပေသတည်း။

အရှင်သုဇနပဏ္ဍိတ
သာသနဓဇသိရိပဝရဓမ္မာစရိယ
မန္တလေးမြို့

၈ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များအား ကန်တော့ပန်း

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဥုးကုသလ။
(၂) ရင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့် တောရတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဥုးနာယက။
(၃) ရင်းတိုက် (မလှိုင်မြို့နယ် အုန်ခဲစုရွာဇာတိ)စာချဘုန်းကြီး ဥုးဥတ္တမ။
(၄) မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဥုးဝါသဝါဘိဝံသ။
(၅) မန္တလေးမြို့ မစိုးရိမ်တိုက် အာဂမနယုဗဒေသကျောင်းဆရာတော် ဥုးဝိစိတ္တာဘိဝံသ။
(၆) ရင်းတိုက် ဝိဌကနယုဗဒေသကျောင်းဆရာတော် ဥုးစန္ဒောဘာသာ ဘိဝံသ။
(၇) ရင်းတိုက် ဝိနယကျောင်း ဆရာတော် ဥုးဥာဏဝံသ။
(၈) မန္တလေးမြို့ မဟာဝေယံဘုံသာတိုက် သံတော်ဆင့်ကျောင်း ပါဠိ တက္ကသိုလ် ကထိက ဥုးဝိမလ။
(၉) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဌာန်းသိပ္ပံတိုက် ဆရာတော် ဥုးဇုန္ဒိက။
(၁၀) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပါဠိကာရိသုံးခွတိုက် ဆရာတော် ဥုးဝရသာမိ ဘိဝံသ။

၅။ ၁၀-ပါးသော ဓမ္မာစရိယ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်များအားရင်း။

(၁) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့် တောရတိုက် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဆရာတော် ဥုးဇုန္ဒာစာရ။
(၂) မြင်းခြံမြို့ စွန်းလွန်းဂုကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥုးကဝိ။

၅။ ၂-ပါးသော ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များအားရင်း။

(က) ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထောက်ကြီးခြင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥုးကလျာဏ(ဥပဇ္ဈာယာစရိယ)အားရင်း။
(ခ) ရင်းမြို့နယ် ညောင်လွန့်တောရတိုက် ဘဏ္ဍာဂါရိကဆရာတော် ဥုးမာလာ (နိဿယာစရိယ)အားရင်း။
(ဂ) ရင်းမြို့နယ် ဇီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ဆရာတော် ဥုးဥဂ္ဂံသ။
(ဃ) ရင်းမြို့နယ် ဆင်ကျုံးတောရဆရာတော် ဥုးပညာ။
(င) ရင်းမြို့နယ် မှန်စီကျောင်းဆရာတော် ဥုးဝိသုဒ္ဓ။

၅။ သုံးပါးသော သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်များအားရင်း။

ဤဆိုခဲ့ပြီးသော ဆံရာသခင်ကျေးဇူးရှင်တို့အား ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏။

ဤပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုရသော ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များလက်သို့အရောက်လှူဒါန်းရသော ဓမ္မဒါနကုသိုလ်၊ ဆည်းပူးကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သော အခြားသောကောင်းမှုကုသိုလ်များ၏ အတ္ထိဘာဝကို ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့အား အစလက်ဦး အထူးအားဖြင့် အမျှပေးဝေပါ၏။

ထိုမှတပါး မိဘများနှင့်တကွ အားလုံးသော သတ္တဝါတို့အားလည်း အမျှပေးဝေပါ၏။

သာဓုနမော် ကောင်းချီးခေါ်နိုင်ကြပါစေ။

အညွှန်းရှင်းလင်းချက်

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည်အပြည့်အစုံ
ပက်–၁	မူလ ပဏ္ဏာသ
ပက်–၂	မဇ္ဈိမ ပဏ္ဏာသ
ပက်–၃	ဥပရိ ပဏ္ဏာသ
ပါ	ပါဠိ
ဋ	အဋ္ဌကထာ
အံ– ၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကနိပါတ
အံ– ၂	အင်္ဂုတ္တရ ဒုကနိပါတ
အံ– ၃	အင်္ဂုတ္တရ တိကနိပါတ
အံ– ၄	အင်္ဂုတ္တရ စတုက္ကနိပါတ
အံ– ၅	အင်္ဂုတ္တရ ပဉ္စကနိပါတ
အံ– ၆	အင်္ဂုတ္တရ ဆက္ကနိပါတ
အံ– ၇	အင်္ဂုတ္တရ သတ္တကနိပါတ
အံ– ၈	အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကနိပါတ
အံ– ၉	အင်္ဂုတ္တရ နဝကနိပါတ
အံ–၁၀	အင်္ဂုတ္တရ ဒသကနိပါတ
အံ–၁၁	အင်္ဂုတ္တရ ဧကာဒသကနိပါတ
သဂါထာသံ	သဂါထာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
နိဒါနသံ	နိဒါနဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခန္ဓသံ	ခန္ဓဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
မဟာသံ	မဟာဝဂ္ဂ သံယုတ္တ
ခုဒ္ဒက	ခုဒ္ဒကပါဋ
ဓမ္မ	ဓမ္မပဒ
ဣတိ	ဣတိဝုတ္တက
သုတ္တ	သုတ္တနိပါတ
ဝိမာန	ဝိမာနဝတ္ထု
ပေတ	ပေတဝတ္ထု
ထေရ	ထေရဂါထာ
ထေရီ	ထေရီဂါထာ

အညွှန်းရှင်းလင်းချက်

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည်အပြည့်အစုံ
အပ	အပဒါန
ဗုဒ္ဓ	ဗုဒ္ဓဝံသ
ပဋိသံ	ပဋိသम्भिဒါမဂ္ဂ
မဟာနိ	မဟာနိဒ္ဒေသ
စူဠနိ	စူဠနိဒ္ဒေသ
ပေဋက	ပေဋကောပဒေသ
ဝိသုဒ္ဓိ	ဝိသုद्धिမဂ္ဂ
ဇာတက–၁	ဇာတက ပဌမ
ဇာတက–၂	ဇာတက ဒုတိယ
ဇာတက–၃	ဇာတက တတိယ
ဇာတက–၄	ဇာတက စတုတ္ထ
ဇာတက–၅	ဇာတက ပञ္စမ
ဇာတက–၆	ဇာတက ဆဋ္ဌ
ဇာတက–၇	ဇာတက သတ္တမ
ဒီဃ–၁	ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ
ဒီဃ–၂	ဒီဃနိကာယ မဟာဝဂ္ဂ
ဒီဃ–၃	ဒီဃနိကာယ ပါထိကဝဂ္ဂ
ဝိ–၁	ဝိနယ ပါရာဇိကကဏ္ဍ
ဝိ–၂	ဝိနယ ပါစိတ္တိ
ဝိ–၃	ဝိနယ မဟာဝဂ္ဂ
ဝိ–၄	ဝိနယ စူဠဝဂ္ဂ
ဝိ–၅	ဝိနယ ပရိဝါရ
အဘိ–၁	အဘိဓမ္မ ဓမ္မသင်္ဂဏိ
၂	အဘိဓမ္မ ဝိภင်
၃	အဘိဓမ္မ ဓာတုကထာ
၄	အဘိဓမ္မ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ
၅	အဘိဓမ္မ ကထာဝတ္ထု
၆	အဘိဓမ္မ ယမက
၇	အဘိဓမ္မ ပဋ္ဌာန

(၄) တည့်နှင်းရှင်းလင်းချက်

ကျမ်းအမည် အကျဉ်း	ကျမ်းအမည်အပြည့်အစုံ
ပါ–ပ	ပါဠိ ပဌမအုပ်
ပါ–၃	ပ၊ ဠိ ဒုတိယအုပ်
၆–ပ	အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ်
၆–၃	အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်

ဝိဋကလမ်းညွှန်

ဒုတိယတွဲ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဋ္ဌာနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(၀)

ပစ္စဝေက္ခဏာသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၇။ ဋီ–၃၀၄၊ ပယ်ပြီးသော ကိလေသာ မျှားနှင့် ပွားမျှားပြီးသော ကုသလဓမ္မတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီး ဘုရားရှင်နေတော် မူပုံ ဟောထား၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ။ ။(ပုတီးစိပ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုနေကြ၏။) ပဋ္ဌိဝေသနာ ပဟာတဗ္ဗအာသဝဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၈၀။ ။အံ– ၆–ပါ–၃၄၁၊ ဋီ–၁၂၅။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၃၉၊ ဋီ–၂၆၈။ ။မဟာနိ–ပါ– ၃၉၂–၊ ဋီ–၄၀၉။ ။ပါ–၁၈၅၊ ဋီ–၃၀၀၊ ပိဏ္ဍပါတ ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ။ ။ စူဠနိ–ပါ–၂၉၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၇၊ ဋီ–၉၆၊ ပစ္စယာနုညာတကာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ–ပစ္စည်းလေးပါး ခွင့်ပြုရခြင်းအကြောင်း ကို ဟောထား၏။ ။အဘိ–၁–ဋီ–၄၃၀၊ ပါ–၂၆၂။

ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်– ၂၈။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၀၊ ဋီ–၂၆၁။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်–၁၉–ပါး ကို ရှေ့တက်ပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၁၆။ ။အဘိ–၄–ဋီ–၃၈။ ။စူဠနိ– ဋီ–၁၀၁။

ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်ခြင်း အပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပစ္စည်းလေးပါးကို ပစ္စ- ဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်းဘဲ သုံးဆောင်လျှင် ဒုဂ္ဂတိသို့ ပို့ဆောင်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊ ၂၂၀ ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၀၈၊ ဋီ–

ခ။၂၂၃။ ပါ–၁၇၃။ ။ပစ္စည်းလေးပါးခြိုး ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ရန် ဟော ၊းသော လိတ္ထဇောတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂။ ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၂။ ။ဝိ ၊ဃာသဇောတက။ ပါ–၂၂၊ ဌ–၄၁၁။ ။ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ဘဝါသဝတ်ခြိုး တဏှာမဖြစ်ရန်ဟောသော မာလုက္ကပုတ္တသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၇၁၊ ဌ–၃၉၆။

ပစ္စည်းဥစ္စာမျှားကို အပျိုးအမည်ခွဲပြခဏ်း။ ။ထာဝရ၊ဇင်္ဂမ၊အင်္ဂသမ၊အနုဂါမိက လေးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၈၃။ ။၅–မျိုးခွဲပြပုံ၊ သုတ္တ ပါ–၂၈၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၊ အနုဂါမိက၊ ထာဝရ၊ ဇင်္ဂမ၊ သံဟာရိမ၊ အင်္ဂသမ။

(၁) ဒါန သီလစသော ကုသိုလ်သည် အနုဂါမိက ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။

(၂) လယ်–ယာ–ဥယျာဉ်မြေ စသည်သည် ထာဝရ ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။

(၃) ကျွဲ–နွား–ဆင်–မြင်း စသည်သည် ဇင်္ဂမ ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။

(၄) ရွှေ–ငွေ–ကျောက်သံ ပတ္တမြား စသည်သည် သံဟာရိမ ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။

(၅) တတ်သိနားလည်ထားသော အတတ်ပညာသည် အင်္ဂသမ ပစ္စည်းဥစ္စာမည်၏။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရာ၌ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရာ၌ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှသောဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၇၊ ဌ–၃၀၄။ ။ ဏ–၃–ဌ–၁၇၅၊ ခြကိုပုံထား၊ ပျားကိုပုံပြု၊ ရအောင်စုလော ဟူသောဂါထာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၂၃၅။ ။နမ္မနာယူစရာ ကောင်းလှသော စူဠဇေဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀၊ ဌ–၁၃၇၊ စူဠပန္ထကမထေရ် အကောင်းဝတ္ထု။ ။ဂါထာ၊ဒီဃ–၁–ဌ–၂၆၅၊ အရင်းအနည်းယေဘုယျ စီးပွားကြွယ်အောင်ပြုရပုံဂါထာ။ ။ ရခြင်း ကုန်ခြင်း၌ နမ္မနာယူရန်ဂါထာ၊ ၁–ဌ–၃၁၇။ ။၃–ပါ–၁၅၃၊ ဌ–၁၃၄။ ။၁–ဌ–၂၀၇၊ လေးပုံခွဲဝေ၍ သုံးစွဲရန်ညွှန်ကြားသောဂါထာ၊ (စတုဓာ ဝိဘဇေ ဘောဂေ စသော ဂါထာ)။။ရာသိယသုတ်–သံ။။ဥဋ္ဌယာ သုတ်၊ လိန္ဆဝိကုမာရသုတ်–အံ။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ မတည်တတ်သူ ၆–ဦးကို ရှောင်ကြဉ်ရန် ဟောသော နုဒီနုတိသုတ်–သံ။ ။ပစ္စည်းမဖြစ်ထွန်းခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ ကဒမ္ဘာဇသုတ်–အံ။ ။တက်မှုကျမှုအတွက် ဆုံးမ သောဂါထာ၊ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၊ ၂၃၊ပါ–၃၁၉။ ။ခွဲဝေသုံးစွဲ ရပုံဂါထာ၊ ပေတ–ဌ–၁၂၂။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာရကြောင်းသုံးပါးဂါထာ၊

သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဋီ—ပ—အုပ်—၂၂၈။ ။(စီးပွားခဏ်းခ္ဍလည်းကောင်း, လူ—ခဏ်းခ္ဍလည်းကောင်း ရှိသေး၏)။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရခြင်း၊ သိမ်းဆည်းရခြင်း ဒုက္ခကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ—ပါ—၁၂၀၊ ဋီ—၂၄၂။ ။ပါ—၃၂၆။ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ ဖြစ်သော ဆန္ဒ ၅—မျိုး၊ ပါ—၂၀၁၊ ဋီ—၃၀၉။

ပစ္စည်းဥစ္စာ ပျက်စီးကြောင်းများ။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာများ။ (၀၊) အမျိုးများ ပျက်စီးကြောင်း—၈—ပါး၊ ကုလသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၅၀၈၊ ဋီ—၁၄၄။ ။လေးပါး၊ အံ—၈—ပါ—၁၀၉၊ ဋီ—၂၄၀။ ။ပါ—၁၁၂။ ။ ၄—ပါ—၅၂၂၊ ဋီ—၃၉၃။ ။ပျက်စီးကြောင်း—၆—ပါး၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၄၈၊ ဋီ—၁၂၃။ ။ပစ္စည်း၏ ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် ပစ္စည်းကြောင့် ရအပ်သောအကျိုးငါးပါးကို ဟောသော ဘောဂသုတ်—အံ။ ။ပျက်စီးကြောင်း—၆—ပါး၊ မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ဋီ—၃၁၀။ ။၈—ပါး၊ပါ—၄။ ဋီ—၂၂။

ပစ္စည်းမက်ဓမ်ဘလွန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရအပ်သော အပြစ်များ။ ။ပစ္စည်းကို အလေးပြုသော ရဟန်းမှာ အရှိန်အစော် ကင်းမဲ့ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၃၊ ဋီ—ပ—အုပ်—၈၃။ ။ပစ္စည်းမက်သော ရဟန်းတို့ သတိမူစရာ ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၄၂၊ ဋီ—ပ—အုပ်—၂၆၄။ ။ပစ္စည်း လောဘကြောင့် မြွေ, ကြွက် ဖြစ်ကြရကြောင်း၊ ဇာတက—ဋီ—ပ—အုပ်—၃၄၂။ ။ ကြွက်မ ဖြစ်ရပုံ၊ ၅၀၄။ ။ငါး, လိပ်, ဖား ဖြစ်ကြရပုံ၊ ဋီ—ဒု—အုပ်—၃၀၁။ ။ပစ္စည်းသိုမှီး၍ ကဲ့ရဲ့ခံရပုံ။ ဂန္ဓာရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၅။ ။ဋီ—တ—အုပ်—၃၄၃။ ။(စ္ဓလမ်းမှုအခဏ်း၊ နိုဂန္ဓိအခဏ်းတို့ခ္ဍလည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ သားနှင့်အမိ စသည်တို့ ရန်ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟော်သော ဂါထာများ။ (အပြစ်ပြဂါထာများဟူလို)။ ထေရီ—ပါ—၄၁၂—ဋီ—၂၄၈။

ပစ္စည်းနှင့်လူ တစ်ဦးဦးက စွန့်သွားရကြောင်းဂါထာ။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၆၊ ၃၄၅၊ ဋီ—၂၁၉။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၀၊ ဋီ—တ—အုပ်—၁၄၂၊၁၄၃။

ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ ကုသိုလ်ကံအရှိန်ကုန်က ပျက်စီးတတ်ကြောင်းနမူနာ။ ။ ရွှေ့ငွေစသည့် အစစ်များက မီးသွေးဖြစ်သွားပုံ၊ ကိသာဂေါတမီဝတ္ထု၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၀၊ ဋီ—၁၇၅။ ။ဓမ္မ—ဋီ—ပ—အုပ်—၄၄၃။ ။ ပေသဝတီ ဝိမာနဝတ္ထု၊ပါ—၅၀၊ဋီ—၁၄၂၊ ဤ၌ အိုးခြမ်းကဲ့, ကျောက်စရစ်ခဲစသည် ဖြစ်ကုန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။နေရာရွှေပြောင်းသွားတတ်

ကြောင်း၊နဂါးနှင့် ပြိတ္တာတို့ကလည်း ယူဆောင်သွားတတ်ကြောင်းဂါထာ။ ခုဒ္ဒက—ပါ—၉၊ ဌ—၁၁၆၊ ၁၀၂၊ နိဒိကဏ္ဍသုတ်။ ။ပစ္စည်းရှိလျှက် မသုံးစွဲရက်သူတို့အပြစ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၂၊ ဌ—၁၄၇။ ။(အပရ စေတနာ ချီယွင်းခဏ်း, ဒါနခဏ်းတို့ဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဉ္စုပ္ပန် ၃--မျိုး။ ။(ခဏပစ္စုပ္ပန်၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်)။ ဝိသုဒ္ဓိ ဒု—အုပ်—၆၁။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ-အုပ်—၃၉။ ။အတိ—၁—ဌ—၄၄၅၊ ပါ—၂၇၃။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ အကြောင်းကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၂၇၄၊ဌ—ပ—အုပ်—၄၂-မှ—၁၁၉—အထိ။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၂၉၊ဌ—၈၈။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အပဒါန်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၂-မှ—၂၂၈-အထိ။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ရန် ဆုတောင်းရာ၌ ပြည့်စုံစေရသော အင်္ဂါ ၅-ပါး ဂါထာ၊ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၈။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၊၁၂။ ။၂-သာခေါ်နှင့် ကမ္ဘာ ၁-သိန်းသာ အလွန်ဆုံး ပါရမီဖြည့်ရကြောင်း၊ ထိုတက်မပိုလွန်ကြောင်း ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ဗုဒ္ဓနှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအထူး၊အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ရင်းတို့ ဥပုသ်ပြုကြပုံ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့အကြောင်း၊ ကုမ္ဘကာရဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၆။ ဌ—တ—အုပ်—၃၅၄။ ။ပါနီယ ဇာတက၊ ပါ—၂၃၄။ဌ—စ—အုပ်—၁၁၆။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။ ရင်းတို့ယောဂ ၁၁ တရားအကျဉ်း၊ ဌ—ပ—၉၇။ အာဒိတ္တဇာတက၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၃၊ ဌ—တ—အုပ်—၄၄၇။ ရင်းတို့၏ဝရား စကားဖြင့် တရားထူး (မဂ်ဖိုလ်) မရနိုင်ကြကြောင်း။ အဘိ—၄—ပါ—၁၂၉၊ဌ—၅၆။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၉။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၉။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၁၇၊ဌ၊၄၀။ ။ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့ မွေးဖွားလာလျှင် ရင်းတို့ခေတ် ကုန်ဆုံးတော့ကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၂။ သုတ္တ၊ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၆။ ။ရင်းတို့လက်သုံး အနုမောဒနာဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုမ်—၁၂၇။ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၉၊ ဣဿိတံ ပတ္ထိတံ တုယ္ဟံ—စသော-ဂါထာ။(ဣ ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ။)ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစနာမ ဒုဂ္ဂတာနုကမ္ပကာ ဟောန္တိ။ အုံ—၁—ဌ—၁၄၅။။ဗုဒ္ဓနှင့်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မှာအာပတ်သင့်ခြင်းမရှိကြကြောင်း၊ ဝိ—၅—ပါ—၂၁၄၊ဌ—၁၅၈။ ။နု အညေ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ အာဘိသမာစာရိကံ

သိက္ခာပေနွိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်- ၁၅၉။ ။ဝေဒေ၊ ၂၂ခ-ဋ္ဌကား ရဟန်းပြုပေး၍ အာဘိသမာစာရိက ကျင့်ဝတ်များကို သင်ပေးကြ၏ဟု တမျိုးမိန့်ဆို ထားပြန်၏။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့အား လျှုဒါန်းရမှုကြောင့် ယခုဘဝမှာပင် ကောင်းကျိုးခံစားရသူများ၊အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၆။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့ကို ပြစ်မှားကြသူတို့ အပြစ်ခံကြရပုံများ။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် အဝီစိငရဲကျပြီး ၀.ဖန် ပြိတ္တာဖြစ်ရသော သားကဿရဏ်အလောင်း ကိတဝမင်း၏သား ရာဇပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၆၇၊ ဋ္ဌ-၁၆၄။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊ပါ- ၂၁၁၊ဋ္ဌ- ၂၄၆။ ။ရှင်း၏ဆွေမျိုးများလည်း ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံ၊ ရှင်းသာကယောရ်က ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်စေပုံ။ ။ကျောက်စရစ်ခဲဖြင့်ပစ်သတ်ခဲ့မှုကြောင့် အစိစိဝရဲကျပြီး တဖန် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သင်္ဘကူဋ္ဌပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၂၁၇၊ဋ္ဌ-၂၆၆။ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၃။ ။ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား အစိစိဝရဲရောက်ရပုံ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၈။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်၏ ပရိဘောဂများကို ရိုက်ခွဲမီးရှို့ခဲ့မှုကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ အဟိပေတဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၀။

ပဋ္ဌဂ္ဂဒါယကမြောဟွန်ကဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆၇။ ။သူတို့၊ ပါ-၃၁၀၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၆၊ မလှုရဘဲ မစားတတ်သော ပုဏ္ဏားကြီး၊ ရှင်းပုဏ္ဏားကြီး၏ စားဆဲထမင်း ထက်ဝက်ကိုအလှုခံ၍ ဘိက္ခုမည်ပုံ ဖြေကြားရာ ရှင်းပုဏ္ဏားကြီး အနာဂါမ် တည်သွားပုံ။

ပဋ္ဌဝဂ္ဂီ ၅-ဦး။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၂၇၊၂၂၈၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၂၊၉၆။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၄၊ဂါထာ။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၉ ဇာတတ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၆၇။ ။ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယကထာ၊ ဝိ-၃-ပါ-၁၀၊ဋ္ဌ-၂၄၅။ ။

ကောဏ္ဍညော ဘဒ္ဒိယော ဝပ္ပေါ၊ မဟာနာမော စ အဿဇိ။
ဧတေ ပဋ္ဌ မဟာထေရာ၊ ပဋ္ဌဝဂ္ဂါတိ ဝုစ္စရေတိ။ ။

ပဋ္ဌသိက္ခာပဒသုတ်။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၃၇၇၊ ဋ္ဌ-၁၃၃။ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၆၊ ဋ္ဌ-၂၁၀။(ငါးပါးသီလခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။)။

ပဋ္ဌသဘဒ္ဒာဘေဒ၏ဂါထာ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၉၄၊ဋ္ဌ-၁၂၆၊ သားသမီးသေ၍ ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရပုံ၊ နောက်ကာလ၌ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြ၏။

ပဠာနန္ဒရိယကံ ၅-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပဏ္ဏာ-၃-ပါ-၁၁၀၊ ဌ-၇၄။ ။နေတ္တိ-ပါ-၇၇၊ဌ-၁၅၇။ ။ပရိကုပ္ပသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၂၉၊ ဌ-၄၆။ ။ဝေါရောပိတသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၈၀။ ။ဝိ-၃-ပါ-၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ဌ-၃၀၄။ ။သင်္ဂီဟ-ဌ-၁၅၁။ ။အဘိ- ၂-ပါ-၃၉၂၊ ဌ-၄၈၆၊ပါ-၃၄၉၊ ဌ-၄၀၆၊၄၀၇။အံ-၁-ပါ-၂၈၊ဌ-၃၅၃၊၄၊၅၊၃၅၆။ ။ စေတနာမပါလျှင် ပဠာနန္ဒရိယကံ မထိုက်ကြောင်း ရှင်းပြသော အသဠေ်စ္ဆကထာ၊အဘိ-၅-ပါ-၄၂၇၊ဌ-၂၇၁။ ၊ရင်းတို့ခံရသောဝရဲ၊ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၆၂၊ဌ-မ-အုပ်-၂၀၅၊ ၂၉၁။ ။ပါ-၁၉၂၊ဌ-ဆ-အုပ်-၁၄၀။ ။ ရင်းတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ-၃-ပါ-၁၂၁၊ ဌ-၃၀၄။

ပညာပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာ-၂-မျိုး၊ (သမာဓိပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ။)ပဏ္ဏ-၁- ပါ-၃၆၇၊ဌ- ဒု-အုပ်-၂၄၅။ ။ပညာ၀ဂ္ဂ၊ မဟာပညာဂဏ္ဌ၊ ပဋ္ဌိသံ-၃၆၇-မှ-၃၈၃-အထိ၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၇-မှ ၂၆၄-အထိ။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ပါ-၁၁၄၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၂။ ။ပညာပဘေဒ-ကထာ၊ ပညာအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ- ဒု-အုပ်-၆၈။ ။ ပညာဘာ၀နာ နိသံသနိဒ္ဒေသ၊ ၃၄၀၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာ၏ အကျိုးများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပညာ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ စူဠနိ-ပါ-၃၂။ ။ ပညာပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၂-ဌ-၁၃၂။ ။ပညာနှင့် အဓိ ပညာ အရှုကောက်၊ မဟာနိ-ပါ-၃၀၊ဌ-၁၀၃၊ ၁၂၅။ ။ပညာစက္ခုနှာပိ ဝ်ဝဋ္ဌ စက္ခုပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ-၂၂၇၊ ၃၅၇၊ဌ-၃၃၇။ ။ပညာကွန်ကထာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၁၉၆၊ဌ-၃၂၀။ ။ပညိန္ဒြိယပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၁-ဌ-၁၆၅၊၁၉၁၊ပါ-၁၇၊ ၁၉။ ။ပညာစက္ခု-၅-မျိုး၊ ဣတိ-ပါ-၂၁၁၊ဌ-၉၄၊ (ဤပညာစက္ခု-၅-မျိုးကို စက္ခုခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပညာ၏ ကိုယ်စားလှယ် ပုဒ်များ အဖွင့်၊ မဟာနိ-ပါ-၃၄၊ဌ-၁၃၄။ ။

ပညာ ၃-မျိုး။ ။သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပ္ပညော-ပုဒ်ဌ်ပါသော ပညာကို အကြောင်းပြု၍ ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ-သံ- ပါ-၁၃၊ဌ-၄၈။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၃။ ။ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၆။ ။ပဋ္ဌိသန္ဓိပညာ၊ ပါရိဟာရိယပညာ၊ ဘာ၀နာပညာ၊ ဂဲမ္ဘီရကထာပညာ၊ ဗျာနပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ ၃-မျိုး၊ ဣတိ-ပါ-၂၅၁၊ဌ-၂၅၈။ ။အံ-၃-ဌ-၂၀၁။ ။သုတမယပညာ၊စိန္တာမယ ပညာ၊ဘာ၀နာ မယပညာ ၃-မျိုး၊ နေတ္တိ-ပါ-၈၊ဌ-၅၃၊ ၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၆၉။ပေဋ္ဌက-ပါ-၃၂၁၊၃၂၄။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၈၃ ၃၊ဌ-၁၈၄။ အာယကောသလ္ဟ၊ အပါယကောသလ္ဟ၊ ဥပါယကောသလ္ဟ ၃-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ-

ဒု-အုပ်-၆၉။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၃၈၊ ဌ-၃၉၆။ ။ဒါနမယပညာ၊ သီလ
မယပညာ၊ ဘာဝနာမယပညာ ၃-မျိုး၊ ဌ-၃၉၅။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၃၇၊
ဌ-၃၉၂၊ နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြဆိုခဏ်း။

ပညာ ၆-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်-၃-ပါ-၇၅၊ ၁၀၇၊ ဌ-၅၆။ ။
သုသိမသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၆၃၊ ဌ-၁၁၀။ အံ-ပ-ပါ-၄၆။ ။ဌ-
၄၁၂။ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၀၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၄၄၉။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၇၅။ မဟာနိ-
ပါ-၇၃၊ ဌ-၂၀၀။ ဒီဃ-၃-ဌ-၁၁၃၊ ပါ-၁၂၄။ ?မဟာပညာ၊ ?ပုထုပညာ -
?ဟာသပညာ၊ ?ဇဝနပညာ၊ 'တိက္ခပညာ၊' 'နိဗ္ဗေဓိကပညာ။ ။ပညာ
၁၆-မျိုးကို အကျယ်ဟောထား သော သောဌသပညာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ-
ပါ-၃၇၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၅၀။ ။

(၁) မဟာပညာ-သီလ, သမာဓိ,ပညာ, ဌာနာဌာန, ဝိဟာရ သမာ
ပတ္တိ, သစ္စာ,ဗောဓိပက္ခိယတရား စသည်မျှား၌ ပိုင်းခြားသိမ်း
ဆည်းနိုင်သောပညာ။

(၂) ပုထုပညာ-ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ၊ နိရုတ္တိ၊ သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာ၊ သစ္စာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ စသည်မျှား၌ ကျယ်ကျယ်
ပြန့်ပြန့်သိသောပညာ။

(၃) ဟာသပညာ-သီလ,သမာဓိ,ပညာ,ဝိမုတ္တိ,ဝိမုတ္တိညာဏဒဿန,ဗောဓိ
ပက္ခိယ စသည်မျှားကို ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်းနိုင်သောပညာ။
(၀၁)၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် အားရရှင်လန်း ပီတိလွှမ်းသောပညာ။

(၄) ဇဝနပညာ-အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခ,
အနတ္တဟု ရှုစွမ်းဆင်ခြင်နိုင်စွမ်းသောပညာ။

(၅) တိက္ခပညာ-အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို ပယ်သတ်နိုင်သော
ပညာ။

(၆) နိဗ္ဗေဓိကပညာ-အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့ခြင်း,
ထိတ်လန့်ခြင်း, ကြောက်ရွံ့ခြင်းမျှားဖြစ်၍ ကိလေသာမျှားကို
ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးနိုင်သော ပညာ။

ပညာရကြောင်း၊ တိုးပွားကြောင်း၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းမျှား။ ။ပညာတိုးပွား
ကြောင်းမျှား၊ အံ-၁-ဌ-၃၇၈။ ။အမေးအမြေ၊ အာနုဿုတ်၊ အံ-
၆-ပါ-၃၁၃၊ ဌ-၁၁၈။ ။၈-ပါ-၂၊ ဌ-၁၉၅။ ပညာရကြောင်းလေးပါး၊
အံ-၁-ပါ-၄၆၊ ဌ-၄၁၁။ ။ပညာစုတ္တိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၅၆၇။ ။

သဂါထာ။ သံ–ပါ–၂၁၇၊ ဌ–၃၀၃၊ ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၈၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပညာရေကြောင်း ၈-ပါး၊ အဋ္ဌပညာပဋိလာဘကာရဏ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၀၀၊ ဂါထာ။ ။စင်ကြယ်ကြောင်း သုံးပါး၊ ဥဒါန–ဌ–၁၉၉။ ။ဝိပဿနာပညာ ပွားရန်ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅။ ။ဌ။ ၂၃၅။ ။ပညာသင်ရာ၌ တတ်သိခြင်း မတတ် မသိခြင်းအကြောင်း ၅-ပါးစီ၊ ပဏ္ဏ–၂-၂၉၈၊ ဌ–၂၂၅။ ။သင်္ဂါရဝ သုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၆၇။ ။မေ့လျော့သူ၊ မမေ့လျော့သူ၊ ပဏ္ဏ–၃။ ပါ–၂၈၃၊ ဌ–၂၀၈။ ။ပညာပျက်စီးတတ်ခြင်း အကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္ဓ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။ ။ပညာပရိဟာနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၉၊ ဌ–၁၄၈၊ ဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလ ပညာမှ ကင်းလွှင် ခုနှောင် ဆင်းရဲရကြောင်း ပြည့်စုံလျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဟောထားဏ၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ ရာဂနှိပ်စက်က ရပြီးသား မန္တန် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောသော–အနဘိရတိဇာတက။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၂၀၉။ ။ပညာဆုတ်ယုတ်ခြင်းသာ ဆုတ်ယုတ်သည်မည်၍ ပညာတိုးပွားခြင်းသာ တိုးပွားသည်မည်ကြောင်း ဟောသော ပညာပရိဟာနိကထာ၊ ပညာဝုဒ္ဓိကထာ၊ အံ–၁–ပါ–၁၃၊ ၁၄၊ ဌ–၆၃၊ ၆၄၊ အခြားသော ဥတိ၊ ဘောဂ၊ ယသ တို့ကား ဆုတ်ယုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တိုးပွားသည်ဖြစ်စေ၊ နတ်ပြည်မင်ဖိုလ်မှ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကား မရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထားဏ။

ပညာဖြင့်အသက်မွေးခြင်းသာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၃၀၁။ ။ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၈၊ ၁၄၉။ ။ပါ–၃၀၂၊ ဌ–၁၈၄၊ ၁၈၆။

ပညာရောင်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၃။ ပဇ္ဇောတသုတ်–သံ။ ။အတိ–၁–ဌ–၁၉၂။ ။အာဘာသုတ်၊ ပဘာသုတ်၊ အာလောကသုတ်၊ ဩဘာသသုတ်၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၆၊ ၄၅၇၊ ဌ–၃၃၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၄၊ ဌ–၁၃၄။ ။နတ္ထိ ပညာ သမာ အာဘာ စသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၂၆၄။ ။နတ္ထိ ပုတ္တ သမသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၊ ဌ–၃၂။ ။ပဒသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၂။ ဌ–၂၈၀။ ။ပညိန္ဒြေသာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော သာလသုတ်၊ သာရသုတ်၊ ပါ–၂၀၀။ ။ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၁။ ။ဂင်း ၁၃၁–၌ အညွှန်းများကိုလည်း ပြဆိုထားဏ။ (ဒေရောင်အလင်းခဏ်းဌ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပညာကြီးလိုသူတို့ သတိမူစရာ။ ။ခုဇ္ဇုတ္တရာ ကျွန်မမှာ သပိတ်ခြေလှမ်းခဲ့သော ကြောင့် ပညာကြီးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဣတိ—ဋ္ဌ—၂၉။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၄။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၄၈။ ။ပညာ ထက်မြက်လိုလျှင် အပ်လှုံ့ရကြောင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၂။ ။ပါ—၁၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၁၆။ ။ပါ—၃၆၀။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၄၀။

ပညာအားကြီး၍ သဒ္ဓါဘရားနည်းပါးသော် ဖြစ်တတ်သောအပြစ်။ ။ပဏ်—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၉၅။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၃၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၆။ မဟာ—သံ—ဋ္ဌ—၁၉၄။ ။အံ—၁—ဋ္ဌ—၃၉၁။ ။ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတတ်သည်ဟူလို။ ။ပညာအားနည်း၍ သဒ္ဓါတရားအားကြီးသော် ဖြစ်တတ်သော အပြစ်ကိုလည်း ဆက်သက်ပြထား၏၊ အလွဲအမှားကို ကြည့်သိမိတတ်သည်-ဟူလို၊ (သ—ခန်းဌ ပြလတ္တံ.)။

ပညာရှိလက္ခဏာ သုံးပါး။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၄၈၊ ဋ္ဌ—၂၅၆။ ။ပညာရှိ သဘော၊ အံ—၄—ပါ—၄၁၃၊ ဋ္ဌ—၃၂၆။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၃၆၁။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၃။ ။အံ—၁—ပါ—၁၀၀၊ ၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၇၀၊ ၇၁၊ လက္ခဏသုတ်၊ စိန္တီသုတ်၊ မှတ်သားဖွယ်အကျယ်။ ။ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၈၊ ဋ္ဌ—၁၅၂။

(၁) သုစိန္တိတစိန္တီ—ကောင်းသော အကြံအစည်ကိုသာ ကြံစည်လေ့ရှိခြင်း။

(၂) သုဘာသိတဘာသီ—ကောင်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း။

(၃) သုကတကမ္မကာရီ—ကောင်းသော အမှုကိုသာပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း။

ပညာရှိနှင့်ပေါင်း ဖွယ်သောကြောင်း ဂါထာများ။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၁၀၈။ ။ပန်းမွှေးယုပ်လျက်၊ မျက်သစ်ရွက်လည်း၊ မွှေးသက်ကူးလာ၊ ဧရဝပမာသို့—ဟူသောဂါထာ၊ ဣတိ—ပါ—၂၄၁၊ ဋ္ဌ—၂၃၀။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၅။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆။ ။ပါ—၃၁၉။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၃၀၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၃၁။ ။ပညာရှိနှင့်ပေါင်းသင်းရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၂၇၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ပေါင်းသင်းနိုင်ရန် ဆုတောင်းပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၆၂၇၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၂၄၁။ ။စရိယာ—ဋ္ဌ—၂၆။

ပညာရှိတို့ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အကျိုးများ။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၁၁။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၃၆၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၄၊ မဟာဝေဒလ္လသုတ်။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၂၀၈။ ။ပုဗ္ဗာရုမသုတ် (ပ—ဒု) မဟာ—သံ—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၂၂၉။ ။ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နိကာယ်များ၌လည်း မြားစွာ ရှိ၏)။

ပညာရှိတို့ သတိမူစရာ။ ။ပညာရှိတို့မှာ အချို့သောအရာများ၌ အ—ယောင်, ကန်းယောင်, နားပင်းယောင် ဆောင်သင့်က ဆောင်ရကြောင်းဂါထာ။ ထေရ—ပါ—၂၉၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀။ ။ပါ—၃၀၅၊ ဌ—၂၀၅။ ။ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၄၉။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၄၊ ဤ၌ စုဏ္ဍိယ။ ။

ပညာရှိအဖေ၁်မရှလျှင် တစ်ယောက်တည်း နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာများ။ ။ဓမ္ဓ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၂၊ ပ—အုပ်—၄၀၊ ၂၉၆။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၅၅၊ ၂၅၆၊ ဌ—၁၁၈။

ပညာရှိ ဟန်ဆောင်သူတို့ထံ၌ စကားပြောဖို့ရန် ခက်ခဲလှကြောင်း။ ။ ပဏ်—၂—ပါ—၄၁၅၊ ဌ—၃၀၃။ ။ပဏ္ဍိတပဌိရပကာနံ ဟိ သန္ဓိကေ ကာထေတုံ ဒုက္ခံ ဟောတိ၊ တေ ပဒေ ပဒေ အက္ခရေ အက္ခရေ ဒေါသမေဝ ဝဒန္တိ၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၄၄၊ ပါ—၄၈။

ပညာရှိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကိုတွေ့နိုင်ရန် တံခါးလေးဘက်၌ အစောင့်ထားသော မဟာဂဠပ်ပိန်မင်း၊ အံ—၁—ဌ—၂၄၇၊ ရင်းမင်းဝတ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏။ ။ပညာရှိသူတို့က နည်းပါးလှ၍ ပညာမဲ့သူတို့သာများကြောင်း၊ အံ—၁—ပါ—၃၇၊ ဌ—၃၇၈။ ။ပညာသုတ်၊မဟာသံ—ပါ—၄၀၅၊ ဌ—၃၃၄။ ။ပညာရှိတို့ မကဲ့ရဲ့အပ်သော တရားလေးပါး၊ အံ—၄၊ ပါ—၃၃၇၊ ဌ—၂၈၈။ ။ပညာရှိတို့မှာ ချီးမွမ်းခြင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်း၌ မတုန်လှုပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၇၂၊ ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄။ ။ပညာရှိတို့အတွက် လျှာဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ—၃၀၁။ ။ ပညာရှိတို့ စီးပွားရှာနည်းဂါထာ၊၃၇၈။ ။ပညာရှိတို့ မြေလျှော်သော တရားဂါထာ၊၃၅၉။ ။ပညာရှိသူတော်ကောင်းကို ထပ်ပေါ်မှာတင်ထားလိုသည်ဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ပြောပြပုံဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၀။ ။ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်ကို စေတီကဲ့သို့ ပူဇော်အပ်ကြောင်းဂါထာ၊ မိလိန္ဒ—ခါ—၄၀၈။ ။ပညာရှိတို့မှာ ဒါန သီလ ဘာဝနာ ပြုရာ၌ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်စူး၍သာ ပြုကြကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ၊ ပါ—၃၃၄၊ ဌ—

၃၀၃။ ။ပညာရှိတို့ ပညတ်ထားသော အရာများ၊ ပဏ္ဍိတသုတ်၊ အံ၊ ပညာရှိတို့ ပကတိသဘောထားမှာ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပေါတလိယသုတ်၊ အံ—၄၊ ဌ—၃၂၆၊ ပါ—၄၁၃။

ပညာမဲ့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာမသင်သော မဟာဓနသေဋ္ဌေးသား ပျက်စီးရပုံ၊ ခေတ္တူပမပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၇၊ ဌ—၃။ ။ဇာတက—ဌ—၈—အုပ်—၂၅၆။ ။ဓမ္မ—ဌ—၀—အုပ်—၈၁။ ။လောကီ လောကုတ္တရာမှ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ပေးထားဏီ၊ စရိယာ—ဌ—၁၄၂။ ။ရေထဲ ဆင်း ဘေရန်ကြံစည်ပုံ၊ ပညာမဲ့ပြီး အသက်တစ်ရာရှည်သူထက် ပညာရှိဖြစ်ပြီး တစ်ရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—၀—အုပ်—၄၃၄။ ။ပညာမတတ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—၀—အုပ်—၃၂၇၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၃၀။ ။ပညာမဲ့သူ အပြစ်၊ ရှိသူ အကျိုး (အသဖွဲ့ဌာ၊ သမ္ဘဌာ)၊ အံ—၁—ပါ—၁၂၊ ဌ—၆၂။ ။ပညာ မဲ့ခြား၊ ပစ္စည်းကား၊ သူ့အားပြန်သတ်သည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၅။ ။ပညာရှိဟန်ဆောင်ပြီး စကားများသူတို့ မှတ်သားဖွယ်ကောင်း လှုသောဂါထာ၊ ဥဒါန်၊ ပါ—၁၅၀၊ ဌ—၂၉၀။ ။ပညာမပြည့် ကြီးဘိ အသံ-ဟူသော စကားအတွက် ဥပမာဂါထာများ၊ သုတ္တ— ါ—၃၉၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၇။ ။ပညာမဲ့သူထံတွင် အခြေအရံများခြင်းထက် ပညာရှိသူထံတွင် အခြေအရံနည်းပါးခြင်းက မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၃၁၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၈။ ။ပညာမဲ့သူ ချီးမွမ်းခြင်းထက် ပညာရှိသူ ကဲ့ရဲ့သည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၃၁ဖ၊ ဌ—၂၄၈။ ။လူမိုက်တစ်သောင်း၊ ချီးမွမ်းရှောင်လည်း၊ လူကောင်းတစ်ယောက်၊ ပြစ်တင်ကြောက်လေ့-ဟူလို။ ။ပညာမဲ့နှင့် ပညာရှိကို ခွဲပြသောဂါထာ၊ ပါ—၂၄၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၀၊ ၂၇၁။ ။တစ်ခုသာသော်၊ တစ်ခုသာစွဲ၊ ထိုသူဗာလဆဲ-ဟု မှတ်။

ပညာမျက်စိနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ခွဲပြပုံ။ ။အဘိ ၄၊ ပါ—၁၃၄၊ ဌ—ဖ၃။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁ဖ၊ ဌ—၃၀၁။ ။အန္ဓသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၂ဖ၊ ဌ—ဓ၆။

(၁) အန္ဓ—နှစ်ဖက်ကန်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာ အတွက် ကောင်းကျိုးကို မမြင်သူ

(၂) ကေစဂ္ဂုက—တစ်ဖက်ကန်းသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကောင်းကျိုး မြင်၍ သံသရာ၏ကောင်းကျိုးကို မမြင်သူ။

(၃) ဒုတိယကျမ်းကား—နှစ်ဖက်လုံးမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာလုံးအတွက် ကောင်းကျိုးကို မြင်သော်သူ။

ပညာပါရမီ။ ။ပညာပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်ခန်း၊ စရိယာ၊ ၆—၂၀၈။ ။ပညာပါရမီအကျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ ၂၀၈။ ။ဂုဏ်းကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊၃၀၇။ ။ပရမတ္ထပါရမီကို အရကောက်ပြပုံ၊ ၂၆၄၊၃၁၂။

ပဋ္ဌာစ၁ရာဇေရိုဝတ္ထု။ ။အံ—၁၊ ပါ—၂၆၊ ၆—၂၇၅၊ အကျေယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဝိနယဓရာနံ ယဒိဒံ ပဋ္ဌာစ၁ရာ။ ထေရီ၊ ပါ—၃၉၂၊ ၆—၁၁၁။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃၆ မှ ၂၃၉ အထိ။ ။ဓမ္မ—၆—ပ—အုပ်—၄၃၇။ ။မျက်ရည် ထွက်ရသည်က သမုဒ္ဒရာရေထက်ပင် များကြောင်း၊ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်မှ မြတ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။၆—ဒု—အုပ်—၂၇၁၊ နိဗ္ဗာန်လမ်း ခရီးကိုသာ သုတ်သင်ရန် လောထား၏။ ။

ပဋ္ဌိကူလမနသိကာရ ပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ။ ။(ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း)၊ ပဏ်—၁—ပါ—၇၃၊ ၆—ပ—အုပ်—၂၇၅။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၂၃၃၊ ၆—၃၅၉၊ (သတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နိဒါနသံယုတ္တ၊ နိဒါန—ပါ—၂၄၃၊ ၆—၁၊ ရဂ်းသံယုတ္တမှာ အားလုံး ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာ မောထား၏၊ ပါ—၂၄၃—မှ—၃၅၁—အထိ၊ ၆—၁—မှ—၁၁၈—အထိ။ ။လောကသမုဒယသုတ်၊ သဠာယတနသံ—ပါ—၃၀၇။ ။ကဠာရသုတ်—သံ။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ဘူမိဇသုတ်—သံ။ ။ဆင်ခြင်ပုံဟောသော ပရိဝီမံသနသုတ်—သံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၈၊ ၆—ပ—အုပ်—၅၅၊ အကျဉ်း။ ။ပါ—၃၂၉၊ ၆—ဒု—အုပ်—၂၀၈၊ အကျယ်။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၉၊ ၆—ပ—အုပ်—၈၄၊ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။ပါ—၄၈၊ ၆—၂၂၁။ ။ပါ—၁၀၉၊ ၆—၃၁၆၊ အကျယ်၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၇၂၊ ၆—၁၉၂။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၅၊ ၆—၁၂၇။ ။ပေဋကေ—ပါ—၂၄၀၊ ၂၄၆။ ။စိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၉၂။ ။ဒု—အုပ်—၁၄၈၊ ၁၅၉၊ ၂၂၁၊ ၂၂၁။ ။အံ—၁၁—ပါ—၄၀၅။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ၆—၄၄။ ။ဗောဓိသတ္တ အဘိနိဝေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၆၊ ၆—၅၀၊ ဝိပဿီဘုရားလောင်း ဆင်ခြင်တော်မူခဏ်း။ ။မဟာနိဒါနသုတ်၊ ပါ—၄၇၊ ၆—၈၇။ ။ဝိ—၁—၆—ပ—အုပ်—၈၅။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၊ ၆—၂၃၅—အကျဉ်း။ ။အဘိ—၂—ပါ—၁၄၂၊ ၆—၁၁၂၊ သုတ္တန္တ ဘာဇနီယ။ ။အဘိဓမ္မာ ဘာဇနီယ၊ ပါ—၁၄၅၊ ၆—၁၈၉။ ။စက်—၂—ပိုင်း ခွဲခြားပြီပုံ၊ ၆—၁၈၁၊ အချုပ် မှတ်သားဖွယ်။

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျိုး။ ။ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ မခက်ခဲလှတဲ့ ပေါ်လွင်သည်ဟု ထင်ရသော အရှင်အာနန္ဒာ၏ ထိုသို့ထင်ခြင်းအကြောင်း လေးပါး။ နိဒါန်–သံ–ဌ–၀။ ။နိဒါနသုတ်။ ပါ–၃၁၇။ ဌ–၇၉။ ။ ဗုဒ္ဓနှင့်ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့မှတစ်ပါး အခြားပဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မိမိတို့အလိုအလျောက် ဆရာမရှိဘဲ ဤပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို ပြောင့်တန်းစွာ မသိနိုင်ကြကြောင်း။ နိဒါန်–သံ–ဌ–၀၉။ ။ ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇။ ။ ဒီဃ–၂–ဌ–၀၆။ ။ ဝမ္ဘီရတာလေးချက်။ ၂–ပါ–၄၇။ ဌ–၀ ။ ။ဒေသနာလေးချက်။ အဘိ–၂–ဌ–၁၂၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉၂။ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။ ဒုယတာနုပဿနာသုတ်။ သစ္စာလေးပါး၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းနှင့် တကွ သို့မသို့ အကျိုးအပြစ်ကို ဟောထား၏။ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။အာဒီနဝ၊ နိဗ္ဗိဒါကို မေးမြန်းခဏ်း။ ပဋိသံ–ပါ–၁၉၃။ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၀။

ပဋ္ဌိပဒါ ၄-ပါး။ ။[1]ဒုက္ခပဋ္ဌိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ၊ [2]ဒုက္ခပဋ္ဌိပဒါခိပ္ပါဘိညာ၊[3]သုခပဋ္ဌိ-ပဒါဒန္ဓာဘိညာ၊ [4]သုခပဋ္ဌိပဒါခိပ္ပါဘိညာ ၄-မျိုး၊ သံခိတ္တသုတ်၊ ဝိတ္ထာရသုတ်။ အသုဘသုတ်။ ခမသုတ်–ပ–ဒု၊ ဥဘယသုတ်၊ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်။ သာရိပုတ္တသုတ်။ အံ–၄–ပါ–၄၆၇–မှ–၄၇၃–အထိ။ ဌ–၃၄၂–မှ–၃၄၅–အထိ။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၀၆၊ ၎င်းလေးပါးတွင် အမြတ်ကိုဟောထား၏။ ။ဃေ-ဌ–ဒု–အုပ်–၅၃၄၊ အကျယ် ရှင်းပြထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၀၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၀၃။ ။ဒု–အုပ်–၃၀၆၊ ၃၀၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇။ ၉၃။ ဌ–၄၉။ ၁၉၇။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၀၀၊ ဌ–၇၅။ ။အဘိ–၁–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၂၇။ ။ပါ–၇၂၊ ဌ– ၆၀၊ ၂၇၉။ ။ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးနှင့်တဲ့ပြပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၂၀၆။ ။ပါ–၇၊ ဌ–၄၉။ ။ပါ–၉၃၊ ဌ–၁၉၇။ ။ပေဋကော–ပါ–၃၂၉၊ ၎င်းလေးပါး၏ အရှင်းခံ အကြောင်းကို ဟောထား၏။

(၁) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရူပ, ဒေါသ, မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်သည်ကို ခံရ၍ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့ကလည်း နုံ့နဲ့အားနည်းလှသောကြောင့် ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပဋ္ဌိလ်သည် ဒုက္ခပဋ္ဌိပဒါ ဒန္ဓာဘိညာ ပဋ္ဌိလ်မည်၏။

(၂) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရူပ, ဒေါသ, မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့က လွန်ကဲအားရှိသောကြောင့် လျင်မြန်စွာ

မပင်ပန်းဘဲ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခပွဋ္ဌိပဒါ ခိပ္ပါဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(၃) ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်စဉ်အခါ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ တရားတို့က နှိပ်စက်ခြင်းကို မခံရသော်လည်း သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့က နှုန့် အားနည်းလှသောကြောင့် ပင်ပန်းခဲယဉ်းစွာ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခပွဋ္ဌိပဒါဒန္ဓာဘိညာ ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

(၄) ဝိပဿနာအလုပ်ကိုအားထုတ်စဉ်အခါ၌ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ တရားတို့က ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်ဘည်ကိုလည်း၊ မခံရဘဲ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတို့ကလည်း လွန်ကဲအားရှိသောကြောင့် မပင်ပန်းဘဲ လျင်မြန်စွာ မဂ်ဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခပွဋ္ဌိပဒါခိပ္ပါ-ဘိညာပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ပဋ္ဌိပဒါ ၂-ပါး။ ။(မိန္ဓာဘပဋ္ဌိပဒါ၊ သမ္မာပဋ္ဌိပဒါ)။ **ပဋ္ဌိပဒါသုတ်-သံ။** ။ မိန္ဓာဘပဋ္ဌိပတ္တိဖြင့် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ သမ္မာပဋ္ဌိပတ္တိဖြင့်သာ မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း။ အံ-၂-ပါ-၂၀၊ ဋ-၄၅။ ။ဗုညဘာဝိယပဋ္ဌိပဒါ၊ ဖလ-ဘာဝိယပဋ္ဌိပဒါ ၂-မျိုး၊ နေတ္တိ-ပါ-၄၂၊ ဋ-၁၁၁။ ပဋ္ဌိပဒါ ၁၁-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ-၆၅။ ဋ-၁၃၅။ ။၃-မျိုး။ အဝေစလကသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၃၀၀၊ ဋ-၂၄၅။

ပဋ္ဌိပတ္တိ။ ။ပဋ္ဌိပတ္တိသဒ္ဒမ္မောပိဟိ ပဋ္ဌိပတ္တိပူရကေသု သတ္တေသု အသတိ အန္ဓရမ္ဘယတိ နာမ၊ ပဏ်-၂-ဋ-၁၀၈၊ ပါ-၁၀၈။ ။ပဋ္ဌိပတ္တိကို ကျင့်မှုသာ ချမ်းသာစွာနေရကြောင်း ဟောသော နဋ္ဌကပါနသုတ်၊ ပါ-၁၂၅၊ ဋ-၁၂၄၊ ၁၂၇။ ။ပဋ္ဌိပတ္တိနာမ သာဝကာနံ ကိစ္စံ၊ ;သဋ္ဌာ-သံ-ဋ-၁၄၈။ ပါ-၅၃၅။ ။ပဏ်-၁-ဋ-ပ-အုပ်-၁၉၉၊ ပါ-၅၆။ ။ပဋ္ဌိပတ္တိသာရံ ဟိ သာသနံ၊ သုတ္တ-ဋ-ဒု-အုပ်-၂၁၅၊ ပါ-၃၉၀။ မယှံ ဟိ ပဋ္ဌိပတ္တိ-ကထနမေဝ ဘာရော၊ ပဋ္ဌိပတ္တိပူရဏံ ပန ကုလပုတ္တာနံ ဘာရော၊ ခန္ဓ-သံ-ဋ-၂၉၃။ ။ပဋ္ဌိပတ္တိယာ ဟာယမာနာယ သတ္တာ ဟာယန္တိနာမ၊ ပဏ်-၂-ဋ-၁၀၈။

ပဋ္ဌိနိဿဂ္ဂ ၂-မျိုး။ ။(ပရိစ္စာဂ၊ ပက္ခန္ဒန)။ ဝိ-၁-ပါ-၈၉၊ ဒု-အုပ်-၃၅။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၈၂။

ပဋိဘာန –၃မျိုး။ ။ဉာဏ်အမြင်၊ (ပရိယတ္တိ၊ ပရိပုစ္ဆာ၊ အဓိဂမ)၊သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇။ စူဠနိ–ပါ–၂၂၄၊ ၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၇၊ အကျယ်ဟောထားတော်။ မဟာနိ–ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။

ပဋိဝေဓဉာဏ် ၂–မျိုး။ ။(ဥပဓိမာန၊ ဥပဓိန္ဒ) ဘုရား၊ရှင်နှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ပဏ်–၁–ပါ–၉၉။ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၃။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၄၄။

ပဋိသန္ဓာဝရ ၂–မျိုး။ ။(ဓမ္မပဋိသန္ဓာဝရ၊အာမိသ ပဋိသန္ဓာဝရ)။ စေ့စပ်ခြင်း(၀ါ) ချီးမြှောက်ခြင်း၂–မျိုးဟူလို၊သန္ဓာဝရ၀ဂ္ဂ။ အံ–၂–ပါ–၉၂။ ဋ္ဌ–၆၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ပရိသတ် ပျော်စီးအောင် ဆောင်ထားနိုင်ခုန် ဟောတာတော်။ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၉။ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ၁၆၄။ ။ပဋိသန္ဓာဝရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၆၁၊ ဋ္ဌ–၄၂၆။ ။ပဋိသန္ဓာဝရကထာပြုရပုံနှင့် ပြုရခြင်းအကျိုးကို ပြသော၀ဋ္ဌုမျှား။ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆၈။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၃။

ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဘဝမဆုံးသေးသော သတ္တဝါတို့မှာ ဘဝသစ်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေရန် စောင့်ဆိုင်းနေရသေးသည် မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၁၀။ ။အန္တရာ-ဘဝကတာ၊ အဘိ–၅၊ ပါ–၂၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၅။ ။နေတ္တိ– ဋ္ဌ–၁၀၂ပါ–၃၄။ ။ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်အကျယ် မိလိန္ဒ– ပါ–၃၁၊၇၄၊ စသည်၌ကြည့်ရှုပါ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၈၀၊ ပဋိသန္ဓေပေါင်း ၂၀၊ ၁၉–ပါးတို့ အကျိုးပေးပုံ၊ အာရုံပြုပုံ၊ ရုပ်ကလာပ်တို့ရပုံ စသည်ကို အကြွယ်ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၂၊ဋ္ဌ–၁၃၇၊ ဂ၊ပါ–၁၄၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။ ။ပဋိသန္ဓေတည်နေပုံကို ပြသောဂါထာမျှား၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၄၊ ၅၊ ယဂ္ဂသံယုတ္တ၊ ဇာန္ဒကသုတ်။ ။အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ ၂၁။ဂဗ္ဘသေယျက၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ဈ–အုပ်–၅၀၁။ ။ပဋိသန္ဓေအခါ၌ရသော ရုပ်ကလာပ်များကို ရေတွက်ပြခဏ်း၊ အဘိ–၂၊ ဋ္ဌ–၂၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၈၅၊ ဂါထာ။ ။အဖန်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေရလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ၊ ပါ–၃၀–၁၀၈–ဋ္ဌ–၂၂၂။ ။ပေဠက၊ ပါ–၂၁၁၊ ၂–ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၅။

ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ အံ–၄၊ ပါ–၄၇၉၊ ဋ္ဌ–၃၅၀၊ (¹အတ္ထ-ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ²ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ³နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ⁴ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ)။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါပဏ္ဍသုတ်၊ အံ–၅၊ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀။ ။သီတင်းသုံးဖော်တို့ ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်းအင်္ဂါများကို ဟောထားတော်၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။

ဣတိ- ဌ–၁၁၈။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဘာဝနာနိဒ္ဒေသ၊ ပဋ္ဌိသံ- ပါ–၈၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၆၊ ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၃၄၄။ ။မိလိန္ဒ- ပါ–၃၂၂၊ အကျယ်။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဝိဘင်၊ အဘိ–၂၊ ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၃၇၀။ ပါ–၃၄၄၊ ဌ–၄၀၁။ ။နိရုတ္တိပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ၊ပေဋက၊ပါ–၂၃၁။ ။အံ–၁၊ ပါ–၂၂၊ ဌ–၉၃။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာ၊ (မွေစက္ကပ္ပဝတ္တနဝါရ)။ပဋ္ဌိသံ၊ ပါ–၃၊ ၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။ ။ရင်းလေးပါးရလွယ်သောအကျင့်ကို ဟောသော ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–၇၊ ပါ–၄၂၂၊ ဌ–၁၆၂။ ။စင်ကြယ်ကြောင်း၅–ပါး၊ ပဋ္ဌိသံ၊ ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၆၊ ၃၃၊ ၂။ ။ရင်းလေးပါးစင်ကြယ်စေရန် အကြောင်းများ- ဝိသုဒ္ဓိ- ဒု–အုပ်–၇၀၊ ၇၂။ ။မဟာနိ– ပါ–၁၈၀၊ ဌ–၂၉၇၊ ၈။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါပဋ္ဌာယ အပဋ္ဌိဘာနုနာမ နတ္ထိ၊ အံ–၉၊ ဌ–၂၆၀၊ ပါ–၁၇၀။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောတော်မူကြောင်းရှင်းပြခဏ်း၊ ပဋ္ဌိသံ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈။

(၁) အတ္ထပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ–အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးတရားစု၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပါဠိ၏ အနက်သဘော၊ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာစိတ်၊ ဤတရား ၅-ပါးစုဌ် သိသောဉာဏ်သည် အတ္ထပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဉာဏ် မည်၏။

(၂) ဓမ္မပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ–အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတရားစု၊ အရိယာမဂ်လေးပါး၊ ပါဠိအစဉ်၊ ကုသိုလ်၊အကုသိုလ်၊ ဤတရား ၅-ပါးစုဌ် သိသောဉာဏ်သည် ဓမ္မပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဉာဏ် မည်၏။

(၃) နိရုတ္တိပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ–ဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္ထ ၅–မျိုး၊ ဓမ္မ ၅-မျိုးတို့နှင့် ဆိုင်ရာ သဒ္ဒါ–ပုဒ်ပါဌ် စသောဆယ်ပါးဌ် သိသောဉာဏ်သည် နိရုတ္တိ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမည်၏။

(၄) ပဋိဘာနပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ–ဆိုခဲ့ပြီးသော ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ သုံးပါးလုံးကို ထူးထွေကဲ့ပြား ပိုင်းခြားဝေဖန်၍ သိသောဉာဏ်သည် ပဋိဘာနပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါ မည်၏။

ပဏ္ဍိတမည်ပုံကိုထား။ ။ဣတိ- ပါ–၂၀၆၊ ဌ–၇၇။ ။သဂါထာ- သံ-ပါ–၈၇၊ ၉၀၊ ဌ–၉။ ။အံ–၅-ပါ–၄၂။ ။အံ–၁–ဌ–၉။ ။ဥဒါန- ဌ–၁၈။ ။ပဏ်-၁–ဌ–ပ–အုပ်–၉။ ။ဒီဃ၊ ၁–ဌ–၃၂။ ။ဝိ၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၈၈။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၂။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၀၀။ ။အံ–၄၊ ပါ–၃၅၅၊ ဌ–၃၀၄၊ ဂါထာ။ ။ပါ–၄၉၈၊ ဌ–၃၆၀၊ ပဏ္ဍိတ၊ မဟာပညာမည်ပုံ။ ။ပညာဝန္တမည်ပုံ၊ ဇာတက- ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၅၅။ ။

ပညာဝါမည်ပုံ၊ ပဏ်–၁–၊ ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။ ။ပဏ္ဍိတမည်ပုံ ဂါထာကား။–

ဒ။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေစ ယော အတ္ထော၊ ယောစတ္ထော သမ္ပရာယိကော။
အတ္ထာဘိသမယာ ဓီရော၊ ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုစ္စတိတိ။

ပဏ္ဍိတပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။အံ–၃၊ပါ–၁၀၀၊ဋ္ဌ–၇၀၊အကျယ်။ ။ ၄၊ပါ–၄၉၈။ ။ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၆ မှ ၃၈၁–အထိ။ ။ အရကောက်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂။ ။ခုဒ္ဒက၊ ပါ–၃၊ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၄၊ပါ–၃၅၉။ ။ဃေရ၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇။ ။သုသိမသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၂၊၆၃၊ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။ပဏ္ဍိတတို့မှာ လူနတ်ဖြစ်သော် အထက်တန်းစား၌ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၅၊ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။ပဏ္ဍိတမည်ကြောင်း လေးပါး၊ ပါ–၇၅၊ ၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၅၆။ ။သင်္ဂီ–သံ–ဋ္ဌ–၃၄၊ ဓာတုကုသလတာ၊ အာယတနကုသလတာ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလတာ၊ ဌာနာဌာနကုသလတာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၂။ ။ပဏ္ဍိတာနံ ပန နိဂ္ဂဟဝါဒေါ ဝါ အညော ဝါ ဘာရတ–ရာမ သီတာဟရဏာဒီ နိဿိတ္ဌက ကထာ မဂ္ဂေါအပ္ပိယောဝ ဟောတိ၊ပဏ်–၂–ပါ–၄၈၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ပုံမျှား၊ အံ–၂–ပါ–၈၈၊ ၈၉၊ ဋ္ဌ–၅၉၊ ၆၀။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ပညတ်ထားသောအရာ ၃-မျိုး၊ ပဏ္ဍိတသုတ်–အံ။ ။ပဏ္ဍိတတို့ ပကတိသဘောထား၊ ပေါတလိယသုတ်–အံ။ ။ပဏ္ဍိတာနုဿ ခန္ဓိဗလာ ဘဝန္တိ၊ နကောဗလာ ဇာတက၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၁၃။

ပဏ္ဍိတအမျိုးမျိုးခွဲပြခန်း။ ။အပြစ်ကို မြင်သူ၊ အပြစ်ရှိသည်ကို တောင်းပန်ကျေနပ်သူကို ပဏ္ဍိတဟု ဟောထားသော အစ္စယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၂၅။ ။အံ–၂–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၂၅။ ။အံ–၄–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ခတသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်းခြင်း မကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ မကြည်ညိုခြင်း၊ ကြည်ညိုသင့်သောအရာ၌ ကြည်ညိုခြင်း၊ ဤလေးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသူကို ပဏ္ဍိတဟု ဟောထား၏။ ။အံ–၄–ပါ–၅၅၀၊၅၅၁၊ ဋ္ဌ–၃၉၀၊ဒီဌိသုတ်၊ကာယသုစရိုတ၊ ဝစီသုစရိုတ၊ မနောသုစရိုတ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။ကမ္မသုတ်၊ ပါ–၅၃၅။ ။ ဒုတိယခတသုတ်၌ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဒုတိယဥာရုဝေလသုတ်၊ ၄–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ကာလဝါဒီ၊ ဘူတဝါဒီ၊ အတ္ထဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊

ဝိနယဝါဒီ၊ နိဓာနဝတိ ဝါစံ ဘာသိတာ။ ။ပဏ္ဍိတ အမျိုးမျိုးကိုဟောထားပုံ၊ အုံ-၂-ပါ-၈၃၊ ဌ-၅၆။ ။အုံ-၃-ပါ-၁၀၁-မှ-၁၀၃-အထိ၊ ဌ-၇၁၊၇၂။

ပဏ္ဍုနပစ္စေကသစ္စော ပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၆၊ ဌ-၇၆။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၂၄၊ ဌ-၂၃၄။ ။အုံ-၄-ဌ-၃၀၀။

ပဏ္ဍုကမ္မလာ ။ ။(သိကြားမင်း၏ နေထိုင်ရာ) ၎င်း၏ အတိုင်းအတာကို ပြဆိုခဏ်း။ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၊၁၇၃၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာယန္တိ ရတ္တကမ္မလ သဒ်သပါသဒ္ဒဏာပိဌေ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ-ဌ-၃၈၇၊ပါ-၃၅၂။

ပတ္တနိကုဋ္ဌနသုတ်။ ။အုံ-၈-ပါ-၁၅၈၊ဌ-၂၅၄။ ။ဝိ-၄-ပါ- ၂၆၂၊၂၆၃၊ ဌ-၅၁။ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၄၁၀၊ ရဟန်းတို့က လူတို့အပေါ် သပိတ်မှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါ၂-ပါးကို ဟောထား၏။ ။(ပတ္တနိကုဋ္ဌနကံ)။

ပတ္ထနာ ၂-မျိုး။ ။(တောင့်တခြင်း၊ တဏှာပတ္ထနာ၊ ဆန္ဒပတ္ထနာ)၊ ပဏ်-၁-ပါ-၊ဌ-ပ-အုပ်-၄၃။ ။ဣတိ-ပါ-၂၀၁၊ ဌ-၅၈

ပဏ္ဍိဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်-၁- ပါ-၁၊ဌ-ပ- အုပ်-၂၆၊ ၂၇။ ။ပထဝီလေးမျိုး၊ ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၀၊ဌ-၄၄။ ။အဘိ-၂-ပါ-၈၄၊ဌ-၅၂၂၊(ဓာတ်ကြီးလေးပါးခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဒုမဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၃၈၊ဌ-၂၁၁-လ- ဒုက္ကရစရိယာကျင့်တော်မူရကြောင်း၊ ၎င်းဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကူညီ၍ ကထိန်သင်္ကန်းကို ချုပ်ပေးတော်မူပုံ၊ ဌ-၂၁၃။ ။ဓာတ်တော်မျှား ပြန့်နှံ့၍ တည်ခဲ့ကြောင်း၊ ပါ-၃၄၀။ ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၄၄။ ။အပ-ဌ-ပအုပ်-၄၅။ ။ အဘိ-၁-ဌ-၆၃။

ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဝံသ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်-၂-ဌ-၁၉၉။ ။နိဒါန-သံ-ဌ-၈၃။ ။ အ-၁-ဌ-၁၀၆၊၂၂၄။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၆။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၇၈၊၇၉။ အဘိ-၁-ဌ-၆၄။ ။ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၄၅။ ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၅၊ အညွှန်း။ ။ရင်း၏ဓာတ်တော်ကို စေတီတည်ကြပုံ၊ ၃၉၄-အညွှန်း။ ။ စေတီတော်ကို ပူဇော်ကြပုံအကျယ်၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၇၈၊၇၉၊၈၀။ ။ ပါ-ဒု-အုပ်-၂၆၀။ ။တန်ခိုးတော်၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၇၉။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၄၃။ဌ-၂၂၆၊၇-ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း၊ ၁၂-ယူဇနာတိုင်တိုင် ကိုယ်

ရောင်တော် (ပကတိ) အမြဲထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ပြဿာဒ်ယာဉ်ပျံဖြင့် တောထွက်တော်မူကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ ။ထိုဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ တိတ္ထိတို့မရှိကြကြောင်း၊ အနည်းငယ်ရှိသော်လည်း လူတို့က မပြုစုကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၄၄၊ ဋ္ဌ—၂၃၁၊ ၂၃၂၊ တိတ္ထိတို့လည်း ဘုရားရှင် ရှေတော်ရောက်လျှင် အနည်းဆုံး ၅—ပါးသီလတည်ကြကြောင်း။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၂၊ ၁၃၁၊ ၁၃၃၊ ၁၃၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၅၊ ၅၁။ ။ဒု—အုပ်—၇၉။

ပဒုမဒေဝီမိဖုရားဝတ္ထု။ ။အကျဉ်း၊ ဥဒါန—ဋ္ဌ—၂၆၄။ ။ရင်း၏သားငါးရာ အမည်များ၊ ပဏ္ဍ—၃—ပါ—၁၀၃၊ ဋ္ဌ—၉၀။ ။လေရီ—ဋ္ဌ—၁၉၁။— ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ပဒုမ္မာကြာပန်း ပေါက်ပေးရသူ။ (ဥပ္ပလဝဏ်လေရီ အလောင်းဖြစ်၏။)

ပဒုမ္မဝေရဿက်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ကောကာလိက ရဟန်းကျရောက်သောဝေရ၊ ရင်းဝရဲမှာ သီးခြားမဟုတ်ဘဲ အဝီစိဝရဲတွင် ပါဝင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။အံ—၁၀—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၃၂၉။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၈၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၇။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—၂၅၉။ ။(ကောကာလိက—ခဏ်းဌ—လည်းရေးခဲ့ပြီ။)

ပဒုမ်ယထာကောကနဒံ သုဂန္ဓံစသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၈၁၊ ဋ္ဌ—၁၃၉။ ။အုံ—၅—ပါ—၂၀၉၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ (စူဠဋ္ဌပန္ထက မထေရ်ဝတ္ထုတိုင်းဌ်ပါရှိ၏)။

ပဓာနတရား ၄-ပါး။ ။သံဝရသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၃၊ ဋ္ဌ—၂၆၀။ ။ပဓာနသုတ်၊ ပါ—၃၈၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၇၊ မူတ်သားဖွယ်ဂါထာ။ ။သံဝရသုတ်အလို—

(၁) သံဝရပွဓာန—ဣန္ဒြေ ၆—ပါး လုံခြုံအောင်အားထုတ်ခြင်း။

(၂) ပဟာနပွဓာန—ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကိုပယ်နိုင်အောင်အားထုတ်ခြင်း။

(၃) ဘာဝနာပွဓာန—ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို ပွားများ အားထုတ်ခြင်း။

(၄) အနုရက္ခဏာပွဓာန—သမာဓိ နိမိတ်ကောင်းကို မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း—

ပဓာနသုတ်အလိုကား—သမ္မပွဓာန် လေးပါးပင်တည်း။ ။ပဓာနသုတ်၊အံ—၄—ပါ—၃၈၈၊ ဋ္ဌ—၃၁၈၊ သီလ၀၊ ဗဟုသုတ၊ အာရဒ္ဓ၀ိရိယ၊ ပညာ၀၊ [illegible] ။ [illegible] ။ ။ပဓာနအလုပ်ကို

အားထုတ်နိုင်၊ အားမထုတ်နိုင်သော ကာလကို ပြဆိုခဏ်း၊ အုံ-၅-ပါ-၈၊ ဌ-၂၇။ ။ပဓာနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဣတိ-ဌ-ဘဝေ၊ပါ-၂၁၆။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ဒု-အုပ်-၇၈။

ပဓာနိယင်္ဂဏာ။ ။ပဓာနိယအင်္ဂါလေးပါးကို ဟောသော သာမုဂ်ိယသုတ်၊ အုံ-၄-ပါ-၅၁၅၊ ဌ-၃၆၆၊ သီလပါရိသုဒ္ဓိ၊ စိတ္တပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဒိဋ္ဌိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ဝိမုတ္တိပါရိသုဒ္ဓိ လေးပါး။ ။သမယသုတ်၊ အုံ-၅-ပါ-၅၈၊ဌ-၂၇၊ ပဓာန အလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်သော ကာလမှာ- ဇင်္ဃာ၊ ဗျာဓိ၊ ဒုဿီကွာ၊ဘယ၊ သံဃဘိန္နာ ၅-မျိုး။ ။အားထုတ်နိုင်သော ကာလမှာ-ဒဟရ၊ အပ္ပါဗာဓ၊ သုဘိက္ခာ၊မနုဿသမဂ္ဂ၊ သံဃသမဂ္ဂ။ ။သေနာသနသုတ်၊အုံ-၁၀-ပါ-၂၆၈၊ ဌ-၂၈၉၊ သဒ္ဓါ၊ အပ္ပါဗာဓ၊ အသဌမာယာဝီ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ ပညဝါ။ ပဓာနိယအင်္ဂ ၅-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၉၈၊ဌ-၂၁၂။ ။ပါ-၂၃၂။ ။အုံ-၅-ပါ-၅၇၊ ဌ-၂၆၊ ပဓာနိယင်္ဂသုတ်။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၂၉၈၊ ဌ-၂၂၅။ ။ပါ-၃၂၉၊ဌ ၂၄၆ ။ပဓာနိယအင်္ဂါ ၉-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၅၂၊ ဌ-၂၄၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးနှင့် ပညာဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိမုတ္တိဝိသုဒ္ဓိ ၂-ပါးထည့် ၉-ပါး ဖြစ်၏။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၂၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၉၊ ဤ ၂-ဌာနစလုံး တရား အားထုတ်သူတို့ ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါမျှားတည်း။

ပပဉ္စတရား ၃-ပါး။ ။သမနုပဿနာသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ- ပါ-၃၈၊ဌ-၂၄၈၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ခွဲထွင်တတ်သော တရားသုံးပါးဟူလို။ ။ပပဉ္စာနာမ ရာဂါဒယော ကိလေသာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရဌ-ဒု-အုပ်-၃၄၄၊ပါ-၃၃၆။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၆၇၊ ဌ-၃၂၈။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၇၊ ဌ-၁၈။ ။ပါ-၂၂၁၊ဌ-၃၁၃။ ။နေတ္တိ-ပါ-၃၂၊ဌ-၁၀၁၊ ပပဉ္စာနာမ တဏှာဒိဋ္ဌိ မာနာ တဒဘိသင်္ခေါ စ သင်္ခါရာ-ဟု ဟောထားပုံ။ ။ပပဉ္စတရားတို့ စဲလမ်းပုံကို ပြသော ဂါထာ၊ ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၄၁။ ။ ပထဝီစ သည်၌ ပပဉ္စတရားတို့ဖြင့် စဲလမ်းပုံ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၊ဌ၊၂၇၊၄၁။ ။ပပဉ္စ တရားတို့ဖြင့် မစဲလမ်းရန် ဟောထားသော ယဝကလာပိသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၅။ ဌ-၁၁၄။ ။ရင်းပပဉ္စတရားကိုပယ်ရန်၊ အုံ-၃-ပါ-၁၃၁၊ဌ-၁၀၀။ ။ပပဉ္စကွယသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၇၃၊ ဌ-၃၃၈၊ဤ၂-ရာ-ဒေါသ-မောဟ သုံးပါးနှင့် ပပဉ္စတရား ၆-ပါး ဟောထား၏။ ။ပပဉ္စာ ရာမ၊ ပပဉ္စာ-တရပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၉၃၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၆။

ပမာဏကရဏတရား။ ။တိုင်းတာခြင်းကို ပြုတတ်သော (၀၊)တိုင်းတာ၍ လွယ်ကူသော တရားဟူလို။ (ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ) တိမ်ရောင်နှင့် နက်သော ရေအိုင်ဥပမာ၊ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၁၊ ၂၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၁၁၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၆၊ (အပ္ပမာဏပုဒ်အဖွင့်ဌာနလည်း ရှိ၏)။

ပမာဒဝိဟာရီသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၀၀၊ဌ–၃၀၊ ဤနေ့မမစာင့်စည်းလျှင် ပမာဒဝိဟာရီမည်ကြောင်း၊မင်ဖိုလ်လည်း မရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ပမာဒပုဒ်အဓိပ္ပါယ် အံ–၁၀–ပါ–၁၀၊ဌ–၅၆။ ။ပမာဒ၀ဂ္ဂ၊ အံ-၁-ပါ–၁၄၊၁၆၊ဌ–၆၅။ မေ့လျော့ခြင်း၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။ စူဠနိ–ပါ–၂၆၊၂၇၊ ဌ–၃၂၅။ ။ပမာဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၈၊၁၉၊၃၆၊ဌ–၄၅၀။ ။ပမာဒ၏ အကြောင်း ၂-ပါး၊ (ဇဏ္ဏာ-အဝိဇ္ဇာ) နေတ္တိ–ပါ–၃၅၊ ဌ–၁၀၅။ ။အပြစ်ပြ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၃၊ဌ–မ–အုပ်–၁၀၄။ ။ဣတိ–ဌ–၇၆။ ။စရိယာ–၃၂၅၊ အညွှန်းများ၊ (အပ္ပမာဒပုဒ်နှင့် တဲ့လုက် ပြထားသည်လည်း ရှိတတ်၏)။

ပရဒါရကံကျူးလွန်ပြစ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၀။ ။ ခေမကသေဋ္ဌပုတ္တဝတ္ထု၊ ၎င်းကံကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရသော ကောသလ မင်းကြီး၏ သားနှစ်ယောက်၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၀၊ဌ–၂၄၃။ ။ ဣသိဒါသီထေရီ၊ ပါ–၂၄၃၊ဌ–၂၆၅၊ဂါထာများ။ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၉၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရာ မိန်းမဖြစ်ပြန်သော် ၎င်းမိန်းမကို ၎င်ဖြစ်သူက မချစ်မနှစ်သက်ခြင်း ပြစ်ပယ်ထားခြင်းမှာလည်း ၎င်းကံ လွန်ကျူးပြစ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ၊ပါ– ၂၇၅၊ဌ–ပ– အုပ်- ၆၈။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်း အပြစ်ခံရပုံ၊ မိန်းမဖြစ်ရခြင်းမှာလည်းဌ၎င်းကံဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။သသိသကသုတ်၊နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၀၊ဌ–၂၀၃၊ မစင်တွင်းထဲ ဝင်ပေနေရသော ပြိတ္တာ။ ။ဝိ–၁၊ပါ–၁၄၃၊ဌ–ဒု–အုပ်၊၉၉။ ။ ဒုသနသော၊သေဋ္ဌေးသားလေးယောက်၊ သေဋ္ဌပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၂၆၂၊ ပြိတ္တာမဟုတ်၊ ငရဲသားများ ဖြစ်ကြ၏။ ။ဌ၎င်းကံလွန်ကျူးသူတို့ ခံရသောဌရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၄၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၀၆၊ ၂၉၃။ ။ ပါ–၁၉၄၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၄။ ။ပါ–၂၇၂၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၄၂။ ။ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အလောင်း ရုစာမင်းသမီးက ပြန်ပြောပြပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၇။ ။(ဒု သ နော ခဏ်း၊ ကာမေသု-မိစ္ဆာစာရခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပရမဋ္ဌကသုတ်။ ။သုတ္တ၊ ပါ–၄၀၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၄၄၊ တိတ္ထိတို့၏ အယူဝါဒ နှင့်စပ်၍ အချင်းချင်းငြင်းခုံကြသည်ကို ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။ မဟာနိ၊ ပါ–၈၈၊ ဋ–၂၁၁၊ တိတ္ထိတို့၏အယူဝါဒကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ပါ–၇၈၊ ဋ–၂၀၇။ ။ရဟန္တာတို့အား ချီးကျူးခဏ်းလည်းပါ၏။

ပရမတ္ထဓမ္မတို့နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။အာရုံတစ်ခုတည်းဝယ် ပရမတ္ထ ဓမ္မတို့ စုပေါင်းဖြစ်ရာ၌ ဘုရားရှင်တို့သာလျှင် ခွဲခြားမြင်သိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၄၅၊ (နေ၀သညာ နာသညာယတနခဏ်း၊နာမ်ခဏ်း တို့၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပရမတ္ထတရား လေးပါးကို ဟိန၊ မဇ္ဈိမ၊ ပဏီတ ခွဲပြပုံ၊ သုတနုသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၆၀၊ ဋ–၂၉၃။ ။ပရမတ္ထတရားတို့ အသီးအသီး လက္ခဏာများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ–၆၂၊ ၆၃။ ။ (လက္ခဏာခဏ်းဌ၌လည်း ရှိ၏)။

ပရိကွရာ ၈-ပါး ဂါထာ။ ။အံ–၄–ဋ–၃၈၀။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၁၆။ ။ ၂–ဋ–၂၃၁၊ ။ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၇၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ–၃၃၃။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၇၈။ ။မဟာနိ–ဋ–၄၀၉။ ။ဇာတက–ဋ–တ–အုပ်–၃၅၆။ ။ ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၅။

၁။ သင်းပိုင်၊

၂။ ကေသီ၊ သက်နှံးသုံးထည်။

၃။ ဒုကဋ္ဌခေါ် နှစ်ထပ်သက်နှံး၊

၄။ သပိတ်၊

၅။ သင်တုန်းဓား၊

၆။ အပ်နှင့် အပ်ချည်၊

၇။ ခါးပန်းကြိုး၊

၈။ ဇွေစစ်၊

၉။ အိမ်ရာခင်း၊ သို့မဟုတ်–ဖျာချောနု၊

၁၀။ နိသီဒိုင်၊ သို့မဟုတ်–သားရေနွယ်၊

၁၁။ တောင်ဝှေး၊ သို့မဟုတ်–ဆီကျည်ဘူး၊

၁၂။ ထီး၊ သို့မဟုတ် ဖိနပ်။

တိစီဝရဋ္ဌ ပတ္တော စ၊ ဝါသိ သူသိ စ ဗန္ဓနံ။
ပရိဿာဝနေန အဋ္ဌေတေ၊ ယုတ္တာယောဂဿ ဘိက္ခုနောတိ။ ။

ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ပါ–၂၃၀၊ပရိက္ခရာ ၉-ပါး၊၁၀-ပါး၊၁၁-ပါး၊ ၁၂-ပါး၊ယူပုံလည်း ပြထား၏။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၄၊ ၁၀၅၊ရဟန်းတို့၏အသုံးအဆောင်များ။

ပရိက္ခာရသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၁၇၅။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၃။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၄၁၁၊ ပါ–၃၉၇။ ။ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၇၊ ပါ–၁၉၂။ ။ (အလက်ာရ၊ ပရိဝါရ၊ သမ္ဘာရ၊ သုံးနက်)။ ။

ပရိညာ ၃-ပါး။ ။(၁ ဉာတပရိညာ၊ ၂တီရဏပရိညာ၊ ၃ပဟာနပရိညာ)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၊ဋ္ဌ–၄၃။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၁။ ။အာဟာရဋ္ဌ ပရိညာ–၃–ပါး၊ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၀၁။ ။၂-နည်း၊ ပါ–၃၂၃။ ။ဏ္ဍတိ–ပါ–၁၉၇၊ ဋ္ဌ–၅၈။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂။ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၄၁။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၂၁၊ ၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ဖဿအတွက် အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၄၊ သညာအတွက်။ ။ပရိညေယ္ယ နိဒ္ဒေသ၀ဏ္ဏနာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။ပရိညာဒီပဟောဒ-ကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၃၄။ ။ပရိ**ညာ**ဒီကိစ္စကထာ၊ ၃၃၁။

(၁) ဉာတပရိညာ–ပရမတ္ထ တရားတို့၌ လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်မှု။

(၂) တီရဏပရိညာ–သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာ သုံးပါးတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်မှု။

(၃) ပဟာနပရိညာ–ကိလေသာကို ပယ်သတ်ရန် မဂ်လေးပါးဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို တပ်တပ်ထင်ထင် သိမြင်မှု။

ပရိနိဗ္ဗာန် ၃-မျိုး။ ။(၁ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၊ ၂ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်၊ ၃ဓာတုပရိ-နိဗ္ဗာန်)၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၈၁။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၇၀၊ အကျယ်။ ။ပရိနိဗ္ဗာန သုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ ၂၀၅။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၈၃။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၁၃၊ ပါ–၃၄၉။ ။၂-မျိုး၊ ကိလေသ၊ ခန္ဓ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၅၊ တစ်နည်း-သဉ္ဇပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသ ဟူ၍ လည်း ခေါ်၏။

(၁) ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်–ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ ကိလေသာမီးများ ငြိမ်းအေးခြင်း၊

(၂) ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်–ကုသိနာရုံ အင်ကြင်းစုံ၌ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း ငြိမ်းအေးခြင်း၊

(၃) ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်– သာသနာတော်အပြိုးသတ် ကွယ်ခါနီးသော အခါ ဓာတ်တော်များအားလုံး ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌ စုဝေးရောက်လာကာ တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်း၍ ငြိမ်းအေးခြင်း။

ပရိနိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မာရဃာဘနကထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၇၇၊ ၆–၁၄၅။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရန် မာရ်နတ်တောင်းပန်သော စေတိယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၂၆၊ ၆–၂၇၂။ ။အံ–၈–၆–၂၄၈၊ ၎င်း မာရ်နတ်ကြီးက အဋ္ဌမသတ္တာဟကပင် တောင်းပန်ခဲ့ဖူးပုံ၊ ဥဒါန–၆–၂၉၆၊ ပါ–၁၅၃။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၁၊ ၆–၁၀၆၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ဟောထားရ။ ။ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန်အသွား လမ်းတွင် ဖြစ်ပျက်ပုံကို အစုံဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၇၉၊ ၆–၃၆၁။ ။ပရိနိဗ္ဗုတကထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၈၊ ၆–၁၈၅။ ။ပရိနိဗ္ဗာနဉာဏပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၊ ၆–ပ–အုပ်–၃၈။ ။ပရိနိဗ္ဗာနဉာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၉၇၊ ၆–၂၉၀။ ။ဘုရားရှင်အား အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နေရန် အသျှင်အာနန္ဒာထေရ် တောင်းပန်ခဏ်း၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၉၆၊ ၆–၁၅၃။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသင့်သောကာလ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အသက်တန်း ၅-ပုံ ပုံ၍ ၄-ပုံသာ နေတော်မူကြရကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–၆–၈၊ ၁၄၄၊ ၅။ ။ပဏ်–၁–၆–ပ–အုပ်–၃၅၈၊ ပါ–၁၁၇။ ။မဟာ–သံ–၆–၂၈၃၊ ပါ–၂၂၇။ ။အံ–၈–၆–၂၄၇၊ပါ–၁၂၉။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး ဝင်စားသောသမာပတ်မှာ ၂၄–ကုဋေ တစ်သိန်းရှိကြောင်းနှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောစိတ်ကို ပြုဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ– သံ–၆– ၂၀၅။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ခန္ဓာငါးပါးမရှိတော့ကြောင်း ဖြေသော ဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၁၁၁၊ ၆–၂၉။

ပရိဒေဝဒုက္ခကိုပြုသော ၂-ဂါထာ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၇၊ ၆–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ ၁၄၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၊ ၉၉၊ ၆–၆၃၊ ၂၁၁။ ။အာသီ–၂–ပါ–၁၀၅၊ ၆–၉၈။ ။(ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ ခဏ်းဦးလည်း ရှိ၏။)

ပရိဘောဂ ၄-မျိုး။ ။(သုံးဆောင်ခြင်း·ဟူလို၊ ထေယျပရိဘောဂ၊ ဣဏပရိဘောဂ၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂ၊ သာဓီပရိဘောဂ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၀၈၊ ၆–၂၃၆။ ။အံ–၁–၆–၅၄။ ။နိဒါန–သံ–၆– ၁၈၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–

ဒ္ဓရှင်ရဟန်းတို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ မဆင်ခြင်ဘဲ
ဣဒ္ဓိပရိဘောဂမည်၏၊ (ကြေးယူ၍ သုံး
။

ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်တို့ သုံးဆောင်ခြင်းသည်
(အမေ့ခံအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ကြသည်-ဟု

ာအရှင်မြတ်တို့ သုံးဆောင်ခြင်းသည် သာမိ
ရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ကြသည် ဟူ

ာသည်သာလျှင် အဓိက။ ။ပရိယတ္တိသာသ
ဌိသာသနာတော်လည်း ကွယ်တော့ကြောင်း၊
။ ။ ပရိယတ္တိသည်သာလျှင် သာသနာ
။ အံ-၁-၌-၇၁။ ။ဝိ-၄-၌-၇၂၊ ၁၂
ဒါန-သံ-၌-၁၇၇၊၁၇၈။ ။ဝိ-သင်္ဂ-၌-
ပရိယတ္တိယာ ဌိတာယ သာသနံ ဌိတံ ယ
ခမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ-ဌ် ပရိယတ္တိမ္မသည် ခမ္ဘ
ပ-ဖ။ ။ဥဒါန-၌-၂၆၁။ ။ပရိယတ္တိ သ
မဟာနိ-ပါ-၁၁၁၊ ၌-၂၃၃။ ။ဒီဃ-၁-
ပါ-၃၁၃။ ။ဝိ- ၁- ၌- ပ-အုပ်- ၂၂

(၁) အလဂဒ္ဒူပမာ=ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလိုခြင်း သင်ကြားသူ၊ (မြွေဆိုးကို မဖမ်းတတ်ဘဲ ဖမ်းသောသူအား ထိုမြွေဆိုးက ကိုက်သတ်သကဲ့သို့ သင်ကြားတတ်သိတော ပရိယတ္တိဓမ္မက ထိုစိတ်ရင်းမကောင်းသူအား ပြန်၍သတ်တတ်သည် ဟူလို)။

(၂) နိဿရဏတ္ထာ=သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ စသည်ကို ဖြည့်ကျင့်နိုင်ရန် သင်ကြားသူ။

(၃) ဘဏ္ဍာဂါရိက=ရဟန္တာထေရ် အသျှင်တို့မှာပရိယတ္တိဓမ္မကို စောင့်ရှောက်လိုခြင်း ကြခြင်းတည်း

လာဘိရအောင် အခ္ခါသင်ယူကြကြောင်း၊ မဟာနိ–ပါ–၁၈၃၊ ဌ–၂၉၉။ ။အခ္ခါသူတို့ကို ပညာက ပြန်၍ ဒုက္ခပေးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။ ။မင်ဖိုလ်အကျိုးငှါ သင်ယူကြကြောင်း ရှင်းပြခက်း၊ နိပ္ပပဉ္စပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၅၅။

ပရိယတ္တိကို သင်ကြားတတ်သိ၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုမူ မသိသူ။ ။စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး ဟောထားသော မူသိကူပမ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၂၅။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၂၊ ဌ–၃၂၇၊ (ကြွက်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတိယဝလာဟကသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၁၇၊ ဌ–၃၂၇။

ပရိယတ္တိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပရိယတ္တိကိုသင်ယူခြင်း စသည်ကြောင့်လည်း အာသဝေါတရားတို့ မပွားနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ။ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပွတိရူပကသုတ်များကို ပြဆိုခက်း၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၁၈၆၊ ပရိယတ္တိအတုများ ဟူလို။ ။ပရိယတ္တိ ကျမ်းဂန်၌ မည်မျှပင်တတ်ကျွမ်းစေကာမူ လက္ခဏာရေး သုံးပါးကို မသိမ်းဆည်းဖူးသေးလျှင် ပညာရှိ မခေါ်နိုင်သေးကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ ပါ–၃၆၆။ ။ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ အင်္ဂါ ၉-တန်ကို ပြဆိုခက်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၊ ပါ–၁၈၆။ ။ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသာ ဆောင်သူမှာ နှားကျောင်းသားနှင့်တူ၍ ပဋိပတ္တိကို ကျင့်သူကား (၀)) မင်ဖိုလ်ရသူကား–နှားနို့အရသာငါးပါးကို ခံစားရသူနှင့်တူ၏ ဟူသော ဥပမာဖြင့် ဟောထားသော ဒေသဟာယကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။ပရိယတ္တိကိုသင်–ကြားပို့ချပေးရကျိုး၊ (ကပိလရဟန်းဝတ္ထု၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၇။ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၂၄၄၊ ၅။ ။ပရိယတ္တိနာမ ဗုဒ္ဓ

ဝစနံ၊ ပရိပုစ္ဆာနာမ ပါဠိအဋ္ဌကထာဒီသု ဂဏ္ဌိပဒ အာတ္ထပဒဝိနိစ္ဆယကထာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ–ဋ–၂၉၇။ ။ပရိယတ္တိကို သင်ကြားခြင်းသည် အမှန်စင်စစ် ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ မဟုတ်သေး၊ ပဋိပတ္တိကို ကျင့်ခြင်းသည်သာ ဘုရားရှင် အလိုတော်ကျ ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ပရိယတ္တိကို သင်ကြားကြကုန်သနည်းဟု မေးလျောက်၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၅၅။ ။ပရိယတ္တိကို သင်ယူခြင်းဖြင့် ဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်၍ ငါတို့တော့ မသင်ယူဟု ပြောဆိုသူမှာ သာသနာတော်ကို စော်ကားသူဖြစ်ကြောင်း၊ အတုမရှိသော သူခိုးကြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အဘိ–၂–ဋ–၄၅၂။

ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၀၊ ဋ–၁၃၆။ ။ပရိဗ္ဗာဇကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၅၂၊ ဋ–၁၄၁၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟကြောင့် ကာယိကဒုက္ခ၊ စေတသိကဒုက္ခတို့ ခံစားရကြောင်းနှင့် တရားဂုဏ်တော် ဖေ့ပါးမည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၀၊ ဋ–၂၀၀၊ ဓမ္မပဒ လေးပါး၊ (အနတ္တဗျာ၊ အဗျာပါဒ၊ ဿမ္ဘာသတိ၊ သမ္ဘာသမာဓိ) ဂါထာပါ၏။ ။ပရိဗ္ဗာဇကမည်ပုံ ဂါထာ၊ အကျယ်ဟောထား၏၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၅၂။

ပရိယာဒါနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၃၆၆၊ ပါ–၁၂၆။ ။၂–နက်၊ အံ–၁–ဋ–၁၅၊ ပါ–၁။ ။(ဂယာ၊ ခေပန ၂–နက်)။ ။

ပရိယာယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃-နက်။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၁၉၅။ ။ဣတိ–ဋ–၁၄၅၊ ပါ–၂၁၀။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၃၇၊ ပါ–၁။ ။ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ ပါ–၂။ ။ပရိယာယသဒ္ဒါ ဒေသနာယံ ကာရဏော-ဝါရေ ဝတ္တတိ။

ပရိယေသနာ–၂-မျိုး။ ။(အရိယ ပရိယေသနာ–အရိယာတို့၏ ရှာမှီးခြင်း၊ အနရိယပရိယေသနာ–ပုထုဇဉ်တို့ ရှာမှီခြင်း–ဟူလို)၊ ပါသရာသိသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၁၇–ဋ–ဒု–အုပ်–၇၅၊ အကျယ် ဟောထား၏၊ ဇာတိ–ဇရာ–ဗျာဓိ–မရဏ.ဓမ္မ တို့နှင့် တစ်ဖန် တွေ့ဆုံရအောင် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြံစည်ခြင်းသည် ပုထုဇဉ်တို့ ရှာမှီးခြင်းမည်၏၊ ၎င်းတို့နှင့်တစ်ဖန်မတွေ့မဆုံရအောင် ပြောဆိုလုပ်ကိုင် ကြံစည်ခြင်းသည် အရိယာတို့ ရှာမှီးခြင်းမည်၏။ ပရိယေသနာသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၂၀။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၂၃–ဋ–၃၂၅။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆ ၂–ဋ–၂၆၆။ ။ဤ၌ သေဝိတဗ္ဗ၊ အသေဝိတဗ္ဗ ပရိယေ-သနာ ၂-မျိုးကို ဟောထား၏။

ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ရာ၌ ပရိတ်ရေပါစေရန် ညွှန်ကြားထားပုံ၊ ခုဒ္ဒက–၆–၁၃၀။ ။ရေဖြင့် ပက်ဖြန်းပုံ၊ ဓမ္မ–၆–၃–အုပ်–၂၇၅။ ။ဗလိနတ်စာကျွေးရန်လည်း ညွှန်ကြားထားပုံ၊ သုတ္တ–၆–၀–အုပ်–၂၆၇–၀။ ။ပရိတ်ချည် ပရိတ်သဲကို ဆောင်လျှင် ဘီလူးစသော ဘေးရန်မှ ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း၊ ဇာတက–၆–၀–အုပ်–၄၂၀။ ။ပရိတ်ရွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အင်္ဂါသုံးပါး။

(၁) ပုဒ် ပါဠိ အက္ခရာ မှန်ကန်စေရခြင်း၊

(၂) လာတ်လာဘကို မငဲ့ရခြင်း၊

(၃) မေတ္တာရှေထားရခြင်း။

ဒီဃ–၁၊ ၆–၁၅၀၊ ပါ–၁၆၄။ ။ပရိတ်မရွတ်ဖတ်မီ ကြိုတင် ပြုထားနှင့်ဖွယ်များ၊ အာဠာနာဠိယသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ရပုံ အစီအစဉ်၊ ပရိတ္တ ပရိကမ္မကထာ၊ ၆–၁၅၀။ ။ပရိတ်ရွတ်ပင့်ရာ၌ ပရိတ်ချည်–ပရိတ်ရေ တောင်းရာနှင့်စပ်၍ ရဟန်းတို့ သိထားဖွယ်များ၊ ဝိ–၁–၆–၀–အုပ်–၆၇–။ ။သင်္ဂီ–၆–၁၁၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ပရိတ်တော်ကို အရိုအတားအဖြစ် ဟောမှတ်ရာ၌ ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၅၂။ ။ပရိတ်တော်သည် ကမ္မာဝရဏ၊ ကိလေသာဝရဏ၊ အသဒ္ဓဟန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးကို မကာကွယ်–မစောင့်ရှောက်နိုင်ကြောင်း၊ ပါ–၁၅၅။

ပရိသတ်ကို ခွဲပြခန်း။ ။ပရိသတ် ၂-မျိုး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၆၆၊ ၆–၂၇၂။ ဗြာဟ္မဏပရိသတ် ၂-မျိုး၊ သာရတ္တရတ္တ၊ အသာရတ္တရတ္တ။ ။ပရိသဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၇၀၊ ၆–၄၅၊ ပရိသတ် ၂-မျိုးစီ အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ဥတ္တာန ပရိသတ်၊ ဂမ္ဘီရပရိသတ်။ ။ဝဂ္ဂ၊ သမဂ္ဂ။ ။အနုဂ္ဂဝတီ၊ အဂ္ဂဝတီ။ ။ အနုရိယ၊ အရိယ။ ။ပရိသာကသဋ္ဌ၊ ပရိသာမဏ္ဍ။ ။သြက္ကာစိတ ဝိနိတပရိသာနော ပဋ္ဌိပုစ္ဆာဝိနိတာ၊ ပဋ္ဌိပုစ္ဆာဝိနိတာ ပရိသာနော သြက္ကာစိတဝိနိ–တာ။ ။အာမိသဂရုက၊ သဒ္ဓမ္မဂရုက။ ။ဝိသမ၊ သမ။ ।အဓမ္မိက၊ဓမ္မိက။ ।။ အဓမ္မဝါဒီ၊ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဤပရိသတ် ၂-မျိုးစီကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ ပရိသာသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၄၅၊ ၂၈၉၊ ၆–၂၂၂၊ ၂၄၂ အဂ္ဂဝတီ၊ ဝဂ္ဂ၊ သမဂ္ဂ၊ သုံးမျိုး။ ။၄-မျိုး၊ အံ–၄–ပါ–၄၀၄၊ ၆–၃၂၄၊ အသုရသုတ်၊ မူရင်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အခြံအရံ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။ ။ဂ-မျိုး၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၂၇၊ ၆–၂၄၆၊ ခတ္တိယ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂဟပတိ၊ သမဏ၊ စာတုမဟာ-ရာဇိက၊ တာဝတိံသ၊ မာရ၊ ဗြဟ္မပရိသတ်၊ ဘုရားရှင်မှာ ထိုပရိတ်သ ဂ-မျိုးသို့ ချဉ်းကပ်လျှင် ထိုချဉ်းကပ်သော ပရိသတ်၏ အဆင်းအသံ

အတိုင်း ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် ချဉ်းကပ်ခံရသော ပရိသတ်က ရုံခါ မည်သူမည်ဝါ ဟူ၍ ခွဲခြားမသိနိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ အဋ္ဌပရိသဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၉။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၂။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၄၃။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၉၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။၃–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၇။

ပရိသတ်ကို ချီးမြှောက်ရန် ဘုရားရှင်လိုလားတော်မူပုံ။ ။စာတုမသုတ်၊ပဏ်–၂–ပါ–၁၂၂၊ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။ပရိသတ်မျှားအားမဆုံးမတော်ပါဟု အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် စိတ်ဖြစ်ပေါ်မိသည်ကို ဘုရားရှင်က တားမြစ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။ပရိသတ်မျှားကို အာမိသ၊ဓမ္မနှစ်ပါးဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်တို့ ချီးမြှောက်တော်မူကြပုံ၊ အမျှားအားဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ပဌမမဂ်ဖိုလ်ရအောင်၊ အရှင်မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က အထက် မဂ်ဖိုလ်မျှားရအောင် ချီးမြှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ,ပဏ်–၃–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၈။

ပရိသတ်မွေးမြူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဖွယ်မျှား။ ။ပရိသတ်ကို မွေးမြူသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နှိပ်ကွပ်တန်လျှင် နှိပ်ကွပ်ရမည်၊ ချီးမြှောက်တန်လျှင် ချီးမြှောက်ရမည်၊ နှိပ်ကွပ်တန်လျှင် နှိပ်ကွပ်မှသာ အနှစ်သာရရှိသူ တည်တံ့ခဲ့မည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၇။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၁၊ ။မူရင်းမှာ–ပဏ်–၃–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၈၊ ၉၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၄၁၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၄၈။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၈။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၈၃။

ပရိသတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ပရိသတ်ကို ဆုံးမနိုင်သော အင်္ဂါသုံးပါး၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၈၉၊ ပရိသတ်နှင့်စပ်၍ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဖြစ်စေဘဲ ဥပေက္ခာသာ ဖြစ်စေရန် ဟောထား၏။ ။ မဟာ–သံ–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၈၃၊ ပရိသတ်ကို ဆောင်ထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တင့်တယ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ် လေးမျိုးစီ ဟောထားသော ပရိသာသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၄၇၊ ဋ္ဌ–၃၈၉။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၄၁။ ။ ဒုဿီလဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ ဥပါသိကာ၊ ပရိသတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ သီလဝန္တ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသက၊ဥပါသိကာ၊ တင့်တယ်စေသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေသောအင်္ဂါမျှားကို ဟောသော သောဘနသုတ်၊ အံ–၄၊ ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။

ပရိသဒ္ဒသကပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝိ–၃၊ ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၃၀၉၊ ၎င်းတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ အကျယ်။ ။လက္ခဏမိဂ-ဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၃၊ ဌ–၀–အုပ်–၁၆၁။ ။ပရိသတ်ကို မပျက်စီးစေနိုင်သော အင်္ဂါကိုပြသော ဂါထာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပရိသတ်အလယ်ဌ မိမိ၏နာမည်ကို ခေါ်၍ ခေါ်၍ တရားဟောသည်ကို အချိုပုဂ္ဂိုလ်တို့က လိုလားလှကြောင်း၊ ပဏ္ဏ–၁၊ ပါ–၃၂၂ ဌ–၀–အုပ်–၁၄၉။ ။ပရိသတ် အတွင်းသို့ ရဲရင့်စွာ ဝင်နိုင်ခြင်း အကြောင်း သုံးပါး၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀၊ ပါ–၄၁၈၊ (ဘာဝနာသမ္ပန္န၊ အဓိဌာနသမ္ပန္န၊ အာဇီဝသမ္ပန္န)။ ။ပရိသတ်ဒဏ် ခံရလွန်း၍ ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊အပ–ပါ–၀–အုပ်–၁၀၊ဌ–၀–အုပ်–၁၈၈။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၆၊ ဌ–၀–အုပ်–၇၉။ ။ပရိသတ်အလို ဖြည့်နိုင်ခဲလှသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၅၃၊ ဌ–၁၁၇။

ပလိဗောဓပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–၀–အုပ်–၂၉၁၊ ပါ–၉၈။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၁၊ ၂၉၃။ ။ပလိဗောဓ ၁၀-ပါး ဂါထာ၊(ပလိဗောဓ=ကြောင့်ကြမ္မာ)။ ဝိသုဒ္ဓိ–၀–အုပ်–၈၆၊ ပလိဗောဓကြီး။ ။၁၁၉၊ ပလိဗောဓငယ်မျှား။ ။ ခုဒ္ဒက–ဌ–၂၉။ ။ဝိ–၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁။

ပလွင်တော်မှာ ၁၄-တောင် မြင့်ကြောင်း။ ။(ဘုရားရှင်၏ အပရိဏာမတပလွင်တော်)၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၆၄။ ।ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၃၇၊ ၁၅၁။ ။အပ–ဌ–၀–အုပ်–၈၅။ ။ဇာတက–ဌ–၀–အုပ်–၈၃။ ။ဒီဃ–၁၊ ဌ–၅၈။ ။ အံ–၄၊ ဌ–၂၉၄၊ စုဒ္ဓသဟဿတ္ထပလ္လင်္ကဝရဂတော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ပလဂဏ္ဍောတိ၀ခုကိ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–၀–အုပ်–၁၉၃၊ ပါ–၁၆၈။ ။ခန္ဓ–သံ–ဌ–၁၀၂၊ ပါ–၁၂၆။ ။အံ–၇–ဌ–၁၈၈၊ ပါ–၄၉၄၊ ဤ၌ ဖ-နှင့် ရှိ၏။

ပ၀ိ၀ေက (တိ၀ိ၀)၀ဏ္ဏနာ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၉၊ပါ–၁၉၉၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းသုံးပါး၊ (ကာယပ၀ိ၀ေက၊ စိတ္တပ၀ိ၀ေက၊ ဥပဓိပ၀ိ၀ေက)။ ။ ပ၀ိ၀ေကကထာနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၂၀၉၊ (ဆိတ်ငြိမ်ခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပ၀ိ၀ေကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၂၁၊ သီလ၀ါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ ခီဏာသ၀–သုံးပါး။

ပဿဒ္ဓါဒိယုဂလဝဏ္ဏနာ။ ။ကာယပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပ္ပဿဒ္ဓိ–စသည် အစုံအစုံများကို ပြဆိုကော်း၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၃၊ ဋီ–၁၇၄၊ ၁၉၄။ ။ပဿဒ္ဓိမှဆက်၍ အဆင့်ဆင့်ရအပ်သော အကျိုးများကိုပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၅၆၊ ဋီ–၁၂၇။

ပဿဒ္ဓိသမ္ဘောဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၇-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၈၁၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၄၀၀။ ဒီဃ–၂–ဋီ–၃၈၂၊ ပါ–၂၄၂။ ။အံ–၁–ဋီ–၄၀၀။ ။အဘိ–၂–ဋီ–၂၂၀၊ ပါ–၂၀၇။ ။မဟာ–သံ–ဋီ–၁၁၉။

ပသူရသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၅၂၊ ကာမနှင့် ပတ်သက်၍ ၎င်းပသူရပရိဗိုဇ်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်တို့ ဝါဒပြိုင်ကြရာ ၎င်းပရိဗိုဇ်ရှုံး၏၊ တစ်ဖန် ဘုရားရှင်နှင့် ဝါဒပြိုရန် အလာတွင် ရှက္ခစိုးနတ်က ပါးစပ်မဟာနိုင်အောင် ပြုထားပုံ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁ ၂၄၊ ဋီ–၂၄၅၊ သူတို့ အယူဝါဒ၌ အမှန်းတင်ထားကြပုံ၊ တိတ္ထိတို့ဝါဒ၌ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အချင်းချင်းကြိုးကြင်ခုံကြသည်ကိုလည်းကောင်း ဖြေရှင်းဟောထား၏။ပသူရ အမည်ရှိ ပရိဗိုဇ်နှင့် ဘုရားရှင်တို့ပြိုင်ကြသော် ရအပ်သော ဥပမာများကို လည်း ဟောထား၏။ ပါ–၁၃၇၊ ဋီ–၂၅၃။

ပဟာတဗ္ဗနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။ ။ပယ်အပ်သော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၆၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၀၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၃။ ။ (ပယ်အပ်သော အခန်း၌လည်း ရှိ၏)။

ပဟာန ၅-မျိုး။ ။(¹တဒင်္ဂပ္ပဟာန၊ ²ဝိက္ခမ္ภနပ္ပဟာန၊ ³သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန၊ ⁴ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန၊ ⁵နိဿရဏပ္ပဟာန) အံ–၁–ဋီ–၃၅၊ ၃၆။ ။ဣတိ–ပါ–၁၉၅၊ ဋီ–၃၅။ ။ပါ–၂၁၅၊ ဋီ–၁၀၅။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋီ–၂၃၄။ ။ထေရ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။အတ္ထ–၁–ပါ–၂၀၈၊ ဋီ–၃၈၆။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၂၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၈။ ။စူဠနိ–ဋီ–၇၂–အကျယ်ပြထား၏၊ (ပဟာန ဝိနည်း ၅-ပါး ဟူ၍လည်း မိန့်ဆိုထား၏)။ ။ ပဟာန ၂-မျိုး၊ ၃-မျိုး၊ ၄-မျိုး၊ ၅-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၆၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။ပါ–၁၃၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၅၃၊ အကျယ်။ ။၄-မျိုး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၇၅၊ ပဋိသခ်္ခါနပ္ပဟာန၊ ဝိက္ခမ္ภနပ္ပဟာန၊ သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန။ ။ထေရီ–ဋီ–၇။ ။၃-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၄၃၅၊ တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ภန၊ သမုစ္ဆေဒ၊

(၁) တဒင်္ဂပ္ပဟာန–မဟာကုသိုလ်တရားဖြင့် ပြုဆဲခဏ၌ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်း။

(၂) ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာန–မဟာဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ဖြင့် ကာလ အတန်ကြာအောင် ပယ်ခြင်း။

(၃) သမုစ္ဆေဒပ္ပဟာန–မဂ်ကုသိုလ်ဖြင့် အပြီးသတ်ပယ်ခြင်း။

(၄) ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာန–ဖိုလ်တရားဖြင့် တဖန်ငြိမ်းအေးစေခြင်း။

(၅) နိဿရဏပ္ပဟာန–နိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ခြင်း။

ပါဂဇ္ဈိယ ၃-မျိုး။ ။ (ပါဂဇ္ဈိယ၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း - ကာယ၊ ဝစီ၊ မနော) သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁.၁၃။ ။(ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်လျော်သော ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ကြံစည်ခြင်း-ဟူလို)၊ မဟာနိ–ပါ–၁၇၅၊ ၃၀၄ ဌ–၂၉၄၊ ပါ–၌ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၁၊ ဌ–၂၀၆ (ကြမ်းတမ်းခြင်း အခက်ခဲ့ခဲ့လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(အပ္ပဂဗ္ဘပုဒ် အဖွင့်ခက်ခဲ့လည်း ရှိ၏)။

ပါဌလိဂါမိကသုတ်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၃၊ ဌ–၃၆၇။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၃၇၇။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၇၁၊ ဌ–၁၃၁၊ သီလမရှိခြင်း အပြစ်၊ ရှိခြင်း အကျိုးနှင့် အိမ်သစ် ကျောင်းသစ် ဆောက်လိုသူတို့ မှတ်သားဖွယ်မျှား။

ပါဋိဟာရိယ ၃-မျိုး။ ။(ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ၊ အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ၊ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ)၊ တန်ခိုးတော်သုံးမျိုး၊ သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၇၁ ဌ–၁၅၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၀၆၊ ဌ–၃၂၁။ ။ပါဋိဟာရိယကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၉။ ။အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဒုတိယ မောရနိပါဌသုတ်၊ အံ–၃၊ ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၂၄၃။ ။ပါဋိဟာရိယပုဒ်အဖွင့် ဥဒါန–ဌ–၉။ ။ဣတိ–ဌ–၁၉။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၄၄၊ ပါ–၃၀၀။

(၁) ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယ–ဣဒ္ဓိဝိဓ အာဘိညာဉ်တန်ခိုးတော်။

(၂) အာဒေသနာပါဋိဟာရိယ– စေတောပရိယ အာဘိညာဉ် တန်ခိုးတော်။

(၃) အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ–ဆိုဆုံးမခြင်းဖြင့် ဗျာန်မင်ဖိုကို ရစေနိုင်သော တန်ခိုးတော်။

ပါဏာတိပါတ စသောသိက္ခာပုဒ်မျှားအဖွင့်။ ။ပဏ်–၁၊ ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၁။ ။ရင်းနှင့်စပ်၍ ပယောဂ ၆-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၆၈။ ။ဝိ–၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉။ ။(ငါပါးသီလခဏ်း၊ ဒုစရိုက်ခဏ်း၊ သီလခဏ်းတို့ဋ္ဌလည်း ရှိ၏)။

ပါဏာတိပါတအမှုကို ပြုခြင်းအပြစ်၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးမျှားကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၇၈။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၁၊ ၂၉၂။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၂၅၀၊ ဂါထာမျှား။ ။ရင်းတို့ခံရသောဝရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၈၇၊ ၂၉၄။ ။ပါ–၁၉၀၊ ၁၉၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၆။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၂။ မဇ္ဈိမ သဘ ဇာတက။ ။ထေရ–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၃။ ။ရှောင်ကြဉ်ရကျိုး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၈၊ အသက်ရှည်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ရင်းအမှုကိုပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၈-ယောက်၊ မီလိန္ဒ–ပါ–၂၁၅၊ ရတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒုဋ္ဌ၊ မှုဋ္ဌမာနီ၊ လုဒ္ဒ အကိုဋ္ဌန၊ ဗာလ၊ ရာဇာ၊ ။(ငါးပါးသီလခဏ်း၊ ဒုစရိုက်ခဏ်း၊ သီလခဏ်း တို့ဋ္ဌလည်း ကျယ်ဝန်းစွာပြဆိုထား၏)။ ။ပါဏာတိပါတအမှုဖြင့် အသက်မွေးသူ မျှားတွင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာသူမျှားကို မမြင်မတွေ့ရဖူးကြောင်း ဟောသော မစ္ဆဗန္ဓသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၉၈။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၇။

ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၂–၆–၂။ ။ရင်းသီလမှာ ဘုရားရှင်တို့ ပဋ္ဌာန်းသော အခါဋ္ဌသာ ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၃၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၆၊ ၃၄၊ အကျယ်။ ။ဒီဃ–၂– ပါ– ၂၂၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ။ဝိ–၂– ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၅၃။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ– ၂၅၄၊ ဋ္ဌ– ၃၁၆။ ။ဝိဂ္ဂဟ၊ဥဒါန–ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊၂၀၂၊ ပါတိပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀၊ (ဗဟုကွတ္တုံ အပါယေသု ပတနသီလောတိ ပါတိ၊ ပုထုဇ္ဇနော–စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား၏)။ ။သီလလေးပါးတွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၀၊ပါ–၃၉။ ။ပါတိမေက္ခသီလေန ဘိက္ခု သာသနေ ပတိဋ္ဌာတိ နာမ၊ မဟာနီ၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ ပါ–၃၀။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝုတော ပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ–၂။ ပါ–၇၃၊ ဋ္ဌ–၅၃။

ပါတိမောက္ခ ၂-မျိုး။ ။(သြဝါဒပါတိမောက္ခ၊ အာစာရပါတိမောက္ခ)၊ ဥဒါန၊ ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၂၇၁၊ သက်တမ်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့မှာ သြဝါဒပါတိမောက်ကိုသာ ပြတော်မူကြ၏၊ သက်တမ်းတိုသော ဘုရားရှင်တို့ကား ပထမဗောဓိခေါ်သော ဝါဆတော် ၂၀-အတွင်းဦးသာလျှင် ပြတော်မူကြ၏။ ။ သြဝါဒပါတိမောက်ကို အင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံမှ ဘုရားရှင်တို့ ကိုယ်တိုင် ပြတော်မူကြကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၂၊ (သြဝါဒပါတိမောက္ခခဏ်းဦးလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပါပမိတ္တကို မှီဝဲပြု၏။ ။အံ—၁၊ ပါ—၁၂၊ ဌ—၆၂။ ။အံ—၆၊ ပါ—၃၆၈။ ကလျာဏမိတ္တကို မှီဝဲရကျိုးကိုလည်း ပြထား၏။ ။ပါပမမ္မသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ—စ) ၄-သုတ်၊ အံ—၄၊ ပါ—၅၄၅၊ ၅၄၆၊ ဌ—၃၈၉၊ ပါပ၊ ပါပ ဝေ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး၊ ကလျာဏ၊ ကလျာဏတရ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး ခဲ့ပြုထား၏။ ။အတိ—၄၊ ပါ—၁၄၄၊ ၁၄၆၊ ဌ—၇၂၊ ဒုစရိုက်အမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုမှု ပါပပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကိုယ်တိုင်လည်းပြု၍ သူတစ်ပါးကိုလည်း တိုက်တွန်းမှု—ပါပတရပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ကလျာဏ၊ ကလျာဏတရ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း သိလောက်ပေပြီ။ ။ပါပဘိက္ခုပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ-၁-ပါ-၁၁၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅။ ။ပါပဘိက္ခုခေါ်ရပုံ၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၇၅၊ ဌ—၃၂၄။ ။ပါပဝဂ်၊ ဧမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁။ ။ပါပသဟာယပုဒ်အဖွင့်၊ စူဠနိ—ပါ—၂၇၆—ဌ—၁၂၆။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၅၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၂၆၊ (ဗာလ—ခဏ်း၊ မိတ်ဆွေပျက်ခန်းဦးလည်း ရှိ၏)။ ။ပါပပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ဣတိ—ဌ—၁၄၇။

ပါ မောဇနှင့် ပိတိအထူး။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၂၆၈၊ ဌ—၅၀။ ။ပဋိသံ—ပါ—၈၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၄။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၃၁၄၊ ပါ—၁၈၁။ ။ဒု—ဌ—၂၁၅၊ပါ—၂၀၁၊ (ပိတိအနု—အရင့်ပင်တည်း။)

ပါ ယာသိဘုရင်ခံ။ ။ပါယာသိဘုရင်ခံမှာ အလှူပေးရာ၌ အသက္ကစ္စစသည် အမှုမျိုးကြောင့် ဓာတုမဟာရောဇနုတ်ပြည်ဝယ် တစ်ယောက်တည်းနတ်သားဖြစ်ရကြောင်း၊ သေရိသကပ်မာနဝတ္ထု၊ ပါ—၁၀၂၊ ဌ—၂၇၇။ ။ပါ—၁၁၆၊ဌ—၃၀၁။ ။ပါယာသိရာဇညသုတ်၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၅၃၊ ဌ—၃၉၆၊ ရင်းပါယာသိဘုရင်ခံ၏ မိန်းမတော်အယူကို အရှင်ကုမာရကဿပထေရ်က ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖြေချတ်တော်မူခန်း၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ပါရဂူ—၆—မျိုး။ ။(ပရိညာပါရဂူ၊ ပဟာနပါရဂူ၊ ဘာဝနာပါရဂူ၊ သစ္ဆိကိရိယာပါရဂူ၊ သမာပတ္တိပါရဂူ၊ အဘိညာပါရဂူ၊) ပဏ်—၂—ပါ—၃၄၅၊ ဌ—၂၇၁။ ။အံ—၆—ဌ—၁၁၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၆၊

ဗုဒ္ဓထောမနာခန်း။ ။ထေရ—ပါ—၃၁၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၀။ စူဠနီ—ပါ—၁၅၅၊ ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ဟောထားဟု။ ။မဟာနီ—ပါ—၁၆၊ ဌ—၇၀။ ။ ပါရဂူ·ပုဒ်အဖွင့်အကျယ်၊ ဥဒါန—ဌ—၆၂၊ ပါ—၈၂။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရန် ကြံစည်တော်မူပုံ။ ။ဂါထာမျှား၊ ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၁၅·မှ ၃၁၉· အထိ၊ ဌ—၁၂၈·မှ ၁၃၈·အထိ။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၅·မှ ၃၁·အထိ။ ။ ဌ—၁၅၅။ ။အဘိ—၁—ဌ—၄၈·မှ ၅၂·အထိ။ ။စူဠဂ္ဂိယ၊ စရိယာ—ဌ—၂၈၃·မှ ၂၉၃·အထိ။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၂၄·မှ ၃၁·အထိ။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာ ကာလအပိုင်းအခြား။ ။ပဏ်—၃—ဌ—၁၂၃။ ။နိဒါန်သံ—ဌ—၈၈။ ။ခုဒ္ဒက—ဌ—၁၁၁။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁။ ။ စရိယာ—ဌ—၃၂၀။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၈၅။ ။ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ၄၅၊ ၄၆။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၁၈၂။ ။ နိယတဗျာဒိတ် ရပြီးနောက် ဘုရားလောင်းသုံးမျိုးတို့တွင်—

(၁) ပညာဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၄-သခြေ့်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း။

(၂) သဒ္ဓါဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၈-သခြေ့်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း။

(၃) စီရိယာဓိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ၁၆-သခြေ့်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း· ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရ၏။

သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၅—၌ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါအသျှင်တို့မှာ ၂-သခြေ့်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရကြောင်း၊ ထိုထက်ပိုလွန်၍ မဖြည့်ကျင့်ရ ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။၄၆—၌ အဂ္ဂသာဝက၊ ၂—ပါးတို့မှာ ၁-သခြေ့်နှင့်ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ မဟာသာဝကတို့မှာ ကမ္ဘာတစ်သိန်း၊ ဘုရားရှင်၏ မယ်တော်ခမည်းတော်၊ အလုပ်အကျွေး၊ သားတော်တို့မှာလည်း ကမ္ဘာတစ်သိန်းစီ ပါရမီဖြည့်ကြရကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာကာလမပြည့်မီဘုရားအဖြစ်စသည်သို့မရောက်နိုင်ကြောင်း။ ။ ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၊ ၁၂။ ။သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၃။ ။ စရိယာ—ဌ—၃၂၁။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၅။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၇၊ ပါ—၂၆၃။

ပါရမီ ၁၀—ပါး အပြားသုံးဆယ်။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ ဣတိ—ဌ—၆၊ ၇၊ ၁၁၁။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂။ ။ပဋိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၈၃။ ဗဒ—ပါ—၁၀၆၊ မရင်းပါဠိ၊ ဌ—၇၆၊ ၈ဝ။ ။ဌ—၁၈၊

၁၃၀။ ။စရိယာ–ဌ–၇–မှ ၃၂၈–အထိ၊ မှတ်သားဖွယ်ရာများ။ ။ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဌ–၁၂၆။ ဒီဃ–၁–ဌ–၆၀။ ။ ၂–ဌ–၂၄၄။ ။ဒါနုပါရမီ၊ ဒါနဥပပါရမီ၊ ဒါနပရမတ္ထပါရမီ သုံးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ပါရမီ ပကိဏ္ဏကကထာ၊ စရိယာ–ဌ–၂၆၉၊ ပါရမီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ အကျယ်။ ။ပါရမီ၏လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၇၂။ ။ပါရမီ၊ ဥပပါရမီ၊ ပရမတ္ထပါရမီ သုံးမျိုးအကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ၃၁၂။ ။သုံးဆယ်ပြားပုံ၊ ဌ–၂၆၃–မှ ၂၆၈–အထိ၊ စရိယာ၊ အကျယ်။

ဒါနံ သီလဉ္စ နိက္ခမ္မံ၊ ပညာ ဝီရိယ ပဉ္စမံ။
ခန္တီ သစ္စမဓိဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တုပေက္ခာတိမာ ဒသာတိ။ ။

ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့သော ဇာတ်တော်များ။ ။စရိယာ–ဌ– ၂၆၃–မှ ၂၆၈–အထိ။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၈၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၅၄။ ။အဘိ–၁–ဌ–၂၂၂၃။ ။ပါရမီဖြည့်ကျင့်ရာနှင့်စပ်၍ ဟောသော ဇာတ်ဇာတ်များမှာ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာအတွင်း၌ ဖြစ်သည်ကို ဟောကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ–ဌ–၂၆၇။ ။ပါရမီဖြည့်ကျင့်ခြင်း အကြောင်း အဓိဋ္ဌာန်လေးပါးစီရှိပုံ၊ ဣတိ–ဌ–၁၂။ သစ္စာဓိဋ္ဌာန်၊ စာဂါ-ဓိဋ္ဌာန်၊ ဥပသမာဓိဋ္ဌာန်၊ ပညာဓိဋ္ဌာန်၊ အဓိဋ္ဌာန်ချက်ပေါင်း ၄၀–ဖြစ်၏ ဟူလို။ ။ပါရမီအားလျော်စွာ အကျိုးပေးကြောင်း ဃင်ရှားစေတော်မူပုံ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၈၀၊ ဌ–၁၀၀၊ ဆက္ကပုဂ္ဂလပညတ္တိ၊ [1]သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ [2]ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ [3]အဂ္ဂသာဝက၊ [4]သေသအရဟန္တ၊ [5]အနာဂါမိ၊ [6]သောတာ-ပန္န–သကဒါဂါမိ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုးထူးခြားပုံလည်း ဟူ၏။ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဤ၌ သောတာပန်နှင့် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းပြ ထား၏။

ပါရာယနတ္ထုတိဂါထာ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၂၂၊ နိဗ္ဗာန်ပေးသည်းဟူသောကမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် ပါရာယနဟူ၏။ ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါရာယန-မည်ပုံဂါထာ၊ ပါ–၂၀၁၊ ပါရာယနဝဂ္ဂ၊ ပါ–၁–၊ ဌ–၁။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၁၊ ပါရာယနာနုဂီတိဂါထာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၈၊ စူဠနိ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀။

ပါရိဆတ္တကပုဒ်အဖွင့်။ ။(ပင်လယ်ကသစ်ပင်)၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၁၊ ဌ–၅၃။ ။ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ၂၆၇။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၄၂။ ။ပါရိဆတ္တကသုတ်၊

အံ–၇–ပါ–၄၈၆၊ ဌ–၁၈၄၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ ပင်လယ်ကသစ်ပင် ပွင့်လျှင် နတ်တို့မှာ ၄-သတိုင်တိုင် ပျော်မြူးကြပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍အရိယာ သုံ့ပဏာကို ပျော်မြူးခြင်း ၇-မျိုး ဟောထားတော်၊ မှတ်သားဖွယ်။

ပါလိလေယျကသုတ်။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၇၊ ဌ–၂၇၉၊ ကောသမ္ဗီရဟန်းတို့ အဓိကရဏ်းကြောင့် ဘုရားရှင် ပါလိလေယျက တောအုပ်သို့ ထွက်ခွါ သွားတော်မူ၍ လိုက်လာသော ရဟန်းတို့အား ခန္ဓာတရား ဟောတော်မူပုံ။ ။ပါလိလေယျက ဆင်မင်းက လုပ်ကျွေးပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇။ ။ဒု–အုပ်–၃၂၂။ ။နာဂသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၂၅၊ တစ်ပါးတည်း တစ်ကောင်တည်းနေကြပုံတူသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဥဒါန်း ကြွေးတော်မူပုံ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၉၉၊ ဌ–၄၃၄။

ပါသဏ္ဍမည်ပုံ။ ။(ဒိဋ္ဌိပါသ)၊ သီသုပစာလာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၁၇၇။ ။ပါသဏ္ဍပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ထေရီ–ဌ–၁၇၁၊ ပါ–၃၉၉။ ။ တဏှာပါသဏ္ဍ၊ ဒိဋ္ဌိပါသဏ္ဍ ၂-မျိုး၊ (တေ ဟိ သတ္တာနံ တဏှာပါသံ ဒိဋ္ဌိ-ပါသဉ္စ ဘေတ္တိ သြဘေန္တိတိ ပါသဏ္ဍာတိ ဝုစ္စတိ)။

ပိဂိယမာဏဝ ပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ။ ပါ–၄၄၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၈၊ ဇာတိ ဇရာကို ပယ်နှိုင်ရန် မေးမြန်း ဖြေထားတော်။ ။စူဠနိ၊ ပါ–၁၈၈၊ ဌ–၂၄၊ခန္ဓာ ကိုယ်၌ တွယ်တာမှု ကင်းစေရန် တဏှာကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောထားတော်။

ပိဋကသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။စရိယာ– ဌ–၂။ ။ဒီဃ–၁၊ ဌ–၁၉။ ။ဝိ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။အဘိ–၁၊ ဌ–၂၁၊ ဂါထာ။ ။ (ပရိယတ္တိအနက်၊ ဘာဇနအနက်)။

ပိဋကသုံးသွယ်ကို ခွဲဝေပြပုံ။ ။ဒီဃ–၁၊ ဌ–၁၇၊ ၁၉၊ (ဝိနယပိဋကတ၊ သုတ္တန္တပိဋကတ၊ အဘိဓမ္မပိဋကတ)။ ।တစ်နည်း၊ အာဏာဒေသနာ၊ ဝေါဟာရဒေသနာ၊ ပရမတ္ထဒေသနာ။ ।တစ်နည်း၊ ယထာပရာဓ သာသနာ၊ ယထာနုလောမသာသနာ၊ ယထာဓမ္မသာသနာ၊ ဒေသနာ သုံးရပ်၊ သာသနာသုံးသွယ်ကို အစဉ်အတိုင်းနာမည်ပေးထားပုံ။ ။အဘိ–၁၊ ဌ–၁၉၊ ၂၂။ ။ဝိ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၊ ၁၈။ ။ပိဋကသုံးသွယ်ကို ရှင်းပြခက်၊ ဌ–၁၄။ ။ပိဋကတော်၌ ကောင်းစွာလိုက်နာခြင်းအကျိုး၊ မလိုက်နာခြင်းအပြစ်ကို ပြဆိုခက်၊ ဒီဃ–၁၊ ဌ–၂၂။ ။ဝိ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁။ ။ပိဋကတော်ကွယ်ပုံကို ပြဆိုခက်၊ ဒီဃ–၃၊ ဌ–၇၂။ ။ အဘိ–၂၊ ဌ–၄၃၁။ ।(သာသနာသုံးရပ် ကွယ်ခက်ဦးလည်းရှိ)။

ပိဏ္ဍပါတသန္တောသကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။အံ–၄၊ ပါ–၃၃၆၊ ဌ–၂၇၂၊ အကျယ်။ ။ဘ၅-ပါး၊ ဒီဃ–၃၊ ဌ–ဘ၉၆၊ ပါ–ဘဂဂ။ ။စူဠနိ၊ ပါ–၂၄၉၊ ဌ–ဘဘ၃၊ ဘဘ၄။ ။(သန္တောသာခဏ်းဌ္ဌလည်းရှိ၏)။ ။ပိဏ္ဍပါတပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–ဂ၂။ ။မဟာနိ–ဌ–ဘ၀၉၊ ပါ–၅၀။ ။ပိဏ္ဍပါတ ပစ္စဝေက္ခဏာ ပါဠိ၊ စူဠနိ၊ ပါ–၂၉၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၃ဂ၆၊ ဌ–၄၀၃။ ။အဘိ–ဘ၊ ပါ–၂၆၂၊ ဌ–၄၃၀။ ။မဟာနိ–ပါ–ဘဂ၅၊ ဌ–၃၀၀၊ ၃၀၃၊ (ပစ္စဝေက္ခဏာ ခဏ်းဌ္ဌလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပိဏ္ဍပါဘိကသုတ်။ ။ဥဒါန၊ ပါ–ဘဘဘ၊ ဌ—ဘဂ၂၊ အာရုံငါးပါးခံစားကြ ရခေအာင် ဆုမ်းခံသွားကြပါစို့ဟု ပြောဆိုသောရဟန်းတို့၏ စကားကို ကြားရ၍ ဆုံးမတော်မူပုံ။

ပိဏ္ဍပါတိကင်ကဏ္ဍ။ ။ပိဏ္ဍပါတိကခုတင်၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ–အုပ်–၆၃။ ။ရင်ခုတင်ဆောင်ရာ၌ ရည်ရွယ်ချက် ၅-မျိုးရှိကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးဟူလို၊ အဘိ–၄၊ ပါ–ဘ၇၉၊ ဌ–၉၉။ ။ရင်းဓုတင်ဆောင်ခြင်းဒသကျိုး၊ မဆောင်ခြင်းအပြစ်၊ နိဒါန၊ သံ–ဌ–ဘ၅၉၊ ပါ–၄၀၅။ ။(ဓုတင်ခဏ်းဌ္ဌလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇမတေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–ဘ၊ ပါ–၂၄၊ ဌ–ဘ၅၃။ ။ရင်းအမည်တွင်ပုံ၊ သဌ—သံ—ပါ—၃၂၈၊ ဌ—၃ဂ။ ။ထေရ—ပါ—၂၄၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃ဘဝ၊ ပန်းနှင့်လွန်သီးလှူရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၉၊ ခြသေ့ဘဝက ပန်းတို့ဖြင့်ပူဇော်ပြီး ဟောက်သံပြု၍လည်းပူဇော်ခဲ့ပုံ၊ အစားကြောင့် သာသနာတော်သို့ဝင်လာသော်လည်း နောက်အခါ၌ကား ဘောဇနေမတ္တညူဖြစ်လာပုံ။ ။အံ–ဘ၊ ပါ—၂၄–ဌ၌ တောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သီဟနာဒိကာနံ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇော—ဟု တောင်ရာထူးပေးထားတော်မူ၏။ ။ပိဏ္ဍောလသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ–ဘ၂၇ဌ–၂၂ဂ၊ ဂင်းအားချီးကြူးခဏ်းနှင့် ဗုဒ္ဓါနုသာသန အကျဉ်းဂထာ။

ပိယဝဂ္ဂ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–ဘ၇ဂ-မှ-ဘ၉၁–အထိ၊ ချစ်ခင်ခြင်းအပြစ်၊ မချစ်ခင်ခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။ လူနတ်တို့ ချစ်ကြောင်း ညွှန်ပြသော ဂါထာများလည်း ပါဝင်၏။ ။ပိယဆေး ဘုရားနည်းပေးဂါထာ၊ ပဏ်—ဘ၊ ဌ—ပ–အုပ်—ဘ၆၃၊ ပါ—၃၉၊ အညွှန်း။ ။မူရင်းမှာ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်–ဘဂ၇၊ ဘ၉ဘ၊ ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃ဝ၀။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၂၂၇။ ။ပိယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ—ပါ—၇ဘ၊ ဌ–ဘ၂ဂ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

ချစ်လျှင် ဒုစရိုက်အမှုများကို ပြုရန်ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။ပိယ ဇာတိကသုတ်၊ ပဏ်—၂၊ ပါ—၃၀၉၊ ဋီ—၂၃၇၊ ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာ သောက ပရိဒေဝ ဖြစ်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပိယရူပံ၊ သာတရူပံ ပုဒ်အဖွင့်၊ နိဒါန—သံ—ဋီ—၁၁၀၊ ပါ—၃၃၁။ ။ပိယသုတ်၊ (ပ—ဒု) အံ—၇၊ ပါ—၃၉၅၊ ဋီ—၁၄၅၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ မုန်းကြောင်း ချစ်ကြောင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထား၏။ ။ပိယတရသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၁၃၃၊ ဋီ—၂၄၈၊ ကောသလမင်းကြီးနှင့် မလ္လိကာမိဖုရားကြီးတို့ စကားအပြန်အလှန်ပြောဆိုကြရာတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အချစ်ဆုံးဟူသော မိဖုရားကြီး၏ စကားကိုကြား၍ ဘုရားရှင်က ကိုယ်ချမ်းသာလိုသော် သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲရဟု ဟောထား၏။ ။ပိယေဟိ ဝိပ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော—ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၀၊ ဋီ—ပ—အုပ်—၁၃၇၊ ၁၄၅၊ ဂါထာ၊ (ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ—ခဏ်းဌ် အကျယ်ရှု၏)။ ။ပိယဝိပ္ပယောဂ၁ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၁၀၅၊ ဋီ—၁၀၁။ ။ပိယ မနာပ ၂—ပုဒ်ခဲ့ပြုပုံ၊ ပါ—၂၈၄၊ ဋီ—၃၆၂။ ။ပိယ ၂—မျိုး၊ (သတ္တပိယ၊ သင်္ခါရပိယ)၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၇။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၀၃၊ ၁၉၈၊ ဋီ—၂၂၇။ ။ (ဥပေက္ခာသမ္ဘောဇွင်ဖြစ်ကြောင်း အခဏ်းတိုင်းဌ်ရှု၏။)

ပိယဒဿီဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၅၁၊ ဋီ—၂၄၅၊ ဒုက္ခရစရိယာ ၆—လ ကျင့်ရကြောင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သုဒဿနုနတ်မင်းနှင့် စစ်တိုက်ခဏ်း၊ ဒေါ၀ါ မုခဆင်ဖြင့် အတိုက်ခံတော်မူရသေးပုံ၊ ဋီ—၂၄၇။ ။ဇာတက—ဋီ—ပ—အုပ်—၄၆။ ။အဘိ—၁—ဋီ—၆၆။ ။အပ—ဋီ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ဝိဂ္ဂဟ—ဒု—အုပ်—၁၅၆။

ပိလိန္ဒဝဏ္ဏမဏေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅၊ ဋီ—၂၁၅၊ အကျယ်။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၁၊ ဋီ—ပ—အုပ်—၆၃၊ ဒါနဿီလ စသည်ဌ် တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဋီ—ဒု—အုပ်—၁ ၂၊ သံဃဘုတ်ကို လှူခဲ့ရကျိုးနှင့်စေတီတော်အား ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ—၃၅၁—မှ—၃၇၀—အထိ၊ ဋီ—၂၀ ၂၊ အလှူ၀တ္ထုအမျိုးမျိုးတို့၏ အကျိုးပြဂါထာများ၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။တန်ခိုးတော်ပြခဏ်း၊ ဝိ—၁—ပါ—၃၆၀၊ ဋီ—ဒု—အုပ်—၂၈၈။ ။အာရာမ်ဇောင့်ကို ဧ၍ လှူပုံနှင့် ဆေးလှူကြပုံ၊ ဝိ—၃—ပါ—၂၉၉။ ။အံ—၁—ပါ—၂၅—ဌ် တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာ၀ကာနံ ဘိက္ခူနံ ဒေ၀တာနံ ပိယ မနာပါနံ ယဒိဒံ ပိလိန္ဒ၀ဏ္ဏော။ ။ဓမ္မ—ဋီ—ဒု—အုပ်—၄၁၉၊ အလေ့အကျင့်မှားရ သူတစ်ပါးကို ဝသလဟူ၍ ခေါ်ဆိုသော်လည်း ဖရှသ၀ါစာမဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြခဏ်း။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၀၉၊ ဋီ—၁၇၃။

ပိသုဏာဝါစာပုဒ်အဖွင့်။ ။နိဒါန်—သံ—ဌ—၁၃၅၅၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၇၉၊ ၁၉၇၊ ၃၇၆၊ ဌ—၃၉၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊ ဌ—၇၂၊ (ဒုစရိုက်ခေါ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပိသုဏာဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သော ကြောင့် သွားတော် ၄၀—ရှိ၍ ထိုသွားတော်များ မကြဲသောလက္ခဏာ တော်ကို ရပုံ၊ စတ္တာလီသဒန္တ အဝိရဠဒန္တလက္ခဏာ၊ ၃—ပါ—၁၃၉၊ ဌ—၁၂၁။

ပီတိ ၅—မျိုး။ ။(ခုဒ္ဒကာပီတိ၊ ခဏိကာပီတိ၊ ခြဿကန္တီကာပီတိ၊ ဥဗ္ဗေဂါ ပီတိ၊ ဖရဏာပီတိ)။ ။ပဋ္ဌာန်—ပါ—၄၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၀၊ ဌ—၁၁၁။ ။အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ဌ—၁၅၈။ ။ပီတိနိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၁၈၊ ဌ—၁၈၇။ ။ဥဗ္ဗေဂါပီတိကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၈၇၊ ပါ—၂၈၂။

(၁) ခုဒ္ဒကာပီတိ—ကြက်သီးမွေးညှင်း ထရုံမျှဖြစ်သော ပီတိမျိုး။

(၂) ခဏိကာပီတိ—လျှပ်စစ်ပြက်သကဲ့သို့ ခဏခဏဖြစ်၍ ခဏခဏ ပျက်သော ပီတိမျိုး။

(၃) ခြဿကန္တီကာပီတိ—ဒီရေလှိုင်းလုံးကြီးများ လွှမ်းဖုံးသွားသကဲ့သို့ ကစ်ကိုယ်လုံးဌ် လွှမ်းဖုံးသွားသော ပီတိမျိုး။

(၄) ဥဗ္ဗေဂါပီတိ—မိမိ၏ ကိုယ်ကို အထက်သို့ ကြွတက်လွင့်မြောက် သွားစေနိုင်သော ပီတိမျိုး။

(၅) ဖရဏာပီတိ—တစ်ကိုယ်လုံး ဖိမ့်ဖိမ့်အီသွားအောင် တစိမ့်စိမ့် ကြာမြင့်စွာ နှံ့ပျံ့၍ တည်နေသောပီတိမျိုး။

ပီတိနှင့် သုခအထူး။ ။ပဋ္ဌာန်—ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၀။ ။မဟာနိ—ဌ—၁၁၁၊ ပါ—၃၀။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၆၀၊ ပါ—၁၇။ ။ဝိ—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၄၀။

ပီတိသမ္ပေါဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁—ပါး။ ။ပဏ္ဏာ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ပါ—၈၁။ ။မဟာ—သံ—ဌ—၁၉၈။ ။အံ—၁—ဌ—၃၉၉။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၈၁၊ ၂၊ ပါ—၂၄၂။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၆၉၊ ပါ—၂၀၇။

ပုဂ္ဂလကထာကို ဟော်ခြင်းအကြောင်း ၈—ပါး။ ။ပဏ္ဏာ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၃။ ။အံ—၁၊ ဌ—၇၄၊ အကျယ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၀၆၊ ဌ—၇၉။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။တမောတမ်ပရာယနော-စသော ပုဂ္ဂိုလ်ဧလေးယောက်ကို ဟောထား၏၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၉၄၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။ဂါထာမျှား မှတ်သားဖွယ်၊ သြဏတောဏတသုတ် ရေးခဲ့ပြီ။ ။တမောတမသုတ်၊ အံ—၄၊ပါ—*၃၉၇၊ ဋ္ဌ—၃၂၁။ ။ဒီဃ—၃၊ ပါ—၁၉၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၈။ ။နေတ္တိ၊ ပါ—၁၃၂၊ ဋ္ဌ—၂၄၃။ ။အဘိ—၄၊ ပါ—၁၅၉၊ ဋ္ဌ—၂၈။ ။ပေဋကေ၊ ပါ—၃၀၃၊ ဣန္ဒြိယ ပညာအလင်းရောင်ရှိသူ မရှိသူကို ဟောထား၏။ ။ရင်းသုတ်ကို ဒေသနာဟာရစသော ဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ဝေဖန်ပြခန်း၊ ပါ—၃၀၆။

(၁) တမော တမပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အမှောင်တွင်းမှလာ၍ အမှောင်တွင်းသို့ပြန်သွားသောသူ။

(၂) တမော ဇောတိပရာယနပုဂ္ဂိုလ် – အမှောင်တွင်းမှလာ၍ အလင်းသို့သွားသောသူ။

(၃) ဇောတိ တမပရာယနပုဂ္ဂိုလ် – အလင်းမှလာ၍ အမှောင်တွင်းသို့သွားသောသူ။

(၄) ဇောတိ ဇောတိပရာယနပုဂ္ဂိုလ်—အလင်းမှလာ၍ အလင်းသို့ပင်ပြန်သွားသူ။ [ဣန္ဒြေ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို အမှောင်တွင်း၊ သုဂတိဘဝကို အလင်းဟု ဟောထား၏။]

ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ။ ။အံ—၂၊ ပါ—၇၆၊ ဋ္ဌ—၅၁၊ ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြန်း၊ —၃-ပါ—၁၁၆၊ ဋ္ဌ—၈၈။ ။ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ဟောထားသော ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၈၊ ဋ္ဌ—၂၃၈၊ (ဟ—ခန့်ဌ ရှိ၏)။ ။ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ အခစားချည်းသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ထိုထားပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ပါ—၂၈၃။

ပုဂ္ဂလပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပုံ ဝုစ္စတိ နိရယော၊ တသ္မိं ဂလန္တီတိ ပုဂ္ဂလော၊ ဂစ္ဆန္တီတိ အတ္ထော။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၀၃။ ။ပဋိသံ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၈၊ ပါ—၁၃၄။ ။ဋ္ဌ—၂၀၉၊ ပါ—၃၁၄။ ။မဟာနိ—ဋ္ဌ—၂၂၊ ပါ—၃။

ပုဂ္ဂလိက အလှူခံ တစ်ကျိပ်လေးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၇၊ ဋ္ဌ—၂၂၄၊ [1]သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ [2]ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ [3]တထာဂတသာဝကအရဟာန္တ၊ [4]အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယပဋိပန္နာ၊ [5]အနာဂါမိ၊ [6]အနာဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယပဋိပန္နာ၊ [7]သကဒါဂါမိ၊ [8]သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္နာ၊ [9]သောတာပန္နာ၊ [10]သောတာပန္နဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋိပန္နာ

[11]ဗာဟိရကေ၊ ကာမေသု ဝိတ္ထာရာဂ၊ [12]ပုထုဇ္ဇနသီလဝန္တ၊ [13]ပုထုဇ္ဇနဒုဿီလ၊ [14]တိရစ္ဆာနဂတ။ ။(သံဃိကအလှူခံခန်းဌာလည်း တွဲလွှက်ရှိတတ်၏)။ ။ ပုဂ္ဂလိက အလှူဃက် သံဃိကအလှူက အကျိုးပေး ကြီးလှကြောင်း၊ ပါ—၂၉၈၊ ဌ—၂၂၆။ ။ဒဒ္ဒလ္လဝိမာန ဝတ္ထု၊ ပါ—၄၈၊ ဌ—၁၃၅။

ပုဂ္ဂိုလ်၄ –မျိုး။ ။(ဥဿဒ္ဓိတညူပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိပဋ္ဌိတညူပုဂ္ဂိုလ်၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်)၊ ဥဿဒ္ဓိတညူသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၈၅၂၊ ဌ—၃၃၇။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၂၅၊ ဌ—၃—အုပ်—၈၅။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၇၉၊ ဌ—၃၃၇၊၈။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၈၄၊ ပါ—၁၄၀။ ။နိဒါန—သင်—ဌ—၄။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၊ ဌ—၄၆။ ။ပေဋကေ—ပါ—၁၈၈၊ တိဏ္ဍိန္ဒိယ၊ မုဒိန္ဒြိယ—၂-ပါးဖြင့် ဝေဖန်ပြခန်း။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၅၉၊ ၆၀၊ ပါ—၃၃။ ။ အဘိ—၄—ပါ—၁၄၇၊ ဌ—၇၃၊ ဂိလာနူပမနိဒ္ဒေသ။

(၁) ဥဿဒ္ဓိတညူပုဂ္ဂိုလ်–ဟရားတော်ကို အကျင့်သခေါ်ပမ္ဘ ကြားနာရုံ ဖြင့်ပင် မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) ဝိပဋ္ဌိတညူပုဂ္ဂိုလ်—အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောသည်ကို ကြားနာရမှ မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) နေယျပုဂ္ဂိုလ်–သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ ယောနိသောမနသိကာရ၊ ကလျာဏ မိတ္တစသော အင်္ဂါရပ်မျှားနှင့်ပြည့်စေပြီး ကြိုးစားအားထုတ်မှ မဂ်ဖိုလ် ရသော ပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်–ကြာနာပြီးနောက် ပုဒ်အနက် အဓိပ္ပာယ်မျှားကို သိရုံမျှသာဖြင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။ (ဤသဝဏ် မဂ်ဖိုလ်မရထိုက်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုလို၏)။

ပုဂ္ဂိုလ် ၃–မျိုး။ ။(ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်မှတပါး ကျန်ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး)၊ ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၈၂၊ ပါ—၂၇၈။ ။စရိယာ—ဌ—၃၂၁။ ။ဂိလာနူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၅၉။ ။ဂိလာနသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၀၈၊ ဌ—၈၉။ ။ပေဋကေ—ပါ—၁၈၈။ ။ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးနှင့် သင့်လျော်သော သမထ ဝိပဿနာ သိက္ခာသုံးပါးကို ပြဆိုခန်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၄၊ ဌ—၂၁၂၊ ၂၁၃။ ။ပေဋကေ—ပါ—၃၃၄၊ ။ပဋ္ဌိပဒါဒေသပါးနှင့် တွဲပြခန်း၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၄၊ ဌ—၂၀၆၊ ၂၀၈၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခန်း။ ။နေတ္တိ—ပါ—၇၊ ဂ၊ ဌ—၅၀၊ ၅၅၊ တဏှာ စရိတ၊ ဒိဋ္ဌိစရိတပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးကို မန္ဒ၊ ဥဒတ္တ ၂-မျိုးဖြင့် ပွားမ်ား ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး ပြထား၏။ ။ကဏ္ဍ ကဏ္ဍာတိဇာတိကပုဂ္ဂိုလ်က ဂဏ္ဍမမ္မ၊ •သုက္ကမမ္မ၊ အဂဏ္ဍ အသုက္ကမမ္မ ၃-မျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး၊ သုက္က သုက္ကာဘိဇာတိက ပုဂ္ဂိုလ်က ရင်းမမ္မသုံးမျိုးကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး၊ ပေါင်း ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုး ဟောထားပုံ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၃၆၊ ဌ—၂၄၇။ ။အနုသောတဂါမိစသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ (အ—ခန်းဦး ရေးခဲ့ပြီး)။ ။ပေဠက—ပါ—၄၁၇၊၃၂၀။ ။သံခိတ္တသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ) ဝိတ္ထာရသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ)၊ မဟာ—သံ—ပါ—၁၇၆၊၁၇၇၊ ဌ—၂၆၆၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါးတို့ အနုအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုး ကွဲပြားပုံ၊ အရိယာလေးဦးနှင့် မြေပန်သာရီ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ ဇပါင်း ၆-မျိုး၊ အနာဂါမ် ၅-မျိုး ကွဲပြားပုံ ဟောထား၏။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်၊ အံ—ဒု—ပါ—၁၇၉၊ အရဟာ၊ အရဟတ္တဖလ သစ္ဆိကိရိယ ပဋ္ဌိပန္န ။ပ။ သောတာပန္နဖလ သစ္ဆိ-ကိရိယ ပဋ္ဌိပန္န၊ ပုထုဇဉ်၊ ပေါင်း ၉-ဦး။ ။ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း (မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ သေဋ္ဌေး သူကြွယ်၊ မိန်းမ၊ သူခိုး၊ ရဟန်း)အလိုရှိခြင်း၊စုံဝမ်းခြင်း၊ ရှာမှီးခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ ပြီးဆုံးခြင်း အသီးသီးရှိကြပုံ ဟောထားရာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ခတ္တိယသုတ်၊ အံ—ဓ—ပါ—၃၁၈၊ ဌ—၁၁၉။

ပုဂ္ဂိုလ် ၇-မျိုး။ ။ပုဂ္ဂလ ပဏ္ဏတ္တိဒေသနာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၈၇၊ ဌ—၇၂၊ [1]ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ [2]ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ [3]ကာယသက္ခီပုဂ္ဂိုလ်၊ [4]ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ [5]သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်၊ [6]မြေပန်သာရီပုဂ္ဂိုလ်၊ [7]သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ်။ ။ပုဂ္ဂလသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၃၊ ဌ—၁၄၆၊ အကျယ်။

(၁) ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် — ရူပ်နာမ်နှစ်ဖို့မှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ အရူပသမာပတ်လေးပါးမှ ထ၍လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သမာပတ်မှ ထ၍လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရသော အားဖြင့်လည်းကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၅-မျိုး ပြားပြန်၏။

(၂) ပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်—ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ် (ဝါ) အရဟတ္တဖလဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန္တာ၊ ရူပစျာန်လေးပါးမှ ထ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ဇင်းပညာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် လည်း ၅-မျိုး ပြားပြန်၏။

(၃) ကာယသက္ခီပုဂ္ဂိုလ်—သမာပတ်ရှစ်ပါး သုခကို ခံစားပြီးမှ မဂ်ဖိုလ် ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝန်ကြီး—ဒုက္ခအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ ပဌမဒုတိယ ကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ကာ သမာဓိရပြီးနောက် မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဇင်းပုဂ္ဂိုလ်

သည် သောတာပတ္တိဖလဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်မှ အရဟတ္တဖလဌာန် ပုဂ္ဂိုလ်အထိ ၆-မျိုး ပြားပြန်၏။

(၄) ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်–သခ်ါရတရားတို့သည် ဆင်းရဲ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် ချမ်းသာ၏ဟု သင်မြင် မျက်မှောက်ပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ သစ္စာလေးပါးကို ပညာဖြင့် ထိုးထွင်းသိ၍လည်းကောင်း မဂ်ဖိုလ်ရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ကာယသက္ခိပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ၆-မျိုး ပြားပြန်၏။

(၅) သဒ္ဓါဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်–ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ မဂ်ဖိုလ်ရသော်လည်း ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ အထက်မဂ်သုံးပါး၊ဖိုလ်လေးပါးကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ တနည်း–အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ အဓိမောက္ခ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ကာ မဂ် ၃-ပါး၊ ဖိုလ်လေးပါးရသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ပင် ၆-မျိုးပြား၏။

(၆) ဓမ္မာနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်–အနတ္တဟူ၍ နှလုံးသွင်း ပွားများအားထုတ်ပြီး ပညာနေ့ပြဋ္ဌာန်းလျက် သောတာပတ္တိ မဂ်ဖိုလ်ကို ရသောပုဂ္ဂိုလ်။

(၇) သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်–အနိစ္စဟူ၍ နှလုံးသွင်း ပွားများအားထုတ်ပြီး သဒ္ဓါနေ့ ပြဋ္ဌာန်းလျက် သောတာပတ္တိ မဂ်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်။

လောကုတ္တရာ မဂ်ဖိုလ်ကို ဖြစ်စေကုဋ္ဌ သဒ္ဓါခုရ၊ ပညာခုရဟူသော ခုရ ၂-ပါး၊ သမထာဘိ နိဝေသ၊ ဝိပဿနာဘိ နိဝေသ-ဟူသော အာဘိနိဝေသ ၂-ပါး၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တ၊ ပညာဝိမုတ္တ ဟူသော သီသ ၂-ပါး ရှိကြောင်း အကျယ်ပြဆိုတားပုံ၊ အာဘိ—၄—ဌ—၄၄။ ။အသက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၁၄၂၊ ဌ—၁၃၁၊ အံ—၃—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၈၈၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၃၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၈။ ။ပါ—၂၄၇၊ ဌ—၁၆၂၊ ၃၊ ၄။ ။ပါ—၂၅၇၊ ဌ—၁၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၉၇၊ ကျန်ရှိသော ရှင်းပြထားပြီ။ ။၃၅၂၊ အကျဉ်း။ ။အာဘိ—၄၊ ပါ—၁၁၇၊ ၁၈၄၊ ဌ—၄၀—မှ—၄၅—အထိ၊ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထားပြီ။ ။ကာယသက္ခိသုတ်၊ ပညာဝိမုတ္တသုတ်၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တဆုတ်၊ အံ—၉၊ ပါ—၂၄၄၊၅၊ ဌ—၂၁၄၊ အစစ်အဓာ ခွဲပြပုံ။ ။ဥဘတောဘာဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုး၊ ဒီဃ—၂၊ ပါ—၆၀၊ ဌ—၁၀၄။

ပညာဝိမုတ္တသုတ်၊ အံ–၉၊ ပါ–၂၄၅၊ ဌ–၂၁၄၊ အစစ်အတုခွဲပြခန်း၊ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၅၉၊ ဌ–၁၀၂၊ မည်ပုံ။ ။အာဘိ–၄၊ ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၄၂။

ကာယသက္ခီသုတ်၊ အံ–၉၊ ပါ–၂၄၄၊ ဋီ–၂၀၄။ ။အံ–၃၊ ပါ–၁၁၆၊ ဋီ–၈၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။အာတိ–၄၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋီ–၄၂။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၄၈၊ ဋီ–၃–အုပ်–၁၆၂။ ။ဒီဃ–၃၊ ပါ–၈၇၊ ဋီ–၇၃၊၇၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။ပေဋကေ–ပါ–၃၂၉။ ။အာတိ–၄၊ ပါ–၁၁၈၊ ဋီ–၄၃၊၄၄၊သဒ္ဓါဝိမုတ္တာနိဒ္ဒေသ။ ။မဟာ–သံ–ဋီ–၂၆၇၊၂၇၁၊ သဒ္ဓါနုသာရီပုဂ္ဂိုလ်လည်းဤနံပါတ်မျှားအတိုင်းပင်တည်း။ ။ဒိဋ္ဌိပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ပူးတွဲပြထား၏၊ ရှာဖွေကြည့်ရှုကြပါကုန်။

ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၃၁၊ ဋီ–၃–အုပ်–၁၄၈။ ။ပဏ်–၁၊ပါ–၁၉၅၊ ဋီ–၃–အုပ်–၂၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆၄၊ဋီ–၂၇၁။ ။ဒီဃ–၃၊ပါ–၈၇၊ ဋီ–၇၃၊၇၄။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၇၆၊ဋီ–၂၆၇၊ ၁၇၁၊ ကေဗိုဇိသုတ်၊ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သဒ္ဓါနုသာရီ ပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးအထူး သံဝိတ္တာသုတ်။

ကာကသံက္ခီ စသည်အဖွင့်၊ အံ–၂၊ ပါ–၃၃၊ဋီ–၄၉။ ။ဒိဋ္ဌိပတ္တာ၊ ပညာဝိမုတ္တာခဲ့ပြခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ဒု–အုပ်–၂၉၇၊ ၈။ ။ပေဋကေ–ပါ–၃၂၀၊၉။ အာတိ–၄၊ ပါ–၁၁၈၊ ဋီ–၄၄၊၄၅။

ပုဒ္ဓာ–၅–မျိုး။ ။(၁အဒိဋ္ဌေဝေတနာပုဒ္ဓာ၊ ၂ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုဒ္ဓာ။ ၃ဝိမတိစ္ဆေ–ဒနာပုဒ္ဓာ၊ ၄အနုမတိပုဒ္ဓာ၊ ၅ကယေတုကမျှတာပုဒ္ဓာ)။ ။ပဏ်–၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၃၅။ ။နိဒါန–သံ–ဋီ–၇။ ။ဣတိ–ဋီ–၃၇။ ။အံ–၁၊ဋီ–၇၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၅၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၇၉။ ။နေတ္တိ–ဋီ–၁၄၊ ၆၂။ ။ဒီဃ–၁၊ ဋီ–၆၇။ ။အာတိ–၁၊၉၇။

(၁) မသိမမြင်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိမြင်လို၍ မေးသောပုဒ္ဓာသည် အဒိဋ္ဌေဝေတနာပုဒ္ဓာမည်၏။

(၂) မိမိအယူအဆနှင့် တူ မတူ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လို၍ မေးသောပုဒ္ဓာသည် ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုဒ္ဓာ မည်၏။

(၃) သံသယရှိနေသည်ကို ကင်းရှင်းစေလို၍ မေးသော ပုဒ္ဓာသည် ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုဒ္ဓာ မည်၏။

(၄) မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါစေလို၍ မေးသောပုဒ္ဓာသည် အနုမတိပုဒ္ဓာ မည်၏။

(၅) မိမိကိုယ်တိုင်ပင် ဖြေကြားလိုခြင်း မေးသောပုစ္ဆာသည် ကထေတု ကမ္မတာပုစ္ဆာ မည်၏။

ပုစ္ဆာအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အာဂါရိကပုစ္ဆာ၊ အနာဂါရိကပုစ္ဆာ ၂-မျိုး၊ ပဏ်-၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၉။ ။အံ-၂၊ ဌ-၁၄။ ။အမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ၊ စူဋ္ဌနိ-ပါ-၅၀၊၅၁၊၆၂။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၆ဝ၊ဌ-၃၂၇။ ။နေတ္တိ-ဌ-၆၂။

ပုစ္ဆာကို ဖြေသူတို့ သိထားဖွယ်ရာမျှား။ ။မေးသူ၊ ဖြေသူတို့ သိထားဖွယ်ရာ မျှား။ ။ပဌမပုစ္ဆာသုတ်၊အံ-၅၊ ပါ-၁၆၇၊ဌ-၅၇၊ အမေးပုစ္ဆာကို မေးသူတို့၏ စိတ်ထား ၅-မျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ [1]တေ့ဝေသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ [2]ယုတ်မာသော အလိုဆိုးရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ [3]သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက်လိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ [4]အမှန်ကို သိလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ [5]အမေးခံရသူ မဖြေနိုင်က မိမိကိုယ်တိုင် ဖြေလိုသော ကြောင့်လည်းကောင်း ဤအကြောင်း ၅ မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် အမေးပုစ္ဆာမျှားကို မေးတတ်ကြသည်ဟူလို။ ဂ-၅၊ ပါ-၃၂၇၊ ဌ-၂၁၉၊ ဖြေဆိုရာ၌ လည်း နည်းတူ။ ။ခက်ခဲနက်နဲလှသော အမေးပုစ္ဆာမျှားကို မေးမည် အကြံအစည်ရှိ၍ စိတ်အမြင် (၀၊) ဉာဏ်အမြင် သန့်ရှင်းစေရန် ဂ-ပါးသော ကျင့်ဝတ်ကို မိလိန္ဒမင်းကြီး ကျင့်ပုံ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၉၇။ ။မေး မြန်းသင့်သောအရာ၌ မေးမြန်းမှုသာလျှင် ဘုရားရှင် နှစ်သက်တော်မူ ကြောင်း၊ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃။ ။မိတ်ဆွေအဖြစ်မေးရန် တိုက်တွန်းတော် မူပုံ၊ အံ-၄၊ ပါ-၃၉၁၊ ဌ-၃၁၉။ ။အမေးပုစ္ဆာမျှားကိုမေးလိုရာ မေးရန် ဘုရားရှင် ခွင့်ပေးတော်မူပုံ ဂါထာမျှား၊ ဒီဃ-၂၊ပါ-၂၂၀။ ။ဝ-ဌ-၁၄၁။ ။ပဏ်-၂၊ ပါ-၃၄၄၊ ဌ-၂၂၁၊ မဖွင့်။ ။ပဏ်-၁၊ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၅၊ ပါ-၂၉၂။ ။ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၅။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၂။ ပါ-၃၀၆၊၃၅၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၉။ စုံစမ်းလိုခြင်း မေးလျှင် အငယ်ကစ၍ မေးရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ပဏ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၃။ အမေးပုစ္ဆာမျှားကို ဖြေရာနှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊(အ-ခန်းဌ၌ရေးခဲ့ပြီ)။ ဤအရာသည် ကုသိုလ်လော၊ အကုသိုလ်လော စသည်ဖြင့် အမေးပုစ္ဆာ မျှားကို မေးခဲ့သောကြောင့် နှုးညှံ့သော အရေတော်ရှိပုံ၊ သုခုမစ္ဆဝိ လက္ခဏဝဏ္ဏနာ၊ဒီဃ-၃-ပါ-၁၂၇၊ဌ-၁၁၃။ ။ကထာဝတ္ထုသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၉၇၊ဌ-၁၇၄၊ ဖြေဆိုသူတို့ သိထားဖွယ်ရာမျှား။ ။ဘုရား ရှင်အားပုစ္ဆာမေးရန်လေးလတိုင်တိုင်ကြံစည်သောပုဏ္ဏား၊ အံ-၂-ဌ-၂၉၊ ပါ-၆၃။ ။မေးရုံသာ မေးတတ်၍ မဖြေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသည်လေးချက်

ဋ္ဌ–လှည့်ပြောခဏ်:ပဏ်–၁–ဒု–အုပ်–၂၃၅။ ။မေးခွန်းမေးသူတို့ သတိမူစရာ၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၈၅။

ပုဆိုးခ်ိုရအပ်ဇသောအပြစ် ၉-ပါး။ ။(အဝတ်ကောင်းခ်ို ရအပ်သောအပြစ်ဟူလို)၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၉၈၊ ပါ–၃၀၈။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၉။

ပုဇ္ဇန်လက်မစည်ကြီး။ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၄၂၂။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၁။

ပုညကိရိယာဝတ္ထုသုတ်။ ။အံ–၈–ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၁၊ ဒါနမယ၊ သီလမယ၊ ဘာဝနာမယ ပုညကိရိယာဝတ္ထု သုံးပါးကို အနည်းငယ်မျှပြုခြင်း၊ သင့်လျော်ရုံမျှပြုခြင်း၊ လွန်လွန်ကဲကဲ ပြုခြင်းကြောင့် ရအပ်သော ကောင်းကျိုးများလည်း ပြုသည်အားလျော်စွာသာ ရကြောင်း ဟောထားရာ အလွန်မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏ ဤသုတ်အရဖြင့် ဒါနသီလမှာ နှစ်ပြည်ထက်လွန်၍ အကျိုးမပေးနိုင်ကြောင်း သိသာလှ၏။ ။ဤတိ–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၃၊ ပါ–ဋ္ဌ– သုံးပါးဟောထား၏၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–ဋ္ဌ ရင်းသုံးပါးနှင့်တကွ ကျန်၇-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးပြထား၏။ ။ဒီဃ ၃–ပါ ၁၈၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၁။ ။ပုညကိရိယာဒီ ဝတ္ထာဒီကထာ၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၂၀၁၊ အကျယ်။

ပုညဝတောဂ္ဂဒ္ဒိအခဏ်း။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၁။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–၂၉၂။

ပုညပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဤတိ–ဋ္ဌ–၇၄၊ ပုဗ္ဗဖလနိဗ္ဗတ္တနတော အတ္တနော သန္ဓာန်ပုနနတော စ ပုညံ။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ– ။၁၇၊ဂါ-၁။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၁၁၄။ အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၁၃၄၊ ပါ–၁၄၂။ ။ပုညသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ၊ ဤတိ–ဋ္ဌ–၇၀၊ ပါ–၂၀၅၊ ပုညသဒ္ဒေါ ပုညဖလေ ကာမရူပါ၀စရ သုစရိတေ ဥပပတ္တိဘဝေ ကုသလစေတနာယံ အာဂတော။

ပုညာနံ ဘိက္ခဝေ မာ ဘာယိတ္ထ-စသောစကားတော်။ ။အံ–၇–ပါ–၄၆၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊ ပါဋိဋ္ဌိရှိပုံကား–မာ ဘိက္ခဝေ ပုညာနံ ဘာယိတ္ထ၊ သုခသောတံ ဘိက္ခဝေ အဓိ၀စနံ ယဒိဒံ ပုညာနိ ဟုရှိ၏။ ။ဤ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၁၅၇။

ပုညာဘိသန္ဒသုတ်။ ။(ပဌမ)မဟာ–သံ–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၉၊ သော တာပန်တို့မှာ ဗုဒ္ဓ–ဓမ္မ–သံဃ-ဋ္ဌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ အရိယာကန္တသီလ လုံခြုံမှု အမြဲရှိသောကြောင့် ကုသိုလ်အလှူဥစ္စာသည် အမြဲစီးဆင်းနေ၏ဟု ဟောထား

၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ဒါနသံဝိဘာဂ၊ ရတပုဒ်လဲလှယ်ထည့်၏။ ။တ–သုတ်၊ ပါ–၃၄၂၊ ပညာပုဒ် လဲလှယ်ထည့်၏။ ။အံ–၄–ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၃၁၀၊ ဒုတိယ။ ။ပဌမသုတ်၊ ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၃၀၉၊ ခီဏာသဝ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ရာ၌ အလှူရှင် ဒါယကာတို့မှာ ကုသိုလ်အလျဉ်အမြဲစီးဆင်းနေ၏ဟု ဟောထား၏။ ။အံ–၅–ပါ–၄၅၊ ဤ၌ ပစ္စည်းလေးပါး သာမက ခုတင် ညောင်စောင်းစသည် လူမှုလည်း ပါဝင်၏။

ပုဏ္ဏသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာပင် ချမ်းသာလာသူ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၃။ အံ–၁–ဌ–၃၄၂။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆။ ။ဝိမာန–ဌ–၅၆။

ပုဏ္ဏ(မန္တာဏိပုတ္တ) မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၅၆။ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၅။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၄၊ ၂၃၆၊ ၎င်းမထေရ်အား ချီးကြူးခဏ်း၊ ပဉ္စလာဘဝဏ္ဏနာ။ ။၎င်းထေရ်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်တို့ အပြန်အလှန် ချီးမွမ်းကော်မူကြပုံ၊ ဌ–၆၄၊ပါ–၂၀၄။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄-၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမသာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဓမ္မကထိကာနံ ယဒိဒံ ပုဏ္ဏော မန္တာဏိပုတ္တော-ဟု ဗုဒ္ဓဂိုရာထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ထားပုံ။ ၎င်းမထေရ်၏ ဩဝါဒ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၈၆၊ ဌ–၂၀၃။

ပုဏ္ဏကမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၃၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၄၊ ဝဋ္ဋ ဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၄၆၊ ဌ–၁၀၊ ဒါနပြုကြခြင်းအကြောင်း၊ ဘဝမှ ထွက်မြောက်သော ဒါန၊ မထွက်မြောက်သော ဒါနကို ခွဲခြားပြထား၏။

ပုဏ္ဏာထေရီဝတ္ထု။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၆ ၊ဌ–၂၀၇၊ ၆-ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ အထံတော် တရားအားထုတ်ပြီးလျှင် ဓမ္မကထိကလုပ်ခဲ့ပါလျက် မာနကြီးခဲ့သောကြောင့် ဤဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီးအိမ်တွင် ကျွန်မ ဖြစ်လာရကြောင်း၊ နောက်ကာလ၌ ရဟန္တာ ဖြစ်၏။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၃၊ ဤ၌ ပုဏ္ဏိကာဟူ၍။ ။၎င်းကျွန်မက ဘုရားရှင်အား ခရီးမသွားနိုင်အောင် တားနိုင်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃။ ။ဘုရားရှင်အား မုန့်လှူပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၆။

ပုဏ္ဏာထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၃၇၊ ဌ–၁၀၊ ကျူးပန်း လှူခဲ့ရကျိုး၊ သိက္ခာမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၃၁၁၊ ဋ–၂၃၃၊ သစ္စာလေးပါး အကျဉ်း ဟောသည်ကို နာယူရ၍ မြန်မာပြည်သား ဟောပုဏ္ဏသူကြွယ် ရဟန်းပြုပုံ၊ မန်းစက်တော်ရာရှိ ခြေတော်ရာနှင့် ကျောင်းတော်ရာ အကြောင်းစုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၎င်းမဟာပုဏ္ဏထေရ်၏ (၇)ဌာနဌ် သီဟနာဒ မြွက်ဆိုပုံ၊ သည်းခံမှုဌ် နမူနာယူစရာ ကောင်းလှ၏။ ။ပုဏ္ဏသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၂၇၅။ ဋ–၁၉၊ သည်းခံခြင်းအရာဌ် ၎င်းမထေရ်ကို ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၅၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၉၇၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အလောင်းတော်ကို မီးသင်ကြိုဟ်ရကျိုး။ ။ပုဏ္ဏကတ္ထေရအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၀၆။

ပုထုဇဉ်နမည်ပုံအမျိုးမျိုး ဖွင့်ပြခန်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၁။ ။အံ–၁–ဋ–၄၆။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၈၈၊ ၂၄၅၊ ဒု–အုပ်–၅၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၈၆၊ ဋ–၆၉၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၃၊ ၁၉၂၊ ဋ–၂၃၅၊ ၂၃၆။ ။နေတ္တိ–ဋ–၁၅၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၅၉။ ။အဘိ–၁–ဋ–၃၈၃၊ ပါ–၂၀၈။ ။၄–ပါ–၁၁၅၊ ဋ–၃၅။

ပုထုဇဉ် ၂–မျိုး။ ။(အန္ဓပုထုဇဉ်၊ ကလ္ယာဏပုထုဇဉ်)။ နိဒါန်–သံ–ဋ–၉၀၊ ပါ–၃၁၉။ ။ပဋိသံ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၈၉၊ ၂၄၅၊ ပါ–၄၁။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၅၁။ ။စူဠနိ–ဋ–၇၀။ ။မဟာနိ–ဋ–၂၃၆။ ။အဘိ–၁–ဋ–၃၈၄၊ ပါ–၂၀၈။ ။အံ–၁–ဋ–၄၇–ပါ–၉။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၅၈၊ ပါ–၃။ ။ကလ္ယာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သေကွဲတွင်းသွင်းယူပုံ၊ ဣတိ–ဋ–၂၃၆၊ ပုထုဇနကလ္ယာဏကောပိ သေခေါ်တော့ဝ ဝေဒိတမ္ဘော။ ။တွေ့စ သိလ-ဝန္ဓပုထုဇနောပိ သောတာပန္နေနေဝ သင်္ကိတော၊ အံ–၂–ဋ–၂၉။ ။သေခေါ်တိ ပုထုဇနကလ္ယာဏကေန သဒ္ဒိ သတ္တ အရိယာ တ်သော သိက္ခာ သိက္ခန်တိ သေခါ။ ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၇။ ။ပုထုဇဉ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရသည့်ကာလ၊ နိဒါန်–သံ–ဋ–၂၁၂။ ။အကြားအမြင် မရှိသော ပုထုဇဉ်တို့မှာ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အိုနာ–သေမျိုးဖြစ်ပါလျက် သူတစ်ပါးတို့ အိုနာ–သေရာဌ်မှ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်ကြောင်း ဟောထားသော သုခုမာလသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၄၊ ဋ–၁၂၉၊ မူတ်သားဖွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။အသုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝေဒနာ ခံစားရာဌ် စိတ်ထားပုံခြင်း မတူကြကြောင်း ဟောထားသော သဲလွန်သုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၀၉၊ ဋ–၁၁၇။

(၁) အန္ဓပုထုဇဉ်– ခန္ဓာ– အာယတန–ဓာတ်–သစ္စာ–စသည်တို့ကို မသိသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ (အကာဏ်းနှင့်တူသော ပုထုဇဉ်–ဟူလို။)

(၂) ကလျာဏပုထုဇဉ်–ခန္ဓာ–အာယတန– ဓာတ်– သစ္စာ စသည်ဘို့ကို သိသောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်(ဉာဏ်ချက်စိုကောင်းသော ပုထုဇဉ်–ဟူလို။)

ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္တကော။ ။ပါဠိ အမှန်ရှိသည်ကား – ဥမ္မတ္တကောဝိယ ဟိ ပုထုဇ္ဇနော၊ သော ယံ ကိဉ္စိ ယေန ကေနစိ အာကာရေန ဂဏှာတိ–ဟု ရှိ၏။ ။ပဏ်–၁–၆–၀–အုပ်– ၂၇။ ။၇၁–၆ ဥမ္မတ္တကော ဝိယ ဟိ ဗာလပုထုဇ္ဇနော–ဟု ရှိ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်– ၂၀၈၊ ။နိဒါန–သံ–၆–၃၉။ ။အဘိ–၂–၆–၁၃၆။

ပုတုဇ္ဇဉ်ဘဝမှာ ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ။ ။ပဏ်–၃–၆– ၂၁၁။ ။ ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်– ၂၀။ ။အံ–၃–ပါ–၂၇၀၊ ၆– ၂၃၃၊ အာနေဉ္ဇသုတ်၊ စျာန်အရှိန်ကြောင့် ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ရသော်လည်း စျာန်အရှိန်ကုန်က အောက်သို့ ပြန်ဆင်းရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဌမတ္တောသုတ်၊အံ–၄၊ ပါ–၄၄၃၊ ၄၄၄၊ ၆–၃၃၃။ ။အဘိ–၂၊ ပါ–၄၄၁၊ ဂါထာ၊ ဥက္ခိတ္တာ ပုဉ္ဇ တေဇေန–စသောဂါထာ။ ။ဇာတ က၊ ၆–ပ–အုပ်–၃၃၀။ ။အံ–၄၊ ပါ–၄၄၁၊ ၆–၃၃၂၊ ပဌမနာနာဂ၊ရဏသုတ်။ ။အဘိ–၂၊ ၆–၄၀၆။ ။ပုထုဇဉ်တို့၏ အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော တိသမေတ္တေယျသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၆၊ ၆–ဒု–အုပ်–၂၄၉။ ။ဣတိ–၆–၂၆၅။ ။မဟာနိ၊ ပါ–၁၀၇၊ ၆–၂၂၆၊ မေထုန်မှီဝဲပြစ်ကို ဟောထား၏။ ။ထေရ–ပါ ၃၄၅၊ ၆–ဒု–အုပ်–၄၀၄၊ မဘည်ဗြိမ်လှပုံ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၃၊ ၆– ၁၅၇။ ။စရိယာ–၆–၂၃၃။ ။ပုထုဇ္ဇနဿနာမ ဂတိ အနိဗန္ဓါ၊ အဘိ–၄၊ ၆–၉၇၊ ပါ–၁၇၃။ ။ဝိ–၁၊ ၆–ဒု–အုပ်–၅။ ။ပုထုဇဉ်တို့သတ္တဝါမှာ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ချီးမွမ်းတတ်ကြောင်း၊ ချီးမွမ်းသင့်သူကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ထေရ–၆–ပ–အုပ်–၃၅၉၊ ပါ–၂၅၂။ ။ ပုထုဇဉ်တို့ ဂတိမြဲစေသော ကုသိုလ်များ၊ အံ–၉၊ ၆–၂၆၅၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပဏ်–၃၊ ပါ–၁၄၀၊ ၆–၁၀၄၊ သခ်ါရူပပတ္တိသုတ်၊ သဒ္ဓါ ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ–ဤ ၅–ပါးနှင့် ပြည့်စုံစေပြီးလျှင် သုဂတိဘဝတွင် ရောက်လိုရာဘဝကို တောင့်တရန် ညွှန်ကြားထား၏။

ပုဗ္ဗနိမိတ်များကိုဖတ်ကြားပုံ။ ။(ဘုရားလောင်းနှင့် ဘုရားရှင် အတူက်)၊ ဘုရားလောင်း၏ အိပ်မက်ကြီး ၅–မျိုး ဖတ်ကြားပုံ၊ မဟာသုပိနသုတ်၊ အံ– ၂ ပါ–၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ၂၁၁၊ ၆–၇၁။ ။ဘုရားလောင်း မွေးဖွားစဉ် နိမိတ်ကြီး ၃၂–ပါး၊ ဗုဒ္ဓ–၆–၁၀၄။ ။အပ–၆–ပ–အုပ်–၆၂၂၊ ဒီဃ– ၂၊ ပါ–၁၃၊ ၆–၃၁၊ ။ဇာတက–၆–ပ–အုပ်–၆၀။ ။ဒေဝေါဟမသို့ လောကဃ–စသည်ဖြင့် ကြိုးဝါးသည်ကို နိမိတ်ဖတ်ကြားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ–

ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၁။ ။မွေးဖွားစဉ်၊ ပဏ်–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၈။ ။ဒု–ဌ–၁၃၃။ ။ပဋ္ဌာန်မိတ်ဆုံသည်မှာ ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့အတွက်သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃၊ ဌ–၁၂၂။ ။အံ–၁၊ ဌ–၈၁။ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၁၀၊ ဌ–၂၁။ ။၁–ဌ–၆၀၊ ၆၁။

ပဋ္ဌာန်ဘုရားဒီဋ္ဌ ၁၈-မျိုး။ ။ပဋ္ဌာန်ဘုရားဒီဋ္ဌ ၄၄–မျိုး၊ ပေါင်း ဒီဋ္ဌ ၆၂–မျိုး ဖြစ်၏။ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၄၈။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၉။ ။ပဋ္ဌာန်ကပ်ပါက သဿတဝါဒဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁၊ ပါ–၁၁၊ ဌ–၉၂။ ။ပဋ္ဌာန်သဟဂတဒိဋ္ဌိနိဿယဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃၊ ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၉၉။ (ဒိဋ္ဌိခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဋ္ဌာန်ကျောင်းတော်ကြီး။ ။(ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီး ကောင်းမှု)၊ ရင်းကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ၊ ပဏ်–၁။ ပါ–၃၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆။ ။အာခဏ်းပေါင်း တစ်ထောင်ရှိကြောင်း၊ အံ–၁၊ ဌ–၃၂၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၀။ ရင်းကျောင်းတော်ကြီးနှင့် အသုံးအဆောင်များကို လှူဒါန်းရမှုကြောင့် ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ၊ ၂၆၂၊ ၂၆၃၊ (၂၇–ကုဋေ ကုန်ကျခဲ့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ)။ ။သာဝတ္ထိမြို့၏ အရှေ့ဘက်တွင် ရှိကြောင်း၊ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၉။ ။ဝိမာန–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၇၁။

ပုဗ္ဗေကတဟေတုဒိဋ္ဌိ။ ။ပဏ်–၃၊ ပါ–၁၊ ဌ–၁၊ ဝေဒနာ ခံစားရာ၌ နိဂဏ္ဌတို့၏ ဝါဒကို ဖြေရှင်းဖွယာထားသော ဒေဝဒဟသုတ်။ ။တိတ္ထာယတနသုတ်၊ အံ–၃၊ ပါ–၁၇၆။ ဌ–၁၅၆။ ။အဘိ–၂၊ ပါ–၃၈၂၊ ဌ–၄၃၉။ ။သီဝကသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၁၂၁။ ။(ဒိဋ္ဌိခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကထာ။ ။ပဏ်–၁၊ ပါ–၂၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏကထာမာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၉။ ။နိဒ္ဒေသ–ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၃၁၆၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များပါ၏။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၂၉၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၄၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၄၊ ဌ–၁၇၀။ ။ပေဋကော–ပါ–၁၉၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၇၆၊ ဌ–၂၀၀။ ။ပုဗ္ဗေနိဝါသပဋ္ဌိသံယုတ္တကထာ၊ ၂–ပါ–၁၊ ဌ–၁။ ။၃–ပါ–၉၁၊ ဌ–၇၀။ ။ဝံ–၁–ပါ–၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅၊ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်သာ အောက်မေ့နိုင်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၅၇။

ပုရာဏ္ဍကဿပဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၀၊ ဋ–၁၄၄၊ ၅၊ သဗ္ဗထာပိ ပါပပုညာနံ ကြိယမေဝ ပဋိက္ခိပတိ၊ အချုပ်မှတ်သားဖွယ်။ ။အံ–၆–ပါ–၃၃၇၊ ဋ–၁၂၆၊ ဆဋ္ဌာဘိဇာတိသုတ်။ ။မဟာလိသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၅၇၊ ဋ–၂၅၆။ ။ရင်းတိတ္ထိဆရာကြီးမှာ ရေထဲဆင်းသေပြီး အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၅။ – ။ရင်းနှင့်တကွ တိတ္ထိဆရာကြီး ၆-ဦးတို့အကြောင်း အမြင်မျှ ပြုဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၅၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၆။ ။ပုရာဏ ကဿပ တိတ္ထိကြီးကို မိလိန္ဒမင်းကြီးက လောကကို အာဘယ်တရား စောင့်သနည်း ဟု မေးမြန်းခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၅။

ပုရာဘေဒသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၃၊ မဟာသမယသုတ် ဟောစဉ် နတ်တို့ သံသယကိုပြေပျောက်စေရန် ရဟန္တာတို့ ကိလေသာ အပူမီးမှ ငြိမ်းအေးကြောင်း ဟောထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ–၂၇၃၊ ဗုဒ္ဓိစရိုက်–(၀၊) ပညာစရိုက် ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာတို့အား ချီးကျူးထားသော သုတ်ဖြစ်၏။

ပုရိသသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပုရိသသဒ္ဒါ ပုဂ္ဂိုလ်အနက် ဟောကြောင်း၊ နိဒါန–သံ–ဋ–၇၂။ ။သတ္တဝါအနက်ဟောကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၅၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၅၀။ ။ဘုရားရှင် အနက်ကို ဟောကြောင်း၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၈၁၊ ပါ–၃၃၀။ ။ပုရိသပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဝိမာန–ဋ–၃၆။ ။ဗဇ္ဇီသံ–ပါ–၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၈၀။ ။ပုရိသသုံးမျိုး၊ ဘတက၊ ကမ္မကရ၊ ဥပဇီဝိ၊ မဟာနိ၊ ပါ–၁၃၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၉၊ ဋ–၄၆၊ အသက်မွေးမှုနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း။

ပုရိသဒေါသ ၁၈-ပါး။ ။ယုတ်မာသော သူတို့၏ အမှတ်အသား ၁၈-မျိုး ဟူလို၊ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၅၁၊ ၃၅၂၊ ဋ–သ–အုပ်–၃၂၈၊ ၉။ ။(ယုတ်မာခဏ်းခ္ခ် အကျယ်ရှိ၏။) ပုရိသဒေါသ အဋ္ဌကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂၊ပါ–၄၀၂၊ ဋ–၄၉၂၊ စောဒနာခံရသော ရဟန်းဆိုးတို့ ပြုတတ်သောအပြစ် ၈-ပါး။ ။နဝကနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၄၀၄၊ ဋ–၄၉၄။

ပူဇော ၂-မျိုး။ ။(အာမိသပူဇော၊ ဓမ္မပူဇော)၊ အံ–၂–ပါ–၉၂၊ ဋ–၆၁။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၄၊ ဋ–၁၆၉၊ ဓမ္မပူဇောဖြင့် ပူဇော်မှသာ သာသနာတော်ကို တည်တန့်စေနိုင်ကြောင်း။ ။ဓမ္မပူဇောကိုသာ ဘုရားရှင် လိုလားတော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ ၁၇၄၊ ၃၆၅။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ–၁၀၉၊ (ဝေ.ရှားဖြင့် ပူဇော်ခဏ်း၊ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပန္နခဏ်းတို့ခ္ခ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ပူဇိတော ပူဇနေယျာနံ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၇။ ။ထေရ–ပါ–၂၅၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၈။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၈။ ။ပူဇာရဟော ပူဇယတော- စသော ဂါထာမျှား၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၄။

ပူဇော်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသောဂါထာ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၉။ ။ဂါထာမျှား၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၀၈–၊ ၁၁၀၊ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ–ပုဒ်အဖွင့်၊ မင်္ဂလသုတ်။ ။ပူဇော်ရကျွေး၊ ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၈။ ပူဇော်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောသော နဂရဝိန္ဒေယျသုတ်၊ ပဏ်။ ။ ပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၊ သုတ္တနိပါတ။

ပူပန်ခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ဘယပရိတဿနာ၊ တဏှာပရိတဿနာ)၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၆၇၊ ပါ–၃၃၉။ ။၄-မျိုး၊ (တာသာ၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဉာဏ)၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၂၊ ပါ–၃၇။ ။သတ္တဝါတို့ ပူပန်ရသောအကြောင်း ၂-ပါး၊ အံ–၂–ဋ္ဌ–၅၁၊ ပါ–၇၆၊ ဘုရားရှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောအခါ စကြာဝဠာတောမင်းတို့ သေလွန်သောအခါ သတ္တဝါများ ပူဆွေးကြကြောင်းဟောထား၏။ ၊ ပူပန်မှုကင်းစေသော နည်းများ၊ နေတို–ပါ–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၃၅၊ ဂါထာ။ ။ အာဋ္ဌဝကသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။ပူပန်စေသော အကျင့် မပူပန်စေသောအကျင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ (အ–ခဏ်းဌ)ရေးခဲ့ပြီ။ 'အဗ္ဗတ္တဗဟိဒ္ဓဌ ပူပန်ခြင်း(ပရိတဿန)၊ မပူပန်ခြင်း(အပရိတဿန)၊ လေးမျိုးအကြောင်းကိုမေး၍ ဖြေထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇။

ပေးကမ်းခြင်းသည် ချစ်ဆေးမည်၏ ဟူသော ဂါထာ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၂၇။ ။ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၁၀။ ။ပေးကမ်းခြင်းသာ အောင်စေရာ ဟူသောဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀၀။ ။အံ–၈–ဋ္ဌ–၂၂၉။ ။စုဏ္ဏိက–သုတ္တ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၊ ပါ–၃၁၉၊ (ဒါနအကျိုးပေးခဏ်းဌ)။

ပေါက္ခရသာတိ ပုဏ္ဏားဝတ္ထု။ ။(ကြာဖူးမှုဖွားမြင်သူ၊ သံသေဒဇ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၄။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၈၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ရင်းပုဏ္ဏားကြီး ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ခဏ်း၊ ပါ၊၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။ ။ပေါက္ခရတာပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ၁–ဋ္ဌ–၂၅၁၊ ပါ–၁၀၆။ ။ပေါက္ခရသာ-တိပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အာတိ–၂–ဋ္ဌ–၄၆၇၊ ပါ–၃၆၆။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–၂၈၅။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၈၃။

ပေါ်ထွက္ကူမပနိုဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၆၆။ ။ပေါ်ထွက်သုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၄၉၊ ဌ–၂၂၄၊ (ရဟန်း ဒုဿီလခဏ်းဌ်ရှိ၏)။

ပေါသာလမာဏပ ပုစ္ဆာနိုဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၇၊ အာကိဉ္စညာ ယတနစျာန်မှအထက်တက်ရန်မေး၍ ဖြေဟောထား၏။စူဠနိ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၄၆၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၇-ပါး အမေးအဖြေနှင့် အရူပစျာန်ကို အခြေခံ၍ မဂ်ဖိုလ်ရရန် ဟောထား၏။

ပံသုကူသက်နှိုးကောက်ရသောအရပ်မျှား။ ။အံ–၄–ဌ–၂၇၈။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၁၀။ ။ပံသုကူလ ပရိယေသနကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၄၀၂။ ။အရပ်၁၀-မျိုး၊ ၅–ပါ–၂၃၀၊ ၂၄၅၊ ဌ–၁၂၃၊၁၈၃။ ။ ပံသုကူလိကင်္ဂ-ကထာ၊ ပံသုကူဧုတင်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၉။ ။ပံသုကူကောက်ရာ၌ သတိုးထားဖွယ်၊ အယူမတူတ်က ပြိတ္တာအလိုက်ခံရတတ်၏။ ဝိ–၁–ပါ–၇၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၉။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၂၂။ ။ပုဏ္ဏာဝကွန်မ၏ အလောင်းကောင်မှ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် ပံသုကူကောက်ယူတော်မူပုံ၊ အံ–၄–ဌ–၂၇၉။ ။နိဒါန်–သံ–ဌ–၁၈၄။ ။ပံသုကူလိကပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၃၀၈။ ။ပံသုကူသက်နှိုးကို ဝတ်ရခြင်းက မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁။ ။ပံသုကူသက်နှိုးရုံ အတွင်းလုံမှ တင့်တယ်ကြောင်း၊ ထေရ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၄၉။

ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောထားသော လက္ခဏသံယုတ္တ။ ။နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၄၆–မှ–၄၅၂–အထိ၊ ဌ–၁၉၉–မှ–၂၀၅–အထိ။ ।ဝိ–၁–ပါ–၁၄၄–မှ–၁၄၈–အထိ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၆–မှ–၁၀၀–အထိ။ ။တိရောကုဋ္ဌသုတ်၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၈၊ဌ–၁၆၈၊ ပြိတ္တာတို့အတွက် ဆွမ်းသွပ်ပုံ အပြည့်အစုံ ဟောထား၏။ ။စဉ်းလဲသောကုန်သည်နှင့် ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးသော သူယော်၊ ဤ၂–ဦး မြိတ္တာဖြစ်နေပုံအကြောင်း၊ ဥဒါန–ဌ–၂၂၉။ ။ခရလောမပြိတ္တာ၊ သုစိလောမပြိတ္တာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈။ ။ပြိတ္တာ အမျိုးမျိုးတို့ကို လူတို့အား ဘုရားရှင်က မြင်စေတော်မူပုံ၊ ပေတ–ဌ–၁၅၈၊ပါ–၁၆၇၊ ကောင်းမှုမပြုခဲ့ရခြင်းအကြောင်း၊ ပြုခဲ့ရခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။အရှင်မဟာကဿပထေရ်က မြင်စေတော်မူပုံ၊ ဌ–၁၉၇၊ပါ–၁၇၉။

ပြိတ္တာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပြိတ္တာမျိုးဖြစ်သော ဘီလူး၊ သရဲ၊ သဘက်၊ တစ္ဆေ၊ မှင်စာ၊ကျတ်၊အစိမ်းစသည်တို့ သေကြလျှင် မူလသဏ္ဌာန်အတိုင်းမသေကြဘဲ ဖွတ်၊ ပဒတ်၊ ပုတ်သင်၊ ပိုးကောင်ငယ်၊ ဖား၊ မြွေ

စသည်သဏ္ဌာန်ဖြင့် သေကြ ပုပ်ကြကြောင်း ဖြေထားပုံ၊ ယက္ခပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၆၃။ ။ဝိ–၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၅၄။ ။ပြိတ္တာတို့မှာ အင်္ဂါသုံးပါး ညီညွတ်မှု ရည်ညွှန်း၍ပြုသောဒါန၏ ကောင်းကျိုးကို ခံစားကြရကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၈၊ ဋ–၁၇၆။ ။အလှူ၊ဝတ္ထု၊အားလျော်စွာသာ ကောင်းကျိုးကို ခံစားကြရကြောင်း၊ ဓမ္မ- ဋ–ပ–အုပ်–၆၆။ ။ပြိတ္တာတို့မှာ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သောဒါန၏အဖို့ကို သာဓုခေါ်ဆိုသော် နတ်တောဇဉ်၊ အဝတ်၊ ရေကန်စသည်ကို ရကြသော်လည်း ပြိတ္တာဘဝမှကား မလွတ်ကြသေးကြောင်း၊ လွတ်လျှင် လွတ်ကြောင်း တိကျစွာဆိုထားခြင်း၊ ပေတ–ဋ–၄၉၊ ၇၅၊၁၀၃။ ။ပြိတ္တာတို့အစားအစာမှာ ဈမင်းလုံး၊ ဟင်းဖတ်၊ စာကြွင်း၊ ခွဲ၊နှပ်၊တံတွေး၊ ကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေး စသည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ–၁၆၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ–၂၇၂၊ ၃။ ။ပြိတ္တာတို့အတွက် ကောင်းကျိုး ခံစားနိုင်ရန် ပြုပုံပြုနည်းများကို ဟောသောဂါထာများ၊ ပေတ–ပါ–၁၃၄၊ဋ–၄၅။ ။ပြိတ္တာတို့၏ ဒုက္ခကင်းပြသော ဂါထာ၊ မဟာနိ–ဋ–၆၅။ ။အသ်–၂၊ ဋ–၉၁၊၉၂။ ။အခါပြိတ္တာတို့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယူဇနာ ၆၀-တိုင်အောင်ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဋိသं–ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။ပြိတ္တာတို့ကို ပကတိမျက်စိဖြင့်မမြင်ရကြောင်း၊ နိဒါန–သံ–ဋ–၁၉၉။ ။ဝိ–၁၊ဋ–ဒု–အုပ်–၉၆၊ပါ–၁၄၄။ ။ပြိတ္တာတို့ကို မမြင်ရခြင်းမှာ ဆေးမြစ်ကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂၊ဋ–၁၈၇၊ ၂၂၃။ ။စရိယာ–ဋ–၁၆၄။ ။ဇာတက–ဋ–မ–အုပ်–၂၃၊ အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိသေး၏။ ။ပြိတ္တာတို့ ရပ်ထဲ ရွာထဲ သွားလာကြပုံဂါထာ၊ ပေတ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ–၂၁၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၄။ ။ပြိတ္တာခွေးကြီးကို ရှင်ဘုရင်က မြားနှင့်ပစ်သတ်ပုံ၊ပါ–၁၆၄၊ ဋ–၁၄၃၊၁၄၇။ ဒီဃ–၃–ဋ–၁၇၈–ဋ္ဌကား သံလျက်ဖြင့် ခုတ်သတ်သော်လည်း မသေဟု မိန့်ဆိုထား၏။ ။ပြိတ္တာ (ဘီလူး)တို့ သောတာပန်ဖြစ်လျှင် နတ်သား နတ်သမီးအသွင် ပြောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဋ–၂၇၉။ ။ပါ–၂၁၂၊ ဋ–၂၈၃။ ။သုတ္တ–ဋ–ဒု–အုပ်–၄၁။ ။ဘီလူး-စသည်တို့မှာ သံကိုကြောက်တတ်သည်ဟု ရှေးလူတို့ အယူရှိခဲ့ကြပုံ၊ စရိယာ–ဋ–၁၉၀။ သံအိမ်နှင့်မွေးဖွားရသော အယောဃရမင်းသား၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ် ၃၅၁၊ဋ–စ–အုပ်–၄၉၅။ ။ထန်းရွက်ကိုလည်း ကြောက်ကြ၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ၄၉၆။ ။ဓါးလက်နက်စသည်ကိုလည်း ကြောက်တတ်၏ဟု ဆိုထားပုံ၊ ဋ–တ–အုပ်–၃၀၇။ ။ဘီလူး၊ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ နတ် စသည်တို့က လူတို့ကို ခြောက်လှန့်ပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၉၊ ဋ–၂၇၈။ ။မဟာသံ–ဋ–၂၈၃။ ။အံ–၈–ဋ–၂၄၈–ပါ–၁၂၉။ ။ဥဒါန–ဋ–၂၆၅။ ။သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၂၁။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၁၄၅၊ ပါ–၈၇။ ။ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ရှေးသွပ်တတ်ကြောင်း။ ။ရင်းတို့က ရဟန်း ရှင်လူတို့ကို မနှိပ်စက်နိုင်ရန်

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့က အကာအကွယ် ပေးထားကြောင်း လျှောက်ထားသော အာဠာနာဒိယသုတ်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၊ ၆–၁၄၂။ ။(ဘီလူးခဏ်းဌ်လည်း ရှိသေး၏။)

ပြိုကအသစ်၊ ဖြစ်ကအဟောင်း၊ ကျိုးနှင့်ကြောင်တည်း။ ။ဤလက်ဝစကား ဖြစ်လာဟန်၊ တံကျင်လျှို့ခံရသော မဏ္ဍာဗျရသေ့ဝတ္ထု၊ စရိယာ–၆–၂၃၅။ ဒုက္ခလနှင့်ပါရိကာတို့ မျက်စိကွယ်ခြင်းအကြောင်း၊ ဇာတက–၆–ဆ–အုပ်–၉၂။ ။စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–၆–ပ–အုပ်–၁၃။ ။မဟာကာလဥပါသကာဝတ္ထု၊ ဒု–အုပ်–၉၆၊(ဝဋ္ဌလိုက်ခဏ်းဌ် မျှားစွာရှိ၏)။

ပြိုစုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သတိမူစရာ။ ။ ပဏ် – ၁၊ပါ – ၁၇၊ ၆ – ပ – အုပ်–၁၀၀။ ။သုဘရတာယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပြိုစုရာ၌ မလွယ်ကူသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ်၊ လွယ်ကူသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၁–၊ ၆–၂၀၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ၆–ပ–အုပ်–၁၈၂၊ မေတ္တာသုတ်တွင် ပါသော သုဘရောစ–ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်။

ပြောခွင့်ကြုံလာ၊ ပြောမှသာ၊ ဗာလာပဏ္ဍိ၊ ခဲခြားသိ- ဟူသောဂါထာ။ ။ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၈၊ ၆–၂၁၉၊ ၂-ဂါထာ၊ ဝိသာခသုတ်။ ။ဇာ–တက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၈၉၊ ၆–မ–အုပ်–၆၄။

ပြောပါမျှား မယားစကားအောင်။ ။ဤစကားပုံ ဖြစ်လာဟန်၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်–၄၃။ ။အပ–၆–ပ–အုပ်–၂၇၀၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၅၊ (ရင်းမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်းဌ်ရှိ၏။ ဇာတကဌ်လည်း မျှားစွာရှိ၏။)

ပြောသလိုသာ လုပ်၊ လုပ် သလိုသာပြော။ ။ယထာဝါဒီ တထာကာရီ၊ ယထာကာရီ တထာဝါဒီ၊ ဘုရားရှင်၏ တထာဂတ ဂုဏ်တော်ပုဒ်မှလာသော စကား၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၆၊ ၆–၁၁၄။ ။ပါ–၂၇၆၊ ၆–၃၅၀။ ။ ဗုဒ္ဓ–၆–၂၀။ ။ပဏ်–၁–၆–ပ–အုပ်–၅၃။ ။အံ–၁–၆–ဂ၆။ ။ အံ–၄–ပါ–၃၃၂။ ။ဥဒါန–၆–၁၁၅။ ।ပဋိသံ–၆–ပ–အုပ်–၁၉၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၄၊ ၆–၁၅ဂ။ ။ဒီဃ–၁–၆–၆၆။ ။ ၂–ပါ–၁ဂ၀၊ ၆–၂၅၀။ ။ထေရ–ပါ–၂–၂၆၃၊ ၆–ပ–အုပ်–၄၄၄၊ ပြိုသမျှသာပြောပါ၊ မပြိုသည်ကို မပြောပါနှင့်–ဟု ဟောထား၏။

ပန်းစည်းဆက်သပုံ အစဉ်အလာ။ ။ပန်းစည်းဆက်သကြပုံနှင့် ကန်တော့ရာ၌ ပန်းလက်ဆောင်ပါးကြသည်မှာ ရှေးအစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ–၆–၃၁ဂ။

ပန်းကုံးဖြင့် အဝေးမှ လုမ်းရ၍ ဘုရားပင့်ပုံ။ ။မဟာသုဘဒ္ဒါသေဋ္ဌေးသမီးက အဝေးမှလုမ်းရ၍ ပန်းကုံးဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်စေလွှတ်ကာ ဘုရားရှင်အား ပင့်ဖိတ်ပုံ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၇၇။ ။စူဠသုဘဒ္ဒါ သေဋ္ဌေးသမီးက ပင့်ဖိတ်ပုံ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၂။

ပန်းကုံးစွပ်ပွဲ။ ။ရှေးအခါက ပန်းကုံးဖြင့် စွပ်၍ လင်လောင်းရွေးပွဲ ကျင်းပကြပုံ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၁၇၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၅၇၊ ကဏ္ဍာမင်းသမီးက ရွေးချယ်ပုံ။ ။ဒီဃ—၂၊ ဋ္ဌ—၃၁၀၊ ဝေပစိတ္တိအသူရာကြီး၏ သမီး သုဇာတာကို သိကြားမင်းက ဆောင်ယူပုံ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၁။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆။ ။မယားလောင်း ရွေးချယ်ကြပုံ၊ ၂၄၅။

ပယ်တတ်သောတရားနှင့် ပယ်အပ်သောတရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်—၁၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၉။ ။အံ—၁၊ ဋ္ဌ—၀၂။ ။အံ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၀၅။ ။ရာဂ ဝဂ္ဂ—အံ—၅—၆၊ ပါ—၃၀၀၊ ၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။အကုသလဓမ္မတို့ကို ဝိပဿနာပညာဖြင့် ပယ်ရမည်ဟုဟောသော ကာယသုတ်၊ အံ—၁၀၊ ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၉။ ။သုတ္တ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၀။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၉၊ ၂၁၀။ ။ပါ—၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၁၊ ၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၄၃၊ ၁၄၁။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၂၂။ ။အဘိ—၁—ဋ္ဌ—၃၀၆။ ။အံ—၁၀၊ ပါ—၂၀၇၊ ဋ္ဌ—၂၉၉၊ ကာယသုတ်၊ (ပဟာနံခဏ်းဌ္ဌလည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ပျက်စီးကြောင်း ၆-ပါး။ ။(ဆအပါယမုခဝဏ္ဏနာ)၊ ဒီဃ—၃၊ ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၁၂၂၊ သေရည်သေရက်သောက်ခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ အချိန်အခါမဲ့ လမ်းသွားခြင်း အပြစ် ၆-ပါး၊ ပွဲလမ်းသဘင်ကြည့်ခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ ကျင်ဖဲ၊ ကြေအုံစသည့် ကစားခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ မိတ်ဆွေယုတ်နှင့်ပေါင်းသင်းခြင်း အပြစ် ၆-ပါး၊ ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ၆-ပါး၊ သိဂ်ါလသုတ်၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၂၀၅၊ ဋ္ဌ—၃၁၀။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂၊ ဂါထာ။

ပျင်းရိခြင်းအကြောင်း ဂ-ပါး။ ။ကုသီတဝတ္ထုသုတ်၊ အံ—ဂ၊ ပါ—၁၄၇၊ ဋ္ဌ—၂၅၂။ ။ဒီဃ—၃၊ ပါ—၂၁၁၊ ၂၄၆၊ ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။၆—ပါ၊ ၃—ပါ၊ ၁၄၉၊ ၁၅၀။ ဋ္ဌ—၁၃၀။ ။မဟာသံ—ပါ—၅၉၊ ဋ္ဌ—၁၇၇၊ (ကုသီတ ခဏ်းဌ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပျင်းရိသူအပြစ်ပြ ဂါထာ၊ ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၄ဂ။ ။ပါ—၂၆၄၊ ဋ္ဌ—၄၄၉။ ။ပါ—၂၆ဂ၊ ဋ္ဌ—၄ဂ၅။ ။အံ—၁—ပါ—၁၀၊ ဋ္ဌ—၅၆။ ။ပါ—၁၄၊ ၁ဂ။

ပျင်းသူမှီဝဲ နှစ်မွန်းမြဲ။ ။ဂါထာ၊ ထေရ—ပါ—၂၅၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၀။ ။ ပါ—၊ ၆၈၊ ဌ—၄၀၅၊ ။ဣတိ—ပါ—၂၄၃၊ ဌ—၂၃၃၊ ဂါထာ။

ပြစ်မှားတတ်သူဟိုအပြစ်။ ။ပြစ်မှားသောစိတ်ဖြင့် သေလျှင် ဒုဂ္ဂတိသို့လားရ တတ်ကြောင်းဂါထာများ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၂၂၄။ ။အံ—၁—ပါ—၈၊ ဌ—၄၃။ ။ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၆၈၊ ၆၉၊ ပါ—ဌ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၊ ၁၅။ ။(မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ စွပ်စွဲခဏ်းဌ်လည်းရှိ၏။ လေထက်လွှင့်မြှား၊ ကိုယ့်ဘက်နှင့်သို့ အခဏ်းဌ် လည်းရှိ၏)။

ပြည်ဌ်စေနိုင်ခဲ့သောအရာ ၃-မျိုး။ ။(မိုး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အလိုကြီးသူ)၊ ဣတိ—ဌ—၉၃၊ ပါ—၂၁၁၊ ဂါထာ။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅။ ။အံ—၁—ဌ—၅၇။ ။အဘိ—၂—ဌ—၄၅၅။ ။မဟာနိ—ဌ—၂၀၆။ ။ဥဒါန—ဌ—၂၀၆။ ။အဘိ—၂—ဌ—၄၅၅၊ ပါ—၃၆၄။ ။လေးမျိုး၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၂၊ ဌ—မ၊ အုပ်—၄၀၇(သမုဒ္ဒရာ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မင်း၊ မိန်းမ)။ ။(မရောင့်ရဲစေနိုင်သောအရာများကို ပြသောအခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

ပြည်ညင်းက မင်းမခံနိုင်ကြောင်း နမူနာများ။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်လျှ။ ဒါန်းလိုကြ၍ ဗန္ဓုမတီမင်းကို တိုင်းပြည်က တောင်းလုန်ကြပုံ၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၆၆၊ ၆၇၊ ပါ—၃၉။ ။အံ—၁—ဌ—၁၀၉။ ။ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသားကို တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က သုတ်သင်ပစ်ကြပုံ၊ ဇာတက—ဌ—သ—အုပ်—၃၄၅။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၅၆၊ ဌ—သ—အုပ်—၁၀၂၊ စန္ဒကုမာရ မင်းသား၏ ဘခင်ကို ဒွန်းစလွှားဘဝရောက်အောင် တိုင်းသူပြည်သား တို့က ပို့လိုက်ပုံ။ ။ပါ—၃၁၄၊ ဌ—၂၅၅၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ကြပုံ။ ။စရိယာ—ဌ—၆၁၊ ၈၄။

ပုဒ်တစ်ပုဒ်တည်းကို အကြိမ်ကြိမ် ထပ်ကာထပ်ကာ ဟောရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။အဘိ—၁—ဌ—၁၈၁၊ ပါ—၁၈။ ။ဗျုဠ္ဠန-ဥပသဂ္ဂ-အတ္ထ—ဣသိုးမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာ ဟောကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ မဟာနိ—ဌ—၁၆။

ပေါက်ပေါက်ပန်း။ ။ပေါက်ပေါက်ကို ပန်းအဖြစ် ရှေးအခါကပင် အသုံးပြုခဲ့ ကြပုံ၊(လာဇပဉ္ဇမကာနိ ပုပ္ပါနိ)ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ဝိမာန—ဌ—၂၃။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၀၈။ ။အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁ဌ၄။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၆၅။ ။ ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၀၊ ဌ—သ—အုပ်—၃၂၀။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၉၃။

ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ မိတ်ဆွေမှန်။ ။တကျွာသန္ဓေ–တကျွာကြောင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံသော မိတ်ဆွေကို ပယ်ရှားရ၍ ဘုရား ပဒေ့ကဗုဒ္ဓါ သံဃာ ကောင်းစသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာ (မိတ္တသန္ထဝ) ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန် ညွှန်ကြားထားပုံ၊ သဗ္ဗီသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၊ ဌ–၅၃၊ ဂါထာ။ ။ မိတ္တသုတ် (ပ–ဒု)အံ–၇–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၁၆၂။ ။ကိုယ်နှင့်တူသူ၊ ကိုယ့်ထက်သာသူကိုသာ ပေါင်းသင်းအပ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈၃၊ ၈၄၊ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သူကို မပေါင်းသင်းအပ်–ဟူလို။ ။ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရာ၌ သတိထားဖွယ် ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၃၇။ ။"လူသုံးယောက် တစ်ယောက် ခလေးက်ဆံ" ဖြစ်တတ်ကြောင်းဟောသော သန္ဓိဘေဒဇာတက၊ ပါ–၁၁၈၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၃၇။ ။ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြခြင်း အကြောင်း ၆-မျိုး၊ စူဠနိ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–၁၃၈။ ။(မိတ်ဆွေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ မိတ်ဆွေခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။ပေါင်းသင်းအပ်၊ မပေါင်းသင်းအပ်သောသူများ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၇။

ပြောင်လျောင်တတ်သူတို့ သင်္ကေတမှုစရာ။ ။ခုဇ္ဇတ္တရာကျွန်မဝတ္ထုနှင့် စူဠပန္ထက မထေရ်ဝတ္ထုတို့ဌ်ရှိ၏၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ၁၅၅။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ကျတိ–ဌ–၂၉။ ။အံ–၁–ဌ–၃၃၈။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ဂါထာနံပါတ်–၄၈။

ပိုးပလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ အကျိုးနဲ(နည်း)လှပြီ။ ။ပိုးပလံတို့ မီးကိုတိုးသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကြွေးသော ဥပါတိဓောဝန္ဓိသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၆၇၊ ဌ–၃၂။ ။ပိုးပလံမျိုး၊ မီးကိုတိုး၊ ကိုယ်ကျိုးနဲလှပြီ–ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၃၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိနှင့် ပေါင်းသင်းခြင်းအတွက် ဥပမာပေးထားသော ဂါထာ။

ပိုမျိုး(၇၀)ရှိကြောင်းအမြွက်။ ။လူတို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ပိုးမျိုး(၇၀)ရှိကြောင်း စကားအမြွက် မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၉၄။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုင်–၂၂၇။ ။မဟာနိ–ဌ–၇၀။ ။အဘိ–၂–ဌ–၃၁၊ (ကုလ၀ေသန စေတ္တ အသိတိ ကိမိကုလာနိ သေန္တိ)ဟု–ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။တစ်နည်း ၃၂-မျိုးရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၂၀၀၊ (ကုစ္ဆေ၀မာဒီ ဒ္ဒတ္တိ သ ကုလပ္ပဘေဒါ ကိမိယော အာကုလ-ဗျာကုလာ သဏ္ဌာ သဏ္ဌာစာရိနော ဟုတ္ဝာ နိ၀သန္တိ) ဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇၉၊ ၂၅၀။

မ၌ိုမနိုကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပစ္စည်းရှိဂုဏ်ရှိသူတို့ထက်။ ။တရားရှိသူကိုသာပို၍ ဘုရားရှင်တို့ လေးစားတော်မူကြကြောင်း (ကဿပ ဘုရားရှင် နမူနာ)၊ ၂–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၆။ ။ ပဉ္စဝိညာဉ်နှင့် ဇောစိတ်အတွက် ဥပမာ။ ။၁–ပါ–၃၆၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၈။

ပဉ္ဇတ္တယသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၈၊ဋ္ဌ–၁၀၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ–၆၂–ပါး–အကျယ် ဟောထားတော်။

ပညာသင်ရာ၌ ပညာတတ်လျှင် မိဘကိုသတ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်သတ်သူမှသာ နတ်ပြည်ရောက်ရတော်၏ ဟု အယူမှားကို ယူထားသော ဆောင်ရွက်မှု ပုဏ္ဏားအကြောင်း၊ ၂–ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၈၂။

ပညတ် ၄-မျိုး။ ။၃–ဋ္ဌ–၂၀၇၊ (အဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ ဝိဇ္ဇမာနေန အဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ အဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ်၊ ဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ်)၊ တရားဟောရာ၌ ဤ ၄-မျိုးကို ထိုက်သည့်အားလျော်စွာ ဘုရားရှင် အသုံးပြုတော်မူကြောင်း။ ပဋ္ဌိသလ္လာန ဝဋ္ဌတော-ပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၄၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၅။ ။ပဋ္ဌိဝိသကာနန္တိ သာမန္တ ဂေဟဝါသီနံ။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၊ ပါ–၁၇၆။

ပဋ္ဌိသေဝနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ။ ။၁–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၀၊ ပုတိုးစိပ်–ဟု ခေါ်နေကြသော ပစ္စဝေက္ခဏာပါဠိ ၄-ပုဒ်။

ပတ္တ၊ ပရိယေသိတ၊ မနသာနုဝိစာရိတ၊ သုံးမျိုးခဲ့ပြပုံ။ ။ပါ–၁၈၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆ ၊ခန္ဓာ-၅-ပါး စုံလမ်းပုံနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြခက်။

ပရိဝင်္ဂနာ ပဟာတဗ္ဗ အာသဝ။ ။၁–ပါ–၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၃၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော အရာများကို ပြဆိုခက်။

ပရိနာယက ရတနဝဏ္ဏနာ။ ။စကြဝဠာတောမင်း၏ သားကြီး ဂုဏ်ပုဒ်များကို ပြဆိုခက်။ ၃–ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၂၊ (စကြဝဠာတောမင်း အခက်းတိုင်း၌ ရှိ၏၊)

ပလိပန္ဓိပဠိကာမ ဂုဏာ ဝုစ္စန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၇၊ ပါ–၅၄၊ ပလ္လောမန္တိ ပန္နလောမတံ၊ ခေမံ သောတ္ထိဘာဝန္တိ အတ္ထော။ ။ ဋ္ဌ–၁၁၈၊ ပါ–၂၁။

ပဝါရဏာ ၄-မျိုး။ ။ဋ္ဌ–၉၇၊ ပါ–၁၆၊ ဝဿံဝုဋ္ဌ ပဝါရဏာ၊ ပစ္စယ၊ အနုတိ ရိတ္တာ၊ ယာဝဒတ္တာ ပဝါရဏာ။ ။သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ပဝါရဏာမပြု သေးခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ် ၂-ဦး၊ ၃–ဋ္ဌ–၉၇၊ ပါ–၁၂၂၊ (အာရဒ္ဓဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်၊ အရိယာသာဝကပုဂ္ဂိုလ်)။

ပသန္နာကာရဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၅၊ ရတနာသုံးပါးမည်ပုံ နှင့် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုးကို ပြထားး၏။ ။ပဟာတဗ္ဗ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ သုံးမျိုးခွဲကောက်ပြပုံ။ ။၃–ပါ–၃၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၄၈။

ပါရိဇုည ၄-မျိုး။ ။ကုန်ဆုံးပျက်စီးခြင်း ၄-မျိုးဟူလို၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ ဘောဂ၊ ဉာတိ၊ အချို့လူတို့ ရဟန်းပြုကြခြင်းအကြောင်းလည်း ဟူ၏။ ၂–ပါ–၂၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။

ပါသရာသိသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၁၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉၊ အရိယာနှင့်ပုထုဇဉ်၏ ရှာမှီးခြင်းကို အကျယ်ဟောထား၏။

ပိဏ္ဍပါတပါရိသုဒ္ဓိသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၄၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၉၊ ဆွမ်းလောင်းသူတို့အကျိုး မျှားစေရန် ရဟန်းတို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပုံကို နည်းပေးဟောထား၏။

ပိဋ္ဌေယျဘတိ ဒဒေယျ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၆၅၊ ပါ–၁၉၇။ ။ပဏ္ဏ-သာတိ မင်းကြီး၀တ္ထုအကျယ်။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ပါ–၂၈၁။ ။ပဋ္ဌောသံ ဝုစ္စတိ ပါထေယျံ-ဟု ဖွင့်ပြပုံ။ ။၃–ဋ္ဌ–၉၈၊ ပါ–၁၂၃။

ပုဏ္ဏမသုတ် (မဟာ)။ ။၃–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ ခန္ဓာငါးပါးနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မေးမြန်း အကျယ်ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။စူဠပုဏ္ဏမသုတ်၊ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ အသပ္ပုရိသ၊ သပ္ပုရိသတို့၏ အပြောအဆို အလုပ်အကိုင် အကြံအစည် လှူဒါန်းပုံ စသည်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ပုဗ္ဗကုသမယံပုဒ်အဖွင့်။ ။ ၁–ဋ္ဌ–၁၅၆၊ ပါ–၃၇။ ။ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ၀ဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။

ပေါတလိယသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၊ ပါဏာတိပါတစသော အကုသလ ဓမ္မတို့ကိုပယ်ရန် အရိယာတို့ဆင်ခြင်ပုံကို ဟောထား၏။

ပြီးဆုံးခြင်းအမျိုးမျိုး။ ။၁–ပါ–၉၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၆။
ဗြဟ္မဏတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား–ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
ရသေ့တို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အာဘာသရာဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
ပရိဗိုဇ်တို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—သုဘကိဏ္ဏာဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
အာဇီဝကတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အသညသတ်ဘုံသို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။
ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ ပြီးဆုံးခြင်းကား—အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရခြင်းတည်း။

ပေါင်ချီးပြုပြီးနောက်—အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်သွားသော တိသ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၈၊ ပါ–၇၀။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပစ္စနိကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၈၁၊ ဌ–၂၄၂၊ ဆန်ကျင်ဖက် ပြောလေ့ရှိသော ပုဏ္ဏားအား ဆုံးမသောဂါထာ။

ပစ္စန္တသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၄၀၄၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ လူဖြစ်ကြသည်ထက် ပစ္စန္တရစ် အရပ်၌ လူဖြစ်သည်က များလှကြောင်း ဟောထား၏။

ပစ္စယသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၃၈၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မကို ဟောထား၏၊ အရိယာသာဝကတို့မှာ ယုံမှားခြင်း "၁၄" ပါးမှ လွတ်ပြီဖြင့်ကြောင်း၊ ပါ–၂၆၅။

ပဋ္ဌာန်ခံတုသုတ်(ပဌမ) ။သဂါထာ–ပါ–၂၇၊ ဌ–၇၆၊ အရိယာဓမ္မကို ကဲ့ရဲ့လျှင် ရောရှဝင်ရဲ့၌ ကျရောက်တတ်ကြောင်း နတ်သမီးက လျှောက်ထားသောဂါထာ။ ။ဒုတိယ–ပါ–၂၈၊ ဌ–၇၇၊ ပါပံ နကယိရာ ဝေသာ မနုဿ-စသော ဂါထာ။

ပဇ္ဇောတသုတ်။ ။ပါ–၄၀၊ ဌ–၉၄၊ ပညာ လောကသို့ ပဇ္ဇောတောစသော ဂါထာ။

ပဇ္ဇောတသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၄၊ ဌ–၅၀၊ ဒီဝါ တပတိ အာဒိစ္စော-စသော ၂-ဂါထာ။

ပဇ္ဇောတ်သုတ်။ ။ပါ–၄၁၊ ဌ–၉၅၊ အရောင်တွင် ပညာ၊ နှိုးကြားမှုတွင် သတိ၊ အမှုလုပ်ရာ၌ နှား၊ ကျေးမွေးမှုတွင် မိုး၊ မှီရာတွင် မြေကြီးဟု ဟောသော ဂါထာများ။

ပဠာလစက္ကာသုတ်။ ။ပါ–၄၆၊ ဌ–၉၉၊ သမ္ဗာဓေ ဝါပိ ဝိန္ဒန္တိ-စသော ဂါထာ။

ပဠုရထသုတ္တသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၅၊ အဇာတသတ်မင်းသားက ဒေဝဒတ်အား ရထားငါးရုတ်ဖြင့် ထမင်းအိုးငါးရာ ပို့နေခြင်းသည် ကုသလဓမ္မတို့ကို ပို့ချပန် ဆုတ်ယုတ်စေကြောင်း ဟောထား၏။

ပဠုသီဓသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ မငြိမ်းအေးခြင်း အကြောင်းကို မေးချ ဖြေထား၏။

ပဠုရာဇသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၀၊ အာရုံ ၊ားပါးတွင် အမြတ်ကို ငြင်းခုံကြပုံနှင့် ပဒုမ် ယဏာ ကောကနုဒ် သုဂန္ဓ-စသော ဂါထာ။

ပဠုဝေရဘယသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊ နိဒါန်–ပါ–၂၉၇၊ ၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၇၊ ၆၈၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသော ဘေးရန်မျိုးကို ဟောထား၏။

ပဠုသိက္ခာပဒသုတ်။ ။ပါ–၃၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၃၃၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံကြကြောင်း ဟောထား၏။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး အဖွင့်အကျဉ်း။

ပဠုမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ် အစား။ ။အာဟာရေ ပဋိကူလသညာကို ထားခဲ့ တော်မူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန်–ဋ္ဌ–၉၅။

ပဠုကဏ်သုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ဗျာနန်နှင့်ယှဉ်သော သုခဝေဒနာ တို့ အဆင့်ဆင့် သာလွန်ပုံကို ဟောထား၏။

ပဠုဂတိပေယျာလဝဂ္ဂ။ ။မဟာ–ပါ–၄၁၂၊ သုဂတိဘဝ၌ ဖြစ်သူတို့ နည်းပါး လှကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ။

ပညာပဋိလာဘသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ သေက္ခ ဗုဒ္ဓိလ်ကား ရဆဲ၊ အသေက္ခပုဒ္ဓိလ်ကား ရပြီးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပညာဝန္တသုတ်။ ။ပါ–၈၈၊ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားလျှင် ပညာဝန္တ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋိပဒါသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၈၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်လည်အောင် အားထုတ်သူကို မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ ပြတ်အောင် အားထုတ်သူကို သမ္မာပဋိပဒါ ပုဒ္ဓိုလ်ဟု ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၇၊ သက္ကာယသမုဒယ-ဂါမိနီပဋိပဒါ၊ သက္ကာယနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ ၂-မျိုးခွဲ ဟောထား၏။ ။ (ပ–ဒု)၊ မဟာ–ပါ–၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၈၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး ကို ဟောထား၏။ ။ပဋိပတ္တိသုတ်လည်း နည်းတူ၊ ပါ–၁၈၊ ဋ္ဌ–၁၆၈။

ပဋိပန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၈၊ ဋ္ဌ–၂၆၈၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၅-ပါး မရှိလျှင် ပုထုဇဉ်ဘဝ၌ပင် တည်သေးကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋ္ဌိ၎ ၁ဘသုတ်။ ။ပါ၁၇၅၊ ဌ–၂၆၆၊ ဤနေ့ ၅-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

ပဋ္ဌိသလ္လာ၈သုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၄၊ ဌ–၂၄၁၊ ပဋ္ဌိသလ္လိဏော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ယထာဘူတံ ပဇနာတိ-စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၂၊ ဌ–၃၁။ ။မဟာ–ပါ–၃၆၃၊ ဌ–၃၂၄။

ပဌမမဂ်ဒဿနမည်ပုံ။ ။ပဌမမဂ်ဒဿနမည်ပုံနှင့် အမြင်စင်ကြယ်ခြင်းကို မေးသော ကိုသုကောပမသုတ်၊ သဠာ–ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၉၇။

ပတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၁၆၃၊ နွားယောင် ဆောင်၍ သပိတ်များကို ခွဲအုံ့ဟူ၍ လာသော မာရ်နတ်သား၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခွဲ အနုတ္တဟု ရှုမြင်သူကို မာရ်စစ်သည်တို့ မမြင်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပတိရူပသုတ်။ ။ပါ–၁၁၂၊ ဌ–၁၆၂၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှုတ်သားဘွယ် ဂါထာ။

ပတိဋ္ဌိတသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၀၃၊ အပ္ပမာဒ၌ တည်ကြည်သော ဤနေ့ ၅-ပါးကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဏဝိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၅၄၊ ဌ–၁၂၀၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုန်ခန်းသော ဒုက္ခကများ၍ ကျန်သောဒုက္ခက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၈၇၊ ဌ–၁၄၅၊ မြေကြီးကို ဆီးစေ့ပမာ၏ လုံး၍လုံး၍ ဤကား အမိ၊ ဤကားအဖ-ဟု ချ၍ချ၍ ရေတွက်သော်မြေလုံးများသာ ကုန်ဘွယ်ရှိ၏ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဒသုတ် ။ ။မဟာ–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၈၀၊ ဤနေ့ ၅-ပါးတွင် ပညာနေ့သာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဒသုတ် စသည်၊ ပါ–၄၀၊ ဌ–၁၇၀၊ ခြေရာများတွင် ဆင်ခြေရာသည် အချုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားများတွင် အပ္ပမာဒသည် အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဒီပေါပမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၅၊ ဌ–၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် မျက်စိတို့ မပင်ပန်းသည်သာမက စိတ်လည်းအာသဝေါလေးပါးတို့မှလွတ်ကြောင်း၊ စျာန်ကိုလည်းရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဒေပဒေတိ အာရုမ္မဏော-ဟု ဖွင့်ပြပုံ၊ သဂါထာ–ပါ–၇၊ ဌ–၃၅။ ။ပဒေသသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၅၂၊ ဌ–၂၆၁၊ သေက္ခမည်ပုံ ဟောထား၏။

ပပါတသုတ်။ ။ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၃၃၂၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ-ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ-သောကစသော ချောက်ကမ်းပါးသို့ တဖြုတ်ဖြုတ် ကျဆင်းနေကြရကြောင်း ဟောထား၏။

ပဗ္ဗတသုတ်။ ။နိဒါန်—ပါ—၃၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၀၊ ဒုတိယ ပထဝီသုတ်နှင့်တူ၏။ ။ ပါ—၃၁၉၊ ဋ္ဌ—၁၄၆၊ ကမ္ဘာရည်လျားလှပုံ ဥပမာ၊အပေါက်အခေါင်း စသည် မရှိဘဲ အလျားအနုံ အမြင့်ယူဇနာတရာရှိသော တောင်ကို အနှစ်တစ်ရာမှ တံကြိမ်တကြိမ်နှုးညှံ့လှသော အဝတ်ဖြင့် ပွတ်တိုက်သော် တောင်သာကုန်နိုင် ဘွယ်ရှု၏၊ ကမ္ဘာကား မကုန်ခန်းနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဟိ နာမေသာ ပဋ္ဌိသင်္ဂဟာဏ သဒ္ဒီသာ။ ။ရဟန်းသာမဏေ ပြုစုခြင်ဆရာကောင်းကို မှီဝဲရဖို့ အလုန်အရေးကြီးလှကြောင်း၊ ဆရာမကောင်းက တပည့် နှစ်မှန်းလှကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဋ္ဌာ—သံ—ဋ္ဌ—၂၇၊

ပဗ္ဗတူပမသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၁၊ ဋ္ဌ—၁၅၃၊ ဇရာ၊ဗျာဓိ၊ မရဏာ၊ ဝိပ္ပယောဂ်လေးမျိုးကို တောင်ဘုရားပမာပေးပြီး ရင်းတောင်လေးလုံးတို့က သတ္တဝါတို့ကို ကြိတ်ခြေသတ်အုံ့ပုံကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်။

ပဘင်္ဂသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ခန္ဓာ—၅-ပါး ပျက်စီးတတ်ပုံကို ဟောထား၏။

ပရမဿာသပ္ပတ္တသုတ်။ ။သဋ္ဌာ—ပါ—၄၄၉၊ ဖဿ ၆-ပါးဌ္ဌသမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏကို သိလျှင် ဒုက္ခများမှ အလွန်သက်သာရာရကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိညာသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၂၊ဋ္ဌ—၂၄၄၊ခန္ဓာ ၅-ပါးကို ပရိညေယျဓမ္မဟုဟောထား၏။

ပရိဝီမံသနသုတ်။ ။နိဒါန်—ပါ—၃၀၈၊ ဋ္ဌ—၇၁၊ဒုက္ခမှ ကင်းအောင် ဆင်ခြင်လိုသော် ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိယေသနာ နာနုဟ္ဟ(နော)သုတ်။ ။ပါ—၃၆၁၊ ဋ္ဌ—၁၂၃၊ဓာတုနာနတ္တကြောင့် သညာနာနတ္တဖြစ်၏။ သညာနာနတ္တ၊ သင်္ကပ္ပနာနတ္တ၊ ဆန္ဒနာနတ္တ၊ ပရိဠာဟနာနတ္တ၊ ပရိယေသနာနာနတ္တ၊ ရှေရှေနာနတ္တကြောင့် နောက်နောက်နာနတ္တများ ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထား၏၊ မဖြစ်ပုံ အပြန်လည်းဟော၏။

ပရိညေယျသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၀၊ဋ္ဌ—၃၀၄၊ပရိညေယျဓမ္မ၊ပရိညာ၊ ပရိညာတာဝီသုံးမျိုးခွဲပြပုံ။ ။ပါ—၁၅၆၊ဋ္ဌ—၃၀၈။ ။မဟာ—ပါ—၃၈၁၊ သစ္စာလေးပါးကို ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဘာဝေတဗ္ဗ၊သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ခွဲဟောထား၏။

ပရိပုစ္ဆိတသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၄၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ခန္ဓာ-၅-ပါးဌ္ဌ အတ္တ-ဟု မယူမှားရန် ဟောထား၏။

ဝိဋ္ဌကလမ်းညွှန် (ဒု—) ၅-ဗ.မ.ထ.ဝ

ပရိယာယသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၈၅၊ဌ–၂၀၄၊နိဝရဏာ ၁၀-ပါး၊ ဗောဇ္ဈင် ၁၄-ပါး ပြားနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ မူလ ၇-ပါးကို အစွဲတွေ့ဗဟိဒ္ဓ ၂-ပါး ဖြင့် ပွါးထား၏။

ပရိသုဒ္ဓသုတ် ။ ။(ပ–ဒု) မဟာ–ပါ–၁၂၊ဌ–၁၆၇၊ မဂ္ဂင်ကို ပွားလျှင် ကိလေသာမှ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပရိဟာနဝဏ္ဏသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၉၉၊ဌ–၃၀၊အာရုံ ၆-ပါးခွဲ အကုသိုလ်ဖြင့်လျှင် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ ဧဟာ–မ–ပါ–၁၅၁၊ဌ–၂၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန်မဖွားလျှင် တရားတော် ကွယ်ကြောင်း၊ ပွားလျှင် မကွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဝေဏသဟဿသုတ်။ ။သဂါထာ ပါ–၁၉၃၊ဌ–၂၅၅၊ ဝဏ္ဏသမထေရ်၏ ပဋ္ဌိဘာန ဉာဏ်ထက်သန်ပုံကိုပြ၍ ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။

ပရိမရဏသုတ်။ နိဒါန–ပါ–၄၂၁၊ဌ–၁၈၅၊သတ္တဝါမှာ သေသည်၏ အခြားမဲ့ခြင်ဖြစ်သေးသလော မဖြစ်တော့ဘူးလော ဟူသောအရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အမေးကို အရှင်မဟာကဿပထေရ် ဖြေထားတော်မူပုံ။

ပလောကမမ္ဘသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၇၉၊ဌ–၁၇၊ ပလောကမမ္ဘန္တိ ဘိက္ခုနက သဘာဝ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ စက္ခု ရူပ စက္ခုဝိညာဏ စသည်ကို ပလောက ဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ပဝါဒုဏ္ဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၉၂၊ဌ–၂၅၅၊ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်များ အား မသင့်လျော်သော ကိုယ်နှုတ်အမူအရာရှိလျှင် ကဲ့ရဲ့ကြဟု ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ ဒေဝဒတ်ကလုပ်သူတို့ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏။

ပဟာနသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၇၊ ဌ–၅၊စက္ခုစသည်ကို ပယ်ရန် ဟောထား၏။ ပါ–၄၀၇၊ ဌ–စသ၊ ဝေဒနာ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနုသယကို ပယ်ရန် ဟောထား၏၊ ၅-ဂါထာပါ၏။

ပါကတိန္ဒြိယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၅၊ဌ–၂၇၁၊ မေ့လျော့စွာ နေကြသော ရဟန်းတို့ကို နတ်ကလာ၍ သတိဇပးပုံဂါထာများ။

ပါဒိနနိန္ဒသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၀၊ဌ–၁၇၀။ ။ပါ–၃၂၊၃၄၊၃၆၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွားလျှင် နိမ္မာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပါဠလိယသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၅၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ ဘုရားရှင်အား မျက်လှည့်ပညာတတ်သည်ဟု စွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပုံနှင့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး၏ အကျိုးကို ဟောထား၏။

ပါဏသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၇၀၊ဋ္ဌ–၁၈၅၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌ တည်၍ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားမှ မင်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၈၆၊ အပါယ်လေးပါး၌ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့မှာ မျှားပြားလှ၍ ၎င်းမှလွတ်စေရန် သစ္စာလေးပါးကို သိအောင် အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပါတာလသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၀၈၊ဋ္ဌ–၁၁၆၊ အနွဗာလပုဏ္ဏဉ် တို့မှာ ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်ကြကြောင်း၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗလဝ ဝိဝဏက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား သည်းခံနိုင်ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ၃–ဂါထာ ပါ၏။

ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ သီလပေါ်၌တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားမျှားရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပါထေယျသုတ်။ ။(ပါထေယျ=ရိက္ခာ)၊ သဂါထာ–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–၉၄၊ သဒ္ဓါဗန္ဓတိ ပါထေယျံ-စသောဂါထာ။

ပါပဘိက္ခုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၅၁၊ဋ္ဌ–၂၀၅၊ ရဟန်းယုတ် ရဟန်းပျက်တို့ဖြစ်ရသော ပြိုတ္တာ၊ သက်နှံ သပိတ် ခါးပန်းကြိုး စသည်တို့ မီးလျှံ ပြောင်ပြောင် တောက်လောင်သည်ကို ခံနေကြရပုံ။

ပါပံ နကယိရာ ဝစသာ မနသာ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၂၊ဋ္ဌ–၄၆၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။ဒုတိယပဏ္ဏာသ္ဓမ္မိတုသုတ်၊ ပါ–၂၈၊ဋ္ဌ–၇၇။

ပါရုံဂမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၊ဋ္ဌ–၁၆၈၊မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွားမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ဂါထာမျှားမှတ်သားဖွယ်။ ။ပါ–၇၃၊ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပါသာဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၀၊ဋ္ဌ–၁၆၁၊ မာရ်နတ်က ကျောက်တောင်ကိုပြိုခဲ့၍ ဘုရားရှင်ကို ခြောက်လှန့်ပုံ။

ပိဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ဆွမ်းမရအောင် မာရ်နတ်က နှောက်ယှက်ရာ ဘုရားရှင်က ပီတိအစာဖြင့် နေနိုင်ကြောင်း မိန့်ကြားလိုက်ပုံ။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ငှက်မုဆိုးတို့ ဖြစ်ရသောပြိုတ္တာ၊ အသားဆိုင် အသားခဲ ပြိုတ္တာမျှား။

ပိဏ္ဍောလျှသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၇၅၊ ဌ–၂၇၄၊ အာမိသကြောင့် ဆူဆူပူပူ ဖြစ်ကြခြင်းကို အပြစ်တင်ဟောထား၏။

ပိဏ္ဍောလဘာဝရဒ္ဓါဇသုတ်။ ။ မဟာ–ပါ–၁၉၆၊ ဇာတိ–ဇရာ–မရဏ ကုန်သည်ကိုမြင်ရ၍ အခုဟာတွေ့ပိုလ်ရကြောင်း လျှောက်ထားပုံ၊ ထိုသို့ကုန်ခြင်းမှာ ဂူနေ့ဆုံးပါးကို ပွားခြင်းကြောင့်ဟု ဟောထား၏။

ပိတုသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၈၊ မိမိ၏ အဘမဖြစ်ဖူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပိတုသုတ္တာဒီဆဋ္ဌ၊ ပါ–၄၃၈၊ ဌ–၁၉၅၊ မိဘစသည်၏ အသက်ဘေးပင် ဖြစ်စေကာမူ မုသားမပြောသော ရဟန်းသာမဏေသည် နောင်အခါတွင် လာသာ–သက္ကာရ–သိလောကတို့ နှိုပ်စက်လာသောအခါ မုသားပြောဆိုတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပိယက်ရသုတ်။ ။သဂါထာ–ဖါ–၂၁၁၊ ဌ–၂၇၂၊ ပိယက်ရမှာတာ ဘီလူးမ ဝတ္ထု။

ပိဟိတသုတ်။ ။ပါ–၃၇၊ ဌ–၉၀၊ မစ္စုနှာ ပိဟိတော လောကော–စသော ဂါထာ။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၉၂၊ ဌ–၁၄၇၊ သတ္တဝါ တယောက်တယောက်၏ အရိုးများကို စုပုံထားနိုင်ခဲ့သော် ဝေပုလ္လတောင်ထက်ပင် မြင့်မည်ဖြစ်ကြောင်းဟောထား၏၊(အရိုးတောင်လိုပုံခဲ့ပြီ ဟူလို)၊ အဆုံးဌ် မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများပါ၏။

ပုဂ္ဂိုလ်၏ အလုံ့ကိုကြည့်၍။ ။ဘုရားရှင် လိုက်လျောတော်မူပုံ နမူနာယူစရာ၊ သဂါထာ–ဌ –၆၇။

ပုဏ္ဏမသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၈၂၊ ဌ–၂၀၂၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၏ မူလအကြောင်း၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်း၊ အသာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏများကို မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင် ဖြေဆိုတော်မူခဏ်း။

ပုတ္တမံသူပမသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၂၂၊ ဌ–၉၄၊ အာဟာရလေးပါးဌ် အပြစ်မြင်ရန် ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

ပုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၁၄၈၊ မိမိ၏သားသမီးမဖြစ်ဖူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပုနဗ္ဘဝသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၂၉။ ဌ–ဂူနေ့ ၅–ပါး၏ သမုဒယ အတ္ထင်္ဂမ အဿာဒ အာဒီနဝ နိဿရဏ ဤ ၅–ပါးကို သိမှသာ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုနပ္ပသုသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၃၊ ၎င်းဘီလူးမမှာ သောတာပန် ဖြစ်သောအခါ နတ်သမီးအသုင် ပြောင်းရုံမျှမက သားသမီးများပါ ကြောင်းကျိုးခံစားကြရပုံ။

ပုပ္ပဝုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို လောကခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုပ္ပကောဋ္ဌကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးကို ပွားလျှင် နိုဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုဗ္ဗသုတ်။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၈၆၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ပွားမှုကြောင့် အာဘိညာဉ် ၆-ပါးကို ရခြင်းအကျိုး ခံစားရပုံဟောထား၏။

ပုဗ္ဗာရာမသုတ်။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၉၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးကို ပွားခြင်းကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးခွဲ အာသာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ သုံးမျိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၊ စက္ခုစသော အာယတန ၁၂-ပါးခွဲ ဘုရားလောင်း ဘဝကပင် ဤသုံးမျိုးကို သိခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုရိသသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၆၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက်၊ ကိုယ်ပင် ပျက်စီးရကြောင်းဂါထာ၊ လောဘ - ဒေါသ - မောဟ အပြစ်ပြုဂါထာ-ဟူလို။ ။သဠာ–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ မိန်းမတို့ကြိုက်နှစ်သက်သော မကြိုက်မနှစ်သက်သော ယောကျ်ား ၅-မျိုးစီ ဟောထား၏။ (မိန်းမခန်းခွဲ အကျယ်ရေးလတ္တံ့။)

ပေသလသုတ်၊ ။သဂါထာ–ပါ–၁၈၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၈၊ ဝဏ္ဏသမထေရ်မှာ ကိုယ့် ကိုယ်ခွဲဖြစ်သော ပရိယတ္တိမာနကို ကိုယ်တိုင်ဖြုန်းပယ်ပုံ ဟောထား၏။

ပေသိသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၄၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ကျွန်ုပ်သည်ကို သတ်ရှိ အမဲခြောက် ရောင်းစားသူတို့ဖြစ်ရသော အသားတစ်ပြိုတ္တာ။

ပေါက္ခရဏီသုတ်။ ။ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ သောတာပန်တို့မှာ ကုန်ခန်းသော ဒုက္ခမျှားရှိ ကျန်သောဒုက္ခက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပြုလုပ်တတ်၊ ခံစားတတ်သော ''ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေး၍ ဘုရားရှင် ဖြေထားတော်မူပုံ၊ နိဒါန်–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၂၀။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပစာလာယမာနသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၆၁၊ ဋီ–၁၇၄၊ မိဒ္ဓကိုပယ်ရန် နည်း၇-ပါးကို ဟောထား၏။ ရဟန်းတို့ ဒကာ ဒကာမတို့ထံ ချဉ်းကပ်ရာ၌ ဆင်ခြင်ရန် အချက်မျှားကို ဘုရားရှင်က အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား ဟောပြခဏ်း။

ပစ္စောရောဟဏီသုတ်။ ။(ပ-ဒု) ၁၀–ပါ–၄၄၇–၄၄၈၊ ဋီ–၃၃၇၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ်၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိပေါင်း ၁၀-ပါးကို သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ်၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း၁၀-ပါးဖြင့် ပယ်စွန့်ရန်ဟောထား၏။ ။ ဗြာဟ္မဏပစ္စောရောဟဏီသုတ်၊ ပါ–၄၅၉၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ပယ်စွန့်ရန် ဟောထား၏။ ။အရိယ ပစ္စောရောဟဏီသုတ်၊ ပါ–၄၆၁။

ပစ္ဆာသမဏသုတ်။ ။ပစ္ဆာသမဏ ပြုထိုက် မပြုထိုက်အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။ ၅–ပါ–၁၂၀၊ ဋီ–၄၅၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ အုပေါ်အဖြစ် အတူသွားထိုက် မသွားထိုက်သော အင်္ဂါများ–ဟူလို။

ပဠဂိဏသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၀၊ ဋီ–၉၁၊ စျာန်လေးပါး၊ အဘိညာဏ် ၆-ပါးကို ဟောသား၏။

ပညာသုတ်။ ။၈–ပါ–၂၊ ဋီ–၁၉၅၊ <u>ဝိပဿနာပညာရေကြောင်း ၈-ပါး</u>ကို ဟောထား၏။ ။ပညာပဋိလာဘာယပုဒ် အဖွင့်၊ ၁–ပါ–၄၆၊ ဋီ–၄၁၁၊ ပညာရေကြောင်းလေးပါး။

ပညတ္တိသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၂၄၊ ဋီ–၂၆၁၊ ခန္ဓာကိုယ်အကြီးဆုံးတွင် ရုဟုအသူရိန်၊ ကာမဂုဏ်ခံစားသူများတွင် မန္ဒာတုစကြာမင်းကြီး၊ အကြီးအမှူးလုပ်သူချင်းများတွင် မာရ်နတ်ကြီး၊ သတ္တဝါများတွင် ဘုရားရှင်၊ ဤပဂ္ဂိုလ်ဘုံမှာ အသီးအသီးလွန်ကဲကြကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋ္ဌပုစ္ဆာသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၆၈၊ ဋီ–၅၈၊ ပုစ္ဆာမေးသူ၏ စိတ်ထားမှာ ၅-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋ္ဌဗျာကရဏသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၅၅၊ ဋီ–၃၀၄၊ ကော်သဗျာကရဏ၊ ဝိဘဇ္ဇ၊ ပဋိပုစ္ဆာ၊ ဌပနီယဗျာကရဏ၊ အဖြေ ၄-မျိုး၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ (အဖြေခဏ်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဋိစ္ဆန္နသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၈၆၊ ဋီ–၂၄၁၊ ဖုံကားမှ တင်တယ်သောအရာ ၃-မျိုး၊ ဖွင့်ထားမှ တင်တယ်သောအရာ ၃-မျိုးကို ဟောထား၏(ဖုံးထားခဏ်းဌ ရှိ၏)။

ပဋ္ဌိဘာနသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၅၂၊ ဋ-၃၃၆၊ အမေးပြဿနာကို ဖြေဆိုရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ပဋ္ဌိသုဘရဏီယသုတ်။ ။၈-ပါ-၁၅၉၊ ဋ-၂၅၂၊ ရဟန်းတို့အပေါ် ပဋ္ဌိ-သာရဏီယကံပြုထိုက် မပြုထိုက်သော အင်္ဂါ ၈-ပါးစီ ဟောထား၏။

ပဏ္ဍိတသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၄၉၊ ဋ-၁၃၆၊ ဒါန ပဗ္ဗတ္တာ၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာန၊ သုံးမျိုး၊ ပညာရှိတို့ ပညတ်ထားသော အရာသုံးမျိုးဟူလို။ ဂါထာ၌ကား စုံလင်၏။ ။ပဏိဟိတအစ္ဆဝဂ္ဂ။ ။၁-ပါ-၇၊ ဋ-၄၂။(ဒါနခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ပတ္တကမ္မသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၇၆၊ ဋ-၃၁၂။ တရားသဖြင့် စီးပွားဖြစ်လာခြင်း၊ တရားသဖြင့် အခြံအရံရှိခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ သုဂတိဘဝရောက်ရခြင်း၊ ဤလေးမျိုးကို လူတို့ရခဲလှကြောင်း ဟောတား၏။ ရင်းပြင်သဒ္ဒါ သမ္ဘဒါ၊ သီလ၊ စာဂ၊ ပညာသမ္ဘဒါ၊ ဤလေးမျိုးကိုလည်း ရခဲလုကြောင်း ဟောထား၏။ ။လူ့ဘဝ ရိယာတို့မှာ အာဘိဓမ္မာ၀ဘသည်၏ အပြစ်ကိုမြင်၍ ပယ်ကြပုံ ။ အသက်မွေးမြူပုံ၊ နေထိုင်ကြပုံကိုလည်း ဟောလေ၏။ ဂါထာများပါ၏။ တရားသဖြင့် စီးပွားရှာ၍ ရအာပ်သော အကျိုးလေးပါး။

ပတိလီနသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၄၉၊ ဋ-၃၀၀ ပဏ္ဏာ၂ပစ္စေကသစ္စ၊ သမဝယ သဒ္ဓေသန၊ ပဿဒ္ဓကာယသခ်ီရ၊ ပတိလီန၊ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။ သေနာ သုံးမျိုးဂါထာ။

ပတောဒသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၂၉၊ ဋ-၃၂၉၊ သံဝေဂရပုံ အခြင်းအရာလေးမျိုး (သ) ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပတ္တနာသုတ်။ ။(ပ-ဒု)၊ ၅-ပါ-၁၃၄၊ ဋ-၄၉၊ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မင်းသားသည် မင်းအဖြစ်ကို တောင်းတနိုင်သကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း အရဟတ္တဖိုလ်ကို တောင့်တနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ပထဝီနွေရ နဂါးမင်းဝတ္ထု။ ။ အ ရှင် ဗုဒ္ဓ ဟု လာ ထေရ် အလောင်း၊ ၁-ဋ-၁၉၈။

ပဓာနသုတ်။ ။၂-ပါ-၅၁၊ ဋ-၄၊ ပဓာနာနိတိ ဝီရိယာနိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ လူတို့မှာ ဒါနပြုရန်၊ ရဟန်းတို့မှာ ဥပဓိသုံးပါးမှ ကင်းစေရန် အားထုတ်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

ပပတိတသုတ်။ ။၄-ပါ-၃၀၈၊ ဋ-၂၄၉၊ အရိယာသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ၊ ဤလေးပါးနှင့် မပြည့်စုံလျှင် ဓမ္မဝိနယမှ လျှောကျ၍ ပြည့်စုံလျှင် မလျှောကျနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာပါ၏။

ပဗ္ဗဇိတအာဘိဏှသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၅၅၊ ဌ–၃၁၃၊ ရဟန်းတို့ အမြဲဆင်ခြင်အပ်သောတရား ၁၀-မျိုး၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ပဗ္ဗတရာဇသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၃၈၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူကိုမှီ၍ အံ့တွင်းလူတို့မှာ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ပညာ တိုးပွားကြောင်း ဟောထား၏၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ။

ပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၃၁၆၊ ရဟန်းတို့မှာ အသုဘသညာစသည်၌ ပွားများလေ့လာသော စိတ်ရှိရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပရမ္မရသုံးမျိုး။ ။၃–ဌ–၁၅၅၊ အာစရိယ ပရမ္မရာ၊ လဒ္ဓိပရမ္မရာ၊ အတ္တဘာဝ ပရမ္မရာ။

ပရစိတ္တ၊ သစိတ္တ ပရိယာယကုသလသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၄၁၆။

ပရာဘဝသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၁၇၊ ဥပါသကာတို့ မှတ်သားဖွယ်ရာ ဂါထာများ။

ပရိက္ကမနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၇၁၊ ဌ–၃၃၈၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးမှ မရှောင်ကြဉ်လျှင် အဓမ္မ၊ ရှောင်ကြဉ်လျှင် ဓမ္မဟု ဟောထား၏။

ပရိသုဒ္ဓဝဂ်။ ။၁၀–ပါ–၅၅၀၊ ဌ–၃၃၇၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ်၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးမှာ ; သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းဟု ဟောထား၏။

ပရိဟာနိသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၁၊ ဌ–၃၄၁၊ သတ္တဝါတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း လေးပါးစီ ဟောထား၏။ ရာဂဝေပုလ္လ၊ ဒေါသ၊ မောဟဝေပုလ္လ၊ ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနာဋ္ဌာနေသု ပညာစက္ခု နကမတိ။ ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းလေးပါး။ ။ရာဂတနုတ္တ၊ ဒေါသ၊ မောဟတနုတ္တ၊ ဂမ္ဘီရဋ္ဌာနာဋ္ဌာနေသု ပညာစက္ခု ကမတိ၊ ဤကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း လေးပါး။ ။ပဌမ၊ ၂–ပါ–၄၁၅၊ ၄၁၆၊ ဌ–၁၆၁။ ရဟန်းတို့ အတွက် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၂-ပါးစီ ဟောထား၏၊ ကမ္မာရာမတာ၊ ဘဿာရာမတာ၊ နိဒ္ဒါရာမတာ၊ သင်္ဂဏိကာရာမတာ၊ ဣန္ဒြိ-ယေသု အဂုတ္တဒ္ဒါရတာ၊ ဘောဇနေ အမတ္တညုတာ၊ ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၂-ပါး၊ နကမ္မာရာမတာ၊ နဘဿာရာမတာ၊ နနိဒ္ဒါရာမတာ၊ နသင်္ဂဏိကာရာမတာ၊ ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရတာ၊ ဘောဇနေ မတ္တညုတာ။ ဤကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၂-ပါး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၄၁၆၊ ဥပါသကာတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၂-ပါးစီ ဟောထား၏။ ဘိက္ခုဒဿနံ ဟာပေတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ ပမဇ္ဇတိ၊ အဓိသီလေ နသိက္ခတိ၊

အပ္ပသာဒဗဟုလော ဟောတိ ဘိက္ခူသု၊ ဥပါရမ္ဘစိတ္တော ဓမ္မံ သုဏာတိ ရန္ဓဂေသီ၊ ဣတောဝ ဗဟိဒ္ဓါ ဒက္ခိဏေယ္ယံ ဂဝေသတိ၊ တတ္ထစ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ၊ ဤကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ ဘိက္ခုဒဿနံ နဟာပေတိ၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ အဓိသီလေ သံဝေတိ၊ ပသာဒဗဟုလော ဟောတိ ဘိက္ခူသု၊ အနုပါရမ္ဘ စိတ္တော ဓမ္မံ သုဏာတိ နဲ ရန္ဓဂေသီ၊ နဲ ဣတောဝ ဗဟိဒ္ဓါ ဒက္ခိဏေယ္ယံ ဂဝေသတိ၊ ဣဓ စ ပုဗ္ဗကာရံ ကရောတိ။ ဤကား မဆုတ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ မွတ်သားဖွယ် ရေတာမျှား ပါ၏။ ။၁၀-ဖါ-၃၃၇၊ ဌ-၃၁၆၊ ပရိဟာနသုတ်၊ ပရိဟာနဓမ္မ၊ အပရိဟာနဓမ္မတို့ကို ဟောထား၏။ ။မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး၊ အနတိဇ္ဈာလု၊ အဗ္ဗျာ-ပန္နစိတ္တ၊ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓ၊ အနုဒ္ဓတ၊ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တ၊ အသံကိဋ္ဌ-စိတ္တ၊ ဓမ္မပါမောဇ္ဇ၊ စေတောသမထ၊ အဓိပညာ ဓမ္မဝိပဿနာ အပြန် ၁၀-ပါးကား ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းတည်း။

ပလောကသုတ်။ ။၃-ပါ-၁၅၉၊ ဌ-၁၄၁၊ ၁၄၂။ လူတို့ပျက်စီးကြောင်း သုံးပါး။

(၁) အဓမ္မရာဂ-သူတပါးတို့၏ အသုံးအဆောင်ဌာပြစ်သော ရာဂသည် အဓမ္မရာဂမည်၏။

(၂) ဝိသမလောဘ-သူဟပါးတို့ ပိုင်ဆိုင်ရသော ဝတ္ထုဌာပြစ်သော လောဘသည် ဝိသမလောဘ မည်၏။

(၃) မိစ္ဆာဓမ္မ-မေထုန်မမှီဝဲအပ်သော ဝတ္ထုဌာ မှီဝဲခြင်းသည် မိစ္ဆာ ဓမ္မမည်၏။ (အဓမ္မရာဂခန်းဌာလည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

ပသာဒကရဓမ္မဝဂ္ဂ။ ။၁-ပါ-၄၀၊ ဌ-၃၈၀၊ ကြည်ညိုစေနိုင်သော ဂုဏ်အင်္ဂါ မျှားကို ဟောထား၏။

ပဟာရာဒသုတ်။ ။၈-ပါ-၃၈၊ ဌ-၂၁၇၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် သာသနာတော်၏ အုံ့ဖွယ် ၈-ပါးစီကို ဟောထား၏။

ပါဋိဘောဂသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၉၁၊ ဌ-၃၅၈၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ အကုသိုလ်ဂံ၏အကျိုး၊ ဤလေးမျိုးကို မဖြစ်အောင် မည်သည့်နတ်ဗြဟ္မာ မာရ်နတ် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့မှာ မတတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ (အဘိ-၅-ပါ-၃၃၂၊ ဌ-၂၂၇-ဌာလည်း ရှိ၏)။

ပါတိမောက္ခဌပနသုတ်။ ။၁၀-ပါ-၃၁၂၊ ဌ-၃၀၉၊ ပါတိမောက် မပြုစေရန် တားနိုင်သော အင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။

ပါတုဘာဝဃုတ်။ ။၆–ပါ–၃၈၄၊ ဌ–၁၄၁၊ ရခဲလှ သောအရာ ၆–မျိုး (ရ–ခဏ်းဌ် ရှိ၏)။

ပါပဏိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၈၅၊ စေ့းသည်တို့ ကြိုးပွားကြောင်း မကြိုးပွားကြောင်း အင်္ဂါသုံးပါးစီနှင့် ရဟန်းတို့ ကြိုးပွားကြောင်း မကြိုးပွားကြောင်း အင်္ဂါသုံးပါးစီ ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၈၆။

ပါရာဇိက ကျမ်းပြီးသော ရဟန်းတို့မှာ–လူသော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေစသည်သော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်၍ တရားအားထုတ်လျှင် မင်ဖိုလ်ကိုရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဌ–၅၂။ ။(ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၄–ဌ်လည်း ရှိ၏)။

ပိဏ္ဍိယာနိသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၀၈၊ ဌ–၇၀၊ ရခဲလှသော ပုဂ္ဂိုလ် ၅–ဦး (ရ–ခဏ်းဌ် ရှိ၏)။

ပိတိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၈၂၊ ဌ–၆၂၊ စျာန်နှင့်ယှဉ်သော ပီတိဖြင့် နေထိုင်ရန် အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးအား အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ဟောပြခန်း။

ပုဂ္ဂလပညတ္တိသာဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–၈၆၊ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတည်းခု ကြည့်ညှိမှု လွန်ကဲခြင်းအပြစ် ၅-ပါး ဟောထား၏။

ပုဂ္ဂလသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၁၅၊၆၊ ဌ–၂၄၀၊ (ပ–၃)၊ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်။

ပုဏ္ဏိယသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၂၅၃၊ တရားနာခန်းခု အဓိပ္ပါယ်ဗသိခြင်း သိခြင်းကြောင်း ၈ ပါးစီ ဟောထား၏၊ (တရားနာခန်းခုလည်းရှိ၏)။ ။ ၁၀–ပါ–၄၇၉၊ ဌ–၃၂၂၊ အင်္ဂ ၊ ၁၀-ပါးစီ ဟောထား၏။

ပုတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၉၉၊ ဌ–၃၂၂၊ ရဟန်းလေးမျိုး၊ သမဏမစလ၊ သမဏ ပုဏ္ဏရိက၊ သမဏ ပဒုမ၊ သမဏ ဆုခုမာလ။ ။၅–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၁၊ မိဘတို့ အလိုရှိသော သားသမီး ၅ မျိုး၊ ဂါထာများပါ၏။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၉၈၊ ဌ–၂၄၄၊ (ပရိတ်ကြီးတွင် ပါသောသုတ်ဖြစ်၏)။

ပုဗ္ဗာပရဆေက ၅-မျိုး။ ။၅–ဌ–၆၀၊ ပါ–၁၇၆၊ ခိပ္ပနိသန္တိသုတ်။ **အတ္ထ**ပုဗ္ဗာ-ပရ၊ ဓမ္မပုဗ္ဗာပရ၊ အကွေ့ရပုဗ္ဗာပရ၊ ဗျူဟနပုဗ္ဗာပရ၊ **အနုဿ**နိပုဗ္ဗာပရ၊ ဤ ၅-မျိုးဌ် တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသည် ဟူလို။

ပုဗ္ဗေဝ သမ္မောဒသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၁၊ ဋ–၂၃၀၊ သခ်ီရလောကာ၌ အသာဝဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ-ဤသုံးမျိုးကို သိမှသာ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ပုရိသဂတိသုတ်။ ။၃–ပါ–၄၄၉၊ ဋ–၁၃၂၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးကို ဟောထား၏။

ပုရိသိန္ဒြိယဉာဏသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၁၃၄၊ ဤနှစ်ပါး ပရောပရိယတို့ ဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခန်း။

ပေမသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၃၄၊ ဋ–၃၀၀၊ ပေမာပေမံ ဇာယတိ၊ ပေမာ ဒေါသာ ဇာယတိ၊ ဒေါသာ ပေမံ ဇာယတိ၊ ဒေါသာ ဒေါဒေသာ ဇာယတိ၊ လေးမျိုး ဟောထား၏။

ပေါတလိယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၃၁၊ ဋ–၃၂၆၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထား၏၊ အမှန်အကန်အတိုင်း သင့်လျော်သော အခါ၌—

(၁) ကဲ့ရဲ့သင့်သူကို ကဲ့ရဲ့၍ ချီးမွမ်းသင့်သူကိုမူ မချီးမွမ်းတတ်သူ။

(၂) ချီးမွမ်းသင့်သူကို ချီးမွမ်း၍ ကဲ့ရဲ့သင့်သူကိုမူ မကဲ့ရဲ့တတ်သူ။

(၃) နှစ်မျိုးစုံကို ပြောဆိုတတ်သူ။

(၄) နှစ်မျိုးစုံကိုပင် မပြောဆိုတတ်သူ။

ပံသုဝေါဝနသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၅၀၊ ဋ–၂၂၇၊ မိမိစိတ်၏ အညစ်အကြေး မျှားကို တဖြည်းဖြည်း မှုတ်ထုတ်၍ အဓိစိတ္တစခန်းရောက်အောင် အားထုတ်ပါလျှင် အတိညာဉ် ၆-ပါးနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပြုနိုင်ခဲလှသောအရာ ၂–မျိုး။ ။ပဓာနသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီး။

ပြုဘွယ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍—နှစ်သက်ဘွယ်၊ မနှစ်သက်ဘွယ်၊ အကျိုးရှိ၊ မနှိ၊ လေးချက်ခဲ့ဟောသော ဌာနသုတ်။ ၄–ပါ–၄၃၃၊ ဋ–၃၂၉။

ပြောတိုင်းမယုံကြည်ကြရန်။ ။ပြောတိုင်း မယုံကြည်ကြရန် အချက်ကြီး ၁၀-ချက်ကို ဟောထားသော ကေသမုတ္တိသုတ်(၀ါ)ကာလာမသုတ်၊ ၃–ပါ–၁၈၉၊ ဋ–၁၈၁။ ။သာဓုသုတ်၊ ပါ–၁၉၄၊ ဋ–၁၈၃၊ ။ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ ၄–ပါ–၅၁၂၊ ဋ–၃၃၆။

ပြောရုံသာ ပြော၍ အလုပ်မလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်–စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထားသော ပဌမဝေလာဟကသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၁ဖ၊ ဌ–၃၂၇၊ လုပ်ကိုင်ရုံသာ လုပ်ကိုင်၍ မပြောဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြောလည်းပြောဆို၍ လုပ်ကိုင်လည်း လုပ်ကိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပြောဆိုမှုလည်းမရှိ လုပ်ကိုင်မှုလည်းမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်။ ။(အတိ–၄–ပါ–၁၄၊ ဌ–၇၅–၌လည်းရှိ၏)။ (မိုးချိမ်းခင်းဌလည်း ရှိ၏)။

ဝမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပစ္စည်းမျှား။ ။(သက်နှံးစသည်)ကို သုံးခဲ့ရာ၌ နမူနာယူစရာ။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၀။

ပဠဒသဘာဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၁၉၉၊ မေတ္တာသုတ်ဟောရခြင်းအကြောင်း။ ။၃၇၇ ပညာရှိတို့မှာ လောကဓမ် ၈–ပါးကြောင့် မတုန်လှုပ်တောဲ့ကြောင်း၊ တနည်း မကောင်းမှုမျှားကို မပြုကြတောဲ့ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃၊ အရိယာမင်္ဂုဇ်ပျိုးမှသာ ဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း တိုက်တွန်းထား၏။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၇၊ ရာဂစသော တရားတို့ ကြေကျွေရန်အား ထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ပဠဒသတအာဂန္တုကဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရရန်အတွက် ကျင့်ရန်ဟောထားသော သုံးဂါထာ။ ။ပဠဒသတ ဝိပဿက ဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ဌ–ဒု–အုပ်–တံလျှပ်နှင့် ရေမြုပ်ကို မြင်၍ တရားထူးရကြသော ရဟန်းတော်များ။ ။ပဠဒမဟာလွှကတ္တေရဝတ္ထု၊ ၂၆၇၊ မဟားဟောင်းသေ့ကို စိုင်းငိုကြသော ရဟန်းကြီးများ၊ ရာဂ–ဒေါသ–မောဟတောကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် ဟောထား၏။ ။ပဠဒဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ၃၅၈ဝ၊ ကျွန်ုပ်–ပါးစောင့်စည်းရန် ဂါထာများ။

ပဠဒသတဒါရကဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၃၊ အသျင်မဟာကဿပထေရ်အား မုံလှ||ကြွသောသူငယ်များ၊ ပိယဆေးဘုရားနည်းပေး ဂါထာ။

ပဠဌပါသကဝတ္ထု။ ။၂၂၆၊ ငါးပါးသီလ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း။ ။၂၂၉၊ တရားပွဲတွင် အိပ်နေသူ၊ မြေကြီးကို ရေးခြစ်နေသူ၊ သစ်ခက်ကိုကိုင်လှုပ်နေသူ၊ ကောင်းကင်ကို မော်ကြည့်နေသူ၊ ဇကာင်းစွာ နာယူသူ၊ ဤ၅–ဦး၏ အာဘိတ်ဝတ္ထုကို ပြန်ဟောထား၏။

ပဋ္ဌိသာရဏီယကံ။ ။ငင်းကံ အပြုခံရသော သုဓမ္မမထေရ်၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၇ ဒကာစိတ္တသူကြွယ်ကို ပြန်၍တောင်းပန်ရပုံ။

ပဏ္ဍိတသာမဏေဝတ္ထု။ ။၄၅၉၊ ကသေပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က မဟာဒုက္ခပြစ်ခဲ့ဘူးသည်၊ ဒါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တရားအားထုတ် ရာ၌သိကြားမင်းနှင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်ပေးတော်မူရပုံ။

ပတ္တာနုမောဒနာ။ ။ပတ္တာနုမောဒနာကုသိုလ်ကို ပညာရှိတို့မှာ ရလိုလှကြောင်း, နောင်ချမ်းသာရကြောင်းဂါထာ၊ ဌ=ဒု–အုပ်–၁၂၂၊ ကောသလမင်းကြီး၏ အာဒီသအလှူတော်ကြီး၌–ဇုဏှအမတ် သောတာပန်တည်သွားပုံ။

ပတိပူဇိကကုမာရီဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၉၊ နတ်သမီးတယောတ်ပန်းခူးရင်း သေပြီး လူ့ပြည်တွင် ကလေးလေးယောက်ရှိ တဖန်နတ်သမီးပြန်ဖြစ် ရာ ထိုအချိန်တိုင်အောင်ပင် အခြားနတ်သမီးများ ပန်းခူးနေကြဆဲ ရှိသေးကြောင်း။

ပထဝီကထာပသုတပဋ္ဌသစာဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၂၁၂၊အစ္စဲတ္ထိကပထဝီကိုဆင်ခြင်ရန် ဟောထားဇာတ်။

ပဒစေတိနှင့် စပ်၍...မှတ်သားဘွယ်၊၁၂၉။

ပဓာနကမ္မိကတိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၆၊ အားထုတ်သင့်သော ကာလ၌ အားမထုတ်ဘဲ ပျင်းရိနေလျှင် စျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။

ပဓာနိကတိဿရဟန်း။ ။၉၀၊ကိုယ်တိုင်ကအိပ်နေပြီး အခြားရဟန်းများကို တရားအားထုတ်စေသော ရဟန်း။

ပဗ္ဗာဇနီယကံ။ ။ငင်းကံ အပြုခံကြရသောအသင်ဗိုလုနပ္ပဿုက ရဟန်းများ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉။

ပဗ္ဗာရဝါသီတိဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၂၊ နတ်က လိုဏ်ဂူ၌ မနေနိုင်အောင် ကြီးဖန် လုပ်သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ရဟန်းက နတ်ကို ပြန်နှင်ထုတ်ပုံ၊ ၎င်းရဟန်းမှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားလျှင်၊ အသံသဒ္ဒအတွက် ဘုရားရှင်က ချီးကျူးထားသော ဂါထာ။

ပမတ္တာပမတ္တဒ္ဒသဟာယကဝဏ္ဏ။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၆၊ မေ့လျော့ခြင်း အပြစ်၊ မမေ့လျော့ခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

ပရိဇိဏ္ဏပြာဟ္မဏပုတ္တ ဝတ္ထု။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၁၊ အမေ့ငွေ ၂-သိန်းစီရှိပြီး နောက် အဘဒိုးဘို ပစ်ထားကြသော သားဌ-ယောက်၊ ဘုရားရှင်ကို အဖို့ပြု၍ သား၊ ချွေးမ ပုဏ္ဏားကြီး ၉-ဦးတို့ သောတာပန်ဖြစ်သွားကြပုံ။

ပသာဒဟုလပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု။ ။ဘုရား၊ ရဟန်းတော်များကို အကြည်ညိုလွန်၍ ရဟန္တာဟု ခေါ်ရာ၌ ရဟန်းတော်များမှာ အပြစ်မရှိကြောင်း၊ တရားကို ဖြတ်ရန် ဟောကားဟု။

ပသေနဒိကောသလ ဝတ္ထု။ ။၁၇၁၊ ၃၁၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—အစားအသောက် လွန်ကဲသူ အပြစ်၊ သင့်လျော်ရုံစားသူအကျိုးကို ဟောထား၏၊ အာရောဂ္ဂ ပရမာ လာဘာ စသော ဂါထာ။

ပဝေယျကာဇီဝက ဝတ္ထု။ ။ဌ—ပ—အုပ်—သူ၏ ဆွမ်းအမနှင့် ဘုရားရှင်ကို ဆဲပြောသော အာဇီဝကအကြောင်း၊ သူမိုက်စကား အရေးမထားထိုက်ကြောင်း ဂါထာ။

ပါဝေယျကဟတ္ထိ ဝတ္ထု။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၀- ကိလေသာ ညွှန်အိုင်မှထုတ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကုန်းထက်၌ တည်စေရန် ဟောထား၏။

ပိလောဘိက တိဿ ဝတ္ထု။ ။၅၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—ရဟန်းပြု၍ သက်နှံးစသည် ပြည့်စုံပါသော်လည်း မူလ လူဘဝက ဝတ်ခဲ့သော ပုဆိုးပိုင်းစုတ်ကလေးကို ပြန်ဝတ်အံ့ဟု အကြိမ်ကြိမ် ကြံစည်ပုံ၊ နောက်ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမ၍ ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏။

ပုပ္ပဝဂ်။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၂၁၂၊ ပန်း ဥပမာပေး၍ ဟောထားသော ဂါထာများ။

ပူတိဂတ္တတိဿမထေရ် ဝတ္ထု။ ။၂၀၂၊ ဌ—ပ— အုပ်— အနာများ ပေါက်ကွဲ၍ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးပြည်ပုပ်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံနေသော ရဟန်းကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင်ပြုစု၍ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထင်းဆွေးနှင့်တူကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ၊ ၎င်းမထေရ်၏ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြန်ဟောထား၏။

ပေသကာရဓီတာ ဝတ္ထု။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၁၊ ဘုရားရှင်၏ အမေးလေးချက်ကို ယက်ကန်းသည်မလေးက မှန်ကန်အောင် ဖြေဆိုပုံ၊ ၎င်းအမျိုးသမီးငယ်မှာ သောတာပန် ဖြစ်သွား၏။

စပါဠိလမထေရ် ဝတ္ထု။။ ၂၆၂၊ ဂိုဏ်းပေါင်း ၁၈-ဂိုဏ်းကို အုပ်စီးရှိ ပရိယတ္တိမမ္မကို ချပ်ပြီးပေးနေသော်လည်း ဒုက္ခမုလ္လဇ်ကြောင်းအကျင့် (ပဋ္ဌိ ပတ္တိ)ကို အားမထုတ်သောကြောင့် ရင်းပေါ်ဌလ ရဟန်းကို ဘုရားရှင်က တုစ္ဆဟူ၍ ခေါ်တော်မူရာ သံဝေဂရပြီး ကရားအားထုတ်သော အဓိ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြောင်း ဟောထား၏။

ပျော်ခြင်းကြောင့်သာစိုးရိမ်ပါ—စသော ဂါထာ။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၇။

ပျားသလက်လှူသောမျောက်။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၇။

ပျက်စီးကြောင်း ၄-ပါးဂါထာ။ ။၂၂၂။

(၁) သင်ကြားပြီးနောက် မြန်လှန်လေ့ကျင့်မှုမရှိသော ပညာ။

(၂) ပြုပြင်မှုမရှိသော အိမ်အိုအိမ်မင်း။

(၃) ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အဝတ်အစား စသည်ကို သန့်ရှင်းအောင် မနေ တတ်သူ။

(၄) မေ့လျော့စွာနေတတ်သူ၊ (ရဟန်းတို့မှာ မေ့လျော့စွာနေမှုကြောင့် ဂျန္ဒြေ ၆-ပါးကို မစောင့်စည်းနိုင်တော့ဘဲ လူထွက်တတ်သည်-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။)

ပြုဘွယ်ကိစ္စများဌ—ဦးစွာပြုသင့်သည်ကို နောက်မှပြုလျှင် ပူပန်ရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၂၅၃။

ပုံးမဂျိုနတ်တင်ပွဲ စတင်ကျင်းပလာကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၄။

ဣတိဝုတ္တကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပဠေပုဗ္ဗနိမိတ္တသုတ်။ ။ပါ—၂၄၃၊ ဌ—၂၄၂၊ နတ်တို့ စုတေခါနီးဌ် ဖြစ်ပေါ် လာသော ပုဗ္ဗနိမိတ် ၅-ပါး၊ လူ့ပြည်သို့သွား၍ ကုသိုလ်ပြုရန် ဒုစရိုက် အမှုမျိုးမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် တိုက်တွန်းကြပုံ ဂါထာမျိုး။

ပဋ္ဌိသလ္လာနသုတ်။ ။ပါ—၂၂၁၊ ဌ—၁၆၀၊ အထက်မဂ် ၂-ခုရကြောင်း အကျင့်ကို ဟောထား၏။ ဂါထာမျိုးပါ၏၊ ရင်းပြင် ပဋ္ဌိသလ္လာန၊ ဝိပဿနာ သမ္ဘန္ဓ၊ ဤ-၂ပါးကိုလည်း ဟောထား၏။

ပဒုဋ္ဌစိတ္တသုတ်။ ။ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၆၈၊ သေခါနီးတွင် ဒေါသဖြင့်သေလျှင် ကေန်ငရဲရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ဂါထာမျိုး မှတ်သားဖွယ်။

ပရိဟာနသုတ်။ ။ပါ—၂၄၃၊ ဌ—၂၃၄၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းသုံးပါး (ကမ္မာရုမတာ၊ ဘဿာရုမတာ၊ နိဒ္ဒါရုမတာ)၊ ဂါထာမျှားပါ၏ ။

ပသန္နစိတ္တသုတ်။ ။ပါ—၂၀၄၊ ဌ—၇၀၊ ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်၍ သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏ ။ ဂါထာမျှားပါ၏ ။

ပုတ္တသုတ်။ ။ပါ—၂၃၇၊ ဌ—၂၁၁၊ အတိဇာတ၊ အနုဇာတ၊ အဝဇာတ၊ သားသမီးသုံးမျိုးကို ဟောထား၏ ၊ ဂါထာမျှားပါ၏ ။

ပုဇော်သက္ကာရအမှုမျှားက–စိတ်ထား ယုတ်မာသူကို ပြန်သတ် တတ်ကြောင်း ဟောထား၏ ၊ ပါ—၂၄၅၊ ဌ—၂၃၇၊ သက္ကာရသုတ်။

သုဘွဲနိပါတပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပရာဘဝသုတ်။ ။ပါ—၂၉၅၊ ဌ—၀—အုပ်—၁၄၉၊ လူ့လောကတွင် ပျက်စီးကြောင်းတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏ ၊ ဂါထာများဖြင့် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏ ။

ပုရဋ္ဌာသသုတ်။ ။(သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇသုတ်)၊ ပါ—၃၄၅၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၂၇၊ ပုဏ္ဏားတို့ မိုးပူဇော်ကြပုံနှင့် ပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏ ။

ပင်လယ်ကသစ်ပင်တနားမြင်။ ။ပင်လယ်က သစ်ပွင့်ကို ဝိုင်းခူးကြ၍ အပွင့်အရွက်တို့မရှိတော့ဘဲ ငုံးတိတိနေသည်ကိုမြင်ရ၏ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စတုမာသိက ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ ပါ—၂၇၉၊ ဌ—၀—အုပ်—၁၀၄။ ။ပင်လယ်က သစ်ပင်တွင် အရွက်များ ကြေကျသည်ကို မြင်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စတုမာသိက ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ ပါ—၂၇ဖ၊ ဌ—၀—အုပ်—၇၀။ ။အပ—ပါ—၀—အုပ်—၁၀၊ ဌ—၀—အုပ်—၁၇၉။ ။ပါ—၁၃၊ ဌ—၂၁၁—ဌ်လည်းရှိ၏ ။ ။ပြည်ပုတ်သွေးပုတ်ငရဲ။ ။ပါ—၃၇၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၀။

ဒီဃာနုဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပတိဋ္ဌတာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၁၂။ ဋ္ဌ—၇၉။ ပဌမ၊ လင်ကို ရိုသေလေးစား၍ ခန္ဓီ-သစ္စဝါစာ ဒါနအကျိုးခံစားရပုံ။ ။ဒုတိယ၊ ပါ—၁၄၊ ဋ္ဌ—၅၂၊ ငါးပါးသီလလုံခြုံ၍ ဒါနပြုရကျိုး။

ပဘဿရဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၃၊ မြလေးပန်းနှင့်တင်လဲခဲလျှုခဲ့ရကျိုး၊ တရားတော်ကို မနာခဲ့ရမှုကြောင့် အခြားနတ်များက သူ့ထက်သာလွန်နေကြ၍ နောင်တရရှာပုံ။

ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၃၆၊ ဋ္ဌ—၁၁၆၊ အကျွောခန့် သီလာစာရသမ္ပန္နပတိဒေဝတာ အကျိုး။

ပါရိဆတ္တကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၇၊ အသောကမည်သော ပန်းဖြင့် ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ပိဋ္ဌဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပဌမ၊ ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၅၊ အင်းပျဉ်ခေါ်သော ကုလားထိုင်လျှုခဲ့သော အမျိုးသမီး။ ။ဒုတိယ၊ ပါ—၂၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။တတိယ၊ ဋ္ဌ—၂၃။ ။စတုတ္ထ၊ ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၆။ ။ပိဋ္ဌသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၉-နက်၊ ပါ—၁၊ ဋ္ဌ—၈၊ ပိဋ္ဌန္တိ ယံကိဉ္စိ ဝေဒဒိသံ ဒါရကဿနမ္ပိ အာပဏမ္ပိ ဗလိကရဏမ္ပိ ဝေတ္တဘသနမ္ပိ မသာရကာဒိဝိသေသနာမံ ဒါရုမယာဒိ အာသနမ္ပိ ဝုစ္စတိ။

ပုစ္ဆန်ဟင်းကိုလျှုရကျိုး။ ။ပုစ္ဆန်ဟင်းကို လျှုရသောကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ၊ ကက္ကဋက ရသ ဒါယက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၅၊ (နားရောဂါရှိသူတို့မှာ ပုစ္ဆန်ဟင်းကို စားရလျှင် ပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏)။

ပေသဝတိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ—၅၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၂၊ (ပ—ခန်း၌ ရှိ၏)။

ပန်းလျှုရကျိုးဝတ္ထုများ။ ။ပါရိဆတ္တက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၅၅၊ ဋ္ဌ—၁၅၇။ ။ မဏ္ဍူဋက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၅၆၊ ဋ္ဌ—၁၆၀၊ အင်ကြင်းပန်းလျှုခဲ့ရကျိုး။ ။ သုနိက္ခိတ္တ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၁၂၄၊ ဋ္ဌ—၃၃၁၊ ပန်းများကို ကြည်ညိုဖွယ်ရှိအောင် ပြုပြင်ပြီး လျှုခဲ့ရကျိုး။ ။ပဘဿရ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၅၇၊ ဋ္ဌ—၁၆၃။ ။ဌပန်း၊ ကြာညိုပန်း၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း၊ မြလေး၊ ချယ်ပန်းလျှုကြသော အမျိုးသမီး လေးယောက်၊ စတုရိတ္ထိ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၆၃၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ခဝဲပန်းဖြင့် ပူဇော်ရန်အသွား မရောက်သေးမီ နွားဝေ့ခြင်းကြောင့် သေ၍ နတ်သမီးဖြစ်သော ပီတဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၆၅၊ ဋ္ဌ—၁၈၄။ ။ စေတီတော်အား ပန်းပူဇော်ရကျိုး၊ ပဌမနာဂဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ—၈၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၄။

ပုန်းရည်လှူရကျိုး။ ။(ပအုန်းရည်) ပုန်းရည်လှူခဲ့မှုကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ ကဋ္ဌိက ဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။

ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဌမပုတ္တခါဒကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခန်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ။

ပါဋ္ဌလိပုတ္တပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၅၄၊ မိန်းမကို စွဲလမ်းသော၍ ဝေမာနိက ပြိတ္တာဖြစ်နေရသော ဥပါသကာတစ်ဦး၊ ဤသို့သော မစွဲလမ်းပါမူ အထက်နတ်ပြည်ဌ် ဖြစ်ရမည် ဟူလို။

ပိဋ္ဌဓိတလိကပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၅၊ သေသူကို ရည်မှန်း၍ ဆွမ်းသပ်ကြရာ၌ လိုက်နာဖွယ်ရာ အချက်မျှားကို ပြဆိုထား၏။

ပူတိမုခပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၁၊(ရ-ခန်းဌ်ရှိ၏)။ ကုန်းတိုက်ခဲ့မှုကြောင့် ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ။

ဃရကိဝ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဋ္ဌမတ္ထောရကိဝ။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၀၊ နတ်ဘီလူးဘဝဌ် အဝတ်သက်နန်းလှူခဲ့ရကျိုး။

ပစ္ဓယတ္ထောရကိဝ။ ။ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၇၊ ရေသဖန်သီး လှူရကျိုး၊ ဥဏ်ရင့်ကျက်မှုသာ တရားထူးရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ပစ္ဆိမဘဝိက။ ။ပစ္ဆိမဘဝိကသတ္တဿ ဟိ သိနေရုနာ သြတ္ထာရိယ မာနဿပိ အရဟတ္တံ အပ္ပတ္ဝာ ဇီဝိတက္ခယော နာမ နတ္ထိ–ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃၊ ၂၁၈။ ။သံဃ်စ္ဓတ္ထောရဝတ္ထု၊ ပါ–၃၀၇။ ။ဒဗ္ဗမလေရ်ဝတ္ထု၊ ဗာကုလမထေရ်ဝတ္ထု-စသည်တို့ဌ်လည်း ရှိ၏။

ပရိပုဏ္ဏကတ္ထောရကိဝ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀၊ စေတီတော်အား ပန်းလှူရကျိုး။

ပလ္လင်တော်လှူရကျိုးဂါထာမျှား။ ။၂၅၇။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉။

ပဝိဋ္ဌတ္ထောရကိဝ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ..ဘိက္ခု စသောဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၁။ ။(ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၀-ဌ် မှုရင်း)။

ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဘိက္ခု၊ ပသန္နော ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အဓိဂစ္ဆေ ပဒံ သန္တံ၊ သခါရူပသမံ သုခန္တိ။ ။

ပါရုပ်ရိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၅၊ ဋီ – ၀ – အုပ် – ၂၉၁၊ ပဒုမ္မာ ကြာပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ လှူရကျိုး။ ။ပါ–၃၂၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၇၁၊ ဣန္ဒြေ စောင့်စည်းခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်စည်းခြင်း အပြစ်ပြ ဂါထာများ။ ။ပါ–၃၃၈၊ ဋီ–၃၄၈၊ အနာဂတ်ကာလ၌ ရဟန်းယုတ်တို့၏ အကျင့်ဆိုးတို့ကို ကြိုတင်ဟောထား၏၊ အတိတ်က ရဟန်းကောင်းတို့၏ ကျင့်ခဲ့ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။

ပိန္ဒဲသီး လှူရကျိုးပြု ဂါထာများ။ ။ဋီ–၀–အုပ်–၄၅၈။

ပိယဇဟတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဋီ–၂၁၂၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။

ပုဆိုးစုတ်မက်၍။ ။(၇)ကြိမ်လူထွက်သော ဂ-ပ္ပဋ္ဌကုရမထေရ်။ ။ပါ–၂၅၈၊ ဋီ–၀–အုပ်–၄၁၀၊ နောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ ဋီ–၆၆၊ စက္ကဝတ် ဌက်ဘဝက ဝိပဿီ ဘုရားရှင်အား ပန်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ရဟန်းတရား အားထုတ်ရကျိုး။ ။ပါ–၂၅၄၊ ဋီ–၃၇၈၊ ပံသုကူဋ ကန်နှုန်းကို ရှိခိုးရကျိုး။

ပုရောဟိတ ပုတ္တဇေဋ္ဌတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၀၆၊ မာနမထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ပေါသိယတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဋီ–၀–အုပ်–၁၂၀။ ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးရကျိုး၊ မျက်အခင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။

ပျော်ရာမှာမနေ၊ တော်ရာမှာနေရမည်။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန် ရဟန်းတရားဟူသော မင်ဗိုလ် တရားထူးကို ရဲနိုင်သောနေရာ၌သာ နေရမည်-ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ–၂၄၂၊ ဋီ–၀–အုပ်–၂၆၈။

ပျားရည်လှူရကျိုးပြု ဂါထာများ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋီ–၀–အုပ်–၂၅၁၊ ၂၅၂၊ ၂၈၉၊ ၂၉၀၊ ၄၂၁။

ပြုပြီးသောကုသိုလ်ကို အမှတ်ရစေရန်။ ။ရှေးသူဟောင်းတို့ထုံး နှုလုံးမှုစရာ။ ။ဋီ–၀–အုပ်–၃၆၄။ ။(အပဒါန၊ ကုသိုလ်ခန်း၌လည်း ရှိ၏)။

ပွဲလမ်းသဘင် ကြည့်ရှုခဲ့။ ။မကြည့်တတ်တော့တဏှာ၊ ကြည့်တတ်တော့ ဘာဝနာ ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာတန်။ ။ပါ–၂၆၉၊ ဋ–၃–အုပ်–၁၊ (အမျှားအားဖြင့် တဏှာဖြစ်ကြသည်သာတည်း)။

ပန်းလှူ။ရုက္ခိုးပြ ဂါထာမျှား။ ။ဝိရမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဋ–ပ–အုပ်–၆၂၊ ၆၆၊ ၉၆၊ ၁၀၆၊ ၁၀၇၊ ၁၁၀၊ ၁၂၉၊ ၁၄၊၁၄၇၊ ၁၄၉၊ ၁၅၂၊ ၁၅၆၊ ၁၅၇၊ ၂၁၅၊ ၂၁၆၊ ၂၂၀၊ ၂၂၂၊ ၂၄၆၊ ၂၄၅၊ ၂၄၀၊ ၂၄၈၊ ၂၅၁၊ ၂၅၈၊ ၂၆၃၊ ၂၆၈၊ ၂၆၉၊ ၂၇၂၊ ၂၇၆၊ ၂၇၇၊ ၂၇၈၊ ၂၉၃၊ ၃၀၆၊ ၃၄၀၊ ၃၄၃၊ ၃၈၈။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၁၈၊ ၂၅၊ ၃၀၊ ၄၅။ ။ထေရီ ဂါထာ။ဋ–၃၅၊ ၄၃၊ ၄၇၊ ၅၃၊ ၁၉၉။

ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ပဋ္ဌာဏိကော သမာဓိပုဒ် အဖွင့်။ ။ပါ–၂၇၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၁၇။

ပဋ္ဌာ ပါဒါနုက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာပုဒ် အဖွင့်။ ။ပါ–၃၈၊ ဋ–၁၃၈။

ပဋ္ဌိသင်္ခါဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပါ–၂၊ ဋ–၂၄။

ပဒေသဝိဟာရဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ ဋ–၄၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၀၃၊ ဋ–၂၉၆။

ပဘေဒဂဏနနိဒ္ဒေသ။ ။ဣန္ဒြိယကထာ၊ (သဒ္ဒိန္ဒြေစသည် ၅–ပါး)၊ ပါ–၂၁၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၈။

ပရိစ္ဆေဒဋ္ဌေ ဉာဏကထာ။ ။ပါ–၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၃။

ပရိယောဂါဟဏဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ ဋ–၄၃။ ။နိဒ္ဒေသ ပါ–၁၀၃၊ ဋ–၂၉၆၊ ရူပံ အနိစ္စတော ဖုသတိ–စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယံ ယံ ဖုသတိ၊ တံ တံ ပရိယောဂါဟတီဟိ ဖုဋ္ဌတ္တာ ပညာ ပရိယောဂါဟဏေ ဉာဏံ–စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ဟောထား၏။

မရိယာဒါနဋ္ဌ၊ ပတိဋ္ဌာပကဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ။ဣန္ဒြိယကထာ၊ ပါ–၂၂၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၄၊ (ကုန်ဆုံးခြင်း၊ တည်ရာ)။

ပုဂ္ဂလဝိသေသနိဒ္ဒေသ။ ။(မဟာပညာကထာ)၊ ပါ–၃၈၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၃၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးမျိုးကို ခွဲဟောထား၏။

မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိ

ပညာလက္ခဏပဉ္ဍ။ ။ပါ–၃၈၊ ထွန်းပခြင်းလက္ခဏာရှိကြောင်း ရှင်းပြခန်း။

ပညာပတိဋ္ဌာနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၈၁၊ ပညာသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ မတည်ကြောင်း ရှင်းပြခန်း။

ပဉ္စာယတနကမ္မနိဗ္ဗတ္တပဉ္ဍ။ ။ပါ–၆၆၊ စက္ခုစသော ပသာဒရုပ် ၅-ပါးတို့မှာ အသီးသီးသော ကံကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခန်း။

ပဋိပဒါဒေါသပဉ္ဍ။ ။ပါ–၂၃၈၊ ဘုရားလောင်းဘဝက ဝိရိယမလျော့ခဲ့ကြောင်း၊ အဘာဝရပြတ်၍သာ သမ္ဘည္ဘတဉ္ဉာဏ်တော်ကို မရသေးခြင်းဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း ရှင်းပြခန်း။

ပဋိသန္ဓေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပစ္စုပ္ပန် ဘဝမှလည်း မကူး၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေ၏ဟု ဖြေရှင်းထားသော အသက်မနု ပဋိသန္ဓဟနပဉ္ဍ၊ ပါ–၂၄။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဖြစ်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘဝသစ်၌ ပါဖြစ်လတ္တံ့ဟု သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြသော ဥပပဇ္ဇတိဇာနန ပဉ္ဍ၊ ပါ–၂၆။ ။ပဋိသန္ဓိပဉ္ဍ၊ ပဋိသန္ဓေနေသူ မနေသူ မေးဖြေခန်း၊ ပါ–၃၁။ ။ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ ယောနိသော မနသိကာရ၊ ပညာ၊ ပညာမှတစ်ပါးသော အခြားသော ကုသိုလ်၊ ဣသုံးမျိုးဖြင့်နေကြောင်း ရှင်းပြခန်း၊ ပါ–၃၁။ ။ပဋိသန္ဓေနေဆဲသူသည် လူဟောင်းလည်း မဟုတ်၊ လူသစ်လည်း မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြသော ဓမ္မသန္တတိပဉ္ဍ၊ ပါ–၄၀။ ။ပဋိသန္ဓဟနပဉ္ဍ၊ ပါ–၄၁၊ ပဋိသန္ဓေ မနေသောသူသည် မနေလတ္တံ့သည်ကို သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခန်း။ ။ ပဋိသန္ဓဟန ပုဂ္ဂလဝေဒိယန ပဉ္ဍ၊ ပါ–၄၄၊ ပဋိသန္ဓေ မနေလတ္တံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဧဟသိက ဝေဒနာမရှိကြောင်း ရှင်းပြခန်း။ ။ပဋိသန္ဓေ နေသောတရားမှာ နာမ်ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းထားသော နာမရူပကေတ္တ-နာနတ္တ ပဉ္ဍ၊ ပါ–၄၆။ ။ပဋိသန္ဓေနေရာ၌ နာမ်နှင့်ရုပ် ပူးတွဲ၍နေကြောင်း ရှင်းပြသော နာမရူပ ပဋိသန္ဓဟနပဉ္ဍ၊ ပါ–၄၉။ ။ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း အကြောင်းသုံးပါးနှင့် တည်နေပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ–၁၂၆။ ။ပဋိသန္ဓေနေပုံ ဆန်းကြယ်သော သုဝဏ္ဏသာမသတ္တိသား၊ ဗဏ္ဏမုဏ္ဍိကသတ္တိသား။ ဣသိသိင်္ဂ ရသေ့ငယ်တို့၏ အကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း၊ ပါ–၁၂၈။

ပတ္တမြားအမျိုးမျိုးခွဲပြခန်း။ ။ပါ–၁၂၂၊ ၁၂၃။ ။ပတ္တမြားအင်္ဂါသုံးပါး ဂါထာ၊ ပါ–၃၉၇။

ပထဝီသန္ဓာရကပဋ္ဌ။ ။ပါ–၇၀၊ မြေကိုခံထားသောရေကို လေထုက ဆောင်ထားနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခန်း။ ။ပထဝီစလနပဋ္ဌ၊ ပါ–၁၁၀၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး အလှူကြီးပေးစဉ် မြေလျင်လှုပ်သည်ကို မရှင်းလင်း၍ မေးလျှောက်ရာ အကာလ ပဌဝီကမ္မန ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခန်း။ ။ပထဝီအင်ပဋ္ဌ၊ ပါ–၃၆၅၊ မြေကြီးအင်္ဂါ ၅–ပါး ယောဂီတို့ နမူနာယူစရာ ဂါထာ။

ပဒုမ္ဘပဋ္ဌ။ ။ပါ–၃၀၊ ရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်းကိုမေး၍ ဖြေပြခန်း။

ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောဘုရားရှင်၌။ ။ပူဇော်၍ အကျိုးရှိ–မရှိ မေးလျှောက်၍ အကျိုးရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခန်း၊ ပါ–၁၀၃၊ ၁၀၉၊ ကတာဓိကာရသဖလပဋ္ဌ၊ မှီးနိုင်သော ဘုရားရှင်အားလှူသော် အကျိုးမရှိဟူသော မိစ္ဆာဝါဒကို ရှင်းပြခန်း။

ပါဒသကလိကာဟတပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၇၀၊ (ဘ–ခန်း၌ရှိ၏)။

ပါပပုညာနံ အပ္ပါနပ္ပဘာဝပဋ္ဌ။ ။ပါ–၉၀၊ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်နှစ်ပါးတွင် ကုသိုလ်က ပို၍အားကြီးကြောင်း ရှင်းပြခန်း။

ပါရာဇိကကျပြီးသောရဟန်းသည်–မသိ၍ တစ်ဖန်ရဟန်းပြုပြီး တရားအားထုတ်သော်လည်း တရားထူး (မဂ်–ဖိုလ်) မရနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြသော အဘိ-သမယန္တရာယကရပဋ္ဌ၊ ပါ–၂၄၇။ ။ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၃၊ ၈၄–၌ လည်းရှိ၏။

ပိဏ္ဍပါတမဟာပ္ဖလပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၇၄၊ သုဇာတာသေင်္ဘေးသမီးလှူသော ဆွမ်းနှင့် ဓ္ဌပန်းထိမ်သည် စုန္ဒလှူသော ဆွမ်းတို့မှာ အကျိုးပေးတူမျှကြောင်း ရှင်းပြခန်း။

ပုဗ္ဗမေတာဒီသပဋ္ဌ။ ။ပါ–၂၈၄၊ (ဆ–ခဏ်း၌ ရှိ၏)။

ပုရိမကောဋ္ဌိပဋ္ဌ။ ။ပါ–၅၁၊ သံသရာ၏ ရှေ့အစ မသင်္ကြောင်းရှင်းပြခန်း၊

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟကထာ။ ။(ကခ်ီဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ နိဒ္ဒေသ)၊ဒု–အုပ်–၂၃၃၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းတရားကိုရှာပုံ။ မူတ်သားဖွယ်ဂါထာများ၊ ၂၃၇၊

ဇင်းပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုပင် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ယထာဘူတ-ဉာဏ်ဟူ၍လည်ကောင်း၊ သမ္မာဒဿနဉာဏ် ဟူ၍လည်းကောင်း သုံးမျိုး-မှည့်ခေါ် ထားကြောင်း၊ ၂၃၉။

ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ။ ။အကျယ် ပြဆိုခန်း၊ ပ–အုပ်–၂၉၊ ၄၁။

ပစ္စည်းလေးပါးခ။ ။ဝိညတ္တိ၊ နိမိတ္တ၊ သြဘာသ၊ ပရိကထာ၊ လေးမျိုးဖြင့် ဝေဖန် ပြဆိုခန်း၊ ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်ကို တောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏၊ ပ–အုပ်–၃၉။ ။(ဝိနယခ္ခန်ဓကလည်းရှိ၏)။

ဗုဒ္ဓိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ။ ။(ဥပဂ္ဂိုလေသ ဝိမုတ္တိ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ-ကထာ)၊ ဒု–အုပ်–၂၇၆။

ဗုဒ္ဓိသခ်ါနုပဿနာဉာဏကထာ။ ။၂၈၉။

ဌာနပစ္စယကထာ။ ။၁၆၃၊ ၂၄ ပစ္စည်းကိုဖွင့်ပြခန်း။

ထဝိကသိဏနိဒ္ဒေသ။ ။ပ–အုပ်–၁၁၅၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို ရအောင် အားထုတ်နည်း။

ပရိစ္ဆိန္နာကာသကသိဏကထာ။ ။၁၆၉။

ပီတကသိဏနိဒ္ဒေသ။ ။၁၆၈၊ ၎င်းကသိုဏ်းကို ရအောင်အားထုတ်နည်း။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပက္ခိပုဒ်ဝဂ္ဂ။ ။(ဌက်ဟော)၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၄၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၈။

ပစ္စေကမနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၈၉၊ စက္ကဝက်ဌက်ဘဝက ဝိပဿီ ဘုရားရှင်အား အင်ကြင်းပန်း လှူခဲ့ရကျိုး။

ပစ္စဂ္ဂမနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၇၁၊ ဌ–၁၉၃၊ ခရီးဦးကြို ပြုရကျိုး။

ပစ္စပဌာန သညကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဌ–၁၃၅၊ စေတီတည်၍ ထိုစေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး၊

ပဠိသီလသမာဒါနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၈၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၊ ပါ–ဌ ၅-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ပဠုဒီပကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၁၉၊ ဌ–၈၃၊ ဗောဓိပင်အား မီးလှူရကျိုး။

ပဠုဟတ္ထိယ ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၀၈၊ ၂၁၄၊ ဌ–၇၁၊ ကြာပန်း ၅-လက် လှူရကျိုး။

ပဠဂ္ဂုံလိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၀၆၊ ဌ–၁၇၆၊ နှုံသာကို လက် ၅-ချောင်းဖြင့် ယူ၍ ပူဇော်ရကျိုး။

ဗဠဒိပိကာထေရီအပဒါန်။ ။မ၊–၃–အုပ်–၁၉၅၊ ဗောဓိမင်အား မီးလှူပြီး ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ပြစေရန် ကြံစည်ရာ တန်ခိုးတော် ပြလာကြောင်း ၇-နှစ်သမီး ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ပဠဒိပ ဒါယကာထေရီ အပဒါန်၊ပါ–၂၁၄။

ပဒ္မိုပ္ပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၇။

ဗဏ္ဏဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၀။ ။ ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၁၉၃။ သစ်ရွက်ပြုတ်လှူရကျိုး၊ ထိုင်ရန် သစ်ရွက်အခင်း လှူရကျိုး။

ပတ္တဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၅၂၊ သပိတ်လှူရကျိုး။

ပတိသဒ္ဒါဟောနိုင်သော သုံးနက်ဂါထာ။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။

ပဇ္ဇောဒနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၄၄၃၊ ဆွမ်းတကွမ်းစား လှူရကျိုး။

ပဒသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ရကျိုး။ ။ဗဒပူဇကတ္ထေရအပဒါန်၊ ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၁၂၃။

ပဒီပဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၆၁၊ မီးလှူရကျိုး။ ။ပဒီပပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပါ–၁၂၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၃။

ပဒုမစ္ဆဒိယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၇၁၊ ဝိပဿီဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ထင်းပုံကို ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

ပဒုမတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၈၄၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းနှင့် တံခွန် လှူရကျိုး၊ ၅-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်။

ပဒုမပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၁၁၃။

ပဒုမပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။ ။ ပါ–၃၃၂။

ပဒုမကေသရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၈၂၊ ဌ–၁၉၆၊ ၎င်းဝတ်ဆံ လှူရကျိုး။

ပဒုမကုဋဋဝဂါရိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၈၂၊ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် ဘုရားရှင် အပေါ်မှီး၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဒုမဝါဒိကတ္ထေရ အပပါန်၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။

ပဒေသာပင်လှူရကျိုး။ ။(အဝတ်-ရွှေ-စသည်တို့ သီးထားသော ပဒေသာပင်)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၀၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၅။

ပနဿဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃၄၅၊ ပိန္နဲသီးလှူရကျိုး။

ဇုတပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တောင်အနက်ဟော)၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၀၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၃။

ပဇ္ဇာရဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၂၀၇၊ လိုဏ်ဂူကို ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

ပဘက်ရဇ္ဇေ ရအပဒါန။ ။ပါ—၃၀၉၊ စေတီဟော်ပျက်ကို ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

ပရပ္ပသာဒကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၂၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၀၊ ဗုဒ္ဓဝေါမနှာ အကျိုး။

ပရမ္ပဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၃၊ ဆွမ်း အကောင်းအမွန် လှူရကျိုး။

ပလ္လင်လှူရကျိုး။ ။ပလ္လင်ခံဒါယကတ္ထေရအပဒါန၊ ပါ—၁၉၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၁။ ။ပဇ္ဇမြားပလ္လင်လှူရကျိုး၊ ပါ—၂၁၀၊ ဌ—၁၇၂။ ။ရင်းအကျိုး ၅-ပါး ဂါထာ၊ ပါ—၃၆၆။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀။

ပဝနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တောနက်ဟော)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၀၇။

ပါဠလိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၁၃၅၊ ဌ—၁၀၂။ ။ပါ—၃၃၅၊ သခွပ်ပွင့် လှူရကျိုး။

ပါဠိဟီရသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၊ တန်ခိုးလော်ဌ ကြည်ညိုရကျိုး။

ပါဒပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၉၊ ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ရကျိုး။

ပါဒပိဋ္ဌိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၊ ခြေနင်းခုံ လှူရကျိုး။

ပဒဖလိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၀၉။

ပါနဓိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၃။ ဖိနပ်လှူရကျိုး။ ။ ပါ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်၂၁၀။

ပါပနိဝါရိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၂၊ ထီးလှူရကျိုး။ ။ ၂၃၀၊ စကြာန်ဌ် သုတ်သင်ရှင်းလင်းခဲ့ရ၊ ကျွန်ုံရံကာ၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

ပါယာသဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၀၊ နှီ့ရည် လှူ့ရကျိုး။

ပါသာဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ပြာသာဒ်ဟော)၊ ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၁၄၀။

ပိဏ္ဍပါတိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၂၉၊ ဆွမ်းလှူ့ရကျိုး။

ပိယာလဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၈၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂၊ လွန်သီး လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၈၂။

ပိယာလပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၇၊ လွန်ပွင့် လှူ့ရကျိုး။ ။

ပိန္ဒဲသီး(တောင်)လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၁၊ ၃၄၅။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၂။

ပိလက္ခဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၃၊ ညောင်ကြပ်သီး လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၂။

ပုဂ်အိုးခွက်လှူ့ရကျိုး။ ။ဘာဇနုပါလကတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ–၂၄၄။ ။ ပုဂ်ခွက် စသည်လှူ့ရကျိုး သုံးပါးဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၂။

ပုန္နာဂပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၉၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ပုန်းညက်ပန်း လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–၃၀၆။

ပုပ္ဖစကော်ဌိယဒတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဌ–၉၆၊ ပန်းကလာပ် လှူ့ရကျိုး။

ပုပ္ဖစ္ဆဒနိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၈၂၊ ဌ–၁၄၈၊ ပန်းမိုးလှူ့ရကျိုး။

ပုပ္ဖစ္ဆတ္တိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၀၁၊ ပန်းထီးလှူ့ရကျိုး။

ပုပ္ဖထူပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၁၃၈၊ ပန်းစေတီပြု၍ လှူ့ခဲ့ ရကျိုး။

ပုပ္ဖဓဝရုကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၄၊ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့် လှူ့ရကျိုး။

ပုပ္ဖါသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၉၀၊ ပန်းအခင်း လှူ့ရကျိုး။

ပုဗ္ဗဂ်ိမိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၄၊ ခေါင်းဆောင်ကောင်း လုပ်ခဲ့ရကျိုး။

ပုဗ္ဗကမ္မ ပိလောတိကဗုဒ္ဓ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁၊ ငိပါက်တော် ၁၂-ပါးဟူ၍ ခေါ်နေသော ဝဋ်တော် ၁၂-ပါး၊ မကောင်းသော ရှေးကံဟောင်းများဟူလို။

ပုရောဟိတ်တို့ တတ်အပ်သောပညာမျှား။ ။ပါ–၀–အုပ်–၄၇၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၃၂၁။

ပုလိန ပူဇကဘွေရ အပဒါန။ ။ပါ–၀–အုပ်–၈၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၊ လမ်းဦး သဲကုန်ဖြန့်ခင်းလျှောခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၉၅။ ။ပုလိနပုဒ်ဝိဂဟ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၃။

ပုလိနစက်မိယဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၅၃၊ စကြ်ုန်ဦ သဲကိုဖြန့်ခင်းလျှောရကျိုး။

ပုလိန်ထူပိယဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၇၉၊ ဆရာ့အရာ ထားရှိ သဲပုံစေတီကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

ပုလိနုပါဒကဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ <u>သဲပုံစေတီ တော်ကို သက်တော်ရှိ ဘုရားရှင် အမှတ်ထားရှိ ပူဇော်ရကျိုး။</u>

ပေသလာဝေရီ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၆၊ သရဏကုံ သီလဆောက်တည်ရှိ တရားနာခဲ့ရကျိုး။

ပေါတ္ထက ဒါယကဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊ နီသီဒိုင်၊ မြေအခင်းပြုရန် အထည်လျှောရကျိုး။

ပံသုကူလ သညကဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၅၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရှိခိုးရကျိုး။

ပံသုကူလ ပူဇကဘွေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၇၄၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ရွှေခြုပန်း တို့ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

မျှားရည် လျှောရကျိုး။ ။မောဃရာဇထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၀–အုပ်–၉၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၁။ ။မခုပိဏ္ဍိကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၈၊ အကျိုးပြုဂါထာ၊ ပါ–၃၆၉၊ ၃၈၀။

ပန်းလျှောရကျိုး ဝတ္ထုမျှား။ ။ပန်းအခင်းနှင့် ပန်းထီးလျှောရကျိုး၊ သုဘူတိထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၀–အုပ်-၇၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆။ ။အဂေါပုပ္ပိယထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၈၈။ ။သုမနထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၉၅။ ။နာဂသမာလထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၂၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။ တိပဒုမိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၃၇၊ ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။တိုမိရပုပ္ပိယထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။အသျင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၄၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၂၅၂။ ။ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၆။ ။ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၈။ ။

ပါ—၁၅၅၊ ဌ—၁၂၂။ ။ပါ—၁၅၆၊ ဌ—၁၂၃။ ။ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၁၂၇။
ပါ—၁၆၄၊ ဌ—၁၃၂။ ။ပါ—၁၇၀၊ ဌ—၁၄၄။ ပါ—၁၈၄၊ ဌ—၁၄၉။ ။
ပါ—၁၈၆၊ ဌ—၁၅၂။ ။ပါ—၁၉၀၊ ဌ—၁၅၇။ ။ပါ—၁၉၂၊ ဌ—၁၆၀။ ။
ပါ—၁၉၄၊ ဌ—၁၆၁၊ ၁၆၃။ ။ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၁၆၄။ ။ပါ—၁၉၇၊ ၀၊
ဒ၊ ဌ—၁၆၆၊ ၇၊ ၀။ ။ပါ—၂၀၁၊ ၆၊ ၇၊ ၀၊ ၂၁၃၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၀၊ ၂၊
၎ ၊ ဌ—၁၆၈၊ ၇၊ ၀။ ။ပါ—၂၀၄၊ ၆၊ ၇၊ ၀၊ ၂၀၆၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၀၈၊
ဌ—၁၉၁။ ။ပါ—၂၁၀၊ ၇၊ ၇၊ ၀၊ ၂၁၂၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၁၄၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ၊ ၆၊ ၅၊ ၇၊ ၀၊ ၂၁၆၊ ၁၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၁၈၊ ၆၊ ၀၊ ၆၊ ၂၂၀၊ ၁၊ ၀၊
၆၊ ဌ—၁၆၆၊ ၇၊ ၀။ ။ပါ—၂၂၂၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၄၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၆၊
၁၊ ၀။ ။ပါ—၂၂၈၊ ၆၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၉၊ ၁၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၆၃။ ။ပါ—၂၂၄၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၆၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၈၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၆၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၆၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၆၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၇၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၇၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၇၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၇၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၇၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၈၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၈၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၈၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၈၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၈၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၉၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၉၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၉၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၉၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၁၉၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၀၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၀၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၀၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၀၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၀၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၁၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၁၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၁၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၁၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၁၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၂၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၂၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၂၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၂၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၂၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၃၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၃၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၃၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၃၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၃၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၄၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၄၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၄၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၄၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၄၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၅၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၅၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၅၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၅၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၅၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၆၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၆၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၆၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၆၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၆၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၇၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၇၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၇၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၇၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၇၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၈၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၈၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၈၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၈၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၈၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၉၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၉၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၉၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၉၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၂၉၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၀၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၀၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၀၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၀၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၀၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၁၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၁၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၁၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၁၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၁၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၂၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၂၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၂၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၂၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၂၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၃၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၃၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၃၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၃၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၃၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၄၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၄၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၄၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၄၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၄၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၅၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၅၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၅၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၅၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၅၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၆၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၆၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၆၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၆၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၆၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၇၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၇၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၇၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၇၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၇၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၈၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၈၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၈၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၈၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၈၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၉၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၉၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၉၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၉၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၃၉၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၀၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၀၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၀၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၀၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၀၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၁၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၁၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၁၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၁၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၁၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၂၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၂၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၂၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၂၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၂၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၃၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၃၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၃၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၃၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၃၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၄၁။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၄၃။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၄၅။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၄၇။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊ ၆၊
ဌ—၄၄၉။ ။ပါ—၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ၀၊ ၂၂၁၊ ၇၊ ၀၊ ဒ၊ ၂၂၁၊ ၁၊ ၀၊

ပါဒလောလပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၂၉၁၊ ၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၃၅၆၊ ခြေကို မစောင့်စည်းသူ။

ပါဝါတိ–အတ္တနော သီလံ ဝါ ဝတံ ဝါ သီလဗ္ဗတံ ဝါ ပါဝဒတိ-ဟုဖွင့်ဟောထားပုံ၊ ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၈၊ ၁၇၂။

ပုတ္တပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပုံ တာယတိ ရက္ခတိတိ ပုတ္တော-ဟု ဝိဂ္ဂဟ ပြုပြီပုံ၊ ဋ္ဌ–၂၂၄၊ ပါ–၁၀၃။

ပုရေက္ခာရာနု၊ အပုရေက္ခာရာနု ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခဲ့ပြီပုံ။ ။ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၀၊ ပုရေက္ခာရာနောတိ ဝဋ္ဋံ ပုရတော ကုရုမာနော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ပေတော ဝုစ္စတိ မတော။ ။ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၉-၌ ပေတန္တိ ဣတော ပရလောကံ ဂတံ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ ပေတံ ကာလင်္ကတံ ပုဒ်အဖွင့်။

ပိုလျှင်ဖျက် လိုလျှင်စွက်။ ။ဤစကားပုံအရဂါထာ၊ ပါ–၄၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၂–အကုသိုလ် အပိုကိုပယ်ဖျက်၍ ကုသိုလ် အလိုကို ဖြည့်စွက်ကျင့်ပါ ဟူလို။

နေတ္တိ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပညတ္တိဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၇။ ။ပညတ္တိဟာရ ဝိဘင်း၊ ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ တစ်ခုတစ်ခုသောတရားဌ၌ မျှားစွာသော ပုဒ်တို့ဖြင့် ထပ်ကာထပ်ကာ ထင်ရှားစွာ သိစေရန် ဟောထားခြင်းတည်း။ ။ပညတ္တိဟာရသမ္မာတ၊ ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

ပဒဋ္ဌာနဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၂၄။ ။ပဒဋ္ဌာနဟာရ ဝိဘင်း၊ ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၉၁၊ ပရမတ္ထတရားတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်တရားမျှားကို အကျယ် ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။ပဒဋ္ဌာနဟာရသမ္မာတ၊ ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၆၊

ပရိက္ခာရ ဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၇။ ။ပရိက္ခာရဟာရ ဝိဘင်း၊ ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ သုတ်ဌ္ဌလာသော တရားတို့ကို အဆက်ဆက် အကြောင်းမျှားဖြင့် ထုတ်ပြ၍ အကျယ်ဟောထား၏။

ပရိဝတ္တနဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၆။ ။ ပရိက္ခာရ ဝိဘင်း၊ ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၊ အကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ကုသိုလ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားမျှားကို အပြန်အလှန် အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။ပရိဝတ္တနဟာရ သမ္မာတ။ ပါ–၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၉။

ပုဒ်လေးမျိုး။ ။(နာမပုဒ်၊ အာချာတပုဒ်၊ ဥပသဂ္ဂပုဒ်၊ နိပါတပုဒ်)၊ ဋ္ဌ–၃၂၊ ပါ–၅။

ပေဠကောပဒေသ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပဠုမဘူမိ။ ။ပါ-၂၂၃၊ဒေသနာဟာရ-စသောဟာရ ၁၆-ပါးကိုဟောထား၏။

ပညိန္ဒြိယာဓိဋ္ဌာန—ဒေသနာကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ—၂၁၈။

ပဒဋ္ဌာနဟာရကိုပြဆိုခန်း။ ။ပါ—၂၂၉။

ပရိကၠာရကို ပြဆိုခန်း။ ။ပါ—၂၃၉၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။

ပရိဝတ္တနဟာရ။ ။ပညတ္တိဟာရကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ—၂၃၄။

ပေဠကော ပဒေသပါဠိ။ ဤပါဠိတော် ဒေသနာဟာရ-စသော ဟာရ ၁၆ ပါး၊ နည်း ၅-ပါး၊မူလတရား ၁၈ ပါးတို့ကို-စုပေါင်း၍ ဟောထားပုံ၊ပါ—၁၆၈။ ။ ဤကျမ်းကို အရှင်မဟာကစ္စာယန ထေရ်ဟောတော်မူကြောင်းပါ—၁၈၃။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပဏ္ဏဂေါဇာတက။ ။ပါ—၀—အုပ်—၁၁၀၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၉၈၊ မော့လျှော့နေသော ကျေးငှားကို ပြန်ဖော်ပေးပုံ။

ပစ္စည်းမျှောက်သည်ကို ပြန်ရအောင် နည်းပေးထားပုံ။ ။မဟာသာရ ဇာတက၊ ပါ—၂၂၊ ဋ္ဌ-၀—အုပ်—၄၀၄။ ။(အရှင်အာနန္ဒာ အကြံပေးပုံ၊ သဂါထာ၊ သံ—ဋ္ဌ—၁၃၄-ဋ္ဌလည်းရှိ၏)။

ပဠာဝုဇဇာတက။ ။ပါ—၁၃၊ဋ္ဌ—၂၉၀၊ ဘီလူးကိုပင် မကြောက်လန့်ဘဲ ရဲရင့်သော မင်းသား။

ပဠုမလွှိုတပဠာ။ ။ပါ—၃၄၇၊ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၄၇၈။—။ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၂၂၃၊၂၂၅၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကို မည်သူအားမျှ မပြောကြား အပ်ကြောင်း မဟောသဝေပညာရှိက လျှောက်ထားပုံ။

ပဠုပါပီ မိဖုရားကြီးဝတ္ထု။ ။ဖောက်ပြန်လှပုံ၊ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၃၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၄၇၅။

ပဠုပေါသထ ဇာတက။ ။ပါ—ပအုပ်—၂၉၁၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၂၅၊ ရာဂကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် ဥပုသ်စောင့်ကြသူ ငါးဦး။

ပစုရာတိဗဟ္ဟသုလဘာ။ ။ပါ–၃၇၁၊ ဋ္ဌ–မ–၄၁။

ပညာတော်သင်ဆု။ ။ရှေးကလည်း ဝိုင်းဝန်းထောက်ပံ့ခဲ့ကြပုံ၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၆။

ပညာဟူသမျှ- တတ်ကောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုသောဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဋ္ဌ–၄၄၄၊၆။

ပညာရမှု-ယုတ်မြတ်မဟူ မည်သူထံမှမဆို ယူသင့်ကြောင်းဥပမာဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၈၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၀၅။

ပညာရဲရင့်-ပွဲလယ်တင့်၊မျိုးမြင့်ယုတ်မာ-မဟူသာ၊ ကျိုးစားမှုသာ၊ ပြဋ္ဌာန်းပါ–ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၃၂၇၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၀။

ပညာအားသာ-အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၊၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၂၂၇၊ ၁ဗာဟုဗလခေါ် ကာယဗလ၊၂ ဘောဂဗလ၊၃အမစ္စဗလ (၀ါ) မိတ္တဗလ၊ ၄အဘိဇစ္စ (၀ါ) ဇာတိဗလ၅၊ ပညာဗလ။ ။ပညာသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၂၇။ ။ပညာ ရနိုင်ပုံကို ဖြေသောဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၊ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၅၇။ ။ပညာနှင့်အာဏာ၂-ပါးတွင် ပညာကသာ မြတ်ကြောင်း မဟောသခေါ ပညာရှိဖြေကြားပုံ၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၅၊ ၁၉၆။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၁၃-၌ လည်းရှိ၏။

ပညာရှိစကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးရသော ဇာတ်တော်များ။ ။ကပေါတ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သောကျီး။ ပါ–၁၃၅၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀။ ။လူတစ်ထောင် ပျက်စီးရပုံ၊ ဝေဒဗ္ဗဇာတက၊ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀။ ။ဒုဗ္ဗစဇာတက၊ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–၄၅၅။ ။ဂိဇ္ဈဇာတက၊ပါ–၁၈၇၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၅၉။ ။ပျက်စီးကြရသော ကုန်သည်များ၊ ဝလာဟကဿဇာတက၊ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ပါ–ပ–အုပ်–၅၁။ ။လင်းတဒုက်များ၊မိဂါလောပဇာတက၊ပါ–၁၄၁၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၃၉။

ပညာပါရမီကို ချီးကျူးထားသော ဇာတ်တော်များ။ ။တိန္ဒုကဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၄၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉။ ။ဂါမဏိစန္ဒဇာတက၊ ပါ–၇၁၊ဋ္ဌ–၂၇၀၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပဏ္ဏာနဒီဇာတက၊ ပါ–၅၇၊ဋ္ဌ–၁၅၈။ ။မူသိကဇာတက၊ ပါ–၁၃၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၀၂။ ။ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၉၀–သူစိုးဇာတက။ ။ပါ–၁၄၇–ဋ္ဌ–၂၆၅။ သုပ္ပါရကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၉၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၃၉၊ သမုဒ္ဒရာ၌ ရေသံကြားက ထိုရေ၌ မည်သည့်ရတနာများ

ရှိကြောင်းသိခဲ့ပုံ။ ။သမ္ဘဝဇာတက၊ ပါ–၃၇၆၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၇၊ ၇-နှစ်သား အရွယ်က ပုစ္ဆာမျှားကို ဖြေပြခဲ့ပုံ။ ။မဟာပေါဓိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊ အသံဟူသမျှ သိခဲ့ပုံ။ ။ဝိဓုရဇာတက၊ ပါ၊ ၂၇၅၊ဌ–သ–အုပ်–၁၅၁။ ။ဥမင်္ဂ (မဟောသဓ)ဇာတက၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆၃။

ဖညာရှိတွေ့ကြုံ ပြေးကြည့်တာထက်မှန်။ ။အိပ်ထဲတွင် မြွေဝင်နေသည်ကို ပညာဖြင့် မှန်းဆဖော်ပြသော သတ္တုဘုဏ္ဍာဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၂၁။ ။ရသေ့လိမ်၏ စကားကို ကြားကာမျှဖြင့်ပင် အမှန်ကိုသိခဲ့ပုံ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၈၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၊ကုဟက ဇာတက။ ။ကိန္နရာဒေဝီဘုရား၊ဌ–မ–အုပ်–၄၇၃။ ။မြေမှိုသည်ဟူသော စကားကို အမှန်ရောက်အောင် တွေးကြည့်ပုံ၊ ဌ–တ–အုပ်–၇၀။ ။မဟောသဓ ပညာရှိ တွေးကြည့်ပုံ၊ဌ–ဆ–အုပ်–၂၅၇။ ။ဝိဓုရ အမတ်ကြီးတွေးကြည့်ပုံ၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၁၆။ ။(ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၀–ဌ်လည်း ရှိ၏)။ ဝိသာခါ ကျောင်းအမကြီး တွေးကြည့်ပုံ။

ဖညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကိုယ်ကောင်းရန်အတွက် မကောင်းမှုကို မပြုကြကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၈။ ။ပညာရှိ ပျက်ဘိမေတ္တာ ပြန်စေ့ပါ-ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၁၁၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၂၅။ ။ပညာရှိတို့မှာ အဖိုးအခကို မမျှော်လင့်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၃၂၈။ ။ပညာရှိတို့မှာ ကျေးဇူးသိတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၂–၂၈၊ဌ–၀–အုပ်–၉၉။ ။ပညာရှိတို့က နှောင်ဖွဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေ၍၊ ပညာမဲ့တို့က နှောင်ဖွဲ့မခံထိုက်သည်ကိုပင် ခံရတတ်ပုံ ဂါထာ၊ ပါ–၂၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၅။ ။ပညာ၀န္တမည်ပုံ ဖြေကြားသော ဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၅၅။

ပညာမဲ့နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာမဲ့အားကိုး- အကျိုး မပြီးနိုင်ကြောင်း ဥပမာပေးထားသော ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ ခဇ္ဇောပနက ဇာတက။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၄၊ ခဇ္ဇော ပနက ပဉ္စ ပိုးစုံးကြူမှ မီးမထွက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ နွားဦးချိုမှ နို့မထွက်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း-ဟု ဥပမာပေးထား၏။ ။ပညာရှိအားကိုးမှ အကျိုးပြီးစီးနိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပညာမဲ့မိတ်ဆွေထက် ပညာရှိရန်သူက မြတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၅၊ မကသ ဇာတက။ ။ရောဟိဏီ ဇာတက၊ ပါ–၁၁၊ ဌ–၂၆၆။ ။ပညာမဲ့တို့မှာ ပြုသမျှတွင် အမှားသာ များတတ်

ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၆၈၊ အာရုမဒ္ဒုသကဇာတက။ ။ ဝါရုဏိဒ္ဒုသကဇာတက၊ ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။ပညာမဲ့ ရာထောင်ရှိပါ ရှောင်းလည်း ကြောင်းကျိုးမသိ၊ ပညာရှိတစ်ယောက် ထွန်းပေါက်လာလတ် မြတ်လှကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၄၃၁။ ။ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၄၃၅၊ ။ ပညာမဲ့တို့မှာ ရန်သူကို မိတ်ဆွေထင်၊ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သတပတ္တ ဇာတက၊ ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၄၇။ ။ပညာမဲ့အားရှိ ပျက်စီးဘိသာ ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၆၂။ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၃၆။ ။ပညာမဲ့သူ အခြံအရံများက မိမိသူတစ်ပါး ဆင်းရဲဖို့ရာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောသော ဂါထာ၊ ဒုမ္မေဓ ဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၄၇၁။ ။သမ္ဘဒါဠိ ဇာတက၊ ပါ–၆၇၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၂၅။ ။ပညာမဲ့တို့မှာ အများကို မကြည့်ဘဲ အနည်းကိုသာ ကြည့်၍ ပြုတတ်ကြရာ တနေ့နေ့တွင် စိုးရိမ်ရတတ်ကြောင်း ဟောသော ကဋ္ဌာဟမုဋ္ဌိ ဇာတက၊ ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။ပညာမဲ့သော မိကျောင်း အလိမ်ခံရပုံ၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၅။ ။ ဝါနရိန္ဒ ဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၄၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၂၉၆။

ညောင်ပင်အထူးအဆန်း။ ။ပညောင်ပင်မှ ရေ၊ အစား၊ မိန်းမ၊ ရတနာများ ရကြသည်ကို မတင်းတိမ်ကြ၍ ပျက်စီးကြသော ကုန်သည်များ၊ မဟာဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၉၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၅၀။

ဏ္ဍကဇာတက။ ။ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၁၇၊ ပုရောဟိတ်သားအား မိဖုရားကို (၇)ရက် ပေးအပ်လိုက်ရာ အပြီးအပိုင်ယူပြီး ထွက်ပြေးကြ၍ သောကရောက်ရသောမင်း။

ဏ္ဍရနာဂရာဇ ဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၀၇ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၇၀၊ လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာကို ပြောကြားမိ၍ ဘေးထိသော နှဂါးမင်း၊ မုဆိုးဝါဒ ကြောင့် ဒေဝဒတ်အလောင်း အစေလက ဖြေဖျောက်ရပုံ။

ဏ္ဍိကဇာတက။ ။ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၄၃၅၊ သမီးကို သီလရှိ-မရှိ ဖခင်ကိုယ်တိုင် စုံစမ်းပုံ။

တ္တမြားရတနာ၏ အစွမ်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၇၀၊ ၁၇၄၊ စကြာမင်းသုံး ပတ္တမြားရတနာမှာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး ဝေပုလ္လတောင်အတွင်း၌ ရှိ၍ ကုမ္ဘဏ္ဍတစ်ထောင် စောင့်ရှောက်ထားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ (စကြဝတေးမင်းနှင့် စပ်သော အခဏ်းတိုင်း၌ ရှိ၏၊)ပတ္တမြား၏ အရောင်ကို ညှိုးစေရန် ချုံဖြင့်ပွတ်တိုက်ကြသော ဝက်များ၊ ပါ–၀–အုပ်–၀၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၅။

ပထဝီယေမန္တနန်တတ်သောမြေခွေး။ ။ဗာရာဏသီ၌ ဗျက်စီးရုပ်၊ ပါ-၀-အုပ်-၆၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၂၊ တိုရစ္ဆာန်အားလုံးကို အစိုးရသော မန္တန်ဖြစ်၏။

ပဒကုသလမာဏဝက ဇာတက။ ။ပါ-၁၉၂၊ ဌ-တ-အုပ်-၄၇၇၊ ဘုရား အလောင်း ပဒကုသလ သတ္တိသားသည် စိန္တာမဏိမန္တန် တန်ခိုးဖြင့် ၁၂-နှစ်ကပျောက်သော ပစ္စည်းကိုပင် ရှေးရှာခံ၍ သိနိုင်ကြောင်း၊ ငါတို့ဂေါတမ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင်လည်း ဤလုလင်မျိုးရှိကြောင်း ကိုးကွယ်ရာ မှ ဘေးဖြင့်တတ်ကြောင်း ဂါထာများ။

ပဒုမ(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ-၀-အုပ်-၅၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၅၊ မိန်းမတို့၏ အပြစ်များကို ပေါ်ထားရ။ ။မဟာပဒုမ ဇာတက၊ ပါ-၂၅၃၊ ဌ-စ-အုပ်-၁၈၈။ ။ပဒုမ ဇာတက၊ ပါ-၇၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၀၊ စကားမမှန်၍ ကြာပွင့် မရကြောင်းများ။

ပဗ္ဗတူပဇ္ဇုရဇာတက။ ။ပါ-၀-အုပ်-၅၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၄၊ လင်ယောက်ကျား နေသော မိန်းမတို့အပေါ် ခွဲ၍ အပြစ်မယူရန် ဆုံးမလော်မူပုံ၊ မောင်းမယောက်ကျား လင်ယောက်ကျားနေသည်ကို ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ။

ပဘာဝတီမင်းသမီး။ ။ကုသဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၆၆၊ ဌ-ဃ-အုပ်-၃၀၂။

ပယဝ်ဿဟာရိသဒ္ဒေန။ ။ကုမ္ဘကာရ ဂဟိတာ။ ။ဌ-၀-အုပ်-၂၂၀။

ပရန္တပ ဇာတက။ ။ပါ-၀-အုပ်-၁၇၃၊ ဌ-တ-အုပ်-၃၉၃၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အသံကို သိခဲ့ပုံ၊ ဒဒ၀ဒတ်အလောင်းမင်းက ဓသစေရန် ကြံစည်ခဲ့ပုံ။

ပရောသဟဿဇာတက။ ။ပါ-၂၃၊ ဌ-၀-အုပ်-၄၄၀၊ အကျင့်း ဆိုးထား သည်ကို အ ကျယ်သိ၊သော ဒေရင်ဘာဝရိပုတ္တရာထေရ်အား ချီးကျူးခန်း။ ။ ပရောသတဇာတက၊ ပါ-၂၄၊ ဌ-၄၃၅။

ပလာယိဇာတက။ ။ပါ-၆၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၈၊ ဝါဒပြိုင်ရန် အလာတွင် တံခါးမုခ်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသော ပရိုင်ဖ်။ ။ဒုတိယ ပလာယိတ ဇာတက၊ ပါ-၆၄၊ ဌ-၂၀၀၊ ဘုရားရှင်၏ အခင်းတော်ကို မြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးပြန်ပုံ။

ပါလာသဇာတက။ ။ပါ-၉၆၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၁၊ အလောင်းတော် ပေါက်ပင် စောင့်နတ်၊ ရင်းနှတ်ကို ကိုးကွယ်ရကျိုး။ ။ပါ-၁၃၂၊ ဌ-၁၉၃၊ ပေါက်ပင်ကို မျိုအံ့သော ညောင်ပင်ကို ယဲ့ယယ်ကပင် နှုတ်ပစ်ရန် ဟသ်ဘမင်းက

ပြောသော်လည်း နားမထောင်၍ ဘုံဗိမာန် ဆုံးရှုံးရသော ပေါက်ဟင်း စောင့်နတ်။

ပလ္လောဘန(စူဠ) ဇာတက။ ။ပါ–၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၆၊ အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား **မ–နှင့်**မျှား ကားခန့် ပါသွားပုံ။

ပယောဇ္ဇ တံ ဝယသတံ **အာ**ရောဂ်ုံ၊ ဧသော ဂါထာ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၂၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၃၇။

ပါဒဉ္ဇလိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀၊ အဂ္ဂသာဝကပ-ပါးတို့ တရားသွေးနှေးကြရာ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သော လာဘ်ဒုဿီယီ မထေရ်။

ပါနီယဇာတက။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၁၅၊ ရေခိုးသောက်ပြီး သံဃာ ခုကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားပုံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့၏ အကြောင်းကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏။

ပါရာဝတဇာတက။ ။ပါ–၁၅၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၉၅၊ အစားခ်ဉ် လျှပ်ပေါ်သောကျီး။

ပိဂ္ဂုတ္တရလုလင်။ ။ဘုန်းကံချင်းမတူ၍ ၎င်း၏ မယားမြတ်ကို စွန့်ပြစ်ထားခဲ့ပုံ၊ ဌ–ခ–အုပ်–၁၀၆၊ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၀ခ်ဉ်လည်း ရှိ၏။

ပိဋ္ဌဇာတက။ ။ပါ–၁၁၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၉၊ ဆွမ်းခံရာ၌ မရသော် ဒေါသမဖြစ်ရန် ဟောထား၏။

ပုစိမန္ဒဇာတက။ ။ပါ–၉၇၊ ဌ–၃၁၊ ခိုးသူကို နှင်ထုတ်သော တမာပင် စောင့်နတ်။

ပုစ္ဆာမေးလွန်းသောင်တုံး။ ။ပုစ္ဆာမေးလွန်း၍ ပါးစပ်ထဲ မစင်ခ်ုံ့ခံရသော ငတုံး၊ ဂူထပါဏဇာတက၊ ပါ–၆၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၂။

ပုစ္ပန်လည်ဖြတ်၊ **ဗျိုင်းကိုသတ်**၊ **ရှေကတ်ကျေးအသွင်**။ ။ဤလက်ဘအရ ဇာတ်လမ်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၇။

ပုဋ္ဌဘတ္တဇာတက။ ။ပါ–၆၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၆၊ ချီးမြှောက်စေရန် ဘုရားလောင်းက နည်းပေးခံရသော မိန်းမ။

ပုဋ္ဌဒူသကဇာတက။ ။ပါ–၈၃၊ ဌ–၃၂၇၊ မျောက်ဘုရင်မှာ ဓမ္မတာအားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်း အလေ့ရှိကြကြောင်း။

ပုဏ္ဏပါတိဇာတက။ ။ပါ–၁၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၆၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေး ကြီးကို သေရည်တိုက်၍ လုယူကြရန် ကြံစည်ကြသော သေလောက်ကြီး များ။

ပုဏ္ဏနဒီဇာတက။ ။ပါ–၅၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁၊ ပညာပါရမီ ချီးကျူးခန်း။

ပုဏ္ဏကဘီလူးနှင့်။ ။ဓနဉ္ဇယကောရဗျမင်းတို့ ကြွေအံ့ကစားရာ လောင်းတမ်း ပြုကြပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၇၀။

ပုဗ္ဗရတ္တဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၅၊ ပြောပါများ၍ မယားစကားအောင်ပြီး ဝတ်ပန်းခိုးသောသူခိုး၊ ဇံကျင်လျှို့ခံရပြီး သေရပုံ။

ပူတိမံသဇာတက။ ။ပါ–၁၉၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၅၀၆၊ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး စောင့် စည်းရန် ဟောသားဏ်၊ သိုးမနှင့် မြေခွေးမတို့ အပြန်အလှန် လိမ်နေကြပုံ။

ပေးကမ်းသည်ကိုမယူက–မိတ်ဆွေအင်္ဂါပျက်သည်ဟု ရှေးပညာရှိတို့ ယူဆခဲ့ ကြပုံ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၉၂။

ပေးကမ်းရမည်ကို ဝိုးရိမ်၍– အိမ်နားနီးချင်းတို့နှင့် ရန်ဖြစ်ခိုင်းထားသော ဒေဝဒတ်အလောင်း၊ ဥဘတောဘာဌ္ဌဇာတက၊ ပါ–၃၂၊ ဌ–၅၀၇။

ပေါရိုဏာဒမင်း။ ။လူသားစားသော ပေါရိုဏာဒမင်းကို ဆုံးမခဏ်း၊ မဟာ သုတသောမဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–မ–၄၉၅၊ (အင်္ဂုလိမာလမထေရ် ဝတ္ထုဌ္ဌပ်လည်းရှိ၏)။

ပြဿနာပေါ်လာက ပညာရှိကိုသာ အလိုရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၀။ ။ပြဿနာဟူသမျှ ပညာရှိတံ ရောက်လာက ဖြေရှင်းပြီးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃၂၁၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၉။

ပြောပါများ မယားစကားအောင်။ ။ဌ–တ–အုပ်–၄၀၃၊ မယားစကား ကြောင့် မိခင်ကို နှင်ထုတ်ပစ်ပုံ။ ။၄၀၅၊ မယားစကားကြောင့် မိခင်ကို သေစေရန် သုသာန်တွင် ယွားတားရှိ မီးရှို့ရန် ကြံစည်ကြရာ နောက် ၎င်းမယားပင်သေရပုံ။ ။ပုဗ္ဗရတ္တဇာတက၊ တက္ကလဇာတက ပါ–ပ–အုပ်– ၂၁ ၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၄။

ပြောသလိုစား၊ စားသလိုလုပ်ပါဟူသောဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ဌ–ပ– အုပ်–၄၉၀။

ပြောတော့အဟုတ်၊ လုပ်တော့အလွဲ၊ သေတော့ငရဲဟူသောဇာတ်။ ။ဓမ္မဓဇ ဇာတက၊ ပါ–၁၄၄၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၅၂။

ပဲ့စားကုန်သည်တို့ ခံရသောငရဲ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၀။ ၁၉၃၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၇၊ ၁၄၁။

ပျက်စီးချိန်တန် ဘေးရန်ကို မမြင်တော့ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–ပအုပ်–၄၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၆။ ပါ–၁၅၈၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၁၁။ ။ပါ–၃၂၆၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၂၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၈၄၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၆၂။ ။ပညာရှိကိုလည်း မတိုင်ပင်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မဆင်ခြင်တတ်က ပျက်စီးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၂။

ပြည့်တန်ဆာမအိမ်ဦးရှေးကထုံးစံတခု။ ။ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၄၉၊ ဥပမာငှေ့တထောင်ပေးရ၍ ပျောက်ပါးရလျှင် ၅-ရာငှေ့ကို ပြည့်တန်ဆာမအားပေးရ၍ကျန် ၅-ရာဖြင့် အဝတ်-နံ့သာ-ပန်းစသည်ဝယ်ရ၍ရင်းအဝတ်စသည်ကိုဝတ်ကာပျောက်ပါးရသည် နံနက်အခါတွင် ရင်းအဝတ်စသည်ကို ထိုပြည့်တန်ဆာမ အိမ်မှာပင်ထားခဲ့ရသည်။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၊ မူလငှေ့ပေးထားသောလူအားဝတ္ထုရုံးကုန်အောင် ပြုပြီးမှ နောက်လူ၏ငှေ့ကို လက်ခံရကြောင်း။

ပြန်ပေး(ဒမြ)မျှားရှေးအမါကပင် ရှိခဲ့ကြကြောင်း။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၁။ ။ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၁၇။

ပုတ်သင်နှင့်ပေါင်းရ ဖွတ်မျှားပျက်စီးပုံ။ ။ဂေါဓာဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၃။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပကုဓ ကစ္စာယန ဝါဒ ဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၅၂၊ဋ္ဌ–၁၅၃။

ပဋ္ဌသိခနတ်သား။ ။ရင်းနှတ်သားအတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်တွင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ပါ–၁၇၈။ ။ပဋ္ဌသိခဂီတဂါထာ ဝဏ္ဏနာ။ ပါ–၂၁၂၊ဋ္ဌ–၂၉၃၊ အခ္ခါဂါထာမျှားမှာ ကာမဂုဏ် အရှုံးထပ်ဖွင့်အုံ့ထားခြင်းဖြစ်၏၊ သတင်သည် အရှက်မရှိပုံ။ ။ပဋ္ဌသိခနတ်သားအား သိကြားမင်းက သူရိယဝစ္ဆသာ နတ်သမီးကို ပေးအပ်လိုက်ကြောင်း၊ပါ–၂၄၀။

ပဋ္ဌမမ္ဗဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၃၂၊ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ဗဟုကာရ၊ ဘားဝေတဗ္ဗ၊ပရိညေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗ၊ ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ ဒုပ္ပဋိဝိဇ္ဈ၊ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗ၊ အဘိညေယျ၊ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ၊ ဤ၁၀-ချက်ကို မူတည်၍ ၅-ခုစီရှိသော တရားများကို ဟောထား၏။

ပဠုကဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဋီ–၂၀၉၊ ဒီဃနိကာယ်၌ ၅-ခု ၅-ခုအစုရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ပဠုဝေယျာကရဏ ဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၂၂၀၊ ဋီ–၃၁၀၊သိုကြားမင်းမေးလျှောက်သည်ကို ဘုရားရှင်ဖြေဆိုတော်မူခဏ်း။ ။ပဠုဗျာကရဏဝဏ္ဏနာ၊၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋီ–၉၇၊ ရဟန္တာဖြစ်သော လူနှင့်နတ်တို့အတွက် မေးခွန်းဖြေထားပုံ။ပဠုဗျာ-ကရဏစတုက္ကဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၉၂၊ဋီ–၂၀၅။

ပညာသင်ပေးရာ၌ ကောင်းမွန်စွာ သင်ကြားပေးခဲ့ရကျိုး။ ။ခြေသလုံးတော် ပြည့်ဖြိုးစွာ ဖြစ်တော်မူရပုံ၊ ကော်ဇင်လက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၂၇၊ ဋီ–၁၁၂။

ပညတ္တိ ၆-ပါး။ ။(ခန္ဓာ၊ဓာတု၊အာယတန၊ဣန္ဒြိယ၊ သစ္စာ၊ပုဂ္ဂိုလ်)၊၃–ဋီ–၁၀၀၊ ပါ–၁၁၄။

ပရိတသိတဝိဇ္ဇနီတ ဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၃၆၊ဋီ–၁၁၃၊ ဒီဋ္ဌိ–၆၂–ပါးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို ပြဆိုခဏ်း။

ပဟူတဇိဝှ ဗြဟ္မဏရလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၄၁၊ဋီ–၁၂၁၊ဖရိုသဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ရှည်လျားနူးညံ့သော လျှာတော်၊ အင်္ဂါ၇-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်၊ ဣန္ဒြိယကွဲပြားတော် ၂-ပါးကို ရတော်မူပုံ။

ပါဋလိပုတ္တနဂရမာပနဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ။ ၇၄၊ဋီ–၁၃၀။

ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။အာယတပဏ္ဍိ၊ ဒီဃဂုံလီ၊ ဗြဟ္မာဇုဂ္ဂတ္တ လက္ခဏာတော်သုံးပါး ရတော်မူကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ၃–ပါ–၁၂၂၊ဋီ–၁၀၇။

ပါထိကသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၁၊ဋီ–၁၊ တိတ္ထိအမျိုးမျိုး အကျင့်မှားကြပုံနှင့် ၎င်းတို့ သေလွန်သောအခါ အပါယ်လေးပါး လားဆောက်ကြရပုံ ဟောထား၏။

ပါဒတလစက္ကလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၂၁၊ဋီ–၁၀၅၊ဘုရားရှင်ကွက် စက်လက္ခာတော်များ ရကြောင်းကို ဟောထား၏၊ ၎င်းလက္ခဏာတော်ကြီး များကြောင့် ပစ္စက္ခဗုद्ध ရအပ်သော အကျိုးများကိုလည်း ဟောထား၏။

ပါသာဒိကသုတ္တ။ ။၃–ပါ–၉၃၊ဋီ–၇၉၊ အညတိတ္ထိယတို့၏ တရားနှင့် သာသနာ၏ တရားတော်တို့ ကွာခြားလုပုံကို ဟောထား၏၊ တပည့်သားတော်များ မကွဲမပြားကြဘဲသာသနာတော်၌ အမှန်ရှည်စွာတည်စေနိုင်ခြင်း အကြောင်း များကိုလည်း ဟောထား၏။

ပုက္ကုသမလ္လပုတ္တဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၁၀၈၊ ဋီ–၁၅၉၊ သက်နှုံးလှူသူ၊ သမာပတ်ဝင်စားမှုဌ် ကြည်ညိုသူ။

ပေါဋ္ဌပါဒသုတ္တ။ ။၁–ပါ–၁၆၇၊ ဋီ–၃၀၀၊နိရောဓကထာ၊ စိတ်ချုပ်ခြင်းဌ် အကြောင်းရှိ-မရှိမေးရှု ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ပဲ့လမ်းသတင်ကြည့်ခြင်းအပြစ်။ ။၃–ပါ၁၄၈၊ ဋီ–၁၂၉(၁)ကပ္ပဲသတင်၊(၂) သီချင်းဆိုပ္ပဲသတင်၊ (၃) တီးဝိုင်းရုံသတင်၊ (၄)စင်ထိုးကြက်ပ္ပဲ, နွားပ္ပဲ,မြင်းပ္ပဲစသော သတင်၊ (၅) ခွက်ခွင်း လက်ခုပ်ဝိုင်းသတင်၊(၆) အိုးစည်ဒိုးပတ် တီးဝိုင်းသတင်၊ ဤသတင် ၆-မျိုးကို မေးမြန်းသွားလာ အပျော်ကြူးနေ သူများမှာ မရသေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မရနိုင်ခြင်း၊ ရပြီးသော စည်းစိမ် ဂုဏ်သိရ်များကုန်ခန်းပျောက်စီးတတ်ခြင်း ဖြစ်တတ်သည်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

ပင်လယ်ကသစ်ပင်ပွင့်ချိန်တွင်—တာဝတိံသာ နတ်တို့မှာ အလွန်ပျော်မြူးကြ ကြောင်း၊ ၂–ဋ–၂၆၂။

ပန်းချီကားနှင့်အရုပ်များကို ဆွဲပြုတ်ထားရာ၌ သတိပြုဖွယ်။ ဖွတ်ရုပ် မီးမှုတ်နေပုံ ပန်းချီကားကို ဆေးဆွဲပြီး ချိတ်ထားသောကြောင့် ရဟန်းတော်များမှာ ကြီးကျယ်စွာ ငြင်းခုံနေကြကြောင်း၊ နောက်တွင် ၎င်းအရုပ်ကို ဖျက်ပြီးမှ ငြင်းခုံမှုသက်သာသွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဋ–၇၉။

ဝိနယပိဋကတ် ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ပကတတ္တောတိ တိဝိဓံ ဥက္ခေပနိယကမ္မံ အကတောဘာ။ ။၄–ဋ–၁၉။သင်္ဃာ–ဋ–၃၃၁။

ပကာသနိယ ကမ္မကထာ။ ။၄–ပါ–၃၄၂၊ဋီ–၁၁၁၊ ဒေဝဒတ်ရဟန်းအား ပြုသော ကံဖြစ်၏၊ ရတနာသုံးပါးဌ် ပုတ်ခတ်သော သူတို့အား ရတနာ သုံးပါးနှင့် ပုတ်တော်သူတို့မှာ မသက်ဆိုင်တော့ကြောင်း ထင်ရှားသိသာ အောင် ကြေငြာသောကံဖြစ်၏။

ပကိဏ္ဏကဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။သင်္ဃာ–ဋ–၄၁၄။

ပက္ခဂဏနာဒိဥဂ္ဂဟဏာနုဇာနနာ ကထာ။ ။၃–ပါ–၁၅၇၊ ဋီ–၃၄၁၊ နေ့ရက်ဥတုစသည်နှင့် ရဟန်းအရေအတွက် သိထားရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ။

ပကွိကဘတ္တာဒိကထာ။ ။၄–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၁၀၃။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၂၇၈။ ဥပုသ်နေ့၌ လှူ။အပ်သောဆွမ်းကို သုံးဆောင်ရပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း။

ပဂ္ဂဟာရဟ အင်္ဂါကိုပြုသော ဂါထာများ။ ။ချီးမြှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါများဟူလို၊ ၃–ပါ–၅၀၉၊ဌ–၄၃၅။ ။လင်္ဂီပဂ္ဂဟ၊ အလင်္ဂီပဂ္ဂဟ၊ ၂-မျိုး၊ သင်္ဂီဟ–ဌ–၆၉။

ပစ္ဆိမဘဝရှင်အရပ်၌–ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့်ရဟန်းခံရခြင်းစသော် ဆု ၅-မျိုးကို ဘုရားရှင်ထံ မဟာကစ္စာယနထေရ် တောင်းပန်ခဏ်း၊ ၃–ပါ–၂၈၄၊ဌ–၃၇၀၊ ခွင့်ပေးတော်မူပုံ၊ ပါ–၂၈၇-၈။ ဌ–၃၇၁။ ။သီးခြားကင်းလွတ်ခွင့်ရသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၄-ပုဒ် ၅–ပါ–၂၊ ၂၂၇၊ဌ–၁၃၈၊၁၇၁။

ပဒုတ္တိကာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ရန်သူဟောပုဒ်)၊ပဋ္ဌိပက္ခံ အတ္ထယန္တိ ဣဆန္တိတိပစ္ဆတ္ထိကာ ၁–ပါ–၃၆၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။

ပစ္ဆယ(စတု)ဘာဇနီယဝိနိစ္ဆယကထာ။၄–ပါ–၃၂၉–မှ–၃၃၂–အထိ၊ဌ–၈၈–မှ ၁၀၉–အထိ။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၄။ သင်္ဂီဟ–ဌ–၂၄၃။ ။ဘာဇနီယ ဘဏ္ဍံ ဟိ နာမေတံ သမ္ဘတ္တသေဝ ပါပုဏာတိ၊ ၄–ဌ–၉၁။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၂၆၆။ ။အပ္ပမတ္တကဝိသေဇ္ဇဂ သမ္ဘုတိ ကထာ၊ ၄–ပါ–၃၃၁၊ဌ–၁၀၈။ သင်္ဂီဟ–ဌ–၂၉၆။ ။ပစ္ဆယဘာဇနီပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့ ငရဲလားစေနိုင်၊ သုဂတိရောက်စေနိုင်အောင် အင်္ဂါ၅-ပါးစီ၊ ၅–ပါ–၃၅၆။

ပစ္ဆယဒါယကဝိနိစ္ဆယ။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၄၀၃၊ အပလောကနကံ ပြုပုံ။

ပစ္ဆယပရိဘောဂ ပဋ္ဌာ ဝဏ္ဏနာ။။ ။၅–ပါ–၃၇၈၊ဌ–၂၄၁။

ပစ္ဆည်းသုံးစဲ့ရပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။(သံဃိကပစ္ဆည်း၊ စေတိယပစ္ဆည်း၊ ပုဂ္ဂလိက ပစ္ဆည်း)၊၅–ဌ–၂၅၃။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၄၀၃။

ပဋ္ဌဝိသတိ အဝဟာရကထာ။ ။ခိုးခြင်း ၂၅-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၃။

ပဋ္ဌာဗာဓဝဏ္ဏုကထာ။ ။၃–ပါ–၁၀၁၊ဌ–၂၇၇၊အနာကြီး ၅-မျိုးတွင်, တမျိုးမျိုးရှိသူအား ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။

ပဋ္ဌဝဂ္ဂကရဏကထာ။ ။၃–ပါ–၄၄၀၊ဌ–၄၂၈၊ ရဟန်း၅-ပါးအစုဖြင့် ပြုနိုင်သော ကံများ၌ ၅-ပါးပြည့်ရကြောင်း ဟောထားတော်။

ပဋ္ဌသတိကဏ္ဍက။ ။၄–ပါ–၄၈၀၊ ဌ–၁၃၃၊ ပဌမသံဃါယနာ တင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

ပဋ္ဌကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၃၀၊ ဋ–၁၃၂၊ ဝိနယ၌ ၅-ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ပဋိသံဝဒုက္ကဋာပတ္တိကထာ။ ။၃–ပါ–၂၁၃၊ ဋ–၃၅၅။ ။သင်္ဃာ–ဋ–၂၂၁၊ ဝန်ခံပြီးသည်ကို ချိုယွင်းစေလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။

ပဋိသာရဏီယကမ္မကထာ။ ။၃–ပါ–၄၅၇၊လူတို့ကို ဆဲရေးသော ရဟန်းတို့အပေါ် ၌ ပြုအပ်သော ကံပြုစ်၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ပါ–၄၇၃။ ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ–၄၆၈။ ။၄–ပါ–၃၇၊ဋ–၃ – –ရင်းကံပြုနိုင်သော အင်္ဂါများကို စုပေါင်းဟောထားသော အာဂန္တုခ်မာန စတုက္ကဟ၊ ပါ–၄၂–ဋ–၄။

ပဋိညာဘကရဏကထာ။ ။၄–ပါ–၂၀၂၊ ၂၃၃၊အဓမ္မိက၊ ဓမ္မိကနဲ့ပြခဏ်း။ ။ ၅–ပါ–၃၂၆၊ပဋိညာတ ၂-မျိုး။

ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၁၂၉၊ဋ–၁၀၀၊ ၁၀၉၊၁၂၄။ ပဌမပဝါရဏာ သိက္ခာပဒ၊ ၂–ဋ–၄၂။ ။၅–ပါ–၃၂၅၊သင်္ဃာ–ဋ–၁၁၂ ဆွမ်စသောစားသောက်ဖွယ်များကို အကပ်ခံသော အင်္ဂါအကပ်ပျက်သောအင်္ဂါများကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ပဋိဂ္ဂဟီတာဒီအနုဇာနန ကထာ၊ ၃–ပါ–၃၀၇၊ဋ–၃၇၅။

ပဌမပါရာဇိကသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅၊ပါ–၁၅၀၊ဋ–၁၄၂။

ပဏာဒမိတကထာ။ ။၃–ပါ–၆၀၊ဋ–၂၆၃။ ။သင်္ဃာ၊ဋ–၁၇၅၊ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကျင့်ဝတ်များကို ကောင်းစွာမကျင့်သော တပည့်တို့အား နှင်ထုတ်ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် ပေါင်းနှစ်ဦးအတွက် ဟောထား၏၊ တပည့်က ပြန်ကန်တော့ရပုံ၊ ဆရာက သည်းခံရပုံ။ ။ပါ–၇၆၊ဋ–၂၆၆၊ နိဿယည်းဆရာနှင့် အန္တေဝါသိက ပေါင်းနှစ်ဦးအတွက် ဟောထား၏။

ပဏ္ဍကဝတ္ထုကထာ။ ။၃၊ပါ၁၉၂၊ဋ–၂၉၇။ ။သင်္ဃာ၊ ဋ–၁၄၅၊ ပဏ္ဍုက် ၅-မျိုးတွင် သုံးမျိုးကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်အာသိတ္တပဏ္ဍုက်၊ ဥဿူယ၊ ဩပက္ကမိက၊ ပက္ခ၊နပုံး၊ ပဏ္ဍုက် ၅-မျိုး၊ ရွှေ ၂-မျိုးကို တားမြစ်တော်မမူဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ပထဝီခဏနသိက္ခာပဒ။ ။၂၊ပါ–၄၉၂၊ဋ–၂၀။ ။ဝိနိစ္ဆယကထာ၊သင်္ဃာ၊ဋ–၇၄။

ပဒသောဓမ္မသမုဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅၊ပါ–၁၆၁၊ဋ–၁၄၁။

ပဗ္ဗာဇနိယကမ္မဝါစာ။ ။ကုလဒ္ဓသကရဟန်းတို့ကို နှင်ထုတ်ပုံ၊ ၁–ပါ–၂၇၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀။ ။၄–ပါ–၂၂၊ ၂၀၊ ဌ–၃။ ။ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မကထာ၊ ၃–ပါ–၄၅၇။ ။ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိကထာ၊ ပါ–၄၆၃၊ ၄၇၃။ ။ဝိဝါဒကထာ၊ ပါ–၄၆၈။ ။ရင်းကံပြုနိုင်သော အင်္ဂါမျိုးကို စုဝေါင်းဟောထားသော အာကာခ်ိမာနုစုဒ္ဒသကထာ၊ ၄–ပါ–၃၁။ ။နုပဋ္ဌိပ္ပ–ဿမ္ဘောကဗ္ဗ၊ ပဋ္ဌိပ္ပဿမ္ဘောတဗ္ဗကထာ၊ ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃။

ပဗ္ဗဇ္ဇကဿ။ ။၃–ပါ–၂၁၊ ဌ–၂၄၇၊ ယ သဘောဌေးသား ရဟန်းဖြစ်ခန်း။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ပသမ္ပဒါကထာ။ ။၃–ပါ–၂၁၊ ဌ–၂၄၇၊ အစဦးတွင် ရှင်နှင့်ရဟန်း အဖြစ် ၂-မျိုးဝလုံးကိုပင် သရဏဂုံသုံးပါးဖြင့် ခွဲခြားတော်မူပုံ။ ။ ပဗ္ဗဇ္ဇဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီ၊ ဌ–၁၃၃၊ (ဥပသမ္ပဒခန်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)

ပရိက္ခရာ ၄-မျိုး။ ။သကပရိက္ခရာ၊ သံဃိက၊ စေတိယ၊ ဂိဟိသန္တကပရိက္ခရာ ၅–ပါ–၂၂၅၊ ဌ–၁၆၈။ ။ပရိက္ခရာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၁၊ ရဟန်းတို့အသုံးအဆောင်များ၌ အပ် မအပ် စီစစ်ပြခန်း၊ သင်္ဂီ–ဌ–၄။

ပရိဏာတသိက္ခာပဒ။ ။၁–ပါ–၃၇၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၀၊ လူတို့အလှူပေးလိုရာ ပေးရာတို့၌ တိုက်တွန်းတတ်သော ရဟန်းတို့ သိထားဖွယ်များ။ ။ သင်္ဂီ–ဌ–၇၃။ ။ပရိဏာမနသိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၁၅၁။ ။ သင်္ဂီ–ဌ–၇၃။

ပရိဝါသ၊ မာနတ်ဆောက်တည်မှုနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပါရိဝါသိကကွန်ရက–၄-ပါ–၀၂၊ ဌ–၆၊ အကျယ်။ ။ပါ–၁၀၀-မှ-၁၅၃-အထိ၊ ဌ–၁၀။ ။၅–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၁၅၅။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၃၃၄၊ အကျယ်။ ။ ၃–ပါ–၄၄၂၊ ဌ–၄၂၀။ ။ပရိဝါသ်နှင့် မာနတ်တောင်းပုံ။ ဆောက်တည်ပုံ၊ အမှောနှင်းတောင်းပုံ၊ အကျယ်–၄–ပါ–၁၀၄-မှ-၁၆၆-အထိ၊ ဌ–၁၆-မှ-၃၅- အထိ၊ သမောဓာနပရိဝါသ်သုံးမျိုး၊ ကြာဓာနသမောဓာန၊ အဋ္ဌသမောဓာန။ မိဿကသမောဓာန၊ ၄–ဌ–၂၆။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၃၅၃၊ အဋ္ဌသမောဓာန၊ ၄–ဌ–၂၇။ သင်္ဂီ–ဌ–၃၇၄။ ။မိဿကသမောဓာန–၄–ဌ–၂၈။ သင်္ဂီ–ဌ–၃၇၈။ ။ပရိဝါသ် ၄ မျိုး၊ အပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ ပဋိစ္ဆန္နပရိဝါသ်၊ သုဒ္ဓန္တပရိဝါသ်၊ သမောဓာနပရိဝါသ်၊ ၄–ဌ–၆။ ။သုံးမျိုး၊ ၄–ဌ–၁၈၊ နောက်သုံးမျိုး။ ။ပရိဝါသ် မာနတ်ကျင့်သုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရှောင်ကြဉ်ရန် လိုက်နာရန် အချက်များ–၄–ဌ–၈။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၃၈၃။ ။သုဒ္ဓန္တ ပရိဝါသာဒီကထာ–၄–ပါ–၁၅၂၊ ဌ–၃၄။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၃၄၇။

ပရိသုပဋ္ဌကအင်္ဂါမျှားကို ပြဆိုခန်း။ ။၂–ဋ္ဌ–၅၅။ ။ဥပ္ပသမ္ပါဒေတမ္ပပဋ္ဌက၊ ဝိ–၃–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။ဆက္ကာ–ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၂၊ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအင်္ဂါမျှား ဟူလို။

ပဝါရိတအဓိပ္ပာယ်၊ ။၁–ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၄၇၊ပါ–၁၃၅၊ လူတို့ကရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ရာ ရဟန်းတို့က တောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။

ပဝါရဏာသိက္ခာပဒ။ ။(ပဌမ) ၂–ပါ–၁၀၉၊ ဋ္ဌ–၈၈၊ ပဝါရိတ်သင့်တတ်ပုံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကဲ့ပြုပုံ။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။ပဝါရဏာဒိ-ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။ပဝါရိတ်သင့်သော အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ဝိ–၅၊ ပါ–၃၂၆။

ပဝါရဏာကွန္ဒက။ ။၃–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၆။ ။ပဝါရဏာပြုပုံပါဠိ၊ ပါ–၂၂၃၊ ဋ္ဌ–၃၅၆။ ။ပဝါရဏာဘေဒကထာ၊ ပါ–၂ ၄၊ ဋ္ဌ–၃၅၇။ ။ပဝါရဏာဒါနာနုဘာနုနကထာ၊ ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–၃၅၇။ ။ပဝါရဏာဒီပွဘေ-ဒကထာ၊ ပါ–၂၂၈၊ သံဃပဝါရဏာ၊ ဂဏပဝါရဏာ၊ အဓိဋ္ဌာနပဝါရဏာ-သုံးမျိုးပြုပုံ။ ။ဒ္ဝေဝါစိကာဒီကထာ၊ ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၉။ ။အနုဝ-ပဗ္ဗိပန္နရသကာဒီကထာ၊ ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၅၈၊ ပဝါရဏာကွန္ဒက။ ။ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏသည်ပန္နရသက၊ ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ဝေမတ်ကပန္နရသက၊ ပါ–၂၃၈။ ။ကုက္ကုစ္စပကတပန္နရသက၊ ပါ–၂၃၉။ ။ဘေဒပုရေက္ခာရ-ပန္နရသက။ ပါ–၂၄၀။ ။ဒိဝသနာနတ္ထကထာ၊ ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၃၅၈။ ။သာမဂ္ဂီပဝါရဏာမှာ–သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁-ရက်မှ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အထိ၊ ဤတစ်လအတွင်း၌သာ ပြုကောင်းကြောင်း၊ ၃–ဋ္ဌ–၃၅၉၊ ပါ–၂၅၀။ ။ပဝါရဏာဌပနကထာ၊ ၃–ပါ–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ပဝါရဏာယဝတ္ထုဌပနကထာ၊ ပါ–၂ ၊ ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ဘဏ္ဍနကာရကဝတ္ထုကထာ၊ ပါ–၂၅၈–၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၀၊ ၃၆၁။ ။ပဝါရဏာသင်္ဂဟကထာ၊ ပါ–၂ ၁၊ ဋ္ဌ–၃၆၁၊ ပဝါရဏာပြုနေကျနေ့၌ မပြုသေးဘဲ ရှေ့ဆိုင်းခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏။ ။ဘိက္ခုနီပဝါရဏာကထာ၊ ၄–ပါ–၄၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။ပဝါရဏာပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။ ။ပဝါရဏာ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၁၉၉၊ ၂၀၄၊ ပဝါရဏာပြုပုံ ဋ္ဌ–၄၀၉–၌ ပဝါရဏာဝင်ပုံကို ပြဆိုထား၏။

ပါစိနဝံသဒါ ယဂမနကထာ။ ။၃–ပါ–၄၉၇၊ ဌ–၄၃၄၊ ပါစိနဝံသ တောအုပ်သို့ ဘုရားရှင်ကြွတော်မူ၍ ညီညွတ်စွာနေတော်မူကြသော အရှင်အာနုရုဒ္ဓါ၊ **အရှင်**နန္ဒိယ၊ အရှင်ကိမိလထေရ်တို့နှင့် တွေ့ဆုံတော်မူခန်း။ ။(ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၆၆၊ ဂ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၀၊ ၁၄၁-ဘ္ဍလည်းရှိ၏။ စုဌဂေါသိဂ်သုတ်)။

ပါစိတ္တိယကဏ္ဍ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၊ ၅–ပါ–၂၁။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၁၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထား၏။ ။ပါစိတ္တိယ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၂၃၀၊ ၎င်းအာပတ်သင့်ပုံအမျိုးမျိုးကိုခွဲပြခန်း။ ။ ပါစိတ္တိယာဒိ ပဋ္ဌာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၂၇၊ ဌ–၂၄၀။ ။

ပါဋိဒေသနီယကဏ္ဍ။ ။၂–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၁၅၇။ ။ဘိက္ခုနီ၊ ပါ–၄၆၃၊ ဌ–၂၃၀။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၄၂။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၇၂၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာနုဇာနနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၃၁၇။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကထာ၊ ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၃၂၀။ ။ထေရာဝေယ်ကို ပါတိမောက္ခံ၊ ၃–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၃၄၀။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသက အဋ္ဌောသနာဒိကထာ၊ ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၃၄၀။ ။ပါတိမောက္ခဌပနက္ခန္ဓက၊ ၄–ပါ–၄၁၀၊ ဌ–၁၂၃။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ယာစနကထာ၊ ၎င်းပါတိမောက္ခသဝနာ-ရဟကထာ၊ ပါ–၄၂၄၊ ဌ–၁၂၃။ ။ပါတိမောက္ခ ဌပနပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၁၅၆။ ။ပါတိမောက္ခဌပန အဓမ္မိကကထာ၊ ၄–ပါ–၄၂၅၊ ဌ–၁၂၄။ ။ဓမ္မိကကထာ၊ ပါ–၄၂၉၊ အန္တရာယ် ၁၀-ပါးကို ပြဆိုခန်း။ ။ပါတိမောက်မပြမီ ပြုရသော ပုဗ္ဗကိစ္စ ကရဏဂါထာများ၊ ၃–ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၃၄၄။ ။သင်္ဃ–ဌ–၂၁၂။ ။ပါတိမောက်ပြရာ၌ သုတသဒ္ဒါ ဖြင့် သိမ်းပုံ၊ ၃–ဌ–၃၃၈၊ ပါ–၁၅၁။ ။သင်္ဃ–ဌ–၂၀၅။ ၂၀၆။

ပါဒဝိနိစ္ဆယ။ ။ဒုတိယပါရာဇိက၊ ၁–ပါ–၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၇။

ပါရာဇိကနှင့်စပ်၍မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပါရာဇိကသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောသုံးနက်၊ ၁–ပါ–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၃၊ ပါရာဇိက သဒ္ဒါသိက္ခာပဒါပတ္တိ ပုဂ္ဂလေသု ဝတ္ထုတိ၊ ။ပါရာဇိကသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်များဂါထာ၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၄။ ။၅–ပါ–၂၆၁။ ။ပါရာဇိကကျူးပြီးသောရဟန်းသည် ရဟန်းဘဝနှင့် သေလွန်လျှင် ငရဲသို့သာရောက်စေကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၇၃။ ။(မူရင်းမှာ–ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၉၊ ၃၀၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏)။ ။ပါရာဇိကကျူးပြီးသော ရဟန်းသည် လူသော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေသော်လည်းကောင်း ပြုလုပ်၍ တရား

အားထုတ်သော် စျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၄၊ (မိလိန္ဒပညာဋ္ဌလည်းရှိ၏)။ ။ဘုရားရှင်တိုင်း ဘုရားရှင်တိုင်း ဤပါရာဇိကလေးပါးကိုသာ ပညတ်တော်မူကြကြောင်း၊ အပိုအလိုမရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂၅၇၊ ၇။ ။ဤလေးပါးနှင့်တကွ အနုလောမ ပါရာဇိက ၂၀၊ ပေါင်း ၂၄-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ၁၀၃။

ပါရာဇိက အာပတ်ဌ ဆုံးဖြတ်ချက်များ။ ။ပဌမပါရာဇိကအတွက်၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀–၁။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၁၊ ၃၁၂။ ။ဒုတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ ၂၈၉၊ ၃၀၆၊ ၃၄၁၊ ၃၄၅။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၃။ ။တတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅။ ။စတုတ္ထ-ပါရာဇိကအတွက်၊ ၈၂။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၃၁၇။

ပါရာဇိကကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။**အာပတ္တိဝါရ**၊ ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ **အာပတ်သင့်ကဲ့**ပုံ လိုရင်းချုပ်ကို ဟောထား၏။ ။ ပါရာဇိကပဌာဝိဏ္ဍနာ၊ ပါ–၃၇၃၊ ၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၇-၈။

ပါရိသုဒ္ဓိဒ္ဒါနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၄၃။ ။သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၀၁၊ ပါရိ-သုဒ္ဓိပေးပုံ၊ ဆောင်ယူပုံ၊ ပြန်ကြားပုံ ဟောထား၏၊ ဆုံးဖြတ်ပေးပုံ စသည် အတွက်လည်း ပါဝင်၏။

ပါဋိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယ။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ထန်းရွက်ယယ် ဆက်နှီးဆိုးရှ-စသည်၊ သပိတ်ခွက်စသည်ဌ အပ် မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြထား၏။

ပိဏ္ဍစာရိကဝတ္တကထာ။ ။၄–ပါ–၃၈၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ဆွမ်းခံရဟန်းတို့ လိုက်နာရသော ကျင့်ဝတ်များကို ပြဆိုခန်း။ ။ပိဏ္ဍ-ပါတဘာဝနိယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋ္ဌ–၂၆၃-မှ၂၈၁-အထိ။

ပိတုဃာတကဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ၎င်းကိုရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ပုစ္ဆာပါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၁။ ။ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၅။

ပုရိသဝိသေသောနာမ ဥတမ္ဘော။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃။ ။သင်္ဂဟ-ဋ္ဌ–၅၁။

ပုဏ္ဏ ၈-မျိုး။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။

ပဲ့လမ်းသစ်။ ။(ကြည်ရွှင်ခြင်း၊ နားထောင်ခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း၊ သီဆိုခြင်းများကို) ကိုယ်ဘုံ၊ လည်းမပြုအပ်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မခိုင်းဟောအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ (ဒုက္ခဌာပတ်သင့်၏)၊ ၄-ပါ-၂၄၃၊ ဌ-၄၅၊ သင်္ဂီ-ဌ-၄၃၀။ ။၂-ပါ-၃၅၀၊ ဌ-၂၀၁။

ပန်းကုံးပုံအခြင်းအရာ ၆ မျိုး။ ။ရင်းတို့ကို ရဟန်းတို့ပြုကောင်း မပြုကောင်း ခွဲခြားပြခန်း၊ ၁-ပါ-၂၃၄၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၂။ ။သင်္ဂီ-ဌ-၁၉။

ပန်းချီကား။ ။ပန်းချီကား(၀ါ)အရုပ်ကားဖြစ်လျှင် ယုတ်စွအဆုံး တံကောင်ရုပ်ကိုပင်မရေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ရေးလျှင် ဒုက္ခဌာပတ်သင့်၏၊ ပန်းခက်ပန်းနွယ် စသည်ကား ရေးကောင်း၏၊ ၄-ပါ-၂၉၃၊ ဌ-၆၁။ ။သင်္ဂီ-ဌ-၄၂၄။

ဂီတ်ဖြူအခင်းပေါ် မနှင်းရန်။ ။လူတို့က မတောင်းပန်လျှင် မနှင်းရ၊ နှင်းလျှင် ဒုက္ခဌာပတ်သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ တောင်းပန်လျှင်လား နှင်းကောင်း၏၊ ၄-ပါ-၂၆၃၊ ဌ-၅၂။ ။သင်္ဂီ-ဌ-၄၄၄။

ပိန်းကြာဖက်တွင် ဓရမတင်ဘုရားကဲ့သို့ ဟူသောဂါထာ။ ။၁-ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၇။ ။(မူရင်းမှာ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၁၀-ဌ်ရှိ၏)။ ။ဓမ္မပဒ-ပါ-ဌ် အညွှန်းမျှားရှိသေး၏။

ပျောက်သောပစ္စည်းကို တွေ့ရှိသူအား။ ။ငွေတရာလျှင် ၅-ပေးရသော ရှေးထုံးစံရှိခဲ့ပုံ၊ ၂-ဌ-၁၅၂၊ ပါ-၂၁၀။

အတိဓမ္မပိဋ္ဌကပါဠိအဌကထာ

ပဋ္ဌာန်းကထာ။ ။၅-ပါ-၃၀၁၊ ဌ-၂၅၀၊ ဝသီဘော်၏ အစွမ်းဖြင့် သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်ကိုချီးမြှောက်နိုင်၏ ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပစ္စယတာ ကထာ။ ။ပါ-၃၆၁၊ ဌ-၂၄၄။

ပစ္စယနိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ။ ။၇-ပါ-၁၊ ဌ-၃၅၃။ ။ပဋိဋ္ဌာန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ဌ-၃၀၇။ ။ပစ္စယဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၆၉၊ ဌ-၄၂၆။ ။ပစ္စယပုဒ်ကို ဖွင့်ပြခန်း၊ ပါ-၁၊ ဌ-၃၄၄။ ။၂၄-ပစ္စည်းကို အတိတ် ပစ္စုပ္ပန် တေကာလိက ကာလဝိမုတ္တ-ခဲ့ပြပုံ၊ ဌ-၃၅၃။ ။၂၄-ပစ္စည်းကို ဂ-ပစ္စည်းအတွင်း သွင်းပြပုံ၊ ဌ-၄၆၃၊ ပါ-၁၈၉။ ။ပစ္စယုဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ၇-ပါ-၁၊ ဌ-၃၄၁၊ (ပဋ္ဌာန)။

ပဋ္ဌာန်ကြီးသမင်ကြီးသမဂ္ဂကထာ။ ။၅-ပါ-၃၁၁၊ ၆-၂၂၀။

ပဋ္ဌာန်ကြီးဏာဝကုသလသပ်အကုသလသပ်တ် ကထာ။ ။ပါ-၃၁၂၊ ၆-၂၂၁။

ပဋ္ဌာန်ကြီးဏာ သာဝေါဝါဒတ်ကထာ။ ။ပါ-၃၁၃၊ ၆-၂၂၂။

ပဋ္ဌာ ၄-မျိုး။ ။(ပုရေပဋ္ဌာ၊ ပစ္ဆာပဋ္ဌာ၊ ပရိပုဏ္ဏပဋ္ဌာ၊ မောသကပဋ္ဌာ)၊ အမေး လေးမျိုး၆-ပါ-၀-အုပ်-၃၁၊ ၆-၂၄၇။

ပညတ် ၆-မျိုး။ ။လေးနည်းပြဆိုထားတဲ့၊ ၄-ပါ-၁၀၁၊ ၆-၂၅၊ (၆×၄=၂၄-ပါး)၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓါတု၊ သစ္စာ၊ ဣန္ဒြေယ၊ ပုဂ္ဂလ ပညတ်တို့ ပေါင်း ၆-မျိုး။ ။ပရမတ္ထတရားတို့ကို အမည်ပညတ်ပေးထားပုံ အကျဉ်းပြဆိုခြင်း ပုဂ္ဂလပညတ်ကို အကျယ်ဟောထားခြင်း၊ ၆-၌ ပါဠိမူတွဲကပညတ်၊ ၆-မျိုးစီ သုံးနည်း ဖွင့်ပြထားခြင်း၊ အဘိဓမ္မတွဲသင်ဟာခေါ် သင်ကြိုတ်ကျမ်းယေဘုယျပါသော ပစ္စည်းပိုင်းလာ ပညတ်မျှားတည်း။

ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ။ ။၅-ပါ-၂၄၀၊ ၆-၁၉၁၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အသင်္ခတ ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခန်း။

ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါကထာ။ ။ပါ-၂၃၃၊ ၆-၁၈၆၊ ဉာဏ်ဟူသမျှသည် ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပဋ္ဌိသန္ဓေဘဝင်စုတိဗိတ်တို့မှာ။ ။တစ်မျိုးတည်းသာဖြစ်ကြောင်း။ ဖွင့်ပြထားပုံ ၁-၆-၄၀၆။

ပဋ္ဌိသဒ္ဓေအခါ၌။ ။စိတ်က စိတ္တဇရုပ်ကို မဖြစ်စေပုံကို ရှင်းပြခန်း၊ ၃-၆-၁၅၅။

ပဋ္ဌိသန္ဓေအခါ၌—အာယတန ၆-ပါးလုံး (စက္ခာယတနစသည်) တပြိုင်နက်ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သင်္ဂဟယတနုပ္ပတ္တိကထာ၊ ၅-ပါ-၃၁၄၊ ၆-၂၄၁။ ။ဤ၌ဂဗ္ဘသေယျက သတ္တဝါတို့မှာ သတ္တသတ္တတိ (၇၇-ရက်)၊ စေ့ရောက်မှ စက္ခုစသည်တို့ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားခြင်း။

ပဋ္ဌိတိသဒိသတ္ထေ ဝတ္ကတိ။ ။၃-၆-၃၉၆၊ ပါ-၁၀၊ ပဋ္ဌိသဒ္ဒါသည် အတူဟူသော အနက်ကို ဟောတတ်ဟူလို။

ပဋ္ဌုပ္ပန္နဉာဏကထာ။ ။၅-ပါ-၂၃၆၊ ၆-၁၈၉၊ အလုံးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဉာဏ်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပဌာန်းကျမ်းကြီးကို–ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူသောအခါ ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်မှ ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ် တက်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ၁–ဌ–၁၅။ ။ ပဌာန်းကျမ်းကြီးမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသောကြောင့် အလွန်တရာ အသက်ရှည်သောသူပင် ဖွင့်ပြ၍ မကုန်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂–ဌ–၄၇၂။ ။ ပဌာနမည်ပုံ ဖွင့်ပြခန်း၊ ၂–ပါ–ပ–အုပ်–၁။ ဌ–၃၄၃။

ပတ္ထိကထာ။ ။၅–ပါ–၄၂၀၊ ဌ–၂၆၈၊ ထိုထိုတရားကိုရခြင်းသည် ပတ္ထိမည်၏၊ ထိုပတ္ထိသည် အသခ်ီတမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပဝိရူပကကထာ။ ။ပါ–၄၅၂၊ ဌ–၂၇၄၊ ရာဂ-ဒေါသ မဟုတ်ပါတဲ့လျက် ရာဂအတူ, ဒေါသအတူ ပြုတတ်သော တရားရှိ၏ စသည်ဖြင့် ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပထဝီဓာတုသနိဒဿနာတိအာဒိကထာ။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဌ–၁၉၅၊ ပထဝီဓာတ် စသည်ကို သနိဒဿနဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပထဝီကမ္မဝိပါကောတိကထာ။ ။ပါ–၂၆၂၊ ဌ–၂၀၀၊ ပထဝီကို ကံ၏အကျိုးဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပရိနိဗ္ဗာနကထာ။ ။ပါ–၄၄၂၊ ဌ–၂၂၉၊ သံယောဇဉ်ကို အကုန်မပယ်ဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပရိဘောဂမယပုညကထာ။ ။၅–ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၁၉၈၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က အလှူဝတ္ထုပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့် အလှူရှင်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကေန်ကုသိုလ်တိုးပွားဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း၊ (တိုးပွားသည်လည်းရှိ၏၊ မတိုးပွားသည်လည်း ရှိ၏ဟု ၂-မျိုး မှတ်ရ၏)၊ အောက်မေ့ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ပြုပြင်ခြင်း စသည်ပြုမှုသာ တိုးပွားဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ပရိယာပန္နာပရိယာပန္န ဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၄၂၃၊ ဌ–၅၀၁၊ ကာမဓာတ် စသည် သုံးပါးဌ အကြောင်း၊ မဝင်သောတရားများကို စိစစ်ပြခန်း။

ပရိယာပန္နကထာ။ ။၅–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–၂၄၃၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂတို့လည်း ရူပဓာတ် အရူပဓာတ်ဌ ကိန်းကုန်၏၊ အကြောင်းဝင်ကုန်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပရိယုဋ္ဌာနံ စိတ္တဝိပ္ပယုတ္တန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၆၃၊ ဌ–၂၄၂။

ဗရိယုဒ္ဓသုတ် ၇-ပါး။ ။၂-ဝါ-၃၉၇၊ ဒု-၄၉၁၊ ကာမရာဂပရိယုဒ္ဓသုတ်၊ ပဋိဃ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ အာဝရဏ၊ အဝိဇ္ဇာပရိယုဒ္ဓသုတ်။

ဗရိဟာနိ ဓမ္မဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။၂-ပါ-၃၉၅၊ ဒု-၄၈၉၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တရား ၆-ပါး၊ ၅-နည်း၊ ကမ္မာရုံတော၊ ဘဝါရုံတော၊ နိဗ္ဗါရုံမတာ၊ သင်္ခါကာရုံမတာ၊ သံသဂ္ဂါရုံမတာ၊ ပပဉ္စာရုံမတာ။ ။တစ်နည်း ရှေးလေးပါးနည်းတူ၊ ဒေါဝစဿတာ၊ ပါပမိတ္တတာ။

ပရိဟာနိယကထာ။ ။၅-ပါ-၆၁၊ ဒု-၁၄၁၊ ရဟန္တာခန်းဌ ရှိ၏။

ပရူပဟာရကထာ။ ။ပါ-၁၂၇၊ ဒု-၁၆၀၊ လည်းကောင်း။

သာဒရူပဝိဘတ္တိဝဏ္ဏနာ။ ။၂-ပါ-၁၅၇၊ ဒု-၃၄၈။

ဒ္ဒေဝသနိဒ္ဒေသ။ ။၂-ပါ-၃၇၂၊ ဒု-၄၂၄၊ ဂုဏ်ပြိုင်တတ်သူ။ ။၄-ပါ-၁၂၁၊ ဒု-၅၃-မဖွင့်။

ပါသာဏလေခူပမနိဒ္ဒေသ။ ။၄-ပါ-၁၃၇၊ ဒု-၆၅၊ ကောဓခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပုဂ္ဂလကထာ။ ။၅-ဝါ-၁-မှ-၆၀-အထိ၊ ဒု-၁၁၂-မှ-၁၄၀-အထိ၊ သစ္စိကဋ္ဌ ပရမတ္ထအားဖြင့် ဟုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရအပ်ကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြခန်း။

ပုညာယူဟန ၆-မျိုး။ ။ဒ-ဌ-၂၀၅၊ သယံကာရ၊ ပရံကာရ၊ သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္ထိက၊ သမ္ဘဇာနကတ၊ အသမ္ဘဇာနကတ၊ ကုသိုလ်ကိုအားထုတ်ခြင်းဌ အခြင်းအရာ ၆-မျိုးရှိ၏ ဟူလို။

ပုထုဇဉ်စျာနလာဘီတို့မှာ - ကာမရာဂ ဗျာပါဒကို ပယ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဧဟာတိကထာ၊ ၅-ပါ-၉၂၂၊ ဒု-၁၄၈။

ပုထုပညနိဒ္ဒေသ။ ။၄-ပါ-၁၃၆၊ ဒု-၆၅၊ တရားနှာခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ။

ပုရိသိန္ဒြိယနိဒ္ဒေသ။ ။၁-ပါ-၁၆၈၊ ဒု-၃၅၈။

ပဠိုနိုကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

(၀)

ဖဂ္ဂုနပဠာသုတ်။ ။သဒ္ဓာ–သ–ပါ–၂၇၀၊ ဌ–၁၇၊ စက္ခုစသည် အတိတ်ကာလ ကလည်း မဋ္ဌိခဲ့ကြောင်းဟောထား၏။

ဖန္ဒနဇာတက။ ။ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၂၅၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၀၈၊ ဝံ–သတ္တ၀ါနှင့် ကြိုးပင်စောင့်နတ်တို့ အပြန်အလှန် ပျက်စီးအောင်ပြုခဲ့ကြပုံ ဟောထား၏၊ ညီညွတ်ရေးတရား။

ဖရဏ ၂-မျိုး။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၃၆၊ ဌ–၁၀၃၊ (စေတသာဖုဋ္ဌောပုဒ်၌)၊ (အာပေါ်ဖရဏ၊ ဒိဋ္ဌိကွဲ့ဖရဏ)။ ။အံ–၁–ပါ–၄၄၊ ဌ–၄၁၀။

ဖရဏ ၅-မျိုး။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၁၀၅၊ စေတောဖရဏ၊ ကသိဏ ဖရဏာ ဒိဋ္ဌိစကွဲ့ဖရဏ၊ အာလောကဖရဏ၊ သရီရေဖရဏ။ ။(ဖရိတ္တာ အဓိမုစ္စိတ္တာ ပုဒ်၌)။

ဖရဏတာ ၄-ချက်။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၃၂၊ ဌ–၂၄၄၊ ပီတိဖရဏတာ၊ သုခ၊ ဖရဏတာ၊ စေတောဖရဏတာ၊ အာလောကဖရဏတာ။

ဖရှသ၀ါစာ သံကွာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သံကွာပုဒ်အကျယ် နံဒါန–သံ–ဌ–၁၃၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၀၁။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဌ–၃၉၇ ဖရှသ၀ါစံ ပဟာယပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၄၂၅၊(ဇလံပုဒ် အဖွင့်၌လည်း အကျယ်ရေးခဲ့ပြီး)။ ။၁–ဌ–၁၄၂၊၁၄၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ဌ–၇၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊၂၀၆။ ။(ဒုဇရိုက် ခနဲ့ဌ၌လည်း ရှိ၏)။

ဖရှသ၀ါစာ အပြစ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၈၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။ အံ–၁–ဌ–၂၀၆။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ဂါထာ။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀။ ။ကေပဏ္ဏဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၀၊ တမာရ္ဂက်ကိုဝါးစေ၍ ဆုံးမပုံ။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၇၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၂၂၆။ ။တုရ္ဝေဗြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၁၉၇။ ။စကားပင် ကြုံးတမ်းစေကာမူ စိတ်ထားနှူးညံ့လျှင် ဖရှသ၀ါစာ ဖြေဇဲကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၉၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၅၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄။ (၀စီဒုစရိုက်ဖွင့် အခက်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။ဖရှသ၀ါစာ-ဘာ၀ပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၇၁၊ ဘုရားရှင်က ရုံပါရုံခ၊ မောဃပုရိသ စသည်ဖြင့်

ဆိုတော်မူရာ၌ ရှင်းပြခန်း။ ။ဖရုသ၀ါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် နှုတ်လျှားနှုးညံ့သော လျှာတော်၊ ပြဟွာမင်းအသံနင့်တူသော အသံတော်၊ ဣန္ဒြေလက္ခဏာ ၂-ပါးကို ရတော်မူကြောင်း၊ ပဟူတဇိဝှါ၊ ပြဟွာယရလက္ခဏာ-၀ဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၄၁၊ ဋီ-၁၂၁။

၊လသုတ်။ ။(ပ-ဒု)၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၄၈၊ ဋီ-၂၉၂၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားများအားထုတ်မူကြောင့် ရဟန္တာနှင့် အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပေးထား၏၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ပြထား၏။ ။ပါ-၂၃၃၊ ဩဝနာပါနုဿတိ ဘာ၀နာကြောင့် ရဟန္တာနှင့် အနာဂါမ် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ပြောထား၏။

လဘာ၀ဂ ကထာ။ ။သင်္ဘီးဝေဖန်ခန်း၊ ဝိနယသင်္ဂဟ-ဋီ-၄၃၁။ ။ဝိ-၁၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၃၃၉။ ။ရဟန်းသံဃာများအတွက်။

လဉ္ဇကကထာ။ ၊အဘိ-၅-ပါ-၂၃၇၊ ဋီ-၁၈၉၊ ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ သာ၀ကတို့လည်း သတ္တ၀ါတို့ ရလတ္တံ့သောဖိုလ်၌ သိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ဖလဒါယကဝိမာနဝဏ္ဏ။ ။ဝိမာန-ပါ-၉၇၊ ဋီ-၂၆၇၊ အသက်စွန့်၍ သရက်သီး လှူရကျေး။

ဖလသမာပတ်ဝင် စားပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဥဒါန-ပါ-၇၇၊ ဋီ-၃၃၁၊ အကျယ်။ ။ပဋ္ဌာန်-ပါ-၅၉၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၄၆၊ ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်စသည် ၉-ပါးကို ဝိပဿနာရှုမှုသာ ဝင်စားနိုင်ကြောင်း။ ။ပါ-၈၉၊ ဋီ-၂၇၈။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၈၄၊ ဋီ-၁၃၇။ ။ပါ-၁၀၈။ ဋီ-၁၅၉-၂၉၈။ ။ဖလသမာပတ္တိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၄ပ။ ။(ဒီဃနိကာယသမာပတ်ဝင်စားခန်းဌာလည်း ရှိ၏)။ ။ပဏ်-၁- ပါ-၃၇၁၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၅၂။

ဖလဉ္ဇကကထာ။ ။ဖလေ ဉာဏကထာ၊ မဇ္ဈိမ-ပါ-၁၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၇။ ။ပါ-၆၈၊ ဋီ-၂၆၀၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ကိုဆင်ခြင်ပုံ။ ။ဖလပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ-ဋီ-၃၈။

ဖလာနုမိ၀ ပဏ္ဏာနုံ၊ နိစ္စံ ပတနတော ဘယံ-စသောဂါထာ။ ။သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ ပြသော ဥပမ:ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၀၊ ဋီ-ဆ-အုပ်-၃၄။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၂၃၇၊ ဋီ-စ-အုပ်-၁၂၉။ ။စရိယာ-ဋီ-၁၇၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၇၁၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၈၀။ ။မဟာနိ-ပါ-၉၃၊ ဋီ-၂၁၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၂၄။ ။အပ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၃၊ သဘောတူဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၃၂၇၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၅၉၆၊ ၂၉၉၊ ဂါထာ နံပါတ်-၇၈၈။

ဖယသနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဖယသဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၆၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။ဖယ ၆-ပါးကို အကျယ်ပြုရ်ခန်း၊ (စက္ခုသမ္မယ စသည်)၊ မဟာနိ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၁၄၃။ ။အံ–၃–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၁၆၀။ ။ဖယ အမျိုးမျိုးကို ဟောထားပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၁၄၁။ ။ပါ–၇၂၊ ဌ–၁၉၁။ ။ခဲ့ပြုပုံ၊ ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၂၉၁။ ။ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၃၁၂၊ ဖယ-နိဒါနံ သာတံ အသာတံ-စသောဂါထာ။ ။ဖယပဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၁၆၈။ ။ဖယပဠမကရဏသိဝဏ္ဏနာ–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၅၀။ ။ပါ–၁၈။ ဌ–၁၈၁။ ။ဗာဟိရဖယ နာနတ္တသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၅၈၊ ဌ–၁၂၁၊ (ပ–ဒု)။ ။ပါ–၃၆၂၊ ဌ–၁၂၃။ ။ဖယကြောင့် ဖြစ်သော ဘေး၊ ဌ–၂၆။ ။ဖယကို အကြောင်းပြု၍ သုခဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အရှင်သာရိပုတ္တာ-ထေရ် ဖြေထားသော အညတ်ထ္ထိယသုတ်၊ ပါ–၂၆၉၊ ဌ–၅၂။ ။ဥပဝါဏသုတ်၊ ဘူမိဇသုတ်၊ သံ။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂–၇။ ။အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိသေးကြောင်း၊ နိဒါန၊ သံ–ပါ–၂၇၅၊ ဌ–၅၃။ ။ဟာလိဒ္ဒိကာန်သုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၃၂၊ ဌ–၄၁။ ။ဖယမူလကသုတ်၊ ပါ–၄၁၆၊ ဌ–၁၁၈၊ ဝေဒနာသုံးပါးမှာ ဖယကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဖယာဟာရ၌ ဆင်ခြင်ရန်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–၁၀၃။ ။ဖယလက္ခဏပဠ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၆၁၊ မနောဝိညာဉ် ဖြစ်သည့်အခါ ဖယဝေဒနာ စသည်တို့ ဖြစ်ကြောင်း ဖြေထားပုံ။ ။ဖယာဒီဝိနိဗ္ဘုဇနပဠ၊ ပါ–၆၅၊ ဖယစသည်တို့မှာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး မည်သူမှ ခွဲခြားမသိနိုင်ကြကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ။ ။ဖယ ပစ္စယဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁၊ ပါ–၃၀၊ ဌ–၁၁၄၊ ဒီဋ္ဌ–၆၂-ပါး၏ အကြောင်း။ ။ဖယသနဒ္ဒေဘဏ်ကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃။ ။စက္ခုသမ္မယစသော ဖယ ၆-ပါးခွဲ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊ ဤ ၅-ချက်ကို သိလျှင် ဒုက္ခမှ သက်သာကြောင်း ဟောသော အဿာသပုတ္တသုတ်၊ သံ။ ။ပရမဿာ-သပုတ္တသုတ်၊ သံ။ ။ဤသို့ မသိလျှင် ဓမ္မဝိနယမှ ဝေးလှကြောင်း ဟောသော ဆဖဿာယတနသုတ်၊ သံ။ ။ဤ ၆-ပါးခွဲ မမေ့မလျော့ရန် ဟောသော ဒေဝဒဟသုတ်၊ သံ။

ဖယယေတိ အဓိဂစ္ဆေ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၉၄၊ ပါ–၂၇၇။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၆၉၊ ဌ–၁၂၄။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂။

ဖာသုက ၅-မျိုး။ ။သမာဓိကြီးထားကြောင်း၊ ပဋိသံ-ပါ-၄၇၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ စိတ္တဖာသု၊ သရီရ၊ အာဟာရ၊ သေနာသန၊ ဥတုလဖာသု (ချမ်းသာခြင်း)။

ဇုသနာ ၂-မျိုး။ ။(ဉာဏဖုသနာ၊ ဝိပါကဖုသနာ)၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၇။

ဇုဿရထား။ ။(ဖုတ်သင်းရထားဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏)။ ရင်းရထားကို လှတ်ပုံအစီအစဉ်ကို ပြဆိုခန်း၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၄၈။

ဇုသတိသုတ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၂၂၊ ဋ္ဌ-၄၇၊ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိယ်ပင်ဘေးရောက်တတ်ကြောင်း ဥပမာဂါထာဖြင့် ဆိုးမခန်း၊ (လေထက်လွှင့်မြူ၊ ကိုယ့်ဘက်မူသို့-ဟူသော ဥပမာဂါထာ)။

ဇုဿတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၁၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၈၊ အနာဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာကို အပြည့်အစုံ ကြိုတင်ဟောထားခဲ့ပုံ။

ဇုဿဝေါမဆေါ်ဝတ္ထု။ ။အကျဉ်း၊ ဝိသဒ္ဒိ-ပ-အုပ်-၂၂၁၊ <u>မာရ်နတ်ကြီးကို ဘုရားအသွင် ဖန်ဆင်းခိုင်းပြီး ဖူးမြော်ရာတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။</u>

ဇုဿဗုဒ္ဓဝံသဝဏ္ဏနာ။ ။သဒ္ဓာ-သံ-ဋ္ဌ-၆၊ အကျဉ်း။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၂၀၀။ ။ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။ပေတ-ဋ္ဌ-၁၈။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၆၁၊ ဋ္ဌ-၂၇၃၊ ဒုက္ခရ-စရိယာ ၆-လ ကျင်ရကြောင်း။ ။ပါ-၃၆၃၊ ဓာတ်တော်များ ပျံ့နှံ့၍ တည်းတော်မူခဲ့ကြောင်း။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၁။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၄၊ ဝိ ဟ။ ။အဘိ-၁-ဋ္ဌ-၆၈။ ။သဒ္ဓာ-သံ-ဋ္ဌ-၉၊ ရင်းဘုရားရှင်၏ ညီတော်သုံးယောက်မှာ ငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့သီနှောင် သုံးဦးဖြစ်လာကြောင်း၊ ၎င်း မင်းသားများ၏ ဘဏ္ဍာစိုးမှာ ဝိဿာခသောဌေး၊ စေ့ဆော်ရေးမှူးမှာ ဗိမ္ပိသာရ မင်းကြီး ဖြစ်လာကြောင်း ပြထားပုံ။

ဇုဿတိမိဖုရားကြီးဝတ္ထု။ ။(အလောင်းတော် ဝေဿန္တရာမင်း၏ မယ်တော်)၊ စရိယာ-ဋ္ဌ-၇၆။ ။ရင်းတောင်းသောဆု ၁၀-ပါး၊ ဋ္ဌ-၇၇။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၃၁၂၊ ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၂၄၂၊ ၂၄၅။

ဖေဏပိဏ္ဍ။ ပထမသုတ်။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၁၄၊ ဋ္ဌ-၂၉၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ ဥပမာတင်ထားပုံဂါထာ၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ (အာယုဥသွာစ ဝိညာဏ် စသော ဂါထာလည်းပါ၏)။

ဖွားဘက်တော် ၇-ပါး။ ။(အာ-ဗော-ကာ-ယ-ဆန်-ရှေ-ကဏ်) သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားအလောင်းနှင့် တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်း မွေးဖွားသူနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပစ္စည်းများ၊ အံ-၁-ဌ-၂၃၄၊ [1] အရှင်အာနန္ဒာထေရ်၊ [2]ယသောဓရာမင်းသမီး၊ [3]ကာဠုဒါယီအမတ်၊ [4]ဆန္နအမတ်၊ [5] ကဏ္ဌကမြင်း၊ [6]မဟာဗောဓိပင်၊ [7]ရှေ့အိုးကြီးလေးလုံး။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၅။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၁၅၈၊၃၂၂၊၃၅၁။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၅။ ။ဒု-အုပ်-၅၅၊ ၂၅၇။ ။ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၆၃။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၁၈။

ဖျော်ရည် ၈-မျိုး။ ။မဟာနီ-ပါ-၂၉၀၊ ဌ-၃၄၈။ ။ရင်းဖျော်ရည် ၈-မျိုးကို ခွင့်ပြုသော ကေဏိယဇဋိလဝတ္ထု၊ ဝိ-၃-ပါ-၃၄၂၊ ဌ-၃၈၂။ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၉၉၊ အကျယ်ပြဆိုထားဏီ။ ။[1]သရက်သီး၊ [2]သပြေသီး၊ [3]တောဌက်ပျောသီး၊ [4]အီမ်ဌက်ပျောသီး၊ [5]သစ်မြည်စည်သီး၊ [6]မုဒရက်သီး၊ [7]ကြာစွယ်၊ [8]ဖက်သက်တရော်သီး ဤ ၈-မျိုးတို့၏ ဖျော်ရည်အပ်ကြောင်း ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ၊ မီးဖြင့်ချက်လျှင်မအပ်၊ နေဖြင့်ချက်မှသာ အပ်၏၊ ပကတိအစိမ်းရည်ကား အပ်ပြီးသာတည်း၊ (ရဟန်းများအတွက် ယာမကာလိက)။

ဖန်ဆင်းသူမရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ဂျာ်ကမ္ဘာလောကကြီးနှင့်တကွ သတ္တဝါတွေကို စီမံဖန်ဆင်းသူမရှိ-ဟူလို၊ (မိမိပြုခဲ့သောကံကသာ ဖန်ဆင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း)၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၃၈၊ ၂၄၅။ ။(ဣဿရနိမ္မာနဟေတုဝါဒ-ဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဖန်ခါးသီး လှူရကျိုးပြုဂါထာ။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၈။ ။(အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၁၊ ဗဒရီတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။

ဖြစ်ပျက်ရှု သိမှုနိုဗ္ဗာန်သာ ဟူသောဂါထာ။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၆၀၊၉၄၊ ၁၆၂၊၁၅၂။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၇၂။ ။ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇၄၊၃၇၅၊ မူရင်း။

ဖြစ်ပျက်မမြင်၊ သက်ရှင်တစ်ရာ၊ နေရပါထက်၊ မြင်ရှိဘစ်ရက်၊ နေသည့် သက်မြတ် ဟောတုံလတ်၏။ ။ဤလက်ဘအဋဌကထာ။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၄၂။ ။ထေရီ-ဌ-၁၁၅၊၁၈၈။ ။အံ-၁-ဌ-၂၈၂။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၄၆၊ ဂါထာနံပါတ်-၈၁။

ဖြန်ထားသောလက်တော်။ ။ဓမ္မဒါနအလှူတော်ကြီးကို ပေးလှူရန် ဘုရားရှင်မှာ အမြဲတန်း ဖြန်ထားသောလက် ဦးတော်မူကြောင်း၊ ဣတိ-ပါ-၂၆၄၊ ဌ-၄၀၄။

ဖွင့်ထားမှ တင့်တယ်သောအရာသုံးမျိုး။ ။ (လ၊ နေ၊ ဓမ္မဝိနှ)၊ ပဋိယစ္စမုဒ္ဒ သုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၆၊ ဋီ–၂၄၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၁၀၊ ဋီ–၁၆၄။

ဖုတ်သက်သင်းပြတော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဖုတ်သက် သင်းပြတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၃–ဋီ–၇၊ ပါ–၇။

ဖျောက်နိုင်ခဲလှသောအရာ ၅ မျိုး။ ။ဒုပ္ပဋိဝိနာဒယာသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၆၂၊ ဋီ–၅၅။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၁၊ ဋီ–၁၇၄၊ ဖြစ်ပေါ်လာလျင် ငြိမ်းအေးသွားစေရန် ပယ်ဖျောက်ရန် ခက်ခဲလှသောအရာ ၅-မျိုးဟူလို၊ (ဘုရား၊ ပဒေါသ၊ မောဟ၊ ဂမိကစိတ္တ (ခရီးသွားလိုသောစိတ်)၊ ဘိပဋိ-ဘာန (ပြောဆိုချင်သောစကား)။

ဖုံးထားတတ်သောတရား ၅-ပါး။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၂၄၊ တဏှာဆဒန၊ ဒိट्ठि၊ ကိလေသ၊ ဒုစ္စရိတ၊ အဝိဇ္ဇာဆဒန၊ (ဆဒနခန်းခွဲ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဖုံးထားမှ တင့်တယ်သောအရာ သုံးမျိုး။ ။(မာတုဂါမ၊ ပြဟ္မဏတို့မန္တာန်၊ မိစ္ဆာဒိट्ठि)၊ ပဋိစ္စမုဒ္ဒသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၀၆၊ ဋီ–၂၄၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၁၀၊ ဋီ–၁၆၄။

ဖုံးထား(မိုးထား)လျှင် မိုးရေယိုချ၍ ဖွင့်ထားလျှင် မိုးရေမယို ဟူသော ပဟေဋ္ဌိ ဂါထာ။ ။(အာပတ်သင့်လျှင် ဖုံးလွှမ်းမထားရ၊ ဖုံးလွှမ်းထားလျှင် ထိုဖုံးလွှမ်းထားမှုကြောင့် နောက်ထပ် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ် သင့်ပြန်၏ ဖုံးလွှမ်းထားမှုကား ထိုအာပတ်မသင့်တော့ ဟူလို)၊ ဥဒါန–ပါ–၁၄၄၊ ဋီ–၂၇၀။ ။ ဝိ–၅–ပါ–၂၆၃၊ ဋီ–၁၉၃။ ။ဂ–ပါ–၄၂၄၊ ဋီ–၁၂၃၊ ဂါထာ။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၁၃၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၀၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၀။ ။ထေရ–ပါ–၂၀၉၊ ဋီ–၅–အုပ်–၁၁၇။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ဤနှင့် အဘာဝိတစိတ္တ၊ ဘာဝိတစိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋီ–၅–အုပ်–၁၁၆၊ ဤနှင့် ရာဂကိုလက်ခံသောပုဂ္ဂိုလ်၊ လက်မခံသောပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟဂ္ဂုနသုတ်။ ။ဖ–ပါ–၃၃၃၊ ဋီ–၁၂၆၊ သေမဏိနီးခွဲ တရားနှာရကျိုး ၆-ပါး၊

(၁) ဘုရားရင်ကိုဖူးမြင်ရ၍ တရားတော်ကိုနာရမှုကြောင့် အနှာဂါမ်၊ ဖြစ်နိုင်၏၊

(၂) ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကို ဖူးမြင်ရ၍ ဓမ္မားတော်ကို နာရမှုကြောင့် အနာဂါမ် ဖြစ်နိုင်၏၊

(၃) မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့် တရားတော်၌ ဆင်ခြင်ရမှုကြောင့် အနာဂါမ်ဖြစ်နိုင်၏၊

(၄) (၅) (၆) ရဟန္တာ ဖြစ်နိုင်သောအကျိုးသုံးမျိုး၊ ပေါင်း ၆-ပါး။

ဗဟု ၆-ပါးဖြစ်လျှင်–တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ သုံးပါးပြစ်ကြောင်း ဟောသော မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၇၉၊ ဋ–၃၅၁။ ။အာနန္ဒသုတ်၊ ပါ–၄၈၀၊ (စက္ခုသမ္ဘယ စသည် ၆-ပါး)။

ဖာသုဝိဟာရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁၆၊ ဋ–၄၃၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းအကြောင်း ၅-ပါး၊ [1]မေတ္တာကာယကံရှိခြင်း၊ [2]မေတ္တာဝစီကံရှိခြင်း၊ [3]မေတ္တာမနောကံ ရှိခြင်း၊ [4]မကျိုးမပေါက် မပြောက် ကျေးဇူး သီလ ရှိခြင်း၊ [5]သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခြင်း။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဋ–၄၀၊ ဗျာန်ဇလေးပါး၊ ၁.ရဟတ္တဖိုလ်တစ်ပါး၊ ပေါင်း ၅-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးကို ဝင်စားနေသောဃုဋ္ဌိလ်အား ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း ဟောထား၏။

ဖီတဋ္ဌိဝုဏ္ဏိပတ္တံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဂ–ဋ–၂၄၉၊ ပါ–၁၃၀။

ဖြစ်လျှင်ဒုက္ခ၊ မဖြစ်လျှင်သုခ။ ။ပဌမသုခသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၃၁၈။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊ သာသနာတော်၌ မမျှော်ပိုက်လျှင်ဒုက္ခ၊ မျှော်ပိုက်လျှင် သုခဟု ဟောထား၏။

အပဒါနပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဖလဒါယကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၁၁။ ။ပါ–၁၇၆၊ ဋ–၁၄၂၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ပါ–၂၇၀၊ ဋ–၁၉၃။ ။ပါ–၂၈၄၊ ဋ–၁၉၇၊ သစ်သီးမျိုးစုံ လှူရကျိုးမျှား။

ဖလကဒါယကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ စန္ဒကူးပျဉ်ချပ်ကို လှူရကျိုး။

ဖလပိဋ္ဌလှူရကျိုး ၁၂-ပါး ဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၈။

ဖာရုသကဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၃၄၃၊ ဖက်သက်တရော်သီးလှူရကျိုး။

ဗုသိတကမ္မိယတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၀၈၊ ပန်းကုံးနှင့် ရေလှူရကျိုး။

ဖျာလှူရကျိုး။ ။ကိလဉ္ဇဒါယကထေရ်အလောင်း၊ပါ–၂၄၆၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၇။

ဗျော်ရည်လှူရကျိုး။ ။၁၀-ပါ း ဂါထာ၊ ပါ–၃၆၉။ ။ပါ–၂၄၈၊ ဌ–၁၈၈၊ (ဒုတိယနှာဂိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန်၊ ပါ–၇၊ ဌ–၃၈၊ ဦးလည်း ၌)။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ

(၈)

ဗကပြဟ္မာသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၁၉၀၊ ရင်းပြဟ္မာ၏ရှေး အတိတ်အကြောင်းများနှင့် အယူမှားနေပုံကို အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ ဗကပြဟ္မာနှင့် ဘုရားရှင်တို့ ပုန်းတမ်းကစားကြပုံ၊ ပြဟ္မနိမန္တနိဂဿုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၀၊ ထိုစဉ်အခါက ဘုရားရှင်ဟောသော ဂါထာများ–

ဘဝေါဟံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဘဝဠ္ဠ ဝိဘဝေသိနံ။
ဘဝံ နာဘိဝဒိ ကင်္ခိ၊ နန္ဒိဠ္ဠ နဥပါဒိယိန္တိ။ ။

ဟူသည်တည်း။ ။ဗကပြဟ္မာက ဘုရားရှင်အား ရှုံ့ချခဏ်း၊ ပါ–၄၀၃၊ ဌ–၃၀၄။ ။ရင်းပြဟ္မာ၏ အတိတ်ဝတ္ထုများ။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၉၃။ ။ နေတ္တိ–ဌ–၂၄၇။ ။အဝ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄၊ ဆောင်ပြထားပုံ။ ။ရင်းပြဟ္မာမှာ ဘုရားလောင်း၏ ဆရာရသေ့ဖြစ်ဖူးသေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၁၃၃၊ ၃၄၃။ ။ဗဒ္ဓ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၃၇၊ ရင်း၏မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ချေဖျက်တော်မူခဏ်း၊ အကျယ်။

ဗကုလာထေရိဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဌ–၂၈၃၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ဒီဃစက္ခုကာနံ ယဒိဒံ ဗကုလာ၊ ရင်းထေရီမှာ ဒီဃစက္ခုက အရှင်၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးခံယူရသည်ဟူလို။

ဗန္ဓန ၂-မျိုး။ ။နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ (အစ္စတ္ထိက ဗန္ဓန၊ ဗာဟိရ ဗန္ဓန)၊ **မဟာနိ** ဌ–၇၈၊ ပါ–၁၈၊ (နှောင်ဖွဲ့ခဏ်းဌ ရေးခြုံ)။ ဗန္ဓနသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၇၊ ဌ–၈၉၊ တဏှာကင်းက နှောင်ဖွဲ့မှုရှင်းကြောင်းဂါထာ။ ။ ပါ–၇၆၊ ဌ–၁၃၄၊ ကာမဂုဏ်ခံစားမှု လွတ်ကင်းမှုနှောင်ဖွဲ့မှု ကျွတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၃၄၊ ဌ–၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ အတ္တဟု ယူမှားသူမှာ ကိလေသာ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရတတ်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ ဗန္ဓနသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–ဂ–ပါ–၃၈၊ ဌ–၂၁၇၊ မိန်းမနှင့်ယောကျ်ားတို့ အပြန်အလှန်နှောင်ဖွဲ့မှု ဂ-မျိုးကို ဟောထား၏။ ဇင်ခြင်း၊ ကြိုးရယ်ခြင်း၊

ဇရေပြောဆိုခြင်း၊ ဇဝတ်စားသောက်ယင်ခြင်း၊ ဗပန်းစသည်လက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ဓာတ်အမွေးအကြောင်အနှံ့၊ ဒုဿရုဿာကောင်း၊ ဂုဏ်အတွေ့အသိ၊ ဤ ဂ-မျိုးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ကြသည်ဟူလို။

ဗန္ဓု ၄-မျိုး။ ။(ဆွေမျိုး)၊ ဉာတိဗန္ဓု၊ ဂေါတ္တဗန္ဓု၊ မန္တဗန္ဓု၊ သိပ္ပဗန္ဓု၊ သုတ္တ—ပါ—၂၀၈—၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၀၁။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၊ ဌ—၄၆။ ။ စူဠနိ—ဌ—၁၂၇၊ ပါ—၂၈၈။

ဗလသံယုတ္တ။ ။မဟာ—သံ—ဟိ—၂၁၈၊ ဌ—၂၀၁။ သဒ္ဓါဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ်၊ ဤ ၅-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ ဗလသုတ်များ၊ အံ—၅-ဗျာ—၂၁၇၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ သြတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ။ ။ သံခိတ္တဗလသုတ်၊ အံ—၇-ပါ—၃၉၆၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ ဟိရိ၊ သြတ္တပ္ပ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဤ၌ ၇ ပါးဟောထား၏။ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ။ ။ ဝိတ္ထတဗလသုတ်၊ ပါ—၃၉၇။ ။အံ—၁—ပါ—၄၂၊ ဌ—၃၈၈။ ။ဗလ သုတ်၊ ၉—ပါ—၁၇၃၊ ဌ—၂၆၁၊ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ အနုဿတိ၊ သင်္ဂါဟဗလ ၅-မျိုး။ ။ဗလကထာ၊ ဝဋ္ဌိသံ—ပါ—၃၅၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၇၊ လောကုတ္တရာဆိုင်ရာ ဗိုလ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၉၊ ဌ—၄၇၊ သဒ္ဓါဗလစသည် ၇-ပါး။ ။ဗလဝါးတန် ဂါထာများ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၃၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၂၂၊ ဗာဟုဗလ၊ ဘောဂဗလ၊ အမစ္စ-ဗလ၊ အဘိဇစ္စဗလ၊ ဝဏ္ဏာဗလ။ ။ဗလရာသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊ ၂၁၊ ဌ—၁၆၇၊ သဒ္ဓါဗိုလ် စသည်၇-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဗလ ၂-မျိုး၊ (သမထဝိပဿနာ)၊ ဝီသုဒ္ဓိ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၄၅။ ။ဗလ ၄-မျိုးကို ဟောသော ပဋ္ဌိသံ၏နုဗလသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၄၅၉၊ ဌ—၃၄၀၊ ပဋ္ဌိသံ၏နု-ဗလ၊ ဘာဝနာဗလ၊ အနုဝဇ္ဇဗလ၊ သင်္ဂါဟဗလ။

ဗလီနတ်စာ ကျေးလာခဲ့ပုံ အစဉ်အလာ။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၃၀၈၊ **အာ-ဌ**ဝက ဘီလူးကြီး သောစာပန်ဖြစ်သွားပြီးနောက် မင်းနှင့်တကွ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က ရင်းကို ပန်းနှံသာ စားသောက်ဖွယ် စသည်တို့ဖြင့် ပြုစုခဲ့ ကြပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၁၂၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၁။ ။ခုဒ္ဒက—ပါ—၅၊ ဌ—၁၄၂၊ ဒီဃစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိ-ဟူသောပုဒ်၌ ဗလိပုဒ်အဖွင့်၊ အမျှဝေခြင်းကို ဗလိ ပြုသည်ဟု ပြထား၏။

ဗလိ ၅-မျိုး။ ။အံ—၅—ပါ—၃၉၂၊ ဌ—၂၂၊ ဉာတိ၊ အတိထိ၊ ပုဗ္ဗပေတ၊ ရာဇ ဗေဝတာဗလိ။

ဗလိဗဒ္ဓသုတ်။ ။နွားလားဥာဏမာ ဝုဋ္ဌိလ်ားမျိုး၊ အံ-၄-ပါ-၄၂၃၊ ဋီ-၃၂၈။ ။ဗလိဗဒ္ဓ[1]ပြန်ခဲ့လေ၊ အာဘီ-၄-ဗေါ-၁၅၃၊ ဋီ-၂၃၊ (အကျယ် ရေးခဲ့ပြီ)။

ဗဟုဿုတနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရင်းပုန်ကို အရေကောက်ပြပုံ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၅၁၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၁၂၃။ ။ဗဟုဿုတနှင့် အကျင့်လေးချက် လှည့်ပြပုံ၊ အံ-၄-ပါ-၃၁၃၊ ဋီ-၂၅၁။ ။ဗဟုဿုတ၊ ဓမ္မဓရမည်ပုံ၊ ပါ-၄၉၇၊ ဋီ-၃၆၀။ ။ဗဟုဿုတပြစ်ကြောင်းလေးပါး၊ ပါ-၅၆၈၊ ဗဟုကာရသုတ်၊ [1]သပ္ပုရိသသံသေဝ၊ [2]သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ [3]ယောနိသောမနသိကာရ၊ [4]ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။ ။ဗဟုဿုတ [1]-မျိုး၊ (ဝင်ယတ္တိ၊ ပဋ္ဌေဝေ) ဤ ဗဟုဿုတ [1]-မျိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မြိုဝဲရန် ဂါထာသုတ္တ-ပါ-[1]၂၀၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၉၉။ ။အပ-ဋီ-ပ-အုပ်-[1]၀၇။ ။စူဠနိ-ပါ-[1]၂၇၊ ဋီ-၁[1]၂။ ။ဗဟုဿုတ [2]-မျိုး၊ နိဿယမုစ္စကဗဟုဿုတ၊ ပရိသုပဋ္ဌာဂ ဗဟုဿုတ၊ ဘိက္ခု-နောဝါဒက ဗဟုဿုတ၊ ဝိ-[1]-ပါ-၇၃၊ ဋီ-၅၄။ ။[3]-မျိုး၊ သမ္ဘတ္တက ဗဟုဿုတတစ်မျိုးထည့်၊ ဒီဃ-[1]-ဋီ-၁၁၉၊ ပါ-၆၆။ ။ဗဟုဿုတရှိသူကို လိုလားလှသော မဟာကပ္ပိန်မင်း၊ တံခါးလေးဘက်၌ ဗဟုဿုတရှိသူလာ လျှင် သူ့ခေါ်ခဲ့ရန် အစောင့်ချထားပုံ၊ ထေရ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၇၉။ ။ဗိုဇ-ဋီ-[1]၅၅၊ [1]၅၆။ ။ဗဟုဿုတနှင့် သီလ နှစ်ပါးပြည့်စုံမှ ချီးမွမ်းကြ ကြောင်းက ထာမျှား၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၄၅။ ။ဗဟုဿုတရှိသူ၏ အကျိုး ကိုပြသောဂါထာမျှား၊ ထေရ-ပါ-[1]၃၄၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၄[1]၂၊ ၄[1]၄၊ ဗဟု-ဿုတရှိသူ မာနကြီးလျှင် အကာအဲကဲ မီးထွန်းပြသည်နှင့် တူကြောင်း ဥပမာဂါထာလည်းပါ၏။ ။ဗဟုဿုတရှိသော ရဟန်းကို ဘုရားရှင်က သူ၏ ကိုယ်စားထားရှိ ဗုဒ္ဓဟူသော အမည်ဘွဲ့ထူးကို ပေးအပ်တော်မူခဲ့ပုံ၊ ဒီဃ-[1]-ဋီ-[1]၆[1]၊ ပါ-၁၀ (ဧသော ဟိ ဘိက္ခု နဗဟုမ္ပဝကံ သာဝကောနာမ ဗုဒ္ဓေါ နာမ သော စုန္ဒာတိ၊ ဣတိ ဘဂဝါ ဗဟုဿုတံ ဘိက္ခုံ အတ္တနော ဌာနေ ဌပေသိ)။

ဗဟုဇနဟိတသုတ်။ ။ဣတိ-ပါ-[1]၄၄၈၊ ဋီ-[1]၄၄၈၊ ဘုရားရှင်၊ ရဟန္တာ၊ သေက္ခ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးရှိလျှင် လောကမှာ ကျေးဇူးများလှကြောင်းဟော တားဇော်။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။ပါ-[1]၆[1]၂၊ ဋီ-[1]၂[1]၂၊ ဒကာနှင့်ရဟန်းတို့ အပြန်အလှန် ကျေးဇူးများကြကြောင်းဟောထားဇော်၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာမျှား။

ဗာကုလမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ ဌ–၂၃၆၊ အကျယ်။ ။ထေရ်–ပါ–၂၆၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၉။ ။ဗာကုလတ္ထေရ အပဒါန်၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၃၊ သက်တော် ၁၆၀-ရှည်၏။ ။ပဏ္ဏ–၃–ပါ–၁၆၅၊ ဌ–၁၃၅၊ ဗာကုလသုတ်၊ ၎င်းမထေရ်ဝတ္ထုနှင့် အံ့ဩဖွယ် ၃၇-ချက်ကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထား၏။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၈၉၊ ဌ–ဒု– အုပ်–၂၇၉၊ ဥဏာဝိပ္ပါရိဒ္ဓိ။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅–၌ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အပ္ပါဗာဓာနံ ယဒိဒံ ဗာကုလော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ပေးထား တော်မူ၏။

ဗာရာဏသီမြို့ခေါ်တွင်ပုံ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၂။ ။အမည်အမျိုးမျိုးတွင်ခဲ့ဖူးပုံ၊ စရိယာ–ဌ–၁၇၇။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၁၂၂။ ။မြို့တွင်း ၁၂-ယူဇနာရှိ၍ နိုင်ငံအလုံးမှာ ယူဇနာ(၃၀၀)ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၁။

ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၀၁၊ ဌ–၁၄၉၊ ၎င်းတို့၏အပြစ်နှင့် အကျိုးကိုအကျယ်ဟောထား၏၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဗာလ-ပဏ္ဍိတယူပုံ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ပုထုဇဉ်မှန်သမျှကို ဗာလ၊ ရဟန္တာကို ပဏ္ဍိတ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၂၊ ဌ–၃၆။ ။အံ–၂–ပါ–၈၂၊ ဌ–၅၃။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၊ ပါ–၃၁၉။

ဗာလလက္ခဏာ ၃-ပါး။ ။စိန္တီသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၇၁။

(၁) ဒုစ္စိန္တိတစိန္တီ–မကောင်းသော အကြံအစည်ကိုသာ ကြံစည်လေ့ရှိခြင်း၊ (မနောဒုစရိုက် သုံးပါးစသည်)။

(၂) ဒုဘ္ဘာသိတဘာသီ–မကောင်းသော စကားကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း၊ (ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးစသည်)။

(၃) ဒုက္ကဋကမ္မကာရီ–မကောင်းသော အမှုကိုသာ ပြုလုပ်လေ့ရှိခြင်း၊ (ကာယဒုစရိုက် သုံးပါးစသည်)။ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၊ ပဏ်။ ။ ပေဌက–ပါ–၂၁၀၊ အပြစ်ကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၆၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၈၊ ဌ–၂၅၆။

ဗာလဝဂ္ဂ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၂–မှ–၃၄၅–အထိ၊ ဗာလနှင့်စပ်၍သိမှတ်ဖွယ်များ။ ။ဗာလအစစ်မည်ပုံဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၀။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၉။ ။ဗာလကုမုဒနာဌေဟိ-စသောဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၂၈၊ ဌ–၁၇၃၊ မအပ်မရှု၊ ပြုလုပ်ပါ၊ ဗာလာခေါ်ထိုက်ဘိ-

ဟူလို။ ။အစ္စယသုတ်၊ ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ အုပြင်ကို အပြစ်ဟုမမြင်သူ၊ တောင်းပန်ပါလျက် မကြေနပ်သူကို ဗာလခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ–၂–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၄။ ။ဗာလ၊ ဂ၊ ပါ–၈ ၊ ဋ္ဌ–၅၅၊ ဗာလ အမျိုးမျိုးကို ဟောထား၏၊ မကျရောက်သော တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်လို၍ ကျရောက်လာသောတာဝန်ကိုမူ မထမ်းဆောင်သူကို ဗာလ·ဟု ဟောထား၏။ ။၃–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ ဗာလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဗာလတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးသောအကြောင်းများ၊ ပါ–၈၈၊၈၉၊ ဋ္ဌ–၅၉။။လက္ခဏသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၇၀၊ ဗာလတို့က တောမီးနှင့်တူ၍ ပဏ္ဍိတတို့က မိုးရေနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။ ဗာလမည်ပုံအမျိုးမျိုး၊ ဒုစ္စရိတ၊ဂ၊ အံ–၄–ပါ–၅၅၀၊ ၁၊၂၊ ဋ္ဌ–၄၉၀။ ။ ကမ္မသုတ်၊ ပါ–၅၇၅။ ။ခတသုတ် (ပ–ဒု) ပါ–၃၁၉၊၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၀၊ (ရေးခဲ့ပြီ)၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ။ ။ဒုတိယဥဒ္ဓရေလသုတ်၊ ၄–ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊ ဗာလထေရ၊ ပဏ္ဍိတထေရမည်ပုံ ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်။ ။ယောင်းမဥ္ဇပမာ-ဗာလအတွက်ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀။

ဗာလခရီးသွား- လမ်းမှားတတ်ကြောင်း ဥပမာဂါထာများ။ ။ဗာလတို့မှာ သံသရာခရီးသွားဆဲ့ ရုံခါလမ်းမှန်ရောက်၍ ရုံခါလမ်းမှားရောက်တတ်ကြောင်း၊ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြမပါသော အကန်းလမ်းသွားသည်နှင့်တူကြောင်း ဥပမာဂါထာများ၊ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၄။ ။ ပဋ္ဌိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ––ဒု–အုပ်–၁၇၇။ ။ဂင်းတို့မှာ ဝဋ္ဋဒုက္ခကိုသာ ဖြစ်စေကြောင်း၊ ဥပါဒါနသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–၇၅။

ဗာလနှင့်ပေါင်း ပျက်စီးကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–၁၀၆။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။မဟိဋ္ဌာမုခဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၁။ ။ဂေါဓဇာတက–ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–၅၁၄။ ။ဟာလိဒ္ဒိရုဂဇာတက–ပါ–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၀၀။ ။ဣန္ဒသာမာနဂေါတ္တဇာတက–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇။ ။ဒဓိဝါဟနဇာတက–ပါ–၄၈၊ ဋ္ဌ–၉၆။ ။ မနောဇဇာတက၊ ပါ–၁၅၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၂။ ।သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက–ပါ–၃၂၈၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၂။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၈၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၅၄။ ။ပါ–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–၅၄၉။ ။အပဏ္ဏကဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၁။ ။ဗာလကြောင့်ဘေးဖြစ်ပုံ၊ ရင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ အံ–၃–ပါ–၉၉၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၆။ ။အသောနှာစ ဗာလာနံ-ပုဒ်အဖွင့်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၊ မဂ်လသုတ်။ ။

ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဌ–၁၀၆။ ။အပုပ်ထုတ်ရာ၊ သစ်ရွက်မှာလည်း၊ နံစ္ဆာ မကောင်း၊ အနံ့ထောင်းသို့ ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ ဌာတိ–ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၂၉၉၊ ၂၃၀။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၀၆။ ။ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၃၃၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၃၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၆။ ။ဗာလကိုမြင်ရ မကြားရအောင် ဆုတောင်းခန်းနှင့် ဗာလနှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်း အပြစ်ပြဂါထာမျှား၊ စရိယာ–ဌ–၂၆။ ။ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၂၆၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၄၁။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၀၇။

ဗာလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဗာလတို့၏ အတတ်ပညာနှင့်အစိုးရမှုမှာ နောက်အခါတွင် အကျိုးမဲ့ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–၀–အုပ်–၃၂၆။ ။ဗာလတို့မှာ သုခကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခကြောင့်လည်းကောင်း ပင်ပန်းနေကြကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၁၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၇။ ။ဗာလတို့မှာ ပစ္စည်းကိုသာလည်းကောင်း ဘုန်းကြီးသူကို အာလည်းကောင်း အလေးပြုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ–၂၄၈၊ ဌ–၀–အုပ်–၃၁၈၊ ၉။ ။ဗာလတို့မှာ ဂေဟိုလ်ရ၍ ဘုန်းကံနည်းသူကို အထင်အမြင်သေးတတ်ကြ၍ ဘာမျှမရတဲ့ ဘုန်းကြီးသူကိုမူ အထင်ကြီးတတ်ကြကြောင်းဂါထာမျှား၊ ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၃၁ ၉။ ။ဗာလတို့ ကျေးဇူးမသိတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၂၂၈၊ ဌ–စ–အုပ်–၉၉။ ။ဗာလအားရှိ ပျက်စီးတိုးတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၈။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၂၀။ ။(ဗာလာနံ မန္ဒ ဗုဒ္ဓိနံ ရဂ်ဂွမော ရာဂမတ္တံ ဇနေတိ၊ ပိယော ဟောတိ–စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၂၊ ပါ–၄၈၊ ဌ–၆၇။ ။ဗာလတို့မှာ လူဖြစ်လာသော် အောက်တန်းစားအမျိုးဌာန သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ၃–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၁၅၁၊ အမှောင်ကလာ အမှောင်ပြန်သွား)။

ဗာဝရီရသေ့ကြီး။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးက ဘုရားရှင်ထံသို့ ပုစ္ဆာမေးရန် ပုဏ္ဏားလူမျိုး ရသေ့လုလင် ၁၆ ယောက်ကို စေလွှတ်ခန်း၊ စူဠနိ–ပါ–၁၊ ပါရာယန ဂ္ဂ၊ ဝတ္ထုဂါထာ။ ။ရင်း ၁၆-ယောက်အမည်၊ ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၇၇။ ။ပါ–၃၀၇၊ ဂါထာမျှား။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးမှာ အနာဂါမ်တည်သွားကြောင်း၊ စူဠနိ–ဌ–၀၆။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၂။ ။ဗာဝရီရသေ့ကြီးထံ ပုဏ္ဏားတစ်ဦးက အတင်းအခမ်းအလှူခံရာတွင် နတ်သားတစ်ဦးက ဘုရားရှင်ထံသွား၍ တိုက်တွန်းပုံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တူသောတရား ၎င်းတရားကို ကျစေနိုင်သောတရားကိုမေး၍ ဖြေထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။ ။ဗာဝရီပုဏ္ဏားကြီးက တူဖြစ်သူ အဇိတလုလင်အား ဘုရားရှင်ထံ ဘုရားဟုတ် မဟုတ် စုံစမ်းခိုင်းပုံအကျဉ်း၊ အံ–ဌ–၂၉၅။

၁၁ဟိယဒါရုစီရိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၊ ဋီ–၂၁၇၊ အကျယ်။ ။ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၃၂၊ ကဿပဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးနောက် တောင်ပေါ် တက်ကျင့်သော ရဟန်း ၇-ပါးတွင် တစ်ပါး အပါအဝင်ဖြစ်၏။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၈၄၊ ဋီ–၇၀။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၄၀၈၊ ရဟန္တာဖြစ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ ခိပ္ပါဘိညာအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရခဲတော်မူ၏။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇–၌၊ ဧတေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ခိပ္ပါဘိညာနံ ယဒိဒံ ဗာဟိယော ဒါရုစီရိယော။

ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး။ ။ရင်းနှာမည် ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၃၁၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၆၉။ ။ရင်းက ပုဏ္ဏသာတိမင်းထံ ပေးပို့သော ရတနာသုံးပါးလက်ဆောင်၊ ခု–ဋီ–၁၉၈။ ။ဗိမ္မိသာရပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဥဒါန–ဋီ–၉၂၊ ပါ–၈၈။ ။ဒီဃ–ပ–ဋီ–၂၄၉၊ ပါ–၁၀၄။ ။ရင်း၏ အတိတ်အကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋီ–၁၇၀။ ။သဒ္ဒါ–သံ–ဋီ–၇၊၈၊၉။ ။ရင်း၏ နိုင်ငံအကျယ်အဝန်းမှာ ယူဇနာသုံးရာရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၃၃။ ရင်း၏ နိုင်ငံတွင်းရှိ သေဋ္ဌေးကြီး ၆-ဦး၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၄၃။ ။အံ–၁–ဋီ–၃၁၂၊ (ဇောတိက၊ ဇဋိလ၊ မေဏ္ဍက၊ ပုဏ္ဏ၊ ကာကဝလိယ–၅–ဦး)။ ။ အသံဟူသမျှ အကုန်သိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၄၈။ ။ ခြေထောက်ကုဒါးပြင့် အခွံခံရသည်မှာ စေတီတော်ရင်ပြင်တွင် ဖိနပ်စီးခဲ့မှု၊ ခြေမဆေးဘဲ သံယောက ဖျာအခင်းပေါ်၌ နင်းခဲ့မှုကြောင့်ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဋီ–၁၂၆။ ။ရင်းမှာ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်တွင် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏ အပေါင်းအဖော် (၀၊) အလုပ်အကျွေး ဇနဝသဘာနတ်သားဖြစ်ရကြောင်း။ ဇနဝသဘာသုတ်။ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၆၆၊ ဋီ–၂၃၁။ ။၁–ဋီ–၁၂၆။ ။ဗိမ္မိသာရသမာဂမကထာ၊ ဝ–ခ–ပါ–၄၅၊ ဋီ–၂၅၃ ဘုရားရှင်နှင့် ဦးစွာတွေ့ဆုံ၍ သောတာပန်တည်ခန်း။ ။ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး၏ သမီးကော် စုန္ဒီမေးလျှောက်၍ ဖြေထားသော စုန္ဒီသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၉၊ ဋီ–၁၇၊ ရတနာသုံးပါး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုး ဂါထာများ၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ဗိဇ ၅-မျိုး။ ။(မူလဗီဇ၊ ခန္ဓဗီဇ၊ ဖဒုဗီဇ၊ အဂ္ဂဗီဇ၊ ဗီဇဗီဇ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၆၊ ဋီ–၇၉။ ။အံ–၄–ပါ–၅၃၀၊ ဋီ–၃၇၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။ဝိ–၂–ပါ–၅၂၊ ဋီ–၂၇၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၇၀။

ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၉။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၆၁။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၈၇၊ ပါ–၃၃၁။ ။ကျတိ–ဌ–၁၄၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၈။ ။ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၂၇၆။ ။ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူသောသုတ်များ၊ သမ္ဘုဒ္ဓသုတ်၊ ပုနဗ္ဘဝသုတ်၊ ပဌမပုဗ္ဗေ သမ္ဗောဓသုတ်၊ သံ။ ။ဒေါဏသုတ်၊ ပုနဗ္ဘဝသုတ်၊ အသဒဒသုတ်၊ ပုဗ္ဗေဝသမ္ဗောဓသုတ်–အံ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၉၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ အသဘ၊ အားဒိန၀၊ နိဿရဏ၊ ဤသုံးပါးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ထိုးထွင်းသိပြီးမှသာ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ဝန်ခံတော်မူကြောင်း

ဗုဒ္ဓ ၄-မျိုး။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၄။ ။(ဝိသဗ္ဗညူဗုဒ္ဓ၊ ၂ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ၃စတုသစ္စဗုဒ္ဓ၊ ၄သုတဗုဒ္ဓ)။ ။အံ–၁–ဌ–၇၉။ ။၃-မျိုး၊ သာဝကဗုဒ္ဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ ဥဒါန–ဌ–၅၃၊ ပါ–၈၁။ ။ဗုဒ္ဓဘူမိ ၄-မျိုး ဂါထာ၊ (ဥဿာဟ၊ ဥမ္မင်္ဂ၊ အဝတ္ထာန၊ ဟိတစရိယ)။[၈] ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၅။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၈။

ဥဿာဟော ဝိရိယံ ဝုတ္တံ၊ ဥမ္မင်္ဂေါ ပညာ ပဝုစ္စတိ။
အဝတ္ထာနံ အဓိဋ္ဌာနံ။ ဟိတစရိယာ မေတ္တာဘာ၀နာတိ။

ဗုဒ္ဓဟူသော ဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ကျတိ–ပါ–၂၃၈၊ ဌ–၁၄၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁၊ အကျယ်။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၉၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၀၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၁၊ ဝိဂ္ဂဟအမျိုးမျိုး။ ။ဗုဒ္ဓပုဒ်ကို အကျယ်ဖွင့်ဟောထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၇၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၉၇၊ ။မဟာနိ–ပါ–၃၆၃၊ ဌ–၃၈၉။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၊ ဌ–၄၊ ဝိဂ္ဂဟများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ဗုဒ္ဓ၀ဂ္ဂ၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၂၄၃၊ ဌ–၁။

ဗုဒ္ဓထောမနာ ဂါထာများ။ ။သေလသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၅၁၊ ဌ–၂၇၅၊ ၂၈၉။ ။ဂမနင်္ဂေါနကထာ၊ သွားလာရာ၌ ချီးကြူးထားသောဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်စရာအလွန်ကောင်းလှ၏၊ ဥဒါန–ဌ–၃၇၃။ ။ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၆၊ ၁၇။ ။သဌ္ဌာ–သံ–ဌ–၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃။ ။သေလတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၇၊ ဟေမ၀တသုတ်။ ။ဥပါလိသူကြွယ်က ချီးကြူးထားသော

ဂါထာမျှား၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၀၊ ၄၉၊ ဋ္ဌ–၆၀။ ။သေလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၃။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။အာပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၉၊ ၂၅၁။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၉၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဗုဒ္ဓဂုဏကထာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၀၇၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၃။ ။ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် သိကြားမင်းက ချီးကြူးထားသော ဂါထာမျှား၊ ဝိ–ဒု–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၄။ ။အာပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇။ ။ချီးကြူးခဏ်း၊ မဟာနိ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။ကြင်ရာတော် ယသော ဝေါမင်းသမီးက ချီးကြူးထားသော နရသီဟ ၁၀-ဂါထာ၊ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။ ။အာပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။ဆင်ဖြူတော်ဥပမာ ဖြင့် ကာဠဒေဝီယိမထေရ်က ချီးကြူးထားပုံ၊ နာဂသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။ ။ထေရ–ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၀၊ ဂါထာမျှား မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ရတနသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ ၁၄၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၀။ ။ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၃။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၅-မှ-၁၄-အထိ။ ။ပါ–၂၇၆၊ ၂၇၇၊ ဂါထာမျှား၊ ဋ္ဌ–၃၅၂။ ။ပိဋကိယာနိ ပုဏ္ဏား က ချီးကြူးထားပုံ၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၆၊ ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို စရိယ၊ သရီရ၊ ဂုဏ သုံးမျိုးဖြင့် ချီးကြူးကြပုံ၊ အံ–ဂ–ဋ္ဌ–၂၀၀။ ။သိကြားမင်းက ချီးကြူးထားသော အဋ္ဌယထာဘူစ္ဆဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။အနောမသုတ်၊ ပရောသဟဿသုတ်၊ သံ။ ။၁၀-ဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊ ၂၀၆။ ။သွားလာရာ၌ ချီးကြူးထားပုံ၊ ၁၅၇။ ။သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို ချီးကြူးထားပုံ၊ ၃၆၀၊ ၄၂၁၊ ၄၅၀။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၊ ၃၉၊ ၄၅၊ ၁၅၉၊ ၁၇၇၊ ၃၇၈။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀၊ ၃၀၆၊ ၃၁၅၊ ၃၂၄၊ မန္ဒိုင်ယှဉ် မနိုင်ကြောင်း ဥပဝဂါထာမျှား။ ။၃၀၉၊ ၅၁၆။ ။အာပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ၂၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀၊ မန္ဒိုင်းယှဉ်နိုင်ကြောင်း ဥပမာဂါထာမျှား၊ ကျွက်မှတ်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ ၇၆၊ ၉၂၊ ၉၃။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ၅၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၀၊ ၃၃၁။ ။မောဃရာဇထေရ် အလောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၆၊ ၉၇။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀။ ။ဥပါလိထေရ်၏ တူတော်အလောင်း၊ ပါ–၁၀၂။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀။ ။ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၅။ ။တိရိ-သိယထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၂၉၂။ ။ပါ–၃၇ဂ၊ ၃၇၉၊ ၃ဂ၉၊ ၄၁ဂ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၃၊ ၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ၁၅၉၊ ၁၆ ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၃၊ ၃၇၄၊ ၄၂၇။ ။မိဏေ့းတော် လျှောက်ထားသော ဂါထာမျှား၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ၂၁၁။

ဗုဒ္ဓကိစ္စ ၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်တို့နေ့စဉ်အချိန်မှန် ပြုလုပ်သော ကိစ္စ ၅-မျိုး၊ (၁ပုရေဘတ္တကိစ္စ၊ ၂ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စ၊ ၃ပုရိမယာမကိစ္စ၊ ၄မဇ္ဈိမယာမကိစ္စ၊ ၅ပစ္ဆိမယာမကိစ္စ)၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၂၄၊ အကျယ်ပြုဆိုထား၏။ ။ အံ–ဘ–ဌ–၄၈။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဒီဃ–ဌ–ဘ–၄၆။ ။ ဇာတက–ဌ–မ–အုပ်–၃၅။

ဗုဒ္ဓစက္ခု ၃-မျိုး။ ။ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု သုံးမျိုးအရကောက်ပြပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၁၈၃။ ။၅-မျိုး၊ ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ သမန္တစက္ခု၊ ဉာဏစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဓမ္မစက္ခု၊ အဘိ–ဘ–ဌ–၃၄၄၊ ပါ–၁၅၃။ ။ (စက္ခုခေါ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဗုဒ္ဓစက္ခုနှာပိ စက္ခုမှာ ပုဒ်အဖွင့်၊ စူဋနီ–ပါ–၁၂၃။ ။မဟာနီ–ပါ–၂၂၉၊ ၃၅၉၊ ဌ–၃၃၃။

ဗုဒ္ဓပါဝစနကို ခွဲပြခြင်း။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစန (ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော နှုတ်ထွက်စကားတော်) အမျိုးတွင် အစဦးဆုံးစကားတော်မှာ အနေကဇာတိ သံသာရံ စသော ၂-ဂါထာဖြစ်ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက–ဌ–၃။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနမျိုးကို ရသ၊ ဓမ္မ-ဝိနယ၊ ပဌမ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္ဆိမ စသည်ဖြင့် ခွဲဝေပြပုံ၊ ဒီဃ–ဘ–ဌ–ဘ၆။ ။အဘိ–ဘ–ဌ–ဘ၈၊ ဘ၉။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနမျိုးကို သက္ကဋ္ဌ စသော ဘာသာတစ်ပါးသို့ပြောင်းရှေ့ မတင်အပ်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၈၀၊ ဌ–၅၆။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၄၄၃။ ။ဗုဒ္ဓပါဝစနိယ မဟုတ်သောစကားများကို ပြဆိုခြင်း၊ ဝိ–၂–ဌ–၉။ ။ဗုဒ္ဓဘာသိတ၊ သာဝက၊ ဋ္ဌသိ၊ ဒေဝတာဘာသိတ-လေးချက်ခွဲပြပုံ၊ ဝိ–၂–ဌ–၈။

ဗုဒ္ဓသြဝါဒကထာ အကျဉ်းချုပ်ဂါထာ။ ။ဥဒါန–ပါ-၁၂၃၊ ဌ–၂၃၀။ ။ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃၊ ၄၊ သုံးဂါထာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၄၂၊ ဌ–၆၉။ ။ ဋီတိ–ဌ–၂၉၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၃၊ ၆၈၊ ၁၄၈၊ ၁၆၁၊ ဌ–၁၀၃၊ အကျယ်ရှင်းပြထား၏။ ။ဗုဒ္ဓါနုသာသနီ သုံးဂါထာ(တမျိုး)၊ စရိယာ–ပါ–၄၂၀၊ ဌ–၃၂၄။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃။

ဗုဒ္ဓဓဝနေယျပုဂ္ဂိုလ်။ ။ရင်းပုဂ္ဂိုလ်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သော်ပင် တရားထူး(မဂ်ဖိုလ်)ရအောင် မဟောပြော မပြသနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ပါ–၂၂၉။

ဗုဒ္ဓစံသကိုဟောကြားရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် တောင်းပန်ခဏ်း။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–၂၇။ ။ဗုဒ္ဓဝံသ၌ ဘုရားရှင်ပေါင်း ၂၅-ဆူဟောထား၏ ဌ–၈၃၊ ၃၄၈။ ။ဗုဒ္ဓပကိဏ္ဏကကထာ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့နှင့်

စပ်ရ်ှ မှတ်သားဖွယ်များ၊ အကျယ်၊ ပါ–၃၁၁၊ ဋ–၃၄၈။ ။(ဘုရားရှင် အခန်းဌ်လည်း ရှိ၏။)

ဗုဒ္ဓနှင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ခြားနားပုံ။ ။သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၅၉။ ။ရင်းတို့ ၂-ဦးမှာ အာပတ်မသင့်ကြကြောင်း၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၁၄၊ ဋ–၁၅၈။ ။ဗုဒ္ဓါနံ သိက္ခာပဒဝေလာနာမ နတ္ထိ၊ ပဏ်–၂–ဋ–၁၉၈။

ဗုဒ္ဓနှင့် သာဝကတို့ ခြားနားပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၅၄။ ။ခေါ်ပုံ ထူးပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ–၁၇၊ ဋ–၁၀၃။ ။ဗုဒ္ဓနှင့်သာဝကတို့မှာ ဝိမုတ္တိ၌ အထူးမရှိသော်လည်း ရှေသွားနှင့် နောက်လိုက်၊ ဝါသနာနှင့်တကွ ပယ်မပယ်ကား ထူးခြားကြကြောင်း ဖြေဆိုထားပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၃၁၊ ဋ–၂၄၂။ ။ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၇။ ။ဗုဒ္ဓနှင့် ပညာဝိမုတ္တိသာဝကပုဂ္ဂိုလ်တို့ အထူးကိုပြသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၅၄၊ ဋ–၂၅၆။ ။ နေဝသညာနာသညာဟာနနဗျာန်အတွင်းဌ် ၁၆-ပါးသော တရားတို့၏ လက္ခဏာကို ဗုဒ္ဓကသာ ပိုင်းခြားသိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဋ–၆၁၊ ပါ–၇၈။ ။ဂုဏ်ရပ်ခြင်းမတူသည်ကို ပြဆိုခန်း၊ အံ–၁–ဋ–၇၇။

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကထာ။ ။ပဌားရကျိုး ၂-မျိုး၊ အံ–၁–ဋ–၃၆၆၊ စိတ်ရှင်လန်းခြင်း၊ ဝိပဿနာ၏အခြေခံဖြစ်ခြင်း။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၉၁၊ အကျယ်။ ။ပဌားများရကျိုး၊ ၂၀၅၊ ၂၀၆။ ။အကျိုးပြဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၆၊ ၃၇၇၊ ၄၃၂၊ ၄၅၄။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၇၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၇၊ ၁၈၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၉။ ။သီလာနိသံသဇတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။ (ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ဆင်ခြင်းရကျိုး အခန်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ–ပါ–၄၆၊ ဋ–၁၁၉။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ စတ္တာရောပိ မဂ္ဂါ သုခပ္ပဋိပဒါ ဟောန္တိ။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၈၁။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ–၁၈၀။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ပန စတ္တာရောပိ မဂ္ဂါ သုခပ္ပဋိပဒါခိပ္ပါဘိညာ၀ အဟေသုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၀၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၅၆။

ဗုဒ္ဓါနံ အဋ္ဌာနေ ဂဠိတံနာမ နတ္ထိ။ ။အံ–၈–ဋ–၂၄၇၊ ပါ–၁၂၉။ ။ဥဒါန်–ဋ–၂၉၄၊ ပါ–၁၅၂။ ။ဋ–၃၆၃။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၁၄၄၊ ပါ–၈၆။

ဗုဒ္ဓါနံ ဒ္ဝေကထာနာမ နတ္ထိ။ ။နိဒါန်–သံ–ဌ–ဂ၆၊ဝ၆၉။ ။ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၃။ ။အံ–၁*ဌ–၁၂၉၊ဝ၆၂။ ။ဗုဒ္ဓါစ နာမ အာဒေယျဝစနာ ဟောန္တိ၊ (အဒ္ဒေဗ္ဗျဝစနာ)၊ အံ–၁–ဌ–၁၉၅၊ ၂၂၇။ ။ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၅၊ ဌ–၁၂၈။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–ဂ၂။ ။အဒ္ဒေဗ္ဗျဝစနာ ဟိ တထာဂတာ၊ ၃–ဌ–ဖ၊ပါ–ဖ။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ဝစနံ နာမ ရုဝံ အမောဃံ၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။အဘိ–၁–ဌ–ဂ၈။

ဗုဒ္ဓါနံ ဝဏ္ဏမဏ္ဍိုရံနာမ နတ္ထိ။ ။နိဒါနံ–သံ–ဌ–၁ဝ၈။ ။အံ–၁–ဌ–၁၂၈။ ။ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၂။

ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ စတုသစ္စဝိနိမုတ္တာ ကထာနာမ နတ္ထိ။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၃၁၂။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အသက္ကစ္စဓမ္မဒေသနာ နာမ နတ္ထိ၊ သဌ–သံ–ဌ–၁၄၂။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စ ဓမ္မဒေသနာ နာမ တိလက္ခဏမုတ္တာ နတ္ထိ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၂။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စိ အနုပဓာရေတ္ဝာ ကထနံနာမ နတ္ထိ၊ အံ–၁–ဌ–၃ဝ၆။ ။ဗုဒ္ဓါနံ အနုသန္ဓိကာနာမ နတ္ထိ၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉။ ။သာနုသန္ဓိကာဝ ဟောတိ၊ အဘိ–၁–ဌ–၁၇၉။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စ ကထာ ဒေါသော နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁ဝ။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ ဘဝင်ပရိဝါသော လဟုကော ဟောတိ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၆၊ ဘုရားရှင်၏ နှုတ်ထွက်စကားတော်မှာ အလွန်လျင်မြန်လှကြောင်း ဖွင့်ပြခန်း။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အန္တမသော ပါနီယေပိ ဒိဗ္ဗောဇော ပက္ခိတ္တော ဟောတိ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၂၆ဂ။

ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ ဗောဓိပတ္တိတော ပဋ္ဌာယ ဒ္ဝေပဋ္ဌဝိညာဏာနိပိ နိဗ္ဗာနနိန္နာနေဝ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၁၄၊ ပါ–၁၅၂။

ဗုဒ္ဓါနံ ပန သရီရေ ရုဒ္ဓေ ရုဒ္ဓေ ဇလိတ္ကံ နာ ဥပလိမ္ပတိ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၁ဖ၁၊ ပါ–၁ဝ၈။

ဗုဒ္ဓါစ နာမ ဂရဟိတမ္ပိ ယုတ္တကံ ဂရဟန္တိ၊ ပသံသိတမ္ပိ ယုတ္တကံ ပသံသန္တိ၊ အံ–၁–ဌ–၁ဝ၅၊ ၁၅၅။

ဗုဒ္ဓါနံ အနဘိရတိ ပရိတသိတံနာမ နတ္ထိ။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—၁၂၇။ ။ ဗုဒ္ဓါနံ ပန စိတ္တဝိဟေသာ နတ္ထိ၊ ဋ္ဌ—၁၃၄။ ။ဗုဒ္ဓါနဉ္စ သံယောဇနာနံမ နတ္ထိ၊ ၁—ဋ္ဌ—၃၀၁။ ။ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အာလသိယံ ဝါ ဩသန္နဝိရိယတာ ဝါ နတ္ထိ၊ ဝိ—၁—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂။

ဗုဒ္ဓါနဉ္စ သမ္ဗညုတညာဏသဟဝေ ဒသမလညာဏသဟ အဓိဂမနတော ပဋ္ဌာယ အညံ ကာတဗ္ဗံနာမ နတ္ထိ။ ။အဘိ—၄—ဋ္ဌ—၄၀။

ဗုဒ္ဓါစ နာမ ဓမ္မဂရုကာ၊ နု အာမိသဂရုကာ။ ။(နု အာမိသစက္ခုကာ-ဟူ၍ လည်း ရှိ၏)၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၂၂၆။ ။ဒီဃ—၂—ဋ္ဌ—ဂ၁။

ဗုဒ္ဓိစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော ပုရာဘေဒသုတ္တန်ဒွေသ။ ။မဟာနိ—ပါ—၁၆၁၊ ဋ္ဌ—၂၇၃။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၁၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၃။

ဗေဒင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဗေဒင်ကိုစ၍ တည်ထွင်ခဲ့ကြသော ရသေ့ ဂ-ဦးအုမည်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၃ဂ၁၊ ဋ္ဌ—၂၉၀။ ။အံ—၅—ပါ—၁၉၇၊ ဋ္ဌ—၆၆။ ။ပါ—၂၀၂။ ။ဗေဒင်သုံးပုံ၊ (ဣရုဗေဒင်၊ယဇုဗေဒင်၊ သာမဗေဒင်)၊ သုတ္တ—ပါ—၃၆၄။ ။ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၆၉။ ။အပ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၃။ ။ပဏ်—၂—ဋ္ဌ—၂၄၉၊ ပါ=၃၃၄။ ။အံ—၃—ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ပါ—၁၆၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၉၇၊ ၂၂၄၊ ၂၂ဂ။ ဋ္ဌ—၂၄၄၊ ဗေဒင်ကျမ်းများ၌ ပဌမတွင် သားကောင်ကိုသတ်၍ ယဇ်ပူဇော်မှုများ မပါရှိကြောင်း။ ။ဗေဒင်အမှန်ကို ပုဏ္ဏားအချို့တို့က ဖျက်ဆီး၍ ငွေရှာဖို့ အတွက် ယဇ်ပူဇော်ရန် သြဂ္ဂာဂဏာဇင်မင်းကြီးအား လျှောက်ထားခန်း၊ သုတ္တ—ပါ—၃၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၅၅။

ဗေဒင်သုံးပုံ၌ အနှစ်သာရမရှိဟု ပါရမီရှင်တို့ ယူဆခဲ့ကြပုံ။ ။ပုဏ္ဏထေရ်အလောင်းပြီးပြ။ ။ပုံ၊ (မန္တာဇာတိပုတ္တ ၊ အံ—၁—ဋ္ဌ—၁၅၆။ ။ဗာကုလထေရ်အလောင်း၊ ၂၃၆။ ။ဗာဝရီပုရောဟိတ်—၂၅၃၊ ပစ္စုပ္ပန်ကျွန်းသာ ရှိ၍ သံသရာအကျွန်းမရှိဟု မြင်ကြ၏။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၊ ၁၄၉၊ ၂ဂ၁၊ ၂ဂ၅၊ ၄၃၉။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၁၊ သုဘူတိထေရ်အလောင်း။ ။ဋ္ဌ—၁၃ဂ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏပိယအလောင်း။ ။ဋ္ဌ—၁၄၂။ ။နာဂသေနထေရ်အလောင်း သူငယ်ငြီးတွားပုံ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁ဝ။ (အံ၊ ထေရ၊ အပ၊ တို့၌ မျှားစွာရှိ၏)။

ဗေလုဝ နတ်စောင်း။ ။ရင်းနှတ်စောင်းကြီးကို မာရ်နတ်ကြီးထံမှ သိကြားမင်းက အချောင်မလိုက်ပုံ၊ သုတ္တ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၁၊ ပါ—၃၄၃။ ။ရင်းစောင်းအကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၂၁၁၊ ဋ္ဌ—၂၆၂။

ဗောဓိသတ္တ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ-ဥဒ-၂၃၀၊ ပါ-၂၆၁။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၇၊ ပါ-၂၀။ ။နိဒါန-သံ-ဌ-၂၀။

ဗောဓိသတ္တာနံ အဓိဋ္ဌာနံ နာမ သမိဇ္ဈတိ။ ။ဇာတက-ဌ-စ-အုပ်-၃၃၇။ ။ဗောဓိသတ္တာနံ ဟိ ပတ္ထိတံ နာမ သမိဇ္ဈတိ၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၆၆။ ။ဌ-မ-အုပ်-၃၀၁၊ ၃၀၈။ ။ဌ-ဆ-အုပ်-၂၄၇၊ ၂၇၉။ ။သိထိလ ကရဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ-၂-ပါ-၇၊ ဌ-၄၊ နုန္ဒဝိသာလဝတ္ထု(နွားမ)။ ။ဗောဓိသတ္တာ နာမ နိလ္လောလုပ္ပစာရိနော ဟောန္တိ၊ ဇာတက-ဌ-မ-အုပ်-၃၈၀။ ။ဗောဓိသတ္တာစ နာမ အပ္ပမတ္တာ ဟောန္တိ၊ ဌ-တ-အုပ်-၄၀၃။ ။ဒီဃ-၃-ဌ-၁၀၂၊ ပါ-၁၁၈၊ နု သက္ကာ ကေနဲ့စိ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကုသလသမာဒါနံ ဝိဿဇ္ဇာပေတုံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဌ် မြဲမြံစွာ ဆောက်တည်ထားမှုကို မည်သူမျှ မစွန့်လွှတ်စေနိုင် ဟူလို။ ။ဗောဓိသတ္တေန ဟိ တေနတ္တဘာဝေန ဝန္ဒိတဗ္ဗောနာမ အညော နတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ-ဌ-၃၂၃။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၆။ ။ဇာတက်-ဌ-ပ-အုပ်-၆၄။ ။ယံ ဟိ လောကေ အဓ္ဓရိယ ဌာနံ ဗောဓိသတ္တောဝ တတ္ထ အာဒိ-ပုရိသော-ဟု မိန့်ဟထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၁။

ဗောဓိသတ္တ ဓမ္မတာ ပဌ။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၉၂။ ဘုရားဒေလောင်းတို့မှာ ကြည့်ခြင်းကြီး ဂ-ပါးကို ကြည့်ရှုကြရာ၌ မြဲကြောင်းရှင်းပြခန်း။ ။ဗောဓိသတ္တ ဓမ္မတာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၊ ဌ-၂၀၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေပုံကို အကျယ်ပြဆိုခန်း။ ။ဗောဓိသတ္တ အဘိနိဓေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၂၆၊ ဌ-၅၀၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ပုံ ပြဆိုခန်း။ ။ဗောဓိသမ္ဘာရဌ် ဘာဝနာလေးမျိုး၊ စရိယာ-ဌ-၁၉၊ သဗ္ဗညုသမ္ဘာရ ဘာဝနာ၊ နိရန္တရ ဘာဝနာ၊ စိရကာလ ဘာဝနာ၊ သက္ကစ္စ ဘာဝနာ။ ။ဗောဓိသတ္တ-မာတု ဓမ္မတာ၊ အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၃။

ဗောဓိ ၃-ပါး။ ။ဘုရားရှင်၏ ဝါတော် ၄၅-ဝါအတွင်းကို ပဌမဗောဓိ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ-ဟူသော အရှယ်တော်သုံးမျိုးရှိကြောင်း စကားအမြွက်၊ ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၅၂။ ။ဗောဓိဝဂ္ဂ၊ ဗောဓိသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊(ပ-ဒု-တ) ဥဒါန-ပါ-၂၇၊ ဂ၊ ၆၅။ ဌ-၆၊ ၄၃၊ ၄၅၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဆင်ခြင်ပုံ ပြဆိုခန်း။ ။ဗောဓိကထာ၊ ဝိ-၃-ပါ-၁။ ဌ-၂၃၃၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၁ သတ္တာဟ စံနေတော်မူပုံ ပြဆိုခန်း။ ။ဗောဓိဆု ၃-မျိုး၊ ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၈၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိဆု၊ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိဆု၊ သာဝကသမ္ဗောဓိဆု၊ ဤဆု သုံးပါးကို အကျယ်ပြဆိုထားပြီ။

ဗောဓိသတ္တိ ဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၄၂၊ ပါ–၃၈၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၇၅၊ ပါ–၃၀၅၊ ၄-နက်။ ။ဖ-နက်၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ပါ–၃၂၆။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၈။ ဝိ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၉။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ဖ-ဌ် လာသောဂါထာ။

မဂ္ဂေ ဖလေ စ နိဗ္ဗာနေ၊ ရူကွေ့ ပညတ္တိယံ တထာ။
သမ္ဘည္ဟေ စ ဉာဏသ္မိံ၊ ဗောဓိသဒ္ဒါ ပနာဂတောဝ။

ဗောဓိပင်နှင့်စပ်၍ မုတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဗောဓိပင် ခေါ်ရပုံ ရှင်းပြခန်း၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၅၊ ပါ–၇၇။ ။အပ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၉၆။ ။ဝိ–၃–ဋ္ဌ–၂၃၄၊ ပါ–၁။ ။မဟာဗောဓိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၃။ ။ဗောဓိပင်တည်ရာမြေ၊ ပလ္လင်တော်တည်ရာမြေတို့သည် ကမ္ဘာပျက်လျှင် နောက်ဆုံး၊ ကမ္ဘာတည်လျှင် အဦးဆုံးဖြစ်ထုန်းကြောင်း မိန့်ဆိုသားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၅။ ။ဝိပဿီစသောဘုရားရှင် (၇)ဆူတို့၏ ဗောဓိပင်မျှားကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ–၃–ဋ္ဌ–၉။ ။ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုးပုံနှင့် ကိုးကွယ်ခဲ့ပုံကို ဟောသော ကာလိဂ်ဗောဓိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၂၈။ ။ဗောဓိပင်တောင်ကိုင်းကို သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ပို့ဆောင်ရာ အခမ်းအနားကို ပြဆိုခန်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၆၈။

ဗောဓိပင်၌ သုတ်သင် ရှင်းလင်းရကျိုး။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။တီးမှုတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ဋ္ဌ–၁၇၄။ ။အုဋ္ဌပလ္လင်လှူခဲ့ရကျိုး၊ ၂၄၆။ ။သုတ်သင်ရ၊ ပန်းလှူရ၊ ရှိခိုးရကျိုး၊ ဋ္ဌ–၂၈၃။၄၃၂။ ။မီးလှူရကျိုး၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀။ ။သုတ်သင်ရှင်းလင်းရ၊ပန်းလှူရကျိုး၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၄။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဝ၆။ ။ရေလောင်းလှူရကျိုး၊ပါ–၁၁၇၊ ဋ္ဌ–၈၀။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၀၊ ၁၁၂။ ။မီးလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၁၉၊ ဋ္ဌ–၈၃။ ။ပါ–၂၁၀၊ဋ္ဌ–၁၈၂။ ။ရှင်းလင်းရ၊တန်ခွန်လှူရကျိုး၊ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၈၄။ ။ဗောဓိပင်ကို စိုက်ပျိုးခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၈၅။ ။ရှင်းလင်းရ၊ သခွပ်ပန်းပွင့်လှူရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊ ၂၄၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ပွတ်လုံးနှင့် အင်္ဂတေလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၉၀၊ ၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၈။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉။ ။တံမြက်လှည်းရကျိုး၊ ပါ–၁၊၁၀၅။ ။ခရုသင်းမှုတ်လှူရ၊ ရှိခိုးရကျိုး၊ ပါ–၁၇။ ။<u>မှုခ်ဉီးလှူရကျိုး</u>၊ ပါ–၃၂၊၃၃။ ။ဗောဓိပင်၌ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၅။ ။ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ပြရန် ကြံစည်စိတ်ကူးလိုက်ရာ စိတ်ကူးသည့်အတိုင်း (၀၊) အဓိဋ္ဌာန်သည့်အတိုင်း တန်ခိုးပြာဋိဟာကို မြင်ရ၍ ၇-ရက်တိုင်တိုင် ပူဇော်ရသောအကျိုး၊

အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၅။ ။ဗောဓိပင်၌ ကာထားသော ပွတ်လုံးများကို ဆီသုတ်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၀၊ ၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၁။ ။ယပ်ခပ်လှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၃၊၄၉။ ။ထေရီ–ဌ–၆၅။

ဗောဓိပင်္ဂီယကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၁၈၊ ဗောဓိပင်္ဂီယတရား ၃၇-ပါးကို အကျယ်ပြုဆိုသား၏။ ။နေဘို–ပါ–၉၃၊ ဌ–၁၉၆၊ ဗောဓိပင်္ဂီယတရား ၃၇-ပါးတွင် အနိစ္စသည်၊ ဒုက္ခသည်၊ အနတ္တသည်၊ ပဟာနသည်၊ ဝိရာဂသည်၊ နိရောဓသည်၊ ဤ ၆-ပါးကိုထည့်၍ ၄၃-ပါးဟု ဟောထား၏။ ။ဗောဓိပင်္ဂီယသာဝဏ၊ ဒီဃ–၃၊ ပါ–၈၀၊ ဌ–၅၅၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်လိုလျှင် ဤ ၃၇-ပါးကို ကျင့်သုံးရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဗောဓိပင်္ဂီယတရားများတွင် ပညာအချုပ် ဖြစ်ကြောင်းဟောသော သာလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၂၇၉။ ။ရင်းတို့၏ ဥပနိဿယများကို ဟောထားပုံ၊ အံ–၉၊ ပါ–၁၆၄၊ ဌ–၂၅၇။

ဗောဓိရာဇကုမာရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅၊ အမိဝမ်းတွင်း ကပင်သရဖာဂုံယူထား၏။ သားသမီးမရခြင်းအကြောင်း အတိတ်ဝတ္ထု၊ကိုယ့်ကိုယ်ကိုချစ်လျှင် အရွယ်သုံးပါးတွင် တပါးပါး၌ စောင့်ရှောက်ရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်၊ ပဏ်– ၊ ပါ–၂၇၇၊ ဌ–၂၂၂။ ။ဗောဓိမင်းသား ကြမ်းကြုတ်လုပုံကိုဟောသော ဝေနသာခဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၄၆။ ။သားသမီးရလိုသောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပိတ်ဖြူများခင်းထားသည်ကို သူရားရှင် နှင်းတော်မမူ၊ ရဟန်းများကိုလည်း မနင်းကြရန် သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၆၅၊ ၂၆၇၊ ဌ–၅၂။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၅၈၊ ဌ–၁၇၆၊ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တ အကုန်ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါး ပွါးများအားထုတ်ရခြင်းအကျိုးများကိုဟောထား၏။ ။ဗောဓာရသုတ်၊ ပါ–၇၅၊ ဌ–၁၈၆၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ၊ –၈၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၃။ ။လက္ခဏရသစသည်နှင့်တကွ အကျယ်ပြုဆိုခဏ်း၊ ပါ–၁၄၊ ဌ–၈၆။ ။ဗောဇ္ဈင် ဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ–၂–ပါ၊ ၂၀၇၊ ၂၃၆၊ ဌ–၂၆၂၊ ၂၉၆။ ။ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၊ ဒီဃ–၂၊ ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၃၇၅၊ (ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်းတို့၌ ရှိ၏)။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂကထာ၊ ပဋ္ဌာန်–ပါ–၃၀၂။ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၃။ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၇၄၊ ဌ–၂၆၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ ဌ–၅၆။ ။အံ–၁–ပါ

၄၂၂-ခ၀၀။ ။ကွတိ-ဌ-၁၂၄။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်ပုံ ဟောသော ဘိက္ခု သုတ်၊ မဟာ-သံ ပါ-၆၅။ ဌ-၁၀၂။ ။အံ-၁-ဌ-၆၂၊ ၃၀၉။ ။ အံ-၃-ပါ-၄၁၄။ ။၁-ပါ-၄၂၃၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂပုဒ် အာဖွင့်ခဲ့ဒုက-ပါ-၄၊ ဌ-၃၀။ ။ဌဒါန-ဌ-၁၂၀၊ ၂၃၃၊ ပါ-၁၄၃။ ။ ဗောဇ္ဈင်၃-ပါးဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၉၀။ ။ပေဠိက-ပါ-၂၀၉။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂဒေသနာသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၅။ ။ဗောဇ္ဈင်ဂ်သုတ်၊ ပါ၂၃၂၊ **အာနာပါနိန္ဒ္ရိယတွဲစပ်၍** ဗောဇ္ဈင် ၃-ပါး ပ္ပါးပုံကို ဟောထားတ်။

ဗောဇ္ဈင် ၃-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဗောဇ္ဈင် ၃ ပါး၏အကြောင်းကို ဟောသော ကာယသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၆၀၊ ဌ-၁၃၇။ ။ ဝတ္ထုသုတ်၊ ပါ-၆၄၊ ဌ-၁၀၂။ တည်ခြင်းအကြောင်း ၇-ပါးကိုဟော ထားတ်။ ။စကြဝတေးမင်းတ်၏ ရတနာ ၄-ပါးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ ဟောသော စက္ကဝတ္တိဘုတ်၊ ပါ-၇၃၊ ဌ-၁၉၂။ ။ဆုံတ်ယုံတ်ကြောင်းတိုးပ္ပါး ကြောင်းမျှားကို ဟောသော အာဟာရသုတ်၊ ပါ-၉၀၊ ဌ-၁၉၃၊ ဌ-၌ ဗောဇ္ဈင်၃-ပါးတို့ အဘိုးသီးတိုးပ္ပါးကြောင်းမျှားကို ပြထားသည်မှာ မှတ် သားဖွယ်ကောင်းလုတ်။ ။ဌာနိယသုတ်-သံ။ ။ဗောဇ္ဈင် ၃-ပါးကို ပ္ပါးသင့် မပ္ပါးသင့်သော ကာလကိုဟောသော အဂ္ဂိသုတ်၊ပါ-၉၇၊ဌ-၂၀၃။ ။ဗောဇ္ဈင် ၃-ပါးကို ယောနိသော မနသိကာရ ရှိမှသာ ပ္ပားနိုင် ကြောင်းဟောသော အဋ္ဌတ်ကဏ်သုတ်၊ သံ၊ ။ဗောဇ္ဈင် ၁၄-ပါးပြား နိုင်ပုံဟောသော ပရိယာယသုတ်-သံ။ ။ဗောဇ္ဈင်ကို ကာမာဝစရ၊ရူပါ ဝစရ၊ အရူပါဝစရ၊ လောကုတ္တရာ-ခွဲပြပုံ၊ အံ-၁-ဌ-၆၃၊ ပါ-၁၃။ ။ ဒုတိယမြောဇ္ဈင်ကို ဦးစွာဟောရခြင်း အကြောင်း ၄-ပါးကိုဟော ဌ-ပ-အုပ်-၇၃။ ။ဗောဇ္ဈင်ဌဝေန သုတ္တ ဝိဿဇ္ဇနာနိ ၊ နိဒ္ဒိဌာနိ စသည်အဖွင့် ပဋိသံ-ပါ-၁၄၊ ဌ-ပ-အုပ်-၇၄။ ။ဗောဇ္ဈင်ဝေန စတ္တာရိ ပဒါနိ ဝုတ္တာနိ စသော ပုဒ်မျှားအဖွင့်၊ ပါ-၁၉၊ ဌ-၉၄။

ဗောဇ္ဈင် ၇ ပါးကို ပ္ပားမျှား အားထုတ်ရကျိုးမျှား။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၆၁၊ဌ-၁၂၉။ ။စိတ်ဖြူစင်ကြောင်း ဟောသော အနုပက္ကိလေသ သုတ်-သံ။ ။အသိဉာဏ် မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောသောအပရိ-ဟာနိယသုတ်-သံ။ ।ဗုဒ္ဓိသုတ်-သံ။ ။ဒုက္ခကုန်ကြောင်းဟောသော၊ အပရိ-ယသုတ်။ ။ဝိရဒ္ဓသုတ်-သံ။ ။သံယောဇနိယမဟာတို့ကို ပယ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ဧကမဟာသုတ်။ ။ချမ်းသာကြောင်း ဟောသော ဥပဝါနသုတ်။

နိမ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်းဟောသော ဂင်္ဂါနဒီအာဒီသုတ်။ ။ပါရိဂမသုတ်။ ။နိမ္မိဒါဥာဏ်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော နိမ္မိဒါသုတ်။ ။ဗောဇ္ဈင်္ဂကို ပွါးလျှင် မာရ်စစ်သည်ကို နှိုင်နင်းနိုင်ကြောင်း ဟောသော မာရသုတ်–သံ (သံယုတ္တ—ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အခေါ်ဦးကြည့်လေ)။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ပါဠိ။ ။ပဌမဂိုလာနသုတ် အရှင်မဟာ ကဿပထေရ် အတွက်၊ မဟာ—သံ–ပါ–၇၁။ ဌ–၁၈၅။ ။ဒုတိယ ဂိုလာနသုတ်။ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန်ထေရ်အတွက်။ ။တတိယဂိုလာနသုတ် ဘုရားရှင်အတွက်။ ပါ–၇၂၊ ဌ–၁၈၅။ ။ဥဒါန–ဌ–၅၅၊ မကျွန်းမာစဉ်အခါ ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်ကို အသီးသီးနာယူကြသောကြောင့် ရောဂါမှ ပျောက်ကင်းတော်မူကြကြောင်း ဟောထားတော်။

ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိ ၁၀-ပါး ဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၈။ ။အုံ–၃—ဌ—၁၆၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၈၁၊ ၂၄၇။ ။ဒီဃ – ၁ – ဌ – ၁၅၉။ ။ သင်္ဂီဟ–ဌ–၃၉၇၊ ကမ္မဝါစာဘာတ်ရာနှင့်စပ်၍ မှတ်ဖွယ်ရာများ။ ။

သိထိလံ ဓနိတဉ္စ ဒီဃရဿံ၊ ဂရုကံ လဟုကဉ္စ နိဂ္ဂဟီတံ။
သာမုဒ္ဒဝဝတ္ထိတံ ဝိမုတ္တံ၊ ဒသဓာ ဗျဉ္ဇနဗုဒ္ဓိယာ ပဘေဒေါတိ။

ဗျဉ္ဇနပါဌ ၆-မျိုးကို အကျယ်ပြုဆိုခန်း။ မဟာနိ–ဌ–၂။၅။ (အက္ခရာ၊ ပဒ၊ ဗျဉ္ဇန၊ အာကာရ၊ နိရုတ္တိ၊ နိဒ္ဒေသ)။

ဗျာပါဒနိဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆-ပါး။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၀၂။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၇၇။ ဌ––ပ–အုပ်–၂၈၇။ ။အုံ–၁–ဌ–၃၇။ ။ဌ္ဌတိ–ပါ–၂၇၄။ ဌ–၃၃၉။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၆၉။ ပါ–၂၃၈။ ။အာဘိ–၂–ဌ–၂၅၈၊ ပါ–၂၀၆။ ။ဗျာပါဒပုဒ်အဖွင့်အကျယ်။ နိဒါန–သံ–ဌ–၁၃၇။ ။ ဗျာပါဒ၊ကောဓ၊ဥပနာဟ၊မက္ခ၊ပလာသ၊ဣဿာ တရားယုတ်မျှားကို ဖွင့်ပြခန်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃။

ဗျာသနတရား ၅-ပါး။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၈၈၊ ဌ–၁၄၆။ ။အုံ–၄–ပါ–၅၀၉၊ ဌ–၃၆၅။ ။ဗျသနံသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၂၉။ ။ဥဒါန–ဌ–၃၈၆။ ။ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊၁၄၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၈၊၆၇၊ ၂၂၂။ ။ ဟောနိ–ပါ–၁၄၊ ဌ–၆၆။ ။ပါ–၉၉၊ ဌ–၂၂၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၂၁၁။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၀၊၃၃၈။ ။အာဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၉၆။ ။ ဥာတိဗျသနပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၃။

(၁) ဥတိဗျသန.... ဆွေမျိုးများ ပျက်စီးခြင်း။

(၂) ဘောဂဗျသန.... စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း။

(၃) ရောဂဗျသန.... အနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်း။

(၄) သီလဗျသန.... သီလပျက်စီးခြင်း။

(၅) ဒိဋ္ဌိဗျသန.... မှားသော အယူကိုယူခြင်း။ (၀၊) မှန်သောအယူ ပျက်စီးခြင်း။

ဗြဟ္မသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ **ဗြဟ္မာနှင့်စပ်၍** မှတ်သားဖွယ်များ၊ အကျယ်။ ။**ဗြဟ္မာ့ဘုံအမည် ၂၀-ကို ဖွင့်ပြခန်း၊** ပဏ်–၁–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၇၂၊ ပါ–၂၀၅။ ။ စူဠနိ–ဋ္ဌ–၅၄၊ **ဗြဟ္မာတို့၏ အမည်များကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြုပုံ။** ။ပဋ္ဌိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ပါ–၅၉။ ။**အာဘဿရာ ဗြဟ္မာ** မည်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆။ ။**ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ ပရိတ္တာဘာ၊ အပ္ပမာဏာဘာ ဖြစ်ပုံကို** အရှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ် အကျယ်ဟောသော **အနုရုဒ္ဓါ** သုတ်။ ပဏ်–၃–ပါ–၁၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။

ဗြဟ္မသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၆။ ။ဖ–နက်၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၃၊ ပါ–၂၉၉၊ (ဗြဟ္မာ၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ တထာဂတ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ မာတာပိတု၊ သေဋ္ဌ)၊ **ဗြဟ္မာပုဒ် ဝိဂ္ဂဟကိုလည်း ပြဆိုထား၏။**

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ သွားရာလမ်းကိုမေး၍ ဖြေဆိုထားပုံ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၅။ ။ဗြဟ္မလောက မဂ္ဂဒေသနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၇။ ။ ၂–ပါ–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၇။ ။ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၈။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၄၉။

ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကိုပြဆိုခန်း။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၅၀၃၊ ဗြဟ္မာ့ဘုံ ၂၀-လုံး၏ အသက်တမ်းကို ကျွန်ုပ်ဟောထား၏၊ ဋ္ဌ–၌ ဝိဂ္ဂဟများကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။၅–ပါ–၁၅၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၀၊၁၀၁။ ။၃၃၂၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကို ပြဆိုခန်း။ ။ပဌမနာနာကရဏသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။ ပဌမမေတ္တာသုတ်၊ ပါ–၄၄၃၊ ဋ္ဌ–၃၃၃။ ။အံ–၇–ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ပါ–၄၂၇၊၈။ ။**အရှေ့ပဗြဟ္မာတို့၏ အသက်တမ်းကို ပြဆိုခန်း၊** ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၂၁၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။အံ–၃–ပါ–၂၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။

ဗြဟ္မာတို့မှာ ၃.၁၀ရုပ်မရှိ။ ။ဗြဟ္မာတို့မှာ ဘာဝရုပ်မရှိသော်လည်း အားလုံး ယောကျ်ားအသွင်အပြင် ရှိကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၈၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၂၈၊ ဋ–၁၅၉။ ။အတ္ထိ–၂–ဋ–၄၁၉။ ပါ–၃၄၉။ ။အံ–၁–ဋ–၃၆၃။

ဗြဟ္မာ့ပြည် မြင့်လှပုံဥပမာ။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ–၂၀၊ ၁၈၉။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၂၇၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၈၈၊ အိမ်ပမာဏရှိသော ကျောက်တုံးတစ်ခုကို ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ ချလိုက်ရာ တစ်ရက် တစ်ရက်လျှင် ယူဇနာပေါင်း ၄၈၀၀၀-နှုန်းဖြင့် ကျလာသော် လေးလတိုင်မှ ဤလူ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဟောထားဏီ။

ဗြဟ္မယာစနုကထာ။ ။တရားဟောတော်မူရန် သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာတောင်းပန်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၈၊ ဋ–၁၇၉။ ။ဘုရားရှင်၏ ရည်ရွယ်ချက် ၂-မျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ ဋ–၁၈၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၂၂၉၊ ဋ–၁၂။ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၂၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၈၂။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၃၀၊ ဋ–၅၅၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်အား တရားဟောရန် တောင်းပန်ခဏ်း။ ။ဝိ–၃–ပါ–၅၊ ဋ–၂၄၂၊ ဂေါတမဘုရားရှင်အား တောင်းပန်ခဏ်း။

ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လာနိုင်သော သမဏဗြဟ္မဏ.မရှိဟု ယူမှားနေကြပုံ။ ။အညတရ ဗြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၄၆၊ ဋ–၁၉၄၊ ထိုအယူမှားကို ဖြေရှင်းပြတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၄၉၈။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၂၄၊ အညွှန်း။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၃၂၀၊ ပါ–၄၁၄။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ တက်၍ လောကဓာတ်တသောင်းဘုံကိုလုံးကြားအောင် တရားဟောသော သိဒ္ဓိဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝက အာဘိဘူမထေရ်၊ (အာရဇ္ဇထ နိဂ္ဂမထ၊ ယုဇ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ-စသော နှစ်ဂါထာ)၊ အံ–၃–ဋ–၂၂၀။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၈၈၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၂၆။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၁၀။

ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသူတို့စိတ်ထား။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်မှလာသူတို့မှာ (အခိုက်အတန့် အားဖြင့်) မိန်းမတို့၏ အတွေ့အထိကို မခံလိုကြကြောင်း၊ ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၄၃၀၊ ကာမရာဂ ခေါင်းပါးကြသည်ဟူလို။ ။စူဠဝေါဓိစရိယ၊ စရိယာ–ဋ–၁၃၂။ ။ဒုကူလနှင့် ပါရိကာတို့လင်မယား၊ ဋ–၂၄၉။ ။သောဏပဏ္ဍိတစရိယ၊ ဋ–၂၀၃။ ။ဝဋ္ဋဇာတက၊ ဋ–ပ–အုပ်–၄၅၈။ ။ဥဒယဘဒ္ဒဇာတက၊ ဋ–စ–အုပ်–[illegible]

မင်းသား၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၁။ ဇာတ-က–ပါ–ပ–အုပ်–၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။ပါ–၃၄၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၇၂။ ။ပိပ္ပလိလုလင်နှင့် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီတို့ လင်မယား၊ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၃။ ။အံ–၁–ဌ–၂၄။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၇။ ။အဘိ–၂–ဌ–၂၈၄။ ။နေရာထိုင်ခင်း သန့်ရှင်းစွာ နေထိုင်တတ်၍ အခြားသူများကို ၎င်းတို့နေထိုင်ရာ၌ မထိုင်စေလို၊ မအိပ်စေလိုကြကြောင်း၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀။

ဗြဟ္မာတို့လူ ပြည်သို့လာသော်။ ။ဗြဟ္မာများ ဘုရားရှင်ထံ(လူ့ပြည်သို့)လာလျှင် ရုပ်ကြွမ်းဖန်ဆင်း၍ လာကြရပုံ၊ အံ–၃–ပါ–၂၈၂၊ ဌ–၂၄၀။ ။ဗြဟ္မာတို့ နတ်ပြည်လာသော်ပင် ရုပ်ကြွမ်းဖန်ဆင်း၍ လာကြရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၂၃၃။

ဗြဟ္မာ့ပြည်တဝင်းဝင် ၊ ပက်စားကျင်းတရုံ့ ရုံ့။ ။ဤသို့ ဆိုရိုးစကားရှိသော်လည်း ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ တန်းလျှောက် (၀၊) နတ်ဘဝ-လူဘဝမခြားဘဲ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ မရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၈၂၊ ဌ–၈–အုပ်–၂၇၄။ ။အံ–၄–ဌ–၃၃၂၊ ပါ–၄၄၁၊ ပဌမနာနာဝကရဏသုတ်။ ။ပဌမမေတ္တာသုတ်၊ ပါ–၄၄၃၊ ဌ–၃၃၃။ ။သူကရပေါ်တိကာဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၂။ ။အာဝေနဉ္ဇသုတ်–အံ။

ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ယူမှားထားကြပုံ။ ။သာသာနာပဋ္ဌာ ဖြစ်ကြသောရသော့ ဗြဟ္မာကစသည်တို့က ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို နိဗ္ဗာန်ဟူ၍ ယူမှားထားကြပုံကို မမှန်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ နေတ္တိ–ဌ–၂၄၆၊ ပါ–၁၃၅။ ။စရိယာ–ဌ–၅၇။ ။ဇာတက–ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၃။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၅၊ ၁၁၆၊ ဌ–၁၉၀၊ ၁၉၁။

ဗြဟ္မာတို့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ။ ။လက်တစ်ချောင်းတည်း အရောင်ဖြင့်ပင် စကြဝဠာတစ်ထောင်ကို လင်းစေနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၀၆၊ ပါ–၂၀၉။ ။၁–ဌ–၁၅၇။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀။ ။မဟာနိ–ဌ–၂၅၉။ ။ဗြဟ္မာတို့လာလျှင် ရှေးဦးစွာ အရောင်အလင်းကို မြင်ကြရကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၃၂၄၊ ပါ–၂၁၁။ ။၂–ပါ–၁၆၉၊ ဌ–၂၃၃။ ။ပါ–၁၀၂။

ဗြဟ္မာကြီးက လောကကို မဖန်ဆင်းကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။ ။ဗြဟ္မာကြီးက လောကကို ဖန်ဆင်း၏ စသည်ဖြင့် ယူမှားနေကြပုံကို မဟုတ်မမှန်ကြောင်း

ရှင်းပြခက်။ အဂ္ဂညပညတ္တိကထာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၃၊ ဋ-၁၄။ ။၁-ပါ-၁၇။ ဋ-၁၀၃။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၈၂၊ ဋ-၄၇၉။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၂၃၁၊ ဋ-သ-အုပ်-၄၇။ ။ပါ-၂၃၆၊ ဋ-၅၈။

ဗြဟ္မာမင်း၏အသံ။ ။အင်္ဂါ ၈-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၇၁၊ ၁၈၃၊ ဋ-၂၃၃၊(အသံတော်ခက်ခဲ့ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဗြဟ္မာ့ဃရလက္ခဏာဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၄၁၊ ဋ-၁၂၁၊ ဖရှသဝါစာမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အသံတော်ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြဟ္မာနှင့်စပ်၍ နှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဗြဟ္မာ-သိကြား-နတ်တို့က ရဟန္တာတို့၏ စိတ်ကို မသိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၉၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၃။ ။ဗြဟ္မာကို ပူဇော်ခြင်းခံ အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောသော ဗြဟ္မဒေဝသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၄၂၊ ဋ-၁၈၈။ ။ဗြဟ္မာပါရိသဇ္ဇာပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ အခိုင်းအစေခံ ဗြဟ္မာတို့ရှိကြောင်း၊ ဋ-၁၉၅။ ။ဗြဟ္မာထက်တော့ ဘုရားရှင်က တန်ခိုးမကြီးနိုင်ဟု အယူမှားနေသော ဗြဟ္မာ၀ေါစ်ဦးကို အနာဂါမ်သုဗြဟ္မာ၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာတို့က ဝိုင်းရှိ နှိမ်နင်းကြပုံ၊ ဗြဟ္မလောကသုတ်၊ ပါ-၁၄၈၊ ဋ-၁၉၆။ ။ဗြဟ္မာတို့၏ ပကတိခန္ဓာကိုယ်ကို နတ်တို့က မမြင်နိုင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ-၂-ဋ-၂၃၃၊ ပါ-၁၆၉။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည် နတ်ပြည်တို့၌ အနိုင်ဆာရုံမရှိကြောင်း၊ အဘိ-၂-ဋ-၁၅၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၉၀။ ။ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပကတိသော ဤခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်ပင် သွားနိုင်ကြောင်း ဟောသော အယောဂုဋ္ဌသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၄၆၊ ဋ-၂၉၁။ ။ရူပဗြဟ္မာ့ပြည်၌ မရနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ၁၃-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၁၀၊ အသုဘ ၁၀-ပါး၊ ကာယဂတာသတိ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာ၊ အာနာပါန၊ ပေါင်း ၁၃-ပါး၊ အရူပဘုံ၌ကား-အာရုပ္ပကမ္မဋ္ဌာန်းလေးပါးသာရ၏၊ ကျန်ကမ္မဋ္ဌာန်းများ လုံးဝမရဟုမှတ်လေ။

ဗြဟ္မာ့စရိယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ခုဒ္ဒက-ဋ-၁၂၇၊ ပါ-၄။ ။ဣတိ-ဋ-၁၀၂၊ ပါ-၂၁၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၇၄၊ ဋ-ပ-အုပ်-၃၇။ ။ပါ-၃၁၉၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၃။ ။၁၀-နက်၊ ဒီဃ-၁-ဋ-၁၆၀၊ ပါ-၅၉၊ ဗြဟ္မစရိယသဒ္ဒါ ဒါနေ ဝေယျာ၀စ္စေ ပဠိသိက္ခာပဒသိလေ အပ္ပမညာသု မေထုနဝိရတိယံ သဒ္ဓါရသန္ဓောသေ ဝိရိယေ ဥပေါသထင်္ဂေသု အရိယမဂ္ဂေ သာသနေတိ ဣမေ သုတ္တေသု ဒီဃတိ။

ဗြဟ္မာ့စရိယပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးယူပြပုံ။ ။ပဏ်-၁-ဋ-ပ-အုပ်-၃၄၆၊ ပါ-၁၁၀။ ။သမ္ဘာမဂ္ဂင်ကို ဗြဟ္မာ့စရိယ၊ မိစ္ဆာမဂ်င်ကို [illegible]

ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၅၁၊ ပါ–၁၀၁။ ။ပြဟ္မစရိယမည်ပုံ ဟောသော ပဌမအညတ်ရ ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၉။ ။ဒုတိယ၊ တတိယ ကုက္ကုဋ္ဌာရုံမသုတ်၊ ပါ–၁၃၊ ၁၄၊ ဋ္ဌ–၁ဖ၈။ ။ပြဟ္မစရိယသုတ်(၀–ဒု)၊ ပါ–၂၁–၊ ဋ္ဌ–၁ဖ၉၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပြဟ္မစရိယ-ဟု ဟောထား၏၊ ပြဟ္မစရိယန္တိ မေထုန ဝိရတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အ–၅–ဋ္ဌ–၇၈၊ ပါ–၂၁၈။ ။စူဠနိ–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၉။ ။သန္ဒကသုတ်၊ ပဏ်–ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။

ပြဟ္မစရိယကိုကျင့်ရကျိုး။ ။(မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရကျိုး)၊ ဂါထာ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၃၄၈။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၀၃။ ။ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၁၈၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၄၈၊ ၉ ။မဟာဓမ္မပါလဇာတက၊ ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၉၊ ပရဒါရကဏ်ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ကြသောကြောင့် ယင်းရှယ်စဉ်အခါ မသေကြကြောင်း ပြောပြသော ဂါထာ။ ။ပြဟ္မစရိယယောဓသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၈၊ သောတာပန်တို့အတွက်။ ။ပြဟ္မစရိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ သံဝရ-ပဟာန-ဝိရာဂ-နိရောဓ အကျိုးငှါ ပြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဃေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။ ။ဇာတက–မါ–ဒု–အုပ်–၁၈၅၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၂။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁ဖ၀။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၅၇။

ပြဟ္မစရိယ၏အနိသင်္သ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၈၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၈၊ ဣတ္ထိနာမ သမ္ဘာပိ ပြဟ္မာစရိယဿ ပါရိပန္ထိကာ၀။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၁၀၊ ၂။ ဋ္ဌ–၁ဖ၁၊ ၂။ သြ၀ါဒသုတ်။ ။နတ်တို့ကာမဂုဏ်ကို ရလိုရှိ ပြဟ္မစရိယကို ကျင့်ကြ၏ဟု အချို့အထင်လွဲမှားနေကြပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၄၁။ ။(နတ်သမီးခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

ပြဟ္မဒဏ္ဍကထာ။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၈၇၊ ဆန္ဒမထေရ်အား ဘုရားရှင်ပေးထားခဲ့သောဒဏ်။ ။ပြဟ္မဒဏ်ပေးပုံ၊ ရှပ်သိမ်းပုံအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း ၅–ပါ–၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၁၊ အခြားရဟန်းများကိုလည်းပေးနိုင်၏။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၄၁၀၊ ပန်ကြားပုံပါဠိ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၈၅။

ပြဟ္မဝိဟာရတဏှာနေလေးပါး။ ။(မေတ္တာ–ကရုဏာ–မုဒိတာ–ဥပေက္ခာ)၊ ပြဟ္မဝိဟာရခေါ်ရပုံရှင်းပြခဏ်း၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၈ဖ၊ ပါ–၂၀၈။ ။ပြဟ္မဝိဟာရနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၈၇–မှ–၃၁၉–အထိ။ ။ဝိဂ္ဂဟများ၊ စူဠနိ–ပိဋကလမ်းညွှန် (ဒု) ၁၀—ပ.မ.သ.စ

ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၁၃၇။ ။လက္ခဏာ–ရသစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၄၈၊ ဌ–၁၈၈။ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၆၊ ဌ–၂၃၆၊ ၂၄၀၊ ၎င်းလေးပါး၏ အနီးအဝေး ရန်သူများကိုလည်း ပြထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊ အကျဉ်း။

ပြဟ္မဝိဟာရလေးပါးကိုပွားများရကျိုး။ ။ပါပကမ္မ လုံခြုံကြောင်းဟောထားသော ကရုဏာယသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၅၀၄၊ ဌ–၃၄၀။ ။မေတ္တာသဟဂတသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၁၊ ဌ–၂၀၇။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၁၈၊ ၉။ ။နိဿာရဏီယသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၅၇၊ ဌ–၉၅၊ ၉၆၊(အထက်ပါအခဏ်းဌ်လည်း ပွားများရကျိုးကို ပြဆိုထား၏)။

ပြာဟ္မဏသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၆၂၊ ဌ–၂၀၇၊ ပြာဟ္မဏနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ပြာဟ္မဏ၀ဂ္ဂ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၃၊ ပြာဟ္မဏမည်မှိုဂါထာများ။ ဟုံဟုက်သုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၈၀၊ ဌ–၄၇၇။ ။ပြာဟ္မဏသုတ်၊ ပါ–၈၀၊ ဌ–၅၀၊ ပြာဟ္မဏမည်မှိုမေး၍ ဖြေထားသောဂါထာများ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၂၄၁။ ။ပြာဟ္မဏဓမ္မိကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၈။ ။ဝါသေဋ္ဌသုတ်၊ ပါ–၃၇၂၊ ဌ–၁၈၃။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၁၈၇၊ ဂါထာများအကျယ်။ ။ဃရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၆။ ။ဘူဌနိ–ပါ–၈၄–၉၂၊ ဌ–၂၄၊ အကျယ်။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၂၅၈။ ။ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၂၉၄။ ။ဂါထာများနှင့်တကွ အကျယ်ဟောထားသော ဝါသေဋ္ဌသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၀၆၊ ဌ–၂၉၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၃။ ။ပါ–၃၅၈၊ ဌ–၁၅၁။ ။ပြာဟ္မဏ၀ဂ္ဂ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၂၄၉။ ။ပြာသ္မဏမည်မှိုဂါထာ ဝိ–၃–ပါ–၃၊ ဌ–၂၃၉။ ။ပြာဟ္မဏမည်ခြင်းအကြောင်း–၇–ပါး၊ မဟာနိ–ပါ–၆၆၊ ဌ–၁၈၆။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၈၂၊ ဌ–၂၁၇။ ။ပြာဟ္မဏာတိဓိဏာသ၀ါနိ် အာလပနမေတံ–ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၃။ ။ ပြာဟ္မဏအမည်ခံရုံမျှဖြစ်သော ပြာဟ္မဏများကိုပြသောဂါထာများ၊ ဒသပြာဟ္မဏဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၆၁၊ အစစ်ပြာဟ္မဏဖြစ်အောင်မကျင့်ကြံသောပြာဟ္မဏများဟူလို။

ပြာဟ္မဏပညတ်ကိုဇ္ဈာနှ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၁၂၊ ဌ–၂၅၈၊ ဇာတိ၊ အဋ္ဌာယ

ပြာဟူဏတို့အလိုအမျိုးလေးပါးဖြစ်ပေါ်လာပုံ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၇၊ ၂၈၊ ဌ–၅၄။ ။၁–ပါ–၈၅၊ ဌ–၂၂၇။ ။ဂင်းတို့အလိုမှာ–မမှန်ကန်ကြောင်းရှင်းပြခက်း၊ ၃–ပါ–၇၆၊ ဌ–၅၃။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၆၆။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၁၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၅။ ။သေကာရီသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၈၈၊ ဌ–၂၉၂။ ။သာသနာတော်အလိုအားဖြင့်ကား မကွဲပြားကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၇။ ။သေကာရီသုတ်၌အမျိုးလေးပါးတို့မှာ ပြာဟူဏတို့၏ အလုပ်အကျွေးများဖြစ်ကြကြောင်း၊ အမျိုးလေးပါးတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာများမှာ ပြာဟူဏတို့၏ ပစ္စည်းဥစ္စာများဖြစ်ကြောင်း ယူမှာထားကြသည်ကို မဟုတ်မမှန်ကြောင်းဖြေရှင်းပြလေး၏။ ။ပြာဟူဏတို့မှာ မဟာပြားယွောကြီး၏ သားများဟု ယူမှားနေကြသည်ကို ဖြေရှင်းပြခက်း၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၆၇၊ ဌ–၄၅။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။

ပြာဟူဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်များ။ ။ရှေးခေတ် ပြာဟူဏကောင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို အကျယ်ဟောကားပုံ၊ ပြာဟူဏဝဂ္ဂ၊ အံ–၅–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၆၅၊ ယခုခေတ်ပြာဟူဏတို့ကား ရှေးခေတ်ပြာဟူဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို ချိုးဖောက်နေကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒေါဏပြာဟူဏသုတ်၊ ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၆၅၊ ပြာဟူဏ ၅-မျိုးကိုဟော၏၊ ဂင်းသုတ်၌အကျယ်ရေးခဲ့ပြီလောဟိစ္စသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၄၁။ ။မိလိန္ဒပါ–၂၂၀။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၀၂။ ။သောဏသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၆၅၊ ရှေးခေတ်ပြာဟူဏကောင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်များမှာ ခွေးတိရစ္ဆာန်တို့၌သာရှိတော့၍ ယခုခေတ်ပြာဟူဏတို့၌ကား မရှိတော့ကြောင်းဟောထား၏(၁)ခွေးထီးတို့ကား ခွေးမတို့၌သာ သံဝါသ ပြုကြကုန်၏၊ အခြားတိရစ္ဆာန်မတို့၌ သံဝါသမပြုကြကုန်၊ ယခုခေတ်ပြာဟူဏတို့ကား ပြာဟူဏမျိုးဖြစ်သောမိန်းမ တို့နှင့်သံဝါသပြုကြရုံမျှမက ပြာဟူဏမျိုးမဟုတ်သော မိန်းမတို့နှင့်လည်း သံဝါသပြုကြကုန်၏၊(၂)ခွေးထီးတို့ကား ဥတုလာသော ခွေးမတို့၌သာ သံဝါသပြုကြကုန်၏ ဥတုမလာသောခွေးမတို့၌ သံဝါသမပြုကြကုန်၊ ပြာဟူဏတို့ကား ပုဏ္ဏားမတို့၌ဥတုလာသော- မလာသောမရွေးချယ်တော့ဘဲ သံဝါသပြုကြကုန်၏ (၃)ခွေးထီးတို့ကား ခွေးမတို့ကို ရောင်းခြင်း, ဝယ်ခြင်းမပြုလုပ်ကြကုန်၊ပြာဟူဏတို့ကား ပြာဟူဏီ(ပုဏ္ဏားမ)တို့ကို ရောင်းခြင်း,ဝယ်ခြင်းပြုလုပ်ကြကုန်၏။ (၄)ခွေးတို့ကား- ရွှေ,ငွေ,ပစ္စည်းဥစ္စာ စသည်များကိုမစုဆောင်းကြကုန်၊ ယခုခေတ်ပြာဟူဏ တို့ကား ရွှေ,ငွေ,ပစ္စည်းဥစ္စာစသည်များကို စုဆောင်းကြကုန်၏။ (၅)ခွေး တို့ကား ဝမ်းဝရုံသာစားရ၍ အပိုအလျှံကိုယူ

မသွားကြကုန် ယခုခေတ် ပြာဟွမ္ဟတို့ကား သူတပါးတို့က ကျေးမွေးရာ၌ ဝမ်းဝအောင်စားရုံမျှမက အပိုအလျှံ မျှားကိုလည်း ယူသွားကြကုန်၏။ ။ ပြာဟွမ္ဟတို့၏။ ကျင့်ဝတ်ကိုအင်္ဂေါဘထားသော စုန္ဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၃၃၀။ ။ပြာဟွမ္ဟတို့ အကျင့်ဖြင့် သုဂတိသို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောသော အသိပဒ္ဓကပုတ္တိက သုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၉၈၊ ဌ—၁၄၁။ ၄င်းတို့ မီးပူဇော်ပုံ စသည်ကို ဟောသော ပဌမပစ္စော ရေဟာဏိသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၄၄၇၊ ဌ—၃၃၇။ ။ပြာဟွမ္ဟပစ္စောရေဟာဏိသုတ်၊ ပါ—၄၅၉။

ပြာဟွမ္ဟနှစ်မျိုး၏ ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ဝေါဟာရပြာဟွမ္ဟ၊ ပရမတ္ထပြာဟွမ္ဟ၊ ဇာနည်း အခေါ် ဇာတိပြာဟွမ္ဟ၊ အရိယာပြာဟွမ္ဟ)။ ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၃။ ။ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၈၉၊ ပါ—၃၀၆။ ။ စူဠနိ—ပါ—၉၂။ ။ ဥဒါန—ဌ—၅၃၊ ၃၄၂၊ ပါ—၈၈။ ။ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၂၊ ဌ—စ—အုပ်—၃၆၁။ ။ ဒီဃ—၁—ပါ—၈၂၊ ဌ—၂၁၇။ ။ ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၃။ ။ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆။ ဤဌ်ဘုရားရှင်ကို ပြာဟွမ္ဟဟု ဖွင့်ပြထားတော်။

ပြာဟွမ္ဟတို့ မယားအလှူခံချိန်။ ။ပြာဟွမ္ဟတို့မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၈-နှစ်ကျော် ပြီးနောက် အမျိုးဆက်မပြတ်စေရန် မယားကို အလှူခံတတ်ကြသော ထုံးစံရှိခဲ့ကြပုံ၊ အချို့ကလည်း ၎င်းအကျင့်ကို ရောင်းစားကြကြောင်းဖွင့်ပြထားတော်။ သုတ္တ—ပါ—၃၂၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁။ ။အံ—၅—ပါ—၁၉၈၊ ဌ—၆၆။ ။အံ—၇—ဌ—၁၆၇။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၂၃။ ဤဌ် ရောင်းစား၏ဟု ဖွင့်ပြထားတော်။

ပြာဟွမ္ဟတို့အလို မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်နည်းများ။ ။ပြာဟွမ္ဟတို့မကောင်းမှုများမှ ပယ်ရှောက်စေရန်ပြုလုပ်ကြပုံကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ပဌမပစ္စောဗျောဟာဏိသုတ်။ အံ—၁၈—ပါ—၄၄၇၊ ဌ—၃၃၇၊ ပြာဟွမ္ဟ ပစ္စော ရောဟာဏိသုတ်၊ ပါ—၄၅၉။ ။ စုန္ဒသုတ်၊ ပါ—၄၇၂၊ ဌ—၃၃၈။ ။ပြာဟွမ္ဟတို့က မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း,တွေ့ခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ခွေး,နွားစသည်တို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြင့်ရင်း သံသရာမှ စင်ကြယ်နိုင်၏ဟု အယူရှိကြရာ မစင်ကြယ်နိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းဟောထားသော သုဒ္ဒိဌကသုတ္တန်ဒွေသ၊ မဟာနိ—ပါ—၆၄၊ ဌ—၁၈၅။ ။သုတ္တ—ပါ—၄၀၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။ ။ပရမဌကသုတ်၊ ပါ—၄၀၃၊ ဌ—၂၄၄၊ အချင်းချင်းငြင်းခုံနေကြပုံကိုဟောထားတော်။ ။မဟာနိ—ပါ—

ဗြာဟ္မဏတို့ အတောင်းအခံလွန်လွန်းလှပုံ။ ။ဗြာဟ္မဏတို့မှာ အတောင်းအခံ ရဲလွန်းလှသည့်အပြင် မပေးလျှင်မိုးကြိုးပစ်မည်ဟူ၍ ပင် ခြိမ်းခြောက်တတ်ကြသေးပုံ။ သုတ္တ–ပါ–၄၂၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။ ဗာဝရီရသော့ကြီး အား ဗြာဟ္မဏတစ်ဦးက ကျိန်ဆိုခဏ်း။ စူဠနိ–ပါ–၂။ ။တောင်းသည်ကို မပေးလျှင် မြို့ကိုဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်သော ဗြာဟ္မဏတစ်ဦး။ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၀၂။ ။ အုံ–၁–ဋီ–၂၂၈။ ။ တရားသဖြင့်တောင်းစား သည်မှာ တရားသဖြင့် စီးပွားရှာသည် မည်ကြောင်း။ သုတ္တ–ပါ–၃၅၁၊ ဋီ–အုပ်–၁၄၀။ ။

ဗြာဟ္မဏ ဓမ္မ ယာဂသုတ်။ ။ကူတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋီ–၃၀၃၊ ဘုရားရှင်က ရဟန်း တို့မှာ သူ၏သားတော်များဖြစ်ကြကြောင်းနှင့် အာမိသအမွေ, ဓမ္မအမွေ ၂-ပါးတွင် ဓမ္မအမွေကိုသာ ခံယူကြရန် ဟောထား၏၊ ဗြာဟ္မဏတို့ပြု အပ်သော အမှု ၆-ပါးတိုလည်း ဟောထား၏။ ။

ဗြာဟ္မဏတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဗြာဟ္မဏတို့မှာ ၆-လ တစ်ကြိမ် ၂-နေရာ၌ စည်းဝေးတတ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ပဏ်–၂–ပါ–၄၀၆၊ ဋီ–၂၉၄။ ။အမျိုးဇာတ်ထို သုတ်သင်လိုလျှင်ဥက္ကဋ္ဌမှိုဠ်စည်းဝေးကြကုန်၏။ မန္တန်ကိုသုတ်သင်လိုလျှင် ဣစ္ဆာနင်္ဂလအရပ်၌ စည်းဝေးကြကုန်၏။ ။ ဗြာဟ္မဏတို့ ဦးစွန်းမှာ ရှေးကလည်း ရှိခဲ့ကြောင်း။ သဂါထာ–သံ–ဋီ–၂၁၄။ ။ဗြာဟ္မဏတို့ မှားယွင်းစွာ စွဲလမ်းယူမှားထားကြပုံကို အကျယ်ပြ ဆိုခဏ်း။ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၁၊ ဋီ–သ–အုပ်–၄၇–မူ–၅၃အထိ။ ။ ၎င်းတို့၏အပြစ်များကို ဘုရိုဒတ္တနဂါးမင်းက ရှင်းပြခဏ်း။ ပါ–၂၃၇၊ ဋီ–၆၄။ ။ ဗြာဟ္မဏတို့၏ အလုပ်အကျွေးတစ်ဦး ရေကျကြောင်းပြဆိုထားပုံ။ ပဏ်–၂–ဋီ–၃၀၃၊ ပါ–၄၁၄၊ ။ဗြာဟ္မဏတို့ ကုသိုလ်ရှိကို ပညတ်သော တရား ၅-ပါး၊ ပါ–၄၁၅၊ ၄၂၁၊ ဋီ–၃၀၃၊ သစ္စ–တပ–ဗြဟ္မစရိယ–အင္ဂေါန–စာ၁။ ။ဗြာဟ္မဏ(ရဟန္တာ)အချင်းချင်း မည္ဝဉ်းဆဲကြကြောင်း ဂါထာ။ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၉၉။ ။ဗြာဟ္မဏတို့ တတ်အပ်သော အတတ်ပညာ များကို ပြသော ဂါထာ။ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၄၂။ ။ ပါ–၂၁၊ ဋီ–၂၄၈။ ။ပါ–၄၀၊ ဋီ–၃၄၉။ ။စူဠဋိယ၊ စူဠနိ–ပါ–၅၆၊ ဋီ–၁၃။ ။

ဗျိုင်းအောက်မတို့မှာ မိုးသံဖြင့်သာ ပဋိသန္ဓေတည်ကြကြောင်း။ ။ဗာလာ ကာသုံ့ပန် ပုရိသော နာမ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၇၉။ ဗျိုင်းအောက် သတ္တဝါတို့မှာ အမသတ္တဝါသာရှိ၍ အဖို (အထီး) သတ္တဝါမရှိကြောင်း

မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၈၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၈။

မဏ္ဍိမနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗဟုဓာတုကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၇၀၊ ဓာတ်အမျိုးမျိုး။ ။သောတာပန်တို့ မလွန်ကြူးသော အရာများ ။ဘုရားရှင်နှစ်ဆူတို့ တဖြိုင်နက်ပြိုင်၍ မပွင့်နိုင်ခြင်းအကြောင်း ။သုစရိုက်က-ဒုစရိုက်အကျိုး၊ ဒုစရိုက်က-သုစရိုက်အကျိုး မပေးနိုင်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထား၏။

ဗဟုဝေဒနီယသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၉၊ ဌ–၈၀၊ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးနှင့် ဝေဒနာ(၁၀၈)ပါးကို ဟောထား၏။

ဗဒ္ဓဟိတိကသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၁၄၊ ဌ–၂၃၈၊ ကာယသမာစာရ-ဝစီသမာစာရ-မနောသမာစာရ၏ အပြစ်ရှိ-မရှိနှင့် ဆင်းရဲချမ်းသာကျိုးကို ကောသလမင်းကြီးမေးလျှောက်၍ အရှင်အာနန္ဒာထံရှိ ဖြေထား၏။ ။ဗုဒ္ဓသန္နိ-ပါတ်။ ။အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော သံဃာ့အစည်းအဝေး၊ ၂–ဌ–၁၄၆။

ဗုဒ္ဓမန္တနီ။ ။ဗုဒ္ဓမန္တနီခေါ် လက္ခဏာကျမ်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၂–ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၂၆၉၊ ဘုရားရှင် နေထိုင်တော်မူပုံ၊ သွားပုံ၊ စားပုံ၊ ပြောဆိုတော်မူပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ သုဒ္ဓါဝါသ ပြဟ္မာကြီးများက ပညာရှိမုဏ္ဍားယောင်ဆောင်၍ ဗုဒ္ဓလက္ခဏာကျမ်းကို ဗေဒင်ကျမ်းတွင် ထည့်သွင်းကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–၂၅၀။

ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၇၇။ ဌ–၂၂၂၊ သုခဖြင့် သုခရှာမရ၊ ဒုက္ခဖြင့် သုခရှာမှီသော ရန်ဝင်ကြောင်းလျှောက်ထားရှိ၍ ဒုက္ခဖြင့် ရှာတိုင်း သုခမရနိုင်ကြောင်း ဘုရားလေဒင်းဘဝက ဆင်းရဲစွာ ကျင့်ခဲ့ဘူကြောင်းကို အကျယ်ပြန်၍ ဟောထား၏။ ဌ–၅ ၎င်းမင်းသား၏(သားသမီးမရနိုင်ခြင်း) အကြောင်းကိုလည်း ပြထား၏။

ပြဟ္မနိမန္တနီကသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၂၊ ဗကပြဟ္မာကြီး၏ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူထားပုံ၊ ၎င်းအယူမှားကို ဘုရားရှင်က

ဗြဟ္မာယုသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၃၄၊ ဋ–၂၄၉၊ ဗုဒ္ဓမန္တနန်ဋီ ရေးခဲ့ပြီ။ ။ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားကြီးမေးလျှောက်သော ပုစ္ဆာ(၈)ချက် ဒေတုက် အဖြေ ဂါထာများ၊ ပါ–၃၄၅၊ ဋ–၂၇၁။ ။ဘုရားရှင်ခန္ဓာကိုယ်၌ ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာ-စောင်ကြီးများ ပြည့်စုံ-မပြည့်စုံ စုံစမ်းရာ ပြည့်စုံသည်ကို သိရ မြင်ရ၍ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလ ၁သော ပုဏ္ဏားကြီး တရားနာပြီးနောက် အနာဂါမ်တည် သွားဏ်၊

ဗြဟ္မဟေတိတိ ဝဏ္ဏုန္တိ။ ။၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၈၆၊ ပါ–၃၀၁။

သံယုတ္တနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗဟုဒိတရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၇၂၊ ဋ–၂၁၈၊ ပုဏ္ဏားကြီး၏ ကြွေးမြီ-များကို ကေစသလမင်းကြီးက ပေးဆပ်လိုက်ပုံ၊ (ကြွေးတင်ရှင်ဘုရင်ဆပ်-လိမ့်မည်ဟူ၍သာ ဓကားပုံဖြစ်လာဟန်)။

ဗဒ္ဓိသသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၂၄၊ ဋ–၁၉၀၊ အစာကိုသာမြင်၍ ငါများချိပ်ကို မမြင်သော ငါးမိုက်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့သာ ရောက်ရသကဲ့သို့ လာဘ-သက္ကာရ၌ တွယ်တာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပါယ်သို့ရောက်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဟိယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၇၈၊ ဋ–၂၅ လက္ခဏာရေး သုံးပါးတင်ပြပုံ။

ဗာဟိရာယတနပရိစ်ခနနသုတ်။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဋ–၃၂။

ဗာဟိရဖဿနာနဇ္ဈသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၆၂၊ ဋ–၁၂၃။

ဗာဟိရဂ်သုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၉၀။ ကလျာဏမိတ္တရှိမှသာ ဗောဇ္ဈင်ကို ပွားနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဟိယသုတ်။ ။ပါ–၁၄၃၊ ဋ–၂၅၇၊ သီလ–ဒိဋ္ဌိကမ္မပေါ်၌ တည်၍ သတိ-ပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။

ဗာဟိရာနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၄၇၊ ၃၄၅၊ ဋ–၂။

ဗာဟိရသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၄၃၊ သီလ–ဒိဋ္ဌိကမ္မရှိမှ တရားအားထုတ်သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဠဂိလာနသုတ်။ ။ပါ–၂၆၄၊ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် နေထိုင်လျှင် ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗာဠိသိင်္ဂါလပမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–၅၀၊ အာရုံ ၆-ပါးခို့ရဲလမ်း နှစ်သက်နေလျှင် ငါမျှားချိပ်တွင် မိသောငါးသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရသကဲ့သို့ မာရ်ငါးပါး၏ ခံတွင်းဝယ် ပျက်စီးရတတ်ကြောင်း ထား၏။

ဗိလင်္ဂိကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၂၁၁၊ အစ်ကိုသုံးယောက်ကို ရဟန်းပြုပေးသောကြောင့် ဒေါသဖြင့် ဘုရားရှင်ဏံလာသောပုဏ္ဏား၊ မပြစ်မှားသင့်သူကိုပြစ်မှားက ကိုယ်ပင်ဘေးရောက်တတ်ကြောင်းဟောထား၏။ (လေထက်လွှင့်မြှု ကိုယ့်ဘက်မှသို့–ဟူသော ဥပမာဂါထာ)။

ဗိဇ္ဇာရသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၅၉၊ ဌ–၂၁၃၊ ရဟန်းတို့မှာ ဣန္ဒြေမစောင့်စည်းလျှင် မာတုဂါမအမဖမ်းခံရတတ်ကြောင်းဟောထား၏။

ဗိဇသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၄၄၊ ဌ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ–၅–ပါးကို မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။။ ။မဟာ–ပါ၊ ၄၃၊ ဌ–၁၇၁၊ သင်္ဂလဝိသုဒ္ဓိပေါ် ဌာဏ်ရှိ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်မှုအားရှိကြောင်း (၀၊) မဂ်ဖိုလ်ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗုဒ္ဓဝန္ဒနာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၃၂၁၊ ဘုရားရှင်အား သဟမ္ပတိပြုဟွာနှင့် သိကြားမင်းတို့က ရှိခိုးသောဂါထာများ။

ဗုဒ္ဓိသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၈၃၊ ဗောဓိဆင်ပွားလျှင် အသိဉာဏ်မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြဟ္မစရိယယောဇသုတ်။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၃၀၈၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အထက်မဂ်သုံးပါးတည်းဟူသော သုခသို့ သင့်လျော်သော ကာလတွင် ရောက်ကြရကြောင်းဟောထား၏။

ဗြဟ္မဉ္ဇသုတ်။ ။(၀–ဒု)ပါ–၂၀၊ ဌ–၁၆၉၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးမှ ဗြာဟ္မဏခေါ် နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။ပါ–၄၀၆၊ ဌ–၃၃၄၊ ဗြာဟ္မဏကျင့်ဝတ်နှင့် ညီညွတ်သူတို့နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။ပါ–၃၁၄၊ ဌ–၃၁၆၊ ဗြာဟ္မဏတို့ကြီးပွားရေးလမ်းစဉ်မှာ နံနက်စောစောထ၍ အမှေအရပ်သို့သွားပါ၊ ရေအိုင်–ချောက်–ကမ်းပါး သစ်ငုတ်–ဆူး–အညစ်အကြေး–စသည်မျှားကိုမရှောင်ကွင်းရ၊ ရင်းထဲကျ၍

သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ရောက်၏ ဟု ပညတ်ထားကြကြောင်း ဟောထား၏။ သာသနာတော်အလို သုဂတိရောက်ကြောင်းကား... ဗုဒ္ဓါနုဿတိ—ဓမ္မာနုဿတိ—သံဃာနုဿတိ—အရိယာကန္တသီလ၊ ဤလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ ရကြောင်းဟောထား၏။

ဗြဟ္မဒေဝသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၄၂၊ ဋ္ဌ—၁၈၇၊ မိစ္ဆာအယူရှိသူတို့ ဗြဟ္မာကိုကျေးမွေးရာ ပူဇော်ရာတို့၌ အကျိုးမရှိပုံကို သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကိုယ်တိုင်လာ၍ ပြောပြခဏ်း။

ဗြဟ္မသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၁၄၅၊ ဋ္ဌ—၂၇၈၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာကသတိပဋ္ဌာန်တရားတော်ကိုထောက်ခံထားပုံ။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။၄—ပါ—၅၆၈၊ လူတို့အား ကျေးဇူးများသော အရာလေးမျိုးကိုဟောထား၏။ ¹သပ္ပုရိသသံသေဝ၊ ²သဒ္ဓမ္မဿဝန၊ ³ယောနိသောမနသိကာရ။ ⁴ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ။

ဗဟုကာရသုတ်။ ။၃—ပါ—၁၂၁၊ ဋ္ဌ—၉၁၊ ကျေးဇူးများသော ဆရာသုံးမျိုးကိုဟောထား၏။ ¹ရတနာသုံးပါးကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တတ်အောင် ညွှန်ကြားပေးသောဆရာ၊ ²သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် ညွှန်ပြသောဆရာ၊ ³ရဟန္တာဖြစ်အောင်ညွှန်ပြသောဆရာ။

ဗီဇသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၄၂၇၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏အပြစ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ အကျိုးများကိုဟောထား၏။

ဗျသနသုတ်။ ။၁၁—ပါ—၅၂၁၊ သီတင်းသုံးတော်တို့ကို ဆဲရေးခြင်းအပြစ်၊ အရိယူပဝါဒအပြစ် ၁၁—ပါးကိုဟောထား၏။

ဗျာကရဏသုတ်။ ။၁၀—ပါ—၃၈၁၊ ၃၂၅၊ သာသနာတော်၌ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ၁၀—ပါးစီဟောထား၏။ ။၅—ပါ၊ ၁၀၄၊ ဋ္ဌ—၄၀၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုဖြေကြားရာ၌အကြောင်း ၅—ပါးကိုဟောထား၏။

ဗျာပန္နသုတ်။ ။၃—ပါ—၂၆၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၂။ စိတ်ဖောက်ပြန်လျှင် ဒုစရိုက်အမှုများကို ပြုတတ်၍ စိတ်မဖောက်ပြန်လျှင် ၎င်းဒုစရိုက်အမှုများလုံခြုံတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။(ပဌမ)—၃—ပါ—၁၅၄၊ ဋ္ဌ—၁၄၀၊ ကာယ—ဝစီ—မနောသံယမ—ရှိရန်နှင့် ကုသိုလ်ပြုရန်တို့ကို တိုက်တွန်းထား၏၊ ဂါထာများမှတ်

သားဘွယ်။ ။(ဒုတိယ)၊ ပါ–၁၅၅၊ ဋ–၁၄၁။ ။အညတရပြာဟ္မဏ သုတ်၊ တရားဂုဏ်ကော် ၆-ပါးအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြထား၏။

ပြာဟ္မဏသစ္စသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၉၆၊ ဋ–၃၅၉–ပြာဟ္မဏ သစ္စာလေးပါးကို ဟောထား၏၊ သမ္ဘေပါဏာ အဝဇ္ဇာ၊ သမ္ဘေကာမာ အနိစ္စာ–ဒုက္ခာ–အနတ္တာ–၊ သမ္ဘေ ဘဝါ အနိစ္စာ–ဒုက္ခာ–အနတ္တာ၊ စတုက္ကောဋ္ဌိကသုညတ ကထာ။

၁ မ္မပဒ ပါဋိအဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထု။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၃၃၇၊ နှောင်အိမ်ထက်လုံခြုံသော **အနှောင်**အဖွဲ့မှာ ဓန–ဓညာ–ပုတ္တာ–ဒါရ (ပစ္စည်းဥစ္စာ–စပါး–သားသမီး–မယား) ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး။ ။မလ္လာမင်း၏သားတော် ဗန္ဓုလမင်းသားသည် ကောသလ မင်းကြီးအထံတွင် စစ်သူကြီးရာထူးဖြင့် ဇမ်းရှက်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၁၅၊ ၂၂၂။

ဗဟုပုတ္တိကထေရီဝတ္ထု။ ။၄၄၆၊ သားသမီး ၁၄-ယောက်က မာန်မဲ၍ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာထေရီဖြစ်သွားသော ဒါယိကာမကြီး။

ဗဟုဘဏ္ဍိကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၄၅၅၊ အပ်ိုစ္ဆတာဖြစ်စေရန် တရားဟောတော်မူရာ ဘုရားရှင်ရှေတွင်ပင် ကိုယ်ရုံကိုချတ်ပြီးသောရဟန်း၊ ၎င်းရဟန်းမှာ ရှေးအတိတ်ဘဝက ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပကို ရှာခဲ့ဖူးကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။

ဗာလနက္ခတ္တသမ္ဘဝတ္ထု။ ။ဋ–ပ–အုပ်–၁၆၃၊ ရှေးခေတ်တောင်ပြုံးပွဲ ခေါ်လောကဿည် လူမိုက်တို့ ပါးစပ်သရမ်းပွဲ။

ဗာလိသိက်ဝတ္ထု။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅၀၊ အရိယာဟူ၍ နာမည်မှည့်ထားတိုင်း အရိယာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဗိဋ္ဌာလပါဒကသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။၁၁၊ လက်သုံးချောင်းဖြင့် ဆန်–ပဲ စသည်ကို လှူသောကြောင့် ၎င်းအမည်ရသောသေဋ္ဌေး၊ နောက် သောတာပန် ဖြစ်သွား၏။

ဗုဒ္ဓပိဟုပြာဟ္မဏဝတ္ထု။ ။၂၀၄၊ ဘုရားလောင်းမှာ ဘဝပေါင်း "၃၀၀၀" တိုင်တိုင် ထိုပုဏ္ဏားလင်မယားလက်၌ နေထိုင်ခဲ့ရဖူးပုံ ဟောထား၏။

ထေရဂါထာ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓုရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဋီ–၁–အုပ်–၂၆၃။

ဗုဒ္ဓခေတ္တမ္ပိတိ–အာဏာခေတ္တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋီ–၃–အုပ်–၄၅၅၊ ပါ–၃၃၃။

ပေလဋ္ဌာနိကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၁၊ ဋီ–၁–အုပ်–၂၅၉၊ ဥာဏ်တော်ကို ရည်စူးချိ၍ ပန်းပူဇော်ရကျိုး၊ ရဟန်းပျင်းတို့ကို ဆုံးမသော ဂါထာပါတည်း။

ပြဟ္မာလိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၉၊ ဋီ–၁–အုပ်–၄၁၈။

ပြဟ္မဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၈၊ ဋီ–၃–အုပ်–၁၁၃၊ ဆဲရေးသည်ကို သည်းခံနိုင်၍ အမျက်ထွက်သူကိုပြန်၍ အမျက်မထွက်မူသာ အောင်နိုင်သည် မည်ကြောင်း ဂါထာ။

မိလိန္ဒပဉ္ဍ ပါဠိ

ဗုဒ္ဓဿအတ္ထိနတ္ထိဘာဝပဉ္ဍ။ ။ပါ–၇၃၊ ဘုရားရှင်ကို မမြင်ဖူးသော်လည်း ကောနှ်ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘာဝပဉ္ဍ။ ။ပါ–၇၃၊ ဘုရားရှင်သည် အတူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓဿအနုတ္တရဘာဝဝေဒနာပဉ္ဍ။ ။ပါ–၇၄၊ ဘုရားရှင်ကို အတူမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု သိနိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓနိဒဿနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၇၇၊ ဘုရားရှင် ထင်ရှားရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓဂုဏသတိပဋ္ဌိလာဘပဉ္ဍ။ ။ပါ–၈၆၊ အနုစ်တစ်ရာပတ်လုံး အကုသိုလ်ပြုခဲ့သော်လည်း သောခါနီးဌ် ဘုရားဂုဏ်ကိုအောင့်မေ့လျှင် နတ်ပြည်ဌ် ဖြစ်နိုင်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓပူဇနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၁၇၇၊ ဘုရားရှင်က မမှီပူဇောဖြင့် ပူဇော်သည်ကိုသာ အလိုရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓအပ္ပါဟာရပဉ္ဍ။ ။ပါ–၂၁၁၊ အနာရောဂါကင်းသော ဗာကုလမထေရ်နှင့် အနာရောဂါရှိသော ဘုရားရှင်ကို သံသယမကင်း၍ မေးရာ ပြေရှင်းပြခဏ်း။

ဗုဒ္ဓလာဘန္တရာယပဋ္ဌာန်။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဘုရားရှင်၏ လာဘ်လာဘဒ္ဒ အန္တရာယ် မပြုနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြခန်း၊ အန္တရာယ်လေးမျိုးကိုလည်း ခွဲပြထား၏၊ ပါ–၁၅၇။

ဗုဒ္ဓသမ္ဗညုဘာဝပဋ္ဌာန်။ ။ပါ–၂၀၅၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်တို့ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ သာကီဝင်များနှင့်သဟမ္ပတိပြဟ္မာတို့က ဥပမာများဖြင့် လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်အား သမ္ဗညုမဟုတ်ဟု ထင်မြင်သဖြင့် မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခန်း။

ဗုဒ္ဓအဝိဟေဌကပဋ္ဌာန်။ ။ပါ–၂၁၄၊ ဘ–ခန်း၌ ရှိ၏။

ဗောဇ္ဈင်ပဋ္ဌာန်။ ။ပါ–၈၉၊ အဘယ်ဗောဇ္ဈင်ဖြင့် သိအပ်သောတရားကို သိသနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဓမ္မဝိစယ သမ္ဗောဇ္ဈင်ဖြင့် သိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခန်း။

ဗြာဟ္မဏာရာဇဝါဒပဋ္ဌာန်။ ။ပါ–၂၁၉၊ ဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်ကို ဗြာဟ္မဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရာဇဟူ၍လည်းကောင်းဆုံးနှန်းထားသည်ကိုရှင်းပြခန်း။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗန္ဓုဇီဝကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁။ ပါ–၂၁၃၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပန်း လှူရကျိုး။

ဗန္ဓုမတိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၆၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။ဌ–၂၀၀။

ဗဟုဝုတ္ထရာမ်ိုးလို၍....ရဟန်းပြုရာတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီ မင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၆။ ။(သုတ္တ–ပါ–၂၈၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၉-၌လည်း ရှိ၏)။

ဗိမ္ဗိဇာလိယတ္ထေရအပဒါန–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၉။

ဗိလ္လိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၊ ဥသျစ်သီးလှူရကျိုး။

ဗိဌာလိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၆၊ ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၁၉၁။

ဗိုင်ဗိုင်ကာတိ....ဗိုင်ဗိုင် ကိရိယာ၊ဗိုင်ဗိုင်တိ သဒ္ဒပွာတ်။ ယထာ နိရတ္တကာဝေ ဗိုင် ဗိုင်ကာ သဒိသာ ဇနပညတ္တိ-ဟူသော်အဖုင်ကို ထောက်၍ စကားမျှား လွန်းလှသူကို (ဗဟုစ်-ဗဟုစ်)ဟူ၍ ရှေးက သုံးနှုန်းခဲ့ကြဟန် တူကြောင်း၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၉၁၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၇၃။ ။(ထေရ-ဋ-ပ-အုပ်-၃၀၁၊ ပါ-၂၄၅။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၀၁၊ဋ-၂၆၇-ဋ်လည်းရှိ၏)။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့အား တရားစကား အဟောအပြောများနေသော အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား အထက်မင်ဖိုလ်ကို ရစေရန် ဝင်ဇိုပုတ္တတ မထေရ်က သတိပေးသောစကား ဂါထာ အဖွင့်။ ။

ဗိဇနိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ-ဒု-အုပ်-၇၀၊၁၂၆၊ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၅။

ဗုဒ္ဓသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၉၉၊သက်နှိုးကို ပူဇော်ရကျိုး။ ။ပါ-၁၁၆၊ဋ-၁၃၃၊ အာယုသင်္ခါရလုတ်ရာ၌ သံဝေဂ အကျိုး။ ။ပါ-၂၀၆၊အိပ်မက်၌ ဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၅၅၁ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၁၀၊ ဘုရားဖူးရန်အသွားလမ်းတွင် သေ၍ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကြောင့် ရအပ်သောအကျိုး။

ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၅၁၊ဋ-ဒု-အုပ်-၁၂၀၊ ခရုသင်း မှုတ် လှူ||ရကျိုး။

ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-၂၇၄။

ဗောဓိသိဉ္စကဲတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-၁၄၄၊ဋ-ဒု-အုပ်-၁၁၂။

ဗောဓိဥပဋ္ဌာကတ္ထေရ်အပဒါန်။ ။ပါ-၂၁၆။

ဗောဓိဝန္ဒကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ-၃၄၅။

ဗောဓိသရဒါယကတ္ထေရ်အပဒါန်။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၃၀။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗဂ္ဂဇာတက။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၉၊ ဋ-ပ-အုပ်-၂၃၇၊ပုဇွန်လည်ဖြတ်၊ဗျိုင်းကို သတ်၊ ရွှေကတ်ကျေးအသွင် ဟူသော ဇာတ်လမ်း။ ။ပါ-၆၅၊ဋ-ဒု-အုပ်-၂၁၄၊ ဗျိုင်းယုတ်မာက သူတောင်ကောင်းယောင် ဆောင်နေသည်ကို ငါးတို့က ပြေးစေပုံ။

ဗန္ဓနမောက္ခဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၀၊ ဌ–၀–အုပ်–၄၆၂။ စိုဠ္ဓမာဏ မိန်းမယုတ်က ရှေးအတိတ်ဘဝကလည်း စွပ်စွဲခဲ့ဖူးပုံ ပြန်ဟောထားတော်။

ဗန္ဓနာဂါရဇာတက်။ ။ပါ–၂၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၇၊ သားသမီးကို စွန့်၍ တောထွက်ခဲ့ဘူးကြောင်း ဟောထားတော်။

ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး ကတော်။ ။မလ္လိကာ ချင်ခြင်းဖြစ်ပုံ။ ။ဌ–စ–အုပ်–၁၅၁။

ဗဗ္ဗုဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၂၊ ။ဌ–၀–အုပ်–၅၀၂၊ အစားမက်မောမှု ပျက်စီးကြရသော ကြောင်လေးကောင်။

ဗရိဟီနဒ္ဒီ ကလာပ သဘ္ဗဒ္ဓနံဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၁၀၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၆၃၊ ဝါယာနံပါတ်–၁၇၃၇။

ဗာလောဝါဒကဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၆၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ သူယစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်ပြီး ကျွေးမွေးမှု စားသူနှင့်အတူအကုသိုလ် အပြုခံကိုခံယူကြရန် လျှောက်ထားရာ စားသူမဆိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းထားပုံ။

ဗာဝေရုဇာတက်။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၁၅၊ ဂုဏ်ရှိလာရောက် ဂုဏ်မဲ့ ပျောက်ရကြောင်း ဟောထားတော်။

ဗာဟိယဇာတက်။ ။ပါ–၂၅၊ ဌ–၀–အုပ်–၄၄၅၊ အရှက်အကြောက်ကို ကာကွယ်၍ မစင်စွန့်ရာ၌ လျင်မြန်လှသောကြောင့် မိဖုရားဖြစ်ရပုံ။

ဗီလာရကောဝေယ်ယဇာတက်။ ။ပါ–၂၁၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၆၃၊ ဒါနပြုရန် သိကြားမင်း စသည်တို့ကလာ၍ ဆုံးမခဏ်း။

ဗိဌာရ၀တဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၀၊ ဌ–၀–အုပ်–၄၇၅၊ နာမည်က ဓမ္မိက၊ ပြုပုံက ခိုးစားသော မြေခွေးအကြောင်း။

ဗီဇကဏ္ဍန်း ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၁၅၊ ဝစီကံအပြစ်ခံရပုံ။

ဗျဂ္ဃဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၈၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၁၊ ခြင်္သေ့နှင့် ကျားတို့ ရှိလျှင် တောကိုလူတို့မခုတ်လှဲဝံ့၍ ရှက္ခစိုးနတ်တို့ ချမ်းသာကြောင်း။

ဗျမ္ဘဒ္ဓိ ဝိမာနံ ဟုဖွင့်ပြပုံ။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၃၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၆။

ပြဟာဆတ္တဇာတက်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၁၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၅၊ မြုပ်ထားသော ပစ္စည်း ဥစ္စာကို သိနိုင်သော မန္တန် ရှေးက ရှိခဲ့ကြောင်း။

ပြဟ္မဒတ္တဇာတက်။ ။ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၇၂၊ <u>ထောင်းတတ်သောသူ၊ ငိုသည်ဟူ၊ မပေးသူမှာ ပြန်ငိုပါ·ဟူသော ဇာတ်လမ်း</u>။

ဒီဃနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗဟုဿုတဟောင်းလေးအိုးကြီး။ ။သင်္ဂီတိသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ၃–ပါ–၁၇၈–မှ–၄၂၆ အထိ၊ ဋီ–၁၂၃–မှ–၂၃၅–အထိ၊ ဗဟုဿုတ စုဆောင်းပြီးသားဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗဟုဿုတ ဟောင်းလေးကြီးဟူ၏၊ ဋီ–၂၃၅–၌ မိန့်ဆိုထား၏။

ဗဟုကာရဇာရားသုံးပါး။ ။ပါ–၂၂၉၊ ဋီ–၂၄၂။

(၁) သပ္ပုရိသ သံသေဝ–သူတော်ကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းခြင်း။

(၂) သဒ္ဓမ္မဿဝန–သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာခြင်း။

(၃) ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိ–မဂ်ဖိုလ်အားလျော်သောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။

အချို့နေရာ၌ ယောနိသော မနသိကာရ (သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ခြင်း။ ထည့်၍ လေးပါးဟောထား၏၊ တစ်နည်းလေးပါး။ ၃–ပါ–၂၃၀၊ ဋီ–၂၄၃။

(၁) ပတိရူပ ဒေသဝါသ–ရတနာသုံးပါး၊ ဆရာသမားကောင်းရှိသော အရပ်၌ နေထိုင်ခြင်း။

(၂) သပ္ပုရိသူပနိဿယ–သူတော်ကောင်းကို မှီခိုရခြင်း။

(၃) အတ္တသမ္မာပဏိဓိ–ကောင်းသော အရာ၌ မိမိစိတ်ကို ကောင်းစွာ ထားနိုင်ခြင်း။

(၄) ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ–ပြုခဲ့ဖူးသော ရှေးကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိခြင်း။

ဗုဒ္ဓသရီရပူဇာဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၁၃၁၊ ဋီ–၁၈၈၊ ဘုရားရှင်၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခဏ်း။

ဗုဒ္ဓဓမ္မ ၁၈–ပါး။ ။၃–ဋီ–၁၇၆၊ ပါ–၁၈၂၊ အာဝေဏိက ဂုဏ်တော်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဓာရဏပရိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း အသုံးပြုနေကြ၏။

ဗြဟ္မစရိယအပရိပူရာဒိကထာ။ ။ပါ–၁၀.၊ ဋီ–၉၄။

ဗြဟ္မဇာလသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၊ ဋီ–၂၇၊ စူဠ-မဇ္ဈိမ-မဟာ- သီလ သုံးမျိုးဖြင့် ဘုရားရှင်အား ချီးကျူးခန်းနှင့်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါးကိုအကျယ်ဟောထား၏။

ဗြဟ္မဇဂ္ဂတ္တလက္ခဏ ၊ ဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ၊ ၁၂၂၊ ဋီ–၁၀၇၊ ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ၎င်းလက္ခဏာတော်ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိနယဝိဋ္ဌက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဗာလအဗျတ္တဝဏ္ဏနကထာ။ ။၃-ပါ-၈၈။ ။ဗာလအဗျတ္တချည်း နေကြသော ကျောင်းတိုက်သို့ ပဏ္ဍိတ ဗျတ္တပုဂ္ဂိုလ်ရောက်လာလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ ပြုစုကြ ရမည်၊မပြုစုလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌာနာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ၃-ပါ-၁၆၀၊ဋ-၃၄၂။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ-၂၀၉။

ဗုဒ္ဓစန္ဒေ အနုပ္ပန္နေ၊ ဗုဒ္ဓါဒိစ္စေ အနုဂ္ဂတေ။
လောသံ သဗ္ဗာဝဂမ္ဘာနံ၊ နာမမတ္တံ နု နာယတိ။

၅-ပါ-၁၀၂၊ဋ-၁၄၁။

ဗေလဋ္ဌကစ္စာနဝဏ္ဏ(ဂုဋ္ဌဒါနု)။ ။၃-ပါ-၃၁၈၊ ဋ-၃၂၃။

ဗျတ္တပဋ္ဌိပလပုန်ကိုဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ-၇၁၊ဋ-၂၆၄။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ-၁၆၄။

အဘိဓမ္မဝိဋ္ဌက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဗလကထာ။ ။၅-ပါ-၁၇၄၊ဋ-၁၆၇၊ အခန်းဦးရှိ၏။

ဗုဒ္ဓကထာ။ ။ပါ-၄၁၉၊ ဋ-၂၇၇၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူမတူ ကြ၍ အယုတ်အမြင့်ရှိ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ဗုဒ္ဓဿ(နတ္ထိတ္ထိ)ဒိန္နံမဟပ္ဖလန္တိကထာ။ ။ပါ-၄၀၃၊-ဋ-၂၅၉၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံပြီးသော ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းစသည်ကို ကပ်လှူရာ၌ မစားနိုင်၍ အကျိုး မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ဗောဓိယာပုဒ္ဓေါဟိကထာ။ ။ပါ-၂၁၂၊ ဋ-၁၈၀၊ ဗောဓိမည်သော မဂ်ဉာဏ် သမ္ပညုတဉာဏ်ကြောင့်သာ ဗုဒ္ဓမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ဗြဟ္မစရိယကထာ။ ။၅-ပါ-၈၀၊ဋ-၁၄၆၊ နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ မဂ္ဂ ဘာဝနာမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ ။ဗြဟ္မစရိယဝါသ ၂-မျိုး၊ (မဂ္ဂဘာဝနာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ)။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

"ဘ"

ဘဂဝါဟူသောဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁။ ။ဝိ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၉၅။ ။ခုဒ္ဓက-ပါ-၃၊ ဌ-၉၁။ ။ဥဒါန-ပါ-၇၇-ဌ-၂၂။ ဣတိ-ဌ-၄၊ ပါ-၁၉၅-ဘဂဝါမည်ပုံဂါထာမျှားအကျယ်။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၉၈၊ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၀၃၊၂၀၅၊ဖ-နက်။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၅၊၂၆။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၁၀၊၁၆၂၂၊၂၆၂၂၊ ၂၆၇၊၃ဂ၃၊၄၀၉၊ အကျယ်၊ဌ-၂၂၈။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၄၄၊ပါ-၁။ ။သဂါထာ-သံ-ဌ-၁၁။ အံ-၁-ဌ-၁၁။ ။ဘဂဝါဟိ စတုတ္ထစျာနိကံ အရဟတ္တသမားပတ္တိ သမာပတ္တိ၊ နှ ဣတရံ၊ ဥဒါန-ဌ-၃၀။

ဘဂ်ညာဏ်၊ဘယညာဏ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၊၂၀။ ။ဘဂ်ါနုပဿနာညာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၅၅၊ ဌ-၂၃၉၊ မ-၅၆-ဌ ဘဂ်ညာဏ်မည်ပုံ ဂါထာမျှား၊ ၎င်းညာဏ်ရကျိုး (၈)ပါးဂါထာ။ ။ဘဂ်ညာဏ်ထင်ပုံ ဥပမာဂါထာမျှား၊ ဌ-၂၄၁၊၂၄၂။ ။ဘဂ်ါနုပဿနာညာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၂၇။ ။၎င်းညာဏ်ရကျိုးထူး(၈)ပါး ဂါထာ၊၂၈၁။

ဘဒ္ဒဇိတ္တေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၂၅၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃ဖ၃၊ ပျားရည်၊ ကြာစွယ်၊သောပတ်၊နို့ရည် လှူရကျိုး၊ လေးဘဝဆက်ပြုခဲ့၏၊ အဆုံးဘဝ၌ ၎င်းစံစားရသော စည်းစိမ်မှာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဘုရားလောင်း၏ စည်းစိမ်နှင့်တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားခြင်း၊ ။မဟာပနာဒမင်းဖြစ်စဉ်က စံစားခဲ့သော ပြာသာဒ်ကို ရေတဲမှတုတ်ပြုပုံ။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၇၇ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၄-လူဝတ်နှင့်ပင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ဒီဃ-၃-ဌ-၄၀။ ။မဟာပနာဒဇာတတ၊ ပါ-ပ-အုပ်-၇ဖ၊ဌ-ဒု-အုပ်-၃၀၁။

ဘဒ္ဒဇေတ်ပုဒ်ကို ဝိဂ္ဂဟပြုပြုပုံ။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၂၂၊ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၉။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁ဖ၉။ ။အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၅၈။ ။ဟာနိ-ဌ-၃၃၀၊ပါ-ဘဒ္ဒေါတိ ပသံသာဝစနမေဝ၊ အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁ဖ၆၊ပါ-ပ-အုပ်-ဖ၆၊၂၀၄။

ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိညီနောင်။ ။ရင်းညီနောင်တို့ အတိတ်ဝတ္ထုအကျဉ်း၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-ဖ၃။ ။ဝိ-၃-ပါ-၃၀၊ ဌ-၂၅၂၊ရဟန်းပြုကြပုံ။ ။ပါ-၃၅၁၊ ဌ-၃ဂ၇၊ ၎င်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ကထိန်သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။

ဘဒ္ဒကာပိလာနီထေရီဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ဌ-၂ဂဂ-အကျယ်။ ။ထေရီ-ပါ-၃ဂ၇၊ ဌ-၇၀။ ။ထေရ-ဌ-ဒု- အုပ်-၄၃၃၊၄၃ဂ။ ။အပ-ဌ ပ-အုပ်-၂ဂ၆။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၅၉-မှ-၂၆၄-အထိ၊

နိဒါန်–သံ–ဌ–၁၇၁၊ ၁၇၂။ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်အလောင်း ပိပ္ပလိ လုလင်၏ဇနီး ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ ပဝမ္ပါးသမီးတည်း။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆-ဌ ဘေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တီနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ-ဟု ဘေဒဂ်ာတ်ကွဲထူးကို ပေးသနားကော်မူထား၏။

ဘဒ္ဒြာဝုဓမာဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၄၈၊ ဌ–၄၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၄၊ မာရ်အမျိုးမျိုးတို့ အလိုက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်, မခံရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မေးရှိ ဖြေထား၏။

ဘဒ္ဒေကရတ္တဝိဘာဝရမည်ပုံဂါထာ။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၂၆ ဌ–၁၇၀၊၁။ ။မဟာနိ–ဌ–၄၀၄။ ။ပေဠက–၁၂၈၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ်ရာ အလွန် ကောင်းလှ၏၊ လေးဂါထာ။

ဘဒ္ဒပုဂ္ဂိုလ်အဘဒ္ဒပုဂ္ဂိုလ်ခွဲပြခန်း။ ။(ကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ မကျွတ်ထိုက် သောပုဂ္ဂိုလ်)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၆။ ။မဟာနိ–ဌ–၂၂၄။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၁၈၂၊ ပါ–၁၄၀။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၆၀၊ ပါ–၃၃။ ။အတိ–၂–ပါ–၃၅၅။ ဌ–၄၄၂။ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၃၆၊ အဘဗ္ဗာဘဗ္ဗဂမနနိဒ္ဒေသ။

ဘယ ဘုဏ်အဖွင့်။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀။ ။ဘယ ဘုပဌာန ဉာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၇၂။ ။ရှင်းဘုရားကိုပင် အာဒီနဝဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဟူ၍ သုံးမျိုးမှည့်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း။ ၂၇၈။

ဘယအမျိုးမျိုးကိုပြဆိုခန်း။ ။(ကြောက်လန့်ခြင်း)၊ ¹စိတ္တုတြာသဘယ၊ ²ဉာဏဘယ၊ ³အာရမ္မဏဘယ၊ ⁴သြတ္တပ္ပဘယ၊ ဒီဃ–ဌ–၁–၁၃၆၊ ပါ–၄၆။ ။ဘယနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၂–ပါ–၃၈၁၊ ဌ–၄၇၇၊ ဘေးသုံးပါး၊ ဇာတိ ဘေး၊ ဇရာဘေး၊ မရဏဘေး။ ။လေးနည်းပြဆိုခန်း၊ ပါ–၃၉၀၊ ဌ–၄၈၄၊ ၁၆–ပါးဘေး၊ ပြည့်စုံစွာပါ၏။ ပထမနည်း–¹ဇာတိဘေး၊ ²ဇရာဘေး၊ ³ဗျာဓိ ဘေး၊ ⁴မရဏဘေး။ ။ဒုတိယနည်း–¹ရာဇဘယ၊ ²စောရဘယ၊ ³အဂ္ဂိဘယ၊ ⁴ဥဒကဘယ၊ (မင်းဘေး၊ခိုးသူခေါင်းပြဘေး၊မီးဘေး၊ရေဘေး)။ ။တတိယ နည်း– ¹ဥမ်မီဘယ – လှိုင်းတပိုးဘေး၊ ²ကုမ္ဘီလာဘယ – မိကျောင်းဘေး၊ ³အာဝဋ္ဋဘယ–ဝဲဘေး၊ ⁴သုသုကာဘယ–ကြမ်းတမ်းသော ငါးလိပ်မကာရ်း ဘေး။ ။စတုတ္ထနည်း–¹အတ္တာနုဝါဒဘယ–ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ပြန်၍ စွပ်စွဲ သောဘေး၊ ²ပရာနုဝါဒဘယ–သူတစ်ပါးတို့ကဲ့ရှဲ့ရှုံ့ချသောဘေး၊ ³ဒဏ္ဍဘယ –လူဖြစ်မှု မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ခံရသောဘေး၊ ရဟန်းသာမဏေဖြစ်မှု ဝိနည်း

ပြစ်သင့်ရောက်ခြင်းဘေး၊ ¹ဒုဂ္ဂတိဘယ–အပါယ်လေးပါးသို့ကျရောက်ရခြင်းဘေး၊ ပေါင်း ဘေး ၁၆-ပါးဖြစ်၏။ ။တစ်နည်း–ဘေး ၅-ပါး၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၃၊ ဋ–၄၀၇။ ။²အာဇီဝကဘယ–လူ, ရှင်, ရဟန်းတို့အား အသက်မွေးမှု မှားစင်ကြယ်သောကြောင့် အပါယ်လေးပါးသို့ကျရောက်ခံရဟုနိမိတ်ထင်မြင်လာသောအခါ ကြောက်လန့်ခြင်းဘေး၊ ³အသိလောကဘယ–ကဲ့ရဲ့ရွဲ့ချခံရခြင်းဘေး၊ ⁴ပရိသသာရဇ္ဇဘယ–မဲကောင်းမှုကို ပြုလုပ်မိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ပရိသတ်တွင်း ဝင်သောအခါ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းဘေး၊ ⁵မရဏဘယ–သေရခြင်းဘေး၊ ⁶ဒုဂ္ဂတိဘယ–။ ။ဘယဗေရတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋ–၃⁷၊ ဘေးကြီးလေးပါး ¹ဒုဂ္ဂတိဘယ–²ဝဋ္ဋဘယ–ဝဋ္ဋဆင်းမှုဘေး၊ ³ကိလေသဘယ– အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရား၊ ⁴ဥပဝါဒဘယ–ကဲ့ရဲ့ရွဲ့ချခြင်းဘေး။

။ဘေရဝဝသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၊ ဋ–၁ အုပ်–၁၁၃။ ။သယဘေရဝ၊ သနှာသနှာဒိဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၅။ ဋ–၁၂၂။ ။အရုဏကောက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၆၉၊ ဋ–၂၆၀။

။ပါရာဇိကဏ္ဍနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၆၂၊ ဋ–၁–အုပ်–၂၂၃။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၇၊ ဋ–၄၆။ ။ကမ္မဘာ၀၊ ဥပဝတ္ထိဘာ၀ ၂-မျိုးခွဲပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၁–အုပ်–၁၉၃။ ။ဒု–အုပ်–၂၀၆။ ။ဘဝပစ္စယ ၁၀ တိအာဒိပဋ္ဌာန်ရကထာ၊ ၂၁၀။ ။ဘဝစက္ကကထာ၊ ၂၁၁ အစပ်သုံးပါး၊ အလှာလေးပါး၊ အခြင်းအရာနှစ်ဆယ်၊ ဝဋ္ဋသုံးပါး၊ ဂမ္ဘီရမလေးပါးကို ပြဆိုခန်း။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၈၊ ၂၀၃၊ ဋ–၂၄၊ ကမ္မဘာ၀၊ ပဋ္ဌိသန္ဓိကပုဗ္ဗဇ္ဇာ၀။ ။ဘဝပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒဝိဘင်္ဂ) အဘိ–၂–ပ–၁၄၃။ ဋ–၁၂၄၊ ကမ္မဘာ၀၊ ဥပဝတ္ထိဘာ၀၊ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်–အခန်းတိုင်းဌ္ဌိ)။

။ဝကြီး ၉-မျိုးကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဣတိ–ပါ–၂၂၄၊ ဋ–၁၆၉၊ ၂၇၀။ ။ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၃၊ ဋ–၁၂၄၊ ဘဝပဒနိဒ္ဒေသ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၀၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၉၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ ဋ–၃၃၊ ဣတိ ဘစိတ် တဒေသပြထားပုံ။ ။ဝိဘင်္ဂဟမျှား၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၈၂။ ။ ¹ကာမဘဝ၊ ²ရူပဘဝ၊ ³အရူပဘဝ၊ ⁴သညီဘဝ၊ ⁵အသညီဘဝ၊ ⁶နေ၀သညီနာသညီဘဝ၊ ⁷ဧကဝေါကာရဘဝ၊ ⁸စတုဝေါကာရဘဝ၊ ⁹ပဉ္စဝေါကာရဘဝ၊ ပေါင်း ဘဝကြီး ၉-မျိုး။

၁၀-အာဘဝကို ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ဣဒါနိ–ဋ–၁၄၆၊ ပါ–၁၀၀။ ။အမျိုးမျိုးခွဲကောက်ပြထားပုံ၊ ဣတိ–ဋ–၃၁၇၊ ပါ–၂၆၈။ ။ဗဟု–ဋ–၁၉၄၊ ပါ–၃၃၂။ ။စရိယာ–ဋ–၂၀၊ ဋ–၃၈၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၆၊ ဋ–၁၃၇။ ။

ပါ–၈၄၊ ဌ–၂၁၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉။ ။အဘိ–
၁–ဌ–၉၄၊ ပါ–၁၄။ ။ဘဝ–ဝိဘဝဒီဋ္ဌနိဒ္ဒေသ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၅၇၊ ဌ–
ဒု–အုပ်–၆၁။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၁၉၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၈၉၊
ဌ–၃၀၆။ ။ဝိ–၄–ဌ–၁၁၀၊ ပါ–၃၄၁။ ။ဘဝါယ ဝါ ဝိဘဝါယ ဝါတိ
ဝုစ္စတိယာ ဝါ ပရိဟာနိယာ ဝါ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၂၁၂၊ ပါ–
၂၈၇။ ။ဘဝရှိက ဝိဘဝရှိကြောင်းဂါထာ၊ ဥဒါန–ဌ–၃၅၃။ ။
သုမေဓာပတ္ထနာခန်းတိုင်းဌ် ရှိ၏။

ဘဝကျန်သေးသည်ကို နှစ်သက်တော်မမူ။ ။ဘဝကျန်နေသေးသည်ကို ဘုရား
ရှင် လုံးဝနှစ်သက်တော်မမူကြောင်း။ အံ–၁–ပါ–၃၆၊ ဌ–၃၇၆။ ။ဓမ္မ–
ဌ–ဒု၊ အုပ်–၂၅၂။ ။ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု၊ အုပ်–၂၃။ ။ပဏ်–၁–ပါ–
၄၀၅၊ ဌ–ဒု၊ အုပ်–၃၁၁။

ဘဝမှလွန်မြောက်နိုင် မလွန်မြောက်နိုင်ပုံကိုပြဆိုခန်း။ ။ဘဝတဏှာကို အမြစ်
ပြုတ်ဖြတ်ပစ်ရန်၊ ထိုသို့ အမြစ်ပြုတ်အောင် မဖြတ်နိုင်လျှင် အကြိမ်ကြိ
ဆင်းရဲရကြောင်း ဟောသော ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု၊ အုပ်–၃၃၂။
ဘဝမှ မလွန်မြောက်နိုင်သေးသောဒါန၊ လွန်မြောက်နိုင်သောဒါနကို ပြခ
ခန်း၊ စူဠနိ–ပါ–၅၄၊ ဌ–၁၂။ ။ပါ–၅၈၊ ဌ–၁၄။ ။လွန်မြောက်နိုင်ပုံ
မလွန်မြောက်နိုင်ပုံဟောသော ဂါထာများ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၂၆၅။ ။
ပါ–၁၅၂၊ ဌ–၂၆၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၃၅–၁၃၆၊ ဌ–၁၄၆–၂၄၇။ ။
ပေဋကေ–ပါ–၁၈၆။ ။လောကသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၁၈၉၊၁၉၀။ ။
ဘဝကိုစွန့်လွှတ်ရန်ဟောသောဂါထာ၊သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၈။ ။
ဘဝမှလွှတ်မြောက်ရန် ကြံစည်ပုံဂါထာများ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၄။
ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၄။

ဘဝနှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘဝ၌ လူတို့သာယာအပ်သော အရာ
များကို ပြဆိုခန်း၊ မဟာနိ–ပါ–၂၃၊ ဌ–၉၈။ ။ဘဝနန္ဒီ ဘဝဒိဋ္ဌိပုဒ်ကို
ဖွင့်ပြခန်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၂၄၇။ ။ဘဝကူးရာ၌ မကြောက်စေ
ဝတ်သောတရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ဘီတာသုတ်၊ သဂါထာ
–သံ–ပါ–၃၉၊ ၄၀၊ ဌ–၉၂။ ။နေတ္တိ–ဌ–၂၃၆၊ လေးပါးဂါထာ။ ။
ဘဝကူးပုံရှင်းပြခန်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၈၇။ ။ကိုယ်တိုင်ဘဝ၌ နစ်မွန်း
နေသူက အခြားနစ်မွန်းသူကို ကယ်ဘင်ရန်မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ မဟာနိ–
ပါ–၂၄၊ ဌ–၉၀၊၉၁။ ။ဘဝ၌မဖြစ်တော့ရန် ကျင့်ပါဟု တိုက်တွန်းသော
ဂါထာ၊ ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၂၀။

ဘဝပတ္ထနာကို ပြန်ပြီးငြိုးငွေ့သော ဥပေါသထနတ်သမီး၊ ဝိမာန–ပါ–၂၉၊ ဋ–၁၀၅၊ ဂါထာနံပါတ်–၂၄၂၊ ၃၊ ၂၄၅။ ။ဘင်သခင်ရတို့ မမြဲကြောင်း ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၄၇၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၀၈၊ ၃၀၉။ ။ဘုဝဋ်အနှောင်သားရ မရှိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၇။

ဘာဂိယ ၄-မျိုး။ ။(ဟာနဘာဂိယ၊ ဌိတိဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ)။ နိဗ္ဗာနသုတ်၊ **အံ**–၄–ပါ–၄၈၆၊ ဋ–၃–၆။ ။ဣတိ–ဋ–၂၅၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၅။ ။သမာဓိနှင်စင်၍ ပြဆိုခန်း၊ ၈၅။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၅၊ ဋ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။ပါ–၃၄၊ ဋ–၁၂၃။ ဟာနဘာဂိယစတုက္ကနိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ဗျာန်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြဆိုခန်း၊ အကုယ်။ ။အာတိ–၂–ပါ–၃၄၃၊ ဋ–၄၀၀။ ။ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ ၂-မျိုးကို ဒသုတ္တရ သုတ်၌ အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၂၃၇။ ။ ၄-မျိုး၊ ပါ–၂၃၁၊ ဋ–၂၄၄။

ဘာရသုတ်။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၁၊ ဋ–၂၄၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ ဘာရ၊ ဘာရဟာရ၊ ဘာရာဒါန၊ ဘာရနိက္ခေပ–**လေးမျိုးခွဲပြုပုံ**။ ။ဘာရ**လေးမျိုး**၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၁၀၊ ဋ–၂၉၈၊ (ခန္ဓဘာရ၊ ကိလေသဘာရ၊ အဘိသင်္ခါရဘာရ၊ ကာမဂုဏဘာရ)၊ ဘာရခေါ် ဝန်သုံးမျိုး၊ (ခန္ဓ–ကိလေသ–အဘိသင်္ခါရ)၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၁၊ ဋ–၁၅၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၅၂၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–၄၄။ ။ ပါ–၁၉၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၂၊ ၄-မျိုး၊ ဝတ်နည်း ၅-မျိုး၊ မာနဘာရထည့်ရ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၆၀။ ။**အံ**–၃–ဋ–၁၄၃။ ။ဘာရဟာရ ပဉ္စကွန္ဓာ စသောဂါထာ၊ နေတ္တိ–ဋ–၄၀။ ။ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၀။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၂၊ ဋ–၂၄၃။

ဘဝနှင့်စင်၍မှတ်သားအပ်မျှား။ ။ဘဝနှာအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ အကျယ်၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၈၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဘာဝနာ ၄-မျိုး၊ ဋ–၁၂၂၊ ဧသနာဘာဝနာ၊ ပဋ္ဌိလာဘ်ဘာဝနာ၊ ဂေရုသဘာဝနာ၊ အာသေဝနာ ဘာဝနာ။ ။ဘာဝေတပ္ပနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၂၇၊ ဋ–၁၁၆။ ။ ဘာဝနာဝိဓာန၊ ၈ မဂ္ဂင်္ဂန်းယူပုံ အစီအစဉ်ကိုပြဆိုခက်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၁၉၊ ၁၂၀။ ။ဘာဝနာပဟာတပ္ပဓာသဝ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄။ ဋ–ပ–အုပ်–၈၅၊ ဗေဘင်္ဂ ၇-ပါးဖြင့် အာသဝတို့ကိုပယ်ပုံကိုပြဆိုခက်း။ ။ ဘာဝနာပုဒ်အဖွင့်၊ ၈၈။ ။ဘာဝနာနယောဘွဲ့ သမထယာနိက, ဝိပဿနာ ယာနိကတို့ မင်ခဏာ၌ အစုံပါပုံကိုပြခက်း၊ ပါ–၁၉၊ ဋ–၁၁၂။ ။ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ ၂-ပါးခွဲပြစ်သော ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ရန်၊ ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၅၊ ပါ–၁၈၈။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၁၈–၁၁၉၊ ဋ–

၁၂၀။ ။၁—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၇၊ ဂ။ ။ဘာဝနာပါရိပ္ပ
ဂစ္ဆန္တိပုဒ်ကို ဖြေ-ပါးသော ဓမ္မတို့ပြည့်စုံပုံ၊ ကုန်ခန်း၊ အံ—၁၀—ဌ
၃၃၄ ၄၃၅၊ ဌ—၄၃၀။ ။ဘာဝနာသုံးပါး၊ (သီလ—စိတ္တ—ပညာ
ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အတွက် သာဝနာသုံး
(ကာယ၊ စိတ္တ၊ ပညာ)၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၃၊ ဌ—၁၈၅။ ။ဘာဝေတိ
အဖွင့်၊ အတိ—၁—ဌ—၂၀၇၊ ပါ—၄၄။ ဘာဝနာသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄
ဌ—၁၈၆၊ ဘာဝနာကိုမပွားများလျှင် အာသဝေါတရားမှ လွတ်နိုင်ကြော
ကြောက်ယိမ်းဥပမာ၊ လက်သမား ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

ဘာသာစကားမျိုးပေါင်း "၁၀၁"ရှိကြောင်း... ကားအမြောက်၊ ပဋ္ဌိသံ—ဌ
ပ—အုပ်—၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၇၂။ ။ဘာသာကားအမျိုး
ရှိသည်တို့မှာ ဘုရားရှင်တရားဟောရာ၌ မိမိတို့ဘာသာဖြင့် တစ်ဆောချင်း သိ
ကြောင်း၊ ဥဒါန—ဌ—၁၀။ ။ဣတိ—ဌ—၁၉။

ဘိက္ခုဆံယုတ္တ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၆၂၊ ဌ—၂၁၄။ ။ဘိက္ခုဝဂ်၊ ဝဏ္ဏ
၂—ပါ—၇၇၊ ဌ—၈၈။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၈။ ။ဘိက္ခုသုတ်၊ အ
၇—ပါ—၅၀၈၊ ဘိက္ခုမည်ပုံဟောထား၏။ ။စူဠနိ—ပါ—၃၉။ ။မဟာနိ
ပါ—၅၄၊ ဌ—၁၇၃။ ။ဘိက္ခုဂဏသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၈၄၊ ဌ
၂၄၄။ ။ဝိ—၁—ပါ—၂၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၀၄၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။
ဘိက္ခုနီဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၂၅၄၊ ဌ—၃၁၃။ ။ဝိဂ္ဂဟမျှား၊ ဒေ—ဌ
ဒု—အုပ်—၁၀၉၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၂။ ။ဘိက္ခုနီသံယုတ္တ၊ သဂါထာ
သံ—ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၁၇၄၊ ဘိက္ခုနီတို့ကို ဘာရိန်တင်က အမျိုးမျိုးနှောက
ယှက်ပုံမျှားကို ပြဆိုခဏ်း။ ။

ဘိက္ခုမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ဖဏ်—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ၂၄၆—ဌ်ဂါထာ။
အံ—၇—ပါ—၅၀ဂ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄ဂ၊ ၃ဖ၉၊ ဂါထာ။
သုတ္တ—ပါ—၃၅၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၇။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၀။ ။စူဠ
နိ—ပါ—၃၉။ ။မဟာနိ—ပါ—၅၄၊ ဌ—၁၇၃။ ။နေတ္တိ—ပါ—၅၊ ဌ—
၄၂။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၄၇၊ ပဋ္ဌိပတ္တိလုပ်ငန်းကို အားထုတ်သူဟူသမျှ
အကုန်ဘိက္ခုမည်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—
၅၂။ ။အဘိ—၂—ဌ—၂၀ဖ၊ ပါ—၂၀ဝ။ ။ဘိက္ခုနီတို့နှင့်စပ်၍ ဥပ
သမ္ဘဒအရှင်၌ မှတ်သားဖွယ်ရာမျှား၊ ထေရီ—ဌ—၃ဝ၁။ ။

ဘိက္ခုနောဝါဒက အဂ်ါဂ-ပါး။ ။သြဝါဒသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၂၃၈။ ၊ဝိ—၂—ပါ—၇၆၊ ဌ—၅၃။ ။

ဘိဒူရသုတ်။ ။ဣတိ—ပါ—၂၄၂၊ ဌ—၂၃၁၊ ခန္ဓာကိုယ်—ဝိညာဉ်—ဥပဓိ—ဤသုံးပါးဟာ ဂဏန်းရေသုံးပါး သုံးခု ပ်နည်းကို ပေးတယ်။ ။

ဘိနပ်လျှူရက္ခိုးမျှား။ ။ထေရေ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၄။ ၊ဌ—ဒု—အုပ်—၇၊ ဂါထာမျှား။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၃၊ ၂၁၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၀။ ။ပါ—ပ—အုပ်—ဌ၆ဌ—ဌ် ဂါထာ ၊ပါ—ဒု—အုပ်—၅၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀—၊(ပါနမ်)။ ၊ဧရိယာ—ပါ—ဌ၀၆။ ဌ—ဌ၁၊ ဂ—ဧ်ပြုပ္ပကာဝတ္ထု။ ။ သခ်ီဘာတကား ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဌ—စ—အုပ်—၁၅၊ ဘုရားရှင်အား လှူသောဇိနပ်မှာ ဝ.စ်ထောင်ဆိုက်တန်၏ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။

ဘိသစရိယ။ ။ဧရိယာ—ပါ—၇၁၀၊ ဌ—၁၉၃၊ နေ့ဟူမပါ ဧရိကိုခ်ိုးကျ။ ။ဧ်း၊ သိကြားမင်းက ဆရာဘုရားလောင်းရသော စားသောက်ရန်အတွက် ပေးတဲ့ထားသော ကြားစွယ်မျှားကို ငှက်ထခဲ့ရာ ရသော့မောင်နှမ (၂) ယောက်တို့က သူတို့ မဋ္ဌက်ရကြောင်းယုံကြည်ဧရန် ကားမဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံရပါ စေသားဟု ကျိန်စာဆိုပြကြပုံ၊ (ဤမျှအထိ ကားမဂုဏ်ကိုကြားက်ခ့ဲ့ မုန်းတီးကြ၏—ဟူလို)၊ရက္ခစိုဝ်းနတ်ပြေ၊ ဘုရားလောင်းတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း အသီးသီးကျိန်စာ ဆိုပြကြပုံ၊ ။ဘိဝ.ဘာဟက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၅၊ ဌ—စ—အုပ်—၃၁၇။

ဘိလူးဟုတ်-မဟုတ် ၊သ်နိုင်ရန်လက္ခဏာမျှား။ ။ဧရိယာ—ဌ—၁၆၇၊ မျက်စိမမှိတ် (၀၊) မျက်တောင်မခတ်၊ နှုတ်ခမ်းအလွန်နီ၏၊ ကြောက်လန့်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဒေါသပ်လည်းမထင်၊ ညှိုလက္ခဏာမျှားနှင့်ကိုက် ညီလျှင် ဘိလူးစစ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုလေပုံ။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၇။ ၊မ—အုပ်—၃၅။ ။ဆ—အုပ်—၁၇၁။ ။ဝိမာန—ဌ—၂၀၇။ ။ဘိလူးတို့ ကိုယ်မှာ လူသားစားလာလျှင် အေးမြလာကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၇။

ဘိလူးစစ်သူကြီးတို့မှာ ၂ဂ-ယောက်ရှိကြောင်း။ ။ရင်းတို့စည်းဝေးပုံ၊ သုတ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၉၅။ ။အံ—၁—ဌ—၁ဂ၆။ ။ရင်းတို့၏အမည်ဂါထာမျှား၊ ဒီဃ—ဌ—ပါ—၁၆၅၊ ဌ—၁၅၀—၁—၂။ ။ဇာတက—ဌ—စ—အုပ်—၄၃၉။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၆၊ ပါ—၂၇၁၊ နတ်စစ်သူကြီး-၂ဂ-ယောက်ကို ပြဆိုခဏ်း။

ဘီလူးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဘီလူးမက နွားယောင်ဆောင်ဝှေ့၍ သေကြရသောအမျိုးသားလေးယောက်၊ ဥဒါန–၆–၂၆၂။ ။မွေ–၆–ပ–အုပ်–၃၀၃၊ ၁ပုဏ္ဏသားတိမင်း၊ ၂ဗာဟိယဒါရုစီရိယ၊ ၃တမ္ဗဒါဋ္ဌိကခိုးသူသတ်၊ ၄သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနှူ။ ။ဘီလူးတို့ရုပ်အာသင်္ဂကိုပြဆိုခဏ်း၊ပဏ်–၂–၆–၁၂၅။ ။ဘီလူးမတို့ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအတွက် ရေသယ်ရပုံခုက္ခ၊ ဓမ္မ–၆–ပ–အုပ်–၃၂။ ။ဘီလူးနှင့်ဘုတ်ပြိတ္တာတို့ ကြိမ်းဝါးသံ၊ ဥဒါန–၆–၆ဝ၊ပါ–၈၂။ ။ဘီလူးစသောပြိတ္တာတို့ကို အစာကျွေးမွေးလိုသူတို့မှာကားလ အပိုင်းအခြားကိုတိကျစွာပြောရကြောင်း၊ မပြောလျှင် လူကိုပြန်၍ နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–၆–ပ–အုပ်–၂၁၃။ ။ဇာတက–၆–တ–အုပ်–၃ဝ၆။ ။ဘီလူးတို့ နှစ်သက်သောအစားအစာမှာ–ငါး အမဲစသည်နှင့် နွမ်းမှုံ–ပဲ–နို့–တင်လဲ–ဆီ–ခဲဖယ်စသည်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၇၄။ ။ဘီလူးတို့စိတ်ရှင်လန်းသောအခါ ဟိ–ဟိ–ဟူ၍ မြည်ဟစ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–၆–၅၈၊ ပါ–၃ဝ၂။ ။ဘီလူး မဖမ်းစားနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်များဂါထာ၊ ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်–၃၁၈။ ။ဘီလူး၏ တန်ခိုးဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး ညတွင်းချင်း ဥဒေနိပြည်ရောက်၍ ပဒုမဝတီပြည့်တန်ဆာမနှင့်ပျော်ပါးရပုံ၊ ၎င်းတို့၏သားကို အဘယမင်းသားဟူ၍ ခေါ်ကြ၏၊ ဃေဋိ–၆–၄ဝ။ ။ဘီလူးနှင့်နတ်တို့က တိရစ္ဆာန်များကဲ့သို့မက သရဏဂုံသီလမရှိသူ လူအချို့တို့ကိုပင် ယာဉ်သဖွယ် အသုံးပြုကြ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၆၂။ ၆–၁၄၇။ ။ဘီလူးသရဲစသည်တို့က ရဟန်းသံဃာစသည်တို့ကို နှောက်ယှက်လျှင် ရဒေပ်ဘောဘုရားကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၁၆၄၊ ၆–၁၅ဝ။ ။ဘီလူးသရဲစသည်တို့ကို ဆေးဆရာတို့က ရှုံ့ မုန့်ညက်စသည်ဖြင့် ပုံတူလုပ်၍ ဆေးတန်ခိုးဖြင့် သတ်ဖြတ်နိုင်ကြပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၁ဝ၉၊ ၆–ဒု–အုပ်–၆၉။

ဘုမ္မဇိုဝ်းနတ်နှင့်ပေမာနိကပြိတ္တာ။ ။ရင်းတို့မှာ–ရုံခါသုခ, ရုံခါဒုက္ခဖြစ်ကြကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၅၃၊ ၆–၂၄။ ။ဘူမဋ္ဌာပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–၆–၄၃၊ ပါ–၃ဝဝ။ ။ဘုမ္မာနိဝါ၊ယာနိဝ၌ ဘုမ္မအရ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်နှင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၊ ဤ ၂–ပြည်ကို ယူရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခုဒ္ဒကပါ–၄၊ ၆–၁၃၉၊ ရတနသုတ်။ ။(သုတ္တနိပါတ၌လည်းရှိ၏)။ အရကောက်ပြပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၃၂၊ ၆–ဒု–အုပ်–၂၁၈။ ။ရင်းနတ်တို့မှာ အသက်တန်းမမြဲကြဘဲ ကံသာလျှင် ပမာဏဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိ–၂–၆–၅ဝ၄၊ ပါ–၄၄၁။

ဘုရားဆုပန်ကြရာ၌ နိုယ၀ မျှောဒိတ်ရနိုင်ရန် အင်္ဂါ ၈ပါး။ ၊ဂါထာ၊ပဏ္ဏ-၃-၌-၈၆။ ။အံ-၁-၌-၃၆၂။ ။ဥဒါန-၌-၁၁၇။ ။ဣတိ-၌-၁၁၅။ ။ထေရ-၌-ပ-အုပ်-၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၁၁၊ ၌-၁၁၅၊ ၃၁၅။ ။စရိယာ-၌-၁၆၊ ၂၇၄။ ။အပ-၌-ပ-အုပ်-၁၈၊ ၅၅၊ ၁၅၆။ ။နေတ္တိ-၌-၁၅၉။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၁၇၊ ၅၃။ ။ အဘိ-၁-၌-၇၁။ ။၂-၌-၄၁၈၊ ပါ-၃၄၉။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၄၃၊ ဆုတောင်းမှန်ခ့ဉ်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။

မနုဿတ္တံ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ဟေတုသတ္ထာရဒဿနံ။
ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရော စ ဆန္ဒတာ။
အင်္ဂမဂ္ဂသမောဓာနာ၊ အဘိနိဟာရော သမိဒ္ဓတိ။

ဘုရားဆုပန်ခြင်း၌ အကြောင်းလေးပါး၊ စရိယာ-၌-၂၇၇၊ ၂၇၈။ ။ ဘုရားဆုပန်ပြီးနောက် ဘုရားဖြစ်ရန် အားလေးပါး (ဗလ)၊ (အစ္ဆတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဥပဓိသယ၊ ပယောဂ)၊ စရိယာ-၌-၂၈၀။

ဘုရားဆုပန်ကြရာ၌ မခ္ခုတ်ကေန်ပြည့်စုံလတ္တံ့ဟု သံနိုင်ကြရန်ပြသောပုဗ္ဗနိမိတ်ကြီးများ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၁၃၊ ၌-၁၂၃။ ။အပ-၌-ပ-အုပ်-၂၂၊ ၂၃။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၂၂။ ။အဘိ-၁-၌-၄၆၊ ၄၈။

ဘုရားလောင်းတို့ နိယတမျှောဒိတ် ရပြီးနောက် မဖြစ်ဧ ၁င်းသောအရပ်နှင့် မဖြစ်ကောင်းသောအရာများ။ ။ဂါထာများ၊ စရိယာ-၌-၃၂၁။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၄၅။ ။အဘိ-၁-၌-၇၂။ ။ဗုဒ္ဓ-၌-၃၁၆။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၅၃၊ ၄၄၀။ ။အံ-၁-၌-၁၀၀။ ။စုဏ္ဏိယ၊ အပ-၌-ပ-အုပ်-၅၅၊ ၁၅၇။ ။

ဘုရားလောင်းတို့ဖြစ်ရာအမျိုး။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ အမြတ်ဆုံး အမျိုး၌သာ ဖြစ်ကြကြောင်း။ (မင်းမျိုး၊ပုဏ္ဏားမျိုး)။ အကြင်အခါတွင် ဗြဟ္မာ အမျိုးကို အမြတ်ဆုံးဟူ၍ သမုတ်ထားကြကုန်၏၊ ထိုအခါတွင် ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့မှာ ထိုဗြာဟ္မဏ အမျိုး၌သာ ပဋိသန္ဓေ နေကြကုန်၏ ဟူလို၊ ဗုဒ္ဓ-၌-၂၉၆။ ။၃၁၉။ အပ-၌-ပ-အုပ်-၆၀၊ ၁၅၈။ ။ သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၄၆။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၉၂။ ။အဂ္ဂသာ၀က ၂-ပါး လည်း နည်းတူပင်တည်း။ ။

ဘုရားလောင်း ၃-မျိုး။ ။ပညာဓိက၊ သဒ္ဓါဓိက၊ ဝီရိယာဓိကဆိုသော သုံးမျိုး။ စာစ်နည်း ဝိရိယအားဖြင့် တိက္ခ၊ ဥတ္တိမ၊ မုဒု-အားဖြင့် သုံးမျိုးပြားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ-၆-၃-၃၂၀။ ။(ပါရမီဖြည့်ရာ ကာလဒေါပိုင်းအခြားကို ပါရမီခေါင်းခွဲ ရေးခဲ့ပြီ။)။ ။

ဘုရားလောင်းတို့၏ ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ ပဋ္ဌိသန္ဓေစိတ်မှာ-ဗောဓိပြဋ္ဌာန်းသော မဟာဝိပါက်ရသောမနုဿ သဟဂတ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိကစိတ်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ-၆-၃-၂၄။ ။ဒီဃ-၂-၆-၃-၂၃။ ။အဘိ-၁-၆-၃-၃၀၇။ ။ပဏ္ဏ-၃-၆-၃-၂၄။ ။

ဘုရားလောင်း ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ့စဉ် ပဒုမ္မနိမိတ်ကြီးများ။ ။၃၂-ပါးသော ပဒုမ္မနိမိတ်ကြီးများ ထင်ရှားပေါ်ပေါက်လာပုံ၊ ဥဒါန-၆-၃-၃၃။ ။ဣတိ-၆-၁-၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ-၆-၁၀-၂။ ။အပ-၆-ပ-အုပ်-၆-၂။ ။ဇာတက-၆-ပ-အုပ်-၆-၀။ ။ရင်း ပဒုမ္မနိမိတ်များကို ကြိုတင်ဘဏ်ထားနှင့်ကြပုံ၊ ဒီဃ-၁-၆-၆-၀၊ ၆-၁။ ။၂-၆-၃-၂၂၊ ၃-၃။ ။နိမိတ်ဘုတ်ကြီးသော ဖြဟ္ဒေ-ယောက် အမည်၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၂-၂၉။ ။အပ-၆-ပ-အုပ်-၆-၁။ ။ဇာတက-၆-ပ-အုပ်-၆-၆။ ။ပဏ်-၁-၆-၆-အုပ်-၉-၂။ ။

ဘုရားလောင်းတို့ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေ့၊ မွေးဖွားပုံ။ ။ဘုရားလောင်းတို့ မယ်တော်ဝမ်းတွင် နေရပုံ၊ ဖွားပုံကို ပြဆိုခဏ်းဗုဒ္ဓ-၆-၃-၁၁။ ပဏ်-၃-ပါ-၁၆၃-၆-၁-၂၉၊ ၁-၁-၁-၁-ဆကျယ်ပြခဏ်း။ ။အပ-၆-ပ-အုပ်-၆-၄။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၊ ၆-၂-ကျယ်။ သုတ္တ-ပါ-၃-၃၆၊ ၆-၃-အုပ်-၂-၀-၅။ အဘိ-၅-ပါ-၁-၄၊ ၂-၀-၅၊ ၆-၁။ ။ပဌမ တထာဂတ အစ္ဆရိယသုတ် အံ-၄-ပါ-၄-၄-၆-၃-၃-၃-၃။ ။ကိုလ်ဝန်ကို စာတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့ စောင့်ရှောက်ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ-၂-၆-၂-၃၊ ပါ-၁၀။ ။ဘုရားလောင်းမွေးဖွားစဉ် ဟန်ခိုးပြာဋ္ဌိဟာဝများ၊ ပဏ်-၃-ပါ-၁၆၁၊ ၆-၁-၂-၆၊ ၁-၃-၃၊ အစ္ဆရိယ အဗ္ဘုတသုတ်၊ ဘုရားလောင်း မယ်တော်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များ ကိုလည်း ဟောထားတော်။ ။

ဘုရားလောင်းမှာ သုံးဘဝကွင် မွေးဖွားလျှင်ဖွားခြင်း စကားပြောကြောင်း။ ။(ဂေါတမဘုရားလောင်း)၊ မဟောသဓာဘဝ၊ ဝေဿန္တရာမင်းသားဘဝ၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားဘဝ၊ ဗုဒ္ဓ-၆-၃-၃-၁-၁။ ။စရိယာ-၆-ဂ-ဂ-ဂ

ဘုရားလောင်းကိုယ်တိုင် မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခဲ့ဖူးပုံ။ ။မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခဲ့ဖူးပုံ, လွန်စွာဆင်းရဲလှပုံကို ကျယ်ဝန်းစွာ ဟောထားသော မဟာသီဟနာဒသုတ်၊ ပဏ္ဏာ-၁-ပါ-၁၁၀၊၁၁၁၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၆။ ။လောမဟံသဇာတက၊ပါ-ပ-အုပ်-၂၂၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၁၃၊ ဗြ၁-ကမ္ဘာထက်က မှားယွင်းစွာ ကျင့်ခဲ့ဖူးပုံကို ပြန်ဟော၏။ ။နဂ်ုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-၃၃၊ ဋ္ဌ-၅၉၈။ ။သန္ဓိဝ ဇာတက၊ပါ-၄၀၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၉။

ဘုရားဖြစ်ခါနီးအိပ်မက်ကြီး ၅-မျိုး။ ။ဂေါတမဘုရားလောင်း ဘုရားဖြစ်ခါနီးတွင် မြင်မက်သောအိပ်မက်ကြီး ၅-မျိုးကိုဟောသော မဟာသုပိနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၀၉၊ဋ္ဌ-၇၁။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၈၀။

ဘုရားလောင်းတို့မှာ အခြားသူများအား ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန်မထားတတ်ကြောင်း။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၃၊ ၂၂၉၊ဗောဓိသတ္တာနာမ သိပ္ပံ ဝါစေန္တာ အာစရိယမုဋ္ဌိ နကရောန္တိ။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ၌လည်း ဆရာလက်ဆုပ်ခေါ် ဆရာစားချန်မထားတတ်သည့် အပြင် အဖိုးအခလည်း ယူလေ့မရှိကြောင်း၊ ဣတိ-ပါ-၂၆၄၊ ဋ္ဌ-၃၀၅။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၃၈-ပါ-၈၄။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၁၃၄၊ ဋ္ဌ-၂၃၇။ ။အဗျာကရဏီယပဉ္ဍ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၄၆။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၆၁။ ။ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန်ထား၍ သင်ပေးလျှင် သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၉၈၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၂။

ဘုရားလောင်းကိုမှာ အခြားသူများအား ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန်မထားတတ်ကြောင်း။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၃၊ ၂၂၉၊ဗောဓိသတ္တာနာမ သိပ္ပံ ဝါစေန္တာ အာစရိယမုဋ္ဌိ နကရောန္တိ။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ၌လည်း ဆရာလက်ဆုပ်ခေါ် ဆရာစားချန်မထားတတ်သည့် အပြင် အဖိုးအခလည်း ယူလေ့မရှိကြောင်း၊ ဣတိ-ပါ-၂၆၄၊ ဋ္ဌ-၃၀၅။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၁၃၈-ပါ-၈၄။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၁၃၄၊ ဋ္ဌ-၂၃၇။ ။အဗျာကရဏီယပဉ္ဍ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၄၆။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၆၁။ ။ပညာသင်ကြားပေးရာ၌ ဆရာစားချန်ထား၍ သင်ပေးလျှင် သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၉၈၊ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၂။

ဘုရားလောင်းဇာတာထွက်ခဲ့ပုံ ကျင့်ခဲ့ပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ဘုရားလောင်းသဝဏ်ဆင်းရဲစွာကျင့်ခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထားသော ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၂၇၇၊ ဋ္ဌ-၂၂၂။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ ပါ-၄၂၄၊ ဋ္ဌ-၃၀၇။ ။ဆင်းရဲစွာ ကျင့်ခဲ့ရပုံကို ရှင်းပြခန်း၊ ပဏ္ဏ-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၅-၁၀၉၊ ပါ-၂၉၉-၃၀၀၊ မဟာသစ္စကသုတ်။ ။ဘုရားလောင်း တောထွက်ခဲ့ပုံကိုအကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ၁-ပါ-၂၁၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၇၆၊ ပါသရာသီသုတ်။ ။ဘုရားလောင်း တောထွက်သည်မှာ သားတော်ရာဟုလာ မွေးဖွားပြီး ၇-ရက်ရှိမှ တောထွက်၏ ဟု ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၃- ဦးမိန့်ဆိုထားကြောင်း၊ အများကြီးက ညီသည်ကား သားတော် ရာဟုလာ မွေးဖွားသည့်နေ့ ညမှာပင် တောထွက်တော် မူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၅။ ။ဘုရားလောင်းတိုင်း သားတစ်ယောက်ရှိမှ တောထွက်ကြပုံနှင့် ဘုရားလောင်းတို့ အမိဝမ်းတွင်း ကိန်းရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း၊

ဒီဃ–၂–ဌ–၁၅။ ။ကျောင်ခဲ့ပုံ ရဟန်းပြုပုံကို အကျယ်ဟောထားသော**ပဗ္ဗဇ္ဇာ**သုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၄၀၊ ဌ–ဒု–အပ်–၁၁၀။ ။ဗောနသုတ်၊ ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၁၁၄။ ။ဘုရားလောင်းကုန်စည်က ဖြစ်ခဲ့သော ဝိတက်ကို ပြန်၍ဟောသော ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်။ ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၃။

ဘုရားလောင်းတို့မှာ သခ်ါရူပေက္ခာဉာဏ်တွင်သာ ရပ်ထားရကြောင်း။ ။ပစ္စိမတာဝိက မဟုတ်သေးသော ဘုရားလောင်းတို့မှာ **သခ်ါရုပေက္ခာဉာဏ်**ရောက်အောင် အားထုတ်၍ ထိုဉာဏ်စခန်းတွင်သာ ရပ်တန့်ထားရကြောင်း၊ ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁။ ။ဗဏ်–၂–ဌ–၁၉၅။ ။အာဘိ–၄–ဌ–၄၀။

ဘုရားလောင်းတို့၏ အဓိမုတ္တိမရဏ။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့၌ အသက်အတိုင်း မနေကြဘဲ အဓိမုတ္တိမရဏဖြင့် စုတေကာလ ပြည်သို့ဆင်း၍ ပါရမီဖြည့်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၀။ ။ပဏ်–၃–ဌ–၁၂၁။

ဘုရားလောင်းတို့၏ အုံ့ဩဖွယ်များ။ ။ဘုရားလောင်း၁၀က အုံ့ဩဖွယ်အချက် ၂၀-ကို စုပေါင်း၍ အာသျှင် အာနန္ဒာသေရိအား ဟောထားသော အစ္ဆရိယအဗ္ဘုတသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၁၁၉။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ ဓမ္မတာ ၃၀-ကိုပြဆိုခန်း၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၅၁။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ ထူးဆန်းသော ဖြစ်ရပ်များကို ပြဆိုခန်း၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–ဂဂ–။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၃၊ ၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀။ ။(မြေးဖွားစဉ်၊ ပဋိသန္ဓေနေစဉ် အနန်းဦးလည်းရှိ၏) ဂေါတမ ဘုရားလောင်း၏ နန်းမယားဆောင်ကို ပြဆိုခန်း၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၁၂၄၊ သုခုမာလသုတ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၇၂၊ ဌ–၁၄၉။ ။လေးအဇာတ်ကိုပြဆိုခန်း၊ အံ–၃–ဌ–၁၂၇။

ဘုရားလောင်းနှင့်စပ်၍ သီမုတ်ဖွယ်ရာများ။ ။ဘုရားလောင်းတို့၏ အဇ္ဈာသယ ၆-မျိုး၊ (အ–ခန်းဦးအကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဖွားဘက်တော် ၇-မျိုးတွင် ပါဝင်သော ရှေးအိုးကြီး လေးလုံးအမည်၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၅၃၊ (သခ်ၤလေ၊ ဥပ္ပလ၊ပုဏ္ဍရိက)။ ။ဘုရားလောင်းတိုင်း ပဋိသမ္ဘေါဒိတ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ဘုရားဖြစ်ကြကြောင်း၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၂၁။ ။ဘုရားလောင်း ဘဝကပင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်တို့ဘက် အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသောဉာဏ် ကြီးကြယ်ကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၃၄၁။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ရဟန်

ရုံခါ တိရစ္ဆာန် ဘဝ၌ဖြစ်ရသည်မှာ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို ချီးမြှောက်လိုသော ကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုကေားပုံ၊ စရိယာ—၊—၁၀၄။ ဘုရားလောင်းတို့ ဒါနပြုရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်။၊—၂၉၈။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ဒါနအားဆင့်ဆင့် ပြုနိုင်အောင် ဆင်ခြင်ရန် တရားလေးပါး၊ ၊—၃၁၈။ ။ဘုရားလောင်းတို့မှာ မည်သည့် ဘုရားရှင်တို့ ထံတော်ကျင့်ကျင့် ပါရမီပြည့်ရုံမျှသာဖြစ်၍ မင်ဖိုလ်မရနိုင်သေးဟု သကၠဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်က ရှင်းပြခန်း၊ နိယာမေ:ကွန္ဓိကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၂၁၆၊ ၊—၁၈၂။ ။ဘုရားလောင်းတို့ ထမ်းဆောင်သော ဝန်ကို မည်သူမှု မထမ်းဆောင်နိုင်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ—၃—၁—၁၂၇။

ဘုရားရှင်တို့ ပဋ္ဌာန်းချိန်။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ အသက် တစ်သိန်းတန်းမှ အသက်၊ တစ်ဆုတန်းမှအောက်၌ မဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း- တစ်သိန်းတန်းမှအောက်၊ တစ်ရာတန်းမှအသက် ဤကာလအတွင်းဌသာ ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း၊ ပဏ်—၃—ပါ—၁၆၁၊ ၊—၁၂၂။ ။ဗုဒ္ဓ—၊—၇၃၊ ၃၁၈။ ။အပ—၊—ပ—အုပ်—၅၉။ ။ ဇာတက—၊—ပ—၅၇။ ။ဒီဃ-၂—၊—၂၁။ ။၃—၊—၃၉၊ ဆုတ်ကပ်ကာလ၌သာ ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပေ။ ။နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ဖြစ်ထွန်းသောကပ်နှင့် မဖြစ်ထွန်းသော သုညကပ်များကို ပြဆုံခန်း၊ ဒီဃ—၂—၊—၄၊ ပါ—၂။ ။ဘုရားရှင်တို့ ဖြစ်ထွန်းသည့်၊ မဖြစ်ထွန်းသည်ကိုလည်းကောင်း၊ အကယ်၍ ဖြစ်ထွန်းတော်မူကြပါလျှင် ဤကမ္ဘာ၌ ဘယ်နှစ်ဆူ ဖြစ်ထွန်းတော် မူမည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာတည်စ၌ ပဒုမ္မာကြာပွင့်နိမိတ်ကိုကြည့်၍ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့ သိနှင့်ကြပုံ၊ ၊—၅။ ။ဗုဒ္ဓ—၊—၂၂၇။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသောကပ်—၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းအံ့မှုန်သော် နှစ်ပေါင်း တစ်ထောင်က ကြိုတင်၍ ကြွေးကြော်ထားကြကြောင်း၊ သုတ္တ—၊—၃—အုပ်—၃၊ (ကောလာဟလ ခန်း၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်တို့မှာ နှစ်ဆူပြိုင်၍ ပွင့်ထွန်းရိုးမရှိ။ ။ဘုရားရှင်တို့မည်သည်မှာ—မည်သည့်အခါကာလတွင်မျှ နှစ်ဆူပြိုင်၍ ပွင့်ထွန်းရိုးထုံးစံမရှိကြောင်း၊ အဘိ—၂—ပါ—၃၄၉၊ ၊—၄၁ ၂၊ ၄၁၄၊ ခေတုပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှသာ အခြားသော ဘုရားရှင်တစ်ဆူ ဖြစ်ထွန်းတော်မူနိုင်ကြောင်း တိကျစွာမိန့်ဆိုထားပေ။ ။ ပဏ်—၃—ပါ—၁၁၁၊ ၊—၇၉၊ အကျယ်ရှင်းပြသားပေ။ ။ခိုလိန္ဒ—ပါ—၂၃၁၊ အကျယ်။ ။ အံ—၁—ပါ—၂၃၊ ၊—၃၂ ၂၊ ၄၉။ ။မဟာနိ—၊—၂၇၄၊ ၂၇၅။ ။ဒေ:ဘိ—ပါ—၃ ၁၊ ၊—၁၅၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၁၉၊ ၊—၁၇၇။ ။ ပါ—၁၀ ၁၊ ၊—၂ ၂ ၁။ ။၊—၂၇ဝ-၌လည်း တိကျစွာ မိန့်ဆိုထားပေ။ ။ ၃—ပါ—၉၅၊ ၊—၈၁၊ ၈၄။

ဘုရားရှင်တို့နေထိုင်သွားလာစားသောက်တော်မူကြပုံကို ပြုဆိုခန်း။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၅။ ။နေတ္တိ—ဌ—၂၂၇၊ ဒေသစာရိကြွချီတော်မူခြင်းအကြောင်း ၃-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်၏ နေထိုင်သွားလာ စားသောက်တော်မူပုံကို အကျယ်ပြုဆိုခန်း၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်၊ ပဏ်—၂-ပါ—၃၃၄၊ ၃၃၇၊ ဌ—၂၄၉၊ ၂၆၅။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၆၅။ ။ဘုရားရှင် နေလို့ သွားလို့ ပုံကို အရှင်အာနန္ဒာထေရ်က မှန်းဆ၍ သိတတ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀။

ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်ဌ် မြို့အညာစ်အကြေးမရှိ။ ။ချိုးရေတော်သုံးစွဲခြင်းကား ကိုယ်ငွေ့ရရုံမျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၇၁၊ ၇၂။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၊ ၄—၁၆၀၊ ဗုဒ္ဓါနုံ ပန သရီရေ ရဇောဇလ္လံ နုဥပလိမ္ဘတိ။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၃၉။ ။ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်တော်ငင်းသို့ နေရောင်လည်း မထိုးနိုင်ကြောင်း၊ မဟာ—သံ—ဌ—၂၇၅။ ။သီတဥ္ဇာကလည်း မနှိပ်စက်နိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၂—ဌ—၁၀၇။ ။

ဘုရားရှင်၏ အားတော် ၂-ပါး။ ။ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား ၂-ပါးကို ပြသော ဒသဗလာဒိဝဏ္ဏနာ၊ (ဒ-ခန်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ဘုရားရှင်ဟို့မှာ တရားကိုသာအလေးပြုတော်မူကြကြောင်း။ ။(ဓမ္မဂရုဘာဝ ဝဏ္ဏနာခန်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

ဘုရားရှင်အပေါ် ဌ် အပြစ်ရှာမတွေ့။ ။ဘုရားရှင်အပေါ် ဌ် အပြစ်ရှာရန် ဥတ္တရလုလင်က (၇) လ၊ မာရ်နတ်ကြီးက အလောင်းတော်ဘဝတုင် (၆) နှစ်၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီးနောက်တစ်နှစ်၊ ပေါင်း (၇) နှစ်တိုင်တိုင် လိုက်နေသော်လည်း အပြစ်ရှာမတွေ့ကြောင်း ဟောထားသော သတ္တဝဿာနုပနန္ဓသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၁၇၀။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၂၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၉။ ။၂—ပါ—၃၃၆၊ ဌ—၂၅၄၊ ၂၅၆။ ။ဘုတ္တ—ပါ—၂၈၂၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။ပါ—၃၄၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ၁။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၇၄။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၁၇၆။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇။

ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ပုဒ်မျှားမှာ ဖွင့်ထုတ်၍ မကုန်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဘုရားတစ်ဆူ၏ ဂုဏ်ပုဒ်မျှားကို အခြားဘုရားရှင်တစ်ဆူက တစ်ကမ္ဘာပတ်လုံး အခြားဘာစကားမှ မပြောဟောဘဲ ချီးကြူးနေသော်လည်း မကုန်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဥဒါန—ဌ—၃၀၅။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၆၃။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၂၀၉။ ။စရိယာ—ဌ—၉၊ ၂၃၄။ ။အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၂၅၂။ ။၃—ဌ—၆၁။ ။

ဘုရားရှင်မှာ ရှိသေစရာ ပုဂ္ဂိုလ်မရှိ။ ။ဆရာ့အနေသာ ပြုတိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘုရားရှင်ရှာကြည့်ရာ မတွေ့ဝေ့ကြောင်းနှင့် နေ မေ အာစရိယော အတ္ထိ 'စသော' ဂါထာ၊ ဂါရဝသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၄၀၊ ဌ—၁၇၆။ ။ပဌမ ဥဒ္ဒေ၀လသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၂၇၊ ဌ—၂၆၃။ ။ဘုရားရှင်အား ဆရာမရှိ ကြောင်းပြောပြသောဂါထာ၊ ထေရီ—ဌ—၂၂၈။ ။ဝိ—၃—ပါ—၁၂၊ ဌ—၂၄၅။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၈။ ။အဘိ—၅—ပါ—၂၁၈။ ။ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၂၂၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၄။ ။၂—ပါ—၂၉၅။ ။ဓမ္မနိ—ဌ—၃၉။ ။ဒီဃ—၃—ဌ—၈၈။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၂၉။ ။အာစရိယ နာစရိယပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၂၈၊ ဘုရားလောင်းဘ၀ဌ် ဆရာ ၅-ဦးရှိ၍၊ လောကုတ္တရာဘက်ဌ်ကား ဘုရားရှင်မှာ ဆရာမရှိကြောင်း ရှင်းပြခန်း။ ။

ဘုရားကိုယ်စား ဆရာထားခဲ့ပုံ။ ။ဘုရားရှင်မရှိသည့်နောက် ငါးဘုရားကိုယ်စားမှာ ဓမ္မဝိနယဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့ပုံ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၆၊ ၁၂၇။ ဌ—၁၆၃။ ။ဝိ—၁—ဌ—၀—အုပ်—၅။ ။ဃဋိ—ဌ—၄၆၆။ ။

ဘုရားရှင်ကို အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခေါ်နိုင်ပုံ။ ။အံ—၇—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၂၂၄၊ သမဏ၊ ပြဟ္မဏ၊ ဝေဒဂူ၊ ဘိသက္ကာ၊ နိမ္မလ၊ ဝိမလ၊ ဥဏှိ၊ စိမုတ္တာ၊ ခေါ်နိုင်သော အမည်တော်များ၊ သမဏသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏။ ။အမည်တော်ခေါ်ပုံမှာ မရေမဘွက်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေဘ္ဘို—ဌ—၁၁၉။ ။ဥဒါန်—ဌ—၃၀၆။ ။အမည်တော် ဟူသမျှမှာ ဂုဏ်တော်ကြောင့်သာ ရှိအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ အမည်တော်များမှာ မရေမဘွက်နိုင်ကြောင်း အဘိ—၁—ဌ—၄၂၁။ ။ပဋိသံ—ပါ—၈၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၇။ ။မဂ္ဂကုသလ ပုရိသအမည်တော်၊ တိဿသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၈၈၊ ၈၉၊ ဌ—၂၈၄။ ။ မဟာနိ—ဌ—၃၉၉၊ ဘိသက္ကအမည်တော်၊ သဠာ—သံ—ဌ—၁၀၁။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၆၆။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၄၇၊ ဌ—၃၇၊ သုနက္ခတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၆၃။ ။သီဟ အမည်တော်၊ ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၆၃။ ။သီဟသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၁၁၇။ ဌ—၄၁။ ။သီဟနာဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၈၂၊ ဌ—၂၉၃။ ။ပြဟ္မာဏအမည်တော်၊ ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၆၃။ ။သမဏသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၁၂၃၊ ဌ—၂၅၄။ ။ဝေဒဂူအမည်တော်၊ခန္ဓ—သံ—ဌ—၂၆၃။ ။ သုဘ—ပါ—၃၆၈၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၄။ ။ဂူတိ—ဌ—၁၀၇။ အညွှန်းများ။ ။ အံ—၄—ဌ—၂၉၃—အညွှန်းများ။ ။သတ္တဝါဟ (လှည်းကုန်သည်မူးကြီး)၊ အမည်တော်၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၀၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၊ ၄၆၊ သတ္တာ ဒေ၀မနုဿာနံ ဂုဏ်တော်ဌ်ရှိ၏။

ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုးများ။ ။ထေရ–၌–၀–အုပ်–၂၆။ ချီးကြူးရကျိုး၊ ၁၀၃၊ ၂၀၄၊ ၂၃၁၊ ၂၈၅၊ ၂၈၆၊ ၃၅၈၊ ၃၆၈၊ ၄၂၃ ၄၅၀။ ။ကြည်ညိုရကျိုး၊ ၁၈၈၊ ၂၁၂၊ ၂၂၉။ ။ရှိခိုးရကျိုး၊ ၌–၁၂ ၂၃၃။ ။နေရာလှူရကျိုးလည်း ပါ၏၊ ၁၅၅၊ ၁၇၇။ ။ချီးကြူးရကျိုး အပ–ပါ–၀–အုပ်–၉၂၊ ၃၇၈၊ ၌–ဒု–အုပ်–၅၂၊ သာဂတထေ အလောင်း။ ။ပါ–၂၉၀၊ ၌–၁၉၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၈–မှ–၁၁၁– အထိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–၀–အုပ်–၂၀၅။ ။ဘုရားအကြောင်းကို ကြွေးကော် ခဲ့ရကျိုး၊ အပ–ပါ–၀–အုပ်–၂၃၃။ ။ဘုရားဟူသောအသံကိုကြားရ မျှသော အကျိုး၊ ပါ–၂၃၂၊ ၌–ဒု–အုပ်–၁၉၅။ ။ကူတိ–၌–၂၃၁။ ။ ဂုဏ်တော်ကို ချီးကြူးခဲ့သောကြောင့် ရွှေအဆင်းရှိသော ကပိလ–ငါး။ သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊ ၌–ဒု–အုပ်–၄၄။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့ရာအရပ်ကို ပြော ရကျိုး၊ အပ–ပါ–၀–အုပ်–၂၃၉။ ။ဂေါတမဟူသောအသံကို ကြားရခြင်း မျှဖြင့် ငါးဘဝမှလွတ်ပြီး လူ့ဘဝရောက်လာကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ဓမ္မရုစိယထေရ်၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၆၈၊ ၌–ဒု–အုပ်–၂၁၁။ ။ကြည်ညိုရခြင်း မျှသောအကျိုး၊ မဌကုဏ္ဍလီ၀တ္ထု၊ ဓမ္မ–၌–၀–အုပ်–၁၆၊ (သောကငြိမ်း စေနည်းလည်းပါ၏။) ဝိမာန–ပါ–၁၁၃၊ ၌–၃၀၃။ ။တရားသံကိုကြားရ ခြင်းမျှသော အကျိုး၊ မဏ္ဍူကဒေ၀ပုတ္တ၀ိမာန၀တ္ထု၊ ပါ–၂၃၊ ၌–၂၀၁။ ။ ရှိခိုးရခြင်းမျှသောအကျိုး၊ စဏ္ဍာလီ၀ိမာန၀တ္ထု၊ ပါ–၂၅၊ ၌–၉၄။ ။ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူ၍ကြည်ညိုရကျိုး၊ အပ–ပါ–၀–အုပ်–၂၉၇။ ။ဘုရားဖူးရန် အသွား လမ်းတွင်သော်၎င် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကြောင့် ကောင်းကျိုးခံစားရပုံ၊ ပါ– ဒု–အုပ်–၅၅။ ၌–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ဗုဒ္ဓသညကထေရ်အလောင်း။ ။ ထေရ–၌–၀–အုပ်–၃၃၆။ ။(ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရကျိုးအခက်း ၌လည်းရှိ၏။) ဘုရားရှင်ဂုဏ်တော်ကို တကဲယ်တန်းယုံကြည်သောကြောင့် မဟာကပ္ပိနမင်းနှင့် မှူးမတ်တို့မှာ လှေဖောင်စသည်ကို မရှာတော့ဘဲ မြင်း ရထားတို့နှင့်ပင် မြစ်များကို ကူးကြရာ ပကတိမြေပေါ်တွင် သွားရသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ထေရ–၌–ဒု–အုပ်–၁၈၀။

ဘုရားဖူးသွားသင့်,မသွားသင့်သောကာလကိုပြဆိုခက်း။ ။ဘုရားဖူးသွားရာ၌ သွားသင့်သောကာလ, မသွားသင့်သောကာလကို ခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ– ၃၂၊ ၌–၀–အုပ်–၂၅၉။ ။ဒီဃ–၁–၌–၁၆၆။ ။မဟာ–သံ–၌–၂၁၈၊ (သမ္ဘဝညအခက်းတိုင်း၌ရှိ၏)။

ဘုရားဖူးသွားရကျိုးဂါထာ။ ။ကူတိ–၌–၂၃၁၊ ပါ–၂၅၅။ ။သဂါထာ သံ–ပါ–၂၁၃၊ ၌–၂၈၃။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၀၃၊ ၌–၆၂ခြေတစ်လှမ်းလျှင်

ကုဋ္ဌေတစ်သန်းမက အဖိုးထိုက်တန်ကြောင်းဂါထာ။ (အနာထပိဏ္ဍိကဝတ္ထု၊ တိုင်းဥ္စ္ဈ၏)။

ဘုရားရှင်၏မဟာကရုဏာတော်။ ။အာဂုံလိမာလထေရ်အား ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့် မပင်ပန်းစေရန် ပရိတ်ရွတ်ဖတ်စေခြင်းဖြင့် ခုမ်းသာစေတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–၂၄၃။ ။ဃဋိဟာ–သံ–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၁၆၆။ ။ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၂၇၇။ ။ဇာတက–ဌ–မ–အုပ်–၄၉၅။ ။ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲလှသော သာဝ ဟထေရ်အား သံဃာတော်များ အတွက် သောက်ရေ, သုံးရေခပ်စေတော်မူခြင်းဖြင့် လူတို့ကြည်ညိုလာကာ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ချမ်းသာတော်မူစေပုံ၊ ပေတ–ဌ–၄၆၅။

ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုတိုင်းတာ၍မရကောင်းကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြီးသည်ငယ်သည်ဟူ၍ တိုင်းတာ၍ မရကောင်းကြောင်း ဝတ္ထု၊ မျှား၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၇၈၊ ဌ–၂၈၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၂၅၄၊ (ရာဟုအသုရိန်ဝတ္ထုခဏ်းဥ္စ္ဈလည်းရှိ၏)။

ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်။ ။ရုံခါရုံခါဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ် ဂြစ်ပေါ်လာသော တန်ခိုးတော်များ။ ဃဋိဟာ–သံ–ဌ–၂၂၄။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၄၀၊ ဧရိုးသွားစဉ်။ ။ဌ–၄၆။ ဆွမ်းခံကြွတော်မူစဉ်။ ။ဃဋ္ဌာ–သံ–ဌ–၉၁။ ။အံ–၁–ဌ–၄၈။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်ရောင်ဇောင်းမှာ အမြတ်နန်း တစ်လ၊ သို့မဟုတ် အတောင်(၈၀)ထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ဥဒါန–ဌ–၃၂၂။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၁။ ။ဘုရားရှင်ကို မြင်လျှင် မကြည်ညိုသူပင်ပြစ်စကာမှ ရှိခိုးသူကား မျှားကြကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ဌ–၃၉။ ။ဘုရားရှင်ကိုမြင်က အရှုးရောဂါ မျှားပျောက်ကင်းတတ်ကြောင်း၊ ထေရီ–ဌ–၁၁၄၊ ၁၂၉။ ။အရက်မူးသူတို့လည်း အမူးပြေတတ်ကြကြောင်း၊ အံ–၁–ဌ–၃၀၄။ ။အံ–ဂ–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၂၂။ ။နှာဌ္ဌာဂ်ရိဆင် အမူးပြေပုံ၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၈။

ဘုရားရှင်၏အပေါ်မှတဲ့တဲ့ကျော်ကြားမည်သူမျှမသွားနိုင်ကြပုံ။ ။ဃဋိဟာ–သံ–ဌ–၂၉၃။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၆။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဂါထာနုံပါတ် ၉၀။ ။အံ–၁–ဌ–၄၀၀။ ။ဥဒါန–ဌ–၅၉။ ။ပေါခိပင်အစစ်ပေါ်မှလည်း မည်သူမျှကျော်ကြားမသွားနိုင်ကြောင်း၊ ကာလိင်ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၃၄။

ဘုရားရှင်၏ခန္ဓာကိုယ်လည်း ပုပ်သည်ပင်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၉၈၊ ဌ–၂၈၈၊ ဝက္ကလိမထေရ်ဝတ္ထုတိုင်းဌ်ရှိ၏။ ။ဘုရားရှင်၏ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အလွန်မွှေးပျံ့ယူမှုသည်ကို ရှင်းပြသော ဂန္ဓဇာတိကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၄၀၈၊ ဌ–၂၆၂။

ဘုရားရှင်၏စိတ်တော်မှာတူမျှကြောင်းဂါထာ။ ။ဘုရားရှင်၏စိတ်တော်မှာရန်သူဟူ၍လည်းကောင်း, သားတော်ဟူ၍လည်းကောင်း မခွဲခြားဘဲ အားလုံးသတ္တဝါများအပေါ် တူမျှသော စိတ်ထားမျိုးတော်မူကြောင်း၊ "ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၉၄။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၅။ ။ဣတိ–ဌ–၄၀၈၊ ပါ–၂၆၄။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ပါ–၃၀၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၉၆။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၄။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။

ဘုရားရှင် နေ့စဉ်ဝင်စားသောသမာပတ်ပေါင်း။ ။ဘုရားရှင် နေ့စဉ် ဝင်စားသော သမာပတ်မှာ ၂၄-ကုဋေ တစ်သိန်းရှိသည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဥဒါန–ဌ–၁၃၄၊ ၂၉၉၊ ၃၆၆။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၀၅။ ။ဣတိ–ဌ–၇၊ ၁၃၀၊ ၁၄၀။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးဝင်စားသော သမာပတ်၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၈၆၊ ပါ–၁၂၈။ ။ဘုရားရှင်တို့၏ ဘဝင်စိတ်မှာ အလွန်လျှင်မြန်လှပုံ၊ ဣတိ–ဌ–၁၄၁။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃။ ။ဖလသမာပတ်ဝင်စားပုံမှာလည်း အလွန်လျှင်မြန်လှကြောင်း။ ။ဣတိ–ဌ–၁၄၁။

ဘုရားမယ်တော်ဟူသော ဘွဲ့ထူးမှာ အလွန်ရခဲလှကြောင်း။ ။ထေရီ–ဌ–၁၅၀။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၉၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၃၅။ ။ဤဘွဲ့ထူးရရန် ကမ္ဘာတစ်သိန်းပါရမီဖြည့်ရကြောင်း။ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၈။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၂။ ။ဒုဝ-ကမ္ဘာထက်ကဝိပဿီဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် ဆုတောင်းခဲ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ စရိယာ–ဌ–၇၆။ ။ဘုရားခမည်းတော်လည်းနည်းတူပင်တည်း။

ဘုရားရှင်တို့မှာ အကြောင်းကိုသာ နှိမ်နင်းတော်မူကြပုံ။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုးကိုမနှိမ်နင်းဘဲ အကြောင်းကိုသာ နှိမ်နင်းတော်မူကြသောကြောင့် ရန်သူအစင်ကို ရှာတတ်သော ခြသေ့နှင့်တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၃၇။ ။ပဋ္ဌိသ်–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၇။ ။တိတ္ထိတို့မှာမူကား အကြောင်းကို မနှိမ်နင်းဘဲ အကျိုးကိုသာ နှိမ်နင်းနေကြသောကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်သူကို အရေးမစိုက်ဘဲ ခဲကိုသာလိုက်၍ ကိုက်တတ်သောခွေးနှင့်တူကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။

ဘုရားရှင်အပေါ် ၌ အန္တရာယ်မပြုနိုင်သော အရာ ၄-မျိုး။ ။(အနန္တရာဖီဝက ဓမ္မကထာ)။ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၅၂။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၇။

(၁) ဘုရားရှင်အားရည်စူး၍ ဆောင်ယူလာသောပစ္စည်းများကို မည်သူမျှ မဖျက်ဆီးနိုင်၊ ဘုရားရှင်ထံ ရောက်မလာအောင် မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

(၂) ဘုရားရှင်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုနိုင်။

(၃) လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး၊ လက္ခဏာငယ် ၈၀-တို့၏ တွန်းတောက်ပမှုကိုလည်း မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

(၄) ဘုရားရှင်၏ ကိုယ်ရောင်တော် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူးမှုကိုလည်း မည်သူမျှ မတားဆီးနိုင်။

ဤကား ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၅၂–၌ လာသော ၄-မျိုးတည်း။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၇–၌ကား နောက်ဆုံး ၄-နံပါတ် ကဲ့ပြား၏၊ ၎င်း၌ပါသော ၄–နံပါတ်ကား သမ္ဘည္ဓာဘာဏ်တော်၏ အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဘုရားရှင်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းပါဠိ၊ ဝိ- ၄–ပါ–၁၅၅၊ ၆၊ ၇။ ။သုသိမဇာတကပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၊ ဘုရားရှင် ရှေ့ဆုံးသောလာဘ်လာဘ၏ အန္တရာယ်ကို မည်သူမျှ မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်း။ ။ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၅၅၊ ၁၅၈၊ ဗုဒ္ဓလာဘန္တရာယပဉှ၊ လာဘန္တရာယ် လေးပါးကိုလည်း ခွဲပြထား၏။

ဘုရားစကားတော်မှာ မှားသည်မရှိကြောင်း။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၆၉၊ ဌ–၆၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄။ ။အဘိ–၁–ဌ–၄၈၊ ဥပမာ ဂါထာများ။ ။ စူဠနိ–၌ ,၄၅-ဝါကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင်ဟောသမျှသော တရားတော်များမှာ ဆန်းမြိုပ်ပြားလောက်မျှ ချွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု မရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားး၏၊ ဃဏာဘတ- ဂုဏ်တော်ပုဒ်အဖွင့်။ ။နေတ္တိ-ပါ–၂၆၊ ဌ–၁၅၅။ ။ဘုရားစကားကို မနာယူလျှင် ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဣတိ–ဌ–၃၃၂။ ။(ဗုဒ္ဓ-ခန်း၌ လည်းရေးခဲ့ပြီ။)

ဘုရားရှင်၏ ပကတိမျက်စိတော်မှာ နေ့သမဟူ တစ်ယူဇနာမြင်နိုင်ကြောင်း။ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၇၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၂,၆၊ ဌ–၃၃၁။ ။ပဏ္ဍိတ မံသစက္ခု ဖြင့်ပင် တယူဇနာအကွာ၌ရှိသော နှမ်းစေ့ကို မြင်နိုင်ကြောင်းမိန့်ဆိုသားပုံ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၈၁။

ဘုရားရှင်တိုင်းမစ္ဂန်သောအရပ် ၄-မျိုး။ ။အဝိဇဟိတဌာန၊ တစ်နည်း-အစလစေတိယဌာန-ဟူလို၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၈၊ ၃၅၁။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၁၇။ ။ ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀။ ။ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၀၊ (အစလစေတိယဌာနခန်းဌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်၌ စံကပ်သောဝေဒနာမျှား။ ။ဘုရားရှင်၌ စံကပ်သော ကျောက်ကုန်းတော်ကိုက်ခဲသော ဝေဒနာအကြောင်း။ ပဏ်—၂—ပါ—၁၇၊ ဌ—၂၀။ ။သဋ္ဌာ—သံ—ဌ—၉၄။ ။လေနာရောဂါအကြောင်း၊ ဒေဝဒတ်သုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၇၆၊ ဌ—၂၃၇။ ။ထေရ—ပါ—၂၅၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၉၈၊ (ဝိပါက်တော်ခန်းဌ်လည်း ရှိသေး၏)။ ။ဝဋ္ဌံရသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ အကုသလစ္ဆေဒနပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၆။

ဘုရားရှင်တို့ ကြိုးကျယ်စွာကြုံးဝါးသော အရာလေးမျိုးရှိကြောင်း။ ။(ဝိနယပညတ္တိ၊ ဘူမန္တရ၊ ပစ္စယာကာရ၊ သမယန္တရ)၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၁၊ ဌ—၉၄။ ။ ၂—ဌ—၇၅။ ။ အရာမဟုတ်သည်ဌ်ကား ကြုံးဝါးတော်မမူကြကြောင်း။ ।ဥဒါန—ဌ—၃၆၃။ ။အံ—၈—ဌ—၂၄၇၊ (ဗုဒ္ဓခန်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်တို့ တစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ မတူကြတဲ့ ထူးခြားသောဝေမတ္တ ၅-မျိုး။ ။ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၅၇၊ အာယုဝေတ္တ၊ပမာဏဝေတ္တ၊ကုလဝေမတ္တ၊ ပဓာနဝေမတ္တ၊ ရသ္မိဝေမတ္တ၊ အကျယ်ပြုဆိုထား၏။ ။မိလိန္ဒ—ပါ—၂၇၆၊ လေးပါး။ ကုလ၊ ပဓာန၊ အာယု၊ ပမာဏ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၄၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၃၄- ဤ၌ ၈-ပါး၊ အဓွါန၊ အာယု၊ ကုလ၊ ပမာဏ၊ နေကွမ္မ၊ ပဓာန၊ဗောဓိ၊ ရသ္မိ၊ အကျယ်ဖွင့်ပြဆား၏၊ (ဝေမတ္တခန်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

ဘုရားရှင်၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျှား။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၉၆ (နာဂသမာလထေရ်၊ နာဂိတဟေရ်၊ ဥပဝါနထေရ်၊ သုနက္ခတ္တထေရ်၊စုန္ဒသာမဏေ၊ သာဂတထေရ်၊ မေဃိယထေရ်)၊ အသျှင်အာနန္ဒာထေရ်၊ အလုပ်အကျွေး ရာထူးမရမီ ဘုရားရှင်ဝါတော် ၂၀-အတွင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်ဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျှား၊ ကျန် ၂၅-ဝါကာလပတ်လုံး အသျှင်အာနန္ဒာတစ်ပါးတည်း အမြဲလုပ်ကျွေးတော် မူခဲ့ကြောင်း။ ။ သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၃၇။ ။ ဇာတက—ဌ—စ—အုပ်—၉၆။ ။ ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၁၄။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၈။ ။ ဒီဃ—၂—ဌ—၁၂။ ။ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၆။ ။ အလုပ်အကျွေး မတည်မြဲမီ ဘုရားရှင်တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံမျှား၊ အံ—၁—ဌ—၂၂၈။ ။

ဘုရားရှင်အား ချဉ်းကပ်ရာ၌ ခံယဉ်းလုံ့လြောင်း ဥပမာဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်၃၇၅၊ ဂါထာ နံပါတ်–၂၇၀။ ။

ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်မျှားအား ဖိတ်ကြားပုံ။ ။ဘုရားရှင်က ရဟန်းတော်တို့အား မသင့်လျော်သော ကိုယ်နှုတ်ရှိခဲ့ပါလျှင် ငါဘုရားကိုလည်းကဲ့ရဲကြဟု ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–စ–ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၉' ဝိမံသကသုတ်။ ။ ပဝါရဏာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၉၂၊ ဋ္ဌ–၂၅၃။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၄၁၊ –ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ ပဝါရေမိ ဝေါ စသည်ဖြင့် ဖိတ်ကြားတော်မူပုံ၊(ကြိုးကဲသူတို့ နှုမ္ဘုရာ ယူစရာကောင်းလို၏)။ ။ ဘုရားရှင်က ရဟန်းမျှားကို ရုပ်ရည်လှပ၍ လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်ကို ရ၍ လည်းကောင်း ငါဘုရားကိုမမှီဝဲကြနှင့်၊ ဆရာကိစ္စကို ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ဟု အထင်ရောက်မှသာ ယည်းကပ်ကြဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၈။ ။ဘုရားရှင်က ရဟန်းတို့အား ရန်သူကဲ့သို့ ၁.ဘောမယားဘဲ မိတ်ဆွေကဲ့သို့ သဘောထား၍ ကျင့်ကြရန် ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၅၈၊ ဋ္ဌ–၁၁၈။

ဘုရားရှင်တို့မှာ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌သာ မြေလျှောတော် မူကြကြောင်း။ ။ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ဘုညာဂါရေ ခေါ် ဂဟပတယော တထာဂတာ အာဘိရမန္တိ။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၃၆၉။ ။ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၀၆။ ။တစ်နည်းဘုရားရှင်တို့မှာ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌သာ မြေ့လျှောတော်မူကြကြောင်း၊ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၂၊ ၂၂၆၊ ၃၃၃။ ။အံ–၁၀–ဋ္ဌ–၃၀၇၊ ပါ–၃၀၉၊ တောဠသာ မြေးဖွားမှ၊ တောဠသာ ဘုရားဖြစ်တော်မူပုံ။ ။ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၂။ ။ ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၀၊ ၁၂၈။ ။

ဘုရားရှင်၏ အသံတော်မှာ ပရိသတ်အပြင်ဘက်သို့ မထွက်ကြောင်း။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉။ ။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၈၄။ ။ပရိသတ်မျှားလျှင် မျှားသလောက် ဘုရားရှင်ကို မြင်နိုင်၍ အသံကိုလည်း ကြားနိုင်ကြကြောင်း၊ အံ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၊ ပရိသတ်ရှိသလောက်သာ အသံးတော်ကို ကြားနိုင်၍ ပရိသတ်အပြင်ဘက်သို့ ကားလုံးဝမသွက်ဟူလို၊(လက်တဆစ်ကမျှမသွက်ဟု ဖွင့်ပြထားနိ)။ ။ဘုရားရှင်၏ အသံ, အရောင်တော် လွှင့်နိုးပုံကိုပြသော စူဠနိကာသုတ်၊ ခေတ်သုံးပါးကိုလည်း ပိုင်းခြားပြထား၏ ၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၈၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ဘုရားရှင်၏ အသံတော်အင်္ဂါ–၈–ပါး၊ မဟာနိ–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၈၇။ ။

ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၄၀၊ ဌ–၂၇၈၊ (အသံခန်းခွဲ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ) ॥ ॥

ဘုရားရှင်တို့တဆူနှင့်တဆူအကြားတွင်မြေကြီးတယမူဇနောမြင့်တက်ကြောင်း။ ॥ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၁၄၉။ ॥ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၄၂။ ॥သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၅၊ ဤ၌ တယူဇနောနှင့် သုံးဂါဝုတ်မြင့်တက်သည်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ॥

ဘုရားရှင်တို့မှာ လောကခွဲဖြစ်သော်လည်း လောကနှင့်ကား မကပ်ငြိကြောင်း ဂါထာမျှား။ ॥ထေရ–ပါ–၃၁၉၊ ၃၉၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၂။ ॥စရိယာ–ယာ–ဌ–၂၈။ ॥အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂–၂၆၀။ ॥ အံ–၄–ပါ–၃၄၇။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် သက်နှိုးချုပ် ကူးတော်မူပုံ။ ॥အရှင် အနုရုဒ္ဓါထေရ်၏ သက်နှိုးကို ချုပ်ကူးတော်မူပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၇၆။ ॥ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၇၊ ၃၈၈။ ॥

ဘုရားရှင် ပြုံးဟော်မူပုံကို ရှင်းပြခန်း။ ॥အံ–၅–ဌ–၆၃၊ ၆၄၊ ပါ–၁၈၉၊ ဂဝေသီသုတ်၊ ဗုဒ္ဓါနုံ ပန ဟသိတံ ဟဒ္ဒ ပဟဋ္ဌာကာရမတ္တမေဝဟောတိ။ ॥ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ပါ–၃၁၀။ ॥

ဘုရားရှင်၏ ဆံမင်ဟော်။ ॥ဘုရားရှင်၏ ဆံပင်စတော်မှာ တစ်သက်ပတ်လုံး လက်နှစ်သစ်သာရှိကြောင်း။ ဆွဲထက်ပို၍ မရှည်စေတော့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၃၂။ ॥အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၇၈။ ॥

ဘုရားရှင်နှင့် သာဝကတို့က ရဟန်းတို့ကို ခေါ်ရာ၌ ခေါ်ပုံထူးပုံချင်းမတူသည်ကို ပြဆိုခန်း။ ॥ပဋ္ဌာသံ– ဌ– ဒု– အုပ်– ၁၈၆။ ॥နိဒါန– သံ– ပါ–၄၆၂၊ ဌ–၂၁၄။ ॥ ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၃။ ॥ အံ–၂–ဌ–၃။ ॥ ပါ–၆၄။ ॥ဒီဃ–၃–ဌ–၂၃၇၊ ပါ–၂၂၇။ ॥

ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲပုံ၊ စွပ်စွဲသည်မည်ပုံ။ ॥ဘုရားရှင်အား မျက်လှည့်မည်သာ တတ်သည်ဟု နိဂဏ္ဌာတို့က စွပ်စွဲကြပုံ၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၀၊ ဌ–၄၉။ ॥ ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ ရှုန့်လာသော နတ်သားတစ်စု၊ သဂါထာ–သံ–ဇ–၂၂၊ ဌ–၆၁။ ॥ဘုရားရှင် ဆဲရေးခံရပုံ ဟောသော အကျော်သသုတ်၊ ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၀၉၊ ဒေါသ ပြန်မဖြစ်ရန် ဟောထားသော ဂါထာမျှား၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ॥ဘုရားရှင် စွပ်စွဲခံသည်ကို

ကောသလမင်းကြီးက သံသယကင်းစေပုံ၊ဣဿတ္ထသုတ်၊ဃဋိယာ-သံ-ပါ-၉၉၊ ၌-၁၅၀။ ။ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသည်မည်သော အရာများကို ပြဆိုခန်း၊ အံ-၂-ပါ-၆၁၊ ၌-၂၅။ ။ဘုရားရှင်အား ပုတ်ခတ်သည် မည်ပုံ၊ ဒုပ္ပဋိပန္နော ဟိ သာသနံ ဘိန္ဒန္တော သတ္ထုဓမ္မသရီရေ ပဟာရံ ဒေတိနာမ၊ ဥဒါန-၌-၈၇။ ။ဘုရားဟောကြားတော်အစစ်ကို မပစ်ပယ်အပ်ကြောင်း၊ ပစ်ပယ်လျှင် ဘုရားရှင်ကို ပစ်ပယ်သည် မည်ကြောင်း၊ နေတ္တိ-၌-၈၂။ ။ဒီဃ-၂-၌-၁၅၈။ ။ဝိ-၁-၌-ပ-အုပ်-၁၉၆၊ မဟာပဒေသလေးပါး အခေါ်းတိုင်းဌ် ရှိ၏။ ။ဘုရားရှင်အား အမှီပြု လုလင်က အမျိုးမျိုးစွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းခေါ်း၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၈၅၊ ၌-၂၂၆။ ။ဆိတ်ငြိမ်ရာတောအရပ်ဌာနသော ဘုရားရှင်ကို နိဂြောဓပရိဗိုဇ်က (မျက်စိဟစ်ဖက်ကာဏ်းသောနွားသည် နွားအုပ်ထဲတွင် မနေဝန်သလို ဟု) ကြံဖန်ကဲ့ရဲပုံ၊ ၃-ပါ-၃၁၊ ၌-၁၈။ ။ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသော သူတို့သည် ထိုစွပ်စွဲမှုအမှားကို မမှန်လွတ်ဘဲ သေလွန်က ကေန်မှုချ ငရဲ၌ ကျရောက်ရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၄၊ ၌-ပ-အုပ်-၃၃ပ။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၄၁၃။ ။စွပ်စွဲခြင်းခံရသည်မှာ ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဝိပါက်တော်ခေါ်းဌ် ဖြေရှင်းပြထား၏။ ။မျက်လှည့်တတ်သလော-ဟုဘုရားရှင်အားမေးပုံ၊အံ-၄-ပါ-၅၁၁၊ ၌-၃၆၆။

ဘုရားရှင်မှာ လက်နက်မပါဘဲ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမတော်မူနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။(အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ) ဂုဏ်တော်ဖွင့်တိုင်းဌ် ရှိ၏။ ။ဝိ-၄-ပါ-၃၅၂၊ ပဏ်-၂-ပါ-၃၀၈၊ ၌-၂၃၆။ ။အတ်-၂-၌-၃၁၃။ ။မဟာနိ-၌-၁၂၇၊ ပဏ်-ဌ် မိမိစိတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမရန် ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဘုရားရှင်သည် သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမရာ၌ အနုအကြမ်း ၂-မျိုးဖြင့် ဆုံးမတော်မူကြောင်း၊ ထိုသို့ဆုံးမ၍မှ မရလျှင် မဆုံးမဘဲ နေတော်မူကြောင်းဟောသော ကေသိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၂၇၊ ၌-၃၂၈။ ။ဘုရားရှင်တို့ ဆုံးမဟော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မဆုံးမသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ-ပါ-၈၂၊ ၌-၁၆၆။ ။သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိအောင်မဟောသော်လည်း ဝါသနာဖြစ်စေရန်ကား ဟောကြားတော်မူသည်သာတည်း။ ။

ဘုရားရှင်အား ကြီးကျယ်စွာ လာဘ်ရပုံကို ပြဆိုခေါ်း။ ။နိဒါန-သံ-၌-၉၄၊ ပါ-၃၂၂။ ။ဒီဃ-၂-၌-၂၄၆၊ ပါ-၁၈၀။ ။(ဓမ္မပဒသဒိသဒေါ်းဌ် ရှိလည်းရှိ၏)။

ဘုရားရှင်အား လှူထားသော ပစ္စည်းကိုသုံးစွဲနည်း။ ။ပဏ်—၃—ပါ—၂၉၈၊ ၆—၂၂၅။ ။ဘုရားရှင်အား လှူထားသော ဆွမ်း၊သက်နှီး၊ပန်း၊အထည် စသည်မျိုးကို အသုံးချပုံချရန်ညွှန်ကြားဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၃—၆—၄၂၄။ ။ သင်္ဂဟ—၆—၂၅၅။

ဘုရားရှင်နှုတ်ဆက်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ထံသို့ ဣစ္ဆာနင်္ဂလ ဥပါသကာ လ[3] သောအခါ ဘုရားရှင်က "ငါဘုရားဂေါ်လာဖွယ်အလှည့်က ဝေးလှချေလား၊ ခုမှလာသကိုး"ဟု နှုတ်ခွန်းဆက်တော်မူပုံ၊ ဥပါသကသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၉၁၊ ၆—၁၀၁။ ။ဘုရားရှင်က ရောက်လာသူအား ထမင်းယာဂုကျွေးရန် ခိုင်းစေတော်မူပုံ ထိုသို့ခိုင်းစေခြင်းမှာ ဤတစ်နေရာသာရှိကြောင်းလည်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ဓမ္မ—၆—၃—အုပ်—၁၇၀။ ။ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့ နှုတ်မဆက်သောနည်း၊ ၆—ပ—အုပ်—၃၇၇။

ဘုရားရှင်အား မိဘအသစ်များ ထပ်မံပေါ်လာပုံ။ ။နကုလပိတာ-နကုလမဒါတာတို့အကြောင်းကို နှ-ခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ။ဧင်းတို့ ၂-ဦးမှတစ်ပါး အခြားသော ဗြဟ္မဏမဟာသာလလင်မယား၊ ဇရာသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀—၂၊ ၆—၃—အုပ်—၂၄၆။ ။ဓမ္မ—၆—၃—အုပ်—၂၀၄။ ။သာကေတ ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ၆—ပ—အုပ်—၃၂၆။

ဘုရားရှင်အား သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်သော်ပင်ရပုံနည်း။ ။ဘုရားရှင် ကြွတော်မူလာစေရန် ဘားငယ်များကို ရှင်ရဟန်းပြုစေ၍ ဘုရားရှင်အထံတော်မှာ နေစေကြပုံ၊ တိုရှင်ငယ် ရဟန်းငယ်များ ပင့်လာသော် ငါတို့ကား ဘုရားရှင်အား ဖူးမျှော်ရခြင်း၊ လှူဒါန်းရခြင်း၊ တရားတော်ကိုနာရခြင်း အကျိုးကို မုချခံစားရလိမ့်မည်ဟု ရည်ရွယ်ကြကြောင်း၊ နိဒါန—သံ—၆—၁၆၅။ ။ဘုရားရှင်ကိုပင် ခရီးမသွားနိုင်အောင် တားနိုင်သော ပုဏ္ဏကျွန်မအကြောင်း၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ တားပုံနမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ အံ—၂—၆—၁၆၆။ ။ပဏ်—၁—၆—ဒု—အုပ်—၄၃။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ သမဏဂုံတာည်မည့်သူ၊ သီလဆောက်တည်မည့်သူ၊ ရဟန်းဖြစ်ကြမည့်သူ၊ မင်ဖိုလ်ရမည့်သူများရှိလျှင် သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူကြောင်း၊ ထိုသူများမရှိလျှင် နေထိုင်ခြင်းပြုတော်မမူကြောင်း၊ ဥဒါန—၆—၁၆၅။

ဘုရားစကား မပယ်ရှားဝန်ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှေ့တော်မှာ စကားနှစ်ခွန်း မပြောဝန်ကြကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၈၄၊ ၆—ဒု—အုပ်—၁၀၊ ဗုဒ္ဓါနုကိရ သမ္ဘုခါ ဒေ့ ကထာ ကရထတ္ထံ သမတ္ထောနာမ နတ္ထိ။ ။ဘုရားရှင်တို့

သုံးကြိမ်တိုင်မေးသည်ကို မဖြေဆိုလျှင် ဦးခေါင်း(၇)စိတ် ကွဲတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပါ–၂၉၄၊ ဋ–၁၂၉။ ။ဘုရားရှင်ထံမှ သတင်းစကားကို ဝဏ္ဏလိမထေရ်က အနိမ့်မှနေ၍ နာယူပုံ၊ ခဒ္ဒ–သံ–ပါ–၁၀၀၊ ဋ–၂၈၈။ ။ဘုရားရှင်သွားနေစဉ် ရပ်နေစဉ် မည်သူမျှ စကားမပြောဝန့်ကြကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၃၊ ဋ–၃၀၉။ ။ဘုရားရှင်စကားတော်ကို သုံးကြိမ်ထက်ပို၍ မည်သူမျှ မပယ်ဝန့်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ–၃၂၁။

ဘုရားရှင် (နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ) တို့၏ အမည်တော်ဂါထာများ။ ။စရိယ–ဋ–၁၄။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၅၄။ ။ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၅၂။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၈၁၊ ဋ–၁၅၉၊ ၃၄၈၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာများ၊ (ဗုဒ္ဓပကိဏ္ဏက ကထာ)။ ။ဘုရားရှင်တိုင်း ဘုရားရှင်တိုင်း ကဆုန်းလ ပြည့်နေ့တွင် ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြကြောင်း ဗုဒ္ဓဝံသအဋ္ဌကထာ ဌ်တွေ့ရ၏၊ (ဂေါတမဗုဒ္ဓဝံသ အခဏ်းဌ်လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင် ချီးမြှောက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ–၃–အုပ်–၄၂၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ခန့်ဦးကြိုပြု၍ ချီးမြှောက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အသျှင်မဟာကဿပထေရ်၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်၊ ပုဏ္ဏသာတိမင်း၊ ဝနဝါသီ တိဿသာမဏေ၊ ရေဝတသာမဏေ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်၊ ဂေါဒ္ဓိကဏ္ဍသောဏထေရ်။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၂၁၃၊ ၂၁၄။

ဘုရားရှင်နှင့်လုံးဝတူအောင် မဖန်ဆင်းနိုင်ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့် တူအောင် ရုပ်တုကိုလည်း မထုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂–ဋ–၂၆၁၊ ဖန်ဆင်းမှုလည်း မပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်နှင့်တူအောင် မာရ်နတ်ကြီးပင် မဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း၊ ဝိ–၅–ဋ–၁၂၄။ ။ဘုရားလောင်း၏ ရုပ်အဆင်းကို မည်မျှကြာမ်းကျင်လှသော ပန်းပု ပန်ချီ ဆရာပင်ဖြစ်စေကာမူ တူအောင် ထုလုပ်ခြင်း, ရေးဆွဲခြင်း မပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း၊ တန်ခိုးဖြင့်လည်း မဖန်ဆင်းနိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ–၄၀။

ဘုရားရှင် အစားအစာ၌ နတ်သြဇာ ထည့်မေးကြပုံ။ ။ပဏ်–၂–ဋ–၂၆၁၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဟိ အန္တမသော ပါနီယေပိ ဒိဗ္ဗောဇာ ပက္ခိတ္တာဝ ဟောတိ။ ။ဝိ–၃–ဋ–၄၀၀၊ ၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၂၅။

ဘုရားရှင်သာသနာတော်၌ပျင်းသူ ဒုက္ခရောက်၍ ဝိရိယရှိသူ သုခရှိကြောင်း။ ။နိဒါန–သံ–ဋ–၄၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၉၉၊ ဋ–၉၃။ ။အံ–၁–ပါ–၃၆၊ ဋ–၃၂၅၊ မူရင်း။ ။(တိတ္ထိခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘုရားရှင်တို့အသက်တန်း။ ။နိဒါန–သံ–၆–၁၄၉။ ။ဒီဃ–၂–၆–၈၊ ၁၄၄၊ ၁၄၅။ ။ပဏ်–၁–၆–ပ–အုပ်–၃၅၈၊ ပါ–၁၁၇။ ။မဟာ–သံ–၆–၂၈၃၊ ပါ–၂၂၇။ ။အံ–ဂ–၆–၂၄၇၊ ပါ–၁၂၉၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ ပဋ္ဌိတ်ထွန်းတော်မူသော အသက်တန်းတွင် ၅-ပုံ ပုံ လေးပုံသာ နေတော်မူကြရကြောင်း။

ဘုရားရှင် တရားဟောရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ သာမဏ ဝိပဿနာ တရားကိုမဟာဘဲ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မမူကြကြောင်း၊ သုတ္တ–၆–ဒု–အုပ်–၆၉။ ။ဘုရားရှင်ကမ္ဘာန်းတရားပေးတော်မူပုံအစဉ်၊ သဂါထ–သံ–၆–၇၂။ ။တရားဟောပြီး ပရိသတ်မစဲသေးမီ ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ဝင်တော်မူခြင်းအကြောင်း ၂-ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၊ ၆–ပ–အုပ်–၁၀၂။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၇၆၊ ၆–၆၀။ ။တရားဟောရာ၌ ရုံခါရုံခါ ပုဗ္ဗာမေးလိုသူတို့၏ စိတ်အကြံအစည်ကိုသိ၍ ထည့်သွင်းပြီးဟော တော်မူတတ်ကြောင်း၊ မဟာနိ–၆–၂၆၁။ ။တရားဟောရာ၌ မေတ္တာစိတ်အမြဲထားတော်မူကြောင်း၊ ၆–၂၆၂။ ။ပဋိသံ–၆–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ ပါ–၃၃၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၃၊ ၆–ဒု–အုပ်–၁၀၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၄။ ။ (အသိဇန္ဓ.ဘ, ပုတ္တက, ဂါမဏိက-ဘုရားရှင်အား သတ္တဝါများအပေါ် အကျိုးစီပွားရှိသည့်ကို ငဲ့ညှာ၍ နေ့ပါသလောဟု မေးလျှောက်ရာ နေကြောင်းဖြေတော်မူ၏၊ တစ်ဖန်-အချို့အား တရားဟော၍ အချို့အား အာဘယ်ကြောင့် တရားမဟောပါသနည်းဟု မေးလျှောက်ရာ လယ်ယာမှာ အကောင်းစား, အလတ်စား, အညံ့စားသုံးမျိုးရှိသကဲ့သို့ တရားနာပရိသတ်လည်း အထက်စား, အလတ်စား, "အညံ့စားသုံးမျိုးရှိ၍ ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ ဟောရကြောင်း ရှင်းပြသော ခေတ္တ||ပမသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၅၀၀၊ ၆–၁၄၂။) ။ဘုရားရှင်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ပြန်ဟောထားသော သုတ်သုံးသုတ်ရှိကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ဒု–၃၅၊ မှဟာဝစ္ဆ-ဂေါတ္တသုတ်၊ စက်္ခိသုတ်၊ ဇီဝကသုတ်။ ။ဘုရားရှင် တရားဟောသည်ကို တားမြစ်သော ကာလမထေရ်၊ ဘုရားရှင်က ၎င်းကာလမထေရ်၏ ဆွမ်းအမအား ခန္ဓာစသည်နှင့်စပ်ယှဉ်သော တရားတော်ကို ဟောပြောရာ ဤတရားမျိုးကို ဟောတော်မမူပါနှင့် ဒါနသီလတရားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားပုံ၊ ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ဝါးသီးက ဝါးပင်ကို ပြန်သတ်သလိုဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။ဘုရားရှင်တရားဟောရာ၌ ၅-မျိုး ၅-စား ထား၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ ပေဋကေ–ပါ–၁၉၄။ ။

ဘုရားရှိခိုးခါနီး ရှေ့ထုံးစံ။ ။ရှေးအခါက ဘုရားရှိခိုးခါနီးတွင် လက်ခြေကို စင်ကြင်စွာဆေးကြော၍ပြီးမှ ဘုရားရှိခိုးလေ့ရှိကြကြောင်း၊ ကောသလမင်း

ကြီး၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၃၁၄၊ ဋ–၂၃၈။ ။စေတီတော်အား ရှေးက ရှိခိုးပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ–သံ–ဋ–၂၂၀။ ။

ဘုရား ဟုတ်-မဟုတ် စစ်တန်း။ ။ဟေမဝတသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊ ၁၉၈။ ။သာတာဂိရ နတ်ဘီလူးက ဟေမဝတ နတ်ဘီလူးအား ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းပုံကို ပြောပြခဏ်း၊ သာတာဂိရ နတ်ဘီလူးက ဘုရား ဟုတ်,မဟုတ် စိစစ်သည်ကို ဟေမဝတနတ်ဘီလူးက ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တော်များကို ဖြေပြခဏ်း။ ။ဒဟရသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၈၊ ဋ–၁၁၉၊ ၁၂၁။ ။

ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွ-မကြွ ကြိုတင်သိနိုင်ပုံ။ ။အမျှား သံဃာတော်များနှင့် ဆွမ်းခံမကြွလိုဘဲ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူလိုလျှင် ဂန္ဓကုဋီတံခါးကို ပိတ်ထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ၂၁၇၊ ၃၀၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ–၂၂၇။ ။

ဘုရားကည်ကြည်ရာ၌ သတိပြုဖွယ်။ ။စေတီတော် ရှစ်ပါးတော် တည်ထားကိုးကွယ်ရာ၌ ဘုရားဒကာ, ဘုရားအမတ္တိုက ကြီးကျယ်စွာ တည်ထားကိုးကွယ်လိုသည်ကို ပန်းရံဆရာက ယော်ဆောင်တိုက်တွန်းခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝ၌ အလွန်ပုကွစ်ဖြစ်ခဲ့ရသော လကုဏ္ဌကဘဒ္ဒိယ မထေရ်၊ ရင်းမထေရ် ဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏။ အံ–၁–ဋ–၁၅၃။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၃၊ ၄၊ ၅၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ ။

ဘုရားရှင်က တပည့်မျှားအပေါ် စောဇ်ရှောက်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်မှာ တပည့်တို့အပေါ်၌ တစ်နေ့လျှင် ၆-ကြိမ် နှလုံးသွင်း ဆင်ခြင်တော်မူကာ စောင့်ရှောက်တော်မူကြောင်း၊ ဇာတက–ဋ–၈–အုပ်–၁၇၊ ၃၅၄။ ။ဋ–ပ–အုပ်–၅၂၇၊ ဤ၌ အကြိမ်ကိုခဲခြားမပြ။ ။လောကကို တစ်နေ့လျှင် ၂-ကြိမ် ကြည့်ရှုတော်မူကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၃။ ။ဘုရားရှင် အပေါ်၌ တပည့်တို့က ရိုသေမြတ်နိုးခြင်းအကြောင်း ၅-ပါး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၁၊ ဋ–၁၆၇။ ။

ဘုရားရှင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဘုရားဖြစ်တော်မူပုံ၊ (၀၊) သစ္စာလေးပါးသိပုံ အမြင်ကမျှပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ–ဋ–ပ–အုစ်–၉၊ ၁၀။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၅၃၊ ပါ–၃၀။ ။ဘုရားရှင်၏ ဝါဒတော်ကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ရဟန်းတို့အား (ဆန္ဒရာဂ ဝိနယကျွှာယီ ဧခဲ့ နော အာဝုသော သတ္ထာ) စသည်ဖြင့် မှာကြားပုံ၊ ဓန္ဓ–သံ–ပါ–၆၊ ဋ–၂၃၈။ ။ဘုရားရှင်

သာသနာတော်ကို ကြီးပွားစေလိုပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၂၆။ ။ဘုရားရှင်ရုံခါရုံခါ တစ်ပါးတည်းနေတော်မူခြင်းအကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၊ ဌ–၁၆၅။ ။ဘုရားရှင်တို့မှာ မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ဒေသစာရီကြွချီတော်မူ၍ မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ အာရုံခံတော်မူကြကြောင်း၊ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၃၁၀။ ။ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ရသူတို့က နည်းပါးလှ၍ ,မဖူးမြင်ရသူတို့က များကြောင်း ဟောထားပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၃၇၊ ဌ–၃၇၉။ (။ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်ရာမထင်ခြင်း အကြောင်းသုံးပါး၊ အံ–၄–ဌ–၂၄၉၊) သိမ်မွေ့နူးညံ့သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခွန်အားကြီးမားလှသောကြောင့်သည်းကောင်း၊ လူအများအား သနားငဲ့ညှာသောကြောင့်လည်းကောင်း ခြေတော်ရာမထင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။) ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် <u>မဂ်လာဆောင်</u> ချီးမြှောက်ရသေးပုံ၊ ဥဂ္ဂဟသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၁၊ ဌ–၁၈၊ လင့်အိမ်သို့ လိုက်ရအံ့သော အမျိုးသမီးတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာ များပါ၏။ ။အနတ္တသံဟိတော သေတုဃာတော တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုးမရှိသော စကားပြောဆိုခြင်းကို မဂ်ဖြင့် အကြင်းမဲ့ပယ်သတ်ထားပြီး–ဟူလို၊ ဝိ–၁–ပါ–၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၇။ ။ဘုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်တို့ နေထိုင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သီဟဝိက္ကီဠိတနည်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၀၁၊ ၁၀၃၊ ဌ–၂၀၅။ ။ဘုရားမှင်၏ ရှေးဦးစွာ အဂ္ဂသာဝကတို့က ပရိနိဗ္ဗာန်စံရသော ထုံးစံရှိကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဌ–၂၄၆။ ။သက်တမ်းရှည်သော ဘုရားရှင်တို့ လက်တော်မှာ ...ဗုဒ္ဓ၏ သမ္မုခ သာဝကတို့ကသာ ရှင်ပြုပေးခြင်း ရဟန်းခံပေးခြင်း၊ နိဿယယူပေးခြင်း-ပြုလုပ်နိုင်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၃၊ ပရမ္မုခ သာဝကတို့ကား ထိုကဲ့သို့ မပြုလုပ်ပေးနိုင်ကြ-ဟူလို။ ။

ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းခြင်းအကျိုး။ ။ဘုရားရှင် ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်တော်မူလာခြင်းကြောင့် အများသတ္တဝါတို့ ကောင်းကျိုးခံစားရပုံကို ဟောသော ကေပဟုဂ္ဂလဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၂၁၊ ဌ–၇၃။ ။ကေမေမပါဠိ တတိယဝဂ္ဂ၊ ပါ–၃၄၊ ဌ–၃၇၁၊ ဘုရားအတုတို့ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အပြစ်ကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းသော အရပ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၁–ဌ–၇၅၊ ၇၆၊ ဤလူ့ပြည် စကြာဝဠာတွင်းရှိ တောင်ကျွန်း မဇ္ဈိမဒေသ၌သာ ပွင့်ထွန်းတော်မူကြ၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၃၁၀။ ။ မဟာနိ–ဌ–၁၀၃၊ ၁၀၄။

ဘုရားရှင်မှာ တရားမင်းဖြစ်တော်မူကြောင်း။ ။ဘုရားရှင်မှာ တရားမင်းဖြစ်တော်မူ၍ တရားတည်းဟူသော စကြာရတနာကို လည်ပတ်စေတော်မူပြီးလျှင်

ဓမ္မသေနာပတိ, ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက, ဓမ္မပုရောဟိတ စသောရာထူးများကို ခန့်ထားပုံဂါထာများ၊ ထေရ-ပါ-၃၃၀၊ ဋီ-အုပ်-၃၀၈၊ သေလတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၄၅၁၊ ၂၊ ဋီ-၂၇၅၊ ၆။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၆၈၊ ဋီ-အုပ်-၁၂၄။ ။အသျင်သာရိပုတ္တရာ, အသျင်အားနန္ဒာ, အသျင် မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ဝတ္ထုတို့ဟူလည်းရှိ၏။ (။ဘုရားရှင်မှာ ဓမ္မိယရ မြေ သာမိဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ရှောက်ရန်မလို ကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဋီ-အုပ်-၁၁၃။ ။ဝိ-၂-ဋီ-၈၄။)

ဘူတဝါရာဒီဝဏ္ဏနာ။ ။ဘူတသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၂၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၃၃၊ မဟာဘူတ်လေးပါးခွဲ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စဲ့လမ်းပုံကို ပြဆိုထား၏။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဋီ-၁၃၆၊ ၁၄၀။ ။ ၆-နက်၊ စူဠနိ-ပါ-၂၂၉၊ ဋီ-၈၈။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၂၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၆၈။ ။ဘူတသဒ္ဒါ ပဉ္စက္ခန္ဓ အမနုဿ ဓာတု ဝိဇ္ဇမာန ဒီဃာ သဝ သတ္တ ရက္ခာဒီသု ဒိဿတိ။ ။ဘူတိဝန်း၊ အဘူတိ အဝစုဟု- ဖွင့်ပြ ထားပုံ၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၁၁၂၊ ဋီ-၁၁၅။

ဘူတနှင့် သမ္ဘဝေသီ အထူး။ ။ယောနိလေးမျိုးဖြင့် ပဋိသန္ဓေနေကြသော သတ္တဝါများကို အချိန်ကာလအားလျော်စွာ ဘူတ, သမ္ဘဝေသီခေါ်ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၅၈၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၁၁။ ။နိဒါန-သံ-ဋီ-၂၁။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၁၁၊ ဋီ-၂၁ဝ။ ။ဥဒါန-ဋီ-၈၃။ ။သုတ္တ-ပါ-၃ဝ၁၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၁၈၇။ ။အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ။ ပေဋက-ပါ-၃၁၂။ ။ ဘူတနှင့် ဘဗျသတ္တဝါ ၂-မျိုးအရကောက်ပြပုံ။ ဒီဃ-၁-ဋီ-၁ဝ၃၊ ပါ-၁၇။ ။ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၄ဝ၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၃ဝ၃။

ဘူတပါလမဏေရ်ဝတ္ထု။ ။(ဥဏာဝိပ္ပါရိဒ္ဓိခဏ်း)၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၈၉၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၈၁။ ။ဘူတပါလသူဌေယ်ဝတ္ထု၊ အကျဉ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၈။

ဘုနဟုဝါဒီ-ဟု ဘုရားရှင်အာစရိယပ်ခဲ့ကြပုံ။ ။ကြီးပွားသည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သည် ဟူလို၊ ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၁၇၀၊ ဋီ-၁၄၇။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၈၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။ဘုနဟူတိ ဘူတိဟနက အတ္တနော ဗုဒ္ဓိဝိနာသက ဟု-ဖွင့်ပြထားပုံ၊ နေတ္တိ-ဋီ-၂၂၇၊ ပါ-၁၁၂။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၃၃၊ ဋီ-သ-အုပ်-၅၇။

ဘူမိနာနုတ္တဉ္ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၈၁၊ ဌ–၂၆၈၊ ကာမ-ရူပ-အရူပ-အပရိယာပန္န-ဘုံလေး မျိုးကို ဟောထား၏။

ဘူမိသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ အဘိ–၁–ဌ–၂၅၉၊ ပါ–၇၂၊ (မဟာပထဝီ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊ သာမညဖလ၊ သုံးနက်)။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ် ဟောသောအနက်ကား...ပထဝီ၊ ဝိသယ၊ ဥပဓေနဌာန၊ ကောဌာသ၊ ပရိစ္ဆေဒ အနက်များတည်း။ ။ဘူမိပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ နေတ္တိ–ဌ–၃၈။ ။

ဘူရိဒတ္တစရိယဝဏ္ဏနာ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊ ဌ–၁၁၆၊ ဘူရိဒတ္တနဂါး မင်း သီလဆောက်တည်ပုံကိုဟောထားသည်။ ။ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၂၂၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၊ ဂင်းနဂါးမင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လူတို့ပေါင် ပမာဏရှိကြောင်း၊ စရိယာ–ဌ–၁၂၆။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၄၅၉။ ။

ဘူရိပညာယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၉။ ။ အဘိ–၁–ဌ–၁၉၁၊ ပါ–၁၉။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၄၄၊ ၂၀၂။ ။ မဟာနိ–ပါ–၇၃၊ ဌ–၁၉၉။ ။နေတ္တိ–ဌ–၁၃၂။ ။

ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါး။ ။ဘေဒကရအဌာရသဝတ္ထုကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၅၀၁၊ ဌ–၄၁၅။ ။ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈-ပါးအဖွင့်၊ ၄–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–၁၁၃။ ။၅–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၂၉၂၊ ၂၉၄၊ အဓမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေါ်ဆို၊ ဓမ္မံ အဓမ္မောဝါ ဒီပေါ်-စသည်များတည်း။(သံဃာကွဲပြားခြင်း အကြောင်း ၁၈-ပါးဟူလို)။ ။အံ–၁–ပါ–၁၈၊ ဌ–၆၅။

ဘေးကြီးလေးမျိုး။ ။(အတ္တာနုဝါဒဘေး၊ ပရာနုဝါဒဘေး၊ ဒဏ္ဍဘေး၊ ဒုဂ္ဂတိဘေး)။ ။အတ္တာနုဝါဒသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၃၆၊ ဌ–၃၃၁။ ။ ဣတိ–ဌ–၁၅၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၈။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၇၀။ ။ဘယူပရတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၃၆။ ။ (ဘယ-ခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(အံ–ဌ်လည်းရှိသေး၏)။ ။ဘေးကြီး လေးမျိုးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၃၊ ကိလေသဘယ၊ ဝဋ္ဋဘယ၊ ဒုဂ္ဂတိဘေ၊ ဥပဝါဒဘယ။ ။ဘေးမျိုးစုံတွေ့ရ သည်မှာ မိမိ၏ ဒုစရိုက်မှကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်းဟောသော အတ္တဒဏ္ဍ

သုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၂၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၁။ ။ဘေး ၅-မျိုးကို မကြောက်ရှံ့စေတတ်, ကြောက်ရှံ့စေတတ်သော အင်္ဂါ ၄-ပါးစီဟောလေး သော ဗလသုတ်၊ အံ—၉—ပါ—၁၇၄၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ ပညာဗလ၊ ဝီရိယဗလ၊ အနုဝဇ္ဇဗလ၊ သင်္ဂါဟဗလ။ ။မကြောက်ရှံ့စေတတ်သော အင်္ဂါလေးပါး။ ။ကြောက်ရှံ့စေတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးကား— ဒုပ္ပညာ၊ ကုသီတ၊ သာဒီဝဇ္ဇကာယကမ္မန္တ ဝစီကမ္မန္တ မနောကမ္မန္တ၊ အာသင်္ကိ-ဟုတ်။ ။ ဘေးရန်ရှိမှု အစုမ်းသိရကြောင်း၊ အံ—၄—ပါ—၅၀၉၊ ဋ္ဌ—၃၆၅၊ ဌာနသုတ်။ ။ဘေးရန်ကို တားဆီးနိုင်သောတရား ၆-မျိုးဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၈၉၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ကာယဂတာသတိ၊ မေတ္တာ၊ ဘာဝနာ။ ။

ဘေး ၂-မျိုး။ ။(ထင်ရှားသောဘေး၊ မထင်ရှားသောဘေး)၊ စူဠနိ—ပါ—၂၄၉၊ ဋ္ဌ—၁၀၇၊ အကျယ် ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၃၃။ ။ မဟာနိ—ပါ—၁၀၊ ၂၈၀၊ ၃၇၂၊ ဋ္ဌ—၅၁၊ အကျယ်၊ ၎င်းဘေး ၂- မျိုးမှ ကင်းလွတ်စေသော နည်းကိုလည်း ဟောထား၏။ ။(ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဘေး၊ သမ္ပရာယိကဘေး)၊ မဟာနိ–ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ—၃၇၃။ ။

ဘေးအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဘေးလေးမျိုးကို လေးနည်းဖြင့်ပြထားပုံ၊ ၁၆-ပါးသော ဘေးဖြစ်၏၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၄၈၄၊ (ဘယခဏ်း ဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။၂၅-ပါးသောဘေးနှင့် ၃၂-ပါးသော ကံကြမ္မာ ကို ပြဆိုခဏ်း၊ အမ္ဗက်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ဋ္ဌ–၆၂။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၄၀၊၁၊ ၂၆၁။ ။မဟာနိ—ပါ–၂၈၉၊ ဋ္ဌ–၃၄၈၊ ပါ–ဌ—၂၁-ပါးသော ရေတွက်ရ၏။ ;ဘေးအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၄–ပါ–၄၃၆၊ ၄၃၈၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ—၁၉၄။ ။

ဘေးမရှိရာကို ဘေးရှိ၏ဟု ယူမှားနေကြသော အမိုက်ကောင် ၄-မျိုး။ ။(တီကောင်၊ ကြိုးကြာ၊ တင်ကိုတူး၊ ပုဏ္ဏား)၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၄။ ။ ဂါထာ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်–၂၁၊၅၂။ ။ဘေးမရှိရာကို ဘေးရှိ၏ဟုထင်လျှင်လည် ကောင်း, ဘေးရှိရာကို မရှိဟုထင်လျှင်လည်းကောင်း ဒုဂ္ဂတိ ဘဝသို့ လားရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဋ္ဌ–ဒု—အုပ်–၃၀၅။ ။

ဘေးဟူသမျှမှာ ဗာလကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း။ ။ဘယသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၉၉၊ ဋ္ဌ—၆၉။ ။ထေရ—ဋ္ဌ—ဒု—၄၂၁။ ။ပဏ်—၃–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ—၇၁။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု—

အုပ်–၁၂။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဌ–၁၀၆။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉၊ ဂါထာ။

ဘော်ဂကွန္ဒီပဟာဃပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၉။ ။အံ–၄–ဌ–၃၇၅၊ တစ်ထောင်, တစ်ထောင်တန်သော ပစ္စည်းများကို အပ္ပ၊ ၎င်းအထက် မဟန္တ ယူရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊ ပစ္စည်းများကို စွန့်ပစ်ခဲ့ရာ၌ ချီးကြူးထားရသော ပုဒ်ဖြစ်၏။

ဘောဇနေမတ္တညုတာ ပုဒ်အဖွင့်။ ။သဌာ–သံ–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၆၇၊ ၆၈၊ ဤ၌ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှသော ဝတ္ထုများပါ၏၊ ခါသားစားလိုသော ဓမ္မိကတိသမင်း။ ။အံ–၃–ပါ–၁၁၂၊ ဌ–၈၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၀။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၊ မတ္တညေးမျိုး။ ။ဂင်းခ၌ ပရိညာသုံးပါး ရပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဌ–၃၈၆။ ။ဣတိ–ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၄၀၊ ၉၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၈၆။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၆၁၊ ၂၆၂၊ ဌ–၄၂၉၊ ၄၃၀။ ။၂–ပါ–၂၅၇၊ ဌ–၃၂၉။ ။သုက ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၂၊ ဌ–ဒု–ပ–အုပ်–၂၆၆။

ဘောဇဉ် ၅-ပါး ။ဝိ–၂–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၈၉။ ။သင်ဟ–ဌ–၉၄၊ ၁၂၄၊ ၁၂၅၊ (သြဒန၊ သတ္တု၊ ကုမ္ဘာသ၊ မစ္ဆ၊ မံဃ)။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၀၊ ဌ–၃၄၈။ ။ဘောဇဉ်လှူရကျိုးလေးပါးကိုဟောသော သုပ္ပါ၀ါသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၃၁၁၊ အာယု–ဝဏ္ဏ–သုခ–ဗလ–ဤလေးပါးကို လှူသည်မည်၍ အလှူရှင်လည်း ဤအကျိုးလေးပါးကိုရကြောင်း ဟောထား၏။ ။သုဒတ္တသုတ်၊ ပါ–၃၇၄၊ ဌ–၃၁၂။ ။ဘောဇနသုတ်၊ ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၃၁၂၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဘောဇနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၅၊ ဌ–၂၁၊ ပဋ္ဌိဘာနထည့်၍ အကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာများပါ၏။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၀၆။ ။ဘောဇပုတ္တာတိ လုဒ္ဒ ပုတ္တာ၊ လုဒ္ဒါတိ ဒါရကာ၊ ဃော၀ရမာနသာ။ ။စရိယာ–ဌ–၁၇၂၊ ပါ–၄၀၇။ ။

ဘွဲ့ဖြူလက်နက် ဘီလူးစက်။ ။ဟူသော စကား အသုံး အနှုန်း မှာ မှန်ကန်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉။ ။(အာဌ၀က ဘီလူး၀တ္ထုတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။

ဘင်ပုပ် (မစင်) ဇရဲကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၈၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁။ ။ဝိမာန–ပါ–၇၅၊ ဌ–၂၁၀၊ မုသာ၀ါဒ အပြစ်ကြောင့် ၎င်းဇရဲ၌ခံရကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ဘယ်သူမပြုမိမိမှုသာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၂၉၊ ၁၀၀၊ ဌ–၂၂၃။ ။စူဠနိ–ပါ–
၉၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၉၁၊ ဂါထာ။ ။မိမ်စိတ်၏ ဖြူစင်ခြင်း,
ညစ်နွမ်းခြင်းမှာ ကိုယ်တိုင်ပြုရ၍သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊
ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။ ။အဘိ–၅–ပါ–၃၀၁။ ။ဒုတိယသင်္ဂါမသုတ်၊
သဂါထာ–သံ–ပါ–၀၅၊ ၆၊ ဌ–၁၄၂။ ။ဟိန၊ ပဏီတ၊ သုဝဏ္ဏ၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ၊
အစ္ဆ၊ မဟာဓန၊ ဒလိဒ္ဒ၊ အပ္ပဘောဂ္ဂပါန စသည် ဖြစ်ရပုံအကြောင်းကို ရှင်းပြ
ခဏ်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၀၄၊ ဌ–
၁၂၂။ ။အဘိ–၁–ဌ–၃၁၃။ ။ဌ–၁၀၇၊ ၁၀၀၊ ကမ္မနာနတ္တ၊ လင်္ဂ၊
သညာ၊ ဝေါဟာရ၊ ဂတိနာနတ္တ ၅-မျိုးကို ပြဆိုထားပြီ။ ။(ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဗုဒ္ဓ
အခဏ်းဌ် လည်းကောင်း, ကမ္မသကတာဗုဒ္ဓ အခဏ်းဌ် လည်းကောင်း၊
ဟိန၊ ပဏီတ၊ စလည် ဖြစ်ရပုံ ရှင်းပြခဏ်း ပါရှိ၏)။ ။တယောဇနဝဏ္ဏ၊
ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ၉၆။ ။သေခြင်းနှင့်စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–
၂၉၂။ ။

ဘုန်းကံကြီးမားသူမျှား။ ။<u>မဟာပဉ္ဇလာနုမ မနာပကထာ ဟောဘွယ်</u>၊ အံ–၅–
ဌ–၁၃။ ။ဘုန်းကံကြီးမားသောသူတို့မှာ နံနက်ခင်းတွင် မြေးဖွားတတ်
ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၉၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅။ ။
ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၃၃၊ ပဉ္စသတိနုံ ပစ္ဆိုသသမယော ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနုံ ဟောတိ။ ။
သုတ္တ–ဌ–အုပ်–ပ–၂၆၃။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄။ ။ဘုန်းကံကြီးမား
သူတို့မှာ ခတ္တိယ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ သုံးမျိုးတွင် ဖြစ်တတ်ကြ
ကြောင်း၊ ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀၊ ပါ–၂၆၆။ ။ဘုန်းကံကြီးမားသော
ကလေးသူငယ်တို့မှာ ခြေလက်အင်္ဂါလှုပ်အောင် ငယ်ငယ်ကပင် ပြုပြင်
ပေးခြင်းခံရကြောင်း၊ မဟာနိ–ဌ–၃၆၃။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၀၄၊ ၁၉၇။ ။
ဘုန်းကံကြီးမားသူတို့က အခြားသော လူနတ်တို့ထက် လွန်ကဲခြင်း
၁၀-မျိုးဂါထာ၊ ထေရီ–ဌ–၁၅၆။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၅၊ ၂၉၁၊
ဂါထာနုံပါတ် ၂၀၇၊ ၂၀၀။ ။သက္ကသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၆၇၊ (လွန်ကဲ
ခြင်း ၁၀-မျိုး အခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။ဘုန်းရှိလာရောက် ဘုန်းမဲ့ပျောက်
၏ ဟူသော စကားစပြစ်လာဟန်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–
၃၂၄။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၇။ ။ဘုန်းကံကြီးမားသော မင်းစသည်
တို့ ပျက်စီးခါနီးသော အခါဌ်လည်း ရှေ့ပြေးနိမိတ်များ ထင်တတ်ပုံ၊
ဣတိ–ဌ–၂၄၄။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၁။ ။ဘုန်းကံကြီးမားသူကို ရှင်ဘုရင်တို့
ကပင် မပြောင်းရွှေ့စေနိုင်ကြကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။

ဘုန်းကံနည်းပါးသူမျှား။ ။ဘုန်းကံနည်းလျှင် (၀၊) ဘုန်းကံချင်း တူလျှင်
စည်းစိမ်ကောင်းကို မခံစားထိုက်၍ နတ်သမီးကိုပင် ကြောက်လန့်ပြေး

သော မုဆိုးကြီး၊ ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ ၊ ဌ–၁၄၃။ ။မယားမြတ်ကို ပစ်ထားခဲ့သော ပိဂုံတ္တရလုလင်၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၁၈၆။ ။ဘုန်းကံနည်းပါးမြဲ စည်းစိမ်ကောင်းကို မခံစားလိုသော မုဆိုး၊ နဂါးပြည်ခ္ဍမပျော်၊ စရိယာ–ဌ–၁၁၉၊၁၂၀။ ။ပတ္တမြားရတနာကို ပေးရာ မြေတွင်းသို့ဝင်သွားကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၁၇၊ ၂၉။ ။မင်းအာဖြစ်လည်း မထိုက်တန်ကြောင်း၊ စရိယာ–ဌ–၂၄၅။

ကုံလျှို ၅-မျိုး။ ။ဖုံ ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏၊ (ဥဏ္ဏာဘိသိ၊ ဓစဋ္ဌာ၊ ဝါက၊ တိက ပဏ္ဏာဘိသိ)၊ အဘိ–၂–ဌ–၃၄၉၊ ပါ–၂၆၀။ မဟာနိ–ဌ–၂၂၂၊ ပါ–၁၀၁။ ။ငံ–ဂ–ပါ–၂၉၅၊၆၊ ဌ–၆၀၊ ၎င်း၅-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–ဂ၅၀။ ။ရင်းဘုံလျှိုလှ||ရကျိုး ၆-ပါး ဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၇။

မဏ္ဍိမနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒါလိသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၁၀၄၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရာတွင် ကန့်ကွက်သောရဟန်း၊ နောက်ကာလတွင် ဘုရားရှင်အား ပြန်၍ ကန်တော့၏၊ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း၊ ထိုသို့ပညတ်လျှင် ကန့်ကွက်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အစစ် အင်္ဂါ ၁၀-ချက် ဤအချက်များကို စုပေါင်းဟောထား၏။

ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၁၇၀၊ ခန္ဓာ ၅ ပါးကို ကာလသုံးပါးဖြင့် စဉ်ယူပုံ မယူပုံ အကျယ်ဟောထား၏၊ ပါ-၌ မှတ်သားဖွယ် လေးဂါထာပါ၏၊ ကျက်မှတ်ထားစရာလည်း အလွန်ကောင်းလှ၏။ ။အာနန္ဒဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၁၇၂။ ။မဟာကစ္စာနဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၃၁ ထပ်ပြီးအကျယ် ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။လောမသက္ခိယဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၁၇၄။ ။ဤဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို ဟောနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့သော လောမသက္ခိယ မထေရ်ဝတ္ထု၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။

ဘယဘေရဝသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ တောရကျောင်းခိုနေသောရဟန်းတို့ ကာယသမာစာရ, ဝစီသမာစာရ, မနောသမာစာရ,

လာဘသက္ကာရသိလောကစသည်တို့ စင်ကြယ်ခြင်း, မစင်ကြယ်ခြင်းကြောင့် မကြောက်လန့်ခြင်း, ကြောက်လန့်ခြင်းများကို ဟောထား၏။

ဘိက္ခုပါဘိမောက်။ ။ဘိက္ခုပါတိမောက်ဟူ၍ ရှေးဆရာကြီးများ နာမည်ပေးခဲ့သော အနုမာနသုတ်၊ ၁-ပါ-၁၃၂၊ ဋ-၀-အုပ်-၃၇၀၊ တစ်နေ့သုံးကြိမ်၊ အနည်းဆုံးတစ်ကြိမ် ဆင်ခြင်ရမည်ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

ဘိယျောတိ အတိရေကတ္ထေ နိပါတော။ ။၁-ပါ-၂၀၊ ဋ-၁၁၀။

ဘိသ ဣန္ဒ္ဓိ ဝေဠုံ။ ။၂-ဋ-၁၀၀၊ ပါ-၉၂။

ဘုရင်ဘက်သို့ ခြေထောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ရှိရာဘက်သို့ ဦးခေါင်းထား အိပ်ဝံ့ကြသော ကောသလမင်းကြီး၏ ဣသိဒတ္တ-ပုရာဏ အမှုထမ်း ၂-ဦး၊ ၂-ပါ-၃၂၅၊ ဋ-၂၄၃၊ ၂၄၄။

ဘူမိဇသုတ်။ ။ခဲ-ပါ-၁၇၇၊ ဋ-၁၄၂။ မိန္ဓာဒိဋ္ဌိစသည် ၈-ပါးဖြင့် ကျင့်လျင် ကောင်းကျိုးမရ၊ သမာဒိဋ္ဌိ စသည် ၈-ပါးဖြင့် ကျင့်မှသာ ကောင်းကျိုးရကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဂိနိသုတ်။ ။နိဒါန်-ပါ-၃၉၆၊ ဋ-၁၄၈၊ မိမိ၏ အစ်မ, နှမ မဖြစ်ဖူးသော သူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒိယသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၃၅၃၊ ရတနာသုံးပါးဌာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု ၅-ပါး သီလမြဲမှု၊ သောတာပန်တို့မှာ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒေကသုတ်။ ။သဠာ-ပါ-၅၁၀၊ ဋ-၁၄၅၊ ယံ ခေါ ကိဉ္စိ အတီတံ မဒ္ဓါနံ ဒုက္ခံ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သဗ္ဗံ တံ ဆန္ဒမူလကံ ဆန္ဒနိဒါနံ၊ ဆန္ဒော ဟိ မူလံ ဒုက္ခဿ စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။

ဘယဝေရူပသန္တသုတ်။ ။(ပဌမ) မဟာ-ပါ-၃၃၈၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသောဘေးရန် ၅-ပါး၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထိုးထွင်းမှု သိကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဘဝသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၂၊ ဌ–၁၇၄၊ ဘဝသုံးပါးကို ပိုင်းခြားသိရန် မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဘဝပဌာသုတ်၊ သဋ္ဌာ–ပါ–၄၅၃။ ။ဘဝနေတ္တိသုတ်၊ ခန္ဓ–ပါ–၁၂၅၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝနေတ္တိ နိရောဓမည်ပုံ မေးမြန်း ဖြေထား၏။

ဘာဝတုသုတ်။ နိဒါန–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၈၊ မိမိ၏ ညီအစ်ကို မဖြစ်ဖူး သောသူ မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၃၈၊ ရဟန်းတော်ယော်ကလေး ဖွားသော သာသနာတော်၌ ပျော်ပိုက်ကြသည်မှာ အမိအရွယ်ရှိလျှင်အမိ၊ အမ အရွယ်ရှိလျှင်အမ၊ နှမအရွယ်ရှိလျှင်နှမ၊ သမီးအရွယ်ရှိလျှင်သမီးဟု နှလုံး သွင်းကြသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကောင်သကို နှလုံးသွင်းကြသော ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းကြသောကြောင့် လည်း ကောင်း ဖြစ်ကြောင်း ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇထေရ်၏ ဥဒေနမင်းအား ဟောပြခဲ့ပေး။

ဘိက္ခုသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၆၅၊ ဌ–၁၈၃၊ ဟောဗျက်မည်ပုံကိုမေးမြန်း ဖြေထား၏။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၂၃၊ ဌ–၁၃၁၊ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၂၃၄၊ သီလ–ဒိဋ္ဌိဂုက ၂–ပါးပေါ်ခဲ့ တည်၍ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ– ၂၃၁၊ ၂၊ အာနာပါနဿတိကို ပွားများအားထုတ်လျှင် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ ၎င်းလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဗောဇ္ဈင် ၇–ပါး နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း၊ ၎င်း ၇–ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိမုတ္တိ ၂–ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဟောထား၏။ ။နိဒါန–ပါ–၂၇၈၊ ဌ–၅၅၊ ပဋိမ္ဘ သမ္ဘေါဒ်အင်္ဂါ၌ သစ္စာလေးပါးဖြင့် ပိုင်းခြားသိပုံကို ဟောထား၏။

ဘိက္ခုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၄၊ ဌ–၁၉၄၊ လာဘ–သက္ကာရ–သိလောက သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုပင် ဖလာသမာပတ် မဝင်စားနိုင်အောင် အန္တရာယ် ပြုတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဘိက္ခုနုပသမဟသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၂၃၈၊ သတိပဋ္ဌာန်တရား ကို အားထုတ်စဉ် စိတ်ဆုတ်နှစ်လာသောအခါ ပဿဒ္ဓိယဂုဏ်ရှိသော ဗုဇ္ဈင်္ဂသတိ စသည်ကို နှလုံးသွင်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။

ဘိန္ဒိသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၃၅၊ ဌ–၁၉၁၊ လာဘသက္ကာရစသည်ကြောင့် သံဃဘေဒကံကိုပင် လွန်ကြူးတတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဒီတာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၉၂၊ ဘုဝပြောင်းရာတွင် မကြောက်လန့်စေတတ်သော တရားများကိုဟောထား၏၊ (သေပြီးနောက်၌၊ ထိတ်ကြောက်မပူ၊ ရဲဆေးဟူ၏)။ ။ဘုရင်တို့ဘုန်း၊ မိုးသို့ချုန်း၊ လူပုန်းတောမှာ မနေသာ။ ။သဂါထာ–ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။

ဗူတသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၅၆၊ ခန္ဓာ ၅–ပါးသည် အာဟာရကိုအမှီပြု၍ တည်နေရကြောင်း၊ အာဟာရချုပ်လျှင် ခန္ဓာ ၅–ပါးလည်း ချုပ်ရကြောင်း ဟောထား၏၊ (ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကိုသိရန် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည် ငြိမ်နေတော်မူခဲ့၏)။

ဘူမိဇသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၅၃၊ ဖဿကြောင့် သုခဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ဘူမိဇ မထေရ်အား ရှင်းပြထား၏၊ တစ်ဖန် ဘုရားရှင်က အခြားအကြောင်းများလည်း ရှိသေးကြောင်း ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒိယဒ္ဒွေဓာသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၅၁၊ မှီဝဲအပ်, မမှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏။

ဘဏ္ဍနသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ မညီမညွတ်နေရခြင်းအပြစ်၊ ညီညွတ်ပွားနေရခြင်းအကျိုးကိုဟောထား၏။ ။ဘဏ္ဍနကာရကသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း အပြစ် ၅–ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဘဏ္ဍနသုတ်၊ ၁၀ ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ညီညွတ်ခြင်းအကြောင်း ၁၀–ပါးကိုဟောထား၏။

ဘဏ္ဍာဂါရိန်းအနုဒ္ဒေါထားထိုက်သော, မထားထိုက်သောအင်္ဂါများ။ ။သမ္ဗုတ်ပေယျာလစဉ်၊ ၅–ပါ–၂၄၁၊ ဋ္ဌ–၈၅။

ဘတ္တာဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၃၈၊ ဋ္ဌ–၄၉၃၊ အာရုံ ၅–ပါးကို သည်းမခံနိုင်လျှင် ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ရန်မျှသာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဘတ္တုဒ္ဒေသသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ ဆွမ်းညှန်ရဟန်းတို့အဂတိလေးပါး လိုက်စားခြင်းအပြစ်၊ မလိုက်စားခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ဆွမ်းညှန်ရဟန်းအနုဒ္ဒေ ထားထိုက် မထားထိုက်သော အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထားသော ဘတ္တုဒ္ဒေသကသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၄၀၊ ၁၊ ဋ္ဌ–၈၅။

ဘဒ္ဒကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၅၉၊ ဌ–၉၆၊ အပါယ်လေးပါးသို့လားစေတတ်၊ မလားစေတတ်သော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီ ဟောထား၏။ သေသောအခါ၌ ကောင်းသော၊ မကောင်းသော အင်္ဂါ ၆–ပါးစီဟူလို။

ဘဒ္ဒဇိသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၆၀၊ ဒဿန၊ သဝန၊ သုခ၊ သညာ၊ ဘဝ၊ ဤ ၅–ချက်၌ အမြတ်ဆုံးကို ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒိယသုတ်။ ။၀–ပါ–၅၁၁၊ ဌ–၃၆၆၊ ရုတ်တရက် မယုံကြည်ဘဲ စဉ်းစဉ်းစားစား ဆင်ခြင်သောဉာဏ်သွားဖြင့် ယုံကြည်ရန်အချက် ၁၀–ချက်ကို ဟောထား၏။ လောဘ စသည် သုံးပါးကိန်းခြင်းအပြစ်၊ အလောဘ စသည် သုံးပါးကိန်းခြင်း အကျိုးကိုလည်း ဟောထား၏။

ဘယသုတ်။ ။၃–ပါ–၉၉၊ ဌ–၆၉ ဘေးဟူသမျှမှာ ဗာလကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၁၆၄၊ မိဘက သားသမီးကို သားသမီးက မိဘကို မကယ်နိုင်သောဘေးကြီးသုံးပါး (ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ)၊ ၎င်းဘေးကြီးသုံးပါးမှ လွတ်မြောက်ရန် မဂ္ဂင် ၈–ပါးကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၄–ပါ–၄၃၆၊ ဌ–၃၃၀၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏ၊ ဘေးကြီးလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယ ဘယသုတ်၊ အဂ္ဂိ၊ ဥဒက၊ ရာဇ၊ စောရ၊ ဘေးကြီးလေးပါး။ ။အတ္တာနုဝါဒသုတ်၊ ပါ–၄၃၆၊ ဌ–၃၃၁၊ အတ္တာနုဝါဒ၊ ပရာနုဝါဒ၊ ဒဏ္ဍ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဘေးကြီးလေးပါး။ ။ဥမ္မီဘယသုတ်၊ ပါ–၄၃၈၊ ဌ–၃၃၁၊ ဥမ္မီဘယ၊ ကုမ္ဘီလ၊ အာဝဋ္ဋ၊ သုသုကာဘယ၊ လေးမျိုးဟောထား၏။ (ပဋ္ဌာန်ကာယ ဘယခေါ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘယသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၄၀၄၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ငြိမ်းအေးသော ဘေးရန် ၅-ပါး၊ ပြည့်စုံသော အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးဟောထား၏။

ဘယသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၇၄၊ ဌ–၁၀၀။ ။၈–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၂၄၀၊ ကာမကို ဥပမာအမျိုးမျိုးပေး၍ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဂါထာများပါ၏။

ဘရဏ္ဍုကာလာမသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၈၀၊ ဌ–၂၃၈၊ ကာမ၊ ရူပ၊ ဝေဒနာ ပရိညာ သုံးပါးကိုဟောသော ဆရာသုံးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။

ဘရိယာသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၄၆၊ ဌ–၁၇၇၊ မယား ၇-မျိုးကို ဟောထား၏။ (မ–ခဏ်း၌ အကျယ်ပြလတ္တံ့။)

ဘဝသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၄၊ ဋ–၂၀၄၊ (ပ–ဒု)၊ ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဘဝသုံးပါး ကို ဟောထား၏။ ။၆–ပါ–၃၈၆၊ ၎င်းဘဝသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် ကျင့်ရ မည်ဟု ဟောထား၏။

ဘိက္ခုနီသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၂၊ ဋ–၃၄၁၊ အာဟာရ,တဏှာ,မာန,မေထုန–ဤခြေလေးမျိုးကိုပယ်ရန် အ သျှင်အာနန္ဒာထေရ်က ဘိက္ခုနီအားဟောထား၏။

ဘူမိလေးမျိုး။ ။ရင်းလေးမျိုးကို ဟောသော ကာဠကာရုမသုတ်၊ ၄-ပါ–၃၃၃၊ ဋ–၂၇၃၊ သဗ္ဗညုတ,ခီဏာသဝ,သစ္စ,သုညတဘူမိ-လေးမျိုး။

ဘူမိစာလသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၂၈၊ ဋ–၂၄၇၊ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်း အကြောင်း ၈-မျိုး၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသောအခါ မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းနှင့် စပ်၍ ဟောထား၏။

ဘာဝနသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၂၆၊ ပစ္စည်း၏ ရန်သူမျိုး၅-ပါးနှင့် ပစ္စည်းရှိမှု ကြောင့် ရအပ်သောအကျိုး ၅-ပါးကိုဟောထား၏။

ကုန်းကြီးသူအယူမှားက....အမျှား ၎င်းရဲ့ကြောင်းဖြစ်၍ အယူမှန်သော် အမျှား ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟောသော ထေရသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၀၀၊ ဋ–၃၉၈။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒိယဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၂၇၂၊ မပြုသင့်သည်ကို ပြုလျှင်လည်း ကောင်း၊ ပြုသင့်သည်ကို မပြုလျှင်လည်းကောင်း အာသဝေါပွားကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဘုရားရှင်အတွက် အိမ်မျှားတွင် နေရာခင်းကျင်းကြပုံ၊ ဋ–ပ–အုပ်–၄၅။

ဘုရားကိုးဆူပူဇော်ပွဲ။ ။ဘုရားကိုးဆူ ပူဇော်ပွဲမှာ ဤဝတ္ထုမှ စလာဟန် တူကြောင်း၊ အာယုဝစနကုမာရဝတ္ထု၊ ၄၂၃။

ဘုရားရှင်ရှေတော်တွင်ပင်....ရာဂမီး တောက်လောင်သောလုလင်၊ နောက်တရား နာ၍ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၆၈၊ ၉။ ဘုရားဖက်က အသက်ရှည်–ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။၂၇၅။

ဘုရားရှင်ဦးခေါင်းရမ်းပြတော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင်ဆွမ်းရပ်တော်မူရာ ပြန်ချက်ရ မည် စိုးရ၍ ကန်တော့ရာ မသွားဘူးဟူသော အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဦးခေါင်း တော် လှုပ်ပြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၆၈။

ဘုရားရှင် သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကောဋ္ဌကဏ္ဏ သောဏထေရ်အား တရားဟောခိုင်းပြီး တရားအဆုံးတွင် သာဓုခေါ်တော်မူပုံ၊ ၃၇၀။

ဘုံသုံးပါးကိုရှောင်ကြဉ်ရန်ဂါထာ။ ။၁၅၊ ခိုးသူရှိရာခရီးကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အသက်ရှည်လိုသူသည် အဆိပ်ကို ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဝိမာန၊ ပေတ၊ ဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒိတ္ထိဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၆၊ ဋီ–၉၇၊ အကျင့်သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဘဒ္ဒါအမည်ရှိ အမျိုးသမီးလေး အိမ်စောင့်နတ်တို့ကလည်း ချစ်ခင်ကြ၏၊ လင်မှုတပါး လွှဲကျူးမှု ဖောက်ပြန်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း သစ္စာတုန်ခိုးဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်ရေအယဉ်ကို ရပ်တန့်စေခဲ့ပုံ။

ဘိက္ခုဒါယိကာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၁၊ ဋီ–၁၀၇၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ–ပါ–၃၂၊ ဋီ–၁၀၈။ ။ဘိက္ခုဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၉၉၊ ဋီ–၂၇၂။

ဘုသပေတဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၁၇၂၊ ဋီ–၁၇၆၊ စပါးမှော်, စပါးအဖျင်းတို့ကို မြေနီဆိုး၍ သံလေးနီစပါးနှင့်ရော၍ ရောင်းသော စပါးကုန်သည် ညစ်နှင့်တက္ခ သား, ချွေးမ, မယားလေးဦးစုံ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ ဟောထား၏။

သောဂသံဟရပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၁၆၊ ဋီ–၂၆၁၊ မတရားစီးပွားရှာကြသော မိန်းမလေးယောက်တို့ ပြိတ္တာဖြစ်နေကြပုံ ဟောထား၏။

ဓေရဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဘဂုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၊ ခေတ်တော်ကိုပန်းလှူရကျိုး။

ဘဒ္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၂၊ ဋီ–၁၃၂၊ ဘုရားရှင်ထံ သားဆုတောင်း၍ ရသောသတ္တိသား၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓုပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်တကွ နေရာအခင်းကောင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ ဘရဟတ္တေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၄၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၈၃၊ ဘိုနပ်လှူရကျိုး။

*ဘလ္လိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၅၉၊ (မြန်မာပြည်သား)၊ တပုဿ၏ ညီတော်ဖြစ်၏၊ ၎င်းဘလ္လိယထေရ်မှာ ဆဋ္ဌာဘိညရဟန္တာဖြစ်၍ နောင်တော် တပုဿမှာ သောတာပန် ဥပါသကာဖြစ်ကြောင်း။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၂၉၃။ ။ပါ–ဌ–တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တာနံ ယဒိဒံ တပုဿ ဘလ္လိကာ ဝါဏိဇာ၊ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ရကြသော ပုဏ္ဏားလိမ္ပားတည်း။

ဘာရဒ္ဒါဇဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၃၈၅။ ။

ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ ဘုရားရှင်အား ချီးကြူးရကျိုး။

မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိ

ဘဂဝေတောပြဟ္မစာရိပဉ္ဍ။ ။ပါ–၈၀၊ ဘုရားရှင်မှာ ပြဟ္မာ၏တပည့်လော ဟု မေးလျှောက်၍ မဟုတ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘဂဝေတောဥပသမ္ပဒပဉ္ဍ။ ။ပါ–၈၀၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကို ရသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဘုရားရှင်မှာ ပဉ္စင်းအဖြစ် ပြည့်စုံတော့ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘဂဝန္တသခ်ါရဝေယမာနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၅၄၊ အချို့သော သခ်ါရတရားတို့သည် ထင်ရှားစွာမဖြစ်ဘဲ ဖြစ်သောဘရားတို့မည်သည် မရှိ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ကုန်၍ သာလျှင် သခ်ါရတရားတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏–ဟု ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဘိက္ခုနီတို့မှာ–သာသနာသက္ကရာဇ် ၅၀၀-ကျော် မိလိန္ဒမင်းကြီးလက်ထက်တွင် ရှိသေးကြောင်း၊ ပါ–၂၀။

ဘိက္ခုသံဃပရိဟရဏပဉ္ဍ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဘုရားရှင်အလိုဆို့သာ ပရိသတ်ကလိုက်ရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကမူ ပရိသတ်၌ မတွယ်တာကြောင်း၊ ရဟန်းများကို ဆောင်ထားသည် မမည်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဘုရားရှင်၌ ပြုဇယ်ကိစ္စမရှိတော့ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ၊(ဥတ္တရိကရဏီ-ယပဉ္ဍ) ပါ–၁၄၀။ ။တနည်း-ပြုဇယ်ကိစ္စလေးမျိုး၊ ပါ–၁၄၁။

ဘုရားရှင်သည် အာယုကပ်ပတ်လုံးတည်နိုင်၏ဟု ဟောပါလျက်-ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းအကြောင်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြပုံ၊(ဣဒ္ဓိပဒဝိဘဂဝဏ္ဏနပဉ္ဍ)ပါ–၁၄၂။

ဘုရားရှင်၏ အခြံအာရုံပရိသတ်မှာ မကြွိုက်မမျက်စိုးနိုင်ကြောင်း–ဖြေရှင်းပြခက်။ (အဘေဇ္ဇပရိသပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၆၁။

ဘုရားရှင်သည် သေလပုဏ္ဏားအား လျှို့ဝှက်သောအင်္ဂါဇာတ်ကို ထုတ်ပြရာ၌–ဝေကယ်ထုတ်ပြသည်မဟုတ်ဘဲ တန်ခိုးတော်ဖြင့်သာ မြင်စေတော်မူကြောင်း ရှင်းပြခက်။ (ဝတ္ထဂုယှနိဒဿနပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၆၈။

ဘုရားရှင်သည် ရံခါရံခါ မောဃပုရိသစသည်ဖြင့် ဆိုတော်မူရာ၌–ဖရုသဝါစာ မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခက်။ (ဖရုသဝါစာဘာဝပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၇၁။

ဘုရားရှင်၏ ခြေမတော်ကို ကျောက်လွှာတိုရာ၌–ထင်ခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခက်။ (ပါဒသကလိကာဟာတပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၇၈။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းရာ၌–ရဟန်းတို့ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မပြုအပ်ကြောင်းနှင့် စပ်၍ ရှင်းပြခက်။ (ဝဏ္ဏဘဏနပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၈၂။

ဘုရားရှင်၌ အမျက်ဒေါသမရှိကြောင်း ရှင်းပြခက်။ ။(အသျှင်သာရိပုတ္တရာတို့ကို နှင်ထုတ်ရာနှင့်စပ်၍)၊ ဘိက္ခုပဏာမိတပဋ္ဌ၊ ပါ–၁၈၅။

ဘုရားရှင်သည် တရားဟောတော်မူခြင်း၌–ဆုတ်နှစ်သော စိတ်ဖြစ်သည်ကို ရှင်းပြခက်။ (ဓမ္မဒေသနာယ အပ္ပေါသုက္ကပဋ္ဌ)၊ ပါ–၂၂၆။

ဘုရားရှင်ကိုမှန်းဆ၍ သိရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခက်။ ။(အနုမာနပဋ္ဌ)၊ ပါ–၃၁၄–မှ–၃၂၉–အထိ။

ဘုရားရှင် ဖြန့်ခင်းထားသောဈေး၌–ပစ္စည်း အစုံအလင်ရှိကြောင်း ပြဆိုခက်။ ပါ–၃၁၆–မှ–၃၂၉–အထိ၊ ဂါထာများပါ၏၊ (ဇာတိ၊ ဘောဂ၊ အာယု သမ္ပတ္တိ စသည်မျှားတည်း)။ ။(ဗုဒ္ဓဝံသ–ပါ–၃၂၉၊ ၌–၁၈၇–၌လည်း မဂ်, ဖိုလ်, ပဋိသम्भိဒါ, အဘိညာဉ်စသောပစ္စည်းများ အစုံအလင်ရှိကြောင်း ဟောထားပါ)။

ဘုရားရှင်ဖန်ဆင်းထားသော တန်းမြို့တော်ကြီး၌ – ရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ ဂါထာ၊ ပါ–၃၂၄။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က—သာဝတ္ထိပြည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ကပိလဝတ်ပြည်ရှိ အရိယာများကိုရေတွက်ပြခက်။ ပါ–၃၃၁။

ဘုရားအလောင်းနှင့် ဒေဝဒတ်အလောင်းတို့မှာ — ရံခါ ရံခါ ဒေဝဒတ်အလောင်းက ဘုရားအလောင်းထက် အဆင့်အတန်း မြင့်သည်ကို သံသယမကင်း၍ မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ (ကုသလာကုသလသမ ဝိသမပဋ္ဌ)၊ ပါ–၁၉၇။

ဘုရားအလောင်းသည် သတ္တဝါတို့ကို မှည့်ခေါ်ဆိုပါလျက်— လောမကဿပ ရသေ့ဖြစ်စဉ်က သတ္တဝါတို့ကိုသတ်၍ ယဇ်ပူဇော်သည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါဏာတိပါတ အမှုပြုခြင်းအကြောင်း ဂ-ပါးကိုလည်း ဟောထား၏၊(ဗုဒ္ဓ-အဝိဟေဌကပဋ္ဌ)၊ ပါ–၂၁၄။

ဘုရားအလောင်းဆဒ္ဒန္တဆင်မင်းဘဝက—သက်နုံးကို ရိုသေ၍ ဇောတိပါလလုလင် ဘဝတွင်မူ အာဘယ်ကြောင့် ကဿပဘုရားရှင်ကို မရိုသေသနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ (ဆဒ္ဒန္တဇောတိပါလာရဗ္ဘပဋ္ဌ)၊ ပါ– ၂၁၆။

ဘုရားလောင်တိုင်း သားသမီး ယောကျ်တို့ကိုလျှူကြကြောင်း။ ။ထိုသို့လျှူကြခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း (ဝေယ္ယာဝစ္စရပဋ္ဌ)၊ ပါ– ၂၆၇။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဒ္ဒါလိဝဂ္ဂရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၂၉၊ ပန်းမကျွတ်လျှူရကျိုး။ ။ဘလ္လဝဂ-ဒါယကဝဂ္ဂရ အပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၊ ချေးသီးလျှူရကျိုး။

ဘူဝ်ဂိနေယျှုပဲါလိဝဂ္ဂရအပဒါန။ ။ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၂၊ ဌ– ဒု– အုပ်– ၆၆၊ ဥပါလိထေရ်၏တူတော်၊ ဝိနယပဋ္ဌာ တိခိုဏပညာအရာ၌ တောင်ဘွဲ့ရ၏ ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ အံ–တေဒဂ္ဂဝဂ်၌ကား မတွေ့၊ ဗုဒ္ဓထောနောအကျိုး။ ။ ဘာဇနပါလဝဂ္ဂရ အပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၅၊ အိုးခွက်လျှူရကျိုး။

ဘာဏုမာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(နေ-ဟော)၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၈၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၀။ ။(စူဠနိ-ပါ–၂၂၆–၌လည်း ရှိ၏)။

ဘိက္ခာဒါယကဝဂ္ဂရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဆွမ်းလျှူရကျိုး။

ဘိသဒါယကဝဂ္ဂရအပဒါန။ ။ ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၉၂၊ ဆင်ဘဝက ကြာစွယ်လျှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၇၊ ဌ–၂၁၀။

ဘိသာလုဝဒါယကဝဂ္ဂရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၃၊ ဌ–၁၀၀။

ဘိသမုဒ္ဒာလဒ္ဓါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ—၃၃၁၊ ကြာရင်းလှူရကျိုး။

ဘုရားသားတော်ဟူသောစကားအရှမါဋ္ဌိ။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၀။ ။ပါ—၄၄၊ ဌ—၃၁၂။ ။ပါ—၄၉၊ ဌ—၃၂၅။ ။ပါ—၁၁၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၁၅။ ။ပါ—၃၇၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၇၅။ ။ပါ—ပ—၄၁၁၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၇၅။ ။ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၅၇။ ။ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၄။ ။(ဒီဃ—၃—ပါ—၆၉၊ ဌ—၄၉)။ ။ ဘုရားရှင်၏သမီးတော်၊ (မင်ဖိုလ်ရသော မိန်းမမျိုးအတွက်)၊ အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၂၀၉၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၃၀။ ။ ပါ—၂၃၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၄၁၉။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၉၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၂၁၃။ ။သားတော်၊ ထေရ—ပါ—၃၀၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁။ ။(ပြာဟွမ္ဘာ ဓမ္မယာဂသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၆၄၊ ဌ—၃၀၃)။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၄၊ ဌ—၃၀၅။

ဘုရာရှင်တည်ထောင်ထားသော တရားတည်းဟူသောမြို့ တော်ကြီး။ ။ဥပမာ ဂါထာမျိုး၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၄၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၂၀၊ ၁။

ဘုတာဝဏ္ဏနိတ္ထိတသာဝ ထာဝရုစ—ဟူဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ပါ—ပ—အုပ်—၉။ ။(စူဠနိ— ပါ— ၂၂၉— ဌ်ဝ်လည်းရှိ၏)။ ။ဘုံးစသည် လှူရကျိုး ၁၀-ပါး၊ ဂါထာမျိုး၊ (ရောဘုံးစံသည်)၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅။ ။ဘေးရန် ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ပေးရကျိုး။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၀၊ ၂၀၁။ ။ ဘောဇနဒါယကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ—-၂၀၁။

ဇာတက ပါဋ္ဌိ အဌကထာ

ဘခင်အတွက် သားဖြစ်သူက ဘီလူးစားခံရန် သွားပုံ—ကို ဟောသော "ဇယဒိသ"ဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၅၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၂။ ။ဘခင်ကို လုပ်ကျွေးသော ဥပါသကာ၊ ပါ—၂၁၂၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၃။

ဘဂ္ဂဇာတက။ ။ပါ—၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၄၊ နှာခေါ်လျှင် နှံအသက်ရှည်ပါစေ ဟု မဆိုသူကို ဘီလူးစားရန် အပ်နှင်းထားသောကြောင့် ဆိုကြရပုံကို ဟောထား၏။

ဘဒ္ဒသာလဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၄၁၊ ဌ—စ—အုပ်—၁၄၇၊ ဝိဌ္ဌ။ ဘ အကြောင်း၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအကြောင်းများနှင့် ဆွေမျိုးများကို ကယ်တော်မူခဲ့ပုံ ဟောထား၏။

ဘရိယာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(မယားဟော)။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၂။

ဘရိုဇာတက။ ။ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၅၊ လာဘ်တသိန်းစား၍ တိတ္ထိတို့အား ဗေတဝန်ကျောင်းတော်အနီးဘက် ကျောင်းဆောက်ခွင့်ပြုသော ကောသလမင်း။

ဘလ္လာတိယဇာတက။ ။ပါ–၃၃၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၉၊ တစ်ညတာကွဲရရုံမျှနှင့်ပင် အနှစ်"၇၀၀"တိုင်သိုင် ငိုကြွေးကြသော ကိန္နရာလင်းယား။

ဘိက္ခာပရမ္မရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၃၆၉၊ တရားရတနာကို ပူဇော်စေပုံနှင့် ဆွမ်းကို အဆင့်ဆင့်မြတ်ရာမြတ်ရာ၌ လှူကြပုံ ဟောထားတော်။

ဘီမသေနဇာတက။ ။ပါ–၁၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၇၊ ဝါကြွားလွန်းသော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု ဟောထားတော်။

ဘီရုကဇာတက။ ။ပါ–၃၁၊ ဋ္ဌ–၄၉၃၊ ဘီလူးမတို့က ဖန်ဆင်းပြကြသော်လည်း ကျွန်ုပ်စောင့်စည်း၍ မင်းဖြစ်ရပုံ ဟောထားတော်။

ဘီလူးမက အမျိုးမျိုး ဖန်ဆင်းပြသော်လည်း–ကျွန်ုပ် စောင့်စည်းနိုင်အောင် ဆုံးမ၍ မင်းဖြစ်ရသောမင်းသား၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၉၊ ၄၉၅။

ဘုရားဆုတောင်းပုံ အကျဉ်း။ ။ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၃၉၊ ၄၀၈၊ ကျွန်ုပ် မေ ဒါနံ သမ္ဘည္ဆုတဉ္ဘဏသ ပစ္စယေ ဟောတု။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၉။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၈၅။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၃၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဘဝက ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။ ။ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၃၂၆၊ ၃၂၆။ ။(စရိယာ–ဋ္ဌ–၂၃၊ ၇၁၊ ၉၇၊ ဋ္ဌ်လည်းရှိ၏)။

ဘုရားလောင်းအပေါ် ဒေဝဒတ်အလောင်း စ၍ ရန်ပြုံး ထားခဲ့သော–အကြောင်းကိုဟောသော သေရိုဝ ဝါဏိဇ ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆။

ဘုရားလောင်းမှာ မည်သည့်ဘဝတွင်မျှ မုသာဝါဒကို အသုံးမပြုခဲ့ကြောင်း–ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၇၅။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၅၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၂၀။ ။ဋ္ဌ–သအုပ်–၁၈၅။ ။သို့သော် သစ္စကပါပီရသေ့မကိုဖျက်ဆီးစဉ်ကမူ မုသာဝါဒကို သုံးစွဲခဲ့ဖူးသောကြောင်း၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၆၀။ ။ဘုရားလောင်း သေသောက်ကြူးက အကျင့်ကောင်း ၎င်းရသေ့မကို ဖျက်ဆီးခဲ့ဖူးပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၈၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၅၉။

ဘုရားရှင်အား အရှဲ့တိုက်သောရဟန်း။ ။အပ္ပိစ္ဆတာ သန္တုဋ္ဌိတာဖြစ်စေရန် တရားဟောတော်မူရာ ဘုရားရှင်နှေတွင်ပင် ကေသီခွါချပြီး နေပြသော ရဟန်း၊ နောက်တွင် သောတာပန်ဖြစ်သွား၏။ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၃၊ ဒေဝ

ဓမ္မဇာတက။ ။နစ္စဇာတက၊ ဤဇာတ်ဌ်လာသောရဟန်းကား လူထွက်သွား၏၊ (ဝိ–၃–ပါ–၄၂၁–ဌ်လည်းရှိ၏)။

ဘုရားရှင်နှင့် ဝါဒပြိုင်ရန်လာသောပရိဗ္ဗာဇ်မျှား။ ။ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူသောကျောင်းတိုက်၏ တံခါးမုခ်ကုန်မြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးသွားကြောင်းဟောသော ပလာယိတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၂။ ၆၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၈၊ ၂၀၀၊(ပ–ဒု)။ ။ဒုတိယဌ် အဆင်းတော်ကိုမြင်ရုံမျှဖြင့် ထွက်ပြေးပြန်၏၊ ပုစ္ဆာတခုမေးရုံမျှနှင့် ထွက်ပြေးသောပရိဗ္ဗာဇ်၊ ဝိဂတိစ္ဆဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅။

ဘုရားယောင်ဆောင်၍ ဒေဝဒတ်ပျက်စီးရပုံကို ဟောသော–ဝိရောစောတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၆။ ။ဇမ္ဗုကဇာတက၊ ပါ–၁၁၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၃။

ဘူရိပဉ္စ။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၁၆၊ ပညာကသာ ဒုက္ခမှ ကယ်တင်နိုင်ကြောင်း မဟောသခေါပညာရှိ ဖြေပြပုံ။

ဘေရိုဝါဒကဇာတက။ ။ပါ–၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ ဆရာ့စကား နားမထောင်၍ ဥစ္စာအလုခံရပုံ ဟောထား၏။

ဘေးရန်ကို ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်သင့်ကြောင်း ဂါထာ။ ။(ခု–နှောင်။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၇၇။

ဘေးရန်ရှိရာ၊ တွယ်တာပါ၊ ကိုယ်သာဘေးထိုကြောင်း။ ။ကစ္ဆပဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂။

ဘောဇာဇာနီယဇာတက။ ။ပါ–၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊ မြင်းအာဇာနီဘဝက အသက်စွန့်၍ ဝိရိယရှိခဲ့ပုံ ဟောထား၏၊ (ပါ–ဌ် ဂေါဇာနီယဟုရှိ၏။)

ဘုံဌေကို စားသောက်ပစ်ပြီး—လူထုကို လိမ်လည်ခဲ့သူတို့ ခံရသောဝေရ။ ။ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၉၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၅။

ဘုန်းကံရှိသူတို့မှာ—ကြက်သရေတည်ရှိကြောင်းဟောသော သိရိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၈။

ဘုန်းရှိသူပြု အမှုဟူသမျှ ပြီးကြရကြောင်း။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၉၊ ပုညဝေတော ဟာ ကိုရိယာနားမ သမိုဒ္ဓတိယော။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဿသမာစာရာဒီဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၈၈၊ ဋီ–၂၅၊ ဘုရားရှင် တရားဟော တော်မူခြင်းနှင့် အကျိုးရှိသောစကားပြောခြင်းဟု အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ချီးကျူးထားပုံ။

ဘုရားလောင်း (၂) ဦးတို့၏—(ဝိပဿီစသည့်)ပုဗ္ဗာပရိစ္ဆေဒ၊ ဘရိယ၊ ယာန၊ ဝိဟာရ, ဝိဟာရဘူမိဂုဟဏခန္ဓ၊ ဥပဒ္ဒါဟပရိစ္ဆေဒ၊ အဝိဇဟိတဋ္ဌာန၊ ပဠေဝေမတ္တာစသည်မျှားကို စုပေါင်းပြဆိုရော်း၊ ၂–ဋီ–၁၅–မှ–၁၈–ထိ။ ။ ဝိပဿီစသောဘုရားရှင် ၇-ဆူတို့၏ ဗုဒ္ဓပံသကို အကျဉ်းပြဆိုရော်း၊ ကုလပရိစ္ဆေဒ၊ ၂–ပါ–၂။ ။အာယုပရိစ္ဆေဒ၊ ပါ–၃၊ ဋီ–၈။ ။ဗောဓိ၊ ပါ–၃၊ ဋီ–၉။ ။သာဝကယုဂ၊ ပါ–၄၊ ဋီ–၁၀။ ။သာဝကသန္နိပါတ၊ ပါ–၄၊ ဋီ–၁၁။ ။ဥပဋ္ဌာက၊ ပါ–၅၊ ဋီ–၁၂။ ။ပိတု၊ ပါ–၆၊ ဋီ–၁၄။ ။ဃ၊ ဗုလဝါရ၊ ဋီ–၁၅–မှ–၂၀–အထိ။ ။(အသက်တော်ကိုပြဆိုခက်း၊ ဝိနယ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၅၇။ ။ရင်းဘုရားရှင်"၇"ဆူတို့၏ ကျောင်းဒါယကာ မျှားကိုပြဆိုခက်း၊ အပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၁၀)။ ။

ဘုရားရှင်တို့ ကြည့်တော်မူခြင်းနှင့်စပ်၍ပြသော—နံဂါပလောဂ်တဝဏ္ဏနာ။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၀၁၊ ဋီ–၁၅၄။

ဘုရားရှင်၏ ခန္ဓာကိုယ် အတင့်တယ်ဆုံးသော အချိန် ၂-မျိုး။ ။(ဘုရားဖြစ် တော်မူခါစ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး) ပါ–၁၁၁၊ ဋီ–၁၆၁။

ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး—ဆရာစားပေးထားခဲ့ပုံ၊ ဗြဟ္မဒဏ်ထားခဲ့ပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဓမ္မ–သံဃာ၌ ယုံမှားသံသယရှိလျှင် မေးမြန်းကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ဟန္ဒ ဒါနိ ဘိက္ခဝေစသော စကားတော်ကို မိန့်ကြားတော်မူပုံမျှားကို ပြဆိုခက်း၊ ၂–ပါ–၁၂၆၊ ဋီ–၁၈၂။

ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်မျှားကို ကြည့်ညိုလှကြောင်း—အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် လျှောက်ထားပုံဟောသော သမ္မသာဒနိယသုတ်၊ ၃–ပါ–၈၂၊ ဋီ–၅၇။

ဘူတနိရောဓသကဝဏ္ဏ။ ။၁–ပါ–၂၀၈၊ ဋီ–၃၂၃၊ မဟာဘုတ်လေးပါးချုပ် ရာဌာနကိုမေး၍ ဖြေဆိုခက်း၊ (ဝိညာဉ်ချုပ်လျှင် မဟာဘုတ်ချုပ်ကြောင်း၊) ဂါထာ၊ ပါ–၂၁၃၊ ဋီ–၃၂၅။

ဒီနယ ဝိဋ္ဌက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဘဂိနီတိ အရိယဝေါဟာရေန ဥတ္တိဒါသိ ံ အာလပတိ။ ။၁–ပါ–၁၇၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၇၃၊ ဘဏ္ဍာဒေယျပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၂၇၇။

သဏ္ဌာဂါရ သမ္ဘုတိအာဒိကထာ။ ။၃–ပါ–၃၉၆၊ ဋီ–၃၀၃။ ။ဘဏ္ဍာဂါရိက (ဘဏ္ဍာထိန်း)ခန့်ထားရန် အင်္ဂါ၅-ပါး၊ သင်္ဂဟ–ဋီ–၂၄၅။ ။ဘဏ္ဍာထိန်းရဟန်းတို့ သိတိုက်သောအရာမျှား၊ ၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၁၀။ ။

ဘဏ္ဍပဋိသာမနဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၃၀၅။ ။၂–ပါ–၂၁၀၊ ဋီ–၁၅၂။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၄၇။

ဘတ္တဝိကပ္ပနာ ၂-မျိုး။ ။၂–ပါ–၁၀၅၊ ဋီ–၈၃၊ (ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပဒ)။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၄၁၉။

ဘတ္တဂ္ဂဝတ္ထုကထာ။ ။၄–ပါ–၃၈၀၊ ဋီ–၁၁၉။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၂၃၄၊ ဆွမ်းစား, ကျောင်းခို ပြုရသော ကျင့်ဝတ်များကို ဟောထား၏။

ဘတ္တကထာ။ ။၄–ဋီ–၁၀၄–မှ-၁၀၇-အထိ၊ အာဂန္တုကဘတ္တ, ဂမိယ, ဂိလာနဂိလာနုပဋ္ဌာက, ဧရ, ကုဋိ, ဝါရဘတ္တ စသည်များကို ပြဆိုခဏ်း။

ဘတ္တုဒ္ဒေသကသမ္ဘုတိကထာ။ ။၄–ပါ–၃၃၀၊ ဋီ–၁၀၈။ ။ဘတ္တုဒ္ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်တို့ ငရဲလားစေနိုင်, သုဂတိရောက်စေနိုင်သော အင်္ဂါ၅-ပါးစီ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၅–ပါ–၃၅၅။ ။ဘိက္ခုနှောဝါဒကအင်္ဂါ၈-ပါး။ ။၂–ပါ–၇၃၊ ဋီ–၅၃။

ဘိက္ခုနှင့်ဘိက္ခုနီတို့–ထေရ်စည်ဝါစည်ဒေါ်ကိုက် အပြန်အလှန် အရိုအသေပေးရန် ဘုရားရှင်ထံ မိုးထွေးတော်ဂေါတမီက တောင်းပန်ရာ ခွင့်မပြုကြောင်း၊ ၄–ပါ–၄၄၈။ ။ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုကို ဆုံးမခြင်းလည်းမပြုရကြောင်း ၂–ပါ–၇၅၊ ဋီ–ဇ၆၊ဂရုဓမ်–၈-ပါးတွင် ပါဝင်ပြီးဖြစ်၏။

ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီကို ရှိခိုးခြင်းစသည်ပြုက–ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏–ဟု ပညတ်၊ ထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၄၄၉။

ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီ အပေါ်, ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခုအပေါ် ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်သော

အမှုများကိုပြုလျှင်–ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၄၅၂၊ ၄၅၃၊ ဋီ–၁၂၈။ ။အပြန်အလှန် ဒဏ်ပေးရပုံများကိုလည်း ဟောထား၏။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၄၀၂။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၃၉၊ ဋီ–၂၂၀၊ ဘိက္ခုနီက ဘိက္ခု အပေါ်၊ ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနီအပေါ် ပြုနိုင်သောကံများစသည်ကို ပြဆိုခန်း၊ ဋီ–၂၅၂။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၂၇၃၊ ဋီ–၁၇၃။ ။ဘိက္ခုနီခန္ဓက၊ ၄–ပါ–၄၄၂၊ ဋီ–၁၂၇၊ ဘိက္ခုနီတို့ ဖြစ်ပေါ် လာပုံကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဘိက္ခုနီဥပသမ္ပဒါနုဇာနနကထာ၊ ပါ–၄၄၇၊ ဋီ–၁၂၈။ ။ဘိက္ခုနီတို့ မပြု အပ်သော အရာများကို စုပေါင်းဟောထားသောအခန်း၊ (ပြုလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်သင့်ကြောင်း)၊ ပါ–၄၅၇–မှ–၄၇၆–အထိ၊ ဋီ–၁၂၉–မှ–၁၃၂–အထိ။ ။ဘိက္ခုနီ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ဝိစရဏကထာ၊ ပါ–၄၆၃။ ။ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂ၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၉၆–မှ–၁၂၆–အထိ။ ။အာပတ္တိ-ဝါရ၊ ပါ–၁၂၆–မှ–၁၅၆–အထိ။ ဘိက္ခုနီ ခန္ဓက ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ၊ ပါ–၂၀၉၊ ဋီ–၁၅၆။

ဘိက္ခုနီတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း။ ။ဘိက္ခုဝိဘင်္ဂတွင် ၂၂-ပုဒ်ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂–ဋီ–၂၂၉။ ။၄ဖ-ပုဒ်ရှိကြောင်း၊ ၅–ဋီ–၁ဖ၉။ ။ဘိက္ခုနီသိက္ခာပုဒ်များတွင် ဘိက္ခုနှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာ ပုဒ်ပေါင်း ၁၃၀-ရှိကြောင်း၊ ဘိက္ခုသိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၂၂၀၊ ဘိက္ခုနီသိက္ခာ ပုဒ်ပေါင်း ၃၀၄-ရှိ၍ သာဓာရဏ, အသာဓာရဏ ခွဲခြားရေတွက်ပြသော ဂါထာများ၊ ၅–ပါ–၂၅၉၊ ဋီ–၁၈၉။

ဘိက္ခုနီဒူသကဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၁၂၃၊ ဋီ–၃၀၅၊ ဘိက္ခုနီဒူသက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရ-ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ဘိနပ်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ် စမ္ဘကွန္ဒက။ ။၃–ပါ–၂၇၂–မှ–၂၈၈–အထိ၊ ဋီ–၃၆၆–မှ–၃၇၁–အထိ။ ။သင်္ဂီဟ–ဋီ–၄၅၃-မှ-၄၅ဖ-အထိ။ ။ဘိနပ် စီးလျက် သံယိုကကျောင်း အိပ်ရာနေရာပေါ် သို့တက်လျှင် ဒုက္ကဋဿာပတ်ဟု ပညတ်သားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၃၂၉၊ ဋီ–၈၇။

ဘုရားရှင်ပင် သူတစ်ပါးတို့အပြစ်တင်မှုမှ ကင်းလွတ်စေရန်–ဒုတိယပါရာဇိကဋ္ဌ ပါဒ၊ ပါဒါရဟာဖြင့် ပါရာဇိက အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူလိုသော် တရား သူကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်းကို မေးမြန်းတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၅၅၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၅၇။

ဘုရားရှင်၏ အလေ့အကျင့် (အာစိဏ္ဏ)များကို စုပေါင်းပြဆိုခန်း။ ။၁–ပါ–၁၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁ဖ၃၊ ပင့်ထားသူကို ပန်ကြားသွားခြင်း၊ ဒေသ စာရီ ကြွချီတော်မူခြင်း၊ လောကကို ကြည့်တော်မူခြင်း၊ ပဋိသန္ဓာရပြုတော်

မှုခြင်း၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ တရားဟောတော်မူခြင်း၊ အပြစ်အား လျော်စွာသိက္ခာပုဒ်များကိုပညတ်တော်မူခြင်းစသည်များတည်း။။အာစိဏ္ဏ, အနုဘစိဏ္ဏ ၂-ပါးကို အကျဉ်းပြဆိုခန်း၊ ၄-ပါ-၃၆၈၊ ဋ-၁၁၄။

ဘုရားရှင်မှာ ကံကိုလည်း မမျက်စိုးစေနိုင်ကြောင်း၊ဂိုဏ်းပြည့်လည်း မဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂-ဋ-၈၄။

ဘုရားရှင်မှာ အမြဲချမ်းသာစွာ အိပ်စက်တော်မူရခြင်း-အနာဌပိဏ္ဍိ သေဋ္ဌေးကြီးကို ပြောပြသော ၂-ဂါထာ၊ ၄-ပါ-၃၀၄၊ ဋ-၆၂။

ဘုရားအနေကဇာတင်ဟူ၍ အသုံးပြုနေကြသော ဥဒါနုကထာ အချို့။ ။ ၃-ပါ-၂၊ ဋ-၂၃၆။

ဘုရားရှင်တို့မှာ သီတော်မူလျက်နှင့် မေမြန်းတော်မူကြခြင်း အကြောင်း ၂-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၃-ပါ-၂၂၁၊ ၃၀၄။

ဘုရားရှင်အား သမားတော်ဇီဝက က ဝမ်းနှုတ်ရန်-ကြာပွင့်အနှံကို အရှုခိုင်းပုံ၊ သမတိ သဝိရေစနကထာ၊ ပါ-၃၉၀၊ ဋ-၄၀၀။

ဘုရားပွဲ။ ။ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ပွဲ (၀ါ)ဘုရားပွဲပြုလုပ်ကြရာ၌ ကပွဲသဘင် စသည်ပါအောင် တိုက်တွန်းခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်းမျှပင် မပြုအပ်ကြောင်း ပညတ်အားတော်မူပုံ၊ ၂-ပါ-၃၅၀၊ ဋ-၂၀၁။ ။သင်္ဂဟ-ဋ-၄၃၉။

ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ။ ။၂-ပါ-၅၁၊ ဋ-၂၅။ ။ဘူတဂါမ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ-ဋ-၇၈။ ။ဘူတဂါမဝဂ္ဂ၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅-ပါ-၂၄။ ။အာပတ္တိ-ဝါရ၊ ပါ-၆၃၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံလိုရင်းအချုပ်ကိုစုပေါင်းဟောထားတော်။

ဘူတာရောစနေ သမ္ဘဝေ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅-ပါ-၁၆၃။

ဘေဒပုရေက္ခာရ ပန္နရသကကထာ။ ။၃-ပါ-၁၈၀၊ ဋ-၃၄၆၊ (ဥပေါ-သထက္ခန္ဓက)။

ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက။ ။၃-ပါ-၂၉၀၊ ဋ-၃၇၂၊ သပ္ပိ၊ နဝနီတ၊ တေလ၊ မဓု၊ ဖာဏိတ ၅-မျိုးနှင့် ဆေးပစ္စည်းများကို ခွင့်ပြုတော်မူခန်း။ ။ဘေသဇ္ဇ-က္ခန္ဓက ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅-ပါ-၂၀၃၊ ဋ-၁၁၅။ ။ဂုဋ္ဌာဒိ အနုဇာနန-ကထာ၊ ၃-ပါ-၃၀၃၊ ဋ-၃၇၄၊ တင်လဲစသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။

ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီဟ–ဋ္ဌ–၈၊ ရဟန်းတို့ ဆေးကုပေး ကောင်းသူ၊ ဆေးကုမပေးကောင်းသူများကို ခွဲခြားပြထားပေ။

ဒေဝဒူတဝဏ္ဏ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၂၈။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၅၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းအချုပ်များကို စုပေါင်းဟောထားပေ။

အဘိဓမ္မပိဋ္ဌက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဓမ္မသင်္ဂဏီပဋိဒ္ဓေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၅၊ ဋ္ဌ–၄၆၁၊ အစားကြီးသူ။

ဓာတုကथာပဋိဒ္ဓေသ။ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၅၁၊ ဘေးကြီးလေးပါး၊ ဒုဋ္ဌတိ ဘယ၊ ဝဋ္ဋ၊ ကိလေသ၊ ဥပဝါဒဘယ၊ ပုထုဇဉ်တို့မှာ ဘေးကြီးလေးပါးကို ကြောက်၍ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဘေးကြီးသုံးပါးကိုကြောက်၍ မကောင်း မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ကြကြောင်း၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ၎င်းဘေးကြီး လေးပါးကို အကြွင်းမရှိ ပယ်ပြီးဖြစ်၍ မကြောက်တော့ကြောင်း ဟောထားပေ။

ဗုဒ္ဓဝံသ ။ ။ရှားရှင်သည် လောကုတ္တရာဝေါဟာရဖြင့်သာ ဟောပြော၏ဟု–ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဝေါဟာရကထာ၊ ၅–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၅။

ဗုဒ္ဓဝံသ ။ ။ရှားရှင်၏ ဉာဏ်အားဟူသမျှသည် သာဝကတို့နှင့်လည်း ဆက်ဆံ၏ဟု–ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဗလကထာ၊ ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၆၇။

ဗုဒ္ဓဝံသ ။ ။ရှားရှင်သည် တုသိတာနတ်ပြည်တွင်သာ အမြဲနေတော်မူ၍–လူ့ပြည်သို့ကား နိမ္မိတရုပ်ပွားတော်ကို စေလွှတ်နေတော်မူ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော မနုဿလောကကထာ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၀။

ဗုဒ္ဓဝံသ ။ ။ရှားရှင်တို့မှာ အရုပ်မျက်နှာတိုင်းဌာရှိ၏–ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သဗ္ဗဒီသဝကထာ၊ ၅–ပါ–၄၄၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၂။

ဗုဒ္ဓမန္တရဒဿနဝါရ။ ။၂–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၅၀၁၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံကို ဘုံသုံးမျိုးဖြင့် ပိုင်းခြားဟောထား၏။

ဗုဒ္ဓမိသိသ ၃-ဘုံကို ရေတွက်ပြခန်း။ ။၂–ဋ္ဌ–၅၀၅၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်ဘုံ၊ အကနိဋ္ဌဘုံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဘုံ။ ဤသုံးဘုံ၌ဖြစ်ကြသော အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မည်သည့်ဘုံသို့မျှ မပြောင်းရွှေ့ကြတော့ဘဲ ထိုသုံးဘုံ၌ပင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူကြ၏။

ပဋ္ဌာန်းကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(၈)

မကောင်းမှုများကို ရေမျှောသော အလေ့အကျင့်။ ။မကောင်းမှုများကို ရေချိုးခြင်း၊ ရေမျှောခြင်းဖြင့် ပယ်ပျောက်နိုင်၏ဟု ယူမှားနေကြသည်ကို မပယ်ပျောက်နိုင်ကြောင်း သုန္ဒရိကဘာရဒ္ဒါဇပုဏ္ဏားအား ဟောသော ဂါထာများ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၇၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၁။ ။သင်္ဂါရဝသုတ်၊ သဂါထာ…သံ–ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၂၄၄။ ။ဇဋိလသုတ်၊ ဥဒါန်–ပါ–၈၃၊ ဌ–၆၇။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၆။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၆၊ ဌ–၂၀၉၊ ၂၁၀၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ ဟောထားတော်။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၄။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၂၉၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၆၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၀၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၃။ ။(တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ခန်းဌာလည်း ရှိ၏)။

မကောင်းမှုပြုရာဌာန် ဆီတင်ကွယ်ရာအရပ်မရှိကြောင်း ဂါထာ။ ။အံ–၃–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၁၂၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၃။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၉၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၂၉။ ။

မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။ဥဒါန်–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၂၆၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၊ ဌ–၄၅။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၂၂၄။ ။ မကောင်းမှုပြု၊ ရန်သူလက်ရောက်၊ ကျိုးရှိပျောက်သို့ ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၂။ ဌ–တ–အုပ်–၄၄၄။ ။(ဤသို့သော ဂါထာများ မမှပဒ-ဌာ် များစွာရှိ၏)။

မကောင်းသောသူ လေးဦး။ ။နှသာဓုနှရ တရုားလေးပါးဂါထာ၊ (ဇာတက–နှ-ခန်းဌာ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။စရိယာ–ဌ–၁၈၇၊ ၂၃၆၊ [1]လူပျင်း၊ [2]ရဟန်းပျက်၊ [3]မဆင်ခြင် မစဉ်းစားသောမင်း၊ [4]ဒေါသထွက်တတ်သော ပညာရှိ၊ ပေါင်း လေးဦး။

မကွန်ဒြေသ။ ။အာဘိ–၂–ပါ–၃၇၁၊ ဌ–၄၇၃၊ ၄၇၄၊ သူတစ်ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးတတ်သူ၊ မကွ-ပဌာသ စသော အကုသိုလ်ဓမ္မဆိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။အံ–၆–ပါ–၂၉၄၊ ဌ–၁၀၇။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၂။ ။ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၂၁၈။ ။ဣတိ–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၄၆။ ။ဇင်းအပြစ်ပြ

ဂါထာမျှား။ ။မဂ္ဂပရိညာသုတ်၊ ပါ–၂၀၀၊ ဋ–၅၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၉၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။လက္ခဏာမျှားကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၀။

မဂ္ဂလိဂေါသာလတိတ္ထိဆရာကြီး၏ အယူဝါဒကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အံ–၃–ပါ–၂၉၀၊ ဋ–၂၄၂၊ ၎င်း၏ဝါဒကို ကဲ့ရဲ့ထားတော်မူပုံ၊ ကေသကမ္မလသုတ်။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၅၀၊ ဋ–၁၄၆၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒီနံ သံကိလေသပစ္စယံ ကာယသုစရိတာဒီနဉ္စ ဝိသုဒ္ဓိပစ္စယံ ပဋိက္ခိပတိ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၅။

မဂ္ဂသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၁၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ လက္ခဏ-ရသ စသည်ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၉၊ ဋ–၃၉၁၊ (ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ခဏ်းတိုင်း၌ရှိ၏)။ ။မဂ္ဂမည်ပုံ ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ၂၄၃၊ ’မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးက ပယ်ပုံကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၃၄၄၊ ပါ–၂၃၁။ ။မဂ္ဂသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၊ ဋ–၁၅၃၊ အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၂၃၊ ဋ–၂၁၅။ ။ဥဒါန–ဋ–၁၂၉။ ။ မဂ္ဂင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ အံ–၁–ပါ–၄၂၊ ဋ–၄၀၃၊ ဆောင်ရွက်ပုံကိစ္စများကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဂ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ–၂၅၅။ ။ပဋိသံ–ပါ၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၅။ ။မဂ္ဂကထာ၊ ပါ–၂၇၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၇၉၊ ပါ-၌ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါး ဝိဂ္ဂဟ၊ စူဠနိ–ဋ–၉၂၊ ပါ–၂၃၁။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၇၊ ဋ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။မဂ္ဂင်္ဂနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၃၉၆၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၀၇၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး၌ ‘ဝိဝေက-ဝိရာဂ-နိရောဓ-ဝေါဿဂ္ဂ-နိဿယများကို ဟောထား၏။ ။အရိယအဋ္ဌင်္ဂိကမဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၄၉၊ ဋ–၂၈၀။ ။မဂ္ဂင်္ဂရောသိဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၀၊ ဋ–၁၆၇။ ။ပါ–၄၄၊ ဋ–၂၈၈။ ။မဂ္ဂင် ဝိဘင်း၊ ၂–ပါ–၂၄၄၊ ဋ–၃၀၅။ ။ မဂ္ဂဉာဏကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၁၂။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အကျယ်ဟောထားသော ဝိဘင်သုတ်၊ မဟာသံ၊ ပါ–၇၊ ဋ–၁၀၆၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးလက္ခဏာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၈၊ ဋ–၁၄၄။ ။ဣတိ–ဋ–၁၂၅။(လက္ခဏာ၁စသည်)။ ။ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ရထားကိရိယာအစုံဖြင့် ဥပမာပေးထားပုံ ဂါထာမျှား၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၊ ဋ–၁၅၈။

မဂ္ဂဉာဏကထာ။ ။(ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ)၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၀၇။ ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ (သမ္မသနဉာဏကထာ)၊ ၂၄၁။ ။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဝဝတ္ထာနကထာ၊ ၂၇၄။

မဂ္ဂသဒ္ဒါ၏ ပရိယာယ်ပုဒ်မျှားဂါထာ။ ။မဂ္ဂါယနောပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၇၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၀၁။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၁၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၉၃။ ။မဟာနိ–ဌ–၃၉၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၆၈။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၃၅၊ ပါ–၂၃၁။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သီလ သမာဓိ ပညာထဲ သွင်းပြပုံ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၀၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၈။ ။ပါ–၃၂၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၀၊ ၂၆၁။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၈၅။ ။ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၄၅။

မဂ္ဂင် ၂-မျိုး။ ။(သမ္မာမဂ္ဂင်၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်)၊ ၎င်း၏အကျိုးအပြစ်ကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၄၄၊ ဌ–၁၁၅။ ။ပဋ္ဌိပဒါသုတ်၊ ပဋ္ဌိပတ္တိသုတ်-သံ။ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သုတ်သင်ပုံ၊ မဟာနိ–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၇၈ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၅၉၊ ဌ–၂၄၈။ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာညာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိကြောင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာညာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း ၁၀-ပါးတို့ အပြီးသတ် ငြိမ်ဝပ်သွားကြောင်းဟောသော နိဗ္ဗာန်သုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၃၀၊ ဌ–၃၃၄။ ။ဆေးကြောရန်ဟောသော ဓောဝနသုတ်၊ ပါ–၄၃၁၊ ဌ–၃၃၅။ ။တိကိစ္ဆကသုတ်၊ ပါ–၄၃၃၊ အရိယာဝမ်းလျှောဆေး။ ။ဝေနသုတ်၊ ပါ–၄၃၄၊ ဌ–၃၃၅၊ အန်ဆေး။ ။နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊ ပါ–၄၃၅၊ ၎င်း ၁၀-ပါးကို နှင်ထုတ်ရန် ဟောထား၏။ ။၎င်း ၁၀-ပါးကို ပါရိမတီရဟု ဟောထားသော သင်္ဂါရ၀သုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၅၊ ဌ–၃၃၆၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဩရိမတီရသုတ်၊ ပါ–၄၄၆။ ။ပရိသုဒ္ဓ၀ဂ္ဂ၊ ပါ–၄၅၀၊ ဌ–၃၃၇။ ။သာဓု၀ဂ္ဂ၊ ပါ–၄၅၃။ ။အရိယ၀ဂ္ဂ၊ ပါ–၄၅၅။ ။မဟာစတ္တာရီသကသုတ်၊ ပဏ္ဏ၊ (စ-ခဏ်းဌ္ဌိ၏)။ ။သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာညာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ အ-ဆင့်ဆင့်ဖြစ်လေ-ပုံနှင့် ၎င်း ၁၀-ပါး၏အကျိုးကို ဟောသော ပီဇသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၈၊ ၄၂၉၊ ဌ–၃၃၄။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးအစဉ်ထား-ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။အံ–၁–ဌ–၄၀၄။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၀၊ ၁၅၁။ ။အဘိ–၂–ဌ–၁၀၈။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၈၁၊ ပါ–၁၄၃။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးမရှိလျှင် သမဏအစစ် မရှိနိုင်ကြောင်း။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၉၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၂။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၁၈၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀၊ ဂါထာ။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများ အားထုတ်ရကျိုးများ။ ။အနုသယကို ပယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော အနုသယသုတ်–သံ။ ။မဂ်ဖိုလ် ရစေနိုင်ကြောင်းဟောသော ဥပပါဒသုတ်-သံ။ ။ဥပါဒါနသုတ်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓသုတ်-သံ။ ။အကုသိုလ်တရားတို့ကို အံ့ထုတ်တတ်ကြောင်းဟောသော ကုမ္ဘသုတ်။ ။မေဃသုတ်။ ။မလသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော မလသုတ်။ ။ဌင်းမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်းဟောသော ရုက္ခသုတ် စသည်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၄၊ ဌ–၁၇၂။ ။ပါစိန နိန္နသုတ်–သံ။ ။ဝိဓာသုတ်၊ ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ္ဂ-သံ။ ။သမ္ဗုဒ္ဓနိန္နသုတ်၊ နိန္နယသုတ်။ ။သံယောဇဉ်မီးကို ငြိမ်းစေနိုင်ကြောင်း ဟောသော နာဝါသုတ်။ ။ပါရိုဂမသုတ်။ ။ဘေဒပဓာန်ယတရား ၃၇-ပါး ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်းဟောသော အာကာသသုတ်–သံ။ ။ကိလေသာမှ စင်ကြယ်နိုင်ကြောင်းဟောသော ပရိသုဒ္ဓသုတ်–သံ။ ။မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်မှသာ ဇရာစသည်မှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ၊ အဘိ–၂–ပါ–၄၄၁၊ ဌ–၅၀၅။ ။မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်မှ ဒုစ္စာကုန်ကြောင်း ဟောသော ဝိရဒ္ဓသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ–သုတ်။ ။အဝိဇ္ဇာကို ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောသော သူဂတသုတ်–သံ။ ။မဂ္ဂဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၂။ မဂ္ဂင်ကိုပွါးမှသာ ဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ၂၆၈။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၄၁၊ ဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါး၏ အကြောင်းရင်းမှာ အလောဘ, အဒေါသ, အမောဟ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၅၁။ ။<u>မဂ္ဂင် ၈-ပါးမှာ လမ်းဟောင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း</u>။ နေတ္တိ–ဌ–၁၀၈။ ။နုဝရသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၁၀၈၊ ၁၀၉။ ။<u>လောကီစိတ်ဌ ပဋ္ဌာဂိကမဂ်သာရကြောင်း ရှင်းပြချက်</u>၊ အဘိ–၁–ပါ–၃၁၊ ဌ–၁၉၈။ ။လောကုတ္တရာစိတ်ဌကား အဋ္ဌဂိကမဂ်ရကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၀၈၊ ၉၊ ၁၂၀၊ ဌ–၉၂၊ ၉၆။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ အမေးအမြေများ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၀။

မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်များ။ ။၂–ပါ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၇၊ ပါ–၅၊ ကိရိယ ပရိဟာနိ၊ ပါပမိတ္တတာ–ပေါင်း ၂-ပါး။ ။၅ ပါး၊ ဝိ–၂–ဌ–၁၃၈၊ ပါ–၁၇၅၊ [1]ကမ္မန္တရာယ်၊ [2]ကိလေသန္တရာယ်၊ [3]ဝိပါကန္တရာယ်၊ [4]ဥပဝါဒန္တရာယ်၊ [5]အာစာရဝိတိက္ကမန္တရာယ်၊ (အန္တရာယ်ခေါ်ဝဲ့ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။တနည်း–၆-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇၁၊ကမ္မာဝရဏ, ကိလေသာဝရဏ, ဝိပါကာဝရဏ, အာသဒ္ဓါ, အစ္ဆိန္ဒိကာ, ဒုပ္ပညာ။ ။ပဋ္ဌာသံ–ပါ–၁၁၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁။ ။ဥတ္တရိမနုဿ-

ဓမ္မသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၇၅၊ ဌ-၁၄၉၊ မုဌသာစ္စ၊ အသမ္ဘဝညေ၊ ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒ္ဒါရတာ၊ ဘောဇနေ အမတ္တညုတာ, ကုဟန, လပန၊ ၆-ပါး။ ။ အာရဝဏသုတ်၊ ပါ-၃၇၉၊ ဌ-၁၄၀၊ ဝိသုဒ္ဓိဌ္ဌလာသည်နှင့်တူ၏။ ။ဝေါရော-ပိတသုတ်၊ ပါ-၃၈၀၊ ဌ-၁၄၀၊ ပဠာနန္ဒရိယကံ-၅-ပါးနှင့် အသဒ္ဓ, အာစ္ဆိဒ္ဒိ-က, ဒုပ္ပညေ, ပေါင်းဂ-ပါး။ ။သုဿုသတိသုတ်၊ ပါ-၃၈၁၊ ဌ-၁၄၀။ ။ အပ္ပဟာယသုတ်၊ ပါ-၃၈၁။ ။မဂ်ဖိုလ်ရစေနိုင်၊ မရစေနိုင်သော အင်္ဂါ၆ ပါး စီဟောသော အဓိဂမသုတ်, မဟာန္တတ္တသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၇၆၊ ဌ-၁၃၉။ ။ သက္ခိတဗ္ဗသုတ်၊ ပါ-၃၇၂၊ ဌ-၁၃၁။ ။အနိစ္စသုတ်, ဒုက္ခသုတ်, အနတ္တသုတ်, နိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပါ-၃၈၄၊ ၃၈၅။

မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေနိုင်, မရစေနိုင်သော အင်္ဂါများကို ဟောသောသုတ်များ။ ။ မဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်များကို ပြုသောအခက်ခဲ့ ရေးခဲ့ပြီးသော ဥတ္တရိမနုဿ ဓမ္မသုတ်မှစ၍ နိဗ္ဗာနသုတ်အထိ ဤသုတ်များမှာ မဂ်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်သော အင်္ဂါများ, မရစေနိုင်သောအင်္ဂါများကိုဟောထား၏။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုရစေနိုင်၊ မရစေနိုင်သော တရားနာနည်းများကို ဟောသော သမ္ဘတ္တနိယာမသုတ်, အံ။ ။အင်္ဂါလေးပါးစီဟောသော သာဌသုတ်-အံ။ ။မဂ်ဖိုလ်ရရန်တရား တော်ကို အချုပ်ဟောထားသော သံခိတ္တသုတ်-အံ။ ။မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးဦးစွာ ကျင့်ရပုံကိုမေး၍ ဖြေထားသော မဟာလိသုတ်၊ ဒီဃ။ ။အ ကျဉ်းဟောထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသလ္လာနသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၂၁၊ ဌ-၁၆၀။ ။မဂ် ဖိုလ်ရဖို့ရန် အားကြီးသောအကြောင်း ၉-ပါးကိုဟောသော မေဃိယသုတ်, သမ္ဗောဓိသုတ်-အံ။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုရရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း နတ်သားက လျှောက်ထားသောဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၂၇၊ ဌ-၂၃၁၊ ၉။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၄၆၊ ဌ-၉၁၊ ၉၉။ ကာမမဒသုတ်။ ။မဂ်ဖိုလ်ရကိုင်သော ပါရမီ ရှိသော်လည်း ဆိုခဲ့ပြီးသောအန္တရာယ်များ၊ အကြောင်းများရှိလာပါက မရနိုင်ကြောင်း, အဇာတသတ်မင်းသားဝတ္ထု, မဟာဓနသေဋ္ဌေးသားဝတ္ထု စသည်ကို ထောက်ရှုသိရာ၏။

မဂ်ကိုအမည်ပေးပုံ။ ။မဂ် ကို သုညတ, အနိမိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတခေါ်ပုံ၊ ပဏ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆၆။ ။အဘိ-၁-ပါ-၈၄၊ ဌ-၂၆၆၊ ၂၆၈၊ ၂၇၂။ ။ ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၈၊ ပါ-၂၃၁။ ။(သုညတခက်ခဲ့လည်းရှိ၏)။ ။ မဂ်ကို နယတ-ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ စူဠနိ-ပါ-၃၀၁၊ ဌ-၁၃၆။ ။ မဂ်လေးပါးအမည် ဝိဂုဟများ၊ ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၉၉၊ ပါ-၂၁။ ။ မဂ်လေးပါးလုံး ဒဿနမည်ပုံ ဖွင့်ပြခက်း၊ သဌ-သံ-ဌ-၉၇၊ ပါ-၃၉၆။ ။ မဂ်ကို အမည်ပေးရန် အကြောင်း ၅-ပါး။ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၄၀၇။

မဂ်တန်ခိုး။ ။မဂ်ဇောနောင် ဖိုလ်ဇောမကျသေးလျှင် (၀၊) မဂ်စိတ်နောင် ဖိုလ်စိတ်မဖြစ်သေးလျှင် ကမ္မာပျက်အုံ့ဆဲဆဲပင် မပျက်သေးဘဲ ဧစာင့်ရှောက်ဆိုင်းရကြောင်းဟောထားတော်မူပုံ၊ ဌိတကပ္ပိနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋ–၃၈။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၅။ ။သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၈၁။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ–၁၅၁၊ အဋ္ဌန်မျှား။ ။မဂ်ပယ်သော ကိလေသာကို နောက်ထပ်မပယ်ရတော့ကြောင်း၊ ပယ်နိုင်သော ကိလေသာကို ပယ်ရာ၌ တစ်ကြိမ်တည်းဖြင့်သာ ကိစ္စပြီးပယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အဘိ–၅–ပါ–၂၂၊ဋ–၁၄၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၁၅။ ။မဂ်ကပယ်သတ်ပြီးသော ကိလေသာမှာ မည်သည့်အခါ၌မျှ ပြန်မဖြစ်တော့ကြောင်း၊ စူဠနိ–ပါ–၂၈၁၊ ၂၈၄၊ ဋ–၃၊၄၊၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၈၈၊၁၅၆၊ ဋ–၂၇၁။ နာဂပုဒ်အဖွင့်။ ။မဂ်စိတ်သည် စိတ္တက္ခဏတချက်တည်း မဟုတ်ကြောင်း ဝိတက္ကဝါဒီတို့ကငြင်းဆိုကြ၍ ဟုတ်ကြောင်းဖြေရှင်းပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၂၊ ၃၀၁။ ။၂–ဋ–၁၃၃။ ။မဂ္ဂညာဏနိဒ္ဒေသ၊ ပဋ္ဌိသ်–ပါ–၆၆၊ဋ–ပ–အုပ်–၂၅၅၊ မဂ်ရဿည်ကို ချီးကြူးထားသော ဂါထာမျှား။

မဂ်က ပယ်သတ်သော အကုသိုလ်တရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၇၅။ ။သံယောဇဉ်များ၊ ဋ–၂၉၃။ ။ဥဒါန–ဋ–၁၉၃၊ ပါ–၁၁၅။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၁၊၂၃၊ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၃၇၅၊ ပါ–၂၄၀။ ။အဘိ–ဋ–၁–၄၀၈၊၄၁၅၊၄၁၆၊၄၁၇။ ။ဒုစရိုက်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၃–ဋ–၈၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၃၊ ပဟာတပ္ပဓမ္မ ပဟာနကထာ၊ ဤ၌ အပြည့်အစုံ ပြဆိုထား၏။ ။စူဠနိ–ဋ–၃၊၄၊၅၊၁၂၂၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၀၊ ဋ–၈၆၊ ပဟာနေကဋ္ဌ၊ သဟဇေကဋ္ဌဟူသော ကေဋ္ဌ ၂ ပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၇၆၊၇၇။ ။(ကေဋ္ဌခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပါ–၇၆၊ဋ–၂၀၄။ ။ပဋ္ဌိသ်–ဋ–ပ–အုပ်–၁၂၄၊ ပါ–၄၁။ ။ပါ–၆၆၊ ဋ–၂၅၅၊ မဂ်ပယ်ပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၇၀၊ ဋ–၂၆၀။ ။မဂ်ပယ်ရာ၌ အပိုင်းအခြား ၄-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ–ပါ–၇၇၊ ဋ–၂၀၅။ ။ပါ–၁၂၃၊ ဋ–၂၄၄၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလေ၏။ ။အဘိ–၁–ဋ–၂၇၇၊၂၇၈၊၂၇၉၊ အကုသိုလ်စိတ်များ၊ သံယောဇဉ်များကိုပယ်ပုံ၊ ဘဝဖြင့်ပိုင်းခြားပြပုံများ တည်း။ ။မဂ်လေးပါးပယ်ပုံဥပမာများ၊ ဋ–၂၈၆၊ ၂၈၇။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၆၊ ၁၀၇၊ဋ–၂၉၀။ ။မဂ်လေးပါးက ဘဝအသီးသီးမှ လွတ်မြောက်စေပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အဘိ–၂–ဋ–၂၈၇။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၃၊ ဋ–၊၃၄၅၊

၅။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၁၇၅။ ။မဂ်ဖိုလ်ရလျှင် ငြင်းခုံမှု လုံးဝမဖြိုတောဲ့ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၂၅၊ ပါ–၃၃၊ လောကုတ္တရမဂ်ကို ပတ္ထာ ဝိဝါဒေါနာမ သဗ္ဗသော ဝူပသမ္မတိ၊ နတ္ထိ အဓိဂတမဂ္ဂါနံ ဝိဝါဒေါ။ ။မဂ္ဂဘာဝနံ ဝိနာ ကိလေသ-ဝိနောဒနံ နတ္ထိ၊ နေတ္တိ–ဌ–၂၄၈၊ ပါ–၁၂၆။

မဂ်က ကိလေသာကိုပယ်ပုံ ရှင်းပြခက်း။ ။ပဏ်–၂–ဌ–**၁၇၄**။ ။ဣတိ–ဌ–၄၀။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၆။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၇။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၄။ ။(ဥပ္ပန္ဇ ၄-မျိုးခက်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။(ကေဌ ၂-မျိုးခက်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

မဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မဂ်လေးပါးနှင့် စျာန် **တဲ့**စပ်ပြပုံ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၉၊ ဌ–၁၆၃။ ။မဂ်ဖိုလ် ၈-ပါးဌ် ဣန္ဒြေ ၈-ပါးစီရ၍ စတုသဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခက်း၊ အံ–၁၀၊ ဌ–၃၃၂။ ။မဂ်ဉာဏ်ထင်ပုံဂါထာများ၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆။ ။မဂ္ဂဝိထိဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခက်း၊ အဘိ–ဌ–၂၇၅။ ။ မဂ်လေးပါးက သစ္စာလေးပါးမြင်ပုံ ဥပမာ၊ ဌ–၂၈၄။ ။မဂ်ရခါနီးဆဲဆဲ နှင့် မဂ်ရပုံကိုပြဆိုခက်း၊ စူဠနိ–ဌ–၁၀၀။ ။မဂ်ရပြီးနောက် စျာန်ရ တူ-မတူ အကြောင်းကို ပြဆိုခက်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၀၊ စျာန်ရပြီးနောက် မဂ်ရ တူ-မတူကိုလည်း ပြဆိုထားဇ၏။ ။အဘိ–၂–ဌ–၁၁၂၊ ၁၁၃။ ။၁–ဌ–၂၇၂။ ။မဂ်ကိစ္စ ၁၆-ချက်ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈။ ။မဂ် ၂-မျိုး(ပုဗ္ဗဘာဂ သတိပဋ္ဌာနမဂ်၊ မိဿကမဂ်)ကို ဆွေးနွေးတော်မူကြပုံ၊ ပါ–၇၀၊ ဌ–၂၃၅။ ။မဂ္ဂသမင်္ဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို လျှူပုံအမေးအဖြေ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၉၇၊ ဌ–၂၂၄။ ။မဂ် ၂-မျိုး၊ (ပဗ္ဗဇိတမဂ်၊အဗ္ဗဇိတမဂ်)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၊ ဌ–၁၅၄။ ။မဂ်ဖိုလ်ရရှိ၍ ဥပနိဿယ ၃-မျိုးကို ပြဆိုခက်း၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၅၁၊ ဒါနူပနိဿယ၊ သီလူပနိဿယ၊ ဘာဝနူပနိဿယ။ ။မဂ်အခိုက်အတန့်၌ သစ္စာလေးပါး ကျန်မဂ္ဂင်လေးပါးတို့(သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊သမ္မာဝါစာ၊သမ္မာကမ္မန္တ၊သမ္မာအာဇီဝ) တပြိုင်နက် ပါဝင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၃၉၂။ ။ပဌမမဂ္ဂဝိသတိ မဟာနယ၊ အဘိ–၁–ပါ–၈၇၊ ဌ–၂၈၀။ ။စတုမဂ္ဂနယ သဟာယ၊ ပါ–၈၉၊ ဌ–၂၈၃။ ။မဂ်ဖိုလ်ကိုမမြင်ရဘဲ အသက်တစ်ရှူ ရှည်ရသောထက် မြင်၍ တစ်ရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၇။ ။မဂ်ဖိုလ်၏ ရှေသွားဖြစ်သော အာဒိပြဟ္မစရိယပညာကို ရနိုင်ရန် အင်္ဂါ ၈-ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၄၃၊ ဌ–၂၄၆။ ။မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးဦးစွာကျင့်ရပုံ မေးမြန်း ဖြေရှင်းဟောထားသော မဟာလိသုတ်၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၂၂၆။

မဂ်လသုတ္တံဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋီ–၇၅၊ ၎င်းသုတ်ကို အရှင်အာနန္ဒာထေရ် ဟောပြီးသောအခါ နတ်မျိုးက သာဝုခေါ်ရှိ မြေလျှင်ကြီးစွာလှုပ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋီ–၈၅။ ။မဂ်လာကို အမျိုးမျိုးယူဆကြပုံ၊ ဋီ–၉၉၊၁၀၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၊ ၎င်းမဂ်လသုတ်ကို ၁၂-နှစ်၊ **မောနေယျ**အကျင့်ကို ၇-နှစ် ကြိုတင်ကြေးကြေ၁်ထားကြောင်း၊ ဋီ–၃။ ။ **မဟာ**မဂ်လဇာတက၊ ဋီ–စ–အုပ်–၇၃။ ။မဂ်လာ ၃၈-ပါးဟောရကျိုးကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက–ဋီ–၁၃၁၊ ပါ–၄။

မဂ်လဗုဒ္ဓံဝ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၆၊ ဋီ–၁၇၀၊ ၁၆-သခြေ်နှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်တော်မူရ၍ အဆုံးဘဝ၌ ဒုက္ကရစရိယာ ၈-လ ကျင့်တော်မူရကြောင်း။ ။ဂင်းဘုရားရှင်၏ ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ လောကဓာတ် တိုက်တစ်သောင်း **အ**မြဲထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ဋီ–၁၇၂။ ။ဂင်းဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင်း၌ ပုထုဇဉ်သေက္ခအဖြစ်နှင့် သေသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိကြောင်း၊ ပါ–၃၂၈၊ ဋီ–၁၈၃။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၇။ ။ အပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၈၊၃၉။ ။အဘိ–၁–ဋီ–၇၇၊ အကျဉ်း။ ။စရိယာ–ဋီ–၉၈။

မဂ်လာဆောင်ရာ၌ ပြောပြစရာအချက်များ။ ။ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌေးကြီးက သမီးဝိသာခါအား လင်အိမ်လိုက်ခါနီးတွင် မှာကြားသွန်သင် ဆုံးမလိုက်သော စကား ၁၀-ခွန်း၊ **အ**ံ–၁–ဋီ–၃၁ ၊၃၁၈။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၂၅၁။ ။ ဥဂ္ဂသုတ်၊ **အ**ံ–၅–ပါ–၃၁၊ ဋီ–၁၈၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် လင်အိမ်သို့ လိုက်အံ့သော သတို့သမီးများကို ဆုံးမတော်မူပုံ၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ (ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၉၁၊ ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားကြည့်ပုံ)။

မဃဒေဝသုတ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၆၂၊ ဋီ–၂၁၃၊ ၂၁၅၊ ၎င်းမင်းမှာ ဆံပင်ဖြူတစ်ချောင်းကိုမြင်ရ၍ တောထွက်ခဲ့ကြောင်း ဟောထား၏။ ။စရိယာ–ဋီ–၅၃။ ။မဃဒေဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၂၄။ ။ နိဒါနဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၄၊ ဋီ–ဆ–အုပ်–၁၁၉၊ ၎င်းမဃဒေဝမင်း အဆက်ပင်တည်း၊ ၎င်းဇာတကဲ့၌ ငရဲအမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောပြထား၏။

မဃလုလင်။ ။သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်များကို ဟောထားသော ကုလာဝကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၁၄။ ။ဒီဃ–၂–ဋီ–၃၀၂၊ အကျယ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၂၊ ဋီ–၃၁၈။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊ အမည်အမျိုးမျိုးရပုံနှင့် ကျင့်ဝတ် ၇-ပါးဂါထာ၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်းဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၈၅၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။

မစင်လွှားသူ ရေမှုရှိလျက် မဆေးပျက်က ရေ၌အပြစ် **မဖြစ်မှန်စွာ-ဟူသော** ဥပမာ ဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၉၃။ ။ဇပ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၊၆။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။အာဘိ–၁–ဌ–၃၅။

မစ္စုဒ္ဓ-မျိုး။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ပါ–၃၆၉၊ မရဏမစ္စု, ကိလေသမစ္စု, ဒေဝပုတ္တမစ္စု။ ။မစ္စုဧယျန္တိ ကိလေသာ စ ခန္ဓာ စ အဘိသင်္ခါရာ စ၊ စုဌနိ–ပါ–၂၂၃။

မစ္ဆရာဇစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၁၅၊ ဌ–၂၂၉။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ–ဂ–အုပ်–၁ဂ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄ဂ၊ ဥတတ္တစရိယကျင့်ခဲ့ပုံကို ဟောထားတော်။ (ငါးရုံ့မင်းပရိတ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုနေကြတော်။)

မစ္ဆရိယသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၊ ဌ–၅၆၊ ၎င်းတို့အပြစ်ကို ပြသော ဂါထာများ။ ။မစ္ဆရိယသုတ်၊ ပါ–၃၁၊ ဌ–ဂ၄၊ မစ္ဆရိယတရားကိန်းသူ၏ အပြစ်နှင့် မကိန်းသူ၏အကျိုးကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ မစ္ဆရိယနှင့် ကဒရိယအထူးကိုလည်း ပြထား၏၊ (မုဒုက–ထဒ္ဓလည်း ဟူ၏၊) ကိုယ်တိုင်မစ္ဆရိယတရား ကိန်းရုံမျှမက သူတစ်ပါး၏ ဒါနအန္တရာယ်ကို ပြုခြင်း, ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်းသည် ကဒရိယမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။မစ္ဆရိနီသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၂၂၊ ဌ–၄၅၊ ၎င်း ၅-ပါး ကိန်းလျှင် ငရဲရောက်ကြောင်း ဟောထား၏၊ (၁အာဝါသမစ္ဆရိယ, ၂ကုလမစ္ဆရိယ, ၃လာဘမစ္ဆရိယ, ၄ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယ, ၅ဓမ္မမစ္ဆရိယ)။

(၁) ကျောင်းကံတိုက်တာ အရိပ်အာဝါသတို့၌ ဝန်တိုမှုသည် အာဝါသ မစ္ဆရိယမည်၏။

(၂) တပည့်ဒကာ, ဒကာမ ဆွေမျိုးများ၌ ဝန်တိုမှုသည် ကုလမစ္ဆရိယ မည်၏။

(၃) ပစ္စည်းလာဘ်လာဘ၌ ဝန်တိုမှုသည် လာဘမစ္ဆရိယ မည်၏။

(၄) ကိုယ်အဆင်း ဂုဏ်သတင်းတို့၌ဝန်တိုမှုသည် ဝဏ္ဏမစ္ဆရိယမည်၏။

(၅) တရားတော်၌ ဝန်တိုမှုသည် ဓမ္မမစ္ဆရိယမည်၏—

ပါ–၂၂၅၊ ဌ–ဂ၁။ ။ပါ–၂၃ဂ၊ ဌ–၂၃၉၊ ၂၄၀၊ ၎င်း ၅-ပါးကို မပယ်လျှင် ဈာန်ဝင်စားခြင်း ဖိုလ်ဝင်စားခြင်း မပြုနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ အံ–၉–ပါ–၂၅၁။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၀၄၊ ဌ–၄၉၅၊ ၎င်းအမည် ၅-ပါး၏ ဝိဂ္ဂဟများ။ ။မစ္ဆရိယနိဒ္ဒေသ၊ ၁–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၄၀၅၊ ၎င်း ၅-ပါး၏

အပြစ်နှင့်တကွ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။၄-ပါ-၁၂၂။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၃၁၁၊ ပါ-၂၂၀၊ အကျယ်။ ။၃-ပါ-၁၉၅၊ ဋ္ဌ-၂၀၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၂၄။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၆၊ ဋ္ဌ-၂။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၈၊ ဋ္ဌ-၉၅၊ အကျယ်၊ ၎င်း ၅-ပါး၏အပြစ်မျိုးဘက်လည်း ပြထား၏။ ပါ-၉၉၊၁၀၄။ ။ ၎င်း ၅-ပါးကြောင့်သာ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း, ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ရကြောင်း ဟောသော ဂါထာ၊ ပါ-၁၉၈၊ ဋ္ဌ-၃၀၉၊ ကလဟ ဝိဝါဒသုတ္တန်ဒွေသ။

မစ္ဆရိယကောသိယသေဋ္ဌေးဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၂၊ ဗာသျင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်မြတ်၏ တန်ခိုးတော်ကိုမြင်ရ၍ ကြည်ညိုပြီး ဘုရားရှင်တရားတော်ကိုနာရသော် လင်မယားနှစ်ဦးလုံး သောတာပန်ဖြစ်သွားကြကြောင်း။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၆။ ။ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၉၉၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၄၀၈။ ။(ကောသလမင်းကြီး၏ အသဒိသအလှ၊ တော်ကြီးတွင် အချောင်မစ္ဆရိယတရား အနှိပ်စက်ခံရသော ကာဋ္ဌအမတ်၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၆။ ။ဒု-အုပ်-၁၂၁)။

မဏ္ဍိမဒေသအပိုင်းအခြားကိုပြဆိုခက်။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၄။ ။ ၃-ပါ-၁၆၁၊ ဋ္ဌ-၁၂၃။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၂၆၊ ၃၂၈။ ။မဏ္ဍိမဒေသကို အမျိုးမျိုးယူကြပုံ၊ ဋ္ဌ-၃၂၈။ ။ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၁၁။ ။ဣတိ-ဋ္ဌ-၂၄၈။ ။ သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆။ ။အပ-ဋ္ဌ-အုပ်-၆၀။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၈။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၅၆။ ။၂-ဋ္ဌ-၂၂။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၈၃။

မဏ္ဍိမဒေသမှန်မြတ်ပုံ။ ။မဏ္ဍိမဒေသဌ္ဌသာ ဘုရားရှင်ဒေသစာရီကြွချီတော်မူကြောင်း၊ အာရုံခံတော်မူကြောင်း၊ မဟာ-သံ-ဋ္ဌ-၃၁၀၊ ပါ-၃၀၃။ ။ မဏ္ဍိမဒေသဌ္ဌသာ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, မဟာသာဝက, စကြဝတေးမင်း, ဘုရားလောင်း၏မိဘများ, ပညာရှိပြာဟ္မဏ, ဂဟပတိတို့ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်ကြကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၁၁။ ။ဣတိ-ဋ္ဌ-၂၄၈။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၅၆။ ။၂-ဋ္ဌ-၂၂။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၅။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၂၆။ ။မဏ္ဍိမဒေသမှ စုတေသူတို့ မဏ္ဍိမဒေသ၌ လူပြန်ဖြစ်သူက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ-၁-ပါ-၃၇၊ ဋ္ဌ-၃၂၈။

မဏ္ဍိမပဋ္ဌိပဒါပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၀။ ။မဏ္ဍိမပဋ္ဌိပဒါဖြစ်စေရန် ဟောသောဂါထာ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၈၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉။ ။ ထေရ-ပါ-၂၇၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၂။ ။သာသနာတော်၌ မဏ္ဍိမပဋ္ဌိပဒါ

ဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြသော ဇာလိယသုတ်၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၁၅၁၊ ဌ-၂၇၅။ ။ ၃-ပါ-၉၄၊ ဌ-၈၀။ ။သာသနာ့တော်၌ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေသော စကားတော်များ၊ (ရဟန်းတော်များအတွက်)၊ ဒေဝဒတ်တောင်းသော ဆု ၅-ပါးနှင့်စပ်၍ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ-၁-ပါ-၂၆၄၊ ဌ-၃-အုပ်-၁၈၈။ ။ရာသီယသုတ်၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၅၁၃၊ ဌ-၁၄၅။ ။မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်ရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၈၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉။

မဟူ။သကနတ်ပန်း။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူရာ နန္ဒမူလိုဏ်ဝင်ခွင်ရှိသော နတ်ပန်းပင်အကြောင်း၊ သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၅၉။ ။ ဝိမာန-ပါ-၅၅၊ ဌ-၁၅၉။

မဌကုဏ္ဍလီစတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၊ ဘုရားရှင်၌ ကြည်ညိုရရုံမျှဖြင့် နတ်သားဖြစ်သော သေဋ္ဌေးသား။ ။ဝိမာန-ပါ-၁၁၃၊ ဌ-၃၀၃။ ။ ပေတ-ပါ-၁၄၆၊ ဌ-၈၇။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ ဌ-စ-အုပ်-၅၇၊ သောကငြိမ်းရန် ဟောထား၏။

မဏ္ဍပေယျအဓိပ္ပာယ်နှင့် မဏ္ဍ ၃-မျိုး။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၂၆၇၊ ဌ-၄၈။ ။ မဏ္ဍပေယျကထာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၂၂၇၊ ဌ-၃-အုပ်-၁၈၁၊ သောက်အပ်သော ထောပတ်ကြည် ဥပမာ၊ မဏ္ဍ ၃-မျိုး၊ (ဒေသနာမဏ္ဍ၊ ပရိဂ္ဂဟမဏ္ဍ၊ ဗြဟ္မစရိယမဏ္ဍ။)

မဏ္ဍဗျရသေ့ဝတ္ထု။ ။တံကျင်လျှိုခံရပုံအတိတ်ဝတ္ထု၊ စရိယာ-ပါ-၄၁၆၊ ဌ-၂၃၄၊ ၂၃၅။ ။ဇာတက-ဌ-စ-အုပ်-၂၉။

မဏိ ၂၄-မျိုးအမည်များ။ ။ဥဒါန-ဌ-၉၁၊၉၂။ ။မဏိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၆၊ ၁၈၃။

မဏိမေခလာနတ်သမီး။ ။သမုဒ္ဒရာတွင်းခွင် သူတော်ကောင်းများ မပျက်စီးစေရန် လောကပါလနတ်မင်းကြီးလေးဦးတို့က ၎င်းနတ်သမီးကို အစောင့်အရှောက်ထားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ စရိယာ ဌ-၃၂။ ။ ဇာတက-ဌ-စ-အုပ်-၁၇။ ။ဌ-ဆ-အုပ်-၄၄။

မဏ္ဍူကဒေဝပုတ္တဝတ္ထု။ ။ဝိမာန-ပါ-၇၃၊ ဌ-၂၀၁၊ တရားတော်အသံကို ကြားနာကြည်ညိုနေစဉ် နွားကျောင်းသားတဦး၏ ဒုတ်တန်ဖြင့် ထောက်မိကာ စုံတေစိတ်ကျပြီးနောက် နတ်သားသွားဖြစ်ရသော ဖားသတ္တဝါ အကြောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၀၂၊ အကျဉ်း။

(၁)တရားအလျှူ ကျေးမူမကြီး။ ။မတရားရှာဖွေရသောပစ္စည်းဖြင့် လှူဒါန်းပေး ကမ်းသော် အကျေးပေးမကြီးကျပ်ကြောင်း ဟောသောဂါထာ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၉၊ ဋ္ဌ-၅၇၊ ၅၈။ ။ဂါထာမျှား၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၂၁၉၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၆၆။

(၂)ဘွာသုခ၊ရိစ္စာဂါ၊ ပသေ စေ ဝိပုလံ သုခံ....စသော ဂါထာနှင့်စပ်၍ မှတ်သား ဖွယ်၊ ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၆၈။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၀။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၆။

(၃)ဗန္ဓာ ဝုစ္စတိ ပညာ။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၁၊ ပါ-၃၀၃။ ။ပါ-၃၄၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၉။ ။ထေရ-ပါ-၂၂၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၈။ ။ထေရီ-ဋ္ဌ-၂၂၇၊ ပါ-၄၁၁၊ မန္တဘာနိပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၆၈။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၉၇၊ ဋ္ဌ-၂၆၂။ ။မန္တာ နာမ မုသာဝါဒေန စိန္တေတွာ ကတာ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၆၆၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၂၃၉။

(၄)ထီမဲ့မြင် အပြုခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျှား။ ။(၀၁) အထင်သေး အမြင်သေးခံရ သော။ (၀၂) ကဲ့ရဲ့ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်မျှား ၅-ဦး၊ အဝဇာနာတိသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၄၅၊ ဋ္ဌ-၅၀။ ။အာသီ-၄-ပါ-၁၇၄၊ ဋ္ဌ-၆၇။

(၁) ပေးကမ်းပြီးနောက် အသားယူပြောလေ့ရှိသူ။ ။တနည်း-ပေးဇမ်းသည်ကို ယူရုံသာယူတတ်၍ ပြန်ကျေးဇူးပြုရမည်ကို မသိတတ်သူ။

(၂) ကြာရှည်စွာ ပေါင်းသင်းရသဖြင့် တွင်းပြင်စိတ်ထား မကောင်း ငြားသည်ကို သိ၍ အထင်မြင်သေးခံရသူ။

(၃) အမှားအမှန် မဝေဖန်တတ်ဘဲ သူတစ်ပါးစကားကို ယုံကြည်လွယ် တတ်သူ။

(၄) လျှပ်ပေါ်လေ၁်လီသူ။ (၀၁) စိတ်အပြောင်းအလဲမြန်သူ။

(၅) တွေဝေဖျင်းအဲသူ။

မိလိန္ဒ-ပါ-၂၂၉၊ ဤ၌ ၁၀-ဦး။

(၁) လင်းနှင့်ကင်းသော မုဆိုးမ၊ တစ်ခုလပ်အမျိုးသမီး။

(၂) ခွန်အားနည်းပါးသူ။

(၃) မိတ်ဆွေနှင့် ဆွေမျိုး မရှိသူ။

(၄) အစားအသောက် ကြီးသူ။
(၅) အလေးမပြုထိုက်သောသူကို မှီခိုကပ်ရပ်နေသူ။
(၆) မကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်သူ။
(၇) ပစ္စည်းဥစ္စာ ချိုတဲ့သူ။
(၈) အကျင့်သီလ ချိုတဲ့သူ။
(၉) အမှုကိစ္စများ မအောင်မြင်သူ။
(၁၀) လုံ့လဝီရိယ ချိုတဲ့သူ။ (၀၊) ပျင်းရိသူ။

မဒတရားများကိုပြဆိုခန်း။ ။ယစ်မူးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော တရားများ၊ ဇာတ်မဒ၊ ဂေါတ္တမဒ၊ သိပ္ပမဒ၊ အာရောဂျမဒ၊ ယောဗ္ဗနမဒ၊ ဇီဝိတမဒ၊ ၆-မျိုး၊ ဣတိ-ပါ-၂၇၀၊ ဌ-၃၂၅။ ။အံ-၅-ပါ-၆၃ ဌ-၂၈။ ။ ၄-မျိုး၊ ထေရိ-ဌ-၈၀၊ ဝဏ္ဏမဒ၊ (ရူပမဒ) သောဘဂ္ဂမဒ၊ ပရိဝါရမဒ။ ။ ၃-မျိုး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၈၄၊ ဌ-၂၈၇။ ။အံ-၃-ပါ-၁၄၂ ဌ-၁၂၉၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။မဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၆၃၊ ဌ-၄၄၇၊ ဇာတိမဒ စသော မဒတရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏၊

မန္တာတုစကြဝတေးမင်းကြီး။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၇၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၀။ ။ ဇာတတ-ပါ-ပ-အုပ်-၇၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၁၊ ကာမတဏှာ ဖြည့်နှိုင်ခဲ့ လှစ္ဆာသောအကြောင်း။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၇၂။ ။မနုပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ (စိတ်ဟော)၊ ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၇၊ ဂ၊ ပါ-၁၁ဂ။

မနာပကာယိကနတ်များ။ ။ဤ မနာပကာယိကနတ်သား, နတ်သမီးတို့မှာ သူတစ်ပါးတို့၏ စိတ်အလိုကို သိနိုင်၍ ၎င်းအလိုအတိုင်း ဖန်ဆင်းနိုင်ကြ ကြောင်း၊ အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၀၁၊ ဌ-၆ဂ။ ။ရှင်း နတ်ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း ဂ-ပါးကိုဟောသော အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ အံ-ဂ-ပါ-၉၀၊ ၉၂၊ ဌ-၂၄၃၊ အဆင်း-အသံ-ချမ်းသာမှု (ဝဏ္ဏ-သရ-သုခ)။ ဤ သုံးပါးခွဲ စိတ်အလို အတိုင်းဖန်ဆင်း နိုင်ကြကြောင်း၊ ဒုတိယဝိသာခါသုတ်၊ ပါ-၉၄။ ။နကုလမာတာသုတ်၊ ပါ-၉၅၊ နှစ်သုတ်လုံး ဂါထာများပါ၏။ မနုဿပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဝိမာန-ဌ-၁၆၊ ပါ-၁။

မနောကမ္မာဓိဋ္ဌာနဒေသနာကိုပြဆိုခန်း။ ။ပေဋ္ဌက-ပါ-၂၁၆၊ **မနော**သုစရိုက် သုံးပါးကိုဟောထား၏။

မနောပဒေါသိကနတ်များ။ ။ရင်းနှစ်တို့ စုတေရကြပုံကို ပြဆိုခန်း၊ အံ-၉-ဌ-၃၄၉၊ ပါ-၄၂၃။ ။ကောဓကြောင့် စုတေကြရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ-၁-ဌ-၁၀၅၊ ပါ-၁၉၊ စာတုမဟာရာဇ်နတ်များ ဖြစ်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြတားဏ။ ။၃-ဌ-၁၃၆၊ ပါ-၁၈၂။ ။(ခိုဠာပဒေါသိကနတ်များကို ပြသော အခန်းဌာလည်း တွဲလျက်ရှိတတ်၏)။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာစသောဂါထာအမှုဇ်။ ။အံ-၁-ပါ-၁၀၊ ဌ-၅၅။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၊ ၂၄။ ။ရင်းဂါထာကိုဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ၆၀ ဘန်ပြခန်း၊ ပေဋ္ဌက-ပါ-၂၇။

မနောမယိဒ္ဓိကိုပြဆိုခန်း။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၂၀၉၊ ဌ-၁၈၁။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၈၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၈။ ။မနောမယိဒ္ဓိဩဝါဒကထာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၇၃၊ ဌ-၁၉၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၇၊ ၃၄။

မ-နှင့်မျှား ကားကနဲ ပါသောဝတ္ထုများ။ ။အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသားဝတ္ထု (အ-ခန်းဌာရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၇၉၊ မြည်း။ ။စူဠပလောဘနဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၇၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၆။ ။မောရဇာတက၊ ပါ-၃၈၊ ဌ-၂၉။ ။မဟာမောရဇာတက၊ ပါ-၂၉၃၊ ဌ-စ-အုပ်-၃၃၃။ ။မ-ပရိယာယ်, နားမလယ်, သေဖွယ်ဖြစ်ကြောင်းသာ၊ ကုက္ကုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၄၄၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၄၉။ ။မ-ဘက်လုံက်ရှိမိုက်ဘက်ပါခဲ့ရပုံ၊ မဏိစောရဇာတက၊ ပါ-၅၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၀။ ။ပါ-၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၆၊ မစ္ဆာဇာတက။ ။မသံကြားရှိ ပျက်စီးရသော (ဆင်များကိုစား သောက်နေသော) ပုဇွန်ကြီး၊ ကုက္ကဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-၇၈၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၀၈။

မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်။ ။ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ပြ အခန်းဌာ လည်းကောင်း၊ ဒဏ် ၁၀-ပါးအခန်းဌာလည်းကောင်း၊ မဟုတ်မမှန်လုပ်ကြံ စပ်စုခန်းဌာလည်းကောင်း၊ လေထက်လွင့်မြူ ကိုယ့်ဘက်မူသို့ ဟူသောအခန်း ဌာလည်းကောင်း ကြည့်ရှုပါလေ။ ။ မပြစ်မှားသင့်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်ပင်ပျက်စီးစာတ်ကြောင်း၊ ကောကဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀။ ။ ဣတိ-ပါ-၂၅၃၊ ဌ-၂၆၇။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၈၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၈။ ။ မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်နှင့် ဥပမာကို ပြသောဂါထာများ။ ဝိ-၄-ပါ-၃၃၆၊ ဌ-၁၁၂။ ။မပေးကောင်း မပြော ဆိုကောင်းသော အရာများကို ဟောထားသော ကာမသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၄၁၊ ဌ-၉၄။

မယသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၆-နက်။ ။ဝိမာန–ဌ–၉၊ ပါ–၁၊ မယသဒ္ဒါ အသွဲ့ ဒတ္ထေ ပညတ္တိယံ နိဗ္ဗတ္တိအတ္ထေ ဝိကာရတ္ထေ ပဒပူရကမတ္ထေ အာဂတောဿ

မယား ၇-မျိုး။ ။ဘရိယာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၆၆၊ ဌ–၁၇၇။အကျယ်ဟော ထားသော သုဇာတဇာတက ပါ–ပ–အုပ်–၇၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၄။ ။ ဂါထာမျှားနှင့်တကွ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

(၁) သူသာတ်သမားနှင့် တူသော မယား။

( ) ခိုးသူ ငါးပြုနှင့်တူသော မယား။

(၃) အရှင်သခင်နှင့် တူသော မယား။

(၄) မိခင်နှင့်တူသောမယား။

(၅) အေမ,နှစ်မနှင့် တူသောမယား။

(၆) မိတ်ဆွေနှင့်တူသောမယား။

(၇) ကျွန်မနှင့် တူသောမယား။

မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–၁၃၇။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၁၆။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂–အညွှန်း။ ။ ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၁၆၂။ ။မယားကောင်း ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ လတာ ဝိမာနတွင်၊ ဝိမာန–ပါ–၃၇၊ ဌ–၁၂၀။ ။ဇနီးဓမ္မဒိန္နာက ဇင်ဖြစ်သူ ဝိသာခ ဘုရားသခင်ဘေးကို ရှိသေလှုပုံ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၆။ ။(မယား နှင့်ပတ်သက်၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာမျှား ဇာတက–၌ ရှိသေး၏)။

မယားအလိမ္မာမျှားကို ပြဆိုခန်း။ ။သုဇဏ္ဏမိဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၆၉။ ။သုစီဇာတက၊ ပါ–၁၀၃၊ ဌ–၆၁၊ မယား ကောင်းမျှားကို မမေ့ထိုက်ကြောင်းဟောထား၏။ ။အလမ္ဗုသာဇာတက၊ ပါ–၃၉၃၊ ဌ–မ–အုပ်–၉၂။ ။မဟာဥက္ကုသဇာတက၊ ပါ–၂၇၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၇၀။ ။မယားကောင်းလက္ခဏာ အေးအတူပူအမျှဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၂၇၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၇၇၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၀၄၂။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၀၊ ဂါထာနံပါတ် ၃၅၇။

ယောခိုးတို့ သတိမူစရာ။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာ စာရခန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ ဒုသီလ–သော အခန်းဌ္ဌလည်းကောင်း၊ ပရဒါရက အခန်းဌ္ဌလည်းကောင်းရေးခဲ့ပြီ။

မရဏ.ဒုက္ခကိုပြဆိုခန်း။ ။(ဒုက္ခသစ္စာနိဒ္ဒေသ ခန်းဌ်လည်းရှိ၏)။ ။ (ဇာတိ-ခန်း, ဇရာခန်းတို့ဌ်လည်း တဲ့လျှက် ပြုထားတတ်၏)။ ။မရဏအမျိုးမျိုး၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၇၊ ဌ-၀-အုပ်-၁၃၅၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၂၄၄၊ ဌ-၃၈၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၃၃၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။မရဏ ၂-မျိုး၊ (ကာလမရဏ အကာလမရဏ) ၃-မျိုး၊ (သမ္မုတိမရဏ၊ခဏိက-မရဏ၊ သမုစ္ဆေဒမရဏ) ၀-အုပ်-၂၂၂။ ။မဟာ-ပါ-၁၃၊ ဌ-၆၂။ ။ အဘိ-၂-ပါ-၁၀၄၊ ဌ-၉၂။ ။မရဏဒုက္ခကို ကြောက်လျှင်, ဗြဟ္မာတို့အလို စျာန်ကုသိုလ် ပြုရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က လောကာမိသကိုစွန့်ရ ကြောင်း ဟောထားလေတော်မူပုံ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၊ ဌ-၂၂။

မရဏသတိကို ပွားများပုံနှင့်ပွားများရကျိုးများ။ ။ပွားများပုံ ၆-မျိုးကို ဟောသော ပဌမမရဏသတိသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၂၆၈၊ ဌ-၉၀။ ။ဒု-သုတ်၊ ပါ-၂၇၂၊ ဌ-၉၉။ ။ပွားများပုံ ၈-မျိုးကိုဟောသော ပဌမမရ-ဏသတိသုတ်၊ ၈-ပါ-၁၃၅၊ ဌ-၂၅၂။ ။ဒု-သုတ်၊ ပါ-၁၃၈၊ သေဘေး ကိုတွေးတောရှု အကုသိုလ် တရားတို့ကိုပယ်နိုင်ရန် အားထုတ်ရမည်ဟုဟော ထား၏။ ။ ပွားများပုံ အကျယ်ပြုဆိုခန်း၊ မရဏသတိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၂၂။ ။ပွားများရန် ဟောထားသော ဒုဗ္ဗလကဋ္ဌာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၅၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄၃၉။ ။ပါ-၄၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၅၂၂၊ သမိဒ္ဓိဇာတက။ ။တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊ မဟာဓနဝါဏိဇဝတ္ထု၊ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၆၈။ ။ပွားများရကျိုး၊ ဌ-၁၁၁။ ။မရဏသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၁၆၊ ဌ-၂၁၀။

မရိယာဒ ၂-မျိုး။ ။(ကိလေသမရိယာဒ၊ အာရမ္မဏမရိယာဒ)။ ။ဓနည်း-ဝိဂ္ဂဟမ္ဘဏမရိယာဒ၊ သမုစ္ဆေဒမရိယာဒ၊ ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၇၅၊ ဌ-၆၁။ ။ နိဒါန-သံ-ပါ-၃၈၂၊ ဌ-၁၄၄။

မရောင့်ရဲစေနိုင်သောအရာ ၃-မျိုး။ ။ဂါထာ၊ ပဏ္ဏ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၅။ ။ အံ-၁-ဌ-၅၇၊ (မီး၊ သမ္ဘုဒ္ဓရာ၊ မဟိစ္ဆတာခေါ် လောဘကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်)။ ။မဟိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၆၃၊ ဌ-၄၅၅။ အံ-၁-ပါ-၁၁၊ ဌ-၅၇။ ။(ပြည့်စေနိုင်ခဲလှသောအရာ ၃-မျိုးခန်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဒုတ္တာပဿယနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၄-ပါ-၁၂၉၊ ဌ-၅၅၊ ရတိုင်းရ-တိုင်းသိုမ်းထားပြီး မသုံးဆောင်သူ၊ ရတိုင်းရတိုင်း သူတစ်ပါးအားပေးပြစ်-တတ်သူ ၂-ဦး။ ။ မရောင့်ရဲ စေနိုင်သောအရာ ၃-မျိုးကိုဟောသော အတိတ္တိသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၂၆၃၊ ဌ-၂၃၁၊ အိပ်ခြင်း၊ သေသောက်

ကြူးတို့ဌ် သေသောက်ခြင်း၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်း။ ။ဝ၆–မျိုး ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၃၂၂၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

မလသုတ်၊ (အညစ်အကြေးများ)။ ။အံ–ဂ–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၁၆၊ ဂါထာများ ပါ၏၊ အသဇ္ဇာယ မလာ မန္တာ စသော ၂–ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။ ။မလိတ္ထိယာ ဒုစ္စရိတံ စသောဂါထာ၊ ဌ–၂၂၃။ ။ မလသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁ ၃၊ ဌ–၇၂။ ။မလဝဂ္ဂ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃၊ အညစ်အကြေးဖြစ်သောတရားများကို စုပေါင်း၍ဟောထား၏။ စုဌ–ပါ–၂၀၄၊ ဂ–မျိုး။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၁၂ ဌ–၄၀၂။ ။ ဣတိ–ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၂၆၁၊ သရီရမလ၊ စိတ္တမလ ၂–မျိုး။ ။မလသုတ်၊ မလသုံးပါး (ရာဂ–ဒေါသ–မောဟ)ကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

မလ္လိကာမိဖုရားကြီး။ ။မိဖုရားဖြစ်လာပုံနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ကိုယ်အချစ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ၎င်းမိဖုရားကြီးက ကောသလမင်းအား ပြောပြခဏ်း၊ မလ္လိကာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၄၊ ဌ–၁၂၉။ ။ကုမ္မာသပိဏ္ဍိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၀၄၊ မုန့်လှူရကျိုး။ ။ဌင်းအား ချီးကျူးခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၉။ ။ဒု–အုပ်–၇၅၊ ခွေးနှင့်မှားယွင်းသော အကုသိုလ်ကို အောက်မေ့၍ အဝီစိငရဲ၌ လူတို့အရေအတွက် အားဖြင့် (၇) ရက်ခံရပြီးမှ တုသိတာနတ်ပြည် ရောက်ရကြောင်း။ ။ ဥဒါန–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၂၄၀။ ။သမ္မုလာဇာတက၊ ကောသလမင်းကြီး အပေါ်၌ မယားဝတ္တရားကြေပွန်လှပုံ ဟောထား၏။

မလ္လိကာစစ်သူကြီးကတော်။ ။မလ္လိကာဘီမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၅၂၊ ဌ–၁၅၀၊ ဘုရားရှင်၏အလောင်းတော်ပေါ်၌ မဟာလတာတန်ဆာဖြင့်ပူဇော်မှုကြောင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ။ ။ဌင်းစစ်သူကြီးကတော်ချင်ခြင်းဖြစ်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။သား ၃၂–ယောက်နှင့် လင်ဖြစ်သူ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးတို့ သေဆုံးသော်လည်း သောကမဖြစ်ကြောင်း၊ နမ္မနာယူစရာ။ ဌ–၂၂၄။

မဟာကစ္စာယနထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၆၀၊ အကျယ် ပြဆိုထား၏၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သံခိတ္တေန ဘာသိတဿ ဝိတ္ထာရေန အတ္ထံ ဝိဘဇန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာကစ္စာနော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၆။ ။ကစ္စာနသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၃၃၉။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။ ။

မဟာလေ့ကားပန်းနှင့် ရှေ့အုပ်လှူရကျိုး။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ် ၉၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၅၃။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၁၁၃၊ ဌ-၂၁၂၊ ၂၁၃ ဌ် မဟာကစ္စာ-ယနပွကရဏ၊ မဟာနိရုတ္တိပွကရဏ၊ နေတ္တိပွကရဏ ဤသုံးကျမ်းကို ၎င်း မထေရ် ဟောတော်မူ၍ ကြောင်း ဖွဲ့ပြထား၏။ ။(ဤ ဌ် မဟာကစ္စာယန-ဟု ခေါ်၏)။ ။မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၉၊ ဤနှေ့ စောင့်စည်းမှုကြောင့် နတ်သမီးကြီးများက ချစ်မြတ်နိုးကြကြောင်း ဟော-ထားသောဂါထာ။ ။

မဟာကပ္ပိနမထေရ်ဝတ္ထု။ ။နိဒါန်-သံ-ပါ-၄၇၁၊ ဌ-၂၂၃၊ အကျယ်။ ။ အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ဌ-၂၄၆- တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဘိက္ခုဩဝါဒကာနံ ယဒိဒံ မဟာကပ္ပိနော-ဟု တောဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏။ ။ ထေရ-ပါ-၃၀၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၉၊ ကျောင်းလှူရကျိုး။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၁၈၊ ဌ-ဒု-အုပ် ၂၁၈၊ စုပေါင်းညီညီညာအောင် ရှေ့ဆောင်ကောင်း ပြုလုပ်ခဲ့ရကျိုး။ ။မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၅၁၊ အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုများ အကျယ်။ ။

မဟာကဿပမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၃၊ ဌ-၁၀၄၊ အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဓုတဝါဒါနံ ယဒိဒံ မဟာကဿပေါ-ဟု တောဒဂ်ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏၊ အတိတ်ဝတ္ထု ၁၂၆။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ ၁၃၇။ ။ ၎င်းထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၇၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၈။ ။ ကဿပသံယုတ္တ၊ နိဒါန်-သံ-ပါ-၃၉၉၊ ဌ-၁၅၀၊ ၎င်းထေရ်နှင့်စပ်၍ ပြဆို ခဏ်းအကျယ်။ ။စီဝရသုတ်၊ ပါ-၄၁၈၊ ဌ-၁၆၄၊ ရှေးဒေါတိတ်ဝတ္ထုနှင့် သာသနာတော်ဝင်လာပုံ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၎င်းမထေရ်အား ပြစ်မှား သော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီ လူဝတ်လဲရပုံ။ ။ပါ-၄၁၆၊ ဌ-၁၆၄။ ။

သန္ဓာဌသုတ်၊ ၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးကော်း၊ ပါ-၃၉၉၊ ဌ-၁၅၀။ ။ ဇိဏ္ဏသုတ်၊ပါ-၄၀၅၊ဌ-၁၅၈။ ။ဥပဿယသုတ်၊ ပါ-၄၁၅၊ ဌ-၁၆၃။ ။ ဥဒါန-ပါ-၁၁၀၊ ဌ-၁၇၆၊ သက္ကဒါနသုတ်၊ သိကြားမင်းနှင့် မိဖုရားကြီး တို့က သူဆင်းရဲလင်မယားအိုယောင်ဖန်ဆင်း၍ ဆွမ်းခိုးလောင်းပြီး ဥဒါန်း ကျူးသွားပုံ။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၈။ ။မဟာကဿပသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၈၁၊ဌ-၅၄၊ နတ်သမီးငါးရာ၏ ဆွမ်းကို ပယ်ခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်က ချီးကျူး၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ထေရ-ပါ-၃၅၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၂၉။ ဤ၌ အပြည့်အစုံပြဆိုထား၏။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၆၊ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၂။ ။ ၎င်းမထေရ်အား ဘုရားသူကြီးရာထူး ရှိကြောင်း ဟောကြား

တော်မူပုံ၊ ပါ–၄၈၊ ဌ–၃၂၃၊ ပါ–၌ ဂါထာ နံပါတ်-၅၄၁။ ။နွားနာရှိသူ လောင်းလှူ၊လိုက်သောဆွမ်းတွင် ပါလာသော လက်ပြောက်ကို ဖယ်ရှားမပစ်ပဲ ဘေးတွင်ကပ်ထားရ၍ ရင်းဆွမ်းကို ဘုရားပေးဇော်မူပုံ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊ သတ္တဝါတို့ကိုစုတူပပါတ ဉာဏ်ဖြင့်ကြည့်ရှုရာတွင် ဘုရားရှင်ကသတိပေးတော်မူပုံ။ ဌ–၃၈၃၊ဒကာ နှင့်ပစ္စည်းအပေါ်တွင် မကပ်ငြိကြောင်း ဟောသောဂါထာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၃၃၊ဌ–၁၈၉၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးမှ ရောက်လာဖုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၃၊ ရင်း၏ တပည့်စာစ်ပါး ဆိုဆုံးမခက်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ နောက်ဆုံးကျောင်းကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးသွားရ၍ ရင်းတပည့်ငယ် အဝီစိငရဲသို့ ကျရောက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ရင်းတဖည့်မှာ ဝတ်မပြု ဘဲ ပြုယောင်ဆောင်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ကုဋ္ဌိဒူသကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၆၅။

မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိဉာဏ်တော်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၂၅။ ။ဌီတိ–ဌ–၁၂၆၊ ၁၃၀။ ။မဟာကရုဏာသမာပတ္တိ ဉာဏကထာ မာတိ-ကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၂၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄။ ။စူဠနိ–ဌ–၅၀။

မဟာကာဠမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၊ သူသေကောင်ကို ရှု၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၂၅၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၄၊ ပံသုကူ သင်္ကန်းကို ရွေးချူးပန်းတိုဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။ ။အပဒါန–၌ တိကိတ်ကိ-ပုဗ္ဗိယတ္ထေရအပဒါန ဟု ရှိ၏၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၂–မဖွင့်။

မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၅၂၊ဌ–၂၂၂၊ အကျယ်၊ တောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါပ္ပတ္တာနံ ယဒိဒံ မဟာ-ကောဋ္ဌိကော-ဟု တောဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရတော်မူ၏။ ။ရင်းမထေရ်အားချီးကျူး ခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၇။ ။မဟာကောဋ္ဌိကတ္ထေရ ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–ဓ–အုပ်–၃၄။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။

မဟာဂေါဝိန္ဒစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၃၈၈၊ ဌ–၄၆၊ ဒါနကို ကြီးကျယ်စွာ ပြုခဲ့ပုံဟောထား၏။ ။မဟာဂေါဝိန္ဒသုတ်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၈၊ ဌ–၂၄၀၊ သိုက္ခြားမင်းနှင့် သနက်မာရဗြဟ္မာတို့က ဘုရားရှင်၏ ပညာဉာဏ် ကြီးကျယ်ပုံကို ချီးကျူးခန်း၊ တိုင်းပြည် (၇)ပြည် ထူထောင်ပေးခဲ့ဖူးပုံ။ ။မဟာ-

ဂေါဝိန္ဒပဗ္ဗတဝတ္ထုနှာ၊ ပါ–၂၀၁၊ ဋီ–၂၆၃၊ ထိုအခါနိန်တွင် လူတို့ဦးဒုက္ခဖြစ်ကြသောအခါ ၎င်းမဟာဂေါဝိန္ဒရသေ့ကို ရှိခိုးကြကြောင်း၊ ဖြည်ဟမ်းကြကြောင်း ပြဆိုထားး၏။

ဟာဒါန။ ။ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းမှုကို မဟာဒါန-ဟု ဟောသားတော်မူပုံ၊ အာဘိသန္ဓသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၇၆၊ ဋီ–၂၃၂။ ။ ဒီဃ–၁–ဋီ–၂၇၃။

ဟာနာမသက္ကဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဋီ–၃၀၂ အကျယ်ပြဆိုထားး၏၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ ပဏီတဒါယကာနံ ယဒိဒံ မဟာနာမော သက္ကော-ဟု ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးရသူတည်း။ ။မဟာနာမသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၁၊ ဋီ–၃၁၇၊ သောတာပန်ဖြစ်သောကြောင့် သေခြင်းဌာ်မကြောက်လန့်ရန် မိန့်ကြားတော်မူပုံ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၂၊ ဋီ–၂၂၇၊ ။ မဟာနာမသက္ကသုတ်ကို ဒေသနာဟာရစသော ဟာရ ၁၆-ပါးဖြင့် ဥပဓိန် ပြခဏ်း၊ ပေဋကော–ပါ–၂၈၀။ ။မဟာနာမသက္ကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၀၊ ဋီ–၂၀၂၊ သမာဓိဉာဏ် ရှေးနောက်ဖြစ်ပုံကို မေးမြန်း ဖြေထားး၏။ ၊ မဟာနာမသုတ်၊ ဒုတိယ)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၃။ ။ပါ–၃၅၃၊သေခြင်းဌာ် မကြောက်လန့်ရန် ဟောသားသော အင်္ဂါများ။ ။ပါ–၃၃၄၊ ဥပါသကာ မည်ပုံကို မေးလျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူပုံ။

ဟာပဇာပတိဂေါတမီဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋီ–၂၆၁၊ ဆင်းရဲစ္စာ ကျောင်းဆောက်လှူခဲ့ပုံ၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ ရတ္တညူနံ ယဒိဒံ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ-ဟူသော ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ပဏ်–၃–ဋီ–၂၄၀။ ။ရင်းနှာမည် ခေါ်ရပုံ၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋီ–၂၁၉။ ။ဂေါတမီသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၀၁၊ ဋီ–၂၃၅၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ခန်း၊ ဂရုဓမ်တရား ၈ ပါး၊ ။ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၁၀၊ဂရုဓမ် ၈–ပါးကို ခံယူလျှင်ပင် ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာမှာ ဘုရား၌ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားး၏။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၆၊ ဋီ–၁၄၄။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၆-မှ ၂၂၁-အထိ၊ အသက် ၁၂၀-ရှည်ကြောင်း၊ ပါ–၂၁၄၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၉၂၊ ရတ္တညူ–ဟူသည်မှာ သာသနာတော် ဝင်ရောက်ရာတွင် (မိန် မများအနက်) အဦးဆုံး အကြီးဆုံးဖြစ်သည်–ဟူလို။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၄၂၊ ဋီ–၁၂၇၊ သာဝကနာတော် ဝင်ရောက်လားပုံကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ။ ဂေါဘမီဝတ္ထုဒါနပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၃၄၊ သက်ဦးကို သံဃာ့အားဘုရား ရှင်က လှူခိုင်းရာ၌ ထိုသို့ လှူခိုင်းရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း။

မဟာပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဋ-၁၆၅၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သညောဝိဝဋ္ဋကုသလာနံ ယဒိဒံ မဟာပန္ထကော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ-ပါ-၂၉၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၅၄။ ။စူဠပန္ထက မထေရ်၏ နောင်တော်ရင်း ဖြစ်သောကြောင့် စူဠပန္ထကမထေရ်ဝတ္ထုနှင့် တွဲလျက် ပြထားတတ်၏။ ။ဓမ္မ-ဋ-ဒု-အုပ်-၄၂၂၊ ညီစူဠပန္ထကမထေရ်ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ အမျက်ဒေါသရှိ၍ မဟုတ်ကြောင်း၊ ကောင်းကျိုးလိုလားရ၍သာ နှင်ထုတ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

မဟာပနာဒမင်းသား။ ။ရှင်းမင်းသားမှာ လူရှင်တော်တို့ကား (၇)နှစ်ကျော်. အမျိုးမျိုး ပြောဆို ပြုလုပ်ပြသော်လည်း မပြုံးမရယ်စေနိုင်ကြကြောင်း။ နတ်ကခြေသည်များကပြုလုပ်ပြမှသာ ပြုံးရယ်လာကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏၊ ပဏ်-၁-ဋ-ဒု-အုပ်-၂၂၇။ ။သုတ္တ-ဋ-ဒု-အုပ်-၁၂၇။ ။ဒီဃ-၁-ဋ-၂၁၃။ ။၃-ဋ-၄၀၊ ပါ-၆၂။ ။မဟာပနာဒဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၇၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၉၉၊ ရှင်းမင်းသားဘဝက စိုးစံခဲ့သော ပြာသာဒ်ကို ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက် ဘဒ္ဒဇိထေရ် ဖြစ်သောအခါ သမုဒ္ဒရာတွင်းမှ ထုတ်ပြပုံ။

မဟာပညာ, မဟာပုရိသ မည်ပုံ။ ။ဝဿကာရသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၄၄၊ ဋ-၂၉၇၊ ပါ-အဆုံးဌ-၂-ဂါထာပါ၏။ ။မဟာပညာသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၆၀၊ ဋ-၃၂၃။ ။မဟာပုရိသသုတ်၊ ပါ-၁၃၇။ ။မဇ္ဈေသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၄၉၊ ဋ-၁၃၂။ ။မဟာပုရိသမည်ပုံဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ-ဒု-အုပ်-၃၄၀။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၃၅၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၃။ ။စူဠနိ-ပါ-၄၄၊ ဋ-၉။ ။မဟာပညာကဿ။ ပဋိသံ-ပါ-၃၆၇-မှ-၃၈၃-အထိ၊ ဋ-ဒု-အုစ်-၂၄၇-မှ-၂၆၄-အထိ။ ပညာ-၁၆-မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။

မဟာပဒေသလေးပါး။ ။မဟာပဒေသသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၈၆၊ ဋ-၃၅၆။ ။နေတ္တိ-ပါ-၂၀၊ ဋ-၈၀၊ ၈၂။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၅၀။ ။ပေဋကေ-ပါ-၂၂၂။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၂၊ ဋ-၁၅၅၊ ၁၅၇။ ။ဝိ-၁-ဋ-ပ-အုပ်-၁၉၅၊ ဝိနည်းနှင့်စပ်၍ ကျယ်ဝန်းစွာ ပြဆိုထား၏။ ။၃-ပါ-၃၄၈၊ ဋ-၃၈၄၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောထားတော်မူခဲ့ပုံ။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ-၃၁၉၊ ၄၆၂။ ။၁-သုတ္တ၊ ၂-သုတ္တာနုလောမ။ ၃-အာစရိယဝါဒ၊ ၄-အတ္တနောမတိ။ ။

၁။ သုတ္တ....ဘုရားဟောပါဠိ အစစ်မျှား။

၂။ သုတ္တာနုလောမ....ဘုရားဟောပါဠိနှင့် လျော်သော စကားရပ်မျှား။

၃။ အဘိဓမ္မဝါဒ....သံဂါယနာတင် ရဟန္တာအရှင်တို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ကြသော ပါဠိမုတ္တက ဝိနိစ္ဆယမျှားနှင့် အဋ္ဌကထာမျှား။

၄။ အတ္တနောမတိ....ဟုတ်မှန်စွာ ဝေဖန်အပ်သော မိမိ၏ အယူအဆမျှား။

မဟာပုရိသဝိတက်၈-ပါး။ ။အနုရုဒ္ဓမဟာဝိတက္ကသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၆၂၊ ဋီ-၂၂၇။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၂၄၉၊ ဋီ-၂၄၆။ ။

မဟာဗျူဟသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၁၈၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၇၃၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ အယူဝါဒမျှားတွင် အချို့မှာ ချီးမွမ်းထိုက်သော်လည်း နာမ်ရုပ်ကိုမူကား နိစ္စဟူ၍ပင် မှားယွင်းစွာယူထားကြပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာဝိယူဟ (ဗျူဟ) သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ မဟာနိ-ပါ-၂၃၆၊ ဋီ-၃-၂၀၊ မောဟစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထား၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ သံသရာမှ စင်ကြယ်ကြောင်းကို မှားယွင်းစွာ အမျိုးမျိုးယူဆထားကြပုံကို ဟောထား၏။ ။

မဟာမိတ္တမဏေရ်ဝတ္ထု။ ။ဆွမ်းကောင်း လှူလတ္တံ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကြိုးစားအားထုတ်လိုက်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားသောမဏေရ်။ ဆရာနှင့်ဒကာတို့ အပြန်အလှန် မှီကြရပုံ။ အံ-၁-ဋီ-၃၉၃။ ။မဟာ-သံ-ဋီ-၁၉၆။ ။ပဏ်-၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၂၉၇၊ ၈။ ။အဘိ-၂-ဋီ-၂၆၆။ ။ဒီဃ-၂-ဋီ-၃၃၉၊ ပါ-၂၄၂၊ ဤ၌ အယျမိတ္တမဏေရ်ဟု မိန့်ဆိုထား၏။

မဟာမောဂ္ဂလာန်မဟေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၃၊ ဋီ-၁၀၃၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ ယဒိဒံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနေ၁-ဟု-တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။အဋ္ဌိတ်ဝတ္ထု။ ဋီ-၁၁၆။ ။ထေရ-ပါ-၃၆၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၃၇၂၊ ၄၈၀၊ ဤ၌ ပြည့်စုံစွာပြဆိုထား၏။ ။ပဋ္ဌာန်ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် ဝေဇယန္တာ ပြာသာဒ်ကြီးကိုလှုပ်ရှားစေပုံ။ပါ-၃၆၆၊ ဋီ-၄၉၆။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၂၃၅၊ ဋီ-၂၈၈။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၄၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၆၆၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရ အပဒါန်အခဏ်းတွင် သမ္ဘိဝဘုန်းသူကြွယ်ဘဝတွင် ဒုတ်ယအဂ္ဂသာဝကဆုကို တောင်းယူကြောင်း။ ဤ၌ကား ဝရဏနဂါးမင်းဘဝတွင် ၎င်းဆုကို တောင်းယူကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋီ-ပ-အုပ်-၂၃၂။ ဝိဂ္ဂဟမျှား။ ။တန်ခိုးပြသောအရာမျှားကို စုပေါင်းပြဆိုခန်း။ ဋီ-၂၇၂။ ။နဂါးမင်းကို ဆုံးမခန်း။ (နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းမဟုတ်၊ သီးခြား

သားတည်း)။ ·ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၈၊ ၁၅၉။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၄၁၄။ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉၊ ၃၂၀။ ပါ–ဌ် ဂါထာမျှား။ ။သာသနာတော် ဝင်လာပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၅၅။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ရဟန်းပြုပြီးနောက် ၇ ရက်တွင် အရဟတ္တဖိုလ်ကြောင်း၊ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ ၂၃၄။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၁။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၉။ ။ဒု–အုပ်–၉၆။ ။ရင်းမထေရ်မှာ ကြာညိုပန်းအဆင်းရှိကြောင်း၊ ဥဒါန်–ဌ–၂၂၁။ ။ရင်းမထေရ်အားချီးကျူးခဏ်း၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀။ ။ကောလိကသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၆၂၊ ဌ–၂၁၄။ ။ရင်းအား ပုရောဟိတ်ရာထူးပေးထားတော်မူကြောင်းဟောထားပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၃။ ။ မိဒ္ဓကိုပယ်ရန်စသောတရားစကားကို ဘုရားရှင်ကြွလာ၍ ဟောတော်မူခဏ်း၊ ပစလာယမာနသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၆၁၊ ဌ–၁၇၄။ ။မောဂ္ဂလ္လာနသံယုတ္တ၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၅၇၊ ဌ–၁၂၆၊ (ဗျာနှ်ခဏ်း)။ ။ဒုသီမာရ်နတ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပုံ၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၄၀၀၊ ၄၁၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ ၃၁၆။ ။မွေ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၆၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု။ ။အတိတ်ဝတ္ထု၊ ၆၆။ ။ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၊ မိဘကိုသတ်ခဲ့ဖူးပုံ၊ ခိုးသားငါးရာနှိပ်စက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရုပ်ဖွင့်ပြထား၏။ ။နတ်တို့ပြုခဲ့ကြသောကုသိုလ်များကို လိုက်မေးတော်မူပုံ၊ ၂၀၃။ ။အာလယမရှိကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၂။ ။မယားမိုက်စကားကြောင့် မိဘကို သတ်ခဲ့ဖူး၏–ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အပ–ပါ–အုပ်–၃၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၀။ ။ကာယဂတာသတိဖြင့်နေသည်ကို ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၁၇၀။ ။ရင်းမထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကိုဟောထားသော သရဘင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၅၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၃၃၊ ဤအဌကထာ၌ မိဘကိုသေအောင်မသတ်၊ ညှဉ်းဆဲရုံမျှသာဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ အကျဉ်း၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၁၊ ဌ–၂၅၇၊ ဇနှ်ဆောင်မှုန်းလက္ခယ်နှင့် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်းဖွင့်ပြထား၏။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၅၊ အသျှင်သာရိပုတ္တာထေရ်ကား လပြည့်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံကြောင်းလည်း ဖွင့်ပြထား၏။

အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်မြတ်ကိုယ်တိုင် ဒုသီမာရ်နတ်မင်းဖြစ်စဉ်အခါက ကကုသန္ဓာဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော ဝိဓုရမထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ကွဲစေ၍လည်းကောင်း, ရဟန်းတော်များကို အမျိုးမျိုးညှဉ်းဆဲခဲ့၍လည်းကောင်း အဝီစိငရဲ၌ခံရပုံကို ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောပြခဏ်း၊ ပဏ္ဏ–၁–

ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ ပါ–၄၀၈။ ။မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၂၆၀၊ ဝဂ်သဏေရ်က ၎င်းမထေရ်အား ချီးကျူးခဏ်း။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၂၇၈၊ မေမ့မေ့လျော့လျော့နေထိုင်ကြပြီး ပြောချင်ရာပြောဆိုနေကြခြင်း၊ သပိတ်သက်နှံးစသည်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့် သတိလွတ်ကင်း အရှင်းပညာဗရှိပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အဆွေ့ မဟာမောဂ္ဂလ္လန်ထေရ်က ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေ၍ သံဝေဂ ရစေတော်မူပုံ။ ။အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်မြတ်မှာ–တန်ခိုးရှိပါလျက် ခိုးသားတို့ရိုက်နှက်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၌ အကြောင်းကို မေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၈၇၊ ဣဒ္ဓိကမ္မဝိပါကဗဟု။

မဟာလဘာတန်ဆာ။ ။ရင်းကိုပြုလုပ်ပုံနှင့် ထိုမဟာလတာတန်ဆာရခြင်း အကြောင်းကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။ရင်းမဟာလတာတန်ဆာကို မိန်းမသုံးဦးသာရကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၀၊ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး, ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကတော်, ဗာရာဏသီသေဋ္ဌေးသမီး။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၁၈၉။ ။၃–ဌ–၄၃၊ ပြုလုပ်ပုံကိုပြဆိုထားတော်။

ဟာသမယသုတ္တ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၂၆၆၊ ၎င်းသုတ်ကို နတ်ပြဟ္မာတို့ချစ်မြတ်နိုးလှကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဌ–၂၀၇။ ။ရင်းသုတ်ကို နယုန်လပြည့်နေ့တွင် ဟောတော်မူကြောင်း၊ ဌ–၂၇၀။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၄၊ ဌ–၆၄၊ ဤ၌ရှေ့ပိုင်းသာပါ၏။ သုတ္တ–ဌ–ဒု–၈၉၊ ၉၀၊ ၉၁၊ ၉၂။ ။ဤမဟာသမယသုတ်ကို ဟောတော်မူစဉ်အခါ တဆက်တည်း ဟောသော သုတ်ပေါင်း ၅–သုတ်ကို စုပေါင်းဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၁၁၊ ၄၁၃–မှ–၄၂၅–အထိ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၃၊ ၂၆၆–မှ–၂၈၅–အထိ။ ။သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊ ပါ–၃၃၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၆၁–မှ–၃၁၅—အထိ၊ ဌ–၂၃၃–မှ–၃၂၃–အထိ၊ ၆–သုတ်၊ကလဟဝိဝါဒသုတ်၊ စူဠဗျူဟ သုတ်၊ မဟာဗျူဟသုတ်၊ တုဝဋ္ဌကသုတ်၊ အတ္တဒဏ္ဍသုတ်၊ သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်။

မဟာသမ္မတမင်း။ ။မဟာသမ္မတမင်းမှ ဆင်းသက်လာသော မင်းမျိုးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။မဟာသမ္မတ ရာဇဝင်နှာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၆၈ ဌ–၅၃။ ။၁–ဌ–၂၃၁၊ ပါ–၈၂။ ။မဟာ-သမ္မတ၊ ခတ္တိယ၊ ရာဇ–ခေါ်ပုံကိုဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၁၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၁။ ။ဆင်းသက်လာပုံ ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၁၊

၂၇၂။ ။ဌ–တ–အုပ်–၄၃၁။ ။မဟာသမ္မတမင်းများ လက်ထက်တွင် ဌေဒဏ်မှာ တရာအထက်မရှိကြောင်း၊ လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်ခြင်းလည်း မရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၉၃။

မဟာသာလ-သုံးမျိုး။ ။(ခတ္တိယမဟာသာလ၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလ၊ ဂဟပတိမဟာသာလ–ဧသင်္ဘေးသုံးမျိုး)၊ ဇရာမရဏသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၂၆။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၆၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၁၇၇၊ ရှင်းပြထား၏။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၃၇၊ ဌ–၅၀၂။ ။၄–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၇၉၊ ဤဌ်ဌသေချာစွာရှင်းပြထား၏။ ။

၁။ ကုဋ္ဌေတရာကျော်ကို မြေစသည်ဌ် မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ်သုံးကုမ္ဘကုန် အောင် သုံးစဲ့ကြသော သင်္ဘေးကြီးများသည် ခတ္တိယမဟာသာလ မည်၏။

၂။ ကုဋ္ဌေရှစ်ဆယ် မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ် တကုမ္ဘခဲ့ကုန်အောင် သုံးစဲ့ကြ သော သင်္ဘေးကြီးများသည် ပြာဟ္မဏမဟာသာလမည်၏။

၃။ ကုဋ္ဌေလေးဆယ် မြှုပ်နှံထား၍ နေ့စဉ်တကုမ္ဘကုန်အောင် သုံးစဲ့ကြ သော သင်္ဘေးကြီးများသည် ဂဟပတိမဟာသာလမည်၏။

မဟာသီဟနာဒသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၉၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅၊ ဘုရားရှင် ခြသော့်မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာ ကြားရင့်တော်မူသော အရာများကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၅၃၊ ဌ–၂၇၃၊ ၂၉၁။ ။ (သီဟနာဒခေါ်ဌ်လည်း များစွာရှိ၏။)

မဟာသုတသောမုစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၄၁၇၊ ဌ–၂၄၀၊ အဂုံလိမာလ မထေရ်အလောင်း လူသားစားပေါရိသာဒကို ဆုံးမခဲ့ပုံ၊ သစ္စာပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာသုတသောမဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၉၂။

မဟာသုဒဿနုစကြဝတေးမင်းဝတ္ထု။ ။ဂေါမယပိဏ္ဍသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၂၉၇၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို ထင်မြင်စေရန် ဟောထားတော်မူ၏။ ။စရိယာ–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၄၀၊ ဒါနကိုကြီးကျယ်စွာပြုခဲ့ပုံ ဟောထား၏။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၅၊ အနိစ္စာ ဝတ သင်္ခါရာစသောဂါထာ။ ။မဟာသုဒဿနသုတ္တ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၃၉၊ ဌ–၂၀၀၊ ၎င်းစကြာဝတေးမင်းအကြောင်းကို အကျယ်ဟောတား၏။ ။ ၂–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၁၇၀၊ အကျဉ်း။

ဂ်ိုစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ။ ။အံ-၁-ပါ-၁၁၊ ၁၄၊ ဋ္ဌ-၅၇။ ။အာတိ-၂-ပါ-၁၆၄၊ ဋ္ဌ-၄၅၄၊ (အကြိုစ္ဆတာ၊ ပါပိစ္ဆတာ-ခဏ်းမျှားဌ်လည်း တဲ့လျက် ပြထားတတ်၏။)

ဃဟသီပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။စ္ဆဋ္ဌန်-ပါ-၇၇၊ ဋ္ဌ-၂၂၊ အကျယ်။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၆၆၊ ဋ္ဌ-၃၂၈။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၃။

ဘူတ်မမှန်-လုပ်ကြံစွတ်စ-ငရဲရောက်တတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၇။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၃၀၊ ဋ္ဌ-၂၃၆။ ။ဣတိ-ပါ-၂၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၆၈၊ အပါယိကသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၈၂၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၈။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇၄။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၁၁၊ ဋ္ဌ-၂၂၆။ ။တုရ္ဝပြဟ္မသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၅၀၊ ဋ္ဌ-၁၉၇။ ။ကောကာလိကသုတ်၊ ပါ-၁၄၄၊ ဋ္ဌ-၁၉၉၊ ၂၀၀။ ။အံ-၁၀-ပါ-၃၉၄၊ ဋ္ဌ-၃၂၈၊ ဂါထာမျှား။ ။အဘူတကြောဓေနု ပန ပရိမုတ္တောနာမ နတ္ထိ၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခြင်းဘေးမှ လွတ်သူမရှိကြောင်း။ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၃၆၊ ပါ-၇၊ ဟိရိသုတ်။ ။(ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြခဏ်းဌ်လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

ဝ-သဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်မျှား။ ။မာ-ဣတိပဋ္ဌိသေဓေ နိပါတော၊ ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၇၄၊ ပါ-၁၀၉။ ။ဋ္ဌ-၃၄၃။ ။ဣတိ-ဋ္ဌ-၇၀၊ ပါ-၂၀၅။ ဋ္ဌ-၂၆၆၊ ပါ-၂၅၃။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၁၄၄၊ ပါ-၃၁၀။ ။မာ-ဣတိ-စဒ္ဒေါ ဝုစ္စတိ၊ (ပုဏ္ဏမ ပုန်အဖွင့်)၊ ပဏ်-၃-ဋ္ဌ-၅၀၊ ပါ-၆၆။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၂၇၊ ပါ-၄၄။

ဝဂ္ဂိယဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၁၄၊ ဥတေနမင်း၏ မိဖုရားအကြောင်း။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၇။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၆၊ ၃၀၈။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၃၊ ၂၈၉။ ။မာဝဂ္ဂိယသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၄၀၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၅၃၊ မာဝဂ္ဂိပုဏ္ဏားကြီးက သမီးမာဝဂ္ဂိကို ဘုရားရှင်အား ပေးအပ်ရာတွင် ဘုရားရှင်တ ခြေနှင့်ပင် မထိလိုကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ မှားယွင်းစွာယူကြပုံ၊ ငြင်းခုံကြပုံ အကြောင်းကိုလည်း ဟောထားတော်။ ။မာဝဂ္ဂိယသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ မဟာနိ-ပါ-၁၄၀၊ ဋ္ဌ-၂၆၃၊ အေးငြိမ်းကြောင်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထား၏။

ဗာတဂ်ရသေ့ဝတ္ထု။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၄၁၊ ဋ္ဌ-၄၈။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၄၆၉ ဋ္ဌ-၂၂၁၊ ။သုတ္တ-ပါ-၂၉၉၊ ၃၀၀၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၇။ ။မာတင်စရိယ၊ စရိယာ-ပါ-၄၀၄၊ ဋ္ဌ-၁၄၉၊ သူတစ်ပါးတို့၏ မာနကို

လိုက်၍ ချိုးနှိမ်ခဏ်း။ ။မဲ့တင်ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ဌ–စ–အုပ်–၃၇၆၊ဒိဋ္ဌမင်္ဂလိကာ မာနခဲ့သောဌေးသမီးကို ချိုးနှိမ်ပုံ၊ဥတေနမင်းက ပစ္စုပ္ပန်–အတိတ် နှစ်ဘဝလုံး၌ ရသေ့ရဟန်းတို့ကို ညှင်းဆဲပုံကိုလည်း ဟောတော်း။ ။ရင်းမာတင်ရသေ့မှာ မင်းစေတို့သတ်၍ သေရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ဌ–စ–အုပ်–၃၉၀။

မာတုဂါမနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။မာတုဂါမသံယုတ္တ၊သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၃၆၊ ဌ–၁၂၅။ ။မာတုဂါမသဒ္ဓေါနာမ ပုရိသေ ခေါဘေတ္တာ တိဋ္ဌတိ၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၂၁၀။ ။သက္ကဋ္ဌကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၈၊၃၁၀။ ။မာတုဂါမသဒိသံ ပုရိသာနံ ဗဟုနံ နတ္ထိ၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆၊ ပါ–၁၉၊ ၂၀။ ။မာတုဂါမော ဟိ သရသမ္ပတ္တိ-ရတော၊ ၂–ပါ–၇၄၊ ဌ–၅၆၊ မိန်းမတို့မှာ အသံကောင်းသည်ကို နှစ်သက်ကြ၏ ဟူလို။ ။မာတုဂါမော ဟိ မန္ဒပညော၊ တသ္မာ နိစ္စံ ဓမ္မဿဝနံ ပဟူပကာရံ၊ ၂–ဌ–၆၀၊ပါ–၇၅။ ။မာတုဂါမောနာမ လောလော ဟောတိ၊ ဌ–၂၁၉၊ပါ–၄၁၉။ ။မာတုဂါမမှန်သမျှ ဗြဟ္မစရိယ၏ အန္တရာယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၀၄၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၄၊ ဣတ္ထိနာမ သဗ္ဗာပိ ဗြဟ္မစရိယဿ ပါရိပန္ထိကာ၀။ ။ဘဒ်ဟ–ဌ–၂၀။ ။မာတုဂါမ တို့၏အပြစ် ၅-ပါးကို ဟောသော ကဏ္ဍသပ္ပသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၀၂၊၀၃။

မာတုဂါမနှင့်ရဟန်းတို့ မနီးစပ်ရန်။ ။မာတုဂါမတို့အပေါ်၌ ရဟန်းတို့ စိတ်ထားရမုံ၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၂၉၊ဌ–၃၉။ ။ရင်းတို့နှင့် တယောက်ချင်းချင်း စကားမပြောရန် ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၇၄၊ ပါ–၁၁၆။ မာတာပုတ္တသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၅၉၊၆၀၊ဌ–၂၇၊မာတုဂါမတို့နှင့် အာရောမဝင်ရန် ဆုံးမသော ဂါထာများ။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ဌ–မ–အုပ်–၄၉၂။ ။မ-နှင့်နီး ပျက်စီးရာတိုင်ကြောင်း၊ ဏေရ–ပါ–၂၂၇၊ဌ–ဂ–အုပ်–၁၂၂။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၅၊ဌ–၁၇၀၊မာတုဂါမတို့နှင့် နီးစပ်ခြင်းအပြစ် ၅-ပါး။ ။မာတာပုတ္တသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၆၀၊ ဌ–၂၇။ ။

မာတုဂါမတို့ကို ပေးထားသော ဥပမာများ။ ။မာတုဂါမနှင့် ဘိလူးမတို့ တူလှကြောင်း ဥပမာပေးထားပုံ၊ဣတိ–ပါ–၂၇၁၊ဌ–၂၄၆၊၃၃၀။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၉၊၁၂၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၆၄၊၅၊ အမည်အမျိုးမျိုး ပေးထားပုံ။ ။ဝလာဟကဿဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ဌ–ဒု–အုပ်–

ဘဝ၆။ ။ဂါဟာရကွာသောတိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ မာတုဂါမယောတံ အဓိဝစနံ၊ သဒ္ဒါ–သံ–ပါ–ဒုဒ်ဂုဒ်ဒ–ဒုဒ်။ ။နေတ္တိ–ဒ–၂ဂ၅၊ ပါ–ဘဒ္ဒ။ ။မာတုဂါမ်ယော၀ သမ္မာ၀ဒမာနော ၀ဒေယ္ယ။ သမန္တပါသော မာရ၊ သာတိ၊ အံ–၅–ပါ–ဒ၀၊ ဒ–၂ဂ၊ မာတုဂါမမှာ မာရ်မင်း၏ ကျေးကျွန်ဖြစ်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။ ။သုသုကာဘယန္တိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ မာတုဂါမယောတံ အဓိ-၀စနံ။ အံ–၄–ပါ–ဂ၄၁။ ဒ–ဘ၁၁။ ဤ၌ မာတုဂါမမှာ မိကျောင်းနှင့် တူ၏–ဟုဟောထား၏။

မာတုပေါသကသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–ဘဂဘ။ ဒ–၂ဂ၄။ မိဘကိုပြုစု လုပ်ကြွေးရကျေးဂါထာ။ ။မာတုပေါသကစရိယ။စရိယာ–ပါ–ဘ၉၉။ ဒ–ဘဘ၊ သင်္လကို ဖြည့်ကျင့်၍ မိခင်ဆင်မကို လုပ်ကျွေးသော အလောင်းတော်ဆင်မင်း။ ။မာတုပေါသကဇာတက၊ ပါ–ပ–ဒုပ်–၂၂၆၊ ဒ–စ–အုပ်–၉၁။ ။မာတုပေါသကဂိဏ္ဍဇာတက၊ ပါ–ဘ၅၈၊ ဒ–တ–အုပ်–၃ဘ၀။ ။

မာနနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–ဘ၆၆၊ ဒ–၄၆၇၊ အကျယ်ပြဆိုစား၏။ မာန ၉–မျိုး၊ ဟီနမာန၊သဒိသမာန၊ သေယျမာန၊ အရင်းခံသုံးမျိုးကို အချင်းချင်းပွားလျှင် မာနပေါင်း–၉–မျိုးဖြစ်၏။ ယာ၀ဘာ၀မာန–၃–မျိုး၊ အယာ-ထာ၀မာန–၆–မျိုး။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–ဘ၂၅၊ ဒ–ဒု–အုပ်–၃ဘ။ ။ဂ–မျိုး–ပါ–ဘ၂၄၊ ဒ–၂ဂ။ ။အဘိ–၂–ပါ–ဘ၆၉၊ ဒ–၄၆၉။ ။၉–မျိုး၊ ဒိဿ-၃–ဒ–ဘ၇၂၊ ပါ–ဘဂဘ။ ။ဣတိ–ပါ–ဘ၉ဂ၊ ဒ–၄ဂ။ ။သုတ္တ–ဒ–ပ–အုပ်–ဘ၇၊ ပါ–၂ဂ၀။ မာနသံယောဇနနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–ဘ–ပါ–၂၂၅။ ဒ–၄၀၃။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–ဘ၀၊ ဒ–၄၄၊ အရင်းခံသုံးမျိုး။ ။ မာနအမျိုးမျိုးကို ဟောထားတော်မူပုံ၃ဒ–ပါ–၂၀၅။ ။မဟာနိပါ-၆ဘ၊ ၃၃၆၊ ဒ–ဘဂ၀။ ။ပရိယာယ်အားဖြင့် ၂ မျိုး၊ ကုသိုလ်မာန၊ အကု-သိုလ်မာန၊ နေတ္တိ–ပါ–ဂ၃၊ ဒ–ဘ၄ဂ။

ဘ။ သေယျမာန်....ဂုဏ်-အမျိုးဇာတ်–ပညာ–ပစ္စည်းဥစ္စာ–အဆင်း–သား-ချင်း–ခြေရုံစသည်အားဖြင့် သူတပါးထက် မြတ်၏ဟု ထင်မှတ်ထောင်လွှားခြင်း။

၂။ သဒိသမာန်....ထိုထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်စသည်အားဖြင့် သင်တို့နှင့် ငါမှာ အတူတူသာတည်းဟု ထင်မှတ်ထောင်လွှားခြင်း။

၃။ ဟီနမာန်....ငါက သင်တို့အောက်ကျသော်လည်း သင်တို့ကို ဘာအရေး စိုက်ရမလဲဟု ထင်မှတ်ထောင်လွှားခြင်း၊
သေယျဟူ၀ဂ္ဂိုလ်၌...သေယျမာန်၊ သဒိသမာန်၊ ဟီနမာန်၊ ၃–မျိုး။

သဒ်သပုဂ္ဂိုလ်၌....သဒ်သမာန်၊ သေယျမာန်၊ ဟီနမာန်၊ ၃–မျိုး။ ဟီနပုဂ္ဂိုလ်၌.. ဟီနမာန်၊ သေယျမာန်၊ သဒ်သမာန်၊ ၃–မျိုး။

ဤသို့–၃–မျိုးစီဖြစ်တတ်ရကား မာနပေါင်း ၉–မျိုးရှိ၏။ သေယျ-ပုဂ္ဂိုလ်၌ သေယျမာန်ဖြစ်ခြင်း။သဒ်သ ပုဂ္ဂိုလ်၌.. သဒ်သမာန်ဖြစ်ခြင်း။ ဟီနပုဂ္ဂိုလ်၌....ဟီနမာန်ဖြစ်ခြင်း။ ဤသုံးမျိုးသည် ယာထာဝ မာန-မည်၏။ ဟုတ်မှန်သော မာနဟူလို ကျန်–၆–မျိုးသည် အယာထာဝ-မာနမည်၏။ မဟုတ်မှန်သောမာနဟူလို။ ။

မာနအပြစ်ပြဂါထာမျှား။ ။မာနသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၁၉၆၊ ၌–၄၇။ ။ မာနပရိညာသုတ်၊ ပါ–၁၉၈၊ ၌–၅၂။ ။ထေရ–ပါ–၃၅၂၊ ၌–ဒု–အုပ် ၄၅၃။ ။ပါ–၃၆၉၊ ၌–၅၂၅။ ။သုပ္ပိယ မထေရ် ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ–၂၂၇၊ ၌–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ မာနကြီးသူတို့ အမျိုးယုတ်သို့တတ်ကြောင်း။ ။ထေရီ–၌၊ ၂၀၇၊ပါ–၄၀၆၊ ပုဏ္ဏကျွန်မ။ ။ ပုဏ္ဏိကာ-ထေရီအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၄၊ ဂါထာနံပါတ်–၁၈၇။ ။ ဥပါလိထေရ်အလောင်း၊ ပါ–မ–အုပ်–၇၉၊ ၌–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။စူဠနီ–ပါ–၆၀။ ၌–၁၄။ ။

မာနကြီး၍ ပျက်စီးရုတ်ခိုင်ခဲ့ကြသော ဝတ္ထုမျှား။ ။သာကိ၀င်မျှား၊ ဓမ္မ–၌–ပ–အုပ်–၂၂၁။၂၂၆။ ။ဝိနီလကျီးအကြောင်း၊ ဇာတက ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ၌–ဒု–အုပ်–၃၄။ ။သဗ္ဗဒါဋ္ဌိဇာတက–ပါ–၆၇၊ ၌–၂၂၂၊ မြေခွေး။ ။သစ်တောက်ဌက်၊ ကန္ဒဂလကဇာတက၊ပါ–၅၆၊ ၌–၁၄၈။ ။ဇမ္ဗုဇာတက၊ ပါ–၁၁၁၊ ၌–တ–အုပ်–၁၀၃၊မြေခွေး(ဒေ၀ဒတ် အလောင်း)။ ။သုဇာတ ဇာတက၊ ပါ–၉၆၊ ၌–၁၉၊ဆီးသီးသယ်ဖြစ်ခဲ့ ဖူးသော မိဖုရား။ ။မာနကြီးလှသော ဂေါတမ ဘုရားအလောင်းကို အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကြွလာ၍ ချီးနှိမ်ပုံ၊ ဇာတက–၌–စ–အုပ်–၃၂၈။ ။ မာနကြီးပျက်စီးရုတ်ခိုင်ဟူသော ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၆၊ ၌–ပ–အုပ်–၁၅၄။

မာနမထားထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်မျှား။ ။မာနကြီးလှသော ပုဏ္ဏားအား မာန-မထားထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှားကို ဟောသော မာနတ္ထဒ္ဒသုတ်၊ သဂါထာ-သံ–ပါ–၁၇၉၊ ၌–၂၄၂၊ မိဘ ဆရာသမားစသည်တို့အပေါ်၌ မာနမထား ရဟူလို။ ။ပုရောဟိတပုတ္တဇေန္ဓတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၈၇၊ ၌–ဒု-အုပ်–၁၀၆။

ဟာနကိုချိုးနှိမ်ရန် ဟောထားတော်မူပုံများ။ ။ပရိယတ္တိမာနကို ချိုးနှိမ်ရန် ဟောထားသော မူလပရိယာယသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၊ ၁၇။ ။မူလပရိယာယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၃၆။ ။ အံ–၃–ဋီ–၂၃၇။ ။မာနကို ပယ်နိုင်ရန်ဟောသော သောဏသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၉၊ ဋီ–၂၅၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၁။ ဋီ–၃၂၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၀၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၆။ ။ဝဏ္ဏသထေရ် ဟောသော ဂါထာများ၊ ထေရ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၅၁၅။ ။အလောင်းတော် မာတင်ရသေ့က သားမဏ္ဍာဗျု၏ မာနကို ချိုးနှိပ်ပုံ၊ စဏ်–၂–ဋီ–၅၇။ ။ရသေ့တစ်ဦး၏ မာနကို ချိုးနှိမ်ပုံ ဋီ–၅၉၊ ၆၀။ ။မာနကိုချိုးနှိမ်ရာ၌ နမ္ဗုနာယူစရာဝတ္ထုများ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၈၉၊ ဘဒ္ဒိယစရိယာ သာကိုဝင်မင်းသား ၆ ယောက်။ ။ ပေါ်ဦးလမထေရ်ကြီး၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၆၂။ ။မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကြီး၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၃။ ။မဟာနာဂမထေရ်ကြီး၊ ဒု–အုပ်–၂၇၁။ မာနကြောင့် မတုန်လှုပ်သော ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၅၂၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၅၃။

ဟာနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနုက်များ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။ ၄-နက်၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၈၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၂၊ ဋီ–၁၅၅။ မဟာနိ–ပါ–၂၊ ၃၁၇၊ ဋီ–၁၉၊ ၂၅၁။ ။အဘိ–၁–ဋီ–၁၈၄၊ ပါ–၁၈။ ။ ဣတိ–ဋီ–၅၈၊ ပါ–၂၀၁၊ (စိတ္တ၊သမ္ပယုတ္တက ဓမ္မ၊ အရဟတ္တ သုံးနက်)။

မာနကူဋဋ္ဌသုံးမျိုး။ ။(တိုင်းတာမှု၌ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်း သုံးမျိုး-ဟူလို၊ ဟဒယဘေဒ၊ သိခါဘေဒ၊ ရဇ္ဇုဘေဒ)၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၃၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၄။ ။အံ–၄–ပါ–၅၁၀၊ ဋီ–၃၇၈၊ (ကူဋဋ္ဌခဏ်းဌီလည်းရေးခဲ့ပြီ)။

မာ ပမာဏတ္ထ သိက္ခဝေ၊မာ ပစ္ဆာ ဝိပ္ပဋိသာ ရိနော အဟုဝတ္ထ၊အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ ဟူသောစကားတော်အဖွင့်။ ။သဌာ – သံ–ပါ–၅၃၅၊ ဋီ–၁၄၈။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၅၆၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၆၉။ ။၃–ပါ–၃၅၂။ ။အံ–၅–ပါ–၁၃၁၊ ဋီ–၃၃။ ။(ဒီဃ–၂–ပါ–၅၂၇၊ ဋီ–၁၈၅၊ သီးခြား)။

မာယာပုဒ်ကိုဖွင့်ပြခက်း။ ။အကျယ်၊ မဟာနိ–ပါ–၆၁၊ ဋီ–၁၇၉၊ ဝဠုနာနိကတိ စသောပုဒ်များအဖွင့်၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋီ–၃၆၁။ ။မာယာနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၇၂၊ ဋီ–၄၇၄၊ မာယာဟူသည်မှာ....လှန်ကျူးမိသော အပြစ်ကိုသူတစ်ပါးတို့မသိအောင် ဖုံးထားမှုတည်း။

မာရ်စစ်သည် ၁၀-တပ် ဂါထာ။ ။ဣတိ–ပါ–၂၂၂၊ ဋီ–၁၆၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၄၂၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ထေရ–ဋီ–ပ–အုပ်–၆၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၁၄။ ။ မဟာနိ–ပါ–၇၃၊ ဋီ–၂၀၂။ ။မာရသေနပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ–၁၃၅။ ။ကိလေသ

သေနာပတိနှာ မာရေနသသင်္ဂါမေ ဃောသိတေ ဝိယ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၃၊ ပါ-၃၃၉။

(၁) ကာမ.... ကာမဂုဏ်ငါးပါးဌာ် တပ်နှစ်သက်မှုရှိ။

(၂) အရတီ... ကောင်းမှုဌာ် မမွေ့လျော်ခြင်း။

(၃) ခုပ္ပိပါသ.... ဆာလောင် မွတ်သိပ်တပ်ခြင်း။

(၄) တဏှာ... စားသောက်ဖွယ်ကို ရှာမှီးခြင်း၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်း။

(၅) ထိနမိဒ္ဓ... စိတ်စေတသိတ်တို့ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း။

(၆) ဘီရု.... ကြောက်လန့်ခြင်း။

(၇) ဝိစိကိစ္ဆာ .... ရတနာသုံးပါးစသည်ဌာ် ယုံမှားသံသယရှိခြင်း၊

(၈) မက္ခ-ထမ္ဘ...ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြုတတ်ခြင်း၊ ခက်ထန်ခြင်း။

(၉) လာဘသက္ကာရ- သိလောက- မိစ္ဆာလဒ္ဓ .... မတရားသဖြင့် ရအပ်သော လာဘ်၊ ဖကျော်စောမှု၊ အပူဇော်ခံရမှုများ။

(၁၀) အတ္တုက္ကံသန-ပရဝမ္ဘန.... ကိုယ့်ကို မြှောက်ပင့်၍ သူတစ်ပါးကို နှိမ့်ချတတ်သော သဘောထားယုတ်မာမှု။

မာရုပါရသုတ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၀၆၊ ဌ-၁၅၇။ (ပ-ဒု) ။သဌာ-သံ ပါ-၃၁၁၊ ဌ-၃၃။ ။ မာရကထာ၊ ဝိ-၃-ပါ-၂၇၊ ၂၉၊ ဌ-၂၄၈၊ ၂၅၂၊ မာရ်မင်းကျော့ကွင်းမှ လုံးဝလွတ်ကင်းပြီးဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင်မိန့်ကြား တော်မူသော ဂါထာများ။ ။မာရ်မင်း၏ ကျော့ကွင်းမှလွတ်သော, မလွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲဟောထားပုံ၊ နိဝါပသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၀၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၆၅။

မာရ် ၅-ပါးကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၅၄၊၁၅၉၊ ဌ-၃၀၈၊ဤ၌ခန္ဓာ ၅-ပါးကို မာရ် ၅-ပါးဟု ဟောထား၏၊ မာရသုတ်။ ။ဥဒါန-ဌ-၁၉၅၊ ပါ-၁၁၆၊ ([1]ကိလေသမစ္စရ်၊ [2]အဘိသင်္ခါရ်၊ [3]ဒေဝပုတ္တမာရ်၊[4] ခန္ဓမာရ်၊[5]မစ္စုမာရ်)။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၀၄။ အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၉။

(၁) ဝေစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာသည် ကိလေသမာရ်မည်၏။

(၂) ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည် အဘိသင်္ခါရမာရ်မည်၏၊

(၃) မာရ်နတ်သည် ဒေဝပုတ္တမာရ်မည်၏။

(၄) ခန္ဓာငါးပါးသည် ခန္ဓမာရ်မည်၏။

(၅) သေခြင်းတရားသည် မစ္စုမာရ်မည်၏။

ဤမာရ် ၅-ပါးအလိုသို့ လိုက်ရတတ်သော အကြောင်းများကို ပြုသောဂါထာ၊ နေဘို-ပါ-၇၁၊ ဌ-၁၄၂၊ ၁၄၅။ ။ခုဒ္ဒက-ဌ-၁၃၀။ ။ မာရ် ၅-ပါးနှင့် စစ်တိုက်ရသည် မည်ကြောင်းဟောသော ဒေဝသဒ္ဒသုတ်။ ဣတိ-ပါ-၂၃၆၊ ဌ-၂၃၉၊ ရဟန်းပြုနှုန်း ကြုံစည်သောအခါ တရားအား ထုတ်သောအခါများတည်း၊ အရေဟတ္တဖိုလ်ရသော အခါ၌ကား စစ်ကို အောင်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နတ်များက ကောင်းချီးပေး၍ ရှစ်ခိုးကြသော ဂါထာများ။

မာရ်မင်းနှိပ်စက်ခံရသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မခံရသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၇၊ ၂၇၄။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၈၇၊ ၂၈၈။ ။ပေဋကေ-ပါ-၂၁၂။ ။နေတ္တိ-ပါ-၇၁၊ ဌ-၁၄၂။ ။မာရဓေယျသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၃၀၊ ဌ-၁၉၁၊ ရဟန္တာ ဖြစ်မှသာ မာရ်မင်းပိုင်နက်မှ လွတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၃၂။ ဌ-၂၄၆၊ ဆီလ-သမာဓိ-ပညာ သုံးပါးကို ကောင်းစွာ ပွားများလျှင် မာရ်မင်းပိုင်နက်မှလွတ်ကြောင်းဟောထားသောဂါထာ။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၄၀၊ ဌ-၃၄၊မာရ်မင်း၏ တပည့်မဟုတ်တော့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ ပါ-၁၅၁၊ ဌ-၄၂။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၄၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၄။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၂၁၊ ဌ-၂၁၆၊ ဂါထာများ။ ။မာရသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၈၈၊ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကိုပွားလျှင် မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်နင်းနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာရ်နတ်ကြီး၏ အမည်များကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၄၀၊ ဌ-၃၄။ ။ မဟာနိ-ပါ-၃၉၁၊ ဌ-၄၀၆။ ။ဥဒါန-ဌ-၃၃၃။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၁၄၅၊ ပါ-၈၇။ ။နမူစိပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၅။ ။မာရ-တဏှာ အဓိပတိ အနန္တဂူ-နမုစိ ပမတ္တ-ဗန္ဓု ပါပိမ အန္တက။

မာရ်နတ်ကြီးမှာ ခေါ်ပြသမျှယ်သာ။ ။ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုး အနှောက်အယှက်ပေးနေသော မာရ်နတ်ကြီးမှာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီဘုံ၌ နတ်မင်းမဟုတ်ဘဲ သူပုန်ခေါ်ပြသမျှယ် စိုးစံနေသော မထင်ရှားသော နတ်သားသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်-ခ-ပါ-၂၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၅။ ။ သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၉။ ။၂၂၂-ဌ်ကား ဟစ်မျိုးဖွင့်ပြထားပြန်၏။

မာရ်နတ်မင်းအစစ်။ ။မာရ်နတ်မင်းမှာ ဝသဝတ္တီအမည်ရှိ၍ နတ်ပြည် ၆-ထပ်ကို အစိုးရကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မာရောနာမ မဟာနုဘာဝေါ ဆကာမာဝစရိယရော ဝသဝတ္တီ၊ ဤနတ်မင်းကား ဘုရားရှင်အား နှောက်ယှက်နေသော မာရ်နတ်မဟုတ်၊ ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၆။ ။ဤတိ—ဌ—၃၄၈။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၂၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၈။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၅၇။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၉၈။ ။မဟာနိ—ဌ—၂၅၉၊ ပါ—၁၃၉၊ (သမာရကပုဒ်အဖွင့်)။ ။

မာရ်နတ်ကြီး ဘုရားရှင်အပေါ် ဌာ်အပြစ်ရှာနေပုံ။ ။ထိုသို့ ရှာနေသော်လည်း မတွေ့ကြောင်း၊ (ပဉ္စနိကာယ-ဘုရားအခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မာရ်နတ်ကြီး အလောင်းတော်ထံ စစ်ချီလာပုံ။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၄၃၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၉၊ မြေကြီးက သက်သေခံ၍ မာရ်စစ်သည်တို့ ထွက်ပြေးကြရကြောင်း။ ဌ—၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ—ဌ—၁၀၊၃၃၇။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၇၅၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဇာတက—ဌ—မ—အုပ်—၈၃၊ အကျယ်။ ။ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၈၈။ ။မာရ်နတ်ကြီးစစ်ရှုံးသဖြင့် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့် မြေကြီးပေါ်တွင် ဒုတ်ချောင်းဖြင့် အကြောင်း(၁၆)ကြောင်း ရေးဆွဲနေကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊အကျယ်၊အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၂။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—၁၇၁၊ ဤ၌သာမည်ပြထား၏။ ။မာရ်နတ်ကြီး၏သမီးသုံးယောက်တို့က ဘုရားရှင်ကို အမျိုးမျိုးဖြားယောင်းကြပုံ၊ မာရဓီတုသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၂၅-ဌ-၁၇၁။ မာရဓီတုဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၆။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်—၉၃။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၁။ ။

မာရ်နတ်ကြီး နှောက်ယှက်ပုံများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မာရသံယုတ္တ၊သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၄၊ ၁၁၃၊ ဌ—၁၅၅၊ ဘုရားရှင်အား အမျိုးမျိုးခြောက်လှန့်ပုံ နှောက်ယှက်ပုံများ။ ။မြေယောင်ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်လှန့်ပုံ၊ သပ္ပသုတ်၊ ပါ—၁၀၇၊ ဌ—၁၅၈။ ။ခွေးယောင်ဖန်ဆင်း၍ သပိတ်ကိုခဲ့ခဲ့ဟု လာပုံ၊ ပတ္တသုတ်၊ ပါ—၁၁၄၊ ဌ—၁၆၃။ ။လယ်သမားယောင်ဖန်ဆင်း၍ တရားပွဲလာနှောက်ယှက်ပုံ (နတ္ထိစက္ခု၊ နတ္ထိရူပါ-စသည်ဖြင့်) ကဿကသုတ်၊ ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၁၆၅။ ။သုဘသုတ်၊ ပါ—၁၀၅၊ ဌ—၁၅၇၊ သုဘ-အသုဘ အာရုံများကို ဖန်ဆင်းပြ၍ခြောက်လှန့်ပြပုံ။ ။ပါသာဏသုတ်၊ ပါ—၁၁၀၊ ဌ—၁၆၁။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၂၄၊ ဘုရားရှင်အား မင်းပြုရန်တောင်းပန်ပုံ၊ ချမ်းသာကြောင်းအကျင့်ဂါထာ။ ။၃၉၄။ ပါရ-အပါရ ခွဲ၍ဘုရား

ရှင် ဖြေကြားတော်မူပုံ။ ။မဟာသမယသုတ်ဟောစဉ်နှောက်ယှက်ပုံ။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၉၊ ဋ–၂၇၇။ ။ဝေရဉ္ဇာပြည်ဇွင် ဝါဆိုတော်မူသော အခါ ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းမရအောင် နှောက်ယှက်ထားပုံ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၇၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၆။ ။ခမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၇၊ ပိတိအစာဖြင့် နေနိုင်ကြောင်းဟောထား၏။ ။မာရတဇ္ဇနိယသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၇၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၁၂၊ မာရ်နတ်ကြီးက အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏ ဝမ်းတွင်းဝင်၍နှောက်ယှက်ပုံ၊ ဒုသီမာရ်နတ်အကြောင်းကို ပြန်ပြောပြပုံ၊ ကကုသန္ဓဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် လူတို့အထင်အမြင် လွဲအောင် ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီတို့အပေါ် အမျိုးမျိုးနှောက်ယှက်ခဲ့ဖူးပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။ဒုသီမာရ်နတ်ကြီး အဝီစိငရဲ၌ခံရပုံ ဟောပြခက်း၊ ထေရ–ပါ–၃၆၅၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၄၉၄။ ။မာရယာစနကထာ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၂၊ ဋ–၂၉၆၊ ဘုရားရှင်အား အဋ္ဌမသတ္တာဟာကပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် တောင်းပန်ခဲ့ပုံ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၇၇၊ ဋ–၁၄၅။ ။မာရ်နတ်ကြီးက ဗကပြဟ္မာ၏ စကားကို လိုက်နာရန် ဘုရားရှင်အား တိုက်တွန်းပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၀၂။ ။သူ့နယ်မြေမှ ပြဟ္မာတစ်သောင်း လွတ်ထွက်သွားသည့်အတွက်ဘုရားရှင်ကို ဒေါပွနေပုံ၊ တရားမဟောရန်လည်း တောင်းပန်ပုံ၊ ပါ–၄၀၆၊ဋ–၃၁၂။ ။မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားရှင်အား ပရိနိဗ္ဗာန်စံရန် လျှောက်ထားပုံကို ဟောသော စေတိယသုတ်၊မဟာ–သံ–ပါ–၂၂၆၊ ဋ–၂၇၂၊ ဘုရားရှင်က အာနန္ဒာမထေရ်အား ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို ပွားများ ဖန်များလျှင် အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်နိုင်၏ဟု အရိပ်အမြွက်မျှ အမိန့်ရှိသော်လည်း မာရ်နတ်ကြီး နှောက်ယှက်မှုကြောင့် ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို မသိနိုင်ခဲ့ကြောင်း။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက အရှင်အာနန္ဒာအား နှောက်ယှက်ပုံများ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၂၇၃၊ စေတိယသုတ်၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးတွင် အရိပ်အမြွက်မိန့်တော်မူသောစကားကို မရိပ်မိ မသိစေရန် မာရ်နတ်ကြီးက မေ့လျော့အောင် နှောက်ယှက်ထားပုံ။ ။အံ–ဂ–ပါ–၁၂၉၊ ဋ–၂၄၇၊ဘူမိစာလသုတ်။ ။နိမိတ္တောဘာသကထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၈၆၊ ဋ–၁၃၉၊ ၁၄၄။ ။အာယုသင်္ခါရောဿဇနသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၂၊ ဋ–၂၉၅။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက အခြားဗုဒ္ဓနန်းတော်များအား နှောက်ယှက်ပုံ။ ။မာရဝဏ္ဏု၊ ခမ္ဘ–ဋ–ဒု–အုပ်–၃၄၈၊ အသျှင်ရာဟုလာအား ဆင်ယောင်ဖန်ဆင်း၍ ခြောက်လှန့်ပုံ။ ။ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၄၆၁၊ ရဟန်းယောင်ဖန်ဆင်း၍ မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ လက်ကိုဆွဲကိုင်ရာ ၎င်းမာရ်နတ်၏ လည်ပင်းတွင်

ခွေးသေကောင်ပုဂ် စွပ်ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် ထိုပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးလိုက်သော သာဒီမတ္တိယမထေရ်။ ။သမ္မဟုလသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၁၆၆၊ ရဟန်းတော်မျှားအား ကာမဂုဏ်ခံစားကြရန် ပုဏ္ဏားအိုယောင်ဖန်ဆင်းပြီးလာ၍ တိုက်တွန်းကြပုံ၊ သို့သော် မရပါလေ။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက ဘိက္ခုနီတို့အား နှောက်ယှက်ပုံမျှား။ ။ဝိဇယာ ဘိက္ခုနီထံ လူပျိုလာလှည့်ပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၁၊ ဌ–၁၇၆။ ။ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီထံ လာ၍ခြောက်လှန့်ခဏ်း၊ ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၁၇၆။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၄၊ ဌ–၂၀၅။ ။ဘိက္ခုနီသံယုတ္တ အကုန် ဣန္ဒြိယဉ်းနှင်နှင်သာတည်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၂၉–မှ–၁၃၃–အထိ၊ ဌ–၁၇၄–မှ–၁၇၈–အထိ။ ။သေလာထေရီတံ ကာမဂုဏ်ခံစားရန် လာ၍ တိုက်တွန်းပုံ၊ ထေရီ–ပါ–၃၈၆၊ ဌ–၆၆။ ။သောမာထေရီထံလာ၍ကဲ့ရဲ့ပုံ၊ ပါ–၃၈၆၊ ဌ–၆၈။ ။ဒေမာထေရီထံ ကာမဂုဏ်ခံစားရန်လာ၍တိုက်တွန်းပြန်ပုံ၊ ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၃၉။ ။စာလာထေရီထံ၊ ပါ–၃၉၉၊ ဌ–၁၇၀။ ။ဥပစာလာထေရီထံ၊ ပါ–၄၀၀၊ ဌ–၁၇၂။ ။သီသုပစာလာထေရီထံ၊ ပါ–၄၀၁–၊ ဌ–၁၇၄။ ။

မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားထူးမရကြစေရန် နှောက်ယှက်ရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၅။ ။ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၆။ ။

မာရ်နတ်ကြီးကနှောက်ယှက်နိုင်သူများ။ ။မာရ်နတ်ကြီးက သတိမေ့လျော့အောင်ရှုးသွပ်အောင်စသည်ဖြင့် နှောက်ယှက်ခံရသူမှာ ဝိပွဿနာသ ၁၂-ပါးကို ကုန်စင်အောင် မပယ်နိုင်သေးသူတို့သာ ခံကြရ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၄၇၊ ဌ–၂၇၊ ၂–ဌ–၁၄၅၊ ပါ–၈၆။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၈၃၊ ပါ–၂၂၇။ ။အံ–၈–ဌ–၂၄၇၊ ၂၄၈၊ ပါ–၁၂၉။ ။ဥဒါန်–ဌ–၂၉၅၊ ပါ–၁၅၂။ ။အရှုပသမာပတ်ကို ဝင်စားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်ကို မာရ်နတ်ကြီး မယိမ်းနိုင်ကြောင်း မိန့်ထားပုံ၊ အံ–၉–ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၂၈၂။ ။မာရ်နတ်ကြီးမှာ ဗြဟ္မာ့ဘုရားဟိတာ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏ကိုယ်တွင်ဝင်၍ မပူးကပ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၂၊ ပါ–၄၀၂။ ။ဝိပဿနာအခြေခံ၍ သမာပတ်(၈)ပါးကို ဝင်စားနေသော ရဟန်း၏ စိတ်ကိုပင် မမြင်နိုင်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၃–ဌ–၁၁၇၊ ပါ–၁၅၆။ ။

မာရ်သမ္ဘူ၏ သုံးနှုန်းကြပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၁၊ ပါ–၃၁၂။ ။အံ–၆–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–၁၀၆။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–

ဝ၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၂၂၊ မာရိသာတိ ပိယဝစနံ ဂရုဝစနံ သဂါရဝ သပ္ပတိဿာဓိဝစန မေတံ-ဟု ဟောထား၏။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၀၊ ပါ–၄၀၆။

မိခင်ငယ် သားသမီးရောဂါကြည်ယင်ကြောင်း။ ။မိခင်ဖြစ်သူတို့ ပဌမအရွယ်တွင် မွေးဖွားသော သားသမီးတို့မှာ ရောဂါများတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ–၃–ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၉၊ကိုယ်ဝန်ကို လည်း မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲလှကြောင်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသုံးမျိုး။ ။(နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ၊ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ အကရိယဒိဋ္ဌိ သုံးမျိုးကို အကျယ်ဟောထားသော အပဏ္ဏကသုတ်)၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၈၁။ ။နိဒ္ဒေသသုတ်၊ ခဒ္ဒ–သံ–ပါ–၅၉၊ ဋ္ဌ–၂၅၇။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၅၀၊ ပါ–၅၁၆။ ။ပဏ္ဏ–၃–ဋ္ဌ–၉၆၊ ပါ–၁၂၁။ ။အံ–၄–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၈၉။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၅၆။ ။(ဆိုလတ္တံ့သောအရာများ၌လည်းတဲ့လျက်ပြထားတတ်၏)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလေးမျိုး (သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ၊ ကေစ္စသဿတ၊ အမရာဝိက္ခေပ) ကို ဟောသော မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၈၀၊ ဋ္ဌ–၃၅၁။ ။ သဿတော လောကော၊ အသဿတော လောကော စသည်ကို ပြဆိုရောက်၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၁၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၊ ၆။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ အကျယ်ပြဆိုခက်း။ ။ ပါ–၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်။ ။ရှင်း ၆၂-ပါး၏ အပိုင်းအခြား ကို ပြဆိုခက်း၊ ပါ–၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၃။ ။ပဋ္ဌာနယသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၃–ပါ–၁၈၊ ဋ္ဌ–၁၀။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၁။ ။အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၇။ ။ပါဋိလိယသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၂၀၊ ဋ္ဌ–၃၄၊ ပစ်စိတ်တစ်ဒေသအားဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူများကို ကုန်စွာ ရှင်းလင်း ဟောထား၏။ ။မဟာဝိယူဟသုတ္တ နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၀၊ မှားယွင်းစွာ အမျိုးမျိုး ယူဆလာကြပုံ ဟောထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်းများ။ ။၂-ပါး၊ ပရတောဃောသ၊ အယောနိသော မနသိကာရ၊ အံ–၂–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၅၈။ ။သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၂-မျိုးကို ယူကြခြင်းအကြောင်းများကို ပြဆိုခက်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၂

ဌ–၁၉၄။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။ မဟာနိ–ဌ–၃၃၂။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူကြရခြင်းအကြောင်း ဂ-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၃၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃။ ။ကြံဆ၍သာယူကြ ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၆၃။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၆၊ ဌ–၉၉။ ။ ၁၀-မျိုး၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး၏ အကြောင်းများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၃၀၊ ဌ–၁၁၄၊ ဖဿပစ္စယ ဝါရ၀ဏ္ဏနာ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဒ်၏ လက္ခဏ ရသ စသည်လေးချက်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ–ဌ–၁၃၉၊ ပါ–၃၇၊ ၎င်းပုဒ်၏ပရိယာယ်ပုဒ်များအဖွင့်။ ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၃၂၃။

မိစ္ဆာ၀ါဒီတို့၏ အယူများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နိဂဏ္ဌ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ အာဇီ၀ကတို့၏ အယူ၀ါဒကိုပြသော တိတ္ထာယတန နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၀၂၊ ဌ–၄၇၀။ ။မိစ္ဆာအယူ၀ါဒ အမျိုးမျိုးတို့ကို ယူလာကြပုံ ပြထားသော အဂ္ဂညပညတ္တိကထာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၃၊ ဌ–၁၄။ ။ပါဠိလိယသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၂၆၊ ဌ–၁၄၆။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူ၀ါဒများကိုချည်းဟောထားသော အဗျာကတသံယုတ္တ၊ ပါ–၃၄၄၊ ဌ–၁၅၀၊ (ဂ်ံ နု ခေါ် အယျ ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ၊ နု ဟောတိ တထာဂတော ပရံ မရဏာ-စသည်ဖြင့်မေးမြန်း မပြေဆိုထိုက်သော ပုစ္ဆာများချည်းဖြစ်၏ ဟူလို။ ။အဂ္ဂိ၀ဿ္ဌသုတ်၊ အကျယ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၃၃။ ။ တိတ္ထာယတနသုတ်၊အံ–၃–ပါ–၁၃၄၊ ဌ–၁၅၅။ ။နာနာတိတ္ထိယသုတ်(ပ-ဒု-တ)၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၃၀၃။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၃၁၃။ ။ ပါ–၁၆၄၊ ဌ–၃၁၄။ ။ဒိဋ္ဌိသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၆-မှ-၁၈၅-အထိ၊ ဌ–၃၁၀-မှ-၃၁၃-အထိ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ လောကကို လှည့်စားကြပုံ၌ဥပမာ ပေးထားပုံ ဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၅၄၊ ၂၅၃။ ။(တိတ္ထိခဏ်း၌လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိခဏ်း၌လည်းကောင်း များစွာ ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

မိစ္ဆာ၀ါဒီတို့ကို လမ်းမှန်ရောက်စေရန် ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါယာသိဘုရင်ခံ၏ နတ္တိကအယူကို အာသျင်ကုမာရကဿပထေရ်က ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖြေချွတ်ပေးတော်မူပုံ၊ ပါယာသိသုတ္တ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၅၃၊ ဌ–၃၉၆၊ မူတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ယ ဗကသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၉၊ ဌ–၂၀၄။ ။တမလွန်လောကမရှိဟူသော မိစ္ဆာ၀ါဒကို ဥဒေါင်းမင်းက ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၂၉၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၃၁။ ။ မိစ္ဆာ၀ါဒီပုဏ္ဏား ၅-ယောက်ကို ချွတ်ခဏ်း၊ မဟာဇောဓိဇာတက၊ ပါ–

ဒု–အုပ်–၄၇၊ ၄၈၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊ ၂၄၉။ ။ကာဏာရိဋ္ဌနဂါးမင်းမှ မိစ္ဆာဝါဒကို ဘူရိဒတ္တနဂါးမင်းက ဖြေရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ–၂၃၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၄၇။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၅၃။ ။အစေလက ကဿပ, နဂ္ဂ-အာဇီဝက ကုသိုလ်, အကုသိုလ်၏ အကျိုးအပြစ်မရှိဟူသော မိစ္ဆာဝါဒ မျှားကို အဂိတိမင်းကြီးအား ပြောပြခဏ်း၊ ပါ–၂၅၉၊ ဌ–၁၁၂။ ။ အမတ်တို့ကလည်း ၎င်းဝါဒကို ထောက်ခံကြပုံ၊ ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၁၁၄။ ။ ရှစ်မင်းသမီးက ၎င်းဝါဒမှားကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၅။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဟာနသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၅၈၊ ဌ–၄၈၊ စက္ခုသောတ စသည်မျှားခဲ့ အနိစ္စအားဖြင့် နှလုံးသွင်းရန်ဟောထား၏။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကျင့်ကြပုံကို ဒေ့မြက်မျှ ပြုဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၂၉၈။ ။ အထင်ကြီးအောင်း ဟန်ဆောင်ကြပုံ၊ ဇ–အုပ်–၂၂၁။

မိစ္ဆာဝါဒီတို့သဘောထား။ ။မိစ္ဆာဝါဒီတို့မှာ အချင်းချင်း အနိုင်ယူတတ်ကြပုံနှင့် သံသရာမှ စင်ကြယ်ကြောင်းကို မှားယွင်းစွာယူထားကြပုံကိုအကျယ်ဟောထားသော စူဠဗျူဟသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–၁၁၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။ ။မဟာဗျူဟသုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–၁၂၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၁။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်း အပြစ်ပြ ဂါထာမျှား၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၄၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၁၊ ၉၊ ၅။

မိစ္ဆာမဂ္ဂင်, သမ္မာမဂ္ဂင် ခွဲပြခဏ်း။ ။မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြင့် ကျင့်လျှင် ကောင်းကျိုးမရှိ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြင့်ကျင့်မှသာ ကောင်းကျိုးရနေကြောင်း ဥပမာအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသော ဘူမိဇသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၁၄၂။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၊ ဌ–၁၅၁၊ အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၂၈၊ ဌ–၃၃၄။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ,မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပစသောပုဒ်မျှားအဖွင့်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။ ။မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ်၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးကို သြရိမတီရေဟု ဟောတော်မူသော သင်္ဂါရဝသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၅၊ ဌ–၃၃၆၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။သြရိမတီရဆုတ်၊ ပါ–၄၄၆။ ။သာမုဝဂ္ဂ၊ နှ သာမုဝဂ္ဂဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၄၅၃၊ ဌ–၃၃၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၈၊ ဌ–၁၀၈၊ အံ–၂–ပါ–၇၀၊ ဌ–၄၅၊ မိစ္ဆာအကျင့်ကို ချီးမွမ်းတော်မမူကြောင်း ဟောထား၏။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ၌ အကျိုးမရှိကြောင်းဟောထားသော နဂ္ဂိုဏ်ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၉။ ။မိစ္ဆာဉာဏ် နှာမ ပါပကိရိယာသု

ဥပါယစိန္တာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၀၊ ပါ—၁၀၃။ ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဘိုးနှင့် မပေါင်းသင်းမိစေရန် သတိပေးသောဂါထာ၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၁၅၀။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအား ပေးလှူရခြင်းအကျိုးမမျှားကြောင်းဟောထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၄၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၇။

မိစ္ဆတ္တဝဂ္ဂ၊ မိစ္ဆတ္တသုတ်။ ။မဟာ—သံ—ပါ—၁၄၊ ဌ—၁၆၈၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါးကို မိစ္ဆတ္တ၊ သမ္မာဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သမ္မတ္တဟု ဟောထား၏။ ။အံ—၁၀—ပါ—၄၂၈၊ ဌ—၃၃၄၊ ဤ၌ မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ဖြစ်ပုံကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ ၈-ပါး။ ။ပါ—၁၁၂၊ ၁၀-ပါး။ ။ နေတ္တိ—ပါ—၃၈၊ ဌ—၁၀၈။ ။၈-ပါး၊ ၁၀-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၃။ ။မိစ္ဆတ္တတိကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၁—ပါ—၂၁၁၊ ဌ—၃၉၂။ ။ အဌကနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၂—ပါ—၄၀၁။ ။ဒသကနိဒ္ဒေသ၊ ၂—ပါ—၄၀၅၊ ဌ—၄၉၅။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထက် ကြီးလေးသောအပြစ် မရှိတော့ကြောင်း။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၁၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၈။ ။ဟာနိ—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—၃၃၅။ ။နေတ္တိ—ဌ—၁၇၃။ ။ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၅။ ။အဘိ—၄—ဌ—၁၀၁၊ ပါ—၁၈၁။ ။ ကေဝမ္မပါဠိ၊ တတိယဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ပါ—၃၅၊ ဌ—၃၇၁။ ။ပဏ်—၂—ဌ—၃၈၊ အညွှန်း။ ။ဣတိ—ဌ—၂၀၈၊ ပါ—၂၃၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၅၇။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ လားရာဂတိမှာ (ငရဲနှင့်တိရစ္ဆာန်) နှစ်မျိုးသာ ရှိကြောင်း။ ။ ပဏ်—၂—ပါ—၅၀၊ ဌ—၇၁။ ။၁—ပါ—၉၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၀။ ။ ပဌမသိလသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၁၃၊ ဌ—၉၈။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ ပါ—၂၃၅၊ ဌ—၂၀၇၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဘဌ—သံ—ပါ—၄၉၅၊ ဌ—၁၄၀၊ ဂါမဏိသံယုတ္တ၌မျှားစွာပါ၏။ ။ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၄၅၇။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၃၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၈။ ။မဟာနိ—ပါ—၆၈၊ ဌ—၁၇၆၊ ၁၈၉။ ။ အံ—၂—ပါ—၆၂။ ။ကေဝမ္မပါဠိ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂ၊ ၁—ပါ—၃၂၊ ဌ—၃၆၀၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အပြစ်မျှားကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ—၁—ဌ—၁၀၀။ ။ပါ—၂၁၇၊ ဌ—၃၂။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ ခံရသောငရဲ၊ ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၅၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၁၄၅။ ။ရင်းတို့အကျင့်မှာ ငရဲသို့ကျရောက်စေတတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ—၁—ဌ—၂၀၇။ ။ပါ—၂၁၇၊ ဌ—၃၂၈၊ နိတတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့မှာ ကေန်မှခေါ် ငရဲကျရောက်ရ၍ ကျန်မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့မှာ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း။ ။အပါယ်လေးပါးတွင် တစ်ပါးပါးဌာ ဖြစ်စေတတ်ကြောင်း၊ ၁—ဌ—၁၀၀၊ ပါ—၁၆။ ။ပါထိကသုတ္တ၊ ၃—ပါ—၆၊ ဌ—၅။ ။ပြိတ္တာ

ဖြစ်ပုံ၊ ပေတ–ပါ–၁၅၀၊ ဋ–၉၄၊ နတ္ထိကဝါဒ အယူရှိသော ဓနပါလ သေဋ္ဌေး ဓနပါလသေဋ္ဌိပေတဝတ္ထု၊ ကုသိုလ်၏ အကျိုးသည် မရှိဟု ယူမှားထားပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အပြစ်ကို ပေးထားသော ဗိဇသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၈၊ ဋ–၃၃၄။ ။နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ (ပေးလှူခြင်းဌာန အကျိုးမရှိ)ဟု အယူရှိသော နန္ဒကစစ်သူကြီးသေ၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ နန္ဒကပေတဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၂၀၁၊ ဋ–၂၂၇၊ ၎င်းပြိတ္တာက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော ပိဋ်လတ္ထုရင်အား (သူ့ကို ဥပမာထား၍ ၎င်းအယူမှားမှ ကင်းလွတ်စေရန်) တရားဟောကြားပုံ။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်ကြသေးပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်ရန် ကုသိုလ်ပြုတတ်ကြသေးပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ–၉၉။ ။ မဟာ–သံ–ပါ–၁၁၊ ဋ–၁၆၆။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၀၃၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၉၈။

မိတ္တနှင့် သုဘဋ္ဌအကွေး။ ။သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၆၄။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၇၅၊ ကောန်မုချ ကောင်းကျိုးကို လိုလားသူသည် မိတ္တမည်၏၊ စိတ်နှလုံးချမ်းသာစေသူ သုဘဋ္ဌမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

မိတ္တဝိန္ဒကလုလင်။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၀၄။ ။ ပါ–၂၄၊ ဋ–၄၃၀။ ။ပါ–၁၃၂၊ ဋ–တ–အုပ်–၁၉၂။ ။မိခင်ကို ပြစ်မှားမိ သင်တုန်းစက် ငရဲ၌ ခံရပုံကိုဟောသော စတုဒ္ဒါရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၁၊ ဋ–စ–အုပ်–၁၊ ၂၊ ကြောက်စရာကောင်းလှသည်၊ (ငရဲပန်း ရှေ့ပန်းထင်သည်)။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၂၊ ဋ–၁၇၇။ ။အသံ–၂–ဋ–၄၅၃။ ။လောသကတ်သဘောရှိ အလောင်းလည်း မိတ္တဝိန္ဒကအမည် ရ၍ ၎င်းမိတ္တဝိန္ဒကကဲ့သို့ပင် သီလအကျိုးကြောင့် ဝေမာနိက ပြိတ္တာ မတ္တိနှင့် နတ်စည်းစိမ် ခံစားရသေးပုံ၊ ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၂၅၆။

မိတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၄၊ ဋ–၈၃ မိတ်ဆွေစစ်ကို ဟောထား၏။ မိတ္တာမိတ္တဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဋ–စ–အုပ်–၁၉၇၊ မိတ်ဆွေနှင့်ရန်သူကို ခွဲပြခဏ်း။

မိတ္တာဌေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၈၂၊ ဋ–၃၇၊ ဆွမ်းနှင့် သင်္ကန်းလှူခဲ့ရကျိုး၊ အပဒါန-ဌီကား ကေပိဏ္ဍပါတ ဒါယိကာထေရီ အပဒါနဟု ရှိ၏၊ ဒ–ပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၁။

မိဘကျင့်ဝတ်ငါးပါး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၄၊ ဌ—၁၃၆။ ။ခုဒ္ဒက—ဌ—၁၁၆။ ။ဣတိ—ဌ—၃၂၂။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁။ ။ဇာတက—ဌ—မ—အုပ်—၁၃၁၊ အညွှန်းများ။

မိဘတို့အား ကျေးဇူးဆပ်နည်း။ ။အံ—၂—ပါ—၆၃၊ ဌ—၂၇။ ။မိဘတို့ကျေးဇူးမှာ အလွန်ကြီးမားလှ၍ ပြန်ဆပ်ကြရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ၊ ၃—ပါ—၁၃၀၊ ဌ—၉၈၊ သင်ပြဟွကသုတ်၊ ဂါထာများပါ၏၊ ဤသုတ်၌ မိဘတို့ကို ပြုဟွာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗာစရိယဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟုနေယျ ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောထား၏။ ။ဣတိ—ပါ—၂၆၈၊ ဌ—၃၁၈၊ သင်ပြဟွကသုတ်၊ အကျယ်၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပြဟွသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၈၁၊ ဌ—၃၁၄၊ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ရန် ဂါထာများ။ ။သုတ္တ—ပါ—၁၁၉၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၊ အညွှန်းဂါထာများ။

မိဘတို့ကျေးဇူးကို ပြန်မဆပ်ခြင်းအပြစ်။ ။မိဘပစ္စည်းကိုယူ၍ ပြန်ပြီး ကျွေးမွေးခြင်းမပြုလျှင် သတ်ကြစတမ်းဟု ရှေးအခါက လူတို့တွင် ကတိကဝတ် ရှိခဲ့ကြဖူးသေးပုံ၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၄၀။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၂၊ မိဘတို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြန်မပြုသူတို့အား ဆုံးမရန် သင့်လှသောဂါထာများ။ ။မိဘတို့ကိုမမွေးမြူလျှင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ—ပါ—၂၉၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၅၂။ ။သူယုတ်မာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၂၉၈၊ ဌ—၁၆၂။ ။မိခင်၏ ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်ခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ—၁၇၂။ ဌ—၁၇၆၊ မိမိ၏ ဦးခေါင်းကို ပြန်၍ပြန်၍ ရိုက်နှက်ပြီး ဆင်းရဲခံနေရပုံ။

မိဘကောင်းနှင့် မကြီးရခြင်းအပြစ်။ ။မိဘကောင်းနှင့်မကြီးရလျှင် တိရစ္ဆာန်ပင် အသုံးမကျကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၁၊ အညွှန်း။ ။ အကာလရာဝိ ကုက္ကုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်— ၂၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၆၁၊ ကြက်သည်ပင် အချိန်မှန်မတွန်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မိဘတို့ကို ကျေးမွေးရကျိုး။ ။မိဘကိုလုပ်ကျေးဇူး လူပျိုကြီး နတ်သားဖြစ်ရပုံ၊ စိတ္တလတာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန—ပါ—၁၀၃၊ ဌ—၂၇၉။ ။နန္ဒန ဝိမာနဝတ္ထု၊ ၂-ဝတ္ထု ။ ။သွားလေရာ ခုမ်ိုးသာပုံ၊ ဌ—၃၁၂၊ ၃၂၅၊ ၃၂၇၊ ၃၂၁။ ။အကျိုးပြုဂါထာများ၊ သောဏပဏ္ဍိတာစရိယ၊ စရိယာ—ဌ—၂၀၇။ ဘေးမတွေ့နိုင်ကြောင်း၊ ရာမဝတ္ထုဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၆၁၊ ဌ—မ—အုပ်—၃၀။ ။စီးပွားရှာရာ၌ လွယ်ကူကြောင်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၈၁၊ ဌ—

၃၅၁။ ။မဇ္ဈိမတာပိတုဥပဋ္ဌာနုပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဋီ-၁၁၅။ ။ကျေးမွေးရကျိုးဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-၀-အုပ်-၂၁၃၊ ဋီ-စ-အုပ်-၄၇၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကို ပြသောဂါထာလည်းပါ၏။ ။ပါ-၃၆၈၊ ဋီ-မ-အုပ်-၃၀။ ။သုတနိပါတက။ ။ (မဲ့တုပေါသကအခဏ်းဋီလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မိဘကို ကျေးမွေးကြသော ဝတ္ထုများ။ ။ရသေ့ညီနောင် သောဏပဏ္ဍိတာ စရိယ၊ စရိယာ-ဋီ-၂၀၅၊ပါ-၄၁၁။ ။နန္ဒိယမျောက်မင်း၊ ဇာတက-ပါ-၀-အုပ်-၆၀၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၈၃။ ။နန္ဒိယမိဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ-၁၄၅၊ ဋီ-တ-အုပ်-၂၅၅၊ အသက်စွန့်၍ ကျေးဇူးဆပ်သော သမင်။ ။သာလိကေဒါရ ဇာတက၊ ပါ-၂၂၆၊ ဋီ-စ-အုပ်-၂၂၆၊ ကျေးသား။ ။သောဏနန္ဒဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၇၄၊ ဋီ-မ-အုပ်-၃၁၃၊ ရသေ့ညီနောင်၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတက၊ ပါ-၁၇၄၊ ဋီ-ဆ-အုပ်-၈၅။ ။မိဘကို ကျေးမွေးသောရဟန်း အား ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်ဆောင်မူပုံ၊ ဇာတက-ဋီ-အုပ်-၄၅။ ။ဋီ-တ-အုပ်-၂၅၅။ ။ဋီ-စ-အုပ်-၂၇၆။ ။ဋီ-ဆ-အုပ်-၈၇၊ ၈၉။ ။ မိဘတို့ကျေးဇူးမှာ ကြီးမားလှကြောင်း၊ ပြစ်မှားသော် ရအပ်သောအပြစ် များကိုလည်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၈၀၊ ဋီ-မ-အုပ်-၃၅၁၊ ။မိဘကျေးမွေးသူကို နတ်တို့ကလည်း စောင့်ရှောက်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ-၁၈၃၊ ဋီ-ဆ-အုပ်-၁၁၅။ ။အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် မွေးကျေးဇူးဆပ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ-၂-ဋီ-၁၄၃။

မိဘစကားကို နှားမထောင်လျှင် အမွေမခံထိုက်ကြောင်း။ ။ပဏ်-၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၂၉၉။ ။ဒီဃ-၃-ဋီ-၁၃၆-ပါ-၁၅၄၊

မိဘတို့ သားသမီးရလိုကြောင်း ၅-ပါး။ ။ပုတ္တသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၃၇၊ ဋီ-၂၁၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ ပါ၏။ ။အဘိ-၅-ပါ-၂၆၁၊ရလတ္တံ့သော အကျိုး ၅-ပါးကိုမြင်၍ မိဘတို့က သားသမီးကို အလိုရှိသည်ဟူလို။ (သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါးလည်း ဟူ၏။)

မိဘနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မိဘနှင့် ရဟန်းသူမြတ်တို့အား ပြုရန် ဝတ်၊ ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၃၂၅။ ။မိဘကောင်းက သားသမီး ကောင်း ရတတ်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၃၂။ ။မိဘစသည်ကို အရပ် မျက်နှာ ၆-မျိုးနှင့် ပိုင်းခြားပြပုံ၊ (ပဋ္ဌာန်းကာယ အရပ်မျက်နှာခန်းဋီရေး

ခဲ့ပြီ)။ မိဘတို့နှင့် ကျင့်ဝတ်နှင့်ညီစွာ ကျင့်ကြသူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောသော မတ္တေယျသုတ်၊ ပေတ္တေယျသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဌ–၄၀၆၊ ဌ–၃၃၄။

မိလက္ခတိသမဘေရိဝတ္ထု။ ။မုဆိုးကြီးဘဝမှ ရဟန္တာဖြစ်သောမထေရ်၊ စူဠ-ပဉ္စာပါတိကမဟေသရဲ့ အဝီစိငရဲမှ ပိုးစုန်းကြူးပမာဏမျှရှိသော မီးလျှံ အနည်းငယ်ကုယူ၍ ရေသဖန်းသားစသော ထင်းစိုပုံကြီးအတွင်းသို့ ပစ်ချ လိုက်ရာ တစ်ခဏချင်း ပြာဖြစ်သွားပုံကိုမြင်၍ သံဝေဂရပြီး ရဟန်းပြု တရား အားထုတ်လိုက်ရာ အနာဂါမ်ဖြစ်သွားကြောင်း၊ ထိုနမ်ဒ္ဒ နှိပ်စက်လာသော အခါ ရေစိုသော ကောက်ရိုးကရွတ်ခွေကို ခေါင်းပေါ် တင်၍အားထုတ်ခဲ့ပုံ၊ ခန္ဓ–သ–ဌ–၂၅၁။ ။အ–၁–ဌ–၂၇။

မီးသုံးမျိုးစသည်ကို ပြဆိုခန်း။ ။ရာဂမီး, ဒေါသမီး, မောဟမီး၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–၄၈၀။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၈။ ။တစ်နည်း–ဖ-မျိုး၊ အာဟုနေယျဂို, ဂဟပတဂို, ဒက္ခိဏေယျဂို–ဤသုံးပါးထည့်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၂၊ ဌ–၁၇ဖ။ ။[1]အာဟုနေယျဂို–မိဘတို့အား ပြုစုမှုးခြင်းကြောင့် လောင်သောမီး၊ (အပါယ်လေးပါးဌ် ကျရောက်ဆင်းရဲခံရခြင်းကို မီးလောင်သည်ဟု မှတ်အပ်၏)။ [2]ဂဟပတဂို–သင်ကိုပြုစုမှုးသော မိန်းမ တို့အား လောင်သောမီး၊ [3]ဒက္ခိဏေယျဂို–အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်မှန်တို့ဌ် ပြုစုမှုး သူတို့အား လောင်သောမီး။ ။

တစ်နည်း–၇-မျိုး၊ အဂ္ဂိသုတ် (ပ–ဒု) အံ–၇–ပါ–၄၂၇၊ ၄၃၁၊ ဌ–၁ဖ၅၊ ၁ဖ၆၊ အထက်ပါ ဖ-မျိုးတွင် ကဋ္ဌဂို(ထင်းမီး)တစ်မျိုး ထည့်ထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်ဌ်ကား အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၈၈။ ။ မီးသုံးပါးကို အမျိုးမျိုးကောက်ပြပုံ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၄၄၊ ၅၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃၊ ၃၂၉၊ နရကဂို, ကပ္ပုဋ္ဌာနဂို, ဒုက္ခဂို။ ။နိုရယဂို,ပေတဂို, သံသာရဂို။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၈၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀။

မီးငြိမ်းနည်း။ ။ရာဂမီး, ဒေါသမီး, မောဟမီးငြိမ်းအောင် ဟောထားသော အဂ္ဂိသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၇၊ ဌ–၂၈၁၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။မီးလောင် နေသော လောကဌ် မပျော်ရှင်ကြဘဲ အားကိုးရှာကြရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–ဖ၅၃။ ။မီးပုတ်ယောကျ်ားသုံးယောက် ဥပမာ ကျင့်ကြသူတို့ သတိမူစရာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၈။ ။

မီးလှူရကျိုးကိုပြသော ဝတ္ထုမျှား။ ။နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ ဒီပဝိမာနဝတ္ထု၊ဝိမာ-နပါ–၁၀၊ ဌ–၄၄။ ။အကျိုးပြဂါထာမျှား၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၈၊ အညွှန်း။ ။အကျိုးသုံးပါးဂါထာ၊အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃ဖ၅။ ။ထေရီ-

ဌ–၆၅၊ ၉၅၊၉၆။ ။အရှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ်အလောင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ ဂါထာမျှား။ ။ပါ–၂၁၀၊ ၂၆၁၊ ၃၉၄၊ ၄၃၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၂။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၄၊ ၄၈၊ ၁၉၅၊ ၂၀၄၊ ၂၅၂။

ဖီးပူဇော်ခြင်းအပြစ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။ဖီးပူဇော်ကြသော ပုဏ္ဏားတို့ အားယူမှုမှ ဌ အပြစ်ကို ပြဆိုထားတော်မူပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၂၁၂။ ။ ရင်းတို့အထင်၊ ဌ–၂၁၄။ ။အကျိုးနှိုင်းကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၇–ပါ–၄၂၈၊ ဌ–၁၆၆။ ။သံဋ္ဌ၀ေဒတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈။ ။နဂ္ဂ်ဌ ဇာတက၊ ပါ–၃၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၉။ ။ ဘူရိဒတ္တ ဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၃၊ ဌ–သ–အုပ်–၅၇။ ။ပူရဏ္ဍာသ သုတ်၊ (၀ါ)သုန္ဒရိက ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၊ သုတ္တနိပါတ။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇။ ။

ဖီးခဲပြောဖုံးဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၃၊ အကုသိုလ်ပြုပြီးနောက် ချက်ချင်းအကျိုးမပေးသေးဘဲ ဆိုင်းငံ့ရာကာလကို ဖီးခဲပြောဖုံး-ဟု ဥပမာပေးထား၏ ဟူလို၊ မကောင်းမှုမှာ ချက်ချင်းအကျိုးပေးလျှင် မည်သူမျှပြုဝန်မည် မဟုတ်ကြောင်းလည်း မိန့်ဆိုထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၂၄၉။ ။

ဗီးထွန်းခြင်းစသည် ပြုလိုလျှင်။ ။အတူနေ မထေရ်ကြီးရှိက ပန်ကြားပြီးမှ ပြုရပုံ၊ နိဒါန်–သံ–ဌ–၁၅၅။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၀၉။ ။

ဖီးလှုံခြင်းအပြစ် ၅-ပါး။ ။ဘဂ္ဂိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၄၊ [1]အစက္ခုဿ၊ [2]ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏ၊ [3]ဒုဗ္ဗလကရဏ၊ [4]သင်္ဃဘေဒကာပဝတ္တန်း၊ [5]တိရစ္ဆာနကထာ ပဝတ္တနိုက။ ။(ဝိနုယ-ဌီလည်း ရှိ၏)။ ။

၁။ အစက္ခုဿ....မျက်စိအားနည်းတတ်ခြင်း။

၂။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏ....ပြာ, အိုးမဲ စသည်တို့ ပေကျံတတ်ခြင်း။

၃။ ဒုဗ္ဗလကရဏ....အင်အားနည်းပါးတတ်ခြင်း။

၄။ သင်္ဃဘေဒကာပဝတ္တန်း....အပေါင်းအသင်းခွဲ မွေ့လျော်စေတတ်ခြင်း။

၅။ တိရစ္ဆာနကထာပဝတ္တန်....တိရစ္ဆာန်ကဲသာ ၃၂-ပါးကို ပြောဆိုမိတတ်ခြင်း။

မုစလိန္ဒဝဂ္ဂ, မုစလိန္ဒသုတ်။ ။ဥဒါန်–ပါ–၈၇၊ ဌ–၈၉၊ နဂါးမင်း၏ ကိုယ်အခွေအတွင်း နေရစဉ် ချမ်းသာပုံ ဥဒါန်းကျူးသောဂါထာ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃–၊ ဌ–၂၃၉၊ မုစလိန္ဒကထာ။ ။

မုဠိဟုဏ်မျှစာဘုရား။ ။ရင်းဘုရားအဖွင့်နှင့် ဥပမာမျှား၊ ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၈၈၊ (ဘုရား ၁၀-ပါးကို ပြသော အခန်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။

မုဆိုးတို့ခံရသော အပြဲမျှား။ ။သတ္တိသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၈၊ ဌ—၂၀၂။ ။ဝိ—စ—ပါ—၁၄၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၈၊ (ဂုက်မုဆိုးခန်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မုတ္တာထေရီဂါထာ။ ။ထေနှိ—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၈၊ ဝိပဿီဘုရားရှင် ကြွတော်မူ၌လမ်းဌ် ဝမ်းလျားမှောက်၍ တံတားငင်းလှူ၍—ရှိခိုးရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၉၀၊ ဤဌ် သက်မနတ္ထာထေရီ—ဟု ရှိ၏။ ။ထေဂါ—ပါ—၃၇၉၊ ဌ—၁၄၊ ဤကားတစ်ဦး၊ ကုန်းကုရခြင်း ၃-မျိုးမှ လွတ်ရုံသာမက ဇာတိမရဏမှလည်း လွတ်ရကြောင်း ဥဒါန်းကျူးထားပုံ။ ။

မုနိဟူ၍ ခေါ်နိုင်ပုံ ဂါထာနှင့် မုနိ ၆-မျိုး။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၉၊ ၂၅၀၊ စကားမပြောဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေရုံမျှဖြင့် မုနိမခေါ်နိုင်ကြောင်း၊ ခေါင်းတုံးထားရုံမျှနှင့် မုနိမခေါ်နိုင်ကြောင်း။ ၂၄၇။ ။မုနိ ၆-မျိုး၊ စူဠနိ—ပါ—၇၃၊ ၇၄၊ ၁ဘုရား—ဌ—၃၀၊ [1]အဂါရမုနိ၊ [2]အနဂါရမုနိ၊ [3]သေခမုနိ၊ [4]အသေခမုနိ၊ [5]ပစ္စေကမုနိ၊ [6]မုနိမုနိ၊ ပါ—၇၄-ဌ် ရှင်းပြထား၏။ ။မဟာနိ—ပါ—၄၄—၄၅၊ ၂၆၁၊ ဌ—၁၅၂၊ ၁၆၂၊ မုနိမည်ပုံ ဂါထာမျှားလည်း ပါ၏။ ။ ပါ—၁၆၅၊ ဌ—၂၇၉။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၆၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၄။ ။ဥဒါန—ပါ—၈၇၊ ဌ—၈၈။ ။ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၁၊ ပါ—၃၀၀။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၅။ ။ဝိ—၂—ဌ—၆၇၊ ပါ—၇၇။ ။မုနိ ၆-မျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ ကျွတ်—ဌ—၁၄၄၊ ပါ—၂၁၇၊ ဤဌ် အဂါရိယမုနိ၊ အနဂါရိယမုနိ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ—ဟု ရှိ၏။ ။မဟာမုနိပုဒ်ဝဂ္ဂဟာ၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၆၂၊ ပါ—၃၀၃။ ။

၁။ အဂါရမုနိ.... လူအရိယာ။

၂။ အနဂါရမုနိ.... ရဟန်းသာမဏေ။

၃။ သေခမုနိ... သေခပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်။

၄။ အသေခမုနိ.... ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်။

၅။ ပစ္စေကမုနိ ... ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်။

၆။ မုနိမုနိ.... ဘုရားရှင် (သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ)။

၊သာဝါဒသိက္ခာပုဒ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အကျယ်၊ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။ဣတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၀၄။ ၊မဟာနိ–ပါ–၁၁၈၊ ၃၀၉။ ။ဋ္ဌ–၂၄၉၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၉၅။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ မုသာဝါဒ လွန်ကျူးခြင်း အကြောင်းများ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၇၁၊ (ဒုစရိုက်အခန်းဦးလည်း ရှိ၏)။ ။မုသာဝါဒ ဂရုလဟုဘာဝပဉ္စ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၉၀၊ ပါရာဇိက, ပါစိတ် ၂-မျိုး ဖြစ်ပုံကို ရှင်းပြခန်း။ ။မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဟောသော အမှုလင်္ဂါ-ဆာဟုလောဝါဒသုတ်၊ ပဏ် – ၂ –ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၈၈။ ။မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ရကျိုး၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀ ၂။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃ ၂၂၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၁၊ မုသာဝါဒအပြစ်ပြ ဂါထာလည်းပါ၏။

၊သာဝါဒ၏အပြစ်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။မုသာဝါဒသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၈ ၂၊ စိဠမာဏဝမ်ိန်းမက ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲသည်နှင့်စပ်၍ မုသာဝါဒမှာ အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။သံလျှက်ချက်တော ရဲ၌ခံရတတ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၀၁။ ဘင်ပုပ် ရဲ၌ခံရတတ်ကြောင်း၊ ဝိမာန–ပါ–၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။ကဏ္ဍမှတ္တပေတိ ဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၆၃၊ ၁၆၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၀၊ ၁၄၇၊ ကျိန်စာသင့်နေကြသော ပြိတ္တာမများ။ ။ဘုသပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၆။ ။ကဏ္ဏာရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၇၉။ ။ဒေဝဒတ်အလောင်း အစေလက မြေမျိုပုံ၊ ပဏ္ဍရနာဂရာဇာတက-ပါ–၃၇၇၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၇၇။ ။မြေမျိုသော စေတိယမင်း၊ စေတိယဇာတက-ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၃၁၊ မုသာဝါဒအပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၁၈၊ မုသာဝါဒကြောင့် မြေဆီမြေလွှာ ခြောက်ခမ်းခြင်း လူတို့ အနာဆောက်ဂါများတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုသား၏။ ။အပြစ်ပြ ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃ ၂၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၀၀။ မုသာဝါဒကို ကျူးလွန်သူတို့မှာသားသမီးတို့၏ ကျေးဇူးတုန့်ပြန်ခြင်းကိုလည်း မခံရတတ်ကြောင်း၊ သားယောကျ်ားမမွေးဖွားဘဲ သမီးမိန်းမချည်း မွေးဖွားတတ်ကြောင်းဟော ထားသောဂါထာများ၊ ပါ–၁၈၁၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၃၆။ ဒုတိ–ပါ–၁၃ ၂၊ ဋ္ဌ–၆၀၊ ဂူထဘာဏိနီဒ္ဒေသ၊ မုသာဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ဂူထဘာဏိပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဟော ထားတော်မူ၏။ ။မုသာဝါဒကိုလက်ကိုင်ထားသူမှာ မပြုရဲသော အကုသိုလ် မရှိကြောင်းဂါထာ၊ ခမ္ဘ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၀၇၊ ဋ္ဌ–၈ ၂။ ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–ဒု–အုပ်–၅ ၂၊ ၅ ၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁ ၂ ၅။ မိန်းမဘစ်ဦး လင်ယောက်ရှားသည်ကို အဖော်မိန်းမဘို့ကသာ်လျက် မသိကြောင်း

(ယုံကြည်စေရန် မုသားစကားဖြင့် သူကျွန်ဖြစ်ရပါစေဟု) ကျိန်ဆို ပြောခဲ့ဖူးသောကြောင့် ကျွန်ပြီတွာမများဖြစ်ကြပုံ၊ ပေတ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၁၄၀။

မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။မုသာဝါဒမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် မေမွေးညှင်းတွင်းတခုတခုဌ် မွေးညှင်းတော် တပင်တပင်စီသာ ပေါက်တော်မူကြောင်း ဥဏ္ဍလုံမွေရှင်တော် ရတော်မူကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဧကေကလောမတာ၊ ဥဏ္ဍလကွမ္ဘ ဝတ္ထုနှင့်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၃၈၊ ဌ–၁၂၀။

မူလသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဌ– ပ–အုပ်–၁၃။ ။ဥဒါန–ဌ–၂၅၊ ပါ–၇၇။–။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈၁၊ မူလသဒ္ဒါ မူလမူလေ အသာဓာရဏဟေတုမှိသမိပေဒီသတိ။ ။မူလံဟိ ပဘဏ္ဍီ ဝုစ္စတိ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၂၄၊ပါ–၃၃။

မူလကသုတ်။ ။အံ–၈–ပါ–၁၅၂။ ဌ–၂၅၃၊ ဆန္ဒမူလကာ အာဝုသော သဗ္ဗေဓမ္မာ-စသည်ဖြင့် ဟောထား၏။ ။၁၀–ပါ–၃၄၀၊ ဌ–၃၁၆။ ။မူလသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၁၇၂။ ပေဘတ, ဒေါသ, မောဟကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းပျက်စီးရပုံဂါထာ။ ။ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ဌ် မူလတရား ၉-ပါးစီကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၊ဌ–၈၈။ ။မူလရာသီဝဏ္ဏနာ၊ အာဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ဌ–၁၇၀၊ အလောဘ-စသည် သုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၉၀၊ ဌ–၂၉၁၊ ၂၉၂၊ ၂၉၃၊ လောဘ-စသည်သုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်။

မူသိ ဘူဟမနိဒ္ဒေသ။ ။ကြွက်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ (ပဉ္စနိကာယ–ကြွက်ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မူသိကသုတ်၊အံ–ပါ၊၄၂၂၊ဌ–၃၂၇။

မေသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။သဂါထာ–သ်–ဌ–၅။အံ–ဌ–၅။ခုဒ္ဒက–ဌ–၈၆၊ပါ–၃။ဥဒါန–၁၁၊ပါ–၇၇။ဣတိ–ဌ–၂၀၊ပါ–၁၉၅။ ။ဝိမာဝန–ဌ–၂၁၊ ပါ–၂။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၊ပါ–၂၁၉။ ။ဒီဃ–၁–ဌ– ၂၈၊ပါ–၁။ ။ပဋ္ဌိသ်–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၅၊ ပါ–၁၉၈၊မေ သဒ္ဒါ ကရဏေ သမ္ဘဒါနေ သာမိအတ္ထေ အာဂတော။

မေယိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၂၊ အဖမ်းခက်သော စိတ်ကို ဖမ်းချုပ်ထားရန် ဖြောင့်အောင်ပြုရန် မြားဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ဥဒါန–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၁၉၆၊ဝိပါက်ဆိုး သုံးပါးကိုပြေပျောက်စေပုံနှင့်စိတ်ရင့်ကျက်စေရန်အကြောင်း ၅-ပါးကိုဟောထား၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၃၄၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၇၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ဌ် ကြည်ညိုရကျိုး။ ။မေယိယသုတ်၊ မရင့်ကျက်သေးသော ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ကာမဝိတက် စသည် ဖြစ်တတ်ပုံ၊ အံ–၉–ပါ–၁၆၇၊၁۷۹၊ ဌ–၂၅၈။

မေဏ္ဍကသေးဌေးကြီးဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်– ၂၃၂၊ ၄၃၃။ ရပ်းသေဌေးကြီးအိမ်တွင် ဘုန်းရှိသူ ၅-ယောက်ရှိကြောင်း၊ ပ–အုပ်–၂၄၃၊ **မေဏ္ဍကသေဌေးကြီး**၊ သေဌေးဘတော် စုန္ဒပဒုမာ၊ ဓနဉ္ဇယမည်သော သားကြီး၊ သုမနဒေဝီမည်သောချွေးမ၊ ပုဏ္ဏကျွန်။ ။အံ–၁–ဌ–၃၁၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၁။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅၊ ၃၀၁၊ အကျဉ်း၊ ပုညဝတော ဌာနဒ္ဓိကိုပြခဏ်း။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၃၇၊ ဌ–၃၈၂၊ (ခိရ၊ဒဓိ၊တက္ကာ၊နဝနီတ၊သပ္ပိ) ပဋ္ဌဂေါရသကို ခွင့်ပြုတော်မူခဏ်း။

မေတ္တသုတ်။ ။(ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော မေတ္တသုတ်ဖြစ်၏)၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၀၊ ဌ–၁၉၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၅။ ။ရင်း မေတ္တသုတ် ဟောရခြင်းအကြောင်းကိုပြသော ပဋ္ဌသဂဘိက္ခုဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၉။ ။မေဏ္ဍပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဏ္ဍတီ–ဌ–၇ ၊ ပါ– ၂၀၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၁၁။ ။

ဇမ္ဗုတ္ထဂုမ္ဗာဏ ပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၅။ ။ဒုက္ခ၏အကြောင်းရင်းကို မေးခြင်း ဖြေရှင်းဟောထားခြင်း။ ။ဌဋ္ဌနိ–ပါ–၆၂၊ ဌ–၁၇။ ။

မေတ္တာ သုံးမျိုး။ ။ကာယဂတ်မေတ္တာ၊ ဝစီကံမေတ္တာ၊ မနောကံမေတ္တာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၂။ ။ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၂၉၂။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၇၊ ဌ–၁၂၁၊ ရဟန်းနှင့် လူ နှစ်ဦးစုံအတွက် ပြဆိုတော်မူ ရာ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။

မေတ္တာပွားပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အမြတ်၊ မဟာ–သံ–ဌ–၂၀၉၊ ကရဏာ–မုဒိတာ–ဥပေက္ခာ ပွားပုံကိုလည်း ပြဆိုထားခြင်း။ ။မေတ္တာ သဟဂတသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၁၊ ဌ–၂၀၇၊ ဤလေးပါးကို ပွားများရကျိုး ဟောထားခြင်း။ ဤလေးပါးကို တိတ္ထိဘို့ မသိကြရကြောင်း။ ရင်းတို့ သာသနာ၌ ဤလေးမျိုးမရှိကြောင်း ဟောထားခြင်း။ ။မေတ္တာကထာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၇၊ မေတ္တာပွားများရကျိုး–၁၁–ပါး၊ ၅၂–သွယ်မေတ္တာပွားပုံ စေ့စုံအောင် အကျယ်ပြုဆိုထားခြင်း။ ။မေတ္တာဘာဝနာ ကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၄၊ ၂၀၂၊ ၃၀၂၊ ၃၁၃။ ။အဘိ–၁–ပါ–၆၆၊ ဌ–၂၃၉။ ။အပ္ပမညာဝိဘင်္ဂ၊ ၂–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၃၆၁။ ။ပြည့်စုံဟာရှုလေးပါးအဖွင့်၊ အကျဉ်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆။ ။

မေတ္တာပွားများရကျိုးများ။ ။မေတ္တာသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၆၅၊ ၄၂၂၊ ဌ–၁၂၆–။ ဂ–ပါ–၁၊ ဌ–၁၉၃။ ။အကျိုး–၁၁–ပါး၊ ၁၁–ပါ–၅၄၂၊

ဌ–၃၄၅။ ။မိုလိန္ဒ–ပါ–၁၉၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၉၇၊ ၂၉၉၊ ၃၀၅။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၄၂။ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၅၊ အရက ဇာတက။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၄၉၊ ဌ–၁၀၄။ ။ကေရာဇစရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၄၁၀၊ ဌ–၂၅၄။ ။ကေရာဇဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၉၄၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၂။ ။သတ္တသူရိယသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၇၃၊ ဌ–၁၇၉။ ။လက်ပြစ်တစ်ကွက် ကာလမျှ မေတ္တာကို ပွားများလျှင် ပြည်သူတို့၏ ဆွမ်းကို စားထိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၉၊ ဌ–၄၆၊၅၃၊ အစ္ဆရာသမ္ပန္နသုတ်။ ။ဒု–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၂၇၂။ ။မေဘွာသုတ်၊ ပဌမ၊ အံ–၄–ပါ–၄၄၃၊ ဌ–၃၃၃၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါးကို ပွားများအားထုတ်၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်သော ပုဏ္ဏားတို့ကား ဈာန်အင်္ဂါနဲ့ကုန်က အပါယ်လေးပါးသို့လား ဘုရားတော်ကြောင်း၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကားထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌ပင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ အရိယာဗြဟ္မာတို့ကား သုဒ္ဓါဝါသကုံသို့ ရောက်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။အံ–၁–ဌ–၅၃–၌ မေတ္တာစိတ္တဇ္ဈာန် သမ္ပသဒ္ဓါနံ ဟိတဖရဏဝိတ္တံ–ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဥဘိ–ပါ–၂၁၅၊ ဌ–၇၁၊ မေတ္တာအကျိုး ကြီးကျယ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။မေတ္တာဘာဝနာသုတ်၊ ပါ–၂၀၈၊ ဌ–၈၅။ အခြားသော ပုဏ္ဏကိရိယာတို့ထက် မေတ္တာပွားသည်ကမြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မေတ္တာဘန်ခိုးကြောင့် ရန်သူမင်း၏ကိုယ်မှာ ပူလောင်လှကြောင်း ဟောထားသော သေယျဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၉။ ။ကေသုစရိယ၊ ကေသုဇာတက၊ အစဉ်ရေးခဲ့ပြီး။ ။သာမာဝတီ စသော သူတို့ မေတ္တာတန်ခိုးကြောင့် ဥဒေနမင်းထံ မြားပြန်ပယ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၉။ ။(ဥတ္တရာ သေဋ္ဌေးသမီး ဝတ္ထုဌ)လည်းရှိ၏)၊ နို့တစ်ညှစ် နှံ့သာတစ်ရွတ်ရှု။ သောကာလမျှ မေတ္တာကို ပွားများရသည်က ဆွမ်းဟင်းကောင်း အိုးကြီးတစ်ရာ ချက်သူ့ရသည်ထက် အကျိုးများကြောင်း ဟောသော သြက္ခာသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၅၊ ဌ–၂၀၆၊ ။သတ္တိသုတ်၊ ပါ–၄၅၅၊ ဌ–၂၀၇၊ အသွန်ထက်လှသော လှံသွားကို မကိုင်ဝန်သကဲ့သို့ မေတ္တာပွားသူကို ဘီလူး စသည်ဘို့က မပူးကပ်ဝန်ကြောင်း ဟောထား၏။ ကုလသုတ်၊ ပါ–၄၅၅၊ ဌ–၂၀၆၊ မိန်းမများ၍ ယောကျ်ား နည်းသော အမျိုးကို ခိုးသူ စသည်တို့က နှိပ်စက်ခြင်းငှာ လွယ်ကူသကဲ့သို့ မေတ္တာပွားသူကို ဘီလူး,သရဲ စသည်တို့က နှိပ်စက်တက်ကြောင်း ဟောထား၏။ မေတ္တာဈာန်ကို အခြေခံ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာဟုဏသီမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊၁၆၈။ ။

မေတ္တိကာထေရီ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၀၂၊ ဋ္ဌ-၃၆၊ ဧတံဘော်အား ခါးကြိုး တန်ဆာပြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။ဒေ၀-ပါ-ဒု-၁၀၉၊ ဤ၌ ခေမာ ဒါယိကာထေရီဟု ရှိ၏။

မေတ္တေယျဗုဒ္ဓဝံသ။ ။အမြတ်မျှ ပြုဆုံးခဏ်း၊ အံ-၃-ဋ္ဌ-၁၀၄။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၃။ ။မေတ္တေယျဗုဒ္ဓပြဋိဒကထာ၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၆၃၊ ဋ္ဌ-၃၉၊ မေတ္တေယျဗုဒ္ဓဝံသကို ကြံ့ဖွယ်ဟောထားတော်မူခဲ့ပုံ၊ ဤကိုမှီး၍ အနာဂတ-ဝံသ ကျမ်းဟု ပေါ်လာဟန်ရှိ၏။

မေထုန်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မေထုန် မေမော ဟူသော ပုဒ်ကို အကျယ်ဖွင့်ပြပုံ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၀၇၊ ဋ္ဌ-၂၂၆။ ။ဝိ-၁-ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၄။ ။မေထုန်ငယ် ၇-ပါး၊ မေထုနသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၃၀၊ ဋ္ဌ-၁၆၇။

မေထုန်ငယ် ၇-မျိုး

၁။ မိန်းမတို့က ဆုပ်နယ် နှိပ်နင်း ပွတ်တိုက်ပေးရာ၌သာယာခြင်း။

၂။ မိန်းမတို့နှင့် ပြုံးရယ် ကျီစား ဆိတ်ဂေ နေရသည်ကို သာယာခြင်း။

၃။ မိန်းမတို့နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်၍ ကြည့်ရှုနေရသည်ကို သာယာခြင်း။

၄။ မျက်ကွယ်ရာ ဝန်းအနားက မိန်းမတို့ ပြောဆိုသံ, ရယ်သံကို ကြားနာ သာယာစွာ နားစိုက်ထောင်ခြင်း။

၅။ ရှေးအခါက မိန်းမတို့နှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေထိုင်ပြုကျင့်ခဲ့ဖူးသော အမှုအရာများကို ပြန်ပြောင်းတွေးတောကာ သာယာခြင်း။

၆။ သူတစ်ပါးတို့ (ဇနီးမောင်နှံချင်းတို့) ပျော်မြူးရှင်လန်းစွာ ခံစား, စံစားကြရသည်ကိုမြင်၍ သာယာခြင်း။

၇။ ယခုဘဝ၌ ပြုစုအားထုတ်ရသော သီလကုသိုလ်ကြောင့် လူ့မိဖုရား၊ နတ်မင်း၊ နက်,မိဖုရား စသည်ဖြစ်ရမှုကို မျှော်လင့်လျက် သာယာခြင်း။

ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၄၉၊ အညွှန်း။ ။မောဇုန် မှီဝဲခြင်း၏ အပြစ်ကို ဟောသော ဂါထာများ၊ တိသမေတ္တေယျသုတ္တန်ဒွေသ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၃၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၀၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၉၊ ၂၅၀။ ။ အလုံတူသူကို မေထုန်မှီဝဲလျှင် အပြစ်မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဧကာဓိပ္ပါယကထာ၊ အဘိ-၅-ပါ-၄၅၀၊ ဋ္ဌ-၂၀၃။

မေဓာဝီပုန် အဖွင့်။ ။ငဋ္ဌိသံ-ပါ-၂၁၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၀။ ။ပါ-၃၇၇၊ ဌ-၂၆၀။ ။မေဓာဝုစ္ဆတိ ပညာ၊ စုဋ္ဌနိ-ပါ-၂၀၂။ ။မေဓာဝီတိ၊ အာနိစ္စာဒီဟိ တုလိတဉ္စာဏော၊ မဟာနိ-ဌ-၁၉၁၊ ပါ-၇၁။

မေ့လျော့သူ၏ အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မေ့လျော့စွာ အိပ်ခြင်းနှင့် ဒုပြစ် မမေ့မလျော့ အိပ်ခြင်းနှင့် ဒုကျိုး ၅-ပါးစီ ဟောထားသော မုဒ္ဓဿတိသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၁၉၊ ဌ-၇၀။ ။အပါယ်လေးပါးမှာ ကိုယ့်အိမ်ပမာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၊၁၆၆၊၁၆၇၊ပမတ္တ သ စ နာမ ဧတ္တာရော အပါယာ သဂၢေဟာသဒိသာ။ ။အံ-၁-ပါ-၁၀၊ ဌ-၅၆။ ။ပါ-၁၄၊ ဌ-၆၅။ ။မေ့လျော့သူအား တဏှာအဆိပ်တက်တတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၃၀၊ ၄၇၅။ ။ဌ-ပ-အုပ်-၈၂၊ ၈၅၊ ၉၇၊ ၉၉၊ မေ့လျော့သူအပြစ်၊ မမေ့မလျော့သူ အကျိုးပြုဂါထာများ။ ။မမေ့မလျော့သူမှာ လောကကို ထွန်းလင်းစေကြောင်း၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၀။ ။မသာယာဖွယ်က သာယာဖွယ်ဆောင်၊ မချစ်ဖွယ်က ချစ်ဖွယ်ဆောင်၊ ဒုက္ခက သုခယောင် ဆောင်ရှိ မေ့လျော့သူကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း ဂါထာ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၂၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄၁၄။ ။ဥဒါန-၁၄၀၊ ပါ-၉၇။ ။ပေတ-ဌ-၂၅၉။ ။မေ့လျော့သူမှာ မာရ်ငါးပါး၏ အလိုသို့ လိုက်ရတတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဥဒ္ဒတသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၂၁၊ ဌ-၂၁၆၊ မှတ်သားဖွယ် ၂-ဂါထာပါ၏။ ။ဒုဂ္ဂတိ လားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၅၇၊ ဌ-၂၆၁။ ။မေ့လျော့ခြင်းကို မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်ပယ် ထိုသူစိုးရိမ်ဖွယ်မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၃၇၀။ ။ မေ့လျော့ခြင်းအကြောင်း ၂-ပါး၊ (တဏှာ-အဝိဇ္ဇာ)၊ နေတ္တိ-ပါ-၃၅၊ ဌ-၁၁၅။ ။(ဒု-ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၃၊ အပ္ပမာဒဝဂ်ခွဲလည်း ပမာဒ၏ အပြစ်ကိုတွဲလျက် ဟောထား၏)။ ။မေ့လျော့စွာနေ၍ အစားအသောက် အကြောင်း ကြောင့်ကိုနေကြသော ရဟန်းတို့အား သံဃဝဂရစေရန် ဆုံးမသော ဥဒ္ဒာနသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၂၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၇၀။ ။ကောမာရ-ပုတ္တဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၀၄၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က သံဃဝဂရစေရန် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေပုံ။ ။ဝိသာသာဒဇာတက၊ ပါ-၁၅၂၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၉၁၊ ဤခြောက်ယောဒဇာတ်တော်ကြီးတို့ (ခန္ဓာကိုယ် ပြည့်ဖြိုးအောင်, တောင့်တင်းအောင် ပြုတတ်ကြောင်းတို့)များကို သံဃဝဂရတော်မူပုံ၊ အကိတ်ဝတ္ထုများကိုလည်း ပြန်ဟောထားကော်မူ၏။

မဝိသရာဇမဘဏပေ့ဇ္ဇော။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၄၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၁၇၊ သေမင်းမြင်နိုင်ရုက်မေးချိ ဖြေထားတော်မူ၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၇၂၊ ဋီ–၆၅၅၊ ကျေးရွာပ စသည်ကို သည်တအားဖြင့် ရှုရန်လည်း ဟောထား၏။

မဝိသရာဇမကဲရိ(ဝ)ဋ္ဌ။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋီ–၂၅၆၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ လူးစီ(ဝ)ရရောနံ ယဒိဒံ မောဃရာဇာ·ဟု ဇေဒဂ်တွဲထူးရှုတော်မူ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၆(၀)၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၄၂(၀)၊ ပျားရည်လှ။ရကျိုး ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၆(၀)။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ သူဆင်းဇာတ(ဝ) ဆွမ်းတားဇရပ်တွင်နေ၍ ဖီးမေးရာ ကျပ်ခိုးများ စွဲကပ်ညစ်ပေစေဒဲ့မှုကြောင့် ငရဲဥ်ခံရပြီးလျှင် လူစဉ်မမီခြင်း၊ အနာကြီးရောဂါစွဲ(ဝ) ပ်ခြင်း၊ (ဘဝငါးရာစီ) ခံရကြောင်းကိုယ်တိုင် ပြန်ဟောထား၏။

ဗောနန္ဒီစတုမဂ္ဂညာဏံဟုဖွင့်ပြသားပုံ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၊ ဋီ–၂၅။ ။ဝိ–၂–ပါ–၇၇၊ ဋီ–၆၇။ ။ပဏ်–၂ ဋီ–၆၉၊ ပါ–၄၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၈၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၄၂။ ။ပါ–၂၇၊ ဋီ–၂၅၆။ ။မုန်ပုဒ်အဖွင့်ဥ်လည်းနှ်၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၇၃၊ ။မဟာနိ–ပါ–၄၃၊ ဋီ–၁၅၁။ ။ဥဒါန–ဋီ–၂၃၁၊ ပါ–၁၂၈။ ။သုတ္တ–ဋီ–ပ–အုပ်–၅၄၃၊ ပါ–၂၉၃။ ။ထေရ–ပါ–၂၃၄၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၉၄။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၂၅။

မောနေယျသုံးမျိုး။ ။(ကာယမောနေယျ၊ ဝစီမောနေယျ၊ မနောမောနေယျ) ပယ်ခြင်း, ပြည့်စုံခြင်း, သိခြင်းအနက်ကိုဟော၏-ဟူလို၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏။ မောနေယျသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၇၆၊ ဋီ–၂၃၅။ ။စူဠနိ–ပါ–၇၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၄၊ ၆(၀)၊ ဋီ–၁၅၂ အကျယ်၊ ဂါထာများ ပါ၏၊ ။မောနေယျမည်ပုံလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၄ ဋီ–၁၈၆။ ။မောနေယျသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၃၄၊ ဋီ–၂(၀)၄၊ ဒုစရိုက်–၁(၀)–ပါးကိုပယ်ခြင်း။

မောနေယျအကျင့်။ ။မောနေယျအကျင့်ကို အကျယ်တ(ဝ)င့်ဟောထားသော နာလကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၈၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊ ဤမောနေယျအကျင့်ကိုကျင့်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဘုရားပေါ်ဆုတွင် ဇ စ်ပါးသာပေါ်ထွန်းတတ်ကြောင်း ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၃-လ၊ မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၃-နှစ်၊ မန္ဒပုဂ္ဂိုလ်မှာ ၁၆-နှစ်ကျင့်ရကြောင်း၊ ဋီ–၂၁၈။ ။ထိုမောနေယျအကျင့်ကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်ထွန်းမလာမီ ၃-နှစ်က ကြိုတင်ကြိုးကျော်ထားကြောင်း၊

သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၊ (ကောလာဟလ-ခဏ်းဌ် အကျယ်ရှိ၏)။ ။ အာပ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၇။

မောရသုတ်။ ။မောရဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၊ ဘုရားလောင်းရှေ့ဥဒေါင်းမင်း မ-သံကြားရ၍ ကားကနဲအမမ်းခံရပုံ။ ။ မဟာမောရဇာတက၊ ပါ–၂၉၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၃၃၊ ဤဌ်မောရသုတ် ပါဋ္ဌိမပါ၊ ဒေ.ဥည်မျှသာဖွင့်ပြထားဏ်။ ။အံ–၁–ဌ–၁၉၊ ဆောင်ပြထားပုံ၊ ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော မောရသုတ်ဖြစ်ဏ်။

မေးဟဏ်အပြစ်မျှားကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။ငိုက်ကွန်နှင့်တူကြောင်း၊ မ္မေ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၁။ ။မေဟာသုတ်၊ ဌ္ဌတိ–ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၄၅၊ ဂါထာမျှားပါ ဏ်။ ။မေးဟာပရိညာသုတ်၊ ပါ–၁၉၉၊ ဌ–၅၃။ ။အန္ဓရာမလသုတ်၊ ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၂၆၄၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၆၊ ဌ–၃၅၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၇၂။ ။ဟာနိ–ပါ–၁၂၊ ၂၀၄၊ ၃၇၄၊ ဌ–၅၀၊ ဂါထာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၅၃၊ ဌ–၁၂၄၊ မောဟဖုံးထား အမှောင်ပြင်တတ်ကြောင်း။ ။မောဟေန တိရစ္ဆာနယောနိ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ အာဒီ–၁–ဌ–၁၇၂။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၅၁၊ မောဟေန ဟိ နိစ္စသမ္ပဒေ တိရစ္ဆာနယောနိ ဥပပဇ္ဇန္တိ။ ။မောဟပြစ်ခြင်းအကြောင်းမျှား၊ စရိယာ–ဌ–၃၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၉၊ ၁၀၀။ ။မောဟစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဏ် အမှုအရာမျှား ၁၀၂။ ။ဇင်းစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်သော ကျောင်း စသည်ကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ၁၀၆။ ။မောဟာဓိဌာန ဒေသနာ၊ မောဟဏ်အပြစ်မျှားကိုဟောထားဏ်၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၁၁။

မောဟကိုပယ်နိုင်ရန် အကြောင်း ၅-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၂။

ဂရုသံဝါသော ဥဒ္ဒေသော၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌ ပရိပုစ္ဆနံ။
ကာလေန ဓမ္မသဝနံ၊ ဌာနာဌာနဝိနိစ္ဆယော။
ပဋ္ဌ ဓမ္မူပနိဿာယ၊ မောဟဝေတု ပဟီယတိ–တိ။

ကျက်မှတ်ထားဖွယ်ကောင်းလုဏ်။ ။မောဟစရိုက်ရှိသူအားလျော်သော ကျောင်း–သက်နှိုး–ဆွမ်းခံရွာ ဒကာမျှားစသည်ကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀၆။

မြလေပန်းအနံ ။ ။ပန်းအနံ့မျှားတွင် မြလေးပန်းအနံ့က လွမ်းမိုးကြောင်း ဘုရားရှင်ဟောထားသည်ကို ဘာတိယာမင်းက ဟုတ် မဟုတ်စုံစမ်းကြည့်ပုံ၊ မဟာ–သံ–ဌ–၁၂၀။ ။အံ–၁၀–ဌ–၂၉၀၊ ပါ–၂၂၄။

မြန်ဟူ၍ခေါ်သော ဝေဒနာသုံးပါး ဂါထာများ။ ။(ရာဂ-ဒေါသ-မောဟ)၊ စူဠနိ-ပါ-၁၅၄၊ ဋီ-၄၄။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၀၆၊ ဋီ-၄၁၆။ ။ဇာတက-ဋီ-ပ-အုပ်-၁၃၄။ ။ဓမ္မ-ဋီ-ပ-အုပ်-၁၅၇၊ (စူဠပန္ထက မဇ္ဈိမရဲ့ဝတ္ထုတိုင်းဌ ရှိ၏)။ ။ထေရ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၉၆။ ။ပဋိသံ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၆၉။ ။ဥပ္ပထသုတ်-သံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၆။

မြန်းတူးပျော်ပါးခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ကာယိကခိဋ္ဌာ၊ ဝါစသိကခိဋ္ဌာ)၊ စူဠနိ-ပါ-၂၄၆၊ ဋီ-၁၀၇။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၉၅၊ ဋီ-၃၆၂။ ။အပ-ဋီ-ပ-အုပ်-၁၈၅၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၀။ ကစားနည်းအမျိုးမျိုးလည်း ဟူ၏။ (ကခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မြေ-ရေ-လေတို့၏ အတိုင်းအတာ။ ။ဂါထာများ၊ ဝိ-၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၉၁။ ။အာသိ-၁-ဋီ-၁၅၊ ၃၄၆။ ။စူဠနိ-ဋီ-၃၈။ ။သုတ္တ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၉၉၊ (လောကဝိဒူဂ်ဏ်တော် အဖွင့်တိုင်းဌ ရှိ၏)။ ။မြေကြီးအောက်အနက်မှာ ယူဇနာပေါင်းနှစ်သိန်း လေးသောင်းရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်-၁-ဋီ-ဒု-အုပ်-၇၊ ၁၂၇၊ ပါ-၁၇၈။ ။စရိယာ-ဋီ-၁၂၂။ ။မြေကိုခံသောရေကို လေကဆောင်ထားနိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြသော ပထဝီသန္ဓာရကပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၇၀။

မြေငလျင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်း ၈-မျိုး။ ။ဘူမိစာလသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၁၃၂၊ ဋီ-၂၅၀။ ။ပဋိသံ-ပါ-၃၃၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၁၈၊ နတ်တို့ကြောင့်လည်း လှုပ်နိုင်ကြောင်း။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၁၁၈။ ။ဒီဃ-၁-ဋီ-၁၂၀။ ။၂-ပါ-၉၀၊ ဋီ-၁၄၈၊ ဟောဘူမိစာလဝဏ္ဏနာ။ ။

(၁) မြေအောက်ခံရေပြင်ကို လေးပြင်းတိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။

(၂) တန်းခိုးကဒ္ဒိပါဒ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က လှုပ်စေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။

(၃) ပစ္ဆိမဘဝိက ဘုရားလောင်းတို့ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါ၌ လည်းကောင်း။

(၄) ဖွားမြင်တော်မူသော အခါ၌ လည်းကောင်း။

(၅) သမ္ဗညူဘုရားရှင်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း။

(၆) ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူသော အခါ၌ လည်းကောင်း။

(၂) အာယုသင်္ခါရ လွှတ်တော်မူသောအခါ၌ လည်းကောင်း။

(၃) အနုပါဒိသေသ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါ၌ လည်းကောင်း။-

ဤအကြောင်း ၃-မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် မြေငလျင်လှုပ်ခတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့်လည်း လှုပ်တတ်ကြောင်း လောကီကျမ်းတို့၌ မိန့်ဆိုထားကြ၏။

မြေငလျင်လှုပ်ပုံအခြင်းအရာ။ ။ဒေ-မျိုး၊ အံ-၃-၌-၂၃၇။ ။မြေငလျင်လှုပ်ပုံ အခြင်းအရာကို ကြားဆိုရန်း။ ဝိလိန္ဒ-ပါ-၁၂၅၊ ၁၂၂။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၅၊ ၌-၇၆။ ။မြေငလျင်လှုပ်ရာ၌ ကောင်းမှုကြောင့် လှုပ်သည်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အပျက်အစီးရှိတတ်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၁၉၊ ၌-၁၄၀။ ။အတိ-၁-၌-၅၃။ ။အပ-၌-ပ-အုပ်-၃၂။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၃၂။

မှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှားကိုပြုဆိုခဏ်း။ ။(မှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျှားကို လည်း ပူးတွဲ ဟောထားတော်မူ၏)၊ သေစိတမ္ဘသုတ်၊ အံ-၁၁-ပါ-၄၅၈။ ။သေဝနာသုတ်-အံ။ ။ဘဒ္ဒိတပ္ပသုတ်-အံ။ ။မိတ္တာသုတ်-အံ။ ။၃-ပါ-၂၀၉။ ။ဝိဂုဏ္ဍိတမ္ဘသုတ်၊ အံ-၉-ပါ-၁၂၄၊ ၌-၉၄။ ။သေဝိတမ္ဘသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၂၃၊ ၌-၉၃။ ။မိတ္တသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၅၁၊ ၌-၅၂။ ။နှုတ်ဆောင်ကိုးပုဒ်သုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၈၈။ ။ဟိရိသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၁၈၊ ၌-ပ-အုပ်-၃၁၂။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၆၊ ၌-ဒု-အုပ်-၄၂။ ။မှီဝဲအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၄၁၊ ၌-ဒု-အုပ်-၅၀။ ။အာသီ-၄-ပါ-၁၄၀၊ ၌-၆၈။ ။သီလ-သမာဓိ-ပညာ ဂုဏ်းတို့ ပြီးပြည့်ကုန်လည်းကောင်း၊ မိမိထက်သာသူကိုလည်းကောင်း ဤနှစ်ဦးကိုသာ ဖိုလ်ရမည်၊ မိမိနှောက်ချွတ်ချုံ့ဖျင်းသူကို မမှီဝဲရဟုဟောထား၏။ ။ပါ-၁၃၁-ဗြဟ္မဒတ္တ-ဒုဿီလ-ပါပဓမ္မ-ကောဓဟုတ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မမှီဝဲရ၊ သီလဝန္တ-ကလျာဏဓမ္မ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ မှီဝဲရမည်ဟုဟောထား၏။ ။မှီခိုနေရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျှားတွင် အကုသိုလ်တိုးပွားရ၊ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံတွင် မနေအပ်ကြောင်း၊ မပန်ကြားအပ်ပင် အရပ်တပါးသို့ပြောင်းရွှေ့ကောင်းကြောင်း၊ ကုသိုလ်တိုးပွားရ၊ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထံ၌မူကား နှင်ထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ မည်မျှပင် ဒဏ်ပေးသော်လည်းကောင်း စိတ်ဆင်းရဲမှုမဖြစ်စေဘဲ အတင်းတွယ်ကပ်နေသင့်ကြောင်း ဟော၊ သော သေဝနာသုတ်၊ အံ-၉-ပါ-၁၇၅၊ ၌-၂၆၁။ ။မှီခိုရာသုံးမျိုးကို ဟောသော ဝတ္ထုသုတ်-သံ။ ။

မ္ပီခိုရာ ၉-မျိုးကို ဟောသော နိဿယသုတ်-အံ။ ။မ္ပီဝဲရန် သင့်, မသင့်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၅၀၊ ဆ-ဒုမဏေရ်ဝတ္ထု။ ။မ္ပီခိုရာကို မေးမြန်း ဖြေထားသောဂါထာ၊ စူဠနိ-ပါ-၁၃၉၊ ဋ္ဌ-၄၃။ ။မ္ပီဝဲခေည်း ကပ်ကြေခြင်းအကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ-၃၀၆၊ ဋ္ဌ-၁၃၇။ ။ မ္ပီဝဲသင့်သူကို မ္ပီဝဲ၍ မမ္ပီဝဲသင့်သူကို မမ္ပီဝဲရ-ဟု ဟောသောဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-၅-အုပ်-၄၇၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၂၄၆၊ မမ္ပီဝဲသင့်သူကို မ္ပီဝဲက အသပ္ပုရိသမည်၏ဟု ဟောထား၏။

မ္ပီဝဲအပ်, မမ္ပီဝဲအပ်သော တရားများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။အကျယ်၊ သေဝိတဗ္ဗာ-သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ ပဏ်-၃-ပါ-၉၃၊ ဋ္ဌ-၆၈၊ အကုသိုလ်ပွားမ္ပ၍ ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မမ္ပီဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွား၍ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မ္ပီဝဲအပ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သေဝနာသုတ်၊ အံ-၉-ပါ-၁၇၄၊ ဋ္ဌ-၂၆၆။ ။သမထသုတ်၊ ၁၀-ပါ-၃၃၅၊ ဋ္ဌ-၃၁၆၊ သက်နှိုး, ဆွမ်းစားသည်ကို မ္ပီဝဲအပ်, မမ္ပီဝဲအပ် ခွဲဟောထား၏။ ။ဝနပတ္ထပရိယာယသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၄၉၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၆။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၆၁၊ ဋ္ဌ-၂၆၅။ ။ ဒီဃ-၂-ပါ-၂၁၁၊ ဋ္ဌ-၃၁၆၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။တရားအားထုတ်စဉ်အခါ၌ မ္ပီဝဲအပ်သော ဒေါမနဿလည်း ရှိသေးပုံ၊ ပဏ်-၅-ဋ္ဌ-ခု-အုပ်-၂၆၇။ ။၃-ပါ-၂၆၁၊ ဋ္ဌ-၁၈၇။ ။ဒီဃ-၂-ဋ္ဌ-၃၁၉၊ မဟာသီဝမထေရ်ဝတ္ထုတို့ ရှိ၏။

မ္ဟေလျှော်ဘွယ် ကောင်းသော အရပ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၃၄၊ ဋ္ဌ-၃၂၀၊ ဥဒါန-ပါ-၁၀၆၊ ဋ္ဌ-၁၆၆။ ။မ္ဟေလျှော်ဘွယ် ၂-မျိုး၊ ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ခု-အုပ်-၁၅၁၊ ၁၅၂၊ ပါ-၂၇၃။ ။

မြေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မြေလေးကောင်ဥပမာ မဟာဘုတ်လေးပါး၊ သဋ္ဌာ-သံ-ဋ္ဌ-၅၂၊ ပါ-၃၀၁။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ-ခု-အုပ်-၁၇၀။ ။ မြေမျိုးပွားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဋ္ဌာ-သံ-ဋ္ဌ-၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄။ ။မြေများ အရေဟောင်းကို စွန့်နိုင်ရန် အင်္ဂါလေးပါး၊ ပဏ်-၂-ဋ္ဌ-၁၀၁၊ ပါ-၂၀၉။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၉၉၊ ပါ-၇၃။ ။မြေအလမ္ဘာယ် ပြစားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၁၂၄။ ။မြေတို့မှာ မည်မျှပင် တန်ခိုးကြီးသော်လည်း ၅-မျိုးမသာ အရာ၌ မိမိတို့မူလဇာတိကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြကြောင်း၊ သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၂ ပါ-၂၇၉။ ။မြေဟော ပရိယာယ် ပုဒ်များ၊ မဟာနိ-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃၁။ ။မြေများမှာ မိမိတို့အဆိပ်ကိုပြန်၍ စုပ်ယူနိုင်ကြကြောင်း၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၂၇၀။ ။မြေတို့ ရှုံ့ရှုံ့

ဟူသော မြည်သံကို ကျင်းဂန်များတွင် (သုသု)ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက ၆-သ-အုပ်-၉၊ ၂၁၂။ ။ဓမ္မ-၆-ပ-အုပ်-၄၃၅၊ ၄၃၉။ ။အဘိ-၇-၆-၄၄၅။ ။စရိယာ-၆-၁၃၄။ ။ဟင်းစသည်ကို သောက်ရာ၌ မြည်သော ရှုံးရှုံးသံကိုလည်း (သုသု)ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိ-၂-ပါ-၂၅၈၊ ၆-၁၆၇။ ။မြေတို့၏ အပြစ် ၅-ပါးကို ဟောသော ကဏ္ဍသပ္ပသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၂၇၊ ၆-၈၂။ (မြန်မာ့ဝေါဟာရ မှတ်သားဖွယ်များကို နဂါး ခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

မြေဆေးနည်း။ ။မြေကိုက်သောအခါ ကုသရသော ဘုရားရှင်၏ မဟာဝိကဋ္ဌ မည်သော ဆေးနည်း။ (ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်,သင်ရိုက်စိမ်းပြာ,မြေ)၊ ဝိ-၂-ပါ-၁၂၂၊ ၆-၁၂၀။ ။၃-ပါ-၂၉၈၊ ၆-၃၇၄။ ။၅-ပါ-၂၆၆၊ ၆-၁ဖ၆။ ။သင်္ဂဟ-၆-၁၂၃။ ။မြေဆိပ်ချပုံ, ပယ်ရှားပုံ အကျဉ်း ပြဆိုခဏ်း၊ နိဒါန-သံ-၆-၉။

မြေဆိပ် ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး။ ။အာသီဝိသူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၄-ပါ-၁၅၅၊ ၆-၇၇။ ။အာသီဝိသဒုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၂၅၊ ၆-၃၂၈။ ။

(၁) လျှင်မြန်စွာ အဆိပ်ပြန့်လွယ်၍ အဆိပ်မပြင်းထန် ကြာရှည် မတည်သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောင်ဖြစ်လေ၏။ ကြာရှည် မူကား မတည်တတ်။

(၂) အဆိပ်မှာ ပြင်းထန်၍ ဖြေးဖြေးပြန့်နှံ့သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓ ဖြစ်ခဲလျှင်း ပျောက်ခဲလေ၏။

(၃) အဆိပ်မှာ ပြန့်လွယ်၍ ပြင်းထန်းသကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓဖြစ်လွယ်ပြီး ပျောက်ခဲလေ၏။

(၄) အဆိပ်မှာ ဖြေးဖြေးပြန့်နှံ၍ မပြင်းထန်သကဲ့သို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကောဓဖြစ်ခဲလေ၏။ ဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း ပျောက်လွယ်လေ၏-ဟူလို။

မြွေပွေးခါးပိုက်ဆောင်။ ။အဓမ္မစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ၎င်းအကုသိုလ်ကံက ဒုဂ္ဂတိသို့ ပို့ကြောင်းနှင့်စပ်၍ ပေးထားသော ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၅၇၊ ၆-၂ဖ၁။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၂၁၀၊ ၆-ဆ-အုပ်-၂၈၅။

မင်းပြုရခြင်း၌ အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။နှစ်ပေါင်း ၂၀-မင်းပြုခဲ့ရမှုကြောင့် စုတေသောအခါ ငရဲ၌ကျခံရပြီးလျှင် တဖန်ဆင်းဖြစ်ရပုံ၊အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၊ ၆-ပ-အုပ်-၁ဖ၉။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၈၇၊ ၆-ပ-အုပ်-၉၁။ ။

ရင်းဆင်မှာ အပေါင်းအသင်းမှ ခွဲထွက်၍ တစ်ကောင်တည်းနေသည်ကို မြင်ပြီးအားတက်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။ ။ အပ–ပါ–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၈။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။(တေမိမင်းဝယ္ဆုန်ခွေ်လည်း ရှိ၏)။ ။စရိယာ – ဌ – ၂၁၀၊ ပါ–၄၁၂။ ။ရဇ္ဇသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၁၆၆၊ ရဇ္ဇနာမေတံ ပမာဒဋ္ဌာနံ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၄။ ။မင်းအဖြစ်နှင့် စျာန်ရ, ရဟန်းပြုပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသောမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၈၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၇။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၃။ ။ ပါ–၁၃၊ ဌ–၂၁၄။ ။ပါ–၁၄၊ ဌ–၂၂၁။ ။မင်းဆိုးမင်းညစ်တို့ခံရ သောဝရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၂၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၀၄၊ ၂၉၁။

ငါးကျင့်တရား ၁၀-ပါး။ ။ဂါထာများ၊ ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၂၅၈၊ ၃၀၀။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၀၃။ ။မင်းတို့ကျင့်ဝတ်ကိုဟောထားသော သုမင်္ဂလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၈၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၁၇၊ ၄၂၀။ ။၁၀–ဂါထာ၊ ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၄၂၂။ ။ရထလဋ္ဌိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ဌ–တ–အုပ်–၉၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၅၀၊ ဌ–၃၄။ ။စူးစမ်းဆင်ခြင်ချိုပြုရန်ဟောသော ဂါထာများ၊ စရိယာ–ဌ–၁၈၇။ ။ဇာတက–ပါ–အုပ်–၃၃၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၅၃။

မင်းကျင့်တရား ၁၀-ပါးဂါထာ

ဒါနံ သီလံ ပရိစ္စာဂံ၊ အဇ္ဇဝံ မဒ္ဒဝံ တပံ။
အက္ကောဓနံ အဝိဟိံသာ၊ ခန္တီ ဥ အဝိရောဓနံ။

၁။ ဒါန–လှူ၊ ဒါန်းခြင်း။
၂။ သီလ–၅-ပါးသီလ၊ ၁၀-ပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း။
၃။ ပရိစ္စာဂ–ပေးကမ်းချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း။
၄။ အဇ္ဇဝ-စိတ်နှလုံး ဖြောင့်မတ်ခြင်း။
၅။ မဒ္ဒဝ-ကိုယ်နှုတ်တို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း။
၆။ တပ-ရှစ်ပါးသီလကို ဆောက်တည်ခြင်း။
၇။ အက္ကောဓန-မေတ္တာရှေထား အမျက်မပွားခြင်း။
၈။ အဝိဟိံသ–တိုင်းသူပြည်သားများကို မညှဉ်းဆဲခြင်း။
၉။ ခန္တီ-သည်းခံခြင်း။
၁၀။ အဝိရောဓန-တိုင်းသူပြည်သား ဘိုးနှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်း။

မင်းအား ဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၇၊ ၁၅၀၊ စက္ကပဇ္ဇောတမင်းအား ဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ကုက္ကုဋောတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၉၉၊ တရားမစောင့်သော မင်းတို့အား ဆုံးမခဏ်း။ ।မဟာပဒုမဇာတက၊ ပါ–၂၅၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၉၂။ ။စိတ္တသမ္ဘူတဇာတက၊ ပါ–၃၁၅၊ ဌ–၄၀၀။ ။မဟာပေါဓိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၅၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၅၅။ ။သောမနဿ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၅၃။ ။ရာဇောဝါဒ ဇာတက၊ ပါ–၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁။ ။အဝါရိယဇာတက၊ ပါ–၁၃၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၁၅။ ။မဟာကပိဇာတက၊ ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၃၅၂။ ။တေသကုဏဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၁၄၊ ၁၁၇။ ။ဂန္ဓတ်န္ဒုကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇၊ ဌ–၁၀၄။ ။ဥမ္မာဒန္တီဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၄၅၊ ၄၆၊ ၄၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၃၃၊ ၂၃၄၊ ၂၃၅။ ။သုဝဏ္ဏသာမဇာတက၊ ပါ–၁၈၃၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၁၆။ ။မင်းတို့ပြည်စုံစေရာသောအရာ ၇-မျိုး၊ ဥဒါန–ဌ–၉၂။ ။မင်းတို့မမေ့အပ်သောအရာ ၃–မျိုး၊ အံ–၃–ပါ–၁၀၅၊ ဌ–၇၄။ ။မင်းစသော ကြီးကဲသူတို့အတွက် ဟောထားသော အပရိဟာနိယတရား ၇-ပါး၊ (အ-ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ မင်းဖြစ်သူတို့မှာ ကြမ်းလွန်းလျှင်လည်း မကောင်းနူလွန်းလျှင်လည်းမကောင်းဟု ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၄၊ ဌ–၃၅။ ဇာတက–ဌ–ဆ–အုပ်–၁၉၃။

မင်းမြောက်တန်ဆာ ၅-ပါး။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။ ။ဟက်–၂–ဌ–၂၄၂။ ပါ–၃၂၂။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၉။ ဌ–မ–အုပ်–၂၈၁။ ။ပါ–၁၅၂။ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၇။ [1]ခဂ္ဂ–သန်လျက်။ [2]ဆတ္တ–ထီးဖြူ။ [3]ဥဏ္ဏီ–သ–နဖူးသင်းကျစ်။ [4]သုဝဏ္ဏပါဒုက–ရွှေခြေနင်း။ [5]ဝါဠဗီဇနီ–သားမြီးယပ်။ ။မင်း၏ လက်ကိုကိုင်ဆွဲလျှင်, ထိုကိုင်ဆွဲသူ၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ရသော အလေ့ရှေးကရှိခဲ့ပုံ၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၄၃။

မင်းတို့တရားစောင့်ခြင်းအကျိုး၊ မစောင့်ခြင်းအပြစ်။ ။မင်းတို့တရားမစောင့်လျှင် ပြည်သူတို့လည်း တရားမစောင့်တော့ကြောင်းဂါထာ။ နေတ္တိ–ပါ–၁၀၈။ ဌ–၂၂၄။ ။မင်းတို့ တရားစောင့်လျှင် ပြည်သူတို့လည်း တရားစောင့်ကြကြောင်းဂါထာ။ ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၂၄။ ။အံ–၄–ပါ–၃၇၂၊ ၃၇၈၊ ဌ–၃၁၂။ ရှေဆောင်နွားလား ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက စသော ဥပမာဂါထာများ။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၇။ ။မင်းစသည်တို့ တရားမစောင့်လျှင် မိုးပေါမမှန်ဘဲ အသက်ဘိုးခြင်း, အဆင်းမလှခြင်း, ရောဂါများခြင်းစသည်ဖြစ်ဘက်၌ တရားစောင့်လျှင် မိုးလေမှန်၍ အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလှ

ခြင်း, ရောဂါကင်းခြင်း စသည် ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသော အဓမ္မိက သုတ်။ အံ–၄–ပါ–၃၈၆၊ ဋ–၃၁၇။ ။အံ–၁–ဋ–၆၈။ ဇာတက–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၁၃။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၈၁၊ ဋ–တ–အုပ်–၄၃၅။ ။မင်းစသည်တို့ တရားစောင့်က အသီးအနှံများ ကြွယ်ဝရှိလှကြောင်း၊ တရားမစောင့်က ကြွယ်ဝမရှိကြောင်း ဟောထားသော ရာဇောဝါဒ ဇာတက၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၁၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ဋ–၃၅။ ။မင်းတို့မှသာ၀ါဒသုံးလျှင် ကြွယ်ဝမရှိကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၁၁၊ ဋ–မ–အုပ်–၂၅၈။ ။ မင်းကောင်းတို့အရိပ်မှာ အေးမြလှကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၄၅၊ ဋ–၂၃၃။

မန်းစကော်တော်ရာရှိခြေရာတော်။ ။အဂ္ဂညပြဋိဆိုခဏ်း။ သဋ္ဌာ–သံ–ဋ–၂၄။ ။ ပုဏ္ဏောဝါဒသုတ်။ ပဏ်–၃–ပါ–၃၁၁၊ ဋ–၂၃၃။

မယ်တော်မာယာ။ ။မာယာပုဗ္ဗဝိဂ္ဂဟ။ ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၇၁၊ ပါ–၃၀၁။ ရင်းခံ့ရှေးဆုတောင်း။ ဇာတတ–ဋ–သ–အုပ်–၂၄၂။ ။ရင်းအသက်တို့ ပုံကို ရှင်းပြခဏ်း။ ဥဒါန–ပါ–၁၃၄၊ ဋ–၂၅၂။ ။ရင်းအိပ်မက်မက်ပုံ အခြင်းအရာ။ ပဏ်–၃–ဋ–၀၂၄။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၆၁။ ။ဇာတက–ဋ–ဂ–အုပ်–၅၉။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၂၃၊ ၂၄။ ။မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သန္တုဿီဂနတ်သားကို အဦးထား၍ အာဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဟောကြားရာ ရင်းမှာ သောတာပန်တည်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၄။

မျက်ရည်ဝှက် ရေထက်မကသော-ဂါထာ။ ။မျက်ရည်ဘွက်ရသည်မှာ သမုဒ္ဒရာ ရေတက်များကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မပဒ–ဋ–၁၁၄။ ။ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၄၂၊ ၄၄၁။ ။အာသုသုတ–သ။

မြင်သင့်သည်ကို မမြင်၊ မမြင်သင့်သည်ကို မြင်က ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၆၁။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၂၄၇။ ။ မဟာနိ–ဋ–၃၉။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၃၄၇။ ။နေတ္တိ–ဋ–၆၅။ ။အာဘိ–၂–ဋ–၂၀၇။

ယံ ပဿတိ နု တံ ဒိဋ္ဌံ၊ ယံ ဒိဋ္ဌံ တံ နု ပဿတိ။
အပဿံ ပဿတေ မှုဋ္ဌော၊ ပဿမာနော နု မုစ္စတိ။ ။

မြင့်မှုရ်တောင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သုတ္တ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၆၄။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ (ရှစ်သောင်းလေးကောင် နှစ်ပြန်ဆောင်ဟု မိန့်ဆိုထားခဲ့)။ ။ကံ–၇–ပါ–၄၇၇၊ ဋ–၁၁၀။ ။အပ–ပါ–၀–

အုပ်—၂၃၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁။ ။အဘိ—ဝ—ဌ—ခ၃ဖ၊ ခ၃ဂ။ ။ခ—ဌ—ခ၂၀။ ။စုဌ—ဌ—ခ၀။ ။ဝိ—ဝ—ဌ—ပ—အုပ်—ဇ၁။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်၏ လေးဘက်တွင် အရောင်လေးမျိုးရှိကြောင်း၊ (အရှေ့ ငွေရောင်၊ တောင်ပတ္တမြား၊ နောက်ကားဖလ်ရောင်၊ မြောက်ရွှေရောင်)၊ ဒီဃ—ခ—ဌ—ဝ၄ဖ၊ ပါ—ဝ၆၁။

မြစ်ကြီးငါးသွယ်, မြစ်ငယ်ငါးရာ။ ။ပဏ်—ဌ—၂၅။ ။ဥဒါန—ဌ—၂၇၄။ ။ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ၂၅ဇ။ ။ဂင်္ဂါ-ယမုနာ စသော မြစ်ကြီးများ။ အနောဒဘာအိုင်ကြီး စသည် ဘိုး ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—ဂ—ဌ—၂ဂဂ၊ ၂၂၀။ ။ သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—ဝ၆၁။ ။ဂင်္ဂါပုဒ်အဖွင့်၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—ခ၄ခ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၅၅။

မှန်ရာပြော သစ္စာ။ ။မှန်ရာပြော သစ္စာ-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ ကဏ္ဍ ဒီပါယနရသေ့က မပျော်မွေ့ဘဲနှင့် ကဲ့ရဲ့ခံရမည်စိုးရိမ်သောကြောင့် ရသေ့ ဘဝတွင်နေရကြောင်း သစ္စာဆိုကြ၍ မြို့ဆိပ်ကိုလျှောက်ကျစေပုံ၊ စရိယာ—ပါ—ဂ၁ဇ၊ ဌ—၂၁ဂ။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၂၀ဂ၊ ဌ—စ—အုပ်—၂ဂ၊ ဤဌ်ဘကား လင်မယား ၂-ဦးတို့ကသည်း သစ္စာဆိုကြသေးကြောင်း။ ။ မှန်ဘိုင်းလည်း မပြောအပ်ကြောင်း ဟောသားသော သုတသုတ်၊အံ—ဂ—ပါ—ဂ၉၁၊ ဌ—၃၅ဂ၊ မှန်ပင်မှန်သော်လည်း အကုသိုလ်ပွားရ၏ ကုသိုလ် ဆုတ်သုတ်လျှင် မပြောဆိုဘဲ ကုသိုလ်ပွားရ၏ အကုသိုလ်ဆုတ်သုတ်မှသာ ပြောဆိုသင့်ကြောင်း ဟောသားဒ၏၊ မြင်ခြင်း,ကြားခြင်း,တွေ့ခြင်း,သိခြင်း လေးမျိုးစလုံးဌ်ဟူလို။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သောအင်္ဂါများ။ ။သုံးပါး၊ မိတ္တသုတ်၊ အံ—၃-ပါ—၂ဂ၉၊ ဌ—၂ဂ၂၊ ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒါတိ၊ ဒုက္ကရံ ကရောတိ၊ ဒုက္ခမံ ခမတိ။ ။မိတ်ဆွေ ကောင်းတို့မည်သည်မှာ ကောင်းရာကို အတင်း တိုက်တွန်း သင့်ကြောင်း၊ (ဃဋ္ဌိကာရတို့ထုံး နှလုံးမူစရာ)၊ ပဏ်—၂—ပါ—၂ဂ၁၊ ဌ—ခ၉ဂ။ ။ မြင်-မြင်ခြင်း ချစ်ခင်လျှင်လည်း မိတ်ဆွေဖွဲ့အပ်ကြောင်း၊ ဇာတက-ပါ—ပ—အုပ်—ဝ၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—ခ၂၂။ ။မိတ်ဆွေ ၂-မျိုး၊ (သန္ဓိဌ၊သမ္ဘတ္တ)၊ မဟာ—သံ—ဌ—၂၅၅၊ ပါ—ဝ၃၂။ ။အင်္ဂါ ၇-ပါးကိုဟောသော မိတ္တသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ အံ—၇—ပါ—ဂ၂ဝ၊ ဂ၂၂၊ ဌ—ဝ၆၂၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ (၂-နည်း) ဒီဃ—ခ—ပါ—ဝ၅၅၊ ဌ—ဝ၃ဇ။

မိတ်ဆွေမဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါ ၇-ပါး

၁။ ဒုဒ္ဒဒံ ဒဒါတိ=ပေးနိုင်ခက်သော ပစ္စည်းများကို ပေးတတ်ခြင်း။

၂။ ဒုက္ကရံ ကရောတိ=ပြုပေးနိုင်ခဲလှသောအမှုများကိုပြုပေးတတ်ခြင်း။

၃။ ဒုက္ခမံ ခမတိ = သည်းခံနိုင်ခဲလှသော အရာများ၌ သည်းခံတတ်ခြင်း။

၄။ ဂုယှဿ အာဝိကရောတိ=လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာများကို ပြောတတ်ခြင်း။

၅။ ဂုယှဿ ပရိဂူဟတိ=လျှို့ဝှက်အပ်အော အရာများကို လျှို့ဝှက်ပေးတတ်ခြင်း။

၆။ အာပဒါသု န ဇဟတိ=ဘေးရန်ရှိလာသော အခါ၌ စွန့်မထားတတ်ခြင်း။

၇။ ခီဏေန နာတိမညတိ=ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌လည်း မထီမဲ့မြင် မပြုတတ်ခြင်း၊ (၀ါ) အထင်မသေးတတ်ခြင်း။

တနည်း ၇-ပါး

၁။ ပိယ=သီလဝန္တသမာဓိဝိဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံ၍ ချစ်ခင်ဖွယ်ရှိခြင်း။

၂။ ဂရု=အလေးပြုထိုက်ခြင်း။

၃။ ဘာဝနိယ—ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သူဖြစ်ခြင်း။

၄။ ဝတ္တာ=ပြောဆိုမှု၌ လိမ်မာခြင်း။

၅။ ဝစနက္ခမ=ဆိုဆုံးမသည်ကို နာယူတတ်ခြင်း၊ (၀ါ) အပြောအဆို ခံနိုင်ခြင်း။

၆။ ဂမ္ဘီရကထံ ကတ္တာ=နက်နဲသော တရားစကားကို ပြောဆိုခြင်း။

၇။ အट္ဌာနေ နော နိယောဇေတိ=မသင့်လျော်သော အရာ၌ မတိုက်တွန်းတတ်ခြင်း။

မိတ်ဆွေမဲ့ပုံနည်းယူစရာ။ ။နာမည်ကိုမေးထားပြီး တွေ့ဆုံသောအခါ နာမည်ကို အပြည့်အစုံခေါ်၍ လက်ဆောင်လည်း ပေးရကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၂၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၁၀၇၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၉။ ။**မိတ်ဆွေ**

လိုက ပေးကမ်းရကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ—ပါ—၁၂၆၊ ဌ—၂၃၅။ ။ သဂါထာ—သံ—ပါ—၂၁၇၊ ဌ—၃၀၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၉၃။ ဌ—တ—အုပ်—၁၀။

မိတ်ဆွေအတုများကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မိတ်ဆွေတုလေးယောက် လေးလီ(၁၆ ယောက်)ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၁၊ ဌ—၁၃၁၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ ဇာတက—ဌ—၉—အုပ်—၃၅၀ အညွှန်း။ ။မိတ်ဆွေအတုအစစ်ကိုခွဲပြသော ဟိရိသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၃၁၈၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၂။ ။မိတ်ဆွေယုတ်ကို ပြသောဂါထာ၊ စူဠနိ—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၁၃၈၊ မျှော်လင့်ချက်မထားဘဲ ပေါင်းသင်းသောမိတ်ဆွေကား ရှားလှကြောင်း။ ။မိတ်ဆွေယုတ်၏ အင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၇၈၊ ဌ—၁၆၁။ ။အဘိ—၁—ပါ—၂၅၈၊ ဌ—၄၂၃။

မိတ်ဆွေအစစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မိတ်ဆွေစစ်လေးယောက် လေးလီ(၁၆ ယောက်)ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၁၃၂၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ သုတ္တ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၅၊ အညွှန်း။ ။အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၇၆၊ ၂၂၄၊ စူဠနိ—ဌ—၁၀၄၊၁၃၈၊ ပါ—၂၃၉။ ။မိတ်ဆွေကောင်းတို့၏သဘောထားကို ပြသော ဂါထာ၊ ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၉၊ ဌ—တ—အုပ်—၄၆၈။ ။မိတ်ဆွေကောင်းပီသပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိမာန—ဌ—၂၄၂၊ဌ—၈၇။ ကလျာဏမိတ္တအင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ—ဝ—ပါ—၂၈၅၊ ဌ—၄၂၃ (ကလျာဏမိတ္တ၀ဏ်ဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မိတ်ဆွေကောင်းကို ရလျှင်ရ၊ မရလျှင် တစ်ယောက်ထည်းနေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဂိ—၃—ပါ—၄၉၆၊ ဌ—၄၃၄။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၁၈၈၊ ဌ—တ—အုပ်—၆၇၊ ၄၆၄။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၁၊ ၈၃။ ။ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၁၊ ၂၉၆။ ။ပဏ္ဏ—၃—ပါ—၁၉၂၊ ၁၉၃၊ ဌ—၁၄၇၊

မိတ်ဆွေကောင်းနှင့်ပေါင်းသင်းရကျိုး။ ။တမ္ဗဒါဋ္ဌက စောရဃာတက ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၄၀၇။ ။အဂုံလိမာလဝတ္ထု၊ ဌ—၃—အုပ်—၁၁၀။ ။ သုတ္တ—ပါ—၂၈၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၃။ ။ကလျာဏမိတ္တာဒီဝဂ္ဂ၊ အံ—၁—ဖါ—၁၂၊ ဌ—၆၂။ ။သေခါနိုးတွင် သရဏဂုံဆောက်တည်ခိုင်းရ၍ စာတု-မဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသော ဒမိဋ္ဌဒေါဝါရိက တံငါသည်၊ အံ—၃—ဌ—၁၀၇။ ။အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား ဆွမ်းလှူ၊ တရားနာရ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသော ဝါတကာဌက ခိုးသူသတ်သမားကြီး၊ ဌ—၁၉၀၊ ၁၀၀။ ။(ကလျာဏမိတ္တခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းအပြစ်များ။ ။မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်း၍ ပျက်စီးရပုံကိုဟောသော မနောဓ ဇာတကာ၊ ပါ=ပအုပ်–၁၅၆၊ ဋ–တ–အုပ်–၃၀၂။ ။အပြစ်ပြုဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၅၊ ဋ–သ–အုပ်–၁၂၆။ ။ပါ–၂၆၆၊ ဋ–၁၂၇၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ် လောင်းဒုက္ခမျှား ခံစားရပုံ။ ။ဇာပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၉၊ ဋ–ဒုအုပ်–၂၁၁၊ ဓမ္မရှေးစီယထေရ်အလောင်း အမိကို သတ်မိပုံ။ ။အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ် ဝတ္ထုဖွဲ့လည်းရှိ၏။ ။ပေတ–ဋ–၄၊ ခိုးသူဖြစ်ရပုံ။ ။မဟာနေသေဋ္ဌိ-ပုတ္တဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၈၁။ ။ဧကတ္ထသုတ်၊အံ–၆–ပါ–၃၆၈၊ မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် မပေါင်းသင်းရန် ဆုံးမသောဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၂၇၆၊ ဋ–၁၂၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၈၊ ဋ–ပ–အုပ်–၉၇၊ ဤ၌ မိတ်ဆွေယုတ်ကို အကြောင်းပြု၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ။ ။မိတ်ဆွေယုတ်နှင့် ပေါင်းသင်းရခြင်းအပြစ် ၆ ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၉၊ ဋ–၁၃၀။ ။အံ–၁–ပါ–၁၂၊ ဋ–၆၂။

မိန်းမတို့သဘောထားများ။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် လင်ယောကျ်ားကို နှိုင်ချင်သော သဘောထား ရှိတတ်ကြ၏ကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ဋ–၁၇၂။ ။သားသမီးအားကိုးဖြင့်လည်း လင်ကိုနှိုင်လိုတတ်ကြ၏ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၅၊ ဋ–ဒု–အုပ်– ၉။ ။ပေတ–ဋ–၃၄။ ။အဘိ–၂–ဋ–၂၈၁၊ မာတုဂါမော စ နာမ အပိ စက္ကဝတ္တိရာဇာနံ အတ္တနိ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တံ ဥ တ္တာ ဒါ သံဝိယ သလ္လဂ္ဂေတိ။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် စိုးပွားမဖြစ် ထွန်းကားလင်ယောကျ်ားမည်မျှပင် ဒုက္ခရောက်စေကာမူ ဝမ်းမနည်းတတ်သည့်အပြင် ဝမ်းသာတတ်ကြ၏ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ–၃၀၄။ ။မိန်းမတို့မှာ အများအားဖြင့် သားလျှင်နှား၍ နာလျှင်ပြေးရန် ကြံစည်တတ်ကြ၏ကြောင်း ဓမ္မဋ–ပ–အုပ်–၃၀၈၊ မိန်းမတို့ စိတ်ထားမှာ အသိခက်လှကြောင်း၊ သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၃။ ။(ထိန်ဘားဝေါ ဒုရာဇာနော အခဏ်းခွဲလည်းရေးခဲ့ပြီ) ။ ။မိန်းမတို့အတွင်းသဘောကို ပြသော ဂါထာ၊ သဠာ–သံ–ဋ–၁၀၈၊ နှစ်သက်ခြင်း, ပြစ်မှားခြင်းခွဲ အပိုင်းအခြားမရှိကြောင်း။

မိန်းမတို့၏ အားငါးမျိုး။ ။ဝိသာရဒသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၄၃၊ ၄၄၆၊ ဋ–၁၂၆။ ။အင်္ဂုတ္တရသုတ်လည်းနည်းတူ၊ (ဝိ)ရူပမလ၊ (ဂ)ဘောဂမလ၊ (ဃ)ညာတိမလ၊ (င)ပုတ္တမလ၊ (စ)သီလမလ)။ ။ဤ ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် လင်ယောကျ်ားကို လွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်းဟောသော ပဿယုသုတ်၊ အဘိဘုယျသုတ်၊ ပါ–၄၄၃၊ ဋ–၁၂၆။ ။မိန်းမတို့ကို မဖျက်ဆီးနိုင်သောအားမှာ (၀၊) လင်အိမ်မှ နှင်မချနိုင်သောအားမှာ သီလအားသာဖြစ်ကြောင်း ဟောသော နာ

သေနွှိသုတ်ပါ–၄၄၄၊ ၆–၁၂၆။ ။သီလ အားရှိမှသာ သုဂတိရောက်စေနိုင်ကြောင်းဟောသော ဟေတုသုတ်၊ ပါ–၄၄၅။

၁။ ရူပဗလ....အဆင်းအင်္ဂါ လှပချောမွေ့ခြင်းအား။

၂။ ဘောဂဗလ....ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။

၃။ ဉာတိဗလ...ဆွေမျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။

၄။ ပုတ္တဗလ....သားသမီးနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။

၅။ သီလဗလ....သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းအား။

မိန်းပမြတ်။ ။မိန်းမမြတ်တို့မှာ ကိုယ်ဝန်တည်လျှင် ထိုစတည်သောနေ့၌ပင် သိကြကြောင်း၊ အပ–၆–ပ–အုပ်–၁၆၄၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်တို့ ရှောင်ကြဉ်ရသော အစာများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။သုတ္တ–၆–ပ–အုပ်–၂။ ။ မိန်းမတိုင်းဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှုကိုပြုကြသည်မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ အမရာဒေဝီပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၃။ ။ဘုန်းကံရှိသော မိန်းမတို့မှာ ထူးခြားသော အင်္ဂေါရှိကြောင်း၊ သုတ္တ–၆–ပ–အုပ်–၅၄။ ။မိန်းမတို့တွင် ဘုန်းကံနည်းပါးသူတို့ ရခဲလှသောအရာ ၅-မျိုးနှင့် ဘုန်းကံရှိသော မိန်းမတို့ ရလွယ်သောအရာ ၅-မျိုးကို ဟောသော ဌာနသုတ်၊ သဋ္ဌာသံ–ပါ–၄၄၅။

မိန်းမတို့လေ၁်လိခြင်း၅-ပါး။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၁၂၊ ၆–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ [1]အာဟာရလောလတာ၊ [2]အလင်္ကာရလောလတာ၊ [3]ပရပုရိသလောလတာ၊ [4]ဓနလောလတာ၊ [5]ပါဒလောလတာ။

၁။ အာဟာရလောလတာ....အစားအသောက်၌ လျှပ်ပေါ်လော်လိခြင်း။

၂။ အလင်္ကာရလောလတာ....အဝတ်တန်ဆာ၌ လျှပ်ပေါ် လော်လိခြင်း။

၃။ ပရပုရိသလောလတာ....ယောကျ်ားတပါး၌ (အနည်းဆုံး စိတ်ဖြင့်ပင်)နှစ်သက်တတ်ခြင်းဟူသော လျှပ်ပေါ်လော်လိခြင်း။

၄။ ဓနလောလတာ....ပစ္စည်းဥစ္စာ၌ လျှပ်ပေါ်လော်လိခြင်း။

၅။ ပါဒလောလတာ....ဟိုဟိုသည်သည် သွားလာမှု၌ လျှပ်ပေါ် လော်လိခြင်း။

ပိန်းမတို့၏ အပြစ် ၅-ပါးကိုဟောသော ကဏ္ဍပ္ပသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၇၊ ၂၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၂၂၊ ၁အသုစိ၊ ၂ဒုဋ္ဌန္တ၊ ၃သဘိရု၊ ၄သပ္ပဋိဘယ၊ ၅ဝိတ္ထ-ဒုဿီ။ ။ဇနဿ်း၊ ၁ကောဓန ၂ဥပနာဟီ၊ ၃ဃောရဝိသ၊ ၄ဒုဇ္ဇိဝ၊ ၅မိတ္တဒုဗ္ဘိ၊ ပိန်းမတို့အပေါ်၌ ပြောဆိုကြသော စကားများတွင် "မြွေဟောက်လို လျှာနှစ်ခွနှင့်" ဟူသောစကားမှာ ဤ ဒုတိယကဏ္ဍပ္ပသုတ်၌ လာသော ဘုရားစကားတော်ဖြစ်၏။

၁။ အသုစိ....မစင်ကြယ်ခြင်း။

၂။ ဒုဋ္ဌန္တ ...မကောင်းသောအနံ့ ရှိခြင်း။

၃။ သဘိရု....အအိပ်ကြီးခြင်း။

၄။ သပ္ပဋိဘယ....ကြောက်လန့်တတ်ခြင်း။

၅။ မိတ္တဒုဗ္ဘိ....မိတ်ပျက်လွယ်တတ်ခြင်း။

ဇနည်း—

၁။ ကောဓန....အမျက်ထွက်တတ်ခြင်း။

၂။ ဥပနာဟ... ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်ခြင်း။

၃။ ဃောရဝိသ... ရာဂဓာတ်ပြင်းထန်ခြင်း။

၄။ ဒုဇ္ဇိဝ....ပိသုဏာဝါစာကို ပြောဆိုခြင်း၊(လျှာနှစ်ခွ)။

၅။ မိတ္တဒုဗ္ဘိ....မိတ်ပျက်လွယ်တတ်ခြင်း။

ပိန်းမကြောင့်သာ ဆင်းရဲရာဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၇။ ။ပိန်းမကိုစဲ့ ဗာလပဲ-ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–၃၂၅၊ ဋ္ဌ–၂၉၂။ ။ ပိန်းမမစ့ဲ ချမ်းသာမြဲ-ဟူသောဂါထာ၊ပါ–၂၄၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။ ပိန်းမယယ်ကြိုက် ဘေးဆုံးတတ်သည့် အတိုးအိုဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၆-ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၅။

ပိန်.မပညာ လက်နှစ်သစ်သာ။ ။ဝိမာန–ဋ္ဌ–၀ဖ၊ ပါ–၂၂။ ။ထေရီ–ပါ–၃၀ဖ၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ ရှင်းပြထား၏။ ။သောမာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၄။ ။ပန်းမတို့လည်း ပညာရှိကြောင်း နတ်ကချီးကျူးသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပအုပ်–၄၁၅။ ။အပ–ပါ–ဋ္ဌ–အုပ်–၂၄၂၊ ဂါထာနံပါတ်–၃၁၊ ၄၂။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၀၄။ ။ဇာတက–ပါ–ပအုပ်–၁၇၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၁ဖ။ ။မလ္လိ-ကာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၀ဖ၊ ဋ္ဌ–၁၄၂။

မိန်းမတို့မရနိုင်သော ရာထူးများ။ ။(စကြာဝဠာမင်း၊ သိကြားမင်း၊ မာရ်နတ်မင်း၊ ပြဟ္မာမင်း ဘုရားရှင်)၊ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၈၆။ ။အံ–၁–ပါ–၃၀၊ ဋ–၄၆၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၇၊ ဋ–၁၅၈၊ ဣတ္ထိလိင်ဟူဟီနံ·ဟု ဖွင့်ပြထားဏ်။ ။ပေဋ္ဌက–ပါ–၁၉၁။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၂၉၈။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၄၉၊ ဋ–၄၁၈။

မိန်းမတို့၏ ကိုယ်အနုံ့မှာ ၄-မျိုး ရှိကြောင်း။ ။အံ–၁–ဋ–၂၀။ ။ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၇၈၊ အာသဝဏ္ဍိန်၊ မေထုဏ္ဍိန်၊ သေဒဏ္ဍိ၊ သောဏိတဏ္ဍိန်။

မိန်းမတို့မရောင့်ရဲနိုင်သော အရာများ။ ။အံ–၂–၇၇၊ ဋ–၅၂၊ မေထုန်မှီဝဲ ရာဋ္ဌလည်းကောင်း၊ သားဖွားရာဋ္ဌလည်းကောင်း မရောင့်ရဲနိုင်ကြောင်း။ ။ဥဒါန–ပါ–၉၇၊ ဋ–၁၄၀။ ။သုံးမျိုး၊ ဇာတက–ဋ–ဒုအုပ်–၂၉၅၊ ထန်ဆာဆင်ရာဋ္ဌလည်းကောင်း။ ။တ–အုပ်–၃၂၂။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၉၊ ဋ–မ–အုပ်–၄၆၅။ ပ–အုပ်–၄၆၅။ ။ဋ–ပ–အုပ်–၄၃၂။ ။သားဖွားရခြင်းဌ မရောင့်ရဲနိုင်ကြောင်း၊(၀ါ)အားမရနိုင်ကြောင်းလျှောက်ထားသော စကားမှာ အရှင်သီဝလိဝတ္ထုတိုင်းဌ ရှိ၏။

မိန်းမဘဝမှလွန်မြောက်နိုင်, မလွန်မြောက်နိုင်ပြဆိုခဏ်း။ ။သံယောဇဉ်တ်၊ အံ–၂–ပါ–၄၄၀၊ ဋ–၁၆၈၊ ဣတ္ထိန္ဒြိယ၊ ဣတ္ထိကုတ္တ၊ ဣတ္ထိဘာဝ၊ ဣတ္ထိဝိဓ၊ ဣတ္ထိစ္ဆန္ဒ၊ ဣတ္ထိသရ၊ ဣတ္ထာလင်္ကာရ၊ ဤ–၂-ချက်ဌ စ့ဝ်လမ်းနှစ်သက်နေလျှင် မိန်းမဘဝမှ မလွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း၊ မစ့ဝ်လမ်း မနှစ်သက်မှ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ယောက်ကျားတို့ အတုက်လည်း ယောကကျားဘဝမှ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်။ မလွန်မြောက်နိုင်ကြ ောင်း တ့ဲလျှက်ဟောထား၏။ ။မိန်မတို့ ယောကျားဘဝကို ရနိုင်ရန်ညွှန်ကြားချက်၊ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၈၊ ဋ–သ–အုပ်–၁၃၂။ ။

မိန်းမတို့သားသီးခြားခံစားရသောဒုက္ခ ၅-မျိုး။ ။အာဝေဏိတ ဒုက္ခသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၃၆၊ ၄၃၇၊ ဋ–၁၂၅။ ။ထေရီ–ပါ–၄၀၃၊ ဋ–၁၈၄၊ ၁လင့်အိမ်လိုက်ရ၊ ၂တလတခါ၊ ဓမ္မတာသွန်၊ ကိုယ်ဝန်သားဖွား၊ ၅ကျွေးယောကျား၊ သီးခြား ငါးဒုက္ခာ။

မိန်းမတို့အပါယ်လားကြောင်းဟောများ။ ။တိဟိဓမ္မဟိသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၃၇၊ ဋ–၁၂၅၊ (နံနက်မစ္စော၊ နေ့လယ်သော၊ ညနေ ရာဂဖြစ်)။ ။ကောဓနသုတ်-စသည်ဌဲလာသော အာသာဌ၊ အဟိရိက၊ အနောတ္တပ္ပ၊ ကော

ဓန၊ ဒုပ္ပညာ၊ ၅-ပါး၊ ၎င်းပြင် ဥပနာဟ၊ ဣဿုကီ၊ မစ္ဆရီ၊ အတိစာရီ၊ ဒုဿီလ၊ အပ္ပဿုတ၊ ကုသီတ၊ မုဋ္ဌဿတိ-ပဋ္ဌေရခေါ် ငါးပါးသီလ လွန်ကျူးမှု၊ ဤတရားများကြောင့် အပါယ်လေးပါး၌ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း အသီးသီးဟောထားသောသုတ်များ၊ ပါ-၄၄၇၊၈၊၉၊၄၄၀၊ဋ္ဌ-၁၂၅။ ပဌမ အနုရုဒ္ဓါသုတ်၊အံ-၃-ပါ-၂၀၅။

ခန်းမတို့သုတိဂရောက်ကြောင်းတရားများ။ ။အကြောခနသုတ်-စသည်ခြောသော သဒ္ဓါ, ဟိရီ, ဩတ္တပ္ပ, အကြောခန, ပညာ၀ါ ၅-ပါး၊ ၎င်းပြင် အနုပနာဟ, အနိဿုကီ, အမစ္ဆရီ, အနတိစာရီ သီလ၀ါ, ဗဟုဿုတ, အာရဒ္ဓ ဝီရိယ,ဥပဋ္ဌိတသတိ,ပဋ္ဌသီလ၊ ဤတရားများကြောင့် သုဂတိသို့ရောက်စေ နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၄၀၊၄၄၁၊၂၂ ဋ္ဌ-၁၂၅။ ။အနုရုဒ္ဓသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၉၂ ဋ္ဌ-၂၄၃။ ။ဒုတိယ ဝိသာခါသုတ်၊ ပါ-၉၄၊ ဋ္ဌ-၂၁၄။ ။နကုလမာတာသုတ်၊ ပါ-၉၅၊ ဤ သုံးသုတ်၌ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။မိန်မင်ပစ္စုပ္ပန် တမလွန်၌ ကောင်းစွာအောင်နိုင်ခြင်း ၁၆-ပါးကိုဟောသော ဣဓလောကိဂ သုတ်၊ (ပ-ဒု)အံ-၈-ပါ-၉၆၊၉၉၊ဋ္ဌ-၂၁၄၊ မှတ်ဘွယ်ဂါထာများပါ၏။

ခန်းမတို့အလှဂုဏ်အင်္ဂါ။ ။ခြောက်ပြစ်ကင်း ကောင်းခြင်းငါးဖြာကိုပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ—သံ-ဋ္ဌ-၂၅၉။ ။ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၁၈။ ။ဝိမာန-ဋ္ဌ-၉၃။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၂၂ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၄။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၄။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၁၅၂။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၄၃၊ဋ္ဌ-၂၁၉။ ။ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၉၃။ ။

အပြစ် ၆-ပါး

၁။ အရပ်ရှည်လွန်းခြင်း၊

၂။ အရပ်ပုကွဲလွန်းခြင်း၊

၃။ ပိန်ကြီးလွန်းခြင်း၊

၄။ ဝလွန်းခြင်း၊

၅။ အသားမည်းလွန်းခြင်း၊

၆။ ဖြူလွန်းခြင်း။

ကောင်းခြင်းငါးဖြာ

၁။ ဆဝိကလျာဏတာ–ဝါဝင်းသောအရေရှိခြင်း၊

၂။ မံသကလျာဏတာ–လက်, ခြေ, နှုတ်ခမ်းတို့၌ နီမြန်းသော အဆင်းရှိခြင်း၊

၃။ နှာရုကလျာဏတာ–အသားနှင့် ကပ်နေသော ခြေသည်း, လက်သည်းတို့မှာ နီမြန်းသော အဆင်းရှိ၍အသားမှ လွှတ်ရာ၌ ကား ဖြူဖွေးသောအဆင်ရှိခြင်း၊

၄။ အင်္ဂါကလျာဏတာ–၃၂-ချောင်းသော သွားတို့သည် ဖြူဖြူ ဖွေးဖွေး တပြေးတည်း ညီညီ ညာညာရှိခြင်း၊

၅။ ဝယကလျာဏတာ–အသက် ၁၂၀-ရှိသော်လည်း ၁၆-နှစ်အရွယ် မျှသာဟု ထင်ရခြင်း။

မိန်းမတို့၏မာယာ ၄၀ ကိုရေတွက်ပြပုံ။ ။ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၂၁၊ ၆–မ–အုပ်–၄၆၇၊ ၄၇၀၊၄၇၁။ ။ဓမ္မ–၆–၃–အုပ်–၄၂၉။ ။**မိန်းမမာယာ** ရဟန်းတို့ သင်္ဘာမူရာ၊ အစားအသောက်ဖြင့် မျှားရ ဖျက်ဆီးပုံ၊ ၄၂၈။ ။မိန်းမကြောက်ကွင်း၊ ဗာလဖျင်း၊ မိခြင်းခံရခြင်းသည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၃၈၈၊ ၆–၈၀။ ။(မာယာ ၄၀-မှာ မျှားလွန်း၍ မရေးသာပြီ)၊ ဆိုင်ရာ၌ ရှာဖွေကြည့်ရှုပါလေ။

မိန်းမတို့ကို အူတိုမျိုးဟု ဆိုကြသောစကား။ ။၃၂–ကောင်ဘာသတ္တင် အန္တ အရပြသော အခဏ်း၌ ယောဂျားတို့၏ အူမှာ ၃၂-တောင်၊ **မိန်းမတို့၏** အူမှာ ၂၈-တောင်ရှိ၏ဟု ဖွင့်ပြထားသော **စကား**ကို ထောက်၍ ပြောဆို ကြဟန်တူကြောင်း၊ အဘိ–၂–၆–၂၂၉။ ။ပဋ္ဌိသံ–၆–ပ–အုပ်–၇၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၄၉၊ (ကောင်ဘာသ ခဏ်းတိုင်း၌လည်းရှိ၏)။

မိန်းမတို့နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်မျှား။ ။ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော ကာလ၌ **မိန်းမတို့**ဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဟောထား သော ဣဓလောကိကသုတ်၊(ပ-ဒု)၊ အံ–ဂ–ပါ–၉၆၊၉၉၊ ၆–၂၃၄၊ ပရလောက် ကာလ၌ ဆောင်ရွက်ရသော တာဝန်လေးမျိုးကား–

၁။ ကိစ္စကြီးငယ်၌ ကောင်းမွန်စေ,စပ်စာ စီမံရခြင်း၊

၂။ ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ရခြင်း၊

၃။ ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ်တတ်ရခြင်း။

၄။ ပစ္စည်းဥစ္စာကို ကောင်းမွန်စွာ ထိန်းသိမ်းရခြင်း။

တမလွန်လောကအတွက် ဆောင်ရွက်ရသော တာဝန် လေးမျိုးကား- ၁သဒ္ဓါ, ၂သီလ, ၃စာဂ, ၄ပညာ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံစေရခြင်းတည်း။ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။လင့်အိမ်လိုက်အံ့သော, လင့်အင်မ်ဌ် နေသောမိန်းမတို့အတွက် ဆုံးမသောဂါထာများ၊ ဥဂ္ဂဟာသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၃၀၊ ဌ-၁၈။ ။မိန်းမကြောင့်ဖြစ်သော အညစ်အကြေးမှာ (ဣတ္ထိမလ) ဆေးကြော၍ မရကြောင်း၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၅၊ ဌ-၈၈။ ။ယောကျ်ားတို့ အာရုံငါးပါးမှာ မိန်းမတို့အား အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ရူပါဒိဝဂ်၊ အံ-၁-ပါ-၁၊ ဌ-၁၄၊ ၂၁၊ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဝတ္ထုများဖြင့် မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ယောကျ်ားတို့က မိန်းမတို့ကို နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ၈-မျိုးဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ထားကြပုံ၊ ဒုတိယ ဗန္ဓနသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၄၈၊ ဌ-၂၁၇။ ။အခ္ခါမိန်းမတို့ လူတောမဝင်နိုင်ခြင်း, စီးပွားမဖြစ်ထွန်းနိုင်ခြင်း အကြောင်းလေးပါကိုဟောသော ကမ္ဘောဇသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၉၄၊ ဌ-၃၂၁။ ။မိန်းမတို့မှာ ရောင်းကုန်သာဟူ ရှေးကပင် ဆိုထားကြပုံ၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆။ ။ဝိသာခါဂတ္ထု၊ အံ-၁-ဌ-၃၁၃။ ။မိန်းမတို့မနှစ်သက်သော, နှစ်သက်သောယောကျ်ား ၅-မျိုးစီ ဟောထားသော ပုရိသသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၃၆၊ ဌ-၁၂၅၊ မနှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၁နဲ ရူပဝါ၊ ၂နဲ တောဂဝါ၊ ၃နဲ သီလဝါ၊ ၄အလသ၊ ၅ပဇံ အယ နဲ လဘတိ။ ။နှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၁ရူပဝါ၊ ၂တောဂဝါ၊ ၃သီလဝါ၊ ၄ဒက္ခ အနာလသ၊ ၅ပဇံ အယ လဘတိ။

ယောကျ်ားတို့အပေါ်၌ မိန်းမတို့မနှစ်သက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါး

၁။ နဲ ရူပဝါ....ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါမလှခြင်း။
၂။ နဲ တောဂဝါ....ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိခြင်း။
၃။ နဲ သီလဝါ....သီလ မရှိခြင်း။
၄။ အလသ....ပျင်းရိတတ်ခြင်း။
၅။ ပဇံ အယ နဲ လဘတိ....သားသမီးမရတတ်ခြင်း။

နှစ်သက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါး

၁။ ရူပဝါ....ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလှပခြင်း။
၂။ တောဂဝါ....ပစ္စည်းဥစ္စာရှိခြင်း။
၃။ သီလဝါ...သီလရှိခြင်း။
၄။ ဒက္ခ-အနာလသ....လိမ်မာပါးနပ်-အပျင်းဓာတ်မရှိခြင်း။
၅။ ပဇံ အယ လဘတိ....သားသမီးရတတ်ခြင်း။

မိန်းမတို့ ကိုယ်ဝန်ရှိလာသောအခါတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ချင်ခြင်းကို

ထောက်ရ၊ ဝမ်းတွင်းရှိ သူငယ်၏ အဇ္ဈာသယကို ကြိုတင်သိနိုင်ပုံ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၆၀၊ သုခသာမဏော။ ။ပဏ္ဍိတ သာမဏေဝတ္ထု၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၅၉။ ။ဇိဋ္ဌ။ဘမင်းဝတ္ထုတွင်ပါသော မလ္လိကာစစ်သူကြီးကတော်ဝတ္ထု၊ အဇာတသတ်မင်း ဝတ္ထုတို့ဌ-လည်းပါရှိ၏။ ။ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၊ ဝန်ဝစ္ဆမထေရ် အလောင်းဝတ္ထု။ ။လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့အပေါ် ဌ ယောကျ်ားတို့က အပြစ်မယူသင့်ကြောင်း ဆုံးမသောဂါထား၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၁၉။

ယထာနဒီ စ ပန္ထော စ၊ ပါနာဂါရံ သဘာ ပပါ။
ဧဝံ လောကိတ္ထိယော နာမ၊ နာ သံကုဋ္ဌန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ။ ။

ဇာတက-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၆။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၂၅၊ ဌ-မ-အုပ်-၄၈၁။ ။ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၃။ ။မယား၊ ခြစ်သူကို လင်ကမချစ်ခင်မနှစ်သက်ခြင်းမှာ ထိုမိန်းမပြုခဲ့သော ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အပြစ်ကြောင့်ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ-ပါ-၂၇၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၆၈၊ မဟာပဒုမ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း။

မုန့်လှူရကျိုးပြုဝတ္ထုမျှား။ ။အာဇလောမဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၅၉၊ ဌ-၁၆၈၊ မယောမုန့်ခြောက်လှူရကျိုး။ ။သုဏိသာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၁၅၊ ဌ-၅၃၊ ၂-ဝတ္ထု။ ။ဥဒ္ဒါရဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၃၃၊ ဌ-၁ဝ၉။ ။ယဝပါလက ဝိမာနဝတ္ထု၊ ပ-၉၉၊ ဌ-၂၇၄။ ။ဂေါပါလဝ်မာနဝတ္ထု၊ ပါ-၁၇ဝ၊ ဌ-၂ဝ၉။ ။ပေတ-ဌ-၅၄၄။ ။ကုမ္မာသပိဏ္ဍိ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၂၊ ဌ-တ-အုပ်-၃ဝ၄။ ။ဧ ရီ-ဌ-၅၂၊ ၂၂၂။ ။ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၅ဝ၊ ၁၇ဝ၊ ၂ဝ၁။ ။ပါ-၁၇ဝ၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၇။ ။ဓမ္မဒိန္နာဝတ္ထုအလောင်း၊ ပါ-၂၄၇။ ။မုန့်လှူရကျိုးကိုပြသော ဂါထာမျှား၊ ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၂။ ။

မြိန်ရာဟင်းကောင်း။ ။ချစ်သူထံမှာ၊ စားရပါ၊ ရသာအမြတ်ဆုံး-ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၉။ ။ကေသဝဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၆၊ ဌ-တ-အုပ်-၁၃ဝ။ ။

မြောက်ကျွန်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မြောက်ကျွန်းနေ လူတို့ မင်္ဂ, ဖိုလ်မရနိုင်ခြင်းမှာ ကုသလစွဆန္ဒကင်းမဲသောကြောင့်ဟု မိန့်ဘုရားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၁၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁။ ။ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းမှတပါး ကျန်သုံးကျွန်းလုံးနည်းတူ ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အတိ-၄-ဌ-၆။ ။မြောက်ကျွန်းနေ လူတို့မှာ ပဂေတ် သိလမြဲကြကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၅။ ။၂ဝဝ။ ။

ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၁၁၊ ၁၆၂၂၊ ဋီ–၁၄၆၊ ဤ၌ခ်ဴပ်လင်း။ ။အတိ–၂–ဋီ–၄၄၃ ပါ–၃၀၅၅၊ ။၄–ပါ–၁၁၆၊ ဋီ–၂၇၂၊ ၎င်းတို့မှာ မနုဿဂတိ, ဒေဝဂတိ ဤဂတိ ၂-ပါးမြဲကြကြောင်း။ ။အံ–၉–ပါ–၁၉၈၊ ဋီ–၂၇၃။ ။ အသက်တစ်ထောင် ရှည်ကြကြောင်း၊ နေတို–ပါ–၁၂၀၊ ဋီ–၂၃၂။ ။ ကာမဂုဏ်များ၌ (သူဟာ-ငါ့ဟာ) သ်မ်းဆည်းမှု မရှိကြကြောင်း၊ ဟောနိ–ဋီ–၁၄။ ။မြောက်ကျွန်း, တာ၀တိံသာ, ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်း၊ ဤသုံးဌာနခု၌ အသီးသီး သာလွန်ကြပုံများကို ပြဆိုခဏ်း၊ တိဋ္ဌာနသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၉၈၊ ဋီ–၂၇၃။ ။

ုးရှာခြင်းအကြောင်း ဂ-မျိုး။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋီ–၃၂၂။ ။ဇာတက–ဋီ–၀–အုပ်–၃၄၈။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၉၊ ဋီ–၂၈၄။ ။စရိယာ–ဋီ–၂၃၁၊ တိမ်နတ်သားကလည်း တိမ်တိုက်များကို ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋီ–၃၂၂–

၁။ နဂါးတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း။

၂။ ဂဠုတို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း။

၃။ နတ်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း။

၄။ သစ္စာ တန်ခိုးကြောင့်လည်းကောင်း။

၅။ ဥတုကြောင့်လည်းကောင်း။

၆။ မာရ်နတ် လှည့်စားမှုကြောင့်လည်းကောင်း။

၇။ တန်ခိုးရှိသူက ရွာစေမှုကြောင့်လည်းကောင်း။

၈။ ပျက်စီးစေလိုသောကြောင့်လည်းကောင်း–

ဤအကြောင်း ဂ-မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် မိုးရွာသွန်းသည်-ဟူလို။ ။

မိုးမှန်မှန် ရွာသွန်းစေလိုလျှင်။ ။မိုးမှန်မှန် ရွာသွန်းစေလိုလျှင် ဂရုဓမ္မခေါ်သော ငါးပါးသီလကို လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ရကြောင်း ဟောသော ကုရုဓာတ်စရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၃၀၇၊ ဋီ–၃၆၊ ၃၉။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၈၁၊ ဋီ–ဒု-အုပ်–၃၄၂။ ။အံ–၄–ပါ–၃၀၇၊ ဋီ–၃၁၇။ ။ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၆၁၊ အသွန်း။ ။မင်းစသည်ဘို့ ဝေရားစောင့်လျှင်လည်း မိုးလေတို့မှန်ကန်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋီ–၀၊ (မင်း-အခက်ခဲ ၆ရး ခဲပြီ)။ ။

မိုးခေါင်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။ပလောကသုတ်၊ အံ—၃—ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၁၄၂။ အဓမ္မရာဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မ၊ ဤတရားဆိုးသုံးပါး သတ္တဝါတို့ သန္ဓာန်ဝယ် အဖြစ်များက မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ အဓမ္မိကသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၃၀၆၊ ဌ—၃၁၇၊ မင်းစသည်တို့ တရားမစောင့်လျှင် မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၅၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၁၃။ ။ဒီဃ—၂—ဌ—၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၃၆၀။ ။ဝဿသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၁၂၊ ဌ—၇၄၊ ၅-မျိုး၊(၁)တောဇောခတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ (၂)ဝါယောခတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ (၃)မိုးရွာချ၊သောမိုးရေများကို ရာဟုအသူရိန်ကြီးက လက်ခုပ်ဖြင့်ခံ၍ သမုဒ္ဒရာထဲ သွန်ပစ်မှုကြောင့်လည်းကောင်း၊(၄)မိုးနတ်သားတို့ မေ့လျော့နေခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ (၅)မင်းစသော လူတို့တရားမစောင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဤအကြောင်း၅-မျိုးကြောင့် မိုးခေါင်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပဂ္ဂိုလ်ကောင်းတို့ မိုးလေလုံစွာ မနေရလျှင်လည်း နတ်များက မိုးမရွာအောင် တားထားတတ်ကြကြောင်း၊အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၅၊ ၂၀၅။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၂၇၊ ၁၅၇၊ ပါ—၂၁၉။ ။ဌ—ဒု—အုပ်—၄၄။

မိုးနှင့်စပ်၍မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မိုးကောင်း, မကောင်း ကြိုတင်သိနိုင်သောအရာများ၊ သုဘ—ဌ—ပ—အုပ်- ၂၄။ ။မိုးရေနှင့်တူသော ရေအိုင်မရှိကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ- ပါ—၁၆၀၊ ဌ—၂၆၄။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၆၊ ဌ—၃၂။ ။မိုး သက်လေ၊ မိုးခြိမ်းသံ၊ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်းစသည်တို့မြင်ရာကြားရာ အရေပယ္ယူဇနာများကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၁။ ။မိုးကြိုးစက် ၉-မျိုး၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၀၉၊ ဌ—၁၆၀။ ။မိုးရေစို့, မစို့ အိမ်ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၇၀။

မိုးဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ဝလာဟကသုတ်၊ (ပ—ဒု)၊ အံ—၄—ပါ—၄၁၆၊ ဌ—၃၂၂၊ ။ဝလာဟကူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ—၄—ပါ—၁၄၈—၊ ဌ—၂၅။

၁။ ခြိမ်းရုံသာခြိမ်း၍ မရွာသောမိုးနှင့် ပြောရုံသာပြော၍ အလုပ်မလုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

၂။ ရွာရုံသာရွာ၍ မခြိမ်းသောမိုးနှင့် အလုပ်ကို လုပ်ရုံသာလုပ်ကိုင်၍ မပြောသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

၇။ ခြိမ်းလည်းခြိမ်း၊ ရွာလည်းရွာသောမိုးနှင့် ပြောလည်းပြော၍ အလုပ်ကိုလည်း လုပ်ကိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

၄။ ခြိမ်းလည်းမခြိမ်း ရွာလည်းမရွာသောမိုးနှင့် ပြောလည်းမပြော အလုပ်ကိုလည်း မလုပ်ကိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ကသဒ္ဓါဟောနိုင်သောအနက်။ ။အခြေလေးချောင်း သားကောင်၊ မြေခွေးနက်၊ ဤ ၂-နက်ကိုဟောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁-ဋ-ပ-အုပ်-၁၂၃၊ ပါ-၂၅။

ဂင် ၄၀-ပွားပုံ။ ။မဂ္ဂင်နှင့်စပ်၍ သမ္မာမဂ္ဂင် အကြောင်းပြုပြီး ၂၀၊ မိစ္ဆာမဂ္ဂင်အကြောင်းပြုပြီး ၂၀၊ ပေါင်း ၄၀-ပြားရ ဩမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကို ရှေသွားပြုပြီး လောကီ, လောကုတ္တရာ ခွဲဟောထားသော မဟာစတ္တာရီသကသုတ်၊ ၃-ပါ-၁၁၆၊ ဋ-၉၂။

ဂုန် ၅-ပါး ဥပမာ။ ။(သမာဓိကွန်ရှု၊ ပညာကွန်ရှု)၊ ၁-ဋ-ဒု-အုပ်-၂၆၁၊ ပါ-၃၂၅။

ဃားထိုက်သောဆွမ်း ၅-မျိုး။ ။၁-ပါ-၁၆၊ ဋ-ပ-အုပ်-၉၉။ ။မဇ္ဈိမနိကာယ်သည် မဟာဝိပဿနာမည်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃-ဋ-၂၅၂။

ဃဋိကာရိကသုတ်။ ။၁-ပါ-၁၅၄၊ ဋ-ပ-အုပ်-၃၂၃၊ အာယတနဝ-ပါးကို စွဲ၍ ကိုလေသာ ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းအကြောင်းကို အရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ် ဟောထား၏။

ဃရသုတ်။ ။၂-ပါ-၂၇၀၊ ဋ-၂၂၀။ ။ပုဏ္ဏားတို့အလို အမျိုးလေးမျိုးခွဲသော်လည်း သာသနာတော်အလိုကမူ မကွဲပြားကြောင်း၊ ၎င်းမထေရ်ပင် ဟောသားတဲ့။ ။မနာပ၊ အမနာပကို အရကောက်ပြပုံ။ ။၂-ဋ-၉၇၊ ပါ-၇၆။

မနောကမ္မဋ္ဌာဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၁-ပါ-၂၁၊ ဋ-ပ-အုပ်-၁၁၇၊ ၁၁၉။ ။မနောကံသုံးပါး ကမ္မပထမြောက်ပုံနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယူပုံ အခြင်းအရာ ၁၀-မျိုးရှိကြောင်း၊ ပါ-၃၅၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၃၂။ ။မနောကံ အပြစ်အကြီးဆုံး ဆိုသည်မှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံကို ရည်ရွယ်၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ ၂-ပါ-၃၆၊ ဋ-၃၇။ ။မနောသမာစာရ၌ ပရိသုဒ္ဓ, အပရိသုဒ္ဓ ခွဲပြပုံ၊ ၁-ပါ-၃၃၉၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၁၅။

မရိုစဝဏ္ဏီ ကျောင်းတိုက်ကြီး။ ။ဤကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ရဟန်းယောကျ်ား တစ်သိန်း၊ ရဟန်းမ်ိန်းမ ကိုးသောင်းရှိခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ၁–၆–၃– အုပ်–၅၁။

မဟာအဿပုရသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၃၈၊ ၆–၃–အုပ်–၂၁၂၊ (အ-ခန်း၌ ရှိ၏)။

မဟာကစ္စာန ဘဒ္ဒေကရဟ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၁၊ ၆–၁၇၂၊ အာယတန ၁၂-ပါးကို ကာလသုံးပါးဖြင့် စဉ်မယူရန် ဟောထား၏၊ ပါ-၌ မှတ်သားဖွယ် လေးဂါထာ ပါ၏။

မဟာကမ္မဝိဘင်သုတ်။ ။၃–ပါ–၂၄၉၊ ၆–၁၈၁၊ (က-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာဂေါပါလကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၈၁၊ ၆–၃–အုပ်–၁၅၉၊ (ဂ-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၇၂၊ ၆–၁၄၇၊ မထေရ် ၆-ပါးတို့ ကိုယ် အားသန်ဉ အသီးအသီး ချီးကျူးထားကြပုံ၊ (ဂ-ခန်း၌ ရှိ၏။)

မဟာစတ္တာရီသကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၆၊ ၆–၉၂၊ (စ-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၂၃၊ ၆–၃–အုပ်–၂၀၅၊ (တ-ခန်း၌ ရှိ၏)။

မဟာဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၁၀၊ ၆–၁–အုပ်–၃၅၉၊ လွန်ကြူးသမျှ အပြစ်မျှ, ဆင်းရဲခံရမှုများမှာ ကာမဂုဏ်ကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း-စသည် ဖြင့် ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ကာမဂုဏ်မှ လွန် မြောက်ကြောင်းကိုလည်း ဟောထား၏။

မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်။ ၁–ပါ–၃၀၄၊ ၆–၃–အုပ်–၂၇၃၊(ဓ-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာပုဏ္ဏမသုတ်။ ။၃–ပါ–၆၆၊ ၆–၅၀၊ (ပ-ခန်း၌ ရှိ၏)။

မဟာယမကသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၆၆၊ ၆–၃–အုပ်–၁၃၁။

မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်။ ။၂–ပါ–၀၃၊ ၆–၉၁၊ (ရ-ခန်း၌ ရှိ၏)။

မဟာဝစ္ဆသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၅၆၊ ၆–၁၃၉၊ (ဝ-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာဝေနေကွဋ္ဌဂါရသာလာယံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၂၀၉၊ ၆–ဒု–အုပ်–၁၆၄။ ။

မဟာဝေဒလ္လသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၆၅၊ ၆–ဒု–အုပ်–၂၃၄၊ (ဝ ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာသစ္စကသုတ်။ ။ပါ–၂၉၉၊ ၆–၁၀၅၊ (သ-ခန်း၌ရှိ၏)။

မဟာသကုလုဒါယိသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၉၄၊ ၆–၁၆၃။ (!)

မဟာသဠာယတနိကသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၄၇။(။)

မဟာသုညတသုတ်၊ ။ပါ–၁၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ (။)

မဟာသာရောပမသုတ်။ ။၁–ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၃၄၊ လာဘသက္ကာရ သိလောကကို မရှာဘဲ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါးဟူသော အနှစ်သာရကို သာ ရှာရန်ဟောထား၏။

မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ခေတ်ကြီးလေးပါး၌ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏၊ ခြေရာများတွင် ဆင်ခြေရာမှာ အချုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ တရားဟူသမျှတွင် သစ္စာလေးပါးမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ် ဟောသား၏။

မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ်။ ။၂–ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၁၄၆၊ မဟာဂေါသိင်္ဂပရိဝိုဏ်အား ဤနေ့ ၆ ပါးခွဲ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထား၏။

မဟာလုကျသုတ်။ ။(စူဠ)၊ ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူများကို ဟောရှုံ့ တောင်းပန်ပြီး၊ မဟောလျှင် လူထွက်ဒုံးဟု ကြံစည်သောရဟန်။ ။ (မဟာ)၊ ပါ–၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ သြရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်ကို ပယ်နှိုင်ရန် ဟောထား၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့လှည့်စားပုံ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ ဘုရားရှင်ရှေတော်သို့ရောက်သောအခါ ၌ လက်အုပ်ချီရာတွင် အစွန်းနှစ်ခုထွက်အောင် ပြောဆိုတတ်ကြပုံ၊ ၁–ပါ–၂၉၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–(ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၇–၌လည်း ဖွင့်ပြထား၏)။

မိဇ္ဈသုခန္ဓိအသုစိသုခံ။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၁၉၊ ပါ–၁၁၇။ ။(အံ–၅–ဋ္ဌ–၁၂၊ ပါ–၂၆)။ ။(ဋ္ဌ–၇၂၊ ပါ–၂၁၀၊ မိဇ္ဈပဗ္ဗတသာဝတိ ဂူထပဗ္ဗတသဟု ဖွင့်ပြထားပုံ)။

မူလပရိယာယသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၊ ပရိယတ္တိ၌ မှီသောမာနကို ပယ်ခြင်းငှာ ဟောတော်မူသော သုတ်ဖြစ်၏၊ ခေတ်ကြီးလေးပါး ပဋိဂ္ဂုလ် သတ္တဝါ–စသည်၌ အမှန်ကိုမသိခြင်း၊ သံခြင်း အကျယ်ဟောထား၏။ ။

မောဃပုရိသခေါ်ပုံကို ရှင် ပြခဏ်း။ ။၁–ပါ–၉၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၉။

မောသဝမ္ဘန်နိနသနသဘာဝံ။ ။။၂–ပါ–၂၈၁၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။

မောဌ္ဌိတိ စူဠ ဝုစ္စတိ။ ။၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၊ ပါ–၁၇၃။

မြေခွေးလိမ်ကိုယုံမိသောပုဏ္ဏား။ ။၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၁။

မြားမှန်ခံရစဉ် ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပီတမလ္လမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၁–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၉၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

မျိုးစေ့ပမာ ကောင်း, မကောင်း နှစ်ဖြာဂါထာ။ ။၃–ဋ္ဌ–၈၇၊ ပါ–၁၁၁။ ။ (မူရင်းမှာ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၉၊ဋ္ဌ–၃၁၆၊၃၁၇)။ ။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဏ္ဍဋ္ဌသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၂၈၊ ဋ္ဌ–၂၃၅၊ မျောက်နဲ့စေးဖြင့် ထောင်ဖမ်းရာတွင် လျှပ်ပေါ်သောမျောက်မိ၍ မုဆိုးလက်ဝယ် ပျက်စီးရသကဲ့သို့ မကျက်စားသင့်သော ကာမဂုဏ် ၅-ပါးဌ် ကျက်စားလျှင် မာရ်မင်းနှောင်ဖွဲ့ခံရ၍ ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ကျက်စားသင့်သည်ကား သတိဌာန်လေးပါးသာတည်း။

မကောင်းမှုတွင် အကြီးဆုံးလေးမျိုး။ ။ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာတွင် အကြီးဆုံးသော မကောင်းမှုလေးမျိုးကို ပြဆိုခန်း၊ သဂါထာ–ဋ္ဌ–၃၁၅၊ ပါ–၂၂၇။

၁။ မုသားစကားကို အစဦးဆုံးပြောဆိုသော စေတီယဇင်း။

၂။ ငါတို့ဘုရားရှင်လက်ထက် အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါးအား ပြစ်မှားသော ကောကာလိကရဟန်း။

၃။ မဟာကပိလဇာတ်ဌ်လာသော ကျေးဇူးရှင် ဘုရားလောင်းမျောက်ကို ကျောက်ခဲဖြင့် ထုသတ်သော ဒေဝဒတ်အလောင်းမုဆိုး။

၄။ ဒေဝဒတ်ရဟန်းကဲ့သို့ ကျေးဇူးမသိတတ်သူ။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးဥပမာ။ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ဖောင် (သင်္ဘော-လှေ) ဥပမာ ပေးထား၍ ထိုဖောင်, လှေ, သင်္ဘောကို ဖွဲ့ချည်ပြုလုပ်လိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် လက်, ခြေ, ကျန်းမာမှုနှင့် ပြည့်စုံရသကဲ့သို့ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ဖြစ်စေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သီလခြေ, သဒ္ဓါလက်, ကျန်းမာမှုရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သဠာ–ဋ္ဌ–၆၄၊ ပါ–၃၈၃။

မင်းဖိုလ်ရာဌ် လူနှင့်ရဟန်းမထူး။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၂၂။ ဂိလာနသုတ်၊ သို့သော် စေတီယင်္ဂဏဝတ်၊ ဗောဓိယင်္ဂဏဝတ်၊ အသိတိခန္ဓကဝတ် စသည်တို့ဖြင့်ကား။ လူတို့ထက် အတိုင်းအရှည်မရှိအောင် သာလွန်ကြောင်း ဋ္ဌ-ဌ် မိန့်ဆိုထား၏

ပဂုံလိတ္ထိသုတ်။ ။နိဒါ–ပါ–၄၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ နတ်ကတော်တို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ ရုပ်ရေဆိုးဝါးရှိ ဟုတ်နိုလှသောပြိတ္တာ။

မဂ္ဂသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–သတိပဋ္ဌာန်ဟူးမျှားရှုကျိုးမျှား မှန်ကန်ကြောင်း သဟမ္မတိပြုဟူလာ၍ ထောက်ခံကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၂၄၅၊ အလောင်းတော်ဘဝက ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို အားထုတ်ခဲ့ပုံနှင့် အားထုတ်ရကျိုးကို ဟောထား၏။

မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်ရကျိုးမျှား။ ။မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွားများအားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်းဟောသော ရုက္ခသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။အကုသိုလ်မမှတ်မိကို အံထုတ်တတ်ကြောင်း ဟောသော ကုမ္ဘသုတ်၊ ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၂၂။ ။အဝိဇ္ဇာကိုဖျက်ဆီးတတ်ကြောင်း ဟောသော သူကသုတ်၊ ပါ–၄၅။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်းဟောသော အာကာသသုတ်၊ ပါ–၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်မမှတ်မိကို ချုပ်ငြိမ်းစေနိုင်ကြောင်း ဟောသော မေဃသုတ်၊ ပါ–၄၆၊ ၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။သံယောဇဉ်မီးတို့ကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ကြောင်း ဟောသော နာဝါသုတ်။ ။သိသင့်သိထိုက်သော တရားတို့ကို သိနိုင်ကြောင်း ဟောသော အာဂန္တုကသုတ်၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွားများအားထုတ်နေလျှင် ကာမဂုဏ်ဖြင့် မည်မျှပင် ဖြားယောင်းစေကာမူ ရဟန်းတို့ လွှမ်းမိုးတော့ကြောင်း ဟောသော နဒီသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၄၉။ ။(မဂ္ဂသံယုတ္တ အကုန် မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွားများ အားထုတ်ရကျိုးများကိုချည်း ဟောထား၏)။

မဗ္ဗနိကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၁၊ ဖောတွင်းခ္ခန္ဓရသည့် အတွက် ပျော်မွေ့ကြောင်း ရဟန်းက နတ်သားအား ပြောပြခဏ်း၊ အမြင်ချင်း မတူကြပုံ။

ဗည်မာနသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၂၇၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခ္ခ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အလွဲအမှား ထင်မှတ်လျှင် မာရ်နတ်ကျေ့ကွင်းတွင် အဖမ်းခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဏိဘဒ္ဒသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၉၊ ရန်ကင်းကြောင်းဂါထာ။

မဏိစူဠကသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၅၀၉၊ ဋ္ဌ–၁ဝ၄၊ ရဟန်းတို့အား ရွှေ ငွေကိုင်ခံခြင်းကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ခွင့်မပြုကြောင်း၊ ရွှေ ငွေကိုမူ ကိုင်ခံအပ်လျှင် ကာမဂုဏ် ၅-ပါးလည်း အပ်တော့ကြောင်း တင်းကြပ်စွာ ဟောထားတော်မူပုံ။

မနောနိဝါရဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၃၊ ဋ–၄၉၊ တားမြစ်အပ်သောစိတ်၊ ဖြစ်ပွားစေအပ်သောစိတ်ကို ခွဲခြား ဟောထား၏။

မလ္လိကာသုတ်။ ။ပါ–၈၆၊ ဋ–၁၄၂၊ သမီးချည်းမွေးဖွားသော်လည်း စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်စေရန်နှင့် မိန်းမအချို့အား ချီးကြူးခဏ်း၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ ပါ၏။

မဟာဒ္ဓနာ မဟာဘောဂါ အလူးကိုပြုဆိုခဏ်း။ ။သဂါထာ–ဋ–၅၁။

မဟာဒ္ဓနသုတ်။ ။ပါ–၁၅၊ ဋ–၅၁၊ ကြောင့်ကြမှုကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟောထား၏။ ။(ပ–ဒု)၊ မဟာ–ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၃၂၁၊ ရတနာသုံးပါးဌာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ သီလမြဲမှုရှိလျှင် မဟာဒ္ဓနမည်ကြောင်း ဟောထားတော်။

မဟာပဒါနသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၃၃၊ ဗုဒ္ဓပါဒ်လေးပါးကို ပွားခြင်းကြောင့် အာဘိညာဉ် ၆-ပါး အကျိုးခံစားရပုံကို ဟောထား၏။

မလ္လိကာသုတ်။ ။ပါ–၂၀၀၊ ဋ–၂၀၀၊ အရိယာသာဝကတို့အား ပညာမျက်စိတစ်ပါး ဗုဒ္ဓနှလေးပါးတို့ တည်တန့်မှ အရိယာညာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာကပါဠိဟာရိယသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၀၈၊ ဋ–၁၃၁၊ စိတ္တသူကြွယ်အား ဘုန်ခိုးပြပြီးနောက် အပြီးထက်ခွါသွားသော မထေရ်။

မဟာကပ္ပိနသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ–၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံး မတုန်လှုပ်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာဖဿလသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၃၃၊ ဗုဒ္ဓပါဒ်လေးပါးကို ပွားခြင်းကြောင့် အာဘိညာဉ် ၆-ပါး အကျိုးခံစားရပုံကို ဟောထား၏။

မလ္လိကာသုတ်။ ။ပါ–၂၀၀၊ ဋ–၂၀၀၊ အရိယာသာဝကတို့အား ပညာမျက်စိတစ်ပါး ဗုဒ္ဓနှလေးပါးတို့ တည်တန့်မှ အရိယာညာဏ် ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာကပါဠိဟာရိယသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၀၈၊ ဋ–၁၃၁၊ စိတ္တသူကြွယ်အား ဘုန်ခိုးပြပြီးနောက် အပြီးထက်ခွါသွားသော မထေရ်။

မဟာကပ္ပိနသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ–၂၉၅၊ အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်လျှင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလုံး မတုန်လှုပ်တော့ဘဲ ငြိမ်သက်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာဒီဃသုတ်။ ။ခဒ္ဓ–ပါ–၁၇၃၊ ဋ–၃၁၃၊ တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒကို ပြုဆိုခဏ်း။

မဟာနာမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၂၁၊ ဋ–၃၁၇၊ သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ဤ ၅-ပါးဖြင့်ထုံအပ်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်စရာမလိုကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယမဟာနာမသုတ်၊ ပါ–၃၂၃၊ ရတနာသုံးပါးဌာ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု, ငါးပါးသီလမြဲမှု ရှိလျှင်လည်း ကြောက်စရာမလိုကြောင်း ဟောတော်။ ။ပါ–၃၅၃၊ ဒုတိယသုတ်ဌာ လာသော အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် သောတာပန်ခေါ်ကြောင်းဟော ထား၏။ ။ပါ–၃၄၄၊ သဒ္ဓါ-သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ဤ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဥပါသကာမည်ကြောင်း ဖြေထား၏။

မဟာပရိဋ္ဌာဟသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၃၉၃၊ အနိဋ္ဌာရုံကို ခံစားရလျှင် မဟာပရိဋ္ဌာဟ မည်သော ဇရေ၌ ခံရသည်မည်ကြောင်း၊ ထို့ထက် သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ ဇရာ-ဗျာဓိ-မရဏ-သောက စသော ပူလောင်ခြင်းတို့ဖြင့် လွန်မင်းစွာ ပူလောင်ကြကြောင်း ဟောထားတော်။

မဟာရက္ခသုတ်။ ။နိဒါန်-ပါ-၃၁၄၊ ဋ-၂၂၊ ဥပါဒါနိယ တရားတော်တို့၌ သာယာဘွယ်ဟု ရှုလေ့ရှိသူအား သံသရာစက်လည်ပုံ၊မရှုသူအား သံသရာစက်ပြတ်ပုံကို သစ်ပင်ဥပမာဖြင့် ဟောထားတော်။ ။ဒုတိယမဟာရက္ခသုတ်၊ ပါ-၃၁၅၊ ဋ-၂၀။

မဟာလိသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၅၇၊ ဋ-၂၅၆၊ ပုရာဏကဿပ တိတ္ထိဆရာကြီး၏ နတ္ထိဟေတု၊ နတ္ထိ ပစ္စယော၊ သတ္တာနံ သံကိလေသာယ စသောအယူမှားကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဟာလိသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၂၃၁၊ ဋ-၃၁၈၊ သိကြားမင်းကို မြင်ဘူးသလောဟု မဟာလိလိစ္ဆဝီမင်းက မေးဇလျာက်၍ သိကြားမင်း ဖြစ်လာပုံ ကျင့်ဝတ် ၇-ပါးနှင့် သိကြားမင်းမှာ အမည်အမျိုးမျိုးရှိပုံကိုဟောပြခဏ်း။

ဟာသာလသုတ်။ ။ပါ-၁၇၁၊ ဋ-၂၃၈၊ သားလေးယောက်ဘခင် ပုဏ္ဏားအိုကြီး ပစ္စည်းများကို ဝေပေးပြီးနောက် တောင်းစားနေရပုံ၊နောက်ဘုရားရှင်ကို အမှီပြု၍ သားလေးယောက်တို့က ပြန်၍ ကျေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားပုံ၊ သားချွေးမတို့နှင့်တကွ ပုဏ္ဏားကြီးမှာ သောတာပန် ဖြစ်သွားပုံ ဟောထားတော်။

မာဂဓသုတ်။ ။ပါ-၄၃၁၊ ဋ-၉၇၊ ဒိဝါတပတိအာဒီစွော-စသော ဂါထာ။

မာဃသုတ်။ ။ပါ-၄၃၁၊ ဋ-၉၇၊ ကောဓံဆေတ္တာ သုခံသေတိ-စသောဂါထာ။

မာတုသုတ်။ ။နိဒါန်-ပါ-၃၉၅၊ ဋ-၁၄၈၊ မိမိ၏အမိ မဖြစ်ဘူးသောသူ မရှိကြောင်း ဟောထားတော်။

မာတုသုတ်။ ။ပါ-၄၃၃၊ ဋ-၁၉၅၊ အမိ၏ အသက် တေးရှန်ကြောင့်ပင် ဖြစ်စေကာမူ မုသားမပြောသော ပုဏ္ဏလ်သည် နောင်အခါတွင် လာသာ-သက္ကာရ-သိလောကတို့ နှိပ်စက်လာက မုသားပြောတတ်ကြောင်း၊ ၎င်း လာဘ-သက္ကာရ-သိလောကသည် မက်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်လည်း ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထားတော်။

မာတုဂါမသုတ်။ ။ပါ–၄၃၁၊ ဌ–၁၉၃၊ အချို့ရဟန်းတို့ကို မာတုဂါမတို့က မဖျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း လာဘ-သက္ကာရ-သိလောက က ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာနကာမသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၊ ဌ–၂၅၊ မာနပယ်က သေမင်းကွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မာနသသုတ်။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၁၆၃၊ အာရုံ ၅-ပါးဌ် မခင်တွယ်က မာရ်မင်းကျေ့ကွင်းမှ လွတ်ကင်း၏ ဟူသော ဂါထာ။

မာနဒိန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၅၅၊ မရုဏန္ဓိက ဝေဒနာကို ၁သည်းခံနိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ၎င်း မာနဒိန္ဒ ဥပါသကာမှာ အနာဂါမ်ဖြစ်၏။

မာရုဒိသုတ္တကောဒသက။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၆၂၊ ၁၆၄၊ ဌ–၃၀၉၊ ဤဌ် ခန္ဓာ ၅-ပါးကို မာရုဟု ဟောထားတော်မူ၍ ထိုခန္ဓာ ၅-ပါးဌ်ဖြစ်သော ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ရှင်းဟောထား၏။

မာလုက္ယပုတ္တသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၂၉၄၊ ဌ–၂၇၊ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ စသည်ဖြင့် ၎င်းအမျိုးသားအား ဆုံးမတော်မူခဏ်း၊ ၎င်းအကျိုးကို ဟောသော ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။

မိဂဇာလသုတ်။ ။ပါ–၂၆၃၊ ဌ–၁၂၊ အာရုံ ၆-ပါးဌ် သာယာမှု ကင်းမှ ကေဝိဟာရိပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ် မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။မိဆ္ဆာဒိဋ္ဌိများမှာ ခန္ဓာ ၅-ပါး, ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ဖြစ်ကြောင်း, ချုပ်ရာ, ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်၊ ဤလေးမျိုးဌ် မသိကြသော ကြောင့် အယူမှားနေကြသည်ဟု ဟောထားသော ဝစ္ဆဂေါတ္တသံယုတ္တ၊ ပါ–၂၁၈၊ ဌ–၃၂၃။

မိတ္တာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၄၊ ဌ–၈၂၊ နေရာဌာနအလိုက် မိတ်ဆွေကို ပြုသော ဂါထာ၊ ဘုရားပါနာဒိသဟာယာ ပန နမိတ္တာဟု ဖွင့်ပြထား၏။ မဟာ–ပါ–၁၆၅၊ မိတ်ဆွေ, ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပွါးစေရန် တိုက်တွန်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ပါ–၃၈၀၊သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် တိုက်တွန်းသင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

မိတ္တာမစ္စသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၁၇၊ ဌ–၃၁၆၊ ဆွေမျိုးသားချင်း မိတ်ဆွေတို့အား ရုတန္ဒာသုံးပါးဌ် သက်ဝင်ယုံကြည်မှု, ဝါးပါးသီလလုံခြုံမှု ရှိစေရန်

တိုက်တွန်းရမည်ဟု ဟောထား၏။ ဒု–သုတ်၊ပါ–၃၁၈၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါး တို့ ဖောက်ပြန်သော်လည်း အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ၎င်းလေးပါးခ္ဍမဖောက်ပြန်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

မိုဠကသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၂၆၊ ဌ–၁၉၁၊ မိမိကမ္ဘာ လာဘသက္ကာရခ္ဍီ နှစ်မှန်း၍ အခြားသီလဝန္တ ရဟန်းတို့ကို အတင်သေးလျှင် (၀ါ) ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ လျှင် မစင်တွင်းခ္ဍနှစ်၍ မာင်စားနေသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူကြောင်း ဟော ထား၏။

မေဃသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၄၆၊ ဌ–၁၇၃၊ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်လျှင် ဖြစ်ပြီး သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို တစ်ဝကဝချင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေနိုင် ကြောင်း ဟောထား၏။

ကမ္ဘာ့ကွလွှာနှသံယုတ္တ။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၅၇၊ ဌ–၁၂၉၊ (စျာန်ခဏ်း)။ ။

ဗာဠိယဖဂ္ဂုန်သုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၅၄၊ ဌ–၂၇၊ အာဟာရလေးပါးနှင့် စပ်၍ အယူမှားကို ယူထားပြီးလျှင် ဘုရားရှင်အား ပြန်လှန်မေးခွန်းထုတ်သော မထေရ်၊ ဘုရားရှင်က ဖြေရှင်းဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဂ်ဖိုလ်ကိုမရနိုင်ခြင်း, ရနိုင်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။အင်္ဂါလေးပါးစီ ဟော သော သာဌသုတ်၊ ၄–ပါ–၅၂၀၊ ဌ–၃၇၀၊မရနိုင်သော အင်္ဂါလေးပါး– အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ အပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရ၊ အပရိသုဒ္ဓ မနော သမာစာရ၊ အပရိသုဒ္ဓ ဇီဝ။ ။ဟနည်းငါးပါး၊ ဟပေါဇီဂုစ္ဆစ်ခဲ့ထည့် ၅-ပါး။ ။ရင်းမှုအပြန် ၅-ပါးမှာ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါးတည်း။ မဂ်ဖိုလ်ရတို့ရန် အားကြီးသောအကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောသော သမ္မောဓိ သုတ်၊ ၉-ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၅၇။ ။မေဃိယသုတ်၊ပါ–၁၆၆၊၁၆၇၊ဌ–၂၅၈။ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သော တရားနာနည်းများကို ဟောသော သမ္ဘတ္တနိယာမ သုတ်များ၊ (ပ–ဒု–တ) ၅–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–၅၄။ ။မိဂသာလသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၃၂၃။

ဗစ္ဆဗန္ဓသုတ်။ ။ဇ–ပါ–၂၆ဇ၊ ဌ–၉၇၊ပါဏာတိပါတဖြင့် အသက်မွေးသူမှာ (၀ါ) အသက်မွေးသူတွင် ချမ်းသာသူမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

မဇ္ဈေသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၄၉၊ ၌–၁၃၂။ အစွန်းနှစ်ဘက်၊ အလည်လမ်း၊ ဆဿတ္ထ၏ ကိုယ်ကို ချုပ်စပ်ထားသောတရား၊ ဤသုံးပါးကိုသိလျှင် မဟာပုဂိုလ် မည်ကြောင်း ဟောထား၏။

မနုဿိကာဝရသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၄၊ ၌–၃၄၃၊ ပသာဒ, **အာ**ရုံ စသည်တို့ ရှိပါသော်လည်း ဘမာဓိအားကောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား အာရုံများ မထင်လာတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမသုတ်။ ။၅–ပါ–၄၂၊ ၌–၂၃၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကိုပေးလျှက်လေ ရှိသူမှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ဒီဃာယုက, ယသဝါ-ဖြစ်တတ်ကြောင်းဟောထား၏။

မနောပဝိစာရတရား ၁၈-ပါး။ ။၃–ပါ–၁၇၇၊ ၌–၁၆၁၊ အာရုံ ၆-ပါးကို ဝေဒနာသုံးပါးဖြင့် မြှောက်ပွါးသား၏၊ ၎င်း ၁၈-ပါး၌ ဆင်ခြင်နှလုံးသွင်း အားထုတ်နည်းကို ပြဆိုထား၏။

မဟာဇောရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁၃၊ ၌–၄၃၊ ခိုးသူ, ဓားပြ, လူဆိုးတို့ပြုလုပ်တတ်ပုံနှင့် ရဟန်းဆိုး, ရဟန်းယုတ်မာတို့ ပြုလုပ်တတ်ပုံများကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ၊ ၎င်းတို့ အားခိုကြောင်း ၃-ပါးစီ ဟောထား၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက်ကိုယ်ပင်ပျက်စီးရကြောင်း။

မဟာကောဋ္ဌိကသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၇၉၊ ၌–၅၅၁၊ ဝဿ ၆-ပါး ဖြစ်လျှင် တဏှာ, မာန, ဒိट္ဌိ သုံးပါးဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မလ္လိကာဒေဝီသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၂၄၊ ၌–၃၇၂၊ ရုပ်အဆင်းလှခြင်း, မလှခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, ချမ်းသာခြင်း-စသည်ဖြင့် လေးမျိုးခွဲ၍ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်း အကြောင်းများကို မလ္လိကာမိဖုရားက မေးလျှောက်၍ ဘုရားရှင်ဖြေရှင်းပြ တော်မူပုံ၊ ဒေါသကြီးလျှင် ရုပ်အဆင်းမလှတတ်ကြောင်း၊ မလှ၊ ဒါန်းမပေး ကမ်းလျှင် ဆင်းရဲတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မဟာဝဗ္ဗ ၁သုတ်။ ။၁၀–ပါ–၂၉၅၊ ၌–၃၀၁၊ [1]အာဟာရ၊ [2]နှစ်ကရပ်နာမ်၊ [3]သုံးတန်ဝေဒနာ၊ [4]လေးဖြာဟာရ၊ [5]ငါးဝဋ်ပါဒါန်၊ [6]-မြောက်တန် အစ္စတို့ကာယတန၊ [7]-ခုနှစ်ဝိညာဉ်၊ [8]-ရှစ်အင်္ဂါလောကဓမ်၊ [9]-ကိုးတန်သတ္တဝါ၊ [10] ဆယ်ဖြာဒုစ္စရိုက်၌ ဒုက္ခသဘာကရပြုနိုင်ပုံကို ဟောပြတော်၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၃၀၀၊ ၌–၄၀၄၊ ဤ၌ ၄၊၅၊ စသည်တွင် သတိပဋ္ဌာန် ဣန္ဒြေ-စသည်များကို ဟောထား၏။

မဟာပဒါနသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၆၊ ၌–၃၅၆၊ ဘုရားရှင်အထံတော်မှ ကိုယ်တိုင်ကြားနာခဲ့ရသည်ဆိုသော်လည်းကောင်း၊ သံဃာတော်များထံမှ လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းထံမှလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးထံမှလည်းကောင်း၊

ဤကား–ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဟု ဆိုလာသော်–ဟောထားတော်မူသော ဓမ္မဝိနယနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါ၊ မည်ညွှတ်လျှင် စွန့်ပစ်ရမည်၊ ညီညွှတ်မှသာ ယူရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဟာစုန္ဒသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၁၂၊ဋ္ဌ–၁၁၇၊ စျာယီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ အပြန်အလှန် ချီးကြူးကြရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၁၀–ပါ–၂၇၉၊ဋ္ဌ–၃၀၀၊ **လောဘစသည်၏**အပြစ်ကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပွားများသော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထိုလောဘ စသည်တို့က မလွှမ်းမိုးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဟာနာမသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၅၁၊ဋ္ဌ–၇၀၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ရှေ့အနုသယတိ၆-ပါးဖြင့် အနေများကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။၁၁-ပါ–၅၃၀၊၅၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၄၄၊ **အ**ရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြည့်ကျင့်နေဆဲပုံ ၁၁-ပါးကို ဟောထား၏။ ၇–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၂၃၊ ဥပါသကာတို့ သိမှတ်ဖွယ်များ။

ဘတ္တ လေးမျိုး။ ။၄–ဋ္ဌ–၂၆၅၊ပါ–၃၂၉၊ (ရတ္တညူ မဟတ္တာ၊ ဝေပုလ္လ မဟတ္တာ၊ ဗြဟ္မစရိယမဟတ္တာ၊ လာဘဂ္ဂမဟတ္တာ)။

ဘာဝနာပညာပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။ ။၁–ဋ္ဌ–၂၇၉၊ ဘုရားတဆူ တဆူတွင် လေးဦးစီသာ ရှိကြောင်း၊ ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်၌ အဂ္ဂသာဝကနှစ်ပါး၊ အရှင်ဗာကုလမထေရ်၊ ဘဒ္ဒါကစ္စနာထေရီ (ယသောဓရာ)၊ ဤလေးပါးတည်း၊ ဤလေးပါးသာ တသင်္ခေါ်နှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ဆင်ခြင်အောက်မေ့တော်မူနိုင်ကြ၏။ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကား ကမ္ဘာတသိန်းသာ ဆင်ခြင်အောက်မေ့တော် မူနိုင်ကြ၏။

ဟာလိသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၄။ဋ္ဌ–၃၁၃၊အကုသလဓမ္မ, ကုသလဓမ္မတို့၏ အကြောင်းရင်းများကို ဟောထား၏။

ဟာသာလသုတ်။ ။၅–ပါ–၃၇၊ဋ္ဌ–၂၂၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူကို မှီခိုနေရသူတို့ ရုအာပ်သောအကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာများပါ၏။

ဟာသုပိနသုတ်။ ။ပါ–၂၀၉၊ဋ္ဌ–၇၄၊ ဘုရားဖြစ်ခါနီး မြင်မက်သော အိပ်မက်ကြီး ၅-မျိုး။

ဟာတာပုတ္တသုတ်၊ ။ပါ–၅၉၊ဋ္ဌ–၂၇၊ သားအရင်းဘိုကွန်နှင့် မိခင်အရင်းဘိုကွန်နီတို့ မှားယွင်းမိကြပုံ၊ မိန်းမတို့နှင့် အကျင့်မဝင်ရန်နှင့် မိန်းမတို့ကအာရုံ ၅-ပါး ကျော့ကွင်းဖြင့် ရဟန်းတို့ကို တောင်ဖမ်းတတ်ကြကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာများ၊(သုတ္တနိပါတ-မုနိသုတ်၌လည်း ရှိ၏)။

မာလုက္ကျပုတ္တသုတ်။ ။ငုံ–ပါ–၅၇၁၊ ဌ–၃၉၆၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ဘဝါ-သဝဋ် တရားမဖြစ်ရန် ဟောသား၏။

မိဂသာလသုတ်။ ။၆-ပါ–၃၀၅၊ ဌ–၁၁၃၊ ဗြဟ္မစရိယ, အဗြဟ္မစရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဂတိတူကြသလော-ဟူသော မိဂသာလ ဥပါသိကာမကြီး၏ အမေးကို ဖြေရှင်းပြတော်မူပုံ၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း တူကြရာ တဦးက သီလဌ် တည်၏၊ တဦးကပညာဌ်တည်၏ဟု ဖြေရှင်းပြတော်မူ၏။ ၁၀–ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၃၂၃၊ ဒုဿီလ, သီလဝန္တ, တိဗ္ဗရာဂ, ကောဓန, ဥဒ္ဓတ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး တို့မှာ စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာဝိမုတ္တိ-နှစ်ပါးကို မသိလျှင် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ သိလျှင် ရနိုင်ကြောင်း၊ အစဉ်ကွဲပြားသော်လည်း နောက်ဌ်ကား ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်းလည်းဖြစ်နိုင်၏၊ ထူးခြားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်၏ဟု ဟောသား၏။

မိတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၂၄၂၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါသုံးပါးကို ဟောထား၏။ ။၅–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၅၂၂၊ ဓမ္ဓိဝဲအပ်, ဓမ္ဓိဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးစီဟောထား၏။ ။၇–ပါ–၄၂၁။ ဌ–၁၆၂။ မိတ်ဆွေစင် အင်္ဂါ ၇-ပါးကို ပြသောဂါထာများ။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါ–၄၂၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

မေဃိယသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၂၅၈၊ မင်ဖိုလ်ရဖို့ရန် အားကြီးသော အကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောသား၏။

မောနေယျသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၇၆၊ ဌ–၂၁၅၊ ကာယမောနေယျ၊ ဝစီမောနေယျ၊ မနောမောနေယျ သုံးပါးကို ဟောထား၏။ မောနေယျဟုဆိုတိ မုနိဘာဝါ သာဓုဘာဝါ ပဏ္ဍိတဘာဝါဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ ကာယ ဒုစရိုက်၊ ဝစီ ဒုစရိုက်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည် ကာယ-ဝစီ မောနေယျမည်၏၊ မနော မောနေယျကား ခီဏာသဝပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဂါထာ–ပါ၏။

မေဃရုန်ဝါဒသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၂၄၄၊ အသေကွဲ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ–အစွန်ဖြာကွစ်ရှိ စသည်မည်၍ နတ်လူ ဗြဟ္မာတို့ထက်မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒု–သုတ်၊ ပါဋိဟာရိယ–၃-မျိုးကိုဟောထား၏။ ။တ–သုတ်၊သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ–သမ္ဘာဉာဏ–သမ္ဘာဝိမုတ္တိ ၃–မျိုးကို ဟောထား၏၊ ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၂၄၄။ ။၁၁–ပါ–၅၂၈၊ ဌ–၃၄၄၊ အပြိုးအဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော တရား ၁၁–ပါးကို ဟောထား၏၊ ဝိဇ္ဇာဘဏ္ဍာဂါရမှန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ နတ်လူ ဗြဟ္မာတွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

များရာနိုင်တမ်း။ ။(တနည်း–မီးများ မီးနိုင်၊ ရေများ, ရေနိုင်–ဟူလို)၊ ၂–ပါ–၆၉၊ ဋ–၄၄၊ စောရန့ဉ့်ရာ၈၊ ပါပဘိက္ခုနှင့် ပေသလဘိက္ခုတို့အား ရှိရာ နိုင်တမ်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

မြေလျှင်လှုပ် ဓသာသုတ်များ။ ။ဂေါတမကစေတိယသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၈၀၊ က ဌာရာမသုတ်၊၄–ပါ–၃၃၃၊ဋ–၂၇၃။ ။(ဒီဃနိကာယ သီလက္ခန္ဓ ဝဂ္ဂ အစဉ်ပါသော ပြဟ္မဇာလသုတ် အဆုံးဌ်လည်း မြေလျှင်လှုပ်ကြောင်း ဟောထား၏)။

ဓမ္မပဒပါဠိအဋ္ဌကထာ

မအိုသောဂါထာ။ ။ဒု–အုပ်–၇၇၊ (၀ါ) မဟောင်းနွမ်းသော တရားများကို ပြုသောဂါထာ။

မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း အပြစ်များ။ ။မကောင်းကျိုး ခံစားရသည်မှာ ရန်သူတို့ကြောင့်မဟုတ်၊ မိမိစိတ်ထား မကောင်းခြင်းကြောင့်သာဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ဋ–၀–အုပ်၂၀၆။ ။ဗာလတို့မှာ အကျိုးမပေးမီ မကောင်းသည်ကို အကောင်းထင်တတ်ကြကြောင်းဂါထာ၊ ဋ–၃၁၂။ ။မကောင်းမှုပွားစီးလာလျှင် ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ဋ–ဒု–အုပ်–၄။ ။မကောင်းမှုပြုပြီးနောက် ဘယ်အရပ်ပြေးပြေး မလွတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၂၈၊၂၉။ ။မကောင်းပြု-ပူမှ ခုနှောင်သာ ဟူသောဂါထာ၊ ဋ–၀–အုပ်–၈၂၊ ၉၇။ ။ဒု–အုပ်–၄၁၊ ၃၀၃။ ။မကောင်းပြု–တွေ့မှ မကောင်းကျိုး ဟူသောဂါထာ၊ ၀–အုပ်–၃၀၄။ ။ဒု–အုပ်–၉။ ။ မကောင်းမှု–ဖန်ဖန်ပြု–ဒုက္ခစုထားသည် ဟူသော ဂါထာ၊ ၄။ ။ မကောင်းမှုကို အနည်းငယ်သာဟူ၍ မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်ကြောင်း၊ ပြုပါမျှားလျှင် တဖြည်းဖြည်း မျှားလာတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၁၁။ ။ မကောင်းမှုကို ကောင်းမှုက ကုယ်ကြောင်းဂါထာ၊၁၁။ ။မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဥပမာမျှားဖြင့် ဟောထားသောဂါထာများ၊ ဒု–အုပ်–၁၄။ ။မချစ်ကြ၊ မမုန်းကြရန် ဟောသော ဂါထာ။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။

မဏိကာရကုလူပကတိဿမထေရ်ဝတ္ထု၂–၂၂။ ။ပတ္တမြားကို ခိုးယူသည်ထင်၍ အနှိပ်စက်ခံရသောရဟန်း။

မပြိုသင့်သည်ကိုပြိုရ်ပြိုသင့်သည်ကိုမပြိုလျှင် အာသဝေါပွားကြောင်း၊ ရင်းမှ အပြန် အာသဝေါကုန်ခန်းကြောင်းဂါထာ၊ ၂၇၂။ ။မမေ့မလျော့သူမှာ လောကကို ထွန်းလင်းစေကြောင်းဂါထာ၊၁၁၀။ ။မယားတ-ရှိုး ရှိုး ကြသော နှတ်သား ၅-ယောက်၊ ၁၉၄။

မရိုစိကမ္မဋ္ဌာနိကမထေရ်ဝတ္ထု၊ ။ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၃၊ တံလျှပ်နှင့် ရေမြှုပ်ကို မြင်၍ မဂ်ဖိုလ်ရပုံ။

မရှိဟူသောစကားမကြားရပါလို-ဟု ဆုတောင်းသောဂါထာ၊ ဒု-အုပ်-၃၀၃၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါထေရ် အလောင်း။

မရှက်အပ်သည်ကိုရှက်၍၊ ရှက်အပ်သည်ကိုမရှက်လျှင်—ဒုဂ္ဂတိသို့ လားရတတ် ကြောင်း ဂါထာ၊ ၃၀၅။

မသေဖူးသောအရပ်မရှိကြောင်းဂါထာ။ ။ပ-အုပ်-၃၄၂။

မဟာဒုဂ္ဂတဇာတ် **မဟာဒုဂ်ဝတ္ထု။** ။ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါ၊ ၃၆၁။

မဟာကာလဥပါသကာဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၉၅၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင် ပျက်ကြောင်းဂါထာ၊ (ပြုကအသစ် ဖြစ်ကအဟောင်း)။

မဟာဓနုဝါဏိဇဝတ္ထု။ ။၁၄၊ မဂေါဓမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဥပမာများဖြင့် ဟောထားသောဂါထာ၊ ဘုံသုံးပါးကား ခိုးသူရှိသော ခရီးနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။၂၆၈၊ ထိုဘိုဏ္ဍာ်ဏ် မကြုံစည်ဘဲ မရဏာဘေးကို နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏၊ (အဇ္ဇေဝကိစ္စမာတင်ပို့စသောဂါထာ)။

မဟာဓနုသေဋ္ဌေးသားဝတ္ထု။ ။ဒု—အုပ်—၈၁၊ ပညာမတတ်ခြင်း၊ မိတ်ဆွေ မကောင်းခြင်းကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သော ပါရမီရှိသော်လည်း လောကီ လောကုတ္တရာဘဏ္ဍာ ကြီးနှစ်ဖြာမှ ဆုတ်ယုတ်ရကြောင်း ဟောထား၏၊ ငါး ဖား စသည်တို့ ကုန်ခန်းနေသော ရှုံ့ညွန်ထဲ၌ ကြိုးကြာဌက်အိုကြီး မှိုင်သက်သို့ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။

မာတိကာဒါယိကာမကြီး။ ပ—အုပ်—၁၈၃၊ ၎င်းဥပါသိကာမကြီးက ဦးစွာ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ ရဟန်းတော် (၆၀) အား သင့်လျော်သော အာဟာရ များကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသောကြောင့် အားလုံး ရဟန္တာဖြစ်ကြကြောင်း ဟောထားသော အညတရတိက္ခု ဝတ္ထု။

မိဘ, မင်း, တိုင်းပြည်ကို သတ်ဖြတ်ဖျက်ဆီးပြစ်ရန်—ဟောထားသော ဂါထာ၊ ဒု-အုပ်-၂၈၃၊ (နေယျတ္ထဒေသနာ)။

ခြန်မြန်သွားရ၏ မတင့်တယ်သောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး။ ။ပ–အုပ်–၂၄၆၊ [1]အာဘိသိက်သွန်းဆဲဖြစ်သောမင်း၊ (၀ါ) သွန်းပြီးသောမင်း၊ [2]ကကြိုးစုံဆင်မြန်းထားသော မင်္ဂလာဆင်တော်၊ [3]ရသေ့ရဟန်း၊ [4]မိန်းမ။

ကမျောက်လိမ္မာ။ ။၄၀၊ ဘုရားရှင်အား ပံသုကူပျားအုံလှူသော မျောက်လိမ္မာ၊ စုတေသောအခါ တာ၀တိံသာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရပုံ။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ကကြောက်သင့်သောအရာကိုကြောက်လန့်နေကြသောသတ္တ၀ါလေးဦး။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၅၁၊ ၅၂၊ [1]တိကောင်၊ [2]တစ်တိတူးဌက်၊ [3]ကြိုးကြာဌက်၊ [4]ပူဏ္ဏား။ ။၅၂–၌ ဂါထာပါ၏။

ဂခေသုပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ပါ–၂၉၁။

ဃဘပဒုမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ။ရင်း၏အကြောင်းစုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရက်ကြောင့် အလွန်နီးကပ်လှသောဘ၀မှာပင် မကောင်းကျိုးခံစားရပုံ၊ ဋ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ပါ–၂၈၅။

မာဃသုတ်။ ။ပါ–၃၅၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၉၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အစစ်များကို အလေးယ်ဟောထား၏။

မုနိသုတ်။ ။ပါ–၃၀၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–အမိရင်း ဘိက္ခုနီနှင့် သားရင်း ဘိက္ခုတို့ မှားယွင်းဖောက်ပြန်ကြပုံကိုစဲ့ချ၍ မုနိမည်သော ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို အကြယ်ဟောထား၏။

ဝိမာန၊ ပေတ၀တ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဇ္ဈိဋ္ဌက ဝိမာန ၀တ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၅၆၊ ဋ–၁၆၀၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။

မဏိထူဏ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၄၊ ဋ–၂၇၂၊ လှမ်းပြင်ရကျိုး၊ ဒါနသီလ အကျိုး။

မဟာရထ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၉၀၊ ဋ–၂၅၁၊ ကဿပဘုရားရှင်အား အသဒိသ အလှူကြီးကို ပေးလှူခဲ့ရကျိုး။ ။

မစ္ဆေရနှိပ်စက်မှုအပြစ်များ။ ။လင်ကကုသိုလ်ပြုသည်ကို ကျိန်ဆဲ၍ ဖြိုတ္တာမ ဖြစ်ရသော ယက်ကန်းသည်မကြီး၊ မဟာပေသကာရပေတိ၀တ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၄၀။ ။အသယ္ယသောဌေးအလှူ၌ ကြီးမှူးသူမှာ မစ္ဆေရနှိပ်စက်မှုကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ပါ–၁၅၇၊ ဌ–၁၁၆၊ ၁၁၇။ ။သားတော်အလှူကို ကျိန်ဆဲသောမိခင် ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ၊ ဥတ္တရာမာတုပေတိ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၃၁။ ။သူတစ်ပါးလှူဒါန်းသည်ကို အချောင်၀န်တိုပြီး ဖရိသ၀ါစာအပြစ်ကြောင့် မိခင်ပြည့်တန်ဆာမက စွန့်ပြစ်ခံရပုံ၊ ကုမာရုပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၁၇၉။ ကတုံးတွေ့ကို လှူနေတာအလကားဘဲဟု ပြောခဲ့သော ပြည့်တန်ဆာမ ပြိတ္တာမ–ဖြစ်ရပုံ၊ သေရိဏီပေတိ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၅၊ ဌ–၁၈၅။ ။မပေးလိုသောကြောင့် ရှိလျက်နှင့်မရှိကြောင်း (ယုံကြည်စေရန် ဘ၀တိုင်း ဘ၀တိုင်း မစင်စားနေရပါစေဟု) ကျိန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာမ–ဖြစ်ရပုံ၊ ပါ–၁၇၂၊ ၃၊ ဌ–၁၇၆၊ ဘုသပေတ၀တ္ထု။

မတ္တာပေတိ၀တ္ထု။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဌ–၇၆၊ အသဒ္ဓ, အပ္ပဿုတ, ကောဓန အပြစ်များကြောင့် ပြိတ္တာမ–ဖြစ်ရပုံ။ ။မရိမသေ ပေးကမ်းတတ်သူတို့ သတိမူစရာ၊ ဥစ္ဆုပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၂၄၀။

မိသားကင်းအကျိုးအပြစ်များ။ ။အကုသိုလ်ကံ ကုသိုလ်ကံ နှစ်ပါးစုံပြုခဲ့သောကြောင့် မကောင်းကျိုး၊ ကောင်းကျိုးတွဲ၍ ခံစားရပုံကိုပြသော၁၀တ္ထုများ၊ အ၀တ်ကိုခိုးခဲ့ခြင်း၊ မုန့်လှူခဲ့ခြင်းကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာဖြစ်ရသော ခလ္လာဋိယပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၄၃။ ။ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတိ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၁၄၀၊ ဒါနသီလပြုခဲ့ခြင်း၊ လင်ယယ်နေခဲ့ခြင်း အကျိုးအပြစ်။ ။အဘိဇ္ဇမာနပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၆၊ ဌ–၁၅၆၊ မုဆိုးလုပ်ခဲ့ပြစ်၊ ကလေးငယ်တို့အား ၀ုပန်းပေးကမ်းခဲ့ကျိုး။ ။မိဂလုဒ္ဒက ပေတ၀တ္ထု၊ ၂–၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၆၊ ဌ–၁၀၉။ ။ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၁၉၂၊ နေ့အခါတွင်မုဆိုးလုပ်ခဲ့၍ ညဘက်တွင် ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ရဿကာရပေတိ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၁၇၂။ ။ကုဋ္ဌဝိနိစ္ဆယပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၁၇၉၊ ဌ–၁၉၄၊ လာဘ်စားခြင်း၊ ညှဉ်းပန်းစောင့်ခဲ့ခြင်း။ ။ဥစ္ဆုပေတ၀တ္ထု၊ ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၂၄၀၊ ဒေါသစိတ်ဖြင့် ကလေးငယ်တို့အား ကြံရိုးပိုင်းပေးခဲ့ပုံ။ ။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မကောင်းပြု–ပူမှုနှောက်က–လိုက်တတ်စွ။ ။ဟူသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀။

မဏ္ဍပ် လှူ၊ရကျိုး။ ။ပဒုမ္မာကြာပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ်ဆောက်၍ လှူ၊ခဲ့ရကျိုး၊ ဋ္ဌ–၂၉၁။ ။အင်ကြင်းပန်းမဏ္ဍပ်၊ ဋ္ဌ–၉၃။ ။

မတရားသဖြင့်ရသော လာဘ်ထက် လာဘ်မရခြင်းကမြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ ပါ–၃၁၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။ ။မတရား အသက်ရှည် (ရှည်) စွာနေရ သည်ထက် သေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။

မနှာမို့ မအိုမီ ကိုယ်ကျိုးရှာရန်။ ။မရှာမီက ပူပန်ရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၃။ ။ပါ–၂၆၇။

လိတဝမ္ဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၇၊ ဒုက်ဘဝတွင် ကြာပန်း လှူ၊ရကျိုး၊ ပျော်ရာမှာမနေရ၊ တော်ရာမှာနေရမည်–ဟူသော ဂါထာ။

မဟာဂန္ဓာရအတတ်။ ။မဟာဂန္ဓာရအတတ် ခေါ်သော မင်ဖိုလ် ပေါ်လာ လျှင် စူဠဂန္ဓာရအတတ်မှာ အလိုလိုကွယ်ပျောက်ရကြောင်း၊ ၆၃။

မဟာစုန္ဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁: မြေသပိတ်လှူ၊ရ ကျိုး၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်ဖြစ်၏။

မဟာနာဝမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၈၈၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့် ပျားရည် လှူ၊ရကျိုး၊ (တောင်ပေါ်တက်ပြီးလျှင် ဤဝိတက်ဆိုးမျိုးကိုမှ မနှိမ်နင်းနိုင် ပါက ခုန်ချ၍ သေတော့အုံဟု ကြိမ်းဝါးတော်မူပုံ။) ။မဟာနာဝတ္ထေရ ဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၈၉၊ သလဲသီးလှူ၊ရကျိုး။

မဟာဝစ္ဆတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၀၊ သံဃာတော်မျှား အား သောက်ရေလှူ၊ခဲ့ရကျိုး၊ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ ကုသိုလ်မျှားကိုလည်းပြုခဲ့၏။ ။ မဟာသမုဒ္ဒရာဌ် ဝဲသြဃဖြစ်ပေါ်လာပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၆၈။

မဟာသာဝကရှစ်ကျိပ်ကို ရေတွက်ပြပုံ။ ။ဋ္ဌ–၅၄၁။ ။မဟာသာဝက–ဟူ၍ ခေါ်ရပုံကိုလည်း ရှင်းပြထား၏၊ ဋ္ဌ–၅၄၂။

မဟာဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူး၊ ရှိခိုးရကျိုး။ ။

မာတင်ပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၄၄၆၊ နဂါးမင်းဘဝတွင် ဦးခေါင်း၌ ဆင်သော ပတ္တမြားဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။

မာလုက္ကျပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၄၊ တဏှာပွားစီးသောကကြီးရကြောင်း ဂါထာများ၊ ပစ္စည်းဖြင့်ဖြားယောင်းသောဆွေမျိုးတို့အား ဆုံးမသောဂါထာများ၊ တဏှာနှယ်ပတ် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် တဏှာအမြစ် ပယ်နုတ်ပစ်ရန် ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၂၇၊ ဌ–၃၀၀၊ အာခုံ ၆-ပါး၌ နှစ်သက်ခြင်းအပြစ်၊ မနှစ်သက်ခြင်း အကျိုးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။

ပိဂဇာလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၃၊ ဝိသာခါကျောင်း အမကြီး၏ သားဖြစ်၏။

ဝိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိ

မဂ္ဂပ္ပါဒဒုနုပဉ္ဍ။ ။ပါ–၂၁၂၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့်စပ်၍ သူတပါးတို့ မဖြစ်စေနိုင်သော မဂ္ဂင်လမ်းကို ဖြစ်စေတော်မူ၏၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့ ကြွသွားတော်မူကြသော မဂ္ဂလမ်းဟောင်းကို မြင်တော်မူ၏၊ ဤစကား၂-ရပ်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၁၆-ဦး။ ။မေတ္တာဘိသမယပဉ္ဍ၊ ပါ–၂၉၈၊ ၃-နှစ်(အာဝက်ယယ်လျှင်လည်း မဂ် ဖိုလ်မရသေးကြောင်း အကျယ်ရှင်းပြထား၏။

၁။ တိရစ္ဆာန်။

၂။ ပြိတ္တာ (ဝေမာနိက ပြိတ္တာအချို့မှတပါး)။

၃။ ဗိန္ဓာဒိဋ္ဌိ။

၄။ ကုဟကပုဂ္ဂိုလ်။

၅။ မာတုဃာတက။

၆။ ပိတုဃာတက။

၇။ အရဟန္တဃာတက။

၈။ သံဃဘေဒက။

၉။ လောဟိတုပ္ပါဒက။

၁၀။ ထေယ္ယသံဝါသက။

၁၁။ တိတ္ထိယပက္ကန္တက။

၁၂။ ဘိက္ခုနိဒ္ဒေသက။

၁၃။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ပြီး မကုစားရသေးသောပုဂ္ဂိုလ်။

၁၄။ ပဏ္ဍုက် ၃-မျိုး

၁၅။ ဥဘတောဗျည်း။

၁၆။ (၇) နွစ်အောက်ငယ်သောပုဂ္ဂိုလ်။

ဖွဲ့ဘာဝယနာဘာဝယနပဉ္ဍ။ ။၁၄၈၊ သေခြင်းတရားကို ကြောက် မကြောက် ပုဂ္ဂိုလ်မျှားကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ရဲသားတို့မှာ အမြဲဆင်းရဲ နေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် သေရမည်ကိုကြောက်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းပြရှင်းပြခဏ်း၊ ၁၅၀။

ပါသမုတ္တိပဉ္ဍ။ ။၁၅၂၊ ရတနသုတ်စသော ပရိတ်တော်ကို အရံအတား အဖြစ် ရွတ်ရကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ယိရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၉၊ ၎င်းမထေရ်မှာ လားရာ ဂတိကိုသိသော မဏ္ဍာန်တတ်ကျမ်း၏၊ (ဝဂ်ဒသမထေရ်နှင့်တူ၏)။

ဒီတာဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၊ ကုဋ္ဌင်လျှူရကျိုး။

မဏ္ဍာသိရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၆၊ ပဒုမ္မာကြာပန်း လျှူရကျိုး။

မတ္ထဇိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၂၄၀၊ ဗောဓိပင်ကို အုပ်ခုံ ခံခဲ့ရ အုပ် ပွတ်လုံးတိုင်လုပ်၍ လျှူခဲ့ရကျိုး။

မဒ္ဒဇိနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၈၊ ဌ–၃၂၀၊ ဒူးရင်းသီးလျှူရကျိုး။ ။မှားဘူးမှ မှန်တတ်သည်-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ။ဌ–၁၄၅၊ ပါ၊ ၂၃၀။ ။ မြင်ဆရာ-ဟူသော စကားပုံဖြစ်လာဟန်။ ဌ–၁၃၉၊၁၄၅။

ဂန်ချပ် (ကြေးမုံ)ကို ဖြန့်ခင်းလျှူခဲ့ရကျိုး။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၊ သားတော် ရှင်ဟုလာအလောင်း။ ။(အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆ ၌ လည်း ရှိ၏)။

ဗုဒ္ဓသာဝိကာဒုမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ထေရီ–ဌ–၃၀၃။

မိခင်နှင့် နှစ်မကိုမယားပြုထားမိသော အဖြစ်ဆန်း။ ။မိခင်ရင်းကို မိခင်ရင်းမှန်းမသိ၍ သားရင်းဖြစ်သူက မယားပြုထားမိပုံ၊ ၎င်းယောကျ်ားသည်ပင် နှမရင်းကိုနှမရင်းမှန်းမသိ၍ ဒုတိယမယားပြုလုပ်ထားမိပုံ၊ ထေရီ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။

မိတ္တာကာဋ္ဌထေရီဂါထာ။ ။ထေရီ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၉၂၊ လာဘသက္ကာရ နော်ဂက်သို့ (၇) နှစ်လုံးလုံးလိုက်နေပြီးနောက်မှ ရဟန္တာထေရီဖြစ်သွားပုံ။

မီးလျှံမြင် တရားဝင်။ ။မီးလျှံ ကိုမြင်၍ တေဇောကသိုလ်းစီးဖြန်းကာ ဈာန်ရပြီးနောက် ထိုဈာန်ကို အခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ်ရသွားသော ဥပဝလဝဏ္ဏာ-ထေရီ၊ ဋ္ဌ–၉၇၂။ ။ဟင်းအိုး မီးလောင်သည်ကိုမြင်၍ အနာဂါမ်တည်သွားသော ထေရီဂါမင်းသမီးကလေး၊ ဋ္ဌ–၅၊ ၆။

မျက်လုံးလေးက ချစ်စဖွယ်ဟု–အတင်းကပ်ခဲ့နေသော ဂ္ဂတ္တိဓုတ္တတစ်ယောက်အား အနာဂါမ် သုဘာထေရီမလေးက မျက်လုံးကို ထုတ်ယူ၍ ပေးလိုက်ပုံ၊ ထေရီ–ဋ္ဌ–၂၅၁။

မတိုင်ပင်ရာသောအရပ် ဂ-မျိုး။ ။၉၉။

ဝိသမံ သဘယံ အတိဝါတော၊ ပဋ္ဌိစ္ဆန္နံ ဒေဝနိဿိတံ။
ပန္ထောစ သင်္ဂါမော တိတ္ထံ၊ အဋ္ဌေတေ ပရိဝဇ္ဇိယာ တိ။

မတိုင်ပင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ဦး တနည်း၉-ဦး။ ။၉၉၊၁၀၀။

(က) ရတ္တော ဒုဋ္ဌောစ မူဠှောစ၊ မာနီ လုဒ္ဓေါ တထာလသော။
ကေစိန္ဒ္ဓိစ ဗာလောစ၊ ဧတေ အတ္ထဝိနာသကာ တိ။

(ခ) ရတ္တော ဒုဋ္ဌောစ မူဠှောစ၊ ဘီရု အာမိသ ဂရုကော။
ဂ္ဂတ္တိ သောဏ္ဍော ပဏ္ဍကောစ၊ နဝမော ဘဝတိ ဒါရကော။

(ဂ) နဝတေ ပုဂ္ဂလာ လောကေ၊ ဂ္ဂတ္ထရာ စလိတာ စလာ။
တေဟိ မန္ဒိတံ ဂုယ္ဟံ၊ ခိပ္ပံ ဘဝတိ ပါကဋန္တိ။

မနသိကာ၃ရုလက္ခဏာပဏ္ဍိ။ ။၃၁၊မနသိကာရနှင့်ပညာ၏ လက္ခဏာကိုမေးမြန်းပြောရှင်းပြခက်။

မပေးမလျှူ။အပ်သောအလျှူ။ ၁၀-မျိုး။ ။၂၇၀၊ ပေးလျှူလျှင် အပါယ်သို့ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း အတိအကျဟောထားတော်မူ၏။ ။[1]မဇ္ဇဒါန၊ [2]သမဇ္ဇဒါန၊ [3]ဂ္ဂတ္ထိဒါန၊ [4]ဥသဘဒါန၊ [5]စိတ္တကမ္မဒါန၊ [6]သတ္ထဒါန၊ [7]ဝိသဒါန၊ [8]သခ်ီလိကဒါန၊ [9]ကုဋ္ဌဒ္ဒ–သူကရဒါန၊ [10]တုလာကူဋ–မာနကူဋဒါန။

၁။ မဇ္ဇဒါန....သေရည်သေရက်စသော မူးယစ်စေတတ်သော အရာ များကို ပေးလှူခြင်း။

၂။ သမဇ္ဇဒါန ပွဲလမ်းသဘင်စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။

၃။ ဣတ္ထိဒါန မယားရှိမိုက်စေရန် အမယားတို့ဝါများကို ပေးလှူခြင်း။

၄။ ဥသဘဒါန... မယားရှိမိုက်စေရန် နွားလားဥသဘစသည်ကို ပေးလှူ ခြင်း။

၅။ စိတ္တကမ္မဒါန ကာမဂုဏ်စိတ်ဓာတ်ကို ပွားစေတတ်သော မန်းချို ကား အရုပ် စသည်များကို ပေးလှူခြင်း။

၆။ သတ္ထဒါန....သတ်ဖြတ်သည့်ခဲလေကြောင်း ဒုတ်ဓား စသော လက် နက်များကို ပေးလှူခြင်း။

၇။ ဝိဿဒါန....သေးစေရန်, ဆင်းရဲစေရန် အဆိပ်ကို ပေးလှူခြင်း။

၈။ သခ်ၣလိကဒါန လက်ထိပ် သံခြေကွင်း စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။

၉။ ကုက္ကုဋ္ဌသူကရဒါန .. သတ်ဖြတ် စားသောက်ရန် ကြက်ဝက် စသည်ကို ပေးလှူခြင်း။

၁၀။ တုလာကူဋ–မာနကူဋဒါန ... ရောင်းဝယ်ရာ၌ စဉ်းလဲကောက်ကျစ် နိုင်စေရန် မမှန်ကန်သော ချိန်ခွင် အလေး တင်းတောင်း စသည်နှင့် တိုင်းတာရာ၌ မမှန်ကန်သော ကြိုးစ–စသည်များကို ပေးလှူခြင်း။

မဟာသေနနတ်သား။ ။အာရှင်နာဂသေနထေရ်အလောင်း မဟာသေနနတ် သားထံ ရဟန္တာကုဋ္ဌေတရာတို့သွားရှိ လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက်ရန် တောင်း ပန်ခဏ်း၊ ၇။

မဟာပုရိသလက္ခဏပဋ္ဌ။ ။၇၉၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့၌ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂–ပါး၊ လက္ခဏာတော်ငယ် ၈၀–ရှိသလော့ဖုမေးရှိ မရှိကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

မဟာဘုတ်လေပါး–တည်းဟူသော ခန္ဓာကိုယ်၌ အသက်ဟူ၍ မရှိအပ်ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ–၉၃။

မဟာသဓာ ဘုရားလောင်း၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး ၂၈–ပါး၊ ၂၀၃။

မိလိန္ဒမင်းကြီး။ ။ဥ၊ရင်းမင်းကြီး၏ ရှေးဆုတောင်းနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၅၀၀-ကြာမြင့်မှ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း

ဖြစ်ကြောင်း။ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်နာဂသေနမထေရ်အား ကျောင်းဆောက်လှူပြီးနောက် ရဟန်းပြု၊ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ၊ ၄၀၇။

မေတ္တာဘာဝနာ နိသံသပဋ္ဌ။ ။၁၉၅၊ မေတ္တာအကျိုး ကြီးသည် ဖြစ်ပါလျက် မေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသော သုဝဏ္ဏသာမ သတ္တိသားမှာ အဘယ့်ကြောင့် မြားဆိပ်သင့်ရသနည်းဟုမေး၍ ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

မြေမျိုခံရသူ ၅-ဦး။ ။၁၀၈၊ ဤဂေါတမ ဘုရားရှင် သာသနာတော်တွင်း၌ မြေမျိုခံရသူများမှာ– (၁) စိဉ္စမာဏမိန်းမ၊ (၂) ဘုရားလောင်း၏ ယောကျ်မတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ (၃) ဒေဝဒတ်ရဟန်း၊ (၄) အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ရိုက်နှက်သော နန္ဒကဘီလူး၊ (၅) ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ၌ မေထုန်မှိုဝဲသော နန္ဒလုလင်၊ ပေါင်း ၅–ဦး။

စရိယာပိဋ္ဌက ပါဠိဗဟုကထာ

မဟာလောမဟံသစရိယ။ ။ပါ–၄၁၉၊ဌ–၂၅၉၊ဥပေက္ခာပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့ပုံကို ပြဆိုခန်း။

မဟိံသရာဇစရိယ။ ။ပါ–၄၀၂၊ဌ–၁၃၀၊ မျောက်ပျက်တကောင်က နှိပ်စက်ရာတွင် သီလပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် သည်းခံခဲ့ပုံကို ပြန်ပေး၊ထား၏၊ ကောဓ၏အပြစ်ကိုပြသော ဂါထာများလည်းပါ၏။ (ဇာတက–၌လည်း ရှိ၏၊ မဟိံသဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၇၂၊ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၅)။

မေတ္တာပါရမီ။ ။မေတ္တာပါရမီကိုပြဆိုခဏ်း၊ သုဝဏ္ဏသာမစရိယ၊ ပါ–၄၁၈၊ဌ–၂၄၉–မှ ၂၅၈–အထိ။ ။ကေရာဇစရိယ၊ပါ–၄၁၈၊ဌ–၂၅၄။ ။ မေတ္တာပါရမီဖြစ်ရန် နှလုံးသွင်းရပုံ (ဒါနပြုရာနှင့် စပ်၍)ကို ပြဆိုခန်း၊ ဌ–၂၈၄။ ။မေတ္တာပါရမီကို ဆင်ခြင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ဌ–၂၉၂။ ။ မေတ္တာပါရမီ ကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ဌ–၃၀၉။

မေတ္တာဓာတ် ကူးစက်ပုံ။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ မေတ္တာဓာတ်ကြောင့် သုံးယူဇနာ အတွင်း၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်ပင် အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–၉၁။ ။သုဝဏ္ဏသာမ အလောင်းတော်၏ မေတ္တာဓာတ် ကူးစက်ပုံ၊ပါ–၄၁၈၊ဌ–၂၅၁။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မဂ္ဂဒတ္တိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၀၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၁၊ အနောမ-ဒဿီဘုရားရှင်စကြ်န်သွားတော်မူရာ၌ ပူဇော်ရကျိုး။

မဂ္ဂဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၉၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၈၊ လမ်းမြင်ရကျိုး။

မဂ္ဂသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၃၅၊ လမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြရကျိုး။

မဃဝပုပ္ပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၂။

ပဠုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၂၈။ ။၄၄၄။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ ညောင်စောင်းခေါ် ကုဋ္ဌင်လှူရကျိုး။

မစ္ဆဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၆၂၊ ငါးလှူရကျိုး။

မဠုရိပုဗ္ဗကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၀၊ ပန်းတံနှင့်တက္ခ ပန်းလှူရကျိုး။

ဗောဓိမ်ဆောက်လှူရကျိုး။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၉၀၊ ၄၁၀၊ ၄၂၉၊ ပန်းလှူရကျိုးလည်းပါ၀င်၏။ ပါ–ဒု–အုပ်–၇၀၊၁၇၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉။

မဏ္ဍပဒါယိကာဂေရိအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၉၊ သက်နှံးသုံးထည် လှူရကျိုးလည်းပါ၀င်၏။

မဏိပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။ ပတ္တမြား ပလွင်လှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၆။

မန္ဒာ၀ရပုပ္ဖပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၉၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။ ပါ–၃၃၀။

မဓုပိဏ္ဍိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၅၀–ဋ္ဌ–၁၁၀၊ မျှားရည်လှူရကျိုး။

မဓုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၈၀။

မဓုမံသဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၄၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၈၊ ဝက်သဲ, ဝက်ဆုပ်ကို ကောင်းမွန်စွာ ချက်၍လှူခဲ့ရကျိုး။

မဟာပရိ၀ါရကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–အုပ်–၁၂၈၊ အ၀တ်လှူခဲ့ရကျိုး။

မဘတုလုဂ်ဖလဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၈၉၊ ရှောက်သီးလှူရကျိုး။

မာဌပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(တန်ဆောင်းဟော)၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၆။

မိဂလုဒ္ဒကပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(မုဆိုးဟော) ပါ–၁၃၆၊ဌ–၁၀၄။ ။ပါ–၁၅၀–ဌ–၁၁၈။၁၇၉။

မိဠ္ဇဝဋ္ဌံသကိယဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၄၃၊ဗောဓိပင်ပူဇော်ရကျိုး။

မိနေ့လပူဖွယဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၇။

မီးတင်းကုတ်လှူရကျိုး။ ။အဗျာဓိကထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၂၄၁။

မီးပူဇော်ရန်ခုံယမ်စသည်ကို–ပြုလုပ်၍လှူခဲ့ရကျိုးသုံးပါးဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၅။

မုဋ္ဌိပုပ္ဖယဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၅၆၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၃။

မုဋ္ဌိပူဇကဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၂၄၊ ပန်းဆုပ်လှူရကျိုး။

မေခလာဒါယိကာဘေရီအပဒါန်။ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၉၊စေတီတော်တည်ဆောက်ရာ၌ စါးကြိုးတန်ဆာကိုလှူခဲ့ရကျိုး။

မေတ္တာဂုဏ်ဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၀၊ဌ၊ဒု–အုပ်–၂၀၆၊ ထောပတ်လှူရကျိုး။

မောဒကဒါယိကာဘေရီအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၁၊ ကတ္တတ်မှုံလှူရကျိုး။

မောရဟတ္ထိယဘ္ဆေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၂၂၊ဥဒေါင်းမြီးစည်းလှူရကျိုး။

မ္ဗေ့ ရာလှူရကျိုး ၆–ပါးဂါထာ။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၇။

မ္ဗေးညပ်လှူရကျိုး ၃–ပါးဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၆။

မျက်စဉ်းလှူရကျိုး ၈–ပါးဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၄။

မျက်နှာသုတ်ပုဝါလှူရကျိုး ၃–ပါးဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၄။

မြင်းလှူရကျိုး။ ။အာဇာနည် သိန္ဓောမြင်းကို လှူခဲ့သော သြပဝယ္ယထေရ် အလောင်း။ ။ပါ–၁၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၁။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိအဋ္ဌကထာ

မတ္တံဇာနေယျပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၃၉၇၊ ဋ–၄၀၈၊ အတိုင်းအရှည်သိပုံ ၂–မျိုး၊ (ပဋ္ဌိဂ္ဂဟဏမတ္တာ၊ ပရိဘောဂမတ္တာ)။

မထိမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြပုံများ။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဋ–၃၇၁၊ မာနုတရားယူတ်ကြောင့် သူတပါးအပေါ် အထင်အမြင်သေးတတ်သူအချို့၏ သဘောထားများကို ဟောထား၏။

မမတ္တ ၂–မျိုး။ ။ပါ–၃၇၊ ဋ–၁၃၇၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ (တဏှာမမတ္တာ၊ ဒိဋ္ဌိ-မမတ္တာ)။

မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတွင်–ဂါထာများကို ချဲ့ဟောထားသူမှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ–၁၊၈။

မဟာပက္ခမဟာပရိသ မဟာပရိဝါရပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၁၂၉၊ ဋ–၂၄၈။

မောသဝဇ္ဇံ ဝုစ္စတိ မုသာဝါဒေါဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပါ–၁၁၈၊ ၂၀၄၊ ဋ–၂၃၉။

မမာဟနာ ဝုစ္စန္တိ ပဋ္ဌကာမဂုဏာဟု ဟောထားပုံ။ ။ပါ–၁၉၊ ဋ–၇၈၊၈၂။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

မတရားစီးပွားရှာ နတ်ရှာမရောက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၂၂၅။ ။စီးပွားလည်း မဖြစ်ထွန်းဘဲ ဖြစ်ထွန်းပြန်လျှင်လည်း ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ ၂–ဂါထာ၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

မစေ့ကြကောင်းသောပဏ္ဍာများကို စုပေါင်းပြဆိုခဏ်း။ ။ပါ–၁၅၂၊ ဋ–၂၅၈ အဝိသဇ္ဇနိယ ကထာ။

မဟာပဇီရညာဏ်တော်ကိုအရှုကောက်ပြပုံ။ ။ဋ–၁၉၆၊ပါ–၉၄။

မိဿကာဟာရသမ္ပါတ။ ။ဋ–၁၈၀၊ (မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာမမ္မာ စသော ဂါထာကို ဒေဿနာဟာရသမ္ပတ္တ စသော ၁၆–ပါးဖြင့် ဝေဘန်ပြခဏ်း။ ။ရင်းဂါထာကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပါ–၁၀၇၊ ဋ–၂၂၁၊ ဒုစရိုက်ပြုသူနောက်သို့ ဒုက္ခက အစဉ်လိုက်နေကြောင်း ဂါထာ။ ။သုစရိုက်ပြုသူနောက်သို့ သုခက အစဉ်လိုက်နေကြောင်း ဂါထာအဖွင့်၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၇၅၊ ဂါထာ၂၇၇။ (မူရင်းမှာ ဓမ္မပဒ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ၂၃၊ ၂၄–၌ ရှိ၏)။

ဇာတကပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မအောင်ထိုက်သောဘူ ၃-မျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၇၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၅၅၁၊ [1]သားသမီးက မိဘကိုလည်းကောင်း၊ [2]မိတ်ဆွေတဦးက မိတ်ဆွေတဦးကို လည်းကောင်း၊ [3]မယားက လင်ကိုလည်းကောင်း မအောင်ထိုက်ကြောင်း၊ (၀၊) အနိုင်မယူထိုက်ကြောင်း ဟောထားတော်။ ။မိတ်ဆွေအပေါ်ဌာ်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုဖြင့် အနိုင်ယူသူသည် မိတ်ဆွေစစ်မမည်၊ လင်ကို မရှိသေ မလေးစား မကြောက်ရွံ့သောမယားသည် မယားကောင်းမမည်၊ မိဘအိုကို မကျေးမွေးသော သားသမီးသည် သားသမီးကောင်း မမည်ကြောင်းဂါထာ။

မကသဇာတက။ ။ပါ–ဓ–အုပ်–၁၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၄၊ မှက်တို့နှင့် စစ်တိုက်ကြသော ပညာမဲ့လူမိုက်မျိုးအကြောင်း။

မက်ကွဋ္ဌဇာတက။ ။ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၂၂၊ ရသေ့ယောင် ဆောင်သော မျောက်။ ။ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။

မကောင်းမှုမျိုး၊ မကောင်းကျိုး၊ တွေ့ရှိးဓမ္မတာ ဟူသောဂါထာ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၃၄။ ။(ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉-၌လဲလည်းရှိ၏) ကောင်းမှုပြုမျိုး၊ ကောင်းသောကျိုး၊ တွေ့ရှိးဓမ္မတာ၊ ဤလက်ဝဲအရ ဂါထာလည်း တွဲလျက်ဟောတားတော်။

မဂ်လဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၄၊ အဝတ် ကြွက်ကိုက်သည်ကို အမဂ်လာဟု အယူရှိသော ပုဏ္ဏားအား ချွတ်တော်မူခန်း။

မစ္ဆဇာတက။ ။ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၂၂၆။ မ,နောက်သိုက်စား၊ အမှားတွေ့ဖတ်ကြောင်း။ ။ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂၊ ရာဂအပူသည် ဘယ်အပူနှင့်မျှ မမှီကြောင်း ငါးထီးကြီးညည်းဆွေရှာပုံ။

မူဆွေးဒ္ဒါနဇာတက။ ။ပါ–၈၆၊–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၁၊ နွားစ်ဦးစပ် ကုန်ကူးရာတွင် စဉ်းလဲသော ကုန်သည်ကာ ဥစ္စာထုပ်ကို ကျောက်စရစ်ခဲတုပ် မှတ်ထင်မှား၍ ရေထဲပစ်ချပုံ၊ ရိုးဖြောင့်သူမှာ ၎င်းဥစ္စာထုပ်ကိုရကြောင်း။

မဏိစော်ရဇာတက။ ။ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–၁၁၈ သူတစ်ပါး မယားကို လိုချင်၍ သူခိုးဖြစ်အောင် ဉာဏ်ဆင်ဖန်တီးပုံ၊ မ,ဘက်လိုက်၍ မိုက်ဘက်ပါခဲ့ရပုံ။

မဏိကဏ္ဌဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ <u>တောင်းပါမျှားလျှင် မုန်းတတ်ကြောင်း နမူနာ</u>။

မဏိကုဏ္ဍလဇာတက။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ–တ–အုပ်–၁၄၂၊ ပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် ဟောထား၏။

မဏိသူကရဇာတက။ ။ပါ–၈၅၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၇၃၊ တိတ္တိတ္ထိက သုန္ဒရီ ပရိဗိုဇ်မကို သတ်၍ ဘုရားရှင်အား စွပ်စွဲကြပုံ။ ။ပတ္တမြားကို အရောင်ညှိုးစေရန် ရွံ့ဖြင့်ပွတ်တိုက်ကြသော ဝက်မျိုး။

မတကဘတ္တဇာတက။ ။ပါ–၅၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၈၂၊ သူတစ်ပါး အသက်ကို သတ်၍ ဆွမ်းသွပ်ခြင်းအလေ့ကို ဖျောက်စေတော်မူပုံ။

မတရောဒနဇာတက။ ။ပါ–၁၀၁၊ ဋ–တ–အုပ်–၅၂၊ သေသူအတွက်ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် နည်းပေးထား၏။

မတူလျှင်မတူနဲ့ကိုးဆယ်ဆကွာလိမ့်မယ်။ ။အမှန်တစ်ကယ် မတူဘဲလျက် တူသယောင်ဆောင်၍ ပျက်စီးရသော ဝတ္ထုများ ခြေသေ့ယောင်ဆောင်၍ ပျက်စီးရသော မြေခွေး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဋ–ပ–အုပ်–၅၁၇။ ။ဇမ္ဗုကဇာတက၊ ပါ–၁၁၁၊ ဋ–တ–အုပ်–၁၀၃။ ။သိဟကောဋ္ဌုကဇာတက ပါ–၄၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၄၈။ ။ဝိရကဇာတက၊ ပါ–၅၄၊ ဋ–၁၃၆၊ ရေကျီးကိုတူ၍ ကုန်းကျီးပျက်စီးရပုံ။ ။ဝိနီလကဇာတက၊ ပါ–၃၉၊ ဋ–၃၄၊ ဟယ်ဗာကိုတူသောကျီး ပျက်စီးရပုံ။ ။မတူနိုင်သည်ကိုတူပြီး ဆဲရေးသော မုဏ္ဍပျသတ္တိသား၊ မာတင်္ဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၀၊ ဋ–စ–အုပ်–၃၈၃။ ။မတူသည်ကိုတူလျှင် ဆင်းရဲတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၆၄၊ ဋ–၁၁၂။

မန္တန်တန်ခိုး။ ။မန္တန်တန်ခိုးဖြင့် အချိန်မဟုတ်သည်၌ သရက်သီးကို သီးစေနိုင်ခဲ့ပုံ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၇၊ ဋ–စ–အုပ်–၂၀၁။

မတင်ဘယ်သောအရာ ၃-မျိုး။ ။ဂါထာ၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၂၅၊ ၁ရေမရှိသော မြစ်၊ ၂မင်းမရှိသောတိုင်းပြည်၊ ၃လင်မရှိသောမိန်းမ။ ။ဋ–သ–အုပ်–၂၇၇။ ။မဒနယုတသဒ္ဒေန ယက္ခာ ဂဟိတာ။ ။ဋ–ပ–၂၂၀။

မနောဇောထက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ ဋ–တ–အုပ်–၃၀၂၊ မြေခွေးနှင့် ပေါင်းရ ပျက်စီးရသောခြင်္သေ့။

မဖြစ်နိုင်သောအရာ ၁၁-မျိုး။ ။မဖြစ်နိုင်သောအရာ ၁၁–မျိုးကို ဥပမာပေးရ အလောင်းတော်ရသေ့က ပြည့်တန်ဆာမအား ပြောပြသော ဂါထာများ၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ–၁၈၄၊ ဋ–၄၅၂။ ။ယုန်ချိုလိပ်မွေးစသော ဥပမာများ-ဟူလို။

မမိတဲ့ပန်း တုန်းခူ၍လှမ်း။ ။ခြေသော့မင်ယက်ကို ရလိုသောမြေခွဲ့ပျက်စီးရမှုသိုက်ဂါလဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅။ ။နတ်ဆမီး မရှု၍ သေရသော သုဇာတ သွားကြွယ်လည်း ဤဥပမာစကားနှင့် သင့်လျော်လှ၏။

မယားဟောင်းသေ၍ ဝိုင်းဝိုကြွသော တောထွက်ရဟန်းကြီးမျှား။ ။သမုဒ္ဒကာကဇာတက၊ ပါ–၃၄၊ ဌ–၀–အုပ်–၅၂၂။

မယားပေးပြီး စိုးရိမ်ကြီးရသောမင်း။ ။ပုရောဟိတ်သားအား မိဘရှုးကြီးကို(၃)ရက်မျှ ခေတ္တပေးလိုက်ရာ ၎င်းတို့နှစ်ဦးသဘောတူ အရပ်ဝေးသို့ထွက်ပြေးကြသောကြောင့် ဗောဓိသတ္တဝါရောက်ရသောမင်း၊ ပဏ္ဍိတဇာတက၊ ပါ–၁၅၉၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၁၃။

မယားတို့သဘောထား။ ။မယားဟူသည် မျှားသောအားဖြင့်လင်ယောကျ်ား၏ အကျိုးမဲ့ကို အလိုရှိသည်သာ မျှားတတ်ကြကြောင်း မိန်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–မ–အုပ်–၃၂။ ။မယားဖြစ်သူတို့မှာ မိဘအိမ်မှာနေရလျှင် လင်အပေါ် နှိုင်လိုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၆၆၊ ၄၆၉။ ။ မယားကျင့်ဝတ်မကျပဉ္စာနှင့်သောမိန်းမတို့ဇရသောဝရဲ။ ။ပါ–၆၄၊ ဌ–၂၉၄

မယုဂဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၅၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၈၀၊ အပရစေတနာ ချိုယွင်းခဲ့မှုကြောင့် စည်းစိမ်ကိုခံစားလိုစိတ် မရှိကြောင်း ပြန်ပြောထား၏။ မယမည်သော ငှက်သည် သောင်ကြုပ်သီးမျှားကို ဇီဟာဝါဟာနှင့် မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင် ငက်အပေါင်းတို့က လုယူစားသောက်ကြ သကဲ့သို့ အခွန်လူတို့မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာမျှားကို ဇီဟာဝါဟာနှင့် ထစာစာ မြည်တမ်းနေစဉ်မှာပင် ရန်သူမျိုးငါးပါးတို့က လုယူဖျက်ဆီးတတ်ကြကြောင်း ပြောထား၏။

မရဏဇာရုး၊ အမြင်မျှား၊ မင်းမှုခေးမလုပ်လို။ ။ဟတ္ထိပါလစသော ဓင်းသားလေးယောက်၊ ဟတ္ထိပါလဇာတက၊ ပါ–၃၅၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၇၇၊ ရသေ့ပြုသွားကြရာ ရသေ့ပရိသတ်အားပေါင်း ယူဇနာ ၃၀-ရှိကြောင်း။

ဗရိုဏ်ခဏက်၊ မဿိတာဂဏခက်။ ။ဒဒ္ဒရဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၄၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀။ ။စတုမဋ္ဌဇာတက၊ ပါ–၄၈၊ ဌ–၉၃။ ။ပါဒဉ္ဇလိဇာတက၊ ပါ–၆၉၊ ဌ–၂၄၀။

မသူတော်ခြိုးမြောက်က ဘေးရောက်တတ်ကြောင်း။ ။စမ္မသာဌက၊ ပါ–၁၅၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၇၅။ ။သဠိဇာတက၊ ပါ–၃၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၄။

မဟာအသာရောဟဇာတက။ ။ပါ–၉၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၈၊ ကျေးဇူးသိတတ်လှသော ဗာရာဏသီမင်း။

မဟာဥက္ကုသဇာတက။ ။ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၂၈၁၊ မိန်းမက မိတ်ဆွေဖွဲ့ခိုင်းရှိ မိတ်ဆွေဖွဲ့သော်ဥပါသကာ၊ မိတ်ဆွေပေါမှုကိစ္စချောမောတတ်သည်။

မဟာကဏ္ဍဇာတက။ ။ပါ–၁–အုပ်–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၇၁၊ လောကတ္ထစရိယကို ပြန်ဟောထားတော်။ သိကြားမင်းက မုဆိုးယောင်ဖန်ဆင်း၊ မာတလိနတ်သားက ခွေးနက်ကြီးယောင်ဖန်ဆင်းရှိ လူတို့ကို ခြိမ်းခြောက်ပြီးလျှင် ၅-ပါးသီလ၌ တည်စေခဲ့ပုံ။ ။

မဟာကပိဇာတက။ ။ပါ–၃၈၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၆၉၊ ကျေးငှက်ရှင် အလောင်းတော်မျောက်ကို ဒေဝဒတ် အလောင်းက ကျောက်ခဲနှင့် ဆုသတ်သောကြောင့် ၎င်းဒေဝဒတ် အလောင်းမှာ နှုန်ရောဂါစွဲကပ်ပြီး မြေမျိုခံရပုံ။ ။ ပါ–၁၆၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၄၉၊ ဥာတတ္ထစရိယကို ပြန်ဟောထားတော်။ ။

မဟာဇနကဇာတက။ ။ပါ–၃–အုပ်–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၉၊ နေကွမ္ဘပါရမီကို ချီးကျူးခန်း။ ။စူဠဇနက၊ ပါ–ပ-အုပ်–၁၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၅။ ။

ဗာဒုဂ်တစ်ဦး။ ။ရင်းမဟာဒုဂ္ဂတ ခေါ်သောအလွန်ဆင်းရဲသူတစ်ဦးလျှောမှီကုံဘုရားရှင်ဘုဉ်းပေးတော်မူရာ ရင်းမှာ ချက်ချင်းသေဆွေးဖြစ်သွားဝိုဟောသော ကုဏ္ဍကပူဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဋ္ဌ–ပ- အုပ်–၄၄၆။ ။ မဟာဒုဂ် မိန်းမအိုကြီးတစ်ဦးကို အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ချီးမြှောက်တော်မူပုံ၊ ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၁။ ။

မဟာမမ္ပပါလဇာတက။ ။ပါ–၂၁၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၉၊ သုဗရှိက် ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံကြသောကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မသေမပျောက်ကြသော မဟာမမ္ပပါလ အမျိုးသားတို့အကြောင်း ရှင်းပြခန်း။ ။

မဟာနာရဒကဿပဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၀၅၊ ဥရုဝေလကဿပ ရသေ့ညီနောင်တို့ကို ဆုံးမခြင်းနှင့်စပ်၍ ဟောထားတော်။ ။

မဟာပဒုမဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၃၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၈၈၊ စိဉ္စမာဏမိန်းမယုတ်က ဘုရားရှင်အားစွပ်စွဲပုံ၊ အတိတ်ကလည်း ၎င်းစိဉ္စမာဏအလောင်းက ဘုရားလောင်းမင်းသားကိုစွပ်စွဲခဲ့ဘူးပုံ ဟောထားတော်။ ။

မဟာပလောဘနဇာတက။ ။ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–ဌ၇၂၊ အနိတ္ထိဂန္ဓမင်းသား၀တ္ထု၊ "မ–အရသာ သူတစ်ပါးမဆိုင်" ဆိုပြီးလျှင် အခြားယောကျ်ားများကို လိုက်၍ သတ်ဖြတ်နေသောကြောင့် တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ပစ်ရပုံ။ ။

မဟာပိုက်လဇာတက။ ။ပါ–၆၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၉၊ သံဃာသင်းခွဲပြီးနောက် ၉–လအကြာတွင် ဒေဝဒတ်ရဟန်း မြေမျိုသွေ့ လူအများတို့ ဝမ်းမြောက်သည်ကို အကြောင်းပြုဟောထား၏။ ။

မဟာဗောဓိဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခန်း၊ ရန်သူပေါ်လာလျှင် ကြိုတင်သိနိုင်ရန် မင်းအိမ်ရှိခွေးကို ကျေးမွေးထားနှင့်ပုံ၊ မိန်းကလေးတို့ကို ချစ်ခန်းလည်းပါ၏။ ။

မဟာမင်္ဂလာဇာတက။ ။ ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၂ ဌ–စ–အုပ်–၇၃၊ မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးဟောခြင်း အကြောင်းရင်း ဗြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် အလောင်းတော်ဘဝက ဟောခဲ့သော မင်္ဂလာတရား ၈-ပါး။ ။

မဟာဝါဏိဇ ဇာတက။ ။ ပါ–၂၉၈၊ ဌ–၃၅၀၊ ပညောင်ပင်မှ ရေ, အစား အစာ, မိန်းမ, ရုတနာ- ဤလေးမျိုးရကြသော ကုန်သည်များ။ ။

မဟာသာရဒ ဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၄၊ ပျောက်သော ပစ္စည်းကို ပြန်ရအောင် ဥာဏ်ဆင်နည်း ပေးထားပုံ။ ။

မဟာသီလဝ ဇာတက။ ။ပါ–၁၃၊ ဌ–၂၂၉၊ ခန္တီပါရမီကို ချီးကြူးခဏ်း။ ။

မဟာသုပိန ဇာတက။ ။ပါ–၁၈၊ ဌ–၃၅၃၊ ကောသလမင်းအိမ်မက် ၁၆-ချက်ကို ဖြေပြတော်မူပုံ။ ။

မဟာသုဝဇာတ။ ။ပါ–၁၈၉၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၆၇၊ အစားအသောက်ဌ သည်းခံရန် ဟောထား၏။ ။

မဟာဟံသဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၃၂၂၊ ဟသ်ဘုရား ၆-မျိုး ရှိကြောင်းနှင့် ဘုရားရှင်အတွက် အရှင်အာနန္ဒာထေရ် အသက်စွန့်ပုံ၊ စွန့်ခဲ့ ဖူးပုံ ပြန်ဟောထား၏။ ။

မဟိဠာမုခဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁၊ ဆင်တိရစ္ဆာန် သည်ပင် လူမိုက်စကားကြားရက မိုက်မဲလာတတ်၍ လူလိမ္မာစကားကြားရ ပြန်က လိမ္မာလာပုံ။ ။

မဟောသဓာပညာရှိ။ ။ဂင်းအကြောင်းဟောထားသော ဥမင်္ဂဇာတက။ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၈၄၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆၃၊ တရားဆုံးဖြတ်သူတို့ နည်းယူဘွယ် ကောင်းလှ၏။ ။ဂင်းကို ပညာရှိ, မရှိ အမျိုးမျိုးစမ်းကြည့်ပုံ။ ဌ–၁၇၅၊ မဟောသဓာပညာရှိနှင့် အမရာဒေဝီတို့ ပညာစမ်းကြပုံ။ ဌ–၂၀၄။ ။

၈ဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံချီးကြ။။ ။ဇမ္ဗုခါဒကဇာတက။ ပါ–၀–အုပ်–၈၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၆၊ ဒေဝဒတ်အလောင်း မြေခွေးနှင့် ကောကာလိကအလောင်း ကျီးတို့ မဟုတ်မမှန် အပြန်အလှန် ချီးကြ။။ နေကြပုံ။ ။အန္တဇာတက။ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၃၉၇။ ။

၉လုတဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၅၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၁၈၁၊ လေတိုက်သောအခါ အေးခြင်းအကြောင်းကို ဖြေကြားတော်မူပုံ။ ။

၁ခင်ကို ကျေးမွေးကြသူများ။ ။ဘီးလူးစားခံရန်သွားရ၍ မိခင်အိုကို မွေးကျေးဇူးဆပ်သော သုတနုလုလင် သုတနုဇာတက။ ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၀၅။ ။မိခင်ကိုကျေးမွေးသောဥပသကာ၊ ကစ္စာနိဇာတက။ ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၄၀၁၊ မ·တို့သဘော ရှင်မောဘွယ်ရော။ ။

ခင်ကို ကြံဖန်သတ်ကြရာ .... နောက်ဆုံး၌ သတ်လိုသော ခြေးမကိုယ်တိုင် မီးလောင်သေရပုံ၊ မှတ်သားဘွယ် ရယ်ဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ပါ–၀–အုပ်–၁၉၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၀၅။ ။

ပေါတကဇာတက။ ။ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၉၊ သာမဏေသေ၍ ငိုကြွေးသော ရဟန်းကြီး။ ။

ကိုလောပဇာတက။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၃၉၊ ဘခ်စ်စကား နားမလောင်၍ ပျက်စီးရသော လင်းတဂ္ဂ။ ။

တစ်ဆိုဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၇၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၅၁၊ နေရာမက်မော ဘေးထူပြောသော ငါးသုံးကောင်။ ။

ကွာမိတ္တဇာတက။ ။ပါ–၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၉၇၊ မိတ်ဆွေနှင့် ရန်သူကို ခွဲပြခန်း။ ။ရန်သူလက္ခဏာ၊ မိတ်ဆွေလက္ခဏာ၊ ၁၆·ပါးစီ ဟောထားသော ဂါထာများ၊မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

ထိုလာပြည် ချီးကြ။။စကား။ ။ဂါထာများ၊မဟာဇနကဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၅၆။ ။

ဘတ်ကို သားသမီးကို ချစ်မြတ်နိုးပုံ.... ထင်ရှားစေချင် နတ်သမီးအမေးကို မဟောသမျှ ပညာရှိက ဖြေပြပုံ။ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၂၀။ ။ဒေဝတာ ပဉ္ဇ ဇာတကဋ္ဌလည်းရှိ၏။ ။

မိမိ၏အကြောင်းမှန်ကို.... (သီလဂုဏ်—သမာဓိဂုဏ်—ပညာဂုဏ်ရှိသည်ကို) မသိ သော်အရုပ်ခွဲ မာနမထားရန် ဟောသောဂါထာ။ ပါ—ပ—အုပ်—၉၅၊ ဌ—တ—အုပ်—၁၆။

မုဆိုးအိမ်ပါး မုဆိုးလားသို့။ ။သတ္တိဂုဏ်မွေ့ဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၃၂၈၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၃၂၊ ကျေးသားညီနောင်တို့ အမှုကဲ့ပြားလှပုံ။ ။မဟာဌာမုခ ဇာတ-ကလည်း ဤဥပမာစကားနှင့် ကိုက်ညီလှ၏။

မုဆိုးတို့ခံရသောဇရဲ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၆၄၊ ဌ—မ—အုပ်—၂၈၇၊၂၉၄။ ။ ပါ—၁၉၀၊၁၉၁၊ ဌ—ဆ—အုပ်—၁၃၆၊၁၃၉။

မုဆိုးမတို့၏ဒုက္ခကို ပြုသောဂါ ထာမျှား။ ။ပါ—၃၂၇၊ဌ—သ—အုပ်—၂၇၇၊ (လင်သေ, လင်ကွာ မိန်းမတို့၏ ဒုက္ခမျှား ဟူလို)။

မုဒုပါဏိဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်/၇၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၉၂၊ မိန်းမဟူသည်မှာ လက်ကိုဆွဲကိုင်၍ စောင့်ရှောက်သော်လည်း မလုံခြုံနိုင်ကြောင်း။

မုဒုလက္ခဏဇာတက။ ။ပါ—၁၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၀၊ မိဖုရားကြီး ကိုယ်ဝတ် ထမ်ကျတ်သည်ကိုမြင်၍ ဗျာန်ပျက်စီးရသော အလောင်းတော်ရသော်၊ မိဖုရားကြီးလိမ္မာမှုကြောင့် ရသော့ပြန်ဝတ်သွားပုံ။

မုနိုဇာတက။ ။ပါ—၇၊ ဌ—၂၁၂၊ မိန်းမကြောင့် ပျက်စီးရသောဝက်။

မုဟုဇ္ဇိပုနပ္ပုနံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၆၊ ဌ—သ—အုပ်—၂၇၆၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၈၃၀။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၀၊ ဌ—မ—အုပ်—၃၄၊ ဂါထာနံပါတ်-၉၁။

မူဂပက္ခဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၉၊ဌ—ဆ—အုပ်—၁၊ နေကွမ်းပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း၊ (တောမ်ယမင်းသား)။

မူလပရိယာယဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၆၊ မာနကြီး လှသော ဗြာဟ္မဏအန္ဓယ် ရဟန်းငါးရာတို့ကို နှိပ်ကွပ်တော်မူပုံ။

မူသိကဇာတက။ ။ပါ—၁၃၄၊ ဌ—တ—အုပ်—၂၀၁၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား သားဖြစ်သူ အဇာတသတ်မင်းသားက သတ်ရန် ကြံစည်လတ္တံ့သည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

မေဏ္ဍကပဏ္ဍိတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၅၁၊ ဌ—စ—အုပ်—၁၇၇။ ။ဌ—ဆ—အုပ်—၁၇၇ ၌ အကျယ်ပြုဆိုထား၏၊ ခွေးနှင့်ဆိတ်တို့ အကျွမ်းဝင်ပုံ အမေးအဖြေ၊ အစားကို အပြန်အလှန် ခိုးပေး၍ စားနေကြပုံ။

မြေခွေးစကားယုံသောပုဏ္ဏားမိုက်။ ။မြေခွေးစကားကိုယုံကြည်သော ပညာမဲ့ပုဏ္ဏား၊ သိဂါလဇာတက၊ ပါ–၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၀။

မြေခွေးတို့ယုတ်မာကြပုံ။ ။ဥဒပါနဒူသကဇာတက၊ပါ–၇၉၊–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၀။ ။မြေခွေးယုတ်မာ ကျင့်ပုံအုံ့စရာ၊ နောင်အခါတွင် အလိမ်ပေါ်ကြောင်းဟောသော ဗိဠာရဝတ ဇာတက၊ပါ–၃၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၈၅၊၇။

မြေစိုင်ခဲလှူ၊ရကျိုး။ ။မြေစိုင်ခဲကို လှူ၊ခဲ့ရသောကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်အတွေ့အထိ နူးညံ့လှပုံ၊ ပဉ္စပါပိဝတ္ထု၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၇၅။

မြေအောက်မြှုတော်။ ။မြေအောက်မြှုတော်ခေါ်သော ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းမြှုတော်ကို မဟောသဓာပညာရှိ ဖောက်လုပ်ပုံ အစီအစဉ်၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၇၅။

ပြုသောအရာများ။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၊ (သုမေဓာမတ္ထနာခေါ်းတိုင်းဌ်ရှိ၏) ဘုရားစကားတော်မြတ်ကြောင်း ပြောသောအရာ၌ ဥပမာပေးထားသော အရာများ၊ ဂါထာများ။

ဝေးယင်းသောအကျင့်ဖြင့် မင်းကို လွှည့်စားခဲ့ပုံ-ဟောသော ဥဒ္ဒါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၃၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၉ဖ။

မင်းဖြစ်ရပါစေသား။ ရှေးသူတော်ကောင်း ရသေ့တို့ ကျိန်စာ ဆိုကြပုံ၊ ပါ–၂၇၅၊ ဌ=၃၀၀။

မင်းခစားတို့ သိထားဘွယ်ရာ။ ။မင်းခစားဆို့အတွက် ဝိဓုရပညာရှိအမတ်ကဟောပြောဆိုခဏ်း၊ ရာဇဝသတိကဏ္ဍ၊ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၀၊ဌ–သ–အုပ်–၁၉၅။

မင်းတို့အဘိသိက်ခံစဉ်။ ။မင်းတို့ ဘိသိက်ခံစဉ် မင်းတို့ အဘိသိက်ခံရာတွင် ရေသဖန်းသားပလ္လင်၊လက်ယာရစ် ခရုသင်းဖြင့် အဘိသိက်သွန်းလောကြပုံ အစဉ်အလာမှာဝက်များမှ ဧလာကြောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၄၉။ ဌ၊ဒု၊အုပ်၊၃၆၇။

မင်းဆိုးမင်းညစ်လူမချစ်။ ။မင်းတရားပျက်၍ မင်းမှုထမ်းများ အကုန်လိုလို တရားပျက်ပြီး လူထုကိုနှိပ်စက်သောကြောင့် လူထုက မင်းကို အမျိုးမျိုး ကျိန်ဆဲကြပုံဟောသော ဂန္ဓတိန္ဒုကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၇၊ဌ–မ–အုပ်–၁၀၃၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

မြင်ဖျင်မြင်ခြင်းချစ်ခင်က ရှေးဘဝရေစက်နီးကြောင်း။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၇။ (ချစ်ခင်ကြခြင်း , အခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

မြင်းပုံတန်ခိုးအကြောင်းပြဆိုခဏ်း။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။

မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်မဖွဲ့ထိုက်ပြဆိုခဏ်း။ ။မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ ၇ဘဝါး အတူသွားရလျှင်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊၁၂ ရက်အတူနေရလျှင် သူငယ်ချင်း၊ တစ်လ, တစ်လခွဲအတူနေရလျှင် ဆွေမျိုးနှင့်တူ၍ ထို့ထက်အတူနေရလျှင် ကိုယ်နှင့်တူသည် ဟူသောဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၇။ ။မိတ်ဆွေနှင့် ရန်သူကို ခွဲခြားပြသော ၄်တ္တာ မိတ္တဇာတက (ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ ပါ–၂၆၁၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၁၇။ ။ပုဋ္ဌတတ္တဇာတက၊ ပါ–၆၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၈။ ။မိတ်ဆွေမဖွဲ့ထိုက်သော အင်္ဂါမျှားကို စုံပေါင်းဟောထားသော ကုက္ကုဋ္ဌဇာတက၊ ပါ–၂၁၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၅၅။ ။မိတ်ဆွေပေါ်မှ ကိစ္စချောမောတတ်ကြောင်းဟောသော မဟာဥက္ကုသဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၀၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၈၈၊ ။မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ– အယုတ်, အလတ်, အမြင့်မရွေး ပေါင်းသင်းအပ်ကြောင်း၊ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်နှင့် ညီသည်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဟောသော ကုသနာဠိ ဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၆၆။ ။ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ်နှင့်ညီလျှင် အားနည်းသူပင်ဖြစ်စေကာမူ မထီမဲ့မြင် မပြုအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–၃၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆။ ။မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သည်ကို ပြသောဂါထာ၊ ပါ–၈၀၊ ဌ–၃၂၂။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–၁၁၇၊ဌ–တ–အုပ်–၁၃၆၊ အရည်ဇာတက ဟလိဒ္ဒိရုဂဇာတက၊ ပါ–၁၉၅၊ ၁၉၆၊ ဌ–၄၉၉၊၅၀၀။ ။မိတ်ဆွေဖွဲ့ထိုက်သည် မဖွဲ့ထိုက်သည်ကို ပြသောဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၀၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၈၅၊ ။မိတ်မျက်စေနှိုင်၊ မယုံကြည်စေနှိုင်ဒသော အချက်များကိုပြသော ဂါထာများ၊ ပါ–၄၈၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၆။ ။ဖြစ်ပြီးသားမိတ်၊ ကျေးဇူးရှိဘူးသူများကို မိတ်မပျက်ရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၀၀၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၁၇၊ ၈၊ ၉။ ။မိတ်ဆွေမရှိ တောဒေတိသဖွယ်ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၇။ ။

မိတ်ဆွေကောင်း။ ။မိတ်ဆွေတို့အား ပူဇော်အပ်ကြောင်း ဟောသော ၁၀-ဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၀၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၆။ ။မိတ်ဆွေကောင်းပီသကြသော တိရစ္ဆာန်သုံးဦး၊ (ဆတ်,ခေါက်ရှာဌက်,လိပ်)၊ ကုရုဂ်မိဂဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၉။

မိတ်ဆွေကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၈၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၂၊ ဌ–မ–အုပ်–၉၁။ ။မိတ်ဆွေပျက်ကို ခံရသောငရဲ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃၉၊ ၁၄၀။

မိန်းမတို့၏ အပြစ်များကို ပြဆိုခန်း။ ။မိန်းမတို့၏ အပြစ်များကို စုပေါင်း ဟောထားသော ဣတ္ထိဝဂ္ဂ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၅၊ ဋ—ပ—အုပ်—၃၀၃—မ၊ ၃၃၃—အထိ။ ။စူဠဓနုဂ္ဂဟဇာတက၊ ပ—၁၃၅၊ ဋ—က—အုပ်—၂၀၅၊ သူခိုးခားရိုးကမ်းသောမိန်းမ။ ။စူဠပလောဘနဇာတက; ပါ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၂၉၇၊ ဂါထာများ။ ။ရောဂကြောင့် သားရင်းကိုပြန် သတ်သောမိခင်၊ အသာတမန္တဇာတက၊ ပါ—၁၅၊ ဋ—ပ—အုပ်—၃၀၄၊ ၅။ ။မိန်းမတို့၏ အပြစ်နှင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ရှေဟသ်ဘည်နှောင်တို့ အပြန်အလှန်ပြောကြခန်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၉၂၊ ဋ—မ—အုပ်—၃၀၉၊၃၉၁၊ မဟာဟံသဇာတက။ ။မိန်းမတို့၏အပြစ်ကို အကျယ်ဟောထားသော ကုဏ္ဍာလဇာတက၊ ပါ—၁၁၀၊ ဋ—၄၅၅၊ သင်္ဘောသဘောကပေါင်းမြောက်များစွာတို့ဖြင့် ၎င်းတို့ဖောက်ပြန်တတ်ပုံ ကိုပြဆိုထား၏။ ။ပါ—ဒု—၁၂၄၊ ဋ—၄၈၀၊ ဂါထာများ။ ။ပစ္စည်းကို မက်မောလှကြောင်းဂါထာ၊ ပါ—၁၂၉၊ ဋ—၄၉၀၊ ၄၉၃၊ ဂါထာနံပါတ်—၃၅၆။ ။မိန်းမတို့မှာ မိဘအိမ်တွင် ချမ်းသာကြီးပွားရက အမျိုးအားဖြင့် ပျက်စီးတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၀၊ ဋ—မ—အုပ်—၄၄၆၊ ၄၉၆။ ။မိန်းမသစ္စာ မုသားသာတည်း ဟူသော လက်ဘရဂါထာ၊ ဋ—ပ—အုပ်—၃၁၃။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၆၊ ဋ—မ—အုပ်—၄၈၅၊ ၆၊ ဂါထာနံပါတ် ၃၃၂။ ။မ—တို့သဘော ရင်မောဖွယ်ရာ၊ ကစ္စာနိဇာတက၊ ပါ——ပအုပ်—၁၇၅၊ ဋ—က—အုပ်—၄၀၁။ ။မ—တို့သဘော ကြောက်မောဖွယ်ရာ၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ—၁၈၄၊ ဋ—၄၅၀။ ။ပါ—၁၉၃၊ ဋ—၄၈၅၊ မှတ်ဖွယ်ရယ်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။တက္ကလဇာတက၊ ပါ—မ—၂၁၂၊ ဋ—စ—အုပ်—၄၃၊ ဘခင်ကိုသတ်ခိုင်းပုံ။ ။မိန်းမသဘောရလိုဇောကြီးပြီး လင်ကိုပင် အသက်စွန့်စေ၍ သမ္ဘူတဇာနနုမန္တာန်ကို တောင်းယူပုံ၊ ခရပုတ္တဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၆၊ ဋ—က—အုပ်—၂၅၉။ ။သေခါနီးဆဲဆဲလင်ကိုပင် သီချင်းတောင်းသေးပုံ၊ ပါ—၁၉၂၊ ဋ—၄၈၂။ ။ မ—ပရိယာယ်နားမလယ်(လည်)၊ သေဖွယ်အတိသာ၊ ကုက္ကုဋဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၄၄၊ ဋ—က—အုပ်—၂၄၉၊ ၄၃၀။ ။မိန်းမမာယာ ကြောက်စရာ၊ လင်ယောက်နေပြီး လေနာဟန်ဆောင်နေပုံ၊ ကောသိယဇာတက၊ ပါ—၃၀၊ ဋ—ပ—အုပ်—၄၈၀၊ မိန်းမတို့ကို ဘီးလှီးမနှင့်တူ၏ဟု ဆိုထားသော ဝေလာဟကဿဇာတက၊ ပါ—၅၁၊ ဋ—ဒု—အုပ်—၁၁၆။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၉၊ ဋ—မ—အုပ်—၂၁၉။ ။မိန်းမတို့ကို ကြောက်ဖွယ်ရာဟု ဥပမာပေးထားသော ဂါထာများ၊ ပါ—၁၁၉၊ ဋ—၄၅၆၊ ၄၆၄။ ။မိန်းမဟူသည် အမှားဆင့်ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ—၁ ၂၅၊ ဋ—၄၈၁၊ ယထာနဒီစ်ပန္ဓောစ- စသောဂါထာ။ ။အနဘိရတိဇာတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ—ပ—အုပ်—၃၁၉။ ။မိန်းမစွဲချိန် တန်ခိုးမှိန်တတ်ကြောင်းမိန့်ဆို

ထားပုံ၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၉၇။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၉၀။ ။မိန်းမ ကျွမ်းဝင် ပြစ်မျိုးဏင် ဟူသောဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၈။ ။မိန်းမဟူသည် နီးစပ်က ကွန်နှင့်ပင် မှားယွင်းတတ်ကြောင်း၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၉၅။ ။ မိန်းမတို့မှာ ကျိန်စာဆိုကြရာတွင် အမျှားအားဖြင့် လင်နှင့်ပတ်သက်၍သာ အဆိုမျှားကြကြောင်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၅၊ ဌ–ထ–အုပ်–၁၂၆၊ ၇၊ အမ္ပ-ဇာတက။ ။မိန်းမတို့သားတောမှာ အသိခက်ကြောင်း၊ ပါ–၁၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။မိန်းမတို့မှာ မျှားသောအားဖြင့် ကျေးဇူးမသိတတ်ကြကြောင်း၊ အဋ္ဌာနဇာတက၊ ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၄၅၀။ ။ပါ–၁၅၊ ဌ–၃၁၃။ ။ စူဠပဒုမဇာတက၊ ပါ–၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅။ ။မိန်းမတို့အပေါ် အပြစ်ထင်ရှားလျှင် နှိပ်ကွပ်ဆုံးမရကြောင်း၊မဆုံးမလျှင် ထပ်ကာထပ်ကာပြုတတ်ကြကြောင်း၊ ပါ–၂၁၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၇။ ။လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့အပေါ် သည်းခံရန်ဟောသော ခန္ဓိဝဏ္ဏ ဇာတက။ ။ပဒုတ္တုပတ္ထရဇာတက။

မိန်းမဟူသည် အနုဘဝရ အမှုမပြုရန် လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ဖို့ ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ရာဓေဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၊ ဌ–ဇ–အုပ်–၅၂၁။ ။ပါ–၅၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၁။ ။ဂဟပတိဇာတက၊ ဌ–၁၂၃၊ ။မုဒါပါဏိ-ဇာတက၊ ပါ–၇၅၊ ဌ–၂၉၂။ ။သုယောနန္ဒိဇာတက၊ ပါ–၁၂၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၇၃။ ။ပါးစပ်ထဲ၌ စောင့်ရှောက်သော်လည်း မလုံခြုံကြောင်း၊ သမ္ဘူဇာတက၊ ပါ–၁၉၆၊ ဌ–၅၀၁။ ။အဏ္ဏဘူတဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅။ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ ၃၁၁။ ။ရင်းအမှ ပြုတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဌ–၃၀၀၊ ။ကာကဝတီဇာတက၊ ပါ–၁၀၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၀၃။ ။

မိန်းမအလိုလိုက်က ဘေးဆိုက်ရတတ်ကြောင်း။ ။မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှသောဂါထာများ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅၊ ၆။ ။ကဏ္ဍိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၀၊ မိန်းမအုပ်စိုး ဘေးမျိုးစုံစွာ ကဲ့ရဲ့ရာ။ ။မိန်းမစကားနားယောင်မှားရ အရှက်ကဲ့ရသောပုဏ္ဏား၊ ရှဟကဇာတက၊ ပါ–၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၃။ ။မိန်းမကျေ့ကွင်း လွတ်ခဲခြင်းဟူသောဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၆၉၀၊ ၄၉၃။ ။မိန်းမတို့အလိုသို့ မလိုက်ပါရစေနှင့်ဟု ဝေဿန္တရာမင်းကြီးက သီကြားမင်းထံမှ ဆုယူခန်း၊ ပါ–၃၆၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၃၅၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၂၉၆။ ။မိန်းမတို့လက်နက်မှာ အာရုံ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းအာရုံ ၅-ပါးဖြင့် ပစ်ခတ်လျှင်လွတ်သူရှားလှကြောင်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၆၄။ ။

မိန်းမဖျက်ဆီး၍ ဗျက်စီးကြရပုံများ။ ။ဥဒဉ္စနိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၀၊ မိန်းမဖြားယောင်း ပျားဖယောင်းပမာ၊ မိန်းမနှိပ်စက်

ပြေးထွက်လာရသော ရသေ့လူထွက်။ ။အပျိုကြီးဖျက်ဆီး၍ သီလပျက်စီး ရသောရသေ့၊ ဟလိဒ္ဒိရာဂဇာတက၊ ပါ–၁၉၅၊ ဋ–တ–အုပ်–၄၉၈။ ။ ရသေ့များ၊ တက္ကပဏ္ဍိတဇာတက၊ ပါ–၁၅၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၁၅။ ။အရည ဇာတက၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋ–တ–အုပ်–၁၃၆။ ။ကုန္ဒိုယဇာတက၊ ပါ–၁၈၂၊ ဋ–၄၃၈။ ။စူဠနာရဒဇာတက၊ ပါ–၂၆၁၊ ဋ–စ–အုပ်–၂၁၉။ ။မဟာ ပလောဘနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ ဋ–၄၇၅။ ။

နှုန်းမတ္တိုလျှာ နှစ်ခုသာ။ ။ဥပမာစကား ဟောကြားထားတော်မူပုံ၊ ဒုတိယကဏ္ဍ သပ္ပယုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၇၊ ၂၂၈၊ ဋ–၈၂၊ (ဒုတိ၀ဂ)။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၅၊ ဋ–မ–အုပ်–၄၈၁၊ ၂၂၃။ ။

ကိုးမတ္တိုပျက်စီးကြောင်း ၉-မျိုး။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဋ–မ–အုပ်–၄၆၇၊ ၄၇၀။ ။

(၁) ပန်းဥယျာဉ် စသည်သို့ အသွားများခြင်း။

(၂) သစ်သီးဥယျာဉ် စသည်သို့ အသွားများခြင်း။

(၃) ရေဆိပ်သို့ အသွားများခြင်း။

(၄) ဆွေမျိုးအိမ်သို့ အသွားများခြင်း။

(၅) မိတ်ဆွေယုတ်အိမ်များသို့ အသွားများခြင်း။

(၆) မှန်ကြည့်များခြင်း၊ အဝတ်အစားပန်းနှံသာအခြယ်အလှယ်များခြင်း။

(၇) ထန်းရည်, အရက် စသည်ကို သောက်စားခြင်း။

(၈) ပြဿဝင်းတံခါးမှ အပြင်သို့ အကြည့်အရှုများခြင်း။

(၉) မိမိ၏ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဖော်ပြ၍ တံခါးဝ၌ အနေများခြင်း။ ။

ခုနှစ်မျက်လက္ခဏာ ၂၅-ပါး။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၁၊ ဋ–မ–အုပ်–၄၆၈၊ ၄၇၀၊ ၁။ ။

(၁) လင်ယောကျ်ားအား အရပ်တစ်ပါးသို့သွားရန် တိုက်တွန်းတတ်ခြင်း။

(၂) အရပ်ဝေးသွားသော လင်ယောကျ်ားအား အမှတ်မရတတ်ခြင်း။

(၃) လင်ပြန်ရောက် လာသည်ကို မနှစ်သက်ခြင်း။

(၄) လင်ယောကျ်ားအပေါ် ကဲ့ရဲ့တတ်ခြင်း။

(၅) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ ချီးမွမ်းစကားကိုသော် မပြောဆိုတော်ခြင်း။

(၆) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ အကျိုးမဲ့ကိုသာ ပြုတော်ခြင်း။

(၇) အကျိုးရှိသည်ကိုမူ မပြုတတ်ခြင်း။

(၈) လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ မပြုထိုက်သော အမှုများကို ပြုတော်ခြင်း။

(၉) ပြုထိုက်သောအမှုများကိုမူ မပြုတတ်ခြင်း။

(၁၀) လုံချည်ကို မြဲစွာဝတ်၍ အိပ်တတ်ခြင်း။

(၁၁) လင်ယောကျ်ားဘက်သို့ ကျောပေး၍ အိပ်တာ်ခြင်း။

(၁၂) ကပြောင်းကပြန် အိပ်ဘတ်ခြင်း။

(၁၃) လင်ယောကျ်ား၏ မွေးလျှာ်ရန် စိတ်ထားကို အချိုးချိုး ကြံဖန်၍ ဖျက်ဆီးတတ်ခြင်း။

(၁၄) အသက်ရှူရှိုက်ရာ၌ ပြင်းထန်လွန်းလှခြင်း။

(၁၅) မကြာမကြာ မကျန်းမာယောင် ဆောင်တတ်ခြင်း။

(၁၆) ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ရန် ခဏခဏ သွားတတ်ခြင်း။

(၁၇) လင်ယောကျ်ား၏အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိခြင်း။

(၁၈) အခြားယောကျ်ားသံကြားသော် နားစွင့်၍စွင့်၍ နားထောင်တတ်ခြင်း။

(၁၉) လင်ယောကျ်ား ရှာဖွေ၍ရသော ပစ္စည်းကို မတရားသုံးဖြုန်းပစ်တတ်ခြင်း။

(၂၀) အိမ်နားနီးချင်း ယောကျ်ားတို့အပေါ်၌ ကိုလေသာ အစွမ်းဖြင့် အကျွမ်းဝင်တတ်ခြင်း။

(၂၁) လင်ယ်ရှာဖွေရန် လမ်းတကာ ဝင်ထွက်သွားတတ်ခြင်း။

(၂၂) လင်ယ်နေပြီးလျှင် လင်ရင်းအပေါ်၌ အချို့အသေကင်းမဲ့ကာ ပြစ်မှားတတ်ခြင်း။

(၂၃) တံခါးဝ၌ အမြဲလို နေထိုင်တတ်ခြင်း။

(၂၄) ချိုင်း-သားမြှာ်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို ဖော်ပြတတ်ခြင်း။

(၂၅) အရပ်တကာ လျှောက်လယ်၍ ကြည့်ရှုတတ်ခြင်း။

မိန်းမနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။မိန်းမတို့မှာ ရောဂါကင်းလျှင် သားသမီးကောင်း (ဘုန်းကံရှိ သူများ)ရတတ်ကြောင်း၊ ဇာတက–၁–ပ–အုပ်–၄၄၅။ ။မိန်းမချင်းဖြစ်လျှင် လျှို့ဝှက်ဆက်သောစကားကို ဖုံးကွယ်မထားတတ်ကြကြောင်း၊၁–တ–အုပ်–၃၇၀။ ။မိန်းမတို့ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှသော သုမေဓာမိဖုရားဇာတ်များ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၈၊ ၁–စ–အုပ်–၃၁၉။ ။မိန်းမနှင့်ယောကျ်း (ဣတ္ထိလိင်၊ပုရိသလိင်) နှစ်မျိုးတွင် မိန်းမက (ဣတ္ထိလိင်က)ပဌမဦးစားဖြစ်ပေါ် လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၉၃၊ ၁–မ–အုပ်–၃၉၂။ ။မိန်းမတို့မှာ ချစ်လင်က ပစ်ထားခြင်းသည်သာ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဏ်း၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၆၊ ၁–မ–အုပ်–၁၀၀။ ။မယား၊အမျိုးယူထားတတ်သော လင်ယောကျ်း၏ မိန်းမများမှာ အဆင်းရဲဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ၁–စ–အုပ်–၃၁[illegible]။

မိန်းမလိုက်စ်ားခြင်းအပြစ်ပြဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၂၊ ၁–သ–အုပ်–၁၉၉၊ ဂါထာနံပါတ် ၁၄၉၅။

မြောက်တို့၏သဘာဝကို ပြောပြသော ဂါထာများ။ ။ဂါမဏိစန္ဒဇာတကပါ–ပ–အုပ်–၇၃၊ ၁–ဒု–အုပ်–၂၇၁။ ။ရင်းတို့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းအလေ့ရှိကြကြောင်း ဟောသော ပုဋ္ဌဒူသကဇာတက၊ ပါ–ဂ၃၊၁–၃၅၀။

ဒီဃနိကာယ ပါဋိ အဋ္ဌကထာ

မဂ်လာဆောင်၌ ခဲပေါက်ခြင်းအလေ့။ ။မဂ်လာဆောင်ရာ၌ အမျှော်အရပ်တွင် ခဲစသည်ဖြင့် ပေါက်တတ်ကြသည်မှာ ကမ္ဘာဦးကပင်စလာခဲ့သော အလေ့အကျင့်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း၊ ကမ္ဘာဦးသူတို့ ရှည်ရွယ်ခုက်မှာ ယုတ်မာသော အမှုကို ပြုကြခြင်းကြောင့် ခဲစသည်ဖြင့် ပစ်ခတ်၍ နှင်ထုတ်ကြခြင်းဖြစ်၏၊ ၃–ပါ–၂၃၊ ၂၄၊ ၁–၅၃။

မုန်ဒေဝရနတ်ပန်း။ ။၂–၁–၁၉၀၊ ပါ–၁၃၃၊ ဘုရားလောင်းနှင့် ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းသော နတ်ပန်းများ။

မဟာနီဒါနသုတ်။ ။ပါ–၄၇၊ ၁–၂၂၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။

မဟာပဒါနသုတ်။ ။ပါ–၁၊ ၁–၁၊ ဝိပဿီစသော သုရားရှင် ၇ဆူတို့၏ ပုဗ္ဗစံသများနှင့်ဘက္ခု လက္ခဏာ၊ဘက်ကြီး ၃၂ပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း။

မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်။ ။ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၀၆။

မဟာဘုတ်လေးပါး။ ။ဌင်းလေးပါးတို့ ချုပ်ရာကို မေးမြန်း ဖြေကြားသော ဘူတနိရောဓသကဝတ္ထုဝတ္ထုနှာ၊ ၁–ပါ–၂၀၈၊ ဌ–၃၂၃။ ။ပါ–၂၁၃ ဂါထာ၊ ဌ–၃၂၅။

မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၃၃၄၊ (သ-ခဏ်းခ်ီ အကျယ် ရှိ၏)။

မဟာသီဝတ္ထောရဝတ္ထု။ ။၂–ဌ–၃၁၉၊ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကျင့်၍ တရားထူး မရသောကြောင့် ထိုင်ငိုရာ ထိုနေ့မှာပင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ၊ နေကွမ္ဘဏ်တ ဒေါမနဿဖြစ်တတ်ပုံ ပြဆိုထား၏။

မဟာလိသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၂၇၆၊ မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း ရှေးဦးစွာ ကျင့်ရပုံကို မေးမြန်း ဖြေရှင်းဟောထား၏။

မဟာဝဿဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၃-နှက်။ ။၁–ပါ–၁၊ ဌ–၃၆၊ **မဟာဝေါတိ** သတ္တောပိ စောရောပိ တရုဏောပိ ဝုစ္စတိ။

မိဂသိဂ်ရသေ့ယော်ကို အလမ္ဗုသာနတ်သမီး ဖျက်ဆီးပုံ အကျဉ်းပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ဌ–၃၀၄။

မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကိုပြဆိုခန်း။ ။(ဌင်းအမှုများကို ရဟန်းသာမဏေတို့ပြုလျှင် အသက်မွေးမစင်ကြယ်ကြောင်း ဟောထား၏)၊ ပါ–၈၊ ဌ–၈၃။ ။ထိုမိစ္ဆာဇီဝ အမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ညီညွှတ်သော သွားတော်ဖြူစင်တောက်ပသော စွယ်တော် ရှိတော်မူကြောင်း၊ သမဒန္တသုတ္တန်ကုန်ဒါ၌ ဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏနှာ၊ ၃–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၁၂၂။

မြေနေရာကောင်း,မကောင်း အကဲခတ်နည်း။ ။၁–ဌ–၂၃၁။

မင်းမျိုးသားလျှင် အမြတ်ဖြစ်ကြောင်း။ ။ရှင်းပြသော ခတ္တိယသေဋ္ဌဘာဝ ဝဏ္ဏနှာ၊ ၁–ပါ–၉၁၊ ဌ–၂၃၀။ ။၃–ပါ–၈၁၊ ဌ–၅၆၊ ဂါထာ။

မှန်ချပ်ထဲတွင် နတ်ခေါ် သွင်းရှု မေးလိုရာ မေးနိုင်သော အတတ်ပညာရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၁–ဌ–၉၁၊ ပါ–၁၁။

ဝိနယဝိဒုက ပဗိုဒ္ဓိအဋ္ဌကထာ

၁။အပ်သောအခင်းများကို အင်အောင်သုံးစဲနည်းကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။၄-ပါ-၃၂၀၊ ၆-၇၆။

၂။ပိဏ္ဍပါဒိအနုဇောနှုန်းကထာ။ ။ပါ-၂၉၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆-၅၉။ ။သင်္ဂီဟ-၆-၄၅၁။ ဗဟုပိဏ္ဍပါဒိသံဃိကသေနာသနေသု ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၂-ပါ-၅၈၊ ၆၀၊ ၆-၃၇-မှ-၄၅-အထိ။ ။သင်္ဂီဟ-၆-၈၆။ ။မဟာခေါ် ခုတင်လေးမျိုး ခဲ့ပြီးလျှင်း၊ ၂-၆-၃၉။ ။မဟာပိဋကတ္တာပဒ၊ ၂-ပါ-၂၁၈၊ ၆-၁၅၅။

၃။**ဗုဒ္ဓမဒေသဠာ အာပတ်သင့်ရှိ ပစ္စုန္နရမ၌ အာပတ်မသင့်သော သိက္ခာပုဒ်** ၄-ခု။ ။၅-၆-၁၃၃၊ ဝိနယဂရေပဠမေန ဂဏေန ဥပသမ္ပဒါ ဂဏဏ်ကျ ပါဟနာ ခုဝနဟာနံ စမ္ဘတ္ထရဏန္ဒီ ဣမာနိ ဟိ စတ္တာရိ သိက္ခာပဒါနိ မဇ္ဈိမ ဒေသေယေဝ ပညတ္တိ၊ ဘေတ္ထ ဝ ဘေဟိ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ နု ပစ္စုန္နိမ ဇနပဒေသု။

၄။**သန္ထကကထာ**။ ။၃-ပါ-၄၁၉၊ ၆-၄၁၄။ ။သင်္ဂီဟ-၆-၁၀၉၊ ၂၆၀၊ ၂၉၄။ ။ရင်းနှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယအကျဉ်း၊ ၄-၆-၁၃၀၊ပါ-၄၅၉။

၅။**နောဒ္ဓါရေ ပန် အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ**။ ။၁-၆-၆-အုပ်-၂၇၀။ ။၅-၆-၂၃၀။ ။သင်္ဂီဟ-၆-၆၅-မနောဒ္ဓါရေ ပညတ္တံ ကေသိက္ခာပဒမ္ပိ နတ္ထိ၊ ၅-၆-၂၂၇၊၀။ ။(အဘိ-၁-၆-၁၃၅-၌လည်းရှိ၏)။

၆။**ဘတ္တာပုဒ်အဖွင့်**။ ။၀-ပါ-၁၊ ၆-ပ-အုပ်-၀၃။

၇။**အာကစ္စာနဿ ပဋ္ဌဝရပရိဒဿနာကထာ**။ ။၃-ပါ-၂၀၄၊ ၆-၃၇၀၊ ပစ္စုန္နရဋ္ဌအရပ်၌ ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့် ရဟန်းခံ၍ ရခြင်းစသော ဆု ၅-ပါး ပေးသနားတော်မူသည်ကို ပြုဆိုခဏ်း။

၈။**ဘာဇနီယော ခေါ် အာဌာရော ကာလာမော-စသောစကားတော်**။ ။ ၃-ပါ-၁၁၊ ၆-၂၄၅။ ။(ပဏ်-၁-ပါ-၂၂၆၊ ၆-၃-အုပ်-၉၁-၌လည်း ရှိ၏)။ ။မဟာမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်အလောင်းဝတ္ထု။ ။၁-၆-ပ-အုပ်-၂၇၊၄၂၃။

၉။**ဘုဂါမတို့၏အင်္ဂါဇာတ်ကိုကြည့်လျှင်....ဒုက္ခဌအာပတ်သင့်ကြောင်း ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်**။ ။၁-ပါ-၁၆၉၊၆-၃-အုပ်-၁၁၁။ ။၅-၆-၂၃၂။

မာနဇွ စာရိုက်ဝတ္ထုကထာ။ ။၄–ပါ–၉၅၊ ဌ–၁၅။ ။မာနတ္ထာဝရဟာဝတ္ထုကထာ၊ ပါ–၉၂၊ ဌ–၁၇။ ။မာနတ္ထ–၄-မျိုး၊ (အပ္ပဋိဋ္ဌန္ဒ၊ ပဋိဋ္ဌန္ဒ၊ ပဏ္ဍာသမောဓာန)၊ ဌ–၁၇။ ။အပ္ပဋိဋ္ဌန္ဒမာနတ်တောင်းပုံ၊ ဌ–၂၈။ ။ပဋိဋ္ဌန္ဒမာနတ္ထကထာ၊ ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၃၂။ ။မာနတ္ထသတကထာ၊ ပါ–၁၅၉-မှ ၁၈၆-အထိ၊ ဌ–၃၄။

ဓိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိတို့အိမ်မှ ဆွမ်းစသည်ကိုရလျှင်... ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ရှိသော သုံးဆောင်အပ်ကြောင်း။ ။(အဆိပ်ခပ်ခြင်း-သည့်အမှုမျှားကို ပြုတတ်ကြသောကြောင့် ဟူလို)၊ ၁–ပါ–၁၀၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၂။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၄၃၁။

မိဘက ခွင့်မပြုလျှင်... ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။ ၃–ပါ–၁၁၆။ ဌ–၂၉၂။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၁၅၄။

မီးပွတ်ခုံ ပွတ်တန်ဆင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃။

မီးဘေးကင်ကြိုတင်တားဆီးရန် ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။၁–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၁။ ။၄–ပါ–၂၂၉၊ ဌ–၅၆။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၄၃၀။

မုသာဝါဒသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၁၊ ဌ–၁။ ။မုသာဝါဒဝဂ္ဂ၊ ပညတ္တိဝါရ၊ ၅–ပါ–၂၁။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၁၊ ဒုတိယတ်သင့်ထင်ပုံ လိုရင်းအချုပ်ကို စုပေါင်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။မုသာဝါဒကြောင့်သင့်သော အာပတ် ၅-ဖုံ၊ ၅–ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၁၇၂။ ။တစ်နည်း–၆-မျိုး၊ ၆-ဖုံ၊ ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၂၃၁၊ အာဇီဝကြောင့်လည်း ဟူ၏။ ။မုသာဝါဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၃၆၊ ဌ–၂၂၀၊ မုသာဝါဒကြောင့်သင့်သော အာပတ် ၅-ဖုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ မုသာဝါဒပဌဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၂၄၀။ ။

မူလာဒီဘေသဇ္ဇကထာ။ ။၃–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–၃၇၂။ ။

မူလာယပဋိကဿနာရဟာဝတ္ထုကထာ။ ။၄–ပါ–၈၈၊ ဌ–၁၄၊ (ပါရိဝါသိကက္ခန္ဓက)။ ။မူလာယပဋိကဿနာကထာ၊ ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၃၂။ ။

မေထုနပစ္စယပဌဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၂၄၀။ ။

မဲခဲပုံ ခဲနည်း ၃-မျိုး။ ။(ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းဖြစ်သောအခါ၌ မဲခဲနည်းဟူလို)၊ ၄–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၄၂။ ။

ပြောဘဏ္ဍာကိုခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။(ကတိက ကုမ္ဘကာရိကမှ တစ်ပါး)၊ ၄–ပါ–၂၈၅၊ ဌ–၅၇။

မွေ့ရာ ၅-မျိုးကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။(ရှေးအခါက ဘုံလျှိုဟူ၍ ခေါ်ကြ၏)။ ။ (ဘုံလျှိုခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

မေ့ညပ်နှင့်စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁-ဌ-၀-အုပ်-၂၅၃။ ။၄-ပါ-၂၃၅၊ ဌ-၅၃၊ နှာခေါင်းတွင်းမှ အမေ့များကိုနှတ်နေ ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။

မင်းဒဏ်သင့်သူကို... ရှင်ရဟန်းပြု မပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။ ကာရဘေဒကစောရဝတ္ထု၊ ၃-ပါ၊ ၁၀၅၊ဌ-၂၃၉။ ။

မင်းတို့အလိုသို့လိုက်ရန်။ ။သာသနာတော် ဥတ်ယုတ်ကြောင်း မဟုတ်လျှင် (၀၊) မြေကမ်ပြင်လျှင် ရဟန်းတော်များမှာ (အ ချို့နေရာ ၌)မင်းတို့အလိုသို့ လိုက်ရမည်ဟု ပေးထားတော်မူပုံ၊ဌ-ပါ-၁၂၄၊ ဌ-၄၅၊ဌ-၅၀။ ။

မျက်စဉ်း, မျက်စဉ်းကျည်တောက်နှင့် စပ်သော ဝိနိစ္ဆယ။ ။၁-ဌ-၀-အုပ်-၂၅၅။ ။၃-ပါ-၂၄၅၊ဌ-၄၇၃။ ။သင်္ဃာ-ဌ-၆၊၇။ ။

ပုဏ္ဏားဆိတ်, ကုလားဦးမေ့းကို ညှပ်ခြင်း, ပြုပြင်ခြင်း မပြုအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။၄-ပါ-၂၇၄၊ဌ-၅၃။ ။

အဘိမေ္ဗပိဋ္ဌက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

မကောင်းမှုပြုရန်တိုက်တွန်းသူမှာ... ထိုနေ့ကောင်းမှု အပြစ်ကို ထက်ကက် ခံရပေ့ကောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။၄-ဌ-၇၂၊ပါ-၁၄၃၊၁၄၄။ ။

မဂဇောသာ။ ။မည်သည့်ဘာသာ (စကား)ကိုမျှ မကြားရသော ကလေးစသည်တို့မှာ မဂဇောသာကို မသင်ကြားရဘဲ အလိုလိုတတ်လာကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂-ဌ-၃၇၁၊ပါ-၃၀၇။ ။ဤမဂဇောသားသည်သာ မူလဘူတ ဖြစ်ကြောင်း၊ အရိယာဝေါဟာရဖြစ်ကြောင်း၊ ဌ-၃၇၂။ ။(ပဋ္ဌိသံ-ဌ-၀-အုပ်-၅-ဥ်လည်း ရှိ၏)။ ။

မက်နှင့်စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။မက်ကို အသစ်တဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော နိယာမကထာ၊၅-ပါ-၂၃၉၊ဌ-၁၉၁။ ။မက်တရားများမှာ ကိလေသာကို ပယ်ရှိုမ့်သားတည်း၊ ဖိုလ်တည်းဟူသော အကျိုးကို မပေးနိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်ပြုသော အရိယာမဇ္ဈိမပါဒက ကထာ၊ ပါ-၂၆၆၊ဌ-၂၀၂။ ။ ပဋ္ဌာဂိုဏမက်သာရှိ၏၊ အဋ္ဌာဂိုဏမက် မရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော မဂ္ဂကထာ၊ ပါ-၄၃၃၊ဌ-၂၂၄။ ။

မနသိကာရပုဒ်အဖွင့်။ ။၁-ဌ-၁၂၂၊ ပါ-၁၃။ ။မနသိကာရ ၂-မျိုး၊ (ဆင်ခြင်ပုံ၊ နယ၊ အာရမ္မဏ)၊ ၅-ပါ-၃၀၃၊ ဌ-၂၅၁။

မနိုဒ္ဒိယံပုဒ် အဖွင့်။ ။၁-ဌ-၁၆၆၊ ပါ-၁၃။

မနုဿဇလောကကထာ။ ။၅–ပါ–၄၀၅၊ ဌ–၂၆၀၊ ဘုရားရှင်ခန်းဦး ရှိ၏။

မနောဒ္ဓါရဌ် အာရုံ ဖြစ်ပေါ်ထင်လာပုံကို ပြုဆိုခန်း။ ။၁–ဌ–၁၁၄။

မနောဒ္ဓါရေ အာဇီဝဘေဒေါ နာမ နတ္ထိ။ ။ဌ–၂၆၅၊ ပါ–၇၆၊ (ဝိရတိသုံးပါး အဖွင့်)။

မနောကမ္မဒ္ဓါရကထာ။ ။ဌ–၁၂၉။

မနောစေတနိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၃၀၄။

မနောဝိညာဏစေတနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၃၀၅။

မနောဝေဒနာ၊ မနောဝိညာဏစေတနာစိတ္တကထာ။ ။ပါ–၁၃၉၊ –၃၃၁။

မဟာဂဏ်ရိယ (အဋ္ဌ) စိတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၁၄၂၊ ဌ–၃၃၄။

မဟာကုသိုလ်စိတ် ရှစ်ပါးပြစ်ပုံ။ ။ပါ–၂၆-မှ-၄၃-အ,ထိ၊ ဌ–၁၉၆-မှ ၂၀၁-အထိ။

မဟာဂဇစိတ်။ ။ဟောဂဇမည်သော စိတ်မှာ နေနောဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းစိတ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဌ–၃၃၄၊ အားနှံ့ဟူသ မျှ အကုန်ယူနိုင်သောကြောင့် ၎င်းစိတ်မှာ သမ္ဘည္ဇတညာဏ်အလား ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

မဟာဘူတာဝပုဒ် အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၃၃၆။

မဟာဝိပါက (အဋ္ဌ) စိတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၃၀၆။

မယိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–၄၅၄၊ အမှန်တကယ်မရှိသောဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းသည်ကို ခံလိုလှခြင်း၊ အလှူခံရာ သုံးဆောင်ရာ၌ အတိုင်းအရှည် မသိခြင်းကို မဟိစ္ဆတာဟု ခေါ်၏။ (အတြိစ္ဆတာခန်း၌လည်း အကျယ် ရေးခဲ့ပြီ)။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

(ယ)

ယကၠသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ငါမာန-ဌ-၃၁၃၊ ပါ-၁၁၆၊(သီလ။ သိကြားမင်း၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး၊ ယောက်ျား၊ သတ္တဝါ) သဂါ-ထာ-သံ-ပါ-၁၁၊ ဌ-၄၄၊ ဤ၌ နတ်ကိုဟော၏။ ။သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၇၊ ပါ-၃၄၉။ ။ဟောန်-ပါ-၂၄၀။ ။အံ-၇-ဌ-၁၇၁၊ပါ-၄၄၆။ ။စရိယာ-ဌ-၁၅၈၊ ဒီဃ-၁-ဌ-၂၃၆၊ ပါ-၀၉။

ယကၠပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၅၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၆၀။

ယကၠသာတိ (ပ)ဘဂဝါ ယကၠောနုံ။ ။ပဏ်-၂-ဌ-၆၉၊ပါ-၄၉။

ယကၠပဟာရသုတ်။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၂၃၊ ဌ-၂၂၁၊အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ရိုက်နှက်သောဘီလူး၊ အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်ခံရပုံ၊ ရဟန္တာ အရှင်တို့ စိတ်မတုန်လှုပ်သည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။

ယကၠပုဒ်။ ။ဝိလိန-ပါ-၂၆၃၊ ဘီလူးခန်းဌ၌ ရှိ၏။

ယဿေတိ စောဒနတ္ထေ နိပါတော။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၁၇၃၊ ပါ-၅၆။ ။ဌ-ဌ-၁၇၊ ပါ-၃၁။ ။အဘေရောနတ္ထေ နိပါတော ဝိ-၁-ပါ-၁၈၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၄။ ။ပဏ်-၂-ဌ-၂၀၅၊ ပါ-၂၂၁။

ယဇမာနသုတ်။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၄၄၊ ဌ-၃၂၁၊ ဂ.တ္ထ ဒိန္နံ ဟောဌလံ ဟူသော သိကြားမင်း၏အမေးကို ဘုရားရှင်က သံဃ ဒိန္နံ မဟာပ္ဖလံဟု ဖြေကြားတော်မူသောဂါထာ။

ယညေတိ ပကတိဒါနေ၊ သဒ္ဓေတိ ဧတဂ္ဂဒါနေဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။အံ-၄-ဌ-၃၀၂။ ။ယညံ ဝုစ္စတိ ဒေဝေ ဥဒ္ဒိဿ ဒေယ္ယဓမ္မော၊ စဋ္ဌနိ-ပါ-၄၉။

ယတ္ထဟိနာမဟာတိ အစ္ဆရိယတ္ထေ နိပါတော။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၁၀၊ ပါ-၇။ ။ယတ္ထၽာတိ ကာရဏဝစနံ၊ နိဒါန-သံ-ဋီ-၂၀၀၊ ပါ-၄၄၇၊

ယထာကမ္မူပဂညာဏံပုဒ် အဖွင့်။ ။ဣတိ-ပါ-၂၆၂၊ ဌ-၃၀၁။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၆၊၇၊ပါ-၁၁၁။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၅၁၊ဌ-၄၂၁။ ။ဝိ-၁-ပါ-၆၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၃။ ။ဧနတ္ထိ-ပါ-၈၀၊၈၄၊ ဌ-၁၆၂၊၁၇၂။ ။ဒီသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၅၄။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၂။ ။

(ဒီဗြဟ္မစက္ခုဥာဏ်ခန်းဌ် လည်းကောင်း၊ သမ္ဘတ္ထဂါမိနီပဋိပဒါဥာဏ်ခန်း လည်းကောင်း၊ တဲ့လျက်ပြထားတတ်၏။)

ယ ထ ၁ ကမ္မုပဂဉ္ဇာ ကတ ၁ ၊ ။အာသီ–၅–ပါ–၁၉၄၊ ဌ–၁၇၄၊ ရင်းဥာဏ် ကိုပင် ဒိဗ္ဗစက္ခုဥာဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ယ ထ ၁ ဘုံ စ (အ ဌ) ဝ ဏ္ဏ နာ ၊ ။ဒီဃ–၂–ဓါ–၁၃၉၊ ၁၈၄၊ ဌ–၂၄၄၊ ဘုရားရှင်၏ ဟုတ်မှန်သော ဂုဏ်ဓောဝ်များကို သိကြားမင်းနှင့် သနင်္ကုမာရဗြဟ္မာများက ချီးကျူးခဏ်း။

ယ ထ ၁ ဘူ တ ဥာဏ် ။ယထာဘူတဥာဏ် ဆိုသည်မှာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဥာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။ ။ရင်းခြာ်မရ လျှင် သံသရာမှ စင်ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၅၄။ ။ယထာဘူတ ဥာဏာယ သတ္ထာ ဗရိယောသိတပ္ပေ၊ အမှန်ကိုသိဖို့အတွက် ဆရာကောင်းရှာရန် ဟောထားသော သတ္တုသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၄၉၊ ၃၅၀၊ ဌ–၁၁၀။ ။ယထာဘူတဥာဏဒဿနဿ တရုဏဝိပဿနာ ဥာဏ်၊ အံ–၆–ဌ–၁–၁၁၀၊ ပါ–၃၁၆။ ။အံ–၇–ဌ–၁၇၉။ ။ ၁၀–ဌ–၂၀၇။ ။ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဥာဏ်ကို ယထာဘူတဥာဏ်ခေါ်ကြောင်း၊ စူဠနိ–ဌ–၉၅။ ။ဝိ–၅–ဌ–၂၀၀။

ယ ထ ၁ ယ ထ ၁ တိ ဂ ၊ ၁ လ ဏ္ဍ နိ ပါ တော ၁ ။ ယဒါ ယဒါ ယသ္မိं ယသ္မိं ကာလေ တိဏ်ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ ပါ–၃၇။ ။ယထာတန္တိ ကာရဏဏ္ဍေ နိပါတောဝ၊ ဌ–၃၂၀၊ ပါ–၉၆။

ယ ဒါ ဟ ဝေ ပါ တု ဘ ဝ ဒ္ဓိ ဓ မ္မာ စ သော ဂါ ထ ၁ အ ဖ ဒ် ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၂၃၂။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၊ ဌ–၂၃၆။

ယ ဒိ ဒ ဒ္ဓိ ဝု ဆိ ကာ ရ ဏ နိ ဒ သ နဏ္ဍေ နိ ပါ တော ၁ ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၇၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၈။ ။ယဒိ ဒ ဒ္ဓိ နိ ပါ တ မ တ္တံ၊ အံ–၁–ဌ–၄၄၊ ပါ–၈။ ။

ယ မ မ င်း ကြီး၏ အ ဓ ကြောင်း စုံ ကို ပြ ဆို ခ ဏ်း ။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၁၉၊ ဌ–၁၆၄။ ။ရင်းက ငရဲသားကို မေးစီစစ်ပုံနှင့် အစစ်ခံရသူ အကြောင်းကို ဟောထားသော ဒေဝဒူတသုတ်၊ ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၁၆၃။ ။အံ–၃–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၁၁၈။ ။အကုသိုလ်နည်းပါးသူသ၁ အစစ်ခံရကြောင်း၊ ဌ–၁၂၀။ ။ယမမင်းကြီးအား အမျှပေးဝေရကျိုး၊ ဌ–၁၂၀။

ယ မ ကပါ ဠိ ဟီ ရ ဥာ ဏ် တော ၁ ။ ။အကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၈။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၂၅။ ။ဣတိ–ဌ–၁၂၃။ ။ယမကပါဠိဟီရ ဥာဏ

ကထာ မားတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၄၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၅၄။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၁၂၀၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋီ-၄၊ ။စူဠနိ-ဋီ-၅၀။

ယမကသာလ၀ဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၁၃၊ ဋီ-၀ဝ၃၊ အင်ကြင်းပင်ပျို အကြားတွင် ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

ယမက ၁၀-ပါး။ ။ယမကမည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ အဘိ-၆-ပါ-၁၊ ဋီ-၂၇၃၊ (မူလယမက၊ ခန္ဓယမက စသည် ၁၀-ပါး)။

ယ၀ပါလကဝိမာနံ၀တ္ထု။ ။ဂိမာန-ပါ-၉၉၊ ဋီ-၂၇၄၊ မုန့်လှူရကျိုး။

ယသမထေရ၀တ္ထု။ ။ယသတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၄၅၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၃၅၊ ဗောဓိပင်ကို ရဝေနာ ၇-ပါးဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ဆွမ်းခံဘုယ်သက်နှင့် စသည်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ယသတ္ထေရအပဒါန၊ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၆၉၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၇၀၊ နို့ဂဏားဆွမ်းလှူသော သုဇာတာသေဋ္ဌေးသမီး၏ သားဖြစ်၏။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၁၊ ဋီ-၂၄၇။ ။ယသသေဋ္ဌေသား အမှုးရှိသော ၅၅-ယောက်သော သူတို့၏ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဋီ-ပ-အုပ်-၆၃။

ယသဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၂၇၉၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၆၇၊ ဘုရားရှိခိုးရ, ဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးရကျိုး။

ယသောဇတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၆၅၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၄၂၇၊ တောင်ပိန့်သီး လှူရကျိုး၊ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းခံရသော မထေရ်ဖြစ်၏။

ယသောဇသုတ်။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၀၄၊ ဋီ-၀၆၁၊ စကားကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုမှုကြောင့် နှင်ထုတ်ခံကြရပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ကြရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားကြပုံ၊ အာနေဉ္ဇသမာဓိဖြင့် နေထိုင်ကြသောကြောင့် ဘုရားရှင်က ပြန်ခေါ်၍ ချီးမွမ်းတော်မူပုံ။

ယသောဓရာထေရီ။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၆၄-မှ-၂၇၂-အထိ၊ အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ဋီ-၂၈၉၊ ဇေတဝဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနိနံ မဟာ ဘိညပ္ပတ္တာနံ ယဒိဒံ ဘဒ္ဒကစ္စနာ-ဟု ဇေတဝဂ် ဘွဲ့ထူးရတော်မူ၏။ အသက် ၇၇-နှစ်ရှည်၍ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အချောဆုံး အလှဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၆၆၊ ဂါထာနံပါတ်-၃၃၄။ ။၁၅-ရက်နေ့ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ-၂၇၁၊ ဂါထာနံပါတ်-၄၀၃။

ယသောဓရာမုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။အပ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၆၈၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၄။

ယဿသုတ်။ ။အံ–ဂ–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–၂၅။ တောရကျောင်းတိုဋ္ဌ နေထိုင်ခြင်းကို ချီးမွမ်းထားတော်မူ၏။

ယဿံဒိသံသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၄၀၊ အဂ်ါ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော မင်းသည် ရောက်လေရာအရပ်၌ မိမိတိုင်းပြည်ဝယ် နေရသကဲ့သို့ အဂ်ါ၅ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းလည်း ရေ,ောက်လေရာအရပ်၌ ကိလေသာမှုလွတ်သော စိတ်ရှိပြီး နေထိုင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ယာဝုအကျိုး-၅-ပါး။ ။ယာဝုသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၁ဂ၊ ဌ–၇ဂ။ ။ယာဝုလျှုရကျိုး ၅-ပါးဂါထာ၊ ဆေ–ပါ–ပ–အုပ်–၄ဃ၂။ ။ယာဝု မဓုဂေါဋ္ဌကာနုဗာနနကထာ၊ ဝီ–ခ–ပါ–၃ခ၄၊ ၅၊ မ။ ဌ–၃၇။ ယာဝုလျှုရကျိုး-၈၀ ပါးဂါထာမျှား။

ယာဝုသောက်ခြင်းကြောင့် ရခေါ်သော အကျိုး-၅-ပါး

၁။ ဆာလောင်ခြင်းကို ငယ်ခြင်း။

၂။ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ပယ်ခြင်း။

၃။ လေကိုအောက်သို့စုံစေခြင်း။

၄။ ဆီးအိမ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်း၊ (၀ါ) ဆီးရှင်ခြင်း။

၅။ အစာကို ကြေကျွေးစေခြင်း။

ယာနိက ၂-မျိုး။ ။(သမထယာနိက၊ ဝိပဿနာယာနိက)၊ မဟာနိ–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၂၇၂။ ။စူဠနိ–ဌ–၉၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၄၊ ဌ–၁၅၈၊ ၎င်းနှစ်ပါး၏ အကျိုးကို ပြဆိုခန်း၊မဟာနိ–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၂၇၂။ ။အံ–၂–ပါ–၆၂၊ ဌ–၂၆၊(ဝိဇ္ဇာဘာဝိယ)။ ။သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ၎င်း ၂-ပါးဖြင့် ပေဖန်ပြခန်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု=အုပ်–၃၁၃၊ ပါ–၄၀၆။ ။အဂ်ိဇ္ဇာ-တဏှာရောဂါ ၂မျိုးကို ၎င်းဆေးနှစ်လက်ဖြင့် ကုစားရပုံ ယောပြခန်း၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၅၀၊ ၂၅၇။

ယာဝသဒ္ဒေါ ပမာဏာတိက္ကမေ။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၇၆၊ပါ–၄၇။ ။ယာဝါတိ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၂၊ ပါ–၁။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–ဂ၀၊ပါ–၃၁၇။ ။ယာဝဠားတိ အဓိမတ္တာ ပမာဏတ္ထော နိပါတော၊ အံ–၁–ပါ–၉၊ ဌ–၄၅။ ။ဒု–ပါ–၁ဂ၂ ဌ–၁၇၀။ ။ယာဝဒေါတိ ပယောဇန ဝိဓိပရိစ္ဆေဒနိယမနံ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၃၊ ပါ–၃၁၆။ ။ယာဝတာတိ ပရိစ္ဆေဒ နိယမတ္ထေ နိပါတော၊ မဟာနိ–ဌ–၁၃၇၊ ပါ–၃၇။

၁၀။ တတိယကသိက္ခာပုဒ် ၈-မျိုးကိုရေတွက်ပြပုံ။ ။ဝိ-၅-ပါ-၂၅၈။ ။ပါ-၂၄၃၊ ဋ-၁၈၀။ ။၁၁-မျိုး၊ ပါ-၂၄၉၊ ဋ-၁၈၃။

ဗုဒ္ဓိ ။ ။ဝေဒယုပ္ပမ္ဘဝဏံ ဝုဋ္ဌတိ။ ။ဒီဃ-၁-ဋ-၂၅၀၊ ပါ-၁၀၆။။ဝိ-၁-ပါ-၃၀၇၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၄၀၊ အံ-၃-ဋ-၁၄၅၊ ပါ-၁၆၃။ ။၅-ဋ-၄၈၊ ပါ-၁၃၂။

ဗုဒ္ဓနုဒ္ဓသုတ်။ ။အံ-၄-ပါ-၄၇၅၊ ဋ-၃၄၆။ ။ယုဂနဒ္ဓ ၂-မျိုး၊ (သမထ၊ ဝိပဿနာ)၊ ပဏ်-၃-ပါ-၃၃၈၊ ဋ-၂၄၈။ ။ယုဂနဒ္ဓကထာမာတိကာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၆၇၊ ဋ-ပ-အုပ်-၂၅၈။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ယုဂနဒ္ဓဝဂ်၊ပါ-၂၈၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၈၅၊(သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ယုဂနဒ္ဓ၊ ဓမ္မုဒ္ဒစ္စဝိဂ္ဂဟတ်) လေးနည်းကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဇင်း ၂-ပါးကိုတွဲ၍ အာနာပုတ်ရကျိုး၊ ဋ-၁၈၉။

ဗုဒ္ဓ-မျိုး။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၆၈၊ သာသနာတော်၌ ဝိမုတ္တိယုဂ၊ ၂သမာဓိယုဂ၊ ၃သီလယုဂ၊ ၄သုတယုဂ၊ ၅ဒါနယုဂ-ဟု၊ ယုဂ ၅-မျိုးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ (ခေတ် ၅-မျိုးလည်းခေါ်နိုင်၏။)

ဗုဒ္ဓိဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ-ပါ-၃၊ ဋ-၂၄။ ။ပေဋကေ-ပါ-၂၂၈။ ။ဗုဒ္ဓိဟာရဝိဘင်္ဂ၊နေတ္တိ-ပါ-၂၀၊ဋ-၈၀၊ပုဒ်မျှားကို သဘာဝနိရုတ္တိအဓိပ္ပေ-တတ္ထ ဝါစကဘာဝဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်မျှားကို မဟာပဒေသ လေးပါးဖြင့်လည်းကောင်း ယုတ္တိ (သင့်မသင့်) ရှိ-မရှိ အကျယ် ဝေဖန်ပြပြီးလျှင် ယုတ္တိရှိသည်ကိုသာ မှတ်သူရန် ဟောထား၏။ ။ယုတ္တိဟာရ သမ္ပါတ၊ ပါ-၈၅၊ ဋ-၁၂၅၊ ဝိတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့် အာဆင့်ဆင့် ရအောင်သော အကျိုးမျှားကို ဟောထား၏။

ဗုဒ္ဓယစရိယာ။ ။စရိယာ-ပါ-၄၀၈၊ ဋ-၁၂၂။ ။ယုဓဗုဒ္ဓယစရိယတ၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၃၅၊ ဋ-ဃ-အုပ်-၁၂၁၊ နေကွမ္မပါရမီကို ချီးကြူးခန်း၊ နေရောင်ခြည်ရောက် ဆီးနှင်းပျောက်သည်ကိုမြင်၍ ဟောထုတ်တော်မူခဲ့ပုံ။

ဗုဒ္ဓါ ကုမာရအထူး။ ။ဥဒါန-ဋ-၂၆၇၊ အသက် ၂၀-ရှိသူကို ယုဝခေါ်၍ ၁၅-နှစ်သားကို ကုမာရခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

ဗုဒ္ဓဘုယျသိကာဝကထာ။ ။သမထကွန်ကု၊ ဝိ-၄-ပါ-၂၀၄၊ဋ-၃၇၊ ဓမ္မဝါဒီ မျှားသော ပရိသတ်၌ မဲပြိုင်ဆုံးဖြတ်ရပုံကို ဟောထား၏။ ။ယောဘုယ္ယသိကာ ဝိနယကထာ၊ ပါ-၂၂၅၊ ဋ-၄၂။

ယေဝါပနုကဝဏ္ဏနာ။ ။အာဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၇၅၊ ဆန္ဒ-အဓိမောက္ခစသော (ပရောပဏ္ဏာသခမ္မတ္ထင် မပါဝင်သော) တရား ၉-ပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း။

ယောဂလေးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ယောဂသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၁၆၊ဌ–၂၅၆၊ယောဂလေးပါး၊ဝိသံယောဂလေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ယောဂလေးပါးအရကောက်၊ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၆၊ဌ–၂၀၀၊ ရင်းလေးပါးဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ယောဂသုတ်၊မဟာ–ဝံ–ပါ–၅၄၊ဌ–၁၇၄၊ရင်းလေးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ယောဂကွေမိ သုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊ဌ–၃၂။ ။ယောဂကွေမိတိ ဝုစ္စတိ-ဟူသော ဂါထာ၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁။ ။ယောပကွေမံ အနု ပါပုဏာတိ စသည်ဖြင့် ဒသက အမည်ရှိ ဒကာ၏ အမေးကို အရှင်အာနန္ဒာထေရ် အပြည့်အစုံ ဖြေရှင်းဟောထားသော အဌကနဂရသုတ်၊အံ–၁၀–ပါ–၅၄၂၊ဌ–၃၄၆။

ဟောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဖွယ်မျှား။ ။ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့ နမူနာ ယူအပ်သော ဥပမာမျှားကို အကျယ် ဟောထားတော်မူပုံ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၄၈။ ။ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်နက်ကြီး ၅-မျိုး၊မဟာ–သံ–ပါ–၅၊ဌ–၁၅၉၊ [1]မေတ္တာ၊ [2]ကရုဏာ၊ [3]ကာယဝိဝေက၊ [4]စိတ္တဝိဝေက၊ [5]ဥပဓိဝိဝေက။ ။ယောဂီသူရဲကောင်းဆိုင်ရာ ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၅၂၊ ဌ–၁၂၃။

ယောဂ္ဂါစရိယောတိ အဿာစရိယော-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၊ပါ–၁၇၅။

ယောဝေဇ်ဝသုတ်။ ။အံ–၃–ပါ–၂၈၇၊ ဌ–၂၄၁၊ စစ်သားသုံးမျိုးနှင့် ဥပမာပေး၍ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါသုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌာ အနုတ္တလက္ခဏာဖြင့် အမှန်ကိုမြင်ခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာ အစိုင်အခဲကို ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးခြင်း။ ။အံ–၄–ပါ–၄၉၀၊ ဌ–၃၅၈၊ ဤ၌ ဌာနကုသလ အင်္ဂါတပါး ထည့်ဟောထား၏။

ယောနိသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၁။ ။အံ–၃–ဌ–၈၁။ ။ဣတိ–ဌ–၁၀၃၊ပါ–၂၁၅။ ။ယောနိတိ ခန္ဓကောဌာသဿပိ ကာရဏဿပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿပိ နာမံ။ ။ဟောနိတိ ကာရဏံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၄၃၊ပါ–၃၅။

ယောဂေဇ်ဝသုတ်။ ။အံ–၃–ပါ–၂၈၇၊ ဌ–၂၄၁၊ စစ်သားသုံးမျိုးနှင့် ဥပမာပေး၍ အလှူခံထိုက်သော အင်္ဂါသုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌာ အနုတ္တလက္ခဏာဖြင့် အမှန်ကိုမြင်ခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ အဝိဇ္ဇာ အစိုင်အခဲကို ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးခြင်း။ ။အံ–၄–ပါ–၄၉၀၊ ဌ–၃၅၈၊ ဤ၌ ဌာနကုသလ အင်္ဂါတပါး ထည့်ဟောထား၏။

ယောဓာဝစီဝုပမနိဒ္ဒေသ။ ။အတိ–ဂ–ပါ–၁၇၇၊ဂ၊ဌ–၉ဂ၊၉၉။ ။ပထမ ယောဓာဝစီဝသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၇ဂ၊ဌ–၄၄။ ။ဒုတိယသုတ်–ပါ–ဂ၂၊ ဌ–၃၅၊ စစ်သူရဲကောင်းနှင့် ရဟန်းသူရဲကောင်း အစစ်မျှဝေးကို ဟောထား၏။ (အဘိ·စစ်သားခဏ်းဌဲလည်းကောင်း ပဋ္ဌ·ရဟန်းခန်းဌဲလည်းကောင်း အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ယောနိ ဝဏ္ဏနာ။ ။(ပဋ္ဌိသန္ဓေလေးမျိုး)၊ ¹အဏ္ဍဇယောနိ၊²ဇလာဗုဇယောနိ၊ ³သံသေဒဇယောနိ၊ ⴠ[illegible]ပပါတိကယောနိ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၅၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၅၊ ရ, မရ ဌာနကို ကြည့်သောဂါထာ။ ။ဒီဃ–ဥ–ပါ–၁၉၂၊ဌ–၂၀၆။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁ဥ၀။ ။အဘိ–၂–ဌ–၁၅၃။ ။သုဒ္ဓိကသုတ်၊ခန္ဓ–သံ–ပါ–၂၀၇၊ဌ–၃၁၉။ ။ယောနိသိဒ္ဓါ ဣမေ သတ္တာ နာနာဝဏ္ဏာ ဟောန္တိတိ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၂၉၅၊ပါ–၄၀ဂ။

၁။ အဏ္ဍဇယောနိ.... ဥဖြင့်တည်နေသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ။

၂။ ဇလာဗုဇယောနိ.. သားအိမ်ဖြင့်တည်နေသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ။

၃။ သံသေဒဇယောနိ.... ရေညှိအပုပ် စသည်ဌဲ စွဲကပ်စာည်နေသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ။

၄။ သြပပါတိကယောနိ ... တခါတည်း ကိုယ်ခန္ဓာ အထင်အရှား ဖြစ်ပေါ်လာသော ပဋ္ဌိသန္ဓေ။

ယောနိသော မနသိကာရ အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၆၆။ မဟာ–သံ–ပါ–ဂ၃။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၊ဌ–၂ဂ၆။ ။ဣတိ–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၅၉။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃ဂ၆၊၉၊ ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၂၃၆။ ။အဘိ–၂–ဌ–၂၅၇။ ။ယောနိသော မနသိကာရ အကျိုးမျှား၊ အံ–၁–ပါ–၁၂၁၃၊ ၁၅၊ဌ–၆၂၊၆၃၊ (အယောနိသော မနသိကာရပုဒ် အဖွင့်ဌဲလည်း တဲ့လျက် ပြထားတတ်၏)။

ယောနိသော မနသိကာရဝိပဒ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၁၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေနေရာဌဲ ၎င်းဖြင့် နေသလောဟူ မေးလျှောက်ချ ဖြေဆိုခက်း၊ ၎င်းနှင့် ပညာအထူးကိုလည်း ဟောထား၏။

ယောနိသောမနသိကာရ ၃-မျိုး။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၀၁၊ (ဥပါယမနသိကာရ၊ပထမနသိကာရ၊ ဥပပါဒကမနသိကာရ)။ ။မနသိကာရ အကျိုးပြုဂါထာ၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၅၉။ ။ဝင်းအကျိုးမျှားကို အဆင့်ဆင့် ပြဆိုခက်း၊ ¹ပဋ္ဌိသံ–ပါ–ဂ၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၃။ ။ဝင်းကြောင့် ရှာ

ဒေါသ, မောဟကို ပယ်နိုင်ကြောင်း၊ အံ-၃-ပါ-၂၀၁၊ဌ-၁၈၊အည
တိတ္ထိယသုတ်။

ယံ·သဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနုက်မျှား။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၇၂၊ပါ-၃၀၅။ ။ဒီဃ-
၂-ဌ-၄၊ပါ-၂။ (ယံ သဒ္ဒေါ ဥပယောဂဝစနေ ကာရဏဝစနေ ဘုမ္မေ
ပစ္စတ္တဝစနေ ဒီဃတိ)။ ။ယန္တိ ဟိဌနုတ္ထေ နိပါတောဝိ-၁-ပါ-၂၄၊
ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၅။

ယံနုနာတိ ပရိဝိတက္ကဒဿနမေတံ။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၃၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၈၊
၂၁၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၉၁၊ပါ-၃၀၇။

ယားရုလ ပ်တ္ကို ဟူသော့စကားပုံ။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၈။

ယက်ကန်းသည်မလေးအဖြေ။ ။ဘုရားရှင်က ပုစ္ဆာလေးချက် မေးတော်မူရာ
ဘုရားရှင် အလိုတော်ကျအောင် ဖြေဆိုနိုင်သော ၇-နှစ်အရွယ်ရှိ ယက်ကန်း
သည်မလေး ဖြေပြီးသည်၏အဆုံးဌ သောတာပန်ဖြစ်သွား၏၊ သုတ္တ-
ပါ-၃၁၀၊ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၄။ ။ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၁၊ ဤဌ် ၈၆-နှစ်ဟု
မိန့်ဆိုထား၏။ ။ယက်ကန်းသည်တို့ ယက်ဖောက်လုံးသည်ကို မြင်ရ
လျှင်ကောဒရုံးသုံးပါးထင်လာသော သေဌေးသမီးငယ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၁၀၊
ဌ-၂၅၃။

ယဉ်ကျေးမှုအ ကျိုးများ။ ။မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းသာ
အလူးသဖြင့် မြတ်ကြောင်းဂါထာမျှား၊ စူဠနီ ပါ-၆၆၊ဌ-၁၈။ ။
မဟာနိ-ပါ-၁၈၇၊ ဌ-၃၀၄။ ။ယဉ်ကျေးမှုသာ မြင့်မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊
ဓမ္မ၊ဌ၊ဒု-အုပ်-၃၀၉။ ။ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမမှုသာ နိဗ္ဗာန်ရောက်
နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ဌ-၃၁၀။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၅၈၊ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၀။ ။
ဤနေ့ ၆-ပါးကိုစောင့်စည်းခြင်း၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်ခြင်းသည်
ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းဟုဆို၊ (စိတ်ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခဏ်းဌ
မျှားစွာရှိ၏)။

ယဉ်ပိုဆောင်၍ အသက်မွေးသူတို့ မှတ်သားဘွယ်။ ။ခရီးသည်တို့ လိုရာခရီး
သို့ မပို့ရသေးမီ အခကိုခတောင်းယူပါ၊ ထိုဌေကို လုံခြုံအောင်သိမ်းဆည်း
ပြီးမှ လိုရာခရီးသို့ ပို့ပေးပါ ဟူလို၊ ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-
၁၄၇၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၁၆။

ယစ်မှီးစေ ဘ ဘ်ခေသ့အစ ကြောင်းမျှား။ ။(မဒ-ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ယင်ပူဇော်ပုံများ။ ။ယင်ပူဇော်ခြင်းဌာန် ယူဆပုံမတူကြကြောင်း အံ–၄–ပါ–၃၅၁၊ ဋီ–၃–ပါ–၁၂၇၊၁၂၉၊ ဋီ–၂–ပါ–၄၆၊၅၅၊ ဒါနုပ္ပတ္တိပုံ အစီအစဉ်နှင့် မဟာဝိဇိတမင်းကြီး ယင်ပူဇော်ပုံကို ပြန်ဟောထားရ။ ။ဥဒါယီသုတ်–အံ၊ယင်ပူဇော်ပုံအခြင်းအရာအပြည့်အစုံကို ပြုဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၄၊ဋီ–ဒု–အုပ်–၅၆။ ။သတ္တဝါများကို မသတ်ဖြတ်ဘဲ ယင်ပူဇော်ရာ၌ အကျိုးများကြောင်းဟောခဲ့သော ဥဒါယီသုတ်၊ အံ–၄–ပါ၃၅၂၊ဋီ–၃၀၂။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်၊ ပါ–၃၅၁၊ ဋီ–၃၀၁ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ။

ယင်ပူဇော်ခြင်းဌာန်အပြစ်များ။ ။ဂါထာများ၊ထေရ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။သတ္တဝါများကို သတ်ဖြတ်၍ ယင်ပူဇော်ရာ၌ အကျိုးမများကြောင်းဟောသော ဥဇ္ဇယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၅၁၊ဋီ–၃၀၂။ ။ယင်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပြုပြီးသောအကုသိုလ်များပြေပျောက်နိုင်၏ဟု ရှေးကပင် ပြာဟ္မဏတို့အယူမှားလာခဲ့ကြပုံကိုပြုဆိုခဏ်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ဋီ–သ–အုပ်–၂၈။ ။စရိယာ–ဋီ–၆၁။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၆၊ ဋီ–၂၅၃။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၃၆၊ဋီ–သ–အုပ်–၆၃။ ။ပါ–၂၄၃၊ဋီ–၇၉။ ။ယင်ပူဇော်အံ့ဆဲဆဲတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်တို့ရောက်လာ၍ တရားဟောသောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လှသော ဗာရာဏသီမင်း၊သုတ္တ–ပါ–၂၈၆၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၇၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၈၆။ ။ဇောတိဒါသတ္ထေရဂါထာ၊ ဓမ္မပဒ–ပါ–၂၅၀၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၃၄။

ဝပ်တောင်ကိုခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ဝိ–၄–ပါ–၂၆၉၊ ဋီ–၅၂။ ။၃-မျိုး၊ပါ–၂၆၉၊ (ဝါကဗိဇနီ၊ ၂ဥသိရုဗိဇနီ၊ ၃မောရပိဏ္ဍဗိဇနီ)၊ စာမရိုသားမြိုးယပ်ကိုမူ မအုပ်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။သင်္ဂဟ–ဋီ–၄၄၅။

ဝပ်တောင်လှူရကျိုးများ။ ။အကျိုးပြုဂါထာများ၊ ထေရ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၆၅၊၄၀၁၊၄၆၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၅၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၇၇၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော ယပ်လှူရကျိုး။ ။ထန်းရွက်ယပ်လှူရကျိုး၊ ပါ–၂၃၆။ ။ကျူယပ်လှူရကျိုး၊ ပါ–၁၅၇၊ ၃၃၉၊ဋီ–၁၂၅။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၁။ ။ယပ်လှူရကျိုး ဂ-ပါးဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၀။ ။ဗောဓိပင်ကို ယပ်ခပ်လှူရကျိုး၊ ထေရ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၅။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၄၉။

ခုတ်မာသူတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ယုတ်မာသူတို့၏ အမူအရာကို အပြည့်အစုံဟောထားသော ဝဿလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၇၊ ဋီ–ပ–

အုပ်–၁၅၆။ ။ယုတ်မာသောသူတို့၏ အမှတ်အသား ၁၈-မျိုး၊ (အဌာ ရသပုရိသဒေါ)။ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၅၁–ဌ–သ–အုပ်–၃၂၇၊ ၃၂၉၊ သုံးဂါထာ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

၁။ ဗလက်ပါဒ....ခြေဖဝါးပြန့်ကျယ်လှခြင်း။

၂။ အန္ဓနခ....ခြေသည်းလက်သည်းပုတ်ခြင်း။

၃။ သြဝဒ္ဓပိဏ္ဍိက....လျှာကျွေသောအသားစိုင်ရှိခြင်း။

၄။ ဒီဃဇင္ဃရှေဋ္ဌ....အောက်နှုတ်ခမ်းတွဲခြင်း။

၅။ စပလ... ပါးစပ်မှအရိုအ ရွဲယိုကျခြင်း။

၆။ ကဋ္ဌာရ....သွားမျှား ကိုးယိုကားရှားရှိခြင်း။

၇။ ဘဂ္ဂနာသိက... နှာယောင်ကောက်ခြင်း၊ နှာခေါင်းအထက်လန်ခြင်း။

၈။ ကုမ္ဘောဒရ... ဝမ်းဗိုက်ကြီးခြင်း၊ (အိုးစရည်းပမာဏမျှ)။

၉။ ဘဂ္ဂပိဋ္ဌိ....ကျောက်ကုန်းတိုခြင်း၊ ဖု(ဘု)စသည်ဖြစ်ခြင်း။

၁၀။ ဝိသမစက္ခုက....မျက်စိစွေခြင်း၊ စောင်းခြင်း–စသည်ဖြစ်ခြင်း။

၁၁။ လောမသီသ....ကြေးနီရောင်အမွေးအမျှင်မျှားရှိခြင်း။

၁၂။ ဟရိတကေသ... ဆံပင်အဝါရောင်ရှိခြင်း။

၁၃။ ဝလိနု .. တွန့်သောအရေရှိခြင်း။

၁၄။ တိလကာဟတ....မွှေမည်းပြောက်တို့ ပြည့်နှက်နေခြင်း။

၁၅။ ပိဂ်လ....ပြူးထွက်သော မျက်စိရှိခြင်း။

၁၆။ ဝိနတ....ခါး, ကျောက်ကုန်း, ပခုံးတို့၌ ကောက်ကွေးနေခြင်း။

၁၇။ ဝိဂဋ္ဌ...သွားလာသောအခါ အဆစ်မျှားမှ မြည်ခြင်း။

၁၈။ ဗြဟာ....အားရပ်ရှည်လွန်းလှခြင်း။

ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့ တောရကျောင်းဌာနေလျှင် တောစောင့်နတ်တို့က ခြောက်လှန့်ကာ ပြေးစေတတ်ပုံ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၃၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၈၊ ယုတ်မာသောသူကို ယုတ်မာသောနတ်က ချစ်ခင်နှစ်သက်၏ဟု ဆိုထားသောစကား၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၂၊ ဌ–တ–

အုပ်–၂၄၄။ ။ယုတ်မာလျှင် ယုတ်မာကျိုးတွေ့ရတတ်ကြောင်းဂါထာ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၉။ ။အမျိုးယုတ်သည်ခြင်း၊ မြတ်ခြင်းဌာ ဒေကြောင်း မျှား ဣတိ–ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၂၆၂၂ (ဒီဗွစက္ခု ခဏ်းတိုင်းဌာ ရှိ၏)။

ယုတ်မြတ်မဟူပညာရမူသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။ ။ဂါထာနှင့် ဥပမာဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၀၅။

ယောကျ်ားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ယောကျ်ားဘဝမှ လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း၊ မလွန်မြောက်နိုင်ခြင်းအင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထားသော သံယောဇဉ်သုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၄၀၊ ဌ–၁၆၈။ ။ယောကျ်ားမြတ်မည်ပုံဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၈၂ (မဟာပုရိသခဏ်းဌာလည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ယောကျ်ားအာဇာနည်တို့ သံဝေဂယူပုံ၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၉၊ ဌ–၃၂၉။ ။ရင်းတို့ဖြစ်ရာအရပ်နှင့် အမျိုး၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁။ ။ယောကျ်ားမာယာစက်ဆုတ်စရာ၊ မိန်းမတို့ကို ကြိုဖန်ဖျက်ဆီးပုံ၊ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။ ။ရဟန်းတို့မှာ ယောကျ်ားစသော အထီးသတ္တဝါတို့၏ ကိုယ်ကို ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် ကိုင်တွယ်လျှင် ဒုက္ခဌအာပတ်သင့်ကြောင်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၃။ ။ယောကျ်ား မိန်းမမဟူ အရဟတ္တဖိုလ်ရသူသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၃၈၆၊ ဌ–၆၉။ ။ယောကျ်ားနှင့်မိန်းမတို့ အပြန်အလှန် နှောင့်ဖွဲ့ခြင်း ဂ-မျိုးကိုဟော သော ပဋ္ဌနသုတ် (ပ–ဒု)၊ အံ–ဂ–ပါ–၃၈၊ ဌ–၂၁၇။ ။ယောကျ်ားတို့အား မိန်းမတို့အာရုံ ၅-ပါးမှာ အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ရူပါဒိဝဂ်၊ အံ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–၁၄၊၁၆၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဝတ္ထုမျှားဖြင့် မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ယောင်းမဉ္ဇပမာ လူမိုက်အတွက်ဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၀၊ ဗာလတို့မှာ ပညာရှိထံဆည်းကပ်သော်လည်း တရားအရသာမသိ ဟူလို။

ခုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၃၄။ ။စူဠနိ–ဌ–၉၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၂၉။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၅၊ ဌ–၃၉။ ။ယုံမှားခြင်း ဂ-မျိုး၊ အဘိ–၁–ပါ–၂၈၈၊ ဌ–၃၈၈၊ ဝိစိကိစ္ဆာပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ–၄–ဌ–၃၅၉။

၁။ ငါသည် ရှေးအတိတ်ကာလက ဖြစ်ခဲ့ဖူးသလော။

၂။ မဖြစ်ခဲ့ဖူးလော။

၃။ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလျှင် ဘယ်အမျိုးစားတို့ ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

၄။ ဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

၅။ ငါသည် လွန်ခဲ့သော တတိယဘဝ၌ ဘယ်ဇာတ်ဘယ်ပုံဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ ဒုတိယ ဘဝ၌လည်း ဘယ်လိုမျိုးဖြစ်ခဲ့ပါသနည်း။

ဤကား အတိတ်ကြောင်းအာဋ္ဌက် ယုံမှားချက် ၅-ချက်တည်း။

အနာဂတ်အတွက်၌လည်း အတိတ်နည်းတူ ၅-ချက်ယူပြန်သည်။

၁၁။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ယခု ငါဟာငါဟုတ်မှ ဟုတ်လေရဲ့လား။

၁၂။ ငါမဟုတ်ဘဲမျိုး ရှိလေသလား။

၁၃။ ဇာတ်အမျိုးမျိုးတွင် ငါဘယ်ဇာတ်မျိုး၌ ဖြစ်လေသနည်း။

၁၄။ ဘယ်ပုံဟန်ပန် ဘယ်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ဖြစ်လေသနည်း။

၁၅။ ငါဟာ ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝမှ လာခဲ့လေသနည်း။

၁၆။ ငါဟာ ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝသို့ သွားရလေမည်နည်း။

အတ္တစဲ့ရှိနေသောသူတို့မှာ ဤယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါး ဖြစ်တတ်ကြလေသည်။

ယုံကြည်ရာ၌ချင့်ချိန်၍ ယုံကြည်ရန်။ ။အချက် ၁၀-ချက်ကိုဟောထားသော ဘဒ္ဒိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၁၁၊ ဌ–၃၆၆။ ။ကေသမုတ္တိသုတ်၊ (၀ါ) ကာလာမသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၈၉၊ ဌ–၁၈၁။ ။သဒ္ဓေသုတ်၊ ပါ–၁၉၄။ ဌ–၁၈၃။ ။ကောသမ္မိသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၄၆၊ ဌ–၁၁၃။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ယက္ခသံယုတ္တ။ ။သဂါ–ပါ–၂၀၈၊ ဌ–၂၇၄။

ယညသုတ်။ ။ပါ–၇၅၊ ဌ–၁၃၀၊ ကောသလမင်းကြီး နော်ဂက်ပိုးခဏ်းနှင့် ဒု–သ–နှ–သော အကြောင်း။

ယဒ နိစ္စံ တံ ဒုက္ခံ၌ မှတ်သားဖွယ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၂၇၅၊ ဌ–၅၇။

ယမကသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၈၉၊ ဋ္ဌ–၂၈၄၊ သတ္တဝါသေလျှင် ဘဝပြတ်၏ဟု ယူမှားသော ယမကရဟန်း၏ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူမှားကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ် ဖြေရှင်းပေးတော်မူရာ သောတာပန်ဖြစ်သွားပုံ၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို သူသတ်သမား ဥပမာပေး၍ ဟောထားဏ်။

ယဝကလာပီသုတ်။ ။သဋ္ဌ–ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၁၃၊ အဿုတဝါပုထုဇဉ်တို့ ဘဝကို တောင့်တကြပုံ ထင်ရှားစေရန် တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် မစ္ဆဲလမ်းရန် (မယောစပါးစည်း ဥပမာတို့ဖြင့်) ဟောထားတော်မူ၏။

ဃာဝေဇ်ဝသုတ်။ ။ပါ–၄၉၅၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ စစ်သားတို့ခံရသော ငရဲ(ရှေးကပင် **စစ်သား**တို့သေလျှင် ပရဇ်တနတ်ပြည်ရောက်သည်ဟု လိမ်လည်လှည့်ပတ် ထားကြပုံ)။

ဃာနိသောမနသိကာရသမ္ပဒါသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၄၊၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။ ပါ–၂၆။၂၇၊၂၈၊၂၉။ ။ယောနိသော မနသိကာရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သာ ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောသော ဒုတိယ သူရိ-ယူပမသုတ်၊ ပါ–၇၁။ ဋ္ဌ–၁၈၅။ ။ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါးကို အားထုတ်လတ္တံ့ ဟု ဟောသော ဒုတိယ ကုသလသုတ်၊ ပါ–၈၁။ ။အဗ္ဘတ္တိကင်္ကသုတ်၊ ပါ–၈၉။ ။ယောနိသောမနသိကာရအကျိုး၊ ပါ–၂၇၊၈၃၊ မဖြစ်သေး သော နီဝရဏတို့ကို မဖြစ်စေခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသော နီဝရဏတို့ကို ပယ်ခြင်း၊ မဖြစ်သေးသော ဗောဇ္ဈင်ကို ဖြစ်စေနိုင်ခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်ကို တိုးပွားစေခြင်း။ ။ယောနိသောမနသိကာရသုတ်၊ပါ–၈၃။

ယောကျ်ား,မိန်းမ မထူးခြားကြ။ ။အကျင့်ကောင်းခြင်းသည်သာ လိုရင်းဟု **မိန့်**ဆိုထားပုံ၊သဂါထာ–ပါ–၁၃၀၊ဋ္ဌ–၁၂၄။

ယောကျ်ားတို့ နှစ်သက်မနှစ်သက်သော မိန်းမ ၅-မျိုး–စီကို ဟောထားသော မာတုဂါမသုတ်၊ သဋ္ဌာ–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၅၊ ။ နှရူပါနှဂေါဂ၊ဒုဿီလ အလသ၊ နှပဇ္ဇေယ်၊ (ဝါ)ဝဇ္ဇ၂။ မနှစ်သက်ဖွယ် အင် ၅-ပါး။ ။ရူပ၊ ဂေါဂ၊သီလ၊ နှအလသ၊ အဝဇ္ဇ၂၊ နှစ်သက်ဖွယ် အင်၁ ၅-ပါး (မိန်းမ ခဏ်းဌ ရေခဲ့ပြီးကို နည်းမှီးသိပါ)။

ယောကျ်ားတို့က မိန်းမတို့အပေါ် နိုင်သော အင်၁တစ်ပါးမှာ–ဣဿာရိယပရ ဖြစ်ကြောင်း ဟောသော ကေသုတ်၊ပါ–၄၄၃၊ဋ္ဌ–၁၂၆။

အပဒါန် ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ယညသာမိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၆၊ ဘုရားကြည်ညိုရကျိုး။

ယဝကလာပိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၂၅၊ မယောစည်းလှူရကျိုး။

ယသဝတီပမုခဘိက္ခုနီသဟာသအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၉၊ ဘုရားလောင်း ဘဝက ဘုရားလောင်း၏ မိဖုရားယမ်းမျှားဖြစ်ကြသော ယသဝတီ အမှူးရှိသော သာကီဝင်မင်းသမီး တစ်ထောင်။

ယသောဓရာပမုခဒသဘိက္ခုနီသဟာသ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၂၊ (ယသောဓရာအမှူးရှိသော ဘိက္ခုနီတစ်သောင်း)။

ယသောဓရာပမုခ အဌာရသဘိက္ခုနီသဟာသအပဒါန်။ ။ ပါ–၂၇၃၊ ယသော်ဓရာအမှူးရှိသော ဘိက္ခုနီတစ်သောင်းခွဲထောင် အကြောင်း။

ယာဂုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပအုပ်–၃၂၇၊ ၇၄၁။

ယူထိကာပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၀၄၊ ၂၂၅၊ ဒု–အုပ်–၁၂၄။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိနိဒ္ဒေသတော

ရခဲလှသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး။ ။သာရန္ဒဒသုတ်၊ အုံ–၅–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၅၂၂၊ ၁ဘုရားရှင်၊ ၂ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ၃တရားသိသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ၄ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နပုဂ္ဂိုလ်၊ ၅တတ္ထုတကတဝေဒီပုဂ္ဂိုလ်၊ ပေါင်း ၅-ဦး။ ။ပါ–၂၀၉။ ။ဒုလ္လဘနိဒ္ဒေသ၊ အာသီ–၄–ပါ–၁၂၈၊ ဌ–၅၄။ ။ဒုလ္လဘသုတ်၊ အုံ–၃–ပါ–၂၆၉၊ ဌ–၂၃၃၊ (ပဋ္ဌာနိကာယ ဒုလ္လဘခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အုံ–၂–ပါ–၀၆။ဌ–၅၇၊ ၂-ဦး၊ တထာဂတ, ခီဏာသဝ။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉။ ပုဗ္ဗကာရီ၊ ကတညုတကတဝေဒီ။ ။၅-ဦး၊ ပိဏ္ဍိယာနီသုတ်၊ အုံ–၅–ပါ–၂၀၁၊ ၉၊ ဌ–၇၀၊ ၇၁။

ရခဲလှသော အရာမျိုး။ ။ပါတုဘာဝသုတ်၊ အုံ–၆–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၁၄၀၊ (ခဲယဉ်းသော အရာမျိုးကိုပြသောအခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ပတ္တဂဟမ္မသုတ်–အုံ–။ ။ဣဌဓမ္မသုတ်၊ အုံ–၁၀–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–၃၂၃၊ ၁၀-မျိုး၊ ၁ဘောဂ၊ ၂ဝဏ္ဏ၊ ၃အာရောဂ္ယ၊ ၄သီလ၊ ၅ပြဟ္မစရိယ၊ ၆မိတ္တ၊ ၇ပဗာဟုသစ္စ၊ ၈ပညာ၊ ၉ဓမ္မ၊ ၁၀သဂ္ဂ၊ ဤ ၁၀-မျိုး၏ ဘေးရန်နှင့် ဤ ၁၀-မျိုးကို ရကြောင်းများကို လည်း ဟောထား၏။ ။ဣဌဿုတ်၊ အုံ–၅–ပါ–၄၁၊ ဌ–၂၃၊ ၁အာယု၊ ၂ဝဏ္ဏ၊ ၃သုခ၊ ၄ယသ၊ ၅သဂ္ဂ။ ရခဲလှသော အရာသုံးမျိုးဂါထာ၊ (၁လူ့ဘဝ၊ ၂တရားမှန်ကို ကြားနာရမှု၊ ၃ဟုရားအဖြစ်)၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၂။

ဌပါလထေရ်ဝတ္ထု။ ။အုံ–၁–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၁၉၇။ ။ထေရ–ပါ–၃၂၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၈။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၃၊ ဌ–၃၀၀၊ သံဃဒေအာရုမ် သ့ုရကျိုး။ ။ဒုံ–၁–ပါ–၂၅-ဌ် ဗေဒဂွံ ဘိက္ခဝေ ဖမ သာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇ္ဇိ–တာနံ ယဒိဒံ ရဋ္ဌပါလော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီမြှင့်ထားတော်မူ၏။ ။ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၁၉၉၊ ၎င်းမထေရ်အကြောင်းအပြည့်အစုံ ဟောထားတော်မူ၏။ ။ပါ–၂၅၃-ဌ် မယားဟောင်းများ အား ခန္ဓာကိုယ်မှာ စက်ဆုပ် ရွံရှာဖွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဟောပြသော ဂါထာများမှာ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ဇနာမည်ကြောင်းဂါထာ။ ।သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၊ ဌ–၇၇။ ။ရတနာ ဟူ၍ ခေါ်ရကြောင်း ဂါထာ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၇၊ ဌ–၁၉၀။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၅၊ဌ–၁၄၃။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၂။ ။ဟောနိ–ဌ–၂၃၁။ ။

ဒီဃ–၂–ဌ–၃၅။ ။ဥဒါန–ဌ–၂၇၆။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၄ ပါ–၂၈။

စိတ္တိကတံ မဟာရ္ဃဋ္ဌ၊ ဒေကုလံ ဒုလ္လဘဒဿနံ။
အနောမယတ္တ ပရိဘောဂံ၊ ရတနံ တေန ဝုစ္စတိ။ ။

ရတနာ ၁၀-ပါးကို ရေတွက်ပြခဏ်း။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၄၀၊ ဌ–၂၇၄။ ။ အံ–ဂ–ပါ–၄၀၊ ဌ–၂၂၀။ ။ဝိ–၂–ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၁၅၂။ ။ဝိနယသင်္ဂ–ဌ–၂၆။ ။ရတနာအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇ဂ။ ။သီလရတနာ စသည် ၇-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၂၀။

ရတနာမြတ်သုံးပါး။ ။အံ–၂–ဌ–၁၆၊ အကျဉ်း။ ။ရတနသုတ်၌ အကျယ် ရှိ၏။ ။ရတနာသုံးပါးသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၂၊၃၊ ဌ–၂၆၆၊၂၆၇။ ။ရတနာ ၂-မျိုး၊ အံ–၂–ပါ–၉၃၊ ဌ–၆၁၊ (အာမိသရတနာ၊ ဓမ္မရတနာ)။

ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၇၊ ဌ–၁၃၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၃၊ ပရိတ်ကြီးတွင် ပါသော ရတနသုတ်ဖြစ်၏။ ။နော်ဂင်ဆုံးသုံးဂါထာမှာ သံကြားမင်း ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားသော ဂါထာဖြစ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၅၊ဌ–၂၆၂။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၇၊ ဌ–၁၆၄။ ။ သံဃရတနာ သောတာပန်တို့အား ချီးကြူးထားသော ၂-ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၂၅၃။

ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရကျိုးမျှား။ ။ဂါထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၀၄။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၆။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၂၊ ဌ–၈၅၊ ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၄ဂ။ ။အံ–၄–ပါ–၃၄၄။ ။ ၅–ပါ–၂၉၊ ဌ–၁၇၊ စုန္ဒိသုတ်၊ မှတ်သားဘွယ်ပါထာမျှားပါ၏။ ။အဂ္ဂပ္ပသာဒသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၄၊ ဌ–၂၆ဂ၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာမျှား၊သတ္တဝါမျှားတွင် ဘုရားရှင်၊ တရားမျှားတွင်နိဗ္ဗာန်၊ သံဃာမျှားတွင် အရိယာသံဃာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောကြား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁ဂ၊၁၂၂၊ ဌ–၂၃၁၊ ဤအညွှန်းမျှားပါရှိ၏။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၃၊ ဂါထာမျှား။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁၊ ပါ–ပ–အုပ်–ဌ၆။ ။သက္ကသုတ်–သံ။ ။ နန္ဒကလိစ္ဆဝိသုတ်....သံ။ ။ပသန္နစိတ္တသုတ်....ဣတိ၊ (ဆိုင်ရာအကွာရာခဏ်းတွင် ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ)။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ၃၂၃၊ ကြည်ညိုရကျိုး ဝတ္ထုမျှားကို အမည်မျှပြဆိုထား၏။ ။ခရီးသွားခါနီးတွင် ရတနာ

သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သွားမှုကြောင့် ရှေ့ဌေးကျောက်သံ ပတ္တမြား စသော ရတနာများရကြသော ကုန်သည်များ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၆၈။ ဋီ–စ–အုပ်–၃၅၀။ ။ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုသာ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ လွတ်နိုင်ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ အဂ္ဂိဒတ္တပြာဟ္မဏ ရသေ့ဝတ္ထု။ ။ဣတိ–ဋီ–၄၊ အညွှန်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိမြင်ရမည်။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၁၃။ ။ဒီဃ–၁–ဋီ–၂၀၈။ ။ရတနာသုံးပါး၏ အမည်ကို ကြားကာမျှပိတိဖြစ်ခါမျှဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပ်တကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက် မြတ်ကြောင်းဂါထာများ၊ ဒီဃ–၁–ဋီ–၅၄၊ ။ဣတိ–ဋီ–၂၇၁၊ ၂၊၄၊ အညွှန်း။ ။ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကို တကယ်ယုံကြည်မြတ်နိုးလျှင် မြစ်စသည်ကို ကူးရာ၌ လှေဖောင်စသည်ကို ရှာဖွေရန်မလိုတော့ကြောင်း နမူနာ၊ မဟာကပ္ပိနမင်း ဝတ္ထုတိုင်း၌ရှိ၏။ ဇာတက–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၀၁။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၂၂။ ။အံ–၁–ဋီ–၂၄၈၊ ၉။ ။ရတနာသုံးပါးကို မြတ်နိုးမှုမရှိခြင်း၊ ရှိခြင်း၌ အပြစ်, အကျိုးကို ပြသော ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၉၆၊ ၉၇၊ ၂၉၉။

ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုလှသော အဿပုရနိဂုံးရှိ လူများအကြောင်း၊ နမူနာယူစရာကောင်းလှ၏၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၁၂။ ။ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသူတို့ သိထိုက်လှသော ဓမ္မစေတိယသုတ်၊ ၂–ပါ–၃၂၀၊ ဋီ–၂၄၀။ ။ရတနာသုံးပါး၌ မရှိသေပုံ အခြင်းအရာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၃–ပါ–၃၄၊ ဋီ–၂၇။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော သတင်းစကားကို နိမ့်ရာအရပ်မှနေ၍ နာယူကြပုံ ရှေးကအစဉ်အလာ၊ (ဘုရားရှင်ထံမှ သာဝင်းစကားကို ဝဏ္ဏလိတေရ် နာယူပုံ)၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၀၊ ဋီ–၂၈၈။ ။ရတနာသုံးပါးဖြစ်ထွန်းသည်ကို သတင်းကြားရန် အမြဲတန်းကင်းထောက် စုံစမ်းခိုင်းထားသော မဟာကပ္ပိနမင်း၊ ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၅၄။ ။ရတနာသုံးပါးကို ရယ်မြူးလိုသာဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သင့်စေ·ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၂–ပါ–၂၅၈၊ ဋီ–၁၆၇။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော အခမ်းအနား၌ ကျင်းပပုံ, သိဆိုပုံ,နမူနာယူစရာ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၇၊ ဋီ–၁၃၊၁၆။

ရတနစက်မနကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၂၉၉·မှ ၃၀၆·အထိ၊ ဋီ–၆·မှ ၈၄·အထိ၊ သာကီဝင်တို့အား ဗုဒ္ဓဝံသကို ဟောကြားတော်မူစဉ်အခါဖန်ဆင်းထားသော စကြဝဠာကို ဖွင့်ပြခဏ်းအကျယ်။

ရတ္တညူပဋ္ဌာန်ကို အရကောက်ပြပုံ။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၄၈။ ။ပဏ်–၂–ဋီ–၁၁၀၊ ပါ–၁၀၉။

ရထားပျ-မျိုး။ ။(ယောဓရထ စစ်တိုက်ရထား၊ အလက်ာရရထ **အလှစီးသော** ရထား)၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ ပါ–၂၃၂။ ။ဂင်း ၂-မျိုးပြုလုပ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ–သံ၊ဌ၊၁၅၆၊ ပါ–၄။

ရုသအမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။(အတ္ထရုသ၊ ဓမ္မရုသ၊ ဝိမုတ္တိရုသ စသည်) သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၃၀၁။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၈၀၊ ဌ၊ပ–အုပ်–၁၈၃။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၁၊ဌ၊ ၂၃၁။ ။အရကောက်ပြုပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၃၈၊ ဌ–၃၈၀၊

ဖိုလ်လေးပါးသည်....အတ္ထရုသမည်၏။
မဂ်လေးပါးသည်....ဓမ္မရုသမည်၏။
နိဗ္ဗာန်သည်....ဝိမုတ္တိရုသမည်၏။
မူလရုသ စသည့်ရုသ ၆-ပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ စူဠနိ–ပါ–၁၃၂၊ ဂင်းရုသ ၆-ပါးဌ် မလျှပ်ပေါ်ရန် ဟောထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၈၄၊ ၂၈၇၊ ဌ–၂၉၉။

ရုသတဏှာ ပျက်စီးရာ။ ။ရုသတဏှာ ကြောက်စံရာကောင်းလှ၏၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၉။ ။ရုသတဏှာရှိသူတို့ သတိမူစရာစကား၊ မဟာနိ–ပါ–၁၈၅၊ ဌ–၃၀၀။ ။ရုသတဏှာပျက်စီးရာသော အကြောင်းများ၊ ဝါတမိဂ-ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။ ။ဂေါခေါဇာတက၊ ပါ–၃၂၊ဌ–၅၀၆။ ။သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတက၊ပါ– ၂၄၅၊ဌ–စ–အုပ်–၁၆၇။ ။ ပါ–၃၆၀၊ဌ–မ–အုပ်–၉၊ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၂၊ဌ–မ–အုပ်–၅၀၀၊ ဇာတ်တူ သားစား၍ ပျက်စီးကြရပုံ၊ (ဇာတက ၈-ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)၊ ရဟန်း ပြုရန် စိတ်ခတ်ပြင်းထန်လှသော သေဌေးသား၊မှာ (၇) ရက်တိုင်တိုင် ထမင်းမစားဘဲ နေခြင်းကြောင့် မိဘတို့ကရဟန်းပြုခွင့် ပေးရပုံ၊ ရဟန်း ပြုပြီးနောက် ပြည့်တန်ဆာမက ရုသတဏှာဖြင့် ဖြားယောင်းသောကြောင့် လူထွက်သွားပုံဟောသော ဝါတမ်ဂဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၀၅။

ရုသဂုဏ်ဟာ လက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၃၅၊ဌ–၁၁၉၊ သူတပါးကိုမည်း ဆဲခဲ့သောကြောင့် အရုသာများကို ကောင်းစွာဆောင်ယူနိုင်သော အကြော ပေါင်း(၇၀၀၀) ရှိတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

ရုသတဏှာ နှိပ်ကွပ်ပါ။ ။ရုသဘဏှာကို ငြိမ်းစေရန် နည်းပေးဟောထားသော ပုဏ္ဏမံသူပမသုတ်၊(အမြှောက်မှုပြခြင်း)၊ထေရ–ပါ– ၂၀၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၅။ ။

ပုတ္တမံသူပမသုတ်၊နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–၉၄၊မူရင်း၊ (အာဟာရတဏှာကို ပယ်နိုင်ရန်အခက်ဦးလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရသ တဏှာကို နှိပ်ကွပ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသောဗာရာဏသီမင်း၊အပ–ပါ၊ပ—အုပ်–၁၁၊၁၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂၊၂၁၂။သုတ္တ—ပါ–၂၇၆၊ ဋ္ဌ–ပအုပ်–၇၃။။ပါ–၂၇၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊၁၀၆။

ရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲ ထိုသူချမ်းသာမြဲ။ ။နိဒါန်—ဋ္ဌ–၉၉၊ ၁၀၀။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ—ပ—အုပ်–၅၀၂၊ ဆုံးမသောဂါထာ။ ။ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–ပ—အုပ်–၁၅၃၊ဋ္ဌ—တ—အုပ်–၂၉၅။ ။ရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲ ထိုသူ ချီးမွမ်းခံရမြဲ၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်—၁၄၇၊ဝေရဉ္ဇာပြည်တွင်ဆွမ်းမရမှန့်ဧပ်၍ ဖင့်ပြထားပုံ။ သုတ္တ–ပါ—၃၀၀၊ဋ္ဌ–ပ—အုပ်—၁၇၂။ ။(သန္တုဋ္ဌိဏော်ဦးလည်းရှိ၏)။ ။ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲ စားသောက်ကြ,သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အမှင်တို့ကိုမြင်၍ အားတက်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ–ပါ—ပ—အုပ်–၁၁၊အုပ်–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။

ရသေ့ ၈-မျိုး။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ—ပ– အုပ်–၃၁၀။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၉၄၊ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ၂၄၁၊ စတုအပါယမုခကထား၊သာသနာတော်တွင်းခ္ခ ရသေ့ဝတ်ဖြင့် နေထိုင်သူမှာ သာသနာတော်ကို ဖျက်ဆီးသူဖြစ်ကြောင်း တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ရသေ့ ပရိဗိုဇ်-အာဇီဝက စသည်တို့ သုံးမျိုးသော ရည်ရွယ်ချက် အသီးသီးရှိကြပုံ ပြဆိုခဏ်း၊သဠာ–သံ— ပါ–၅၁၈၊ဋ္ဌ—၁၄၅၊ ၆၊ရာသိယ သုတ်။

၁။ သပုတ္တဘရိယရသေ့....ပစ္စည်းဥစ္စာများစုဆောင်း၍သား, သမီး, မယား နှင့်နေသော ရသေ့မျိုး။

၂။ ဥဉ္ဆာစရိယရသေ့....ကောက်သင်း ကောက်စားသော ရသေ့မျိုး။

၃။ အနဂ္ဂိပက္ကိကရသေ့.... ဆန်စသည်ကို အလှူခံ၍ ချက်စားသော ရသေ့မျိုး။

၄။ အသာမပါဟရသေ့....ဆွမ်းကျက်ကို ခံစားသော ရသေ့မျိုး။

၅။ အသွမ္ဘဋ္ဌိကရသေ့.... သစ်ခေါက်, သစ်ခွံခွါ၍ ထောင်းထုစားသော ရသေ့ မျိုး။

၆။ ဒန္တဝက္ကလိကရသေ့....မိမိသွားဖြင့်သာ ကိုက်ခွာ၍ စားသော ရသေ့ မျိုး။

၇။ ပဝတ္တိဖလတောဇနရသေ့... သစ်သီးစသည်မျှားကို ချေဆွတ်၍ စားသော ရသေ့မျိုး။

၈။ ပဏ္ဍုပလာသိကရသေ့...အလိုလျောက် ကြွေကျလာသော အပင်အသီး တို့ကိုသာ စားသောရသေ့မျိုး။

ရသေ့တို့ တောင့်တနှုန်းရာ။ ။သံဃသနာပဋ္ဌာ ဖြစ်သော ရသေ့ပရိပိုဒ်တို့မှာ နေ၀သည်နှာသည်ယဘာနတို့, အသည်ဆတ်ဘုံတို့ကို မြေ၏ဟူ၍ လည်း ကောင်းဘ၀မှ လွတ်မြောက်ရာဟူ၍ လည်းကောင်းယူမှား သားကြပြီးလျှင် ဘ၀သမ္ဘတ္တိကိုသာ လိုလားတောင့်တတတ်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၂။ ပါ–၂၆၇။ ပေတ–ဌ–၁၅၅၊ပါ–၁၆၆။

ရသေ့ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်း ပျက်စီးကြရပုံမျှား။ ။ရသေ့ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်း တိုင်းပြည်နှင့်တကွ ပျက်စီးကြသော မင်းမျှား၀တ္ထု။ ၄-၀တ္ထု ပဏ်–၂–ပါ–၄၁၊ဌ–၄၂။ ။အပ–ပါ–ပအုပ်– ၅၀၊ဌ–ပ–အုပ်– ၃၂၇။ ဒဏ္ဍကီမင်း၊ နာဠိကေရမင်း၊ ကလာဗုမင်း၊ အဇုန်မင်းတို့၏ လားရာ ဂတိကို ဖေပြပုံ၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၈၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၅၁။ ။ ငရဲခံခံရတတ်ကြောင်း ပါ–၆၀၊ဌ–၂၈၃။ ။ငရဲကြီး၈-ထပ်၌ ခံရသည်ကမျှားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ—၂၉၀။ ။ကိသ၀စ္ဆရသေ့ကို ပြစ်မှားခြင်း လက်နက်မိုးကြီးရွာချပုံ၊ ဇာတက–ဌ–မ–အုပ်–၁၄၁၊၁၅၂၊ ၃။ ။နတ်တို့ကလည်း အမျက်ထွက်ကြကြောင်း၊ မာတင်ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ –ဌ–စအုပ်–၃၈၄၊ ၃၉၀။ ။ဌ–မ–အုပ်–၄၄၂။ ပြာပူမိုးရွာချမှုကြောင့် မဇ္ဈတိုင်း ပျက်စီးရပုံ၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၉၀။ ။ဒဏ္ဍကီပြည်၊ ကာလင်ဂရုဇ်တိုင်း၊ မာတင်မြို့၊ သုံးပြည်ထောင် ပျက်စီးရပုံ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၂။

ရသေ့တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ရသေ့တို့ အသွင်အပြင်နှင့် ပရိက္ခရာ မျှား၊ အ၀ပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၊၁၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။ ရှေးကရသေ့ကောင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်မျှားကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၆၇၊၈၊ဌ–၂၄၅။ ။အဘိ–၁–ဌ–၃၉၊ ၄၀။ ။ရသေ့အသွင်, နိဂဏ္ဌတို့ အသွင်ပြင် ကောသလမင်းကြီးက သူလျှိုမျှားစေလွှတ် ထားပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၃၀၁။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၉၊ ဌ–၁၃၂။ ။ရသေ့တို့ မင်းထံလာဘ်ဆိုးချခြင်းရာလုကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ-သံ–ဌ–၃၁၄။ ။ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၇၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၆၊ဘရုဇာတက။ ။ရသေ့တို့ အသူရိန်နတ်မင်းထံ အဘယဒါန အလှူခံခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–

၂၂၇၊ဌ–၃၁ဖ။ ။အဂ္ဂပုတ္တ ကမ္မဝါဒီ ရသေ့တို့မှာ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ်ဖြင့် အတိတ်က ကမ္ဘာ ၄၀၊ အနာဂတ်ကမ္ဘာ ၄၀၊ ဆင်ခြင် အောက်မေ့နိုင်ကြကြောင်း၊ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–ဖ၆။ ။ရသေ့ဝတ်ဖြင့် စီးပွားရှာနေသည်ကို သောမနဿမင်းသားက ကဲ့ရဲ့သော ဂါထာများ၊ စရိယာ–ပါ–၄၀၇၊ဇ၊ဌ–၁၇၁၊၄။ ။(သောမနဿ ဇာတက-ဌ်လည်းရှိ၏)။ ရသေ့ရဟန်း အသွင်ကိုရှေးခေတ် လူတို့ကလည်း ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြ၍ ပြောဆိုသော စကားကိုလည်း ယုံကြည်တတ်ကြကြောင်း၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၃ဖ၊၁၃၄။ ။

ကန္ဓာဝအရှင်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော်များ။ ။ဂုဏ် ၁၀-ပါး၊ခုဒ္ဒက–ပါ–၃–ဌ–၂၄။ အကျယ်ဟောထားသော မုနိသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀ဇ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄၊ ၂ဖ၅။ ။ပုရာဘေဒသုတ်၊ ပါ–၄၁၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂ဖ၃။မဟာနိ–ပါ–၇၄၊ ၁၀၂၊ဌ–၂၀ဇ၊၂၂၃။ပါ–၁၅၅၊၃၄၄။ဌ–၂၇၁၊ ၃၇၄။ပုရာဘေဒသုတ်၊ ပါ–၁ဖ၁၊ဌ–၂၇၃။တာဒိဂုဏ် ၅-ပါး၊ပါ–၈၈၊ဌ–၂၁၂၊ (တာဒိဂုဏ် ၅-ပါး၊ တ-ခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ပဋ္ဌာန်ကာယခဏ်းဌ်ရှိ၏)။ ။ အံ–ဖ–ပါ–၃၃၃၊ ဌ–၁၂ဖ၊ မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်းချီးကျူးထားသော ဂါထာများ။ ။မာန ဇ-မျိုးလုံး အကုန်ပယ်ထားကြောင်း၊ ခေမသုတ်၊ အံ–ဖ–ပါ–၃၁၅၊ဌ–၁၁၇။ ။ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂအကုန်၊ ချီးကျူးထားသော ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဇ၃-မှ ၄၅၄-အထိ။ ။အာရုံ ဖ-ပါး ကြောင့် မထုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဂါထာများ၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၇၁၊ ဌ–၃ဖ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၂၄။ ။အဘိ–၅–ပါ–၇၇။ ။အရဟတ္တ ဖလသမာဓိကို ဟောသော အာနန္ဒသုတ်၊ အံ–ဇ–ပါ–၂၂၄၊ဌ–၂၇ဇ။ ။ ပဟီနကိလေသာ စ ဘယံနာမ နှင့်ဆိုအံ–ဂ–ဌ–၂၅၀။ ။ပညာသုတ်၊ အံ–ဇ–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၇၅။ ။သီလာယူပမသုတ်၊ ပါ–၂၀၃၊ဌ–၂၇၅။ ရဟန္တာအရှင်တို့ နှလုံးသွင်းပုံ ဖ-မျိုး၊ ဝိ–၃–ပါ–၂၇၀၊ဌ–၃ဖ၅။ ။ အရဟတ္တံ ပတ္တတော ပဌာယ ပန အရိယာ မဗ္ဗတ္တာဝဟောန္တိ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဖ၅။ ။နိက္ကိလေသာနံ မတသရိရမ္မိ ဒဠ္ဍန်ံ နဟောတိ၊ အာမဂန္ဓသုတ်၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၃။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့မှာပစ္စည်းနှင့် စပ်သောစကားကို မပြောဆိုကြတော့ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၇။ ရဟန္တာအရှင်တို့မှာ စိတ်မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဥပမာဖြင့်ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၇။ ။ရဟန္တာ အရှင်တို့မှာ တွေ့ဝေခြင်း၊ မေ့လျော့ခြင်း မရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ခီဏာသဝ သတိသမ္မောသပဉ္ဇ၊ ပါ–၂၅၇။

ရဟန္တာအရှင်များကိုခဲ့ပြပုံ။ ။၂-မျိုး၊ (စျာနလာဘီ၊ သုက္ခဝိပဿက)၊ ပဏ်–၃–ဌ–၄၄၊ ပါ–၅၁။ (သတတဝိဟာရီ၊ နောသတတဝိဟာရီ)၊ဌ–၄ဖ–

ပါ–၅၅။ ။၅-မျိုး၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၅၄၅၊ (သဒ္ဓါတ္တရာ၊ ဝိရိယုတ္တရာ၊ သတုတ္တရာ၊ သမာဓုတ္တရာ၊ ပညုတ္တရာ)။ ။တနည်း ပါရမီပပ္ပတ္တ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ၊ ဆဠဘိညာ၊ တေဝိဇ္ဇ၊ သုက္ခဝိပဿက။ ။ရဟန္တာ အရှင်ပေါင်း ၁၂၀၀-ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ဌ–၅၄၆။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် ၉-မျိုး ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၁၀၉၊၁၉၀။

ရဟန္တာအရှင်တို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ စိတ်ထားပုံ။ ။သဂါထာ–သံ–၁၁၆။ ။

နာဘိနန္ဒာမိ မရဏံ၊ နာဘိနန္ဒါမိ ဇီဝိတံ။
ကာလဉ္စ ပဋိကင်္ခါမိ၊ နိဗ္ဗိသံ ဘတကော ယထာတိ။

ထေရ–ပါ–၃၁၃၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ပါ– ၃၄၅၊ဌ–၄၀၃။ပါ– ၂၅၈၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၇၊ပါ–၃၀၇၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၇။ သုတ္တ–ဌ–ဒု–၁၅၁။ ဥဒါန–ဌ–၁၅၀၊၃၈၈။အုပ်–ဣတိ–ဌ–၂၃၂။မိလိန္ဒ– ပါ–၄၅။နေတ္တိ–ဌ– ၈၄။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၉၉။

ရဟန္တာအရှင်တို့သေခြင်းကို မကြောက်လန့်ကြကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ မဟာနိ–ဌ–၃၀၅။ ။အဇိတတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၂၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၁။ ။ ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၁၄၈။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဌ–၄၀၂။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၀၄။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၈၊ ၄၁၆၊ ၄၅၂။ ။ ဥဒါန–ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၂၄၅။

ရဟန္တာအရှင်တို့ မလွန်ကျူးသောအရာများ။ ။သုတဝါသုတ်၊ သဇ္ဈသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၁၇၇၊ ၈၊ ဌ–၂၆၅။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၂။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၄၁၀။ ။လက်နက်ကို စွန့်ပယ်ထားကြောင်း၊ ၄၁၆။ ။ဖရုသဝါစာကို လည်း ပယ်စွန့်ထားကြောင်း၊ ၄၂၀၊ ဝါသနာကိုမူ မစွန့်ပယ်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားတော်။ ။ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂအကုန်၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၃–မှ–၄၅၄–အထိ။ ။ကာမဂုဏ်မခံစားတော့ကြောင်း၊ အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၃။ ။ မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကိုလည်း မဂ်ဖြင့်ပယ်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဥဒါန–ဌ–၁၅၀။ ။သိက္ခာပုဒ်များကိုလည်း အသက်နှင့်လဲ၍ စောင့်ရှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၀၊ ပါ–၂၉၃။ ။ခီဏာသဝေါ တာဝ လောကဝဋ္ဋံ နာပဇ္ဇတိ၊ ပဏ္ဍိတ္တိဝဋ္ဋမေဝ အာပဇ္ဇတိ၊ အံ–၃–ဌ–၂၁၆၊ ပါ–၂၃၄။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၁၂၅။ ။ခီဏာသဝ အဘဗ္ဗဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၉၆။ ။အာရုံ ၆-ပါးဌ၌ သောမနဿ ဒေါမနဿ မဖြစ်တော့ဘဲ ဥပေက္ခာသာ ဖြစ်တော့ကြောင်း၊ အံ–၄–ပါ–၅၁၉၊ ဌ–၃၆၈။ ။ တုဝဋ္ဋကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၃။ ။ရဟန္တာဖြစ်ရန်

ကျင့်စဉ်ကိုလည်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ ဋ–၃၂၆။ ။ စေတသိကဒုက္ခလည်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၀၃။ ။ ဥဒါန–ဋ–၁၄၀၊ ပါ–၁၀၀။ ။ထေရ–ပါ–၃၂၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။ မိလိန္ဒ ပါ–၄၄။ ။ဒကာ-ဒကာမ-ပစ္စည်းခ်ီလည်း မကပ်ငြိတော့ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၀၅။ ။ပစ္စယသံယုတ္တကထာကိုလည်း မပြောဆိုတော့ ကြောင်း၊ ၃၀၈။ ။ဆီ-ဆန်-စသည်ကို သိုမှီးရှိပင် မသုံးဆောင်တော့ ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂–ဋ–၁၆၂၊ ပါ–၁၉၂၊ အခြားဂိုလာန စသည်တို့အတွက်ကား သိုမှီးထားသေး၏။ ။(မဂ်ပယ်သော ကိလေသာ အခဏ်းခ်ီလည်းကောင်း၊ အရိယာခဏ်းခ်ီလည်းကောင်း တဲ့လျက်ပြထား တတ်၏)။

ရဟန္တာ ဟုတ်,မဟုတ် စိစစ်ရန်။ ။ညွှန်ကြားချက်များ၊ စိစစ်ရန် အချက်ကြီး ၆-ချက် ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ္တ၊ ပဏ်–၃–ပါ–၇၉၊ ဋ–၆၂၊ ဋ–ခ် ခေတ်သစ်နည်းဖြင့် စမ်းသပ်ရန်လည်း ညွှန်ပြထား၏။ ။ ဋ–၄၄။ ။မိမိကိုယ်ကို ရဟန္တာဟုအထင်ရှိနေသော မဟာနာဂမထေရ်ကို တပည့်ဓမ္မဒိန္နထေရ်ကလာ၍ သတိပေးခဏ်း၊ အဓိမာန နိဒ္ဒေသ၊ အာဘိ–၂–ဋ–၄၇၀၊ ပါ–၃၇၀။ ။ရဟန္တာမဟုတ်ပါဘဲလျက် ရဟန္တာဟုထင် အောင် ကြံဖန်လိမ်နေကြသော အိုးစရည်းရဟန္တာနှင့် သစ်မြစ်ပျဉ်း ရဟန္တာ ၂-ဦးဝတ္ထု၊ ဋ–၄၅၇၊ ပါ–၃၆၄။ ။ကြောက်လန့်ခြင်းရှိ, မရှိဖြင့် အကဲခတ်ပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၇၀၊ ၂၇၁၊ မဟာနာဂမထေရ်ကြီးပင်တည်း။ ။ ဝိ–၁–ဋ–အုပ်–၇၃။ ။သင်္ဂဟ–ဋ–၃၁၇၊ အကဲခတ်နည်းများ။

ရဟန္တာအရှင်တို့ စိတ်သဘောထား။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့၏ နှလုံးသွင်း ၆-မျိုး၊ အံ–၆–ပါ–၃၃၁၊ ဋ–၁၂၅၊ သောဏသုတ်၊ [1]နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တာ၊ [2]ပဝိဝေ-ကာဓိမုတ္တာ၊ [3]အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တာ၊ [4]တဏှာက္ခယာဓိမုတ္တာ၊ [5]ဥပါဒါနက္ခယာဓိ-မုတ္တာ၊ [6]အသမ္မောဟာဓိမုတ္တာ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၇၀၊ ဋ–၃၆၅။ ။ရင်းတို့၏ အလေ့အကျင့်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ ၅၃၊ ဋ–၁၆၈–မှ–၁၂၄–အထိ။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့ နေထိုင်ခြင်းသုံးမျိုး၊ ([1]သုညတဝိဟာရ၊ [2]အနိမိတ္တဝိဟာရ၊ [3]အပ္ပဏိဟိတဝိဟာရ)၊ ပဋ္ဌိသံ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၄၉၊ ပါ–၆၀။ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးကာစဉ် ငါသိသောတရားကို အလုံးစုံသော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာတို့ လျှင်မြန်စွာသိကြပါစေ–ဟူသော စိတ်ထား ဖြစ်ပေါ်လာ ခြင်း။ အရဟတ္တဖိုလ်ရကြောင်းကို အခြားသူတို့အား မပြောကြားလိုခြင်း၊ ဤအခြင်းအရာနှစ်ပါး ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ကြောင်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ–၆၉။ ။မိလိန္ဒမင်းကြီးက အရှင်နာဂသေနမထေရ်အား ရဟန္တာလော–ဟု

မေးရာ၊ ဟုတ်ကြောင်းတိုက်ရိုက်မဖြေကြားဘဲ သွယ်ဝိုက်၍ ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၁၊ ၄၈။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့မှာ အကြောင်းမရှိဘဲ ပြုံးတော်မမူကြကြောင်း၊ ဝိ—၁—၆—ဒု—အုပ်—၉၆။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့မှာ ကဲ့ရဲ့သူတို့ အပြစ်ဖြစ်မည်ကို ဃနားတော်မူသောကြောင့် ပရူပဝါဒဘေးကို စောင့်ရှောက်တော်မူကြကြောင်း၊ ပဏ်—၁—၆—ဒု—အုပ်—၂၈၃။ ။ဓမ္မသေနာပတိသာဒိသဿာပိ ခီဏာသဝဿ မနောဒ္ဓါရေ သဉ္ဇပါရမ္ဘဝသေန မနောဒုစ္စရိတံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဧဝ—ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ—၃—၆—၁၇၅၊ (ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနဝသေန မနောဒ္ဓါရေ ရူပိယပွဋ္ဌိဂ္ဂါဟကာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ) ဤစကားနှင့်စပ်၍ ဖွင့်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့ လောကဝေါဟာရသုံးစွဲတော်မူကြပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၊ ၆—၅၀။ ။

ရဟန္တာအရှင်တို့ မဆိတ်သုဉ်းကြောင်း။ ။ဒီဃ—၂—ပါ—၁၂၅၊ ၆—၁၈၁၊ ဣမေ စ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခူ သမ္မာ ဝိဟရေယ္ယုံ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿာတိ။ ။အံ—၁—၆—၂၂၊ အညွန်း။

ရဟန္တာအရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို ပုထုဇဉ်တို့ မသိနိုင်ကြကြောင်း။ ။ကတမော-ဒကတိဿသုတ်၊ သဂါထာ သံ—ပါ—၁၅၀၊ ၆—၁၉၇၊ ကောကာလိကသုတ်၊ ပါ—၁၅၀၊ ၆—၁၉၆။ ။ဥဒါန—ပါ—၁၅၆၊ ၆—၃၀၁။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့၏ သီလ, သမာဓိ, ပညာကို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ချင်းသာ သိနိုင်ကြောင်း၊ ပုထုဇဉ်ကမူ မသိနိုင်ကြကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ ပါ—၁၁၁၊ ၆—၂၂၆။ ။ဒါရုကမ္မိကသုတ်၊ အံ—၆—ပါ—၃၄၃၊ ၆—၁၃၁။

ရဟန္တာအရှင်တို့ အိပ်စက်နေကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ပဏ်—၁—၆—ဒု—အုပ်—၁၉၄၊ ပါ—၃၁၆။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၉၉၊ ၆—၂၆၃၊ ဥပဋ္ဌာနသုတ်။ ။အဘိ—၁—၆—၄၀၉၊ ပါ—၂၃၃။

ရဟန္တာအရှင်တို့ အိပ်မက် မမက်တော့ကြောင်း။ ။မဟာနိ—၆—၃၆၅။ ။ဝိ—၁—၆—ဒု—အုပ်—၁၀၀။ ။အဘိ ၂—၆—၃၉၀။ ။အံ—၅—၆—၂၂၊ ပါ—၂၀၉။ ။သုတ်လွတ်မှုလည်း မရှိတော့ကြောင်း၊ ဝိ—၃—ပါ—၄၀၉၊ ၆—၄၁၀။ ။သုတ်လည်းမရှိ၊ လွတ်လည်း မလွတ်တော့ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း၊ ပရူပဟာရကထာ၊ အဘိ—၅—ပါ—၁၂၃၊ ၆—၁၆၀။

ရဟန္တာသီတင်းသုံး၊ ရှင်ပြုံးဖွယ်ပါ၊ ထိုနေရာ။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့ နေထိုင်သော နေရာမှာ မွေ့လျော်ဖွယ်သာ ဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ အပ—၆—ဒု—အုပ်—၂၅၂။ ။ထေရ—ပါ—၃၄၄၊ ၆—ဒု—အုပ်—၄၀၀။ ။အံ—၁—၆—

၁၈၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၀။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၆၆။ ။ဇာမဏေယျက သုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၃၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂။

ရဟန္တာအရှင်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခြင်းနှင့်စပ်၍ မေးမြေးတားပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၈။ ။ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်များ ရဟန္တာဖြစ်နိုင်, မဖြစ်နိုင် မေးလျှောက်၍ ဖြေထားသောမဟာဝစ္ဆသုတ်၊ပါ–၁၅၆၊ဋ္ဌ–၁၃၉။ ။ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ၇-ပါး၊ နိုဒ္ဒသဝတ္ထု၊ (နိ–ခန်းဦး ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန္တာတို့ အကျင့်နှင့် တံတွေ့တိုအကျင့်ကို ခဲခြားဟောထားသော ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်၊ (ဒု–ခန်းဦး ရေးခဲ့ပြီ)။ ။အာရဟတ္တဖိုလ်ရရန် ကျင့်စဉ်ကိုဟောထားသော တုဝဋ္ဌကသုတ်၊ (တု-ခန်းဦးရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သော်ပင် ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားလိုသော် သန်ရှုပေကွာဉာဏ်ကို သုံးသပ်ရုံသေးကြောင်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၆၃၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅ ။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို နတ်တို့က ဖောက်ထွင်းခဲ့ မမြင်နိုင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၇၀၊ ပါ–၁၁၅။ ။ ရဟန္တာဖြစ်သော လူနှင့်နတ်တို့အတွက် ဖြေရှင်းထားသော ပဉ္စာဗျာကရဏ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–၉၇။ ။ရဟန္တာအရှင်တို့က လက်ဖျောက်တီး၍ နှင်ထုတ်လျှင် နတ်များပင် မနေနိုင်ကြကြောင်း၊ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၅၆။ ။ဓမ္ဓ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၊ ရဟန္တာအရှင်တို့ကို မြင်ရကြားရရုံမျှနှင့်ပင် ကျေးဇူးများလှကြောင်း ဟောထားသော သမ္ဘဒ္ဒသုတ်၊ ဣတိ။ ။ ရဟန္တာသာမဏေတို့က ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့အပေါ် ၅တ်ကြီး၀တ်ယမ် ပြုကြရသည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ လူ၀တ်နှင့် ရဟန္တာဖြစ်လျှင် ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၃၆။ အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၆၆။

ရဟန္တာ ၇-ဦးတို့၏ မယ်တော်။ ။သတ္တန့် အရဟန္တာနှံ မဘာ-ဉ် သတ္တန့် အရကား အမျှင်သာရှိပုတ္တရာ၊ အရှင်ဥပသေန၊ အရှင်စုန္ဒ၊ အရှင်ရေဝတ–သားလေးယောက်၊ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသူပစာလာ ဘိက္ခုနီ သမီးသုံးယောက်၊ ပေါင်း ၇-ယောက်ဖြစ်၏၊ ဤ ၇-ဦးတို့၏ မယ်တော်မှာ ရှုပသာရိပုဏ္ဏားမကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၄၆၊ပါ–၁၃၉။

ရဟန္တာအဖြစ်များသော ဆဆက္ကသုတ်။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၃၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၄၅၊ နေထုပေါင်း ၆၀-တွင် တစ်နေရာ တစ်နေရာ၌ ရဟန္တာပေါင်း ၆၀-စီ ဖြစ်ကြောင်း၊ ၆၀×၆၀=၃၆၀၀+၁၀၀၀=၄၆၀၀-ရဟန္တာ ရဟန်းတော်ပေါင်း၊ နတ်များကား မရေမတွက်နိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။

ရဟန်းတို့ ဆင်ခြင်ရန် မှတ်သားရန် အချက်များ။ ။ရဟန်းတို့ တစ်နေ့လျှင် တစ်ကြိမ်မျှ အနည်းဆုံး ဆင်ခြင်ထိုက်လှသော အနုမာနသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၁၃၂။ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၀။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၂၅၊ ဌ–၃၁၃၊ ပဗ္ဗဇိတ အဘိဏှသုတ်၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် ဒေလွန်ကောင်းလှ၏။

ရဟန်းတို့အမြဲဆင်ခြင်အပ်သော အရာ ၁၀-မျိုး

၁။ လူတို့နှင့် အသွင်အပြင် အသုံးအဆောင် မတူသည်ကိုလည်းကောင်း။

၂။ သူတစ်ပါးကိုမှီ၍ အသက်မွေးရသည်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၃။ လူတို့နှင့် သွားလာခြင်းစသည်၌ မတူသည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။

၄။ မိမိကိုယ်ကိုပြန်၍ သီလပျက်စီးသလောဟူ၍လည်းကောင်း။

၅။ မိမိအပေါ်၌ သီတင်းသုံးဖော်တို့က သီလပျက်သည်ဟု မစွပ်စွဲပါသလော ဟူ၍လည်းကောင်း။

၆။ နာနာဘာဝ (ရှင်ကွဲ)၊ ဝိနာဘာဝ (သေကွဲ)ကိုလည်းကောင်း။

၇။ ကမ္မဿကာ ကမ္မဒါယာဒါ စသည်ကိုလည်းကောင်း။

၈။ ကုန်လွန်သွားသော အချိန်များမှာ အကျိုးရှိ မရှိကိုလည်းကောင်း။

၉။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ပါသလော ဟူ၍လည်းကောင်း။

၁၀။ သေခါနီး၌ သီတင်းသုံးဖော်တို့က မဂ်ဖိုလ်ရပါသလောဟု မေးခဲ့လျှင် ရှင်လန်းစွာ ဖြေကြားနိုင်အံ့လော–ဟူသည်ကို လည်းကောင်း။ (ဤ-၁၈–ချက်ကို အမြဲဆင်ခြင်ရမည်ဟူလို) သာရဏီယသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၀၅၊ ဌ–၂၅။

မမေ့အပ်သော အရာ ၃-မျိုး

၁။ ရဟန်းဖြစ်ရာ နေရပ် သီမ် အချိန်ကာလ။

၂။ သောတာပန်ဖြစ်ရာ နေရပ် အချိန်ကာလ။

၃။ ရဟန္တာဖြစ်ရာ နေရပ် အချိန်ကာလ။

သာရဏီယ တရားများ၊ အံ–၆–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၈၉။ ။မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှသော အနက်ဏသုတ်၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၂။ ။ မှတ်သားထိုက်လှသော အနာဂတဘယသုတ်၊ (ဒု–ဝ–စ)၊ အံ–၅–ပါ–

၉၀–မှ ၉၆-အထိ၊ ဌ–၃၆၊ ၃၇။ ။ရဟန်းတို့ တမလွန်ဘဝ၌ မပြုပင်ရသော တရားများကို ဦးပေါင်းဟောထားသော ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁။ ။အံ–၄–ပါ–၃၄၈၊ ဌ–အပရိဟာနိယသုတ်။ ။ဖ–ပါ–၄၃၀၊ ဌ–၁၂၇၊ အာသဝသုတ်။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၈၊ ဂါထာများ။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၄။ ။ဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၃၊ ၃၇၄။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၈၊ အာသျင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏။ ။နိဒါန်–သံ–ဌ–၅၁၊ ၅၂။ ။ကလိင်္ဂရသုတ်–သံ–။ ။ကဋ္ဌဝိယသုတ်–အံ။ ။ နဂရောပမသုတ်၊...

ရဟန်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုနိုင်သော အင်္ဂါရပ်များ။ ။မဟာအဿပုရသုတ်၊... ပဏ်။ ။ဟိရိသြတ္တပနှင့် ပြည့်စုံမှ သမဏခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ စူဠအဿပုရသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅။ ။အဘိဇ္ဈာ စသော တရားယုတ်များကင်း၍ ပြဟ္မစိတ္တာရဖြင့် နေမှသာ သမဏခေါ်ကြောင်း။ ။သမဏပြာဟ္မဏသုတ်များ၊ သံ။ ။ဒုတိယသောဏသုတ်၊ သံ။ ။သာမညသုတ် (ပ-ဒု)၊ သံ။ ။ဇရေမရဏသုတ်၊ သံ။ ။ဘတ္တာဒကသုတ်၊ အံ။ ။(ဆိုင်ရာအကွာရာအခန်းမှာ ရှာဖွေကြည့်ရှုပါ)။ ။သမဏမည်ပုံ ပြောပြသောဂါထာများ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၂၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ရဟန်းတို့ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန် အချက်များ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၀၊ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။အတ္တန္တပသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၂၉၊ ဌ–၃၂၂။ ။ဥပါလိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၀၊ ၄၂၂။ ဌ–၃၃၂၊ ရဟန်းတို့ကျင့်ဝတ်ကို အကြည့်အစုံဟောထား၏။ ။မဟာအဿပုရသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၄၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၂၊ အကျယ်။ ။စူဠဒေဿပုရသုတ်၊ ဗဏ်–၁–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–၂၂၅။ ။သာရိပုတ္တနိဒ္ဒေသ၊မဟာနိ–ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃၈၆၊ အကျယ်။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၅၊ အရှင်သာရိပုတ္တရေထေရ် အကျယ်ဟောထား၏။ ။အရိယာရဟန်းတော်တို့ ကျင့်ဝတ်ကို ဟောထားသော ဓမ္မိကသုတ်၊ ပါ–၃၃၉၊ ဌ–၉၉။ ။ဒေဝဒဟသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၂၊ ဌ–မဖွင့်။ ။အံ–၃–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၈၆၊ ဒုတိယပါပဏိကသုတ်။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၈၊ ဂေါတမထေရ် ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၄၅၀၊ အသျင်မဟာကဿပထေရ် ဟောထား၏။ ။ကဿပသုတ်၊ သံ(ပ–ဒု–)၊ ဆုံးမသောဂါထာများ အချုပ်မှတ်သားဖွယ်။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ လက်,ခြေ,နှုတ်,စိတ်ကို စောင့်စည်း

အပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၀။ ။ဂါထာများ၊ ၂၁၂၊ ၂၆၁၊ ၃၆၁၊ ၃၆၂၊ ၃၆၄၊ ၃၇၃၊ ၃၇၈။ ။ရဟန်းတို့ကိုယ်တုင်းသို့ ကိလေသာရန်သူ မဝင်နိုင်ရန် ခံတပ် ၇-မျိုးကိုဟောသော နဂရေပမသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၇၉၊ ဌ–၁၈၃။ ။ရဟန်းတို့ ကျင့်အပ်သောတရားများ ၉-ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၉။ ။ရဟန်းတို့အကျင့်ဟုတ်–မဟုတ်ကိုပြဆိုခန်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၆၆၊ ၁၆၈၊ ဌ–၈၆ မှ-၉၃၊ အထိ။ ။ရဟန်းတို့လိုက်နာရန် အသျင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထားသောအချက် (၁၈)ချက်၊ ဂေါလိယာနိသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၁၂။ ။ဂဏကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ ၃–ပါ–၅၂၊ ဌ–၄၆။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ်များကို ဟောထားသော တုဝဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၄၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၈၊ (တု–ခန်းဌ)။ ။သတိမူစရာ၊ ဇရေဒပါနဉ္ဇပမာ၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၁၅၆။ ။ပေမသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၃၆ ဌ–၃၈၈။ ။ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ရဟန်းကောင်းတို့ နေထိုင်ကျင့်ကြံကြပုံကို ဟောသောဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၃၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၁။ ။နကုဟနသုတ်–ဣတိ။ ။ဆုံးမပုံအကျဉ်းစကား၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၉၆။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇာသုတ်၊ အံ။ ။ရဟန်းတို့ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရခြင်း အကြောင်းကို ဟောသော နဋ္ဌကပါနသုတ်၊ ပဏ်။ ။ရဟန်းတို့ သာသနာတော်၌ အနုစ်သာရကိုသာ ရှာရန်ဟောထားသော သာရောပမသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၄။

ရဟန်းကိစ္စ။ ။ရဟန်းတို့ပြုအပ်သော ကိစ္စသုံးပါး၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၂၆၃၊ [1]ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတာ၊ [2]အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နာ [3]အဏုမတ္တေသု ဝဇ္ဇေသု ဘယဒဿာဝီ။ ။ရဟန်းကိစ္စပြုသည်ကိုသာ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်းဟောသော နဝသုတ်၊ သံ။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကိုပယ်ရကြောင်း ဟောသော ဝိတက္ကသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၂၁၆။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ အချမ်းအပူ–စသည်ကို သည်းခံရကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၈၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။ရဟန်းတို့ဆွမ်းခံသွားရာ၌ ရှောင်ကြဉ်ရန်, နှလုံးသွင်းရန်ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ–၃၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၄၊ ၅။ ။ ရဟန်းတို့၌ ဇာတ် စသည်မှာ လိုရင်းမဟုတ်၊ ကိုယ်တုင်းဂုဏ်သာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ဌ–၆၂။ ။အလိုဆိုးပယ်ထားနိုင်လျှင် ရှာနီးကျောင်း၌ နေသော်လည်း ကဲ့ရဲ့ဆပ်သည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၅။ ။ရဟန်းကိစ္စမပြုနိုင်ဘောင်တားဆီးတတ်သောအကြောင်း ၇–မျိုး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၁၂၆။ ။ရဟန်းတို့မှာ သီလ, သမာဓိ, ပညာသုံးပါးကို မပြည့်ကျင့်ဘဲ

အခြားအလုပ်များကို လုပ်နေလျှင် အာသဝေါ တိုးပွားကြောင်းသာ–ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၁၂။ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၃၅။ ။ရဟန်း ဟူသည်မှာ ကမ္မာဌာနမဋ္ဌ မွေ့လျော်နေလျှင် သမာဓိမျှ မရနိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၄၅၃။

ရဟန်းတို့အပေါ် ၌ ကြည်ညိုဖွယ်အင်္ဂါများ။ ။၁၀–ပါ–၊ စျာနသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၂၆၄၊ ဋ–၂၈၀။ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ ဂ–ပါ–၁၃၃၊၄၊ ဋ–၂၅၁၊ အင်္ဂါ ဂ–ပါး။ ။ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ရဟန်းတော်တို့မှာ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်ရန် အချက် (၁၀) ချက်ကိုမှီ၍ နေတော်မူကြကြောင်း အရှင်အာနန္ဒာထေရ် ဟောထားသော ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ် ပဏ်–၃–ပါ–၅၈၊ ဋ–၄၃။ ။ရဟန်းတို့အတွက် သမာပတ် ဂ–ပါးအထိ အသပ္ပါယိသ, သပ္ပါယိသခွဲပြီသော သပ္ပါယိသသုတ်၊ ပါ–၈၆၊ ဋ–၆၇။

ရဟန်းတို့အလှူခံရာ၌ သင်ကိုမူစရာအချက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၄၆။ (ပစ္စယအပ်ပ်ဆ)။ ။အလှူခံထိုက်, မခံထိုက်အင်္ဂါများ၊ အံ–၅–ပါ–၁၄၀၊ ဋ–၄၉၊ အကွမ်သုတ်။ ။လူတို့သဒ္ဓါတရား မပျက်အောင် အလှူခံနည်း။ ဥဒါန–ဋ–၂၀၇။ ။ဣတိ–ဋ–၉၄၊ ပါ–၂၁၁။ ။ဒီဃ–၃–ဋ–၁၉၇။ ။ငါ–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၉၊ လက်အမှုစသည်နှင့် ပစ္စည်းလေးပါးကိုတောင်းရာ၌ မှတ်သားဖွယ်အချက်များ။ ။ကာယဝိညတ်ဖြင့်သာ တောင်းသင့်ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၂။ ဋ–တ–အုပ်–၃၃၃။ ။ (အလှူခံခန်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရဟန်းတော်တို့ နေရာခင်းထားကြပုံ။ ။ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် အခါက ရဟန်းတော်တို့ ဘုရားရှင်အတွက် နေရာကို အမြဲခင်းထားသော အလေ့ရှိခဲ့ကြပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၇၄။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋ–၂၈၈။ ။ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၀။ ။ဥဒါန–ဋ–၉၁။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၄၉။

ရဟန်းပြုကာစ၌ အရေးကြီးလှပုံ။ ။ရဟန်းပြုကာစ၌ မနှိပ်ကွပ်ဘဲ ချီးမြှောက်မှုသာ နှောင်အခါဟောင် ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း ပဏ်–၂–ပါ–၁၀၈၊ ဋ–၁၀၈။ ။ ရဟန်းပြုစ၌ ဆရာကောင်းရှိဖို့ရန် အလွန်အရေးကြီးလှပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၆။ ။ရှေးအခါက ရဟန်းပြုစကပင် သစ္စာလေးပါးကိုသင်ပေးထားကြကြောင်း နမူနာယူစရာ၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅၈။ ။ရဟန်းပြုစ၌ စောင့်ရှောက်ရန် ဟောထားသော ကာမသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၅၊ ဋ–၂။ ။ သဠာ–သံ–ဋ–၂၃၊ ဆရာ မကောင်းက တပည့်မှာ အလွန်

နှစ်မှန်းလှကြောင်း, ရဟန်းသာမဏေပြုစဉ် ဆရာကောင်းကိုမှီဝဲရဖို့ အလွန်အရေးကြီးလှကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ။ ရဟန်းငယ်တို့အားဆုံးမရန်ဟောထားသော အနွဲ့ကဝိန္ဒသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၂၁၊ ၁၂–၄၅၊ ¹ပါတိမောက္ခ-သံဝရသီလ၊ ²ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ³အပဘဿ (စကားနည်းရန်)၊ ⁴အာရ-ညိက၊ ⁵သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤ ၅-ပါးဌ် တည်စေရန် တိုက်တွန်းပေးရမည်ဟု ဟောထား၏။ (။ရှင်ရဟန်းပြုပေးပြီးလျှင် ဆရာဖြစ်သူမှာ တပည့်နှင့် အနည်းဆုံး ၁၅-ရက်မျှအတူနေသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊)ပဏ်–၂–ဌ–၁၉၅၊ပါ–၂၃၉။

ရဟန်းတို့အတွက် အညစ်အကြေးများ။ ။၄-မျိုး၊ ဥပက္ကိလေသသုတ်၊ **အံ–**၄–ပါ–၃၆၂၊၃၊ ဌ–၃၀၇၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၉၃၊ ဌ–၁၃၄၊ ¹အရက်စသည်ကို သောက်စားခြင်း၊ ²မေထုန်မှီဝဲခြင်း၊ ³ရွှေငွေကိုကိုင်ခံခြင်း၊ ⁴မိစ္ဆာဇီဝ အမှုများကိုပြုခြင်း။ ။ ရဟန်းတို့အတွက် အညစ်အကြေး ၂၁-မျိုးကို အကျယ်ဟောထားသော အနက်ဏသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၊ ဌ–၀–အုပ်–၁၄၂။ ။ရဟန်းတို့အတွက် ညစ်နွမ်းကြောင်းများ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၃၄၊ ဌ–၂၀။ ။ဖြူစင်ကြောင်းများ၊ ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၃၊ ရဟန်းတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းများ သုဒ္ဓိခန်းဌ်ရှိ၏။

ရဟန်းတို့အတွက် တိုးတက်ကြောင်း,ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ။ ။အပရိဟာနိယသုတ်၊ **အံ–**၄–ပါ–၃၄၈၊ ဌ–၃၀၀။ ။သတ္တကသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ) ၇–ပါ–၄၁၂၊၃၊ ၄၁၄၊ ဌ–၁၅၇။ ။ပဌမပရိဟာနိသုတ်၊ ပါ–၄၁၅၊ ဌ–၁၆၁။ ။အပ္ပမာဒဂါရဝသုတ်၊ **အံ–**၇–ပါ–၄၁၈၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဟိရိဂါရဝသုတ်၊ ပါ–၄၁၉၊ ဂါထာများ၏။ ။ဗောဇ္ဈင်သုတ်၊ သညာသုတ်၊ ပါ–၄၁၄၊ ဌ–၁၆၁။ ။သောဝစဿတာသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ ပါ–၄၂၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၄၊ ဌ–၁၁၃၊ ၆-နည်း၊(အပရိဟာနိယအခန်းဌ် **အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ**)။ ။ပါပဏိကသုတ်၊ **အံ–**၁–ပါ–၁၁၃၊ ၁၁၄၊ ဌ–၈၅၊ ၈၆၊ (ပ–ဒု)။ ။မဟာစောရသုတ်၊ **အံ**။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၆၄၊ ဌ–၄၁။

ရဟန်းတို့ မသွားကောင်းသော အိမ်များ။ ။၆-အိမ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၊ ဌ–၄။ ။ခုဒ္ဒ–ဌ–ဌ–၂၀၂။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၇၇၊ဌ–၃၉၈၊ ၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၅၅၊ဌ–၃၂၅၊ ၃၂၇။

¹သုရာသောက်ထုတ်၊ သေတင်းကုတ်၊ ²ပဏ္ဍုက် ³ဘိက္ခုမ။
⁴ပျိုကြီးဂေဟာ၊ ⁵ပြည့်တန်ဆာ၊ ⁶လင်ကွာမုဆိုးမ။
ဤ ၆-အိမ်တွင်၊ အမြဲဝင်၊ ဆွမ်းလျှင်မခံရ။

လက်ဝဋ်ဆွမ်းမခံရဟုဆိုသော်လည်း အမှန်စင်စစ် ဟောထားသည်ကား (အဂေါစရ) မကျက်စားသင့် (ဝါ) မသွားသင့်သော အိမ်များသာ တည်း။ ။၅-အိမ်၊အံ-၅-ပါ-၁၁၂၊ ဋ-၄၃၊ ဥသကိုတသုတ်။ ။ဝိ-၅-ပါ-၂၃၀၊ ဋ-၁၇၃။ ။၃-ပါ-၉၉၊ ဋ-၂၇၃။

ရဟန်းတို့ မသွားသင့်, သွားသင့်သောအိမ်များ။ ။ ၇-မျိုးစီ ဟောထားသော ကုလသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၄၀၂၊ ဋ-၁၄၆။ ။၉-မျိုးစီ၊ အံ-၉-ပါ-၁၉၂၊ ဋ-၂၆၆၊ ဓမ္မ-ဋ-ပါ-အုပ်-၂၁၇၊ အညွှန်း။

ရဟန်းတို့ မသွားသင့်သောအိမ် ၉-မျိုး

၁။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အမှုအရာဖြင့် ခရီးဦးကြို မပြုတတ်ခြင်း။

၂။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ အမှုအရာဖြင့် ရှိခိုးခြင်းစသည်ကို မပြုတတ်ခြင်း။

၃။ ကောင်းမွန်စွာ နေရာထိုင်ခင်း မပေးတတ်ခြင်း။

၄။ ရှိပြီးပစ္စည်းများကို လျှို့ဝှက်ထားတတ်ခြင်း။

၅။ များစွာရှိသော်လည်း အနည်းငယ်သာပေးလှူတတ်ခြင်း။

၆။ အကောင်းအမွန်များ ရှိသော်လည်း အညံ့စားများကိုသာ ပေးလှူတတ်ခြင်း။

၇။ မရိုမသေ ပေးလှူတတ်ခြင်း။

၈။ တရားစကားကို နာယူရန် ရဟန်းထံ မချဉ်းကပ်လိုခြင်း။

၉။ တရားစကားကိုကြားရသော်လည်း လိုလားစွာမနာယူတတ်ခြင်း။

ဤ အင်္ဂါ ၉-ပါးမှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော အင်္ဂါကိုးပါးရှိအိမ်သို့မူ ရဟန်းတော်များ သွားလာကောင်းကြောင်း ဟောထား၏၊ (ကုလသုတ်)။

ရဟန်းပြုကြခြင်းအကြောင်းများ။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၇၆၊ ဋ-၂၇၇၊ အခ္ခါ့သူတို့ ရဟန်းပြုကြခြင်းမှာ ¹မင်းဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ²သူခိုးဓားပြဘေး ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ³ကြွေးမြီမဆပ်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ⁴ငတ်မွတ်ခြင်း ဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ⁵အနာ ရောဂါ ဘေးကြောင့်လည်းကောင်း၊ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရမည်ကို မမြင်နိုင်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ⁶သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်လိုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဤအကြောင်း ၇-မျိုးဘင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် ရဟန်းပြုတတ်ကြသည်ဟူလို၊ ရဟန်းပြုခြင်းအကြောင်း ၄-မျိုး၊ ဂ-မျိုး၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၊ ပဏ်-၂-

ပါ–၂၅၆၊ ဌ–၂၁၁၊ ကောရဗျမင်းအလို ၁ ဇရာ၊ ၂ မျှာခ်ီ၊ ၃ ဘောဂ၊ ၄ ဥာတိ-ဤလေးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးပျက်စီးမှုကြောင့် ရဟန်းပြုကြသည်ဟူလို။ ။ ၁ ဇရာ၊ ၂ ဗျာခ်ီ၊ ၃ ဘောဂ၊ ၄ တဏှာဒါသ - ဤလေးမျိုးအပြစ်ကို ကြိုတင်မြင်ကြမှုကြောင့် ရဟန်းပြုကြသည်လည်း ရှိကြောင်း အရှင်ရဌပါလ ထေရ်က ဟောထားခဲ့။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၂၊ လေးမျိုး။ ။ ၆-မျိုး၊ ၂–ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၁၂၆၊ ရဟန်းပြုကြရာ၌ကုသိုလ် ရဖို့ရန်၊ မင်ဖိုလ်ရဘို့ရန် ရည်ရွယ်ချက် နှစ်မျိုးရှိတတ်ကြရာ အချို့မှာ တမျိုးသာပြည့်စုံ၍ အချို့မှာ နှစ်မျိုးစလုံး ပြည့်စုံတတ်ကြကြောင်း၊ ရာသီယသုတ်၊ သဋ္ဌ ။ သံ–ပါ–၅၁၈၊ ဌ–၁၄၆။ ။ဣတိ–ဌ–၂၃၃၊ ပါ–၂၅၅၊ ၆-မျိုး။ ။ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄။ ။ပါရိဇုညလေးမျိုး၊ (ပျက်စီးခြင်း လေးမျိုး ဟူ၏၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၄။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁။ ။ပညာရှိတို့ကား ဤလေးမျိုး ပျက်စီးလတ္တံ့သည်ကိုမြင်၍ မပျက်စီးမီကပင် ရဟန်းပြုကြသည်ဟူလို၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၈၈၊ ဂါထာ။ ။ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅။။ ပဗ္ဗဇ္ဇပဉ္ဇ၊ မိလိန္ဒ၊ ပါ–၃၀၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးက အာယုပါလမထေရ်ထံ ရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်းကို မေးမြန်း ပြောရှင်းပြစဉ်း၊ ပါ–၁၈။ ။ဥဒါန–ဌ–၉၄။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၂၁။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၂၁၂။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၆၉။ ။ပေဋကတ–ပါ–၂၀၀။ ။ ထေရ–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၆၊ ၂၉၈။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈၈။ ။အပ–ဌ–ဒုအုပ်–၂၂၊ ၂၃၊ ဂါထာမျှား။ ။ထေရ–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၆၊ ၇။ ။ရဟန်းပြုကြသည်မှာ နတ်ကို ကားမဂုဏ်တံ ရလိုသောကြောင့်ဟု အထင်မှားခဲ့ကြပုံ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၀၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၉။ ။ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၅၃၃။ ။(နတ်သမီးခေါ်ဦးညီး ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန်းပြုကြရာ၌ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို ဧမ္ပေါက်ထားက ထင်းကုလားတုံးနှင့်တူကြောင်း ဟောထားသော ဇီဝကသုတ်၊ရဟန်းဟို့ အလွန်မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ရဟန်းပြုကြရာ၌ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သောအရာမျှားကို သုံးစွဲနေလျှင် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတမဟုတ်၊ မသုံးစွဲမှသာ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ စစ်မှန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၂။ ။ရဟန်းတို့အပေါ် ၌ လူထွက်,ဗထွတ် အကဲခတ်နိုင်သော ဒကာမကြီးတဦး၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၁၉။ ။ရှေ့ရဟန်းပြုကြရာ၌ ငယ်ရွယ်ခိုက်က ပြုကြခြင်းကိုသာ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့က ချီးမွမ်းကြောင်းဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၇၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၃၂။ ။ရဟန်းပြုရခြင်း၏ အကျိုးမျှားကို ဟောကြားထားသော သန္ဓိဋ္ဌက သာမညဖလ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၅၅၊ ဌ–၁၅၂။ ။ဃစ္စာလေးပါးကို သိရန် ရဟန်းပြုကြကြောင်း ဟောထားသော ကုလပုတ္တသုတ်–သံ–။

ရဟန်းမပြုနိုင်ခြင်း, ရဟန်းဘဝ၌မပျော်မွေ့နိုင်ခြင်းအကြောင်း။ ။ကဿပ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ရဟန်းတစ်ပါးကို လူကုန်းအောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးသောကြောင့် ရဟန်း မဖြစ်ရရှာသော သကုလုဒါယီ ပရိဗ္ဗာဇ်အကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၀။ ။အချို့ရဟန်းတို့ ရဟန်းဘဝ၌ မပျော်မွေ့ခြင်းမှာ ရှေးဘတိတ်က ရဟန်းကောင်းကို လူကုန်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၆။ ။(စိတ္တ ဟတ္ထ မထေရ်ဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏)။

ရဟန်းအမျိုးမျိုးကိုခဲ့ပြခဏ်း။ ။၂-မျိုး၊ (လူမျှားနှင့်ရောနှောသော သန္တိဝေဘာတ၊မရောနှောသော အသန္တိဝေဘာတ)၊ မဟာနိ–ပါ–၁၅၃၊၃၀၃၊ဋ္ဌ–၂၇၀။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၄၀၊ဋ္ဌ–၁၀၅။ ။ပါ–၂၉၃၊ ဋ္ဌ–၀၃ ။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။ကိုယ်ကျိုးလိုသောရဟန်း၊ မလိုသောရဟန်း ၂-မျိုး၊ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၉။ ။၄-မျိုး၊ ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–၅၂၊လူနှင့်ရဟန်းတို့အချင်းချင်း ချဉ်းကပ်ကြရာ၌ စင်ကြယ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်ခြင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊နှစ်ဦးစုံသိထိုက်လှသည်။ ။၁-ဂါဟဂါဟက၊ ၂-ဂါဟ-မုတ္တက၊ ၃-မုတ္တဂါဟက၊ ၄-မုတ္တ မုတ္တက။ ။၄-မျိုး၊ဒီဃ–ဝ–ပါ–၁၉၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၈။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၉၅၊ ၁–သမဏ မစလ သောတာပန်ရဟန်း၊ ၂-သမဏပဒုမ သကဒါဂါမ်ရဟန်း၊ ၃-သမဏပုဏ္ဍရိက အနာဂါမ်ရဟန်း၊ ၄–သမဏသုခုမာလ ရဟန္တာရဟန်း။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၃၊ ၂၉၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ၄-မျိုး၊ ၁–မဂ္ဂဇိနမဂ်ရ ရဟန်း၊ ၂–မဂ္ဂဒေသက မဂ်ရအောင်ဟောတတ်သောရဟန်း၊ ၃–မဂ္ဂေဇိဝတိသေက္ခနှင့် သီလဝန္တရဟန်း၊ ၄–မဂ္ဂဒူသီ ဒုသီလနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်း။ ။ပုတ္တသုတ်၊အံ–၄–ပါ–၃၉၉၊ဋ္ဌ–၃၂၂၊ သမဏမစလ-စသည့် ၄-မျိုး။ ။သံယောဇနသုတ်၊ပါ–၄၀၁၊ဋ္ဌ–၃၂၃။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ပါ–၄၀၁။ခန္ဓသုတ်၊ပါ–၄၀၂။သမဏသုခုမာလသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၁၅။ ။နိကဋ္ဌသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၃၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ တောရကျောင်း၊ ရွာနီးကျောင်းတို့၌ နေထိုင်၍ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ကြံစည်ခြင်း,မကြံစည်ခြင်းဖြင့် ရဟန်းလေးမျိုးဟောထား၏။ ။ရဟန်း ၈-မျိုးကို အကျယ်ဟောထားသော ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံပါ–၃၈၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၊၂၆။

၁။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရဟန်း....နတ္ထိကဒိဋ္ဌိစသော မိစ္ဆာအယူရှိသောရဟန်း။

၂။ သမဏကုဋ္ဌမ္ဘိက ရဟန်း....လယ်ယာစသည်ကို ကိုယ်တိုင် လုပ်ကိုင်၍ ချက်ပြုတ် စားသောက် နေသော ရဟန်း၊ (ကတုံးသူကြွယ်ဟူလို)။

၃။ ဘိန္ဒာဇီဝရဟန်း....သံဃာပစ္စည်းကို စားသောက်၍ ကုလဒူသက အနေသနအမှုများကို ပြုနေသောရဟန်း။

၄။ အာလသိယမဟာဌာန ရဟန်း....ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ တာဝန်များကိုမထမ်း ဆောင်ဘဲ နိဝရဏငါးပါး အနှိပ်စက်ခံရကာ စားသောက်ရေးဖြင့်သာ အချိန်ကုန်နေသောရဟန်း။

၅။ ဒိဋ္ဌဂတိကရဟန်း....အရိုင်ရဟန်း, ကဏ္ဍကသာမဏေတို့ကဲ့သို့ အယူ ရှိသောရဟန်း။

၆။ မဟာလွကပဗ္ဗဇိတရဟန်း....အိုမင်းမှ သာသနာတော်ဝင်လာပြီးလျှင် ရဟန်းသံဃာရှားပါးသော အရပ်၌ ကျောင်းထိုင်လုပ်နေသောရဟန်း။

၇။ မဓုရဿရဘာဏကရဟန်း....ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ဇာတ်တော်-စ သည်များကို သင်ကြားကာ ကျောင်းထိုင်လျက် တရားဟောနာမည် ကြီးပြီး ထိုကျောင်း,ဥယျာဉ်,ဒကာ, ဒကာမ စသည်ကို မခွဲခွာနိုင်ဘဲ မင်ဖိုလ်မှဆုံးရှုံးရသော ရဟန်း။

၈။ သြလံနဝုတ္တိကရဟန်း ....တရားဟောကောင်းသည်ကို အကြောင်းပြု၍ သံဃာ့လယ်ယာ-စသည်ကို စီမံခန့်ခွဲကာ ဒုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်များကို မေ့မြှုလျက် ကြီးပွားနေမှု၌ သာယာနေသောရဟန်း။။

ဤဘုံခွဲပြီး ရဟန်း၈-မျိုးမှာ မင်ဖိုလ်မရနိုင်ရာကြောင့် ထင်းကုလားတုံးနှင့် တူသောကြောင့် ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာကောင်းလှပေသည်။

ရဟန်းတို့လူထွက်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။၄-မျိုး၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၂၂၊ ဌ–၁၂၃၊စာဇာမသုတ်၊ ၁–ကောဓဗဟုပါယာသ၊ ၂–သြဒရိကတ္တ၊ ၃–ကာမ ဂုဏ၊ ၄–မာတုဂါမ။

၁။ ကောဓဗဟုပါယာသ....ဆိုဆုံးမသည်ကို မခံယူလိုသောကြောင့် လည်း ကောင်း။

၂။ သြဒရိကတ္တ....စားသောက်ချင်တိုင်း မစားသောက် ရသောကြောင့် လည်းကောင်း။

၃။ ကာမဂုဏ....သူတစ်ပါးတို့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးနှင့် တင့်တယ်စွာနေသည်ကို မြင်ပြီး ထို့အတူ နေလိုသောကြောင့် လည်းကောင်း။

၄။ မာတုဂါမ....မာတုဂါမတို့ မလိုမြဲခြုံဝတ်သည်ကိုမြင်ပြီး ရှုဂသောင်း ကျန်းသောကြောင့် လည်းကောင်း။

ဤအကြောင်းလေးမျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် ရဟန်းတို့လူထွက်တတ်ကြသည်ဟူလို။ ။ဥမိဘယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၃၉၊ ဋီ-၃၃၁။ ။၃-မျိုး၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၃၂၃၊ ဋီ-၃၆။

၁။ ဣဿိုယေသုဒေဝဒတ္တဒ္ဒါမုတာ...ဣန္ဒြေ ၆-ပါးကို မစောင့်စည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။

၂။ ဘောဇနေအာမတ္တညူ. စားသောက်မှု၌ အတိုင်းအရှည် မသိသောကြောင့်လည်းကောင်း။

၃။ ဇာဂရိယအနုယုတ္တာ...သတိပဋ္ဌာန်းလေးပါးကို အားမထုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။

ဤအကြောင်းသုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုးကြောင့် လူထွက်တတ်ကြသည်ဟူလို။ ။သာပုတ္တသဒ္ဒိဝိဟာရိကသုတ်၊ ပါ-၃၂၂၊ ဋီ-၃၆၊ အကျယ်ဟောထား၏။ ။၃-မျိုး၊သုခုမာလသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၄၅၊ ဋီ-၁၂၉၊ ၁ယောဗ္ဗနမဒမတ္တာ၊ ၂အာရောဂျမဒမတ္တာ၊ ၃ဇီဝိတမဒမတ္တာ၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာမျှားပါ၏၊ ၅-မျိုး၊ စဝနသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၆၊ ဋီ-၃၊ ၁အဿဒ္ဓ၊ ၂အဟိရိက၊ ၃အနောတ္တပ္ပီ၊ ၄ကုသီတ၊ ၅ဒုပ္ပညာ။ ။ပဌမအဂါရဝသုတ်လည်းနည်းတူ။ ။ဟာလိဒ္ဒိသာရိပုတ္တသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၄၄၊ ဋီ-၁၃၁၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကာ၊ဥပါသိကာ၊ ရာဇာ၊ဗြာဟ္မဏ၊တိတ္ထိယစသည်တို့နှင့် ရောနှောနေထိုင်က လူထွက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏၊ (ဤဂုဏ်သာရိပုတ္တထေရ်မှာ ကဿပ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော် အခါက ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို လူထွက်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးသောကြောင့် (၇) ကြိမ်တိုင်အောင် လူထွက်လိုက်၊ ပြန်ဝတ်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေပြီး(၇)ကြိမ်စေ့ပြီးနောက် ပြန်ဝတ်သောအခါတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။) ။ဒီဃ-၁-ဋီ-၃၁၂။ ။ဌေစသည် အားကိုးရှိ လျှင်လည်း လူထွက်တတ်ကြောင့်၊ ထွန်တုံးအားကိုးဖြင့် လူထွက်အုံ့ကြုံစည်သောရဟန်း၊ မမ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၃၇၇။ ।ပိတ် ဂ·တောင်အားကိုးဖြင့် လူထွက်အုံ့ကြုံသောရဟန်း၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၁၉၂။ ။ဌေ-ဝဝ၀-အားကိုးဖြင့် လူထွက်အုံ့ကြုံသောရဟန်း၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၅၃။ ။ပုဆိုးပိုင်းစုတ်အားကိုးဖြင့် လူထွက်အုံ့ကြုံသောရဟန်း၊ ထေရ-ပါ-၂၅၈၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၄၁၀။ ။ မမ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၅၃။ ။ရဟန်းတို့ ဤနေ့မစောင့်စည်းလျှင် လူထွက်တတ်ကြောင်းဟောသော ဝေရမ္ဘသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၂၈၊ ဋီ-၁၉၂။ ။ ဗိဒ္ဒာရသုတ်၊ ပါ-၄၅၉၊ ဋီ-၂၁၃။ ။အာသီ ဝိသောပမသုတ်၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၄၈၃၊ ဋီ-၆၃၊ လူထွက်တတ်ရုံမျှမက အပါယ်လေးပါးသို့လည်း ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့ သီလပျက်

စီးကြောင်း ၅-ပါး၊ [1]ပါရာဇိကာပဋ္ဌန်၊ [2]သင်္ကွာပစ္စုဋ္ဌာနန်၊ [3]တိတ္ထိယပကွန်းန်၊ [4]အရဟတ္တ၊ [5]မရဏ။ ။ရဟန်းတို့လူထွက်လိုသော် ထင်လာသော ပုဗ္ဗနိ. မိတ် ၅-ပါး၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၂၉၇။ ။ရဟန်းတို့ လူထွက်ကြခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဟိနာယဝတ္ထုနပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ-ပ-၂၄၀၊ ၂၄၃၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်း, မထွက်ခြင်းအကြောင်း ၄-ပါးစီ ဟောထားသော ပပတ်ကသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၀၈၊ ဋ္ဌ-၂၄၉။ ။အကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထားသော အဂါရဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၇၊ ပါထာ။

ရဟန်းလူထွက်၏ အပြစ်များ။ ။ရဟန်းလူထွက်၏ အပြစ်များကို ဟောထားသော တိယမေတ္တေယျသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၄၀၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၉။ ။ မဟာနိ-ပါ-၁-၂ ဋ္ဌ-၂၃၄။ ။ဂါထာ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၁၁၊ ဋ္ဌ-၂၇၂။ ။သာနုသာမဏေအား မယ်တော်က ဆုံးမအပြစ်ပြုသောဂါထာများ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၉၊ ပြာဗူတွင်း ဆင်းရသလို-ဟု ဆုံးမထားသည်။ ။သာနုသာမဏေဝတ္ထု၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၄၃။ ။ရဟန်းတို့ လူထွက်လျှင် သာသနာတော်မှ ရှေ့လျှောသောကြောင့် သေသည်မည်ကြောင်း၊ ဗိုဇ္ဈာဇသုတ်။ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၆၀၊ ဋ္ဌ-၂၁၃။ ။မိဘကို လုပ်ကျွေးရန် လူထွက်ရပါသည်ဟု လိမ်ပြောခြင်းကပင် မုသာဝါဒအပြစ်ရနေပြီဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၁၇၊ ဋ္ဌ-၂၃၈။ ။သင်္ကွာသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၃။ ။ထေရ-ပါ-၂၈၅၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၈၊ ၉၉။ ။ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၄၅၊ ဋ္ဌ-၃၆။ ။လူထွက်လိုသော တိယရဟန်းအား ဆုံးမခဏ်း၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၈၇၊ ဋ္ဌ-၂၈၄။ ။ဇောင်းဥပမာဖြင့် ဝိရိယမျှစေရန် ဆုံးမတော်မူပုံ၊ အံ-၆-ပါ-၃၂၉၊ ဋ္ဌ-၁၂၃။ ။ရဟန်းဘဝမှ လျှောကျလျှင် အကျိုးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ-၃-ဋ္ဌ-၁၁၈၊ ပါ-၁၅၇။

ရဟန်းတို့ လူမထွက်ခြင်းအကြောင်းများ။ ။စဝနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိက၊ အောတ္တပ္ပ၊ ဝီရိယ၊ ပညာ၀၊ ၅-ပါး။ ။ပပတိကသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၀၈၊ ဋ္ဌ-၂၄၉။ ။ အဂါရဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဋ္ဌ-၃။ ။ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၇၊ ဂါထာ။ ။ဝိပဿနာဗလ၀ ရဟန်းသည်ပင် လူမထွက်တော့ကြောင်း၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၃၉၅၊ ဋ္ဌ-၉၇။ ။ရဟန်းတော်များမှာ မင်ဖိုးသင်ကိုမရသေးစေကာမူ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို ပွါးများအားထုတ်နေလျှင် လူမထွက်တော့ကြောင်း တိကျစွာဟောထားသော နဒီသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၉၊ ဋ္ဌ-၁၇၃။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်နေကလည်း

လူမထုက်တော့ကြောင်း ဟောထားသော သလဋ္ဌာဂါရသုတ်၊ ပါ–၂၆၂၊ ဋ–၂၉၃။

ဟန်းတို့သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြခြင်းအကြောင်းများ။ ။အမိအရွယ်ရှိလျှင်အမိ၊ အမအရွယ်ရှိလျှင်အမ၊ နှမအရွယ်ရှိလျှင်နှမ၊ သမီးအရွယ်ရှိလျှင်သမီးဟု နှလုံးသွင်းကြသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကောင်္ဘသဏ္ဌိ နှလုံးသွင်းသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်စည်းသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရဟန်းတော်ငယ်ကလေးများ သာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြကြောင်းကို အရှင်ပိဏ္ဍောလသာဒရဒုဋ္ဌိ ထေရ်က ဥဒေနမင်းအား ပြောပြခဏ်း၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၂၇။ ။ရဟန်းတော်များသာသနာတော်၌ ပျော်မွေ့ကြသည်မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်တန်ကြသောကြောင့်ဟု သိရိမမှာသောကမင်းကြီးက ညီတော်အိမ်ရှေမင်းသားကို သိစေပုံ၊ ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၃၁။ ။ရဟန်းဘဝ၌ မပျော်မွေ့ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်းအကြောင်းများကိုဟောသော ဥပဇ္ဈာယသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၆၁၊ ဋ–၂၇၊ [1]ဣန္ဒြေယေသု ဂုတ္တဒ္ဒါရတာ၊[2] ဘောဇနေမတ္တညုတာ၊[3] ဇာဂရိယာနုယောဂ၊ [4]အာရဒ္ဓဝိပဿကာ၊[5]ဒိသာဥပဇ္ဈာ၊ ဤ ၅-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ပျော်မွေ့၍ မပြည့်စုံလျှင် မပျော်မွေ့ကြောင်း ဟောထား၏။

ဟန်းတို့ အသားစားခြင်း၌ စိစစ်ပြခဏ်း။ ။ဇီဝကသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၂၊ ဋ–၃၃၊ ဗြဟ္မဝိဟာရလေးပါး ပွါးများ၍([1]ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိတ၊[2]သုတပရိသင်္ကိတ၊ [3]ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကိတ) အစုန်းသုံးပါးမှ လွတ်လျှင် အပ်သောအသားကို စားခြင်း၌ အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထား၏။ ။ရဟန်းတို့စားဖို့ရန် ရည်ရွယ်၍ သတ်ရာ၌ ရအပ်သောအပြစ် ၅-ပါး၊ ပါ–၃၄၊ ဋ–၃၅။ ။ရဟန်းတို့ ငါးအမဲစသည်ကိုစားရာ၌ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓဖြစ်မဖြစ်စိစစ်ပြခဏ်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၆၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၈၉။ ။အစုန်းသုံးပါးမှလွတ်လျှင် စားအပ်ကြောင်း၊ ၄–ပါ–၃၅၉၊ ဋ–၁၁၁။ ။သီဟသေနာပတိဝတ္ထု၊ ၃–ပါ–၃၂၈၊ ဋ–၃၇၈၊ ပါ–၃၃၄၊ ၃၃၅။ ။မစ္ဆမံသဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီ–ဋ–၂၅။ ။မုဆိုးက ရဟန္တာ အရှင်မြတ်အား အမဲ သား ငါးစသည်ကို လှူ၊ဒါန်းနေရာ လူတို့က သဘောတူ အသက်မွေးနေသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြသည်ကို ဖြေရှင်းထားပုံ၊ သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၆၁၊ ပါ–၃၁၁။ ။ဗာလော-ဝါဒကဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၈၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။

ရဟန်းတို့ မစားကောင်းသော အသားကြီး ၁၀-မျိုး။ ။ဝိ–၃–မဟာ–၂၁၀၊ ၃၁၂၊ ဋ–၃၇၆။ ။၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၉၂၊ ပါ–၃၆၃။ ။မစ္ဆမံသ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီ–ဋ–၂၅၊၁၀၄၊ လူသားစားလျှင် တုလ္လစ္ဆယ

အာပတ်သင့်ရောက်၍ ကျန်အသားများကို စားမိလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ် သင့်ရောက်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မနုဿမံသဟဋ္ဌိကျေပုဂ္ဂလဝါ၊ ဝိ-ပု-ပါ-၃၁၀၊ ဌ-၃၇၆။

၁။ လုသား....မနုဿမံသ။
၂။ ဆင်သား...ဟတ္ထိမံသ။
၃။ မြင်းသား....အဿမံသ။
၄။ မွေးသား....သုနခမံသ။
၅။ မြွေသား....အဟိမံသ။
၆။ ခြသေ့သား....သီဟမံသ။
၇။ ကျားသား....ဗျဂ္ဃမံသ။
၈။ သစ်၏အသား....ဒီပိမံသ။
၉။ ဝံသား....အစ္ဆမံသ။
၁၀။ အောင်းသား....တရစ္ဆမံသ။

ရဟန်းတို့မပြုကောင်းသောအမှုများ။ ။ကုလဒူသက ၈-ပါး၊အနေသန ၂၁-ပါ (ကု-ခဏ်း၊ အ-ခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။မိစ္ဆာဇီဝအပြစ်ကို ဟောထားသော သတမမ္မဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၇၄။ ။ရဟန်းတို့တွင် အရှက်မရှိသူတို့မှာ အသက်မွေးလွယ်၍ အရှက်ရှိသူတို့မှာ အသက်မွေးခက်ကြောင်း ဂါထာများ၊ မမ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၄။ ။ရဟန်းတို့မှာ မိမိ၏ သီလအကျင့်စသည်ဖြင့် လူတို့အံ့သြဖွယ် မပြစ်စေရဟု ဟောထားသော နကုဟနသုတ်၊(ပ-ဒု)၊ ဣတိ-ပါ-၂၁၄၊ ဌ-၁၀၂။ ။ပါ-၂၁၅၊ဌ-၁၁၇။ ။ရဟန်းတို့မှာ လာဘ်လာဘရအောင် အားထုတ်ရာ၌ ရှက်ဖွယ်ကောင်းလုပ်ကို ဟောထားသော လာဘဂရဟိတတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၈၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၉၇၈။ ။ရဟန်းတို့မှာ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါတွင် ဆေးကုခြင်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မကျက်စားသင့်ရာ၌ ကျက်စားနေခြင်း စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ပြုလုပ်ပြီးနေက ကြီးသောအခါတွင် နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၂၂၅၊ပါ-၁၈၀။ ။မိစ္ဆာဇီဝအမှုများကို ပြုခြင်းကြောင့် ဒုဂ္ဂတိရောက်နိုင်ပုံ၊ မပြုခြင်းကြောင့် သုဂတိရောက်နိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ဌ-၂၈၈၊ ပါ-၁၅၃။ ။ရသေ့ရဟန်းအဝတ်ဖြင့် စီးပွားမရှာသင့်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ ဥဒါန-ပါ-၁၅၃၊ ဌ-၄၀၃။ ။စရိယာ-ပါ-၄၀၈၊ ၉၊ ဌ-၁၈၁၊၁၈၄။ ။(သောမနဿဇာတကဌ် လည်းရှိ၏)။ ။ရဟန်းတို့ လောင်းကစားမှုမပြုအပ်ကြောင်း၊ ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၀။ ။ရဟန်းတို့မှာ သိတင်း

သုံးဘော်တို့နှင့် လိမ်လည်၍သော်လည်းကောင်း၊ တိုးပွားအောင်သော်လည်းကောင်း လဲလှယ်ခြင်း မပြုအပ်ကြောင်း၊ မဟာနိ–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–၃၆၇။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၃၊ ဌ–ဒု–၂၈၀၊ ဂါထာနံပါတ်-၉၃။ ။ဝိ–ဝ–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၉၊ ၂၈၀။ ။ပစ္စည်းရအောင် မပြုကောင်းသော အမှုများ၊လပနာနိဒ္ဒေသ၊အဘိ–၂–ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၄၆၄၊ ၄၆၇။ ။ နိပ္ပေသိကတာနိဒ္ဒေသ၊ နေမိတ္တိကတာနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၃၆၆၊ ဌ–၄၆၅၊၆။ ။ (ကုဟနဝတ္ထုခဏ်း၊ ကုဟကနိဒ္ဒေသခဏ်းဦးလည်း ရှိ၏)။

ရဟန်းတို့မပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုများ။ ။(ကိုယ်-နှုတ်-စိတ် သုံးမျိုးတို့ မကြမ်းတမ်းရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ (အပဝဏ္ဏ အခဏ်းဦးလည်းကောင်း၊ ပါဂဇ္ဈိယ အခဏ်းဦးလည်းကောင်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၁၊ ဌ–၂၉၆။ ။စောင့်ရှောက်အပ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၂–၃၆၂။ မဟာနိ–ပါ–၁၇၅၊၃၀၅၊ ဌ–၂၉၄၊ သိထားဘွယ်ကောင်းလေ၏။ ။မပြုအပ်သောအနာစာရ၊ ပြုအပ်သော အာစာရ အမှုများကို ခဲ့ပြုထားတော်မူပုံ၊ အဘိ–၂–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၃၁၉။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–၁၅၄၊ အကျယ်။

ရဟန်းတို့မပြောကောင်းသောစကားများ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၆၊၂၇။ ။ မဟာနိ–ပါ–၂၉၀၊ ၃၀၃၊ ဌ–၃၄၉၊ ၃၇၀၊ လာဘ်ရအောင်, ဘုန်းကြီးအောင်ဟူသော ယုတ်မာသောအလိုဆိုးဖြင့် မပြောကောင်းသောစကားများ၊(အနေသနခဏ်းဦးလည်းရှိ၏)။ ။ရဟန်းတို့မှာ မိဘ စသည် တဏှာယ် မဟုတ်ပါလျက် ပစ္စည်းရလိမ့်မူ၊ စားသောက်ရေးခွဲ ချောင်လည်လိုမှုကြောင့် အမိ အဘ စသည်ဖြင့်မခေါ်ဝေါ်အပ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၄။ ။ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်စပ်၍ ကာယဂိုဏတ် ဝစီဝိုဏတ် ၂–ပါး အပ်မအပ် ရှင်းပြခဏ်း၊မိလိန္ဒ–ပါ–၂၂၃။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ တရားစကား ပြောလျှင်ပြော၊ မပြောလျှင် အရိယာအရှင်တို့ ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းကဲ့သို့ ဆိတ်ဆိတ်နေရမည်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၇၉၊ ဌ–၉၄။ ။ တိရစ္ဆာနကထာများကို မပြောဆိုရဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၁၁၃၊ ၁၁၄။

ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းလေးပါးစသည်ခွဲ မကပ်ညီရန်။ ။ရဟန်းတို့လာဘ်လာဘခွဲ မကပ်ငြိုရန် ဟောထားသော ဇီဝကသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၂၇၆။ ။ နာဂသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၇၊ ဌ–၂၁၂။ ။ဒဏ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၇၊ ရဟန်းဟူသည်မှာ စိတ်အလိုသို့လည်းမလိုက်ရ၊ ပစ္စည်းကိုလည်း မမက်မောရဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမပြီး ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဖြစ်သွား

သော ဗာရာဏသီမင်း။ ။လာဘ်လာဘကို မမျော်ရန်ဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၀၂၊ ဌ-၂၉၉။ ။မြင်ခြင်း ကြားခြင်း စသည်ဌာလည်းမကပ်ငြိ ရကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ-၁၀၄။ ။ပစ္စည်းလေးပါးဌ ဘဏ္ဍာဖြစ်နေလျှင် သံသရာမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော တဏှာပြဿဒသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၆၈၊ ဌ-၃၁၃၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ရဟန်းတို့ ရပ်ရှာနှင့် ဒကာ, ဒကာမအပေါ်ဌ စိတ်ထားရပုံ ပျားပိတုန်း ဥပမာဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၅၉၊ ဌ-၂၆၂။ ။ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၈။ ။ထေရ-ပါ-၃၄၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၂။ ။စန္ဒူပမာသုတ်၊ နိဒါန် - သံ - ပါ-၄၀၁၊ ဌ-၁၅၄။ ။ရုပ်ရှာဌ ကပ်ငြိခြင်း၊ မကပ်ငြိခြင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာနိ-ပါ-၃၀၂။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၃ဝ၊၃၀၅။ ။၃၀ဝ၊ ၃၀၀။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၂၀၀၊ဂါထာ။ ။ပစ္စယာယမာနသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၄ဝ၁၊ ဌ-၁၃၄။ ။ပစ္စည်းလေးပါးကို မဆင်ခြင်ဘဲ သုံးစွဲလျှင် ပုထုဇဉ်တို့ ရှာမှီးခြင်းပင်မည်ကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၃ဝ၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၉၃။ ။ဂူ-မျိုး၊ (သန္ဓိဝိ)၊ မဟာနိ-ပါ-၂၉ဝ၊ ဌ-၃၅၅၊ သို့မှီခြင်းမပြုရန် ရဟန်းတို့သိုမှီးခြင်း မပြုရန် ဟောထားတော်မူ၏၊ မှတ်သားဖွယ်ရာကောင်းလှ၏။ ။ရဟန်းတို့ပစ္စည်းလေးပါးရှားပါးရာ, ပေါများရာဌ နှလုံးသွင်းကောင်း, မကောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ-၁-ဌ-၂၀၀၊ ပါ-၁၅၃။ ။သန္ဓိဝိ ၂-မျိုးအကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ (ဝိနယ သန္ဓိဝိ၊ သလ္လေခသန္ဓိဝိ)၊ ၁-ဌ-၇၉၊ ပါ-၆။

ရဟန်းတို့ စားသောက်ရေးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်စားသောက်ခြင်း ၂-မျိုး၊ (သာဝဇ္ဇဘောဂီ၊ အနဝဇ္ဇဘောဂီ)၊ စူဠနိ ပါ-၂၅၁၊ ဌ-၁၁၁။ ။မဟာနိ-၁၀၅၊ ဌ-၃ဝ၁။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၅၄၊ ဌ-မ-အုပ် - ၂၆၇။ ။ရဟန်းတို့စားသောက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ငုံ့စားခြင်း, မော့စားခြင်း-စသည် မပြုစ်ရအောင် မိစ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ရန် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထားဝယ် သုခမုခီသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၂၀ဝ၊ ဌ-၃၁၈။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ သူတစ်ပါးကို မှီစားရသောကြောင့် ပြိတ္တာသဖွယ်ဖြစ်ရကား အဦးလှူ-လှူ၊ စားဆဲလှူ-လှူ၊ စားပြီးမှလှူ-လှူ၊ အလှူခံရကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်ကြားသော ဂါထား ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆၈။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁ဝ။ ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၈။

ရဟန်းတို့မှာ ပစ္စည်းလေးပါး ရလွယ်မှသာ....ရဟန်းတရားကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၃၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၁။ ။ပြည့်စုံသင့်သော ပစ္စည်းမျှား ပြည့်စုံမှသာ၊ ပါ-၁၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၉၂။ ။သုလဘသုတ်၊

ဣတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋီ–၃၀၈။ ။ပဏ္ဏ–၂–ဋီ–၂၃၃၊ အဂ္ဂိလိမာလမထေရ် ဝတ္ထု။ ။ရဟန်းတို့ပစ္စည်းလေးပါးရလွယ်ကြောင်းနည်း၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဋီ–၃၀၈။

ရဟန်းတို့ ပစ္စည်းတောင်းရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၃၁၄၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၄၈၊ လက်အမှုကိုတောင်းခြင်း၊ ပစ္စည်းကိုတောင်းခြင်းဟု စိစစ်ပြထားတယ်။ ။၂–ပါ–၁၃၉၊ ဋီ–၁၂၄။ ။၁–ပါ–၂၁၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၄၈-မှ ၁၅၁-အထိ၊ ဋီ–၂၀၃။ ။ဝိညတ္တိ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋီ–၁၅၊ အကျယ်။ ။ရဟန်းတို့ပစ္စည်းလေးပါးကို အလှူခံရာနှင့် စပ်၍ တောင်းကောင်းသောပစ္စည်း၊ အင်္ဂပ်အမြှက် ပြောကောင်းသော ပစ္စည်း၊ မပြောကောင်းသော ပစ္စည်း-သုံးမျိုး ခွဲပြခဏ်း၊ သုတ္တ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၁၅၊ ပါ–၃၈၉၊ အနည်းငယ် လှူသောသူလည်းမရှိ၊ ချီးကျူးကြောင်း ဂါထာလည်း ပါ၏။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၂၃။ ။သင်္ကန်းစသည်ကို လှူရာ၌အပ်အောင် အလှူခံနည်းကို ဟောထားတော်မူသော ရာဇသီဟာပုဒ်၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၂၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၅၆၊ ၂၅၇၊ ရှေ့ဦးစသောပစ္စည်းများကို နဝကမ္မအတွက် လှူရာ၌ အလှူခံအပ်, မအပ်ကိုလည်း စိစစ်ပြထားတယ်။

ရဟန်းတို့ ရှေ့ဦးကို မကိုင်မခံအပ်ကြောင်း–တင်းကြပ်စွာ တားမြစ်ထားတော်မူပုံ။ ။မဏိစူဠကသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၅၀၉၊ ဋီ–၁၄၄၊ ရှေ့ဦးကိုမှ ကိုင်ခံအပ်လျှင် ကာမဂုဏ် ၅-ပါးလည်း အပ်တော့ကြောင်း ကာမဂုဏ် ၅-ပါးမှ အပ်လျှင်လည်း ရဟန်းမဟုတ်ဟော့ကြောင်း ဟောထားတော်မူ၏၊ မြက်ကိုလိုလျှင် မြက်ကိုသာ အလှူခံရမည်၊ ရှေ့ဦးကိုကားမည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အလှူမခံရဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၄၂။ ။၄–ပါ–၄၉၅။ ။ရဟန်းတို့ မကိုင်ကောင်း၊ မခံယူကောင်းသောပစ္စည်းများ၊ ဝိ–၁–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။အနာမသဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဋီ–၂၈

ရဟန်းတို့လူတို့နှင့်ရောနှောခြင်းအပြစ်များ။ ။လူတို့နှင့်ရောနှောသော ရဟန်းတို့အပြစ်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဃရ–ပါ–၃၅၀၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၅၀။ ။ လူတို့နှင့် ရောနှောသောရဟန်းတို့ဖြစ်ဇာတ်သော သဘောထားများ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၀၊ ဋီ–၂၄၀။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၈၇၊ ဋီ–၇၆။ ။အာဘိ–၂–ပါ–၃၇၁၊ ဋီ–၄၇၂၊၃။ ။ပါ–၂၅၅၊၆၊ဋီ–၃၂၅။(ဂိဟိသန္ထဝဇာတက) ။ ။သုတ္တ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၈၄၊ ပါ–၃၀၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၂။ ။ ဣတိ–ပါ–၂၄၄၊ ဋီ–၂၃၇၊ သဗ္ဗသောကီ သဗ္ဗနန္ဒီ–စသည်ဖြင့် ဟောထားတော်မူ၏။ ။ပဋိပဒါ ၂-မျိုး၊ (စူဠနိ–ပ–ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။လူတို့နှင့်

မရောနှောရာ၌ နှမ္ဘနာယူစံရာကောင်းလှသော ရဟန်းတော် ၂-ပါး၊ နိဒါန်-သံ-ဌ-၁၅၄၊ ပါ-၄၀၁။ ။အပြစ်ပြုဂါထာ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၂၀၈။ ။လူ့ဇုန်ရောနှောပြစ်၊ နတ်ပြည်ကို တောင့်တ၍ ကျင့်သောအပြစ်၊ ဒုဿီလ ရဟန်း၏ အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထားသော ဒါရုက္ခန္ဓောပမသုတ် သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၃၈၆၊ ဌ-၂၄၊ ပုဂ္ဂိုလ် ၈-မျိုး၊ ရဟန်းတို့ကို ဟောပြောစရာ အလွန်ကောင်းလှ၏။ ရှာနီးကျောင်း၌ နေရသော အပြစ်များ၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၀၅၊ ဌ-၁၅၉။

ရဟန်းတို့က မိဘစသော သူများအပေါ် ၌ ပြုပေးကောင်းသောအမှုများ။ ။ (ကုလဒူသကခဏ်း၊ အနေသနခဏ်တို့၌လည်း တွဲလျက်ဖြတ်ထားတတ်၏)။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၉၁၊ မိဘအပေါ်ပြုနိုင်သောဒေါ်မှုများနှင့် ညီအစ်ကိုအမ, နှမအပေါ် ၌ ဆေးကုနိုင်ကြောင်း။ ။ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်၆၄၊ အကျယ်။ ။ သင်္ဂဟ-ဌ-၈၊ ၁၃၊ ဘေသဇ္ဇာဒိကရဏဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။ပန်းသစ်သီးစသည်ကို ပေးကောင်း, မပေးကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲပြခဏ်း၊ ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၉။ ၂၁၀ ။သင်္ဂဟ-ဌ-၂၁။ ။လူတို့အား ဝါးစသည်ကို ပေးကောင်းကောင် ရဟန်းတို့ပြုလုပ်ရပုံ အစီအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း အဘိ-၂-ဌ-၃၂၀၊ ပါ-၂၅၅။ လူတို့ကသံဃာ ဥယျာဉ်စသည်မှ သစ်သီးစသည်ကို လာတောင်းရာနှင့်စပ်၍ ကြိုတင်ပြုလုပ် ထားဖွယ်များ၊ ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၉၊ ၂၁၀။ ။ဘင်္ဂဟ-ဌ-၂၁၊ ၂၃၊ ၄၀၆။ ။ဝိ-၅-ဌ-၂၅၀။ ။ဆွမ်းဦးစသည်ကို ရဟန်းတို့က ပေးကောင်း, မပေးကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲခြားပြခဏ်း၊ ဝိ-၁-ဌ-အုပ်-၆၈။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၂၈။ သင်္ဂဟ-ဌ-၁၃၊ ။ရဟန်းတို့က မပေးကောင်းသော ပေးပုံ ပေးနည်းများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၁-ဒု-အုပ်-၃၀၂။ ။

ရဟန်းတို့မကြည့်ရှုကောင်းသော အရာများ။ ။ရဟန်းတို့မှာ ကစားရာ ရေကန်, ဥယျာဉ်, အာရာမ်, ကစားရုံ စသည်သို့သွားရ၏ ကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ခဌ အာပတ် သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ-၂-ပါ-၃၉၂၊ ဌ-၂၁၂။ ။ မာတုဂါမတို့၏ ဒေဝါဇာတ်ကို ကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ခဌအာပတ် သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဂိ-၁-ပါ-၁၆၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၈။ ။ဝိ-၅-ဌ-၂၃၂-အညွှန်း။ ။ဥယျာဉ်တွေ့သေနာသိက္ခာပဒ၊ ဝိ-၂-ပါ-၁၃၉၊ ဌ-၁၂၅၊ စစ်ချီ, စစ်တက် စသည်ကို ကြည့်ရှုလျှင် ပါစိတ္တိအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။နစ္စ, ဂီတ, ဝါဒိတ သိက္ခာပဒ၊ ဝိ-၂ပါ-၃၅၀၊ ဌ-၂၀၁၊ ပဲ့လမ်းသဘင်ကြည့်ရှုခြင်းစသည်ပြုလျှင် ဒုက္ခဌအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။ဆွမ်းလောင်းသူ၏ (ယောကျ်ား၏ မျက်နှာပင်

ဖြစ်စေကာမူ) မျက်နှာကိုကြည့်ရှုလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၂၁။ ။၅–ပါ–၃၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၃၃။ ။ မှန်စသည်ကို အကြောင်းမရှိဘဲ ကည့်လျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ် သင့်၏ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ဝိ–၄–ပါ–၂၄၂၊ဋ္ဌ–၄၅။ ။သင်္ဂီဟ–ဋ္ဌ–၄၃၇။ ။ ရေကန်ကြည့်,တောတောင်ကြည့် စသည်သွားလိုက အနုမတာဂ္ဂသံသရာကို ဆင်ခြင်နိုင်လျှင်၊ ဆင်ခြင်လျှင် သွားသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၁၅၄၊ဖါ–၁၈၀။ ။

ရဟန်းတော်တို့ အချင်းချင်း ခေါ်ဝေါ်ရုပ်ကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။မထေရ်ကြီး, မထေရ်ငယ်တို့ အပြန်အလှန် ခေါ်ဝေါ်ရုပ်ကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၇ ဋ္ဌ–၁၈၄။ ။ရှင်ရဟန်းတို့အပေါ်ဌ ခေါ်ဝေါ်ပုံ နမူနာယူစရာ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၃၂။ပါ–၃၀၅။ (။ရဟန်းတော်တို့ အချင်းချင်းတွင် သုံးဝါကြီး, သုံးဝါငယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နေရာဟစ်ခုတည်းဌ အတူတကွနေထိုင်ကောင်းကြောင်း ထို့ထက် ကြီးလျှင်, ငယ်လျှင် အတူမနေထိုင်ကောင်းကြောင်း၊) ဝိ–၄–ပါ–၃၅၂၊ဋ္ဌ–၇၆။ ။အတူမနေထိုင်ကောင်းသောသူမျိုး၊ ပါ–၃၂၀။ ။သင်္ဂီဟ–ဋ္ဌ–၄၂၆။ ။

ရဟန်းတို့သိလလေးပါး။ ။အကျယ်ဟောထားသော တုဝဋ္ဌကသုတ္တ နိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ဋ္ဌ–၃၂၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၂၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုမ်–၂၇၇၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ၊(ဆိုင်ရာအခဏ်းဌ အကျယ်ရှိ၏)။ ။

၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ... ဒွေမဝဏ်ကာခေါ်သော ပါတိမောက်ဌ လာသော သိက္ခာပုဒ်များသာမက ဝိနယ ပိဋကဌ်လာသော သိက္ခာပုဒ်များ။

၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ .... စက္ခုဣန္ဒြေစသော ဣန္ဒြေ ၆-ပါးဌ် အကုသိုလ် မဖြစ်ရအောင် စောင့်စည်းမှု။

၃။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ .... ကုလဒူသက အနှေသန အမှုများမှ ရှောင်ကြဉ်၍ စင်ကြယ်စွာ အသက်မွေးမှု။

၄။ ပစ္စယသန္နိဿိတသီလ .... စင်ကြယ်စွာရသော ပစ္စည်းများဌ် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်မှု။

ရဟန်းတို့ မဆင်မြန်းကောင်းသော တန်ဆာများ။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၆၊ ၆–ခ–ပါ–၂ခ–ခ–ခ–

ဂါထာများ၊) ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၇၃၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၇၉။ ။မဟာ
ဒုနကဇာတက၊ ပါ–၁၇၄၊ ဋ္ဌ–၈၁၊၈၂။

ဘုန်းလူထွက်နုတ်သား။ ။ရဟန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်နေစဉ် စုတေပြီး
နုတ်သားသွားဖြစ်သော ရဟန်းလူထွက်နုတ်သားဝတ္ထု၊ အစ္ဆရာသုတ်၊
သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၀၊ ဋ္ဌ–၈၀။) ။ရင်းနှီးသားအား ရထားဥပမာဖြင့်
ဘုရားရှင်က ဝေးရားဟောတော်မူပုံ၊ ဋ္ဌ–၈၂။ (ရဟန်းဘဝမှ လူထွက်ပြီး စေတီ
ယင်္ကဏဝတ်ကို ပြုလုပ်ခြင်း၊ တရားဟောပြောပေးခြင်း ကုသိုလ်များကြောင့်
သုမေဓာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှ ငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်တော်
တိုင်အောင် နတ်သားဖြစ်ရသော အနေကဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု၊) ဝိမာန–ပါ–
၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၉။

ပုန်းတို့ ညီညွတ်စေရန် လူတို့ကပြုလုပ်နိုင်ပုံများ။ ။ရဟန်းတော်တို့ ဝိဝါဒါ
ဓိကရဏ်းဖြစ်၍ အချင်းချင်း မညီမညွတ်ဖြစ်ကာ ကွဲပြားနေသော် ပြန်၍
ညီညွတ်ကြစေရန် လူတို့က အရိုအသေမပေးခြင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသည်
ကို မလှူဒါန်း မထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် သပိတ်မှောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား
တော်မူပုံ၊ ကောသမ္မီမြို့သူမြို့သားတို့ ထုံးရိုးခဲကြသည်။ ပဏ္ဏ–၃–ဋ္ဌ–၁၄၅၊
ပါ–၁၉၂။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၅၆၆၊ ထိုသို့လူတို့ကသပိတ်မှောက်
ခြင်းကြောင့် ကောသမ္မီရဟန်းတော်တို့မှာ ပြန်၍ ညီညွတ်ရေး ရလာကြ၏။
ဝိ–၃–ပါ–၅၀၁၊၅၀၂၊ ဋ္ဌ–၄၃၄၊၅။

ဘုန်းပျင်း ရဟန်းဖျင်းတို့ကို ဆုံးမတော်မူခဏ်း။ ။ဂါထာများ၊ထေရ–ပါ–
၂၃၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၈။ ။ပါ–၂၄၁၊၂၆၀၊၂၆၁။ ပါ–၂၄၄၊ဋ္ဌ–
၂၈၇။ ။ပါ–၂၆၈၊ ဋ္ဌ–၄၈၅။ ။ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊၄၉၆။
ရဟန်းငယ်တို့ တိရစ္ဆာနကထာကို ပြောဆိုကြရန် အားထုတ်နေကြရာတွင်
အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီးကို တုန်လှုပ်စေ
ခြင်းဖြင့် သတိသံဝေဂရစေတော်မူပုံ၊ ဇေ၊ပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–
၂၇၂။ ။မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၃၅၊ ဋ္ဌ–၂၈၈။ ။နေတ္တိ–
ပါ–၁၁ဝ၊ ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ၂၂၆။ ။ဒုက္ခရသုတ်၊ ဇဂါထာ–သံ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–
၃၅။ ။ရဟန်းပျင်း ရဟန်းဖျင်း ရဟန်းစဉ်းလဲတို့မှာ ဘုရားရှင်၏စကား
တော်ကို မနာယူကြောင်း၊ (အပြန် ရဟန်းတော်များကား နာယူကြ
ကြောင်း) ဟောထားသော စောဒနာသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၇၄၊ဋ္ဌ–၅၉။
အအိပ်ကြီးသော ရဟန်းတို့အား ဆုံးမသော သောပဿုတ်၊ အံ–၆–ပါ–
၂၆၄၊ဋ္ဌ–၉၈။ ။ဂါထာ၊အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ပါ–၃၆။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–

အုပ်–၃၀၂။ ။နီတမထေရ် ဆုံးမသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၇။

ရဟန်းတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာများ။ ။ဥပါလိထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၅။ ။နိသဘထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၄၀၇၊ ကျက်မှတ်ထားစရာကောင်းလှ၏။ ။မမ္မပါလမထေရ်က ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၅၉၊ ဋ္ဌ–၄၁၇။ ။ယသောဇထေရ်က ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၅၉။ ။အရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်က ဆုံးမသော ဂါထာ၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၁၄၇။ ။မဟာကပ္ပိနထေရ် ဆုံးမသော ဂါထာများ၊ ဋ္ဌ–၁၈၄။ ။မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် ဆုံးမသောဂါထာများ ပါ–၃၆၂၊ ဋ္ဌ–၄၈၈။ ။သမ္ဘူတထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၂၇၁၊ ဋ္ဌ–၁၉။ ။ဥပသေနထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–၂၀၄။ ။အရှင်အာနန္ဒာထေရ်က ဆုံးမသောဂါထာ၊ ပါ–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုဋ္ဌ–၄၂၀။

ရဟန်းသံဃာကောင်းကို ကိုးကွယ်လိုသော်။ ။ရဟန်းသံဃာကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လိုသော် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၉၆-ဦးကို ရေတွက်ဖော်ပြ၍ တရားဟောပြောနိုင်သော ရဟန်းသံဃာကို ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ရမည်ဟု တိပိဋကတိဿမထေရ်က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပုံ၊) မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၇၂။ ။ ရဟန်းသံဃာကောင်းများကို ယူဇနာတရာ့ကစ်ထောင်ဝေးကွာသောအရပ်သို့ ရိုကျွာထုပ်ကိုလွယ်၍ပင် သွားရောက်ဖူးမျှော်သင့်ကြောင်း ဟောထားသောဥပေါသထသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၀၃–ဋ္ဌ–၃၆၃။။ ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့ကို မိမိတို့အရပ်တွင် ထိုတင်းသုံး နေထိုင်စေလိုသော် ပုဏ္ဏကျွန်မထုံးနှလုံးသွင်းမှုကြရမည်။ သရဂုဏ်တည်ပါ့မည်၊ ၅ ပါးသီလကို လုံခြုံအောင်စောင့်ထိန်းပါမည်ဟု လျှောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ကို ခရီးမသွားနိုင်အောင် တားမြစ် အသနားခံရာ ဘုရားရှင်က ခရီးမသွားတော့ဘဲ ပုဏ္ဏကျွန်မကို ငဲ့ညှာ၍ နေတော်မူခဲ့ဖူးခဲ့၊ အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၅၊ ၁၉၉၊ ၃၃၈၊ ၄၂၇။

ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့ မရှိသောအပြစ်။ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့မရှိလျှင် နတ်တို့ကလည်း လူတို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၅၄။ ပါ–၄၀၈။ ။ရဟန်းသံဃာကောင်းတို့မရှိသောအရပ်တွင် ဘိလူးသရဲ စသည်တို့က လူတို့ကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၁၁၊ (အပရိဟာနိယအခေါ်းတိုင်းဌ ရှိ၏)။

ဟန်းသံဃာကောင်းထံ ချဉ်းကပ်ရကျိုးများ။ ။ကုလသုတ်၊အံ-၅-ပါ-၂၁၃၊ ကောင်းကျိုး ၅-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဂိဟိသာမိစိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၇၆၊ဌ-၃၁၂၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် လုပ်ကျွေးရကျိုးဂါထာများ။ ၅-ပါ-၁၈၆၊ဌ-၆၃။ ။ရဟန်းကောင်းတို့ကို ကြည်ညိုလေးစားလှသော သီဟိုဠ်ကျွန်း ကူဋကဏ္ဏမင်း၊ အာဘိ-၂-ဌ-၄၃၃။ ။ရဟန်းကောင်းယူသုံး၊ စိတ်ရှင်ပြုံး၊ နှလုံးကြည်သာ၊ ထိုဒကာ-ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက-ပါ-၀-အုပ်-၁၁၈၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၂၂၂။

ဟန်းတို့အား ပစ္စည်းဖြင့်ဘိတ်ကြား၍ လှူဒါန်းရကျိုးများ။ ။နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းဖြင့်လည်းကောင်း ၂-မျိုး၊ ပဏ်-၂-ဌ-၂၂၁၊ ပါ-၂၇၅။ ။၁-ပါ-၂၈၃။ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၆။ ။လှူဒါန်းရကျိုးများ၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၆၁၊ဌ-၃၂၁၊၃၂၂၊ အာဂတခ်သုတ်။ ။ရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် အလှူခံရန် ဘိတ်ကြားပြီးနောက် မလှူဒါန်းသူမှာ နောင်ဘဝများတွင် စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေသောအခါတိုင်း ကြံစည်တိုင်းလိုလို ပျက်စီးတတ်ကြောင်း၊ အနည်းငယ်သာ လှူဒါန်းသူမှာ မိမိ ကြံစည်တိုင်း ဖြစ်မလာတတ်ကြောင်း၊ ဘိတ်ကြားသမျှသာ လှူဒါန်းသူမှာ မိမိ ကြံစည်သလောက်သာ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပိုပိုလျှံလျှံလှူဒါန်းသူမှာ ကြံစည်သည်ထက် ပိုပိုလျှံလျှံဖြစ်ထွန်းလာတတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဝဏ္ဏသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၉၃၊ဌ-၃၂၀။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၅။)

ဟန်းတို့တစ်ပါးတည်းမနေဆိုက်,နေထိုက်ပြဆိုခဏ်း။ ။အဂ်ါ ၅-ပါးစီဟောသော ဝပကာသသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၁၂၇၊ ဌ-၄၆။ ။(ဝိနယ နိဿယ မ်ုစ္ဆက-အခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

ဟန်းသူရဲကောင်းအစစ်။ ။ပဌမယောဓာဇီဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၇၉၊၁၄၊(အဟိ-စစ်သားခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးနဲ့ပြီ)။ ။ဒုတိယယောဓာဇီဝသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၇၂၊ ဌ-၃၅၊(၁)ဆွမ်းခံသွားရာ စသည်ဌ် ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဣန္ဒြေများကို မစောင့်ရှောက်ဘဲ မာတုဂါမတို့၏ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို မြင်၍ သည်းမခံနိုင်ဖြစ်ကာ သိက္ခာမချဘဲ မေထုန်မှီဝဲသော ရဟန်း၊ (၂)သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ သိက္ခာချ၍ လူထွက်သောရဟန်း၊ (၃) သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို ပန်ကြား၍ သီတင်းသုံးဖော်တို့က ကာမဂုဏ်၏ အပြစ်များကို ဟောပြသော်လည်း မနာယူဘဲ လူထွက်သော ရဟန်း၊ (၄) သီတင်းသုံးဖော်တို့က ကာမဂုဏ်၏အပြစ်များကို ဟောပြရာ သတိသံဝေဂရပြီး လူမထွက်သောရဟန်း၊ (၅)ကိုယ်နှုတ်စိတ် ဣန္ဒြေများကို စောင့်ကြ

သောကြောင့် ဝိသဘာဂ အာရုံဒဏ်များ မခံစားရဘဲ စျာန်, မဂ်, ဖိုလ် ရအောင် အားထုတ်သော ရဟန်း၊ ဤနံပါတ် ၄၊၅၊ရဟန်းတော် ၂-ပါးကို ရဟန်းသူရဲကောင်းအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူ၏။ ။ရဟန်း ဘဝတွင် မပျော်မွေ့ဘဲ ကျင့်နေရသော်လည်း သီတင်းသုံးဖော်တို့က ချီးကျူးကြပုံ အချက် ၅-ချက်၊ သိက္ခာသုတ်၊ အုံ–၅–ပါ–၄။

ရဟန်းတို့ နန်းတော်ဝင်ခြင်းခဲ့ ရအပ်သော အပြစ်များ။ ။၁၀-ပါး၊ရာဇဂြိုဟ်ပုရပွဝေသနသုတ်၊ အုံ–၁၀–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၃၁၂။ မင်းကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်များ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုနိုင်၏။ ။ဝိ–၂–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၁၅၁။

ရဟန်းသံဃာကော်ဘင်းတို့ကို ကြည်ညိုရကျိုးများ။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၄၊ဌ–၁၂၆ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၊ ဂါထာများအညွှန်း၊မျက်စိရောဂါကင်းရှိမျက်လုံး လှပတတ်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၂။မင်္ဂလသုတ်၊ သမဏာနဿ ဒဿန-ပုဒ်အဖွင့်ခဲ့ ရှိ၏။ ။(ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရကျိုး အခဏ်းခဲ့လည်း ရှိ၏)။ ။ရဟန်းကောင်းတို့အား မြတ်နိုးရခြင်း အကြောင်းစုံကို သမီးဖြစ်သူ ရောဟိနီက ဘခင်အား ပြောပြခဏ်း၊(ရဟန်းကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များလည်း ဟူ၏)၊ ထေရီ–ပါ–၄၁၁၊ ဌ–၂၂၃။ စူဠဿုဘဒ္ဒါဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၀၊ ကျက်မှတ်ထားဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။ ။သောဏက ဇာတက။ ။ကာဠကာရုမသုတ်၊ အုံ၊ ။ ရဟန်းကောင်းတို့အား ချီးကျူးထားပုံ သမ္မဟုလသုတ်၊ သံ။

ရဟန်းသာမဏေကို ခိုင်းစေတတ်သူလူတို့ ကျန်ဖြစ်တတ်ကြောင်း။ ။ခုဒ္ဒုတ္တရ ကျန်မဝတ္ထု၊နန္ဒုနာယူစရာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄။ ။ဣတိ၊ဌ–၂၇။ ။ အုံ–၁–ဌ–၃၃၇။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ ဒါသကတ္တေရဂါထာ၊ ခိဏာသဝမထေရ်ကို ခိုင်းစေခဲ့ပုံးသောကြောင့် ကျန်ဖြစ်ရပုံ၊ရဟန်းကောင်း, သာမဏေကောင်း(ရဟန္တာ)ကို ယဉ်သည်ဟု မလေးမစားပြုလျှင် ဝန်လေးလှကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၀။ ။ဒဟရသုတ်–သံ။

ရဟန်းတို့ မှတ်သားဖွယ်ရာများ။ ။ရဟန်းတို့ မမြဲဝဲအပ်သော တရား ၂-ပါး၊ ရာသိယသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၅၁၃၊ ဌ–၁၄၅၊ကာမသုခလွတ်ကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ။ ။ရဟန်းတို့ ကုလမစ္ဆရိယ၊ အာဝါသမစ္ဆရိယ အတွက် ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၃။ ။ရဟန်း ဟူသည်မှာ အအိပ်နည်းပါးကြောင်း ဟောတားသောဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၈။ ။ရဟန်းတို့မှာ လူပုထုဇဉ်တို့ ကြည်ညိုမှု၊မကြည်ညိုမှုခဲ့အရေး

မထားထိုက်ကြောင်း၊ ဘာမျှထူး၍ မဆုတ်ယုတ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ထေရ-ပါ-၂၆၆၊ ဋ-၀-အုပ်-၄၆၂။ (။ရဟန်းတို့မှာ ဘာကိုမျှ မရည်ရွယ်ဘဲ မရည်ညွှန်းဘဲ ရေချမ်းစဉ်တည်ထားသောကောင်းမှုကို ပြုကောင်းကြောင်း နမ္မနာ၊ ဇာတက-ဋ-၀-အုပ်-၄၇၅။။) ။ရဟန်းတို့အတွက်၊ (အာယုဝဏ္ဏာဒီဝဏ္ဏနကထာ)၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၆၄၊ ဋ-၄၁။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး(လူတို့အပေါ် ဦး ပြုရသောကျင့်ဝတ်)၊၃-ပါ-၁၅၆၊ဋ-၁၄၀။

ရဟန်းယုတ်တို့ ဖြစ်တတ်သော သဘောထားများ။ ။အပြည့်အစုံဟောထားသော အနုဂ်ဏသုတ်၊ ဗဏ္ဏ-၁-ပါ-၃၂၊ ဋ-၀-အုပ်-၁၄၇။ ။ရဟန်းယုတ်တို့ အနာဂတ်ကာလ၌ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြမည့် အကြောင်းအရာများကို ကြိုတင်ဟောထားခဲ့သော ဂါထာများ၊ ထေရ-ပါ-၃၃၉၊ဋ-ဒု-အုပ်-၃၅၄၊ ပါရာပရိယထေရ် ဟောထားသော ဂါထာများဖြစ်၏၊ သတိပြုရှောက်ကြည့်ဘွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။ ။ဖုဿထေရ် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ ပါ-၃၄၁၊ဋ-၃၆၂၊ (ရဟန်းယုတ်တို့မှာ ဂိုဏ်းအားကိုးဖြင့် သီလ၀န္တဗဟုသုတ ပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ် အနိုင်ယူကြလိမ့်မည်- ဟူသော အချက်လည်း ပါ၀င်၏။) ။အနာဂတဘယသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၉၃ ဋ-၃၆၊ (တတိယ)။ ။စတုတ္ထ၊ ပါ-၉၅၊ ဋ-၃၇။ ။ကာရဏ္ဍ၀သုတ်၊အံ-၈-ပါ-၁၆၊ ဋ-၁၉၇၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ကာရကသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၇၅၊ ဋ-၃၂၄၊ ရဟန်းယုတ်မာတို့၏ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဣဿာမဗ္ဗေ ရှိပ်စက်ခံရသော ရဟန်းတို့ သတိမူစရာ၊ ဇမ္ဗုကဏ္ဍေရ၀ဏ္ဏ၊ ဓမ္မ-ဋ-၀-အုပ်-၃၁၃။ ။ပါပိစ္ဆဂုစ္ဆာပကတရဟန်းတို့ ဝေါဟာရသည်ကို ပြုသောဂါထာများ၊ ၃၂၈။ ။ရဟန်းယုတ်တို့မှာ သားရေမင်နှင့်တူ၏ဟု ဆိုထားသော ဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၃၄၄၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၄၀၀။ ။

ရဟန်းယုတ်တို့ ကြီးစိုးခြင်း အပြစ်များ။ ။ရဟန်းယုတ်တို့ကြီးစိုးလျှင် ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်တကွ လူ,နတ်အားလုံးတို့ ဆင်းရဲကြရကြောင်းနှင့် အကျိုးမဲ့ဖြစ်ကြရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ-၂-ပါ-၆၉၊ ဋ-၄၄။ ။ ရဟန်းကောင်းတို့ကြီးစိုးလျှင် အားလုံးချမ်းသာကြောင်းလည်း ဟောထား၏။ ။ရဟန်းဆိုးရဟန်းပျက်တို့ အားရှိကြောင်းသုံးပါးကို ဟောထားသော မဟာစောရသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၅၂၊ ဋ-၁၃၉၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက်ကိုယ်ပင် ပျက်စီးရကြောင်း။ ။ရဟန်းပျက်လျှင် ကျိုးမူမမျှား-ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၇၀၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၉။ ။

ရဟန်းဆိုး,ရဟန်းပျက်တို့ ခံရသော အပြစ်များ။ ။ပါပဘိက္ခုသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၅၁၊ ဋ-၂၀၅။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၄၈၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၀၀။ ။

ပဏ္ဏ–၂–ပါ–၂၊ ဌ–၄၊ ရေမှလွတ်ပြီးနောက် အကုသိုလ်ကံကြောင်းအနေဖြင့် မီးလျှံတောက်သော သင်္ကန်း, သပိတ်, ခါးပန်းကြိုး-စသည်ကို ဝတ်ဆင်ပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံနေကြရသော ပြိတ္တာများဖြစ်နေကြရပုံ ဟောထား၏။ ။ ဒုစ္စရိတဖလပိဋ္ဌိတ,ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။ကပိလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂။ ။

ရဟန်းယုတ်တို့ပြည်သူတို့ဘုန်းကိုစားရာ၌ကြောက်စရာကောင်းလှပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၉။ ။ ဣတိ–ပါ–၂၂၄၊ ဌ–၁၆၇။ ။

ရဟန်းသူခိုးကြီး ၅-ဦး။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊အညွှန်း။ ။ ဝိ–၁–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၅၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

(၁) ပါပဘိက္ခု-အလဇ္ဇီရဟန်းများကို စုဆောင်းပြီး ၎င်းတို့ဖြင့် ခြံရံကာ မြို့ရွာအနှံ့အပြားသွားရှိ ပစ္စည်းစသည်ရအောင် အားထုတ်တတ်သော ရဟန်း။

(၂) ဆရာသမားများကို ပစ်ပယ်၍ ဓမ္မဝိနယများကို ကိုယ်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိလေဟန်ဖြင့် ပြောဆိုတတ်သော ရဟန်း။

(၃) ရဟန်းကောင်းရဟန်းမြတ်များကို မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ယုံမှားခြင်း မရှိပါဘဲလျက် ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် ဖွဲ့စပ်တတ်သော ရဟန်း။

(၄) သံဃာပိုင် ဂရုဘဏ္ဍာပစ္စည်းများကို လူတို့အားပေးကမ်း၍ မိမိတက်ညွှတ်လာအောင် သွေးဆောင်ဖြားယောင်းတတ်သောရဟန်း။

(၅) မိမိ အမှန်တကယ် မဂ်,ဖိုလ် မရပါဘဲလျက် ရလေဟန် ဝါကြွားပြောဆိုတတ်သောရဟန်း။ ။ဤရဟန်း ၅-မျိုးကို ရဟန်းသူခိုးကြီး ၅-မျိုးဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။

ရဟန်းဒုဿီလအတွက် ဖော်ပြထားချက်များ။ ။ဒုဿီလ ပါပဓမ္မ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ဟောထားသော ပေါတ္ထကူပမ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၆၆။ ။ပေါတ္ထကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၂၄၉၊ ဌ–၂၂၄။ ။အဆင်းလည်းမလှ၊ အတွေ့လည်းကြမ်းတမ်း၊ အဖိုးလည်းမတန်သော အဝတ်အစားသုံးမျိုးကဲသို့ ဒုဿီလပါပဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ နဝ,မဏ္ဍိမ,ထေရ-အရှယ်သုံးပါးလုံး၌ ကိုယ်အဆင်းဂုဏ်သတင်းလည်းမရှိ၊ မိုခိုနေသူတို့လည်း အကျိုးမရှိ၊ လှူဒါန်းရသူတို့လည်း အကျိုးမများကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလ

ရဟန်းတို့အတွက် ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထားသော အဂ္ဂိက္ခန္ဓောပမသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၉၅၊ ဋ–၁၈၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅၂၊ အညွှန်း။ ။ရဟန်းယုတ်တို့အား နှစ်ထုတ်ရမည်ဟု ဟောထားသော ကာရဏ္ဍာဝသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၆၊ ဋ–၁၉၇၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဆပ္ပါဏဇာတကောပမသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၀၁၊ ဋ–၁၁၀၊ ဒုဿီလရဟန်းတို့ခံရသော ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ဂုဏ်ရှေ့မစောင့်စည်းခြင်းအပြစ်များကို ဟောထား၏။ ။ဒုဿီလပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၉၊ ရဟန်းဒုဿီလက လူဒုဿီလထက် အကြောင်း ၁၀-မျိုးဖြင့် သာလွန်ပုံဟောထား၏။ ။ရဟန်းမှာ ဒုဿီလပင်ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်း ၁၀-ပါးဖြင့် အလှူရှေစက်ကိုသုတ် သင်နိုင်သေးပုံ၊ ပါ–၂၅၀။ ။

ရဟန်းသီလဝန္တအတွက် ဟောထားချက်များ။ ။ကာသိကဝတ္ထုဗေဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၃၈၊ ၁၃၉၊ ဋ–၆၇။ ။ပေါ်ထွက်သုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၂၅၀၊ ဋ–၂၂၄၊ ၅၊ (ကာသီတိုင်းခွဲဖြစ်သော အဝတ်သည် အဆင်းလည်းလှ၏၊ အတွေ့လည်းနူးညံ့၏၊ အဖိုးလည်းထိုက်တန်သကဲ့သို့ သီလဝန္တရဟန်းတော်များသည် ကုယဒုစရိုက်သစောင်းလည်းလှ၏၊ မှီခိုနေသူတို့ကိုလည်း အကျိုးရှိစေ၏၊ လှူဒါန်းသူတို့ကိုလည်း အကျိုးများစေ၏–ဟု အရှယ်သုံးပါးဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးကို ဟောထား၏။)

ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးခြင်းအပြစ်များ။ ။ရဟန်းတို့ကို ဆဲရေးသောကြောင့် ပါးစပ်မှသွေးပုပ်သွေးနက်များထွက်နေသော ပြိတ္တာ ၂-ယောက်၊ ဥဒါန–ဋ–၂၂၉။ ။ကပ်လင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၄၄။ ။အချို့လူတို့က ရဟန်းတို့အား ကြုံဖန်ဆဲရေးတတ်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခန္ဓ–သံ–ဋ–၂၂၇၊ ပါ–၇၆၊ ခွန်အားရှိပါလျက် အရှက်အကြောက်ဇင်းမဲ့စွာ တောင်းစားနေကြသည်ဟု ဆဲရေးတတ်ကြကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ရသွေ့ရေဟန်းအချင်းချင်းတို့ကို မသင့်မတင့်ဖြစ်အောင် (၀၊) အင်ဂေ၊ ရွက်ဖြစ်အောင်ပြုလုပ်ယောသူတို့မှာ တစ်နေ့နေ့တွင် အန္တရာယ်ကြီးစွာကျရောက်တတ်ကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဋ–၃၁၄၊ ဘရူဇာတ်တော်ကို ပြန်ဟောထားတော်မူ၏။ ။(ပေတဝတ္ထု-ဋ္ဌ မျှားစွာရှိ၏)။ ။အရိယာရဟန်းတော်တို့အားဆဲရေးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်များကို အ-ခဏ်းဋ္ဌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

ရဟန်းပြုရန် အားတက်ပြန်။ ။ရဟန်းတော်တို့ နေထိုင်ပုံကို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့ထံမှ ကြားရ၍ တရားနှလုံးသွင်းလိုက်ရာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်းသားယော်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–

၂၀၁။ ။ရဟန်းကျင့်ဝတ်ကို လာရောက်ပြောကြားကူညီသော အာဒီစ္စ မဟန္ဒုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၂။ ။ရဟန်းဘဝမှ နှစ်ကြိမ်တိုင် လူလွှတ်သေးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်း၊ ၎င်းနောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပြီ၊ ပါ–၂၇၇၊ ဌ–၇၇။ ။ဗာရာဏသီသေဋ္ဌေးသား၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၆။

ရာဂ၏အပြစ်များကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ရာဂမှာ မီးနှင့်တူကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉၊ ၂၃၁။ ။ရာဂမီးထက် ပူသောမီးမရှိဟု ငြိုးငြူ။ရှာသော ငါးထီးကြီး၊ မဇ္ဈိမဘာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂။ ။ရာဂအပြစ်ပြဂါထာ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၊ ကာမဂုဏ်မှောင်မှာ အမိုက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။ ။ရာဂသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ ဣတိ–ပါ–၂၃၄၊ ဌ–၂၀၅၊ ရာဂကို မပယ်က မာရ်မင်းကျေ့ကွင်းမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဟောတားပြီ၊ ဒေါသ-မောဟ လည်းနည်းတူ။ ။ရာဂေါ ဟိ မာရဿောဂေါ မာရပါသော၊ ဣတိ–ဌ–၁၉၀။ ။ရာဂနှိပ်စက်က အကျိုးမသက်ရောက်ကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၊ ၃၂။ ။ရာဂစသည် နှိပ်စက်က ရပြီးသား မဏ္ဍန်များ ပျက်စီးဘတ်ကြောင်း ဟော်ထားသော အနာဘိရတိ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀။ ။ရာဂေါ ဟိ ဒုဂ္ဂတိနှုတ်ပယထတ္တာ ရာဂပယောတိ ဝုစ္စတိ၊ ကမ္မပထောဝိယ၊ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၆၊ ပါ–၃၄၉။ ။ရာဂစသော အကုသိုလ်ပုဒ်တို့၏ အနက်အကျဉ်းပြုဆိုခဏ်း၊ ပဋိသံ–ပါ–၉၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။ရာဂ၏အပြစ်များကို ဟောထားသော လောဘာဒီဌာနဒေသနာခဏ်း၊ ပေဋကု–ပါ–၂၀၉။ ။ ရာဂအားကြီးခြင်းအကြောင်းများ၊ (၂-နည်း)၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၉၊ ၁၀၀။ ။ရာဂ ဒေါသ-မောဟတို့၏ မူရင်းအကြောင်းကိုမေး၍ ဘုရားရှင် ဖြေပြတော်မူခန်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၂၃၆။ ။ရာဂစသည်ကို ပမာဏကရဏာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဌ–သံ–ဌ–၁၃၆၊ပါ–၄၇၅၊ရာဂစသောတရားတို့မှာတိုင်းဟာခြင်းကို ပြုတတ်၏ဟူလို။ ။ရာဂဖြစ်ကြောင်း ၂ ပါး၊ အံ–၂–ပါ–၇၆၊ ဌ–၅၆၊ သုဘနိမိတ္တ၊ အယောနိသောမနသိကာရ။ ။(လောဘအပြစ်ကိုပြသော အခဏ်းဌ်လည်းရှိ၏)။

ရာဂစရိုက်ရှိသူအဘွက် ဟောထားချက်များ။ ။ရာဂစရိုက်ရှိသူတို့၏ အနေအထိုင် အမူအရာစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။ဒီဃနိ–ပါ–၃၁၊ ဝိတရာဂပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား အရသာ ဟူသမျှ၌ တပ်မက်မူဖြင့် မစားမသောက်ကြကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။ရာဂစရိုက် ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော သမ္ဘာပရိဗ္ဗာဇနိယ

သုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၃၂၊ ၌–ဒု–အုပ်–၉၃။ ။မဟာနိ–၌–၂၇၄၊ အညွှန်း။ ။ရဖ်ားပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်သော ကျောင်း,သက်နှံ,ဆွမ်း,ဒကာ, ဆွမ်းခံရှာ စသည်ကိုပြုဆိုဏော်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–၁–အုပ်–၁၀၄။

ရာဂမီးကို ငြိမ်းသတ်နည်းများ။ ။ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ ကင်းမှသာ၊ ကင်းအောင်ကျင့်သူမှသာ ပုဇော်ထိုက်ကြောင်း ဟောထားသော နဂရဝိန္ဒေယျ သုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၃၉၊ ၌–၂၄၉။ ။ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းများ၊ ဝိဏောပမသုတ်၊သဠာ–သံ–ပါ–၃၉၉၊၌–၁၀၆။ ။ရင်းသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် အသုဘ မေတ္တာ ပညာကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထားသော ရာဂသုတ်၊ အံ–၆– ပါ–၃၈၈၊ ၌–၁၄၂။ ။ရာဂပေယျာလ၀ဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၉၈၊ ၌–၆၇၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟကို ပယ်နိုင်ရန် သမထဝိပဿနာကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။အံ–၃–ပါ–၃၀၄၊ ၌–၂၄၇။ ။၆–ပါ–၃၉၃၊ ၌–၁၄၃။ ။၇–ပါ–၅၁၂။ ။၈–ပါ–၁၆၆။ ။၉–ပါ–၂၅၆။ ။၁၀–ပါ–၅၁၂။ ။၁၁–ပါ–၅၅၇၊ ဤရာဂပေယျာလ၀ဂ်များ၌ ရာဂစသော အယုတ်တရားများကို ပယ်နိုင်ရန် အားထုတ်သင့်သော တရားများကို ဟောထား၏။ ။ရာဂစသော အညစ်အကြေးများကို အခွင့်ရတိုင်းရတိုင်း, အနည်းငယ် အနည်းငယ် မှုတ်ထုတ်ရန် ရှေ့ပန်းထိန် ဥပမာဂါထာ၊ ဓမ္မ–၌–ဒု–အုပ်–၂၁၇။ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟမီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်အောင် နည်းပေးဟောထားသော အဂ္ဂိသုတ်၊ဣတိ–ပါ–၂၅၇၊၌–၂၈။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၄၉၊၌–ပ–အုပ်–၁၄၊ဥရဂသုတ်။ ။သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနီယသုတ်၊ပါ–၃၃၂၊၌–ဒု–အုပ်–၉၃။ ။ဓောတမာဏဝနုပုစ္ဆာ၊ပါ–၄၃၈၊၌–၃၀၇။ ။ထေရ–၌–ဒု–အုပ်–၇၁၄၊ရာဂကိုပယ်နိုင်ရန် ဝဂ်ဒိသထေရ် ဟောသောဂါထာများ။ ။ရာဂကို နှိပ်ကွပ်နိုင်ရန် သီလစောင့်ထိန်းကြသော တိရစ္ဆာန် ၅-ဦး၊ ပဋ္ဌပေါသထ ဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၁၊၌–တ–အုပ်–၃၂၅။ ။ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ, ဝိနယမည်ပုံမေး၍ ဖြေထားသော ဒုတိယအညတရ ဘိက္ခုသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၊ ၌–၁၆၀။ ။ရာဂဝိရာဂသုတ်၊ ပါ–၂၁၊၌–၁၆၉။ ။ရာဂ-ဝိနယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၀၈၊ ၌–၃၂၆။

ရာဇာကြိုင်ပြည်နှင့်စပ်၍ မှယ်သားဖွယ်များ။ ။ရာဇဂဟေ-ဟူသောပုဒ်အဖွင့်၊ ဥဒါန–ပါ–၈၁–၊ ၌–၅၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၀၊ ၌–ဒု–အုပ်–၁၃၉။ ။ဒီဃ–၁–၌–၁၂၂၊ ပါ–၄၄။ ။ဝိ–၁–ပါ–၅၀၊ ၌–ပ–အုပ်–၂၄၇။ ။ရင်းပြည်တည်ရှိနိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၉၊၌–ဒု–အုပ်–၄၀။ ။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီးဌာနရှိသော တောင်ငါးလုံး အမည်၊ ဝိမာန-ပါ-၁၉၊ဌ-၇၄။ ။သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၁။ ။ဂင်းပြည်ဌာနရှိသော လူဦးရေ၊ သဂါထာ-သံ-ဌ-၂၀၇။ ။လူဦးရေမှာ ၁၀-ကုဋေရှိ၍ ရှာပေါင်း ဂ-သောင်းရှိကြောင်း၊ ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။ပဏ္ဏ-၃-ဌ-၁၁၁။ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၇၊၃၀ဌ။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၉၀။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၆၅၊ဌ-၃ဝ၄။ ။ဂင်းပြည်ဌာနရှိ ရှာပေါင်း ဂ-သောင်းရှိကြောင်း၊ ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။ပဏ္ဏ-၃-ဌ-၁၁၁။ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၇၊၃၀ဌ။ ။အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၉၀။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၆၅၊ဌ-၃ဝ၄။ ။ဂင်းပြည်ဌာနရှိ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က အနာဂါမ်လူခေါင်းဆောင်ပေါင်း ၅၀၀-ရှိ၍ ဝေယောက်တယောက်တွင် ၅၀၀-စီ အခြံအရံရှိကြကြောင်း၊ ဒီဃ-၃-ဌ-၁၇၊ ပါ-၃၀။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၃၁၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း "၃၅၀၀၀၀"ရှိကြောင်း ဟောထားတော်။

ရာဇဂြိုယ်သေဋ္ဌေးကတန်ခိုးရှိမရှိ စမ်းကြည့်ပုံ။ ။ရာဇဂြိုဟ်သေဋ္ဌေးက တန်ခိုးရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို သိလိုရှာ၍ စန္ဒကူးသပိတ်ကို ဝါးလုံးအဆက်ဆက်ဖြင့် ကောင်းကင်တွင် ဆွဲခိုတ်ထားပုံ၊ ဝ-၄-ပါ-၂၄၆၊ ဌ-၄၆။ ။အပ-ဌ-ဝ-အုပ်-၁၂၉။ ။ဂင်းသပိတ်ကို အရှင်ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇထေရ်က တန်ခိုးပြ၍ယူတော်မူခဏ်း၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃ဝ။

ရာဇသုတ်။ ။ဥဒါန-ပါ-၈၈၊ဌ-၉၁၊ ရဟန်းတော်တို့မှာ တရားစကားကို ပြောလျှင်ပြောရမည်၊ သို့မဟုတ်မူ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသကဲ့သို့ ဆိတ်ဆိတ်သာနေရမည်ဟု ဟောထား၏။

ရာဓမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ဌ-၂၅၁၊ ဗောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋ္ဌိဘာနေယျကာနံ ယဒိဒံ ရာဓော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူပုံ၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်ကျေးဇူးသိတတ်ပုံကို လည်း ပြဆိုထား၏)။ ။ထေရ-ပါ-၂၄၈၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၁။ ။သရက်သီးလှူရကျိုး။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၃၇၊ဌ-ဒု-အုပ်-၂၄၃။ ။ဝိ-၃-ပါ-၇ဝ၊ဌ-၂၆၄။ ။ရာဓသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၅၄၊ ဌ-၃ဝ၈။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၆၊ အပြစ်ပြ၍ ဆုံးမတတ်သူ ဆရာဟူလော ဟူသောဂါထာ။

ရာဟုလာမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဌ-၁၉၈၊ အကျယ်၊ ဗောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ သိက္ခာကာမာနံ ယဒိဒံ ရာဟုလော-ဟု ဗောဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရတော်မူပုံ။ ။ထေရ-ပါ-၂၇၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၆၆၊ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၊မှန်အခင်းကို လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပဏ္ဏ-၂-ဌ-၉၄။ ။သိက္ခာကာမဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၂-ပါ-၂၇၊ဌ-၁၁။ ။အံ-၁-ဌ-၁၉၆။ ။ဝိ-၃-ပါ-၁ဝ၅၊ဌ-၂၈၆၊၂၉ဝ။ ။

ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၅။ ။သမ္ပယုတ်ကိုပြန်ခင်းပြီး ထိုသမ္ပယုတ်နှင့်အမျှ အဆုံးအမ မျှားကိုရရန် တောင့်တပုံကို ပြဆိုထားပေ၏။ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၀၄၊၉၄။ ။ တိပလ္လတ္ထမိဂဇာတကာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၊ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၇။ ။ဘုရားရှင်ထံ အမေ့တောင်းပုံ၊ ဘုရားရှင်က အမေ့ပေးတော်မူပုံ၊ ဝိ–၃–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၄။ ။ဇာတကာ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၇။ ။ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၇။ ။အရှင်ရာဟုလာထေရ်မှာ တာ၀တိံသာ နတ်ပြည်တင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၄၆။ ။ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၃၉။ ။ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၀၀၊ နဂါးမင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူးပုံနှင့် ထို ဘ၀မှစ၍ ဆုတောင်းပြည့်အံ့ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရခဲ့ပုံ။

ရာဟုလော၀ါဒသုတ်။ ။(အမ္ဗလဋ္ဌိက)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၇၇၊ ဋ္ဌ–၈၈၊ မုသာ ၀ါဒမှရှောင်ကြဉ်ရန်နှင့် နှိပ်စက်တတ်သော ကံသုံးပါးကို မပြုရန်ဆုံးမ ထားပေ၏။ ။မဟာရာဟုလော၀ါဒသုတ်၊ပါ–၈၃၊ဋ္ဌ–၉၁၊ခေတ်ကြီး ၅-ပါးနှင့် တူအောင်ကျင့်ရန် ဆုံးမထားပေ၏။ ။စူဠရာဟုလော၀ါဒသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၃၊ စက္ခု၊စသည်၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး မေးစိစစ်တော်မူပုံ၊ ဤသုတ်အဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားပေ၏။ ။ရာဟုလသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၈၃၊ ဋ္ဌ–၃၅၂၊ ခေတ်ကြီးလေးပါး၌ ငြိုးငွေ့ရန်ဟောထားပေ။ ။ ရာဟုလော၀ါဒသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ စက္ခု၊စသည်၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်ပြတော်မူပုံ။ ။ရာဟုလသံယုတ္တ၊ စက္ခုသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ရူပ်–ဝိညာဏ်–ဖဿ–ဝေဒနာ–သညာ–ဆေတနာ–တဏှာခေတ်၌ ငြိုးငွေ့စက်ဆုတ်ရန် ဆုံးမထားပေ၏။ ။မာနာနုသယ ကို ပယ်ရှင်းပြောထားသော အနုသယသုတ်၊ ပါ–၄၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၉၇။ ။ ရာဟုလာသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၁၊ဋ္ဌ–၂၉၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၃၊ ဘုရားရှင်ထံ အမေ့တောင်းပုံနှင့် ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန်များ၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ရာဟုအသူရိန်ကြီး။ ။ရာဟုအသူရိန်ကြီးမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးလွန်း၍ ဘုရားရှင်ထံ မလာ၀ံ့ဘဲနေရာ နောင်လာသောအခါတွင် သူကပင် ငယ်နေသေးကြောင်း၊ ၎င်း၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၏ အတိုင်းအတာကိုလည်း ပြထား၏၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၀၇။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၀၁။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၀၂။ အံ–၄–ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၂၁၀။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၆။ ။ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၅၄။ ။၂–ဋ္ဌ–၇၀။

ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်မျှား။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်တို့မှာ ရုက္ခဓမ္မကျင့်ဝတ်၌ တည်ရကြောင်း၊ လူတို့က အပွင့် ဒေသီး အရွက် စသည်ကို အလိုရှိသလို ယူကြသော်လည်း အမျက်မထွက်အပ်ကြောင်း သိကြားမင်းကဟောပြခဏ်း၊ အံ-ဖ-ပါ-၃၂၄၊ ဌ-၁၂၁။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်တို့ မာလောန္ဓယ်ကို ကြောက်ကြပုံ၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၃၈၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၀။ ။အံ-၃-ပါ-၂၀၃၊ ဌ-၁၉၂။ ။ လက်ပံပင်စောင့်နှတ်မှာ မိမ်နေထိုင်သော သစ်ပင်ခွေပေါ်သို့ ညောင်စေ့ ကျရောက်၍ အပင်ပေါက်လာမည်ကို အလွန်ကြောက်ကြောင်း ဟောထားသော ကောဌသိမ္ဗလိ ဇာတက၊ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၀၊ဌ-တ-အုပ်-၃၇၅။ ။ ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်တို့လည်း လူတို့နှိပ်စက်သည်ကို ခံရတတ်သေးကြောင်း၊ သုဇာ-ဌ-ပ-အုပ်-၃။ ။ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ သစ်ပင်ခုတ်ရာတွင် ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်ဆမီး၏ သားငယ် လက်မောင်းရင်းဖြတ်မိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ-၂-ပါ-၅၁၊ ဌ-၂၅။ ။ရုက္ခဇိုဝ်းနှတ်တို့မှာ သစ်ပင်ခုတ်သူကို ပြစ်မှားလျှင် နတ်သဘင်အစည်းအဝေးသို့ မဝင်ရတော့ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ-၂၅။

ရုက္ခ။ ။ပမနှိုဒ္ဓေသ။ ။အဘိ-၄-ပါ-၁၆၁၊ ဌ-၇၉။ ။အသုရသုတ်၊အံ-၄-ပါ-၄၀၃၊ ဌ-၃၂၄၊ သစ်ပင်ဥပမာပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုး၊(အခြံအရံခဏ်းဌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရုက္ခသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၂၄၊ဌ-၃၂၀။

ရုရုမိဂရာဇ စရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၄၀၃၊ ဌ-၁၄၁၊ ဆတ်မင်းက ရေမြောလာသူကို ကယ်ဆယ်၍ လူမျှားအား တရားဟောပြခဏ်း။ ။ရုရုမိဂရာဇ ဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၇၀၊ ဌ-စ-အုပ်-၂၅၆၊ ဒေဝဒတ်အလောင်း ကျေးငှားမသိတတ်ပုံလည်း ပါ၏။

ရူပသဒ္ဒါဟောနိုင်ဟောအနက်မျှား။ ။အံ-၁-ဌ-၁၆၊ပါ-၁။ ။ထေရီ-ဌ-၁၀၁၊ ပါ-၃၉၁။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၆၀၊ ပါ-၃၀၃၊ ရူပသဒ္ဒါ ရူပါယတနေ ရူပက္ခန္ဓေ သဘာဝေ ကသိဏာယတနေ ရူပစျာနေ ရူပကာယေ အာဂတော။ ဗုဒ္ဓ-ဌ-၆၀-၌ ရူပသဒ္ဒါ ခန္ဓာဝ၀ နိမိတ္တ ပစ္စယ သရီရဝဏ္ဏ သဏ္ဌာနာဒီသု ဒိဿတိ-ဟု ရှိ၏၊ ၇-နက်။

ရူပက္ခန္ဓကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၇၃၊ ရုပ် ၂၈-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။အတိတာဒိ ဝိဘာဂကထာ၊ ၁၀၂။ ။ရုပ် ၂၈-ပါးကို အဓ္ဓတ္တိက၊ ဗာဟိရ စသည်ခွဲပြပုံ၊ ၈၁။ ။ကမ္မဇ-စိတ္တဇ-ဥတုဇ-အာဟာရဇ ရုပ်တို့ စဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁၉၃။ ။ရူပနိဗ္ဗတ္တိ ဝိပဿနာကာရ၊ ရုပ်ဖြစ်သည်ကို ဝိပဿနာရှုပုံ အခြင်းအရာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၂၄၉။ ။ရုပ်ဂုရိယာပုတ်-ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောစိတ်မျှား၊ ၂၅၀။ ။ရူပသတ္တက

ဣရိယာပုထ် ဝိညာတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်များ ၂၅၁။ ရူပသတ္တကသမ္မာသနကထာ၊ ရုပ်ကိုသုံးသပ်သင်ခြင်းရန် ၇-နည်းကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၅၃။ ။ရူပကဏ္ဍ၊ အဘိ-၁-ပါ-၁၄၅၊ ဋီ-၃၃၅၊ ဓ၊ မဟာဘူတ်လေးပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း။ ။ဥပါဒါရုပ် ၂၄-ပါးကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ပါ-၁၅၆၊ ဋီ-၃၄၄။ ။ရူပဝိဘတ္တိ နိဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၁၅၆၊ ဋီ-၃၄၂။ ။ရူပပကိဏ္ဏကကထာ၊ ၁-ဋီ-၃၃၅၊ ကံ-စိတ်-ဥတု-အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်များကို ခွဲပြထားပေ။ ။ရူပသာလေယျတာဒီနိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၁၆၉၊ ဋီ-၃၆၂။ ။ရူပဂ္ဂန္ထနိဒ္ဒေသ၊ (သုတ္တန္တဘာဇနီယ)၊ အဘိ-၂-ပါ၊၁၊ ဋီ-၃။ အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဇနီယ၊ ပါ-၁၃၊ ဋီ ၃၃။ ။ရူပပဝတ္တိက္ကမ၊ ပဋ္ဌာန နေ့အခါ၌ ရသော ရုပ်များကို ပြုဆိုခဏ်၊ ၂-ဋီ-၁၅၃၊ ၁၆၁။ ။ရူပပုဒ်ကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ မဟာနိ-ဋီ-၁၁၊ ပါ-၁။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၇၁၊ ဋီ-၂၆၆၊ ခဇ္ဇနီယသုတ်။ ။ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါ တိ စသည်ဖြင့် သုသိမအား ဘုရားရှင် ဟောပြောခဲ့ကြောင်းမူပုံ၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၃၄၄၊ ဋီ-၁၁၃။

ရူပနန္ဒာဏေရိုဝတ္ထု။ ။ဝေရိ-ပါ-၃၁၁၊ ဋီ-၂၆၊ ဒေဝဒတ်ခွဲမခန့်ဟစ်သည်ကို ပြေပျောက်စေရန် တန်းခိုးဘော်ဖြင့် သူ့ဆက်လုံ့သော နိဗ္ဗာန သူ့ယမ်းကို ဖန်ဆင်း၍ တခဏချင်း အိုပြု, နာပြု, ဆံပြု၍ တာဝေးလွှား ရှုစေဟော်မူပုံ၊ ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၂၂၊ ဇနပဒကလျာဏီဟူ၍သည်း ခေါ်ကြ၏။ ။ (ဇ-ခဏ်းခ်ဲ့ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ခရတီ ဣဒံ ဟိ ဋီ-ဋီ-ဝ-ဆေ-ခ ဒုတိယ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဒီဃ-၁-ဋီ-၂၄၇၊ ပါ-၁၀၀။

ရေအိုင်ဥပမာပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ဥဒကရဟဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၄-ပါ-၁၅၃၊ ဋီ-၂၆။ ။ဥဒကရဟဒသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၄၁၉၊ ဋီ-၃၂၂။

(၁) နက်ရှောင်နှင့် တိမ်သော ရေအိုင်နှင့်ကူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား..... ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကိုမသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) တိမ်ရှောင်နှင့် နက်သော ရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား..... ကြည်ညိုဖွယ် မရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) တိမ်လည်းတိမ်၏၊ တိမ်ရှောင်လည်းထင်ရသော ရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား .... ကြည်ညိုဘွယ်လည်းမရှိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၄) နက်လည်းနက်၏၊ နက်ရှောင်လည်းထင်ရသော ရေအိုင်နှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား.... ကြည်ညိုဖွယ်လည်း ရှိ၏၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

ရေဋုတ်ရေပေါ်စံသောပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး။ ။ဥပမာ ဥပမေယျ အပြည့်အစုံဟော ထားရ၏၊ ဥဒကူပမာသုတ်၊ အံ–၂–ပါ–၄၀၃၊ ဋ–၁ ၄၈။ ။သတ္တကပုဂ္ဂလ-ပညတ္တိ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၈၁၊ ဋ–၁၀၁၊(ပဋ္ဌ-ဥ-ခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရေငုံ၍ ဆွမ်းခံကြွသောရဟန်းတော်များ။ ။ရှေးအခါက အချို့ ရဟန်း တော်များ စကားပြောမိမည်ကို စိုးရိမ်မိသောကြောင့် ရေငုံ၍ဆွမ်းခံတော် မူခဲ့ကြပုံ ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၆၃။ ။အဘိ–၂–၃၃၇။ ။ မဟာ–သံ–ဋ–၂၂၂။ ။သုတ္တ–ဋ–ပ–အုပ်–၅၁။ အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၆၂။

ရေစက်ချကြပုံရှေးထုံး။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ–၂၅၊ အလ္ဂ။ခံပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်ထဲသို့ ရေကို သွန်းလောင်း၍ ရေစက်ချပုံ ရှေးထုံးစဉ်လာရှိခဲ့ကြ၏။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊၁၀၉။ ။ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၆၀။ ။စရိယာ–ဋ–၃၈၊ ၈၂၊၉၃၊၉၆။ ။ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၉၈၊၁၀၉။ ။ဒု–အုပ်–၅၃၄။ ။ သ–အုပ်–၂၅၂။ ။ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၂၂။ ။ဝိမာန–ဋ–၂၀၄။

ရေနေသတ္တဝါက ပိုမိုများပြားကြောင်း။ ။ကုန်းနေ သတ္တဝါများထက် ရေနေသတ္တဝါများက ပိုမိုများပြားကြောင်းဟောထားသော သြဒကသုတ်၊ မဟာသံ–ပါ–၄၀၅။ ။အံ–၁–ပါ၊ ၃၇၊ ဋ–၃၇၇။

ရူပါရုံနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရူပါရုံ၌ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ပုံအကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၈။ ။ရူပါရုံ ထခုတည်း၌ပင် သံယောဇဉ် ၁၀-ပါး ဖြစ်နိုင်ပုံ၊ ပါ–၂၉၊ ဋ–၂၉၂။ ။ရူပသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၄၀၊ ဋ–၁၉၆၊ ရူပါရုံကသည် ၅-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စီစစ် ပြပုံ။ ။ရူပါဒီသုဘုန်ဝက၊ပါ–၄၄၃၊ဋ–၁၉၇။ ။ရူပါရုံလက်နှက်ကြောင့် အခက်တွေ့ရပုံ၊ အံ–၁–ဋ–၁၇။ ။ရူပါရုံ၌ သာယာခြင်း အပြစ်ပြဂါထာ များ၊ ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၅၅၊ ပါ–၂၄၁၊ ရူပါရုံစွဲ ဘဝမြဲတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ရူပါယတန ဘာဇနီယကထာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၆၃၊ ဋ–၃၅၄။

ရေပူချောင်း။ ။ရေပူချောင်း, ရေပူအိုင်တို့အောက်တွင် ငရဲတည်ရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၄၆၈၊ ပါ–၃၁၅။ ။(တပေါ်ဒါမြစ်ရေ ပူ-ခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ရေဝတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၃၁၊ ဋ–၁၉၂၊ ၃-လကျင့်တော်မူရ၏။ ။ ဓာတ်တော်များ ပျံ့နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ–၃၃၄ ဋ–၁၉၇။ ။ အဘိ–၁–ဋ–၆၂။ ။ဇာတက – ဋ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။အပ – ဋ–ပ–အုပ်–၄၄။

ရေဝတမထေရ်ဇာတ်။ ။(ခဒိရဝနိယ ရေဝတထေရ်ဝတ္ထု)၊ အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၅၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မင်းလာဆောင် ပေးကြရာ ပြီးလျှင်ပြီးခြင်း ထုတ်ပြေးကာ ရှင်, ရဟန်းပြုသော အသျှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ ညီတော်အငယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ။တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အာရညိကာနံ ယဒိဒံ ရေဝေော ခဒိရဝနိယော–ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၅၊ လေ့လျှောရကျိုး။ ။ပါ–၃၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ သူခိုးဟူ၍ အစွပ်စွဲခံရသည်ကို ရှင်းပြခဏ်၊ ကောင်းကင်တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၆၊ အကျယ်။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၃၊ ပုညပါပ–မရှိမှုသာ ဗြာဟ္မဏ မည်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ရေမပြည့်အိုး ဗောင်ဗင်ထိုး။ ။ဗာလအတွက် ဥပမာဂါထာများ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၇၊ ဂါထာနှုံပါတ်–၇၂၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈။ မိလိန္ဒ–ပါ–၄၀၁၊ ဗာလအသံ–လွန်ပြင်းထန်၊ ပညာမရှိ–မြည်တမ်းအသံ။ ပဏ္ဍိတအသံ–ငြိမ်သက်ပြန် ဟူလို၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ ဂါထာ။

ရေလှူရကျိုးပြ ဝတ္ထုများ။ ။(ပ–ဒု–တ)၊ နာဝါဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၆၊ ဋ္ဌ–၃၄–မှ–၄၄–အထိ၊ ပဋိယမှာ နည်းယူစရာ ကောင်းလှ၏။ ။အမ္ဘဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၁၀၆။ ဋ္ဌ–၂၈၆။ ရေလှူရကျိုး ဂါထာများ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၀၊ ၁၄၂၊ ၁၆၂၊ ၃၁၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၄၊ ကောင်းကင်သို့မြောက်၍ ရေလှူရကျိုး။ ။ပါ–၂၂၉၊ ၂၄၀၊ ၃၀၅။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၊ ၇၈၊ ၁၀၇၊ ဤဋ္ဌမှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ရေချိုးခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရေချိုးပုံ အစီအစဉ်ကိုပြုဆိုခဏ်း၊ နှာနဝတ်၊ သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၃၇။ ။ရေချိုးခြင်း ကျေးဇူး(အတွင်းအပြင်) နှုန်ကလိစ္ဆဝိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၄၁။ ။ရေချိုးရာတွင် ချေးတွန်းရာနှင့်စပ်၍ ရဟန်းတို့အဘက် ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ (ခုဒ္ဒက ဝတ္ထုခန္ဓက)၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၄၄။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၄၃၅။ ။ ရေချိုးအိမ်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၅၇၊ ၉၊ ဋ္ဌ–၅၀၊ ၅၁။

ရေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရေမြုတ်များကိုမြင်၍ တရားထူးရကြသော ရဟန်းတော်များ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။ရေစီးသွားသည်ကိုကြည့်၍ အချယ်သုံးပါးတွင် ။သေခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်မိသော ပဋ္ဌာစာရုထေရီ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၂။ ။ရေပေါက်ကျများ, ပြည့်သောလားသို့, နှစ်ပါးကုသိုလ်, အကုသိုလ်လည်း, ထိုနည်းတူစွာ, ဥပမာဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၊ ၁၃။ ။နံ့သာရေဖြင့်ဆေးကြောသုတ်သင်ခြင်းအကျိုး၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃။ ။ရေကိုသမုဒ္ဒရာခေါ်ကြောင်းရှင်းပြခက်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ ၉၂။ ။ရေ၌အသက် (ဝိညာဉ်) မရှိကြောင်းရှင်းပြခက်း၊ ဥဒကသတ္တဇီစ ပဉ္စ၊ ပါ–၂၅၁။ ။ရေကို ခိုးသောက်ပြီး သံဝေဂရကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံဟောသော ပါနီယစာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၁၅။

ရေစစ်, ရေဘွင်း–စသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ရေစစ်လှူရသော အကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာ၊ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၀။ ။ရေတွင်းတူးရှာ်လှူခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–၂၀၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။ရေသုတ်ပုဝါလှူရကျိုး ၅-ပါး၊ ဂါထာ၊ ပါ–၃၆၄။ ။ရေစစ်နှင့်စပ်၍ အပ်, မအပ်ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခက်း၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။ရေစစ်မပါဘဲ ခရီးမသွားအပ် ကြောင်း ပညာတ်ထားသော သံဃာပုဒ်၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၅၀။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၄၂။ ။ရေအိုးစင်, ရေခွက်–စသည်ကို ခွင့်ပြုတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၆၂။ ။ရေကန်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၅၁။ ။ရေတွင်း, ရေငင်ကြိုး–စသည်နှင့်စပ်၍ ခွင့်ပြုချက်များ၊ ပါ–၂၁၉၊ ဌ–၅၁။

ရောဂါဖြစ်ကြောင်းဂ-မျိုး။ ။အံ–၃–ဌ–၁၅၆။ ။အံ–၅–ပါ–၁၁၅။ ။ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၃။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၇၃။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၂၇၊ ဌ–၁၂၁၊ ၁၂၂။ ။ပါ–၄၂၉–၌ ပါသောဂါထာကား–

ပိတ္တံ သေမှဉ္စ ဝါတော စ၊ သန္ဓိပါတာ ဥတုနိ စ။
ဝိသမံ သြပက္ကမိကံ၊ ကမ္မဝိပါကေန အဋ္ဌမိတို့။

ရောဂါဖြစ်ကြောင်းအမျိုးမျိုး၊ မဟာနိ–ပါ–၁၀၊ ဌ–၅၁၊ ၅၂။

၁။ ပိတ္တ....သည်းခြေကျက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
၂။ သေမှ...သလိပ်ကျက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။

၃။ ဝါတ... လေ/ပုက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။

၄။ သန္ဓိပါတ....ဝင်းသုံးပါးစုံ ပုက်သောကြောင့် လည်းကောင်း။

၅။ ဥတု....ဥတုကြောင့် လည်းကောင်း။

၆။ ဝိသမ....မနိုင်ဝန်ကို ချီမခြင်း–စသည်နှင့် မသင့်သောအစာကို စားမီ ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။

၇။ ဩပက္ကမိက....သူတစ်ပါးတို့ ညှဉ်းဆဲသည်ကို ခံရသောကြောင့် လည်းကောင်း။

၈။ ကမ္မဝိပါကဇ....ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း– ဤအကြောင်း ၈-မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် ရောဂါဖြစ်ကြသည် ဟူလို။

ရောဂါစွဲသူ၊ ဆေးမူရှိပြား၊ ကုစားမပြု၊ မိမိမှသာ။ ။ဟူသော ဥပမာဂါထာ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၉၂။ ။ဇာတက–ဌ–၀–အုပ်–၆။ ။အ၀–ဌ–၀–အုပ်–၅၊ ၆။ ။အဘိ–၁–ဌ–၃၅။

ရောဂါနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ရောဂါကင်း လာဘ်မင်းမည်သား၊ရောင့် ရဲလွယ် စည်းစိမ်ကြွယ်ပါ– ဟူသော ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–၃–အုပ်–၁၇၃။ ။ ရောဂါ ၂-မျိုး၊ (အာဗာဓ၊ အာတက်)၊ ဥဒါန–ဌ–၁၁၀၊ ပါ–၉၄။ ။ ရောဂါကင်းလိုလျှင် မီးတင်းကတ်လျှုရကြောင်း နမ္မနာ၊ အဗျာဓိကတ္ထေရ အ၀ဒါန၊ အ၀–ပါ–၀–အုပ်–၂၄၁။ ။ရောဂါကင်းရှင်း၊ ကျန်းမာခြင်း၊ နာခြင်း၊ နောက်ဆုံးရှိခဲ့သည်၊ မဟာနိ–ပါ–၃၂၃။

ရောဂါဖြစ်၊စိတ်သစ်သံ၀ေ၊စွဲမြဲပေ။ ။ဒိုင်းအမာရောဂါကြီးစွဲကပ်ခြင်းကြောင့် ပြီးငွေ့ပြီး ရဟန်းပြုကာ ၀စ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရုဏသီမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–၀–အုပ်–၇၉။ ။ရောဂါနှိပ်စက်သောမင်းကို စွန့်ပစ်ခဲ့ရ၍ ထွက်သွားကြ သော မင်းခစားယောကျ်ားများကို မြင်တွေ့ရ၍ သံ၀ေ၊ ရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရုဏသီမင်း။ ပါ–၂၉၀၊ ဌ–၁၁၇၊ ၈။

ရောဟိတသသုတ်။ ။လောကမှာအဆုံးကို သွားကြည့်သောရသေ့၊ သို့သော်–။ အဆုံးကို မတွေ့ကြောင်း၊ သဂါထာ–သ–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၀၇။ အံ–ဂ–ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၃၀၄၊ အဆုံးသို့ မရောက်ခဲ့ကြောင်း ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ၊ ဂါထာများပါ။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၃၅၇။

ရောဟ်နီထေရီ။ ၊ထေရီ–ပါ–၄၁၀၊ ဌ–၂၂၂။ မနှုတ်လျှ||ရကျိုး၊ရဟန်းကောင်း တို့၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို သမီးက ဘင်အားပြုပြီးသော ဂါထာများ။
ရောဟိနီ ခတ္တိယကညားတို့။ ॥ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၉၃။ (အသျှင် အနုရုဒ္ဓါ ထေရ်၏ နှုတ်မတော်)၊ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောက်ခြင်း၊ တံမြက်လှည်းခြင်းကြောင့် နှုနာရောဂါပျောက်ပြီး ဇုတေသေးအခါတွင် သီကြားမင်း၏ နှုတ်မိဖုရား ဖြစ်သွားရပုံ။

ရှာမိုးခြင်းသုံးမျိုး။ ॥(သေနာခဏ်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)॥

ရှိခိုးရကျိုးများကိုပြဆိုခဏ်း။ ॥ရှိခိုးရ, ကြည်ညိုရင်ခုံမျှဖြင့် နတ်သမီးဖြစ်ရပုံ၊ ဝန္ဒနာဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၆၈၊ ဌ–၁၈၉။ ॥ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၅၊ ၂၃၃၊ ရှိခိုးရ ပန်းလျှုရကျိုး။ ॥ဌ–၄၃၄။ ॥ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၀၇၊ ဂါထာ။ ॥ရှိခိုးရကျိုးပြဝတ္ထုများ၊အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၀၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅။ ॥ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၇၀။ ॥ပါ–၁၃၆၊ ဌ–၁၀၃။ ॥ပါ–၁၄၁၊ ဌ–၁၀၇။ ॥ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၄၊ ၂၆၂၊ ၂၆၃၊ ၃၂၄။

ရှေဆောင်နွားလား၊ အကောက်သွားက၊ နောက်နွားတသိုက်၊ကောက်ကောက်လိုက်၏ ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ॥နေတ္တိ–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၂၂၄။ ॥ ရှေဆောင်နွားလား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက၊ နောက်နွားတသိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်၏ ဟူသော ဥပမာဂါထာ၊ ပါ–၁၁၃။ ॥အမ္ဘိုဂသုတ်၊ အုံ–၄–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၃၁၃၊ ၃၁၀။ ॥ပါ–၃၀၀။ ॥ဆုတောင်းဝါဒ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၀။ ॥ပါ–ဒု–အုပ်–၄၅၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၃၄။ ॥ပါ–၅၁၊ ဌ–၂၅၅၊ ၂၅၆။

ရှေးအခါက ရောဂါသုံးမျိုးသာ ရှိခဲ့ဖူးကြောင်း။ ॥ယခုအခါ၌ကား ရောဂါ ၉၈-မျိုး ရှိလာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၈၊ ၁တစ်စုံတစ်ခုကိုတောင့်တသောရောဂါ၊ ၂ဆာလောင်မွတ်သိပ်သော ရောဂါ၊ ၃အိုခြင်းရောဂါ။ ॥အနှစ်ရှစ်သောင်းတန်းတွင်ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၆၂၊ ဌ–၃၉။ ॥အနှစ် ၆-သောင်းတန်းက ရောဂါ ၆-မျိုးသာ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ အုံ–၇–ပါ–၅၀၃၊ ၁သီတ၊ ၂ဥဏှ၊ ၃ဇီဝဏ္ဍ၊ ၄ပိပါသာ၊ ၅ဥစ္စာရ၊ ၆ပဿာဝ။

၁။ သီတ....အအေးဒဏ်။

၂။ ဥဏှ....အပူဒဏ်။

၃။ ဇိဃစ္ဆာ....ဆာလောင်ခြင်း။

၄။ ပိပါသာ....မွတ်သိပ်ခြင်း။

၅။ ဍံသမကသ....ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း။

၆။ ဝေါသိပ....ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း။

ရှေးမထေရ်ကြီးများမှ နမ္မနာယူစရာများ။ ။ရှေးမတေရ်ကြီးများ သာသနာတော် ကြီးပွားရန် လိုလားတောင်မူလေပုံ၊ ပဏ်–၂–၆–၁၁၂။ ။ရှေးမထေရ်ကြီးများမှာ ဝါကျွတ်ခါနီး၊ ဝါကျွတ်ပြီး ၂-ကြိမ် တင်နေရာ တည်းခိုစည်းဝေးတော်မူကြကြောင်း၊ဒီဃ–၂–၆–၁၇၂။ ။ဝါကပ်သောနေ့တွင် ဇနပဒသာသုတ္တန်ကို ရွတ်ဆိုတော်မူကြကြောင်း၊ ၆–၂၄၈။ (။ရေးဟုလာမထေရ်နှင့် ရဟပါလထေရ် ၁၂-နှစ်၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ် ၁၅-နှစ်၊ သောဏထေရ် ၁၈-နှစ်၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်, မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်, ဘဒ္ဒိယထေရ် သုံးပါး နှင်ပေါင်း ၄၀၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ် နှစ်ပေါင်း ၅၀၊ ဗာကုလထေရ် နှင်ပေါင်း ၈၀၊ မဟာကဿပထေရ် နှစ်ပေါင်း ၁၂၀၊ နာဠကထေရ် တစ်သက်လုံး ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည့်တိုင်အောင် ကုတင်ညောင်စောင်းပေါ်၌ ကျောခင်း၍ အင်ပတော်မမူကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားရ၏၊ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော ရဟန်းသာမဏေတို့ နမ္မနာယူကြစေရန် ဤသို့ အိပ်ဇက်ခြင်း မပြုကြကြောင်း၊ အလွန်မွတ်သား နည်းယူစရာ ကောင်းလှ၏၊ ဒီဃ–၂–၆–၃၂၇၊ ပါ–၂၂၅။)

ရှေ့ဝေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရှေ့ဝေ၏ အညစ်အကြေး ၅-မျိုး၊ မဟာ–သံ–ပါ–၇၂၊ ၆–၁၈၈။ ။ရှေ့ ၇-မျိုး အဆင့်ဆင့် တန်ဖိုးရှိပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဝိမာန–၆–၁၁၊ ပါ–၁။ ။ရှေ့ဝေများ မထိုက်တန်က (ဝါ–ဘုန်းကံမရှိက) အိုးခြမ်းကွဲစသည် ဖြစ်သွားတတ်ပုံ၊ ပေသဝတ်ဝတ္ထု၊ ၆–၁၄၃၊ ပါ–၅၁၊ ၎င်းအမျိုးသမီးလေးမှာ ရှေ့ဆွဲကြိုးကို အုတ်လုပ်ရန်လှူပြီး အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ရန် အသွားတွင် လူနင်း၍ သေပြီးနောက် နတ်ပြည်ရောက်သွား၏။ ။ရှေ့အဆင်းရှိတတ်ကြသော တိရစ္ဆာန် ၆–မျိုး၊ ငါး၊ ပုစွန်၊ လိပ်၊ သမင်၊ ဥဒေါင်းငှက်၊ ဟသ်ငှက်။

ရင်မြေကတုတ်။ ။ကျွန်စကားပုံ စပြင်လာဟန်၊ ဓမ္ဓ–ဌ–၁–အုပ်–၉၉၊ ၂၀၂။ ၄၂၅။ ။ဌာ–ရီ–ဌ–၄။ ။ထေရ–ဌ–၁–အုပ်–၂၇၉။ ။ဇာတ–ဌ–၁–အုပ်–၂၉၃၊ ၃၀၉။ ။ဌ–တ–အုပ်–၁၂၀။ ။ဌ–၁–အုပ်–၂၉၇။ ။(သာသနေ ဥရုံ ဒတ္တာ ပဗ္ဗဇိတော)။

ရပ်ပြစ်ဒုစ်ပါး။ ။(အကွေ့ကောင်းခန်းဌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

ရန်ဘူးမျိုးငါးပါး။ ။ထေရိ–ပါ–၄၃၃၊ ဌ–၂၉ဖ၊ (ဘုရား၊ မိမိ၊ မင်းဆိုး၊ ခိုးသူ၊ အမေခံဆိုး)။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၂၀၊ ဌ–၃၂ဖ။ ။အဘိ–၅–ပါ–၂၅၉။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၉၀၊ ဌ–၁၄ဖ၊ ၇။ ။တောဂသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂ဖ။ ။၄–ပါ–၃၇၉။ ။၅–ပါ–၃၉။ ။ရန် ၂-မျိုး အကျယ်၊ နိဒါန–သံ–ဌ–ဖ၈၊ ပါ–၂၉၇၊ (အပြင်ရန်၊ အတွင်းရန်)။

ရန်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းမျှား။ ။ပိယ၊ မစ္ဆရိယ၊ ပေသုညာ၊ မာန၊ အတိမာန၊ ကလဟ၊ ဝိဝါဒသတ္တာနိဌာ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၉ဖ၊ ဌ–၃၀၈။ ။ကျွန်ုပ်၊ မစ္ဆေရ စသည်ကြောင့် ရန်ဖြစ်ကြကြောင်း၊ (သိကြားမင်း၏ အမေးကို) ဘုရားရှင်ပြောကြားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၂၀ဌ–၃၁၀။

ရန်ငြိုးမဲ့ခြင်းအကြောင်း ၉-ပါး။ ။(အာဃာတဝတ္ထု-ခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ရန်သူစိတ်ထား။ ။ရန်သူတို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးအပေါ် အလိုရှိသော (၀ါ) ပျက်စီးစေလိုသော အရာ ၇-မျိုး၊ အံ–၇–ပါ–၄ဖ၉၊ ဌ–၁၇၀၊ ကောဓနသုတ်။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၉၀။ ။ကွတိ–ဌ–၄၄။ ။ရန်ငြိုးမဲ့တတ်သူတို့ ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ၊ ဝဋ်တုံဝဋ်လှည့် အပြန်အလှန်ခံကြရပုံ၊ ရဏ္ဍမာလာဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–ဖ၉၊ ဌ–၁၉၀။ ။ရန်ငြိုးမဲ့–ကျိုးမဲ့ပျက်စီးကြောင်း၊ နှစ်ဦးစုံပျက်စီးတတ်ကြောင်းဟောသော ဖန္ဒနဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၀၀။

ရန်အောင်ကြောင်းလေးပါး ဂါထာ။ ။စရိယာ–ဌ–၂၂၂။ ။ဝါနရိန္ဒဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၇၊ (သစ္စ၊ ဓမ္မ၊ ဓိတိ၊ စာဂ) ကုမ္ဘီလဇာတက၊ ပါ–ဖ၁၊ ဌ–ဒ–အုပ်–၁၀၉။ ။တယောဓမ္မ ဇာတက၊ ဤ၌ သုံးပါး။ ။ရန်အောင်ကြောင်းနည်းလမ်း ၂-ချက်၊ တစသာရ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၉၁။ ။ရန်ကင်းကြောင်း ဂါထာ၊ မဏိဘဒ္ဒသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၂၇၉။

ရံန်မီးကို ငြိမ်းအေးစေသောနည်းများ။ ။ဂါထာ ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၁၉၂၂ ၌-၁၄၅။ ။မေ-၌-ပ-အုပ်-၂၉၊ ၃၃။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၈၊ ရန်အောင်ရန်ပွားပ၊ ရှိုး ဒုဂ္ဂမျှား၊ ငြိမ်းမှုချမ်းသာ-ဟူသော ဂါထာ။ ။ဤတိ-၌-၄၃၊ အညွှန်း။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၁၀။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၈၊ ၌-တ-အုပ်-၄၆၄။ ။အာလာတဝတ္ထု၊ ပဋ္ဌိဝိနယခန်းဌ် လည်းကောင်း၊ မေတ္တာ-ခန်းဌ်လည်းကောင်း ဒိုသေး၏)။ ။ရန်ဖြစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပြစ် ၅-ပါးကို ဟောထားသော ဘဏ္ဍနကာရကသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၂၀၊ ၌-၇၉။

ရန်ကိုရန်ခုင်း ပေါ်လျင်းရန်။ ။ဟောထားသော ဒီဃိတိကောသလဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၃၊ ၌-ဝ-အုပ်-၁၉၇၊ ၄၆၄။ ။ဒီဃာဝု ကုမာရဝတ္ထု၊ ဝိ-၃-ပါ-၄၈၇၊ ၄၉၀၊ ၄၉၆၊ ၌-၄၃၃၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ကုက္ကုဋ္ဌ အဏ္ဍခါဒိကာဝတ္ထု၊ မေ-၌-၄-အုပ်-၂၈၀။ ။ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု၊ ၌-ပ-အုပ်-၃၃။ ။ဂါထာမျှား၊ ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၁၉၂၂ ၌-၁၈၆၊ ဥပဏ္ဏိ-လေသသုတ်။

ရန်လိုက ရန်ပိုတတ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ ဥဒါန-ပါ-၁၂၃၊ ၌-၂၂၁၊ ဂေါပါလကသုတ်။ ။ဖန္ဒနဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၅၉၊ ၌-စ-အုပ်-၂၀၈။ ။ကာဠယက္ခိနီဝတ္ထု၊ ကုက္ကုဋ္ဌ အဏ္ဍခါဒိကာ ဝတ္ထုတို့နှင့်လည်း သက်ဆိုင်၏။

ရန်သူလိုက်ငြား၊ လမ်းအားရှိလျက်၊ ပြေးမယူက်သူ၊ ဇာမ်းမူအပြစ်၊ မဖြစ်မှန်စွာ ဟူသော ဥပမာ ဂါထာ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၀၇၊ ၌-၉၂။ ။အ-ပ-၌-ပ-အုပ်-၅၊ ၆။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၆။ ။အဘိ-၁-၌-၃၅။

ရယ်ရှင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ်မျှား။ ။ခွဲပြခန်း၊ ပဏ္ဏ-၂-၌-၁၉၃။ ၊ အံ-၅-၌-၆၃။ ။အဘိ-၁-၌-၃၃၄၊ ဧပေါင်း ပြဆိုခန်း။ ။

ရယ်မောစရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရယ်မောစရာပြောလျင်ပင် နှုတ်အကျင့် မစင်ကြယ်သေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၃၃၉၊ ၌-ဒ-အုပ်-၂၁၅။ ။ဟန်းများမှာ ရယ်ရှင်စရာတွေ့လျင် ပြုံးရုံသာပြုံးသင့်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ [illegible]-၃-၌-၂၃၁၊ ပါ-၂၆၃၊ ရုက္ခသုတ်။ ။ရတနာသုံးပါးနှင့်စပ်၍ ရယ်မြူးလိုသဖြင့် ပြောဆိုသောရယ်နှုန်းအား ဒုက္ခဋ္ဌ အာပတ်သင့်စေဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ-၂-ပါ-၂၅၁၊ ၉၊ ၌-၁၆၇။

ရုပ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ရုပ်၌ တွယ်တာမှုစွန့်လွှတ်ရန် ဟောထားကော ဂါထာ၊ စူဠနိ-ပါ-၁၈၁၊ ၌-၁၅။ ။ရုပ်မဖြစ်ခြင်း အကြောင်းကို

ဖြေသောဂါထာ၊ ဟောနိ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၃၁၃။ ။ရုပ်အဆင်းဌာ် အပြစ် ၆-ပါး၊ ကောင်းခြင်း ၆-ပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၄။ ။ ရုပ်အဆင်းဌာ် သာယာဖွယ်သော်ကာလ၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်သော ကာလကို လည်း ပြဆိုထား၏။ ။ရုပ်လှတိုင်း အသ်ကောင်းတိုင်း စိတ်သဘော ထား ကောင်း၏ဟု မေရေါနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ သမ္မဟုလတိက္ခုဝဏ္ဏ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၆။ ။ရုပ်ညစ်နွမ်းလျှင် သားတွေ့ပေါ်တို့လည်း ညစ်နွမ်း ကြောင်းဂါထာ၊ အညွှန်း၊ ဣတိ–ဌ–၂၆၁၊ စိတ်လည်းနည်းတူ။ ။ရူပံ ဂရုပရိဏာမံ ဒန္ဓနိရောဓံ၊ အရူပံ လဟုပရိဏာမံ ခိပ္ပနိရောဓံ-စသည်အဖွင့်၊ အာဘိ–၂–ဌ–၂၄။ ။ရုပ်ကိုမဖြစ်စေနိုင်သောစိတ် ၁၆-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ (အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ ပဋိသန္ဓေစိတ်၊ ရဟန္တာတို့၏ စုတိစိတ်၊ ဒွေပဋ္ဌ-ဝိညာဉ် ၁၀၊ အရူပဝိပါက် ၄၊) အာဘိ–၂–ဌ–၂၂။ ။ပဋိသန္ဓေစိတ်က ရုပ်ကို မဖြစ်စေနိုင်ပုံကို ရှင်းပြခန်း၊ ဌ–၁၆၁။ ။(ရုပ်အဆင်းလှပခြင်း၊ မလှပခြင်း အကြောင်းများကို ပြဆိုခန်း)၊ ဣတိ–ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၂၆၂၊ (ပဋ္ဌ-အဆင်းခန်းဌာ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။)။

ရောက်လေရာ အရုပ်တိုင်းဌာ် အပူဇော်ခံရသော ပဋိဂ္ဂိုလ်။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။ ။ဒု–အုပ်–၂၈၉။ ။ဣတိ–ဌ–၂၄၅၊ ပါ–၂၄၈၊ အညွှန်း။

သဒ္ဓါ သီလေန သမ္ပန္နော၊ ယသော ဘောဂသမပ္ပိတော။
ယံယံ ပဒေသံ ဘဇတိ၊ တတ္ထ တတ္ထေဝ ပူဇိတောတိ။ ။

ရောင်ခြည်တော် ၆-သွယ်ဌာ် ဥပမာမျှား။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃။ ။အာဘိ–၁–ဌ–၁၄။

ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ မလွယ်ခြင်းနှင့်စပ်၍ ဖုတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ရောင့်ရဲနိုင်ခဲ သူကို ဟောထားသော ဒုက္ခပွယ်နှင့်ဌာ်သား အာဘိ–၄–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၅၅။ ။ အံ–၂–ပါ–၀၆၊ ဌ–၅၇၊ (ဒု-ခန်းဌာ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(မရောင့်ရဲနိုင်သော ပဋိဂ္ဂိုလ်ခန်းဌာ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ရဟန်းတို့မှာ လှူသည်မျှနှင့် ရောင့်ရဲရမည်၊ မနှစ်သက်၍ မျက်နှာပျက်က သမာဓိမရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၉။ ။ရဟန်းဟူသည်မှာ မိမိရတာနှင့်ပင် ရောင့်ရဲ၍ သူတစ်ပါး လာဘ်ကို မမျှော်သင့်ကြောင်း၊ မရောင့်ရဲလျှင် စျာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင် ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၆၆။ ။ရောင့်ရဲလွယ်မှသာ သီလစသည့် ပြည့်စုံလွယ် ကြောင်း ဟောထားသော သုလဘသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၇၊ ဌ–၃၀၀။ ။ (သန္တုဋ္ဌိခန်းဌာ်လည်း ရှိ၏)။

ရောင်းမှုဝယ်မှု၌ ညစ်ပတ်မှုများကို ပြုဆိုခန်း။ ။(ကူးဌခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ ရောင်းပါတစ်ဆယ် ဝယ်ပါငါးကျပ်-ဟူသောဈေးကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ ဆင်းရဲနေသောသေဋ္ဌေးသမီး၏ဆံပင်ကိုအခြားဆံပင်မပေါက်သောသေဋ္ဌေးသမီး တစ်ဦးက တစ်ထောင်ပေးယူသော်လည်း မရောင်းဘဲ နေခဲ့ပြီးနောက် ဆင်းရဲနေသော သေဋ္ဌေးသမီးက ဆွမ်းလှူလိုသောအခါမှ သွားရောင်းရာ ဌေ ဂ-ကျပ်သာ ရခဲ့တော့ကြောင်း၊ အံ–၁–ဌ–၁၆၂၊၁၆၃။

ရိုသေထိုက်သူရှေ့တွင် မပြုထိုက်သော အမှုများ။ ။ရိုသေထိုက်သူရှေ့တွင် ကခြင်း, သီဆိုခြင်း စသည်မပြုရန် သိကြားမင်းက တားမြစ်ပုံ၊ (နမူနာ ယူစရာ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁။ ။လက်ခြေ စသည်ကို မလှုပ်ရှားကြကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၉၊ ။သွားလာရာ၌ကိုယ်ကို ကိုင်းညွှတ်ပုံ အစဉ်အလာ၊ ၃၅၆။ ။ရိုသေမှုကင်း၊ ညှိုဖျင်းတတ်စွာ၊ သဒ္ဓမ္မာ-ဟူသော စကားနှင့်ဆိုင်ရာ ဂါထာ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–ဂ၊ ၉၀၊ ၄၄၉။ ။ဘုရားရှင်ရှေတော်တွင် ရဟန်းတော်များမှာ လက်ခြေ စသည် လှုပ်ခြင်း၊ ချောင်းဟန့်ခြင်း၊ တောင်မြောက်ကြည့်ရှုခြင်း စသည် မပြုလုပ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၄၇၊ ဌ–၁၃၉။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရစယိတ္တာတိ ဝေဒေတ္တာ၊ ပရိပူရေတ္တာတိ အတ္ထော။ ။၁–ဌ–ပ–အုပ်–၀၅၄၊ ပါ–၃၆။

ရဋ္ဌပါလသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၁၉၉၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလထေရ်အလို ရဟန်းပြုကြခြင်း အကြောင်းလေးမျိုး၊ ကောရဗျမင်းကြီးအလို လေးမျိုး၊ ပေါင်း ဂ-မျိုး၊ (ရှေ့၌ရေးခဲ့ပြီ)။

ရထဝိနီတသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၉၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀–၊ ဂ.ထာ၀တ္ထု ၁၀-ပါး အကျယ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးရထားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရှေပြည်သို့ရောက်ပုံကို အကျယ် ဟောထား၏။

ရဟန်းတော်များက ဇီကုတ် နတ်ပြည်တင်ပုံ။ ။ရဟန်းတော်များက အချို့ လူတို့အပေါ်၌ အတင်းပင် တံငါမုဆိုးစသည် မလုပ်ကြရန်၊အရက်သေစာ စသည် မသောက်စားကြရန် အလှူခံတတ်ကြရာဝယ် ယခု ဆင်းရဲသော်

လည်း နောင်ချမ်းသာသော အကျင်မျိုးတွင် ပါဝင်ရှိ ကောင်းကျိုးနှင့် ကြောင်း၊ ၁–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၄။

ရိဠ္ဠတိတိ ဝဇ္ဇေတိ။ ။၂–ပါ–၆၄၊ ဌ–၇၂။

ရုဇ္ဇနီယန္တိ ရောဟနီယံ။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဌ–၁၃၅။

ရှင်လောင်းဆင်ကြီးသည် ထုံးဖာမ်းစဉ်လာ။ ။လင်ယောကျ်ား ဝိသာခ ဥပါသကာက သူ၏ဇနီးမယားဒီနွာကို ဘိုးကျွန်ပြုလုပ်ရန် အခမ်းအနားကြီးကျယ် စွာဖြင့် ဘိုးကျွန်ကျောင်းသို့ လိုက်ပို့ပေးခြင်းနှင့်၊ ၁–ပါ–၃၇၃၊ ဒု–ဌ–အုပ်–၂၅၇။ ။ဗီမိုဿာရဇင်းကြီး၏ ဝိဟာရကြီးမှောက်ကို ပြီးသောအခါ ဌ်လည်း ကျွန်ုပ်ပင်တည်း။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရဇနီယသဏ္ဌိတသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၅၊ ဌ–၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးသည် ဆုဂ၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ရင်းအကြောင်းကို ပယ်ရန်ဟောထားတော်။

ရဇသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၁၆၆၊ ဘုရားရှင်အား ပင်းပြုရန် မာရ်နတ်က တောင်းပန်ခန်း၊ ရဇဋ္ဌ နှင့်ပေတံ ပမာဏဌာနံ၊ မင်းပြုရခြင်း၏ အပြစ်များကို ဟောထားတော်။

ရဇ္ဇုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၁၃၊ ဌ–၁၉၄၊ မြင်းမြီးဆံဖြင့် ခြေသလုံးကို ပုတ် တိုက်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ရိုးတွင်းချဉ်ဆီခိုက်၍ ဖြတ်တောက်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့ လာဘသက္ကာရ သိလောကဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ပုတ်ကိုက်ပါများလျှင် ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်။

ရဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၉၊ ဌ–၉၁၊ ¹ရထားမှာအလံ၊ ²မီးမှာအခိုး၊ ³တိုင်းပြည်မှာမင်း၊ ⁴မိန်းမမှာ လင်၊ ထင်ရှားသောအရာလေးမျိုးဂါထာ၊

ရထောပမသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၆၇၊ မျက်မှောက်ဌ် ချမ်းသာ ကြောင်းသုံးပါး၊ ¹ဣဿိယေသု ဂုတ္တဒ္ဓါတော၊ ²ဘောဇနေ မတ္တညုတာ၊ ³ဇာဂရိယာနုယောဂ၊ ရဟန်းဘဝ၌ ပျော်မွေ့ကြောင်းလည်း ဧကေါနိုင်တော်။

ရဟောစတသုတ်။ ။ပါ–၄၁၇၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို အနိစ္စဟု ဟောရပုံကို ရှင်းပြထား၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၅၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၃၊ သတိ ပဋ္ဌာန်လေးပါး အားထုတ်ရပုံကို ဟောထား၏။

ရာဂဝိရာဂသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ သာသနာကော်ဠ် ကျင့်ကြ သည်မှာ ရာဂကုန်အောင် ကျင့်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရာဓသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၅၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးပေါ် အနတ္တ လက္ခဏာ ထင်မြင်စေရန် ဟောထား၏။

ရာမဏေယျကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၃၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၁၊ ရဟန္တာအရှင်တို့ သီတင်းသုံးသောနေရာမှာ မြေလျှော်ဘွယ်သာရှိကြောင်း သိကြားမင်းက လျှောက်ထားပုံ။

ရာသီယသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၅၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၅၊ ကာမသုခလွတ်ကာနုယောဂ၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ၂-ပါးကို ပယ်ရှားပြီး မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းကြောင်းကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် တဖန်လူ့ဘဝစီးပွားချမ်းသာ အဓမ္မ၊ မမ္မ၊ ဓမ္မာဓမ္မ သုံးမျိုးမူတည်၍ ၁၀-မျိုးရှိကြောင်း ဟောထား၏။

ရုက္ခသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၈၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၉၊ နိဝရဏ ၅-ပါးမှာ စိတ်ကို ညစ်နွမ်းစေ အားနည်းစေကြောင်း၊ ဘောဇင် ၇-ပါးမှာ ဖြူစင်စေ အားရှိစေကြောင်း (၀ါ)မင်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၇၂၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သာ ညွှတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ရူပအညာဏသုတ်-စသည်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၁၈၊ ဋ္ဌ–၃၂၃၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးကို အစဲပြုပြီး မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

ရူပသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၉၆၊ ရူပါရုံစသော အာရုံ ၅-ပါးပေါ် လက္ခဏာရေးသုံးပါးစီစစ်ပြပုံ ဟောထား၏။ ။ရူပါဒိသုဘွနာဂ၊ ပါ–၄၄၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၇။

ရူပါရာမသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၄၁၊ ဋ္ဌ–၄၅၊ အာရုံ ၆-ပါးဥာဏ် မြေလျှော်နေလျှင် နိဗ္ဗာန် ကို မြင်နိုင်ကြောင်း၊ သတ္တဝါတို့မှာ အာရုံ ၆-ပါးပေါ် မြေလျှော်နေကြ ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မူတ်သားဘွယ်။

ရူပိယပါတိသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၃၀၊ဌ–၁၉၃၊ ရွှေမှုံတို့ဖြင့် ပြည့်သော ရွှေခွက်ကြီးကို ရစေကာမူ မုသားမဆိုခဲ့သော ရဟန်းသည် လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားလာသောအခါ ဆန်ကဲ့တဆုပ်ကြောင့်ပင် မုသားဆိုလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။

ရေဝတိနတ်သမီးဝတ္ထု။ ။မဟာ–ဌ–၂၅၂၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏ အလောင်းကိုပူဇော်ရန်လာစဉ်သေ၍ တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ရောက်သွားသော အမျိုးသမီးလေး။

ရောရုဝရဲ့ ၂-မျိုး။။။ ။(ဒုမရောရုဝ၊ဇာလရောရုဝ)၊သဂါထာ–ဌ–၇၇၊ပါ–၂၇။

အဂ်ိတ္တရ နိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရဇနီယသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၇၊ဌ–၃၈၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ မုန်းကြောင်း ချစ်ကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။

ရထားငါးဆစီ ရကြသော အမျိုးသမီးသုံးဦး။ ။၅–ဌ–၁၆၊ပါ–၂၇၊ ပိမ္ဘိသာရမင်းကြီး၏ သမီးတော်စုန္ဒီ၊ ၂ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌီကြီး၏ သမီး ဝိသာခါ(ကျောင်းအမကြီး)၊ ၃ကောသလမင်းကြီး၏ သမီးတော် သုမနဒေဝီ။

ဆုဂဝိနယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၀၈၊ဌ–၃၂၆၊ မိမိသန္တာန်၊ သူတပါးသန္တာန်၌ ဖြစ်သောဆုဂကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ရန်ကျင့်ခြင်း, မကျင့်ခြင်းဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ ဟောထား၏။

ဆုဇနေ္ဒပုရပ္ပဝေသနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၀၊ဌ–၃၁၂၊ ရဟန်းတို့ နန်းတော်ဝင်ရခြင်း၌အပြစ် ၁၀-ပါးကို ဟောထား၏။

ရုက္ခသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၃၊ဌ–၂၃၁၊ သီချင်းဆိုခြင်း,ကခြင်း,ပြင်းစွာရယ်ခြင်း မပြုရန် ရဟန်းတို့အား ဟောထား၏။

ရူပသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၈၂၊ဌ–၃၁၅၊ ကြည်ညိုကြပုံ အကြောင်းလေးမျိုး(ကြည်ညိုခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီး)၊ အတွင်းအပြင်သိမ္မ ကြည်ညိုသင့်ကြောင်း ဂါထာမျှားပါ၏။

ရူပါဒိဝဂ္ဂ။ ။၁-ပါ-၁၂၁-၃၁၁၄၊ ယောကျ်ားတို့အတွက် မိန်းမတို့အာရုံ ၅-ပါး၊ မိန်းမတို့အတွက် ယောကျ်ားတို့ဘက်ခြမ်း ၅-ပါးမှာ စိတ်ကို အဆွဲဆောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူ၏။

ရဲရင့်ဖောတ်သောအကြမ္ဘား။ ။၅-ပါ-၁၆၂၂သာရဇူသုတ်၊ ဃဋ္ဌာ, သိလဝါ ဗဟုဿုတာ, ဗာဟုဇ္ဈဝိရိယာ, ပညဝါ။ ။ပါ-၁၇၉၂-ဖောကံ-၅-ပါး လုံခြုံသည်။

ရောဂသုတ်။ ။၄-ပါ-၄၆၀၂-၃၄၀၊ ကာယိကရောဂါ, စေတသိကရောဂါ ၂-မျိုးတွင် ရဟန္တာတို့မှာ စေတသိက ရောဂါမရှိကြောင်းနှင့် ရဟန်းတို့အား ဖြစ်တတ်သော ရောဂါလေးမျိုးကို ဟောတော်၏။

ဝိမာန ပေတဝတ္ထု ပါဠိဋီအဋ္ဌကထာ

ရထကာရပေတိဝတ္ထု။ ပေတ-ပါ-၁၇၁၊ ဋ-၁၇၂။ ကျောင်းဆောက်လှူခြင်း၊ မကောင်းမှုကိုပယ်ခြင်း မိဿဟကံကြောင့် ဝေမာနိကမြို့တွင်မ ဖြစ်ရပုံ။

ရဟန်းသံဃာဘောဇဉ်များကို ပြစ်မှားပြစ်များ။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးခြင်း, မလှူဒါန်းခဲ့ခြင်း စသည် အမှုများကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ကြရသော ပုဏ္ဏားလင်မယား၊ နှာဝဇဝတ္ထု။ ပေတ-ပါ-၁၃၅၂ဋ-၅၁။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲဆိုခြိမ်းခြောက်ခဲ့သောရဟန်းစု သေမှသားအခါ ဝက်နွားတိရစ္ဆာန်နှင့် တူသော မျက်နှာရှိ ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ သူကရမုခပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၂၇၂ဋ-၉၂၊ ကာယကံလုံခြုံခဲ့မှုကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ကား ရွှေအဆင်းရှိကြောင်း။ ရဟန်းအချင်းချင်း ကွဲပြားအောင်ကုန်းတိုက်ခဲ့သော ရဟန်း၊ ပါးစပ်ပုပ် လောက်ကိုက်ခံရသောပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ၊ ပုတိမုခပေတဝတ္ထု ပါ-၁၂၇။ဋ-၁၁။ ။ သားဖြစ်သူဥတ္တရလုလင်က ရဟန်းတို့အားလှူဒါန်းသည်ကို မိခင်ဖြစ်သူက ကျိန်ဆဲမိ၍ ပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ၊ ဥတ္တရမာတာပေတိဝတ္ထု၊ ပါ-၁၆၁ဋ-၁၃၁။ ရဟန်းသံဃာ ဘုံအား ပူဇော်လှူဒါန်းသည်ကို သည်းမခံနိုင်သောကြောင့် ဆဲရေး အပြစ်ပြောကြသူတို့ ပြိတ္တာဖြစ်ကြရပုံ၊ ကုမာရပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၃၇၂ဋ-၁၇၉။ သေရိကိပေတိဝတ္ထု၊ ပါ-၁၇၅ ဋ-၁၈၅။ ရဟန်းကသူ၏ ကျောင်းဒကာအား အခြားရဟန်းကောင်းများကို မကောင်းသတင်းဖြစ်စေရန် အပြစ်ပြောဆို စေခြင်း ကဲ့ရဲ့စေခြင်းကြောင့် ဆရာရဟန်းနှင့် ဒကာတို့နှစ်ဦးစုံ ပြိတ္တာဖြစ်ကြရာ ဒကာပြိတ္တာက လူတို့၏ မစင်များကို

စားရပြီးလျှင် ဒကာပြိတ္တာ၏ မစင်ကို ဆရာရဟန်းပြိတ္တာက စားနေကြရပုံ၊ ဂူထခါဒကပေတ ဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၂၄၉။ ။ဂူထခါဒကပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၂၅၂၊ ဒုတိယဌ် ကျောင်းအမ ပြိတ္တာ၏ မစင်ကို ဆရာရဟန်း ပြိတ္တာက စားနေရပုံ၊ (ရဟန်းများ သိထိုက် ရှောင်ကြဉ်ထိုက်လှသည်)။

ရာဇပေ္ပဟပေတဝတ္ထု။ ။ပေတ–ပါ–၂၁ ၊ ဌ–၂၄၆၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့ကို ပြစ်မှားခဲ့သောမင်းသား (သာဏထေရ် အလောင်း)၊ ပြိတ္တာဖြစ်ခဲ့ရပုံ။

ရန္ဒုမာလာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ဝိမာန–ပါ–၆၉၊ ဌ–၁၉၀၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူတို့ ကြောက်လန့်စရာ ဝင့်တုံ့ဝင့်လှည့် ခံကြရပုံ၊ ရဇ္ဇုမာလာ ကျွန်မ နတ်သမီး ဖြစ်ရပုံ။

ရေဝတိဝတ္ထု။ ။ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ ဒါနဝတ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်း အပြစ်များကြောင့် အသက်ရှင်ဆဲမှာပင် ငရဲသို့အခေါ် ခံရသူ နန္ဒိယ ကျောင်းဒကာ၏ဇနီး၊ ဝိမာန–ပါ–၇၃၊ ဌ–၂၀၆။ ။ပေတ–ပါ–၂၀၆၊ ဌ–၂၄၀။

ထေရဂါထာ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရဂ္ဂဒေဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၇၊ ဒေသနာဘုရားတော်ကို ချီးကျူးရကျိုး။

ရတ္တော အဏ္ဍံ နုဝေနုဝေ စ ဒေသဂါထာ။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇။

ရမဏီယ ဝိဟာရီတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဌ–အုပ်–၁၄၅၊ လိပ်ဆူး ငယ်ပန်း လှူရကျိုး၊ အမှားတွေ့မှ အမှန်မြင်လာတတ်ကြောင်း။ ။ရမဏီယ ကုဋိဝိဟာရီထေရဂါထာ၊ ပါ–၂၃၂၊ ဌ–၁၆၆၊ ပလ္လင်နေရာ ထိုင်ခင်းနှင့် ပန်းလှူရကျိုး။

ရဟန်းတို့မှာ ဘုရားသားတော်။ ။ရဟန်းတော်ဘို့ကို ဘုရားရှင်၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှာ ဤဂါထာကိုအစွဲပြု၍ ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဗေဒရီ–ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၂၄၃။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၅၁။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဌ–၅၂။ ၃ဝ၊ခ၀၀။

ရဇဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ထေရ–ပါ–၂၇၅၊ ၌–ဒု–အုပ်–၃၅၊ ဝေးသီးလျှုရကျိုး။

ရာမဏေယျကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ၌–ပ–အုပ်–၁၅၁၊ ပန်းလျှုရကျိုး၊ မာရ်နတ်က ခြောက်လှန့်သော်လည်း မကြောက်လန့်သော မထေရ်။ ရေသဖန်းသီးလျှုရကျိုး။ ၊ ၌–ပ–အုပ်–၄၃၇။

ရှောက်သီးလျှုရကျိုးပြဂါထာမျှား။ ။၌–ဂ၃၊၁၁၉၊၃၂၃။

မိလိန္ဒပဉ္ဍပါဠိ

ရဟန္တာအရှင်တို့မှာ သေဘေးကို မကြောက်။ ။ဤသို့ ဟောထားပါလျက် နာဂသေနမထေရ်ဆင် နင်းအုံ့ဟူ၍ လာသောအခါတွင် အဘယ်ကြောင့် ရဟန္တာအရှင်တို့ ရှောင်ရှား နေကြသနည်းဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခန်း အရဟန္တ အဘာဝယန ပဉ္ဍ၊ ပါ–၂၀၄။

ရဟန္တာအရှင်တို့။ ။ကာယိကဝေဒနာကို ခံစားရာ၌ ခန္ဓာကိုယ်ကို အစိုးမရသလောဟု မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းပြခန်း၊ အရဟန္တဝေဒနာ ဝေဒိယန ပဉ္ဍ၊ ပါ–၂၄၅။

ရဟန်းတော်ထို့မှာ။ ။ဆင်းရဲဒုက္ခမတွေ့မီကပင် ထို့ဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်း အတွက်လို့လပြုကြကြောင်း ဖြေထားသော ဝါယာမကရဏပဉ္ဍ၊ ပါ–၆၂။

ရဟန်းတော်တို့မှာ။ ။မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်ကို မချစ်ခင်ကြကြောင်း ဖြေထားသော ကာယပိယာယန ပဉ္ဍ၊ ပါ–၇၀၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြုပြင်ပေးရသည်မှာ အမြတ်တရားကို ကျင့်နိုင်ရန်သာ ဖြစ်ကြောင်း။

ရဟန်းတော်တို့၏။ ။(ပုထုဇဉ်) ဂုဏ်ပုဒ် ၂၀–ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ပါ–၁၆၃၊ ဆေဒဒမ္မပဉ္ဍ။

ရဟန်းတော်အချို့။ ။ကိုယ့် ကိုယ်ကို သတ်သေရာ၌ အကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း၊ အတ္တ နိဗ္ဗာတနပဉ္ဍ၊ ပါ–၁၉၃။

ရာဇာပုဒ်ကို ဖွင့်ပြခန်း။ ။ပါ–၂၂၁၊ လူမင်းနှင့် ဘုရားရှင်အတွက်။

ရုက္ခအစေတနာဘာဝပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၇၃၊ သစ်ပင်တို့က စကားပြောကြသည်မှာ ရုက္ခစိုးနတ်များက ပြောခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခန်း၊ (ရုက္ခပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၁၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၀၈၊ ၁၄၅)၊ ဆက်စပ်၍ ဆောင်ယူပြလိုက်၏။

အပဒါန ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရတ္တိပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၈၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၇၉၊ ညအခါ၌ ပွင့်သောပန်းကို လှူ၍ရကျိုး။

ရဟောသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၉၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏပိတိအကျိုး၊ ၇–နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။

ရဟန်းပြုရခြင်းအကျိုး။ ။၇–ရက်မျှ ရဟန်းပြုရကျိုး၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၃။ ။ သီလဝန္တ-ပြဟ္မစရိယနှင့် ၎င်းအကျိုး၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ၁၆၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၆၇၊၈၊ သုံးဝတ္ထု။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၊ ရဟန်းပြုရကျိုး။ ။

ရေဏုပုဏ္ဏကတ္ထေရ အပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၂၇၊ ကံ့ကော်ဝတ်ဆံ လှူ၍ရကျိုး။ ။

ရုံသီသညကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၄၃၊ ဋ–၁၀၉၊ ရှိခိုးရကျိုး။ ။ပါ–၂၃၅ ရောင်ခြည်တော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ဒုတိယ ရုံသီသညကတ္ထေရ အပဒါန ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၁၀။ ။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရတနာမိုးကို ရှာသွန်းစေနိုင်သော ဝေဒဗွမန္တန်။ ။ရှေးအခါကရှိခဲ့ဘူးကြောင်း၊ ဇာတက၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၇၀။ ။

ရထလဋ္ဌိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၉၊ ဋ–တ–အုပ်–၉၆၊ နှစ်ဘက်စကား၊ ကို နားထောင်ပြီးမှ တရားဆုံးဖြတ်သင့်ကြောင်း။ ။

ဂျပြီးသား စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ်ကို။ ။မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်မှုမှာ ခဲယဉ်း လှကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၊ ဋ–မ–အုပ်–၁၂၂။ ။

ရသေ့စဉ်းလဲမျှား။ ။ဖွတ်သားစားလိုရှိ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရသေ့၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၀၆။ ။ပါ–၁၀၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၇၇။ ။ မင်းဆရာဖြစ်လိုရှိ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသောရသေ့၊ သောမနဿဇာတက၊ ပါ–၃၃၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၄၆။ ။ရွှေစင်နိုက္ခတစ်ရာ ရှုလိုရှိ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသော ရသေ့၊ ရသေ့ မာယာ၊ စကားခြိုးသာ၊ အလကားပါ။ ကုဟကဇာတက၊ ပါ–၂၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၉။ ။ခိုသားစားလိုရှိ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသောရသေ့၊ ရောမကဇာတက၊ ပါ–၇၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၃။ ။ကျားနွင့်ပေါင်းရှိ ပါဏာတိပါတအမှုကို ပြုစေသောရသေ့၊ ဝဏ္ဏကိသူကရဇာတက၊ ပါ–၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၂။ ။တစ္ဆသူကရဇာတက၊ ပါ–၂၉၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၄၂။ ။

ရာဇကုမ္ဘဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၂၇၊ (ပါဠိ၌–ဂဇ–ဟုရှိ၏)၊ တစ်နေ့ လက်တစ်သစ်, နှစ်သစ်သာ သွားသော လူပျင်းကြီး။ ။

ရေဝေသတိကဏ္ဍ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၀၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၉၅၊ မင်းခစားတို့ အားတွက် ဝိဓုရပညာရှိ အမတ်က ဆုံးမခန်း။ ။

ရာဇာနုဝတ္ထုကော ဟိ လောကော။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၇၆၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၈၊ မင်းတို့ပြုသမျှ အတုလိုက်၍ လူတို့က ပြုတတ်ကြ၏–ဟူလို။ ။

ရာဇောဝါဒဇာတက။ ။ပါ–၃၆၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၊ အောင်နိုင်ခြင်းလေးပါး။ ။ ပါ–၁၁၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၀၀၊ မင်းတို့ တရားစောင့်က အသီးအနှံတို့ အရသာရှိလှကြောင်း။ ။

ရာဓဇာတက။ ။ပါ–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၁၊ မိန်းမဟူသည်မှာ လုံခြုံအောင် စောင့်ရှောက်ရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း။ ။ပါ–၅၁၊ ဌ–ဒု––အုပ်–၁၂၁။ ။

ရာမ-လက္ခဏ-သီတာဒေဝီ။ ။ဤမြောင်နှမ သုံးယောက်တွင် ရာမမှာ ဘခင် သေသော်လည်း သောကမဖြစ်ကြောင်း ဟောတားသော ဒသရထဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၆၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၂၆။ ။

ရာဖြတ်ဝန်ပျက်တို့ ခံရသောရေ။ ။ပစ္စည်းမျှားကို ထန်ဖိုးဖြတ်သူကို ရာဖြတ်ဝန်–ဟုဆို၏၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၃၊ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၁။ ။

ရုက္ခမမ္ပဇာတ်က။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ ညီညွတ်နေလျှင် ရန်သူတို့ မနှောက်ယှက် နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။

ရုစာမင်းသမီး။ ။သမီးတော်ရုစာမင်းသမီးက ဘခင် အာဂိတိမင်းကြီး၏ မိစ္ဆာဝါဒကို စွန့်လွှတ်စေပုံ၊ ၎င်းမင်းသမီးမှာ ရွှေ-နောက် (၇) ဘဝစီ မြင်နိုင်၍ ၎င်းဘဝများကို ပြန်ပြောပြပုံ၊ ၎င်းမင်းသမီးမှာ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အလောင်းဖြစ်၏၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၆၃၊ ၂၆၆၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၂၃၊ ၁၂၇။ ။

ရုစိရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၈၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၉၊ အစာမက်၍ ပျက်စီးရသော ကျီး။ ။

ရှဟကဇာတက။ ။ပါ–၅၀၊ ဌ–၁၀၃၊ မိန်းမစကား နားယောင်မှား၍ အရှက်ကွဲရသော ပုဏ္ဏား။ ။

ရောမကဇာတက။ ။ပါ–၈၂၊ ဌ–၃၄၂၊ ခိုသား စားလို၍ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရဿေ။ ။

ရောဟဏမိဂဇာတက။ ။ပါ–၃၂၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၁၃၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့ဘုရားရှင်အတွက် အသက်စွန့်ပုံ၊ စွန့်ခဲ့ပုံနှင့် ရှေသမင်မင်းက မင်းအား တရားဟောရန် (၁၀) ဂါထာ သင်ပေးလိုက်ပုံ။ ။

ရောဟိဏီဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၆၊ မိခင်ကိုယ်ဌာကိုက်ခဲနေသော မှက်ကောင်ကို ပျံသွားအောင်ခြောက်လှန့်ခိုင်းရာ မှက်ကောင်ကို အသေသတ်ရာတွင် မိခင်ကိုပါ သေစေသော သမီးမိုက်။

ရန်သူနှစ်ဦးကို ညီညွတ်စေခဲ့ပုံ။ ။ဟောသော ဥရဂဇာတက၊ ပါ–၃၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁။ ။နကုလဇာတက၊ ပါ–၄၁၊ ဌ–၄၇။

ရန်သူနှင့်မိတ်ဆွေ ခဲ့ပြခန်း။ ။မိတ္တာမိတ္တဇာတက၊ ပါ–၂၅၅၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၉၇၊ ရန်သူပေါ်လာလျှင် ကြိုတင်၍ သိနိုင်ရန် ဇင်းအိမ်ခွံ မွေးထားသော ခွေးကို ကျွေးမွေးထားသော အလောင်းတော်ရဿေ၊ ဟောဗောဓိဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၄၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၄၀။

ရန်သူနှင့်အတူမနေရ။ ။အတူနေလျှင် ဆင်းရဲရကြောင်းဂါထာ၊ ဝေရိ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၇။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–၁၆၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၃၅။ ။ရန်သူကြားနေ ပိန်ကြုံလေ ဂါထာများ၊ ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–၁၅၃၊ ဌ–၂၉၄။

ဝိနယဝိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ရဟန်းတို့အသုံးအဆောင်များ၌။ ။(သင်္ကန်း-သပိတ်-ထီး-ဘိနပ် စသည်) အပ်၊ မအပ် ဝိနိစ္ဆယကိုပြုဆိုခန်း၊ ပါဠိတော်မူတွက ဝိနိစ္ဆယ၊ ၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၁-မှ ၂၅၄-အထိ။ ။အကပ္ပိယပစ္စည်းများကို သုံးစွဲနေရာ၌ အချွေးသော ဗဟုသုတ ဝိနယညူပဂ္ဂိုလ်တို့က ယူ၍ ဖျက်ဆီးပစ်လျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း၊ အစားပေး ရန်လည်း မတောင်းအပ်ကြောင်း၊ ၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၅၁။

ရဟန်းတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေလျှင်-ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်ကြောင်း၊ ပညတ် ထားတော်မူပုံ၊ ၁-ပါ-၁၀၄၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၆၃။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ္ဌ-၄၂၉။

ရဟန်းတော်တို့ အသုံးအဆောင်သည်-လူတို့အတွက် စေတီထိုက်ကြောင်း၊ ၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၆၇။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ္ဌ-၁၃၊ (ပဗ္ဗဇိတပရိဘောဂေါ ဟိ အာဂါ-ရိကာနံ စေတိယဋ္ဌာနိယော)။

ရဟန်တို့ ပေးခြင်း၊ ယူခြင်း၌ မြောက်, မမြောက်ကို ဆုံးဖြတ်ပြသော ဒါန လက္ခဏာဒီ ဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။၁-ပါ-၂၉၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၃၁။ ။ ၃-ပါ-၄၂၅၊ ဋ္ဌ-၄၁၇၊ ဒုဋ္ဌဟိတ သုဋ္ဌဟိတာဒိ စံဝရကထာ။ ။သင်္ဂီဟ-ဋ္ဌ-၇၀။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့မှာ သေခါနီးတွင် ငါသေသောအခါ ဤ ပစ္စည်းများကို ငါ့ဆရာအား လျှူပါ၏စသည်ဖြင့် ပြောဆို၍ လျှူသော် အလျှူမမြောက်ကြောင်း၊ ၄-ဋ္ဌ-၁၃၀၊ ပါ-၄၅၉။

ရဟန်းတို့မှာ သူတစ်ပါးပရိသတ်ကို ဖြားယောင်းလျှင်-ဒုက္ကဋ အာပတ်သင့်၏ ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၃-ပါ-၁၁၉၊ ဋ္ဌ-၂၉၅။

ရဟန်းတို့အတွက် လျှူထားသော-လယ်-ယာ-ကန်-ကျွန်-ကျွဲ-နွား စသည်တို့ကို စီစစ်ပြဆိုကော်း၊ ၁-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၅၈-မှ-၂၆၂-အထိ၊ အပ်အောင် လျှူ နည်း သုံးစွဲနည်းကို စီစစ်ပြခက်း။ ။၄-ဋ္ဌ-၇၆။ ။ကျေးဇူးအား လျှူပါ၏ ဟု ဆိုရှိ၍လျှူလျှင် အပ်ကြောင်း၊ သင်ဟ-ဋ္ဌ-၄၅၃၊ ၄၅-၌ အကျယ်စီစစ် ပြထား၏။ ။၄၃၂၊ အပ်အောင်လျှူပုံ၊ အလျှူခံရပုံကို စီစစ်ပြထား၏။

ရဟန်းတို့ပစ္စည်းကို သူခိုးခိုးရာ၌ သိထားဖွယ်။ ။ရဟန်းတို့၏ ပစ္စည်းကို သူခိုး ခိုးသွားရာ၌ ခိုးသူကို ပျက်စီးစေလိုသောစိတ်ဖြင့် သူခိုး သခိုး ဟု၍ မအော်မဟစ်ရ၊ အော်ဟစ်လျှင် ဂိဝါထိုက်ကြောင်း၊ ၂-ဋ္ဌ-၁၈၂။ ။သင်ဟ၊ ဋ္ဌ-၄၃၃။

ရဟန်းတို့ လူတို့ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းပေးကောင်း, မပေးကောင်း ခွဲခြား ပြဆိုခဏ်း။ ။၂–ဌ–၁၅၂၊ ပါ၊ ၂၁၀။ ။ဘဏ္ဍပဋိသာမန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီ–ဌ–၄၇။ ။အပ်နှံထားရာ၌ ပြန်မပေးမှုနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၅။

ရဟန်းတို့မှာ လူတို့ခင်းပေးသော အခင်းဖြစ်လျှင်–မအပ်သောအခင်းပင်ဖြစ်စေ ကာမူ ခေတ္တမျှ နှင်းအပ် ထိုင်အပ်ကြောင်း၊ ဂိဟိဝိကတအနုဇာနုနကထာ၊ ၄–ပါ–၂၆၈၊ ဌ–၅၂။ ။ပါ–၃၁၃။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၇၆။ ။၃–ပါ–၂၈၃၊ ဌ–၃၇၀။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၄၄၄၊ ၄၅၃။

ရဟန်းပြုကြသူ မျှားသောကြောင့်–(ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက)ဘုရားရှင်ကို လူတို့က ကဲ့ရဲ့ကြပုံဂါထာ၊ ၃–ပါ–၅၄၊ ၅၅၊ ဌ–၂၅၃၊ ဘုရားရှင်က လူတို့ကို ပြန်လည်ချေပရန် ရဟန်းတော်များအား ဂါထာသင်ပေးတော်မူပုံ။

ရာဇသိက္ခာပဒ။ ။၁–ပါ–၃၂၃၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၂၊ သက်နှံးစသည်ကို အပ်အောင်လျှုနည်း၊ အလျှုခံနည်းကို ဟောထား၏။ ။၁–ပါ–၃၂၆၊ ဌ–၂၅၆၊နှ၊ နဝကမ္မအတွက် လျှုရာ၌လည်း အလျှုခံအပ်၊ မအပ် စိစစ်ပြုထား၏။

ရာဇောဌဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၁၀၃၊ ဌ–၂၇၀၊ မင်းကခွင့်မပြုဘဲ မင်းခစားတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။

ရာဇာယတနုကထာ။ ။၃–ပါ–၄၊ ဌ–၂၄၀၊ ဘုရားရှင် လင်းလွန်းပင်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူပုံ ပြဆိုခဏ်း။

ရူပိယသိက္ခာပဒ။ ။၁–ပါ–၃၄၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၀၊ ၂၇၀၊ နိဿဂ္ဂိယ၊ ဒုက္ကဋ၊ ဂပ္ပိယဝတ္ထု သုံးမျိုးခွဲပြထား၏။ ငွေသိမ်းဆည်းပုံ၊ ဆုံးစဲပုံကိုလည်း ညွှန်ပြထား၏။ ။ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပဒ၊ ပါ–၃၄၃၊ ဌ–၂၇၅။ ။ရူပိယ သံဝေါဟာရ ဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂီ–ဌ–၅၄။ ။ရူပိယာဒီ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟာဏ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ ၅၅။

ရောဇမလ္လဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၄၅၊၇၊ ဌ–၃၀၄၊ ဟင်းရွက်ပြုတ် မုန့်ညက်ခဲဖွယ် မျှားကို ခွင့်ပြုတော်မူခဏ်း။

ရှိခိုးအပ်သောပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦးနှင့် ရှိခိုးသူတို့ ရှိခိုးနည်းကို ပြဆိုခဏ်း။ ။၅-ပါ-၃၅၇၊ ဋ-၂၂၄၊ [1]သိတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်၊ [2]နာနာသံဝါသက ဓမ္မဝါဒီ သိတင်းကြီးပုဂ္ဂိုလ်၊ [3]ဆရာ ၅-ဦး၊ [4]ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ [5]ဘုရားရှင်၊ ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး။ ။သက်နှိုးကို လက်ကတော့ထိုးရှိ လက်အုပ်ချီကာ လက်ဖဝါးပြင် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ရှိခိုးအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ခြေနှစ်ဘက်ကိုဆုပ်နယ်လျက် ချစ်ခင်မြတ်နိုး ရှိသေခြင်းရှိပြီး ရှိခိုးရမည်ဟု ဟောထားတော်မူ၏။

အဘိဓမ္မပိဋက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ရဟန္တာအရှင်တို့နှင့်စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ရပြီးသောတရားများ ဆုတ်ယုတ်သေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ပရိဟာနိယကထာ၊ ၅-ပါ-၆၁၊ ဋ-၁၄၁၊ သကဝါဒီက လောကီ သမာပတ်သာ ဆုတ်ယုတ်၍ မင်ဖိုလ်ကား မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား မသိမှုမေဟ ရှိသေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အညာဏာဒီကထာ၊ ပါ-၁၃၄၊ ဋ-၁၆၁။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရာဂမှကင်းလွတ်ခြင်းဌာ ဒေါသမရှိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဝိမုတ္တိကထာ၊ ပါ-၁၈၁၊ ဋ-၁၇၀။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သန္တာန်ဌာ ဖြစ်သမျှသော တရားများသည် အနုသယချည်းတည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အနုသယကထာ၊ ပါ-၂၀၅၊ ဋ-၁၇၈။ ။ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ တစ်ပြိုင်နက် ဥပေက္ခာ ၆-ပါးလုံးပြည့်စုံ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဥပေက္ခာသမန္နာဂတကထာ၊ ပါ-၂၁၁၊ ဋ-၁၈၀။ ။ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးမှ ရှေးအတိတ်ဘဝများက ရဟန္တာကို စွပ်စွဲခဲ့ဖူးလျှင် လျှောကျရသေး၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကမ္မပေတဝတ္ထုကထာ၊ ပါ-၂၉၃၊ ဋ-၂၁၂။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကုသိုလ်ကို ဆည်းပူးသေး၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကာလမရဏမရှိဟူ၍လည်းကောင်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အရဟတော ပုဗ္ဗပုဗ္ဗယကထာ။ ။အရဟတော အကာလမရဏနတ္ထိတိကထာ၊ ပါ-၃-၃၊ ဋ-၂၅၄။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အဝိဇ္ဇာနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာကို မပယ်နိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သညောဇနကထာ၊ ပါ-၄၃၇၊ ဋ-၂၇၆။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုသိုလ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြသည်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကုသလစိတ္တကထာ၊ ပါ-၄၄၃၊ ဋ-၂၈၀။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ စတုတ္ထဈာန်ဌာတည်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကြသည်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အာနေဉ္ဇကထာ၊ ပါ-၄၄၄၊ ဋ-၂၈၀၊ ဝိပါက်စိတ်ဖြင့်သာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။ ။လူ့ဘဝ၏

တွယ်တာမှုကိုမစွန့်ဘဲ ရုဟန္တာဖြစ်နိုင်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဂိဟိယ အရဟာတိကထာ၊ အဘိ-၅-ပါ-၂၀၂၊ ဌ-၁၇၇။

ရူပဓာတုကထာ။ ။၅-ပါ-၂၇၈၊ ဌ-၂၀၈၊ ရူပ်တရားဟူသမျှ ရူပဓာတ်ချည်းဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ရူပဓာတုယာဘာယတနကထာ။ ။ပါ-၂၇၈၊ ဌ-၂၀၉၊ ပြဟ္မာတို့၏ ဃာနစသော နိမိတ်သည်လည်း အာယတနစည်း၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခန်း။

ရူပဓာတု (ဥပ္ပတ္တာနုပ္ပတ္တိဝါရဝဏ္ဏနာ)။ ။၂-ပါ-၈၁၉၊ ဌ-၅၀၀၊ ရူပဘုံ၌ရနိုင်သော ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာ, ဣန္ဒြေ, ဟိတ်, အာဟာရ, ဖဿ, ဝေဒနာ, သညာ, စေတနာ, စိတ္တတို့ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။ ပရိယာပန္နာ ပရိယာပန္နဝါရ၊ ပါ-၄၂၄၊ ဌ-၅၀၁။ ။ဓမ္မဒဿနဝါရ၊ ပါ-၄၃၃၊ ဌ-၅၀၁၊ ရူပဘုံ၌ ပဋ္ဌိသန္ဓေအခါရနိုင်သောခန္ဓာ(၆) ဝေဒနာတို့ကို ဟောထား၏။

ရူပါဝစရကုသလဝဏ္ဏနာ။ ။၁-ပါ-၄၄၊ ဌ-၂၀၇။ ။ဝိပါကထာ၊ ပါ-၁၁၆၊ ဌ-၃၂၇။ ။ကြိယာကထာ၊ ပါ-၁၄၂၊ ဌ-၃၉၄။ ။ရူပါဝစရာ ရူပါဝစရံ ပန တိဟေတုကမေဝ ဉာဏသမ္ပယုတ္တမေဝ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ဌ-၂၈၅။ ။ရူပါဝစရနိဒ္ဒေသ၊ ၁-ပါ-၂၅၃၊ ဌ-၄၁၈၊ ရူပါဝစရဘုံကို ပိုင်းခြားပြပုံ။ ။ရူပါဝစရစတုတ္ထစျာန်ကို အခြေခံ၍ ပြီးစေနိုင်သော အကျိုး ၁၂-ပါးကို ပြဆိုခန်း၊ ဌ-၄၃၉၊ ပါ-၂၇၁။ ။ရူပါဝစရဒေဝါနံ ပန အာယာသပယောသာ နတ္ထိ၊ ၆-ဌ-၃၁၅၊ ဗါ-ဒု-အုပ်-၆။

ရူပါရူပဓာတုပရိယာပန္နကထာ။ ။၅-ပါ-၃၉၁-ဌ-၂၅၃။

ရူစံကမ္မဋ္ဌိကထာ။ ။ပါ-၂၈၂၊ ဌ-၂၁၀၊ ရုပ်ကို ကံဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ရူပံသဘာရမ္မဏဋ္ဌိကထာ။ ။ပါ-၂၉၈၊ ဌ-၂၁၄။

ရူပံမဂ္ဂေါတိကထာ။ ။ပါ-၃၀၉၊ ဌ-၂၁၉၊ ဝိရတိသုံးပါးကို ရုပ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ရူပံဟေတုတိကထာ။ ။ပါ-၃၈၆၊ ဌ-၂၅၁။

ရူပံသဟေတုကန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၀၃၊ ဋ–၂၅၅။
ရူပံကုသလာ ကုသလန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၀၀၊ ဋ–၂၅၅။
ရူပံဝိပါကောတိကထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ ဋ–၂၅၅။
ရူပံရူပါဝစရာရူပါဝစရန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၉၀၊ ဋ–၂၅၃။

ပဋ္ဌာန်ကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

လ-ဌ် ယုန်ရုပ်အမှတ်အသား။ ။လ-ဝန်း၌ ယုန်ရုပ်အမှတ်အသား ရှိပုံကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ (နေ-၌ ဒေါင်းရုပ်ရှိကြောင်းကား ဖွင့်ပြချက်မရှိ)၊ ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၅၀။ ။စရိယာ–ဋ–၁၀၉၊ ၁၆၈၊ သသပဏ္ဍိတစရိယ။ ။သသပဏ္ဍိတဇာတကာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ ဋ–တ–အုပ်–၄၈။ ။ပါ–၃၇၀၊ ဋ–မ–အုပ်–၃၄၊ ၃၅။

လ-နေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။လ-ဝန်းမှာ ၄၉-ယူဇနာရှိကြောင်း၊ သုတ္တ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၆၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ဒု–အုပ်–၄၈။ ။စူဠနိ–ဋ–၃၉။ ။ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၉၂၊ နေဝန်းမှာ ယူဇနာ ၅၀-ရှိကြောင်းလည်း ပြဆိုထား၏။ ။လ-နေတို့ကို အသူရိန်နတ်ကြီး ဖမ်းပုံ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ–၁၀၁။ ။လဗီမာန်မှာ အတွင်း၌ မြရောင်ရှိ၍ အပြင်၌ ငွေရောင်ရှိကြောင်း၊ နေဗိမာန်မှာ အတွင်း၌ရွှေရောင်ရှိ၍ အပြင်၌ ဖလ်ရောင်ရှိကြောင်း၊ အဘိ–၁–ဋ–၃၅၄။ ။လ-နေတို့ အရောင်လင်းပုံနှင့် ၎င်းတို့ကိုသုံးသပ်နိုင်ရန် တန်ခိုးရှိသူတို့အတွက် နည်းလမ်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၆၊ ၂၇။ ။သုံးကျွန်းလင်းခိုက် တကျွန်းမိုက်၍ တစ်မျက်နှာ တစ်မျက်နှာ၌ ယူဇနာပေါင်း ၉-သန်း၊ ၉-သိန်း ထွန်းလင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ–၂၆၊ ပါ–၁၀။ ။နေ-လတို့စ၍ ပေါ်ထွက်လာပုံ စသည်နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၃–ဋ–၅၀၊ ပါ–၇၀။ ။အဘိ–၁–ဋ–၃၅၄၊ ပါ–၁၆၂။ ။လ-နှင့်နေ၌သည် မဏ္ဍိုရားဘဲ အမြဲတည်နေကြ၏ဟု ရှေးကပင် အယူမှားခဲ့ကြပုံ ဟောထားသော ဝါတသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၆၆၊ ဋ–၃၁၀။

လ-နေ၏ အညစ်အကြေး ၅-မျိုး။ ။(ဝတိမ်တိုက်၊ ၂ဆီးနှင်း၊ ၃အခိုး၊ ၄မြူ၊ ၅ရာဟု)၊ ပဏ်–၁–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၅၂၊ ပါ–၂၇၃။ ။ပဏ်–၂–ဋ–

၂၃၅။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၀။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၂၉။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၉၂။ ။အံ–၄–ပါ–၃၆၂၊ ဌ–၃၀၇။

လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–ပါ–၂၃၊ ဌ–၁၅၂၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မဇ္ဈေ သေဋ္ဌံ ယဒိဒံ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်, ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၇၊ ဌ–၂၁၇၊ ၎င်းမထေရ်အလောင်းမှာ မင်းဖြစ်စဉ်ဘဝက လူအိုများကိုမုန်းပြီး ညှဉ်းဆဲခဲ့ ပြက်ရယ်ပြုခဲ့သောကြောင့် လူအများက မရိုမသေ ပြုကြသည်ကို ခံရပုံ၊ ဥဩဒုက်ဘဝက သရက်သီးလှူပြီးလျှင် အသံသာ ယာစွာ မြည်တွန်လျှောက်ခဲ့မှုကြောင့် အသံသာယာသောအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူး ရပုံ၊ ဗိသုကာဘဝတွင် ကဿပဘုရားရှင်၏ ခေတ်တော်ကို စေတီတည်ကြ ရာဝယ် လူအများက ကြီးကျယ်စွာတည်လိုသည်ကို ဗိသုကာဆရာကြီးက ငယ်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့သောကြောင့် ဘဝတိုင်း ဘဝတိုင်း အလွန်ပုကွပုံ များကို ပြဆိုထား၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၅။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ ။ကေ-ဋ္ဌိသီလဇာတက၊ ပါ–ပ–ဒုပ်–၅၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၉။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၃၂၇၊ တရားထူးရပုံ။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၃၂၉၊ ဩဝါဒကို ရိုသေစွာ နာယူပုံ။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဌ–၃၃၄၊ ၎င်းမထေရ်ကို မကဲ့ရဲ့ကြရန်နှင့် ၎င်း မထေရ်၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ဘုရားရှင်က ဖော်ပြခန်း။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၁၊ ပဏ္ဍိတတ္ထိမှာ လောကဓမ်ကြောင့် မတုန်လှုပ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၄၊ ၂၈၃၊ ထေရမည်ပုံဂါထာ။ ။၂၈၃၊ မိဘစသည်ကို သတ်ရန်ဟောထားသော နေယျတ္ထဒေသနာ ဥပမာဂါထာ။

လက္ခဏဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၊ ဌ–၅၂။ ။ပေဋကေ–ပါ–၂၃၀။ ။လက္ခဏဟာရဝိဘင်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၆၊ ဌ–၉၄၊ သုတ်၌လာသော တရားတို့နှင့် သဟစရဏ-သမာနဟေတုက-ဖလတာ-ဘူမိတာ-ဝိသယတာ-သမာနာရမ္မဏတာဖြစ်သော တရားတို့ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။လက္ခဏဟာရ သမ္ပါတ၊ ပါ–၇၆၊ ဌ–၁၇၆။

လက္ခဏကထာ။ ။အဘိ–၅–ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၁၈၁၊ လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂ ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ဘုရားလောင်းသာတည်းဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခန်း။

လက္ခဏသံယုတ္တ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄၆၊ ဌ–၁၉၉၊ ပြိတ္တာအမျိုးမျိုးတို့ကို ဟောထား၏။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၆။

လက္ခဏာမျှားကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပရမတ္ထတရားတို့၏ အသီးအသီးသော လက္ခ-ဏာမျှားကို ပြဆိုနှန်း၊ အဘိ-၁-ပါ-၁၇၊ ၌-၁၅၀-မှ-၁၇၇-အထိ၊ အကုသလ စေတသိကလက္ခဏာ၊ ပါ-၉၀၊ ၉၄၊ ၌-၂၉၁။ ။ရူပ်-၂၈-ပါးတို့၏ လက္ခဏာမျှားကို ပြဆိုခန်း၊ ၌-၃၄၉။ ။ပသာဒရူပ် ၅-ပါး၊ အာရုံရူပ်- ၅-ပါး၊ ၌-၃၅၅။ ။ဟေတ်ကြီးလေးပါး၊ ၌-၃၆၈။ ။မဟာနိ-၌-၅၂၊ပါ-၁၀၊အကုသလ။ ။၌-၁၅၅၊ ပဏ်-၁-၌-ပ-အုပ်-၅၀။ ။အံ-၁-၌-၈၃။ ။ပဋ္ဌိသံ-၌-ပ-အုပ်-၁၉၂။ ။ဒီဃ-၁-၌-၆၂။ ။ပဏ်-၃-၌-၅၉၊အကျဉ်း။ ။ဥဒါန-၌-၃၉၊ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒအဖွင့်။ ။ အဘိ-၂-၌-၁၂၉။ ။နေတ္တိ-ပါ-၂၄၊ ၌-၉၁၊ ပဒဋ္ဌာနဟာရဝိဘင်း။ ။ အဘိ-၂-ပါ-၃၇၁၊ ၂၊ ၌-၄၇၄၊ ၄။ ။လက္ခဏ-ရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာန-ပဒဋ္ဌာန အဝိပ္ပါယ်ကို အကျဉ်းပြဆိုခန်း၊ အဘိ-၁-၌-၁၀၅။

လက္ခဏာတော်ကြီး ၃၂-ပါး။ ။ဘုရားရှင် ခန္ဓာကိုယ်၌ရှိသော ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးများကို အကျယ် ဟောထားသော ဗြဟ္မာယုသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၃၃၄၊ ၃၃၆၊ ၌-၂၄၉၊ ၂၅၇၊ နေထိုင်ပုံ၊ သွားလာပုံ၊ စားသောက်တော် မူပုံများကို ပြထား၏။ ။မဟာပဒါနသုတ်၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၃၊ ၌-၃၄။ ။လက္ခဏာသုတ်၊ ၃-ပါ-၁၁၇၊ ၌-၁၀၁၊ မည်သည့် ကုသိုလ်ကို ပြုခဲ့သောကြောင့် မည်သည့် လက္ခဏာတော်ကို ရတော်မူကြောင်း၊ ထိုရသော လက္ခဏာတော်ကြောင့် ပစ္စက္ခဘဝ၌ ရအပ်သော အကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၉၇၊ ၌-၂၄၅၊ အမှတ်-လုလင်အားပြတော်မူခန်း။ ။လက္ခဏာဝုက် ၂-ပါး၊ (လျှာနှင့်အင်္ဂါဇာတ်) ကို ပြတော်မူပုံနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထားသော သေလသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၆၃၊ ၃၆၇၊ ၌-၅-အုပ်-၁၆၀၊ ၁၇၂၊ ၁၇၃-၌ ဗုဒ္ဓထောမနာ ဂါထာများပါ၏။ ။ပါ-၄၃၃၊ ၌-၃၀၀။ ။ထေရ-၌-၅-အုပ်-၃၁၇။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၃၇၀၊ ၃၇၅၊ ၆။ ။စူဠနိ-ပါ-၅။ ။ မိလိန္ဒ -ပါ-၁၆၉၊ ဝတ္ထုဂုယ္ဟနိဒဿနပဉ္ဍ။ ။ဤလက္ခဏာ ကျမ်းကို သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာကြီးများက ဗြဟ္မာဏယောင်ဆောင်၍ (အစဉ်းဆုံး) ဝေဒကျမ်း၌ ထည့်သွင်း ထားကြောင်း၊ ဒီဃ-၁-၌-၂၂၁။ ။ပဏ်-၂-၌-၂၅၀။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၆၅၊ ၌-၅-အုပ်-၁၇၀။

လက္ခဏာကျမ်းအမျိုးမျိုး။ ။ရှေးအခါကပင်ရှိခဲ့ကြောင်း၊ မဟာနိ-ပါ-၂၉၇၊ ၌-၃၆၆။ ။စူဠနိ-ပါ-၅၆၊ ၌-၁၃။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၉၊ ၌-၈၉။ ။ပါ-၈၂၊ ၌-၂.၂၀။

လက္ခဏာရေးသုံးပါး။ ။(အနိစ္စ—ဒုက္ခ—အနတ္တ)၊ **လက္ခဏာရေး သုံးပါး** တင်ပြပုံအကျဉ်း၊ ဣတိ—ဌ—၆၀၊ ၁၈၀၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ စူဠနိ—ဌ—၉၅၊ ၉၆။ ။**လက္ခဏာရေးသုံးပါး** စိစစ်ပြတော်မူပုံ၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၄၊ ဌ—၁၁၇။ ။ပါ—၄၃၉၊ ဌ—၁၉၆၊ (ရာဟုလသံယုတ္တ-အကုန်)။ ။ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ္တ၊ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ္တ ပါဠိမျှားဌ် ယောဘုယျအားဖြင့် **လက္ခဏာရေးသုံးပါး**ကို စိစစ်၍ ဟောထားတော်မူ၏။ ။ **လက္ခဏာရေးသုံးပါး**ကို နှလုံးသွင်းမှုကြောင့် ထင်လာပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ—၃—ဌ—၁၉၀၊ ပါ—၁၈၆။ ။**လက္ခဏာရေး သုံးပါး**တွင် တစ်ပါး ထင်မြင်က ကျန် ၂-ပါးလည်း ထင်သည်သာ၊ ဝိမာန—ဌ—၇၅။ ။ ပဏ္ဏ—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉။ ။ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၆၇။ ။**လက္ခဏာရေး** သုံးပါးကိုပြသောဂါထာ၊ ဝိ—၅—ပါ—၁၅၇၊ ဌ—၁၄၁။ ။**လက္ခဏတို့**က နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပဋိသံ—ပါ—၃၆၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၁။ ။**လက္ခဏာ**ရေးသုံးပါးကို ဖုံးထားတတ်သော တရားများ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၀၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၃၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၇၆။ ။အဘိ—၂—ဌ—၄၇။

လဋ္ဌကိကောပမသုတ်။ ။ပဏ္ဏ—၂—ပါ—၁၁၁၊ ဌ—၁၁၄၊ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်ကို စောင့်ထိန်းရကျိုး၊ သဒ္ဓါပညာကြီးမားလျှင် သိက္ခာပုဒ်များကို စောင့်ထိန်းနိုင်၍ သဒ္ဓါပညာ မကြီးမားလျှင် မစောင့်ထိန်းနိုင်ကြောင်း၊ ဥပမိကိုပယ်ရန် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

လပနာနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃ဝ၆၊ ဌ—၄ဝ၄၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ ရအောင် ဆွယ်၍ ပြောခြင်း၊ ချီးမြှောက်၍ ပြောခြင်း၊ ကလေးထိန်းပေးခြင်း စသည်ကို ပြုတတ်သော ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာများကိုဟောထား၏။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၃၊

လာဘေန လာဘံ နိဿိတသုတ္တာ နိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ—၂—ပါ—၃၃ဝ၆၊ ဌ—၄ဝ၇၊ လာဘ်ရအောင် လာဘ်ခြင်းများတတ်သော ရဟန်းတို့၏ အမှုအရာများကို ဟောထား၏။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂၃။ ။(အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိခန်းဌ်လည်း ဖြည့်ပြီ)။

လာဘသက္ကာရသံယုတ္တ။ ။နိဒါန—သံ—ပါ—၄၂၄-မှ-၄၃၀-အထိ၊ ဌ—၁ဝ၀-မှ-၁ဝ၅-အထိ၊ ဒဠ္ဍိသသုတ်၊ ဗဠိသသုတ်၊ ကုမ္ဘသုတ်၊ ဒီဃလောမိကသုတ်၊ မိဠကသုတ်၊ အသနိသုတ်၊ ဒိဋ္ဌသုတ်၊ သိင်္ဂါလသုတ်၊ ဝေရမ္ဘသုတ်၊ သဂါထကသုတ်၊ သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်၊ ရူပိယပါတိသုတ်၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခသုတ္တာ-ဒိဘဒ္ဒက၊ မာဟုဂါမသုတ်၊ ကလျာဏိသုတ်၊ ကေပုတ္တကသုတ်၊ **ကေမိတ္ထ-**

သုတ်၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်၊ (ပ—ဒု—တ)၊ ဆဝိသုတ်၊ ရဇ္ဇုသုတ်၊ ဘိက္ခုသုတ်၊ ဘိန္ဒိသုတ်၊ ကုသလမူလသုတ်၊ ကုသလဓမ္မသုတ်၊ သုက္ကဓမ္မ-သုတ်၊ အစိရပက္ကန္တသုတ်၊ ပဥ္စရထသတသုတ်၊ မာတုသုတ်၊ ပိတုသုတ္တာဒိ ဆက္ကဲ့ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအဂ္ဂရာခန်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ) လာဘသက္ကာရဌ် လိုက်စားနေသော ရဟန်း၊ စိတ်ဝင်စားနေသော ရဟန်းတို့ ပျက်စီးတတ်ပုံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်တတ်ပုံကို ဥပမာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟော ထား၏။ ။လာဘသက္ကာရသိလောကဌ် လိုက်စားခြင်း အပြစ်ကား ကြောက်စရာ ကောင်းလှ၏၊ ဗာဟိယဒါရုစီရိယ မထေရ် အလောင်းဝတ္ထုကို ထောက်၍သိပါလေ။ ။ဝိ—၄၊ ပါ—၃၄၆—ဂါထာ (ရှင်းဂါထာမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဖျက် ကိုယ်ပင် ပျက်စီးရကြောင်း၊ (ရှင်းအနှန်းဌ်လည်းရေး ခဲ့ပြီ)။ ။လာဘ—သက္ကာရ— သိလောကကို အမှီပြု၍ ရဟန်းကောင်းတို့ အပေါ်ဌ် မထေမဲ့မြင် ပြုတတ်သော ရဟန်းတို့မှာ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက် တတ်ကြောင်း၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၁၀၁၊ (မူရင်းမှာ ပါ—၄၂၆—ဌ်ရှိ၏)။ ။ ထေရ—ပါ—၃၁၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၈။ ။လာဘသက္ကာရဌ် အပြစ်ကို ပြသောဂါထာ၊ ပါ—၂၅၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၉။ ။ပါ—၃၆၄၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၄၉၂။ ။လာဘသက္ကာရ သိလောကဌ် အလေးမပြုထိုက်ကြောင်း ဟောထားသော နာဂိတသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၂၅၊ ဌ—၁၂၊ ။လာဘ်ရရန် လုံးပန်းပြီးမရလျှင် သောတစသည်ဖြစ်က ဝိပဿနာလုပ်ငန်းမှ ဆုတ်ယုတ် တတ်ကြောင်း၊ လုံးပန်းမှုလည်းမရှိ သောကစသည်လည်း မဖြစ်က မဆုတ် ယုတ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဣန္ဒာသုတ်၊ အံ—ဂ—ပါ—၁၁၆၊ ဌ—၂၄၁။ ။ပါ—၁၄၃။ ။ဓုတင်စသည်ကို ဆောက်တည်ရာဌ် လာဘ်ကို ငဲ့နေလျှင် အပါယ်တံခါးကို ဖွင့်သည်နှင့်တူကြောင်း၊ ဓမ္မ—ဌ—ပ—အုပ်—၃၄၄၊ (အဓမ္မိကလာဘ်၊ ဓမ္မိကလာဘ်ကိုလည်း ခွဲပြထား၏)။ ။ရဟန်း ဟူသည်မှာ လာဘ်ရခြင်း—မရခြင်းဌ် စိတ်ထား တူမျှရကြောင်းဂါထာ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၃၇၁။ ။လာဘ်ကမျှတာ နှ သိက္ခတိ စသောဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ—၁၈၂၊ ၃၀၃၊ ဌ—၂၉၉။ ။လာဘ်ကို အမှီပြု၍ လောဘ—ဒေါသ မဖြစ် စေရန်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၁၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၀၇။ ။လာဘ—သက္ကာရ— သိလောကပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ—၂၃၊ ဌ—၁၂၀။ ။အံ—၆—ဌ—၁၂၅၊ ပါ—၃၃၁။ ။လာဘ် အဃ ဆ် စသည်ဖြင့် လာဘ်နှင့် စပ်သွယ်သော အကျိုးစု ကို ဘုရားရှင် ဟောရကြောင်း ဖြေရှင်းပြပုံ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၃၉၊ ဌ—ပ— အုပ်—၁၆၃။ ။လာဘ်ရခြင်း အကြောင်းများ၊ နိဒါန—သံ—ဌ—၁၉၄။ ။ မရထိုက်သောလာဘ်ကို ရလိုလျှင်ပြုရသောအမှုများကို အသျှင်သာရိ-ပုတ္တရာထေရ်က ပြောပြပုံ၊ လာဘကရဟာဇောတက၊ ပါ—ပ—အုပ်—၇၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၇။ ။

လာဘ်ပေး, လာဘီယူ တို့ရန်သူ။ ။လာဘ်စားခြင်း အပြစ်များကို ဟော ထားသော ဘုရားတရား၊ ပါ-၀-အုပ်-၅၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၆၊ တိုင်း ပြည်လုံး ပျက်စီးရကြောင်း၊ ကောသလမင်းကြီး လာဘ်စားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားသောတော်။ ။လာဘ်စားသည်ကို စက်ဆုတ် သော ကောသလမင်းကြီး၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၇၄၊ ဌ-၁၂၈။ ။ လာဘ်ပေးနှိုင်မှု မပျက်စီးစေသင့်သော အရာများကိုပင် ပျက်စီးစေနိုင် ကြောင်း၊ အံ-၁-ဌ-၃၂၆၊ ဃောသကသူဌေယ်ကို လာသ်ပေး၍ အကြိမ် ကြိမ် အသတ်ခိုင်းခဲ့ပုံ၊ (လဉ္ဇံ နာမ အာဘိန္နံ ဘိန္နတိ)။ ။ဌ-၃၃၆၊ မာဂဏ္ဍီ မိဖုရားက သေသောက်ကြူးများအား လာဘ်ပေး၍ ဘုရားရှင်ကို ဆဲရေးခိုင်းပုံ။ ။

လာဘ်စားသူတို့ ခံရသော အပြစ်များ။ ။နှာခေါင်းဖြတ် ခံရသောပုဏ္ဏား၊ အသိလက္ခဏာတရား၊ ပါ-၀-အုပ်-၂၉၊ ဌ-၀-အုပ်-၄၀၀။ ။ကိုယ်-ဆန္ဒတရား၊ ပါ-၃၅၀၊ ဌ-မ-အုပ်-၁၊ ကိုယ့်ကျောက်ကုန်းသားကို ကိုယ်ပြန်စားရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ။ ။မိမိ၏ ဝေးဥကြီးကို ပြန်ထမ်းပြီး သွားလာနေရသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံကိုဟောသော ကုမ္ဘဏ္ဍသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၄၄၉၊ ဌ-၂၀၃။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၄၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၉၉၊ တရားသူကြီး ပျက်တို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ။ ။လာဘ်စားသူတို့ ခံရသော ငရဲကိုပြဆိုခန်း၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၉၂၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၁၃၉။ ။

လိစ္ဆဝီမင်းတို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဂင်းမင်းမျိုးတို့ အစဖြစ်ပေါ် လာပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပဏ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၅။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဌ-၁၃၃။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၃။ ။ဂင်းလိစ္ဆဝီမင်းတို့ စ၍ ပျက်စီး ကြပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဝိ-၁-ပါ-၄၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆။ ။ဂင်းတို့ ဝဿ ကာရပုဏ္ဏားကြောင့် ပျက်စီးကြရပုံ၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၆၄၊ ဌ-၁၁၃။ ။ ဂင်းတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ချီးကြူးထားစေ၍ သံဃဂြာဏ် ဖြစ်ပေါ် စေတော်မူပုံ၊ ပါ-၈၂၊ ဌ-၁၃၅။ ။ဝိ-၃-ပါ-၃၂၆၊ ဌ-၃၇၁။ ။ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၈၂၊ ပြည့်တန်ဆာမကိုမှီ၍ ဂင်းတို့ လွေးချောင်း စီးကြပုံ၊(ပျော်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်ရ ဘေးဖြစ်ရကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ)။ ။

လုဒ္ဒနီကက္ခဋကမ်ဘီ။ ။(လုဒ္ဒ=မုဆိုး)၊ အံ-၄-ဌ-၃၅၉၊ ပါ-၄၉၄။ ။ လုဒ္ဒေါတိ ဒါရုဏော ကက္ခဋော၊ အံ-၅-ဌ-၈၀၊ ပါ-၂၂၂။ ။အံ-၁၀-ဌ-၃၂၄၊ ပါ-၄၂၅။ ။လုဒ္ဒေါတိ ဒါရုဏာ ဃောရုမာနုသာ၊ စရိယာ-ဌ-၁၇၂၊ ၁၈၅၊ ပါ-၄၀၇။ ။

(လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော်။ ။လူ့အသွင်ဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော် နေ့ချင်း ရဟန်းပြုလျှင်ပြု မပြုလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရကြောင်း၊ လူ့အဝတ်မှာ ယုတ်ညံ့သောကြောင့် ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့သော် ၎င်းလူ့အဝတ်ဖြင့် မတည်နိုင်ကြောင်း၊) ပဏ္ဏ–၂–ဌ–၁၃၆၊ ပါ–၁၄၉။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၀။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၅။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၆၅၊ ၂၅၃၊ ဤ၌ နေ့ချင်း ရဟန်းမပြုလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြထား၏။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။ ။အံ–၁–ဌ–၂၆၆။ ။ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀ဂ်။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၉၇။ ။အတ်–၂–ဌ–၅၀၅။ ။

လူခစီဝရဝရော ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၄၊ ပါ–၃၇၊ **လူခသုံးမျိုး** သက်နှင့်စပ်၍ **လူခသုံးမျိုး**ကို ဖြဲဆိုထား၏။

လူ့ဘဝဖြင့်ပင် နတ်ပြည်ရောက်ရသော အလောင်းတော်။ ။ဂေါတမ ဘုရား အလောင်းတော်မှာ **လူ့ဘဝဖြင့်ပင်နတ်ပြည်သို့**လေးကြိမ်ရောက်ဖူးကြောင်း [1]ဂုတ္တိလစောင်းသမားဘဝ၊ [2]သာဓိနမင်းဘဝ၊ [3]နိမိမင်းကြီးဘဝ၊ [4]မန္ဓာတုစကြာဝတေးမင်းကြီးဘဝ၊ ပဏ္ဏ–၂–ဌ–၂၂၀၊ ပါ–၂၆၆။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၀၊ ၂၈၁။ ။။ ။ဂုတ္တိလဇာတက၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၂။

လူ့တို့စိတ်ဝမ်းကွဲလျှင် နတ်တို့လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲကြကြောင်း။ ။အရိယာနတ်ဗြဟ္မာမျှားမှတစ်ပါး ကျန်သောပုထုဇဉ် နတ်ဗြဟ္မာတို့မှာ (**လူ့ဘို့စိတ်ဝမ်းကွဲလျှင်** ကိုယ်စောင့်နတ်တို့လည်း **စိတ်ဝမ်းကွဲ**ကြ၍) **အဆင့်ဆင့်အားလုံး စိတ်ဝမ်းကွဲ**ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ္ဏ–၃–ပါ–၃၃၊ ဌ–၂၄။ ။အံ–၆–ဌ–၁၀၇။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၅။ ။ဇာတက–ဌ–တ–အုပ်–၄၆၂။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ပါ–၁၂၄။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၂၁၈။ ဝိ–၅–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–၂၁၀။

လူ့အကြောင်း ပေါင်းမှုသို့။ ။တစ်ဦးအကြောင်း **တစ်ဦး**သိဖို့မှာ ကြာရှည်စွာ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြည့်မှ သိနိုင်ကြောင်းဟောထားသော သတ္တဇဋ္ဌိလသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၉၊ ဌ–၁၃၇။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၃၀၀။ ။ဌာနသုတ်၊ အံ–ပါ–၅၀၈၊ ဌ–၃၆၅၊ **သိလရှိ-မရှိ၊ မှန်ကန်သောစကားရှိ-မရှိ၊ လောကဓမ်** (၈) **ပါး**ကို **သည်းခံနိုင်**မှု **ရှိ-မရှိ ပညာရှိ-မရှိ** ဤ (၈) ချက်ကိုသိရန်မှာ—**မိမိနှင့်**လည်း **ကြာရှည်ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ**သူ**ခြင်း၊ နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သိနိုင်**အောင် **မိမိ**မှာ **ပညာခံ**ရှိ**ခြင်း၊** ဤ**သုံးပါး**နှင့် **ပြည့်စုံ**မှ **သိနိုင်**ကြောင်း၊ **ဆွေးနွေးခြင်း**ဖြင့် **ပညာ ရှိ-မရှိ သိနိုင်**ကြောင်း **ဟောထား**၏။

လူ့ပြည်၌သာ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်နိုင်ကြောင်း။ ။ခဏသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၃၄၁၊ ဌ—၄၄။ ။ဝိမာန—ပါ—၁၊ ဌ—၁၇၊ လူ့ပြည်တွင်လည်း တောင်ကျွန်း၌သာ ကျင့်နိုင်ကြောင်း။ ။ဇာတက—ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၃၊ ဌ—စ—အုပ်—၄၇၀၊ စမ္ပေယျနဂါးမင်းက ပြောပြပုံ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၂၃၊ ဌ—၆—အုပ်—၁၈၅၊ ဂါထာ။ သခ်ပါလနဂါးမင်းက ပြောပြပုံ။

လူထက် ရဟန်းကသာသော အချက်များ။ ။လူဘဝနှင့် ရဟန်းဘဝ ၂-မျိုးတွင် ရဟန်းဘဝက ကုသိုလ်ပြုရန် အခွင့်သာကြောင်း ဟောထားသော သုဘသုတ်၊ ပဏ်—၂—ပါ—၄၂၁၊ ဌ—၃၀၅။ ။လူနှင့် ရဟန်း အကျင့်ချင်း တူကြသော်လည်း လူထက် ရဟန်းတို့က သာသော အချက်ကောင်းများ၊ ဂိဟိ ပဗ္ဗဇိတ သမ္မာပဋိပတ္တိပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၃၆၊ ၂၃၈။ ။လူဒုဿီလထက် ရဟန်းဒုဿီလက အကြောင်း ၁၀-ပါးဖြင့် သာလွန်ပုံ၊ ပါ—၂၄၉။ ။လူအနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ ယနေ့ ပြိုသစ်စ သာမဏေယ်ကိုရှိခိုးခြင်း စသည်ပြုထိုက်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ သုတ္တ—ပါ—၃၁၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၂၆၂။ ။သေဌမမ္မပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၆၃၊ ၄၊ သေချာစွာ ရှင်းပြထား၏။

လူရှင်းတို့အမှုအရာကိုပင် ပညာမဲ့တို့က အထင်ကြီးတတ်ကြပုံ။ ။ပဉ္စနိကာယ ဂျပ်ပိတ်ခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ။

လူမိုက်တစ်သောင်း၊ ကဲ့ရဲ့ရှောင်းလည်းလူကောင်းတစ်ယောက်၊ ပြစ်တင်ကြောက်လော့။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၀။ ။ရဟန်းတို့အပေါ် ၌ လူဗာလတို့ ချီးမွမ်းလျှင် ကဲ့ရဲ့သည်မည်၍၊ ကဲ့ရဲ့လျှင် ချီးမွမ်းသည်မည်ကြောင်း၊ ပဏ်—၁—ဌ—ဒု—အုပ်—၅၄။

လူအမျိုးမျိုးခဲ့ပြခန်း။ ။လေးမျိုး၊ ¹လူငရဲသား၊ ²လူပြိတ္တာ၊ ³လူတိရစ္ဆာန်၊ ⁴လူစစ်စစ်၊ ဝိမာန—ဌ—၂၀။ ။လူ ၆-မျိုးခဲ့ပြခန်း၊ အံ—၆—ပါ—၃၃၆၊ ၃၃၈၊ ဌ—၁၂၆၊ တ်တို့တို့အလိုနှင့် ဘုရားရှင်တော်အလို ၂-နည်း၊ ဟောထား၏။ ။ရာဇ်ယသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၅၁၃၊ ဌ—၁၄၆၊ လူတို့စီးပွားအရာ၌ အဓမ္မိက၊ ဓမ္မိကနှင့်စပ်၍ ကဲ့ရဲ့ထိုက် ချီးမွမ်းထိုက်သည်ကို ခဲ့ဟောထား၏။ ။လူအောက်တန်းစား၊ အထက်တန်းစား ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထားသော ဗုညကိရိယဝဏ္ဏသုတ်၊ အံ—၈—ပါ—၂၂၊ ဌ—၂၃၁၊ ဒါနသီလကို အနည်းငယ်သာပြုခဲ့သူ၊ သင့်ရုံသာပြုခဲ့သူများ—ဟူလို အလွန်အကဲပြုလျှင် နံတ်ပြည် ၆-ထပ်တွင် နှစ်သက်ရာဘုံ၌ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပေတ—ပါ—၁၆၈၊ ဌ—၁၆၂။ ။ပါ—၁၇၃၊ ဌ—၁၈၂။

လူ့ဘဝရခဲလှကြောင်း ဥပမာမျှား။ ။ဆိုဂ္ဂဠယုဂသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၉၇၊ ဋ–၃၃၃၊ သမုဒ္ဒရာတွင်မြောနေသော ထမ်းပိုးပေါက်တွင်းသို့ နှစ်ပေါင်း တစ်ရာတစ်ရာမှ တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ်သာပေါ်သော လိပ်ကာဏ်းကြီး ဦးခေါင်း ဝင်စွပ်မိဖို့ ခဲယဉ်းသည်ထက် လူဘဝ ရဖို့က ထို့ထက်ခဲယဉ်းလှကြောင်း ဟောထားတဲ့။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၃၉၈။ ။ပဏ္ဏ–၃–ပါ–၂၀၃၊ ဋ–၁၅၁။ ။အညတြိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၄။ ။နုခသီသသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၄၊ ဋ–၂၀၆။ ။ထေရီ–ပါ–၄၃၃၊ ဋ–၂၉၅၊ အညွှန်း။

လူတို့ ကြီးပွားကြောင်း ချမ်းသာကြောင်းမျှား။ ။လူတို့ကြီးပွားကြောင်း ၅-ပါး၊ လိစ္ဆဝီကုမာရသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၆၆၊ ဋ–၂၉၊ [1]မိဘကိုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ [2]သားမယားကျေးကျွန်တို့အား ပေးကမ်းချီးမြှင့်ခြင်း၊ [3]အိမ်နီးလယ်ယာနီးတို့အားပေးကမ်းခြင်း၊ [4]ရိုးရှာနှုတ်တို့အား ပူဇော်ပသခြင်း၊ [5]သမဏဗြဟ္မဏတို့အား လျှုဒါန်းခြင်း အရှိုအသေပြုခြင်း၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဥဇ္ဇယသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၁၁၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ ချမ်းသာကြောင်း၊ ပျက်စီးကြောင်းမျှားကို ဟောထား၏၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာမျှား။ ။ဒီဃစာဏသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၀၇၊ ဋ–၂၃၉။ ။လူတို့ချမ်းသာလေးပါးကို ဟောသော အာနဏျသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၈၀၊ ဋ–၃၁၄၊ အတ္ထိသုခ၊ ဘောဂသုခ၊ အာနဏျသုခ၊ အနဝဇ္ဇသုခ။ ။လူ့ဘို့စီးပွားတက်မှု ကျမှုအတွက် ဆုံးမသောဂါထာမျှား၊ သုတ္တ–ဋ–၃–အုပ်–၂၂။ ။ဓနဉ္ဇာနိသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၃၉၅၊ ဋ–၂၉၃။

လူတို့ပျက်စီးကြောင်းမျှား။ ။လူလောကတွင် ပျက်စီးကြောင်းတရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ပဏာတဝသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၂၊ ဋ–၀–အုပ်–၁၄၉။ ။ပျက်စီးကြောင်းသုံးပါး၊ ပလောဘသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၅၉၊ ဋ–၁၄၁၊ အဓမ္မဆုဂ၊ ဝိသမလောဘ၊ မိစ္ဆာဓမ္မပရေဘ၊ (လူနေနှက်ပါး၊ မိုးရေရှား၊ ဘီလူးစားလည်းခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏)။ ။ဆအပါယမုခ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၇၊ ဋ–၁၂၃။ ။စူဠနာရဒဇာတတ်။ ။ကုလသုတ်၊ (သံ–အံ–တို့၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

လူတို့သိထိုက်လှသောအချက်မျှား။ ။လူဘို့ ရှောင်ကြဉ်ရန် ဂါထာမျှား၊ စူဠနာရဒဇာတတ၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၆၁၊ ဋ–ဃ–အုပ်–၂၁၃။ ။ထေရ–ပါ–၃၁၅၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၄၅။ ။ပါ–၃၂၂၊ ၃၂၃၊ ဋ–၂၃၁၊ ၉။ ။အာဠဝ

ဝကသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ၇၊ ဌ–၃၀၀–မ–၃၀၆–အထိ၊ ဂါထာမျှား။ ။ကျင့်ဝတ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောလူတို့ကို သိကြားမင်းက ရိုခိုးကြောင်းဟောထားသော ဂဟာဋ္ဌဝန္ဒနာသုတ်၊ ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၃၂၂၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာမျှား။ ။အပါယ်လေးပါးမှ ကင်းလွတ်စေရန်လူတို့ ကျင့်ဝတ်မျှားကို ဟောထားသော ဂိဟိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၈၆၊ ဌ–၆၃။ ။လူတို့ကရဟန်းတို့အပေါ် ၌ ကျင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ်လေးပါး၊ ဂိဟိသာမိစိသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–၃၁၂၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် လုပ်ကျွေးရကျိုးဂါထာမျှား။ ။လူတို့လည်း အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော အရာမျှား၊ (သာရဏီယသုတ် ပ–ဒု)၊ အံ–၆–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၇၉။ ။လူတို့စီးပွားရှာရာ၌ရင်း, သုံးစွဲရာ၌ရင်း, ကုသိုလ် ပြု-မပြု၌ရင်း ကဲ့ရဲ့ထိုက်, ချီးမွမ်းထိုက်သော အင်္ဂါမျှားကို ဟောထားသော ကာမဘောဂီသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–၃၃၀။ ။လူဟူ၍ ဓေါ်ဝေါ်ခြင်းမှ ကင်းပြတ်စေရန် ဟောထားသော ပေါ်တလိယသုတ်၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၂၊ ဌ–၂၄။ ။လူစိတ်သည် မျောက်နှင့်တူ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန်–သံ–ဌ–၉၂။ ။လူတို့အသက်ဖိုးမှာ ရှေးအခါက ဌေတစ်ထောင်ရှိကြောင်းမိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၅။ ။လူကောင်းပေါ်လာ မျှားချမ်းသာဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁။ ။လူမင်းဘုန်းကြီးက နှတ်မင်း မနေနိုင်ပုံ၊ ၃၀၅၊ ၄၄၂။ ။လူဘဝ ရခိုက်ဝယ် ကိစ္စ-အကိစ္စ ၂-ပါးတွင် ကိစ္စကိုသာ ပြုရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–၂၄၇။ ။လူတို့စွဲလမ်းမှု ကြီးသည်ကို မျောက်တို့က ကဲ့ရဲ့ကြပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၅၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉။ ။လူသုံးယောက် တစ်ယောက်ခလောက်ဆန်ဟူသော စကားပုံအရ ဇာတ်လမ်း၊ သန္ဓိဘေဒဇာတက၊ ပါ–၁၁၈၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၃၇။ ။လူတို့မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော ဂါထာ၊ ပါ–၁၈၂၊ ဌ–၄၄၂၊ ဂါထာနံပါတ်-၆၄။ ။လူလောကဝယ် ပျော်ဖွယ်မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–၃၁၄၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၉၆။ ။လူတို့အတွက် ပါရာဇိကအာပတ်၊ လူတို့မှာ မိဘကို သတ်လျှင် ပါရာဇိကကျရောက်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၄၀။ ။ မှတ်သားဖွယ်ဒကာင်းလှသောဣဌမမှသုတ်၊ အံ။ ။လူတို့ကို နှောင်ဖွဲ့တတ်သောအရာမျှား၊ စူဠနိ–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၁၁၇။ ။ပါ–၂၈၁၊ ဌ–၁၂၈၊ ဂါထာ။ ။လူတို့အချင်းချင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦ မဟူကြပုံ၊ အပရိမာဒဏသုတ် စက္ကဝါဠေသု အပရိမာဏာနံ မနုဿာနံ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိဝသေန ဒ္ဒေပိ ဧကသဒိသာ နတ္ထိ။ စူဠနိ–ဌ–၅၃။ ။

လူတို့သဘောထား။ ။လူတို့သဘောမှာ မျှားသောအားဖြင့် နေ့အခါတွင် ဖြစ်သလို စားသောက်တတ်ကြ၍ ညအခါတွင်မူ ကောင်းမွန်စွာ ချက်ပြုတ်စားတတ်ကြကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၁၁၁၊ ဋ–၁၁၅။ ။အချို့လူတို့မှာ ဘုရားရှင်နှင့်ရင်း,ရဟန်းတော်မျှားနှင့်ရင်း, တွေ့ဆုံရာ၌ စကားမပြောမဆိုဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေကြခြင်းမှာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှု၊ မသိတတ်မှု ၂-မျိုးတွင် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့်ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၂။ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။လူတို့မှာ မျှားသောအားဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့မှ ရဟန်းတော်တို့ကို အမှတ်ရတတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၈၄။ ။လူတို့ အလွန်မေ့လျော့ကြကြောင်းကြား၍ မာလာဘာရိုနတ်သား သံဝေဂဖြစ်ခဏ်း၊ ပတိပူဇိက ကုမာရိဝတ္ထု၊ ၂၂၉။ ။လူတို့မှာ မျှားသောအားဖြင့် ကြားရသမျှ စကားကို ယုံကြည်လွယ်တတ်ကြကြောင်း၊ ၂၁၆။ ။လူသဘောဖြောင့်မချောတတ်ကြကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ဋ–စ–အုပ်–၂၁၇၊ ၂၂၆၊ ၂၆၁။ ။လူသာအို-ရောဂမအို–ဟူသောစကားကို သိကြားမင်း ပုဏ္ဏားအို က ပြောကြားပုံ၊ ဋ–မ–အုပ်–၂၉၉။ ။အချို့လူတို့မှာ ရဟန်းတော်မျှားအပေါ်၌ လိမ်ညာစားတတ်ကြကြောင်း၊ သဂါထာ–သံ–ဋ–၇၅။ ။လူဘဝ၌ ရခဲလှသောအရာမျှားကို ဟောသော ပတ္တကမ္မဝုတ်၊ ဒီ–ဋ–ပါ–၃၇၆၊ ဋ–၃၁၂။ ။လူတစ်ယောက်တွင် အကောင်းတစ်ခုတော့ ရှိမြဲဖြစ်ကြောင်း (အပြုအမူ-ဟူလို) မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၉၁။ ။လူတို့ သဘောမှာ အစိုးရသူတို့၏ အမှုအရာကို အတုယူတတ်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ–၁၄၄၊ လောကော ဟိ ဣဿရာနုဝတ္တကော။ ။ဇာတက–ဋ–မ–အုပ်–၅၈၊ ရာဇာနုဝတ္တကော ဟိ လောကော။ ။

လူတို့အပေါ်၌ ရဟန်းတို့ပြုရသော ကျင့်ဝတ်မျှား။ ။ရဟန်းတို့က လူတို့အပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာမျှား၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ–၂၃။ ။လူတို့အား(တရားနှင့်အညီ)ပြန်၍ ကျေးဇူးပြုရန် ဟောထားသော ဗဟုကာရသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၉၊ ဋ–၃၂၂၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။လူတို့အပေါ်၌ပြုရသော ရဟန်းကျင့်ဝတ်(၆)ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၆၊ ဋ–၁၄၀။ ။လူတို့အပေါ်၌ ပြုအပ်သော ဗာဝါသိကရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ အနုကမ္ပသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၃၁၊ ဋ–၈၃။ ။

လူမိုက်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။လူမိုက်နှင့် လူလိမ်မာတွင် လူမိုက်ကသာ မျှားတတ်ကြောင်း သုဘောဘုရာသို့သာ ချဉ်းကပ်ဘတ်ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၆၀။ ။လူမိုက်နှင့် အတူနေရသည်ထက် တစ်ယောက်တည်း နေရသည်ကမြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၂၉၆။ ။လူမိုက်တွင် ပညာနှင့်

တန်ခိုးမှာ သူ့အတွက် ပျက်စီးဖို့သာဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၃၂၆။ ။လူမိုက်ချမ်းသာ-ပွားတဏှာ၊ ၆-ဒု-အုပ်-၃၅၅။ ။လူဆိုးတို့ အားရှိကြောင်းသိုးပါးကိုဟောသော မဟာစောရသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၅၂၊ ၆-၁၃၉။ ။လူမိုက် အမျှား မှတ်သားစရာ ဂါထာများ၊ ဇာတက-၆-တ-အုပ်-၂၂၄။ ။လူမိုက်အားရှိ-ပျက်စီးတစ်ကြောင်း၊ ၃၃၆။ ။လူမိုက်နားတွင် နိဗ္ဗာန်စကား-အလွန်ခါးကြောင်း ဥပမာပေးထားပုံ၊ အဘိ-၂-၆-၉။ ။

လူတို့အသက်တမ်းမှာ တိုတောင်းလွန်းလှကြောင်း။ ။(ဂေါတမ ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကစ၍)၊ အရကသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၅၀၁၊ ၆-၁၈၉၊နှစ်,ဥကဋ္ဌ, လ, လဝက်, နေ့ည-ထမင်းစားရသောအကြိမ်ပေါင်းတို့ဖြင့် သေချာစွာ ဟောထားတော်မူ၏၊ ဇာတိရှိနေသေးလျှင် မရဏမှုမလွတ်နိုင်ကြောင်းလည်း ဟောထား၏၊ ကုသိုလ်ပြုရန်လည်း တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၂၉၊ ဗြဟ္မစရိယကိုကျင့်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာ။ ။ဥပနိယသုတ်၊သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၊၆-၂၀။ ။ပေတ-၆-၅။ ။ဣတိ-၆-၂၀၈။ ။ထေရ-ပါ-၂၅၀၊ ၆-ပ-အုပ်-၃၃၈။ ။(ပဋ္ဌဇိဝိတ-ခဏ်းဌ်ရင်း၊ အသက်-ခဏ်းဌ်ရင်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းသားတို့အသက်တမ်းမှာ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကပင် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀-ပြည့်အောင် မနေကြရကြောင်း တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ အဘိ-၂-ပါ-၄၃၇၊ ၆-၅၀၃။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၄၃၊ ၆-မဖွင့်။ ။ အံ-၇-ပါ-၅၀၃၊ ၆-၁၈၉။ ။အာယုသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၀၉၊ ၆-၁၆၁၊ (ပ-ဒု)၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်။ ။စရိယာ-၆-၁၇၉၊ လူတို့အသက်-နုံနက်ဆီးနှင်း၊ နေမင်းနှင့်တွေ့-ပျောက်ပျက်လေ့ရှိသလို-ဟူသော ဥပမာဂါထာ။ ။အသက်တစ်ရာတမ်းတွင် နှစ်ရာပြည့်အောင် ရှည်သူ မရှိကြောင်း၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၃-၆-၆။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၇၊ ၆-ဆ-အုပ်-၃၃။ ။ဇဝနဟံသဇာတက။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၂၊ ၃၃၊ ၃၄၊ ၉၂၊ ၆-၁၂၈၊ ၁၃၃၊ နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ပြည့်အောင် မနေရကြောင်း သေချာစွာ ဆိုထား၏။ ။ပါ-၃၄-၆ ဂါထာ၊ မှတ်သားဖွယ်။

လူမိုက်နောက်မှ နှောင်တရ။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၅၅၊ ၆-၂၆၀၊ လူမိုက်နောက်မှ နောင်တရ-ဟူသော စကားအရ ဆိုင်ရာပါဠိ။ ။ဝိမာန-ပါ-၇၅၊ ၆-၂၁၁၊ ဂါထာနုံပါတ် ၈၇၇။ ။ပေတ-ပါ-၁၅၂၊ ၆-၉၇။ ။ပါ-၁၈၀၊ ၆-၁၉၉၊ ဂါထာနုံပါတ် ၅၁၆။ ။ပါ-၂၁၄၊ ဂါထာနုံပါတ်-၇၉၂။ ။ပါ-၂၁၆၊ ၆-၂၆၄၊ ဂါထာနုံပါတ်-၈၀၅။ ။ဇာတက-၆-ဒု-အုပ်-၁၈၅။

လူ(၇)ကြိမ်ထွက်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်မျှား။ ။ဟတ္ထသာရိပုတ္တရာမထေရ်၊ အံ-၆-ဋ္ဌ-၁၃၂။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၁၇၅၊ ဋ္ဌ-၃၁၂၊ နောက်ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၀၉၊ ကပ္ပဋ္ဌကုရမထေရ်။ ။ဘုရားလောင်းရသော့၊ ကုဒ္ဒါလဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၆၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၀။

လူကဲခတ်နိုင်ရန် နည်းမျှား။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၀၁၊ (စရိုက် ၆-ပါး အခက်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။အသျင်အသဏ္ဌာန် မထေရ် အပေါ် ဥပတိဿပရိဗ္ဗာဇ်က အကဲခတ်ပုံ ဝိ-၃-ပါ-၅၁၊ ဋ္ဌ-၂၅၅။ ။ဓမ္မာသောက မင်းကြီးက နိဂြောဓသာမဏေယ်အပေါ် အကဲခတ်ပုံ၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၊၃၄၊၃၅၊ နေထိုင်သွားလာ စားသောက်ပုံကို ကြည့်၍ ကိုယ်တွင်းဝယ် အသိဇ.ရား ရှိ/မရှိ အကဲခတ်နိုင်ကြပုံ။

လူနတ်တို့ ချစ်စဖွယ်သော အင်္ဂါမျှား။ ။ဂါထာ၊ နေတ္တိ-ဋ္ဌ-၂၅၁၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၉။ ။ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၇။ ။(သီတင်းသုံးဘော်တို့ ချစ်ကြောင်း မုန်းကြောင်း အခက်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

လူဘဝနှင့် နဂါးပြည်သွားသော်- လူဘဝနှင့် နဂါးပြည် ရောက်သွားရာတွင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ နတ်ခန္ဓာကိုယ် ဖြစ်သွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ စရိယာ-ဋ္ဌ-၁၁၉။ ။မုဆိုးသားအဘ၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-သ-အုပ်-၁၆-၁၇။ လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရာ အဝတ်အစားများလဲ၍ ရေချိုးစဉ် နဂါးပြည်၌ဖြစ်သော နတ်ဝတ်တန်ဆာများ မူလနဂါးပြည်သို့ ပြန်ရောက်ကုန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ-၂၁။

လူမက နှတ်မမျှ အလှကြက်သရေ။ ။ဤစကားကို ပြောဆိုတတ်ရာတွင် မူလလာရင်းစကား၊ ထေရီ-ဋ္ဌ-၁၉၁၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီလောင်း။ ။ဋ္ဌ-၁၀၀၊ သုမေဓာထေရီအလောင်း။ ။ဥမ္မာဒန္တီဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၃၉၊ ဋ္ဌ-မ-အုပ်-၂၂၂။ ။ဥပရိမိဖုရားကြီး၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၂။ ။ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၂၁၄။ ။အာသက်ာမင်းသမီး။ ။စကြာမင်း မိဖုရားကြီး၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၄၁၊ ဋ္ဌ-၂၁၉။

လူတို့လျှော်သော သက်နှံးကို စ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်၊၉၃၊ ပါ-၁၆၊ ဆွမ်း-ကျောင်း-ဆေးကို စ၍ ခွင့်ပြုတော်မူပုံလည်း ပါ၀င်၏။ ။ ဝိ-၃-ပါ-၃၉၂၊ ဋ္ဌ-၄၀၁၊ ဆရာဇီ၀က တောင်းပန်သောကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူကြောင်း၊ဘုရားရှင် ဝါတော် ၂၀-ကျော်မှ လူတို့လျှော်သော သက်နှံးကို အလျှော်ခံကြရန် ရဟန်းတော်များအား ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

လူတို့ကြည်ညိုစေရန်–ဘုရားရှင်တ သာဏ သာမဏေ အပေါ်၌ လူတို့ကြည်ညိုစေရန်သံဃာတော်များအတွက် သောက်ရေခပ်ရန် တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ဘုန်းကံ နည်းပါးလွန်း၍ ပစ္စည်းလေးပါး၌ မကြုံမကြင် မပင်ပန်းစေရန် ဤသို့ ခိုင်းစေတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ လူသူလေးပါးတို့ ကြည်ညိုအောင်–ချီးမွမ်းအောင်– ဟူသော စိတ်ထားဖြင့် တောရဆောက်တည်ခြင်း၊ သွားလာနေထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း၊ ရပ်ခြင်းစသည် မပြုရ၊ပြုလျှင်ဒုက္ခဒုဿ အာပတ်သင့်စေ–ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၃၉၊ ၁၄၀၊ ၆–ဒု–အုပ်–၉၂၊၉၃။

လေတက်လွှင့်မြူ ကိုယ်ဘက်မူသို့။ ။ဥပမာဂါထာ၊ မပြစ်မှားထိုက်သူကို ပြစ်မှားလျှင် ကိုယ်ပင် ဘေးဒုက္ခနှင့် တွေ့ရတတ်၏- ဟူလို၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၊ ၆–၄၇၊ ဖုသတိသုတ်။ ။ပါ–၁၆၆၊ ၆–၂၁၁။ ။ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်–၂၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၈၂၊ ၆–ဒု–အုပ်–၁၉၈။ ။ပေတ–၆–၁၀၉။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ၆–တ–အုပ်–၁၈၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၉၄။ (ပြစ်မှားခြင်းအခဏ်း၊ မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံစွပ်စွဲခန်းများ ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

လေယာဉ်ပျံ့ စတင်တီထွင်ခဲ့သူများ။ ။ကဒ္ဒဝါဟနမင်းလောင်း လက်သမား ဆရာကြီး၊ သုတ္တ–၆–ဒု–အုပ်–၂၉၁။ ။ဓမ္မ–၆–ဒု–အုပ်–၈၆၊ ဗောဓိ မင်းသား၏ ပြာသာဒ်ကို ဆောက်လုပ်ပေးသော လက်သမား ဆရာကြီး။

လေးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပဏ်–၁–၆–ပ–အုပ်–၁၃၅။ ။ အံ–၉–ပါ–၂၂၆၊ ၆–၂၈၀။ ။ထေရ–၆–ဒု–အုပ်–၅၂၂။ ။ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၆၊ ၆–ဒု–အုပ်–၈၂–၈၃၊ လေးအတတ်ကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ၆–မ–အုပ်–၁၃၇။ ။ဝိမာန–၆–၂၄၂။

လောကပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။လုဇ္ဇန် ပလုဇ္ဇဝေ၊ ပဠုပါဒါနုက္ခန္ဓာ လောကော၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၊ ၆–ပ–အုပ်–၂၄၈။ ။၆–ဒု–အုပ်–၁၂၀။ ။ အံ–၄–၆–၃၈၄၊ပါ–၅၃၁။ ။အပ–၆–ဒု– အုပ်–၁၂၉။ ။ဒီဃ–၁–၆–၁၈၉၊ပါ–၆၇။ ။၂–၆–၃၄၉၊ပါ–၂၃၁။

လောကအမျိုးမျိုးခွဲပြခဏ်း။ ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊၆–၆၂ကုမာရပဉ္ဍာ၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇-၈-၉ ၁၀-၁၁-၁၈-မျိုး အသီးသီးရှိကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၅၊ ၆–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။အံ–၁၀–ပါ–၂၉၅၊ ၆–၃၀၁၊ ပဌမမဟာပဉ္စာသုတ်။ ဒုတိယ၊ပါ–၃၀၀၊၆–၃၀၄။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–

၁၄၀၊ ဋ္ဌ၊၁၈၄။ ။လောကဝဋ္ဋ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၄။ ။ကျွတ်-၂၃၅၊ ဋ္ဌ-၃၄၅၊ လောကသုတ်၊ ဂါထာမျှား။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၁၃၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၄၊၂၀ဖ၊ဋ္ဌ-၃၉၊၈၀။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၊ဋ္ဌ-၃၃။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၃၃၊ဋ္ဌ-၅၅။

လောကမည်ပုံ။ ။အကျယ်ပြုဆိုရကား၊ စူဠနိ-ပါ-၁၂၃၊ ၂၀ဖ၊ဋ္ဌ-၃၉။ ။ပါ-၁၈၀၊ဋ္ဌ-ဖ၅။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၁၃၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃။ ။လောကပညာသုတ်၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၂၃၈၊ ဋ္ဌ-၁၃။ ။ဟော-သံ-ဋ္ဌ-၂၁ဖ၊ပါ-၁၂၃။

လေးကသုံးပါး။ ။(၁သင်္ခါရလောက၊ ၂သတ္တလောက၊ ၃ဩကာသလောက)၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၃ဖ၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၄။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၁၃၊ဋ္ဌ- ၂၉၃၊ ပုဗ္ဗသုတ်။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၉၅၊ပါ-၈၉။ ။လောကသုတ်၊ ပါ-၁၁၄၊ဋ္ဌ-၁၈ဖ။ ။သတ္တဝါတို့ ဘဝမှ မလွတ်နိုင်သည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူမုံ။ ။ကျွတ်-ပါ-၂၄၈၊ ဋ္ဌ-၂၄၈။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၁၁၊ ဋ္ဌ-၁၁။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၁၅ဖ၊ ပါ-၅၈။ ။ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၉၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၉၈။ ။စူဠနိ-ဋ္ဌ-၃၃၊အကျယ်ပြုဆိုထားဏ်။

၁။ -ရုပ်နာမ်ခမ္ဓသင်္ခါရသည်....သင်္ခါရလောကမည်ဏ်။

၂။ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါသည်....သတ္တလောကမည်။

၃။ သတ္တဝါတို့တည်နေရာ ဘုံဌာနသည်....ဩကာသ လောကမည်ဏ်။

တနည်းသုံးပါး၊ ကိလေသလောက၊ ဘဝလောက၊ ဣန္ဒြိယလောက၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၁၊ဋ္ဌ-ဖ၃။

လောကကိုဖုံးတားတတ်သောဘုရားများ။ ။လောကဖုံးထားတတ်သောတရားများကိုမေးခ်ျ ဖြေရှင်းဟောထားသော အဇိတမောဏဝပုစ္ဆာနိဒ္ဒေသ။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၃၄၊ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၀၁၊အဝိဇ္ဇာယ နိဝုတော လောကောစသော အဖြေဂါထာ။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၁၊ဋ္ဌ-ဖ၃၊ဖ၄။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၅၊ဋ္ဌ-၂၊ ၆ဝိဇ္ဇာ·တဏှာ·မစ္ဆရိယ·ပမာဒဖြစ်ကြောင်း အဖြေဂါထာ၊ လောက(လူ)ကို သတ်တတ်သောတရား အဖြေဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၂၀၊ ဋ္ဌ-၈၃။ ။ထေရ-ပါ-၂၈၉၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၃။ ။အတ္တဟတသုတ်၊သာဂါထာ-သံ-ပါ-၃၃၊ဋ္ဌ-၈၉။

လောကမှလွတ်မြောက်ကြောင်းများ။ ။လောကမှ လွတ်မြောက်ကြောင်းကို မေးခ်ျ ဖြေထားသောဂါထာများ၊စူဠနိ-ပါ-၃၁၊၃၅၊ဋ္ဌ-၂၀၊၂၅ဖ။ ။ပါ-

၁၂၇၊ ဌ-ဝ၁။ မဟာနိ-ပါ-၃၄၀၊ဌ-၃၀၅။ ။လောကဌ် မကပ်ဗြို့ စေရန်ဟောသော သမ္ဘာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၃၂၊ဌ-ဒု-အုပ်-၉၃။ ဟေမကမာဏဝပုစ္ဆာ၊ ပါ-၄၄၃၊ဌ-၃၁၁။ ။လောကအဆုံးသို့ ရောက်မှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း၊ (လောဝိဒူဂုဏ်တော်ဖွင့်တိုင်းဌ်ရှိ၏)။ ။ လောက၏ အသာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ သုံးပါးကို ဟောထားသော အသာဒသုတ်၊(ပ-ဒု)အံ-၃-ပါ-၂၆၁၊၂၆၂၊ဌ-၂၃၀။ ။လောကသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၃၁၊ဌ-၂၆၀၊ လောက၊ လောကသမုဒယ၊လောကနိရောဓ၊ လောကနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ။ ဤလေးချက်ကို သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွားဖြစ်ပုံ ဟောထား၏၊ ဤဂါထာများ မှတ်သားဘွယ်၊ တထာဂတမည်ပုံလည်း ဟောထား၏။ ။ လောကကို သုညတ-စက္ခု-ရူပ-ဝိညာဏ-ဝေဒနာစသည် ဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ရန် အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊စူဠနိ-ပါ-၁၈၀၊၁၈၂၊ဌ-၆၇။ ။ ပေဠက-ပါ-၁၉၀။ ။မောဃရာဇမောဏဝပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ-ပါ-၄၄၈၊ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၈။ ။သုညတလောကသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၂၈၀။ဌ-၁၇။ ။လောကအားလုံး အနှစ်သာရမရှိကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ-ပါ-၃၂၁၊ဌ-၃၇၇။ ။လောကကို ဝိုင်းဝန်းနှိပ်စက် တတ်သော တရားများ ဂါထာ၊ ပါ-၃၂၂။ (သံယုတ္တ-ဌ် မျှားစွာရှိ၏)။

လောကဝါဒ ပဋိသံယုတ္တခဏ်ဌိုနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၅၆၊ဌ-ဒု-အုပ်-၆၀။ ။ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာဝုဒ်အဖွင့်ဌ် လောကနှင့်စပ်၍ အယူမှား(၇)မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၄၉၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၆။

လောကခေတ် သုံးမျိုး။ ။ဒီဃ-၂- ဌ-၂၅၂၊ပါ-၁၈၁၊ ¹ကေစက္ကဝါဋ္ဌ လောကခေတု၊²စက္ကဝါဋ္ဌသဟဿလောကခေတု၊³တိသဟဿီ မဟာသဟဿီ လောကခေတု။ ။အကျယ်ဟောထားသော စူဠနိကာယသုတ်၊ ဒံ-၃-ပါ၂၂၇၊ဌ-၂၉၊(စ-ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။လောကခေတုဟူသောပုဒ်အဖွင့် မဟာနိ-ပါ-၂၂၃၊ဌ-၃၃၆။

လောကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝိ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၉၀၊ ၉၁၊ ကမ္ဘာလောကကြီး တည်နေပုံကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ကမ္ဘာလောကကြီးကိုပဂ ပြဟ္မာကြီးက ဖန်ဆင်းသည်ဟု ပဂပြဟ္မာကြီးနှင့် မာရ်နတ်ကြီးတို့ ပြောဆို ကြခဏ်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၂၊ဌ-ဒု-အုပ်-၃၀၃။ ။လောကဝဋ္ဋာနုသဒ္ဒါ၊ လောကဝိဝဋ္ဋာနုသာရီ ၂-ပုဒ်အဖွင့်၊ နေတ္တိ-ပါ-၉၄၊ဌ- ၁၉၈။ ။ လောကောအနေကဇ္ဈာသယော-နာနာဇ္ဈာသယောဟူဖွင့်ပြထားပုံ၊ဒီဃ-၂၊ ဌ-၃၂၉၊ပါ-၂၂၅။လောကတွင်အမြတ်ဆုံးသောအရာများ၊သဂါထာ-သံ-ပါ-၆၇၊ ဌ-၁၁၈။ ။လောကတွင် အမြတ်ဆုံးသောအရာများမှာတခုစီသာ

ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၃၃။ ။လောကဋ္ဌအုံသြဖွယ် မှန်လျှင် ဘုရားလောင်းတို့သာ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်ရကြောင်း ထုံးတမ်းစဉ်လာရှိခဲ့ပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၄၉။ ။ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။ ။လောကဋ္ဌ ကိစ္စကို ပြီးစေတတ်သော အကြောင်းများ၊ ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။

လောကနိဗ္ဗာန်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၁၉၀၊ လောကနိဗ္ဗာန်ဟု ယူမှားနေကြပုံကို ဒီဋ္ဌမေ့ နိဗ္ဗာနဝါဒဝဏ္ဏနာ·ခဏ်းဌ် အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ။

လောကကို ခြယ်လှယ်တတ်သော တရားများ။ ။စိတ္တသုတ်၊ တဏှာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၆၊ ဌ–၈၉၊ စိတ်နှင့်တဏှာဖြစ်ကြောင်း၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ။ ။လောကကို ခြယ်လှယ်သော တရားမှာ စိတ်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ဥမ္မဂ္ဂသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၆၉၂၊ ဌ–၃၆၀။

လောကသမုတိ။ ။လောကသမုတိကို ဘုရားရှင်တို့လည်းမစွန့်ပယ်ကြကြောင်း၊ လောကသမ္မုတိံ စ ဘဂဝန္တော နပ္ပဇဟန္တိ၊ လောကသမညာယ လောကနိရုတ္တိယံ လောကာဘိလာပေ ဌိတာယေव ဓမ္မံ ဒေသေန္တိ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၄။ ။ဣတိ–ဌ–၈၀။

လောကန္တရမနသုတ်။ ။သဠာ–သံ–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–၃၃။ ။လောက၏ အဆုံးကို သွားကြည့်သော ရောဟိတသရသော့၊ အံ–၄–ပါ–၃၅၇၊ ဌ–၃၀၅။ ။လောက၏ အဆုံးကိုဟောသော လောကာယတိကသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၂၅၊ ဌ–၂၈၀၊ ဤ၌ ကာမဂုဏ် ၅-ပါးကို လောကဟု ဟောထား၏။

လောကန္တရိတ်ငရဲ။ ။ရင်းငရဲတည်နေပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၂၆။ ။ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၆၇။ ။အံ–၄–ပါ–၄၄၆၊ ဌ–၃၃၃။ ။ရင်းငရဲသို့ရောက်ကြောင်း အမှုများ၊ ဌ–၃၃၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၄၄။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၄၀၊ ရင်းငရဲ၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကျရောက်ခံရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၆၊ ပါ–၁၀။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၉၂။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄။

လောကဝိဒူဂုဏ်တော်ဖွင့်။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၀၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ– အုပ်–၁၉၇၊ အကျယ်။သုတ္တ–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၄၊ အကျယ်။ ။စူဠနိ–ဌ–၃၆။ ။ရောဟိတသသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၁၊ ဌ–၁၀၀။ ။အံ–၄–ပါ၊၃၅၇၊ ဌ–၃၀၄။ ။(ဂုဏ်တော်·ခဏ်းဌ်လည်းရှိ၏)။

လောက ဗျူဟာနှတ်သား။ ။ကမ္ဘာလောကကြီးမပျက်မီ နှစ်ပေါင်းတသိန်းက ကြိုတင်ကြေးကြော်ပေးသောနှတ်သား၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၄၅။

လောကဝိဝရဏတန်ခိုးတော်။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၉၊ ၂၀။ ။စရိယာ–ဌ–၅။

လောကဌ် ဒွန်တဲ့လျက်ရှိသော အရာများ။ ။ဒုက္ခရှိက သုခရှိကြောင်း၊ အပူရှိက အအေးရှိကြောင်း၊ မကောင်းမှုရှိက ကောင်းမှုရှိကြောင်း ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၉၁။ ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။အဘိ–ဝ–ဌ–၃၄။ ။ဥဒါန–ဌ–၃၅၃။

လောကဝတ်။ ။လောကဝတ်ကြေပြန်လျှင် ကိုယ်အလိုသို့ ပါဝတ်ကြောင်း၊ ဝိမာန–ဌ–၂၄၃၊ ပါ–၈၇။ ။လောကဝတ်စကား မေးမြန်းသင့်ပုံ၊ အံ–၄–ဌ–၃၃၅။ ။လောကဝတ်ပြုရန် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် စေခိုင်းတော်မူခဲ့ပုံ၊ မေ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၀၊ ဥပါန–ပါ–၉၁၊ ဌ–၁၀၃။

လောကပါလတရားနှစ်ပါး။ ။(ဟီရိ သြတ္တပ္ပ)၊ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၃။ ။သက္ကမမ္မသုတ်၊ဣတိ–ပါ–၂၁၉၊ဌ–၁၅၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဒေဝမ္မေဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂။ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅။ ။လောကပါလ ဒုကဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၂၃၊ ဌ–၁၇၃။ ။အမျိုးမျိုးကောက်ပြပုံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၊ ဌ–၆။

လောကဓမ်တရား (၈) ပါး။ ။လောကဓမ္မသုတ်(ပ–ဒု)၊အံ–၈–ပါ–၇၊ ဌ–၁၉၅။ ။အံ–၄–ပါ–၅၀၉။ ။ဒုတိယလောကဓမ္မသုတ်ဌ် ပုထုဇဉ်တို့မှာ လောကဓမ် ၈-ပါးဌ် လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်၍ မရှုနိုင်ကြကြောင်း၊ အာရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကား ရှုနိုင်ကြကြောင်း ဟောတော်း။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၆၊ လောကဓမ် ၈-ပါး။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၃။ ။စူဠနိ–ဌ–၈၁။ ။နေတ္တိ–ဌ–၄၈။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၅၊ ဌ–၂၂၈။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၁၈၀။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၀၁၊ ဌ–၆၉၂။ ။လောကဓမ် ၈-ပါးဌ် ကိုယ်ကနိုင်နင်းရန် ဟောထားသော ဥတ္တရဝိမတ္တိသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၁၊ ၁၄၊ ဌ–၁၉၆။ ။လောကဓမ် ၈-ပါး မမြဲကြောင်း ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၂၃။ ။လောကဓမ္မောတိ ခန္ဓာ ပဠုကာ၊ တံ ဟိ လုဇ္ဇန သဘာဝတ္တာ လောကဓမ္မောတိ ဝုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၉၃။

၁။ လာဘော... ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရခြင်း။

၂။ အလာဘော....ပစ္စည်းလာဘ်လာဘမရခြင်း။

၃။ ယသော....အခြံအရံရှိခြင်း။

၄။ အယသော ....အခြံအရံမရှိခြင်း။

၅။ နိန္နာ....ကွဲရှဲခံရခြင်း။

၆။ ပသံသာ....ချီးမွမ်းခံရခြင်း။

၇။ သုခံ....ချမ်းသာခြင်း (ကိုယ်–စိတ်)

၈။ ဒုက္ခံ....ကိုယ်–စိတ် နှစ်ပါးဆင်းရဲခြင်း။

လောကဓမ်ကြုံ၊ မဖြုံတန်းပေါ့၊ မတုန်လှုပ်စမ်းနဲ့ စိတ်ခိုင်ဧ။ ။ဟူသော စကားအရ ဆိုင်ရာဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၀။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၉၀။ ။ဌ–စ–အုပ်–၁၃၂။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၂၊ ၃၇၇–၃၉၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၂၄၁။ ။လောကဓမ်ကြုံ၊ မတုန်လှုပ်မှ၊ ပဏ္ဍိတ–ဟူသော ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃၂၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။လောကဓမ် ဂ–ပါးကြောင့် ဘုရားလောင်းတို့ မတုန်လှုပ်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆။ ။စရိယာ–ပါ–၄၂၀။ ။ဘုရားရှင်တို့ မတုန်လှုပ်ကြတော့ကြောင်း ဂါထာ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ၂၅၂။ ။နေတ္တိ–ပါ–၃၁။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။

လောကာမိသ။ ။လောကာမိသံ ပဇဟေ သန္တိ ပေက္ခာ–ဟူသော ဂါထာ အဖွင့်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၊ ဌ–၂၁။ ။လောကာမိသ အရကောက် ၂–မျိုး၊ ဌ–၂၂။ ။ပါ–၅၃၊ ဌ–၁၀၄။ ။လောကာမိသန္တိ ကာမဂုဏော ပုဒ်အဖွင့်၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၄၄။ ။ဇာတက–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၅။

လောကာယတ သိပ္ပံ–ပုဒ် အဖွင့်။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၁၀၅။ ။လောကာယတံ ဝုစ္စတိ ဝိတဏ္ဍဝါဒသတ္ထံ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၂၀၊ ပါ–၀၂။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၂၄၉၊ ပါ–၃၃၄။ ။အံ–၃–ဌ–၁၄၆။ ။ဂင်းအတတ်ကို မသင်အပ်–မချပ္ပိုအပ်ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၄–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၅၆။ ။ဃဋ်ဟ–ဌ–၄၄၇။ ။ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–

ဘဝ၉၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၇။ ။ရင်းအတတ်၌ အနှစ်သာရဟု ယူမှားနေက ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၃၀။

လောကာယတိကသုတ်။ ။လောကာယတိက အမည်ပေးပုံ၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၇၀၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ၂–ပါးသို့မကပ်ဘဲ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်စေရန် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဟောထားတော်မူ၏။

လောကိယကထာ။ ။လောကီမင်္ဂဇင် လောကုတ္တရာမင်္ဂတို့ အာရုံမတူကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋ္ဌာန်–ပါ–၄၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၁။ ။လောကီသုခထက် လောကုတ္တရာသုခက သာလွန်မြင့်မြတ်လှကြောင်း၊ ဥဒါန်–ဌ–၉၆။ ။လောကိယကထာ၏ သညာနှင့်စိတ်၊ လောကုတ္တရာကထာ၌ ပညာနှင့် သမာဓိတို့ ဒေသနာသင်သဖြစ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နေတ္တိ–ဌ–၅၂။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၁၀၊ ၁၁၁။ ။မူလကသုတ်၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၅၂၊ ၃၊ ဌ–၂၅၃။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၃၁၆၊ မူလကသုတ်၊ လောကိယဓမ္မောနာမ ကုပ္ပနသဘာဝေါ၊ သမာပတ် ဂ–ပါးနှင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုဆို၏၊ ဝိ–၃–ဌ–၂၇၆။ ။ လောကီဝိပါက်စိတ်၌ အဓိပတိမရှိခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြဏ်း၊ အဘိ–၁–ဌ–၃၂၉၊ ၃၃၀။

လောကုတ္တရကထာ။ ။ပဋ္ဌာန်–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၃၊ ၂၂၅–၌ ဂါထာများပါ၏၊ ၎င်း၏ ဝိဂ္ဂဟများ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇–ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။(လောကိယကထာ၌လည်း ၀.စိတ်တဒေသ ရေးခဲ့ပြီးပြီ)။ ။လောကုတ္တရာအားလျော်သော အကျင့်ကိုဟောသော အနုဓမ္မသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၃၊ ဌ–၂၄၆။ ။လောကုတ္တရာတရားဖြစ်လျှင် (မျှားသောအားဖြင့်) တော်၌သာဖြစ်တတ်ကြောင်း ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၀၂။ ။လောကုတ္တရကုသလဝဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၇၂၊ ဌ–၂၅၈။ ။ ပဂိဏ္ဏကကထာ၊ ဌ–၂၇၀။ ။ဝိပါကကထာ၊ ပါ–၁၁ဓ၊ ဌ–၃၂၈။ ။ စတုမဂ္ဂနယသဟဿကထာ၊ ဌ–၂၈၃။ ။လောကုတ္တရာ မဂ္ဂေါ ဟိ အပ္ပနံ အပ္ပတ္တောနာမ နတ္ထိ၊ ၁–ဌ–၂၇၄။ ။လောကုတ္တရာ၌ ရနိုင်သော ခန္ဓာ–အာယတန–ဓာတ် စသည်တို့ကို အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထားသော အပရိယာ ပန္နကထာ၊ အဘိ – ၂– ပါ – ၄၂၂၊ ဌ – ၅၀၁။ ။ ပရိယာပန္နာ ပရိယာပန္နဝါရ၊ ပါ–၄၂၆၊ ဌ–၅၀၁။ ။လောကုတ္တရမ္မေသု ပန သကိ ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓသု ကုပ္ပနံ နသာနံ နာမ နတ္ထိ၊ ၄–ဌ–၃၄၊ ပါ–၁၁ဓ။ ။လောကုတ္တရာတရားကို ဖြစ်စေရာ၌ သဒ္ဓါနှင့် ပညာသာ အဦး

ထားရ၍ ဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ အတိ-၄-ပါ-၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၄၄။ ။လောကုတ္တရာ နှင့် စပ်သောစကားကို ရဟန်းတို့ မပြောကြားကြောင်း နမ္ဗုနာ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၄၀။

လောကွသမ္ဘဝါတိလူခ-ဘာဝေ မ္ဘတာ၊ လူခဘာဝန္တိ စောကွဘာဝံ ဝိသုဒ္ဓဘာဝံ ဒေတိတိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၂၊ ပါ-၄၇။

လောကသောဝိရကဆေးကြိုး။ ။ရင်းဆေးကြိုးအစွမ်း အာနိသင် ရှိလှပုံနှင့် ပြုလုပ်ရပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၇၂။ ။ရင်းဆေးကို ရဟန်းတို့လည်း စားသောက်ကောင်းကြောင်း၊ လှူ။လည်းလှူ။ကောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန-ပါ-၂၃၁၊ ဋ္ဌ-၀၉။

လောဘအပြစ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။၂-ဂါထာ၊ ပဏ်-၂-ဋ္ဌ-၉၃၊ ပါ-၀၄။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၇၀၊ ဋ္ဌ-၁၂၆၊ ပုရိသသုတ်၊ (ဒေါသ-မောဟ-အပြစ်ကိုလည်း ပြထား၏)။ ။နဇီရတိသုတ်၊ ပါ-၄၀၊ ဋ္ဌ-၉၃။ ။အံ-၃-ပါ-၁၉၀၊ ကေသမုတ္တိသုတ်။ ။လောဘသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၁၉၅၊ ဋ္ဌ-၃၂၊ ၃၉၊ ဂါထာ။ ။လောဘပရိညာသုတ်၊ ပါ-၁၉၀၊ ဋ္ဌ-၅၃။ ။အန္ဓဗူမလသုတ်၊ ပါ-၂၅၂၊ ဋ္ဌ-၂၆၀၊ ၂၆၁-၌ လောဘအပြစ်များကို ကျနစ္စာ ရှင်းပြထား၏။ ။ရန်သူဘို့ မပြုနိုင်သော အကျိုးမဲ့ကိုပင် လောဘက ပြုနိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ဣတိ-ဋ္ဌ-၂၆၂။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၀၆။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၂၃၊ ဋ္ဌ-၂၂၁၊ ဂေါ၊ါလကသုတ်။ ။အံ-၃-ပါ-၂၀၂၊ ဋ္ဌ-၁၉၁၊ အကုသလမူလသုတ်။ ။ပါ-၁၅၆၊ ဋ္ဌ-၁၄၁၊ အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်၊ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၃၀၀၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၃၅၄။ ။ထေရ-ပါ-၂၅၃၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၆၊ ဘဒ္ဒဇိ မထေရ်အလောင်း မဟာပနာဒမင်း၏ ပြာသာဒ်၌ စံလမ်းသောကြသော ဆွေမျိုးများ ငါး၊ လိပ်၊ ဖား စသည်ဖြစ်နေကြရပုံ။ ။အပ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၉၆။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၂၁။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၂၊ ၂၀၂၊ ၃၂၄၊ ၃၂၅၊ ဋ္ဌ-၅၃၊ ၅၈။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၂၊ ၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၂၅၊ ဂါထာ။ ။လောဘနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၆၄၊ ဋ္ဌ-၄၅၂။ ။၁-ပါ-၂၁၅၊ ဋ္ဌ-၃၉၅။ ။တဏှာယ သတ္တာ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပပဇ္ဇန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၁-ဋ္ဌ-၁၇၂။ ။ဥဒါန-ဋ္ဌ-၃၃၂၊ လုဒ္ဒေါ အဘ္ဘံ နဇာနာတိ စသောဂါထာ။ ။ဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၀၂၊ ဋ္ဌ-စ-အုပ်-၁၁။ ။ဒီဃ-၁-ဋ္ဌ-၅၄။ ။ဝိ-၂-ပါ-၃၃၉၊ ဋ္ဌ-၁၉၅။ ။လောဘာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ၊ လောဘ၏ အပြစ်ကိုပြသော စကားရပ်များ၊ ဂါထာ၊ ပေဋကု-ပါ-၂၀၉။ ။(တဏှာအပြစ်ပြ အခက်ဒွ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

လောဘကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးအထူး။ ။(အတြိစ္ဆတာ၊ ပါပိစ္ဆတာ၊ မဟိစ္ဆတာ သုံးမျိုး၊ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကွာရာအခဏ်းခွဲ ရေးခဲ့ပြီ)။

လောမသကဂိယမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅၊ ပန်းပွင့်ကောင်ရကျိုး၊ ခြောက်ဝါးအပြင်ခွဲ နူးညံ့သော အမွေးအမြင်မျှားပေါက်ရောက်သူ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို ဟောနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၇၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကရဟန်း(သီလဝန္တ)ပြုခဲ့ရကျိုး။ ။လောမသကဂိယ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်၊ ပဏ္ဏာ–၃–ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၁၂၄၊ စန္ဒနနတ်သားက ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်ကို သင်ယူရန်တိုက်တွန်းပုံ၊ ပါ–ဌ် မှတ်သားဖွယ် လေးဂါထာပါ၏။

လောလုပ်ပံ ဝုစ္စတိ တဏှာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၂။ ။ဇုတ်းပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ မဟာနိ–ပါ–၆၊ ဌ–၃၄။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၁၅၊ ဌ–၃၉၇။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၄၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂။

လောဟကုမ္ဘီရဲ့။ ။ရင်းရဲကိုပြုဆိုခဏ်း၊ သုတ္တ–ပါ–၃၈၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၀။ ။အဇာတသတ်မင်းခံရပုံကိုပြုဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၁၂။ ။ လောဟကုမ္ဘီဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၁၊ ဒု–သ–န–သောကို ပြုဆိုခဏ်း။

လောဟိစ္စသုတ်။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၃၂၂၊ အပြစ်ကင်းသော ဓမ္မကို ရရှိမှန်လျှင် သူတစ်ပါးအားမခြောက်ခြားဟု ယူမှားသည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ လောဟိစ္စသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၃၃၄၊ ဌ–၄၁၊ မဟာကစ္စာနမထေရ်က လောဟိစ္စပြာဟ္မဏတို့ကို ရှေးက ဗြာဟ္မဏတို့၏ ကျင့်ဝတ်များကို ဟောပြခဏ်း။

လောဟိတကသိဏကထာ။ ။ရင်းကသိုဏ်းကို ရအောင်အားထုတ်နည်းကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၆၈။

လောဟိတုပ္ပါဒကမ္မဝိနိစ္ဆယ။ ။အံ–၁–ဌ–၃၅၅။ ။ဝိ–၃–ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၃၀၆။ ။ဌ–ပါ–၃၅ဌ။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၀၈၊ ပါ–၃ဌ၉။ ။ (ပဋ္ဌာန်းနှစ်ရိယ–ခဏ်းခွဲလည်း ရှိ၏)။

လှူ့ဒါန်းခြင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။လှူ့ဒါန်းပြီးသော ပဒုမ္မာကြာပန်းကို ခေတ္တပြန်ယူမိသောကြောင့် (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဿုင်မြတ်လက်ရောက်ပြီးမှ) ပဒုမဝတီမိဖုရားမှာ ခေတ္တခဏမျှ ဆင်းရဲတွေ့ရသေးပုံ၊ ထေရီ–ဌ–

၁၉၃။ (။လှူ။ပြီးသည်ကိုပြန်ယူမိသောကြောင့် ကုသမင်းမှာ ရှပ်ရေဆိုးဝါး လှုကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဇာတက–ဌ–မ–အုပ်–၃၀၆။ ။လှူ။လဲလှူ။ စားလဲစား ဟူသော စကားအရဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၄။ ။တကယ့် စေတနာရင်းဖြင့် လှူ။ဒါန်းပေးကမ်းရာ၌ အလှူ။မခံမယူလျှင် အလှူ။ရှင်မှာ စိတ်ထိခိုက်တာကြောင်း၊ သတိမူစရာ၊) ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။ ။(ရှေးကထုံးစံမှာ လှူ။ဒါန်းပေးကမ်းခါနီးဌ၌ လက်ခြေကို ဆေးကြောကြောင်းပေး ကြောင်း၊) ဝိမာန–ဌ–၄၇။ (။လှူ။ဒါန်းပေးကမ်းပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီးမှ မလှူ။ဒါန်းမပေးကမ်းသူမှာ ဩသုယုတ်မာဒေ၊ကြီးစားဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ စရိယာ–ဌ–၆၉။ ။သိဝိ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၄၀၆။

လှေလှူ။ရကျိုးဂါထာမျှား။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၅၇၊ ၁၃၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂။ ။လှေသဖွယ်ပြု၍ ဘုရားရှင်ကို ကျောက်ကုန်းဖြင့် တဘက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ဖူးသော ဥတ္တိပေ၊ထေရ်အလောင်း မိကျောင်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၈၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၄။ ။နန္ဒထေရ်အလောင်း မိကျောင်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၁။ ။ရင်းအကျိုးမြတ် ဂါထာမျှား၊ ဌ–၂၂။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၆၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၊ ဂါထာမျှားဌ၌ကား သက်နှံးလှူ။ရကျိုးသာ ပါ၏။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၆၇။

လျှော်တေအဝတ်ဌ ဒုအပ်သောအကျိုး ၁၂–ပါး။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၉၈၊ ပါ–၃၀၈။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။အဘိ–၁–ဌ–၃၉။

လက်နက်ကြီး လေးမျိုး။ ။အကျယ်ပြုဆိုခဏ်း၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၂၉၆။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၉၊ [1]ဝရဇိန်လက်နက် [2]သိကြားစက်၊ [3]ချွန်းတောင်းလက်နက် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းစက်၊ [4]မျက်စိလက်နက် ယမမင်းစက်၊ [5]ဘွဲ့ကြီးလက်နက် ဘီလူးစက် (အာဋ္ဌာဝက)၊ ကျမ်းရှိအတိုင်း ရေးသားလိုက်၏။ ။တစ်နည်းလက်နက်သုံးမျိုး၊ [1]သုတာဝုဓ၊ [2]ပဝိဝေကာ-ဝုဓ၊ [3]ပညာဝုဓ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၃၊ ဌ–၁၈၄။ ။အံ–၂–ပါ–၄၀၀၊ ဌ–၁၈၃၊ နဂရောပမသုတ်။

၁။ သုတာဝုဓ—ပိဋ္ဌကသုံးပုံတည်းဟူသော လက်နက်။

၂။ ပဝိဝေကာဝုဓ . ဝိဝေကသုံးပါးတည်းဟူသော လက်နက်၊ (ကာယ ဝိဝေက၊ စိတ္တ၊ ဥပဓိဝိဝေက)။

၃။ ပညာဝုဓ....လောကီ လောကုတ္တရာပညာတည်းဟူသော လက်နက်။

လက်ခမောင်းခတ်ရသောအကျိုး။ ။သိဒ္ဓတ္ထဘုရားရှင်ရေချိုးပြီးစတင် သက်နှိုး တထည်တည်းဖြင့် နေတော်မူသည်ကိုမြင်ရာ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် လက်ပန်းပေါက်ခတ်(၀)လက်ခမောင်းခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၉။ ။တရားတော်၌ ဝမ်းမြောက်လှသောကြောင့် လက်ခမောင်းခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ဌ–၂၆၅။

လက်ကောက်နှစ်ခု၊ တီးခပ်ပြု၊ ရမှုသံဝေ။ ။လက်ကောက်နှစ်ခု အချင်းချင်း တီးခပ်သည်ကို မြင်၍ ကြားမ်ိ ဆက်လက်ဆင်ခြင်ကာ အပေါင်းအသင်းနှင့် နေထိုင်ရသည်ကို ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၀၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၃၊ ၄။

လက်ဆောင်ပေးရာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။လက်ဆောင်ပေးရာ၌ ပဌမပေးသူထက် နောက်ပေးသူကသာမှလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ရတနာသုံးပါးတည်းဟူသော ဓမ္မလက်ဆောင်ပေးမှလည်းကောင်း အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၉၆၊ ပုက္ကုသာတိမင်းကြီးထံ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက လက်ဆောင်ပြန်ခဏ်း၌ ဖွင့်ပြထားမ်ိ။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၃။ ။ လက်ဆောင်ပေး အရေးအောင်ကြောင်း နမူနာယူစရာ၊ ဌ–၂၃၉။ ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး လက်ဆောင်ပေးပုံ၊ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၃၊ ၃၀၂။ ။ လက်ဆောင်ပေး ဆွေမျိုးမင်းကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။ အပျိုလူပျိုတို့ အချင်းချင်း လက်ဆောင်ပေးပဲ့ ကျင်းပကြပုံ ရှေးကစဉ်အလာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၁၆၄၊ (ပိဏ္ဍသုတ်)။

လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့ ခံရသောအပြစ်များ။ ။နိစ္ဆဝိတ္ထိသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၀၊ ဌ–၂၀၃။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ အရေမရှိသောပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံ။ ။လင်ငယ်နေပြီးနောက် မခနေရကြောင်း နေလျှင် ခွေးစားခံရပါစေဟု ကျိုန်တွယ်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ ကုသိုလ်ပြုခဲ့ခြင်း မိဿကက်ကြောင့် ဝေမာနိကပြိတ္တာမ ဖြစ်ရပုံဟောသော ကဏ္ဍမုဏ္ဍပေတိ ဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၁၄၀၊ အခြားမိန်းမတို့က ပည်း လင်ငယ်နေ မှန်းသိလျက်နှင့် မသိပါဟု ကျိန်တွယ်မှုသားဆိုခဲ့ကြသော့ကြောင့် ၄င်း ဝေမာနိက ပြိတ္တာမ၏ ကျွန်မများ(ငါးရာ)ဖြစ်နေကြပုံ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၇၂ ဌ–၁၇၇။ ။ထေရီ–ပါ–၄၂၇၊ ဌ–၂၇၆၊ ပရဒါရကကံ လွန်ကျူးခဲ့သော ကြောင့် လင်က စွန့်ပစ်ခံရပုံ။ ။၄င်းတို့ခံရသောဝရဲ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၂၊ ၆၄၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၇၆၊ ၂၉၃။ ။ပါ–၁၉၄၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၀၄၂၊ ၃။ ။ပါ–၂၇၂၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၄၂။

လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး။ ။မယားအုပ်ပေါ်၌ လင်ယောကျ်ားတို့ပြုရသော ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၄၊ ဋ–၁၊ ၇။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၄၊ ဋ–၁၁၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၂။ ။ဇာတက–ဋ–မ–အုပ်–၁၂၀။

လင်နှင့်မယား ပြုပြောကုသိုလ်၊ အလိုမတူ၊ မကြည်ဖြူသော်။ ။လင်ယောကျ်ားကောင်းမှုပြုရာ၌ မယားက စိတ်သဘောမတူလျင် ကောင်းကျိုးမရနိုင်ကြောင်း နမူနာများ၊ ဓမ္မ–ဋ–၁–အုပ်–၁၇၄၊ ဗျိုင်းမလေးသုဇာ။ ဒီဃ–၂–ဋ–၃၀၇။ ။ဋ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ လင်ပြုသော မကောင်းမှုကို မယား မခံစားရပုံ။ ။ရေဝတ်ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၃၊ ဋ–၂၀၆။ ။မဟာပေသကာရပေတိဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၃၃၊ ဋ–၄၀။ ။မတ္တာပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၁၄၁၊ ဋ–၇၃။ ။မဃလုလင်ဝတ္ထု ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၂၂၄။ ။အကုသိုလ်နှင့် ကုသိုလ်နှစ်ပါး၊ ကံတရားကား၊ မယားပြုရာ၊ စိတ်မပါလျင်၊ လင်မှာမရ၊ လင်ပြုကလည်း၊ မိန်းမအိမ်သူ၊ စိတ်မတူသော် မှတ်ယူမှုနှစ်စာ၊ မရရာတူး၊ (မယခေဝလကဿစ)။

လင်နှင့်မယားတို့ သိထားဖွယ်ရာများ။ ။အိမ်ထောင်စုလေးမျိုး ဟောထားသော သံဝါသသုတ်(ပ–ဒု)၊ အံ–၄–ပါ–၃၆၈၊ ၂၇၀၊ ဋ–၃၁၀။ ။သမဇီဝိသုတ်(ပ–ဒု)၊ ပါ–၃၇၂၊ ၃၊ ဋ–၃၁၁ လင်နှင့်မယားတို့ မကွဲမကွာနေရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏၊ သမသဒ္ဓါ၊ သမသီလာ၊ သမစာဂါ၊ သမပညာ။ ။လင်နှင့်မယားတို့ မပေါက်ပြန်က သားသမီးတို့ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်တွင် မသေတတ်ကြကြောင်းဂါထာ၊ ဝိမာန–ဋ–၁၁၉။ ။မဟာဓမ္မပါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၄၊ ဋ–စ–အုပ်–၅၂၂၊ ဂါထာနှံ ပါ–ဘ–၉၇။ ။လင်မှတပါး အခြားယောကျ်ားခွဲ စိတ်မျှဖြင့် မပြစ်မှားခြင်း၊ သည်းခံခြင်း စသည်ကြောင့် နတ်သားမီးဖြစ်ရပုံ၊ ပတိမ္ဘတ္ထဝိမာနဝတ္ထု ၂–ဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၁၃၊ ဋ–၄၉။ ။ပါ–၁၄၊ ဋ–၅၂။ ။ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၃၆၊ ဋ–၁၀။ ။လင်မယားမကွဲ နတ်ပွဲဝင်ကြရပုံ၊ အဂါရိကဝတ္ထု(ပ-ဒု)၊ ပါ–၉၅၊ ဋ–၂၆၅။ ။လင်ယောကျ်ားနှင့် ယောကျ်မတို့အပေါ်၌ မရိုမသေပြုခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း စသည်အပြစ်များကြောင့် ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ၊ နန္ဒာပေတဝတ္ထု၊ ပေတ–ပါ–၁၄၄၊ ဋ–၇၄။ ။လင်အိမ်လိုက်ခါနီး၌ သမီးဝိသာခါအား ဘခင် ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌေးကြီးက ဩဝါဒ ၃၁-ချက်ကိုလိုက်နာရန် မှာကြားလိုက်ပုံ၊ အံ–ဂ–ဋ–၃၀၅။ ။ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၂၅၁။ ။လင်အိမ်လိုက်ခါနီး သတို့သမီးတို့ကို ဘုရားရှင်ဆုံးမသော

ဂါထာမျှား၊ ဥဂ္ဂဟသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၀၊ ဌ–၁၈။ ။လင်ခွင့်မယားစွင့်စ့ဲ ခြား၊ ချစ်အားပိုလေသည်-ဟူသော ဂါထာ၊ ဇာတက–ဌ–ဆ–အုပ်–၂၂၁ ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၈။

လင်းနို့သားငါးရာ။ ။လင်းနို့သားငါးရာတို့ အဘိဓမ္မာတရားတော်သံကြားနာ ရသောကြောင့် နတ်ပြည်ဌာဖြစ်ရပုံ၊ ငါတို့ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏၊ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၅။ ။ဂင်းရဟန်းတို့ကို အဦး ထား၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်ကို ဟော ကြားတော်မူကြောင်း၊ အဘ–၁–ဌ–၁၇။

လမ်းပြင်ရကျိုးများ။ ။မဏိထူဏ ဝိမာန်ဝတ္ထု၊ ဝိမာန်–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၂၇၂ ။ ။ဂါထားများ၊ ထေရ–ဌ–ပအုပ်–၂၂၄၊ ၂၈၈။ ။အပ–ပါ–ပအုပ် ၁၉၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၈။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၁၆၂၊ လမ်းဌ်တံမြက်လှည်း ရကျိုး။ ။ပါ–၂၉၅၊ လမ်းဌ်သဲခင်းရကျိုး။

လမ်းညွှန်ပြရကျိုးများ။ ။အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အလှူမဏ္ဍပ်ရိုရာသို့ ညွှန်ပြ ရုံမျှဖြင့် ရက္ခဇိုစ်နတ်ဖြစ်ရသော အပ်ချုပ်သမား၊ ပေတ–ပါ–၁၅၅–ဌ၊ ၁၀၅-၁၁၃။ ။ခရီးလမ်းမှန်ကို ညွှန်ပြရကျိုး၊ မဂ္ဂသည်ကတ္တေရအပဒါန၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၄။

လယ်ထွန်မင်းလာ ပြုကြပုံ အစဉ်အလာ။ ။လယ်ထွန်မင်းလာ ပြုကြပုံနှင့် အလောင်းတော်မင်းသားငယ် ဈာန်ဝင်စားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၃၂၄၊၃၂၅။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၆၇။ ။ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၂၂၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၄။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၉။

လယ်သမားဥပမာ။ ။လယ်သမားတို့၏ အသုံးအဆောင်နှင့် သဒ္ဓါ, ပညာ စသည်ကို ဥပမာပေးဟောထားသော ကသိဘာရဒ္ဒါဇသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၉။ ။တနည်း၊ အစ္စာယိကသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၂၂၁။

လှိုင်းတံပိုးကြီးများ။ ။သမုဒ္ဒရာ၌ လှိုင်းတံပိုးကြီးများမှာ ယူဇနာပေါင်း–၄၀၊၅၀၊၆၀–အထိ ကြီးမားကြကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ မဟာနိ–ဌ–၃၄၈၊ အဘိ–၂–ဌ–၄ဂ၄၊ ပါ–၃၉၁။

လိုဘမပြည့်မီ သတ္တဝါတို့ သေကြရခြင်း ဂါထာ။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၁၈၂၊ ၂၈၃။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၅၅။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၇၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၃၂။ ။လိုဘပြည့်မီ သတ္တဝါတို့ကို သေမင်းယူဆောင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၈၊ ၂၃၂၊ ၄၅၅။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၀။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၂၉၂။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

လူပြန်ဖြစ်သူ နည်းပါးလှကြောင်း။ ။လူ့ဘဝမှ စုတေသူတို့ လူပြန်ဖြစ်သူက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသော ပစ္စန္တသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၄၀၃။ ။လူ့ဘဝမှ စုတေသူတို့ ငရဲ–တိရစ္ဆာန်–ပြိတ္တာဘုံတို့၌ အဖြစ်များကြ၍ လူ့ပြည်၌ လူပြန်ဖြစ်သူ၊ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သူများက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ။ မနုဿ စုတိနိရိယသုတ် စသည်များ၊ ပါ–၄၁၂၊ ၃၊ ၅၊ ၅။

လောကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၈၊ ဋ္ဌ–၉၀၊ ဆသု လောကော သမုပ္ပဇ္ဇော စသော ဂါထာ။ ။ပါ–၉၈၊ လောကဋ္ဌ မကောင်းကျိုး ပေးတတ်သော တရားသုံးပါး၊ လောဘော ဒေါသော စ မောဟော စ-စသော ဂါထာ။ ။နိဒါန–ပါ–၃၀၁၊ ဋ္ဌ–၆၉၊ လောက၏ဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ဟောသား၏။ ။မဟာ–ပါ–၁၅၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ်အား ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းနှင့် အဘိညာဉ် ၆-ပါးလုံးအတွက် မဟာဘိညာအဖြစ်သို့ ရောက်စေလိုလျှင် သတိပဋ္ဌာန်ကို အကြိမ်များစွာ အားထုတ်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဋ္ဌ–၃၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကို သိရန် အားထုတ်ရမည်ဟု တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏။

လောကသမုဒယသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၀၇၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်ကြောင်း၊ မဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။

လောကစိန္တာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ စစ်သည်အင်္ဂါလေးပါးတို့ ကြာစွယ်ကြာရင်းအတွင်း ဝင်သွားသည်ကို မြင်သော ယောကျ်ားမှာ သူ့ကိုယ်သူ ရှုးပြီဟု အထင်ရှိနေရာ ဘုရားရှင်က သင်မြင်တာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ အသူရာနတ်တို့ စစ်ရှုံး၍ ဝင်သွားကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း

လောကကို ကြံစည်ရာ၌ အကျိုးမရှိသောကြောင့် မကြံစည်ကြရန်နှင့် အကျိုးရှိသော သစ္စာလေးပါးကို သိရန်သာ ကြံစည်သင့်ကြောင်း ဟော ထား၏။ ။လမ်းမှားလမ်းမှန် ခွဲပြသော ဝိဏောပမသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၄၆–၁၀၆။ ။လိပ်သ ဘွာပါတို့ အုမ္မပေါက်ဖွားလာပုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ နိဒါန်–ဌ–၂၉။

အဂိုဇ္ဈရနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

လက္ခဏသုတ်။ ။အံ–၃–ပါ–၁၀၀၊ ဋ–၂၀၊ ဗာလလက္ခဏာ သုံးပါးကို ဟော ထား၏၊ ကာယ-ဝစီ-မနောဒုစ္စရိတာ။

လာဘ်လာဘ ပေါမျှားသူက နည်းပါး၍။ ။ရှားပါးသူက များကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၃၈၊ ဋ–၃၂၉။

လိဒ္ဓိဝိကုမာရသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၆၊ ဋ–၂၉၊ လူတို့ကြီးပွားကြောင်း ၅-ပါးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။

လူတို့က ရဟန်းတို့အပေါ် ၌ မကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုကြောင်း ပြောကြားနိုင် သော အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။အပ္ပသာဒပဝေဒနီယသုတ်၊ ၈–ပါ–၁၅၈၊ ဋ–၂၁၄၊ ကြည်ညိုလျှင်လည်း ကြည်ညိုကြောင်း ပြောကြားနိုင်၏။

(၁) လူတို့ပစ္စည်းဥစ္စာ မရအောင် အားထုတ်ခြင်း။

(၂) လူတို့ အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးအောင် အားထုတ်ခြင်း။

(၃) လူတို့ကို ဆဲရေးခြင်း၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်း။

(၄) လူတို့အချင်းချင်း ကွဲပြားအောင် ဂုံးတိုက်ကတ်ခြင်း။

(၅) ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။

(၆) တရားတော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။

(၇) သံဃာတော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်း။

(၈) ရဟန်းတို့ မသွားမလာသင့်သော နေရာ၌ နေထိုင် သွားလာသည်ကို မြင်ခြင်း။

ဤအင်္ဂါ ၈-ပါးတွင် တစ်ပါးပါးနှင့် ကြိုစွန်းနေသော ရဟန်းသာမဏေကို လူတို့ကမကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုကြောင်း ပြောနိုင်ရုံသာမက အရိုအသေ မပေးခြင်း၊ မလျှုဒါန်းခြင်းကိုလည်း ပြုကောင်းကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ဤ ၈-ပါးမှ အပြင် ဆန့်ကျင်ဘက် အင်္ဂါ ၈ပါးကား လူတို့ကြည်ညိုဖွယ် ဆောင်နိုင်သော အင်္ဂါများတည်း။

လူတို့ကဘုရားခံစားမှုမှာ ခွေးတိရစ္ဆာန်တို့ထက် ဆိုးဝါးလှကြောင်း စည်းဂမ်း ပျက်လှကြောင်း။ ။ဟောထားသော သောဏသုတ်၊ ၅-ပါ-၁၉၅၊ ဋ-၆၅။ ။

(၁) ခွေးထီးတို့မှာ အမျိုးဇာတ်တူသော ခွေးမတို့၌သာ မေထုန်မှီဝဲကြကုန်၏၊ လူတို့ကား အမျိုးဇာတ်တူသည်ဖြစ်စေ, မတူသည်ဖြစ်စေ များစွာသော အမသတ္တဝါ၌ မေထုန်မှီဝဲတတ်ကြကုန်၏။

(၂) ခွေးထီးတို့မှာ ဥတုလာသော ခွေးမတို့၌သာ မေထုန်မှီဝဲကြကုန်၏၊ လူထီးတို့ကား-ဥတုလာသောမလာသော မနေ့ရေးချယ်ဘဲ မှီဝဲတတ်ကြကုန်၏။

(၃) ခွေးထီးတို့မှာ ခွေးမတို့ကိုရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်း မပြုကြသည့်အပြင် ချစ်ခင်ခြင်းဖြင့်သာ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊ လူထီးတို့ကား မိန်းမတို့ကို ရောင်းခြင်း ဝယ်ခြင်း ပြုကြသည့်အပြင် ချစ်ခင်သည်ဖြစ်စေ မချစ်ခင်သည်ဖြစ်စေ သံဝါသပြုကြကုန်၏၊ (ကျန်အင်္ဂါ ၂-ပါးကား ဗြာဟ္မဏ တို့နှင့်သာ သက်ဆိုင်ကုန်၏၊ ဆိုခဲ့ပြီး သုံးမျိုးကား လူမှန်သမျှနှင့် သက်ဆိုင်သော ကြောင့် ဤ၌ထုတ်နုတ်ပြခြင်းဖြစ်၏)။ ။ဒေါဏ ဗြာဟ္မဏ သုတ်၊ ပါ-၁၉၉၊ ဋ-၆၆၊ ၆၇။

လေခသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၈၉၊ ဋ-၂၄၁၊ ပါသာဏလေခ၊ ပထဝီလေခ၊ ဥဒကလေခ၊ ကောခနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုး ဟောထား၏။

လောကဝိပတ္တိသုတ်။ ။၃-ပါ-၂၅၀၊ ဋ-၂၂၅၊ အနည်းငယ်သော အကုသိုလ် ပင်ဖြစ်စေကာမူ အဘာဝိတသီလ၊ အဘာဝိတစိတ္တ၊ အဘာဝိတပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အား ရဲ့ရှိ ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်း၊ ဘာဝိတသီလ-စိတ္တ-ပညာ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဟန့်တားဝဋ္ဋသား ကံ၏အကျိုးကို ခံစားရကြောင်း ဟောထား၏။

ဓမ္မပဒ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လာဇာဒေဝီတာဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၅၊ ပေါက်ပေါက်လ ၏ နတ်သမီး ဖြစ်ရပုံ၊ တဖန် အသျှင် မဟာကဿပမထေရ်ထံ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် လားပြု နေရာ မထေရ်က နှင်ထုတ်လိုက်ပုံ။

လာဠုဒါယီမထေရ်ဝတ္ထု။ ။၇၇၊ ကြားမြင်နည်းပါး၊ နှားလားသဖွယ်၊ အသားသာတိုး၊ ဉာဏ်မတိုး-ဟူသော ဂါထာ။ ။၂၂၀၊ တရားဟောအုံ့ဟု လေးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ကြိမ်းဝါးပြီး တကယ်မပြောနိုင်သောကြောင့် လူတို့က ခဲဏသည်ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြရာ ကုန်ဘုဉ်းထဲကြပေါ့၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြထား၏။ ။(ဇာတကဋ္ဌ လာသည်ကဲ့လည်း ဤ၌ဆောင်ပြပေအုံ့)၊ လာဠုဒါယီမထေရ်အလောင်း ဖျင်းအခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထားသော နဂ်လီသ ဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၉၊ ဌ–၀–အုပ်–၄၇၂။ ။ပညာမဲ့ရာပြုတ်ဝန် ဖြက်ခဲ့ဘူးပုံ ဟောထားသော ဘဏ္ဍုလနာဋ္ဌိ ဇာတက၊ ပါ–၂၊ ဌ–၁၃၉။ ။ စကားပြောရာ၌ လိုရင်းမရောက်ခဲ့ပုံ ပြန်ဟောထားသော သောမဒတ္တ ဇာတက၊ ပါ–၅၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၀။

လျှာဥပမာ ပညာရှိအတွက် ဂါထာ။ ။ဌ–၀–အုပ်–၃၀၁၊ ပညာရှိထံ ဆည်း ကပ်ပြန် နည်းမှန်သော်ပါ လျှာဥပမာ။

လျှောလွန်းလျှင် ပတ်တတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၂၊ ရာဂ စသည်ကို အလျှောပေးလွန်းက မိမိကိုယ်ကို ပြန်၍ ပတ်တတ်ကြောင်း၊ (၀ါ)သမ္ဘာဝမ္ဘမျှားကို ဖျက်ဆီးပစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

လက်ခြေ၌-လ ပုံ၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းပုံ ဂါထာ။ ။မေဏ္ဍက သေဋ္ဌေးကတော် စန္ဒပဒုမဒေဝီ၊ ပါရခြင်း အတိတ်အကြောင်း ကိုလည်း ပြထား၏။ ၂၃၇။

ဝိမာန၊ ပေတဝတ္ထု ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လခုမာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၄၊ ဌ–၈၈၊ ဆွမ်း, ဆွမ်းစားကျောင်း, ရေ, နေရာထိုင်ခင်း, မုန့်ခဲ့ဖွယ်စသည် လှူရကျိုး။

လတာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၇၊ ဌ–၁၂၀၊ ဒါန–သီလ–အာစာရ အကျိုး။

လူသက်နှင့် စတုမဟာရာဇ်နတ်သက်။ ။လူတို့ အရေအတွက်ဖြင့် အနှစ်တရာ ပြည့်ကိုးပြည့်တိုင်း စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည် သေရီသဂဗိမာန်ဦးရှိ ကုက္ကို ပင်မှ အသီးတလုံးတလုံး ကြွေကျကြောင်း၊ ဝိမာန-ပါ-၁၂၁၊ ဋ-၃၂၃။

လူသားနှင့် ပြိတ္တာ။ ။လူသားစစ်စစ် မိန်းမနှင့် ဝေမာနိက ပြိတ္တာထီးတို့ ပေါင်းသင်းနေကြရာ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀) ပတ်လုံး လူသားမိန်းမမှာ နှုန်းယ် ပျိုရွယ်နေပြီး လူပြန်သို့ပြန်ပို့ရာ ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း အိုသွားပုံ၊ သုတ္တ ပေတဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ-၁၆၂၊ ဋ-၁၃၅၊ ၁၃၆။

လူ့ဖွယ်ဝတ္ထု၊ ပစ္စည်းအားလျော်စွာ။ ။ပြိတ္တာတို့ ကောင်းကျိုးရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပေတ-ဋ-၂၁၊ ၁၆၈၊ ပါ-၁၆၉။

လမ်းစောင့်ထားပေးပုံ။ ။သဲကန္တာရ၌ သူတော်ကောင်းတို့ ဘေးအန္တရာယ် မရှိစေရန် ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးက သေရီသကနတ်သားကို အစောင့် အရှောက် ထားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန-ဋ-၃၁၂။

မိလိန္ဒပဉ္ဍ ပါဠိ

လာဘ်လာဘား၌ အန္တရာယ်လေးပါး။ ။ပါ-၁၅၇၊ အဒိဋ္ဌန္တရာယ၊ ဥဒ္ဒိဿ-ကအန္တရံယ၊ ဥပကွဋ္ဌန္တရာယ၊ ပရိဘောဂန္တရာယ။

လူတို့အလိုသို့မလိုက်ဘဲ။ ။မူလသဘာဝအတိုင်း ဖြစ်လေ့ရှိသော တရား ၁၀-ပါး၊ ပါ-၂၄၆၊ သီတ၊ ဥဏှ၊ ဇိဃစ္ဆာ၊ ပိပါသာ၊ ဥစ္စာရ၊ ပဿာဝ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ဇရာ၊ ဗျာဓိ၊ မရဏာ။

၁။ သီတ .... အေးခဲခြင်း။

၂။ ဥဏှ .... အပူခံခြင်း။

၃။ ဇိဃစ္ဆ.... ဆာလောင်ခြင်း။

၄။ ပိပါသ.... မွတ်သိပ်ခြင်း။

၅။ ဥစ္စာရ.... ကျင်ကြီးစွန့်လိုခြင်း။

၆။ ပဿာဝ... ကျင်ငယ်စွန့်လိုခြင်း။

၇။ ထိနမိဒ္ဓ... စိတ်စေတသက်တို့ ထိုင်းမှိုင်းခြင်း။

၈။ ဇရာ ....အိုခြင်း။

၉။ ဗျာဓိ ....နာခြင်း။

၁၀။ မရဏ ....သေခြင်း။

လူ့ပြည်၌ လူပြန်ဖြစ်သူနှင့် လူ့ပြည်မှ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ဖြစ်သူ။ ။ထိုသူနှစ်ဦးတွင် အဘယ်သူက အဖြစ်မြန်သနည်းဟု မေးလျှောက်ရာ အဖြစ်ခြင်းတူမျှ ကြောင်း ဖြေကြားထားပုံ၊ ဒီဃနိကာယ်ပုဋ္ဌာန် သမကဘာဝပဋ္ဌာ၊ ပါ–၈၈။

လေပျက်ခြင်း အကြောင်း ၁၀–မျိုး။ ။ပါ–၁၃၇၊ (ကိုယ်တွင်းလေ)၊ သီတ၊ ဥဏှ၊ ဇီဝိတ္ထ၊ ပိပါသ၊ အတိဘုတ္တ၊ ဌာန၊ ပဓာန၊ အာဓာဝန၊ ဥပက္ကမ၊ ကမ္မဝိပါက။

လောကဌ္ဌမရှိသော တရားသုံးပါး။ ။ ၁မအိုသော, မသေတတ်သောအရာမရှိ၊ ၂မြဲသော သဓါရတရားမရှိ၊ ၃ပရမတ္ထအားဖြင့် သတ္တဝါမရှိ၊ လောကေ နတ္ထိ ဘာဝပဋ္ဌ၊ ပါ–၂၆၀။

အုပဒါန် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လဗုဇေဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၄၁၊ တောင်ပိန်ဲသီး လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၂။

လသုဇေဒါယကတ္ထေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၉၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၂၊ ကြက်သွန်လှူ့ရကျိုး။

လေးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သော။ ။ကေဒိပိယမထေရ်။ ။ပါ–၄၄၀၊ ဂါထာ နံပါတ်–၁၃၄။

လောဘကြီးလှသော မင်းခစားယောကျ်ားတို့ကြောင့်။ ။ငြီးငွေ့ပြီး ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၀၊ ဌ–၀–အုပ်–၁၈၄။

လှေကား လှူ့ရသော အကျိုး။ ။ပါ–၂၀၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၈။ ။လိုက်ဂုဏ် ပြုပြင်၍လှူ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၈၇၊ ၃၄၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၉၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှပ်။

ဇာတက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လက္ခဏမိဂဇာတက။ ။ပါ–၁–အုပ်–၃၊ ဋီ–၁–အုပ်–၁၈၉၊ ပရိသတ်မဟုတ် စီးအောင် ဆောင်ထားနိုင်ရန် ဟောထား၏။ ။လက္ခိတိ သိရိပီ ပုညမ္မိ ပညာပိ။ ။ဋီ–စ–အုပ်–၂၈၈၊ ပါ–၂၇၇။

လဋ္ဌကိဂဇာတက။ ။ပါ–၁၂၄၊ ဋီ–တ–အုပ်–၁၆၁–၊ ကိုယ်အား ကြီးမား သောဆင်ကို ဉာဏ်အားကြီးမားသော ဗိုလ်ဝှက်က အနိုင်ယူပုံ။

လဝ်ဘဂရဟာဇာတက။ ။ပါ–၈၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၇၇၊ လာဘ်ကိုရလိုလျှင် ၁အရှုံးယောင်ဆောင်၊ ၂ဂုံးတိုက်စကားပြော၊ ၃ကခေါသည်နှင့်တူစေ၊ ၄မှုတ်မဟုတ်သော စကားများကိုပြော၊ ဤအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံလျှင် လာဘ်ရ တတ်ကြောင်း အာသျှင်သာရိ ပုတ္တရာမထေရ်က ပြောပြပုံ။

(**လာဘ်ဦး မပယ်ကောင်း။** ။ရှေးကပင် ဤသို့ အယူရှိလာခဲ့ကြပုံ၊ ဋီ–ဆ–အုပ်–၂၀၅၊ (မဟောသဓာပညာရှိ ကိုယ်တိုင်)။)

လိတ္တဇာတက။ ။ပါ–၆–အုပ်–၂၂၊ ဋီ–၆–အုပ်–၄၀၂၊ ရဟန်းတို့ ပစ္စည်း လေးပါးခံ့ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

လူမျှောဆယ်-ကိုယ်ဝယ်ဘေးမျိုးထီ။ ။(စရိယာ–ဋီ–၁၄၆)။ ။(ဇာတက–ထင်းခန်းခံ့ ရေးခဲ့ပြီ)။

လူပျင်းလုံ့လ တစ်ခဏ။ ။ဟူသော စကားပုံ(စ်)လာဟန်၊ အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ တရားအားထုတ်၍ ပေါင်ကျိုးသောရဟန်း၊ ဝရုဏဇာတက၊ ပါ–၆–အုပ်–၁၇၊ ဋီ–၆–အုပ်–၃၁၄။

လူပျင်းကြီး။ ။လူပျင်းစံချိန်ကိုချိုးသော ရာဇကုမ္ဘ(ဂဇကုမ္ဘ)ကြောင်း၊ တစ်နေ့လုံးမှ လက်တသစ်, နှစ်သစ်သာသွားသတဲ့၊ ပါ–၁၁၆၊ ဋီ–တ–အုပ်–၁၂၈။

လူပျိုလာလှည့်ခန်း။ ။သိကြားမင်းက ဥဒယဘဒ္ဒါမင်းသမီးထံ လူပျိုလာ လှည့်ပုံ၊ အပျိုတန်ဖိုးမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ဆုတ်ယုတ်သွားပုံ ပြောပြ ခန်း၊ ပါ–၂၃၁၊ ဋီ–၁၀၅၊ ၁၀၉။

လူလောကဌ် ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ။ ။စင်နာရဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၆၁၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၂၂၊ ၁အဆိပ်၊ ၂ကမ်းပါး၊ ၃ညွှန်အိုင်၊ ၄မြေဆိုး၊ ဥပမာလေးမျိုး။ ။၁သေရည်သေရက်၊ ၂မိန်းမ၊ ၃လာဘ-သက္ကာရ-သိဒ္ဓလောက၊ ၄မင်း၊ ဥပမေယျလေးမျိုး။

လောကတ္ထစရိယ။ ။(လောကတ္ထစရိယ) လောကသား အားလုံးတို့ အတွက် ကျင့်ခဲ့သော ဇာတ်တော်များ၊ ဒုမ္မေဓဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၂၂၊ ဌ–၀–အုပ်–၂၇၆။ ။လောဟကဿဇာတက၊ ပါ–၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၈။ ။ဓမ္မဒေဝပုတ္တဇာတက၊ ပါ–၂၂၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၀၂၊ အကုသိုလ်ကိုရှောင်ကြဉ်ကြ၍ ကုသိုလ်ကိုပြုကြရန် လပြည့်နေ့တိုင်းလိုက်၍ တိုက်တွန်းခဲ့ပုံ။ ။ဝိဇာရဇာတက၊ ပါ–၁၅၀၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၇၅။ ။မဟာကဏ္ဍဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၂၄၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၈၁၊ သိကြားမင်းက မုဆိုးယောင်ဆောင်၍ မာတလိနတ်သားက ခွေးနက်ကြီးယောင် ဖန်ဆင်းပြီး လူတို့ ၅-ပါး သီလမြဲစေရန် လာ၍ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ပုံ။ ။(လောကတ္ထစရိယံ နိပ္ပဒေသတော ဟိ ဗုဒ္ဓါ၀ေ ဂ.ရောန္တိ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၉. ဌ–၂၁၅၊ စပ်ဆိုင်၍ ဤနေရာ၌ ထုတ်ပြလိုက်၏)။

လောဘကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်ခဲ့ကြသော၀တ္ထုများ။ ။ကိန္နရာမ နောက်လိုက်၍ မိဖုရားရတနာမှ ဆုတ်ယုတ်ရသောမင်းသား၊ အသိတာဘူ ဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၆၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၁။ ။ဒေ၀ဒတ်အားလောင်း ရဲကုန်သည်သွေးအံ့ဖ်ိုသေရပုံ၊ သေရိ၁ဝါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆။ ၊ ဝေဒဗ္ဗဇာတက၊ ပါ–၁၂၊ ဌ–၂၇၂။ ။သုဝဏ္ဏဟံသဇာတက၊ ပါ–၃၂၊ ဌ–၅၀၀၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီ အလောင်း။ ။(ဝိ–၂–ပါ–၃၃၉၊ ဌ–၁၉၅-ဌ်လည်းရှိ၏)။ ။ကုန်သည်များ ပျက်စီးကြရပုံ၊ ဇရုဒပါနဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။ ။မဟာ၀ါဏိဇ ဇာတက၊ ပါ–၂၉၇၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၅၀။ ။(အဘိ–၂–ဌ–၄၅၂၊ ၄၅၃၊ ပါ–၃၆၄၊ အတြိစ္ဆ-တာနိဒ္ဒေသ ခန်းဌ်လည်းရှိ၏)။

လောဘကြီးလုသော ဥပနန္ဒမထေရ်။ ။အ၀ေတတ်ရှိ ဆရာ့အမြတ်ရပုံ၊ ဒဗ္ဗပုပ္ဖဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၅၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၁၂။ ။သမုဒ္ဒဇာတက၊ ပါ–၉၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၇။ ။(ဝိနယ–ဥပနန္ဒ–မထေရ်ဌ်တွေ့ ဌ်လည်းရှိ၏)။

လောမကဿပဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၉၃၊ ဋ္ဌ – တ – အုပ် – ၄၈၈၊ အလောင်းတော်ရသေ့ကို သိကြားမင်းက သူ့စည်းစိမ်ကို လုအုံ့ဟု အထင်ရှိပြီး မင်းသမီးနှင့် ကြံဖန်ဖျက်ဆီးပုံ။

လောမဟံသဇာတက။ ။ပါ–၂၂၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၄၁၃၊ အလောင်းတော်မှာ ဗြာ–ကမ္ဘာက မှားယွင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ခဲ့ဘူးပုံ ပြန်ဟောထားတော်။

လောလဇာတက။ ။ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၆၊ အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သော ရဟန်း၊ ကျီးဘဝ၌ အစာကြောင့်သေရပုံ။

လောသကဇာတက။ ။ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၂၅၁၊ လောသကတိသ္သမထေရ် ဝတ္ထု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံမည့်နေ့ တစ်နေ့၌သာ ဆွမ်းဝအောင် ဘုဉ်းပေးရရှာသည်၊ အခြားနေ့မျှား၌ကား တစ်နေ့မျှဝမ်းဝအောင် မစားရရှာလေ။

လောဟကုမ္ဘီဇာတက။ ။ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၁၊ သု–သ–နှ–သော အကြောင်းပြဆိုခန်း။

လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့ပရိယာယ်။ ။လင်ငယ်နေသော မိန်းမငယ်ဦးမှာ လေနာပန်း ဆောင်နေသောကြောင့် နွားကျင်ယဲ့ဆေးတိုက်မှ လေနာ ပျောက်ကင်းဟန်၊ ကောသိယဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၃၀၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၄၈၈။ ။လင်ငယ်၏စားကြွင်းကို လင်ကြီးအားစားစေပုံ၊ ဥစ္ဆင်ဋ္ဌ ဘွဲ့ ဇာတက၊ ပါ–၅၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃။ ။လင်ကြီးကို လိမ်ညာသော မိန်းမ၊ ဂဟပတိဇာတက၊ ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။လင် ၅-ယောက်, ၆-ယောက် တစ်ပြိုင်တည်း ယူထားသော ကဏ္ဍာမင်းသမီး၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၈၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၅၇၊ နောက်လင် ၅-ယောက် (မင်းသားများ) ရသော ပြဿနာကြောင့်။ ။လင်ငယ်ကို ပေါ်အောင်ဖော်ပေးသော သေနဂပညာရှိ၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၂၉။

လင်ငယ်နေသော မိန်းမတို့အပေါ် အပြစ်မယူရန်။ ။ဟောထားဇော ပဗ္ဗတူ ပတ္ထရဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၅၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၄။ ။နန္ဒိ၀ဏ္ဏဇာတက၊ ပါ–၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၀၉။ ။ဓမ္မဓဇဇာတက၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၆။

လင်ကအရေးမစိုက်သဖြင့်။ ။အရဟတ္တဖိုလ် ဆိုက်သွားသော အမျိုးသမီးလေး အသိတာဘူဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၆၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉။

လင် ဂ-မျိုး။ ။အသုံးမကျသောလင်ယောကျ်ားဂ-မျိုး၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၂၀၊ ဌ-မ-အုပ်-၁၄၆၊ ၄၇၀၊ [1]ဆင်းရဲသောလင်၊ [2]ရောဂါကပ်ရောက်နေသောလင်၊ [3]ဂင်အို၊ [4]ကောသောက်ကျ။်းလင်၊ [5]ဖျင်းအသောလင်၊ [6]ပေါ့ပေါ့ဆဆနေတတ်သောလင်၊ [7]သူတစ်ပါးနောက်လိုက်လင်၊ [8]ပစ္စည်း,ဥစ္စာမပေးကမ်းသောလင်၊ ဤလင် ဂ-မျိုးကို မိန်းမတို့က အားလေးဂရုမပြုတတ်ကြကြောင်း ဂါထာ။

လင်အိုကိုယူထားသော မိန်းမယေါ်တို့ဒုက္ခ။ ။ပါ-၃၄၄၊ ဌ-သ-အုပ်-၂၉၄၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၉၂၆-၇။

လင်းတဉ်ကတ်တို့ ပျံသန်းနိုင်သော အမြင့်ဆုံးအရုပ်။ ။ဌ-တ-အုပ်-၂၄၀၊ ၄၆၀။ လျှင်မြန်စွာပြိ- ပူမှုနှောင်တ- ဇော်ဇေတတ်လှ။ ။ဂါထာ၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၃၊ ဌ-မ-အုပ်-၁၂၂။

လိမ်လည်လှည့်ဖြား ဒုက္ခမျှား။ ။လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ ကိုယ်တိုင်ဒုက္ခတွေ့ရပုံ ဟောထားသော ဗကဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၇။ ။ ကုဋ္ဌဝါဏိဇာတက၊ ပါ-၂၃၊ ဌ-၄၂၇။ ။မစ္ဆဇာတက၊ ပါ-ဂ၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃ဂ၁။

လိမ်လည်လှည့်ဖြား ကောင်းစားခဏသာ။ ။ကလဏ္ဍုကဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄ဂ၄။ ။ဗိဠာရဝတဇာတက၊ ပါ-၃၀၊ ဌ-၄ဂ၅။ ။ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇာတက၊ ပါ-၃၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄ဂ၇။ ။လိမ်လိမ်ကောက်ကောက် မစားလောက်၊ မစ္ဆဇာတက၊ ပါ-ဂ၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃ဂ၁။

လျှို့ဝှက်အပ်ရာ ပြောကြားပါ ကိုယ်သာဘေးထိတတ်။ ။ပဏ္ဍရနာဂရာဇဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃ဂ၇၊ ၉၊ ဌ-မ-အုပ်-၇ဂ၊ ဂ၃။ ။လျှို့ဝှက်အပ်ရာကို မပြောကြားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပါ-၃ဂ၉၊ ဌ-ဂ၄။ ။ လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို မည်သူအားမျှ မပြောကြားအပ်ကြောင်း မဟာသဓာ ပညာရှိက ဖြေပြပုံဂါထာများ၊ ပါ-ပ-အပ်-၃၄၊ ၉၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၂၂၅၊ ၂၈၃၊ ၄၇ဂ။ ။ပြောသင့်သော အချိန်ကာလကို ညွှန်ပြသော ဂါထာ၊ ပါ-၃၄၉၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၂၃၃။

ဝိနယပိဋက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

လင်္ဂီလက္ခဏာသုံးပါး။ ။ဂါထာ၊ ၅–ပါ–၂၃၉၊ ဋီ–၂၀၁။ ။၂–ဋီ–၁၄၂။

သင်္ခါရ အာပတ္တိ နှ အာပတ္တိ၊ အာပတ္တိ နှ ပရိဂ္ဂဟတိ။
အဂတိဂမနဉ္စ နှ ဂစ္ဆတိ၊ ဒေဒိသော ဝုစ္စတိ လင်္ဂီပဏ္ဍလောတိ။ ။
လင်္ဂီ ပဏ္ဍိညာယ ကာရယေ·စသောဂါထာ၊သင်္ဂဟ–ဋီ–၃၁၁၊ ၃၂၉၊ ၄၆၅။

လိုင်ပြန်ခြင်းနှင့်စပ်၍မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ရဟန်းယောကျ်ားနှင့်ရဟန်းမိန်းမတို့ အဟွက်၊ ၁–ပါ–၄၃၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၃၇၊ ဂ။ ။၅–ဋီ–၁၆ဂ၊ ပါ–၂၂၅။ ။ သင်္ဂဟ–ဋီ–၃၇၉၊ ၃ဂဝ။ ။လိင်္ဂပရိဝတ္တနှ ပဉ္စဝဏ္ဏနှာ၊ ၅–ပါ–၄၇၅၊ ဋီ–၂၃.၊ ၉။ ။(ဒေဝီ–၁–ဋီ–၃၅၉-ဌ်လည်းရှိ၏)။

လူသုံးဦးတို့က ဘုရားရှင်ထံ ဆုမျှားတောင်းခံယူကြပုံ။ ။၅–ပါ–၂၄၅၊ ဂ၊ ဋီ–၁ဂဂ၊၁ဂဃ၊ ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီးက တောင်းသောဆု ဂ-ပါး၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက တောင်းသောဆု ၁-ပါး၊ ဇီဝကသမားတော်က တောင်းသောဆု ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၁၀-ပါးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားး၏။

လေသပုဒ်ဝိဂုဟ။ ။၁–ပါ–၂၅၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁ဂဂ။ ။လေသ ၁၀-မျိုး၊ ပါ–၂၅ဂ၊ ဋီ–၁ဂ၆။

လဲသုံးမျိုး။ ။သစ်ပင်လဲ၊ နွယ်လဲ၊ မြက်လဲ၊ ဤလဲသုံးမျိုးအပ်၏ဟု ခွဲ၍ပြုထားတော်မူပုံ၊ ၄–ပါ–၂၉၅၊ ဋီ–၅၉၊ သင်္ဂဟ–ဋီ–၄၄၉၊ (အချို့အရပ်၌ မှီ.ဟူ၍ လည်းခေါ်ကြ၏။)

လောဟိတုပ္ပါဒကထာ။ ။၃–ပါ–၁၁၃၊ ဋီ–၃ဝ၆၊ ၎င်းလောဟိတုပ္ပါဒကတံ လွန် ဘျုံးသူကို ရှင်ရှုဟန်ပြုမပေးရ-ဟု ပညတ်ထားသော သံဃာဟုန်။

လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခြင်းအလေ။ ။ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးနှင့် ဒီဃာဝု မင်းသားတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကြကြောင်းကို ပါဏိဋ္ဌ အဂ္ဂဟေသုံ·ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃–ပါ–၉–၄၉၃။

ပဋ္ဌာန်ကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(၀)

ဝဂ္ဂလိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဋီ-၁၉၄၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာ-ဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ဣဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ ယဒိဒံ ဝဂ္ဂလိ-ဟူသော တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ-ပါ-၂၇၈၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၅၇။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၁၅၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၁၄၊ တရားမြင်မှ ဘုရားမြင်ကြောင်းဂါထာ၊ ပါ-၁၁၇၊ ဂါထာနှုံပါတ်-၅၄။ ။ဝဂ္ဂလိသုတ်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၉၇၊ ဋီ-၂၈၇၊ တရားမြင်မှ ဘုရားမြင်ကြောင်းပါဠိ၊ ၎င်းမထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန် စံခါနီးဖြစ်ပျက်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝဂ္ဂလိတ္ထေရဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၃၈၀၊ သာသနာ၌ ဝမ်းမြောက်မျှားသူ- နိဗ္ဗာန်ယူနိုင်ကြောင်း ဂါထာ။

ဝဏ်ဿမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၅၊ ဋီ-၂၀၈၊ အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋိဘာနဝန္တာနံ ယဒိဒံ ဝဏ်ဿော-ဟူသော တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့်ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ-ပါ-၃၆၈၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၅၁၈။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၁၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၅၃။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၂၉၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၇၈၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၄၄၉။ ။ဝဏ်ဿသံယုတ္တ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၈၇၊ ဋီ-၂၄၆၊ ကာမရုဂနှင့် မာနကိုပယ်ပုံ။ ။ပါ-၁၈၈၊ ၁၈၉၊ ဋီ-၂၄၈။ ။ပါ-၁၉၃၊ ဋီ-၂၅၅။ ။ဝဏ်ဿသုတ်၊ ပါ-၁၉၇၊ ပါ-၂၆၀၊ ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာမျှား၊ လူဘဝက သေသူ၏ ဦးခေါင်းခွံကို ခေါက်၍ မန္တန်စုပ်သော် လားရောက်ရုဂတိကို သိနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ် တည်း။ ။ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၄၄၉။

ဝဂ္ဂုမုဒါတီရိယဘိက္ခု။ ဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၂၉၉၊ ဝမ်းဝအောင် အချင်းချင်း ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မကို ပြောကြားပေးကြပုံ၊ သံတွေ့ခဲစားရသည်ကမြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၁၂၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၇၃၊ (စဝေတ္ထုပါရာဇိက)။

ဝဂ္ဂုတိ သုန္ဒရိ။ ။အံ-၄-ဋီ-၃၀၀၊ ပါ-၃၄၈။ ။ဂ-ဋီ-၂၃၄၊ ပါ-၉၁။ ။ဝဂ္ဂုတိ အဘိရူပံ၊ သုတ္တ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၅၉၊ ပါ-၃၆၃။ ။ဝဂ္ဂုဝဒေါတိ သုန္ဒရဝဒေါ၊ ဋီ-၂၇၇၊ ပါ-၄၂၆။ ။ဝဂ္ဂုတိ မဓုရာ၊ ဝိမာန-ဋီ-၂၄၄၊ ပါ-၇၈။ ။ဝဂ္ဂုဟိတိ သောဘနေဟိ သဏ္ဌာ်မဌေဟိ၊ ဋီ-၁၅၁၊ ဖါ-၅၂။ ။ဝဂ္ဂုတိ မဓုရသဒ္ဒေါ၊ ဇာတက-ဋီ-ဒု-အုပ်-၃၉၆၊ ပါ-ပ-အုပ်-၇၉။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၄၊ ဋီ-ဆ-အုပ်-၂၆။ ။ဝဂ္ဂုတိ ဆေကော သုန္ဒရော၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၁၄၀၊ ဋီ-၂၀၈။

ဝစီကမ္မဋ္ဌ ဝါရာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၁၇။ ။ မဟာနိ–ပါ–၁၈၉၊ ၃၇၆၊ ဋ–၂၇၂၊ ၃၄၅။ ။(ဝစီဒုစ္စရိတသုတ်၊ ဝစီသုစရိတသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၇၊ ဋ–၃၄၉။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဋ–၇၁။ ။အဘိ–၁–ဋ–၁၂၇။ ။ဝစီကံလေးပါးနှင့် စပ်၍ ဒုစရိုက်ငါးနှစ်၊ သုစရိုက်ခန်းတို့ဋ္ဌလည်း ကြည့်ရှုနိုင်၏)။ ။ဝစီသမာစာရဋ္ဌ ပရိသုဒ္ဓ–အပ-ရိသုဒ္ဓခဲ့ပြီပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၁၅။ ။ဝစီကမ္မဋ္ဌိရ-ကထာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၂၇။

ဝစီကံအပြစ်များ။ ။အကုသိုလ် ဝစီကံကြောင့် ရအပ်သောအပြစ်များ၊(ပဋ္ဌ-နိကာယ–နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်း အခန်းဌ လည်းကောင်း၊ ပေတ–နှုတ်မစောင့်စည်းခြင်း အပြစ်နှိုးဌ လည်းကောင်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝဋ္ဌ ၂-မျိုး။ ။(ပကတိဝဋ္ဌ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဌ)၊ ခုဒ္ဒက–ဋ–၁၄၊ ဆယ်ပါးသီလတွင် ရှေ့ ၅-ပါးသည် ပကတိဝဋ္ဌ၊ နောက် ၅-ပါးသည် ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဌ–ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိနယဋ္ဌကား သိက္ခာပုဒ်များနှင့်စပ်၍ ;လောကဝဋ္ဌ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဌ သိက္ခာပုဒ် ၂-မျိုး ခဲ့ပြထားသည်လည်းရှိ၏။ ။ဝဋ္ဌသုတ်၊ အံ–၂–ပါ–၄၉၊ ဋ–၁၊ ပစ္ဆုပ္ပန် သံသရာ အပြစ်နှစ်ဖြာကို ပြဆိုခန်း၊ ၎င်းကို ကြေ;ာ်လန့်၍ မကောင်းမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရန်ဟောထား၏။

ဝဇိရူပမနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၄၊ ဋ....၆၂၊ ဒေရဟတ္ထမဂ္ဂသမဏိ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်နှင့်တူ၏ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝဇိ-ရူပမသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၂၁၊ ဋ–၉၁။

၁။ အရဟတ္တူပမစိတ္တ....အနာဟောင်းနှင့်တူသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ ဝိဇ္ဇူပမစိတ္တ....လျှပ်စစ်ပြက် အရောင်နှင့်တူသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ ဝဇိရူပမစိတ္တ....မိုးကြိုးနှင့်တူသော စိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်။

ဝဇ္ဇီပုတ္တကမထေရ်။ ။ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၇၇၊ မင်းစည်းစိမ်ကို ပယ်စွန့်ပြီး ရဟန်းပြုခဲ့ပါ;လျက် ပွဲလမ်းသဘင်သံ ကြားသောအခါတွင် ငိုသောရဟန်း၊ ရွက်ခွဲဝိုင်းနက်က သံဝေဂရစေ၍ ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို ကြားနာရသော အခါတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွားရ၏။ ။ဝဇ္ဇီပုတ္တသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၃၊ ဋ–၂၆၉။ ။ဝဇ္ဇီပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၃၃၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၇၈။

ဝဋ္ဌသုတ်။ ။ဝဋ္ဌပေါတကစရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၄၁၄၊ ဋီ–၂၂၅။ ။ဝဋ္ဌက ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၂၈၊ ပရိတ်ကြီးတွင်ပါသော ဝဋ္ဌသုတ်ဖြစ်၏။

ဝဋ္ဌကဇာတ်။ ။ဝဋ္ဌကထာကို ဟောတော်မူရာ၌ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကို အဦးထား၍ ဟောတော်မူကြောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၅၆။ ။အဝိဇ္ဇာသုတ်၊ တဏှာသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၄၆၊ ၃၄၈၊ ဋီ–၃၁၇။ ။အဘိ–၂– ဋီ–၁၂၆၊ ပါ–၁၄၂။ ။ဒီဃ–၁–ဋီ–၁၁၅၊ ပါ–၄၁၊ ၂–ဋီ–၉၇၊ ပါ–၅၇၊ ဤ၌ ဒီဋ္ဌိတစ်ပါးထည့်၍ သုံးပါးဟောထား၏။ ။ဝဋ္ဌမူလံအဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဝဋ္ဌ-မူလံ ဗုဒ္ဓပြွါဒေါ–ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၁၀။ ။ ဝဋ္ဌံနာမ သံသာရော၊ ဝိဝဋ္ဌံ နိဗ္ဗာနံ၊ နေတ္တိ–ပါ–၉၄၊ ဋီ–၁၉၈။ ။ဝဋ္ဌ၊ ဝဋ္ဌပါဒ၊ ဝိဝဋ္ဌ၊ ဝိဝဋ္ဌပါဒ၊ လေးချက် အရကောက်ပြပုံ၊ အံ–၁–ဋီ–၄၀၊ ပါ–၄။ ။ဝဋ္ဌဒုက္ခကို ထင်ပေါ်စေရန် ဟောထားသော ဂါထာမျှား၊ သေရီ–ပါ–၄၃၁၊ ဋီ–၂၉၀၊ သမိ.ဖြစ်သူက မိဘတို့အား ပြန်၍ဟောပြပုံ။

ဝဋ္ဌသုံးပါးကို အရကောက်ပြပုံ။ ။(ကမ္မဝဋ္ဌ၊ ကိလေသဝဋ္ဌ၊ ဝိပါကဝဋ္ဌ)၊ အဘိ–၂–ဋီ–၁၈၄။ ။ဝိ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၈၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၁၆။ ။ဝဋ္ဌသုံးပါးသည် ကံကြောင့်သာ ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော သဗ္ဗမိဒံကမ္မဝေါတိကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၃၉၅၊ ဋီ–၂၅၅။

၁။ သခ်ါရနှင့်ဘဝသည်...ကမ္မဝဋ္ဌမည်၏။

၂။ အဝိဇ္ဇာ-တဏှာ-ဥပါဒါနိန်တို့သည်....ကိလေသဝဋ္ဌမည်၏။

၃။ ဝိညာဏ်-နာမ်ရူပ်- သဠာယတန- ဖဿ-ဝေဒနာတို့သည်....ဝိပါကဝဋ္ဌ မည်၏။

ဝဋ္ဌဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်နည်းမျှား။ ။ဝဋ္ဌဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်ရာကို ကြံစည်ပြီး နောက် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရုဏသိမင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၃၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၉၄။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ ။ ဝဋ္ဌဒုက္ခမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းကို ရည်မှန်း၍သာ လာဘ်လာဘကို သုံးဆောင်သင့်ပုံ ဟောထားသော နာဂသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၁၊ ဋီ–၂၁၂။ ။ဝဋ္ဌကုသိုလ်၊ ဝိဝဋ္ဌကုသိုလ် ၂-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ဋီ–၁၈။ ။ဝဋ္ဌဒုက္ခမှ လွတ်ကြောင်းမေး၍ ဖြေထားပုံ၊ ပုဏ္ဏကမာဏဝ ပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၃၅၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၀၄။ ။စူဠနိ–ပါ–၄၆၊ ဋီ–

 ။(ဝိဝဋ္ဌကထာခန်းဌ၌လည်းရှိ၏)။

ဝဋ္ဌမှာ အမြဲ၊ ရေမှာအပ။ ။ဝဋ္ဌကျေးခံကြရသောပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ အပါယ်လေးပါးမှအပ ဖြစ်ပြီး (၀၊) ကင်းလွတ် ပြီးသော်လည်း ဝဋ္ဌကျေးကိုမူ ခံကြရသေးကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ဝဋ္ဌမှာအမြဲ-ရေမှာအပဟု ပြောစမှတ်ပြုကြ၏ ဟူလို။ ။ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၉၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၇၊ ၄၉။ ။သုဘဒ္ဒထေရ်၊ ပါ-၁၁၁၊ ဌ-၇၃။ ။ရှေးအတိတ်က ရဟန္တာအမျှင်မြတ်ကို ရှင်စုံခဲ့ကြသောကြောင့် မေတ္တိယဘိက္ခုနီက ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ကျင့်စဉ်ခဲ့ရသော ဒဗ္ဗမထေရ်၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၂၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၇၊ အာသျင်ယိ၀ဝိမထေရ်၊ ပါ-၁၄၉၊ ဌ-၂၄၉။ ။တံကျင်လျှို့ခံရသော ဥတ္တရသာမဏေ၊ ပါ-၁၇၃၊ ဌ-၂၉၁။ ။ရဟန္တာထေရီ တစ်ပါးကို ပြည့်တန်ဆာမဟု ဝဲရေးခဲ့ ဖူးသောကြောင့် ပြည့်တန်ဆာမ ဖြစ်ကြရသော ထေရီလောင်းများ။ အစုကာသီထေရီ၊ ထေရီ-ပါ-၂၉၂။ ....။အမ္ဗပါလိထေရီ၊ ပါ-၂၉၅။ ။ဗုတ်သတ္တဝါ၏ တွင်းဝကို ၇-ရက် ပိတ်ထားကြသော နွားကျောင်းသား ၇-ယောက်တို့မှာ ၁၄-ဘဝတိုင်တိုင် ၇-ရက်စီ အစာငတ်ထား၍ အပါတ် အလှောင်ခံကြရပုံ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇။ ။တယောဇနဝတ္ထု ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈။ ။ အဘိ-၁-ဌ- ၃၁၂၊၃၁၃။ ။အသျင်စူဋဋ္ဌပန္ထကမထေရ်၊ ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၂။ ။ပင်လယ်ကသစ်သားဖြင့် တံကျင်လျှို့ခံရသော မဏ္ဍဗျ-ရသေ့၊ ဌ-စ-အုပ်-၂၉။ ။စရိယာ-ဌ-၂၃၂။ ။ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် ခံစားရသောဝဋ္ဌ ၁၂-ပါး၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်အား ခိုးသားငါးရာတို့ နှိပ်စက်ကြပုံ၊ ဗာဟိယဒါရုစီရိယာထေရ်တို့ နွားဝေ့၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြရပုံ၊ အရှင်စူဋဋ္ဌပန္ထကထေရ် ဖျင်း အပုံ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မ ကုန်းကွပုံ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယမထေရ် လူ,ရှင်,ရဟန်းတို့ မရိုမသေအပြုခံရပုံ၊ ဝဋ္ဌဌ္ဌာဏ်းဆဲ ခံရပုံ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၆၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၈၈။ ။ဤသို့ စသည်ဖြင့် များစွာရှိလေသည်။

ဝဋ္ဌာဘိရတ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။မဟာ-သံ-ဌ-၂၇၁။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၃၃၂။ ။အဘိ-၄-ဌ-၄၇၊ [1]အနာထပိဏ်ဒသဌေးကြီး၊ [2]ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး၊ [3]စူဠဒုရထနတ်သား၊ [4]မဟာရထနတ်သား၊ [5]အနေကဝဏ္ဏနတ်သား၊ [6]နာဂဒတ္တနတ်သား၊ [7]သိမ်ကြားမင်း၊ ဝဋ္ဌဌ္ဌေါ်မှော်မှေ့သော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ နတ်ပြည် ၆-ထပ်ဌ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်ကြပြီးလျှင် အကနိဋ္ဌပြဟ္မာဘုံအရောက်တွင် ထိုဘုံ၌ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များတည်း။

ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁။ ။ ခုဒ္ဒက-ဌ-၉၇၊ ပါ-၃။ ။အံ-၃-ဌ-၂၃၈၊ ပါ-၂၈၂။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၈၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၆။ ။ဝိမာန-ဌ-၁၄၊ ပါ-၈။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၃၈၊

ပါ–၁။ ။ခု–ဌ–၁၄၂၊ ပါ–၁၅၈။ ။သဂါတာ–သံ–ဌ–၁၃။ ။ဝဏ္ဏ သဒ္ဒေါ ပန ဆဝိ ထုတိ ကုလဝဂ္ဂ ကာရဏာ သဏ္ဌာန် ပမာဏ ရူပါယတနာဒီသု ဒီဿတိ။ ။ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဂုဏော ထုတိယံ ကာရဏေ ပမာဏော ဇာတိယံ သဏ္ဌာနေ ဆဝိဝဏ္ဏော အာဂတော။

ဝတသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဝတတ္ကတိ ဝိမှယတ္ထေ နိပါတော၊ သုတ္တ ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၊ ပါ–၂၈၄။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၃ဖ၊ ပါ–၂၃ဇ။ ။ ဝတာတိ ပတ္ထနတ္ထေ နိပါတော၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၄၊ ပါ–၅။ ။ဝတာတိ ပရိဝိတက္ကေ–ဟု ဖွင့်ပြယောဟုံ၊ ဝိ–ဘ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅ခ၊ ပါ–၃၁၈။ ။ ဝတာတိ ဩကပ္ပဝစနံ၊ အဘိ–၅–ဌ–၁၁၄၊ ပါ–၁။

ဝနထပုဒ်အဖွင့်။ ။ဝနယတီတိ ဝနံ၊ ဝနုတေ ဣတိ ဝါ ဝနံ၊ (တော)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂။ ။ဝနထ ပုဒ်အဖွင့်၊ (တဏှာဟော)၊ မဟာနိ–ပါ–၆၊ ဌ–၃၃။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ဝနထဇာ ပုဒ်အဖွင့်၊ (တဏှာကြောင့်ဖြစ်)၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ပါ–၂၈၁။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၁။ ။ဓနုတ္တိ–ပါ–၆ဇ၊ ဌ–၁၃ဇ။ အဘိ–၁–ဌ–၃ဇ၇။

ဝနပါသီ တိဿသာမဏေ။ ။ရင်းသာမဏေငယ်ထံသို့ဘုရားရှင်ကြွ၍ ချီးမြှောက်တော်မူပုံ၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၅၅။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၃၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ထရံအား နို့ဂဏာဆွမ်းနှင့် ဖျင်ပုဆိုးပိုင်းကိုသူ့ခဲ့သောကြောင့် ဒုတိယဘဝ၌ ချမ်းသာဘုန်းကြီးသော တိဿသာမဏေငယ် ဖြစ်လာပုံ၊ တစ်နေ့တည်းဖြင့် ဆွမ်းခွက်တစ်ထောင် ကမ္မလာအထည် တစ်ထောင်တို့ကို အောင် ရခဲ့ပုံ။

ဝလာဟကူပမနိ ဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၄၈၊ ဇ၊ ဌ–၇၅။ ။ဝလာဟက သုတ်၊ (ပထမ)၊ အံ–၄–ပါ–၄၁၆၊ ၃၂။ ။ဒုတိယ၊ ပါ–၄၁၇၊ (မိုးဥပမာခန်းဌ အကျယ်ရေးပြီ)။ ။ဒုတိယသုတ်ဌကား စာပေကျမ်းဂန်ကိုသင်ကြားခြင်း၊ မသင်ကြားခြင်း၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ မသိခြင်း၊ ဤသို့လေးချက်ကိုလှည့်၍ ဟောထားတော်။

ဝသီဘော် ၅-ပါး။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–ဇ၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၈၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၄ဇ။ ။ဒု–အုပ်–၃၄၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–၅၁။ ။ [1]အာဝဇ္ဇနဝသီ၊ [2]သမာပဇ္ဇနဝသီ၊ [3]အဓိဋ္ဌာနဝသီ၊ [4]ဝုट्ठာနဝသီ၊ [5]ပစ္စဝေက္ခဏဝသီ၊ ပဋ္ဌိသံ၌ အကျယ်ပြထားတော်။ ။ဝသီဘာဝတာ ပညာပုဒ်အဖွင့်၊ ပဋ္ဌိသံ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၊ ပါ–၂။

ဝသုန္ဓရေမြေစောင့်နတ်သား။ ။ဝသုန္ဓရေမြေစောင့်နတ်ကြောင့် မာရ်စစ်သည်တို့ ထွက်ပြေးကြရသည်ဟု ရေးကြပြောကြသော်လည်း ကျမ်းဂန်၌ ကား မပါရှိကြောင်း၊ (၀၊) ကျမ်းဂန်လာစကား မဟုတ်ကြောင်း၊သုတ္တ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၃၄၀။ ။အပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၈၈။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၈၆။ ။ရင်းပုန်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋီ–ဆ–အုပ်–၂၁၅။ ။ဝသုဓာတိ ဝသူတိ ရတနံ ဝုစ္စတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၁၃၉၊ပါ–၃၁၉။

၀ါစာကမ္မာဓိဋ္ဌာန ဒေသနာ။ ။ပေဋကပါ–၂၁၆၊ ၀စီသုစရိုက် လေးပါးသည် ၀ါစာကမ္မာဓိဋ္ဌာနမည်၏၊ ၎င်းဂါထာမူရင်းမှာ သုတ္တ–ပါ–၃၄၄၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၂၃-၌ ရှိ၏၊ သုဘာသိတသုတ်။

ဂါဆိုလပြည့်နေ့။ ။ငါ့တို့ ဂေါတမဘုရားအလောင်းတော်မှာ ဂါဆိုလပြည့်နေ့၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေခဲ့ခြင်း၊ တောထွက်တော်မူခဲ့ခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော အခါ ဓမ္မစက္ကပ၀တ္တနသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ တန်ခိုးတော်ပြတော်မူခြင်း၊ (တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နှင်းပွဲ၌)၊ ဤလေးချက်ကို ပြုတော်မူကြောင်း ဖွင့်ပြတားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋီ–၁၈။

ဂါဆိုသည်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။ဘုရားရှင်၏ ဂါဆိုစဉ်များကို ပြဆုခန်း၊ အံ–၂–ဋီ–၃၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၄။ ။ဝဿုပနာယိကသုတ်၊ အံ– –ပါ–၅၃၊ ဋီ–၈၊ ဂါဆိုခြင်း ၂ မျိုးကိုဟောထား၏။ ။(ဝိနယ၌ ကျယ်ဝန်းစွာရှိ၏)။

ဂါဒအမျိုးမျိုး။ ။ဂါဒအမျိုးမျိုးကို ဟောထားသော ပဌမနာနာတိတ္ထိယသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၅၈၊ ဋီ–၃၀၇၊ သဿတော လောကော၊ အသဿတော လောကော–စသည်။ ။ငြင်းခုံပြုပုံကို ဟောထားသော ဒုတိယ တိတ္ထိယသုတ်၊ ပါ–၁၆၁၊ ဋီ–၃၁၂။ ။အတိယသုတ်၊ ပါ–၁၆၄၊ ဋီ–၃၁၄။ ။(တိတ္ထိခန်း၊ ဒိဋ္ဌိခန်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိခန်း တို့၌လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဂါဒ မေးလာသောပုဏ္ဏား၊ အံ–၂–ပါ–၆၂၊ ဋီ–၂၈။

ဂါကြီးလွန်းသူများ တစ်နေ့တွင် အလိမ်ပေါ်တတ်ကြောင်း။ ။နုမ္ဟနာ ကဠာဟက ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၄၂၂၊ ၄၈၃။ ။တိယရဟန်းပေါ်၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ၈၊ အတိတ်ဝတ္ထုကိုလည်းပြန်ဟောထား၏။ ။ဘီမသေန ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၂၂။

ဝါယမေထေဝ ပုရိသော စသောဂါထာ။ ။နှ နိဗ္ဗိန္ဒေယျ ပဏ္ဍိတော၊ ဇာတ ကာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၅။ ။ပါ–၂၉၊ ဌ–၄၂၆။ ။ ပါ–၂၇၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၇ဝ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၆ဝ၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၃။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၃၁၅။ ။အံ–၁–ဌ–၁ဝ၂။ **ဝါယောဂသိဒ္ဓကထာ။** ။ရင်း ဝါယောဂသိုဏ်းကို ရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊

ဝါသနာဘာဂီ ဆက်တိုင်းမှီ။ ။ရှေးဘဝ်ဖြစ်ခဲ့ဘူး, နေခဲ့ဘူးသော အလေ့အကျင့်ကို စွန့်နိုင်ရန် ခက်ခဲလှကြောင်း၊ သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၇၉၊ ၂၃၁။ ။ ဝိမာန–ဌ–၃၁ဝ။

ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဒိကထာ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၈၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၇၊ ၃၅။

ဝိစိကိစ္ဆာပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂ဝ၈၊ ဌ–၃၈၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၂၅၊ ၃၂၉၊ ဌ–၃၇၉။ ။ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ကြောင်းများ၊ ပါ–၂ဝ၇၊ ဌ–၃၁၂။ ။ ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ ၁၆-မျိုး၊ (၀၊) ယုံမှားခြင်း ၁၆-မျိုး၊ စူဠနိ–ဌ–၉၄။

ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏကို ပယ်နိုင်ရန်အကြောင်း ၆-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉ဝ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၉၃၊ ဌ–၂ဝ၄။ ။အံ–၁–ဌ–၃၉၊ အကြောင်းများ။ ။ဣတိ–ဌ–၃၄၂၊ ပါ–၂၇၄။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၇၂၊ ပါ–၂၃ဂ။ ။အဘိ–၂–ဌ–၂၆၂၊ပါ–၂ဝ၆။ ။ဝိစိကိစ္ဆာကို လွန်မြောက်မှုသာ သြဃလေးပါးမှ လွန်မြောက်နိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၉၄၊ ဌ–၂၆။ ။ဝိစိကိစ္ဆာအတွက် ခရီးသွားရာတွင် လမ်းမှား, လမ်းမှန် မခွဲခြားနိုင်သော ဥပမာဖြင့် ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉ဂ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃ဂ။

ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ **ရှစ်ပါး။** ။တေဝိဇ္ဇနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၃၉၊ (ပုဒ်ဒီ၊အာ)၊ [1]ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်၊ [2]ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၊ [3]အာသဝက္ခယဉာဏ်။ ။[4]ဝိပဿနာဉာဏ်၊ [5]စေတောပရိယဉာဏ်၊ [6]မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်၊ [7]ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်၊ [8]ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏ်၊ ဤ ၅-ပါးထည့် ပေါင်း ၈-ပါး။ ။ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၁၈ဂ။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နပုဒ်အဖွင့်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၁–ဌ–၂၉၆၊၇။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၃၆၊ ဌ–၁ဝ၃။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏကထာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၉၃၊ ဌ–၂၃၉။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏ အရကောက်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၂ဝ၁။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၁၊ ဌ–၂၃။ ။

တိကဏ္ဏသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၆၃၊ ဋ-၁၄၄၊ ဂါထာမျှားပါ။ ။ဇောဏ-သောဏိသုတ်၊ပါ-၁၆၆၊ ဋ-၁၄၉။ ။သုတ္တ-ဋ-ပ-အုပ်-၂၀၃၊ ပါ-၃၀၃။ ။စူဠဋီ-ဋ-၃၄။ ။ဝိဇ္ဇာပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပဋ္ဌိသံ-ဋ-ပ-အုပ်-၁၂၆၊ ပါ-၃၄။ ။ဝိဇ္ဇာပုဒ်အဖွင့်၊ပါ-၄၁၆၊ဋ-ဒု-အုပ်-၃၁၉။ ။နေတ္တိ-ပါ-၆၄၊ ဋ-၁၃၂။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ ဝိ-၁-ဋ-ပ-အုပ်-၈၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၉၆။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ အံ-၁၁-ပါ-၅၂၉၊ ဋ-၃၄၄။ ။မောရနိဝါပသုတ်၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၉၁၊ ဋ-၂၃၈။ ။၃-ပါ-၈၁၊ ဋ-၅၆။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၂၁၊ ဋ-၂၃။

ဝိဇ္ဇာသုတ်။ ။အံ-၁၀-ပါ-၄၄၀၊ဋ-၃၃၄၊ ဝိဇ္ဇာကြောင့် သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ်၊ သမ္မာဝိမုတ္တိဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၇၆၊ သစ္စာလေးပါးသိမ္မကို ဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၃၂၊ ဋ-၃၀၅၊ ခန္ဓ-ခန္ဓသမုဒယ၊ ခန္ဓနိရောဓ၊ ခန္ဓနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဤလေးချက်သိသူကို ဝိဇ္ဇာခေါ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဣတိ-ပါ-၂၁၈၊ ဋ-၁၄၇၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဒုဂ္ဂတိဘဝရောက်ရ၍ ဝိဇ္ဇာကြောင့် သုဂတိဘဝမှ လွန်မြောက်ရကြောင်း ဟောထား၏ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဝိဇ္ဇာ၏ အဆက်ဆက် အကြောင်းရင်းကို ဟောထားပုံ၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၄၇၊ ဋ-၃၁၇။ ။ပါ-၃၅၀။

ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိကထာ။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၉၁၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၂။ ။ဝိ-၁-ဋ-ဒု-အုပ်-၄၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၂။

ဝိညာဏကဿနကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၈၂၊ စိတ် ၈၉-ပါး ဖြစ်ပေါ်လာပုံ ရေတွက်ပြခန်း၊ ဝိညာဏခေါတ် ၃-ပါး၏ လက္ခဏ, ရသ စသည်မျှားကိုလည်း ပြထား၏။ ။ဝိညာဏကဿနပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ-၁-ပါ-၁၈၊ ဋ-၁၈၅။ ။ ၂-ပါ-၁၀၊ ဋ- ၀၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊ ပါ-၄၉၊ ဋ-၄၀။ ။ဝိညာဏပဒန်ဒွေသ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ၂-ပါ-၁၄၂၊ ဋ-၁၄၃။ ။ဝိညာဏခေါတုနိဒ္ဒေသ၊ ၂-ပါ-၈၃၊ဋ-၆၈။ ။ဝိညာဏ ဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပ၊-၆၆၊ ဋ-ပ-အုပ်-၂၂၇။ ။ဝိညာဏ် (စိတ်)တို့ ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ ၁၄-မျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၈၇။ ။ဝိညာဏ် ၃-ပါး၏ အကြောင်းကို ပြဆိုခန်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၂၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၀၇။ ။ ဝိညာဏ် ၆-ပါးတို့ အသီးအသီးဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးစီကို ပြဆိုခန်း၊ အဘိ-၁-ဋ-၃၂၁၊ ၃၂၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၂၀။ ။နိဒါန-သံ-

ပါ–၂၄၅၊ ဋ–၁၆။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၄၈၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၂။ ။ရင်း ဝိညာဏ် ၆-ပါးကြောင့် ဖြစ်သောဘေး၊ နိဗ္ဗာန–သံ–ဋ–၂၆။ ။ပဋ္ဌ-ဝိညာဏ်၏ အကြိုက်တရားများကို အသီးအသီး ဥပမာများဖြင့် ပြဆိုခန်း၊ အဘိ–၁–ဋ–၃၁၁၊ပါ–၁၅၂၊၈။ ။ဝိညာဏလက္ခဏပဋ္ဌ၊မိလိန္ဒ–ပါ–၆၃။ ။ ပဋ္ဌဝိညာဏ်ကို ဒုက်ခုဒ်ဃသည်တို့ဖြင့် ဝေဖန်၍ ပြဆိုခန်း၊ ၂–ပါ–၃၃၁၊ ဋ–၃၈၅။ ။ဝိညာဏ်မြေ၏ဟု ယူမှားသော သာတိရဟန်း၏ အယူမှားကို ဖြေရှင်းဟောထားသော မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၂၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၀၅။

ဝိညာဏဋ္ဌာယတန ကထာ။ ။ရင်းကိုရအောင် အားထုတ်နည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၂၅။

ဝိညာဏ်ချုပ်လျှင် နာမ်,ရူပ်တို့ ချုပ်ကြကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၃၃၊ ဋ–၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၊ ဋ–၆၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၂၁၃၊ ဋ–၃၂၅။ ။ သုတ္တ–ပါ–၄၃၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၀၁။ ။ဝိညာဏ်ချုပ်လျှင် ဘဝသည်း ချုပ်ကြောင်း၊ စူဠနိ–ပါ–၇၈၊ ဋ–၂၃။ ။ဝိညာဏ်ချုပ်ခြင်းအကြောင်း ကို ပြောကြားသောဂါထာ၊ပါ–၁၆၁၊ ဋ–၄၆။

ဝိညာဏဌိတိ ၇-ပါး။ ။သတ္တဝိညာဏဌိတိသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၂၇၊ ဋ–၁၆၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၃၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ ရှင်းပြထား၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၆၇–ဋ–၅၃။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၅၈၊ ဋ–၉၉။ ။ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ၇-ပါး၊ အာရုံအားဖြင့် လေးပါး။ ။၃–ပါ–၂၀၉၊၂၄၁၊ ဋ–၂၂၃။ ။ အဘိ–၁–ဋ–၁၅၈။

(၁) နာနတ္တကာယနာနတ္တသညီ....လူ,အခ္ခါသေးနှတ်, ငရဲပါတိဏများ၊

(၂) နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ....အပါယ်လေးဘုံနှင့် ပဌမစျာန်ဘုံ ပြဟ္မာများ။

(၃) ဧကတ္တကာယ နာနတ္တသညီ... အာဘဿရာပြဟ္မာများ။

(၄) ဧကတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ...သုဘကိဏ္ဏာပြဟ္မာများ။

(၅) ပဋ္ဌမ ဝိညာဏဌိတိ...အာကာသာနဉ္စာယတနပြဟ္မာများ။

(၆) ဆဋ္ဌ ဝိညာဏဌိတိ... ဝိညာနဉ္စာယတနပြဟ္မာများ။

(၇) သတ္တမဝိညာဏဌိတိ ....အာကိဉ္စညာယတနပြဟ္မာများ။

တစ်နည်း၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ၎င်းပါး၊ နေတ္တိ–ပါ–၉၇၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ ရူပူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ ဝေဒနူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ သညူပဂ် ဝိညာဏဋ္ဌိတိ၊ သင်္ခါရူပဂါ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃၊ နှင်းပြသားဏ်။

ဝိဋ္ဌ။ ဘ ဝတ္ထု။ ။မေမ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၄·မ ၂၂၈·အထိ၊ ကောသလမင်းကြီး သားတော်။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၄၈။

ဝိတက် ၆-ပါး။ ။ကာမ ဝိတက်၊ ²ဗျာပါဒ ဝိတက်၊ ²ဝိဟိံသ ဝိတက်၊ ဝိတက်ဆုံးသုံးပါး။ ။နေက္ခမ္မ ဝိတက်၊ ²အဗျာပါဒ ဝိတက်၊ ²အဝိဟိံသ ဝိပ က်၊ ဝိတက်ကောင်းသုံးပါး၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၅။ ။ အံ–၃–ပါ–၂၄ ၊ဋ္ဌ–၁၃၀။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၈၊ ဋ္ဌ–၁၉၈။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၃၆၆၊ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၈၈။ ။အနုဂေ္ဂဟရဏသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၅၁၊ ဋ္ဌ–၂၅၈၊ ကုသိုလ် ဝိတက် ဝင်လျှင် ပညာမျက်စိပွင့်လင်း၍ အကုသိုလ် ဝိတက်ဝင်လျှင် ပညာမျက်စိ ကန်းကြောင်း ဟောထားဏ်။ ။ပဋ္ဌာန်–ပါ–၄၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ဝိဟာဂ်ကောင်းသုံးပါး။ ။ပါ–၃၈၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၂၊ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး။ ။အဘိ–၂–ပါ–၈၈၊ဋ္ဌ–၆၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၀၁၊ဋ္ဌ–၃၆၈။ ။ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၀၊ဋ္ဌ–၁၆၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၃၊ ဒွေဓာဝိတက္ကသုတ်။

ဝိတက်ဆိုး ၃-ပါး

၁။ ကာမဝိတက်... ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည် ခြင်း။

၂။ ဗျာပါဒဝိတက်....သူတစ်ပါးတို့သေကြေပျက်စီးကြောင်းကိုကြံစည်ခြင်း။

၃။ ဝိဟိံသဝိတက်....သူတစ်ပါးတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ရန်ကြံစည်ခြင်း။

ဝိတက်ကောင်း ၃-ပါး

၁။ နေက္ခမ္မဝိတက်....ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ရန် ကြံစည်ခြင်း။

၂။ အဗျာပါဒဝိတက်....သတ္တဝါများအတွက် ချမ်းသာရေး ကျန်းမာရေး များကို ကြံစည်ခြင်း။

၃။ အဝိဟိံသဝိတက်....ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေသူတို့အား ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကင်းလွတ်စေရန် ကြံစည်ခြင်း။

ဝိတက်အမျိုးမျိုး။ ။၉-ပါး၊ ဗုဒ္ဓနိ-ပါ-၁၂၅၊၁၆၀၊၂၁၀။ ။မဟာနိ-ပါ-၄၀၂၊ဌ-၄၁၄၊ဥတ်ဝိတက္ကစသည်။ ။ပါဠိ၀ေ၊ဌ-၃၆၈။ ။အံ-၃-ပါ-၂၅၅၊ဌ-၂၂၇။ဝိတက္ကနိဒ္ဒေသ၊ အတ်-၂-ပါ-၃၇၀၊ဌ-၄၇၂။။ဥဒါန-ပါ-၁၂၁၊ဌ-၂၁၅။

ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန်။ ။ဝိတက် ၆-ပါးနှင့် ၎င်း၏အပြစ်အကျိုးတို့ ဟောထားသော ဒေ၀ေ၀ိတက္ကသုတ်၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၆၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၀၃။ ။နွားကောင်းပုံဥပမာ မှတ်သားစရာ၊ ပါ-၁၆၃၊ဌ-၃၀၆။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ပိတ်ပင်ပယ်ရှားရန် ဝိတက်ကောင်းစသော လမ်းကောင်းကို ညွှန်ပြထားပုံ၊ ပါ-၁၆၆၊ ဌ-၃၀၀၊၃၉၀။ ။ဝိတက်ဆိုးကို ပယ်နည်းများ၊ တွင်း တစ်စုံတစ်ခုအမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်နေခြင်းဖြင့်လည်း ဝိတက်ဆိုးများ ပျောက်ပျက်တတ်ကြောင်း၊ ပါ-၁၆၉၊ဌ-၃-အုပ်-၃၉၄၊၅။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးကို ကြံစည်နေလျှင်ပင် စိတ်အကျင့် မစင်ကြယ်သေးကြောင်း၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၃၃၉၊ ဌ-၃-အုပ်-၂၁၅။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး လက်ခံထားလျှင် ကုသိတဟိန်ဗီရိယပုဂ္ဂိုလ်မည်၍ လက်မခံသူသာ အာရဒ္ဓ ဝီရိယ ပဟိတတ္တပုဂ္ဂိုလ် မည်ကြောင်း ဟောထားသော စရိယသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၁၉၊ဌ-၂၅၈၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။စရိယသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၇၂၊ ဌ-၃၃၂၊ ဝိတက်ဆိုး သုံးပါးကို လက်ခံမထားရန် ဟောထား၏။ အခ္ခိုပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကာမဝိတက်ကို ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ပယ်ရပုံ။ ။ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲ၍ မရှိလျှင် ချမ်းသာကြောင်း ဟောထားသော ဒုက္ခသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၇၄၊ ဌ-၁၃၈။ ။ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၆၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၁၊ ပယ်နည်း။ ။ဝိတက် ဆိုး, ကောင်း ၆-ပါးမှာ အကြောင်းရှိသော ကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော သနိဒါနသုတ်၊ နိဒါန်-သံ-ပါ-၃၆၅၊ဌ-၁၂၅။ ။ကာမဝိတက်ကို နှိမ်နင်းရန် ဟောထားသော ဂါထာများ၊ နိက္ခန္တသုတ်၊ သဂါထ-သံ-ပါ-၁၈၇၊ ဌ-၂၄၆။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၇၇၊ ဌ-၂၇၈။ ။ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး ဖြစ်သည်ကို နတ်ကသေတိပေးပုံ၊ သဂါထ-သံ-ပါ-၂၀၄၊ ဌ-၂၇၁။ ။ခေတုသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၈၉၊ ပယ်နိုင်ရန်။ ။ဝိပါက်ဆိုးကို လျှို့ဝှက်ရန် ဟောထားသော ဒုစ္စီလရသုတ်၊ ပါ-၇၊ ဌ-၃၅၊ လိပ်နှုပမာ ဝိတက်ကို လျှို့ဝှက်ပါ ဟူလို။ ။ကုမ္မောပမသုတ်၊ သဠာ-သံ-ပါ-၃၁၅၊ ဌ-၇၃။ ။သညာသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၃၈၉။ ။ဝိတက် ၉-မျိုးကို ပယ်နိုင်ရန် အာနာပါနဿတိကို အားထုတ်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းထားပုံ၊ ဣတိ-ပါ-၂၅၀၊ ဌ-၂၅၅။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၈၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉။

ဝိတက္ကသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၆၆၊ သစ္စာလေးပါးကို သိရန်သာ ကြံစည်ပါ ဟု တိုက်တွန်းထား၏။ ။ဣတိ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၁၁၁၊ ၁၃၇၊ ဘုရားရှင်၌ အမြဲဖြစ်သော ခေမဝိတက်, ပဝိဝေကဝိတက် ၂-မျိုးကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၂၃၆၊ သူတစ်ပါးတို့က မိမိအပေါ်၌ အထင်အမြင် **မသေးပေါ်**စေရန်၊ လာဘ်လာဘရရန် ကြံစည်တတ်ကြပုံနှင့် ဂေဟသ္ထတပေမဖြင့် လူစသည်တို့အတွက် သဟဿောကိ·သဟနန္ဒီဖြစ်ပြီးလျှင် ကြောင့်ကြမှုရှိတတ်ကြပုံ၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက်သုံးပါးကို ဟောထား၏။

ဝိတက်စရိုက်။ ။ဝိတက်စရိုက်ရှိသူအားလျော်သော ကျောင်း, သက်နှီး, ဆွမ်းခံရွာ, ဒကာ, ဒကာမ စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၀၆။ ။ဝိတက်စရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော စူဠဗျူဟ သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–၃၁၆။ ။သုတ္တ–ပါ–၄၁၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။

ဝိတက္ကဝိစာရပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၃၈။ ။ပေဋကေ–ပါ–၂၆၂။ ။ဝိ–၁–ပါ–၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၁၈၊ ဌ–၁၅၇၊ ၁၈၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၀၊ ဌ–၁၁၀။ ။(စျာန်ခဏ်းတိုင်းဌ်ရှိ၏)။ ။ဝိတက္ကဝိစာရလက္ခဏပဉ္ဍ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၆၄။ ။ဝိတက်က အာရုံသို့ တင်ပေးမှုသာ ပညာက ဆင်ခြင်တတ်ကြောင်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၉၊ ပါ–၁၇၇။

ဝိနယောနှာမ ဗုဒ္ဓသာသနသ အာယု။ ။ဝိနယေ ဌိတေ သာသနံ ဌိတံ နှာမ ဟောတိ၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၁၂။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၇၆။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၁၃။

ဝိနယမည်ပုံဂါထာ။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၇။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅။ ။ အဘိ–၁–ဌ–၁၉။

ဝိနယ ၂-မျိုး။ ။(ဝိသံဝရဝိနယ၊ ပဟာနဝိနယ)၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၃၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၂၊ တဖန် ၅-မျိုးစီ ပြားပုံပြဆိုထား၏၊ သံဝရ ဝိနယ-ဌ် သီလသံဝရ၊ သတိသံဝရ၊ ဉာဏသံဝရ၊ ခန္တီသံဝရ၊ ဝီရိယသံဝရ-ဟု ၅-မျိုးပြားပြန်၏၊ ပဟာနဝိနယ-ဌ် တဒင်္ဂပဟာန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန၊ ပဋိပဿဒ္ဓိပဟာန၊ နိဿရဏပဟာန-ဟု ၅-မျိုးပြားပြန်၏။ ။ အဘိ–၁–ဌ–၃၈၅၊ ပါ–၂၀၈။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၂၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇။ ။ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၃၃၊ ပါ–၃။ ။စူဠနိ–ဌ–၇၁၊ ပါ–၁၈၆။ ။တစ်နည်း–

၂-မျိုး၊ အာဂါရိုက ဝိနယ၊ အနာဂါရိုက ဝိနယ၊ ခုဒ္ဒက-ဌ-၁၁၃၊ ပါ-၄။ ။ တစ်နည်း ၄-မျိုး၊ ၁သံဝရဝိနယ၊ ၂ပဟာနဝိနယ၊ ၃သမထဝိနယ၊ ၄ပညတ္တိ ဝိနယ၊ ဝိ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၀၊ ပါ-၂၄။ ။ဝိနယ, အဝိနယ ခွဲကြောက်ပြပုံ၊ ပဏ္ဏ-၃-ပါ-၃၅၊ ဌ-၃၁။

ဝိနယဓရ သောဘန သုတ်များ။ ။(ပ-ဒု-တ-စ)လေးသုတ်၊ အံ-၇-ပါ-၅၀၄၊ ၆၊ ဌ-၁၀၉၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။ဝိနည်းနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ၊ ဥပါလိဝဂ္ဂ၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၁၁၊ ဌ-၃၀၇။ ။ ဝိနယပေယျာလ၊ အံ-၂-ပါ-၉၇၊ ဌ-၆၅၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်ရကျိုးများကို ဟောထား၏။

ဝိနိစ္ဆယ ၂-မျိုး၊ ၄-မျိုး။ ။ဝိတက္ကာဝိနိစ္ဆယ၊ ၂ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယ ၂-မျိုး။ ။ဉာဏဝိနိစ္ဆယ၊ ၂တက္ကာဝိနိစ္ဆယ၊ ၃ဒိဋ္ဌိဝိနိစ္ဆယ၊ ၄ဝိဇဉ်ကင်္ခာဝိနိစ္ဆယ ၄-မျိုး၊ ပဋ္ဌာန်-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၂။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၀၅၊ ဌ-၃၁၀။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၄၀၄၊ ဌ-၄၂၄။ ။အံ-၉-ဌ-၂၇၃၊ ပါ-၂၀၁။

ဝိမုတ္တိသုခ ။ ။ပဏ္ဏ-၂-ပါ-၂၀၉၊ ဌ-၁၈၀။ ။ဝိပဿနာကထာ၊ ပဋ္ဌာန်-ပါ-၄၀၉ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၄၊ သခ်ၢိရတရားတို့၏ လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် သုံးသပ်ရကျိုး ဟောထား၏။ ။ပါ-၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉။ ။ဝိပဿနာ မည်ပုံ၊ ပေဋကော-ပါ-၂၅၀။ ။ဝိပဿနာဉာဏကထာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၇၂၊ ဌ-၁၉၆။ ။(ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၀-ပါးဖြစ်ပုံကို ဉာဏ်ခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝိပဿနာရှုဆင်ခြင်ပုံများ။ ။၄-မျိုး၊ ၁၁-မျိုး၊ ပဋ္ဌာန်-ပါ-၅၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၇။ ။ဟော ၄၀-ဟူ၏ ခေါ်ကြသော မဟာစတ္တာရီသာ ကာရာနုပဿနာကို ကောခဏ်းဌ် ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။ ။မဟာဝိပဿနာ ၁၈-ပါး၊ ပဋ္ဌာန်-ပါ-၂၁၊ ဌ-ပ-အုပ်-၉၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၆၄၊ ၃၃၅။

ဝိပဿနာ ၂-မျိုး။ ။အရကောက်ပြပုံ၊ (၁ဟရုဏဝိပဿနာ၊ ၂ဗလဝ ဝိပဿနာ)၊ နိဒါန-သ်-ပါ-၂၆၈၊ ဌ-၅၀။ ။၃-မျိုး၊ ၁သခ်ၢိရပဋ္ဌိဋ္ဌာနကဝိပဿနာ၊ ၂ဖလသမာပတ္တိဝိပဿနာ၊ ၃နိရောဓသမာပတ္တိဝိပဿနာ၊ ပဋ္ဌာန်-ပါ-၉၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၄၇။

ဝိပဿနုပက္ကိလေသ ၁၀-ပါး။ ။နိဒါန-သ်-ဌ-၁၈၆၊ ဂါထာများ။ ။ မူရင်းမှာ-ပဋ္ဌာန်-ပါ-၂၆၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၀၊ ၎င်းဝိပဿနုပက္ကိလေသ ၁၀-ပါးမှ လွန်မြောက်စေနေ့ ဟောထားသော စမ္ဘုဒ္ဓစ္ဆပါရနိ ဒ္ဒသ။ ။ ပါ-၂၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၂၆၉။ ။စူဠနိ-ဌ-၉၇။

ဝိပဿနာကို ညစ်နွမ်းစေတတ်သော တဲရား ၁၀-ပါး

၁။ သြဘာသ စိတ်ဓာတ်၏ ကြည်လင်မှုကြောင့် ကိုယ်မှထွက်သော အရောင်အဝါ။

၂။ ပီတိ....ဝိပဿနာနှင့်ပဉ္စင်္ဂသောပီတိ။

၃။ ပဿဒ္ဓိ....ပဿဒ္ဓိစေတသိက် ၂-ပါး။

၄။ အဓိမောက္ခ....ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ သက်ဝင်ယုံကြည်သောသဒ္ဓါ။

၅။ ပဂ္ဂဟ....အားပေးတတ်သော ဝီရိယ။

၆။ သုခ....တင်ကိုယ်လုံး အေးမြစေသော သုခဝေဒနာ။

၇။ ဉာဏ....ထက်မြက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်။

၈။ ဥပဋ္ဌာန....စွဲမြဲဇာတည်သောသတိ။

၉။ ဥပေက္ခာ....အသင့်အားဖြင့် ရှုစားတတ်သော တည်ကြည်ရှုတွေးတာ။

၁၀။ နိကန္တိ....ဝိပဿနာဉာဏ်၌ နှစ်သက်နေမှု တဏှာ။

ဝိပဿနာဖြင့် ကိလေသာကိုပယ်သော ဝတ္ထု။ ။အံ-၃-ဋ-၃၃။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဋ-ပ-အုပ်-၁၈၂။ ।ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပယ်သောတရားတို့ကို အသီးအသီးပြဆိုခန်း၊ အကျဉ်း၊ ခန္ဓ-သံ-ဋ-၂၃၃။

ဝိပဿနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဝိပဿနာရှုရာ၌ ပစ္စုပ္ပန် အခိုက်ဏန်၌သာ ရှုရကြောင်းဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၂၈၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၃၉၊ ၂၄၀။ ။ဘဒ္ဒေက ရတ္တသုတ်၊ ပဏ်-၃-ပါ-၂၂၆၊ ဋ-၁၇၀၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ်လေးသုံးတ်၌၏။ ။ဝိပဿနာ၏ သုခသာ ပစ္စုနိဿ၊ ဒုက္ခသာ အာသန္နာ၊ ပဏ်-၁-ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၇၊ ပါ-၃၀၂။ ။ဝိပဿနာဉာဏ်မှာ သာသနာတော်တွင်းဌိသာရိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်-၃-ပါ-၂၃၊ ဋ-၁၆။ ။ဝိပဿနာသံကြားရာ၌ ထိတ်သန့်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပထိတ်လန့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြခန်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ် သုညတအခြင်းအရာ ထင်မြဲ လာရာတွင် ထိတ်လန့်၍ ပြေးသောပုဏ္ဏား၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၄၇၊ ဋ-၂၅၄။ ။ဝိပဿနာပညာရကြောင်း ၈-ပါးကို ဟောထားသော ပညာသုတ်၊ အံ-၈-ပါ-၂၊ ဋ-၁၉၅။ ။ပုဆုဇဉ်တို့ ဝိပဿနာဉာဏ်ဘင်ပြင်ကြောင်း ၉ ပါး၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၂၂၄၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၄၅။ ။ဥပ္ပန္နာ သမ္ပတ္တိ ဝိပဿနာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရာ အနုတ္တရယသံဝတ္ထုတို့။ အဘိ-၂-ဋ-၂၇၈၊ ဝတ္ထုမျှားနှင့်တကွ ပြထားရာ မှတ်သားဖွယ်

ကောင်းလှ၏။ ။ဝိပဿနာအခြေခံ၍ ဗျာန်ဝင်စားသူ၏ စိတ်ကိုပင် မာရ်နတ်ကြီး မမြင်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၁၄၊ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊၆၉။ ။သော်ကရုက်တို့ စ၍ ဖြစ်သည်မှ ကြေကျသည်အထိ ကြည့်၍ ဝိပဿနာရှုဆင်ခြင်ရန် နည်းပေးထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၆၀။

ဝိပတ္တိတရား လေးပါး။ ။အုံ–၃–ဌ–၁၁၂။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၂၁၊ ပါ–၃၅၁၊ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၊ (ကာလဝိပတ္တိ၊ ဂတိဝိပတ္တိ၊ ဥပဓိဝိပတ္တိ၊ပယောဂဝိပတ္တိ)၊(ဤလေးပါးတွင် တစ်ပါးပါးနှင့် ကြုံတွေ့နေက ကုသိုလ်တရားတို့ အကျိုးပေးခွင့် မသာကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။)

၁။ ဆိုးဝါးယုတ်မာသောသူတို့ အုပ်စိုးသော ကာလသည်....ကာလဝိပတ္တိ မည်၏။

၂။ အပါယ်လေးပါးဌ ဖြစ်ရခြင်းသည်....ဂတိဝိပတ္တိမည်၏။

၃။ ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ ချို့ယွင်းခြင်းသည်....ဥပဓိဝိပတ္တိမည်၏။

၄။ အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် သတိဝီရိယ မရှိခြင်းသည်....ပယောဂဝိပတ္တိမည်၏။

ဝိပတ္တိသမ္ပဒါသုတ်။ ။ဝိပတ္တိ ၃-ပါး၊ သမ္ပဒါ ၃-ပါးစီကို ပြဆိုခန်း၊ အုံ–၃–ပါ–၂၇၁၊ ဌ–၂၃၄။ ။အပဏ္ဏကသုတ်၊ ပါ–၂၇၃။ ။ကမ္မန္တသုတ်၊ပါ–၂၇၄၊ သီလဝိပတ္တိ၊ စိတ္တဝိပတ္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ။ ။သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ။

ဝိပလ္လာသ ၁၂-မျိုး။ ။ဝိပလ္လာသသုတ်၊ အုံ–၄–ပါ–၃၆၁၊ ဌ–၃၀၇၊ဂါထာမျှားပါ၏၊ [1]အနိစ္စဌ်နိစ္စ၊ [2]ဒုက္ခဌ်သုခ၊ [3]အနတ္တဌ်အတ္တ၊ [4]အသုဘဌ်သုဘ၊ ဤလေးမျိုးတွင် တစ်မျိုးတစ်မျိုးဌ် (က) သညာဖောက်ပြန်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ (ခ) စိတ်ဖောက်ပြန်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ (ဂ) အမြင်ဖောက်ပြန်သောကြောင့်လည်းကောင်း ယူမှားကြပုံ၊ ပေါင်း ၁၂-ပါး။ ။ဝိပလ္လာသကထာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၇၊ ပါ–ဌ် ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၂၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၁၊၉၅၊ ဌ–၁၄၂၊၁၉၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၉၀၊ ဌ–၄ဂ၃။ ။ဝိပလ္လာသဝတ္ထု လေးပါး၊ ပေဋ္ဌက–ပါ–၁ဂ၂၊၂၄ဂ၊၂၇၀၊ (ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ)။

ဝိပဿီဗုဒ္ဓဝံသ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၇၇၊ ,၀-လ ကျင့်တော်မူရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ပကတိကိုယ်ရောင်တော်မှာ အမြဲတန်း (၇) ယူဇနာ ထွန်းလင်းတော်မူကြောင်း၊ ပါ–၃၆၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁။ ။ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၊၁၁၂၊၁၂၀၊ ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၉။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၆၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၊ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၄၃၊ ဝိပဿီဘုရားရှင်၏ ပလ္လင်တော်မှာလည်း ၁၄-တောင်မြင့်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၅၀။ ဝိပဿီဗုဒ္ဓယ အဂ္ဂသာဝကာ ယုဂဝဏ္ဏနှာ၊ ပါ–၃၄၊ဋ္ဌ–၆၂။ ။သုဒ္ဓါဝါသ ပြဟ္မာတို့လျှောက်ထားခဏ်း၊ ၂–ပါ–၄၂၊ ဋ္ဌ–၇၀။ ။ဝိပဿီစသော ဘုရားရှင် ၆-ဆူတို့၏ ဗုဒ္ဓဝံသကို အကျယ်ပြဆိုကော်း၊ ၂–ပါ–၂၊ဋ္ဌ–၆။ ။ အံ–၁–ဋ္ဌ–၁၀၉။ ။ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၁၁၃၊ ဤဋ္ဌ ၃-နှစ်နှင့် ၃-ရက်ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိပဿီသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၉၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကို အကျယ်ဟောထား၏၊ ဝိပဿီမည်ပုံလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိပဿီ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တွင် (၇)နှစ်မှ တကြိမ်တကြိမ် တရားဟော တော်မူကြောင်း၊ နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၁၆၉။ ။ ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၃၀။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၃။ ။၆-နှစ်မှ တကြိမ်စာကြိမ် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင် သြဝါဒပါတိမောက် ပြတော်မူကြောင်း၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၄၁။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၃၊ ဤဋ္ဌ ၃-နှစ်မှ တကြိမ် တကြိမ်ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

ဝိပါကဝေမတ္တတာ ဉာဏကထာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၁၊ ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။ပေဋကော–ပါ–၁၉၂။ ။အဘိ–၂–၂–ပါ–၃၅၁၊ ဋ္ဌ–၄၂၁။

ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါး။ ။ဂေါတမဘုရားရှင်၌ ကျရောက်ခံစားရသော၀ဋ်ဒုက္ခ ၁၂-မျိုးကို ဝိပါက်တော် ၁၂-ပါးဟူ၍ ခေါ်နေကြ၏၊ ပဋ္ဌကမ္မ ပိလောတိက ဗုဒ္ဓအပဒါန်၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၈-မှ ၁၄၁-အထိ။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၃၉။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၆-၌ ဂါထာများဖြစ်၏။

အပဒါန်ပါဠိ၌ လာသောအစဉ်

၁။ သုန္ဒရိပရိဗိုဇ်မကို–ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင် သတ်သည်ဟု အစွပ်စွဲခံရခြင်း။

၂။ စိဉ္စမာဏမိန်းမက–သူ့အားမေထုန်မှီဝဲလေဟန် စွပ်စွဲသည်ကိုခံရခြင်း။

၃။ သုန္ဒရိပရိဗိုဇ်မကို–ဘုရားရှင်၏ တပည့်များက သတ်ကြသည်ဟု အစွပ်စွဲခံရခြင်း။

၄။ ဒေဝဒတ်ရဟန်းက–ကျောက်မောင်းဆင် ဖြုတ်ချရာ၌ ခြေမတော်ကို ကျောက်ဇွန်ကျောက်ချပ်ငယ်ဖြင့် ထိခိုက်သည်ကို ခံရခြင်း။

၅။ ရင်းရဟန်းက–လေးသမားကို စေလွှတ်၍ သတ်အုံ့ပြုသည်ကို ခံရခြင်း။

၆။ နာဠာဂီရိဆင်ဖြင့် အတိုက်ခံရခြင်း။

၇။ ခြေမတော်ကို ဓားဖြင့် အခွဲခံရခြင်း။

၈။ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း။

၉။ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌ သုံးလပတ်လုံး မုယောဆန်ကြမ်းကို ဘုဉ်းပေးတော်မူရခြင်း။

၁၀။ ကျောက်ကုန်းနာသောဝေဒနာကို ခံစားရခြင်း။

၁၁။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး၌ ဓသွေးဝမ်းသွန်သောဝေဒနာကို ခံစားခြင်း။

၁၂။ ဖ.နှစ်လုံးလုံး ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ဒုက္ခရုစရိယာကို ကျင့်ခြင်း။

ဝိပါ.အမှန်၊ ဇောအပြန်။ ။ဝိထိစိတ်တို့ဖြစ်ရာ၌ ဝိပါ.ဇဝိတ်မှာ မည်သည့် အာဝဇ္ဇနဉ်တွေ့တွေ့ အမှန်အတိုင်းသာ ဖြစ်လေ့သဘာဝရှိကြောင်း၊ ဇောစိတ်တို့ကား ပြောင်းလဲဖြစ်ဓာတ်ကြောင်း ,ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဂါထာ–သုံ–ဌ–၁၃၉။ ။အဘိ–၂–ဌ–၁၀၊ ပါ–၂။

ဝိမုတ္တိ ၂-မျိုး။ ။(စေတောဝိမုတ္တိ၊ ပညာဝိမုတ္တိ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၅။ ။ပါ–၄၁၊ ဌ–၁၆၉။ ။ပေဋ္ဌက–ပါ–၁၇၅၊ ၂၅၄။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၉၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၁၊ ၎င်း ၂-ပါးအရကောက်ပြပုံ။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၆၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၊ ဌ–၅၂။ ။ပါ–၇၃၊ ဌ–၁၄၈၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။

ဝိမုတ္တိ ၂-မျိုး အရကောက်။ ။ဥဒါန–ဌ–၂၁၁၊ ပါ–၁၁၉။ ။ဣတိ–ဌ–၂၄၁၊ ပါ–၂၄၆။ ။ပဋိယ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၄၊ ပါ–၃၅၈။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၉၊ ပါ–၄၂။ ။ငါ့မုတ္တိ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကို အရကောက်ပြပုံ၊ အံ–၁၀–ဌ–၂၈၉၊ ပါ–၂၆၉။ ။အံ–၅–ဌ–၅၊ ပါ–၁၁။ ။ဣတိ–ဌ–၃၁၃၊ ပါ–၂၆၇။ ။မဟာနိ–ဌ–၂၉၀၊ ပါ–၁၆၉။

ဝိမုတ္တိဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၀၊ ဌ–၂၆၀။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၁၆။ ။ဝိမုတ္တိသယတနသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၇၊ ဌ–၈။ ။ကိလေသာမှ လွတ်ကြောင်း ၅-ပါး၊ ပဋိသံ–ပါ–၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၆၃။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၀၊ ၂၃၄၊ ဌ–၂၁၅။

ဓိမုတ္တိ ၅-မျိုး။ ။(ဒေါကၠမ္ဘနဝိမုတ္တိ၊ ၂တာဒဂ်ဝိမုတ္တိ၊ ၃သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊ ၄ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ ၅နိဿရဏဝိမုတ္တိ)၊ ၊ဏ်–၃=ပါ–၁၆၀၊ ဋ–၁၂၀။ ။ မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ ဋ–၂၄၂။ ။ဥဒါန–ဋ–၂၉၊ပါ–၇၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၁၉၊ပါ–၇။ ။ဝိမုတ္တိ ၉-မျိုး၊ ၁၀-မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း၊ ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၅၄၆။

ဝိမောက္ခကထာ။ ။ဝိမောက္ခမည်ပုံ၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၅၊ ဋ–၁၇၆။ ။ ဝိမောက္ခ ၂-မျိုး၊ သာမညဝိမောက္ခ၊ အသာမညဝိမောက္ခ၊ ၃–ဋ–၁၁၃၊ပါ–၁၅၂။ ။ဝိမောက္ခသုံးပါး၊ ၁အနိမိတ္တဝိမောက္ခ၊ ၂အပ္ပဏိဟိတ-ဝိမောက္ခ၊ ၃သုညတဝိမောက္ခ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၆၊ ဋ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။ ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၅၄၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၃၃၊ဋ–၃၂၉။ ။အတိ–၁–ပါ–၆၅၊ဋ–၂၃၅။ ။ဝိမောက္ခ ကထာ၊ ပဋိ ၁–ပါ–၂ ၀-မှ ၂၂၆-အထိ၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၄၃ မှ ၁၆၉-အထိ။ ။ ဝိ-မောက္ခမုခသုံးပါးဖြင့် ပညာကွန်း- ဗေမာဓိကွန်း-သီလကွန်း ခွဲပြပုံ။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၇၅ ဋ–၁၅၄။

ဝိမောက္ခ ၈ မျိုး။ ။(ဝိမောက္ခ ၃-မျိုးမှာ အထက်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။ဝိမောက္ခ သုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၁၂၆၊ ဋ–၂၄၅။ ။အဋ္ဌဝိမောက္ခ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၀၊ ဋ–၁၀၃။ ။ပါ–၉၄၊ ဋ–၁၅၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၂၈။

ဝိရတိသုံး ၂။ ။(၁သမ္မတ္တဝိရတိ၊ ၂သမာဒါနဝိရတိ၊ ၃သမုစ္ဆေဒဝိရတိ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅۷၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ အကျယ်။ ။နိဒါန–သံ–ဋ–၁၃၀။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၄၊ဋ–၁၁၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၃၉၊ဋ–၂၂၃။ ။ သုတ္တ–ပါ–၃၁၉၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၂၂၂၊ ပါ–၁၃၉။ ။အတိ–၁–ဋ–၁၄၆။ ။ သမ္ဘာဝါစာ၊ သမ္ဘာဝမဇ္ဈတ္တ၊ သမ္ဘာအာဇီဝ သုံးပါးကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၁–ပါ–၇၁၊ ဋ–၂၆၁။ ။ပါ–၇၆၊ ဋ–၂၆၄။

၁။ သမ္ဘတ္တဝိရတိ.... ဆောက်တည်မထားသော်လည်း မိမိရှေ့မှာက်ဌ် ရောက်လာသော အားရုံမျှားကို မိမိ၏ ဇာတိ-ဝယ-ဗာဟုသစ္စ စသည်ကို အောက်မေ့ကာ မလွန်ကျူးဘဲ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

၂။ သမာဒါနဝိရတိ....ဆောက်တည်ထားသောကြောင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

၃။ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ... မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်ထားခြင်းကြောင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း။

ဝိရာဂ ၂-မျိုး။ ။(ခယဝိရာဂ၊ **အစ္စန္တ**ဝိရာဂ)၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၃၁၈၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။ဝိရာဂကထာ၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၂၄၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၂၊ ၂၁၂၊ (ဝိရာဂေါ မဂ္ဂေါ၊ ဝိမုတ္တိ ဖလံ)။ ။ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၈၂။

ဝိဝဋ္ဋ ဝဋ္ဋကုသိုလ် ၂-မျိုး။ ။ရင်း ၂-မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၉၃။ ။နိဒါန-သံ-ဌ-၁၈။ ။ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်ပြုရာ၌ (နိဗ္ဗာန်) ဆုတောင်းနည်း၊ အံ-၁-ဌ-၄၃။ ။ဝိဝဋ္ဋကထာဒီဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၄၂၊ ဌ-၁၁၆။

ဝိဝါဒမူလသုတ်။ ။(ပ-ဒု)၊ငြင်းခုံခြင်းအကြောင်း ၁၀-ပါး၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၁၇၊ အစမ္မံ ဓမ္မောတိ ဒီပေန္တိ-စသည်။ ။ဝိဝါဒသုတ်၊ ပါ-၃၁၆။ ။ ၆-ပါး၊ အံ-၆-ပါ-၂၉၄၊ ဌ-၁၀၇၊ ငြင်းခုကြခြင်းအကြောင်း ၆-ပါး။ ။ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၀၄၊ ဌ-၂၁၇။ ။ဝိ-၄-ပါ-၂၁၂၊ ဌ-၄၀။ ။၅-ပါ-၁၆၅၊ ဌ-၁၅၂။ ။အာတိ-၂-ပါ-၃၉၄၊ ဌ-၄၈၈။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၃၊ ဒသုန်း။ ။(ငြင်းခုံခြင်း အကြောင်းများ အခဏ်းဌ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝိဝေက ၃-မျိုး။ ။([1]ကာယဝိဝေက၊ [2]စိတ္တဝိဝေက၊ [3]ဥပဓိဝိဝေက)၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၄၊ ၁၀၇၊ အရကောက်ပြပုံ။ ။မေ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၅။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၁၉၊ ဌ-၂၀၉။ ဣတိ-ဌ-၁၄၁၊ ပါ-၂၁၇၊ ။ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၆။ ။တိဝိဓ ပဝိဝေက ဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ္ဏ-၁-ပါ-၁၉၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၄၉။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၁၅၂၊ ပါ-၅၇။ ။၃-ပါ-၁၈၃၊ ၂၄၈၉၊ ဌ-၁၈၄၊ ၂၄၇။ ။ဝိ-၁-ပါ-၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၃။

၁။ ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် ကာယဝိဝေကမည်၏။

၂။ အကုသလဓမ္မတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းသည် စိတ္တဝိဝေကမည်၏။

၃။ ဖလသမာပတ်ဝင်စား၍ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေခြင်းသည် ဥပဓိဝိဝေကမည်၏။

ဝိဝေက် ၃-မျိုး၊ ၅-မျိုး။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၅၈၊ ဌ-၁၇၇။ ။အံ-၂-ဌ-၉။ ။([1]ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေက်၊ [2]တဒင်္ဂဝိဝေက၊ [3]သမုစ္ဆေဒဝိဝေက၊ [4]ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိဝိဝေက၊ [5]နိဿရဏဝိဝေက)။ ။အံ-၈-ဌ-၂၂၆၊ ပါ-၆၂။ ။ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၅၅၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၉။ ။ဝိဝေကကထာ၊ ပါ-၃၉၅၊ ဌ-

ခုဝဖ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဝဖ၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၀၊ ဝ၀၀၊ ၂ဖ၄၊ ၂ဖ၅၊ ဋ္ဌ–ဂ၂–မှ ဂဂ–အထိ၊ ၂ဂ၉၊ အကြယ်ဟောထား၏။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂ခုဂ၊ ဋ္ဌ–ခုဂ၁။ ။ဝိဝေက ၂–မျိုး၊ စန္ဒ။ဗမသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။

ဝိဝေကနှင့်စပ်၍ ။မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဝိဝေကကထာနှင့်စပ်၍ ဟောထားသော ဂုဟာဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂ခုဝ။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၇၊ဋ္ဌ–၇ဂ။ ။စိတ္တဝိဝေကဖြစ်ရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ အံ–၁၀–ဋ္ဌ–ခုခု၂။ ။ဝိဝေကနိဿိတပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–ဂဂ။ ။ဝိဝေကသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၉၊ ဋ္ဌ–၂ဖ၂၊ အကုသလဝိတက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို နတ်ကလာ၍ သတိပေးပုံ။ ။ဝိဝေကဇသုတ်-စသည်၊ (သာရိပုတ္တသံယုတ္တ)၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၉၂၊ ဋ္ဌ–ခုခ၁။ ။ဝိဝေက နိဿိတ သုံးမျိုး၊ (တဒင်၊ သမုစ္ဆေဒ၊ နိဿရဏ)၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၅၊ဋ္ဌ–၇ခ။

ဝိသတ္တိကာဝပုဒ်အဖွင့်။ ။ဌာဏပုဒ်ကို အမျိုးမျိုး ဝိဂ္ဂဟပြုပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–ဖ၉၂၊ ပါ–၂၁၅။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၁၅၊ ဋ္ဌ–ခုဖ၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၇ဖ။

ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–ခုခ၀၊ အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဒါယိကာနံ ယဒိဒံ ဝိသာခါ မိဂါရမာတာ-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁ခုဖ။ ။ပဏ်၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဖ၆။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂ဂ၁-မှ ၂ဖ၅-အထိ၊ လင်အိမ်လိုက်ခါနီးဖြစ်သော သမီးဝိသာခါအား ဖခင် သောဋ္ဌေးကြီးက လိုက်နာရန် အချက်ကြီး ၁၀-ချက်၊ ၂၅၁၊ ၂၅၄။ ။ဝိသာခါသုတ်၊ ဥဒါန်–ပါ–ဖ၇၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၀၊ သူတပါးအလိုသို့လိုက်က ဆင်းရဲကြောင်းဂါထာ။ ။ပါ–၁ဖ၀၊ဋ္ဌ–ခုဂဂ၊သောကငြိမ်းစေနည်း၊ ချစ်ခင်မှုကြောင့် ဒုက္ခရောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဂ၁၊ ပေမတော ဇာယတေ သောကော-စသောဂါထာ။ ။ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးက ဘုရားရှင်ထံမှ တောင်းသောဆု ဂ-ပါး၊ သုရှစိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂ဂဂ၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–ခ၁၅။ ။ဝိ–ခ–ပါ–၄၀၄၊၄၀ဖ၊ ဋ္ဌ–၄၁၀။ ။အတ္တုပ္ပတ္တိအကျဉ်း၊ ဒီဃ–ခ–ပါ–ဖဖ၊ဋ္ဌ–၄ခ။ ။သားသမီး-၂၀၊ မြေး ၄၀၀-ရှိကြောင်းဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၂ဂ၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။ (။ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးမှာ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တွင် သုနိမ္မိတ နတ်မင်းကြီး၏ နတ်မိဖုရားကြီး ဖြစ်လျက် ရှိသေးကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ) ဝိမာန–ပါ–ဖ၁၊ဖ၂၊ ဋ္ဌ–၁ဂ၂။

ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၂၇၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၁၉။ ။စူဠနိ—ဌ—၉၅—မှ ၁၀၁-အထိ။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၅၂၊ ဌ—၂၄၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၂၂၂-မှ ၃၃၉-အထိ။ ။သတ္တဝိသုဒ္ဓိပဋ္ဌာနဗာဟုပဏ္ဏာ—၁—ပါ—၂၀၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး ရထားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရွေပြည်သို့ သွားရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးနှင့် ကထာ ၁၀-မျိုး ညှိနှိုင်းသွင်းပြပုံ၊ ပါ—၂၀၃၊ ဌ—၆၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၂။

၁။ သီလဝိသုဒ္ဓိ...သီလ၏ စင်ကြယ်ခြင်း။

၂။ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ..စိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း။ (၀ါ) အပူနာသမာဓိဖြစ်ခြင်း။

၃။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ...အတ္တဟူစဲ့လမ်းသော မိစ္ဆာအယူမှ စင်ကြယ်ခြင်း။

၄။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိ ယုံမှားခြင်း ၁၆-ပါးမှ စင်ကြယ်ခြင်း။

၅။ မဂ္ဂါမဂ္ဂညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ ဥဒယဗ္ဗယညာဏ်စခမ်းဌ် မဂ်ဟုတ်၏, မဟုတ်၏ဟု ညာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

၆။ ပဋိပဒါညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ.... မဂ်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကောင်းဌ် ညာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

၇။ ညာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ.... သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကို သိသော ညာဏ်အမြင် စင်ကြယ်ခြင်း။

ဝိဟာရတိပုဒ်အဖွင့်။ ။သဂါထာ—သံ—ဌ—၁၁။ ။အံ—၁—ဌ—၁၁။ ။သုတ္တ—ပါ—၂၉၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၃။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၄၊ ဌ—၁၂၂။ ။ဝိ—၁—ပါ—၁၊ ဌ—ပ—အုပ်—၈၁။ ။ဥဒါန—ပါ—၇၇၊ ဌ—၂၄။ ။ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၂၇၊ ပါ—၁၉၈။ ။အဘိ—၂—ပါ—၂၀၁၊ ဌ—၂၅၀။

ဝိဟာရ ၃-မျိုး။ ။(ဒိဗ္ဗဝိဟာရ၊ ပြဟ္မဝိဟာရ၊ အရိယဝိဟာရ)၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၈၄၊ ဌ—၁၈၈။ ။ပေဋကေ—ပါ—၂၆၀။ ။နေတ္တိ—ဌ—၂၀၃၊ ၂၀၅၊ ပါ—၁၀၀၊ အာနဉ္ဇဝိဟာရထည့်ရှိ လေးပါးပြဆိုထား၏။

၁။ သမာပတ် ၈-ပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်.. ဒိဗ္ဗဝိဟာရမည်၏။

၂။ ပြဟ္မဝိဟာရလေးပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်....ပြဟ္မဝိဟာရမည်၏။

၃။ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေထိုင်ခြင်းသည်....အရိယဝိဟာရမည်၏။

ဝိဏ်စိတ်ဖြစ်ပုံအစဉ်ကိုပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၄၃။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၁၇၄။ ။အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၉–မှ ၃၁၄–အထိ၊ ဥပမာမျှားနှင့် တကွ အကျယ်ပြဆိုထားပြီ။ ။စိတ္တာနိယာမဖြစ်ပုံကို အကျယ်ကြဆိုခဏ်း၊ ၁–ဋ္ဌ–၃၁၄၊၃၁၈။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၄၁၊၃၈၈၊၉။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၂၆။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၇၈၊ ၂၆၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၁။ ။ဒု–အုပ်–၈၈၊၁၈၀။

ဝိရိယသမ္ပေါဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၇။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၉၂၊ ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။အံ–၁–ဋ္ဌ–၃၀၇၊ ၃၉၂။ ။ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၈၊ ပါ–၂၄၂။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၆၅၊ ပါ–၂၀၇။ ။ ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၄၉၊ စင်ကြယ်ကြောင်းသုံးပါး။

ဝိရိယအင်္ဂါ ၄-ပါး။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉-၌ လာသောဂါထာ။

ကာမံ ဝေ.စောစ နှာရုစ၊ အဋ္ဌစ အဝသိဿတု။
ဥပသုဿတု နိဿေသံ၊ သရီရေ မံသလောဟိတန္တိ။ ။

၁။ အရေသာ ကြင်းပါစေ။

၂။ အကြောသာ ကြင်းပါစေ။

၃။ အရိုးသာ ကြင်းပါစေ။

၄။ အသားအသွေး ခြောက်ခမ်းပါစေ။

ဝိရိယပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်သူတို့မှာ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံရမည် ဟူလို။

ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၅။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၄၆၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၅။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၈၃၊ ၁၃၅။ ။အံ–၂–ပါ–၅၂၊ ဋ္ဌ–၆။ ။စရိယာ–ပါ–၄၀၀၊၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၁၈၊၁၇၁။ ။မဟာနိ–ပါ–၅၀၊ဋ္ဌ–၁၇၀။ ။ဝိရိယကို ဆောက်တည်ပုံဂါထာ၊ပါ–၅၁၊ဋ္ဌ–၁၈၁။ ။ ပါ–၃၈၀၊ဂါထာ။

ဝိရိယာရမ္ဘကထာ။ ။ဝိရိယ၏အကျိုးမျှားကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဥဒါန–ပါ–၁၁၉–ဋ္ဌ–၂၁၁။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဝိရိယာရမ္ဘေဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဝိရိယ၏ လက္ခဏာ ရသစသည်တို့ ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၄၁။ ။ဝိရိယာရမ္ဘဉာဏ်နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ ။ စူဠနိ–ပါ–၂၉၆၊ဋ္ဌ–၁၃၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။ပါ–၁၆၉၊ ဋ္ဌ–၂၉၀။ ။ပါ–၂၅၅။ ။ဋ္ဌ–၃၆၀။ ။ပါ–၃၂၉။ ။အံ–၁–ပါ–၁၄။ ။

ဝိရိယရှိပြီး တရက်နေသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဗမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၇။ ။ထေရီ–ဌ–၁၀၀။ ။အဝပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅ဂ၊ ဂါထာနံပါတ်–၂၃၉။ ။ဝိရိယအကျိုးပြုဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၆၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၄၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၂ဂ၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၈၀၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၁၃၁။ ။ဝိရိယာရမ္ဘဝတ္ထု–ဂ–ပါး၊ အံ–ဂ–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၂၅၂။ ။ဟိနဝိရိယ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယပဋ္ဌာန်းကို ခွဲပြပုံ၊ အံ–၄–ပါ–၃၁၉၊ ဌ–၂၅ဂ။ ။ပဏ္ဍာဝုဓ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၂။ ။ဝိရိယသာအဝဏ္ဏဝါဒီ နာမနတ္ထိ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၀၃။ ။ဝိရိယာရမ္ဘာဒီဝဂ္ဂ၊ အံ–၁–ပါ–၁၁၊ ဌ–၅၆။ ။ပါ–ဝ–ဌ–၃၇၅။ ။ဝိရိယ ၂-မျိုး၊ (ကာယိကဝိရိယ၊ စေတသိကဝိရိယ)၊ အံ–၁–ဂါ–၄၊ ဌ–၃ဂ။ ။ဝိရိယာဓိဋ္ဌာနဒေသနာတော်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပေဋကပါ–၂၁၃၊ အာရဗ္ဘထ နိက္ကမထ၊ ယုဇ္ဇထ ဗုဒ္ဓသာသနေ စသောဂါထာ။ ။ဝိရိယဝတော ဟိ တိတိက္ခာ သောဘတိ။ စရိယာ–ဌ–၂၇၁၊ ဝိရိယပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်ခဏ်း၊ ဌ–၂ဂ၉။ ။ဝိရိယ-ပါရမီကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၃၁၀။ ။(ဝိရိယ၏ အကျိုးကိုပြသော ဝတ္ထုများ ဇာတကဋ္ဌ မျှားစွာရှိ၏)။ဝိရိယလျော့က နိုဗ္ဗာန်မရနိုင်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၃ဖ၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၉၁။ ။ဝိရိယထက်သန်လှသော မုဒိတာ မထေရ်ကြီးဝါးသော–၂–ဂါထာ၊ ပါ–၁၇၃၊ ဌ–၃၄။

ဝိရိယိန္ဒြိယံပုဒ်အဖွင့်။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၃၅၉။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ၁၉၊ ဌ–၁ဖ၃၊ ၁ဂ၉။ ။ဝိရိယပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ မဟာနိ–ပါ–၉၊ ဌ–၄၇။ ။ဝိရိယကို အမည်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောထားသော အတ္ထကာရီသုတ်။ ။အံ–ဖ–ပါ–၂၉ဖ၊ ဌ–၁၀ဂ။ ။ဝိရိယလက္ခဏပဉ္ဇ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၃၅။

ဝီရပုဒ်အဖွင့်။ ။ဘုရားဂုဏ်တော်၊ ဘုရားရှင်အား ချီးကြူးထားသော ပုဒ်အကျယ်၊ စူဠနိ–ပါ–၁၄၁၊ ဌ–၄၀။

ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ။ ။ဌင်းကို အမည်အမျိုးမျိုးပေးထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၉၉၊ ဤ၌ သခ်ၸိရုပေကွာ ဥာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ၊ ကထာ၊ ၃၀၉။ ။ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ၊ မည်ပုံ ဖွင့်ပြခဏ်း၊ အဘိ–၁–ဌ–၂ဖ၉။ ။ ဌင်းကို သောမနဿ ဥပေက္ခာခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁ဂဂ၊ ပါ–၂ဖ၂–သမ္ဘဝ-ဒီဋ္ဌိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဝုဋ္ဌာတိ–စသည်တည်း။ ။ဝုဋ္ဌာန ဗလသမာယောဂ ကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်၃၂၁။

ဝုဒ္ဓိ ၂-မျိုး။ ။(အာမိသဝုဒ္ဓိ, ဓမ္မဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွားခြင်း)၊ အံ-၂-ပါ-၉၂၊ ဌ-ဒ၁။ ။၃-မျိုး၊ အံ-၃-ပါ-၂၉၁၊ ဝုဒ္ဓိသုတ်၊သဒ္ဓါဝုဒ္ဓိ၊ သီလဝုဒ္ဓိ ပညာဝုဒ္ဓိ။ ဝုစ္စ ၄-မျိုး၊ ပညာ၊ ဂုဏ၊ ဇာတိ၊ ယသဝုဒ္ဓ၊ သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-ဒ၆၊ ပါ-၃၂၇။ ။၃-မျိုး၊ ဇာတိဝုစ္ဆ၊ ယသဝုဒ္ဓ၊ ဂုဏဝုဒ္ဓ၊ ဇာတက-ဌ-ပ-အုပ်-၂၃ဒ၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉။ ။ဝုစ္ဆိ ဝိရူဠှိ ဝေပုလ္လ သုံးပုဒ်အဖွင့်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၄၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၇၂။ ။အံ-၄-ဌ-၂၇၅။

ဝုတ္တသဒ္ဓါဟောနိုင်သောအနုက်မျှား။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၉၈။ ။ဥဒါန-ဌ-၄၂ပါ-၇၇။ ။ဣတိ-ဌ-၃၊၄၊ပါ-၁၉၅။ ။ဝုတ္တသဒ္ဓေါ ကေသော ဟာရဏေပိ ရေပိတေပိ ကထိတေပိ ဒီသတိ။ ။ဣတိ-နှင့် ဥဒါန-၌ စုံလင်စွာရှိ၏။

ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်။ ။တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ရှိသော သိကြားမင်းစံရာ ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို လှုပ်ရှားစေနိုင်သော သံဃရတ္နာတသာမဟောယ်ဂတ္တ၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၁၄၈၊ ပါ-၉၀။ ။ရင်းပြာသာဒ်ကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်က လှုပ်ရှားစေပုံ၊ အပ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၇၃။ ။ရင်းပြာသာဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၃။

ဝေဒသဒ္ဓါဟောနိုင်သောအနုက်မျှား။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၈။ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၈၉ ပါ-၃၀၇။ ။ဝေဒေါတိ ဂန္ဓောပိ ဉာဏမ္ပိ သောမနဿမ္ပိ။ ။ဝေဒေါတိ ပညာ ဝုစ္စတိ၊ ပဏ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၅၊ ပါ-၁၇၆။ ။၂-ပါ-၄၈၊ဌ-ဒ၈။ ။ဝေဒပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ (ဗေဒင်ဟော)၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၃။ ။ဝေဒါ ဝုစ္စန္တိ စတ္တာသု မဂ္ဂေသု ဉာဏံ၊ စိတ္တဇနိ-ပါ-ဒ၃။

ဝေဒနာကွန်ရှင်ခြေသ။ ။အတိ-၂-ပါ-၃၊ ဌ-၁၂၊ သုတ္တန္တဘာဇနိယ။ ။ပါ-၁၅၊ ဌ-၃၃၊ အဘိဓမ္မာဘာဇနိယ။ ။ဝေဒနာပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ပါ-၁၄၃၊ ဌ-၁၀၉။ ။ဝေဒနာပုဒ်အဖွင့်၊ ၁-ပါ-၁၇၊ ဌ-၁၅၂။ ။ဝေဒနာတ်ကဝဏ္ဏနာ၊ ၁-ဌ-၈၃၊ ပါ-၁။ ။အတိ-၇-ပါ-၂၉၄၊ ဌ-၄၈၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၉၀၊ လက္ခဏ-ရသ စသည်တို့ ပြဆိုခဏ်း။ ။ဝေဒနာဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-ဒ၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၇။ ။ဝေဒနာနာနတ္တသုတ်၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၃၅၉၊ ဌ-၁၂၂။ ။ဝေဒနာသံယုတ္တ၊ သဠာ-သံ-ပါ-၄၀၇၊ ဌ-၁၅၅။ ။ဝေဒနာသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ဣတိ-ပါ-၂၂၇၊ ဌ-၁၇၅၊ ၁၈၄၊ အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထားပြီ။ ။ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၂-ပါ-၂၂၁၊ ဌ-၃၀၃။ ။ပဏ်-၃-ပါ-၂၇၅၊ ဌ-၂၀၉။ ။ဝေဒနာလက္ခဏပဉ္ဍ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-ဒ၁။

ဝေဒနာနုပဿနာဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၇၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၉၊ ကျယ်ဝန်းစွာပြုတိုးထားပြီ။ ။ဂေလညသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ သဌာ–သံ–ပါ–၄၁၂၊ဌ–၁၁၈၊အကျယ်၊ ဤ၌ အနိစ္စလက္ခဏာတင်ပြပုံ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၆၄။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ ဌ–၄၁။ ။ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၃၁၃။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဌ–၃၆၃။ ။အာတိ–၂–ပါ–၂၀၀၊ ဌ–၂၁၀၊ ဥဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၅၁၊ နိဒ္ဒေသ။ ။(သတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပဿီ–ပုဒ် အဖွင့်တိုင်းဌ၌လည်း ရှိ၏)။ ။ဝေဒနာ ၆-ပါး၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၄၅၊ ဌ–၁၅၊ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ ဝေဒနာ စသည် ၆-ပါး။ ။အာတိ–၂–ဌ–၂၄၅။ ။ဒီဃနခသုတ်–ပဏ်–၂၊ ပါ–၁၆၇၊ ဌ–၁၄၄။ ။သဌာယတနဝိဘင်သုတ်–၃–ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၁၈၆။ (။လက်ဖျောက်တချက်တီးရာကာလ၌ ဝေဒနာတို့ ကုဋေတစ်သိန်းမက ဖြစ်ပျက်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၃၉၅၊ ပါ–၁၁၅။) ။

ဝေဒနာသုံးပါးကိုနှလုံးသွင်းရပုံ။ ။ဂါထာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ ဌ–ပအုပ်–၂၅၁။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၂၊ဌ–၂၇၂။ ။သဌာ–သံ–ပါ–၄၀၉၊ဌ–၁၁၇၊ ဒဋ္ဌမ္ဘသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၁၆။ ။ဣတိ–ပါ–၂၂၇၊ဌ–၁၈၄။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၄၊ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၉။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၅။ ။နေတ္တိ–ဌ–၁၄၀။ ။မဟာနိ–ဌ–၄၂။ ။အာတိ–၂–ဌ–၂၁၁။

ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါးကို ရေတွက်ပုံ။ ။ဝေဒနာအမျိုးမျိုးနှင့် ဝေဒနာ ၁၀၈-ပါးကို ဟောထားသော ဗဟုဝေဒနီယသုတ်၊ ပဏ်–ပါ–၂–၅၉၊ဌ–၈၀၊ ဝေဒယိတသုခ၊ အဝေဒယိတသုခကိုလည်းခွဲပြထားပုံ၊ ဌ–၈၁။ ။အဌသတံသုတ်၊ သဌာ–သံ–ပါ–၄၂၉၊ ဌ–၁၂၂။ ။ဌ–၁၂၀။ ။ဣတိ–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၁၈၃။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၄၅။ ဘိက္ခုသုတ်၊ သဌာ–သံ–ပါ–၄၂၇၊ဌ–၁၂၁၊ ဝေဒနာအမျိုးမျိုးရှိပုံဟောထား၏။

ဝေဒနာပြင်းထန်လွန်းလျှင် သဟာဓိမရနိုင်ကြောင်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၈၊(တတ္ထ ဟတ္ထပါဒေ အာတိစ်ရုံ သမ်ဇ္ဈေတ္ဝာ ပသာရေတ္ဝာ ဇဝ ဝါ ဌိတသာ ခဏေ ခဏေ ဝေဒနာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ စိတ္တံ ဇေဂ္ဂံ နလဘတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ ပရိပတတိ၊ ဝိသေသံ နာဓိဂစ္ဆတိ-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြထား၏။) ။ ဒီဃ–၁–ဌ–၁၂၆၊ပါ–၆၇(ဣရိယာပထပဗ္ဗသမ္ဘဝညာဏအခန်းတိုင်းဌ၌ရှိ၏။)။ ။ ၁–ဌ–၁၈၈၊ အာနာပါနခန်း၊ ဥဒုံ ကာယံ ပဿိဿာယပုဒ်အဖွင့်တိုင်းဌ၌ရှိ၏။ အာတ္ဌ–၂–ဌ–၃၃၁။၃၄၂၊၃၅၂။

ဝေဒနာကိုသည်းခံနိုင်လှသောမဟေရ်များ။ (လေနာရောဂါက နှုလုံးသားကိုခွဲ၍ အူများထွက်လာသော်လည်း ဝေဒနာကို သည်းခံသ်မ်းဆည်းပြီး အရဟတ္တဖိုလ်ရသွားသော မထေရ်တစ်ပါး၊) ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၉၊ ၂၈၀။ ၊ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်လှသော မထေရ်များ၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၇၂။ ။ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်သေးလျှင် ပုထုဇဉ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ (ဆန္ဒသုတ်)။ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၁၈။

ဝေဒနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝေဒနိယကမ္မ ၃-မျိုးကို အရကောက်ပြပုံ၊ (သုခ၊ဒုက္ခ၊အဒုက္ခမသုခ)။ ပဏ်–၃–ပါ–၂၅၁၊ ဌ–၁၈၂။ ။ ဝေဒနာနှင့်စပ်၍လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာ၌ အနုသယ ကိန်းမက်နှင့်စပ်၍ လည်းကောင်း၊ မေးဖြေချက်။ ၁–ပါ–၁၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆။ ။ ဝေဒနာ–၂-ပါးဖြစ်ပုံကိုပြဆိုချေး၊ (ပဋ္ဌဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊မနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော ဝေဒနာ)။ နိဒါန–သံ–ဌ–၂၃၊ ပါ–၃၁၈။ ။အံ–၄–ဌ–၁၆၈၊ ပါ–၅၁၉။ ။ဝေဒနာ ၂-မျိုးခွဲပြပုံ၊(သာမိသဝေဒနာ၊ နိရာမိသဝေဒနာ)။ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၁၁၉၊ အဂါရသုတ်။ ။ဝေဒနာ ဖြစ်ကြောင်း ဂ-ပါးဂါထာ၊ သီဝကသုတ်၊ ပါ–၄၂၈၊ ဌ–၁၂၃။ ။ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ-သမုဒယ၊ ဝေဒနာနိရောဓ၊ ဝေဒနာနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ–လေးချက်ခွဲပြပုံ ဟောသော အညတရတိက္ခုသုတ်၊ ပုဗ္ဗသုတ်၊ ဉာဏသုတ်၊ သမ္မဟုလတိက္ခု-သုတ်၊ ပါ–၄၃၀၊၄၃၁။ ။ဝေဒနာပဋ္ဌာသုတ်၊ ပါ–၄၅၀။ ။ဝေဒနာ၌ သစ္စာလေးပါးညွှန်ပြပုံ၊ ပါ–၄၂၀၊ဌ–၁၂၀။ ။ဝေဒနာ၏အကြောင်းများကို ဟောထားသော ဝိဘာရသုတ်၊(ပ–ဒု) မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၊ဌ–၁၆၄။ ။ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်းများကို ဟောထားသော ဥပ္ပဋ္ဌိက-သုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်းကို ဟောထားသော ကဒ္ဒေါပမ-သုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ၌ဖြစ်သော အနုသယကိုပယ်ရန် ဟောထားသော ပဟာနသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများ ရမည်ဟု ဟောထားသော မာနဒိန္နသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာသုံးပါးကို အနိစ္စ ဟု ဟောထားရသော ရဟောဂတသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာသုံးပါးချုပ်လျှင် နိဗ္ဗာန်မြင်ရကြောင်း ဟောထားသော သမာဓိသုတ်–သံ။ ။ဝေဒနာ၌ နိဒါန–ဝေမတ္တ–ဝိပါက–နိရောဓ–နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ–၄–ချက်ဖြင့် ဇေယျ-ရှိ်ဟောထားသော နိဗ္ဗေဓိကသုတ်၊ အံ–ဓ–ပါ–၂ဓ၀၊ဌ–၁၃၂။

ဝေဒနာသုတ်။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၅၃၊ဌ–၁၂၄၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင် ဂ-ပါ ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောကား။ ။ပါ–၁၂၊ ဌ–၁ဓ၆–ပါ–၁ဓ၅–ဝေဒနာသုံးပါးကို ပိုင်းခြားသိရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထား။

ဝေဒဂူပုဒ်အဖွင့်။ ။စူဠနီ–ပါ–၆၃–၆၄–၈၇၊ (ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ပုဒ်)။မဟာနီ–ပါ–၇၁၊၁၅၈၊ဌ–၁၉၁–၂၇၁။ ။ဇာတကာ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၊ပါ–ပ–အုပ်–၃၈၊ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၄၊သဘ်ယသုတ်။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ဟောထား၏။ ဝေဒဂူပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ မရှေးအပ်ကြောင်း ရှင်းပြသော ဝေဒဂူပဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၅၅။

ဝေနေယျပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး။ ။(ဗုဒ္ဓဝေနေယျ, သာဝကဝေနေယျ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၇။ ဒီဃ–၃–ဌ–၂၃၈–၊ ပါ–၂၂၇။

ဝေမတ္တ ၅-မျိုး။ ။ဘုရားရှင်တို့ ဘစ်ဆူနှင့်တစ်ဆူ မတူ ထူးခြားသောအချက် ၅-ချက်၊ အာယုဝေမတ္တ၊ ပမာဏဝေမတ္တ၊ ကုလဝေမတ္တ၊ ပဓာနဝေမတ္တ၊ ရဿီဝေမတ္တ။ ။ဣတိ–ဌ–၁၃၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၅၇။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၇။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၃၅၊အကျဉ်း။ ။၄-မျိုး၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၇၆၊ ၈-မျိုး၊ သုတ္တ–ပါ–၃၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၄။ အဒ္ဓါနဝေမတ္တ၊ နေကခ္မမဝေမတ္တ၊ ဗောဓိဝေမတ္တ၊ သုံးမျိုးထည့်၍ ၈မျိုးပြထား၏။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၈၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

၁။ အာယုဝေမတ္တ... သက်တော်အရှည်အတိုမတူခြင်း။

၂။ ပမာဏဝေမတ္တ....အရုပ်တော်အရှည်အတို မတူခြင်း။

၃။ ကုလဝေမတ္တ....အမျိုး(ခတ္တိယ၊ပြဟ္မဏ) မတူခြင်း။

၄။ ပဓာနဝေမတ္တ....ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရာ၌ အချိန်ကာလမတူခြင်း။

၅။ ရဿီဝေမတ္တ....ရောင်ခြည်တော်(အမြှီ)ကွန်မြူးပုံမတူခြင်း။

၆။ ယာနဝေမတ္တ....တောထွက်ရာ၌ စီးသောယာဉ် မတူခြင်း။

၇။ ဗောဓိဝေမတ္တ....ဗောဓိပင်မတူခြင်း။

၈။ ပလ္လင်္ကဝေမတ္တ....ပလ္လင်တော်မတူခြင်း။

တစ်နည်းပြထားရာ၌ နေကခ္မမဝေမတ္တမှာ ယာနဝေမတ္တနှင့်တူ၏။ အဒ္ဓါနဝေမတ္တ ...ပါရမီဖြည့်ရာကာလမတူခြင်း။

ဝေမာနိကပြိတ္တာ။ ။ဝေမာနိကပြိတ္တာအချို့ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၅၉။ ။ဝေမာနိကပြိတ္တာအချို့တို့မှာ အပါယ်လေးဘုံမှ အ လုတ် ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။ ။စူဠနီ–ဌ–၅၃။

ဝေယျာဝစ္စအကျိုး။ ။ဒ္ဒါရပါလကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၈၁၊ ဋ-၂၂၈။ ။ဒါသိဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၂၁၊ ဋ-၈၂။ ။ဥတ္တရမာဏဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ-၁၀၂၊ ဋ-၂၇၇၊ အလ္ပ။ ရှင်ပါယာသိဘုရင်ခံထက် ဝေယျာဝစ္စပြုသူ ဥတ္တရလုလင်ကား သာလွန်၍ အကျိုးပေးပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၂၈၀၊ ဋ-၄၀၂။ ။လှည်းဝင်ရိုးကျိုးကို ပြုပြင်တတ်ဆင်ပေးရခုံမျှဖြင့် ရုက္ခဇိုဝ်းနတ်ဖြစ်ရပုံ၊ အာကွရက္ခပေတဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ-၂၁၆၊ ဋ-၂၅၉။ ဝေယျာဝစ္စအကျိုးပြုဂါထာ မျှား။ သဠာယတ္ထောရဂါထာ၊ ထေရ-ဋ-၀-အုပ်-၁၅၀။ ။အပ-ပါ-၀-အုပ်-၁၅၂၊ ဋ-ဒု-ဋ-အုပ်-၁၁၉။ ။ပါ-၂၈၆။ ။ဗိရဏိနတ်သမီး၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၉၅၊ ၆၊ ဋ-ဆ-အုပ်-၁၄၆၊ ၇။ ။စက္ကပဇ္ဇောတမင်းယာဉ် ၅-မျိုးရခြင်းအကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၃-ဋ-၃၉၉၊ ပါ-၃၈၇။

ဝေရမဏိပုဒ်အဖွင့်။ ။အကျယ်၊ ခုဒ္ဒက-ဋ-၁၅။ ။ဝိ-၅-ပါ-၃၈၈၊ (ငါးပါးသီလ)။ ။ဝေရနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၉၂၊ ဋ-၄၈၇။

ဝေလာသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၇၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁။ ။အဘိ-၁-ဋ-၂၆၃၊ ပါ-၇၆၊ (ကာလ၊ရာသီ၊သီမာ)။ ။(ကာလ၊ သီမာ၊ သီလ သုံးနက်)။

ဝေဿဘူဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ-ပါ-၃၆၈၊ ဋ-၂၉၀၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၆-လကျင့်တော်မူရကြောင်း။ ။ဓာတ်တော်များပြန့်နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ-၃၇၁။ ။အပ-ဋ-၀-အုပ်-၅၂။ ။ဝေဿဘူပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၉၂၊ ၁၇၁။ ။ဇာတက-ဋ-၀-အုပ်-၅၀။ ။အဘိ-၁-ဋ-၆၉။

ဝေဿန္တရာမင်းကြီး။ ။ဝေဿန္တရာ စရိယဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၃၉၁၊ ဋ-၇၆၊ အမိဝမ်းမှ ဖွားလျှင်ဖွားချင်း ပေးလှူရန်ဝတ္ထုပစ္စည်းကို တောင်းပုံ၊ ၎င်းဝတ္ထုအကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး (ရဇသ့ဲအသွင်ဖြင့်) တောင်းသောဆု ၈-ပါး၊ ဋ-၁၀၀။ ။(ဇာတက-၌-အကျယ်ရှိ၏)။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ စိတ်သည် အမြဲမပြတ် ငြိမ်သက်စွာ (၁၀)ပါးသော တရားခ်ီ တည်ကြောင်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၂၁။ ။ဝေဿန္တရပဌ၊ပါ-၂၆၇၊ ၂၇၁၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး သား,သမီးတို့ကို လှူရာ၌ လှူရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြပုံ။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီးနေသောတောကို ချီးကျူးခဏ်း၊ စူဠဝန ဝဏ္ဏနာ၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၃၃၉၊ ဋ-သ-အုပ်-၃၀၂။ ။မဟာဝန ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၃၄၂၊ ဋ-၃၀၇။

ဝေသာရဇ္ဇတရားဒလေးပါး။ ။ဘုရားရှင်တို့ ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူကြသော အရာဒလေးမျိုး၊ ပဏ်-၁-ပါ-၁၀၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၃၀။ ။နိုဒါန-သံ-ဌ-၄၂။ ။ဝေသာရဇ္ဇသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၁၅၊ ဌ-၂၅၃။ ။ဤ၌ သေချာစွာဟောထားတော်။ ပဋိသံ-ပါ-၃၇၅၊ဌ-ပ-ဒု-အုပ်-၂၅၂။ ။ဩ-ပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၅၆၊ ဂါထာ။ ။မဟာနိ-ပါ-၁၃၀၊ ဌ-၂၅၃။ ။နေတ္တိ-ပါ-၇၆။ ဌ-၁၅၆။

(၁) ဘုရားရှင်တို့ပေါ်၌ ဤတရားတို့ကို ထိုးထွင်းရှိမသိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သေးတော်ဟုပြောဆိုနိုင်သောမည်သည့် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာကိုမျှ မမြင်ကြောင်း။

(၂) အာသဝေါတရားတို့ မကုန်ခမ်းသေးဟု ပြောဆိုနိုင်သော လူ, နတ်, ဗြဟ္မာကို တစ်ဦးမျှ မမြင်ကြောင်း။

(၃) ဤတရားကို မှီဝဲလျှင် စျာန်, မဂ်, ဖိုလ်၏ အနှစ်ရာယ်ကို ပြုတတ်၏ဟု ဟောထားသည်ကို ငြင်းဆန်နိုင်မည့် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာကို မြင်တော်မမူကြောင်း။

(၄) ဘုရားရှင်တို့ ဟောထားတော်မူသော တရားတော်များမှာ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ဟု (၀၊)ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်နိုင်ဟု ငြင်းဆန်နိုင်မည့် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာကို မြင်တော် မမူကြောင်း။ ဤအချက်ကြီးလေးချက်ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ကြုံးဝါး ထားတော်မူကြ၏-ဟူလို။

ဝေသာလီပြည်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝေသာလီနဂရ ဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၉၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၅။ ။ဝေသာလီသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၇၀၊ ဌ-၂၉၆၊ အသုဘကထာ အာနာပါနကထာကို ဟောထား၏။ ။ကိုံ့ကိုယ်ကိုံသတ်သေခြင်း၊ သတ်စေခြင်းပြုကြသော တတိယ ပါရာဇိကဌ္ဌ လာသော ရဟန်းတော်များ၏ အကြောင်းကိုလည်း ဟောထား၏။ ။ခုဒ္ဒကะ-ပါ-၄၊ ဌ-၁၃၅၊ ၎င်းပြည်၌ ဘေးကြီးသုံးပါး ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်သုတ်ကို ဟောတော်မူပုံပြခဏ်း။ ။သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၃၊ ၂၆၅၊ ပါ-၃၁၂။ ။မွေ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၃၊ ၂၈၈၊ ၎င်းဝေသာလီပြည်၌ မင်းပေါင်း(၇၇၀၇)ယောက်ရှိ၍ အလှည့်စဉ်အားဖြင့် အုပ်စိုးကြကြောင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊ စစ်သူကြီး၊ ဘဏ္ဍာထိန်း တို့လည်း (၇၇၀၇)ယောက်စီပင်

ရှိကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။အံ–ဂ–ဌ–၂၁၉။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၃၅။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၅၃၀။ ။ဌ–ဝ–အုပ်–၁။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၆ဂ။ ။ဝိ–၁–ပါ–ဂ၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁။ ။၃–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၃၉၆။

ဝေဠုဝနေပုဋ်အဖွင့်။ ။ဥဒါန–ပါ–ဂ၁၊ ၅၄။

ဝေဠုဝဂါမဝဿူပဂမနဝဏ္ဏနာ။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–ဂ၄၊ ဌ–၁၃၆၊ ဘုရားရှင် (ဂေါတမ) ၄၅-ဝါမြောက် နောက်ဆုံး ဝါဂေါပ်ဝေဿမူသောရှာ ဖြစ်၏။

ဝေးသောအရာမျှား။ ။သုဝိဇူရသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၅၉၊ ဌ–၃ဝ၆။

၁။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး။

၂။ သမုဒ္ဒရာ၏ ဤမှာဖက်ကမ်းနှင့် ထိုမှာဖက်ကမ်း။

၃။ နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်။

၄။ သူတော်တရားနှင့် မသူတော်တရား။

ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၉။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၆၊ ၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၂၃။ ။ဇရိယာ–ဌ–၂၄၄။ ။ဂ္ဂတိ–ဌ–၂ဂ၁၊ ၃၂၅။ ။တစ်နည်းလေးမျိုး၊ မိလိန္ဒ ပါ–၁၃၄၊ ငရဲပြည်နှင့် နတ်ပြည်၊ သုခနှင့်ဒုက္ခ၊ ဤ ၂-မျိုးပြဆိုထား၍ ကျန် ၂-ပါးမှာ တူ၏။

ဝေါသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇ဂ။ ။ပဏ်–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–၆၊ ပါ–၂ဂ၃။ ။ဂ္ဂတိ–ဌ–၃၆၊ ပါ–၁၉၅။ ။နေတ္တိ–ဌ–ဂ၁၊ ပါ–၅။ ။ဝေါသဒ္ဒါ ပစ္စတ္ထဥပယောဂ ကရဏ သမ္ပဒါန သာမိဝစန ပဒပူရဏေသု ဒီသတိ။ ။ဝေါကာရတ္ထန္တိ နာနတ္တံ–ဟုဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဝဏ်–၂–၂၉၇။ ပါ–ဂ၀၉။ ။ဝေါကာရောနိပါတမတ္တံ–ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သဌာ–သံ–ဌ–ဂ၅၊ ပါ–၃ဂ၂။ ။ဇာတက–ဌ–တ– အုပ်–ဂ၉၆၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၉ဂ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃ဝ၊ ဌ–၂၅၂။

ဝေါသဂ္ဂ ၂-မျိုး။ ။စွန့်လွှတ်ခြင်း ၂-မျိုး၊ (ပရိစ္စာဂပေါသဂ္ဂ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁ဂ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၉။ ။အံ–၂–ဌ–၁ဝ၊ အံ–ဂ–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–၂၆ဝ။ ။အံ–၇–ဌ–၁၇၅၊ ပါ–ဂ၆ဂ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၆၊ နေတ္တိ–ဌ–၇၁၊ ပါ–၁၅။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂ၉။ ဌ–၂ဝ၂။ ။အဘိ–၂–ဒု–၃ဝ၂၊ ပါ–၂၃ဂ။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၁ဂ၅၊ ပါ–ဂဂ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁ဂ၊ ဌ–ပ–အုပ်–ဂဂ။

ဝေါဟာရသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၃၊ ဌ–၂၇။ ။ဥဒါန–ဌ–၃၀၂၊ ပါ–၁၅၇။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၁၃၇၊ ပါ–၇၈၊ ဝေါဟာရတော်ကို ဗျာဟာရဝေါဟာရပိ ပဏ္ဍိတ်ကိုပိ ဝစနမ္မိ စေတနာပိ။

ဝံသ ဂ-မျိုး။ ။(အမျိုးအနွယ် ဂ-မျိုးဟူလို)၊ အံ–၄–ဌ–၂၇၆။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၀၆။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၁၉၁၊ ပါ–၁၈၈။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၉၉၊ ဌ–၄၁၃။ ခတ္တိယဝံသ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဝေဿ၊ သုဒ္ဒ၊ သမဏ၊ ကုသ၊ ရာဇ၊ အရိယ-ဝံသ၊ ဤ ဂ-မျိုးတွင် အရိယဝံသသာလျှင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း။

ဝါးရုံကိုပြု၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်တို့ တရားဟောသောဂါထာ။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၈၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၆၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၃ တရားသံကြားရ၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း။

ဝက်သတ်သမားတို့ ခံရသော အပြစ်များ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–၂၀၂။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၄၆၊ ဌ–၃–အုပ်–၉၇။ ။စုန္ဒသူကရိက ဝက်သတ်သမားမှာ အသက်ရှင်စဉ်ကပင် အဝီစိငရဲမီးပူလောင်ခံရပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၇၀။ ။

မရှိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝစ္ဆသုတ်(မဟာ)။ ။၂–ပါ–၁၅၆၊ ဌ–၁၃၉၊ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရဟန္တာမဖြစ်နိုင်ဟု အထင်ရှိ၍ မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းဟောထားတော်မူ၏။

ဝတ္ထသုတ်။ ။၁–ပါ–၄၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၀၊ စိတ်ဖြူစင်ခြင်း, စိတ်ညစ်နွမ်းခြင်းအကြောင်းများကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဝနပတ္ထသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၃၇၆၊ မြိုင်ဝအပ်, မမြိုင်ဝအပ်သော တောရကျောင်း၊ ရှာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ခွဲခြားပြဆိုထား၏။

ဝမ္မိကသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၆၊ ဗုဒ္ဓဝ ၁၅-ချက်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို တောင်ပို့ဥပမာထား၍ ဟောထားတော်မူပုံ ပကတိတောင်ပို့ဝမ္မိကမည်ပုံ၊ ဌ–၃၄၊ ခန္ဓာကိုယ်ဝမ္မိကမည်ပုံ၊ ဌ–၃၅၊ ဝမ္မိကမည်ခြင်းအကြောင်းလေးပါး၊ ဌ–၃၄။

စသကာရပုဏ္ဏားကြီး။ ။စသကာရပုဏ္ဏားကြီးက အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်ကို မျောက်နှင့်တူသည်ဟု ကဲ့ရဲ့မိသောကြောင့် ဒုတိယဘဝ၌ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်တွင် မျောက်ဖြစ်နေရကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၃–၆–၇၉၊ ပါ–၆၄။

ဝါသေဋ္ဌသုတ်။ ။၂–ပါ–၇၀၆၊ ၆–၂၉၄၊ ဗြာဟ္မဏမည်ခြင်း အကြောင်းမေးလျှောက်၍ ဂါထာများနှင့်တကွ အကျယ်ဟောထားတော်မူ၏။ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ ဗြာဟ္မဏအစစ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။)

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်။ ။ဂင်းသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရာတွင် ကန့်ကွက်သော ဘဒ္ဒါလိရဟန်း၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ်၊ ၂–ပါ–၁၈၀၊ ၆–၁၈၃။ ။ မလိုက်နာဟုဆိုကြသော ကိဋ္ဌာဂိရိနေရဟန်းများ၊ ပါ–၁၃၈၊ ၆–၁၂၉။ ။ နေ့ဝိကာလ၊ ညဝိကာလ ၂-ကြိမ်ခဲ့၍ ပညတ်တော်မူပုံ၊ ၆–၁၃၀။

ဝိတက္ကသဏ္ဌာနသုတ်။ ။၁–ပါ–၁၆၇၊ ၆–၀–အုပ်–၃၉၁၊ ဆန္ဒ, ဒေါသ, မောဟကိုပယ်ရန်နည်းကို အကျယ်ဟောထား၏။ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ဂင်းသုံးပါး၏ ခေတ်, အာရုံကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဝိဒ္ဒသုနော်တိ ပဏ္ဍိတသ။ ။၁–ပါ–၉၃၊ ၆–၀–အုပ်–၃၁၆။ ။၆–၃–အုပ်–၂၇၄။ ။(မဟာ–သံ–၆–၁၅၄–၆်လည်းရှိ၏)။

ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗအာသဝ။ ။၁–ပါ–၁၄၊ ၆–၀–အုပ်–၈၄။

ဝိသာခဥ္ဇပါသကာဝတ္ထု။ ။(ဓမ္မဒိန္နာ၏လင်ယောကျ်ားသေ)၊ ၁–၆–၃–အုပ်–၂၅၅။

ဝိမံသကသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၉၂၊ ၆–၃–အုပ်–၂၇၃၊ ဆရာများအပေါ်၌ ကျန်စစ်စုံစမ်းပြီး ဆရာပြုထိုက်မှ မှီဝဲဆည်းကပ်ရန် ဟောထား၏။ ဝိမံသကသုံးမျိုးတွင် သတ္တုဝိမံသကအတွက် ဟောထား၏။

ဝေဒနာသသုတ်။ ။၂–ပါ–၂၃၁၊ ၆–၁၉၁၊ ဝေဒနာသပရိဗ္ဗိုဇ်အား ငါဘုရားဆုံးမသည့်အတိုင်းကျင့်လျှင် ကိုယ်တိုင်အမှန်မြင်ရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူပုံ။

ဝေဒလ္လသုတ် (မဟာ)။ ။၁–ပါ–၃၆၅၊ ၆–၃–အုပ်–၂၃၄၊ မဟာကောဋ္ဌိကမထေရ်နှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်တို့ ခန္ဓာ ၅ ပါး၊ သမာပတ်၊ နိရောဓသမာပတ် စသည်တို့ကို မေးဖြေဆွေးနွေးတော်မူကြပုံ။ ။စူဠဝေဒလ္လသုတ်၊ ပါ–၃၇၃၊ ၆–၂၅၅၊ လင်ယောကျ်ားဖြစ်ဖူးသူ ဝိသာခဥ္ဇပါသကာက သူ၏အိမ်ရှင်မဖြစ်ဖူးသော ဓမ္မဒိန္နာထေရီအား မေးလျှောက်၍ ၎င်းထေရီက ဖြေရှင်းပြပုံ။

ဝေရဉ္ဇသုတ်။ ။ပါ–၃၆၀၊ ဋီ–၂–၄၊ ဒုစရိုက်, သုစရိုက် ၁၀-ပါးစီ အကျယ် ဟောခဲ့ သုစရိုက်လုံခြုံလျှင် လူ, နတ်, ဗြဟ္မာဘုံတွင် ရောက်လိုရာဘုံ၌ ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

၀စနက္ခမောပုန်၌ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထုံး နှလုံးမူစရာ။ ။သဂါထာ–ပါ–၆၃ ဋီ–၁၁၃–၊ ကိုယ်ကလည်း သူတပါးကို ဆုံးမရပုံ၊ သူတပါးက ကိုယ့်ကို ပြန်၍ဆုံးမသော် ရှိသေစွာနာယူပုံ။

၀ဇ္ဇဂေါတ္တသံယုဇ္ဈ။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၁၀၊ ဋီ–၃၂၃၊ ခန္ဓာ-၅-ပါး၏ အကြောင်း၊ ခန္ဓာ၅-ပါး၏ ချုပ်ရာ၊ ချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်၊ ဤလေးချက်၌ မသိခြင်းကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ အမျိုးမျိုးကိုယူကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

၀ဇိရာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၃၆၊ ဋီ–၁၇၀၊ ခန္ဓာ၅-ပါးကို သတ္တဝါခေါ်ကြောင်း၊ ဝဇိရာဘိက္ခုနီက မာရ်နတ်ကြီးအား ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒုက္ခမေ၀ဟိ သမ္ဘောတိ-စသောဂါထာ။

၀ဇ္ဇီသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ဓါ–၃၂၀၊ ဋီ–၃၇၊ အာရုံ၆-ပါး၌ တဏှာမကင်းလျှင် အေးငြိမ်းကြောင်းဟောထား၏။

၀တပဒသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ–၂၃၀၊ ဋီ–၃၁၇၊ သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်၇-ပါး ဂါထာမျှား။

၀ဏ္ဍသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၆၄၊ ဋီ–၁၈၂၊ အလိုရှိလောဘမှ ဈာန်ဖြင့် နေနိုင်ကြောင်း၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ဟောထား၏။

၀ဏ္ဏုသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၄၊ ဋီ–၈၈၊ လူတို့ မှီခိုရာကား သားသမီး၊ မယား မှီခိုရာကား ခင်ပွန်းကောင်း၊ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှီခိုရာကား မိုးရေ ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ။

၀နရောပသုတ်။ ။ပါ–၃၀၊ ဋီ–၈၃၊ သဒါ ပုညံ ပ၀ဋ္ဌတိ-အဓိပ္ပါယ်နှင့် နတ်ပြည် ရောက်ကြောင်း ကောင်းမှုမျှားကို ဟောထား၏။ ဥယျာဉ်, ရေတွင်း, ရေကန်, လမ်း, တံတား ဆောက်လုပ်သူ ပြုပြင်သူတို့ သိထားဘွယ်ကောင်း လေ၏။

စနသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ-ပါ-၁၉၉-၌-၂၆၃။

ဝယဓမ္မသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၁၆၁-ခန္ဓ၅-ပါးကိုဝယဓမ္မဟု ဟောတော်း၏။

ဝလာဟကသံယုတ္တ။ ။ခန္ဓ-ပါ-၂၁၄၊ ၌၊ ၃၂၁၊ လေးဟကနတ် အမျိုးမျိုး နှင့်ဂုဏ်းနတ်တို့ ဖြစ်ကြောင်းများ၊ သီတဝလာဟကဥဏ္ဍ၊ အဗ္ဘ၊ ဝါတ၊ ဃော်ဝလာဟက၊ ကောင်းကင်၌နေသောနတ်များ၊ ရာသီအခါအားလျော်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာသော အအေး၊အပူ၊ တိမ်တိုက်၊လေ၊မိုးများမှစ၍ တပါး အခြားသောကာလ၌ဖြစ်သော အအေးအပူစသည်တို့မှာ ထိုနတ်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်း၏။

ဝဿသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၃၄၅၊ ၌-၃၁၉၊ မိုးရေသည် တဖြည်းဖြည်းစီးဆင်းသွားရာ အဆုံးတွင် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့သာ ရောက်သကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု၊ ၅-ပါးသီလလုံခြုံမှုရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်လည်းတဖြည်းဖြည်း နိဗ္ဗာန်သို့သာ ရောက်ကြောင်းဟောတော်း၏။

ဝဿဝုတ္ထသုတ်။ ။ပါ-၃၅၅၊ ၌-၃၂၁၊ သောတာပန်က သကဒါဂါမ်ဖြစ်အောင်၊ (ပ) အနာဂါမ်က ရဟန္တာဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြကြောင်း ဟောတော်း၏။

ဝါတသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၁၆၆၊ ၌-၃၁၀၊ လေ၊မြစ်၊ကိုယ်ဝန်၊လ၊နေတို့သည် မခန္ဓရှားဘဲ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ အမြဲမလှုပ်မရှား တည်နေကြ၏ဟု ရှေးကပင် အယူမှားခဲ့ကြပုံကို ဟောတော်း၏။ ။ပါ-၁၇၀၊ ၌-၃၁၇။

ဝါဒတ္ထိကသုတ်။ ။မဟာ-ပါ-၃၀၉၊ ၌-၃၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလျှင် ဘယ်သူကသာ၍ ဝါဒပြိုင်ပြိုင် ထိုသူကသာ အနိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်း၏။

(**ဝါလသုတ်။** ။မဟာ-ပါ-၃၉၅၊ ၌-၃၃၂၊ သစ္စာလေးပါးကို သိအောင်ကျင့်ရခြင်းက သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်ရသည့်ထက် ခက်ခဲလှကြောင်း ဟောတော်း၏။)

ဝါသိဇဋသုတ်။ ။ခန္ဓ-ပါ-၁၂၄၊ ၌-၃၀၀၊ တောင့်တနေရုံမျှဖြင့် အကျိုးမပြီးနိုင်ကြောင်း၊ ပြုလုပ်မှသာ အကျိုးပြီးနိုင်ကြောင်း ကြက်မ-ဥပမာဖြင့် ဟောတော်း၏။

ဝါသုဒတ္တသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၅၂၊ ၌-၁၁၂၊ သတ္တိယာဝိယ သြမဇ္ဇော စသောဂါထာ။

ဝိဂ္ဂါဟိကကထာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၆၇၊ ဓမ္မဝိနယကို ငါသိသည် သူမသိ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံသောစကားများကို မပြောဆိုကြဘဲ သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော စကားကိုသာ ပြောဆိုကြရန် ဟောထား၏။

ဝိဇယာသုတ်။ ။သရဘိထာ–ပါ–၁၃၁၊ ဌ–၁၇၆၊ ခန္ဓာကိုယ်ကား စက်ဆုတ်ရွံရှာဘွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဝိဇယာဘိက္ခုန်က မာရ်နတ်အားပြောပြပုံ။ ။(သုတ္တနိပါတ–၌အကျယ်ရှိ၏)။

ဝိညာဏသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၁၇၊ သံသရာစက် လည်ပုံပြတ်ပုံကို သစ်ပင်ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၄၀၊ ဌ–၁၉၆၊ ဝိညာဏ် ၆-ပါးနှင့် လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ဟောထား၏။

ဝိစ္ဆာသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၉၁၊ သဒ္ဓိမ ဝိတ္တံ ပုရိသဿ သေဋ္ဌံ စသောဂါထာ။

ဝိစ္ဆာရသုတ်။ ။(ပ-ဒု) မဟာ–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၂၆၈၊ ဣန္ဒြေ အနုအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုးဖြစ်ပုံ ဟောထား၏၊ (ဣ-ခန်းခွဲ ရှိ၏)။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကိုလည်း ပြထား၏။

ဝိဓသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။သဂါထာ–ဌ–၄၄၊ ပါ–၁၁၊ (ကော-ဌာသ၊ အားကာရ၊ မာန-သုံးနက်)။

ဝိဓာသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၂၂၊ ဌ–၁၇၄၊ မာနသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ–၈၇၊ ဌ–၁၈၉၊ ဤခွဲဗေဒင်္ဂကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

ဝိဘင်္ဂသုတ်။ ။ပါ–၇၊ ဌ–၁၆၀၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ပါ–၁၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာဂါမိနီပဋိပဒါ၊ ဤသုံးချက်ကို ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဌ–၂၆၅၊ (ပ-ဒု)၊ ဣန္ဒြေ ၅ ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၈၉၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်လေးပါးကို အားထုတ်ရပုံ အကျယ်ဟောထား၏။ ။နိဒါန–ပါ–၂၄၄၊ ဌ–၁၀၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဝိရဒ္ဓသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၉၊ ဌ–၁၆၈၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားထုတ်မှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၇၄၊ ဗေဒင်္ဂကို အားထုတ်မှ ဒုက္ခကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိမုဇ္ဇတိ အရကောက်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၄၈၊ အနိစ္စသုတ်။

ဝိသာခသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၉၊ ပြောင့်ကြုံလာလျှင် ပြောဆို မှုသာ ဗာလ, ပဏ္ဍိတ ခွဲခြားသိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိဟာရသုတ်။ ။(ပ-ဒု)၊ မဟာ–ပါ–၁၀၊ဋ္ဌ–၁၆၄၊ ဝေဒနာ၏ အကြောင်း မျှားကို ဟောထား၏။

ဝိဏောပမသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ စောင်း၏အသံကို ရှာရာ၌ မတွေ့ကောင်းသကဲ့သို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး၌ အတ္တရှာသော် မတွေ့ကောင်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဋ္ဌ–၁၀၉-၌ ဂါထာပါ၏။

ဝုဋ္ဌိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၃၉၊ ဋ္ဌ–၉၂၊ ကျေးဇူးအမျှားဆုံးသော အရာ မျှားကို ပြသောဂါထာမျှား။

ဝေဏ္ဍုသုတ်။ ။ပါ–၅၀၊ ဋ္ဌ–၁၀၂၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ မမေ့မလျော့ နေထိုင်သူတို့မှာ သေမင်းအလိုသို့ မလိုက်ရတော့ကြောင်းဂါထာ။)

ဝေပစိတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၂၂၂၊ဋ္ဌ–၃၁၃၊ဝေပစိတ္တိအသူရာကြီးက သိကြားမင်းကို အမျိုးမျိုးဆဲရေးသော်လည်း သိကြားမင်းက သည်းခံခြင်းသည်သာ မြတ်ကြောင်း ပြောပြသော ဂါထာမျှား၊ ဝေပစိတ္တိ အသူရာမည်ပုံ၊ ပါ–၂၂၉။

ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၉၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၉၊ ဝေပုလ္လတောင်ကြီးမှာ ဣန္ဒြာဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဘုရားလေးဆူ ပွင့်တော်မူရာတွင် အမည်လေးမျိုးရပြီး တဖြည်းဖြည်း မြေသားမျှား မြင့်တက်၍ နိမ့်လာကြောင်း၊ မမြဲကြောင်း၊ အနိစ္စလက္ခဏာ ဖေါ်လွင်စေရန် ဟောထား၏။ (အနိစ္စာ ဝတ သခါရာ စသောဂါထာ)။

ဝေရမ္ဘသုတ်။ ။ပါ–၄၂၇၊ဋ္ဌ–၁၉၂၊ ဝေရမ္ဘလေအတွင်းသို့ ရောက်သွားသော ဌက်သည် လက်, ခြေ,ဦးခေါင်းတို့ ဖရိုဖရဲပျက်စီးရခဲ့သို့ လာဘာသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားသော ရဟန်းသည် ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်ရှောက်တော့ဘဲ လည်ပတ်နေခြင်းကြောင့် တစ်နေ့နေ့တွင် ပျက်စီးတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝေရဟစ္စာနိသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၃၇၊ ဋ္ဌ–၄၄၊ ခြေနင်းစီးထားခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ မြင့်ရာ၌ နေထိုင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဦးခေါင်း ခြုံထားခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း အရှင်ဥဒါယီထေရ်က တရားမဟောဘဲ နေခဲ့ကြောင်း၊ စက္ခု သောတ စသည်ရှိလျှင် သုခ, ဒုက္ခရှိကြောင်း ဟောထား၏။

၁၁ရောစနအသုရိန္ဒလုဟ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၃၁၅၊ ဝါယမေထေ၀ ပုရိသော-စသောဂါထာနှင့် ခန္ဓ၂ဘိယျော နှ ဝိဇ္ဇတိ-စသောဂါထာ။

၁၂သောလီသုတ်။ ။သဌာ–ပါ–၃၂၇၊ ဌ–၃၇၊ အာရုံ ၆-ပါးဌ် မတွယ်တာလျှင် ငြိမ်းအေးချမ်း ဇွယ်တာလျှင် ပူပန်ရကြောင်း ဟောထား၏။

၁၃ပမ်းမီးခေါ် ပါစကမီးအကြောင်း။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၂၁၆။

အဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

၁၄ဆုတ်။ ။၃–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၁၄၂၊ ဒါနပြုရာ၌ ကြီးကျယ်သော အကျိုးကို ပေးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထား၏၊ ဂါထာများပါ၏။

၁၅ဇီပုတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၂၁၅၊ သိက္ခာပုဒ်တွေ့ မျှားခြင်းကြောင့် (ထိုအခါက ၁၅၀-သာရှိသေး၏) မထိန်းသိမ်းနိုင်ဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က သိက္ခာသုံးပါးကိုသာ ထိန်းသိမ်းပါဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ။)

၁၆ခိုဏသုတ်။ ။၅–ပါ–၇၁၊ ဌ–၃၀၊ (ပ-ဒု)၊ ကြီးပွားခြင်း အကြောင်း အင်္ဂါ မျှားကို ဟောထား၏။ ။၁၀–ပါ–၃၆၅၊ ဌ–၃၂၃၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြီးပွားခြင်းအကြောင်း ၁၀-မျိုးကို ဟောထား၏။

၁၇ဇီဝသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၉၃၊ ဌ–၃၂၀၊ ရဟန်းတို့အား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဖိတ်ရာ၌ လေးမျိုးရှိ၍ ၎င်းအတိုင်းအကျိုးပေးပုံကို ဟောထား၏။

၁၈ဒုနာသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၉၇၊ ရှိခိုးခြင်းသုံးမျိုး၊ (ကာယ, ၀စီ, မနော)။

၁၉ကာသသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၄၆၊ တစ်ပါးတည်းမနေထိုက်သော အင်္ဂါ ၅-ပါးကို ဟောထား၏၊ (သံဃာ့အလယ်၌လည်း မသင့်လေ့ဟု ဌ–၌ ဖွင့်ပြထား၏)။

၂၀ဗွသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၁၇၊ ဌ–၃၆၇၊ ကံသစ်ကိုလည်းမပြု၊ ကံဟောင်းလည်း ကုန်က အာသဝေါတရားတို့ မပြုစ်နိုင်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

၂၁မနသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၄၃၅၊ ဌ–၃၃၅၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ သမ္မာဉာဏ် သမ္မာဝိမုတ္တိ ဤ ၁၀-ပါးဖြင့် မိစ္ဆာမဂ္ဂင် ၈-ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ်၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ဤ ၁၀-ပါးကို အံ့ထုတ်စေရန် ဟောထား၏။

ဝဿကာရသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၂၉၇၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ဘုရားရှင်တို့အလို မဟာဝဇ္ဇာ၊ မဟာပုရိသ မည်ပုံ ခွဲခြားဟောထား၏။ ။ပါ–၄၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၁၊ အသပ္ပုရိသက–အသပ္ပုရိသ, သပ္ပုရိသကို မသိ၊ သပ္ပုရိ-သက–သပ္ပုရိသ, အသပ္ပုရိသကို သိကြောင်း ဟော်ထား၏။ ။၂–ပါ–၄၀၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၅၊ မင်းတို့အတွက် အပရိဟာနိယတရား ၃-ပါးကို ဟောထား၏။

ဝါဒီသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ သဒ္ဒါ, ဃဝိပ္ပဿယ်ကို ဖြေနိုင်, မဖြေနိုင် လေးချက်လှည့်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

ဝါဟနသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး ဇာတိ, ဇရာ, မရဏ, ဒုက္ခ, ကိုလေသ ဤ ၁၀-ပါးမှကင်းရှိ ဘုရားရှင် နေတော်မူကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိဇ္ဇောဘာဝကိယသုတ်။ ။၆–ပါ–၂၉၄၊ ဋ္ဌ–၁၀၆၊ အနိစ္စသညာ စသည် ၆-ပါးကို ဟောထား၏။ ။ဝိဇ္ဇာဘာဝကိယ ၂–မျိုး (သမထ, ဝိပဿနာ) ၂–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၊ ၎င်း ၂-ပါး၏ အကျိုးကို ဟောတား၏။

ဝိဘ္ဘတသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၊ ဋ္ဌ–၁၊ သေက္ခဗလ ၅-ပါးကို ဟောထား၏၊ (သဒ္ဓါ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပ, ဝီရိယ, ပညာ)။

ဝိနိဗန္ဓသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၁၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၊ စေတသေါဝိနိဗန္ဓတရား ၅–ပါး၊ (ပဋ္ဌ–စ–ခန်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

ဝိဘင်္ဂဝါဒီ။ ။ဘုရားရှင်မှာ ဝိဘင်္ဂဝါဒီဖြစ်ကြောင်း၊ ကော်သဝါဒီ မဟုတ်ကြောင်း၊ (ဝါ)တစ်ယူသန်သမား မဟုတ်ကြောင်းရှင်းပြခန်း၊ (ဝိဘင်္ဂဝါဒီ ဟူသည်မှာ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ လေ့လာကြည့်ရှုပြီး သင့်လျော်မှသာ ယူတော်မူ၏ ဟူလို)။ ။အကုသိုလ်ပွားရ် ကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်က ကုန်ရှိထိုက်ကြောင်း၊ အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်ရ် ကုသိုလ်ပွားက ခိုးမှမ်းတိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။ ဝဇ္ဇိယမာဟိတသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၁၉၊ ဋ္ဌ–၃၃၀။

ဝိမုတ္တာယတနသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၇၊ ဋ္ဌ–၈၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရစေနိုင်သော အချက် ၅-ချက်၊ ၁တရားတော်ကို နာရရှိ၍လည်းကောင်း၊ ၂ကုံယတ်တိုင်ဟော ပြောပေးရရှိ၍လည်းကောင်း၊ ၃သရဇ္ဈာယ်ရှိ၍လည်းကောင်း၊ ၄ဆင်ခြင်ရှိ၍ လည်းကောင်း၊ ၅သမာဓိပညာဖြင့် ကောင်းစွာထိုးထွင်းသိရှိ၍လည်းကောင်း ရနိုင်သည်–ဟူလို။

ဝိသာခသုတ်။ ၄–ပါ–၃၆၀၊ ဌ–၃၀၆၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ တရားဟောမှု ကြောင့် ဘုရားရှင်က သာဝုခေါ်တော်မူပုံ။ ။စကားသံကြားလျှင် ဗာလ, ပဏ္ဍိတဟု ခွဲခြားသိနိုင်ပုံဂါထာ၊ ပါ–၃၆၁။

ဝိသာခါသုတ်။ ။ဂ–ပါ–ဂ၄၊ ရှစ်ပါးသီလ အကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ ဒုတိယ၊ ပါ–၉၄၊ ဌ–မနာပကာယိက နတ်ဖြစ်ကြောင်း ဂ–ပါးကို ဟော ထား၏။

စီတာဟုဂသုတ်။ ။၅–ပါ–၉၇၊ ဌ–၃ဂ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့ မုန်းကြောင်း, ချစ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၅–ပါးစီ ဟောထား၏။

ဝုဋ္ဌပဗ္ဗဇ္ဇိတသုတ်။ ။၅–ပါ–၆၉၊ ဌ–၃၀၊ (ပ–ဒု) တောထွက်ရဟန်းကြီးတို့ ရခဲ့လှသောတရား ၅–မျိုးကို ဟောထား၏။

ဝေဒိယမာနသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။(အနုဘဝန္တ အနက်၊ ဇာနန္တ အနက်)၊ ၃–ဌ–၁၆၃၊ပါ–၁၇၇။

ဝေနာဂပုရသုတ်။ ।၃–ပါ–၁ဂ၁၊ ဌ–၁၆၅၊ ဥစ္စာသယန–မဟာသယန ၃–မျိုးကို ဟောထား၏၊ (ဒီဗွ,ပြဟ္မ,အရိယ)၊ (စျာန်,မေတ္တာ,အရဟန္တ)၊ နေခြင်းသုံးမျိုး–ဟူလို။

ဝေရသုတ်။ ။၅–ပါ–၁ဂ၀၊ဌ–၆၁၊ ကံ ၅–ပါး လွန်ကျူးသူ ဒုဿီလ၊ မလွန် ကျူးသူ သီလ၀ါမည်၏ဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်။ ။ ၉–ပါ–၂၀၅၊ဌ–၂၂၅၊ သောတာပန်တို့ ငြိမ်းအေးရသော ဘေးရန်များ၊ ဒုတိယ၊ပါ–၂၀၇။

ဝေရဇ္ဇသုတ်။ ။ဂ–ပါ–၁ဂ၊ ဌ–၁၉၇၊ (ဝိနယဋ္ဌ လာသည်နှင့် တူ၏)။ ဝေရဇ္ဇာပုဏ္ဏားကြီး စွပ်စွဲခြင်း ဂ–မျိုးဖြင့် စွပ်စွဲသည်ကို ဖြေရှင်းပြပြီးလျှင် ဘုရားရှင်မှာ အဝိဇ္ဇာဥဃ်ကို ရှေးဦးစွာ ဖေါက်ခဲ့ထွက်ခဲ့သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လောကတွင် အဦးဆုံး အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထား၏။

ဝေလာမသုတ်။ ။အံ–၉–ပါ–၁၉၅။ဌ–၂၆၇။

ဝေါဟာရပထသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၄၉၊ ပုထုဇဉ်နှင့် အရိယာတို့ ပြောဆိုပုံကို ခွဲပြထား၏။ ။ဝေါဟာရသုတ်၊ဂ–ပါ–၁၂၇၊ဌ–၂၄၆။

ဓမ္မပဒ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဝိနိစ္ဆယမဟာမတ္တဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၁၊ တရားသူကြီးတို့မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ဝါသုလဒတ္တဒေဝီ။ ။(ဥဒေနမင်း၏ မိဖုရား)၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃။ ။ ဝိပက္ခသေဝကာဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၆၊ ရဟန်း ဟူသည်မှာ မိမိရသောပစ္စည်းဖြင့်ပင် ရောင့်ရဲမှသာ စျာန်, မဂ်, ဖိုလ် စသည်ကို ရနိုင် ကြောင်း ဟောထား၏။

ဝိဘ္ဘန္တိဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဌ–၃၃၅၊ စတုတ္ထစျာန်ရပြီးမှ လူထွက်ကာ ခိုးစားခြင်း ကြောင့် တံကျင်လျှိုခံရပုံ။ ။တစ်ဖန်စျာန်ရပြီး တံကျင် လျှိုလျက်နှင့်ပင် သောတာပန်ဖြစ်ကာ နောက်ဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဝိသာခါကျောင်းအစ်မကြီး၏ သူငယ်ချင်းမမျိုးဝတ္ထု။ ။ဌ–၆၄၊ ဘုရားရှင် ရှေတော်တွင် အရက်မူးရှိ ကခုန်သီဆိုရန် အားထုတ်ကြသော ထိုမိန်းမ တို့အား ထိတ်လန့်စေရှိ တရားဟောတော်မူရာ သောတာပန် ဖြစ်ကြပုံ အားကိုးရှာရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။

ဝိသုဒ္ဓေါ ဝတ မေ ဝါသော....စသည်ဖြင့် နတ်ကို နှင်ထုတ်သောဂါထာ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၁၄။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဝတ္ထုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၄၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၁၊ ဗာဝရီရသေ့ကြီးက ဦးခေါင်းနှင့်တူသောတရား၊ ၎င်းဦးခေါင်းကို ပြုတ်ကျစေနိုင်သောတရားကို မေးသျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူ၏။ ။စူဠနိ–ပါ–၁–၌လည်း ရှိ၏။ ဗာဝရီရသေ့ကြီးက ပုဏ္ဏားလုလင် ရသေ့ ၁၆–ဦးတို့အား ပုစ္ဆာမေးရန် ဘုရားရှင်တံ စေလွှတ်ခန်း)။

ဝသလသုတ်။ ။ပါ–၂၉၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ သူယုတ်မာတို့၏ သဘောထား မျှားကိုအပြည့်အစုံဟောထားသောဂါထာမျှား၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

ဝါသဒ္ဒါ ဝိဘာဝနတ္ထော။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၀၊ ၁–ပါ–၃၀၉။

ဝါစာသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၃၊ ပါ–၃၄၄၊ သမုလ္လပနဝါစာ၊ သမ္ဘာဝါစာ၊ စေဝနာဝါစာ။

ဝါသေဌသုတ်။ ။ပါ–၃၇၂၊ ဌ–၁၈၃၊ ပြာဟွာဏမည်ပုံ ခြင်းခုံကြ၍ ဘုရား ရှင်က ဖြေရှင်းပေးထားတော်မူပုံ။

ဝိဇယသုတ်။ ။ပါ–၃၀၇၊ ဌ–၀–အုပ်–၂၃၃၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ငြီးငွေ့နိုင်ရန် နန္ဒာမင်းသမီးသုံးယောက်တို့အား ဟောထားသောဂါထာများ၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် အလွန်ကောင်းလှ၏။

ဝေတိ ဝိမှယတ္ထေ နိုပါတော။ ။ဌ–၀–အုပ်–၂၄၅၊ပါ–၃၀၉။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိ အဌကထာ

ဝဋ္ဌသကာတိ ရတနမယာ ကဏ္ဏိကာ ဝဋ္ဌသကာတိ အတ္ထော။ ။ဌ–၁၅၉၊ ပါ–၅၅။

ဝတ္ထုတ္တမဒါယိကာ ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၉၊ ဌ–၁၂၉၊၃၆-ဦးသော နတ်သမီးတို့က မိမိတို့ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုများကို အသီးသီး ဂုဏ်တိုလစောင်းသမားအား ပြောပြကြပုံ၊ နောက်အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်အားလျှောက်ထားကြပုံ။

ဝန္ဒနမာန ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၆၈၊ ဌ–၁၈၉၊ သံဃာတော်များကို ကြည်ညှိရှိခိုရကျိုး။

ဝါဠဲ ဝါဇီပုဒ်အဖွင့်။ ။(မြင်းဟော)၊ ဌ–၂၅၈၊ ပါ–၉၁။

ဝိမာနာနိပုဒ်အဖွင့်။ ။ဌ–၂၊ ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ် ဟောကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိဟာရ စီမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၇၁၊ ဝိသာခါ ကျောင်းအစ်မကြီး၏ ကျောင်းအလှူပွဲ၌ သာဝုခေါ်ရကျိုး။

ဝိသာလကို ဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၅၄၊ ဌ–၁၅၄၊စေတီတော်ကို ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ဝေဠုရိယမယပုဒ်အဖွင့်။ ။ဌ–၂၃၊ ပါ–၂။

ကေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

၀ဋ္ဌပါလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၅၊ ဋီ–၀–အုပ်–၂၀၀၊ နွားကဏ္ဍာဆွမ်းလှူရကျိုး။

၀ဋ္ဌဂေါတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋီ–၂၈၁၊ လမ်းခရီးဟောင်း တံမြက်လှည်းရကျိုး၊ တံခွန်စသည် စိုက်လှူရကျိုး။

၀ဠီတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၁၊ ဋီ–၄၃၀၊ စကားပန်းလှူရကျိုး။

၀ဠီပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၅၊ ဋီ–၃၀၀၊ ငှက်ပျောသီးလှူရကျိုး။ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်အား အထက်မဂ်ဖိုလ်ရစေရန် တိုက်တွန်းလော ဂါထာပါ၏။ ။(အ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၇၃၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၉၀-၌လည်း ရှိ၏)။

၀ဒုမာနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဋီ–၀–အုပ်–၁၃၃၊ သရက်သီးလှူရကျိုး။

၀ဒုဋ္ဌတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၃၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၀၊ မိခင်ဘိကွေနီက သားရဟန်းကို ပြန်ဆုံးမသောစကား၊ ရင်းစကားကို နာယူ၍ အားထုတ်ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။

၀နဝဿတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၃၊ ဋီ–၀–အုပ်–၇၁၊ လိပ်ဘဝက လေသဖွယ် ကျောက်ကုန်းဖြင့် ဘုရားရှင်ကို တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ပို့ပေးခဲ့ရကျိုး၊ ရသေ့ပြုရ၍လည်း အကြိမ်များစွာ တောခိုနေခဲ့၏၊ ခိုဘဝကလည်း ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို ကြည်ညိုခဲ့၏။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋီ–၂၇၂၊ ဗောဓိပင်ကို၊ သုမ်သင်ရ၊ ပန်းလှူရ၊ ရှိခိုးရကျိုး။

၀ပ္ပတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၃၊ ဋီ–၁၇၅၊ ပဉ္စ၀ဂ္ဂီတွင် အပါအ၀င်ဖြစ်သော မထေရ်ဖြစ်၏၊ ရှေးဦးစွာ တရားတော်ကို နာယူနိုင်ရန် ဆုတောင်းခဲ့ပုံ။

၀သဘတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၉၊ ဋီ–၃၂၆၊ ရွှေအဆင်းရှိသော သဲပုံစေတီကို ဖန်ဆင်း၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ဂုဏ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

၀လ္လိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဋီ–၁၅၅၊ ၆၊ ၉၊ ပန်းလှူရကျိုး။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဋီ–၃၁၃၊ ကျူးရိုးမြက်တို့ဖြင့် ကျောင်းဆောက်လှူ၊ စကြီးဆောက်လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၂၅၃၊ ဋီ–၃၇၁၊ အခင်း- စန္ဒကူး- သရက်သီးလှူခဲ့ရကျိုး၊ (ငါးနှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ ပါ၏)။

၀ဿိကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၅၊ ဋီ–၀–အုပ်–၄၅၅၊

၀ါရဏတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၅၊ ဋီ–၄၅၂၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏ ဝိတိ အကျိုး။

ဝိဇယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၂၄၂၊ စေတီတော်အား ရတနာပွတ်လုံး လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိဇိတသေနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၄၊ သစ်သီးလှူရကျိုး။

ဝိမလတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ခရသင်းမှုတ်လှူရ၊ ရေပြင့် ဆေးကြောသုံ့ခ်သင်ရကျိုး။ ။ပါ–၂၆၈၊ ဌ–၄၈၄၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားရှင်၏ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မှာ မီးလောင်ပြင်ကို မြလေးပန်းတိုပြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

ဝိမလကောဏ္ဍညမဟာထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၄၊ ဌ–၁၀၂၊ ရွှေပန်း လေးခိုင် လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိသာခ ပဉ္စာလ ပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၀၊ ဌ–၄၂၃၊ နွယ်သီး (၀၊) ငရုပ်သီးလှူခဲ့ရကျိုး၊ ဓမ္မကထိကတို့၏ လက္ခဏာများကိုလည်း ဟော ထား၏။

ဝိဝသောကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၅၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး၊ (သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၁၀-နှစ်)၊သီရိမွှောသောကမင်းကြီး၏ ညီတော် နောက် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။

ဝိရတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၆၁၊ ပန်းလှူရ၊ ကျောင်းကို ရှင်းလင်းခဲ့ရ၊ ဒါနသီလပြုခဲ့ရ၊ တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုးများ။

ထေရီဂါထာ ပါဠိ အဌကထာ

ဝဇိုမာတုထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၄၀၂၊ ဌ–၁၇၇၊ သစ်းရဟန်းကို မိခင်ထေရီက ပြန်၍ ဆုံးမပုံ။

(ဝါသေဋ္ဌီထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၄၊ ဌ–၁၂၇၊ သားသေ၍ ရှုးနေရာ ဘုရားရှင်ကို မြင်သောအခါ အရှုးပျောက်သွားပုံ။)

ဝိဇယာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၃၊ ဌ–၁၆၄။

ဝိမလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၈၈၊ ဌ–၇၉၊ အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ် တရားဟော၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ပြည့်တန်ဆာမ။

ဝိသာခါထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၇၉၊ ဌ–၂၁၊ ကျောင်းအစ်မကြီး ဝိသာခါ မဟုတ်၊ ဤကား နာမည်တူ သီခြားထေရီတစ်ပါးဖြစ်၏။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဝတ္ထုနာနတ္တညာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၂၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၀၊ အဏ္ဍတ္ထ-ဝဝတ္ထာနေ ပညာဝတ္ထုနာနတ္တေ ဉာဏံ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၇၃၊ ဋီ–၂၆၃. စက္ခုံ အဏ္ဍတ္ထံ ဝဝတ္ထေတိ ။ပ။ မနံ အဏ္ဍတ္ထံ ဝဝတ္ထေတိ-စသည်ဖြင့် ဟောသတည်း။

ဝသလနှင့် အရိယာမည်ကြောင်းဂါထာများ။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၆၅၊ ၆၆၊ ပါ–၌ အညွှန်းကိုလည်း ပြဆိုထားတည်။ ဝိမလဋီ၊ အမလဋီ၊ နီမ္မလဋီ၊ သုံးပုဒ်ခဲ့၍ အရကောက်ပြပုံ၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၉၃၊ ပါ–၁၉။

ဝိမောက္ခကထာ။ ။ပါ–၃၊ ဋီ–ပအုပ်–၄၆။ ဝိမောက္ခဝိဝဋ္ဋညာဏ် ပုဒ်အဖွင့်။ နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၂၃၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၅၁၊ ဝိမောက္ခပေါင်း ၆၈-မျိုး ပြားကြောင်းဟောထားတည်။ ။သညာဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၃၈၊ ဋီ–၁၅၃။ ။ဉာဏဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၃၉၊ ဋီ–၁၅၈။ ။သီတိသီယာဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၄၀၊ ဋီ–၁၅၈။ ။စျာနဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၄၁၊ ဋီ–၁၅၉။ ။အနုပါဒါစိတ္တဿဝိမောက္ခ၊ ပါ–၂၄၂၊ ဋီ–၁၅၉။

ဝိမောက္ခမုခကထာ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၆၀။

ဝိဝဋ္ဋညာဏဆက္ကနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၀၇၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ (သညာ၊ စေတော၊ စိတ္တ၊ ဉာဏ၊ ဝိမောက္ခ၊ သစ္စ)။ ဋီ–၃၀၃ ရှင်းပြီးရှိ၏။

ဝေါဒါနညာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနသာတိကထာ)၊ ပါ–၁၆၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၄။

မိလိန္ဒပဉ္ဍ ပါဠိ

ဝတ္ထုဂုယှနိဒဿနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၁၆၈၊ ဘာ-ခေါ်းဥ်ရှိ၏။

ဝဏ္ဏဘဏနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၁၈၂၊ ဘာ-ခေါ်းဥ်ရှိ၏။

ဝဿဂဏနပဉ္ဍ။ ။အသျင်နာဂသေနမထေရ်၏ ဝါတော်ကို မေးမြေးခေါ်း၊ ပါ–၂၇။

ဝါယာမကရဏပဉ္ဍ။ ။ပါ–၆၇၊ ဆင်းရဲမတွေ့မီကပင် လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ရကြောင်း ဖြေရှင်းပြခေါ်း၊ ၃–ဝါထာ၊ ကျက်မှတ်ထားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

(ဝိညာဏနာနုတ္တမဥ္စ။ ။ပါ–၉၃၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ လူတို့ ခေါ်ဝေါ် နေကြသော အသက်ဟူ၍မရှိကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။) ။ဝိနယပိဋကတ်၌ ပိတ်ဖုံးထားခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ပါ—၁၈၈။

ဝိမံသနုပဒ္ဒ။ ။ပါ–၂၇၊ပညာရှိတို့ တိုင်းပင်ခြင်း၊မင်းတို့တိုင်ပင်ခြင်း ၂-မျိုးကို ခွဲပြခဏ်း။

ဝေဒနာပဒ္ဒ။ ။ပါ—၄၅၊ သုခဝေဒနာသည် ကုသိုလ်-အကုသိုလ်-အဗျာကတ မည့်,မမည် မေးပြခဏ်း။

ဝေဒဂူပဒ္ဒ။ ။ပါ–၅၅၊ ၇၅၊ သိအပ်သောတရားကို သိတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရအပ်သလောဟု မေးလျှောက်၍ မရအပ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

ဝမ်းစာမလုံလောက်လျှင်—အကုသိုလ်အမျိုးမျိုးကို ပြုတတ်ကြကြောင်း ဥဒရ သံယုတပဒ္ဒ၊ ပါ–၂၀၀။

အပဒါန် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဋ္ဌံသကိယဏ္ဍေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၉၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၀၊ ထင်းရှူးပွင့်၊ (၀ါ) သမင်စာပွင့်လျှုရကျိုး။

ဝဏ္ဏကာရကဏ္ဍေရ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၄၇၊ ဌ–၁၈၇၊ စေတီဘော်ခ်ုပ်လျှုထား သော အဝတ်များကို ရေးဆိုးခဲ့ရကျိုး။

ဝတ္ထဒါယကဇာတ်ရေ အပဒါန်။ ။ပါ–၁၂၈၊ ဌ–၉၄၊ ဂဠုန်ဌက် ဘဝက နတ် အဝတ်ကို လျှုခဲ့ရကျိုး။

ဝနကောရကျွိယဇာတ်ရေ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၄။ လိစ်ဆူးငယ်ပန်းလျှု ရကျိုး။

ဝနဝစ္ဆဇာတ်ရေ အပ ါန်။ ။ပါ–၁ဝ်ဝ၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၈၊ ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။

ဝလ္လိဖလဒါယကဇာတ်ရေ အပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၄၄၊ နွယ်သီး(၀ါ)ရေပ်သီး လျှုရကျိုး။

ဝလ္ဂိကာရဖလဒါယကဇာတ်ရေ အပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၉၊ ဝါရဏာသီမဝိဂ္ဂဟ။ ။ (ဆင်ဟော) ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၂၊ ဌ–၁၉၆။

ဝါသိဒါယကဇာတ်ရေ အပဒါန်။ ။ပါ–၂၄၉၊ ခေါင်းရိပ်ခားလျှုရကျိုး။

ဝိခ္ဘူပနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၇၇၊ ရတနာဖြင့် ပြီးသော ယပ်တောင်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိဘီတကမိဠိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ဋီ–၂၀၈၊ သစ်ဆိမ့်သီးအဆံ လှူခဲ့ရကျိုး။

ဝိရုဝပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၉၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၈၈။

ဝိထိသမ္မပ္ပိကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဋီ–၁၆၇၊ လမ်းခွ် တံမြက်လှည်းခဲ့ ရကျိုး။

ဝေဒိကာရကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၈၉၊ ဋီ–၁၅၅။ ။ဖါ–၂၄၇၊ စေတီတော် ဗောဓိပင်၌ ပွတ်လုံးလှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉။

ဝေယျာဝစ္စကရတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၂၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။ဝက်သဲဝက်ဆုပ်ကိုချက်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၄၃၇၊ ဋီ–၂၀၈။

ဝမ်းရေးကြောင့် သာသနာတော်ဝင်လာသော ရဟန်းနှစ်ပါး။ ။အာရှင် ပိဏ္ဍောလဘာရဒ္ဒါဇထေရ်၊ သို့သော် နောတ်တွင် ဆဋ္ဌာဘိညာ ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၄–ဋီ–အုပ်–၃၃၉။ ။သုမင်္ဂလထေရ်၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၀။

မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝမ္မိကပုဒ်အဖွင့်။ ။(တောင်ပို့နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ဟော)၊ ပါ–၁၀၊ ပ–၂၉၊ ၈၀။ ဝစန, ဗျပ္ပထ, ဒေသနာ, အနုသန္ဓိပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပါ–၂၀–ဋီ–၉၇။ ။ ဝါရိ ဝုစ္စတိ ဥဒကံ။ ။ပါ–၁၀၄၊ ၁၅၆၊ ဋီ–၂၇၁။

ဝိကဋ္ဌန္တိ ဂူထံ ဝုစ္စတိ။ ။ဋီ–၃၀၁၊ ပါ–၃၂၀။

ဝိကတ္ထတိတိ ဝိဝိဓာ ကထိယတိ။ ။(ဝါကြောင်းတော်သူ-ဝိကတ္ထီ)။ ဋီ–၁၇၄၊ ပါ–၅၄။ ။ပါ–၁၆၆၊ ဋီ–၂၀၁။ ။ပါ–၃၀၄။

ဝိတ္ထိပုဒ်အဖွင့်။ ။(ဥစ္စာဟော)။ ဋီ–၁၀၊ ပါ–၂။

ဝိဒ္ဓတိ မေဓဝီ။ ။ပါ–၇၁၊ ဋီ–၁၉၁။

ဝိဘတ္တိဒု-မျိုး။ ။(ဝေဖန်ခြင်း၊ ဗျဥ္ဇနဝိဘတ္တိ၊ ဥပယောဂဝိဘတ္တိ၊ အတ္ထဝိဘတ္တိ)။ ဋီ–၁၆။ ဝိသမဝေါဘပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၆၊ ဋီ–၃၄။

နေတ္တိ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဝဏ္ဏနာတရား ၃၇-ပါး။ ။အဖယောင်ဆောင် လှည့်ပတ်တတ်သော တရားဟူလို၊ ၌-၉၀။ ။(မျှားပြားလှ၍ မရေးသာပြီ)။

ဝဋ္ဋံသကောတိ ပုပ္ပမယကဏ္ဏိကော။ ။၌-၂၃၁၊ ပါ-၁၁၇။

ဝါသနာဘာဝိယ နိမ္မေဓဘာဝိယ သုတ္တ ၂-မျိုး။ ။ပါ-၄၂၊ ၌-၁၁၀။ ဝါသနာဘာဝိယသုတ္တ ဟူသော ပုဒ်အဖွင့်၊ ၌-၂၁၉၊ ပါ-၁၀၆။ ဝါသနာဘာဝိယ သုတ်မျှားကို စုပေါင်း၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ-၁၁၂၊ ၌-၂၂၇။ ။ဝါသနာဘာဝိယ၊ နိမ္မေဓဘာဝိယသုတ်မျှား၊ ပါ-၁၇၇၊ ၌-၂၄၈။

ဝိစယဟာရ နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ-၃၊ ၌-၂၂။။ (ပေဠာ-ပါ-၂၂၄-ဦးလည်း ရှိ၏)။ ။ဝိစယဟာရဝိဘင်၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၀၊ ၌-၆၁၊ ဘုရားရှင် ဟော ထားသော ဒေသနာတော်မျှားဟု ပဒ-ပုဒ္ဓာ-ဝိယဘူနာ-ပုဗ္ဗာပရ-အနုဂီတိ-အယာဒ-အာဒီနဝ-နိဿရဏ-ဖလ-ဥပါယ-အာဏတို့ကို သဒ္ဒါ အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စိစစ်ရှေးချယ် ဝေဖန်၍ ဟောတော်မူခဏ်း။ ။ဝိစယဟာရသမ္ပါတ၊ ပါ-၇၃၊ ၌-၁၄၇၊ တဏှာ, မာန စသည်တို့လည်း ကုသိုလ်ရှိသေးပုံကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခပဋ္ဌ-ပဒါဒန္ဓာဘိညာဟူ၄ုလ်၏ ရဒေါ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋ္ဌိပဒါသမာဓိကို လည်းကောင်း၊ သမထဝိပဿနာကို လည်းကောင်း၊ တထာဂတဗလကို လည်းကောင်း စုပေါင်းဟောထား၏။

ဝိဒ္ဒုပဒ်အဖွင့်။ ။ပါ-၁-၌-၇။

ဝိဘင်္ဂဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ-၄၊ ၌-၂၆။ ။ဝိဘင်္ဂဟာရဝိဘင်၊ ပါ-၄၂၊ ၌-၁၀၀၊ သံဂီလေသခမ္ဘ-ဝေါဒါနခမ္ဘတို့ကို သာဓာရဏ, အသာဓာရဏ အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဒဋ္ဌာန်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘူမိအားဖြင့် လည်းကောင်း အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ ။(ပေဠာ-ပါ-၂၂၃-ဦးလည်း ရှိ၏။)။ ။ဝိဘင်္ဂဟာရသမ္ပါတ၊ နေတ္တိ-ပါ-၈၇၊ ၌-၁၇၈။

ဝိဝိဇ္ဇာနာဟ ဝုစ္စတိ ဝိစိကိစ္ဆာ။ ။ပါ-၁၁။ ၌-၆၄။ ဝိဝိစ္ဆာမစ္ဆရိယန္တိ သင်္ဂဟ ဝုတ္တံ၊ ၌-၆၄။

ဝေဝစနာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ—၄၊ ဋ္ဌ—၂၆။ ။(ပေဋ္ဌက—ပါ—၂၃၄—ခ်ီလည်း ရှိ၏)။ ။ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်္ဂ၊ နေတ္တိ—ပါ—၄၅၊ ဋ္ဌ—၁၁၇၊ တစ်ခု တည်းသော အနက် အဓိပ္ပါယ်ခ်ီ မျိုးစုံသော ပရိယာယ်သဒ္ဒါ ပုဒ်တို့ဖြင့် အကျယ် ဝေဖန်၍ ဟောထားတော်။ ။ဝေဝစနာဟာရသမ္ပါတ၊ ပါ—၈၈၊ ဋ္ဌ—၁၇၉။ ။ဝေါဒါန—ဝုဋ္ဌာနုပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋ္ဌ—၆၆၊ ပါ—၁၃။

ဇာတက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

၀ကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၁၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၄၀၆၊ အစာရှာရန် ပျင်းရိ၍ ဥပုသ်စောင့်သော သစ်ကြွက်၊ အစာဖြစ်သော သိုးကို မြင်သောအခါ ဥပုသ်ကို ဖျက်ဆီးပုံ။

၀ကဲ့ရော ပနေတ္ထ နိပါတမတ္တောဝ။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၃၂၆၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၂၇၆၊ ဂါထာနိပါတ် ၁၈၂၈။

၀ဆ္ဆနခဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၆၅၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၁၂၊ ဃရာ၀ သအာပြစ် မျိုးကို ဟောထားတော်။

၀ဋ္ဌကဇာတက်။ ။ပါ—၂၇၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၄၅၈၊ သေးဟွေ့ဒသာ် အားကိုးရာ ရှာကြသည်မှာ သတ္တဝါတို့ အလေ့အကျင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ မုဆိုးလက်မှ လွတ်သော ငုံးမင်းဝတ္ထု၊ ကြံစည်အားယုတ် သေးရန် ပြုတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ—၁၅၃၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၂၉၃၊ အစာ၌ လျှပ်ပေါ်သောကျီး၊ ရန်သူကြားနေ ပိန်ကြီးလေ။

၀ဒုကိသ္သကရဇာတက။ ။ပါ—၈၄၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၂၊ စစ်တိုက်ရာ၌ လိမ္မာ လှသော ဓနုဂ္ဂဟတိသ္သထေရ်အကြောင်း။ ။(တစ္ဆသ္သကရဇာတက၊ ပါ—၂၉၆၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၃၄၂—ခ်ီလည်း ရှိ၏။)

၀ဏ္ဏာရောဟဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—တ—အုပ်—၁၇၆၊ အဂ္ဂ သာ၀က ၂—ပါးကို ကဲ့ပြားစေရန် ကြံစည်သော စားကြွင်းစား။

၀ဏ္ဏုပထဇာတက။ ။ပါ—၁—၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၂၂၊ ဝိရိယလျော့သောရဟန်း ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားတော်။ ။၀ဏ္ဏု၊ ဝုစ္စတိ ဝါဋ္ဌကာ၊ ဋ္ဌ—၁၂၅။

၀ရုဏဇာတက။ ။ပါ—၁၇၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊ အချိန်မဟုတ်ဘဲ လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်၍ ပေါင်ကျိုးသော ရဟန်း။

၀လာပကသာဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ မိန်းမတို့ကို ဘိလူးမနှင့်တူ၏ဟု မိန့်ဆိုတားပုံ။

၀ါတမိဂဇာတက။ ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၂၊ ရသတဏှာဖြင့် ဖြားယောင်းခံရ၍ လူထွက်ရသော ရဟန်း။

၀ါတဂ္ဂသိန္ဓဝဇာတက။ ။ပါ–၂၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၅၊ ချစ်ကြိုက်ပါလျက် အမှုလွန်သွားသော မိန်းမနှင့် မြင်းမအကြောင်း။

၀ါနုရိန္ဒဇာတက။ ။ပါ–၁၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၆၊ ရန်အောင်ကြောင်း လေးပါးဂါထာ။

၀ါနုရဇာတက။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၂၁၊ မိကျောင်းကို လိမ်၍ အသက်ဘေးမှ လွတ်အောင် ကြံစည်သော မျောက်မင်း။

၀ါရုဏိဒူတကဇာတက။ ။ပါ–၁၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၉၊ သေရည်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့သော အကြောင်း။

၀ါလေဒဏကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၇၊ စားကြွင်းစားကျွံ မြှုံးတူးကြ၊ စကားကျယ်လောင်စွာ ပြောဆိုကြသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောကြား၏။

၀ါသုဒေ၀ စသော့ မင်းမျိုး။ ။ဝါသုဒေ၀စသော မင်းသားတစ်ကျိပ်တို့ ဇမ္ဗူဒီပ်ကျွန်းအလုံးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူကြပုံ၊ ဌ–စ–အုပ်–၈၀၊ နောင်အခါတွင် ၎င်းတို့ ပျက်စီးရပုံ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ဌ–၈၈။

ဝိကဏ္ဏဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၇၊ ကာမဂုဏ် အပြစ်များကို ဟောကြား၏။

ဝိဓဘိဇ္ဇဇာတက။ ။ပါ–၆၄။ ဌ–၂၃၅၊ ဝါဒပြိုင်ရန်အလာ ပုဏ္ဏာတစ်ခုမေ ရှုံးမျှနှင့် ထွက်ပြေးသော ပရိပ္ပိုဇ်။

ဝိဿာသဒါနဇာတက။ ။ပါ–၁၅၂၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၉၁၊ ရသေ့ ၂-ပါးကို သိကြားမင်းက ကျေးဇူးယောင်ဆောင်၍ အရှက်ရစေပုံ၊ စားကြွင်းစားမည်ပုံ ရှင်းပြသော ဂါထာလည်း ပါ၏။

ဝိဇာခရဇာတက။ ။ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၂၀၅၊ လောကတွင်စရိယ ကျင့်ခဲ့ပုံ ဟောထား၏၊ ဝိဇာခိုရ်ဟစ်ယောက် ဗိဿုရားနှင့် မှားယွင်းနေကြရာ မင်းချင်းတို့က ရသေ့ဟု ထင်မှတ်ပြီး ဘုရင်အား ဓလျောက်ထားရာ ဘုရင်က ရသေ့ရဟန်း ဟူသမျှကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ထည့်ကို ပြန်၍ ကြည်ညိုစေရန် အလောင်းတော် သိကြားမင်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံ။

ဝိဓုရဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၁၅၁၊ ပညာပါရမီကို ချီးကြူးခဏ်း၊ သီလပြဿနာကို ရှင်းပြပုံ၊ မင်းခစားတို့အတွက် ဆုံးမထားပုံ၊ သာဓုနုရပ်ရားလေးပါး ဟောထားပုံ။

ဝိနီလကဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၄၊ ဒေဝဒတ်က ဘုရားယောင် ဆောင်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ အလိတ်ကိုပြန်ဟောထား၏။

ဝိရောစဇာတက။ ။ပါ–၃၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၆၊ ဘုရားယောင်ဆောင်၍ ဒေဝဒတ် ပျက်စီးရပုံ။

ဝိသယှဇာတက။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၁၈၊ ဒါနမပြုနိုင်ရန် သိကြားမင်းက ပစ္စည်းများ ကွယ်ဝှက်ထားသော်လည်း မျက်ရိပ်၍ လျှို့ဒါန်းခဲ့ပုံ။

ဝိသာနဇာတက။ ။ပါ–၁၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၈၊ အဆိပ်ကို ပြန်စုပ်ယူရန် ခိုင်းရာ မရဇသောမြေ၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အလောင်း၊ (တွေးပြီးသားတံတွေး ပြန်မမျိုဟူသော စကားပုံ ဖြစ်လာဟန်)။

ဝိဿာသဇောဇနေဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၁၊ရဟန်းတို့ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ရန် ဟောထား၏။

ဝိဟိယျသိတိ ကိလမိဿဘိ-ဟု ဖွင့်ပြတားပုံ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၂၀၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၆၅၊ ဂါထာနှံပါတ်–၁၇၅၀။

ဝိဟံ ဝုစ္စတိ အာကာသံ။ ။ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၂၊ ပါ–ပ–အုပ်–၉။

ဝိဏာဂုဏဇာတက။ ။(ဋ္ဌ–၌ ထူဏ–ဟု၍)၊ ပါ–၆၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၅၊ လူငယ်ကုန်းကို နွားလားဥသဘနှင့် နှိုင်းကာ လူဥသဘထင်မှတ်ပြီး ခေါ်ယူထွက်ပြေးသော သူဌေးသမီး။

ဝိရကဇာတက။ ။ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၆၊ ရေကျီးကို တုပ၍ ရေငုတ်သော ကုန်းကျီး ပျက်စီးရပုံ ဟောထား၏။

ဝိရိယရှိခဲ့ပုံ။ ။အသက်စွန့်၍ ဝီရိယရှိခဲ့ကြောင်း ဟောထားသော ဘောဇာနိယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၄၊၁၉၆။ ।မဟာဇနကဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၄၄၊ ၄၅။ ।အာဇညဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၆။ ।ဝီရိယရှိရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာများ။ ।ပါ–ဒု–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၁၂၀။

ဝိရိယအကျိုး။ ။မဟာသီလဝဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၁၃၊ ဌ–၀–အုပ်–၂၇၉။ ။အမ္ဗဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဌ–၇၇၅။ ။အလိနစိတ္တဇာတက၊ ပါ–၇၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀။

(ဝေဒဗ္ဗဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၂၊ ဌ–၀–အုပ်–၂၇၀၊ ရတနာမိုးကို ရွာစေနိုင်သော မန္တန်ရှိခဲ့ပုံနှင့် ဆရာ့စကား နားမထောင်၍ ပျက်စီးကြရပုံ ဟောထား၏။)

ဝေနုလာဝဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၂၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၄၆၊ ဗောဓိမင်းသားအလောင်းမင်းက မင်းပေါင်းတစ်ထောင်၏ မျက်စိများကို ထိုးဖောက်ခဲ့ပုံ၊ နောက် ၎င်းမင်းကိုယ်တိုင်လည်း မျက်စိပျက်ကာသေပြီး ငရဲ၌ ကျရောက်ခံရပုံ ဟောထား၏။

ဝေရိုဇာတက။ ။ပါ–၂၄၊ ဌ–၀–အုပ်–၄၃၇၊ ရန်သူနှင့် အတူမနေရ၊ နေလျှင် ဆင်းရဲရကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ဝေဿန္တရာဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၁၂၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၄၁၊ ၎င်းမင်းဘဝကလည်း ပေါ်ကွဲရမှုမှ ရွာစေခဲ့ပုံ ဟောထား၏၊ ဌ–၃၇၇။ ။ဒါနပြုခြင်း၊ သမ္ဘသတ္တသတ (၇)ရာစီ၊ (၇) ရာစီပေးလှူခြင်း၊ ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၂၇၀၊ ၁။ ။ဒသဝဂ္ဂကထာ၊ မယ်တော်ဖုရားကြီးတော်ကြီး သောဆု ၁၀–ပါး၊ ဌ–၂၄၄။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီး တောသို့ဝင်ခြင်း (ဝက်တောင်)၊ ဝနပဝေဿနုကဏ္ဍ၊ ပါ–၃၃၀၊ ဌ–၃၀၃။ ။ဇူဇကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ၎င်းပုဏ္ဏားအိုအကြောင်း၊ ပါ–၃၃၃၊ ဌ–၂၉၂။ ။(တောကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ ပဋ္ဌ-ဝေဿန္တရာခြင်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သားတော် သမီးတော်တို့ကို ပေးလှူခြင်း၊ ဒါရကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၀၊ ဌ–၃၁၀။ ။ဂုင်းတို့ကို မလှူမီ ၃-လကြာ နေရကြောင်း၊ ဌ–၂၉၂၊ ၃၁၉။ ။ဂုင်းသားသမီး ၂-ဦးတို့ ၁၅-ရက်အကြာတွင် ဘိုးတော်သိဒ္ဓည်းမင်းကြီးထံ ရောက်ကြကြောင်း၊ ဌ–၃၆၁။ ။ဝေဿန္တရာမင်းကြီးတို့ တောသို့ ၉-လခဲ့ ကြာနေကြရကြောင်း၊ ဌ–၃၂၉။ ။မဒ္ဒီပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၅၆၊ ဌ–၃၃၂၊ သားသမီးအတွက် သောကရောက်ပုံ။ ။သိကြားမင်းက ပုဏ္ဏားယောင်ဆောင်၍ မဒ္ဒီမိဖုရားကို အလှူခံခြင်း၊ သက္ကပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၆၃၊ ဌ–၃၅၄။ ။သိကြားမင်းယံမှ ဆုပေးခြင်း၊ ပါ–၃၆၅ ဌ–၃၅၉။ ။ သားတော် သမီးတော်တို့ သိဒ္ဓည်းမင်းကြီးထံ ရောက်ခြင်း၊ မဟာဇုဇပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၃၆၆၊ ဌ–သ–အုပ်–၃၆၀။ ။ဝေဿန္တရာ

မင်းကြီးကို စေတုတ္တရာပြည်သို့ ပြန်ခေါ်ခဏ်း၊ ဆခတ္တိယကမ္မကဏ္ဍ၊ ပါ–၃၇၁၊ ဋ–၃၇၁။ ။နဂရကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ မင်းအဖြစ်ဖြင့် ပြည်တော်သို့ ပြန်ဝင်ခဏ်း၊ ပါ–၃၇၄၊ ဋ–၃၇၈။

ဝေဠုကဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၁၊ ဋ–၀–အုပ်–၂၆၂၊ ပညာရှိစကား နှားမထောင်ချ် မြေကိုက်သော်ရသောရသေ့။

(ဝတ်နိုဗဒ်ပြုရကျိုး။ ။တံမြက်လှည်းခြင်း ဓရတည်ထားခြင်းစသော ဝတ်တစ်ခုခုကို အမြဲမပြတ် ပြုခြင်းမှာ ပြုသူနှင့်တကွ အများသတ္တဝါတို့လည်း ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်ပုံ ဟောထားသော အမ္ဗဇာတက၊ ပါ–၂၉၊ ဋ–၄၇၅။)

ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် မပြုပါ်ဘဲလျက် ပြုဟန်ဆောင်သော ရဟန်းငယ်။ ။ရင်းအကြောင်းကို ဟောထားသော ကုဋ္ဌိဒူသကဇာတက၊ ပါ–၁၀၃၊ ဋ–တ–အုပ်–၆၅။

ဝတ်ပန်းသူခိုး။ ။ရင်းအကြောင်း ဟောထားသော ပဉ္စဂတ္တဇာတက၊ ပါ–၃၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၅၂၅။

ဝိနယပိဋက ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဝစ္ဆကုဋ္ဌိဝတ္ထုကထာ။ ။၄–ပါ–၃၉၀၊ ဋ–၁၂၂။ ။သင်္ဂီဟ–ဋ–၂၄၁။

ဝတ္ထုက္ခန္ဓက။ ။၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ–၁၁၇။ အာဂန္တုကဝတ်, အာဝါသိကဝတ် စသော ကျင့်ဝတ်အမျိုးမျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒွါသီတိခုဒ္ဒကဝတ္ထာနိ၊ ပါ–၂၃၉။ ။စုဒ္ဒသမဟာဝတ္ထာနိ၊ ပါ–၃၇၃မှ ၄၁၀ အထိ။

ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂလသန္ဓဿနကထာ။ ။(ဥပေါသထက္ခန္ဓက)၊ ၃–ပါ–၁၀၉၊ ဋ–၃၄၀။

ဝန္ဒနဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဋ–၂၃၇၊ ဝန္ဒနီယပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦး၊ ၄-ပါ–၃၁၂ ပုရေ ဥပသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်၊ နာနာသံဝါသက ဝုစ္စုတရမ္ပေါ်ဒီ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တထာဂတ။ ။၅-ဦး၊ ၅–ပါ–၃၅၀၊ ဋ–၂၂၄။ ။သင်္ဂီဟ–ဋ–၄၄၉၊ အာစရိယ်၊ ဥပဇ္ဈာယ ၂-ဦးထည့်သော် ၅-ဦးဖြစ်၏။

ဝဿုပနာယိကက္ခန္ဓက။ ။၃–ပါ–၁၉၂၊ ဋ–၃၄၉၊ ဝါကပ်ပုံ၊ ဝါပြတ်ပုံ၊ ဝါပန်ပုံ စသည်များကို ဟောထား၏။ ။ဝဿာနေစာရိကာပဋိက္ခေပါဒိကထာ၊ ဝါတွင်းကာလ၌ အကြောင်းမရှိဘဲ ခရီးသွားလျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ဟု ပညတ်ထားတော်မူပုံ။ ။သတ္တာဟ ကရဏီယာနုဇာနနကထာ၊ ပါ–

၁၉၃၁၊ ဌ–၃၅၀၊ ဝါပန်၍ သွားနိုင်သော အကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။လဆန်း ၉-ရက်၊ ဝါပန်ထွက်၊ ပြန်ရက်မလိုပြီ–ဟူသော စကားအရ ပါဠိ၊ ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၃၅၅။ ။ဝဿစ္ဆေဒ အနာပတ္တိကထာ၊ ၃–ပါ–၂၀၆၊ ဌ–၃၅၂။ ။သံဃဘေဒေ အနာပတ္တိ ဝဿစ္ဆေဒကထာ၊ ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၃၅၃။ ။ဝဿစ္ဆေဒ အနာပတ္တိ ပဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး၊ ၅–ပါ–၂၂၇။ ။ဝဿူပဂမနကထာ၊ ၃–ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၃၅၃၊ ဝါကပ်ကောင်းသော အဆောက်အဦးများကို ဟောထား၏။ ။ဝဿံ အနုပဂန္တုဗ္ဗဘာနကထာ၊ ပါ–၂၁၂၊ ဌ–၃၅၄၊ ဝါမကပ်ကောင်းသော အဆောက်အဦးများကို ဟောထား၏။ ။ဝဿူပနာယိကပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၃၅၅။ ။ဝဿူပနာယိက ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီဟ–ဌ–၂၁၄၊ အကျယ်ပြဆိုခဏ်း။

ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ အနုပ္ပန္နစီဝရကထာ။ ။၃–ပါ–၄၂၃၊ ဌ–၄၁၆။

ဝါစာသိက္ခာပဒတ္တိပဌဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၃၇၄၊ ဌ–၂၃၈။

ဝါရတ္တကထာ။ ။၄–ဌ–၁၀၆။

ဝိကပ္ပနာဝင်နိစ္ဆယ။ ။ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ ဏာဝိဌာန်တင်ပုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ၊ ၁–ပါ–၂၉၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ၂၃၀၊ သက်နှံ့ဌ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ။ ။ဌ–၂၈၃၊ ၂၈၅၊ သပိတ်ဌ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ။ ။ဝိကပ္ပနသိက္ခာပဒ၊ ၂–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–၁၃၁။ ။ပစ္ဆိမဝိကပ္ပနုပဂစီဝရာဒိကထာ၊ ၃–ပါ–၄၁၁၊ ဌ–၄၁၀။ ။အဓိဋ္ဌာန ဝိကပ္ပနဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂီဟ–ဌ–၃၁၊ ၃၃။ ။ဆွမ်းဌ် ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ ၂–ပါ–၁၀၅၊ ဌ–၈၄။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၉၈။ ။ဝိကာလဘောဇန ပဋ္ဌဝဏ္ဏနာ၊ ၅–ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၂၄၀။

ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပဒ။ ။၂–ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၁၅၃၊ အဟံ ဘန္တေ ဝိကာလေ ဂါမပ္ပဝေသနံ ဒေဝပုစ္ဆာမိ။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၁၇၆၊ ၄၂၂။

ဝိညတ္တိဝိနိစ္ဆယကထာ။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၁၅၊ ကျောင်းဆောက်ရာ စာညဉ်ဌ် လက်အမှုတောင်းပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ (ရဟန်းခဏ်းဌ် အကျယ်ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

ဝိနယပညတ္တိယာစနကထာ။ ။၁–ပါ–၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၁။

ဝိနယပိဋ္ဌကကိုသင်ယူရကျိုး။ ။ဌ–၂၂။

ဝိနယဌ်–သုတ္တ၊ သုဘာနုလောမ၊ အာစရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိ၊ လေးချက်ယူပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၅။

ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယေ ဟိ အာဂတေ ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံ သော ဝိနယဓမ္မတာ။ ။ဋီ-၂၇၅၊ ၁၉၈။ ။ဂရုက လဟုကေသု ဂရုကေ ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧတံ ဝိနယ လက္ခဏံ၊ ၂-ဋီ-၃၉၊ (ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ)။ ။သင်္ဂီ-ဋီ-၂၉။ ၃၂၂။

ဝိနယပုစ္ဆနကထာ။ ။၃-ပါ-၁၅၂၊ ဋီ-၃၄၀။ ။ဝိဿဇ္ဇနကထာ၊ ပါ-၁၅၃၊ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်ပြီးမှမေးကောင်း,ဖြေကောင်း၏ဟု ဟောထား၏။ ။အဂတိလိုက်စားလျှင် မမေးသင့်၊ မဖြေသင့်ကြောင်း၊၅-ပါ၊ ၂၂၈။

ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝိနယဓရအကျိုး ၅-ပါး၊ ၆-ပါးစသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၂-ဋီ-၁၄၁၊ ၁၄၄။ ။၅-ပါ-၂၃၆။ ။ သင်္ဂီ-ဋီ-၄၆၄၊ ၄၆၇။ ။ဝိနယဓရ အင်္ဂါ ၅-ချက်ကို စိစစ်ပြခဏ်း၊၅-ပါ-၂၃၈၊ ဋီ-၁၆၆။ ။ပါ-၂၄၀၊ ဋီ-၁၇၉။ ။ဂါထာများ၊ ၃-ပါ-၅၀၉၊ ဋီ-၄၃၅။ ။ဝိနယဓရ လက္ခဏာသုံးပါးကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၁၉၉။ ။လက္ခဏာများကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၅-ပါ-၂၄၀။ ။ သင်္ဂီ-ဋီ-၃၂၃။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဖွယ်များ၊ (အနုဝိဇ္ဇက အခန်းဌာ်လည်းရှိ၏)။ ။ရင်းတို့အဂတိလိုက်စားခြင်းအပြစ်ကိုဟောသော အဂတိအဂန္တုဗ္ဗ ဝဏ္ဏနာ၊ ၅-ပါ-၂၉၂။ ဋီ-၂၁၀၊ မလိုက်စားခြင်း အကျိုး၊ ပါ-၂၉၅၊ ဂါထာများ။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌ မထားထိုက်, ထားထိုက်သော အင်္ဂါများကို ဟောသော ဝေါဟာရဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၃၂၂၀၊ ဋီ-၂၁၆။ ။ပါ-၃၄၆၊ ဋီ-၂၂၂။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုလျှင် ချီန်ဆရန်အချက် ၆-ချက်၊ ပဌမ ပါရာဇိကအတွက်၊ ၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၂၀၀၊ ၁၊ ၂။ ။ဒုတိယပါရာဇိကအတွက်၊ ဋီ-၂၆၄။ ။ သင်္ဂီ-ဋီ-၃၂၄။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ မှတ်သားဖွယ်များ၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၂၆၊ ပါ-၂၅၃။ ။အနုဝိဇ္ဇကအင်္ဂါများ၊ ၅-ပါ-၂၂၆၊ ဋီ-၂၀၀။ ။သင်္ဂီ-ဋီ-၃၁၁၊ ၃၁၂။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုး ခွဲပြခဏ်း (ဗာလ၊ ပဏ္ဍိတ)၊ ၅-ပါ-၂၃၁၊ ဋီ-၁၂၆။ ။ပါ-၂၄၅၊ ၆။ ။ ဝိနယဓရသိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့ မိမိတို့ကျောင်းတိုက်တာသို့ ရောက်လာလျှင် ချီးမြှောက်ရမည်၊ မချီးမြှောက်လျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်၏-ဟု ပညတ်ထားသောသိက္ခာပုဒ်၊ ၃-ပါ-၁၆၀၊ ဋီ-၃၄၂။ ။သင်္ဂီ-ဋီ-၂၀၉။ ။ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်ပျက်တို့ ငရဲလားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ၅-ပါ-၂၇၄၊ ဋီ-၂၀၃။

ဝိနယနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဝိနယ ပညတ်တို့အကျိုး၊ ၅-ပါ-၂၇၈၊ ဋီ-၂၀၈။ ။ဝိနည်းကိုဆွေးနွေးသင့်၊ မသင့် အင်္ဂါ ၅-ပါးစီဟောထားတော်မူပုံ၊ ၅-ပါ-၃၂၇။ ။ဝိနည်း၌ ဗာလ ပဏ္ဍိတခွဲပြပုံ၊ ပါ-၃၄၄၊၅။ ။

ဝိနည်းကိုဖြေကြားရာ၌ အဓမ္မိက ဓမ္မိကဖြစ်ပုံကို ခဲ့ပြခဏ်း၊ ပါ–၃၅၅၊ ၄–၂၂၅။ ။(ဝိနည်း၌ သဒ္ဒါရေးလိုလျှင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ပဏ်–၃–၄–၁၉၊ ပါ–၂၇)။

ဝိဿာသဂ္ဂါဟာဝိနိစ္ဆယ။ ။ဝိဿာသဂ္ဂါဟာအင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၃–ပါ–၄၁၁၊ ၄–၄၁၀။ ။သက်နှံးအပို့ခိုင်းရာတွင် ယူရာ၌ ရ,မရကိုစိစစ်ပြပုံ၊ ပါ–၄၂၅၊ ၄–၄၁၇။ ။အင်္ဂါ ၅-ပါး၊ ၁–ပါ–၆၉၊ ၄–ပ–အုပ်–၃၂၆၊ ၎င်းဝတ္ထုများ၊ ပါ–၂၅၊ ၄–၃၃၅။ ။သင်္ဂဟ–၄–၇၁၊ ၇၂။

ဝိသုဒ္ဓိ ၅-မျိုး။ ။၅–ပါ–၃၂၈၊ ပါတိမောက်ကိုပြရာ၌ ၅-ဥဒ္ဒေသလုံး ကြားနာသည်ကိုပင် ဤ၌ ဝိသုဒ္ဓိဟု ဟောထား၏။

ဝိဟာရာနုဇာနနကထာ။ ။၄–ပါ–၂၉၀၊ ၄–၅၈၊ လူတို့ဆောက်လုပ် လှူသောကျောင်းကို စရ၍ ခွင့်ပြုပုံနှင့် ကျောင်းလှူရကျိုး ဂါထာများ။

ဝိဟာရဘဏ္ဍကထာ။ ။၄–၄–၁၀၆။

ဝိသတိုဝဂ္ဂကရဏကထာ။ ။၃–ပါ–၄၄၁၊ ၄–၄၂၈။

ဝုစ္စုပမ္ဘဏ္ဍိတဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၄၇၊ ၄–၃၈၄၊ သား သာမဏော ၂-ပါးကို လူတို့ခေါင်းကို ရိပ်ပေးစေပြီး ယာဂုကြို လှူဒါန်းနိုင်ရန် အလှူခံခိုင်းစေခဏ်း၊ ထိုသို့ခိုင်းစေလျှင် အကပ္ပိယသမာဒါန ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်စေ–ဟု ပညတ်ထားပုံ။

ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏားကြီး။ ။ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏားကြီးနှင့် ဘုရားရှင်တို့ စကားစစ်ထိုးခဏ်း၊ ၁–ပါ–၂–၊ ၄–ပ–အုပ်–၁၀၁။ ။ဎင်းပုဏ္ဏားကြီး ဥပါသကာဟူ၍ ဝန်ခံခဏ်း၊ ပါ–၇၊ ၄–၁၃၇။

ဝေါဟရန္တေန ဇာနိတဗ္ဗာဒိ ဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၉၁၊ ၄–၂၁၀၊ (မဟာသင်္ဂီမ)၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့ သိထားဖွယ်ရာများ။

ဝေါဟာရ ဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၃၂၀၊ ၄–၂၁၆၊ ဝိနိစ္ဆယအရာ၌ မထားတိုက်သော အင်္ဂါများကို ပြဆိုခဏ်း။

ဝမ်းရေးငဲ့-ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သာ။ ။ဝမ်းရေးကိုငဲ့၍ ပြုလုပ်အပ်သော အလုပ် မှန်သမျှ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်သာဖြစ်ကြောင်း ဂါထာများ၊ (အပါယ်လေးပါး လားဖွယ်သာ ဖြစ်ကြောင်း)၊ ၂–ပါ–၂၆၈၊ ၄–၁၇၀။ ဝစီဘေဒကထာ။ ။ ၅–ပါ–၁၅၀၊ ၄–၁၆၁၊ (သမာပတ်ခဏ်း၌ရှိ၏)။

ဝိဇမ္ဘိတာနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၅၊ ဋီ–၄၆၀၊ ပျင်းရိလွန်၍ ခန္ဓာကိုယ် လိမ်တွန့်နေတတ်သူ။

ဝိဇ္ဇူပမ စိတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၃၊ ဋီ–၆၂၊ (သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသူ)၊ မျက်စိကောင်းသူသည် လျှပ်စစ်ပြက်သောအခါ ရူပါရုံကို မြင်ရသကဲ့သို့ မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ရပုံ ပြဆိုခဏ်း၊ အောက်မဂ်သုံးပါးကို ဝိဇ္ဇူပမစိတ္တဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။(၁–ပါ–၂၅၅၊ ဋီ–၄၁၈)။

ဝဇိရူပမ စိတ္တ နိဒ္ဒေသ။ ။၄–ပါ–၁၃၄၊ ဋီ–၆၂၊ ကိလေသာအားလုံးကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးရာ၌ အလွန်ထက်မြက်လှသောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်စိတ်ကို ဝဇိရူပမစိတ္တဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။(၁–ပါ–၂၅၅၊ ဋီ–၄၁၈)။

ဝိညတ္တိ နိဒ္ဒေသ။ ။၁–ပါ–၁၆၈၊ ဋီ–၃၆၀၊ (ကာယဝိညတ္တိ၊ ဝစီဝိညတ္တိ)၊ ဝိညတ္တိပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ဋီ–၁၂၅။

ဝိညတ္တိ သီလန္ဒီကထာ။ ။၅–ပါ–၃၂၁၊ ဋီ–၂၂၃၊ ဝိညတ်ကို သီလဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိတက္ကာနုပတိတကထာ။ ။ပါ–၃၀၃၊ ဋီ–၂၁၆၊ စိတ်အားလုံးပင် ဝိတက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ဖြစ်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိတက္ကဝိမုခါရုသဒ္ဒကထာ။ ။ပါ–၃၀၄၊ ဋီ–၂၁၆။

ဝိဓာနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၈၁၊ ဋီ–၄၂၂။ ။ဝိဓာသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော သုံးနက်၊ ၁–ဋီ–၃၄၃၊ ပါ–၁၅၆၊ (မာန၊ အာကာရသဏ္ဌာန၊ ကောဋ္ဌာသ)။

ဝိပရိတကထာ။ ။၅–ပါ–၂၂၉၊ ဋီ–၁၈၄၊ ပထဝီကသိဏ သမာပတ်ကို ဝင်စားသူအား ထိုဌာနသိသောဉာဏ်သည် ဝိပရိတဉာဏ်မည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။ ။အနိစ္စစသည်ဌာန် နိစ္စစသည်ဖြင့် ဖောက်ပြန်သော ဉာဏ်သည်သာ ဝိပရိတဉာဏ်မည်၏ဟု သကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ဝိပါကုဒ္ဓါရကထာ။ ။၁–ပါ–၁၁၆၊ ဋီ–၃၀၇၊ လောဘ, အလောဘစသည် ၆–ပါးကြောင့် ရအပ်သော အပြစ်, အကျိုးများကိုလည်း အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ တိဟိတဲကံ,ဒ္ဝိဟိတ်ကံတို့က ဖြစ်စေနိုင်သော ဝိပါက်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြထား၏၊ ၃၀၉၊ ၃၂၃။

ဝိပါကောဝိပါကဓမ္မဓမ္မောတိကထာ။ ။၅–ပါ–၂၆၇၊ ဋီ–၂၀၃၊ ဝိပါကသည်ပင် ဝိပါကဓမ္မမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကိုရှင်းပြခဏ်း။

ဝိမုစ္စမာနုကထာ။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဋ–၁၇၀၊ ဝိကွမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ပယ်သည်ကို ဝိမုတ္တ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်သည်ကို ဝိမုစ္စမာနဟု ခွဲခြားယူထားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

ဝိမုတ္တိကထာ။ ။ပါ–၁၈၁၊ ဋ–၁၇၀၊ (ရဟန္တာခဏ်းဌ ရှိ၏)။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၁၈၃၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ်သည် စိမုတ္တိမည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏလေးမျိုး၊ (ဝိပဿနာ, မဂ်, ဖိုလ်, ပစ္စဝေက္ခဏာ) ဤလေးမျိုးတွင် ဖိုလ်ဉာဏ်သည်သာ ဝိမုတ္တိအစစ်တည်း၊ ကျန်သုံးပါးကား ဝိမုတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဝိမုတ္တဟူ၍လည်းကောင်း မဆိုရဟု သာကဝါဒီက ရှင်းပြထား၏။

ဝိရောဓဝတ္ထုဆဏ္ဏနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၉၄၊ ဋ–၄၈၈။

ဝိဿဇ္ဇနာ ၅-မျိုး။ ။ဖ–ဋ–၂၉၉၊ ပါ–၃၁၊ ¹ပါဋိဂတိ၊ ²ပဋိဝစန၊ ³သရူပ ဒဿန၊ ⁴ပဋိမဂ္ဂပ၊ ⁵ပဋိသေဓဝိဿဇ္ဇနာ။

ဝေါဟာရကထာ။ ။၅–ပါ–၁၆၉၊ ဋ–၁၆၅၊ (ဘုရားခဏ်းဌ ရှိ၏)။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

သက္ကသံယုတ္တ။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၈၊ ဋ–၃၀၉။ ။သက္ကပဉ္ဍသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၂၁၊ ဋ–၃၆၊ တဏှာကိန်းလျှင် မငြိမ်းအေး၊ တဏှာမကိန်းမှ ငြိမ်းအေးကြောင်းဖြေထားတော်မူ၏။ ။သက္ကပဉ္ဍသုတ်။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၁၁၊ ဋ–၂၉၀၊ သီကြားမင်းမေးလျှောက်သောပုစ္ဆာ ခဏ္ဍချက်ကို ဖြေပြုတော်မူပုံ။

သကဒါဂါမိမဂ်ဌိတနုကရအရဖွင့်ပြပုံ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၄၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၆၇။ ။အဘိ–၁–ဋ–၂၈၁။ ။သကဒါဂါမိနိဒ္ဒေသ၊ ၄၊ ပါ–၁၁၉–ဋ–၄၇၊ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅ မျိုးကိုလည်း ရေတွက်ပြထား၏။ ။ဣမံ လောကံ အရကောက်ပြပုံ၊ မဟာ–သံ–ဋ–၃၁၂၊ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိလေသာ ဖြစ်ပုံကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ ။ပဋိသံ–ပါ–၆၇၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၅၇။ ။ဒီဃ–၂–ဋ–၁၃၃၊ ပါ–၇၈။ ။ပဏ်–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၁၆၇။

သင်္ခန်းနှင့်ထိုက်တန် မထိုက်တန်သောပုဂ္ဂိုလ်များ။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၃၆၆။ ။ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၄၅၄။ ။ဒမ္မ–ဋ–ပအုပ်–၅၂၊ ဂါထာများ။ ။ကာသာဝဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၈၁။ ။ပါ–၃၂၄၊ ဋ–မ–အုပ်–၅၁။

သက်နိုး (လျှောက်တော) ၌ ရှေးပယ်သောအကျိုး ၁၂-ပါး။ ။ဇာတက-၌-ပ-အုပ်-၁၁။ ။အပ-၌-ပ-အုပ်-၁၁။ ။အတိ-၁-၌-၃၉။ ။ဗုဒ္ဓ-၌-၉၈၊ ပါ-၃၀၈။

သက်နိုးစ၏ ရုံသင့်သောနေရာ။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့ ရှာတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၌ သက်နိုးစ၏ ရုံသင့်သောနေရာကိုပြုဆိုခဏ်း၊ ပဏ်-၁-၌-ပ-အုပ်-၂၆၃။ အတိ-၂-၌-၃၃၇။ ။မဟာ-သံ-၌-၂၂၂။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၅၁။ ။အပ-၌-ပ-အုပ်-၁၆၂။ ။ဒီဃ-၁-၌-၁၇၀။

သက်နိုး လှူရကျိုး။ ။ယောကျ်ားတို့မှာ ဟေဘိက္ခုရဟန်းပြစ်နိုင်၍ မိန်းမတို့မှာ မဟာလတာ တန်ဆောင်ကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ-၌-ပ-အုပ်-၂၄၉။ ။ဝနဝါသီတိဿသာမဏေရဝတ္ထု၊ ၌-၃၃၃။ ။နာဂ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၅၈၊ ၌-၁၆၅။ ။ထေရ-၌-ပ-အုပ်-၆၈၊ ၁၈၁၊ ၃၃၇၊ ဂါထာမျှား။ ။ထေရီ-၌-၇၊ ၃၈၊ ၁၅၆၊ ၂၀၀။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၉၀၊ ၌-ဒု-အုပ်-၄၆။ ။ပါ-၁၂၈၊ ၌-၉၄။ ။သက်နိုး လှူရကျိုး ၈-ပါး ဂါထာ၊ ပါ-၃၅၈။ ။(အပဒါန-၌ မျှားစွာရှိ၏)။ ။ဇာတက-၌-မ-အုပ်-၂၂၂၊ ဥမ္မာဒန္တီ။ ။အသျှင်မဟာကဿပထေရ် အလောင်း ကေသာဌကပုဏ္ဏားကြီးဝတ္ထု၌လည်းရှိ၏၊ အံ-၁-၌-၁၂၉၊ ၁၃၁၊ ၂။

သက်နိုးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ဧတင် ၂-ပါး အကျယ်၊ သန္တောသ-၂၀၊ အမျိုးအမည်စသည်တို့ အကျယ်ပြုဆိုခဏ်း၊ စူဠနိ-ပါ-၂၄၉၊ ၌-၁၁၀၊ သက်နိုးအမျိုးမျိုးကိုလည်းပြုဆိုထား၏။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၈၈၊ ၌-၁၉၂။ ။အံ-၄-၌-၂၈၁၊ အကျဉ်း။ ။(စီဝရခဏ်း၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။သက်နိုးကိုမြင်ရုံမျှနှင့် ဆင်တို့ အရိုအသေပြုကြပုံ၊ ဓမ္မ-၌-ပ-အုပ်-၅၀၊(သက်နိုးသစ်ကို တစ်နေ့သုံးကြိမ်သုံးကြိမ် လဲတော်ရသော နန်ရှေ့ဓမ္မထေရ်၊ ပဏ်-၃-၌-၁၁၈။) ။သက်နိုးဝတ်ရုံမျှဖြင့် ရဟန်းမခေါ်နိုင် သေးကြောင်း၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၄၉၊ ၌-ဒု-အုပ်-၂၂၅။ ။သက်နိုး တန်ခိုး၊ ယနေ့ပြုသစ်စသောမဏေပေါ်ကိုပင် စကြဝဠာတေးမင်းက ရှိခိုးအပ်ကြောင်း၊ ပဏ်-၃-၌-၁၉၇။ ။သင့်လျော် မသင့်လျော်သော သပိတ်သက်နိုးစသည်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာသီ-၌-၂၂၉။ ။သက်နိုးကိုပူဇော်ရသောအကျိုး၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၃၊ ၂၃၄၊ ၂၉၆၊ ၌-ဒု-အုပ်-၉၉။ ပါ-ဒု-အုပ်-၅၅၊ ၇၄။ ။ထေရ-၌-ပ-အုပ်-၉၈၊ ၃၄၆၊ ၃၇၉။ ။သက်နိုးစကို ဘယ်နေရာမှာတွေ့တွေ့ ရှိခိုးအပ်ကြောင်းဂါထာ၊ ၌-၄၇၄။

အဖ–ပါ–ပ–အုပ်–၅၂၊ ၃၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။ ။သက်နှီးရောင်မှာ ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်ဆိုင်၍ ဝတ်ထားရကြောင်းရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၁–ဒုကုဋ္ဌခေါ် နှစ်ထပ်သက်နှီးကြီးကို ခါးတွင်မဝတ်အပ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၆၂။ ။ခင်းရ်ိလည်း မထိုင်အပ်ကြောင်း၊ ဝိ–၄၊ ပါ–၃၈၁၊ ဌ–၁၁၉။ ။သင်ဟ–ဌ–၂၃၄။ ။(ဝိနယဋ္ဌလည်း မျှားစွာရှိ၏။)

သင္ကြာယဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိ ၂၀-ကို ရေတွက်ပြပုံ၊ နာမ်,ရူပ် စသည်ခွဲပြပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၉။ ။ မေးဖြေခဏ်း၊ ပါ–၃၇၃၊ ဌ–၂၅၁။ ။မဟာပုဏ္ဏမသုတ်၊ ၃–ပါ–၆၆၊ ဌ–၅၀၊ အကျယ်။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၇၊ အစာ့ယ်ရေတွက်ပြထားဏ်။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၃၊ဌ–၁၉၅။ ။ စူဠနိ–ပါ–၁၈၆၊၂၇၁၊ ဌ–၇၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၂၊ ဌ–၁၉၅။ ။ ပေဋကု–ပါ–၁၉၅၊၂၅၅၊၃၂၈။ ။ရင်းကိုပယ်ရန်၊ပါ–၂၀၁။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၅၆၊ ဌ–၉၆။ ။အဘိ–၁–ပါ–၂၀၈၊ ဌ–၃၈၇။ ။၂–ပါ–၃၇၉။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၈၃၊ ဌ–၂၈၂။ ။သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၇၈။ ။ အံ–၄–ပါ–၅၃၅၊ ၅၃၆။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိမြို့တော်ကို ဖျက်ဆီးရန် ဥပမာပေးထားပုံ၊ မဟာနိ–ဌ–၇၃၊ပါ–၁၆။ ။မူရင်းမှာ–စေတောဝိမုတ္တိဖလသုတ်–အံ။ ။သင္ကြာယ၊ သင္ကြာဃယသဗုဒယ၊ သင္ကြာယနိရောဓ၊ သင္ကြာယနိရောဓဂါမိနိ ပဋ္ဌိပဒါ ဤလေးချက်ကို ဟောထားသော သီဟသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၄၂၊ ဌ–၂၉၅။ ။ပဋ္ဌိပဒါသုတ်–သံ။ ။သင္ကြာယသုတ်၊ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၂၉၊ ဌ–၃၀၄။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ အန္တလေးမျိုးကို ဟောထားသော အန္တသုတ်–သံ။ ။သင္ကြာယဋ္ဌ တည်ကြောင်း ဂ-ပါ။ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၂၆၇။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိ ရှိခြင်းကြောင့်သာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး ဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၄၊ဌ–၁၆။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိ ကွာလျှင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ၆၂-ပါး အကုန်ကွာကြောင်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၆။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၅၁၊ဌ–၃၀၇။ ။ သင္ကြာယပဋ္ဌာသုတ်၊ပါ–၃၂၉၊ဌ–၄၈။ ။သင္ကြာယောတိ တောဘုမကပဋ္ဌ-ကွန္ဒာ၊ ဌ–၆၄၊ပါ–၃၈၃။ ။သင္ကြာယဒိဋ္ဌိ၊ အဝိဇ္ဇာကင်းအောင်ကျင့်နည်း၊ အံ–၄–ပါ–၄၈၄၊ဌ–၃၅၂။

သင္ကြာတော၊ဂရုကတော၊မာနိတော၊ပူဇိတော၊အပစိတော-ပုဒ်မျှား အဖွင့်။ ။ ဥဒါန–ပါ–၈၅၊ဌ–၇၁၊၇၂။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၁၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၅။ ။ မဟာနိ–ပါ–၅၆၊ဌ–၁၇၅။

သကုဏာဋ္ဌိကသုတ်။ ။(ရဟန်းတို့အတွက်ဂေါစရ-အဂေါစရကို ပြဆိုခဏ်း)။ ပိလုံးဌက်ဥပမာ၊ မဟာ—သံ-ပါ-၁၂၂၊ ၂-၂၃၄။ ။ဇာတက-ပါ-၀-အုပ်-၄၂၊ ၂-ဒု—အုပ်—၅၃။ ။ဆောင်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ-၃-၂-၃၀၊ပါ-၄၈။ ။(ဂေါစရ-ခဏ်းဌ်လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သကုလာထေရီ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၉၀၊ ၂—၉၃။ ။သကုလာထေရီ အပဒါန၊ အပ—ဒု—အုပ်—၂၅၀၊ မီးလှုံ[ရက]ုံ။ ။အံ—ဌ် ဗကုလာထေရီ ဟု ပါရှိ၍ ထေရီ အပဒါန တို့ဌ်ကား သကုလာထေရီ-ဟု ပါရှိ၏၊ (ဆဋ္ဌ မူချည်း)၊ ဒီဗွစက္ခုက အရှာဌ် တောဒဂ်ရကြောင်း အပဒါန-ဌ် ကိုယ်တိုင် ဟောထား၍ ထေရီဂါထာဌ်မှ ၎င်းကိုမှီး၍ ဖွင့်ပြထား၏။ ။အံ-၁-ပါ-၂၆၊ ၂-၂၈၃။

သခ်ိသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၂၊ ၂-ပ-အုပ်-၇၈။ ။သဂါထာ-သံ-၂-၄၅၊ (သခ်ိသဒ္ဒါ ဉာဏ ကောဌာသ ပညတ္တိ ဂဏနာသု ဒီသတိ)၊

သခ်ိပြာဟ္မဏစရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၃ပ၆၊ ၂-၂၉။ ။သခ်ိဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၀၅၊ ၂-စ-အုပ်-၁၅၊ (ခရီသွားခါနီးတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်အား ထီးနှင့်ဘိနပ်ကို လှူခဲ့ရသောကြောင့် သမ္ဒေဗုဒ္ဓရာဌ် သဘော်ပျက်သော်လည်း ချမ်းသာရာ ရခဲ့ပုံ ဟောထားတဲ့။) ။သခ်ိပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ ခုဒ္ဒက-၂-၁၆၆၊ သားဖြစ်သူ သုသိမပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏ အရိုးခေတ်ကိန်းရာ စေတီတော်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရသောကြောင့် ရတနာ့သုတ်ပရိတ်ကို ဟောကြားတော်မူရန် ဝေသာလီပြည်ဆို့အသွား၊ ၎င်းမှအပြန်တွင် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ အပူဇော်ခံရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သခ်ိပါလစရိယ။ ။စရိယာ-ပါ-၄၀၆၊ ၂-၁၃၀၊ အသက်စွန့်၍ သီလ ဆောက်တည်သော နဂါးမင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လှေငယ်ပမာဏရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ၂-၁၂၆။ ။ဇာတက-၂-စ-အုပ်-၄၅၉။ ။သခ်ိပါလ-ဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၆၊ ၂-မ-အုပ်-၁၇၂။

သခ်ိရက္ခန္ဓကထာ။ ။သခ်ိရက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၇၊ ၂-၁၉၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။ပါ-၃၇၊ ၂-၄၀၊ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၉၂၊ (လက္ခဏ-ရသ-စသည်ကို ပြဆိုခဏ်း)၊ သခ်ိရအမျိုးမျိုးခွဲပြပုံ၊ ၁၅၁။ ။ မဟာနိ-ပါ-၇၂၊ ၂-၁၉၂၊ အညွှန်းမျှားကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ပဋိသံ-ပါ-၆၊ ၂-ပ-အုပ်-၅၇။

သခ်ါရ သုံးပါး။ ။(ကာယသခ်ါရ၊ ဝစီသခ်ါရ၊ စိတ္တသခ်ါရ)၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၆၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၇။ ။ပါ–၃၇၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၃၊ အမေး အဖြေ။ ။၂–ပါ–၅၂၊ဌ–၇၃။ ။သခ်ါရယမက၊ အဘိ–ဓ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ဌ–၃၁၃။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၄၅၊ ဌ–၁၆။ ။အဘိ–၂–ဌ–၁၃၇၊ပါ–၁၄၂။ ။ဒုတိယကာမဘူသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄ဂ၃–၁၃၂။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၉၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂ဂ၃။ ။ပါ–၆၊ဌ–၅၇။

သခ်ါရသုံးပါး။ ။(ပုညာဘိသခ်ါရ၊အပုညာဘိသခ်ါရ၊အာနေဉ္ဇာဘိသခ်ါရ)၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၂၊ဌ–၁၂၂၊ ၁၃၄၊ သခ်ါရပဒနိဒ္ဒေသ၊ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ)၊ ဤသခ်ါရသုံးပါးမှာ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ-ခဏ်းတိုင်းဌ် ရှိ၏။ ။အရကောက်ပြုပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊၁၆၂။ ။ရင်းသုံးပါးအကျိုး ပေးပုံ၊ ၁၉၀။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂ၂၊ဌ–၁၇၉။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၀၉၊ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇။ ။ပါ–၃၆၀၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀၊ စိဂ္ဂဟမျှားကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–၇၂။ ။(ဤသခ်ါရသုံးပါးနှင့် အထက်ပါ အခ်ါရသုံးပါးတို့ကို အချို့နေရာ၌ စုံလင်စွာ ပြဆိုထား၏)။

သင်္ဘာလေးမျိုး။ ။(ဇာတိသင်္ဘာ၊ သဠာတိသင်္ဘာ၊ ကိရိယာသင်္ဘာ၊ ဂဏ-နသင်္ဘာ)၊ အဘိ–၁–ဌ–၃၄၃၊ ပါ–၁၅၆။ ။ဓာတုကထာ–ဌ–၃၊ ပါ–၂။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၄၂၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၂။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁ဂ၂၊ ဌ–၁၇၉။

သင်္ဘာတရားလေးမျိုး။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၂၅၊ ၁၉၃၊ ဌ–၁၁၀။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၁၃၃။ ။သင်္ဘာသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၂၉၀၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။သင်္ဘာဝတ္ထုသုတ်၊ ပါ–၅၇၁။ ။အံ–၁–ဌ–၃၀၂။ ။ဂ–ဌ–၁၉၃။ ။ဂ–ဌ–၂၂၃၊ ပါ–၅၅။ ။၉–ပါ–၁၇၄။ ။ဣတိ–ပါ–၂၀၉၊ဌ–ဂ၉၊ ဓင်းတို့ကျင့်ကုသော သင်္ဘာတရားလေးပါး။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–ဂ၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၁။ ။စရိယာ–ပါ–၂၀၇၊ ၂၅၅၊၃၁၉။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–ဂ၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၃၅၁။ ။အံ–၉–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၂၆၁၊ ဗလသုတ်၊ ၎င်းလေးပါးတွင် အသီးသီး အပြုတ်ဆုံးသောအရာ မျှားကို ဟောထား၏။

၁။ ဒါန....ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း။

၂။ ပေယျဝဇ္ဇ....ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်း။

၃။ အတ္ထစရိယ....သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ရွက်ခြင်း။

၄။ သမာနတ္တတာ....ကိုယ်နှင့် တစ်တန်းစားတည်းထား၍ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံခြင်း။

သင် ၂-မျိုး။ ။ကပ်ငြိခြင်း၊ ?ရာဂသင်၊ ။?ဒေါသသင်၊ ?မောဟသင်၊ ?မာနသင်၊ ?ဒိဋ္ဌိသင်၊ ?ကိလေသသင်၊ ?ဒုဋ္ဌရိတသင်၊ ?ဥဋ္ဌနိ-ပါ-၈၈။ ။ဣတိ-ပါ-၂၅၀၊ ဋ-၂၈၅။ ။၅-မျိုး၊ သဂါထာ-သံ-ဋ-၂၃၊ ပါ-၃၊ ရှေ့ ၅-မျိုး။ ။အဘိ-၂-ပါ-၃၉၁။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၀၊ ၈၈ (ငြိကပ်ခြင်း-အခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဂါယနာတင်ပုံ။ ။ပဌမသံဂါယနာတင်ပုံ အကျဉ်းပြုဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက-ဋ-၂၆။ ။ဒီဃ-၁-ဋ-၃၊ အကျယ်။ ။သံဂါယနာသုံးတန်အကျယ် ပြုဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၁-ဋ-ပ-အုပ်-၄-မှ ၂၈-အထိ။ ။ပဌမသံဂါယနာ၊ ဝိ-၄-ပါ-၄၈၀၊ ဋ-၁၃၃။ ။ဒုတိယသံဂါယနာ၊ ပါ-၄၉၁၊ ဋ-၁၃၄။ ။တတိယသံဂါယနာတင်ရန် ဖြစ်ပေါ်လာသောအကြောင်း။ အဘိ-၅-ဋ-၁၀၉။ ။အနုဗုဒ္ဓါ ဟိ ဓမ္မသင်္ဂါဟကမဟာထေရာ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဣတိ-ဋ-၃၀။ (။သံဂါယနာသုံးတန်တင်ရာတွင် မပါဝင်သော သုတ်များကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ဝိ-၂-ဋ-၉။ ။နိဒါန-သံ-ဋ-၁၈၆။)

သစ္စသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနုက်များ။ ။သဂါထာ-သံ-ဋ-၃၀၀၊ ပါ-၂၁၆။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၀၆၊ ဋ-ပ-အုပ်-၂၂၅။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၆၊ ဋ-ပ-အုပ်-၅၉။ ။၇-နက်၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၂၇။ ။အဘိ-၂-ဋ-၈၀၊ ပါ-၁၀၄။ ။သစ္စသဒ္ဒါ ဝါစာသစ္စေ ဝိရတိသစ္စေ ဒိဋ္ဌိသစ္စေ ဗြာဟ္မဏသစ္စေ ပရမတ္ထသစ္စေ အရိယသစ္စေ နိပ္ပရိယာယသစ္စေ မဂ္ဂေစာတိ အနေကေသု အတ္ထေသု ဒိဿတိ၊(စုပေါင်း၍ ပြုဆိုလိုက်၏)။

သစ္စာလေးပါ။ ။သစ္စာသံယုတ္တ၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၆၁၊ ဋ-၃၂၄၄၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်၍ အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပါ-၃၇၂၊ ခန္ဓသုတ်စသည့် အကျယ်။ ။အဋ္ဌတ္ထိကာယတနသုတ်၊ ပါ-၃၇၃။ ။သစ္စဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၅၉၊ ဋ-ပ-အုပ်-၂၁၉။ ။ဧတုသစ္စပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၈၂-မှ ၉၀-အထိ၊ ဋ-၃၀၄၊ အကျယ်။ ။သစ္စဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃-ပါ-၂၉၁၊ ဋ-၂၁၇၊ ။သစ္စာလေးပါးအကျယ် ဟောထားပုံနှင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ, အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်တို့ ပရိသတ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူကြပုံ။ ။ သစ္စကထာ၊မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၄၊ ဋ-ပ-အုပ်-၅၀။ ။အရိယသစ္စာ

မည်ပုံရှင်းပြသောဂါထာ၊ ပါ–၆၊ ဋ–၅၉။ ။သစ္စနိဒ္ဒေသကထာ၊ ပါ–၂၉၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၉၆၊ အကျယ်။ ။ဣစ္စပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၄၀၊ ဋ–၈–အုပ်–၁၀၃။ ။သစ္စညာဏ စတုက္ကဒ္ဒယနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၁၄၊ ဋ–၃၄၂။ ။သစ္စဝိတ္ထာရကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၂၄။ ။သစ္စာလေးပါးကို ကေဝိဓာဒိစသည်ဖြင့် ပြဆိုခက်း၊ ၁၄၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၊၆၂၊ဋ–၅၆။ ။ပေဋကဝ–ပါ–၁၇၁–မှ ၁၈၃–အထိ၊ အကျယ် ဟောထားဏ။ ။စတုသစ္စပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၃၊ ဋ–၃၈၆၊ (ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခန်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။အရိယသစ္စကထာဝဏ္ဏနာ ပါ–၇၆၊ ဋ–၁၃။ ။သစ္စကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၂၅၊ ဋ–၃၇၈။ ။သစ္စဝိဘင်း၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၀၄၊ ဋ–၇၈။ သုတ္တန္တဘာဇနီယ၊ သစ္စာလေးပါးမည်ပုံဂါထာများ၊ ဋ–၈၀။ ။ပါ–၁၁၂၊ ဋ–၁၁၄၊ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။ ။ဝိဘင်သုတ်၊ မဟာ–သံ–၇၊ ဋ–၁၆၀။ ။သစ္စာလေးပါး အမည်ကို ဝိဂွဟပြုပုံ၊ အဘိ–၂–ဋ–၇၈၊ ၇၉၊ ပါ–၁၀၄။ ။သစ္စာလေးပါးကို ပြသောဂါထာ၊ ထေရီ–ပါ–၄၀၈၊ ၄၁၄၊ ၄၁၅။ ။အရိယသစ္စာနိ ပုဒ်အဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက–ဋ–၆၇။ ။သစ္စယမက၊ အဘိ–၆–ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၅၊ ဋ–၃၁၀။ ။သစ္စာလေးပါးကို အရကောက်ပြပုံ၊ ခန္ဓသုတ်–သံ။

သစ္စာလေးချက် တစ်ပြိုင်နက်သိပုံ ဥပမာ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ပါ–၂၆။ ။ဋ–၂၉၇၊ ပါ–၁၀၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၃၁။ ။ပေဋကဝ–ပါ–၂၅၇၊ ဂ။ ။ဃော–၁–ပါ–၃၆၆၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။ ။ပါ–၁၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၇၆၊ (အထက်ပါ သစ္စာလေးပါးကိုပြသောအခန်း၌လည်း ပါရှိတတ်၏)။

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်။ ။ဥဒါန–ဋ–၁၃၉။ ။ဣတိ–ပါ–၂၁၆၊ ဋ–၁၁၇။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၉၅။ ။ပါ–၂၉၃၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။အဘိ–၂–ဋ–၇ဂ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၃။ ။ဒု–အုပ်–၃၃၂။

သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းအကျိုး၊ မသိခြင်းအပြစ်။ ။သစ္စာလေးပါးကိုမသိခြင်း ကြောင့်သာ သံသရာရှည်ခဲ့ပုံဂါထာများ၊ မဟာ–သံ–ဋ–၃၇ဂ၊ ၃၇၉။ ။ကောဋ္ဌိဂါမသုတ်၊ ပါ–၃၇၇၊ ဋ–၃၂၉၊ ၄၃၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၄၄၊ ဋ–၂၅၃။ ။အနုဗုဒ္ဓသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၀၇၊ ဋ–၂၄၉။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၇၇၊ ဋ–၁၃၂။ ။ပါ–၁၀၂။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၂၅၊ ၆၊ ဋ–၃၇ဂ။ ။ထေရ–ပါ–၂၆၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၄၃၀၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်လျှင် ဒုက္ခချုပ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဣတိ–ဋ–၄။ ။သစ္စာလေးပါးကိုမြင်မှသာလျှင် ဒုက္ခမှလွတ်နိုင်

ကြောင်းဂါထာ၊ ဇာတက–ဌ–၀–အုပ်–၁၁၃။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ ကူဋ္ဌာဂါရသုတ်–သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကို သိရန်မှာ ခက်ခဲလှကြောင်း၊ အတိ–၂–ဌ–၈၆။ ။ဝါလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၃၃၂။ ။ သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့် ဇာတိ, ဇရာ, ဗျာဓိ, မရဏ, သောက စသော အမျောင်တွင်းသို့ ကျရောက်နေကြရကြောင်း ဟောထားသော အနွှဲကာရသုတ်–သံ။ ။အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်။ ။ဒဏ္ဍသုတ်။ ။ပပါတ သုတ်။ ။မဟာပရိဋ္ဌာယဝေသုတ်၊ သုသမ္ဘဒ္ဓသုတ်–သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကို သိလျှင် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်းဟောသော ဣန္ဒခီလသုတ်–သံ။ ။ မသိလျှင် ဒုက္ခမကုန်ကြောင်းဟောသော ခဒိရမဋ္ဌသုတ်–သံ။ သစ္စာလေးပါး စကားကိုသာ ပြောဆိုကြရန်ဟောထားသော ဝိဂ္ဂါဟိကကထာသုတ်၊ တိရစ္ဆာနကထာသုတ်။ ။ကြံစည်ရန်ဟောသော ဝိတက္ကသုတ်၊ စိန္တာသုတ်။ ။ အားထုတ်ရန်ဟောသော စေလသုတ်။ ။သစ္စာလေးပါးသည် တကယ် အမှန်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော တထသုတ်–သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း အကျိုး၊ မသိခြင်းအပြစ်ကို ဟောထားသော ဒုယတာနုပဿနာသုတ်။ သုတ္တန်ပါတ။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသိလျှင် ဘယ်သူနှင့်ဝါဒပြိုင်ပြိုင် ကိုယ်က သာ နိုင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်းဟောသော ဝါဒတ္ထိကသုတ်–သံ။ ။သစ္စာ လေးပါးကို ပရိညေယျ, ပဟာတဗ္ဗ, ဘာဝေတဗ္ဗ, သစ္ဆိကာတဗ္ဗ ခွဲဟော ထားသော ပရိညေယျသုတ်–သံ။ ။သစ္စာလေးပါးကို နှလုံးသွင်းလျှင် အာသဝေမဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁-ပါ–၁၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ ၆။

သစ္စာလေးပါးကိုသိ, မသိနှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ရင်းပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထားပုံဥပမာများ။ မူသိကူပမနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၄–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၇၅။ ။မူသိကသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၂၊ ဌ–၃၂၇။ ။အမ္ဗူပမနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၄–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၇၆။ ။အမ္ဗသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၃၂၆။ ။ကုမ္ဘူပမနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၄–ပါ–၁၅၂ ဌ–၇၆။ ။အံ–၄–ပါ–၄၁၈၊ ဌ–၃၂၇။ ။ဥဒကရဟဒူပမနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၄–ပါ–၁၅၃၊ ဌ–၇၆။ ။အံ–၄–ပါ–၃၁၉၊ ဌ–၄၂၇၊ (ဆိုင်ရာဆိုင်ရာအခန်းခွဲ အကျယ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။

သစ္စာ ၂-မျိုး။ ။(သမုတိသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ)၊ နိဒါန–သံ–ဌ–၇၂။ ။ အံ–၁–ဌ–၇၄။ ။ဣတိ–ဌ–၇၈၊ ပါ–၂၀၆။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၃၁၆။ ။ သစ္စဝိနိမုတ္တာ ဟိ ဘဂဝတော ဒေသနာ နတ္ထိ၊ နေတ္ထိ၊ ဌ–၅၆၊ ပါ–၉။ ။ ဘဂဝတော ဝစနံ ဧကဂါထာမတ္တမ္ပိ သစ္စဝိမုတ္တံ နတ္ထိ၊ ဌ–၈၁။ ။သမုတိ သစ္စမုခေနေဝ ပရမတ္ထသစ္စာဓိဂမော ဟောတိ၊ ဌ–၁၀၀၊ ပါ–၂၉။

သစ္စညာဏ ၂-မျိုး။ ။(အနုပေါဓညာဏ၊ ပဋိဝေဓညာဏ)၊ အဘိ–၂–ဌ–၇၂၊ ပါ–၁၀၄။ ။သစ္စာ၌ ရအပ်သောဉာဏ်လေးပါး၊ ပဋိသံ–ဌ–၀–အုပ်–၁၅၃။ ။သစ္စညာဏစတုက္ကဒုယနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၁၄၊ ဌ–၃၄၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၄၂။ ။သစ္စာနုလောမိက ဉာဏ်ပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၂–ပါ–၃၄၁၊ ဌ–၃၉၇။

သစ္စာဖွဲ့ပြပုံ။ ။(ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တရား၌ သစ္စာဖွဲ့ပြပုံ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၅၁၊ဌ–၀–အုပ်–၂၀၉။ ။သဌာ–သံ–ဌ–၆၇။

သစ္စာတန်ခိုးကြီးလှပုံဝတ္ထုများ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၄၊ ၁၂၆။ ။စရိယာ–ဌ–၆၀၊ သေဘေးမှ လွတ်မြောက်စေပုံ။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၀၄၊ မဃလုလင်တို့ကို ဆင်ကမနင်းဝံ့ပုံ။ ။ဝဋ္ဋကဇာတက၊ ပါ–၀–အုပ်–၉၊ဌ–၀–အုပ်–၂၂၁၊ တောမီးက ရှောင်ကွင်းပေးရပုံ။ ။နဠပါနဇာတက၊ ပါ–၅၊ ဌ–၁၈၆၊ ကျူပင်များ အဆစ်မရှိအောင် သစ္စာဆိုခဲ့ပုံ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၅၊ ဗန္ဓုမတိမည်သော ပြည့်တန်ဆာမ၏ သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ရေဆန်သို့ ပြန်စီးစေပုံ။ ။ဝိမာန–ဌ–၉၁။ ။(သစ္စာတန်ခိုးပြဝတ္ထုများ ဇာတကဋ္ဌကထာများစွာရှိ၏)၊ ။သစ္စာတန်ခိုးပြဂါထာများ၊သဂါထာ–သံ–ဌ–၃၀၁။ ။ မစ္ဆဇာတက၊ပါ–၀–အုပ်–၁၈၊ဌ–၀–အုပ်–၃၄၁၊ မိုးရွာသွန်းစေခဲ့ပုံ။ ။ သစ္စာစောင့်ရကျိုး၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၃။

သစ္ဆိကိရိယ ၂-မျိုး။ ။(ပဋိလာဘ သစ္ဆိကိရိယ၊ အာရမ္မဏ သစ္ဆိကိရိယ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၂၁၊ဌ–၁၈၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၅၊ဌ–၀–အုပ်–၅၃၊၉၁။ ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၄၊ ဌ–၁၂၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၃၃၁၊ ၂–မျိုး၊ လောကိယ သစ္ဆိကိရိယ၊ လောကုတ္တရာ သစ္ဆိကိရိယ။ ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ လေးမျိုး၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၂၄၀။ ။လေးမျိုး–အံ။

သညာက္ခန္ဓနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၅–၊ ဌ–၁၈၊ သုတ္တန္တ ဘာဇနီယ။ ။ ပါ–၂၆၊ ဌ–၄၀၊ အဘိမ္မေ ဘာဇနီယ။ ။၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၅၃။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၉၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၆၂။

သညာနာနတ္တသုတ်။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၄၆၀၊ ဌ–၁၂၂။ ။သညာသုတ်၊ (ပ–ဒု)။ အံ–၅–ပါ–၇၀၊ ဌ–၃၀၊ အသုဘသညာ–စသည်ကို ဟောထားရ၏။ ။၉-ပါး၊ ၉–ပါ–၁၉၁၊ ဌ–၂၆၆။ ။သညာသုတ်၊(ပ–ဒု)၊ ၁၀–ပါ–၃၄၀။ ။သည်ပုံ ပရိညာပုဒ်အဖွင့် အကျယ်၊ မဟာနိ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၁၄၈။ ။အနိစ္စသညာ စသည် ၇–ပါးကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၉၊

ဋ္ဌ—၂၂၃။ ။၉—ပါးကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ—၂၅၄၊ ဋ္ဌ—၂၄၈။ ။၁၀—ပါးကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ—၂၅၉။ ။သညာအမျိုးမျိုးကို ဟောထားပုံ၊ မဟာနိ—ပါ—၄၃၊ ဋ္ဌ—၁၄၉။ ။ကာမ—ဗျာပါဒ—ဝိဟိံသ သညာသုံးပါး၏ အပြစ်ကို ပြဆိုခန်း၊ ပါ—၁၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၇၂။ ။ပရိကမ္မ ဥပစာရ အပ္ပနာသညာ သုံးပါးကို ပြဆိုခန်း၊ ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၂၆၉။ ။နိစ္စ—သုခ—အတ္တသညာ သုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် မဟာသံ—၂၁၅။ ပရိတ္တ၊ မဟဂ္ဂတ၊ အပ္ပမာဏ—အာကိဉ္စ-ညာယတန သညာ လေးပါးကို ဟောထားပုံ၊ အံ—၁၀—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၅။ ။သညာသုတ်၊ နိဒါန—သံ—ပါ—၄၄၁၊ ဋ္ဌ—၁၉၆၊ ရူပသညာ စသည် ၆—ပါးခွဲ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ပြပုံ။

သညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်။ ။အံ—၅—ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—၅၈။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၁၆၈၊ ဋ္ဌ—၃၀၃။

သတ္တဝါဟူ၍ ခေါ်ကြပုံကို ပြဆိုခန်း။ ။ဝဇိရသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၁၇၈၊ဂါထာ။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ္ဌ—၃၀၈၊ ပါ—၁၅၄၊သတ္တသုတ်။ ။ဗိလိန္ဒ—ပါ—၂၆။ ။အဘိ—၅—ပါ—၅၈၊ ဂါထာ။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ၄၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၅၃။ ။စူဠနိ—ဋ္ဌ—၉၄၊ ဥပမာဂါထာ။ ။မဟာနိ—ပါ—၃၊ ဋ္ဌ—၂၂။ ။ပရမတ္ထအားဖြင့် သတ္တဝါဟူ၍ မရှိကြောင်း ဂါထာ၊ပါ—၃၄၇။ ။အနုရုဒ္ဓသုတ်—သံ။ ။ဂိဟိသုတ်—အံ။ ။ပရိသုဒ္ဓဝဂ္ဂ—အံ။

သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းမျှား။ ။ဂါထာ၊ ပဏ်—၃—ပါ—၃၀၆၊ ဋ္ဌ—၂၃၁။ ။နေတ္တိ—ပါ—၁၂၇၊ ဋ္ဌ—၂၃၉။ ။ပါ—၁၃၀၊ ဋ္ဌ—၂၄၂။ ။ဇေတဝနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၇၄။ ။ကာမဒသုတ်၊ပါ—၄၅၊ဋ္ဌ—၉၈။ ။ဇဋိလသုတ်၊ ဥဒါန—ပါ—၈၃၊ ၄၊ ဋ္ဌ—၆၇။ ။သုဒ္ဓိကသုတ်—သံ။ ။ဇာတက—ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၁၂၈၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၂၆၆။ ။သုဒ္ဓဋ္ဌကသုတ်၊ သုတ္တ—ပါ—၄၀၂၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၉။ ။သညောဇနသုတ်—အံ—၂—ပါ—၅၂။ ဋ္ဌ—၇။ ။ဗာလတို့က သံသရာမှ စင်ကြယ်ကြောင်းခွဲ အမြင်မှားနေကြပုံ ဂါထာ၊ ထေရီ—ပါ—၃၉၅၊ ဋ္ဌ—၁၄၀။ ။(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်—သတ္တာနုံ ဝိသုဒ္ဓိယာပုဒ် အဖွင့်တိုင်းခွဲလည်းဋ္ဌ၏)။ ။ဒေဝပဒသုတ်-သံ။ ။ဗောဓိပက္ခိယတာဝနာ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၈၀၊ ဋ္ဌ—၅၅၊ အမျိုးလေးပါးတို့ စင်ကြယ်လိုလျှင် ဤတရားကို ကျင့်သုံးရကြောင်း ဟောထား၏။ ။သတ္တဝိသုဒ္ဓိပဋ္ဌဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၆၀။ ။အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ဒုတိယဂဒ္ဒုလဗန္ဓသုတ်၊ ဒေဝပဒသုတ်-သံ။ ။ဂိဟိသုတ်—အံ။ ။ဓမ္မ—ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၁၀၁။ ။

သတ္တဝါတို့မှာ စိတ်ကြောင့်ညစ်နွမ်းခြင်း စိတ်ကြောင့်ပင် ဖြူစင်ကြကြောင်း ဂါထာ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၃၃၀၊ ပါ–၂၃၁။ ။သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်း သုံးပါးကို ဟောသော နိုဂဏ္ဍသုတ်၊ ၁၀-ပါးကိုဟောသော ပရိသုဒ္ဓဝဂ်–အံ။ ။သတ္တဝါသံခါရတို့၌ လောဘ–ဒေါသ–မောဟ ဖြစ်လာလျှင် ငြိမ်းအေးကြောင်း နှလုံးသွင်းရန်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၆၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၁။

သတ္တဝါကို ပြန်သတ်တတ်သော တရားသုံးပါး။ ။ဂါထာ၊(လောဘ–ဒေါသ–မောဟ)၊ မဟာနိ–ပါ–၁၃၊ ၂၀၃၊ ဌ–၅၀။ ။စူဠနိ–ဌ–၂၅၂။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၊ ဌ–၁၇၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၅၂။ ။(ကိုယ့်ကိုကိုယ်ဖျက်ကိုယ်ပင်ပျက်ကြောင်း အခဏ်းခ်ိုလည်း အကျယ်ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)၊ သတ္တဝါတို့အား နှိပ်စက်တတ်သော တရားများကို စုပေါင်းဟောထားသော ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၂၀၊ ဌ–၈၃။ ။ထေရ–ပါ–၁၈၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၃၇၊ ၃၈၊ ဌ–၈၉၊ ၉၀။ ။(သတ္တဝါတို့မှာ ယုတ်ညံ့သော အရပ်ဒေသ၊ ယုတ်ညံ့သောအမျိုး၊ ပညာမဲ့သောအမျိုး စသည်တို့၌သာ မျှားသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ကြကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ အံ–၁–ပါ–၃၇၊ ဌ–၃၇၇)။ ။သဘာဝတရားတို့မှာ သတ္တဝါတို့အလိုနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သာ. ဖြစ်လေ့ရှိကြောင်းဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–၃၇၇။ ။သတ္တာနံ တဏှာသမော ဗန္ဓနာမ နတ္ထိ၊ ဌ–၃၃၊ ပါ–၆။

သတ္တဝါတို့မှာ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်သာ စုဆောကြကြောင်း။ ။စူဠနိ–ဌ–၆။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၆။ ။သဠာ–သံ–ဌ–၅၁။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၈၆၊ ပါ–၁၂၂။ ။စူဠနိ–ဌ–၆–ဌ် ဘုရားရှင်မှစ၍ သတ္တဝါအားလုံးတို့မှာ ဘဝင်စိတ်ဖြင့်သာ စုတေကြရကြောင်း တိကျစွာမိန့်ဆိုထားရ။

သတ္တဝါတို့ သဘောထားများ။ ။သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အပေါင်း အဖွဲ့အစည်းပြု၍ နေထိုင်တတ်ကြကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကမူ တနေရာတည်း၌ နှစ်ပါးမနေရ ဟူ၍ သီကျွာပုဒ်ပညတ်ဖြစ်လျှင် ပညတ်တော်မူလိုကြောင်း၊ ဤမျှထိ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို နှစ်သက်တော်မူလှကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၁၁၁၊ ဗဝ–၁၅၁။ ။သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အသစ်အသစ်ကိုသာ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ကြကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၉၀။ ။မုန်ညင်းစေ့လောက်ရှိသော သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကို မြင်လွယ်သော်လည်း ထန်းသီးမှည့်လောက်ရှိသောမိမိအပြစ်ကိုမူ မြင်ခဲလေကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၂၀၊ ပါ–၂၉။ ။သတ္တဝါတို့မှာ ကိုယ့်အရာမဟုတ်သည်၌ ပင်ပန်းနေကြကြောင်း၊ သဠာ–သံ–ဌ–၅၁၊ ပါ–၂၄၄။ ။သတ္တဝါတို့အလိုဆန္ဒမှာ အမျိုးမျိုး ရှိတတ်ကြကြောင်း

ဟောထားသော ခတ္တိယသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၁၈–ဌ–၁၁၉။ ။သင်္ဘာဝါ တို့မှာ အပြင်လှ၍ အတွင်းရှက်ထွေးကြောင်း (အပေါ်ယံရှေ့မှုံ့ကြဲ အထဲက နွားချေးခဲ) ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၃၅၅၊ဌ–၃၈၈။ ။သတ္တဇဋိလသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၉၊ဌ–၁၃၆၊ ၂-ဂါထာ။ ။သတ္တဝါတို့သဘောမှာ အများအားဖြင့် နီးစပ်ရာသို့ ပါသွားတတ်ကြောင်း၊ မဟိဋ္ဌာမုခဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၁။ ။သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက၊ပါ–၃၂၈၊ဌ–စ–အုပ်–၄၃၂။ (။ဒွေပိ နာမ ဘတ္တာ ကေဠာသယာ ဒုလ္လဘာ လောကသ္မိံ၊) ဒီဃ–၁–ဌ–၄၅။ ။၂–ပါ–၂၂၅၊ ဌ–၃၂၉။

သတ္တဌာန် စံနေတော်မူပုံကိုပြုဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၉။ ။ဝိ–၃–ဌ–၂၃၈၊ပါ–၃။ ။ဥဒါန–ဌ–၄၇၊ ဤ၌ သုံးဌာနသာပြထားရ၏။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၀၊၃၄၁။ ။အပ–ဌ–ပအုပ်–၉၁၊ ၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၉၀၊ (သတ္တဌာနစေတိယ–ဟူ၍ ဖွင့်ပြထားတော်မူ၏)။

သတ္တာဝါသ ဘုံကိုး၀။ ။သတ္တာဝါသသုတ်၊ အံ–၉–ပါ–၂၀၁၊ ဌ–၂၇၄။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ဌ–၇၃။ ။ပဋိသံ–ပါ–၂၃၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၆။ ။စူဠနိ–ဌ–၈၁။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၁၈၊၂၅၂၊ဌ–၂၂၈။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၅၁၊၉။

၁။ နာနတ္တကာယ-နာနတ္တသညီ....လူ့ အခွေ့ကြီသော နတ်နှင့် ဝိနိပါတ်ကမျှား။

၂။ နာနတ္တကာယ-ဧကတ္တသညီ .... အပါယ်လေးဘုံသားနှင့် ပထမဈာန်ဘုံ ဗြဟ္မာမျှား။

၃။ ဧကတ္တကာယ-နာနတ္တသညီ... အာဘဿရာဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၄။ ဧကတ္တကာယ-ဧကတ္တသညီ.... သုဘကိဏ္ဏာဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၅။ ပဌမသတ္တာဝါသ.... အသညသတ်ဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၆။ ဆဋ္ဌသတ္တာဝါသ.... အာကာသာနဉ္စာယတနဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၇။ သတ္တမသတ္တာဝါသ....ဝိညာဏဉ္စာယတနဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၈။ အဋ္ဌမသတ္တာဝါသ.... အာကိဉ္စညာယတနဘုံဗြဟ္မာမျှား။

၉။ နဝမသတ္တာဝါသ.... နေ၀သညာ နာသညာယတနတို့ ဗြဟ္မာမျှား။

သတ္တာရဟဂါထာ။ ။သတ္တာရဟ လေးဂါထာ၊ တနှည်း သဟဿာရဟ·လေးဂါထာ၊စရိယာ–ဌ–၂၄၄။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၆၊၁၄၁၊ ဌ–မ–အုပ်–၅ ၊၁၊၅၁၅၊ တဂါထာလျှင် တရား၊သို့မဟုတ် တတောင်တန်သည်ဟူလို။

သတိပဋ္ဌာန (မဟာ) သုတ်။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၀၊ ၂၄၃ အကျယ်။ ။သတိပဋ္ဌာနသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၂၃၊ ဋ္ဌ–၂၁၃။ ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။သတိသုတ်၊ ပါ–၁၂၂၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ဋ္ဌ–၂၂၄-မှ ၂၃၃-အထိ၊ ဤ၌ ဣရိယာပထပဗ္ဗ သမ္ပဇညပဗ္ဗ အာဟုတ်နည်းကို သေချာစွာ ပြဆိုထား၏။ ။အံ–၁–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–၃၈၂။ ။၄–ပါ–၅၇၉။ ။သတိပဋ္ဌာန၀ဂ္ဂ၊ အံ–၉–ပါ–၂၅၀။ ။မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၄၄၊ အကျယ်၊ ကုရုတိုင်း၌ ဟောရမြင်းအကြောင်းကိုလည်း ရှင်းပြထား၏။ ။ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ ၂-ပါ–၂၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၄၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ပါ–၂၁၀။ ဋ္ဌ–၂၂၄။ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ၊ အကျယ်။ သတိပဋ္ဌာနကထာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၃၁၂၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါး သုံးသပ်ပုံကို ဟောသား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ ဋ္ဌ–၃၀-မှ ၄၄-အထိ။ ။ဣရိယာ ပထပဗ္ဗ၊ ပါ–၃၉၃၊ ဋ္ဌ–၄၀၆။ ။သတိသုတ်၊ မဟာသံ–ပါ–၁၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၂၊ သကော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဟရေယျ၊ အယံ ဝေါ အမှာကံ အနုသာသနီ။ ။ သတိပဋ္ဌာန်မလေးပါး ပွားများရပုံကို ဟောသော ရဟောဂတသုတ်၊ ပါ–၂၅၇၊ ၉၊ ဋ္ဌ–၂၉၃။ ။သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာ တော်၌ လေးပါးသာ ဟောရပုံကိုရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၅။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄။ ။ကာယာနုပဿနာ ၁၄-ချက်၊ ဝေဒနာနုပဿနာ ၉-ချက်၊ စိတ္တာနုပဿနာ ၂၆-ချက်၊ ဓမ္မာနုပဿနာ ၅-ချက် ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၄၆။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၅။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရကျိုး။ ။အဆင့်ဆင့်ရအပ်သောအကျိုး၊ နေတ္တိ–ပါ–၆၉၊ ဋ္ဌ–၁၃၉။ ။အနုဿုတဝဂ်၌လာသော သုတ်များ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၂၆၁။ ။ဂင်္ဂါပေယျာလဝဂ်၊ပါ–၁၆၆။ ။ အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ဗလကရဏီယဝဂ်၊ ပါ–၁၆၇။ ။သေနာဝဂ်၊ ဩဃဝဂ်၊ ပါ–၁၆၈။ ။တဏှာက္ခယသုတ်၊ သလဋ္ဌာဂါရသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၆၂၊ ဋ္ဌ–၂၉၃။ ။အမ္ဗပါလိ၀နသုတ်၊ ဗာဠဂိလာနသုတ်၊ အဘိညာ၌ ၆-ပါးအမည်ပါသော သုတ်များ၊ ပါ–၂၆၅။ ။ဌာနသုတ်၊ ကမ္မသမာဒါနသုတ်၊ သမ္ဗဇ္ဈဂါမိနီသုတ်၊ နာနာဓာတုသုတ်၊ နာနာဓိမုတ္တိသုတ်၊ ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိသုတ်၊ ပါ–၂၆၇။ ။စျာနာဒိသုတ် စသည်များ၊ ပါ–၂၆၇၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။ (။ရှေ့အဆင်းကြည်လင်ခြင်း၊ ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခြင်း အကျိုးရှိ၏ဟု ဟောထားသော အမ္ဗပါလိ၀နသုတ်၊ ဗာဠဂိလာနသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၉၄။) ။အရိယသုတ်၊ ဥတ္တိယသုတ်၊ ဂင်္ဂါနဒီအာဒိသုတ္တဒ္ဒါဒသက–သံ။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကို အားမထုတ်လျှင် ဘုရားရှင်ထားရှိသော်လည်း ထိုသူအတွက် တရားတော်မှာ ကွယ်သည်သာ

ဖြစ်ကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၂၆၀။ ။စိတ်တည်ရုံမျှ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဟောထားသော သုဒသုတ်–သံ။

သတိပဋ္ဌာနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သတိပဋ္ဌာန၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာ ဂါမိနီ ပဋိပဒါ သုံးချက်ကို ဟောထားသော ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၆၀။ ။သတိပဋ္ဌာန်ဆိုင်ရာ ပုရေ-ပဋ္ဌာအာရုကောက်၊ ပုဗ္ဗ–အပရ ဝိသေသ ဒေ၊ ရကောက်ပြုပုံ၊ ဘိက္ခုနုပဿယသုတ်၊ ပါ–၁၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၀။ ။သတိ ၂-မျိုး၊ (ပညာနှင့်ယှဉ်သော သတိ၊ ပညာနှင့်မယှဉ်သောသတိ)၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၁၊ ပါ–၂၄။ ။ သတိပဋ္ဌာန်သုံးမျိုး၊ ပရိသတ်ကို ဆိုဆုံးမရာနှင့်စပ်၍ ရင်းသုံးမျိုးကို ဟောထား၏၊ ပရိသတ်ကို ဆိုဆုံးမရာ၌ သောမနဿ ဒေါမနဿမဖြစ်စေသည်ပေကျွာသော ဖြစ်စေရမည်ဟူလို၊ ပဏ်–၃–ပါ–၂၆၃၊ ဋ္ဌ–၁၈၉။ ။ မဟာနိ–ဋ္ဌ–၄၀၊ ဆောင်ပြထားဏ်။

သတိ ၀ ခ္ခါဟံ ဘိက္ခဝေ သပ္ပဇ္ဇိတံ ဝဒါမိ။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၇၊ အဂ္ဂိသုတ်။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၈။ ။နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၉၆။ ။ အာဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၀၉၊ ၂၉၇။ ။သတိ ပန သပ္ပဇ္ဇတ္ထ ဗလ၀တီ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဘိ–၂–ဋ္ဌ–၂၆၅။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၉ ၆။ ။အံ–၆–ဋ္ဌ–၁၂၄။ ။ ၁–ဋ္ဌ–၃၉၂။ ။မဟာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၉၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၂၆။ ။ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၃၇၈။

သတိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပညာ၀ိပ္ပယုတ္တာ ဟိ သတိ ဒုဗ္ဗလော ဟောတိ၊ သမ္ပယုတ္တာ ဗလ၀တီတိ၊ ပဏ်–၂–ဋ္ဌ–၂၁၊ပါ–၁၈။ (။သာ သနာတော်၌ သတိ တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်ရှိလျှင် အခြားအစောင့်အရှောက်များ မလိုလေ့ကြောင်း၊ ဂေ၊ ရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၆။) ။ သတိကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၂၀၊ ပါ–၆၇။ ။ သတိ၀ိရဟိတသော အနုပဿနာ နာမ နတ္ထိ ဋ္ဌ–၃၄၉။ ။သတိပုဒ်၏ ပရိယာယ် ပုဒ်များ၊ စူဠနိ–ပါ–၃၀။ ။သဟေ၀ပုဒ် အဖွင့်အကျယ်၊ ပါ–၃၈၊၃၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၇၊ဋ္ဌ–၄၂။ ။ပါ–၂၆၉။ ။သတိန္ဒြေယံပုဒ် အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊၁၉၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၆၊၈၂၊ ၃၊၄။

သတိသမ္ပဇညသုတ်။ ။အံ–၈–ပါ–၁၅၀၊ဋ္ဌ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၆၇၊ဋ္ဌ–၁၆၅၊ သမ္ပဇညလေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။အံ–၌ သတိသမ္ပဇည **မရှိခြင်းအပြစ်, ရှိခြင်းအကျိုး**ကို ဟောထား၏။ ။သဟော သမ္ပဇာနော

ပုဒ်အာဖဋ်၊ သဌ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊ ဌ–၇၂။ ။အံ–၃–ပါ–၁၁၂၊ ဌ–၀၄။ ။သတိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၂၁၇။

သတ်သမ္ဘောဗျင် ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၀၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၄။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၁၉၃၊ ပါ–၉၁။ ။အံ–၁–ဌ–၃၀၀၊၃၉၀။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၇၆၊ ပါ–၂၄၁။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၀၇၊ ဌ–၂၆၃။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၇၀၊ ကာယသုတ်။

သတ္တိသုတ်။ ။(သတ္တိယာ ဝိယ ဩမဇ္ဇော စသော ဂါထာ)၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၂၊၅၂၂၊ ဌ–၄၆၊ ဗြဟ္မာတို့အလိုက ကာမရာဂကို ပယ်နိုင်ရန်၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်က သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်နိုင်ရန် ကျင့်ရမည်ဟု ဟောကားသောဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၀၃၁။ ။ပါ–၃၆၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၉၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၃၄။ ။

သန္ဓုဠ္ဒီသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၅၊ ဌ–၂၇၆၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၁၉၊ဌ–၂၀၇။ ။သန္ဓုဠ္ဒီမည်ပုံဂါထာ၊ ထေရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–၄၁၁။ ။ချမ်းသာကိုဆောင်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ဂါ–၁၂၇၊ဌ–၂၃၀။ ။သုလဘသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၃၀၀။ ။အရပ်ဒေသမရွေးနေနိုင်သောအင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထားသော ထေရသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၁၉၊ ဌ–၃၃၂။ ။သန္ဓုဠ္ဒီသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၉၊ ဌ–၁၅၀၊ သန္ဓေါသ ၁၂-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။ဂင်းသန္ဓုဠ္ဒီ ပဋိုလ်သည်သာ အပိတ်အပင် အတားအဆီးမရှိပဲ အရပ်ဒေသမရွေး သွားလာ နေထိုင်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာ၊ အံ–၄–ဌ–၃၀၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၆၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆။ ။ထေရ–ပါ–၃၅၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၁။ ။အဘိ–၄–ဌ–၉၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၄၀၊ဌ–၁၀၇။

သန္ဓေါသ ၁၂-ပါး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၇။ ။အံ–၁–ပါ–၁၁၊ ဌ–၆၀။ ။အံ–၄–ပါ–၃၃၆၊ ဌ–၂၂၇၊ အရိယဝံသသုတ်၊ အကျယ်။ ။ဥဒါန–ဌ–၂၀၇၊ ပါ–၁၁၉။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၊ ပါ–၃၁၉။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၁၀၊ အကျယ်။ ။သန္ဓေါသကထာ၊ မဟာနိ–ပါ–၁၆၉၊ ဌ–၂၇၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၆၇၊ ဌ–၁၈၂။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉၈။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၈၊ ဌ–၁၉၁၊ အကျယ်။ ။သန္ဓုဠ္ဒီသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၉၉၊ ဌ–၁၅၀၊ အကျယ်၊ (**သန္ဓုဠ္ဒီ-ခေါ်ဦ**လည်း ရှိ၏)။

၁။ ယထာလားတ သန္ဓောသ.... ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည်ဖြစ်စေ ရရသမျှနှင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

၂။ ယထာဗလသန္ဓောသ.... မိမိ၏ကိုယ်အား ဉာဏ်အား အလျောက်သာ သုံးစွဲ၍ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

၃။ ယထာသာရုပ္ပသန္ဓောသ.... အကောင်းအမွန်ကို သူတစ်ပါးအား ပေးကမ်းလှူဒါန်း၍ မိမိကမူ သူတစ်ပါး မနှစ်သက်သောပစ္စည်းကို သာ သုံးစွဲ၍ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း။

သက်နှံ-ဆုမ်း-ကျောင်း-ဆေး ဤလေးပါးကို အထက်ပါ သန္ဓောသ သုံးပါးဖြင့် မြောက်ပွားလျှင် သန္ဓောသပေါင်း ၁၂-ပါး ဖြစ်၏။

သတင်းကောင်းကောင်းပြောကြားလိုလျှင်။ (။ရှေးအခါက ရတနာသုံးပါးနှင့် စပ်သော သတင်းကောင်းစကားကို ပြောကြားလိုလျှင် ပါးစင်ကို ရေဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှသာ ပြောဆိုလေ့ရှိခဲ့ကြပုံ) နိဒါန်-သံ-ဌ-၂၂၃၊ (မဟာဝဂ်ပိုဋ္ဌမင်းဝတ္ထု)။ ။အံ-၁-ဌ-၂၄၇။ ။အပ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၃။ ။ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၇၉။

သန္ဓီ သုံးမျိုး။ ။(သမုတိသန္ဓိ၊ တဒင်္ဂသန္ဓိ၊ အစ္စန္တသန္ဓိ)၊ သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆၊ ပါ-၃၀၉။ ။မဟာနိ-ပါ-၅၇၂၊ ဌ-၁၇၆။

သန္ဓေသုံးမျိုး။ ။(ချစ်ကြမ်းဝင်ခြင်း၊ တဏှာသန္ဓေ၊ ဒိဋ္ဌိသန္ဓေ၊ ဇိုဋ္ဌသန္ဓေ)၊ သုတ္တ-ပါ-၂၀၅၊ဌ-ပ-အုပ်-၆၆။ ။ပါ-၃၀၉၊ဌ-၂၄၅။ ။အ-ပါ-ပ-အုပ်-၉၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၇။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၄၁၊ဌ-၁၀၅။ ။ ၂-မျိုး၊ (တဏှာ၊မိတ္တ)၊ အတိ-၁-ဌ-၃၉၇၊ပါ-၂၁၅။ ။သန္ဓေဇာတ အသန္ဓေဇာတ ရဟန်း ၂-မျိုးခဲ့ပြပုံ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၀၊ ဌ-၂၄၀။ ။ မဟာနိ-ပါ-၁၅၃၊ဌ-၂၇၀။

သန္ဓာဂါရ။ ။(မင်းကွန်း၊ မင်းတို့ တည်းခိုသောနေရာ)၊ ရင်းသန္ဓာဂါရပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ သဠာ-သံ-ဌ-ဂ၆၊ပါ-၃ဂ၉။ ।အံ-ဂ-ပါ-၂၄၊ ဌ-၂၈ဂ။

သဒါ ပုညံ ပဝဋ္ဋတိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။သဂါထာ-သံ-ဌ-ဂ၃၊ပါ-၃၀။ ။အံ-၄-ဌ-၃၁၂၊ပါ-၃၇၆။ ။ပေတ-ပါ-၁၉၂၊ဌ-၂၂၆။ ။အတိ-၅-ပါ-၁၅၉၊ ဌ-၁၉၉။ ။အလားတူ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၂ဂ၆၊ ဝဿသတေပိ မဟာ ရာဇ ပုရိသော ကတံ ကုသလံ အာဝဇ္ဇေယ္ယ၊ အာဝဇ္ဇိတေ အာဝဇ္ဇိတေ ဘိုယ္ယော ကုသလံ ပဝဋ္ဋတိ-စသည်ဖြင့် ဟောတော်။

သဒ္ဒေဝက်၊သမာရက၊သမြတ္တက စသောပုဒ်မျှားဖြင့် ကောက်ယူရပုံကို ပြဆိုခဏ်း

ဣတိ–ဌ–ခ၄၇၊ ပါ–၂၇၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၉၊ဌ–၂၅၉။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၅၇၊ပါ–၅၉။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၇။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅။ ။အံ–၃–ဌ–၁၆၇၊ပါ–၁၈၁။ ။အံ–၄–ပါ–၃၂၈၊ ဌ–၂၆၄။ ။ပဋိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၊ပါ–၁၂၇။ ။ဥဒါန–ဌ–၃၆၂၊ ပါ–၁၈၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၈။ ။ပါ–၃၀၆၊ဌ–၂၂၂၊

သဒ္ဓမ္မသုံးမျိုး။ ။(ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ အဓိဂမသဒ္ဓမ္မ)၊ ဝိ–၂–ဌ–၁၄၄။ ။၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၉။ ။အံ–၁၀–ဌ–၃၀၉။ ။ဝိနယ သင်္ဂဟ–၄၆၆။ ။ရင်းသဒ္ဓမ္မသုံးမျိုး ကွယ်ခြင်းအကြောင်းလေးပါး၊ အံ–၄–ပါ–၄၆၅၊ ဌ–၃၄၂။ ။ကွယ်ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၂၂၊ ဌ–၁၈၆။ ။(သာသနာကွယ်ခဏ်းဌ္ဌလည်းရှိ၏)။ ။ သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊ (အဓိဂမသဒ္ဓမ္မပတိရူပက, ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပတိရူပက) တရားတော်အတု ၂-မျိုး၊ တရားတော်တည်ကြောင်း ကွယ်ကြောင်း ၅-ပါ-စီဟောထား၏၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၂၂၊ ဌ–၁၈၆။ ။သဒ္ဓမ္မဂေါစရ ၃-ပါးကို ရေတွက်ပြပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၆၉၊ဌ–၂၅၉။ ။သဒ္ဓမ္မသမ္ပေါသသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၅၅၊ဌ–၅၄၊ သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း, တည်ကြောင်း ၅-ပါးစီဟောထား၏။ ။ဒုတိယ–ပါ–၁၅၆။ ။တတိယ–ပါ–၁၅၇။ ။ သဒ္ဓမ္မသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၅၀၉။

သဒ္ဓါသုတ်။ ။ဘဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၊၂၄၊ ဌ–၆၄၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ အကျိုးကိုပြသောဂါထာ။ ။သမ္မုခီဘာဝသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၄၈၊ဌ–၁၃၁။ ။တိဋ္ဌာနသုတ်၊ပါ–၁၄၉၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ လက္ခဏာကိုပြသောဂါထာ။ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၃၆၊ဌ–၂၈၊ အကျိုးပြဂါထာမျှား။ ။ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၀။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၁၃၄။ ။ပါ–၃၈၅၊ဌ–၂၉၁။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၉။ ။ပဋိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၃၅။ ။သဒ္ဓါတရားရှိသူ၏ အမှတ်အသား ၁၁-ပါးကိုဟောသော သုဘူတိသုတ်၊ အံ–၁၁–ပါ–၅၃၈၊ ဌ–၃၄၅။ ။ သဒ္ဓါတရားကိုချီးမွမ်းထားပုံ ဥပမာမျှား၊ ဣတိ–ဌ–၂၄၆၊ အညွှန်းမျှားကို လည်း ပြဆိုထား၏။ ။အံ–၇–ဌ–၁၈၃။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉။ ။သဒ္ဓါနြိုယ်ပုဒ်အဖွင့်၊ အာဘိ–၁–ပါ–၁၉၊ဌ–၁၆၂။ ။သဒ္ဓါပန ဒုလ္လဘာ၊ အံ–၃–ဌ–၁၃၂၊ ပါ–၁၄၈။ ။မဟာနိ–ဌ–၂၉၃၊ပါ–၁၇၃၊

သဒ္ဓါပန ဒုလ္လဘာစသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။သဒ္ဓါရှိ–ဝေးကြည့်မြင်ရ–ပဗ္ဗတပမာ–ထိုဂါထာ၊ အံ–၄–၆–၂၇၂။ ။မေ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၃။

သဒ္ဓါရှိသူ မှီခိုရကျိုး။ ။သဒ္ဓါတရားရှိသူကိုမှီ၍ အတွင်းလူတို့လည်း သဒ္ဓါ,သီလ, ပညာ စသည်တို့ တိုးပွားလာတတ်ကြောင်း ဟောထားသော သမ္ဘတရာဇသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၁၃၈၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ။ ။ ၅–ပါ–၃၇၊ဌ–၂၂၊ မဟာသာလသုတ်။

သဒ္ဓါ,သီလ၊ ပြည့်စုံက၊ ရပ်တည်ကာ အပူဇော်ခံ။ ။သဒ္ဓါ, သီလနှင့် ပြည့်စုံလျှင် အရပ်ဒေသတိုင်းဌာ အပူဇော်ခံရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ အံ–၁–ဌ–၂၉၈။ ။ မေ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။ ။ဒု–အုပ်–၂၈၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၅။ ။ဣတိ–ဌ–၂၄၅။

သဒ္ဓါလေးမျိုး။ ။(၁ အာဂမနီယ သဒ္ဓါ၊ ၂အဓိဂမသဒ္ဓါ၊ ၃ပသာဒသဒ္ဓါ၊ ၄ကြည်ညိုပွန်သဒ္ဓါ)၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၉၈၊ဌ–၂၂၅။ ။အံ–၅–ဌ–၂၆၊ပါ–၅၃။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၆၊ ဌ–၁၈၉။ ။၃–ဌ–၂၁၂၊ပါ–၁၉၈။ ။၃.မျိုး(ကြည်ညိုပွန်သဒ္ဓါ၊ပစ္စက္ခသဒ္ဓါ၊ပသာဒသဒ္ဓါ)၊ အံ–၃–ဌ–၁၈၃၊ ပါ–၄၈၀။

၁။ သမ္ဘည္ဘုရားလောင်းတို့၏ သဒ္ဓါတရားသည် အာဂမနီယသဒ္ဓါမည်၏။

၂။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သဒ္ဓါတရားသည် အဓိဂမသဒ္ဓါမည်၏။ ။ (တစ်နည်း)ပစ္စက္ခသဒ္ဓါမည်၏။

၃။ ပုထုဇဉ်အစာတသတ်မင်း၏ သဒ္ဓါတရားကဲ့သို့ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ဌ် မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားသည် ကြည်ညိုပွန် သဒ္ဓါမည်၏။

၄။ ဉာဏ်နှင့်မယှဉ်သော သဒ္ဓါတရားသည် ပသာဒသဒ္ဓါမည်၏။

သဒ္ဓါအားကြီးပြီး ပညာအားနည်းသော် ဖြစ်ဝတ်သောအပြစ်များ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၅။ ။အံ–၁–ဌ–၃၉၁။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၂၃။ ။ မဟာ–သံ–ဌ–၁၉၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၂၆။

သဒ္ဓါနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သဒ္ဓါသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၊ ၂၄၊ဌ–၆၄၊သဒ္ဓါသည် အဖော်သဟဲဖြစ်၍ သတိမြေက နိဗ္ဗာန်သွားရတတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သဒ္ဓါသည် တည်ရာဖြစ်ကြောင်းစသည် ဂါထာ၊ အင ရသာသုတ်၊ ပါ–၃၄၊ဌ–၈၃။ ။သဒ္ဓါစသည် အဖော်မည်၍ ပညာသည် ဆရာမည်ကြောင်းဂါထာ၊ ဒုတိယသုတ်၊ပါ–၃၅၊ဌ–၈၈။ ။ဥစ္ဆာတွင်–

သဒ္ဒါကရား၊ အရသာတွင်–သစ္စာတရား။ အသက်မွေးရခြင်းတွင်-ပညာဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းက မြတ်ကြောင်း စုပေါင်းဟောထားသောဂါထာ၊ ဝိတ္တသုတ်၊ ပါ–၄၉၊ဌ–၉၁။ ။သဒ္ဒါ ဗိဇံ တပေါ ဝုဋ္ဌိ-စသောဂါထာ၊ ပါ–၁၇၅၊ဌ–၂၂၇။ ။သဒ္ဒါ, သီလ, ဗဟုသုတ, ဓမ္မကထိက, ပရိသာဝစရ-စသောအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံ, မပြည့်စုံရာ၌ အကျိုးအပြစ်ကို ဟောထားသော သဒ္ဒါသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ အံ–၈–ပါ–၁၃၁၊ဌ–၂၅၁။ ။သဒ္ဒါ, ဟီရိ, ဩတ္တပ္ပ, ဝီရိယ, ပညာ–ရှိခြင်း မရှိခြင်းခဏ်အကျိုးအပြစ်များကို ဟောထားသော နဋ္ဌကပါနသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၅၁၊၃၅၆၊ဌ–၃၁၈။ ။(သဒ္ဒါတရား မပျက်စီးရအောင်ကား ကိုယ်တိုင်စောင့်ရှောက်မှသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ (၇-ကော်အတွင်း အသက်နှင့်ပစ္စည်းကိုမူ မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက်ပေးနိုင်ကြောင်း) ဟောမောဂ္ဂလ္လာန်ဝေရ် မိန့်ကြားတော်မူပုံ၊ ဥဒါန–ပါ–၉၆၊ ဌ–၁၃၉။ ။သဒ္ဒါတရားရှိက အလိုပြည့်လာတတ်ကြောင်း ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၆၉။ ။သဒ္ဒါစရိုက်ရှိသူတို့အတွက် ဟောထားသော တုဝဋ္ဌကသုတ်၊ မဟာနိ–ပါ–၂၆၃၊ဌ–၃၂၆။ ။သုတ္တပါ–၄၂၁၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၇။ ။သဒ္ဒါ၏ အကျိုးကိုပြသော ဂါထာများ။ပေဋကပါ–ပါ–၂၁၇။ ။သဒ္ဒိန္ဒြေစသည် ၅-ပါး၏ လက္ခဏာ, ပစ္စုပ္ပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၂၅၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပါ–၃၃၊၃၄။ ။သဒ္ဒါတရားမရှိသူတို့ ရဟန်းသံဃာနှင့်တွေ့ကြုံရခြင်းခဏ် အပြစ်မြင်တတ်ပုံများကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၁၂၄၊၅။ ။အကျွမ်းဝင်ရမည်ကို ကြောက်ကြပုံ၊ ၁–ဌ–၂၅၈။ ။သဒ္ဒါတရားသည်သာ ကုသိုလ်တရားတို့၏ မူလဘူတဖြစ်ကြောင်း။ သုတ္တ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၀။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၆၊ ဌ–၃၀၀၊၃၀၃။ ။သဒ္ဒါကိုချီးက ||းထားပုံ။ ဣတိ–ဌ–၂၄၅။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၃၊၄။

သဒ္ဒါပဗ္ဗဇ္ဇိတနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၁၂၆၊ဌ–၁၂၆။ ။ အံ–၅–ပါ–၁၇၄၊ဌ–၁၆၇၊ သဒ္ဒါပဗ္ဗဇ္ဇိတဟုတ် မဟုတ် စိစစ်ကြည့်နိုင်ရန် ဟောထား၏။ ။အကဲခတ်နိုင်ရန် နည်းလမ်းများ၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၂။

သဒ္ဒါဒေယျ ဝိနိပါတ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၁၂၊ ဌ–၄၁၀။ ။ ၄–ပါ–၄၆၁၊ဌ–၁၃၀။ ။သင်္ဂီ–ဌ–၄၆၀။ ။မိဘ, မင်း, ရန်သူတို့မှ တပါး အခြားသူတို့အား မိမိတို့လျှောထားသော ပစ္စည်းကိုပေးလျှင် မူလလျှောထားသော ဒါယကာတို့၏ သဒ္ဒါတရားကို ဖျက်ဆီးရာရောက်သောကြောင့် သဒ္ဒါဒေယျဝိနိပါတ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်စေဟု သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထားတော်

မူပုံ။ ။အပါယ်ကုဋေတော်ကြောင်း၊ အံ—၅—ပါ—၁၂၃၁၂၅၅၊ ဋ—၄၆။ ။ သဒ္ဓါဒေယျာနိုပုဒ်အဖွင့်၊ ဒီဃ—၁—ဋ—၇၉၊ပါ—၆။ ။ဟောနိ—ဋ—၃၄၄၊ ပါ—၂၀၅။

သဒ္ဓိန္ဒြေတိုးပွားကြောင်းမျှား။ ။အံ—၁—ဋ—၃၀၇။ ။သဒ္ဓါ—သတိ—သမာ ဓိန္ဒြေ ၃-ပါး စင်ကြယ်ကြောင်းမျှား၊ ဥဒါန—ဋ—၁၉၉။ ။သဒ္ဓိန္ဒြေယံပုဒ် အဖွင့်၊ အဘိ—၁—ပါ—၁၇၊၁၉၊ဋ—၁၆၂။၁၀၉။

သဒ္ဓိ ဝိတ္တံ ပုရိသသ သေဋ္ဌံ စသောဂါထာ။ ။သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၉၊ ဋ—၉၁။ ။ပါ—၂၁၆၊ဋ—၂၉၉။ ။သုတ္တ—ပါ—၃၀၆၊ဋ—ပ—အုပ်—၂၂၄၊ (အာဋ္ဌာ၀ကဘီလူး၏အမေးကို ဖြေကြားတော်မူသောဂါထာ)။

သနုက္ကုံမာရဖြဟ္မာ။ ။သနုက္ကုံမာရဖြဟ္မာဟူ၍ ခေါ်ရပုံကို ရှင်းပြခဏ်း၊ပဏ်—၂—ပါ—၂၁၊ဋ—၂၄။ ။သနုက္ကုံမာရဖြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၅၅၊ ဋ—၂၀၁။ ။သနုက္ကုံမာရကထာ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၁၆၉၊ ဋ—၂၃၃၊ ရင်းဖြဟ္မာက နတ်တို့အား တရားဟောပုံ၊ (ခတ္တိယော သေဋ္ဌော စနေ့တသို့ စသောဂါထာ)။ ။ပါ—၁၈၂၊ ဋ—၂၅၂။ ။သန္ဓိမ်ိုးသန္ဓိယအမျိုးမျိုး မျှားကို သိုမှီးခြင်းအခဏ်းဌ် ကြည့်ရှုပါ။

သပ္ပါယ အမျိုးမျိုး။ ။၄-မျိုး၊ (ဥတုသပ္ပါယ၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ၊ဘောဇနသပ္ပါယ၊ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယ)၊ ပဏ်—၁—ဋ—ပ—အုပ်—၂၈၁။ ။ခန္ဓ—သံ—ဋ—၃၀၁။ ။ဣတိ—ဋ—၁၈၀။ ။ဒီဃ—၂—ဋ—၃၁၅။ ။အဘိ—၂—ဋ—၂၄၂။ ။သေနာသနသပ္ပါယ တစ်ခုတိုးရှိ ၅-မျိုးပြထားပုံ၊ အံ—၃—ဋ—၂၂၈။ ။ဓမ္မ—ဋ—ပ—အုပ်—၂၀၁။ ။သဂါထာ—သံ—ဋ—၂၆၆၊ ပါ—၂၀၁။ ။၇-မျိုး၊ ပဏ်—၃—ဋ—၁၁၅၊ ဂါထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ပ—အုပ်—၁၂၃။ ။ဝိ—၁—ဋ—ဒု—အုပ်—၃၀။ ။

အာ၀ါသော ဂေါစရော ဘဿံ၊ ပုဂ္ဂလော အထ ဘောဇနံ။
ဥတု ဣရိယာပထော စေ၀၊ သပ္ပါယော သေ၀ိတဗ္ဗောတိ။ ။

၁။ ဥတုသပ္ပါယ....မိမိနှင့် သင့်လျော်သော ဥတု။
၂။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ....သီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့် ညီညွတ်ကြခြင်း။
၃။ ဘောဇနသပ္ပါယ ..မိမိနှင့်သင့်လျော်သော ဘောဇဉ်ခဲဖွယ်။
၄။ ဓမ္မသဝနသပ္ပါယ...လျောက်ပတ်သော တရားစကားကို ကြားနာ ရခြင်း။

တစ်နည်း။ ။

၁။ အာဝါသသပ္ပါယ....မိမိနှင့်သင့်လျော်သော နေထိုင်ရာ အဆောက်အဦ။

၂။ ဂေါစရသပ္ပါယ....လျှောက်ပတ်သော ဆွမ်းခံရာ။

၃။ ဘဿသပ္ပါယ... လျှောက်ပတ်သောတရားစကားကို ပြောဆိုရခြင်း။

၄။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယ....

၅။ ဥတုသပ္ပါယ....

၆။ ဩဇနသပ္ပါယ....

၇။ ဣရိယာပထသပ္ပါယ....လျှောက်ပတ်သော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် နေထိုင်ရခြင်း။

တရားအားထုတ်သူတို့ သိထားဖွယ်ရာသပ္ပါယမျှား။ ။သပိတ်သင်္ကန်း စသော်၌ သပ္ပါယ အသပ္ပါယကိုပြုဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၉။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၇၇။

သမ္ဘဝေ တရားလေးပါး။ ။(သာတ္ထကသမ္ဘဝေ၊ သပ္ပါယသမ္ဘဝေ၊ ဂေါစရသမ္ဘဝေ၊ အသမ္ဘောဟသမ္ဘဝေ)၊ သမ္ဘဝေ့ပဗ္ဗဝဏ္ဏနာ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၂။ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၁၊ ကျယ်ဝန်းစွာပြုဆိုထားဏ်။ ။ဌ–၂၆၉။ ။ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၃၅၉။ ။၁–ပါ–၆၇၊ ဌ–၁၆၅၊ ၁၇၆။ ။ ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ခဏ်း၊ မဟာနိ–ပါ–၃၉၃၊ ဌ–၄၀၆။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၂၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၅၊ ၂၆၅။ ။အဘိ–၂–ပါ–၂၅၉၊ ဌ၊ ၃၃၂၊ ၄၃၉၊ အကျယ်။ ။ဌ–၃၄၇၊ သမ္ဘဝေနကာရီပုဒ်အဖွင့်။ ။ သတိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁ ၂၃၊ ဌ–၂၁၇။ ။ဌ–၂၂၅၊ လေးပါးလုံး ရပုံကိုပြုဆိုခဏ်း၊ အလောကိတေ ဝိလောကိတေဒေ့ရကောက်။ ။ဌ–၂၂၈။ ။တရားအားထုတ်သူတို့ ရှေးဦးစွာ ဤသမ္ဘဝေ့လေးပါးကို သိထားသင့်လျှ၏၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလျှ၏။

၁။ သာတ္ထကသမ္ဘဝေ....အမှုကိစ္စကို ပြီးလုပ်မည့်အခါမျှားဌ် အကျိုးရှိ မရှိကို ဆင်ခြင်မှု။

၂။ သပ္ပါယသမ္ဘဝေ . ပြီးလုပ်ရမည့်ကိစ္စ၌ အကျိုးရှိသော်လည်း မိမိနှင့် သင့်လျော်သော အချိန်ကာလကို ရွေးချယ် ဆင်ခြင်မှု။

၃။ ဂေါစရသမ္ပဇည ... သုံးလာကျက်စားရာ၌ တိမ်းပါးချွတ်ချော်ခြင်း မဖြစ်စေရန် ဆင်ခြင်မှု။

၄။ အသမ္မောဟသမ္ပဇည... ဇာ္ဇရိယာပထပဗ္ဗ စသည်၌ တွေတွေ ဝေဝေ မဖြစ်စေသဲ့ အကြောင်းရင်းကို ဆင်ခြင်မှု။

သမ္ပတ္တ အသမ္ပတ္တ ဂေါစရ အခဲ့။ ။ဃဋ္ဋာ–သံ–ဋ–၁၁၁။ ။ထေရ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၇၆၊ ၂၇၇။ ။အဘိ–၁–ဋ–၃၅၀၊ ၁၊ ပါ–၁၅၇၊ ဂ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယကို သမ္ပတ္တဂေါစရ၊ စက္ခု၊ သောတကို အသမ္ပတ္တဂေါစရ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏၊ မဟာ အဋ္ဌကထာ၌ကား အားလုံး သမ္ပတ္တချည်း-ဟု ဖွင့်ပြထားကြောင်း။

သမ္ပန္နသုံးမျိုး။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၅၈၊ (ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္န၊ သမဂ္ဂီသမ္ပန္န၊ မဇ္ဈိမသမ္ပန္န)။ ။ဣတိ–ဋ–၃၃၅၊ ပါ–၂၂၄။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ–၁၆၊ ပါ–၂၉၉။

သမ္ပတ္တိလေးပါး။ ။(ကာလသမ္ပတ္တိ၊ ဂတိသမ္ပတ္တိ၊ ဥပဓိသမ္ပတ္တိ၊ ပယောဂသမ္ပတ္တိ)၊ အံ–၃–ဋ–၁၁၂၊ ၃။ ။အဘိ–၂–ဋ–၄၂၁၊ ပါ–၃၅၁၊ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ဤလေးပါးတွင် တစ်ပါးပါးနှင့် ကြုံတွေ့နေသော ကုသိုလ်တရားတို့အကျိုးပေးခွင့်သာ၍ အကုသိုလ်တရားတို့ အကျိုးပေးခွင့် မသာတော့ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

၁။ ကရုဏာ ပညာရှိသူတို့ အုပ်စိုးသော ကာလသည်... ကာလသမ္ပတ္တိ မည်၏။

၂။ သုဂတိဘဝ၌ ဖြစ်ရခြင်းသည် ...ဂတိသမ္ပတ္တိမည်၏။

၃။ ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ (မခ္ခါ့ယွင်းဘဲ) လုပခြင်းသည်....ဥပဓိသမ္ပတ္တိမည်၏။

၄။ အသိ, အလိမ္မာ, ဉာဏ်ပညာနှင့် သတိ, ဝိရိယရှိခြင်းသည်....ပယောဂသမ္ပတ္တိမည်၏။

သမ္ပဒါတရားများ။ ။၃-မျိုး၊ အံ–၃–ပါ–၂၂၂၊ ဋ–၂၃၄၊ (သီလသမ္ပဒါ၊ စိတ္တသမ္ပဒါ၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပဒါ)၊ ပြည့်စုံခြင်းများဟူလို။ ။အပဏ္ဏကသုတ်၊ ပါ–၂၂၃။–။ကမ္မဋ္ဌသုတ်၊ ပါ–၂၂၄။ ။သမ္ပဒါသုတ်၊ ပါ–၂၉၁၊ သဒ္ဓါ၊သီလ၊ ပညာ။ ။အံ–၄–ပါ–၃၂၂၊ သဒ္ဓါ၊သီလ၊စာဂ၊ပညာ၊ ဋ–၃၁၂၊၃။ ။အံ–၅–ပါ–၄၆၊ သဒ္ဓါ၊သီလ၊သုတ၊စာဂ၊ပညာ။ ။ပါ–၁၀၄၊ ဋ–၄၀၊တနည်း၊ သီလ၊သမာဓိ၊ပညာ၊ဝိမုတ္တိ၊ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန။ ။အံ–၈–ပါ–၁၀၇၊ ဋ–

၁၄၀၊ ၂၃၉၊ ရေလာကြီးပ္ပားကြောင်းလေးပါး၊ ဥဒ္ဓာနသမ္ဘဒါ။ အာရက္ခ၊ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သမ္ဘိဝိတ္ထာ။ ။သံသရာကြီးပ္ပားကြောင်းလေးပါး၊ သဒ္ဓါ၊သီလ၊စာဂ၊ပညာ။ ပေါင်း ၈-ပါး မှတ်သားဖွယ် ဂါထာမျှားပါ၏၊ ဒီဃဇာဏုသုတ်။ ။ဥဇ္ဇယာသုတ်လည်းနည်းတူ၊ ပါ—၁၁၁။ ။သမ္ဘဒါသုတ်၊ (၀—၃)၊ ပါ—၁၄၀၊ ၁၊ နည်းတူပေတည်။ ။တနည်း၊ ၅—မျိုး၊ (ဥတိသမ္ဘဒါ၊ ကောဂ၊ အာရေဂ္ယ၊ ဓိဋ္ဌိ၊ သီလ)၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၆၊ ဌ—၂၁၁။ ။ဝိ—၅—ပါ—၂၃၀၊ ဌ—၃၃၀။ ။အံ—၅—ပါ—၁၃၀။ ။၅-မျိုး၊ မဟာ—သံ—ပါ—၂၄၊ ဌ—၁၆၉၊သီလ၊ ဆန္ဒ၊ အတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ အပ္ပမာဒသမ္ဘဒါ။ ။ စရိယာ—ဌ—၃၂၃၊ ဘုရားလောင်းတို့ ပြည့်စုံသောအရာ ၆-မျိုး၊ အာယုသမ္ဘဒါ၊ ရူပ၊ ကုလ၊ ဂ္ဂဿရိယ၊ အာဒေယျဝစနတာ၊ မဟာနုဘာဝတာ။

သပ္ပုရိသ မည်ပုံ။ ။ပဏ်—၁—ပါ—၁၊ ဌ—၀—အုပ်—၂၂၊ ဂါထာလည်း ပါ၏။ ။ခန္ဓ—သံ—ပါ—၃၊ ဌ—၂၃၁။ ။ပဋ္ဌိသံ—ပါ—၁၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၊ ၅၄။ ။စူဠနိ—ဌ—၇၀။ ။ဇာတက—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၀၊ ဌ—မ—အုပ်—၁၅၅။ ။အသိ—၁—ဌ—၃၀၄၊ ပါ—၂၀၈၊ ဂါထာ။ ။ သပ္ပုရိသသုတ်၊ အံ—၄—ဂါ—၃၀၉၊ ဌ—၃၀၈၊ အဂ်ါလေးပါးကို ဟော ထား၏။ ။၈—ပါ—၇၅၊ ဌ—၂၃၁၊ သပ္ပုရိသကြောင့် အမျှားချမ်းသာ ကြောင်း၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။၂—ပါ—၆၃၊ ဌ—၂၇။

သပ္ပုရိသနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။သပ္ပုရိသ၊ သပ္ပုရိသတရပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ အသိ—၄—ပါ—၁၄၄၊ ဌ—၇၂၊ သုစရိုက်ကို ကိုယ်တိုင်ပြုသူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းပြုစေသူ-ဟူလို။ ။အံ—၄—ပါ—၅၁၉၊ ဌ—၃၀၉၊ သိက္ခာပဒသုတ်၊ ကံ ၅-ပါးကိုလုံခြုံအောင် ကိုယ်တိုင်စောင့်ထိန်းသူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခိုင်းသူ-ဟူလို။ ။အဿဒ္ဓသုတ်၊ ပါ—၅၄၀၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဗဟုဿုတ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယ၊ သတိမာ၊ ပညာ၀ါ၊ ဤ ၇—ပါးနှင့် ကိုယ်တိုင်ပြည့်စုံသူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ပြည့်စုံစေသူ-ဟူလို။ ။ သတ္တကမ္မသုတ်၊ ပါ—၅၄၁၊ ဒုစရိုက် ၁၀—ပါးကိုလုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းသူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းခိုင်းသူ—ဟူလို။ ။ဒသကမ္မသုတ်၊ ပါ—၅၄၂၊ နည်းတူ။ ။ဒေဝဒူတသုတ်၊ ပါ—၅၄၃၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးနှင့် ကိုယ်တိုင်ပြည့်စုံသူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ပြည့်စုံစေသူ—ဟူလို။ ။ ဒသမဂ္ဂသုတ်၊ ပါ—၅၄၄၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဉာဏ်၊ သမ္မာဝိမုတ္တိဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်အားထုတ်သူ၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း အားထုတ်စေသူ—ဟူလို။ ။ သပ္ပုရိသဘူမိကို ပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၂—ပါ—၆၃၊ ဌ—၂၇။ ။သပ္ပုရိသ ဒါနသုတ်၊ သပ္ပုရိသဒါန ၅-ပါးကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ—၅—ပါ—၁၅၂၊ ဌ—၅၃၊

[1]သဒ္ဓါယ ဒါနံ ဒေတိ၊ [2]သက္ကစ္စံ ဒါနံ ဒေတိ၊ [3]ကာလေန ဒါနံ ဒေတိ၊ [4]အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော ဒါနံ ဒေတိ၊ [5]အတ္တာနဉ္စ ပရဉ္စ အနုပဟစ္စ ဒါနံ ဒေတိ။ ။

၁။ သဒ္ဓါယ ဒါနံ ဒေတိ ... ဒါနနှင့် ဒါန၏ အကျိုးကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူခြင်း။

၂။ သက္ကစ္စံ ဒါနံ ဒေတိ ... အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ရိုသေလေးစားကောင်း၊ အလှူဝတ္ထုကို စင်ကြယ်စေ၍လည်းကောင်း ပေးလှူခြင်း။

၃။ ကာလေန ဒါနံ ဒေတိ ... သင့်ရာအချိန်ကာလ၌သာ ပေးလှူခြင်း။

၄။ အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော ဒါနံ ဒေတိ ... ချီးမြှောက်လိုသောစိတ်ဖြင့် ပေးလှူခြင်း။

တနည်း–အနုဂ္ဂဟိတစိတ္တော ... မတွန့်မဆုတ် လွှတ်လွှတ်ကျွတ်ကျွတ် ပေးလှူခြင်း။

၅။ အတ္တာနဉ္စ ပရဉ္စ အနုပဟစ္စ ဒါနံ ဒေတိ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မချီးမြှောက်၊သူတစ်ပါးကိုလည်း မနှိမ်ချဘဲ ပေးလှူခြင်း။

၈–ပါ–၇၄၊ ဌ–၂၃၁၊ [1]သုစိ ဒေတိ၊ [2]ပဏီတံ ဒေတိ၊ [3]ကာလေန ဒေတိ၊ [4]ကပ္ပိယံ ဒေတိ၊ [5]ဝိစေယျ ဒေတိ၊ [6]အာဘိဏှံ ဒေတိ၊ [7]ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေတိ၊ [8]ဒတ္ဝာ အတ္တမနော ဟောတိ၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။

၁။ သုစိ ဒေတိ ... စင်စင်ကြယ်ကြယ်ပြု၍ ပေးလှူခြင်း။

၂။ ပဏီတံ ဒေတိ ... အကောင်းအမွန်ကို ပေးလှူခြင်း။

၃။ ကာလေန ဒေတိ ... သင့်ရာအချိန်ကာလ၌သာ ပေးလှူခြင်း။

၄။ ကပ္ပိယံ ဒေတိ ... အပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းများတိုသာ ပေးလှူခြင်း။

၅။ ဝိစေယျ ဒေတိ ... အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကောင်းကို ရွေးချယ်၍ ပေးလှူခြင်း။

၆။ အာဘိဏှံ ဒေတိ ... အမြဲမပြတ်ပေးလှူခြင်း။

၇။ ဒဒံ စိတ္တံ ပသာဒေတိ ... ပေးလှူစဉ်အခါ၌ စိတ်ကြည်လင်ခြင်း။

၈။ ဒတ္ဝာ အတ္တမနော ဟောတိ ... ပေးလှူပြီးနောက် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာရှိခြင်း။

သပ္ပုရိသတို့ ပြုမူပြောဆိုသုပ်ကိုင်ကြံစည် အမြင်ဒါနပြုပုံ စသည့် အပြည့်အစုံ ဟောထားသော စူဠပုဏ္ဏမသုတ်၊ ပဏ်—၃—ပါ—၇၂၊ ၆—၂၅။ ။အံ—၄—ပါ—၃၈၉၊ ၆—၃၁၈။ ။သပ္ပုရိသ ဓမ္မသုတ်၊ သပ္ပုရိသ,အသပ္ပုရိသ နှစ်ဦးတို့၏ စိတ်ထားကို အကျယ်ဟောထားရာ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ပဏ်—၃—ပါ—၈၆၊ ၆—၆၇။ ။သပ္ပုရိသပုဂ္ဂိုလ်ကသာ သုတပညာ၊ နိဗ္ဗေဓိကပညာ ၂-မျိုးလုံးဖြင့် သိနိုင်ပုံ၊ အံ—၄—၆—၃၆၁။ ။သပ္ပုရိသာ-နိသံသသုတ်၊ အံ—၄—ပါ—၅၆၁၊ သပ္ပုရိသကိုမှီ၍ အရိယာ သီလ၊သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ ဤလေးပါး တိုးပွါးကြောင်း ဟောထား၏။ ။သပ္ပုရိသကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်၍ရအပ်သော ကောင်း၊ မြိုးမျှားကို ဟောထားဖော်မူပုံ၊ ၁၀—ပါ—၃၄၈၊ ၆—၃၁၇။

သပ္ပုရိသ ဓမ္မ ၇-မျိုး။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၂၀၈၊ ၆—၂၂၁၊ (ဓမ္မညူ၊ အတ္ထညူ၊ အတ္တညူ၊ မတ္တညူ၊ ကာလညူ၊ ပရိသညူ၊ ပုဂ္ဂလညူ)။

၁။ ဓမ္မညူ...ပါဠိကိုသိခြင်း။

၂။ အတ္ထညူ ...အနုဿာဘိပွာယ်ကိုသိခြင်း။

၃။ အတ္တညူ ...မိမိ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအတိုင်းအရှည်ကိုသိခြင်း။

၄။ မတ္တညူ....အလှူခံရာ စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိခြင်း။

၅။ ကာလညူ ...ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိအားထုတ်ရာ အချိန်ကာလကိုသိခြင်း။

၆။ ပရိသညူ....ပရိသတ်၏အလိုကိုသိခြင်း။

၇။ ပုဂ္ဂလညူ...မှီဝဲအပ်၊ မမှီဝဲအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသိခြင်း။

သပိတ်မှောက်ထိုက်သော အင်္ဂါ ၈-ပါး။ ။(ပတ္တနိကုဇ္ဇနခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

သမ္ဘပ္ပလာပ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်။ ။အကျယ်၊နိဒါန—သံ—၆—၁၃၆။ ။ဒီဃ—၁—ပါ—၄၊၆—၇၄။ ။မဇ္ဈိ—ပါ—၃၇၆၊၆—၃၉၈၊(ဒုစရိုက်ခဏ်းတိုင်းဌ်ပါရှိ၏။)

သမ္ဘသဒ္ဒါ ၄-မျိုး။ ။သဒ္ဒာ—သံ—၆—၄၊ပါ—၂၄၈။ ။ဣတိ—ပါ—၁၉၇၊—၆—၄၉။ ။စရိယာ—၆—၁၈၊ (သမ္ဘသဒ္ဒါ သမ္ဘသမ္ဘံ အာယတနသမ္ဘံ သက္ကာယ-သမ္ဘံ ပဒေသသမ္ဘန္တိ စတူသု အဏ္ဍသု ဒီဃတိ)။

သမ္ဘည္ရတဘ္ဘက်ာန္ခ့ စပ်ရ်ိမ့တ်သားဖ့ယ်မ့ား။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၂၊ ဋ–၃၀၆။ ပါ–၄၂၄၊ဋ–၃၀၇။ ။ဥဒါန–ဋ–၁၂၄၊ (အနာဝရကဘ္ဘက်)။ ။ဣတိ–ဋ–၁၂၄၊၁၃၄၊ သမ္ဘည္ရတဘ္ဘက်တော်ခ့ အနာဝရကဘ္ဘက်တော် ၂-ပါးကို ရှင်းပြထား၏။ ။ဋ–၃၄၉။ ။သမ္ဘည္ရတဘ္ဘကကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၊ဋ–ပ–အုပ်–၅၄၊ သမ္ဘည္ ၅-မျိုး၊ ကမသမ္ဘည္ရ၊ သက်ံသမ္ဘည္ရ၊ သတတသမ္ဘည္ရ၊ သတ္တိသမ္ဘည္ရ၊ ဥတသမ္ဘည္ရ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၂၅၊ဋ–ဒု–အုပ်–၃၆။ ။ရင်းဘက်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ဋ–၂၃၅။ ။၅-မျိုး၊ ဧဟားနိ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ–၃၄၀။ ။မိလိန္ဒ- ပါ–၇၈။ ။စူဠနိ–ဋ–၅၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–ဂ၅၊ဋ–၁၇၄။ ။ပါ–၁၄၃၊ဋ–၂၅၂။ ။ဒီဃ–၁–ဋ–၉၃၊ ပါ–၁၁၊ အရကောက်ပြပုံ။ ။ဒသမလဘ္ဘက်နှင့် သမ္ဘည္ရတဘ္ဘက်ထူးခြားပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ အဘိ–၂–ဋ–၄၄၅၊ ပါ–၃၅၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၀၂၊ ဋ–ပအုပ်–၃၃၆။ သမ္ဘည္ရတပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၉၆၊ပါ–၂၃၅။ ။သမ္ဘည္ရတဘ္ဘက်တော်၌ အကားအဆီးမရှိကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၄၂၂ဋ–၃၀၆၊သင်္ဂီ၊ရ၀-သုတ်၊ပါ–၄၂၄၊ဋ–၃၀၇၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို သိ၏ဆိုသော လုလင်၏ဝါဒကိုပယ်၍ ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကို ဟောထား၏၊ ဘုရား လောင်းဘ၀က ကျင့်ခဲ့ရပုံကုလည်း ဟောထား၏။ ။သမ္ဘည္ရတဘာ၀ပဋ္ဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၀၉၊၂၀၆။ ။သမ္ဘည္ရတဘ္ဘက်တော်နှင့်အလားတူသော စိတ်မှာ–**မနောဒ္ဓါရ**ဝင်ငွေန်းစိတ်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ–၁–ဋ–၃၃၃။

သမ္ဘတ္ဌဂါမိနိပဋိပဒံ ယထာဘူတံ ဉာဏံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၅၂၊ ဋ–၄၃၅။ ။နေတ္တိ–ပါ–ဂ၉၊ ဋ–၁၆၁။ ။ပေဋက–ပါ–၁၉၁။ ။(တထာဂတဗလ)၊ပဋိသံ–ပါ–၃၅၂၊ဋ–ဒု–အုပ်–၂၃၃။

သဗ္ဗယောတိ ဝိ**ဝ**ဋ္ဋ**ဏ**ီ **စ**သော**ဂါ**ထာ။ ။(စတုဋ္ဌပါဒဋ္ဌကာ၊မတ္ထ)၊ အဘိ–၁–ဋ–၅၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၀၊ဋ–၁၄၃။ ။အပ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၄။ ။ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၃၃၊ (အာဋ္ဌာနာဋိယသုတ်အဆုံးတွင် ပါသောဂါထာ)။

သဗ္ဗေ**သ**ခ်ါ**ရ** **အ**နိ**စ**္စာ **စ**သော**ဂါ**ထာ။ ။(အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ သုံးဂါထာ)၊ ထေရ–ပါ–၃၁၇၊ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–ဂ၂ဋ–၄၅။ ။ပါ–၁၄၅၊ဋ–၂၅၃။ ။ပေဋက–ပါ–၁ဋ၂။ ။ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅၅၊၂၅၆။ ။ အဘိ–၅–ပါ–၃၈၅။

သပြဟ္မစာ**ရီ**ပုဒ်**အ**ဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၄၊ ဋ–ပ–အုပ်–၈၄။ ။နေတ္တိ–ဋ–၅၃၊ ပါ–၈။ ။ပဏ်–၁–ပါ–ဋ၂၊ ဋ–ပ–အုပ်–၃၁၄။ ။ဋ–ဒု–

သဗြဟ္မကသုတ်။ ။အံ–၃–ပါ–၁၃၀၊ ဌ–၉၈၊ မိဘတို့အပေါ် ခေါ်ဆိုနိုင်သော အမည်များကို ပြဆိုရှု ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ရန် ဟောထားတော်မူ၏။ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဣတိ–ပါ–၂၆၈၊ ဌ–၃၈၁။

သဘင်သည်တို့ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ။ ။ဂါမဏိ သံယုတ္တ၊ တာလပုဋ္ဌသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၄၉၄၊ ဌ–၁၄၀၊ ၎င်းတို့မှာ ပဟာသင်ရဲ့ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ထေရ–ပါ–၃၅၄။ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၅၇။ ။ ၎င်းတို့ကို အရှက်ကင်းသည်ဟု သိကြောမင်းကိုယ်တိုင် ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၉၇။ ။နစ္စ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂၊ ဌက်အများရှေ့တွင် အမြီးလှန်၍ ကသောကြောင့် ဟသ်မင်း၏ သမီးဌက်မယ် လာတ်မှ လွဲရသော ဥဒေါင်းဌက်ငယ်။

သမဏီ ၅-မျိုး။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၈၇၊ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးခွဲ သမဏီ ၅-မျိုး ခွဲပြပုံ၊ အာယူဟနသမဏီတာ၊ ဃေတနာသမဏီတာ၊ ကမ္မသမဏီတာ၊ ဝိပါကသမဏီတာ၊ ဥပဋ္ဌာနသမဏီတာ။ ။အဘိ–၂–ဌ–၄၁၉၊ ပါ–၃၅၀၊ မကောင်းမှုက မကောင်းကျိုးပေး၍ ကောင်းမှုက ကောင်းကျိုးပေးပုံနှင့် စပ်၍ ဖွင့်ပြထားပုံ။

သမဏမည်ပုံ ဂါထာများ။ ။အံ–၄–ဌ–၂၇၁၊ ပါ–၃၃၃၊ ကာဌကာဏုမသုတ်။ သမဏသုတ်၊ ပါ–၅၆၀၊ ဌ–၃၉၂၊ ဤသာသနာ၌သာ အရိယာသမဏ ရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၇၊ ၂၉၂၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ သမဏဘဒ္ဒ ဂ–ဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၅၄၊ ဌ–မ–အုပ်–၂၆၆။ ။သမဏ.ဓမ္မမည်ပုံ ဖြေထားသော ဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၈၁၊ ဌ–၂၄၂။ ။ဇာတက–ပ–ပါ–အုပ်–၃၉၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၈၆။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၈၂၊ ဌ–၂၁၉။ ။ ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၂၉၄။ ။သမဏမည်ပုံ ရှင်းပြခက်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၈၀။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၃၃၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၂၊ ၂၁၃။ ။

သမဏအမျိုးမျိုး ခွဲပြပုံ။ ။သမဏ ၄-မျိုး၊ ၁၂-မျိုးမှာ ဤသာသနာတော်၌သာ ရှိနိုင်ကြောင်း၊ အညတိတ္ထိယ သာသနာ၌ မရှိနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၁၈၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၀၊ ဂါထာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၉၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၀၊ ၃၁၁၊ သမဏအစစ် ၁၂-ပါးတွင် အာရဒ္ဓဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှသာ ပါဝင်နိုင်ရကား အာရဒ္ဓ-ဝိပဿက ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်သေးလျှင် သမဏဟူ၍ပင် **မခေါ်နိုင်သေး**

ကြောင်း။ ။သမဏကစဝရခေါ် အမှိုက်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့မှာ ဤသာသနာတော်၌ မတည်နိုင်ကြောင်း၊ ပါ–၁၉၄၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၅။ ။သမဏ ၄-မျိုး ဟောထားသော ပုတ္တသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၉၉၊ ဋီ–၃၂၂၊ သမဏမစလ၊ သမဏပုဏ္ဏရိက၊ သမဏပဒုမ၊ သမဏသုခုမာလ။ ။သာသနာပေါ်၌ သမဏပြာဟ္မဏ အစစ်တို့ မရှိကြောင်း အကျယ်ဟောထားသော သတိယသုတ်၊ သုတ္တနိပါတ။

သမဏသုခသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၁၂၉။ ။သမဏသုခ ၈-မျိုး၊ ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၉၈၊ ပါ–၃၀၈၊ ရဟန်းတို့ ချမ်းသာခြင်း ၈-မျိုး ဟူလို။ ။အာပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၉။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၉။ ။အာဘိ–၁–ဋီ–၃၇။ ။သမဏသည်ဟု သုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၇၊ ဋီ–၃၃၄၊ ဝေဏ္ဍိယမှိ အဋ္ဌပ္ပဝတ္ထုတော၊ ပရပဒ္ဓိ-ပဒ္ဓါမေ ဇိဝိကာ၊ အညော မေ အာဂတ္ကေါ ကရဏီယော၊ ဤသမဏသည်ဟု သုံးပါးကြောင့် ရအပ်သော အကျိုး ၇-ပါးကို ဟောထား၏။

သမဏနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သမဏသုတ်၊ ခဒ္ဒ–သံ–ပါ–၁၃၀၊ ဋီ–၃၀၄၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅-ပါးခွဲ သမုဒယ အာသာဒ စသည်ကို မသိလျှင် သမဏပြာဟ္မဏမခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၅၆၊ ဋီ–၃၀၈။ ။ဘာမညသုတ် (ပ-ဒု)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၊ ဋီ–၁၆၈။ ။သမဏတန်ခိုး (ရဟန္တာ၏)၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၂၊ ဋီ–၉၅။ ။သမဏကစဝရခေါ် ရဟန်းယုတ်တို့ကို နှင်ထုတ်ပုံ၊ နိဒါန–သံ–ဋီ–၄၆။ ။သမဏသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၀၊ ဋီ–၂၁၃၊ သမဏတို့ပြုအပ်သော ကိစ္စသုံးပါး၊ သိက္ခာသုံးပါးကို အရှေ့ကောက်ပြပုံ။ ။သမဏေန သမဏော၊ ဂေါဏေန ဂေါဏော-ဟူသော စကားပုံ စဖြစ်လာဟန်၊ (ဓာတ်ချင်းတူမှု ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြ၏ ဟူလို)၊ဥဒါန–ပါ–၁၈၆၊ ဋီ–၃၂၉။ ။သမဏသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်များ၊ သုတ္တ–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ပါ–၂၉၃၊ (တိတ္ထိယ၊ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ၊ ခီဏာသဝ၊ တထာဂတ ၅-နက်)။

သမဏနှင့်ကျမည်ပုံ ဂါထာ။ ။စူဠနိ–ပါ–၉၃၊ ၁၀၂၊ ၁၂၈။ ။ဇင်းပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ–ပါ–၂၈၀၊ ၃၆၀၊ ဋီ–၃၄၀။ ။ဣတိ–ဋီ–၃၄၉။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၀၊ <u>သဗ္ဗညုတဉာဏံ ဟိ သမဏ္ဍစကျ</u>-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သမထ သုံးမျိုး။ ။(စိတ္တသမထ၊ အဓိကရဏသမထ၊ သဗ္ဗသခ်ိရသမထ)၊ ပဋိသံ–ပါ–၁၉၀၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၈၄၊ ဋီ–၃၄၂။ ။အာဘိ–၁–ပါ–၁၉၊ ဋီ–၁၈၈။

သမထဝိပဿနာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သမထဝိပဿနာတို့ ချုပ်ကွယ်သွားလျှင် (၀၊)ဆက်လက်အားမထုတ်ဘဲ ပစ်ပယ်ထားလျှင် အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်သေးကြောင်း ဝတ္ထု၊ ပဏ်–၂–ဌ–၁၆၉။ ။(စုန်ခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။ အဘိ–၂–ဌ–၂၇၁၊ ၂၈၀၊ ၂၈၂။ ။သမထဖြင့် အတ္တကိလ မထာနုယောဂကို ပယ်ကြောင်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၂။ ။သမထဝိပဿနာဇစုံတို့ဖြင့်ကြသော် တုံ့ပြန်နက်ဖြစ်ကြခြင်းကြောင်း ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၅၇။ ။သမထဝိပဿနာတို့၏ အကျိုးတရားများကို ပြဆိုချက်း၊ အဘိ–၁–ဌ–၂၄၀။

သမနုပဿနာ။ ။၄-မျိုး၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၊ ပါ–၁၈၉၊ တဏှာသမနုပဿနာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဉာဏသမနုပဿနာ။ ။၂-မျိုး၊ အံ–၁–ပါ–၁၊ဌ–၁၅၊ ဉာဏ၊ ဒိဋ္ဌိ။ ။ဣတိ–ဌ–၅၃၊ပါ–၂၀၀။ ။သမနုပဿနာသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၄၈၊ဌ–၂၄၈၊ အဿုတဝါပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ် စွဲလမ်းယူပုံ အခြင်းအရာကို ဟောထား၏။

သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါး။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၁၆၈။ ။သမ္မပ္ပဓာနသံယုတ္တ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၁၄၊ဌ–၂၈၁။ ။သမ္မပ္ပဓာနဝဂ္ဂ၊ အံ–ဓ–ပါ–၂၅၄။ ။သမ္မပ္ပဓာနဝိဘင်္ဂ၊ အဘိ–၂–ပါ–၂၁၆၊ဌ–၂၇၆၊ သုတ္တန္တဘာဇနီယ။ ။ပါ–၂၁ဓ၊ဌ–၂၈၈၊ အဘိဓမ္မဘာဇနီယ။ ။အံ–၁–ပါ–၄၁၊ဌ–၃၈၃။ ။ပဓာနသုတ်၊ ၄–ပါ–၃၂၂၊ ဌ–၂၆၀။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၀၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ အကျယ်(သမ္မာဝါယာမ)။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၇၊ဌ–၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၁၊ဌ–၅၆။ ။သမ္မပ္ပဓာန်လေးပါးကို အားထုတ်ရကျိုး ဟောထားသော အနောတ္တပ္ပိသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၀၀၊ဌ–၁၅၃။

၁။ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်း။

၂။ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်း။

၃။ မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်း။

၄။ ဖြစ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို တိုးပွါးအောင် အားထုတ်ခြင်း။

သမယသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–ဓ၊ဂါထာ။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–ဂ။ ။အံ–၁–ဌ–ဂ။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–ဂဓ၊ပါ–၃။ ။ဥဒါန–ဌ–၁၇၊ပါ–၇၇။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၅၊ပါ–၁ဓ၇။ ။ဒီဃ–၃–ဌ–၃၂၊ပါ–၁။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇ဓ။ ။အဘိ–၁–ဌ–ဓဓ၊ပါ–၁၇။ ။သမယသဒ္ဒါ။

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ၊ သမ္ဘဝေ ဟေတု ဒိဋ္ဌိသု။
ပဋိလာဘေ ပဟာနေစ၊ ပဋိဝေဓေ စ ဒိသေတိ။ ။

သမသီသိရဟန္တာ ၃-မျိုး။ ။(ဣဒ္ဓိပါဒသမသီသီ၊ ၂ရောဂသမသီသီ၊ ၃ဒိဋ္ဌိပတ္တသမသီသီ)၊ဂေါဓိကသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၂၃၊ ဌ-၁၆၈။ ။ သမသီသဌာနကထာ၊ မဇ္ဈိမာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၃၊ ဌ-ပအုပ်-၃၉။ ။ နိဒ္ဒေသ-ပါ-၉၈၊ ဌ-၂၉၁။ ။ပါ-၄၀၄၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၂။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၆၄၊ ဌ-၂၇၂။ ။သမသီသိနိဒ္ဒေသ၊ အာဘ-၄-ပါ-၁၁၆၊ ဌ-၃၇။ ။ အံ-၇-ပါ-၄၀၅၊ ဌ-၁၄၉၊ အနိစ္စာနုပဿီသုတ်၊ ဝေဒနာသမသီသီ တစ်မျိုးထည့်၍ လေးမျိုးရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

၁။ အရဟတ္တဖိုလ်မရလျှင် ဤဂုဏိယာပုထ်မှမထဟု အဓိဋ္ဌာန်၍အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ-အရိယာပုထ်မှလည်းထ၊ ဤသို့ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်းသည် ဂုဏိယာပထသမသီသီရဟန္တာမည်၏။

၂။ တစ်စုံတစ်ခုသော ရောဂါစွဲကပ်နေမှုတွင် ဤရောဂါ မပျောက်ကင်းမီ အတွင်းဌာပင် အရဟတ္တဖိုလ်ရအောင် အားထုတ်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြီး အားထုတ်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ-ရောဂါဝေဒနာလည်း ယင်းပျောက်၊ ဤသို့ တစ်ပြိုင်နက်ဖြစ်ခြင်းသည် ရောဂသမသီသီရဟန္တာမည်၏။

၃။ အရဟတ္တဖိုလ်လည်းရ-ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းချုပ်ငြိမ်း၊ ဤသို့ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ခြင်းသည် ဇီဝိတသမသီသီရဟန္တာမည်၏။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၅၇၊ ၆၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၉၊ ၂၂၉၊သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်ပုံ (၀)အမြင်မှန်မြင်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ပုဒ်များအဖွင့်၊ ပါ-၅၁၊ ဌ-၁၉၂။ ။ဂုဏ်းသမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်မှာ သစ္စာလေးပါးကို အမျှားဆုံး ဟောထားခြင်းဖြစ်၏။ ။အံ-၁-ပါ-၃၄၊ ဌ-၃၆၉။ ဣတိ-ပါ-၂၁၆၊ ဌ-၂၀၉၊ မဖွင့်၊ သုဂတိရောက်ကြောင်း အမှုမျှား၊ ဂါထာပါ၏။ ။ပဋိသံ-ပါ-၄၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၀၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဦးစွာ ဟောခြင်း အကြောင်း ရှင်းပြ ထား၏။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ မည်ပုံ၊ နိဒါန-သံ-ပါ-၂၅၇၊ ဌ-၃၁။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၈၈၊ နေက္ခမ္မ၊ အဗျာပါဒ၊ အဝိဟိ'သာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသူကို သမ္မာဒိဋ္ဌိခေါ်ကြောင်း။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်သာ ကုသိုလ်တရားတို့၏ အစဦး ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားသော ပုဗ္ဗင်္ဂမသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၄၉။ ။သမ္ဘ ကုသလာနံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သေဋ္ဌာ၊ ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၁၂၊ ပါ-

၁၉။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ၂–ပါး၊ (ပရတောဃောသ၊ ယောနိသော မနသိကာရ)၊ အံ–၂–ပါ–၈၇၊ ဌ–၅၈။ ။ပေဒုက–ပါ–၁၆၇။ ။ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၆။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ပုံကို အကျဉ်း ပြုဆိုကော်း၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်။ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၁၊ ဌ–၆၃။ ။ နန္ဒိက္ခယသုတ်–သံ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ အမျိုးအစားခဲ့ပြပုံ။ ။၂·မျိုး၊ (လောကိယသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကုတ္တရ သမ္မာဒိဋ္ဌိ)၊ ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ ပါ–၅၇။ ။၃–ဌ–၉၂၊ ပါ–၁၁၆၊ ဝိပယဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။တစ်နည်း ၅·မျိုး၊ ဌ–၉၅၊ ပါ–၁၁၇၊ ကမ္မဿကတာ၊ ဝိပယဿနာ၊ ဓဂ္ဂ၊ ဖလ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ။အံ–၅–ဌ–၄၅၊ စျာနထည့်၍ ပစ္စဝေက္ခဏာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြုတ် ထားပ်။

သမ္မာဒိဋ္ဌိအကျိုး။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ–အကျိုးပြုဂါထာမျှား၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၅၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅။ ။ဗီဇသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၂၈၊ ဌ–၃၁၄။ ။ ဘူမိဇသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၇၇၊ ဌ–၁၄၂။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ကြောင့် ၆၄·ပါးဧသာ ဘာဝနာတို့ ပြည့်စုံသည်ကို ပြဆိုခန်း၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၂၄၈၊ ပါ–၂၅၉။

သမာဓိ။ ။သမာဓိသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၀၊ ဌ–၈။ ။၆–ပါ–၃၇၁၊ ဌ–၁၃၈။ ။သမာဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၈၂၊ ၃၃၆–မှ–၃၆၉ ထိ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၄၊ ဌ–၁၅၁။ ။သမာဓိ၏ လက္ခဏ ရသ စသည်ကို ခွဲပြပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၈၄၊ ဌ–၃၄၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၆၅။ ဌ–၁၃၄။ ။သတ္တသမာဓိပရိက္ခာရ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၇၅၊ ဌ–၂၃၈။ ။သမာဓိနှိုယ်ပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၆၁။ ။ပါ–၁၉၊ ဌ–၁၆၅၊ ၁၈၈။ ။ သမာဓိပရိက္ခာရသုတ်၊ အံ–၇–ပါ–၄၂၈၊ ဌ–၁၆၅။ ။သမာဓိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၂၆၂။ ဌ–၂၈၇၊ ဖလသမာပတ္တိ သမာဓိကိုဟောထား၏။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၆၃၊ ဌ–၂၈၈။ ။သမာဓိသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ–စ)၊ အံ–၁၁–ပါ–၅၅၁–မှ–၅၅၅–ဒုတိ၊ သမာဓိအားကောင်း နေလျှင် သညာရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ သမာဓိကြီးထွားကြောင်း ဖာသု–၅·မျိုး ရေးခဲ့ပြီ။ ။သမာဓိသုတ်၊သဌာ–သံပါ–၄၀၇၊ ဌ–၁၁၅၊ ဝေဒနာသုံးပါးချုပ်လျှင် နိုဗ္ဗာန်ကို သိမြင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၇၊ ဌ–

၁၀်ဂ၊ ဤ၌ မဂ္ဂင် ဂ-ပါးကို ဟောထား၏။ ။သမာဓိမူလက သမ္မာပတ္တိ သုတ်၊ ဌိတိသုတ်-စသည်၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၂၂၄၊ ဋီ-၃၂၃။ ။သမာဓိ သုတ်၊ (၈)၊ အံ-၄-ပါ-၄၀၄၊ ဋီ-၃၂၅။ ။ဒု-သုတ်၊ ပါ-၄၀၅။ ။တ-သုတ်-ပါ-၄၀၆။ ။သမာဓိတိ ကောရမ္ဘကော သမံ ဒေဝဒိယတိ တေန-စိတ္တန္တိ သမာဓိ၊ ပဋိသံ-ဋီ-၁-အုပ်-၂၂၉၊ ပါ-၉၁။ ။သမာဓိ ပဌ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၃၂၊ အကြီးအမှူးဖြစ်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခန်း။

သမာဓိသမ္ပေါဇ္ဈင်ဖြစ်ကြောင်း ၁၁-ပါး။ ။ပဏ်-၁-ဋီ-ပ-အုပ်-၃၁၁၊ ပါ-၈၁။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၉၂၊ ဋီ-၁၉၉။ ။အံ-၁-ဋီ-၃၈၈၊ ၄၀၁။ ။ဒီဃ-၂-ဋီ-၃၈၃၊ ပါ-၂၄၂။ ။အတိ-၂-ဋီ-၂၂၀၊ ၁-ပါ-၂၀၃၊ သမာဓိရကြောင်း ၇-ပါး၊ ပဋိသံ-ပါ-၂၂၃၊ ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၄၄။

သမာဓိအကျိုး။ ။အံ-၁၀-ပါ-၂၆၂၊ ဋီ-၂၆၃၊ သမာဓိသုတ်။ ။ ၁၁-ပါ-၅၅၂။ ။နေတ္တိ-ပါ-၅၀၊ ဋီ-၁၂၂၊ အကျယ်။ ။သမာဓိ ဘာဝနာနိသံသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၃၆၈။ ။ဟိမဝန္တသုတ်၊ အံ-၆-ပါ-၂၇၅၊ ဋီ-၁၀၀။ ။၆-ပါ-၃၇၁၊ ဋီ-၃၁၈။ ။သမာဓိ ဒုက္ခသ ပစ္စနိကော၊ သုခသ အာသန္နော၊ ပဏ်-၁-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၈၇၊ ပါ-၃၀၂။ ။သမာဓိသုတ်၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၃၀၂၊ ဋီ-၃၁၊ သမာဓိတော ဘိက္ခဝေ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၆၃၊ ဋီ-၃၂၄။ ။နေတ္တိ-ဋီ-၁၀၆။ ။ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၂၊ ဋီ-၂၄၁၊ သမာဓိ ရှိမှ ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကို သိနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ သမာဓိဘာဝနာသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၅၃ ဋီ-၃၀၃၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရ, ဉာဏ ဒဿနပဋိလာဘ, သတိသမ္ပဇည, အာသဝက္ခယ-အကျိုးလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။သမာဓိဘာဝနာမယ ဉာဏကထာ၊ ပဋိသံ-ပါ-၁၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၁၆၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၄၇၊ ဋီ-၂၁၃။ ။ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၈၆၊ ဋီ-၁၈၉။ ။သမာဓိမရနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထားသောဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၄၂၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၆၁။ ။ သုခိနော စိတ္တံ သမာဓိယတိ၊ အံ-၅-ပါ-၁၈၊ ဋီ-၈။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၁၃၅၊ ဋီ-၂၃၉။ ။ပဋိသံ-ဋီ-ပ-အုပ်-၂၁၁။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၉၀။

သမ္မာပတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သမ္မာပတ်ကိုမှီ၍ ဩသလေးပါးမှ ထွက်မြောက်ရန်ဟောထားသော အာနေဉ္ဇသပ္ပါယသုတ်၊ ပဏ်-၃-ပါ-၄၈၊ ဋီ-၃၈။ ။သမ္မာပတ်အထူးထူးကို ပြဆိုခန်း၊ နေတ္တိ-ပါ-၆၅၊ ဋီ-

၁၃၃။ ။ဒီဃ–ပါ–၁၀၈၊ ဋ–၁၅၉၊ ၂၉၈။ ။သမာပန္နဿ သဒ္ဓေါ ကဏ္ဍကော၊ ဋ–၂၂၆။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၆၃၊ ဋ–၃၂၂၊ ကဏ္ဍက သုတ်။ ။သမာပတ် ၈-ပါးတွင် နေဝသညာ နာသညာယတန သမာပတ်ဌာ် ဘုရားရှင်တို့သာလျှင် အစိပ်စိပ် အင်္ဂါများကို သုံးသပ်တော်မူနိုင်ကြကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ–၃၀၆၊ ပါ–၁၆၉။ ။သမာပတ်ဝင်စားသင့်သောကာလ, မဝင်စားသင့်သောကာလကို ပြဆိုခန်း၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၄၊ ဋ–၃၀။ ။သမာပတ်ပျက်စီးတတ်, မပျက်စီးတတ်သောဗုဒ္ဓလိုလ်ကို ခွဲပြသော ကုပ္ပ, အကုပ္ပနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၁၄၊၅၊ ဋ–၃၂–မူ–၃၅–အထိ။ ။သမာပတ်အတွင်းဌာ် ဒုက္ခိန္ဒြေလုံးဝမရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ–၁–ဋ–၂၂၁၊ (စျာန်ခန်းတိုင်းဌာ် ရှိ၏)။ ။သမာပတ်အတွင်းဌာ် မသေနိုင်ကြောင်း ရှင်းပြထားသော တတိယသညာဝေဒယိတကထာ ၅-ပါး၊ ပါ–၃၂၅၊ ဋ–၂၄၃၊ သမာပတ်အတွင်းဌာ် ဘာသင်္ခါမျှမကြား၊ ဒီဃ–၂–ဋ–၂၉၈။ (အကြင်းသိမှတ်ဖွယ်များ အဘိ–ဌာ် ရှိသေး၏)။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်တော်အဖွင့်။ ။ဝိ–၁–ဋ–ပ–အုပ်–၈၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၉၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၄၊ ဋ–၁၆၁။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၁၇၊ ဋ–၄၀။ ။ဥဒါန–ပါ–၈၄၊ ဋ–၇၆။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၁၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၉၈။

ဩမိဒ္ဓိမထေရ်။ ။ထေရ–ပါ–၂၃၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၇၊ ပန်းလှူရကျိုး၊ မာရ်နတ်ကြီးလာ၍ ခြောက်လှန့်သေးပုံ။ ။သမိဒ္ဓိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၂၂၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၅၁၁၊ (နတ်သမီးလေးက လာ၍ ဖြားယောင်းသော်လည်း မရသောမထေရ်။ ။သမိဒ္ဓိသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၈၊ ဋ–၃၈၊ ၎င်းမထေရ်ကို နတ်သမီးလေး ချစ်ခင်နေပုံ။) ။သမိဒ္ဓိမထေရ် ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်း ပြဆိုခန်း၊ သဋ္ဌာ–သံ–ဋ–၁၄၊ ပါ–၂၆၆။

သမုဒယသစ္စနိဒ္ဒေသ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၉၊ ဋ–ပ–အုပ်–၁၄၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၄၇။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၂၄၆၊ ဋ–၃၈၉။ ။အဘိ–၂–ပါ–၁၀၆၊ ဋ–၁၀၄၊ (ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ခန်းဌာ်လည်းကောင်း၊ သစ္စာခန်းဌာ်လည်းကောင်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သမုဒ္ဒရာ။ ။သမုဒ္ဒရာ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၈-တန်နှင့် သာသနာတော်၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ ၈-တန်ကို နှိုင်းယှဉ်ဟောထားသော ပဟာရာဒသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၃၈၊

ဋ္ဌ–၂၁၇၊ သာသနာတော်၏ အုံ့ဖွယ် ဂ·ပါးလည်း ဟူ၏။ ။ဥပေါသထ သုတ်၊ ပါ–၄၄၊ ၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၂၂၁။ ။သမုဒ္ဒရာ၏ အုံ့ဖွယ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၁။ ။သာသနာတော်၏ အုံ့ဖွယ်၊ ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၇၅။ ။ဝိ–၄–ပါ–၄၁၉၊ ၄၂၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။အုံ့ဖွယ်လေးပါး၊ ဇိလိန္ဒ–ပါ–၉၂၊ ၃၀၅။ ။၅·ပါး၊ ပါ–၃၆၃။ ။အဏ္ဏာ (သမုဒ္ဒရာ) ခေါ်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၈၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅။ ။သမုဒ္ဒရာရေမှာ အထက်နှင့် အောက်တွင် လှုပ်ရှားမှု အလည်တွင် မလှုပ်ရှားဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ—အုပ်–၃၇၅။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၉။ ။သမုဒ္ဒပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဋ္ဌ–ဒု—အုပ်–၂၇၄၊ ပါ—ဒု–အုပ်–၁၆၉။ ။(ဇာတက-ဋ္ဌကထာ)။

သမ္မောဒနီယံ သာရဏီယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။သဂါထာ–သံ–ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၃။ ။ဝ–၁–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၀။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၈။ ။ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၂၅၊ ပါ–၈၄။

သရဏဂမနကထာ။ ။(သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ)၊ ပဏ်–၁–ပါ—၂၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၆၊ အကျယ်။ ။သရဏတ္တယ ဝဏ္ဏနာ၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၄၊ ၁၃၊ အကျယ်၊ မူရင်းပါဠိမှာ ဤ၌ ပါရှိ၏။ ။အံ–၂–ဋ္ဌ–၁၆၊ သရဏဂုံသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရကျိုးပြ ဂါထာ များ။ ။ဣတိ–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၂၊ ၂၁၅၊ ၆။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၄၈။ ။ ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၂။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၅၊ အကျယ်။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၈၊ ၉။ ။ဆတ္တမာဏဝဝိမာန ဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၁၂။ ။အပ–ပါ–အုပ်–၈၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၉။ (။သေခါနီးတွင် သရဏဂုံဆောက်စာညွှန်ရသောကြောင့် စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်ရှိ ဖြစ်ရသော တံငါသည်၊ အံ–၃–ဋ္ဌ–၁၀၇။ ။) မဟာသမယသုတ်တိုင်းရှိ သုဒ္ဓါဝါသပြဟ္မာများ လျှောက်ထားသော တစ်ဂါထာပါ၏။ ။(ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရကျိုး အခန်းဋ္ဌလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(အပဒါနဋ္ဌလည်းရှိ၏)။

သရက်သီးဥပမာပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။အမ္ဗူပမနိဒ္ဒေသ၊ အတိ–၄–ပါ–၁၅၁၊

(၁) မှည့်ရောင်နှင့်စိမ်းသော သရက်သီးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ဤရီ ယာပုထ်လေးပါး၌ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏။ သစ္စာလေးပါးကိုမူ မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၂) စိမ်းရောင်နှင့်မှည့်သော သရက်သီးနှင့်တူသောပုဂ္ဂိုလ်ကား...ကြည်ညိုဖွယ်မရှိသော်လည်း သစ္စာလေးပါးကိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၃) မှည့်ရောင်နှင့်မှည့်သော သရက်သီးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား.... ကြည်ညိုဖွယ်လည်းရှိ၍ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း သိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

(၄) စိမ်းရောင်နှင့်စိမ်းသော သရက်သီးနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား....ကြည်ညိုဖွယ်လည်းမရှိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုလည်း မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

သရက်ပင်စိုက်ဥပမာ၊ သီလအခြေခံ၍ အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော အသီးကို စားရစေရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၆။

သရက်သီးလှူရကျိုး။ ။အမ္ဗဒါယကတ္ထေရအပဒါန၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၄၊ ဖျော်ရည်လှူရကျိုးများလည်းပါရှိ၏။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၂၂၊ ၂၃။ ။ဖလဒါယကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၉၇၊ ဌ–၂၆၇၊ အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ ပွင့်စေ, သီးစေပုံနှင့် အသက်စွန့်၍ လှူဒါန်းရပုံ။ ။အကျိုးပြုဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၇၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၊ ၆၇။

သလ္လသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၇၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၈၊ သောက ငြောင့်စူးဝင်ပုံကို အကျယ်ဟောထား၏၊ သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာ။ ။မဟာနိ–ပါ–၄၅၊ ဌ–၁၆၃။ ။ပါ–၃၂၄၊ ဌ–၃၇၈၊ သောကစသော ငြောင့် ၇-စင်း အစူးခံရပုံကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၆၊ ဌ–၂၀၁၊ ဤ၌ လေးစင်း။ ။ပါ–၉၉၊ ဤ၌ ငြောင့်နုတ်နည်းကို ဟောထား၏။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၄၈၅။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ ၁၂၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၊ (ငြောင့် ၇-စင်း၊ [1]ရာဂသလ္လ၊ [2]ဒေါသ၊ [3]မောဟ၊ [4]မာန၊ [5]ဒိဋ္ဌိ၊ [6]သောက၊ [7]ကထံကထာသလ္လ)။ ။သလ္လသုတ်၊ သံဌာ–သံ–ပါ–၄၀၉၊ ဌ–၁၁၇၊ အဿုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဝေဒနာခံစားရပုံခြင်း တူသော်လည်း သောကပရိဒေဝ စသည်ဖြစ်ခြင်း၊ မဖြစ်ခြင်းကား ကွာခြားကြကြောင်း ဟောထား၏။

သလ္လေခသုတ်။ ။ပဏ္ဏာ–၁–ပါ–၄၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၅။ ။သလ္လေခပုဒ်အဖွင့်၊ ပါ–၅၀၊ ၁၉၁၊ အကုသလပါပဓမ္မတို့ကို မဖြစ်ရအောင် ဖြတ်တောက်ပယ်ရှားခြင်းကို သလ္လေခ ဟု ဖွင့်ပြ ဟောထား၏။ ။၄၄-ပါးသော အခြင်းအရာဖြင့် သလ္လေခဖြစ်ပုံကို ပြဆိုထား၏။ ။သလ္လေခဌေ ဥဏ္ဏ-ကထာ၊ မာတိကာ၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၀။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၉၉၊ ဌ–၂၉၂။

သသပဏ္ဍိတစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၁၀၄၊ (သီလဆောက်တည်၍ အလှူပေးကြသော ဖုံ-မြေခွေး-မျောက်-ယုန်-တိရစ္ဆာန်လေးဦးအကြောင်း-) လ-ဝန်းဌ ယုန်ရုပ်အမှတ်တံဆိပ် ထင်နေပုံကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၈။

သသတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ပဏ္ဏာ–၂–ပါ–၁၆၅၊ ဌ–၁၄၃။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၁၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅။ ။ပါ–၁၄၈၊ ဌ–၅၇။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၂၊ ဌ–၉၇။ ။ဒု–ပါ–၉၀၊ ဌ–၇၇။ ။ဒု–ပါ–၁၇၈၊ ဌ–၁၆၀။ ။ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၃၁၆။ ။အဘိ–၂–ပါ–၃၅၃၊ ဌ–၄၄၀။ ။ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၄၈၅။ ။ပါ–၃၉၂၊ ဌ–၄၈၆၊ ၇။ ။ပါ–၃၉၆၊ ဌ–၄၉၀။ ။၅–ပါ–၃၄၊ ဌ–၁၂၉၊ ပါ–ဌ် ဂါထာပါ၏။ ။ပေဋကော–ပါ–၂၅၅၊ ၃၂၉။ ။ဒိဋ္ဌိဂတသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၄၊ ဌ–၆၆၉။ ။ရင်းဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးကို ယူကြခြင်းအကြောင်း၊ ဌ–၃၀၀။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။ပါ–၁၂၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၆၇၊ ဌ–၃၂၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၂၊ ဌ–၁၇၊ ၁၉၅၊ ၂၄၇။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃၂။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၅၄၊ ၂၂၉။ ။မဟာနိ–ဌ–၃၃၂။ ။ဒီဃနခသုတ်–ပဏ္ဏာ။ ။သသတဒိဋ္ဌိသုတ်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၇၄၊ ဌ–၃၁၃။ ။သသတော လောကော စသည်ဖြင့် ပရိဗ္ဗိုဇ်တို့က အနာထပိဏ် သေဋ္ဌေးကြီးကို ပြောပြကြပုံ၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၀၇။

သဟဂတသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။၅–နက်၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၊ ဌ–၂၁။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၁၁။ ။နေတ္တိ–ဌ–၈၉၊ ပါ–၂၃။ ။(သဟဂတသဒ္ဒါ တဘ္ဘာ-ဇေ ဝေါကိဏ္ဏော နိဿယော အာရမ္မဏော သံသဋ္ဌောတိ ဣမေသု အဏ္ဍသု ဒိဿတိ)။

သဟမ္ပတိပြဟ္မာမင်း။ ။ဘုရားရှင်ထံ တရားဟောရန် လာ၍ တောင်းပန်ပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၂၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၂၊ ဤ၌ ပဌမစျာန်ဘုံသားဖြစ်၏ဟု ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၆၊ ဌ–၂၄၃။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၂၉၂။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ ဌ–၁၈၂၊ ၁၈၉၊ ရှင်းက သာသနာတော်ကို ကြီးပွားစေလိုပုံ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၁၂၊ ၁၄၊ ဤ၌လည်း ပဌမစျာန်ဘုံသားပင်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၈၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၆၊ ဤ၌ကား အနာဂါမ်ဖြစ်၍ သုဒ္ဓဝါသဘုံသား ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏။ ။သဟမ္ပတိပြဟ္မာသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၀၄၊ ဤနှေ့ ၅-ပါးကို အားထုတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်၏ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အကြံအစည်ကို လာ၍ ထောက်ခံပုံ။

သဟာယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။သုခဒုက္ခာနိ သဟ အာယန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တိတိ သဟာယာ၊ သဟာယာ ဧဝ သဟာယကာ၊ (သူငယ်ချင်းဟော)၊ ဝိ–၁–ပါ–၁၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၈။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၆၊ ဌ–၁၁၉။ ။အံ–၁၀–ဌ–၂၉၁၊ ပါ–၂၇၅။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၀၊ ပါ–၂၅၂။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၇၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၀။ ။သဟာယပုဒ်အဖွင့်၊ ဌ–စ–အုပ်–၇၇၊ ပါ–၂၂၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၂၉။

သဌ္ဌာယတနဝိရုဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၆၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၆။ ။သဌ္ဌာယတန ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၅၈၊ ဌ–၁၈၅၊ အဋ္ဌတ္ထိက, ဗာဟိရ, ဆဝိညာဏကာယ, ဆဖဿကာယ, အဋ္ဌာရသမနောပဝိစာရ, ဆတ္တိံသ သတ္တပဒ, ဆနေက္ခမ္မသိတ, ဂေဟသိတ သောမနဿ, ဒေါမနဿ, ဥပေက္ခာ စသည်မျှားကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ ။ပါ–၃၀၁၊ ဌ–၂၂၉၊ အာယတန, ဝိညာဏ်, ဖဿ, ဝေဒနာ, တဏှာ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ လက္ခဏာသုံးပါး ပေါ်လွင်အောင် ဟောထား၏။ ။မဟာသဌ္ဌာယတနိကသုတ်၊ ပါ–၃၃၂၊ ဌ–၂၄၇၊ စက္ခု စသည်၌ မသိခြင်းအပြစ်၊ သိခြင်းအကျိုးနှင့် မဂ္ဂင် ၈-ပါးဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။ ။သဌ္ဌာယတန သံယုတ္တ၊ သဌ္ဌာ–သံ–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–၁၊ အာယတန ၁၂-ပါး၌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်ပြပုံ။ ။သဌ္ဌာယတနမဒနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၂–ပါ–၁၄၃၊ ဌ–၁၆၄။ ။(ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် အခန်းတိုင်း၌လည်း ပါရှိ၏)။

သာကီယရာဇဝံသကထာ။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၃၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၅။ ။အပ–ပါ–အုပ်–၁၀၅၊ အနောမဒဿီဘုရားရှင် ဗျာဒီတ်တော် ထားခဲ့ပုံ ပါဠိမူရင်း။ ။စူဠနိ ပါ–၉၃၊ ၁၀၂၊ ၁၇၂၊ သက္ကပုဒ်အဖွင့်၊ သာကီဝင်

(၀၊) ပစ္စည်းရှိသူ။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၃၀၊ ပါ–၈၇။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၆၆၊ ပါ–၁၂။ ဤ၌ ရှင်းပြထား၏။ ။ဇထရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၁။ ။သာကိုဝင်မင်းတို့၏ မာနကို ချိုးနှိမ်ဇတော်မူပုံ၊ ဇာတက–ဌ–သ–အုပ်–၂၄၁။ ။ဝိ–၃–ဌ–၂၈၇။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၄၆၊ ပါ–၃၀၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၄။ ။သာကိုဝင်မင်းမျိုးတို့ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ||ဘမင်းသားကြောင့် ပျက်စီးကြရပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၇။ ။ဇာတက–ဌ–စ–အုပ်–၁၅၅။

သာဂတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဌ–၂၅၁၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ တေဇောဓာတု ကုသလာနံ ယဒိဒံ သာဂတော-ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ရှုးဖြင့် ချီးကြူးခံရ၏။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၁။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၉၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။ဝိ–၂–ပါ–၁၄၄၊ ဌ–၁၂၆၊ ရင်းမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်းဖြစ်၏။

သာဌေယျနိဒ္ဒေသ။ ။အဘိ–၂–ပါ–၄၇၂၊ ဌ–၄၇၅၊ မရှိသောဂုဏ်ကို ရှိလေဟန်ဆောင် ဝါကြွားတတ်သူ။ ။သာဌေယျပုဒ်အဖွင့်၊ မဟာနိ–ပါ–၃၀၉၊ ဌ–၃၇၁။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၅၁၊ ဝက်ဘီလူးနှင့်ဘုကြောင်းဂါထာ။ ။(အကုသလမမ္မတို့ကိုပြဆိုသော အခန်းဦးလည်းရှိ၏)။

သာတ္ထံ သဗ္ဗဥ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ စသောပုဒ်မျှားအဖွင့်။ ။ဣတိ–ပါ–၂၄၇ ဌ–၂၅၂။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၇။ ။စူဠနိ–ပါ–၇၅၊ ဌ–၂၁။ ။ဝိ–၁–ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။နေတ္တိ–ဌ–၄၂၊ ပါ–၅။ ။အံ–၃–ပါ–၁၈၁၊ ဌ–၁၆၈။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၅၉၊ ဌ–၁၅၉။ ။အဘိ–၄–ပါ–၁၃၆၊ ဌ–၆၄။

သာဓုတိ ဣဋ္ဌရသော။ ။အသာဓုတိ အနိဋ္ဌရသောဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၆၇၊ ဌ–၃၅၇။ ။မဟာနိ–ဌ–၃၀၀၊ ပါ–၁၈၅။

သာဓုသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဏ္ဏ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–၆၊ ပါ–၂၄၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၂၉၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၈။ ။လေးနက်၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၆၆၊ ပါ–၃၀၃။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁၅၄၊ ပါ–၅၈။ ။ဝိ–၁–ပါ–၈၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆။ ။ပါ–၃၁၉၊ ဌ–၂၅၁။ ။(သာဓု သဒ္ဒါ အာယာစန သမဋ္ဌိစန သမဟံသန သန္ဒ ဒဋ္ဌိကမာဒီသ ဒိဿတိ)။

(သာဝုဓခေါ် ရကျိုးများ။ ။အံ–၁–ဌ–၂၁၊ ၂၂၊ တရားပွဲအဆုံးဌ် သာဝုခေါ် ရသောကြောင့် နှံသာကြွေပ်ကိုဖွင့်သကဲ့သို့ ပါးစပ်မှ မြွေးကြိုင်လှသောအနံ့ ရှိသောမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဝိဟာရဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၇၂၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းရေစက်ချပွဲဌ် သာဝုခေါ် ရကျိုး။ ။သခ်ြပြဟ္မဏဝတ္ထု၊ စရိယာ ဌ–၃၄။ ။ဇာတက–ဌ––စအုပ်–၂၁။ ။သီလာနိသံသ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂။)

သာနုသာမဏေဝတ္ထု။ ။သာနုသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၀၊ ဌ–၂၂၉၊ သာနုမာတာဘိလူးမ ဝတ္ထုလည်းပါရှိ၏။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၆၊ ရဟန်းသာမဏေတို့ လူထွက်ခြင်း၏အပြစ်၊ အိမ်နေသော လူတို့၏အပြစ်များကို မိခင်ကပြောပြပုံ၊ ၎င်းသာမဏေမှာ နေဒက်တွင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၂။ ရေလှူရကျိုး၊ ရဟန်းသာမဏေတို့လူသွက်လျှင် သေသည်နှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏။ ။ထေရမှ . အပဒါနသို့ ညွှန်ပြရာဌ် အပဒါနဌ်ကား ဥဒကဒါယကတ္ထေရ အပဒါနဟု ရှိ၏။

သာမဏေပျက်ဟူခံရသောအပြစ်များ။ ။ပါပသာမဏေရသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၄၅၂၊ ဌ–၂၀၅၊ ငရဲမှလွတ်ပြီးနောက် မီးလျှံတောက်သော သင်္ကန်း, သပိတ်-စသည်ကို ဆောင်ထားရသော ပြိတ္တာများဖြစ်နေကြပုံ ဟောထား၏။ ။ဝိ–ဘ–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၀။)

သာမဏေနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သာမဏေယ်ကို မရှိသေလျှင် ရဟန်းသံဃာကို မရှိသေသည်မည်ကြောင်း၊ ရဟန်းသံဃာကို မရှိသေလျှင် ခံရတတ်သောအပြစ်များ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၆၉၊ ဌ–၁၂၂၊ ၁၂၃။ ။) သာမဏေမြေးထိုက်သောအင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောသော သာမဏေရသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၁၄၊ (ဝိနယဌ်လည်းရှိ၏)။ ။သာမဏေတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာ၊ ဓမ္ဓပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၅၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၆။ ။သာမဏေမှာ ရဟန္တာဖြစ်သော်လည်း ပုထုဇဉ်ရဟန်း၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်များကိုမူ ပြုလုပ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆုံးထားပုံ၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၄၀။ ။(ဝိနယဌ်လည်းရှိ၏)။

သာမာဝတီမိဖုရားဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၃၂၁၊ ၃၃၀၊ ဗောဓိဂုံ ဘိက္ခဝေ မမ ဘာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ မေတ္တာဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သာမာဝတီ-ဟု ဗုဒ္ဓဘုရားဖြင့် ချီးကြူးခံရသော မိန်းမမြတ်ပေတည်း၊ မီးလောင်တိုက်အသွင်းခံရပုံ အတိုဘ်ဝတ္ထုကိုလည်း ပြဆိုထား၏၊ ဌ–၃၄၁။ ။ဓမ္မ–

ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၃၊ ၁၂၀၊ အ.တိတ်ဝတ္ထု၊ ၁၄၃။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၄၉။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၇၊ သမာဓိဝိပ္ပါရိဒ္ဓိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၉။

သာရတ္ထိယဓမ္မကျင့်ဝတ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၂၃၊ ပါ–၆၈၊ ၎င်း အ.ကျိုးပြဝတ္ထုမျှားလည်းပါရှိ၏။ ။အံ–၆–ဋ္ဌ–၉၀၊ ကျင့်ဝတ်အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။အကျိုးကိုပြဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၉၂။ ။ပဋ္ဌာ–၁–ပါ–၃၉၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၄။ ။အံ–၅–ဋ္ဌ–၁၅။ ။ဝိ–၅–ပါ–၁၆၈၊ ဋ္ဌ–၁၅၄။

သာရတ္ထိယတရား ၆-ပါး။ ။သာရတ္ထိယသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ အံ–၆–ပါ–၂၅၅၊ ၆၊ ဋ္ဌ–၈၉၊ အသက်ထက်ဆုံး အောင်းမေ့အင်သောတရားဟူလို။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၂၀၃၊ ၂၃၆၊ ၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၂၁၇။ ။ဝိ–၅–ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ ရဟန်းနှင့်လူတို့ နှစ်ဦးစုံ စပ်ဆိုင်၍, မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။

၁။ သီတင်းသုံးဓာတ်တို့အပေါ် ၌ မျက်မှောက်ဖြစ်စေ၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်စေ မေတ္တာကာယကံရှိခြင်း။

၂။ မေတ္တာဝစီကံရှိခြင်း။

၃။ မေတ္တာမနောကံရှိခြင်း။

၄။ ဓမ္မိယလဒ္ဓပစ္စည်းများကို ခွဲခြမ်း ခွဲခြမ်းပြု၍ မသုံးဆောင်ဘဲ သီတင်းသုံးဘော်ဘွဲ့နှင့် ညီညီညွတ်ညွတ် သုံးဆောင်ခြင်း။

၅။ မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကျားသော သီလရှိခြင်း။

၆။ သမ္မာဒိट्ठိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။

သာရိပုတ္တရာမဘေရ်မြတ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–၉၈–၁၁၆၊ အကျယ်၊ ဘေဒဂုံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ မဟာပညာနံ ယဒိဒံ သာရိပုတ္တော-ဟု ဘေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကြူးခံရသော ဂေါတမဘုရားရှင်၏လက္ခဏာတော်ရံ ပဌမအဂ္ဂသာဝကတည်း။ ။မေ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၊ သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။ဗျာဒိတ်ခံယူစဉ်က နာမည်မှာ သရဒမည်၏ဟု ဤ၌ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဋ္ဌ–၆၆။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀။ ။ထေရ–ပါ–[illegible] ။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–[illegible]။ ကိုယ် အပြည်အစုံပါ၏၊ အရင်မဟာ မောဂလာန်

မထေရ်ဝတ္ထုလည်း ကွဲလျက်ပြထား၏။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ် ၁၆-မှ ၃၄-အထိ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၀-မှ ၂၆၆-အထိ၊ ဤ၌ ဗျာဒိတ်ခံယူစဉ်က ရသေ့ဒေါမည်မှာ သုရစိမည်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဝိ–၃–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၅၅၊ သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။ရင်းအမည်တွင် ပုံကိုပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၃။ ။ရှင်း၏ဖခင်မှာ ဝက်နွားအမည်ရှိ၍ မိခင်မှာ ရူပသာရီမည်ကြောင်း၊ သတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊၆၅။ ။၁၅-ရက်နှင့် အရဟတ္တဖိုလ်ရတော်မူပုံ၊ အပ–ဌ–ပအုပ်–၁၀၀၊ ၂၃၄။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၁။ ။ဝ်သုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၉၊ သမာဓိဝ်ပ္ပါရရှိဒ္ဓိ။ ။ဝါတော်မှာ ၄၄-ဝါ ရဖတော်မူကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၄၃။ ။အသားအရေမှာ ဝါဝင်းသော အဆင်းရှိကြောင်း၊ ဥဒါန်-ဌ-၂၂၁။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်စံပုံကို အကျယ်ဟောထားသော စုန္ဒသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ ဌ–၂၄၅။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၁၃၉။ ။ဘုန်းဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၄။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၅။ ။(အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် ထေရ်ကားလကွယ်နေ့တွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံကြောင်း၊ မဟာ–သံ–ဌ–၂၅၇)။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်အား ချီးကြူးခဏ်း။ ။သာရိပုတ္တသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၃၁၈၊ မာနာနုသယကို ပယ်ထား၍ ချီးကြူးခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ ၂၃၆။ ။ဉာဏ်တော်ကိုချီးကြူးထားသော ဂါထာများ၊ ထေရ–ဌ–ဒုအုပ်–၃၈၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၅၊ ဌ–ပအုပ်–၂၅၃။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၇၊ ဂါထာ။ ။အနုပဒသုတ်၊ ပဏ်–၃–ပါ–၇၅၊ ဌ–၅၆၊ ပညာ ၆-ပျိုး။ ။ဥပတိဿသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၄၆၃၊ ဌ–၂၁၄။ ။ဓမ္မာသောနာပတိရာထူးကို ပေးတော်မူပုံ ဂါထာ၊ အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၂။ ။ပါ–၄၈၊ ဌ–၃၂၃။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅။ ။ထေရ–ပါ–၃၃၀၊ ၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၉၊ ၃၉၂။ ။ဌ–၄၅၄၊ ပါ–၃၅၂။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၃၉–ဌ–၂၆၀၊ ချီးကြူးဂါထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၂၆။ ။ပရောသဟဿ-ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၀။ ။စျာနသောဓနုဇာ-တက၊ ပါ–၃၁၊ ဌ–၄၉၈။ ။စန္ဒာဘဇာတက၊ ပါ–၃၁၊ ဌ–၃၉၉။ ။သရဘမိဂဇာတက၊ ပါ–၂၇၂၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၂၆။ ။ထေရဿ ဟိ နယဂ္ဂါဟော သမ္ဘည္ဇတဉ္ဇာ ဂတိကောဝ၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၆၄၊ ပါ–၈၃။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၁၃၉၊ ဌ–၂၄၄။ ။အရဟတ္တဖိုလ် ဝင်စားသည်ကို ချီးကြူးထားပုံ၊ ဥဒါန်–ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၁၆၉။ ။သာရိပုတ္တသုတ်၊ ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၂၃၁၊ ရင်းမထေရ် တရားနှစ်လုံးသွင်းနေသည်ကို မြင်၍ ဥဒါန်းကြူး

ထားတော်မူပုံ။ ။သာရိပုတ္တာဥပသမသုတ်၊ ပါ–၁၃၂၂၊ ဋီ–၂၄၆၊နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်၍ နေသည်ကို မြင်သောကြောင့် ဥဒါန်းကြွေးထားတော်မူပုံ။ ။ တကမ္ဘာလုံးဌ် ရှာချသော မိုးရေပေါက်များကို ရေတွက်နိုင်ကြောင်း ဂင်းကိုယ်တိုင်လျှောက်ထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၄၈။ ။အံ–၁–ဋီ–၉၉–မှ ၁၀၃-အထိ။ ။ဒုတိယ စက္ကာနုဝတ္တနသုတ်၊အံ–၅–ပါ–၁၄၁၊ ဋီ–၄၇၊ ချီးကြွေးထားပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၀၅၊၆။ ။သာမဏေယ်က သတိပေးသည်ကိုပင် ရိုသေစွာနာယူပုံ၊ပါ–၃၄၅၊ဋီ–၄၀၃။ ။ သာရိပုတ္တာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၁၊ဋီ–၂၅၂၊ဝဂ်သမထေရ်က ဂုဏ်းအား ချီးကြွေးထားပုံ၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။သုသိမသုတ်၊ ပါ–၆၂၊ဋီ–၁၀၉။ ။ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါလေးပါးဌ် ဂုဏ်းထေရ် သီဟနာဒဖြစ်ပုံ ဟောထားသော ဝိဘတ္တိသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၇၉၊ ဋီ–၃၅၀။ ။သာရိပုတ္တာသီဟနာဒ ကဏ္ဍ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၆၉၊ ဋီ–၁၂၇၊ ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုပုံကို လျှောက်ထားခဏ်း။ ။ပါ–၈၂၊ဋီ–၅၇၊ သမ္ပသာဒနီယသုတ်၊ ဤဌ်ဒ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ် သည်းခံတော်မူပုံများ။ ။သာရိပုတ္တာသီဟနာဒသုတ် အံ–၉–ပါ–၁၈၀၊ ဋီ–၂၆၂၊ ဥပမာ ၉-မျိုးတို့ဖြင့် သည်းခံပုံကို လျှောက်ထားခဏ်း။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၉၀။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၃၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၆၃။ ။သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်၏ ဦးခေါင်းကိုရိုက်နှက်သော ဘီလူး အဝီစိငရဲဌ်ကျရောက်ကြောင်းဟောထားသော ယက္ခပဟာရသုတ်၊ ဥဒါန်–ပါ–၁၂၃၊ ဋီ–၂၂၁။ ။ထေရ–ပါ–၃၄၅၊ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၀၃။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၈၂။ ။ဂုဏ်းထေရ်ကို ပုဏ္ဏားက ရိုက်စမ်းကြည့်ပုံ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၉၈။ ။မယ်တော်က ဆဲရေးသည်ကို သည်းခပုံ၊ဋီ–၄၀၉။ ။ထေရ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၉၃။

သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်ခ်ိန်နေ့ဝဲ ကျင့်ဝတ်များ။ ။အကြီး အကဲဖြစ်သူတို့ နမ္ဗုနာယူစရာများ၊(ဂုဏ်းအခက်းဌ်လည်းရေးခဲ့ပြီ)၊ ပဏ်–၁–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၇၀။ ။ပဏ်–၂–ပါ–၈၄၊ ဋီ–၄၅။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၆၇။ ။ သံယာ့အဓပေါ်ဌ် ချီးမြှောက်ခြင်း ၂-မျိုးနှင့် အမြဲကျင့်ဝတ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ခန္ဓ–သံ–ဋီ–၂၃၆။ ။ဂုဏ်း၏ သာဝက သန္ဓိပါတကိုပြဆိုခဏ်း၊ အံ–၂–ပါ–၆၄၊ ဋီ–၃၁။ ။ဆရာဖြစ်သူ အသေဇီမထေရ်ရှိရာသို့ အမြဲဦးခေါင်းထား၍ အိပ်လေ့ရှိကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၄၀၁၊ (ဆ-ခဏ်းဌ်လည်းရေးခဲ့ပြီ)။

သာရိပုတ္တရာမတောရ်မြတ်၏ ညီ-နှမ-တူတော်တို့၏ အမည်များ။ ။ညီတော်ရင်းသုံးပါး၊ဥပသေနမထေရ်၊စုန္ဒမထေရ်၊(ဒေဒိရဝနိယ)ရေဝတမထေရ်။ ။နှမရင်းသုံးယောက်၊ စာလာ၊ ဥပစာလာ၊ သီသုပစာလာ။ ။တူတော်သုံးယောက်ကိုလည်း ဤနာမည်များအတိုင်း မှည့်တားကြောင်း၊ ထေရ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၇၊ ပါ-၂၂၉။ ။ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၆။ ။ထေရီ-ဋ္ဌ-၁၆၉။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၃၄၅၊ အားလုံး ရဟန္တာ များချည်းဖြစ်ကြ၏။

သာရိပုတ္တသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ ၄၂၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၅၊ ရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်များကို အပြည့်အစုံဟောထား၏။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၅၂၊ ဋ္ဌ-၃၈၆။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၊ ဋ္ဌ-၁၅၅၊ ဗြဟ္မစရိယဋ္ဌ ကလျာဏမိတ္တကသာ အလုံးစုံအကျိုးကို ပြည့်စေနိုင်ကြောင်း လျှောက်ထားပုံ။ ။ပါ-၃၀၁၊ ဋ္ဌ-၃၀၈၊ သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးကို ဟောထား၏။ ။အံ-၃-ပါ-၁၃၂၊ ဋ္ဌ-၁၀၂၊ သဝိညာဏကာယဟိတ္ဝ သဗ္ဗနိမိတ္တတို့ဋ္ဌ ဇာဏာ-မာန-ဒိဋ္ဌိမဖြစ်သောပဋိပဒါလ်အား စေတောဝိမုတ္တ-ပညာဝိမုတ္တနှင့် ပြည့်စုံ၍ နေထိုင်ရကြောင်း ဟောထား၏။ ။သာရိပုတ္တ သဒ္ဓိဝိဟာရိကသုတ်၊ သဋ္ဌာ-သံ-ပါ-၃၂၂၊ ဋ္ဌ-၃၆၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်ခြင်းအကြောင်းသုံးပါးကို ဟောထား၏၊ ဣန္ဒြိယေသု အဂုတ္တဒ္ဒါရတာ၊ ဘောဇနေအမတ္တညုတာ၊ ဇာဂရိယ အနနုယုတ္တတာ၊ အကျယ်။

သာလကလျာဏိသစ်ပင်။ ။ဗုဒ္ဓ-ဋ္ဌ-၁၆၉၊ သာလကလျာဏီအမည်ရှိသောသစ်ပင်မှာ ဘုရားပွင့်တော်မူခိုက်နှင့် စကြဝဠာတောမင်းဟို့ဖြစ်ထွန်းသောအခါ၌သာရှိကြောင်း၊တစ်နေ့တည်းဖြင့်သာ မြေမှပေါ်ထွက်လာကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၅၉၊ မည်မျှကြီးကျယ် မြင့်မားစေကာမူ မြေအတွင်း၌ တည်ရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သာဝကနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သာဝက ဟူ၍ ခေါ်ဆိုပုံကို ဖွင့်ပြခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၅၊ ဋ္ဌ-၁၅၃။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၃၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၂။ ။အပ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃၅၊ ပါ-ပအုပ်-၁၆၇။ ။ပဋိသံ-ပါ-၄၁၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၀။ ။သာဝကဆု ဆုတောင်းမှုနှင့်စပ်၍မှတ်သားဖွယ်များ၊ သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၆။ ။ကာလ အပိုင်း အခြားကို ပြဆိုခဏ်း၊အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၈။ ။သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ဉာဏ်မှာ ၆၇-ပါး သာရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋိသံ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၅၂။ ။သာဝက ၃-မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ (အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ပကတိသာဝက)၊

ထေရ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၅၄၁၊ မဟာသာဝက ရှစ်ကျိပ်ကို သေချာစွာ ရေတွက်ပြထား၏။ ။သာဝက ၂-မျိုး၊ ဋီ–၅၄၀၊ သမ္မုခသာဝက၊ ပရမ္မုခ သာဝက။ ။ထေရီ–ဋီ–၃၀၁၊ ဤ၌ သာဝိကာ ၂-မျိုးခွဲပြထား၏။ ။ အဂ္ဂသာဝိကာ စသည်သုံးပါးကိုပြဆိုခဏ်၊ ဋီ–၃၀၃။ ။သာဝက ဘာသိတ ဖြစ်သော်လည်း ဘုရားရှင်က ထောက်ခံလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသိတပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၇၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၆၉။ ။၂–ဋီ–၂၄။ ။ သာဝကဘာသိတသုတ်များ အမြောက်ပြ။ ။ဝိ–၂–ဋီ–၈။

သာဝတ္ထိမြို့တော်။ ။သာဝတ္ထိမြို့ဟူ၍ ခေါ်တွင်ခြင်းအကြောင်းကို ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၈၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၆၂။ ။ခုဒ္ဒက–ပါ–၃၊ ဋီ–၉၃။ ။ သုတ္တ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၉၈၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၂၇။ ။ ရင်းမြှုပ်တော်၌ ၂၅-ဝါကာလပတ်လုံး ဘုရားရှင် ဝါဆိုတော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋီ–၄။ ။သာဝတ္ထိမည်ပုံဂါထာ၊ ဥဒါန–ဋီ–၅၀၊ ပါ–၈၀။

သာဝတ္ထိမြို့တော်၌ လူဦးရေ။ ။ဘုရားရှင်လက်ထက်တော် အခါ၌ သာဝတ္ထိပြည်၌ လူအရေအတွက် ၅-ကုဋေ၊ လူပုဏ္ဏားတို့ ၂-ကုဋေမျှရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃။ ။ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၂၀၊ ၄၂၅။ ။ဥဒါန–ဋီ–၃၈၅။ ။ဝိ–၁–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၉၉၊ ဤ၌ အမျိုးအနွယ်ပေါင်း ၅-ကုဋေ၊ ၇-သန်းရှိ၍၊ ရွာပေါင်း ရှစ်သောင်းရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ ဤ၌ လူဦးရေမှာ ၁၈-ကုဋေရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏။ ။ပဏ်–၃–ဋီ–၁၁၁။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၃၃၁။

သာသနာတော်သုံးရပ်ကို ပြုဆိုခဏ်း။ ။(၁ပရိယတ္တိ၊ ၂ပဋိပတ္တိ၊ ၃ပဋိဝေဓ)၊ နှုတ်တို–ဋီ–၁၀။ ။အံ–၁၀–ဋီ–၃၀၉၊ ပါ–၃၁၁။ ။ဝိ–၂–ဋီ–၁၄၄။ ။သင်္ဂီဟ–ဋီ–၄၆၆။ ။(သဒ္ဓမ္မ-ခက်ဦးရှိ၏)။ ။အဘိ–၁–ဋီ–၂၂၊ ၁ယထပရာဓသာသနာ၊ ၂ယထာနုလောမသာသနာ၊ ၃ယထာ ဓမ္မသာသနာ၊ (ဝိနယ-သုတ္တ-အဘိဓမ္မာ)။ ။ပေ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၁၇။ ။ ဒီဃ–၁–ဋီ–၂၀။

၁။ ပရိယတ္တိသာသနာ...စာပေပိဋကတ်ကို သင်ကြားမှု။

၂။ ပဋိပတ္တိသာသနာ....ဘာဝနာ ၂-ပါးကို အားထုတ်မှု။

၃။ ပဋိဝေဓသာသနာ....မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် တရားမှန်ကို သိမှု။

၁။ ယထာပရာဓသာသနာ....အပြစ်ရှိသူအား အပြစ်အားလျော်စွာ ဆုံးမပညတ်သော ဝိနယပိဋ္ဌက။

၂။ ဟထာနုလောမသာသနာ . သတ္တဝါတို့၏ အလို အစ္ဆာသယ အားလျော်စွာ ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော သုတ္တန္တပိဋ္ဌက။

၃။ ယထာဓမ္မသာသနာ....ရူပ်နာမ်ဓမ္မ- သဘာဝဖြင့်သာ ဟောကြားဆုံးမတော်မူသော အဘိဓမ္မပိဋ္ဌက။

သာသနာတော်၏ အာဒီမဏ္ဍ ပရိယောသာနကို ပြဆိုခန်း။ ။ဒီဃ—၁—၌—၁၅၂။ အံ—၃—၌—၁၆၈၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာပါ၏။ ။ပဏ္ဏ—၁—၌—၃—အုပ်—၁၀၇။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—၀—အုပ်—၄။

သာသနဋ္ဌိတိယာ ပန ပရိယာတ္တိပမာဏံ။ ။ဒီဃ—၃—၌—၈၂။ ။ဝိနယ သင်္ဂဟ—၌—၄၆၆။ ။အဘိ—၂—၌—၄၁၂၊ ပါ—၃၄၉။

သာသနာတော်နှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀-ရှိကြောင်း။ ။ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဒီဃ—၁၌—၂၆၊၄၈။ ။ရင်းကိုပိုင်းခြားပြပုံ၊ ၃—၌—၈၃။ ။ဝိ—၄—၌—၁၂၇၊ ပါ—၄၄၇။ ။၁—၌—၀—အုပ်—၂၃၊ အာကျဉ်း။ ။၂—၌—၁၄၇၊ အဘိ—၁—၌—၂၈။ ။အံ—၈—၌—၂၃၈။ ။သဒ္ဓမ္မနှစ်ရဝေနပဌ၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၁၃၃။

ဒီဃနိကာယ အလို

၁။ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာခေတ်	နှစ်ပေါင်း	၁၀၀၀။
၂။ ဆဋ္ဌာဘိညရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၃။ တေဝိဇ္ဇက ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၄။ သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။
၅။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလခေတ်	။	၁၀၀၀။

ဝိနယပိဋ္ဌကနှင့် အဂ္ဂုတ္တရနိကာယ အလို

၁။ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာခေတ်	နှစ်ပေါင်း	၁၀၀၀။
၂။ သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာခေတ်	။	၁၀၀၀။

၃။ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ်	နှစ်ပေါင်း	၁၀၀၀။
၄။ သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ်	။	၁၀၀၀။
၅။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်ခေတ်	။	၁၀၀၀။

ဤသာသနာနှစ်ပေါင်း ၅၀၀၀-ကို ပိုင်းခြားပြထားသည်မှာ ပါဠိတော်များ၌ လုံးဝမပါရှိ၊ အဋ္ဌကထာများ၌ ပါရှိခြင်းကြောင့်သာ ထုတ်ဖော်ပြလိုက်သည်။

သာသနာပြုရန် ဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ။ ။ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ—ဌ—၂၃၊ ဂေါတမဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ။ ။ဝိ—၃—ပါ—၂၇၊ ဌ—၂၄၈။ ။ဒုတိယမာရပါသသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၁၀၆၊ ဌ—၁၅၇။ ။သုတ္တ—ဌ—ဒု—အုပ်—၁၉၅။ ။အာပ—ဌ—ပ—အုပ်—၉၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၉၅။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင်က စေလွှတ်တော်မူပုံ၊ ဒီဃ—၂—ပါ—၃၉၊ ဌ—၆၅။ ။မေဃသောက မင်းကြီးလက်ထက် ကိုးတိုင်းကိုး ဌာနသို့ စေလွှတ်ခဲ့ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၄၈။

သာသနာတော် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ ကြီးပွားကြောင်းများ။ ။၁၁-ပါးစီ၊ ဂေါပါလသုတ်၊ အံ—၁၁—ပါ—၅၄၆၊ ဌ—၃၄၈။ ။ပါ—၅၅၆။ မဟာဂေါပါလကသုတ်၊ ပဏ်—၁—ပါ—၂၈၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၅၆။ ။သာသနာတော်တည်တံ့ကြောင်း ကုယ်ပျောက်သွားနိုင်ကြောင်း အင်္ဂါများကို ဟောထားသော အနာပတ္တိဝဂ္ဂ၊ အံ—၂—ပါ—၂၀၊ ဌ—၇၃။ ။ကိမိလသုတ်၊ ၅—ပါ—၂၁၆၊ ဌ—၇၆။ ။၆—ပါ—၂၉၈။ ။၇—ပါ—၄၆၀။ ။အံ—၁—ဌ—၆၇၊ အန္တရဝဂ္ဂ ၅-မျိုး။ ။တည်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါးစီ ဟောထားသော သုဂတဂိုနယသုတ်၊ ၄—ပါ—၄၆၅၊ ဌ—၃၄၂။ ။အင်္ဂါ ၁၀-ပါးစီ ဟောထားသော အာနုဿသုတ်၊ ၁၀—ပါ—၃၇၇၊ ဌ—၃၂၅။ ။ဗျာဂရဏသုတ်၊ ပါ—၃၈၀၊ ဌ—၃၂၅။ ။ကတ္ထီသုတ်၊ ပါ—၃၈၂။ ။အဓိမာနသုတ်၊ ပါ—၃၈၇၊ ဌ—၃၂၅။ ။ဒုတိယအဂါရဝသုတ်၊ ၅—ပါ—၇၊ ဌ—၃။ ။အံ—၂—ပါ—၇၀၊ ဌ—၄၅။ ။မကြီးပွား ကြီးပွားစေနိုင်သောတရားများကို ဟောထားသော ကုဟသုတ်၊ ဣတိ—ပါ—၂၇၀၊ ဌ—၃၂၄။ ။အနာဂတဘယသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၈၀-မှ ၉၆-အထိ။ ဌ—၃၆၊ ၃၇၊ (အခန်း၌ အကျယ်ရှိ၏)။ ။သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊ နိဒါန်—သံ—ပါ—၄၂၂၊ ဌ—၁၈၆။ (။သာသနာတော် ကြာရှည်စွာ တည်ခြင်း၊ မတည်ခြင်းမှာ—သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခြင်း၊ အားမထုတ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း)

ဟောထားသော စီရင်ခြင်တိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၊၁၅၀၊ ဌ–၂၆၀၊ ပရိ ဟာနသုတ်။ ။အညတရဗြဟ္မဏသုတ်၊ ပါ–၁၅၁။ ။သုဂတဝိနယသုတ်၊ အံ–၄–၄၆၄၊ ဌ–၃၄၂။ ။သဒ္ဓမ္မသမ္ဘောသသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၅၄။ ။ပါပဏိကသုတ်–အံ။ (။အလင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်ကို ချီးမြှောက်လျှင် သာသနာတော်ကို ကွယ်စေသူဖြစ်ကြောင်း၊) ဝိ–၁–ဒု–အုပ်–၂၃၄။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၃၊ ပါ–၉၊ ဤ၌ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်များ ပညတ်တော်မမူလျှင် သာသနာ့တော် ကွယ်၍ ပညတ်တော် မူခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ တည်တန့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၆၊ ၇၊ ဌ–၂၁၉၊ ၂–ဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၈၊ ၉၊ ဌ–၃၆၇၊ သာသနာတော်၌ အာမိသာနုဂ္ဂဟ, ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ ၂-ပါးဖြင့် ချီးမြှောက်မှုကင်းလျှင် မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ခန္ဓ–သံ–ဌ–၂၇၄။ ။သာသနာတော် အစွန့်ရှည်စွာ တည်စေနိုင်ခြင်း အကြောင်းများကို ဟောထားသော ပါသာဒိကသုတ်–ဒီဃ။

သာသနာတော်၏ အုံ့ဖွယ် ဂ-ပါး။ ။(အညွှန်းများ သမ္ဘဒ္ဒရာခဏ်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၁။ ဤသာသနာတော်၌ သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ အစဉ်အတိုင်းတည်ရှိခြင်း။

၂။ အရိယာရဟန်းတော်များမှာ အသက်ဘေးနှင့် ကြုံရစေကာမူ သိက္ခာပုဒ်များကို မလွန်ကျူးခြင်း။

၃။ သီလဝန္တ ပြုဟ္မစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဒုဿီလအပြုဟ္မစာရီ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှင်ထုတ်ပစ်ခြင်း။

၄။ သာသနာတော် ဝင်လာသော် မူလအမျိုးအနွယ်ဇာတ်တို့ အကုန်ချုပ်ဆုံး၍ ဘုရားသားတော် ဟူသော နာမည် တစ်ခုတည်းသာ ရရှိတော့ခြင်း။

၅။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသောပုဂ္ဂိုလ် များခြင်းကြောင့်လည်း မပြည့်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော ပုဂ္ဂိုလ် မရှိခြင်းကြောင့်လည်း မလျော့။ (နိဗ္ဗာနခေတ်)။

၆။ ဝိမုတ္တိရသ တင်ပါးတည်းသာ ရှိခြင်း။

၇။ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး ဟူသော ရတနာများရှိခြင်း။

၈။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၊ အရိယာဖြစ်အောင် ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ ရှိခြင်း။

သာသနာတော်သုံးရပ် ကွယ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ပဏ်–၃–ဌ–၈၀။ ။ကွယ်ပုံ ၅-မျိုးအကျယ်၊ အံ–၁–ဌ–၆၇။ ။သဒ္ဓမ္မပတိရူပကသုတ်၊ နိဒါန–သံ–

ပါ–၄၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၆။ ။သဒ္ဓမ္မသမ္ဘောသသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၅၅၊ ဋ္ဌ–၅၄။ ။ဒု–သုတ်–ပါ–၁၅၆။ ။တ–သုတ်–ပါ–၁၅၇။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၁ခ၆။ ။ဒီဃ–၃–ဋ္ဌ–၈၃။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၄၁၂၊ ပါ–၃၄၉။ ။ပရိယတ္တိ သာသနာတော် ကွယ်ကြောင်း ၂-ပါး၊ အံ–၂–ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၄။ ။ ပါ–၇၀၊ ဋ္ဌ–၄၅။ ။(သဒ္ဓမ္မခဏ်းဌ်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းခဏ်းဌ်လည်းကောင်း ရှိသေး၏)။

သာသနာတော်ဌ်ကျင့်ရကျိုးများ။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုနိုင်ရန် ကျင့်ကြကြောင်းဟော ထားသော အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနသုတ်–သံ။ ။ကိမတ္ထိယသုတ်၊ ကိမတ္ထိယ ဗြဟ္မစရိယသုတ်၊ သမ္ဘဟုလ ဘိက္ခုသုတ်၊ ကုလပုတ္တသုတ်၊ ဥဂဝိနယသုတ်၊ အညတိတ္ထိယပေယျာလ၀ဂ္ဂ–သံ။ ။ကောဋ္ဌိကသုတ်–အံ။ ။သာသနာ တော်ဌ် ကျင့်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အကျိုးများကို ပြဆိုခဏ်းအချုပ်၊ ပဋ္ဌာန်–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၄၊ အညွှန်းများ။ ။စူဠ သာရောပမသုတ်၊ မဟာသာရောပမသုတ်–ပဏ်။ ။သာသနာတော်ဌ် လောကုတ္တရာ အနှစ်သာရကိုသာ ရှာရန် ဟောထား၏။ ။သာသနာတော်ဌ် နိယျာနိကပြုစ်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၈၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၃၊ တယော အတ္တပဋိလာဘ၀ဏ္ဏနာ။ ။ဥဒါနသုတ်–သံ။ ။အဘိ–၂–ဋ္ဌ–၃၁၃၊ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ ဧဝါ အာ၀ုသော ဘဂ၀တိ ဗြဟ္မစရိယံ ၀ုဿတိ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၀၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၁။ ။ဗြဟ္မစရိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ ပါ–ဋ္ဌ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၈။ ။ဝိ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ပဏ်–၃–ဋ္ဌ–၈၀။

သာသနာတွင်းနှင့် သာသနာပ ကွာခြားလှပုံ။ ။ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၀၊ ပါ–၂၀၊ သာသနာတော်တွင်းဌ် သရဏဂုံ ဆောက်တည်ရသော်ပင် မဂ်ဖိုလ်၏ အခြေခံ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ သာသနာပဌ် သမာပတ် ၈–ပါးကို ရသော်လည်း ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အခြေခံသာ ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၂၊ အကုံရုနတ်သား, ဣန္ဒကနတ်သားတို့။ ။သာသနာပ အခါဌ် အနတ္တလက္ခဏာကို မဆင်ခြင်တတ်ကြောင်း ဧကားအမြှက်၊ ဧာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉။

သာသနာနှင့်ဆန့်ကျင်မှု ထိုသူပုဂ္ဂိုလ်ရတတ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ၊ ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၂၄။ ။အ၀–ပါ–ပ–အုပ်–၅၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၀။

သာသနာ၀တော်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သာသနာတော်ဌ် ရှင်ရဟန်း မပြု၊ ပြု၊ ဝတ္ထုအယဉ်ကို ဖြတ်၍ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းကို မြင်ဖို့ရာ

ခဲယဉ်းလှကြောင်း၊ ပဏ်—၂—ဌ—၁၂၄။ ။သာသနာတော်၌ မတင့်တယ်, တင့်တယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲပြပုံ၊ ၃—ဌ—၁၁၃၊ ပါ—၁၅၂။ ။သာသနာတော်၌မမ္မေလျှာ်သူ, မမ္မေလျှာ်သူကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဌ—၂၀၈၊ ပါ—၂၈၃။ ။သာသနာတော်၌ မ္မေလျှော်ပါသလော၊ မမ္မေလျှော်ပါသလောဟု မေးလျှင် ပညာရှိတို့ မေးခြင်းမဟုတ်ကြောင်း၊ ၁—ပါ—၃၇၃၊ ဌ—ဒုအုပ်—၂၅၈။ ။သာသနာတော်၌ ထင်ရှားသော ယောကျ်ား, မိန်းမများ၊ နိဒါန်—သံ—ပါ—၄၃၁၊ ၂။ ဌ—၁၉၃။ ။သာသနာတော်၌ အဆင့်ဆင့် ခဲယဉ်းသောအရာများကို သောထားသော ဒုက္ခဋ္ဌပဏ္ဍာသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၅၄၊ ဌ—၁၂၈။ ။သာသနာတော်၌ ပျင်းရိလျှင်ဒုက္ခ၊ ဝီရိယရှိလျှင်သုခ၊ ဗာဟိရသာသနာ၌ ပျင်းရိလျှင် သုခ၊ ဝီရိယရှိလျှင် ဒုက္ခဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ နိဒါန်—သံ—ဌ—၄၇၊ ပါ—၂၆၇။ ။ဒီဃ—၃—ပါ—၉၉၊ ဌ—၉၃။ ။အံ—၁—ပါ—၁၆၊ ဌ—၃၇၅။ ။သာသနာတော်၌ ဓုရန္ဓစ်ပါးရှိကြောင်း၊ (ဂန္ထဓုရ၊ ဝိပဿနာဓုရ)၊ အံ—၁—ဌ—၂၈။ ။သာသနာတော် သန့်ရှင်းရေးအတွက် အဂ္ဂိကွန္ဒနော ပမသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပုံ၊ အံ—၂—ပါ—၄၉၅၊ ဌ—၁၈၉။ ။အံ—၁—ဌ—၅၂၊ ကြောက်လန့်စရာ ဥပမာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဟောထားဏ်။ ။သာသနာတော်၌ ပျော်ပိုက်စေရန် ဟောကြားတော်မူသော ဥပဇ္ဈာယသုတ်၊ အံ—၅—ပါ—၆၁၊ ဌ—၂၈။ ။သာသနာ့သူဆင်းရဲကို ဟောသော ဂ္ဂဏသုတ်၊ ၆—ပါ—၃၀၉၊ ဌ—၁၁၅ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ ပါ၏။ ။သာသနာ့တံခွန်၊ ထေရ—ဌ—ဒု—အုပ်—၃၆၅၊ သာသနေ ပမ္ဘဇိတာနံ ဟိ ကာသာဝေါ ဓဇောနာမ။ ။သာသနာတော်၌သာ ဗင်ကြယ်စေတတ်သော အကျင့်ရှိကြောင်း အင်္ဂါကဘာရဒ္ဒါဇမထေရ်က ပုဏ္ဏားတို့ကို ဟောပြခဏ်း၊ ထေရ—ပါ—၂၆၃၊ ဌ—၁—အုပ်—၄၃၅။ ။သာသနာတော်၌ ပျင်းရိသည်ကို ပယ်ဖျောက်စေတတ်သော ဂါထာများ၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၅၁၄။ ။သာသနာတော်၏ (အကုမရှိသော) ဂုဏ် ၅ ပါး၊ မိလိန္ဒ—ပါ—၂၄၃။ ။သာသနာတော်သို့ ဝင်လာကြသော အမျိုးကောင်း သားသမီးတို့ နှမ္ဘနာယူကြရန် ကျင့်ဝတ်များ၊ အပ—ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၁၊ သာသနာ့အမွေခံဟူသော ပါဠိမူရင်း၊ အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၂၊ ဂါထာနံပါတ်—၁၂၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၅။ ။သာသနာ ဒေသနာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ နေတ္တိ—ဌ—၂၁၉။ ။သာသနာတော်၌ ဗြဟ္မစရိယကျင့်ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားရှင်ကမဟာလိလိစ္ဆဝီအား ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ—၁—ပါ—၁၄၇၊ ဌ—၂၂၉။ ။သာသနာတော်၌ အသက်မွေးမြူပုံ၂-မျိုး၊ (ယောနိသောမနသိကာရ မရှိသူ, ရှိသူ)၊ ၁—ဌ—၂၇၇၊ ပါ—၁၅၃၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။သာသနာ ဟိုန ကေဝလ် မဂ္ဂေနေဝ ပရိယောဂါနံ ဟောတိ၊ အရဟတ္တဖလေန ပန ဟောတိ၊ ၃—ဌ—၆၇၊ ပါ—၇၄။ ။သာသနာတော်၌ ရဟန်းတော်များ

မကွဲမပြားကြဘဲ အခွန်ရှည်စွာ တည်နိုင်ရန် အချက်များကို ဟောထားသော ပါသာဒိကသုတ်၊ ၃–ပါ– ၉၇၊ ဋ္ဌ–၀၉။ ။ သာသနာတော်၌လည်း ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း၏ အနှစ်ရာယ်များကို ပြဆိုခဏ်း၊ (ဥပက္ကိုလေသ)၊ ဒီဃ–ပါ–၃၄၊ ဋ္ဌ–၂၀၊ စင်ကြယ်ခြင်း အကြောင်းများကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။သာသနာတော်၌ ဘေးရန်ဟူသမျှမှာ များသောအားဖြင့် ဝဋ္ဋပုတ္တာတို့ကို မှီ၍ ဖြစ်တတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၃။ ။သာသနာတော်၌ သူခိုးကြီး၅-ဦးကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၁–ပါ–၁၁၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၅။ ။သာသနာ့သူရဲကောင်း အစစ်ကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၉၉၊ (အဘိ– စစ်သားခဏ်း၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သာသနာ့ဝတ်ထား၊ အဘိ–၅–ပါ–၄၃၆၊ ဋ္ဌ–၂၇၅၊ သာသနာတော်ကို အသစ်ပြု၍ ရှေ့ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။ ။ သာသနာတော်၌ သင့်လျော်သည်ကိုသာ ယူရ၍ မသင့်လျော်သည်ကို စွန့်ပစ်ရကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဋ္ဌ–၂၉၇၊ ပါ–၁၆၅။

သိကြားမင်းဖြစ်ကြောင်း ကျင့်ဝတ်၇-ပါး။ ။ဝတပဒသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။ဟောလိသုတ်၊ ပါ–၂၃၁၊ ဋ္ဌ–၃၁၈၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၉၊ ၎င်း၏ အတိတ်ကံလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၇၊ ဂါထာ။ ။သိကြားမင်း ဖြစ်လာပုံ နောက်ကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၁၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၂။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၈၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၅၈၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။ ။ကုလာ ဝကဇာတက။ ။မဃလုလင်၏ ဇနီးဟောင်း ဖြစ်ခဲ့သူ ဗျိုင်းမလေး သုဇာတာအကြောင်း၊ ဒီဃ–၂ဋ္ဌ–၃၈၀။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၄။ ။ ဇာတက–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၀။

၁။ မိဘပြုစု၊

၂။ ကြီးသူကြီးနှံ၊

၃။ နွားတံသံညက်ညော၊

၄။ ကုန်းမချောတည့်၊

၅။ နှမြောမနှောင့်၊

၆။ သစ္စာစောင့်လွှက်၊

၇။ အေးမှက်နည်းစွာ ၊

ခုနစ်ဖြာသည် ... နောင်ခါ သိကြားဖြစ်ကြောင်းတည်း။

သိကြားမင်းမှာ အမည်အမျိုးမျိုးရပုံ။ ။သက္ကနာမသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၃၁၈။ ။ဇောတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၆၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၄၅၊ ၆၊ ၇၊ သဟာဿနေတ္တ (မျက်စိအမြင်တစ်ထောင် ရှိကြောင်း)။ ။ဌ–စ–အုပ်–၃၂၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၇၉။

သိကြားမင်းမှာ နှတ်ပြည် ၂-ပြည်သာ အစိုးရကြောင်း။ ။သိကြားမင်းမှာ စတုမဟာရာဇ်နှတ်ပြည်နှင့် တာဝတိံသာနှတ်ပြည် ဤ ၂-ပြည် ကို သာ အစိုးရကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၈။ ။ဝိမာန–ဌ–၈၆။ ။ အံ–၃–ဌ–၁၂၃။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၂၆၁။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၀၂။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၇။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၈။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၄၊၆၂။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၂၉၀။ ။(အချို့သူတို့က သိကြားမင်းသည် နှတ်ပြည် ၆-ထပ်လုံးကို အစိုးရ၏ ဟု ထင်မှားနေကြသောကြောင့် ဤအညွှန်းများကို ရေးသားလိုက်သည်)။

သိကြားစောင့်သာသနာ။ ။သာသနာတော်ကို ကူညီ စောင့်ရှောက်ရန် ဘုရားရှင်က သိကြားမင်းအား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု ဆိုထားပုံ၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅၃။ ။သိကြားမင်းက ကူညီပါမည်ဟု ဝန်ခံထားပုံ။ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၃၆၊ ပါ–၈၉၊ သိကြားမင်းက အမ္ပဋ္ဌလုလင်အား ခြိမ်းခြောက်ပြခဏ်း။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၉၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၉။ ။

သိကြားမင်းလင်မယား ဆွမ်းဦးလောင်းရခြင်းပုံ။ ။သိကြားမင်းလင်မယားက သူ့ဆင်းရဲ လူတို့လင်မယားယောင်ဆောင်၍ အနှင်မဟာကဿပမထေရ်အား ဆွမ်းခိုးလောင်းရရှာပုံနှင့် ၎င်းထက်သာလွန်သော နတ်သား သုံးယောက် ရှိကြောင်း လျှောက်ထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၆၈။ ။သက္ကဒုဒါနသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၁၇၆။ ။ဝိမာန–ဌ–၉၀။

သိကြားမင်း သည်းခံပုံများ။ ။ဝေပစိတ္တိ အသုရာကြီးက သိကြားမင်းကို အမျိုးမျိုးဆဲရေးသောသည်း သည်းခံပုံ၊ ဝေပစိတ္တိသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၂၂၊ ၃၊ဌ–၃၁၃။ ။သည်းခံမှု တကယ်ရှိ,မရှိ စမ်းကြည့်ပုံ၊ နှ ဒုတ္ထိယ-သုတ်၊ ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၃၁၅။ ။ဗြဟ္မာက လာ၍ စမ်းကြည့်ပုံ၊ ဒုမ္ဗဏ္ဏိယသုတ်၊ ပါ–၂၃၉၊ ဌ–၃၂၃။ ။သိကြားမင်းနှင့် ဝေပစိတ္တိအသုရာတို့ စကား စစ်ထိုးခဏ်း၊ သုဘာသိတဇယသုတ်၊ ပါ–၂၂၄၊ ဌ–၃၁၄။ ။အသုရာတို့နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးစကား ကမ်းလှမ်းပုံ၊ ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၃၁၅။ ။သိကြားမင်းက ဂဠုန်ဌက်များကို သနားကြင်နာပုံ၊ ပါ–၂၂၆၊ ဌ–၃၁၄။

သိကြားမင်း ရှိခိုးရသော လူများ။ ။ကျင့်ဝတ်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော လူတို့ကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးကြောင်း ဟောထားသော ပလဒ္ဓဝန္ဒနာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၅၊ ဋ–၃၂၂။ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ–၁၁၇။ ။သုတ္တ–ဋ–ဒု–အုပ်–၂၂။

၁။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို ပြုခြင်း၊

၂။ သီလရှိခြင်း။

၃။ ရတနာသုံးပါးကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်း။

၄။ တရားနှင့်အညီ သားမယားကို ကျေးမွေးခြင်း။

သိကြားမင်း မေ့လျော့သည်ကို ပြေပျောက်စေပုံ။ ။ဘုရားရှင်ထံမှ နက်နဲ သိမ်မွေ့သော နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော အဖြေကို ကြားနာပြီး ပြန်သွားသော သိကြားမင်းမှာ ထိုအဖြေကို မေ့လျော့နေသောကြောင့် မေ့လျော့မှု ပြေပျောက်ဇရုန် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ထေရ်က ဝေဇယန္တာပြာသာဒ်ကို တုန်လှုန်စေပုံ၊ ထေရ–ပါ–၃၆၆၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၄၉၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၇၃။ ။စူဠဝဂ္ဂသင်္ဂဟ သုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၂၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၀၃၊ ၄။

သိကြားမင်းနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သိကြားမင်းမှာ သောတာပန်ဖြစ်သွားသည်ဖြင့် ကောင်းကျိုး ၆-ပါးကို ရှုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်လှကြောင်း လျှောက်ထားခဏ်း၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၃၃၁။ ။သိကြားမင်းမှာ မယားဖြစ်သူ ဆောဟိနီနတ်သမီးစကားကို မယုတ်ရှားဝန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ–ဒု–အုပ်–၁၉၄။ ။သင်္ကြန် သဒ္ဒေသော အပ္ပမာဒဝဟာရ ဒေဝပုတ္တောနာမ နတ္ထိ၊ ဒီဃ–၂–ဋ–၁၄၀၊ ပါ–၂၁၁။ ။သိကြားမင်းနှင့် သုဇြဟ္မာနတ်သားတို့၏ သောကကို ငြိမ်းစေတော်မူပုံ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၇၀၊ ဋ–ပ–အုပ်–၂၄၀။ ။နတ်တို့လည်း လုံ့လ ဝီရိယကို ပြုကြရသေးပုံနှင့် သိကြားမင်းနှင့်အသုရာနတ်တို့ စစ်တိုက်ကြပုံ ဟော ဟားသော သုဝီရသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၈၊ ဋ–၃၁၉။ ။သိကြားမင်းနှင့် ဗြဟ္မာမင်းတို့က ရှိခိုးရသော နိုတမဇဏ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၇၄၊ ဋ–၂၇၃။ ။သိကြားမင်း၏ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာမြကျောက်ဖျာကို ပူစေသောအကြောင်းများ၊ ဇာတက–ဋ–စ–အုပ်–၈၊ ၉။ ။လူတို့ ကောင်းမှု ပြု, မပြုသိရန် ရုံခါရုံခါ လူပြည်ကို ကြည့်ရှုတတ်ကြောင်း၊ ဋ–တ–အုပ်–၁၂၆။ ။ဋ–စ–အုပ်–၁၇၁။ ။လူတို့ ငါးပါးသီလမြဲစေရန် သိကြားမင်းကလာ၍ ခြိမ်းခြောက်ပုံ ဟောသော

မဟာကဿပတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၈၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၈၁။ ။ရဟန်းမခံ ကောင်းသောကြောင့် သိကြားမင်းစသည်ကို တိရစ္ဆာန်ထဲ သွင်းယူရသေးပုံ၊ ဝိ–၃–ဌ–၃၀၄။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၁၅၁။ ။သိကြားမင်းတွင် မိဖုရားကြီးပေါင်း "၁၆၀၀" ရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဝိမာန–ဌ–၁၆၇။ ။အခြေအရံ ကမခြေသည်ပေါင်းမှာ ၂-ကုဋေ ၅-သန်းရှိကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဌ–၁၈၄။ ။သိကြားမင်းတောင်းပန်၍ လူပြည်၌ လူလာဖြစ်ကြသော ဘုရားလောင်းနတ်သား၊လူအာမည်မှာ သုဝဏ္ဏသာမ သတ္တိသား, မဟာပနာဒ မင်းသား, ကုသမင်းသား၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၃၃။ ။သိကြားမင်းနှင့် ဝေပစိတ္တိ အသုရာတို့ (သည်းခံရမှု၊ မခံမရှိမှုနှင့်ခပ်၍ စကားစစ်ထိုးခဏ်း၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၂၅၆။ ။မူရင်းမှာ သုဘာသိတဇယသုတ်–သံ-၌ ပါရှိ၏)

သိက္ခာသုံးပါး။ ။(သီလ–သမာဓိ–ပညာ)၊ သိက္ခာသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ)၊ **အံ**–၃–ပါ–၂၃၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ဌ– ၂၁၆၊၇။ ။သိက္ခတ္တယသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ပါ–၂၃၇၊ ဌ–၂၁၉(အဓိသီလ၊ အဓိစိတ္တ၊ အဓိပညာ) သိက္ခာသုံးပါး အရကောက်ပြပုံ၊ ဒု–သုတ်၌ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။သိက္ခာသုံးပါးကို အရကောက်ပြပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၆။ ။သမဏသုတ်၊ **အံ**–၃–ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၂၁၃။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆၂။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၂။ ။စူဠနိ–ပါ–၃၅၊ ဌ–၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၉၊ ဌ–၁၁၃၊ သီလ-အဓိသီလ စသည် ခွဲကောက်ပြပုံ။ ။ပါ–၁၂၅၊ အကျယ်။ ။ပါ–၂၀၈၊ ၂၆၉။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၂၀။ ။၃–ပါ–၁၈၃၊ ဌ–၁၁၅။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၊ ပိဋ္ဌကသုံးသွယ်ဖြင့် ခွဲပြပုံ။ ။ဌ–၂၀၈-၌ အကျယ်ခွဲပြထား၏။ ။အတိ–၂–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၃၉၅။ ။၁–ဌ– ၂။ ။သီလက္ခန္ဓ- သမာဓိက္ခန္ဓ- ပညာက္ခန္ဓသုံးပါး ပြည့်စုံအောင် အခေါင်ခေါင်ဖြစ်လာသော အကြောင်းရင်းများကို ပြဆိုခဏ်း၊ နေတ္တိ–ဌ– ၂၁၄၊ ပါ–၁၀၆။ ။သိက္ခာနိသံသသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၂၂ ဌ–၁၆၂ ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။ဤသိက္ခာသုံးပါးမှာ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ၌သာရှိကြောင်း၊ မဟာနိ–ဌ–၁၀၃၊ ၁၀၄။ ။သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ပိဋ္ဌကသုံးသွယ်ကို သိမ်းသွင်းပြပုံ၊ ပဏ်–၂–ဌ–၂၀။ ။သိက္ခာသုံးပါး၌ ထက်သန်သောဆန္ဒဖြစ်ရန် တိုးပွားတိုးသောသုတ်များ၊ **အံ**–၃–ပါ–၂၃၀-မှ ၂၄၀-အထိ၊ ဌ–၂၁၃-မှ-၂၂၄-အထိ၊ သမဝဂ်အကုန်။ ။သီလ-သမာဓိ-ပညာဖြင့် ပယ်သောတရားများကို ဖော်ထားပုံ၊ ပေဋက–ပါ–၂၄၆။ ။ သီလက္ခန္ဓ- သမာဓိက္ခန္ဓ- ပညာက္ခန္ဓကသာ ဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၁–ပါ–၁၉၀။ ဌ–၁၁၉၊ပါ-၌အကျယ်။ ။သီလ-သမာဓိ-ပညာသမ္ပဒါဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၆၂ ဌ–၂၃၅။ သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိရိယကို ဥပမာပေးထားပုံ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၄၉။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလ, သမာဓိ, ပညာကို အရကောက်ပြပုံ၊

အံ–၃–ပါ–၂၂၁။ ။သီလ, သမာဓိ, ပညာကို အကျဉ်းချုံး၍ ဟောထားသော ကိ သီလသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၂၇၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၆၅။ ။သီလ, သမာဓိ, ပညာတို့ အဆုံးစွန်ပေးနိုင်သော အကျိုးနှင့် ၎င်းသုံးပါးတို့က အသီးသီးယင်သော တရားများ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၅။

၁။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ သည် .... အဓိသီလမည်၏။

၂။ ဝိပဿနာ၏ အခြေခံဖြစ်သော သမာပတ် ၈-ပါး သည် .... အဓိစိတ္တမည်၏။

၃။ ဝိပဿနာပညာသည်....အဓိပညာမည်၏။ ။

(က) ၅-ပါး, ၈-ပါး, ၁၀-ပါး သီလသည် .. သီလမည်၏။

(ခ) သမာပတ် ၈-ပါးသည် .... စိတ္တမည်၏။

(ဂ) ကမ္မဿကတာပညာသည် ... ပညာမည်၏။ ။

သီက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်ရကျိုးများ။ ။၁၀-ပါး၊ ဥပါလိသုတ်၊ အံ–၁၀–ပ–အုပ်–၃၁၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၇။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၈။ ။၂–ပါ–၂၃၅၊ ၆။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂ ၂၅၃၊ ၃၈၄၊ ဋ္ဌ–၁၈၅၊ ၂၆၀၊ (အတ္ထဝဏ္ဏနာ)။ ။သိက္ခာနိသံသသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၅၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၉၄။

သီက္ခာပုဒ် ၂-မျိုး။ ။(လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်)၊ ဝိ–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၂။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၅၈၊ ဤ၌ ကုန်စွာရှင်းပြထား၏။ ။တစ်နည်း ၂-မျိုး၊ (ပရိယာယ၊ နိပ္ပရိယာယ)၊ ဒီ–၂–ဋ္ဌ–၃၆၅၊ ပါ–၂၉၉။ ။တစ်နည်း ၂-မျိုး၊ (အဇ္ဈာစီဝ၊ အဓိပါမောက္ခ)၊ ပဏ်–၃–ပါ–၃၃။ ဋ္ဌ–၂၅။ ။သိက္ခာပဒပုဒ်ဝိဘင်္ဂ၊ ခုဒ္ဒက–ဋ္ဌ–၁၅၊ ပါ–၁။ ။သိက္ခတိပုဒ်ကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၂။ ။သိက္ခာပဒပုဒ်အဖွင့်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၇။

သီက္ခာပုဒ်ပေါင်း အရေအတွက်ကိုပြသောဂါထာ။ ။ရဟန်းတော်တို့ စောင့်ထိန်းလိုက်နေရသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ပဋိသံ–ပါ–၄၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈၈။ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၅၃။ ။(ကုဋေ ၉၁၈၀-ကုဋေ ၅-သန်း၊ ၃-သောင်း၊ ၆-ထောင်)။

သီက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို သာဝကတို့ မပညတ်အပ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ပညတ်ပြီးသည်ကိုလည်း မယယ်ဖျက်အပ်

ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ၊ ဝိ–၁–ပါ–၃၃၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၅။ ။ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရာတွင် ပါရာဇိက အာပတ်ကို မပညတ်မီ ကပင် အာပတ်ယေ် ၅-ဖုံကို ပညတ်တော်မူသည်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဘုရားရှင် ဝါတော် ၂၀-အတွင်းဌ် ပါရာဇိက သံဃာဒိသေသ အာပတ်များကို မလွန်ကျူးကြကြောင်း၊ ဝါတော် ၂၀-ကျော်မှ လွန်ကျူး ကြသောကြောင့် ၎င်းအာပတ် ၂-ဖုံကို ပညတ်တော်မူရကြောင်း၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၈။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရာဖြစ်သော မြို့ (၇)မြို့ ဂါထာ၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–၁၄၁၊ ၁၈၇။ ။မည်သည့်မြို့ဌ် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း မည်မျှ ပညတ်တော်မူသည်ဟု တိကျစွာ ဟောထားတော်မူပုံ၊ ပါ–၂၅၆။ ။ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဌ် ဘိက္ခုတို့ဦးတွက် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၂၂၀၊ ဘိက္ခုနီတို့အတွက် သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၃၀၄-ရှိ၏၊ ဘိက္ခုနီတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၄၆၊ ဘိက္ခုတို့နှင့် မဆက်ဆံသော သိက္ခာပုဒ်ပေါင်း ၁၃၀ ရှိကြောင်း ရေတွက်ပြသော ဂါထာများ၊ ဝိ–၅–ပါ–၂၅၉၊ ဌ–၁၈၉၊ (အာသာဓာရဏာဒိဝဏ္ဏနာ)။ ။သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယပုဒ် အဖွင့်၊ (ပစ္စက္ခာနု ဝိသာဂ်ဝဏ္ဏနာ)၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၁၊ ပါ–၂၉။ ။သိက္ခာသာဓီဝ သမာပန္နော ပုဒ်နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြုဆိုခဏ်း၊အာသီ–၄–ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၈၆။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းများ။ ပဏ်–၂–ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၁၀၈။ ။သိက္ခာပုဒ်များကို မလိုက်နာလျှင် ရအပ်သော အပြစ်များ၊ပါ–၁၀၃၊ ဌ–၁၁၃၊ နတ်များကလည်း ချောက်လှန့် တတ်ပုံ၊ ။သိက္ခာပုဒ်များကို မစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်း၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်ခြင်းအကြောင်းများ၊ ပါ–၁၁၂၊ ဌ–၁၁၆။ ။သိက္ခာပုဒ်တွေ့ များလှသောကြောင့်(ထိုစဉ်အခါက ၁၅၀-သာ ရှိသေး၏) မကျင့်နိုင်တော့ပါဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသော ဝဇ္ဇီပုတ္တရဟန်းကို ဘုရားရှင်က သိက္ခာသုံးပါးကိုသာ ဖြည့်ကျင့်ပါဟု တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ဝဇ္ဇီပုတ္တသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၂၁၅။ ။အရိယာရဟန်းတို့ ခုဝသီလ,ဌိတသီလ,ဖြစ်ကြောင်း ဟောကြားသော သိက္ခာသုတ်၊ ပါ–၂၃၃၊ ဌ–၂၁၆။ ။သိက္ခာပုဒ်တွေ့ များလွန်းလှ၏ဟု ပြောဆိုပြီး လူထွက်အုံ့ဟု လျှောက်ထားသော ရဟန်းတစ်ပါးကို ဘုရားရှင်က ဒွါရသုံးပါးကိုသာ စောင့်ရှောက်ပါဟု တိုက်တွန်းတော်မူပုံ၊ ကဠုနက္ခန္ဓဇာတက၊ ပါ–၆–အုပ်–၁၄၊ ဌ–၆–အုပ်–၂၉၃၊ သိက္ခာပုဒ်များကို ပညတ်တော်မူပုံ ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၆၃၊ ၂၃၇။ ။သီးခြားခွဲထုတ်၍ ပညတ်ထားသော ဩဒိယပညတ္တိကထာ ၇-မျိုး၊ ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၅။

သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ။ ။(ဆယ်ပါးသီလအဖွင့်)၊ ခုဒ္ဒက–ပါ–၁၊ ဋီ–၁၃၊၂၅၊ အံ–၃–ဋီ–၁၉၇။ ။၅–ပါး၊၈–ပါး၊၁၀–ပါး သီလမျှားမှာ ဘုရားရှင်တို့ မပဋ္ဌင်ထွန်းသောအခါ၌လည်းရှိကြောင်း ဖွင့်ထားပုံ၊ အဘိ–၂–ဋီ–၃၉၅၊ ပါ–၃၃၇။ ။အဋ္ဌင်္ဂသီလအဖွင့်အကျဉ်း၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၆၇၊ဋီ–၈၉။ ဆယ်ပါးသီလ၊ ပဏ်–၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၃။ ။သိက္ခာပဒ ဝိဘင်္ဂ၊ (ငါးပါးသီလ)၊ အဘိဓမ္မာဘာဇနီယ၊အဘိ–၂–ပါ–၂၉၉၊ဋီ–၃၆၅၊ (အဋ္ဌင်္ဂသီလခဏ်း၊ ငါးပါးသီလခဏ်း၊ ဆယ်ပါးသီလခဏ်းတို့၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သိက္ခာပဒအဖွင့်၊ ခုဒ္ဒက–ဋီ–၁၅၊ ပါ–၁။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၄၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၈၇။

သိခီဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ပဉ္စိသံ–ပါ–၃၈၈၊ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၇၅။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၆၆၊ ဋီ–၂၈၅၊ ၈-လ ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၅၂။ အံ–၃–ဋီ–၂၀၆၊ အကျဉ်း။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။သိခီပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၉၆၊၁၄၇။ ။အဘိ–၁–ဋီ–၆၉။ ။သင်္ဂါထာ–သံ–ပါ–၁၅၇၊ ဋီ–၂၀၃။

သင်္ဂါလကမာတာထေရီဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၆၊ ဋီ–၂၉၃၊ ဗောဓဂို ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ သဒ္ဓါဓိမုတ္တာနံ ယဒိဒံ သင်္ဂါလကမာတာ ဟု ဗေဒင်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသော ထေရီဖြစ်၏၊ သင်္ဂါလော၀ါဒသုတ်ကို ဟောရင်းဖြစ်သောသေဋ္ဌေးသား၏မိခင်ဖြစ်၏။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၇၅။

သီဟဠုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၅၅၊ဋီ–၂၆၃၊ ၁၀-လ ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အပ–ဋီ–ပ–အုပ်–၅၀။ ။ဇာတက–ဋီ–ပ–အုပ်–၆၈။ ။ အဘိ–၁–ဋီ–၆၇။

သိပုံ ၃–မျိုးအုတ်။ ။(သညာသိ၊ဝိညာဏ်သိ၊ပညာသိ)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၆၇၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၄၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၆၆။ ။ခန္ဓ–သံ–ဋီ–၂၇၀။

သိဝိရာဇစရိယ။ ။စရိယာ–ပါ–၃၉၀၊ ဋီ–၆၄၊ မျက်စိလှူပုံ အကျယ်ဟောထား၏။ ။သိဝိဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၁၆၊ဋီ–စ–အုပ်–၄၀၂။ ။ သိဝိရာဇစရိယ်ကို ဒါနပဋ္ဌာ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၂၃၊ သစ္စာတန်ခိုးကြောင့် ဒီဗွစက္ခု ဖြစ်ပုံရှင်းပြထား၏။

သီရိဝမ္မာသောကမင်းကြီး။ ။(အသောကမင်းကြီးဟူ၍ အသုံးပြု ရေးသားထားတော်မူကြ၏)၊ ဝိ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၂၇၊၃၂။ ။ငါတို့ ဘုရားရှင်

သာသနာတော်၌ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း လျှုဒါန်းကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဋ္ဌိသံ-၌-ပ-အုပ်-၁၉၈။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၂၇၃။ ။ဒီဃ-၂-၌-၂၀၇။ ထေရ-၌-ဒု-အုပ်-၁၇၄၊ စေတီများ တည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ဓာတ်တော်များ ရှာဖွေခဏ်း၊ ဒီဃ-၂-၌-၂၀၅။ ။သာသနာ့အမွေခံဖြစ်စေခဏ်း၊ ၌-၂၀၇။ ။ဝိ-၁-၌-ပ-အုပ်-၃၈။ ။တစ်နေ့တစ်နေ့၌ ၅-သိန်း,၅-သိန်း သာသနာတော်၌ လျှုဒါန်းကြောင်း ဖွင့်ပြထားပုံ၊အဘိ ၅-၌-၁၀၉။

သီရိမာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-၌-ဒု-အုပ်-၆၆၊ ၂၀၀၊ ခန္ဓာကိုယ်၌ ငြီးငွေ့ရန် ဟောထားသောဂါထာ။ ။ဝိမာန-ပါ-၁၈၊ ၌-၆၀၊၆၇၊၇၁၊ ဤ၌ နိမ္မာနရတိနတ်ပြည်တွင်ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြတား၏။ ။သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-၂၃၅၊ သီရိမာပြည့်ဘုန်းဆာမ(သောတာပန်)သည် စုတေသောအခါ ယာမာဘုံတွင် သုယာမနတ်ဗင်းကြီး၏ မိဖုရားဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏။ ။ဝိဇယသုတ်အဆုံးတွင် ၎င်းနတ်မိဖုရားကြီးသည် အနာဂါမ်ဖြစ်သွားကြောင်း ဖွင့်ပြထားပြန်၏၊ ၌-၂၄၄။

သီဝကတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၂၅၆၊ ၌-ပ-အုပ်-၃၉၁၊ မယောမှုန့်လျှုရကျိုး။ ။သီဝကတ္ထေရအပဒါန၊ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၇၈၊ ၌-ဒု-အုပ်-၂၆၇။

သီလက်ထောဝဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်-၂-ပါ-၄၃၊ ၌-၆၃၊ သဂ္ဂကထာစသည်ကိုလည်း တွဲ၍ ပြထား၏။ ။သီလသုတ် စသည်၊ အံ-၅-ပါ-၁၁၈၊ ၌-၄၄။ ။ဣတိ-ပါ-၂၁၃၊ ၌-၆၀။ ။ကလျာဏသီလသုတ်၊ ပါ-၂၅၆၊ ၌-၂၈၈၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏၊ သီလဝါပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၁၆၊ ၌-၂၁။ ။ပါ-၁၃၅၊ ၌-၂၅၆။ ။သီလနိဒ္ဒေသ၊ သီလသရူပါဒိကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၇။ ။သီလ၏လက္ခဏ-ရသ စသည်ကိုပြဆိုခဏ်း၊ ၈။ ။သီလပဘေဒကထာ၊ ၁၁။ ။သီလာနုဿတိကထာ။ ၂၁။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၊ ၌-ပ-အုပ်-၁၆။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၀၊ ၌-၁၀၄၊ ဂါထာများပါ၏။ ။စူဠသီလဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၃၊ ၌-၅၅။ ။ပါ-၅၆၊ ၌-၁၆၄။ ။မဇ္ဈိမသီလဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၆၊ ၆၁၊ ၌-၇၆။ ။မဟာသီလဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၈၊ ၆၃၊ ၌-၈၇။ ။ပါ-၁၁၆၊ ၌-၂၅၆(ပညာကထာ)။ ။ဒီဃ-၂ ၌-၆၃၊ ပါ-၃၅၊ (သဂ္ဂကထာ)။ ။သီလာနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ-ပါ-၄၈၊ ၌-၁၂၀။ ။အံ-၈-၌-၂၁၃။ ။သီလ၏လက္ခဏာ,ရသ,ပစ္စုပဋ္ဌာန်, ပဒဋ္ဌာန်ကို ပြသော ဂါထာများ၊ ပဋ္ဌိသံ-၌-ပ-အုပ်-၁၅၊ ၁၆၊ ပါ-၁၊ သီလမယဉ္ဉာဏကထာ၊ မာတိကာ။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ-၄၁-မှ-၄၇-အထိ၊ ၌-၁၈၇-မှ

၂၁၃ အထိ၊ သီလအမျိုးမျိုးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်အကျယ်၊ [1]ပရိယန္တ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ၊ [2]အပရိယန္တ၊ [3]ပရိပုဏ္ဏ၊ [4]အပရာမ၊ [5]ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ပါရိသုဒ္ဓိသီလ ၅-မျိုး။ ။သီလဆောက်တည်ခြင်းဌာန် အပိုင်းအခြား ၂-မျိုးကိုပြဆိုခဏ်း၊ ဌ-၁၈၈၊ ပါ-၄၁။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၄၃၊အထက်ပါ ၅-မျိုး ပြဆိုခဏ်း။ [6]ပဟာနသီလ၊[7]ဝေရမဏိ၊[8]စေတနာ၊[9]သံဝရ၊[10]အဝိတိက္ကမသီလ ၅-မျိုး၊ ၄၇။

သီလံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဣစ္စာဒိ။ ။ထေရ-ပါ-၃၀၉၊ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၀၊ ။ဗုဒ္ဓ-ဌ-၁၃၀။ ။မိလိန္ဒ-ပါ-၃၂၂၊သီလလက္ခဏပဉ္ဍ။ ။ပတိဋ္ဌာနလက္ခဏံ မဟာရာဇ သီလံ သဗ္ဗေသံ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ မဟာနိ-ဌ-၁၀၆၊ပါ-၃၀။ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပ္ပညော စသောဂါထာ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၃၊ ဌ-၄၈။ ။ပါ-၁၆၇၊ဌ-၂၁၁၊ဌော်သုတ်။ ။အဘိ-၂-ဌ-၃၁၇၊ ပါ-၂၅၄။ ။သီလံ ပဋ္ဌိပတ္ထိယာ အာဒိကလျာဏံ အဝိပ္ပဋိသာရာဒိ ဂုဏ ဝပ.တ္ထာ၊ ထေရ-ပ-အုပ်-၁၄။ ။သီလံ နိဿာယ သီလေ ပတိဋ္ဌာယ အရိယံ **အဋ္ဌင်္ဂိကံ** မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ စသည်ဖြင့် ဟောထားသောဝိဇေယ်ကထာ၊ ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၃၉၅၊ဌ-ဒု-အုပ်-၃၀၆။ ။ကောစာဒိကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ သီလဉ္စ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ဒိဋ္ဌိစ ဥဇုကာ စသည်ဖြင့် ဟောထားဟော်မူပုံ၊ဥတ္တိယသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၄၄၊ ဌ-၂၅၈။ ။အဘိ-၂-ဌ-၃၁၇။

သီလနှင့်ပညာတို့ အပြန်အလှန် ကူးပူးမျှားပုံ။ ။သီလပရိဓောဟာ ပညာ၊ ပညာပရိဓောတံ သီလံ၊ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၂၃။ ။သီလပညာ ကထာ၊ ဒီဃ-၁-ပါ-၁၀၆၊ ဌ-၂၅၉၊ သီလရှိမှ ပညာရှိနိုင်၍ ပညာရှိမှလည်း သီလနှိုးနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ သီလဖြင့် ပညာကို စင်ကြယ်စေ၍ ပညာဖြင့် သီလကို စပ်ကြယ်စေ၏ ဟူလို၊ မှတ်သားဘွယ်ဟူ၍ မျှားဖြင့် ပြဆိုထား၏။ ။အဘိ-၁-ဌ-၂၀၈။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၁၀၂၊ ဌ-၁၅၄၊၅။

သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်ရန် အရေးကြီးလှပုံ။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိဖြစ်မှသာ ဇာနားထူးရနိုင်ခွင့်ရှိသောကြောင့် သီလဝိသုဒ္ဓိ ရှိ-မရှိ အရေးတကြီးထား၍ မေးမြန်းတော်မူလေရှိပုံ၊ သဠာ-သံ-ပါ-၂၇၂၊ဌ-၁၆၊ ဂိုလာနသုတ်၊(ပ-ဒု)။ ၂။သီလတည်းဟူသော-ခြေ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော-လက်၊ စိန်ယာတည်းဟူသော စွမ်းအားရှိမှ ဇာနားထူးရနိုင်ကြောင်း၊ ဌ-၆၅။) ။သီလသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၄၈၊ ဌ-၂၆၀၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများနိုင်ရန် သီလဝိသုဒ္ဓိ ရှိရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ဗလသုတ်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်၌တည်၍ မဂ္ဂင်ကို ပွားများအားထုတ်မှ အားရှိကြောင်း၊ ဝါ-မင်ဖိုလ်ကို ရစေနိုင်ကြောင်း

ဟောထားဏ၊ ပါ–၄၂၊၇၀၊ ဌ–၁၇၁။ ။ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်မှု မြတ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော–ဟိမဝန္တသုတ်၊ ပါ–၅၀၊ ဌ–၁၇၆။ ။ဗီဇသုတ်၊ နာဂသုတ်၊ပါဏာသုတ်၊ ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၀၅။ သီလဝိသုဒ္ဓိပေါ်ခြင်းတည်ရှိ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများ အားထုတ်ရန် ဟောသောသုတ်များ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသုတ်၊မဟာ–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၆၂။ ။ဒုစ္စရိတသုတ်၊ ပါ–၁၆၄၊ဌ–၂၆၃။ ။နိဒါန် သံ–ဌ–၅။ ။သီလမြေပေါ်ခြင်း အမှီပြုရမှ သမာဓိ-ပညာတို့ သန့်စင်နိုင်ကြောင်း၊ဒီဃ–၁–ဌ–၆၅။ ဗီဇသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၃၊ ဌ–၁၇၁။ ။သီလသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၂၅၆။ ။သို့သော်–သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ သဒ္ဓမ္မသဝန-ဗာဟုသစ္စ စသည်မရှိလျှင် တရားထူးမရနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော မိဂသာလာသုတ်။ အံ–၁၀–ပါ–၃၆၈၊ ဌ–၃၂၃။ ။ဗာဟိယသုတ်၊ ပါဏာသုတ်၊ ဗလသုတ်၊ ဗီဇသုတ်၊ ဘိက္ခုသုတ်–သံ။

သီလလေးမျိုးတွင် ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသာ လိုရင်းဖြစ်ကြောင်း။ ။(ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ **အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလ**၊ ပစ္စယဿန္နိဿိတာသီလ ပေါင်းလေးမျိုး)၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၀၅၉၊ ၆၀။ ။အံ–၂–ဌ–၃၇။ ။အံ–၁၀–ဌ–၃၂၀၊ ပါ–၃၆၁။ ။ဣတိ–ဌ–၂၉၀။ ။မဟာ–သံ–ဌ–၂၆၂၊ပါ–၁၆၃။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၀၆၊ ပါ–၃၀။ ။ရင်းသီလလေးမျိုးလုံး ပြည့်စုံအောင် **အား**ထုတ်ရန် တိုက်တွန်းထားပုံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသမ္ပါဒနဝိဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၃၄၊၅၂၊ သီလလေးမျိုးကို အသက်နှင့်လဲ၍စောင့်ရှောက်သောဝတ္ထုများ၊ ဂါထာများ ပါ၏။

သီလ၌ ကျိုးပေါက် ပျောက်ကျားအဓိပ္ပါယ် ရှင်းပြသားပုံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၉၊ ၂၁၅။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၃၉၇၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၉၇။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၃၀၇။ ။ဒီဃ–၂–ပါ–၆၈၊ ဌ–၁၂၆။ ဝိ–၅–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၁၅၄။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၉၊ ပါ–၃၉။ အံ–၆–ဌ–၉၄၊ ပါ–၂၅၃။ ။ဆယ်ပါးသီလ၌ လူနှင့် သာမဏေတို့ သီလပျက်ပုံ အထူးပြဆိုခဏ်း၊ ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၈။ ။ဣတိ–ဌ–၂၂၃။ ။ငါးပါးသီလစသည်ကို ဆောက်တည်ရာ၌ တပြိုင်တည်း ပေါင်း၍ ခံယူဆောက်တည်လျှင် တစ်ခုပျက်က အကုန်ပျက်ကြောင်း ခွဲ၍ခွဲ၍ ဆောက်တည်က လွန်ကျူးသော သ်ကွာပုဒ်သာ ပျက်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၇၂။

(က) ဆောက်တည်အပ်သော သီလ၏ အစဉ်သော်လည်းကောင်း၊ အဆုံးဌ်သော်လည်းကောင်း ပျက်စီးခြင်းသည် (၀ါ)လွန်ကျူးမိခြင်းသည် ကျိုးသည် မည်၏။

(ခ) အလယ်သိက္ခာပုဒ်ပျက်စီးခြင်းသည် ပေါက်သည်မည်၏။

(ဂ) သိက္ခာပုဒ်များတွင် အစဉ်အတိုင်း နှစ်ခုသော်လည်းကောင်း၊ သုံးခု သော်လည်းကောင်း ပျက်စီးခြင်းသည် ပျောက်သည် မည်၏။

(ဃ) သိက္ခာပုဒ် တစ်ခုကျော် နှစ်ခုကျော် အကြားအကြားဌ် ပျက်စီးခြင်းသည် ကျားသည် မည်၏။

သီလစောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုးများ။ ။သီလအကျိုး ၁၇-ပါးကို ဟောထားသော အာဂတခေါ်ယူသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၈၊ ၁၆၉၊ ဤဌ် ရေတွက်ပြထား၏။ ။တစ်ခဏမျှ သီလဓောင့်ထိန်းခဲ့ရကျိုး၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၆၊ ဌ-၅၂။ ။တစ်ညဝက်မျှ သီလစောင့်ထိန်းခဲ့ရ သောကြောင့် တန်ခိုးကြီးဆော ရက္ခစိုဝ်းနတ်ဖြစ်ပုံ၊ အံ-၁-ဌ-၃၃၃။ ။ အံ-၃-ပါ-၂၁၃၊ ဌ-၁၉၉။ ။၁၀-ပါ-၂၅၈၊ ဌ-၂၈၇။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၆၊ အဆင်းလှတတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၄၃၊ နတ်ပြည်ရောက်ကြရသော သူခိုးများ။ ။သောဏဒိန္နာ ဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၂၈၊ ဌ-၁၉၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၉၊ သီလာ-နိသံသကထာ၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၉၉။ ။အသိဗန္ဓကပုတ္တသုတ်၊ နေတ္တိ-ပါ-၃၉၊ ဌ-၁၀၉၊ ၁၂၃။ ။ မူရင်းမှာ သဌ-သံ-ပါ-၄၉၈၊ ဌ-၁၄၁။ ။သက္ကသုတ်၊ ပါ-၄၆၅၊ ဌ-၁၂၉။ ။ထေရီ-ဌ-၅၀။ ။ယသောဇသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၀၄၊ ဌ-၁၆၁။ ။အံ-၅-ပါ-၁၇၊ ဌ-၇၊ သီလမှဆက်၍ ရအပ်သော အကျိုးများ။ ။ညဝက် သီလစောင့်ခဲ့ရကျိုး၊ ဂင်္ဂမာလဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၇၉၊ ဌ-တ-အုပ်-၄၂၂။ ။ပဏ်-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၈၉။ တခဏမျှ စောင့်ခဲ့ရကျိုး၊ စိတ္တသမ္ဘူတဇာတက၊ ပါ-၃၁၂၊ ဌ-စ-အုပ်-၃၉၀။ ။ လူဘဝနှင့် နတ်စည်းစိမ်ခံစားရသော သာဓိနမင်း၊ ပါ-၃၀၀၊ ဌ-၃၅၅။ ။ (ဥပုသ်ဆောက်တည်ခဲ့ရသောအကျိုးများ အခက်ဌ်လည်းရေးခဲ့ပြီ)။ ။ ရွှေအဆင်းရှိပုံ၊ ဇာတက-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၃။ ။သေဘေးမှလွတ်၍ မင်းဖြစ်ရပုံ၊ မဏိစောရဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၂။ ။ သီလာနိသံသဇာတက၊ ပါ-၄၉၊ ဌ-၁၀၁၊ သရဏဂုံအကျိုး။ ။ဓမ္ဓ-

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်အား ရအာပ်သောအကျိုးများ။ ။သီလမဆက်၍ အဆင့်ဆင့် ရအာပ်သောအကျိုးများကိုဟောထားသော ကိမတ္ထိယသုတ်၊ အံ–၁၀၊ ပါ–၂၇၇။ ဌ–၂၇၇။ ။၁၁–ပါ–၅၁၅၊ ဌ–၃၄၃။ ။စေတနာဂကရဏီယသုတ်၊ ပါ–၅၁၆။ ။အံ–၁၀–ပါ–၂၅၈၊ ဌ–၂၇၇။ ။ဥပနိသသုတ်၊ (ပ–ဒု–တ)၊ ၁၀–ပါ–၂၅၉၊ ၂၆၀၊ ၁၊ ဌ–၂၇၇။ ။၁၁–ပါ–၅၁၇၊ ၈၊ ၉။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၉၉၊ ၂၇၇။ ။သီလသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၃၉။ ။ကောဇ်းကျိုးကြီ–ပါး၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၂၁၁။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၂။ ။သီလဝန္တနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၃၀၊ ဌ–၅၈။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုးဟောထားသော ကာသ်ကဝတ္ထု။ ပမနိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၁၃၈၊ ဌ–၆၇။ ။သီလဝန္တအာနိသံသကထာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၃၃ ဌ–၁၂၉။ ။သီလသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၇၅၊ ၆၊ သီလဝန္တမည်ပုံဖြေပြ သောဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၅၄။ ။သီလဝန္တ မည်ပုံဖြေပြသောဂါထာ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၉၊ ဌ–မ–အုပ်–၁၅၄။ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးနှင့်ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်၏အပြစ်များ၊ အံ–၂–ပါ–၅၉၊ ဌ–၂၄။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၈၇၊ ဌ–၃၇၅၊ ၅–ပါးစီ။ ။စရိယာ–ဌ–၂၈၆ ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၉၊ ဂါထာများ။ ။၅၁၊ ၅၂။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၇၊ ဌ–၂၁၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၂၃၂။ ။သီလရှိပြီးတရက်နေရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၃၂။ ။ဆ်လသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၂၅၉၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးဌ် သီလနှင့်ပြည့်စုံလျှင်အာရဒ္ဓဝိရိယ ပဟိတတ္တပုဂ္ဂိုလ်မည်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ ပါ၏။ ။သမ္မဇ္ဇသီလသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၇၄၊ ၃၃၅။ ။ဒုတိယသ်လသုတ်၊ ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၉၉၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သီလံနာမ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိနံ အဓိဋ္ဌာနံ စသည်၊ စရိယာဌ–၃၀၃။ ။ဘီလစင်ကြယ်ပျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရလွယ်ကြောင်းဂတ္ထု၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၅။ ။ပရိသုဒ္ဓသီလာနာမ ဆသု ဒေဝလောကေသု ယဘ္ဂိ ဆန္ဒိ၊တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တန္တိ။ ဒီဃ–၂–ဌ–၂၉၉။ ။ဣဒ္ဓိသာတိ သီလဝတော ဧတေဘပဏိဓိ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ (ဣ-ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ)။

သီလအကျိုးပြုဂါထာများ။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၄၊ ဌ–၅၅၊ ၆၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သမ္ဗဇ္ဇသီ–သုတ်။ ။ဣတိ–ပါ–၂၇၄၊ ၃၃၅။ ။ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပ–အုပ်–၁၀–သီလာနုမောဒနာဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၄၅၊ ၆။ ။ထေရ–ပါ–၃၀၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၈၊ ၉။ ။(သီလဝန္တအကျိုးပြအခဏ်းဌ်လည်းရှိ၏)။

သီလခံဘာဂ်တည်ရာဌ် ရည်ရွယ်ချက်များ။ ။သုခပတ္ထနာသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၂၂၈၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၄၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၉၊

ကောင်းမကောင်းရည်ရွယ်ချက် ၅-မျိုးစီရှိကြောင်းဟောထားတော်၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၃။ ။(ပြဟ္မစရိယကို ကျင့်ရကျိုးအခင်းဌာလည်းရှိ၏)။

သီလရှိ-မရှိစုံစမ်းသောဝတ္ထုများ။ ။သီလဝိမံသနဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉၅၊ ဌ-တ-အုပ်-၁၆၊ ထိုသို့စုံစမ်းပြီးနောက် သီလရှိသူအား သမီးကိုပေးအပ်ပုံ။ ။ပါ-၅၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၅။ ။သီလဝိမံသကဇာတက၊ ပါ-၂၀၊ ဌ-ပ-အုပ် ၃၉၁။ ။ပါ-၈၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၈၆။ ။ပါ-၁၀၈၊ ဌ-တ-အုပ်-၉၂၊ ။ပဏ္ဏိကဇာတက၊ ပါ-၂၄၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄၃၅၊ ဘခင်းက သမီးဖြစ်သူအား သီလရှိ-မရှိ စုံစမ်းပုံ။ ။သေဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၈၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၆၄။

သီလအနှံ သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်လှကြောင်း။ ။မြေးကြိုင်လှသော အနံ့များ တင်သီလအနံ့သာအမြေးကြိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၃၁၇၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပ-အုပ်-၁၀၊ ဂန္ဓဇာတသုတ်။ အံ-၃-ပါ-၂၂၆-ဌ-၂၀၆။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၅၊ ၂၆၇၊ ၂၇၂။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၅၆။ ။ဇာတက-ဌ-တ-အုပ်-၂၇၃။ ။သီလသည်သာ အရှယ်မရွေး တင့်တယ်ကြောင်း၊ ဇရာသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၃၊ ဌ-၈၆။ ။သီလရှိသူတို့၏ ကိုယ်အနှံ့ကို သိကြားနတ်တို့က မစက်ဆုပ်ပါဟု လျှောက်ထားပုံ၊ ပါ-၂၂၈၊ ဌ-၃၁၆၊ အရညာယတန ဣသိသုတ်။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၆၊ ဌ-မ-အုပ်-၁၄၆။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၃၂၂။

သီလအနှံ သင်းပျံ့ကြိုင်လှိုင်လှကြောင်း။ ။မြေးကြိုင်လှသော အနံ့များ တင်သီလအနံ့သာအမြေးကြိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းဂါထာ၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၃၁၇၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပ-အုပ်-၁၀၊ ဂန္ဓဇာတသုတ်။ အံ-၃-ပါ-၂၂၆-ဌ-၂၀၆။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၆၅၊ ၂၆၇၊ ၂၇၂။ ။ဒီဃ-၁-ဌ-၅၆။ ။ဇာတက-ဌ-တ-အုပ်-၂၇၃။ ။သီလသည်သာ အရှယ်မရွေး တင့်တယ်ကြောင်း၊ ဇရာသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၃၃၊ ဌ-၈၆။ ။သီလရှိသူတို့၏ ကိုယ်အနှံ့ကို သိကြားနတ်တို့က မစက်ဆုပ်ပါဟု လျှောက်ထားပုံ၊ ပါ-၂၂၈၊ ဌ-၃၁၆၊ အရညာယတန ဣသိသုတ်။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၆၊ ဌ-မ-အုပ်-၁၄၆။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၃၂၂။

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို မြှဝဲရကျိုးလျှုဒါန်းရကျိုး။ ။သီလဝန္တ ကလျာဏဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်ကို ကွယ်လွန်သူ မိဘစသည်တို့က အောက်မေ့ရသော်ပင် အကျိုးထူးကြီးကျယ်စွာ ရကြောင်းဟောထားသော အာဂတခံ သုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၃၆၁၊ ဌ-၃၂၂၊ ရဟန်းတို့၏ သီလအကျိုးကို ဟောထား၏။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၄၀-၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၄။ ။ကုလသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၂၁၃၊ ဌ-၃၄၊ မဖင့်။ ။သီလသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၆၁၊ ဌ-၁၃၉၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့ကို မြင်ရကြားရရာ၌ အားကက်ပြီး အတုယူ၍ ပေးဇွန်ကို အားထုတ်လျှင် ၃-ပါးသောအကျိုးကို ရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သီလဝန္တသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၅၁၊ ဌ-၁၃၃။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖူးမြင်လိုလှသောပုဏ္ဏားနှင့် သဒ္ဓါတိဿမင်းဝတ္ထု၊ အံ-၃-ဌ-၁၃၂၊ ပါ-၁၄၉။ ။သီလသမ္ပန္နသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၆၃-၊ ဌ-၃၁၃၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သီလရှိသူ အသက်ရှည်က လူဒေဝများတို့အားကျေးဇူးရှိကြောင်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ ၁၉၄။ ။သီလာနိသံသဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၄၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၁။

သီလအမျိုးမျိုးကိုခွဲပြခြင်း။ ။(ဝါရိတ္တသီလ၊ စာရိတ္တသီလ၂-မျိုး)၊ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၀၊ ၂၇၄၊ အရကောက်ပြထားပုံ။ ။စရိယာ-ဌ-၃၀၁၊ အကျယ်။။ ဝိသုဒ္ဓိ-၀-အုပ်-၁၁။ ။ကိုယ်သီလသုတ်၊ သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ် ၆၅၊ ပါ-၃၂၇။ ။အဘိသမာစာရိကသီလ။အာဒိဗြဟ္မစရိယ သီလ၂-မျိုး ဖွင့်ပြပုံ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၀-အုပ်-၁၂။ ။ဝိ-၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀။ ။စေတနာသီလ၊ စေတသိကသီလ ၂-မျိုး၊ အဘိ-၂-ဌ-၃၁၇၊ ပါ-၂၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-၀-အုပ်-၇။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၄၄၊ ဌ-၀-အုပ်-၂၀၁။ ။သံဝရသီလ၊ ပဟာနသီလ ၂-မျိုး၊ နေတ္တိ-ပါ-၄၂၊ ဌ-၁၁၁။ ။စေတနာသီလ၊ စေတသိက၊ သံဝရ၊ အဝီတိက္ကမသီလ လေးမျိုး၊ မဟာနိ-ပါ-၃၀၊ ဌ-၁၀၅ ။ ။ဘာနဘာဂိယသီလ၊ ဌိတိ၊ ဝိသေသ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသီလ လေးမျိုး၊ ဝိသုဒ္ဓိ-၀-အုပ်-၁၃၊ ၁၅၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဂင်းပြင် သီလအမျိုးမျိုး ကိုလည်းခွဲပြထား၏၊ အကျယ်၊ သီလပ္ပဘေဒကထာ။

သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟန်ခိုး။ ။သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြစ်မှားလျှင် ရအပ်သော အပြစ်မျှား၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၆၉၊ ဌ-၁၂၃၊ ဒဟရသုတ်။ ။ သီလရှိသူ၊ ပြစ်မှားမူ၊ ကိုယ်ပူရောက်တတ်လျှ၊ ဂေဟာဇောတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၉၄၊ ဌ-တ-အုပ်-၁၂။ ။ပါ-ဂ၄၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆၀။ ။ ဃဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-၁၂၃-ဌ-တ-အုပ်-၁၅၆။ ။စရိယာ-ပါ-၄၁၀၊ ဌ ၂၅၄။ ။သီလရှိသောရဟန်းတို့လာလျှင် ရက္ခစိုစ်းနတ်တို့မှာ သစ်ပင်ထက် (ဘုံ)မှ ဆင်းသက်၍ နေကြရကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၁၀၊ ဌ-၁၉၉။ ။ သုတ္တ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၇၆၊ ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၅၊ ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၉၊ ဒု-အုပ်-၄၁၂၊ ထိုသို့ဆင်းသက်၍ နေကြရသောကြောင့် အခ္ခိုနတ်တို့က ရဟန်းတို့အား မနေနိုင်အောင် နှောက်ယှက်တတ်ကြကြောင်း။

သီလဆောက်တည်ရာ၌ မှတ်သားဘွယ်။ ။လူတို့မှာ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် ဆောက်တည်သော်ပင် သီလရနိုင်ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက-ဌ-၁၀။ ။မဟာဇနကမင်းသား(ကိုယ်တိုင်ဆောက်တည်ပုံ)၊ ဇာတက-ဌ-ဆ-အုပ်-၄၃။ ။ဣတိ-ဌ- ၂၂။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၂၀။ ။လူသီလဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံတွင်လည်း တောင်းယူ ဆောက်တည် နိုင်ကြကြောင်း၊ ဇာတက-ဌ-တ-အုပ်-၄၂၃။ ။ဝိမာန-ဌ-၇၉။ ။ပေတ-ဌ-၄၇။ ။အုံ-၃-ဌ-၁၉၉။

သီလပျက်စီးရာ၌ လူနှင့်ရဟန်းသာမဏေတို့ မတူကြပုံ။ ။ဣတိ-ဌ-၂၂၃။ အဘိ-၂-ဌ-၃၆၀။ ။ခုဒ္ဒက-ဌ-၁၀၊ ၁၉။ ။ဣတိ-ဌ-၂၂၃-၌ ဂဟဋ္ဌာနံ ယံယံ ဝိတိက္ကန္တံ၊ တံ တဒေဝ ဘိဇ္ဇတိ၊ ဣတရံ နု ဘိဇ္ဇတိ၊ ပ။ ပဗ္ဗဇိတာနံ ပန ကေသဉ္စိ ဝိတိက္ကန္တေ သဗ္ဗာနိ ဘိဇ္ဇန္တိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သီလဝန္တပုထုဇဉ်ကို သောတာပန်စာရင်းထဲ သွင်းယူနိုင်ကြောင်း။ ။(ကလျာ-ကခေတ်ခ) ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သီလနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ။ ။သီလကိုမပျက်စီးနိုင်အောင် စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားများ-ပါး၊ ပဏ်-၁-ပါ-၃၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၅၉၊ ၁၆၂။(သီလဝိပတ္တိယာ အာဒီနဝဒဿနေန၊ သီလသမ္ပတ္တိယာ စ အာနိသံသဒဿနေန-ဟူလို)။ ။သီလလုံခြုံသူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထားသော သုတ်များ၊ ပါဏာတိပါတသုတ်(ပ)၊ ဇာတရူပ ရဇတသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၄၀၆၊ ၇၊၈၊ ၉၊ ဌ-၃၃၅။ ။သိက္ခာဒုဗ္ဗလျသုတ်အံ-၉-ပါ-၂၅၀၊ ၅-ပါးသီလမြဲရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။သီလဖြည့်ကျင့်ခြင်းစသည်မပြုလျှင် မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း၊ဥဒါန-ဌ-၂၇၅၊ သာသနာတော်၏ အုံ့ဖွယ်ရှစ်ပါးကို ပြသောအခန်း။ ။အံ-၈-ဌ-၂၂၁။ ။သီလညစ်နွမ်းခြင်း၊ ကြွစင်ခြင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၄၈။ ။သီလနှင့်ဝတတို့ ခွဲကောက်ပြပုံ (သီလနှင့်အကျင့်)၊ မဟာနိ-ပါ-၂၆၊၅၀၊၃၇၉၊ ဌ-၉၃၊၁ဖ်ဝ။ ။အဘိ-၁-ပါ- ၂၀၈၊ဌ-၃၈၉၊ သီလမ္ဗတပရာမာသနိဒ္ဒေသ။ ။သီလကို အသက်စွန့်၍ စောင့်ရှောက်သော စမ္မေယျနဂါးမင်း၊ စမ္မေယျဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃၃၈၊ဌ-စ-အုပ်-၄၅၇။ ။သီလက ဒါနထက် အဆအရာ အထောင်လွန်ကဲမြင့်မြတ်ကြောင်း နိမိမင်းကြီးအား သိကြားမင်းက လာ၍ ရှင်းပြပုံ၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၈၅၊ဌ-ဆ-အုပ်-၁၂၁။ ။ဒါန, သီလ အကျိုးကို ခံစားကြရသော နတ်သား, နတ်သမီးများ၊ ပါ-၁၉၇၊ဌ-၁၄၈၊ဇ။ ။သီလနှင့်သုတ အဘယ်ကမြတ်သနည်းဟု စုံစမ်းပုံ၊ ဇာတက-ပါ-ပအုပ်-၁၂၈၊ဌ-တ-အုပ်-၁၂ဇ။ ။သိကြားမင်း,ဂဠုန်မင်း,နဂါးမင်း လူမင်းတို့ ငါ့သီလကမြတ်သည်-သူ့သီလကမမြတ် စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံနေကြသည်ကိုဝိဓုရပညာရှိအမတ်က အုတ္တုတ္တုဖြစ်ကြကြောင်း ဆုံးဖြတ်ပေးပုံ၊ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၂၀၃။ ဌ-သအုပ်-၁၅၃။ ။သီလမသီ-စောင့်စည်းတတ်ရန် ခက်ခဲပြန် ဟူသော ဂါထာ၊ ဝိ-ဒု-ပါ-၁၃၇။ ။သီလမ္ဗတပရာမာသ နိဒ္ဒေသ၊ အဘိ-၁-ပါ-၂၀၈၊ဌ-၃၈၉။

သီဝလိမထေရ်မြတ် ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ဌ-၁၂၈၊ ၁၉၀၊တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ လာဘိနံ ယဒိဒံ သီဝလိ-ဟူ၍ တေဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးကျူးခံရသော မထေရ်။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၉၈၊၄၀၀။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၄၂၆၊ မေ့ဖွားသည့်ရက်မှာပင် ရေစစ်ပြီး လှူကြောင်း။ ။ထေရ-ပါ- ၂၃၃၊ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၉၊ ၁၂၃၊ ၂-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာ

ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗောဓိပင်ကို အတီးအမှုတ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ ကြောင်းလည်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အပ—ပါ—ဒု—အုပ်—၁၄၇၊ဌ—ဒု—အုပ်—၂၄၅၊ မြေးဖွား သည့်နေ့မှာပင် ရဟန်းပြု၍ ထိုနေ့ပင်ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်း၊ ပါ—၁၅၀။ ။ ရင်းမထေရ်၏ လာဘ်ပေါ်မျှားပုံကို စုံစမ်းပုံ၊ ဌ—၂၅၀။ ။ဥဒါန—ဌ—၁၀၀၊ပါ—၉၅၊ထေရပ္ပဒါတို့။ ။အသာတရူပဇာတကာ၊ဌ—ပ—အုပ်—၄၃၃၊ပါ—ပ—အုပ်—၂၃။

သီဟနာဒကထာ။ ။သီဟနာဒဝဂ်၊ စူဠသီဟနာဒသုတ်၊ ပဏ္ဏ—၁— ပါ—၉၂၊ ဌ—ပအုပ်—၃၀၇၊ အရိယာသမဏာမှာ ငါဘုရားသာသနာ၌သာ၍၏ဟု ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူပုံ။ ။မဟာသီဟနာဒသုတ်၊ပါ—၉၇၊ဌ—၃၂၅၊ဒသဗလ ဉာဏ်တော်ကို ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဝေသာရဇ္ဇတရား၊ (၀၊)ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူသော အရာလေးမျိုး- ဟူလို၊ ၎င်းပြင် ပရိတ်သတ် ၈-မျိုး။ ယောနိ ၄-မျိုး ဂတိ၅-မျိုးနှင့် အကုန်အစင် သိတော်မူကြောင်း၊ ရဲရင့်စွာ ကြုံးဝါးတော်မူပုံ၊ သီဟနာဒန္တိ ဌေဌနာဒံ အဘီတနာဒံ အပ္ပဋိနာဒံ-ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပဏ္ဏ—၁—ဌ—ပ—အုပ်—၃၁၃၊၃၃၂။ သီဟနာဒသဒ္ဒါသံ ဝါ နာဒံ နဒတိ၊ သီဟနာဒပုဒ်အဖွင့် အကျယ်၊ ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်— ၅၊ ၆၊ ၇။ ။ပဋ္ဌိသံ— ဌ— ဒု— အုပ်— ၂၃၂၊ ပါ—၃၅၆။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၄၃။ ။အံ—၃—ပါ—၁၈၇၊ဌ—၁၇၉၊ သရဘသုတ်။ ။ဝေသာရဇ္ဇ-သုတ်၊ ၄—ပါ—၃၁၅၊ဌ—၂၅၃။ ။သီဟနာဒသုတ်၊ ၆—ပါ—၃၆၅၊ဌ—၁၁၃။ ။၁၀—ပါ—၂၈၂၊ဌ—၂၆၃။ ။အဓိဝုတ္ထိပဒသုတ်၊ အံ—၁၀—ပါ—၂၈၅၊ဌ—၂၆၆။ ။သမဏသုတ်၊ ၄—ပါ—၅၆၀၊ဌ—၃၆၂။ ။ သီဟနာဒကထာ၊ဒီဃ—၁—ပါ—၁၆၃။ဌ—၂၆၅၊ဤ၌ဌ်အပြည့်အစုံ ဟောထား၏၊ ဌ—၂၆၃-ဌ်အချုပ်ကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။အဘိ—၂—ဌ— ၃၈၁၊ပါ—၃၂၆၊သီဟနာဒံ နဒတိ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အံ—၄—ဌ—၂၆၂၊ပါ—၃၄၂၊သီဟသုတ်။

သီဟ၊ သီဟဗလပုဒ်အဖွင့်။ ။ဤ ၂-ပုဒ်မှာလည်း ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ဖော်ပြသော ပုဒ်မျှားတည်း၊ ပဏ္ဏ—၁—ပါ—၉၆၊ဌ—ပ—အုပ်—၃၃၃။ ။ သီဟသုတ်၊ ခန္ဓ—သံ—ပါ—၇၀၊ဌ—၂၆၃၊ ဘုရားရှင်နှင့် ပကတိခြင်္သေ့ နှစ်ဦးကို နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ။ ။သီဟပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ အပ—ဌ—ဒု—အုပ်—၉၇၊ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၀။ ။နိဒါန—သံ—ဌ—၄၃။ ။ဆ်ဟမည်ပုံ၊ ဣတိ—ဌ—၃၅၂၊ ပါ—၂၇၇။ ။ထေရ—ဌ—ပ—အုပ်—၆၊ အကျယ်။ ။အံ ၄—ပါ—၃၃၂၊ ဌ—၂၇၀၊ လောကသုတ်၊ ဂါထာ။ ။ပါ—၃၁၅၊ ဌ—၂၅၃။ ။သီဟသုတ်၊ ပါ—၃၄၂၊ ဌ—၂၆၁၊ အနိစ္စမြင်ပုံဂါထာမျှမ၊ ခြင်္သေ့လေးမျိုးကိုလည်း ပြဆိုထား၏။ ။ပဋ္ဌိသံ—ဌ—ဒု—အုပ်—၂၃၂၊ ပါ—၃၅၆။ ။အံ—၁၀—

ဌ–၂၉၄၊ပါ–၂၀၂။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–ဖ၊ အကျယ်။ ။အတိ–၂–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၃၀၂။ ။သီဟသောယျ ပုဒ်အဖွင့်၊ အတိ–၂–ဌ–၃၄၀၊ ပါ–၂၅၀။ ။သီဟဟနုပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၂၄၁၊ ပါ–၃၄၀။ ။(အထက်ပါ သီဟနာဒ ဂေထာဌ်လည်း ဤ၂–ပုဒ်အဖွင့် ပါရှိ၏)။ ။သီဟသုတ်: အံ–ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၄၁၊ ခြေသော့မင်းနှင့် ဘုရားရှင်အား နှိုင်းယှဉ်ပြတော်မူပုံ တရားဟောရာ၌ မုဆိုးကိုပင် ဟောရစေကာမူ လေးလေးစားစား ဟောကြားတော်မူကြောင်း။

သီဟိုဠ်ကျွန်း။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ အရှင်မဟိန္ဒထေရ် သာသနာပြု ကြွတော်မူပုံ၊ (သီဟိုဠ်ကျွန်း အတ္ထုပ္ပတ္တိလည်းဟူ၏)၊ ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၊ ၆၄။ ။ဗောဓိပင်ကို ပင့်ဆောင်တော်မူပုံ၊ ၆၀၊၆၉။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ ပြာဟူ၀ တိဿသူပုန်ဘေးကြီး ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်အခါ ရဟန်းတော်တို့ ဒုက္ခကြီးစွာ ရောက်ကြပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ အတိ–၂–ဌ–၄၂၇။ ။သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ထင်ရှား ကျော်ကြားသောမထေရ်ကြီးများမှာ မူဂပက္ခသမာဂမ၊ (တောမီမင်းသား) စူဠဒီသုတသောမသမာဂမ၊ အယောဓရပဏ္ဍိတသမာဂမ၊ ဟတ္ထိပါလသမာဂမ၊ အလောင်းတော် တောထွက်ခဏ်းများတွင် နောက်ဆုံးမှ ပါ၀င်ကြသူများ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက-ဌ–စ–အုပ်–၄၉၄၊ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို လျင်စွာပြုသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းထားသော ဂါထာပါ၏၊ ထိုဂါထာမှရင်းမှာ မမ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃-၌ ရှိ၏။

သီဟသေနုပတိသုတ်။ ။အံ–၅–ပါ–၃၂၊ ဌ–၂၀၊ ဒါနု၏အကျိုးကို ဟောထားသည်။ ။၇–ပါ–၄၅၆၊ ဌ–၁၇၃၊ မျက်မှောက်ဘ၀၌ပင် သဒ္ဓါတရား ရှိသူ၏ အကျိုးနှင့်မရှိသူ၏အပြစ်ကို ဟောထား၏။

သီဟနေသနာပတိ၀ဏ္ဏ။ ။သီဟသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၂၄၊ဌ–၂၀၈၊ ဘုရားမှင်ထံ သွားရန် သီဟစစ်သူကြီးက သူ၏မူလ ဆရာများဖြစ်ကြသော နိဂဏ္ဌများထံ အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်တောင်းသော်လည်း မရခြင်းကြောင့် ၎င်းကြိမ်မြောက်တွင် ဇွတ်အတင်း ဘုရားရှင်ထံသွား၍ အကိရိယ၀ါဒ ရှိ–မရှိ စသည့် မေးလျှောက်ရာ ဘုရားရှင်က ဖြေကြားတော်မူသည်ကို နှစ်သက်ကြေနပ်လှသဖြင့် ဥပါသကာအဖြစ်ကို ခံယူခဲ့ပုံ၊ အနုဝိစ္စကာရ ခေါ် သီဟကရောဟိ၊ အနုဝိစ္စကာရော တုမှာဒိသာနံ ဥတမနုဿာနံ သာဓု ဟောတိ-ဟု

ဘုရားရှင်က သတိပေးတော်မူသေးပုံ။ ။ ဝိ–၃–ပါ–၃၂၊၃၃၃၊၄၊ ၅၊ဌ–၃၇၊ ဒိဋ္ဌ-သုတ-ပရိသက်တ ။ အစ္စန်းသုံးပါးမှလွတ်လျှင် ကပ္ပိယမံသကို စားကောင်းကြောင်း ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ။

သုကရံ သာဓုနာသာဓု-စ်သောဂါထာ။ ။ဓမ္မ–ဌ–အုပ်–၉၂။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၉၇။ဥဒါန်–ပါ–၁၅၀၊ဌ–၂၇၂၊၉၊ သံယောဇနသုတ်။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၆၁၊ သူတော်ကောင်းမှာ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလုပ်၍ မသူတော်မှာမကောင်းသော အမှုကို ပြုလုပ်ကြောင်း၊သူတော်ကောင်းမှာ မကောင်းသောအမှုကို အပြုခက်၍ မသူတော်မှာ ကောင်းသောအမှုကို အပြုခက်ကြောင်းဟော ထားသော ဂါထာဖြစ်၏။

သုက္ကဓမ္မ ၂-မျိုး။ ။သုက္ကသုတ်၊ စရိယသုတ်၊ အံ–၂–ပါ–၅၃၊ဌ–၇။ ။ သုက္ကဓမ္မသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၀၉၊ဌ–၁၅၀၊ ဟီရိသြတပ္ပနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများပါ၏၊ လောကပါလတရားဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဒေဝ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း အသုံးပြုတော်မူကြသေး၏၊ (ဌင်းအခဏ်းတို့ဌ် လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သုက္ကာထေရီ။ ။ထေရီ ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၅၉၊ တရားတော်ကို အားထုတ်ခဲ့ရကျိုး၊ ဌင်းထေရီ၏ တရားကို နာယူကြရန် လူတို့အား နှတ်တို့ကပင် တိုက်တွန်းပေးကြပုံ။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၇၇၊၉၊ (ဂါထာနုံပါတ်၁၃၅၊ နှတ်တို့က တိုက်တွန်းပုံဂါထာ)၊၇-ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ အထံတော်တွင် ရဟန်းပြု၍ ဓမ္မကထိက လုပ်ခဲ့သော အမျိုးသမီးလေး။ ။သုက္ကာသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၅။ ။ဌ–၂၇၉။

သုခသဒ္ဒါဟောဒနိုင်သော အနက်များ။ ။ဣတိ–ဌ–၇၁၊ ပါ–၂၀၅။ ။ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၊ ပါ–၂၁၉။ ။အဘိ–၁–ဌ–ဂ၃၊ ပါ–၁ သုခသဒ္ဒါ တာဝ သုခဝေဒနာ သုခမူလ သုခါရုမ္ဘဏ သုခဟေတု သုခပစ္စယဘဋ္ဌာန အဗျာပဇ္ဇ နိဗ္ဗာနာဒီသု ဒီသတိ။

သုခဖြစ်ကြောင်းများ။ ။၅-ပါး၊ အံ–၅–ပါ–၂၃၊ သဒ္ဓါ-ဟိရိမာ-သြတ္တပ္ပီ-အာရဒ္ဓဝီရိယ–ပညာ၀ါ။ ။၆-ပါး၊ သုခသောမနဿသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၇၅၊ ဌ–၁၃၉။ ။၄-ပါး၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂၊ ဂါထာ။ ။ သုခဝိဟာရသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၁၊ ဌ–၉၇၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သုခေါ ဝိပါကော ပုညာနံ စသောဂါထာ၊ ပေတ္တက–ပါ–၁၉၉။ ။သုခေါ ဝိ၀ေကော တုဋ္ဌယ စသောဂါထာ၊ မါ–၂၀၂။ ။ဥဒါန–ပါ–ဂဂ၊ ဌ–

၉၀။ ။ဝိ–၃–ပါ–၄၊ ဌ–၂၄၀။ ။အဘိ–၅–ပါ–၁၆၃။ ။အဆင့်ဆင့် သာလွန်သော သုခကိုပြသောဂါထာလည်းပါ၏။ ။သုခါ သံဃသ သာမဂ္ဂီ စသောဂါထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၆၉။ ။သုခသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၃၁၈၊ ဖြစ်လျင်ဒုက္ခ။ မဖြစ်လျင်သုခ-ဟု ဟောထားတော်မူ၏။ ။ဒုတိယသုခသုတ်၊ 'ဣန္ဒြိယ်ကား—သာသနာတော်၌ မြေ့ရေလျော်လျင် သုခ၊ မမြေ့လျော်လျင် ဒုက္ခ–ဟု ဟောထား၏။ ။သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၂။ ။သုခဝဂ်၊ ဌ–၁၆၅။ ။သုခပုဒ်အဖွင့်၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၆၀။ ။(ချမ်းသာခြင်းအကြောင်းမျှား အခဏ်းခွဲလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သုခရှာ-ဒုက္ခတွေ့။ ။သူတစ်ပါးတို့ကို ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲစေ၍ သုခရှာလျှင် သုခ မတွေ့ရဘဲ ဒုက္ခသာတွေ့ရတတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၀၁။ ။ နေတ္တိ–ပါ–၂၉၊ ၁၀၈၊ ဌ–၂၂၃။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၈၃၊ ဌ–တအုပ်–၄၄၄၊ (သုခလိုခြေး ဒုက္ခပွါး၏)။ ။ဥဒါန–ပါ– ၈၉၊ ဌ–၉၃၊ သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲဘဲ သုခရှာလျှင်မူ သုခတွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ ၂-ဂါထာ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၂၈။

သုခနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်မျှား။ ။သုခဝဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၇၉၊ ဌ–၅၃။ ။ သုခအစစ်မှာ လောကုတ္တရာနယ်တွင်သာရှိကြောင်း၊ ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ပါ–၂၂၇။ ။သုခလိုက လိုက်နာရန်ညွှန်ပြသောဂါထာ၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၁၅၄။ ။သုခလိုက ဒုက္ခနှင့် ရင်းနှီးရကြောင်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၂၇၉၊ ဌ–၂၂၃၊ (နှ ခေါ် သုခေန သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ ဒုက္ခေန ခေါ် သုခံ အဓိဂန္တဗ္ဗန္တိ)။ ။သုခလိုခြေး ဒုက္ခပွါး၏၊ ခဏ–သံ–ဌ–၂၀၉၊ ပါ–၁၀၃။ ။သုခသုတ်၊ သဠာ–သံ–ပါ–၄၀၇၊ ဌ–၁၁၅၊ ဝေဒနာသုံးပါး၏ အပျက်ကိုမြင်လျှင် နှစ်သက်ခြင်းကင်းကြောင်း၊ ၂-ဂါထာပါ၏။ ။ သုခိတသုတ်၊ နိဒါန–သံ–၃၉၄၊ ဌ–၁၄၈ ချမ်းသာသူကိုမြင်သော် ငါတို့လည်း မရေ မတွက်နိုင်အောင် ချမ်းသာခဲ့ဘူးသည်တကားဟု ဆင်ခြင်အောက်မေ့၍ ငြိုးငွေ့သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။) ။သုခ–ဒုက္ခ၌ အမြင်ချင်း မတူကြပုံ၊ အံ–၃–ပါ–၁၃၆၊ ဌ–၁၁၆။ ။သုပေတ္တနာသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၄၁၊ ဌ–၂၂၈။ ။သုခလွှိကာနုယောဂ၊ သုခလွှိကာနုယောဂါနိ သံသဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၀၇၊ ဌ–၉၆၊ တံတ္ထိတ္ထိအလိုနှင့် သာသနာတော်အလို သုခယူကြပုံ ခဲ့ပြခန်း။ ။သုခပုဒ်အဖွင့်၊ ဗဟု–ပါ–၁၇၊ ဌ–၁၆၀။ ။ အဆင့်ဆင့်သာလွန်သော သုခမျှားကိုပြဆိုခန်း၊ အံ–၁–ဌ–၄၃၊ ပါ–၅။

သုဂတဂုဏ်တော်ဖွင့်။ ။ဥဒါန–ပါ–၇၅၊ ဋီ–၇၉။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၁၉၇။ ။ဝိ–၁–ဋီ–ပ–အုပ်–၈၈။ ။စူဠနိ–ဋီ–၃၅။ ။ကေား ၆–ခွန်း၊ ပဏ်–၂–ပါ–၅၇၊ဋီ–၇၇၊ (စကား ၆.ခွန်းဋ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ–ပါ–၂၂၅၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၉၉၊ လိပ်ဆူးငယ်ပန်း တို့ဖြင့် ခြေတော်ရာကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုးနှင့် ဂန္ဓကုဋီကို နံ့သာရေတို့ဖြင့် လိမ်းကျံပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။အုပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၈၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ချီးကျူးမြှောက်ပင့် တရားဟောခဲ့ရကျိုး။

သုစရိုက် ၁၀-ပါး။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၉၁။ ဋီ–၃၄၀၊ မဖွင့်၊ပါ.ဋ္ဌ အကျယ်၊ သုစရိုတနိဒ္ဒေသ၊ အဘိ–၄–ပါ–၁၆၆၊ ဋီ–၈၆။ ။အံ–၄–ပါ–၅၂၉၊ ဋီ–၃၂၅၊အာတ္တန္ဓပသုတ်။ ။ဝိ–၅–ပါ–၂၃၅၊ဋီ–၁၂၈။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄၃၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၂၀၈။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၀၊ ဋီ–၁၆၇။ ။အံ–၁၀–ပါ–၄၉၆၊ ၅၀၂၊ ဋီ–၃၄၀။ ။(ကုသလကမ္မပထခန်းဋ္ဌလည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ) (ဒုစရိုက်ခန်းဋ္ဌလည်း တွဲလျက်ဟောထားတတ်၏)။

သုစရိုက်ပွါးပုံ။ ။သုစရိုက် ၁၀.ပါးကို ဟောထားသော ကုဏ္ဍလိယသုတ်၊ မဟာ–ဝဲ–ပါ–၆၇၊ဋီ–၁၈၄။ ။၂၀.၃၀၊၄၀၊ပွါးပြပုံ၊အံ–၁၀–ပါ–၅၀၇-မှ ၅၁၂-အထိ၊ ဋီ–၃၄၁၊မဖွင့်။ ။(ဒုစရိုက်ပွါးပုံအခန်းဋ္ဌလည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။

သုစရိုက်အကျိုးမျှား။ ။အံ–၁–ပါ–၃၁၊ ဋီ–၃၆၄။ ။အံ–၃–ပါ–၂၉၆၊ သုစရိုက်ကံကြောင့် နတ်ပြည်လားရကြောင်း ဟောထားသော ၅.သုတ်၊ ကရဇကာယ၀ဂ္ဂ၊ အံ–၁၀–ပါ–၄၉၀၊ ၄၉၄။ ။အကုသလသုတ်, စသည်၊ အံ–၃–ပါ–၂၉၆၊၇၊၈။ဋီ–၂၄၃။ ။လူ,ပြည်,နတ်ပြည်တွင် အမျိုးမြတ်ခြင်း၊ ကြွယ်ဝခြင်းမသော ကောင်းကျိုးမျှား ခံစားရတတ်ကြောင်းဟောထားသော သံသပွနိယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၉၆၊ဋီ–၃၄၀။ ။သု-ပြီ ပူမှုမရှိကြောင်း၊ အံ–၂–ပါ–၅၁၊ ဋီ–၅။ (။သုစရိုက်ကံလုံလျှင် လူ, နတ်တွင် ဖြစ်လိုရာ ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော သာလေယျကသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၃၅၄၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၂၇။) ။နေတ္တိ–ပါ–၁၅၅၊ ဋီ–၂၆၀။ ။သုက–ဒု–အကျိုးကိုမခပ်နိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ပါ–၁၁၁၊ဋီ–၈၇။ ။သုစရိုက်အကျိုးကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်အခါ မသေကြကြောင်း ဟောထားသော မဟာမမ္မပါလဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၄ ဋီ–စ–အုပ်–၄၉။ ။(ဒုစရိုက်အပြစ်ပြခန်းဋ္ဌလည်း တွဲလျက်ပြထားတတ်၏)။ ။ကမ္မပထ ပေယျာလ၀ဂ္ဂ၊ အံ–၃–ပါ–၃၀၂၊ ဋီ–၂၄၇။

သုဇာတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၄၈၊ ဌ–၂၃၉၊ ဒုက္ကရစရိယာ ၉–လကျင့်ရ ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၈။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။အဘိ–၁–ဌ–၆၅။

သုဇာတာသေဋ္ဌေးသမီးဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၃၀၉၊ ဟေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဥပါသိကာနံ ပဌမံ သရဏံ ဂစ္ဆန္တီနံ ယဒိဒံ သုဇာတာ-သေနိယမီတာ–ဟူ၍ တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသော ယင်း သေဋ္ဌေး သား၏ မိခင်ဖြစ်၏။ ။ရင်းသေဋ္ဌေးသမီး နို့ဂဏာကြို့ချက်ပုံကို ပြဆိုမန်း၊ ပဏ်–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၈၇။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၁၊ ယင်းသေဋ္ဌေးသား ရဟန်း ပြုပုံ။

သုညတစသော အမည်သုံးမျိုး။ ။သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊အပ္ပဏိဟိတ ဤသုံးမျိုး မည်ပုံ ဖွင့်ပြခန်း၊ (မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဝိပဿနာ) ဤသုံးမျိုးကို သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ အမည်သုံးမျိုးပေးသားပုံ၊ သဒ္ဒ–သံ–ပါ–၄၈၅၊ ဌ–၁၃၅။ ။ပဏ်–ဌ–ပါ–၃၇၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၆။ ။သုညတ၊ အနိမိတ္တ၊ အပ္ပဏိဟိတ သမာဓိအဖွင့်ပဋိသံ–ပါ–၄၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၈။ ။ နိဒ္ဒေသ၊ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၁၄၇၊ ၁၅၁။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၆။ ။ထေရ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၄၊ ပါ–၂၄၀။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၇၊ ပါ–ပ–အုပ်–၄၆။ ။မဟာနိ–ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၂၉၁။ ။သုညတဝါရ၊ အဘိ–၁–ပါ–၃၅၊ ဌ–၁၉၉။ ။ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၃၂၈။ ။ပါ–၈၄၅၅၊ ဌ–၂၆၆။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၈၄၊ ဌ–၁၈၅။

သုညတနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သုညတ၀ဂ်၊ စူဠသုညတသုတ်၊ပဏ်–၃–ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၁၀၇၊ ပဘဝိ သညာ စသည်ကို နှလုံးသွင်း၍ အာဆင့်ဆင့် ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေရခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။မဟာသုညတ သုတ်၊ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၁၁၀၊ ဂုဏ်းအသင်းဖွဲ့၍ မနေဘဲ တစ်ပါးတည်းနေ၍ သာ ချမ်းသာကြောင်း ပေါ်ထား၏။ ။သုညတလောကသုတ်၊ သဒ္ဒာ–သံ–ပါ–၂၈၀၊ ဌ–၁၇။ ။သုညတ–၂–မျိုး (သပ္ပဋိသုညတ၊ သခါရသုညတ)၊ အတ်–၅–ဌ–၁၆၉၊ ပါ–၁၇၇။ ။သုညတကထာ၊ ဗဟုတိ–၅–ပါ–၄၁၈၊ ဌ–၂၆၇၊ ခန္ဓာတို့၏ အနတ္တသဘာဝကြောင့် နိဗ္ဗာန်၊ ဤသုညတ နှစ်ပါးလုံး သည် သခါရကွန်ရှာ၌ အကျုံးဝင်သည်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ ။ သုညတ အတ္တနိယ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈။ ။သုညတကထာ၊ ပဋိသံ–ပါ–၃၅၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၇၊ အနတ္တ-လက္ခဏာကို အကျယ်ဟောထား၏။

သုတသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနက်မျှား။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၅။ ။ သဂါသာ–သံ–ဌ–၅။ ။အံ–၁–ဌ–၅။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–ဂ၆၊ပါ–၃။ ။ ဥဒါန်–ပါ–၇၇၊ဌ–၁၁။ ။ဣတိ–ပါ–၁၉၅၊ ဌ–၂၁။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၊ဌ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။ပါ–၁၉၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၅။ ။ဒီဃ–၁–ပါ–၁၊ဌ–၂၉၊ ။သုတသဒ္ဒေါ် တာ၀ သဉ္ဇပသင်္ဂေါ် အနုပသင်္ဂေါစ၊ (ပဋိသ်–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃-ဌ)။ ။

ဂမနေ ဝိယုတေ တိန္ဓော၊ နုယောဂေါပစိတော ဝိ စ။
သဒ္ဒေ စ သောတဒ္ဓါရာနု၊ သာရဏ္ဍတော စ ဒီဃတိ။

သုဘခရ၊ သုတသန္ဓိစယ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၄။ ။အံ–၄–ဌ–၂၆၇။

သုတ္တမည်ပုံဂါထာ။ ။ဒီဃ–၁–ဌ–၁ဂ။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅။ ။ အဘိ–၁–ဌ–၂၀။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၊ ဌ–၁၀။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁။

သုတ္တ ဂေယျ ဝေယျာကရဏ စသော အင်္ဂါ ၉-ပါးအဖွင့်။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁ဂ၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂။ ။အံ–၄–ဌ–၂၅၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၊ဌ–၁၂ စိစစ်ပြခန်း။ ။သုတ္တ, ဝိနယ, အနုလောမ, ပညတ္တ, အနုလောမိကပုဒ်မျှားကို ဖွင့်ပြပုံ၊ဝိ–၅–ပါ–၂၇၉၊ဌ–၂၀၀။

သုတ္တနိက္ခေပ လေးမျိုး။ ။(အဋ္ဌတ္ထာသယ၊ ပရဋ္ဌာသယ၊ ပုစ္ဆာ၀သိက၊ အဌ္ဌုပ္ပတ္တိက)၊ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၆။ ။နိဒါန–သံ–ဌ–၃။ ။အံ–၁–ဌ–၁၄။ ။ဥဒါန–ဌ–၂၃။ ။ဣတိ–ဌ–၃၂။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–ဂ၅။ ။ ဒီဃ–၁–ဌ–၅၀၊ အကျယ်၊ သုတ်ကိုဟောခြင်း အကြောင်း လေးမျိုး ဟူလို။ ။သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၄။

သုတ္တန်တ်မာတိကာ။ ။သမာပတ္တိ၀ဂ္ဂ၊ အံ–၂–ပါ–၉၃၊ ဌ–၆၂။ ။ သုတ္တန္တမာတိကာ (၀ါ) ဒုကမာတိကာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အသုံးပြုနေကြသော ဒုကဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၁၇ဂ၊ဌ–၁၅၉။ ။သုတ္တန်တ်က ဒုကမာတိကာ ပဒ၀ဏ္ဏနာ၊ အဘိ–၁–ပါ–၁၊ဌ–၉၃။ ။သုတ္တန်တ်က ဒုကနိက္ခေပကထာ၊ ပါ–၂၅၅၊ဌ–၄၁ဂ။ ။ရင်းကို အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် ဟောကြောင်း ရှင်းပြခန်း၊ ၁–ဌ–၉။

သုန္ဒရသမုဒ္ဒတ္ထေရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၂၇၊ ပြည်တန်ဆာမက အမျိုးမျိုး ဖြားယောင်းသော်လည်း မရသော မထေရ်၊ ဘုရားရှင် သတိပေးတရားအဆုံးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍ အိမ်ခေါင်မိုးကို ထိုးဖောက်ကြွသွားတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၃။

သုန္ဒရီပရိဗ္ဗာဇိကာဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၆၊ ဂင်းသုန္ဒရီ ပရိဗိုဇ်မကို ဘုရားတပည့်သားတို့ သတ်ကြသည်ထင်အောင် တိတ္ထိတို့ပြုလုပ်ကြပုံ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၂၊ လူများက ရဟန်းတော်များကို ဆဲရေးကြရာ သည်းခံသည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။ ။ဂင်းစွပ်စွဲခံရမှုမှ စ၍ ဝဋ်တော် ၁၂ပါးကို ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၂၃၉။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၅၊ ပါ–၄၀၁။ ။မဏိသူကရ ဇာတက၊ပါ–ပ–အုပ်–၈၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၃။

သုန္ဒရီနန္ဒာထေရီ။ ။ဂင်းထေရီကို ဇနပဒကလျာဏီဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသော ကြောင့် (ဇ-ခန်း၌) ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။

သုန္ဒရီထေရီ။ ။ထေရီ–ပါ–၄၁၄၊ ဋ္ဌ–၂၃၆၊ ဆွမ်းလှူရကျိုး၊ မောင်ငယ်လေးသေ၍ သံဝေဂရပြီး သာသနာတော်ဝင်လာရာ သိက္ခမာန်ဘဝကပင် ရဟန္တာဖြစ်သွား၏။ ။(အပဒါနဋ္ဌမရှိကြောင်း မှတ်ချက်ပြထား၏။)

သုဒ္ဓါဝါသဘုံနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။ဘုရားမှင်တို့ ပွင့်ထွန်းတော်မူသောအခါ၌သာ ထိုဘုံဟူ၍ ပဋိဂ္ဂလ်ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၂၊၃၈။ ။အံ–၉–ဋ္ဌ–၂၂၄။ ။အံ–၇–ဋ္ဌ–၁၆၅။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၅၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ပါ–၅၉။ ။ဝ–ပါ–၁၉၈၊ဋ္ဌ–၂၁၂၊၂၂၈။ ။သုဒ္ဓါဝါသ–၅–ဘုံ၏ ဝိဂ္ဂဟ၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၇၀၊ ပါ–၄၂။

သုဓမ္မာသဘင်။ ။သုဓမ္မာသဘင်မှာ နတ်ပြည်, ဗြဟ္မာ့ပြည် အားလုံးဋ္ဌ ရှိကြောင်း၊ ပဏ်–၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၉၊ ပါ–၄၁၄။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၄၉၇။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၄။

သုဓမ္မာဇရုပ်။ ။တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ သုဓမ္မာဇရုပ်အကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၂၄၀၊ ပါ–၁၇၈။ ။အံ–၇–ဋ္ဌ–၁၈၅။ ।ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၇၄။ ။ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၃၊ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၅၉။

သုဒ္ဓိလေးမျိုး။ ။ရဟန်းတို့အတွက် ၎င်းတို့ယ်ကြောင်း လေးမျိုး၊ (ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊သံဝရပရိယေဋ္ဌိ၊ပစ္စယေဇနာသုဒ္ဓိ)၊ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၄၁။ ။ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၂။ ။သင်္ဂီဟ–ဌ–၆၀၊ ရဟန်းတို့၏ သီလလေးပါးပင် ဖြစ်၏)။ ။ရဟန်းခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး။ ။သားတော်ဘုရားမှင်ကို ကပ်ပါ၀ တော်ကြည်သို့ ကြွတော်မူရန် အပင့်ခိုင်းပုံ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၂၇။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅၊ ဆွမ်းခံစားခြင်းသာ ချမ်းသာကြောင်းဂါထာ။ ။သုဒ္ဓေါဒနုပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ဃရ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၁၊ပါ–၃၁၁။

သုပ္ပဝါသာ၀တ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၃၄၇၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာ၀ိကာနံ ဥပါသိကာနံ ပဏီတဒါယိကာနံ ယဒိဒံ သုပ္ပ၀ါသာ ကောလိယဓီတာ–ဟု တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသော အရှင်သီ၀လိမထေရ်၏ ယဏ်တော်ဖြစ်၏။ ။ဥဒါန–ပါ–၉၃၊ ဌ–၁၀၈၊ မိန်းမတို့မှာ မေ့ဖွားရမှုဌ္ဌာ အားမရနိုင်ကြကြောင်း လျှောက်ထားပုံ၊ ဒုက္ခက သုခယောင်ဆောင်၍ မေ့လျော့သူကို နှိပ်စက်တတ်ကြောင်းဂါထာ။

သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနှဝတ္ထု။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၃၃၊ ဌ–၃၁၉။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၂၊သူတော်ဥစ္စာ ၇-ပါးရှိလျှင် ဆင်းရဲသည် မမည်ကြောင်းဂါထာ မျှား၊ နှုန်ဘရောဂါစွဲကပ်ခံရပုံ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ကိုယ်ပြုကိုယ်ခံရကြောင်းဂါထာ။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၂၅၃၊ နှားဝေ့သေရပုံ စသည်ကို အကျယ်ဟောထား၏။

သုပ္ပဝိယာ၀တ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၃၄၇၊ ဧတေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာ၀ိကာနံ ဥပါသိကာနံ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ ယဒိဒံ သုပ္ပိယာ ဥပါသိကာ–ဟု ဧတေဒဂ်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၉၊ဂိလာန ရဟန်းအတွက် အသားမရှိ မိမိ၏ပေါင်သားကို ချက်လှူပုံ။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၁၁၊ဌ–၃၇၆။

သုဗြဟ္မာနတ်သား၀တ္ထု။ ။သုဗြဟ္မာသုတ်၊ပန်းခူးနေစဉ်မှာပင် နတ်သမီး ငါးရာလုံ့ စုတေ၍ အဝီစိငရဲ၌ကျရောက်သွားကြသောကြောင့် ဗာလုန်ထိတ်လန့်ပြီး ဘုရားရှင်တံ ပြေးလာသောနတ်သား၊ သဂါထာ–ဘံ–ပါ–၅၂၊ ဌ–၁၀၃။ ။ဒီဃ–၂–ဌ–၃၄၁၊ ဝဏ္ဏားတော်အဆုံး၌ ဇသာတာပန် တည်သွား၏။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၀။

သုဘဒ္ဒပရိဗိုဇ်။ ။ဧမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉၊ ဗာဟိရသာသနာ၌ သမဏအစစ် မရှိ၊ သခ်ါရတို့မမြဲကြောင်းဂါထာ။ ။သုဘဒ္ဒပ္ပေ့ရအပဒါန်၊ ဒု–ပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၁၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၃၊ ဘုရားရှင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးနောက်ဆုံးမှ ဘုရားရှင်နှင့်တွေ့၍ ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ထိုသို့နောက်ဆုံးမှတွေ့ရခြင်း၏ အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ပြန်ဟောထားပုံ၊ ပါ–၁၁၂၊ ပန်းနှင့်တန်ခွန်လှုံ့ရကျိုး။ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၁၃၉။

သုဘဒ္ဒရဟန်းကြီး။ ။ဂင်းရဟန်းကြီးက ဘုရားရှင်အပေါ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ပုံအကြောင်းကို ရှင်းပြခဏ်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၁၉၁၊ ပါ–၁၃၁၊ ၄။ ။ဝုစ္ဆုပဗ္ဗင်တဝတ္ထု၊ ဝိ–၃–ပါ–၃၄၇၊ ဌ–၃၀၄။

သုဘာသင်္ဘသုတ်။ ။စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန်ကို ဟောထား၏၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၂၄၉။ ။ဂင်းနှင့်ဆိုင်ရာဝတ္ထုမျှား၊ ဌ–၂၅၀၊ ၂၅၁၊ မြည်သည့်ဘာသာစကားပင်ဖြစ်စေကာမူ မင်ဖိုလ်ကိုရရှေ့ဝါ(ဝါ) ကောင်းကျိုးရှိစေလျှင် သုဘာသိတဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏၊) သံဃေဃယူ ဖွယ်ဂါထာမျှားပါ၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၁၃၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄။ ။ပါ–၃၄၄၊ ဌ–၁၂၂၊ ၁၂၄။ ။ထေရ–ပါ–၄၇၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၅၂၆။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၁၄၊ ပါ–၄။ ။(စကားခဏ်းဌ၌လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သုဘူတိမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၄၊ ဌ–၁၇၃၊ အကျယ်၊ တောဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အရဏဝိဟာရီနံ ယဒိဒံ သုဘူတိ။ ။ဒက္ခိဏေယျာနံ ယဒိဒံ သုဘူတိ-ဟု တောဒဂ်ဘွဲ့ထူး နှစ်တန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ။ပဏ်–၃–ပါ–၂၇၃၊ ဌ–၁၉၂၊ ဂင်းမထေရ်အား ချီးကျူးကားသော အရဏဝိဟာဂ်သုတ်။ ။ထေရ–ပါ–၂၁၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၉။ သုဘူတိသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၃၁၆။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၊ ပန်းအခင်းနှင့် ထိမိုးရေကျိုး။

သုမနဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၁၈၄၊ ဒုက္ကရစရိယား ၁၀-လကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၄၂။ ။ဒီပ–ဌ–ပအုပ်–၄၃။ ။အာသိ–၁–ဌ–၆၂။

သုမနသာမဏေကျော်ဝတ္ထု။ ။ဧမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၂၊ မရှိဟူသောစကားကို မကြားရပါလို-ဟု ဘုတောင်းသောဂါထာ၊ ပန္ဒိကနဂါးမင်းကိုနှိပ်နှင်း၍ အနောဒတ္တရေအိုင်မှ ရေကိုယူဆောင်နိုင်ပုံ၊ ၄-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၍

သုမေဓ ပဏ္ဍိတ်ကထာ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–၈၅၊ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ဘုရားဆုတောင်းပုံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပုံ၊ သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ရန် ကြိုးဝါးတော်မူပုံစသည်များကိုပြဆိုခဏ်း။ ။ကြိုးဝါးတော်မူပုံ လေးဂါထာ–၃၁၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၄။ ။အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၈။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၁၁၇။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၀၇။ ။ ။ ။အာဘိ–၁–ဋ္ဌ–၄၃။ ။သုမေဓာရှင်ရသေ့အား ဒီပင်္ကရာဘုရားရှင်က ပန်းဂ-ဆုပ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၁၉။ ။စရိယာ–ဋ္ဌ–၁၃။ ဓမ္ဓ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၅၂၊ ၅၃၊ အကျဉ်း။ ။နိမိတ်များကို မြင်၍ ကေန်ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု သုမေဓာ ရှင်ရသေ့အား နတ်ဗြဟ္မာတို့က ဇလျှာက်ထားသော ဂါထာများ၊ ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။သုမေဓကထာ၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၊ ၂၁၊ အကျယ်။ ။ဇာတက–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃-မှ၃၄-အထိ။ ။ အာဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၃၊ ၄၃။ ။သုမေဓပုဏ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၈၉။

သုဇမ္ပတေဏီ။ ။ထေရီ–ပါ–၄၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၇၀၊ ကျောင်းလူရကျိုး၊ မိဘတို့အား ဘာမဂုဏ် အပြစ်များကို ပြန်၍ ဟောပြခဏ်း။ ။အပ–ပါ–၃–အုပ်–၁၈၇၊ ၂၂၃၊ သံသာ့အာရုံမ်လူ့ရကျိုး။

သုရာနှင့် မေရယ ၅မျိုးစီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၄။ **မ**ဟာနိ–ပါ–၂၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၁၀။ ။အာဘိ–၂–ပါ–၂၉၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၅။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၃။ ။ဝိ–၂–ပါ–၁၄၆၊ ဋ္ဌ–၁၂၇။ ။ဂင်းသိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၃၉–၊ ဋ္ဌ–၂၂၁၊ (ငါးပါးသီလခဏ်းဌ်ဂင်း ဒုစရိုက်ခဏ်းဌ်ဂင်းရှိ၏)။ ။သုရာမေရယသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၄၊ ဂင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သူတို့နည်းပါး လူကြောင်းဟောထား၏။

သုရာ ၅-မျိုး

၁။ ပိဋ္ဌသုရာ...ဆန်မှုန့်ဖြင့် ပြုလုပ်သော သေရည်။

၂။ ပူဝသုရာ....မုယောမှုန့် ကျုံ့မှုန့်ဖြင့် ပြုလုပ်သော သေရည်။

၃။ သြဒနသုရာ....ထမင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော သေရည်။

၄။ ကိဏ္ဏပက္ခိတ္တသုရာ...တရေးမှုန့်ကိုခတ်၍ ပြုလုပ်သော သေရည်။

၅။ သမ္ဘာရသံယုတ္တသုရာ....သေရည်ဖြစ်ကြောင်းများကို စုပေါင်း၍ ပြုလုပ်သော သေရည်။

၇-နှစ်သားမှာပင် ရဟန်းဖြစ်စေ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူပုံ။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၇ ဌ—ဒု-အုပ်—၁၀၉။ ။မြလေးပန်းလှုရကျိုး။

သုမနုမာလာကာရဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၆၊ အသက်စွန့်၍ ပန်းလှုရသောကြောင့် နောင်ရလတ္တံ့သော အကျိုးမျှားကို ဟောထား၏၊ ဗျာဒိတ်လည်း ပေးထားတော်မူခဲ့၏။ ။ခုဒ္ဒက-ဌ—၁၀၉။ ။သုတ္တ-ဌ—ဒု-အုပ်—၁၄။

သုမနတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၇၆၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၇၊ ဖန်ခါးသီးလှုရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၁၃၀၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၉၅၊ မြလေးပန်းလှုရကျိုး။ ။သုမနပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ဌ—၁၂၃၊ ၁၅၅၊ ပါ—၁၅၆။

သုမဂ်လတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ—ပါ—၂၂၉၊ ဌ—ပ—အုပ်—၁၃၉၊ ရေချိုးပြီးစသက်နေ့ကလည်းကောင်းဖြင့် နေတော်မူသော သီဒုတ္တာဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်လှုသောကြောင့် လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။ ။အပ—ပါ—ပ—အုပ်—၇၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၇၊ ဤဌ ပိယဒဿီဘုရားရှင်ကိုမြင်၍ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ခဲ့သော ရုက္ခဇိုစ်းဖြစ်၏၊ ဆွမ်းလှူရရှိခိုးရကျိုး။ ပါဠိ-ဋ္ဌကား ပိယဒဿီဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာတထောင်အား ဆွမ်းကပ်လှူခဲ့ရကြောင်း၊ ဘုရားရှင်ကို ဆွမ်းစားပင့်ရာ စိတ်ဖြင့်သာ ပင့်ကြောင်း ပြန်ဟောထား၏။ ။ပါ—၁၆၂၊ ဌ—၁၂၉၊ တူရိယာတို့ဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၍ ပူဇော်ရကျိုးလည်းပါ၏။

သုမနသေဋ္ဌေးသမီးဟာလေး။ ။ဝိပဿီဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါက မြလေးပန်းတို့ဖြင့်ဖုံးအုပ်၍ခဲယဉ်းစွာ နို့ဂဏာဆွမ်းလှူခဲ့သောသုမနသေဋ္ဌေးသမီးလေး၊ ဒီဃ—၂၊ ဌ—၆၇။ ။သုမနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ—၂၇၊ ဌ—၁၃၊ ငါတို့ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်တွင် ကောသလမင်းကြီး၏ သမီးတော်ဖြစ်လာ၏၊ ဒါနပြုသူ မပြုသူတို့ ထူး-မထူး မေးလျှောက်ရာ လောကီနယ်ပယ်ဋ္ဌကား ထူးကြောင်း၊ တရားထူး သိဆုဋ္ဌကား မထူးကြောင်း ဖြေကြားတော်မူ၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။

သုမေဓပုဒ္ဒဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ—ပါ—၃၄၆၊ ဌ—၂၃၄။ ဒုက္ကရစရိယာ၁၅-ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုမေဓဘုရားရှင်နှင့် ကုမ္ဘကဏ္ဍာဘီလူးတို့ စစ်တိုက်ခဏ်း—ဌ—၂၃၅။။ဓာတ်တော်မျှားပြန့်နှံ့၍တည်ခဲ့ကြောင်း၊ ပါ—၃၄၈။ ။အပ၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၇။ ။ဇာတက—ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။အဘိ—၁—ဌ—၆၅

မေ့ရယ ၅-မျိုး

၁။ ပုဗ္ဗါသဝ....သစ်ပင့်မှ ဖြစ်သောအရက်။

၂။ ဖလာသဝ....သစ်သီးမှဖြစ်သောအရက်။

၃။ မဓွာသဝ....မုဒရက်ရည်မှ ဖြစ်သောအရက်။

၄။ ဂုဠာသဝ....တင်လဲမှ ဖြစ်သောအရက်။

၅။ သမ္ဘာရသံယုတ္တ.....အရက်ဖြစ်ကြောင်းများကို စုပေါင်း၍ ဖြစ်သော အရက်။

သုဝဏ္ဏသာမစရိယ။ ။စရိယ-ပါ-၄၁၈၊ ဌ-၂၄၉၊ မေတ္တာပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၇၄၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၈၅၊ မိဘကိုလုပ်ကျေးခဲ့ပုံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုမှာလည်း မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။

သုသုမာရဂိရိမ္ဘီ။ ။ဂင်းနှာမည်ခေါ်ရခြင်းအကြောင်းကို ဖွင့်ပြပုံ၊ ပဏ်-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၃၇၀၊ ပါ-၁၃၂။ ။ခန္ဓ-သံ-ဌ-၂၂၉၊ ပါ-၁။

သူကရခတလိုဏ်။ ။ဝက်ဘူးသောလိုဏ်အကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပဏ်-၂-ဌ-၁၄၁၊ ပါ-၁ဖ၁။ ။သူကရခတသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၀၅၊ ဌ-၂၈၀၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်များက ဘုရားရှင်၌ အလွန်ရှိသေကြခြင်းအကြောင်းကိုမေးမြန်း ဖြေရှင်းထားပုံ။

သူခိုး-ဓါးရိုးကမ်း။ ။သူခိုးအား ဓါးရိုးကမ်းသောအကြောင်းကို ဟောထားသော စူဠဓနုဂ္ဂဟပဏ္ဍိတဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၃၄၆။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၁၃၅၊ ဌ-တ-အုပ်-၂၀၅။

သူစိလောမဘီလူးဝတ္ထု။ ။သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၀၈၊ ဌ-၂၂၆၊ သံဃိကအိပ်ရာနေရာ၌ ချွေးအညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ပေပေကျုံကျုံ မရှိမသေသုံးစွဲခဲ့သော အပြစ်ကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်နေရကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၂၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၇။ ။(ခရလောမဘီလူးဝတ္ထုဟု၎င်းလည်း တွဲပြထား၏)

သူဖပါးအပြစ်ကိုမြင်လှယ်၍ ကိုယ့်အပြစ်ကိုမူ ဖုံးကွယ်တတ်ကြကြောင်း။ ။သူတပါး၏ အပြစ်ကို ရှာကြံမြင်တတ်သော်လည်း ကိုယ့်အပြစ်ကိုမူ မြင်ခဲလှကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၃၈၊ ၃၄၆။ ။ပဏ်-၃-ဌ-၂၀၊

ပါ–၂၉။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၃၆၊ ဋီ–၂၂။ ။ဇာတက–ပါ–၀–အုပ်–၁၃၅ ဋီ–တ–အုပ်–၂၀၉။ ။သူတပါးအပြစ်ကို ပြောတတ်သူတို့ သတိမူစရာ ဂါထာများ၊ သုတ္တ–ပါ–၃၈၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၉၇။ ။သူတစ်ပါးအပေါ် ခ်ီ အထင်သေးတတ်သူတို့ကို ဆုံးမသောဂါထာ၊ ထေရ–ဋီ–၀–အုပ်–၄၄၅။ ။သူမိုက်စကား အရေးမထားထိုက်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋီ–၀–အုပ်–၂၃၇။

သူတပါးမကောင်းကြံ ကိုယ့်ဘေးရန်ထိ။ ။ဃောသက သေဋ္ဌေးလောင်း သူ့ယောကျ်ားကို သေစေလိုချိန် သေဋ္ဌေးကြီးက ကြံစည်ရာ မိမိ၏သားရင်း သေရပုံ၊ အံ–၁–ဋီ–၃၂၆။ ။မာဂဏ္ဍိမိဖုရားတို့ လူစုကို သံယုန်သွားဖြင့်ထွန်စေပြီး မီးလောင်တိုက် အသင်းခံကြရပုံ။ ။ဋီ–၃၄၁၊ မာဂဏ္ဍိ မိဖုရားကိုကား အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ မုန့်ကြော်သလို ကြော်စေပုံ။ ။ကောဏသုနခ လုဒ္ဒက ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၀၊၁။ ။သာဋ္ဌိယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၀၊ ဋီ–တ–အုပ်–၁၈၈။ ။ဓမ္မဓဇဇာတက၊ ပါ–၅၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၇၂။ ။ပါ–၇၃၊ ဋီ–၂၆၈။ ။အယကူဋဇာတက၊ ပါ–၁၁၇၊ ဋီ–ဟ–အုပ်–၁[illegible]။ ။(သီလရှိသူပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြအခန်းဦးလည်းကောင်း၊ ဘုရားရှင်[illegible]တို့ကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြအခန်းဦးလည်းကောင်း၊ ဒဏ်[illegible]ခန်းဦး လည်းကောင်း၊ လောကက်လှဉ့်မြူ ကိုယ့်တက်မှုလို-ဟူသော အခန်းဦး လည်းကောင်း၊ ရသေ့ရဟန်းကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်ပြ အခန်းဦး လည်းကောင်း သဘောတူ အဓိပ္ပါယ်များ ပါရှိ၏)။

သူတပါးကို ဆုံးမလိုလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဦးစွာဆုံးမရကြောင်း။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၇၇၊ ၉၀၊ ဂါထာ၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။ ။မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမပြီးမှသာ သူတစ်ပါးကိုဆုံးမက လွယ်ကူလှကြောင်း ဂါထာ၊ ဇာတက–ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၉၉။ ။ဋီ–တ–အုပ်–၃၁၃။ ။သူတစ်ပါးကို ဓောင့်ရှောက်လိုလျှင် မိမိကိုယ်ကို ဦးစွာစောင့်ရှောက်ရကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ဋီ–၃၄၊ ပါ–၅၀။ ။သေဒကသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၁၄၆၊ ၇၊ ဋီ–၂၅၉။ ။ကိုယ်တိုင်က ကာမဂုဏ် ခံစားမှုကင်းမှ သူတစ်ပါးကိုလည်း ကင်းစေနိုင်ကြောင်း စသည်၊ ပဏ်–၁–ပ–၅–၅၄၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၁၉၇။

သူတပါးငိုအောင်ပြု အမှုသည်မှာပြန်ငိုရာ။ ။ဂါထာ၊ ထေရ–ပါ–၂၅၀၊ ဋီ–ပ–အုပ်–၃၃၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၁၀၊ ဋီ–၂၂၅။ ။ဇာတက–ဋီ–တ–အုပ်–၂၂၄။ ။ဓမ္မ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၀၆။

သူတော်ကောင်း ဥစ္စာ ၇-ပါး။ ။(အရိယာခန္ဓာ ၇-ပါး ဟူလို)၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၂၀၈၊ ဌ-၂၂၁၊ သဒ္ဓါ-သီလ-ဟီရိ-ဩတ္တပ္ပ-သုတ-စာဂ-ပညာ။ ။ ဝိ-၅-ပါ-၂၄၃၊ မသူတော်ဥစ္စာ ၇-ပါးကိုလည်း ဖော်ထားပြီ။ ။ (ဆင်းရဲသည့် မမည်ကြောင်း အခန်းဌ်လည်းရှိ၏)။

သူတော်ကောင်း နှတ်ကောင်းမ။ ။ဤစကားပုံ စ ဖြစ်လာဟန်၊ ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၅၆၊ ၂၅၆။ ။စန္ဒကိန္နရီဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၈၀၊ ဌ-စ-အုပ်-၂၈၇။ ။သမ္ဘုလာဇာတက၊ ပါ-၃၉၄၊ ဌ-မ-အုပ်-၉၅။ ။ စန္ဒကုမာရဇာတက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၂၅၅၊ ဌ-သ-အုပ်-၁၀၁။ ။မဏိ-စောရဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၁၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၂။

သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ရကျိုး။ ။ဂါထာ၊ ထေရ-ပါ-၂၃၆၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၁၁။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၇၄။ ။ပါ-၂၅၅၊ဌ-ပ-အုပ်-၃၈၈။ ။ ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၄၉၊ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၁၊သီလာနိသံသဇာတက။ ။ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၃၆၊ ဌ-မ-အုပ်-၅၂၃။ ။သဇ္ဇိသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၁၆၊ ဌ-၅၂၊ ဝတ္ထုမျှားနှင့်တကွ အကျယ် ပြဆိုထားပြီ။ ။ပါ-၅၅၊ ဌ-၁၀၅၊ ။အံ-၁၁-ပါ-၃၄၈၊ ဌ-၃၁၇။ ။ဝိမာန-ပါ-၁၂၄၊ ဌ-၃၃၀။ ။ပေတ-ဌ-၄၆၊ ပါ-၁၃၅။ ။ဂုတိ-ပါ-၂၄၁၊၂၄၂၊ဌ-၂၃၀၊ အမ္ပေးအကြိုင်ထုပ်သော ဖက်ရှက်လည်း မ္ဘေးကြိုင်လာကြောင်း ဥပမာ ဂါထာ။ ။သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၃။ ။ဇာတက-ပါ-ပ-အုပ်-၃၃၀၊ ဌ-စ-အုပ်-၄၃၇၊ ဂ၊ သတ္တိဂုမ္ဗဇာတက။ ။အဂ္ဂိလိမာလမထေရ်ဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၁၀၊ သက်ဝါသုတ်-အံ။ ။မဟာနာရဒကဿပ ဇာ-တက၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၂၆၅၊ ဌ-သ-အုပ်-၁၂၆။ ။(**သဒ္ဓါတရားရှိသူကို** မှီဝဲရကျိုးအခန်း၊ သီလရှိသူကို မှီဝဲရကျိုးအခန်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

သူတော်ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ကို ပြစ်မှားသူတို့ ခံရသောဝရဲ၊ ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၈၈၊ဌ-ဆ-အုပ်-၁၃၄၅၅။ ။ကောကသုနခလုဒ္ဒကဝတ္ထု၊ ဓမ္ဓ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀။ ။ဇာ-တက-ပါ-ဒု-အုပ်-၃၀၀၊ ဌ-သ-အုပ်-၄၂၊၄၅၊ သူမြတ်ဖျက်ဆီး ဘေး ရန်ကြီးတတ်ကြောင်း နမူနာ။ ။ဝိ-၁-ပါ-၄၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၄၆၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့ ယုတ်မာလှပုံ၊ ထိုယုတ်မာမှုကြောင့်ပင် ၎င်းတို့ ပျက်စီးကြ ရကြောင်း။ ။အံ-၆-ပါ-၃၂၇၊ ဌ-၁၂၂၊ ဓမ္မိကသုတ်၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။(သူတစ်ပါးမကောင်းကြံ ကိုယ့်ဘေးရန်ထိ အခန်းဌ်လည်း အညွှန်း မျှားနှင့်တကွ ရေးခဲ့ပြီ)။

သူတော်ကောင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ ကျက်စားရာ ၇-ပါး၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၆၉၊ ဌ-၂၅၉။ ။သူတော်ကောင်းတရားမှ ရှေ့လျှောခြင်း၊ မရှေ့လျှောခြင်း ၅-ပါးဟု ဟောထားသော စဝနသုတ်၊ အံ-၅-ပါ-၆၊ ဌ-၃။ ။သူတော်, မသူတော်တို့ နေထိုင်ခြင်းကဲ့ပြုဆိုရန်း၊ ၂-ပါ-၇၇၊ ဌ-၅၂ သန္တသန္ဒိဝါသ၊ အသန္တသန္ဒိဝါသ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ ပေါ်ပေါက်လာကြ၊ အံ-၈-ပါ-၇၅၊ ဌ-၂၃၁၊ ၎င်းတို့ကို အရကောက်ပြထားပုံ၊ သပ္ပုရိသသုတ်၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများ။ ။သူတော်ကောင်းတို့ မြှောင်ထားတတ်သော တရားများက် ပြုသော ဂါထာများ၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၉၊ ၁၀၊ ဌ-၁၈၇။ ။သူတော်တရား၊ မသိပြား၊ စိတ်ထားလည်တတ်သည်ဟူသော ဂါထာ၊ မေ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၆။ ။သူတော်တရား မသိပြား၊ ရှည်လျားသံသရာဟူသော ဂါထာ၊ ဌ-၂၈၈။ ။သူတော်တရား မစည်ကားသောပုဂ္ဂိုလ် ဂါထာ၊ နေတ္တိ-ပါ-၁၀၉၊ ဌ-၂၂၄။ ။သူတော်ဦးပြု ဦးမှုအကျိုးများ ဟူသော ဂါထာ(၎င်းအံ့ပြန်) ဇာတက-ဌ-၀-အုပ်-၁၁။ ။သူတော်ကောင်းတို့ လိုက်နာကျင့်သုံးရန် ဂါထာများ၊ သုတ္တ-ပါ-၄၂၄၊ ဌ-၃-အုပ်-၂၈၂။ ။သူတော်, မသူတော်တို့၏ လားရာဂတိကိုပြသော ဂါထာ၊ စရိယာဌ-၉၉။ ။ဇာတက-ပါ-၃-အုပ်-၃၆၅၊ ဌ-သ-အုပ်-၃၅၇၊ ဂါထာနံပါတ်၊ ၂၂၈၇။

သူရဇနွဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၃၊ ဌ-၃၀၅၊ ၆၊ တေဇဂုံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ အဝေဒ္ဓပ္ပသန္နာနံ ယဒိဒံ သူရဗန္ဓော-ဟု ဇာတင်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရသူဖြစ်၏၊ မာရ်နတ်ကြီးက ဘုရားဟန် ဖန်ဆင်း၍ လာပြီး ဖျက်ဆီးကြည့်သော်လည်း မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၆၉၊ ဌ-၄၈။

သူသတ်သမားတို့ခံရသောအပြစ်များ။ ။အာသီသကသုတ်၊ ဥသုလောမသုတ်-သံ။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၄၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၉၆၊ ၁၀၀။

သေကွေ့ကထာ ဝဏ္ဏနာ။ ။သေကွေ့ဂါရ ဒုတ်ယာနယ ဂဏ္ဍနာ၊ ပဏ်-၁-ပါ-၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၄၂။ ။သေကွေ့ပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ၊ ပါ-၁၉၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၆။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၉။ ။သေကွေ့သုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၂၊ ဌ-၁၆၇။ ။သေကွေ့ပုဂ္ဂိုလ် ၉-ယောက်ကိုပြဆိုခန်း၊ ပေဋကု-ပါ-၁၈၉။ ။သေကွေ့မည်ပုံဟောသော ပဒေသသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၅၊ ဌ-၂၆၁။ ။သေခသုတ်၊ ပဏ်-၂-ပါ-၁၆၊ ဌ-၁၁၊ သေကွေ့အရိယာသာဝကတို့ ပြည့်စုံအပ်သောတရား ၁၅-ပါးကို ဟောထား၏။ ။သေကွေ့သုတ်၊ မဟာ-သံ-

ပါ–၂၀၁၊ ဌ–၂၈၀၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်း၊ အညွှတ်ထိုက်ယ သာသနာ၌ အရိယာသမဏာတို့ မရှိကြောင်းကို သိခြင်း၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သုဒ္ဓိနှစ်သည် ၅-ပါး၊ စက္ခုနှစ်သည် ၆-ပါးကို သိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကြကြောင်း ဟောထားပေ။ ။သေက္ခသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၂၃၂၊ ဌ–၂၁၅၊ ၆၊ သိက္ခာသုံးပါးဌာ ကျင့်ဆဲပုဂ္ဂိုလ်ကို သေက္ခခေါ်ကြောင်း ဟောထားပေ။ ။သေက္ခသုတ်(ပ–ဒု) ဇာတိ–ပါ–၂၀၀၊၁၂၂ဌ–၅၇၊ဗ၁၊ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ယောနိသောမနသိကာရ၊ကလျာဏမိတ္တဒေ၊ရေးကြီးကြောင်း ဟောထားပေ။ ။သေက္ခနိဒ္ဒေသ၊အဘိ–၄–ပါ–၁၁၇၊ဌ–၃၉။ ။သေက္ခပုဒ်အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၅၅၊ပါ–၄၂၂။ စူဠနိ–ပါ–၃၅၊ဌ–၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၉၅။

ဘောက္ခဗလ၀ဂ္ဂ။ ။အံ–၅–ပါ–၂၊ ဌ–၁၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဗိုလ် ၅-ပါး၊ ဝိတ္ထာရသုတ်။ ။သံခိတ္တသုတ်၊ ပါ–၁။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း တိုးပွားကြောင်းမျှား၊ပါ–၁၀၂၊ဌ–၃၉၊သေက္ခသုတ်(ပ–ဒု)။ ။ဇ–ပါ–၂၉၀၊ ဌ–၁၀၅။ ။၇–ပါ–၄၁၅၊ ဌ–၁ဇ၁။ ။ပရိဟာနသုတ်၊ ဇာတိ–ပါ–၂၄၃၊ ဌ–၂၃၄။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရဲရင့်ကြောင်း ၅-ပါးကို ဟောထားသော သာရဇ္ဇသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၁၁၂၊ဌ–၄၃။

သေက္ခ, အသေက္ခကထာ။ ။သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်, အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျင့်ကို ဖြေပြသောဂါထာ၊ စူဠနိ–ပါ–၃ဇ၊ ဌ–၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁ဇ၊ ၁၈၊ ဌ–၇၃၊၄၅၅။ ။သေက္ခဝိဟာရ, အသေက္ခဝိဟာရကို ခွဲပြသော ဣစ္ဆာနင်္ဂလသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၈၃၊ဌ–၃၀၄။ ။ကခ်ေယျသုတ်၊ ပါ–၂၈၄။

သေခြင်းတရား စဉ်းစားမိခြင်း။ ။သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ ဆင်ခြင်ရန် ဥပမာဂါထာ၊ ဖလာနုမိ၀ပဏ္ဏာသ–စသော ဂါထာ၊ (ဖ-ခန်း၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။သေခြင်းတရားကိုမြင်၍ ကောင်းမှုပြုရန်နှင့် လောကာမိသကို စွန့်ရန် တိုက်တွန်းသော ဂါထာမျှား၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၂၅၊ ဌ–၂၃၄။ ။ဥတ္တရသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၅၃၊ ဌ–၁၀၄။ ။ပါ–ဇ၇၊ ဌ–၁၅၀။ ။အစ္ဆေရ္ယသုတ်–သံ။ ။သေခြင်းတရားနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှသော ၇-နှစ်အရွယ်ရှိ ရက်ကန်းသည်မလေးဝတ္ထု၊ သုတ္တ–ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၄၊ ဘုရားရှင်၏ အမေးလေးချက်ကို မှန်အောင်ဖြေဆိုနိုင်ပုံ။ ။ မမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၁။ သေခြင်းတရားက သတ္တ၀ါမျှားကို ပို့ဆောင်နေကြောင်း ဂါထာ၊ ဌ–၃၀။ ။ဖလာနုမိ၀ ပဏ္ဏာသ–စသော ဂါထာ၊ မဟာနိ–ပါ–ဇ၃၊ ဌ–၂၁ဇ။ ။ကံအားလျော်စွာ လားကြရကြောင်း

ဂါထာ၊ နေတ္ထိ–ပါ–၇၉၊ ဋီ–၁၆၁။ ။နေ့မြင်ညဉ့်ကော်၊ ညမြင် နေ့ကော်–စသောဂါထာများ၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၅၉၊ ဋီ–ဆ–အုပ်–၃၄။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၇၊ ဋီ–စ–အုပ်–၁၂၉၊ ဂါထာများ။ ။(မရဏ-သာတိကထာခန်းဌီလည်း ရှိ၏)။ ထေရ–ဋီ–ပ–အုပ်–၃၃၈။ ။သင်္ဂီသုတ်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၇၁၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၇၈၊ ဂါထာများ၊ သောကငြိမ်းစေရန် ဂါထာများကိုလည်း ဟောထား၏။ ။အပ္ပါယုကသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၃၄၊ ဋီ–၂၅၁။ ။သေသောအခါ၌ ပူပန်ရ, ပူပန်ရသော အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောထားသော အနုတပ္ပိယသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၂၆၀၊ ဋီ–၉၃၊ ဂါထာများပါ၏။ ။သေခါနီးတွင် လောဘ, ဒေါသဖြင့်သော ကောန် မုချဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ကျရောက်စေနိုင်ကြောင်းဟောထားသော ပဒဋ္ဌစိတ္တသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၀၃၊ ဋီ–၆၈၊ ဂါထာများပါ၏။ (။ရတနာသုံးပါးနှင့် ကံ-ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ သေလျှင် သုဂတိဘဝသို့ လားရတတ်ကြောင်း) ဟောထားသော ပဿနှစိတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၀၄၊ ဋီ–၇၀။ ။သေခါနီး၌ စဲ့လမ်းမှ ငဲ့ကွက်မှုဖြင့်သေလျှင် မိမိအိမ်၌ ခွေး, ဆိတ်စသော တိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဋီ–၂၂၆၊ ပါ–၁၅၆၊ (စဲ့လမ်းမှ အပြစ်ပြ ခန်း၌လည်း ရှိ၏)။

သေဘေးပြေးမလွတ်ကြောင်း။ ။ဂါထာ–ဓမ္မ–ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၉။ ။ထေရ–ပါ–၂၇၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၁၇၊၁၁၈၊ ကျက်မှတ်ထားရန် ကောင်းလှသော ဂါထာများ။ ။သေခြင်းတရားကို ဘာနှင့်မျှမတားနိုင်ကြောင်း၊ သေခြင်းတရားကို မည်သူမှမလွန်ဆန်နိုင်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဝိမာန–ပါ–၇၈၊ ဋီ–၂၄၆။ ။ပေတ–ပါ–၁၅၀၊ ဋီ–၉၂။ ။သေမင်းနှင့်ပြိုင် မနိုင် နိုင်ကြောင်း ဂါထာ။ ဇာတက–ဋီ–မ–အုပ်–၁၁၄။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၄၊ ဋီ–စ–အုပ်–၄၉၈။ ။သေမင်းကို လာဘ်ထိုး၍ မရနိုင်ကြောင်း ဟောထားသော အယျိကာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၉၇၊ ဋီ–၁၅၀။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၆၉၊ ဋီ–စ–အုပ်–၂၅၁။

သေခြင်းတရား၌ ကြောက်, မကြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခွဲပြပုံ။ ။ဒုတိယ အနာထ-ပိဏ္ဍိကသုတ်၊ မဟာသံ–ပါ–၁၃၆၊ ဋီ–၁၁၉၊ ရဟန်းသုံးပါး၌ မကြည်ညိုသူနှင့် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ သေခြင်းတရားကို ကြောက်လန့်ကြ၍ တရားသုံးပါး၌ ကြည်ညိုသူ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ မကြောက်လန့်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးစီ ဟောထားသော အဘယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၉၁၊ ဋီ–၁၅၈။ ။၆-မျိုးစီ ဟောထားသော ဘဒ္ဒကသုတ်၊ ၆–ပါ–၂၅၉၊ ဋီ–၉၆၊ ဂါထာပါ၏။ ။အနုတပ္ပိယသုတ်၊ ပါ–၂၆၀၊ ဋီ–

၉၇။ ။သေခါနီးတွင် ငဲ့ကွက်မှု မရှိရန် နကုလမာတာက လင်ဖြစ်သူ နကုလပိတာအား ဆုံးမခန်း၊ ငဲ့ကွက်မှုရှိလျှင် ဆင်းရဲ၍ ဘုရားရှင်ကလည်း ကဲ့ရှဲတော်မူကြောင်း၊ နကုလပိတုသုတ်၊ ပါ–၂၆၁၊ ဌ–၉၇။ ။သေခြင်းကို မကြောက်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁။ ။မစ္စုဘာယနာဘာယန ပဌ၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၁၄၈။

သေပြီးနောက်၌ ဝိပ်ကြောက်မပူ ရဲဆေးဟူ၏။ ။ဣလက်ာအရ ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၂၆၅။ ။ဘိတာသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၄၀၊ ဌ–၉၂။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၃၊ ဌ–စ–အုပ်–၁၅၂။ ။ဂါထာများ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၃၂။ ။မဟာနာမသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၂၁၊ ဌ–၃၀၇။ ။(အထက်ပါ ကြောက်–မကြောက် အခန်းဌ၌လည်း ရှိ၏)။

သေခါမပါ လက်ခုပ်ညီးသာဝည်း။ ။သေသောအခါ မိုးနောက် ပါသော တရားမှာ ကုသိုလ်ကံ, အကုသိုလ်ကံသာဖြစ်ကြောင်း ဂါထာ၊ နေတ္တိ–ဌ–၁၅၄။ ။ပိယသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၇၂၊ ဌ–၁၂၀။ ။ဂါထာများ၊ ထေရ–ပါ–၃၂၆၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၇။ ။အပ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၊ ၂၃။

သေမင်း မမြင်နိုင်ရာဌာန။ ။သေမင်း မမြင်နိုင်ရာဌာနကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထားသော မောဃရာဇမာဏဝပုစ္ဆာ၊ သုတ္တ–ပါ–၄၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၇။ ။သေမင်းမမြင်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၀၁၊ ၂၉၃။ ။စူဠနိ–ပါ–၁၀၀၊ ဌ–၆၅၊ အားထုတ်နည်းကိုလည်း ပြထား၏။ ။ မဟာနိ–ပါ–၃၄၆၊ ဌ–၃၀၅။ ။ဥဒါန–ပါ–၁၅၁၊ ဌ–၂၉၁။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၊ ဌ–၄၅။ ။သေမင်းပိုက်ကွန်ကို ဖြတ်တောက်နိုင်သူ၊ ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၂၃၀။ ။အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၁၊ မောဃရာဇတ္ထေရ အပဒါန–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၇။ ။ဝေဏ္ဏုသုတ်–သံ။

သေခြင်းတရားနှင့် စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သေခါနီး၌ ကုသိုလ်ဇော (အာသန္နကံ)စောရန် အရေးကြီးလှပုံ ပြသော ဝတ္ထုများ၊ အံ–၃–ဌ–၁၀၇၊ ၈။ ။သေသူ, ရှင်သူ ခေါ်ဆိုရပုံ ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ပ–အုပ်–၁ဌ၅။ ။ကိုယ်ကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံသူတို့မှာ သူရဲကောင်းတို့ အလုပ် မဟုတ်ကြောင်း၊ မိန်းမတို့အပြုအမူသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၀၉။ ။သေခြင်းအကြောင်း ၃-မျိုး၊ ၈-မျိုး၊ ကာလမရဏ, အကာလမရဏကို ခွဲပြခက်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၉၁။ ။လူတို့မှာ များသော အားဖြင့် သေခါနီးတွင် မှာခဲ့သောစကားများကို အသက်ထက်ဆုံး အမှတ်

ရတ-တ်ကြကြောင်း၊) ဒီဃ-၃-ဌ-၁၂၅၊ ပါ-၁၄၆။ ။သေပြီးသူကို ရည်မှန်း၍ သင်းချိုင်းတွင် ထမင်းဟင်း စသည်ကို ရွေးအခါကပင် အ-ချို့ လူတို့ပို့ဆောင်ကြပုံ၊ ဝိ-၂-ဌ-၁၀၈၊ ပါ-၁၂၀။ ။ဓာတ် ၁၈-ပါး၌ စဲ့လမ်းခြင်း မကင်းသေးသူမှာ သေခြင်းမကင်းသေးကြောင်း ဟောထားသော သမိုဒ္ဓိမာရ ပဋ္ဌသုတ်-ဆံ။ ။သတ္တဝါတို့ လိုဘမပြည့်မီ သေမင်းက ခေါ်ဆောင်ကြောင်းဂါထာ၊ ထေရီ-ဌ-၁၈၂၊ ၂၈၃။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၈၊ ၂၃၂၊ ၄၄၅။ ။ဌ-ဒု-အုပ်-၂၇၀။ ။ဇာတက-ပါ-ဒု-အုပ်-၁၅၇၊ ဌ-ဆ-အုပ်-၃၂။

သေတဲ့ဃာတ ပုဒ်အဖွင့်။ ။အဘိ-၁-ဌ-၂၆၄၊ ပါ-၇၆။ ။ဝိ-၅-ပါ-၁၆၄၊ ဌ-၁၅၂။ ။ပါ-၂၁၅၊ ဌ-၁၆၁။

သေနာသနအရ ကောက်ယူရသော အရာများ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၂၃၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၈။ ။အံ-၄-ပါ-၅၃၁၊ ဌ-၃၈၃။ သေနာသနသုတ်၊ ၁၀-ပါ-၂၆၈၊ ဌ-၂၈၉၊ တရားထူးရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၅-ရပ်နှင့် ပြည့်စုံသောကျောင်း။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၆၇၊ ဌ-၁၈၇။ ။၃-ပါ-၁၁၈၊ ၁၉၈။ ။ဝိ-၅-ပါ-၂၄၅၊ ဌ-၁၈၃။ ။စူဠနိ-ဌ-၁၁၁။ ။မဟာနိ-ပါ-၂၀ ၊ ဌ-၈၃။ ။ဝါ-၅၁၊ ဌ-၁၇၁၊ အနေ့ယောဂ စသောပုဒ်များအဖွင့်။ ။ပဋ္ဌိသံ-ပါ-၁၇၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၈၉၊ ၉-မျိုး။ အဘိ-၂-ပါ-၂၆၀၊ ဌ-၁၄၉။

သေနာသန သန္ထောသ။ ။အံ-၄-ပါ-၃၃၆၊ ဌ-၂၈၃။ ။သေနာသန သန္ထောသ ၁၅-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ဌ-၁၉၉၊ ပါ-၁၈၈။ ။စူဠနိ-ပါ-၂၄၉၊ ဌ-၁၁၅။ ။သေနာသန သန္ထောသနှင့် စပ်၍ရသော ဓုတင် ၅-ပါး။ အံ-၄-ဌ-၂၈၄။ (သန္ထောသ ခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏)။

သေယျထာပိတိ ဩပမ္မတ္ထေ နိပါတော။ ။အံ-၁-ဌ-၄၂၊ ပါ-၇။ ။ဇ-ဌ-၁၈၆၊ ပါ-၄၉၅။ ။ဣတိ-ဌ-၃၂၆၊ ပါ-၂၇၁။ ။သေယျထိဒန္တိ အာရဒ္ဓဝိပဿနာရဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ ဝိ-၁-ပါ-၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၈၊ ၁၂၈။ ။နေတ္တိ-ဌ-၁၇၀၊ ပါ-၈၄။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၅၊ ပါ-၁၁၀။ ။သေယျထိဒန္တိ အနိယမိတနိဂ္ဂဟဿတ္ထေ ဝိဘာဇနတ္ထေ နိပါတော၊ ဒီဃ-၂-ဌ-၈၈၊ ပါ-၄၈။ ။နိဒဿနတ္ထေ နိပါတော၊ ဌ-၉၉၊ ပါ-၅၉။

သေရည်သေရက်သောက်ခြင်း အပြစ်များ။ ။ဖ-ပါး၊ ဒီဃ-၃-ပါ-၁၄၇၊ ဋ-၁၂၇။ ။အဘိ-၁-ဋ-၄၁၁။ ။ကုမ္ဘဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၃၆၁၊ ဋ-မ-အုဝ-၁၂၊ သေရည်သေရက်စ၍ ပြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် အပြစ်များကို အကျယ်ဟောထား၏။ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းလှ၏။ သုရပါနဇာတက၊ ပါ-၁၉၊ ဋ-ပ-အုပ်-၃၇၁။ ။သုရာသဋ္ဌဇာတက၊ ပါ-၇၇၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၇၇၊ ဤ၌ အပြစ်များကို စုံလင်စွာ ဟောထား၏။ ။ (သေရည်မူးသော ချေးစားပိုးက ဆင်ပြောင်ကြီးကို စင်တိုက်ရန်ခေါ်ရာ ၄င်းချေးစားပိုး ပျက်စီးရပုံဟောသော ဂူထပါဏဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၆၂၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၉၃။) ။သေသောက်ကြူး သေဌေးသား ခိုကိုးရာမဲ့ သေရပုံ၊ ပါ-ဒု-အုပ်-၁၃၃၊ ဋ-မ-အုပ်-၅၀၅။ ။သေရည်ကိုဘယ်ဘဝမှ မသောက်တော့ပါဟု အဓိဋ္ဌာန်သော ဗာရုဏသိမင်း၊ (အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အလောင်း)၊ သေရည်မူးစဉ် သားငယ်ကို သတ်၍ စားမိပုံ၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၇၇။

သေလတ္ထေရဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၃၃၀၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၄၊ (ဓမ္မာရုံဆောက်သူရဟန်း)၊ ဗုဒ္ဓထောမနာဂါထာများ၊ ဋ-၃၁၅။ ။အပ-ပါ-၈-အုပ်-၃၇၀၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၉၀၊ ၉၁၊ (ဓမ္မာရုံဆောက်ရန် ရွှေဆောင်၍ ခေါင်းဆောင်လုပ်ခဲ့ရသူ)။ ။သေလဘုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၆၃၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၆၀၊ ၃၂-ပါးသောလက္ခဏာတော်ကြီးများ ပြည့်စုံသည့် မပြည့်စုံသည်ကို စုံစမ်းသော ပုဏ္ဏားကြီး၊ လက္ခဏာဝုက် ၂-ပါးကို ပြတော်မူပုံနှင့် ဗုဒ္ဓထောပနာ ဂါထာများ။ ။သေလသုတ်၊ ပဏ္ဍ-၂-ပါ-၃၄၇၊ ဋ-၂၂၂။

သေလာဒေဝီ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၈၆၊ ဋ-၆၄၊ ဗောဓိပင်မှ တန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ ၃-နှစ်တိုင်တိုင် ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ၃-ရက်သမီးတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၀၄၊ ဤ၌ ပဠဒိပဒါယိကာဒေဝီဟု ရှိ၏။

သေဝိတဗ္ဗာ သေဝိတဗ္ဗသုတ်။ ။ပဏ္ဍ-၃-ပါ-၉၃၊ ဋ-၆၈၊ မှီဝဲအပ်မမှီဝဲအပ်သော တရားများကို အကျယ်ဟောထား၏။ အကုသိုလ်ပွါးမှုကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် ပမှီဝဲအပ်၊ ကုသိုလ်ပွါးမှု အကုသိုလ်ဆုတ်ယုတ်လျှင် မှီဝဲအပ်ကြောင်းဟောထား၏။ ။အံ-၉-ပါ-၁၇၅၊ ဋ-၂၆၁၊ သေဝနာသုတ်၊ အကျယ်၊ ။သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ ဘဇိတဗ္ဗသုတ်၊ ၁၀-ပါ-၄၅၈။ ။သေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၁၂၂၊ ဋ-၉၃၊ မိမိအောက် ယုတ်နိမ့်သူကို

မမှီဝဲရာ၏ မိမိနှင့်တူသောသူ-မိမိထက် သာသောသူများကို မှီဝဲရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။(မှီဝဲအပ်-မမှီဝဲအပ်သော အရာများကိုပြု၍သော အခက်း ၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သောကခြိမ်းစေသောနည်း။ ။သလ္လသုတ်၊ သုတ္တ-ပါ-၃၇၁၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၇၈၊ သောကခြောင့်ကို နုတ်ပယ်ရန် ဟောထား၏။ ။ဌာနသုတ်၊ အုံ-၅-ပါ-၄၇၊ ဋ-၂၄၊ တောင့်တ၍မရကောင်းသောအရာ ၅-မျိုးကို ဟောထား၏၊ ဇရာ,ဗျာဓိ,မရဏ,ခယဓမ္မ,နသာနဓမ္မ၊ မှတ်သားဘွယ် ဂါထာများ ပါ၏။ ။ကောသလသုတ်၊ ပါ-၅၀၊ ဋ-၂၅။ ။မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဝတ္ထု၊ ဓမ္မ-ဋ-ပ-အုပ်-၁၉။ ။ဝိမာန-ပါ-၁၁၄၊ ဋ-၃၀၅။ ။မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၂၁၇၊ ဋ-စ-အုပ်-၅၉။ ။ဝိသာခါသုတ်၊ ဥဒါန-ပါ-၁၉၀၊ ဋ-၃၈၄။ ။ဓမ္မ-ဋ-ဒု-အုပ်-၁၈၁။ ဂေါ်ဏပေတဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ-၁၃၂၊ ဋ-၃၆၊ နှားသေကို မြက်ကျွေးပြု၍ သောကမီးကိုငြိမ်းစေပုံ။ ။သုဇာတဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၂၁၊ ဋ-တ-အုပ်-၁၄၄၊ အထက်နည်းတူပင်။ ။ဥရဂပေတဝတ္ထု၊ ပေတ-ပါ-၁၃၇၊ ဋ-၅၆။ ။ကဏ္ဍပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၄၉၊ ဋ-၈၇။ ။ဥမ္မဂ်ိပေတဝတ္ထု၊ ပါ-၁၆၅၊ ဋ-၁၄၈။ ထေရ-ဋ-ဒု-အုပ်-၄၄၊ ၄၅၊ ၅-ဂါထာ။ ထေရီ-ပါ-၃၉၄၊ ဋ-၁၂၆၊ ။ကိသာဂေါတမီက သားသေကို ဆေးကုပေးရန် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားရာ ဘုရားရှင်က လူမသေဖူးသောအိမ်မှမုန်ညင်းဆီ အရှာခိုင်းတော်မူပုံ၊ ထေရီ-ဋ-၁၈၁-။ ။အပ-ပါ-ဒု-အုပ်-၂၄၆။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၃၈၈ ဂါထာများ။ ။မဟာနိ-ပါ-၉၆၊၃၄၅၊ ဋ-၂၁၉၊ လ,နေ ဥပမာ မှတ်သားစရာ ဂါထာများ။ ။အသကဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၅၅၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၄၂၊ သေသူမှာ ဖြစ်ရာဘဝတွင် ပျော်ပိုက်နေ၍ ကျွန်ရစ်သူကို အမှတ်မရတော့ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာရောဒနဇာတက၊ ပါ-၁၀၁၊ ဋ-တ-အုပ်-၅၂။ ။သေသူအတွက် မပူဆွေးကြသော ဖခင်ဦးသား အကြောင်း၊ ဥရဂဇာတက၊ ပါ-၁၂၂၊ ဋ-၁၅၁။ ။ဃတဇာတက၊ ပါ-၁၂၃၊ ဋ-၁၅၆။ ။အနနုသောစိယဇာတက၊ ပါ-၁၁၇၊ ဋ-၈၅။ ။မဏိကုဏ္ဍလဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၂၀၊ ဋ-တ-အုပ်-၁၄၂၊ ပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် ဟောထား၏။ ။ဃဋပဏ္ဍိတဇာတက၊ ပါ-၂၂၃၊ ဋ-စ-အုပ်-၈၀၊ ၈၅။ ။ဒသရထဇာတက၊ ပါ-၂၃၇၊ ဋ-၁၂၆၊ ဂါထာများ၊ မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ သောကကိုနှိပ်ကွပ်ရာ၌ နမူနာယူရန် ကောင်းလှသော မလ္လိကာစစ်သူကြီးကတော်၊ ဋ-စ-အုပ်-၀၅၃။ ။ပဏ်-၂-ဋ-၂၄၀။ ။မဟာ-သ-ပါ-၁၄၁၊ ဋ-၂၅၆၊ စုန္ဒသုတ်။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၇၀၊ ဋ-၁-အုပ်-

၂၄၀၊ သုတြဟ္မာနတ်သားဝတ္ထု။ ။သောကပရိဒေဝါနိ် သမတိက္ကမာယ-ပုဒ် အဖွင့်တိုင်းဥ်လည်း ရှိ၏၊ (မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်)။

သောကဒုက္ခကို ပြဿော ၂ ဂါထာ။ ။ပဋိသံ-ပါ-၃၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၆၊ ၁၄၃။ ။သောကာဒီနိဒ္ဓေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၁၃၄။ ။မဟာနိ-ပါ-၉၉၊ ဌ-၂၂၀၊ သောကပုဒ်အဖွင့် အကျယ်။ ။ပါ-၁၃၊ ဌ-၆၃။ ။သောကကြောင့် အစွဲးခံရပုံကို ပြဆိုရော်း၊ ပါ-၃၂၇။ ။သောကနိဒ္ဓေသ၊ အဘိ-၂-ပါ-၁၀၄၊ ဌ-၉၆၊ ။(ဒုက္ခသစ္စနိဒ္ဒေသ အရော်းဥ်လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ခေတ်း အဆုံးဥ်လည်းကောင်း ရှိ၏)။

သောစေယ် ၃-မျိုး။ ။သောစေယျသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၂၇၅၊ ဌ-၂၄၅, (ကာယ,ဝစီ,မနော)။ ။ဒီဃ-၃-ပါ-၁၇၄၊ ဌ-၁၇၆။ ။သောစေယျ၊ အသောစေယျကို ဟောထားသော စန္ဒသုတ်၊ အံ-၁၀-ပါ-၄၇၃၊ ဌ-၃၃၇၊ သုစရိုက်အမှုကိုပြုလျှင် စင်ကြယ်၍ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြုလျှင် မစင်ကြယ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သောစေယျသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၃၃၊ ဌ-၂၀၄၊ ဒုစရိုက်မှ စင်ကြယ်ရန် ဟောထား၏။

သောဏကုဋိကဏ္ဏ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဌ-၁၇၅၊ ဟေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ ဧမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ကလျာဏဝေါဟာရာနံ ယဒိဒံ သောဏော ကုဋိကဏ္ဏော-ဟု တောင်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ဌ-၁၈၉-ဌ် ဘုရားရှင်ထံမှ ဆု ၈-မျိုး တောင်းကြောင်း မိန့်ဆိုထားး၏။ ဘုရားရှင် ရှေ့တော်တွင် ဇရားဟောခိုင်းပြီး ဘုရားရှင်က သာဓုခေါ်တော်မူပုံ။ ။အိမ်စောင့်နတ်က သာဓုခေါ်ပုံ၊ ဓမ္မ-ဌ-၃-ဒု-အုပ်-၃၇၀။ ။ဥဒါန-ပါ-၁၄၄၊ ဌ-၂၇၀၊ သေဋ္ဌေးဘဝမှ ရဟန်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ပစ္စန္တရင်ဌ် ရဟန်း ၅-ပါးဖြင့် ရဟန်းခံခင့်ပြုရန် ဘုရားရင်ထံတောင်းပန်ရာ ဘုရားရှင်က ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ အခြားဆုလေးပါးကိုလည်း ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဟု မဂေါင်းမှဌ် မမြေ့လျော်ကြောင်းဂါထာ။ ။ထေရ-ပါ-၂၈၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၆၉၊ ၇၁၊ ဤဌ်လည်း တောင်းသောဆုမှာ ၅-ပါးဟုပင် ဆိုထား၏၊ ဘဂ်နှုန်းခေါ်ပေးရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး။ ။ဝိ-၃-ပါ-၂၈၃၊ ဌ-၁၂၀။ ။(အပဒါနဌ် ပါဠိဟိရသည်ကတ္တေရ-ဟု ရှိ၏)။

သောဏကောဋိ ဝိသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၄၊ ဌ-၁၈၁၊ အကျယ်၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ ယဒိဒံ သောဏော ကောဋိဝိသော-ဟု တောင်ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဆုတောင်းထူးလှ၏၊ ရင်းစားရန် အာဟာရမျှားဌ် စိရင်ပုံ ဆန်းကြယ်

လှသည်။ ။ထေရ–ပါ–၃၁၂၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၉၊ စကြီးနန်ပြုပြင်ရှု ဇရပ်ရှည်ဆောက်လုပ်ခဲ့ရကျိုး၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၏ အစ သြက္ကာဘုရင် မင်းကြီးမှာ ရင်းထေရ်အလောင်းဖြင့်ကြောင်း၊ ဋ္ဌ–၂၃၁၊ ၂။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၅။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၉၇၊ လိုဏ်ဂူကို အခင်းမျက်နှာကျက်တိုးနှင့် ထားကွ လုပ်ခဲ့ရကျိုး။ ။ပါ–၃၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၉၉၊ (ဤ၌ ကာဒီ-ဟု ရှိ၏)၊ ဘုရားပေါင်း ၉၀-ပတ်လုံး အခင်းမရှိသော မြေ၌ ခြေမချဖူးကြောင်း ပြန်ဟောထားဟု၊ (ခြေဖဝါး၌ လက်ဝဲလေးသစ် ခန်းမှု အမှေးနုမျှားပေါက်သော သေဌေးသားတည်း)။ ။ဝိ–၃–ပါ–၂၆၅၊ ဋ္ဌ–၃၆၄။ ။ဓသာဏသုတ်၊ အံ–၆–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၂၃၊ မလ္လေ၃မတင်း စောင်းကြိုးညှင်း ဥပမာဖြင့် ဘုရားရှင်က တရားဟောတော်မူပုံ၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့အား ချီးကြူးထားသော ဂါထာများ ပါ၏။

သောဏာထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ဂါ–၂၆၊ ဋ္ဌ–၂၈၁၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝိကာနံ ဘိက္ခုနီနံ အာရဒ္ဓဝီရိယာနံ ယဒိဒံ သောဏာ-ဟု ဟောဒင် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏၊ ဘိက္ခုနီအငယ်တို့က ၎င်းမသရီ ဘိက္ခုနီအိုကြီးကို အနိုင်ကျင့်ကြပုံနှင့် သားသမီးတို့ မိဘ၏ကျေးဇူးကို မသိတတ်ကြပုံ ပြခဲ့ထား၏။ ။သေရီ–ပါ–၃၉၁၊ ဋ္ဌ–၉၇၊ သားသမီး ၁၀-ယောက်တို့၏ မိခင်အိုကြီး ဖြစ်၏၊ သားသမီးများက ပယ်ထားကြသောကြောင့် သာသနာတော်ဝင်လာပုံ။ ။အပ–ပါ–ဒု–၂၅၃။

သောတ ၂–မျိုး။ ။(ဒိဋ္ဌသောတ၊ မံသသောတ)၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၉၅၊ ပါ–၂၁၁။ ။၅-မျိုး (ဟဏ္ဍာသောဟ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ကိလေသ)၊ ထေရ–ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၇။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၂၊ ဋ္ဌ–၆၆။ ။စူဠနိ–ပါ–၂၉၊ ဋ္ဌ–၂၊ ရင်း ၅-မျိုးကို သတိပညာဖြင့် ပိတ်ရကြောင်း ဖြေထားသောဂါထာ။

သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါလေးပါး။ ။[1]သပ္ပုရိသသံသေဝနေ[2]သဒ္ဓမ္မဿဝနေ၊ [3]ယောနိသောမနသိကာရေ၊ [4]ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ)။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၇၊ ဋ္ဌ–၆၇။ ။မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၂၊ ၃၅၉၊ ဋ္ဌ–၃၀၉၊ ပါ–၃၀၂-၌ သောတာနှင့် အာပန္နကို ခွဲပြထား၏။ ။ပဋိသံ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၀။ ။ဒု–အုပ်–၁၃၇၊ ပါ–၂၁၁။ ။ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။ဒီဃ–၃–ပါ–၁၉၀၊ ဋ္ဌ–၂၀၃။ ။ဒုတိယသာရိပုတ္တသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၀။ ။အင်္ဂုတ်၊ ပါ–၃၅၄။ ။သောတာပတ္တိ ဝေလသုတ်၊ ပါ–၃၅[illegible]။

၁။ သပ္ပုရိသ သံသေဝန.....သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းခြင်း။

၂။ သဒ္ဓမ္မဿဝန.....သူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရခြင်း။

၃။ ယောနိသောမနသိကာရ.....သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်းတတ်ခြင်း။

၄။ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ.....မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။

သောတာပန္နမည်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။ ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၊ ဌ---- အုပ်-၁၆၇။ ။သောတာပတ္တိမဂ်ကို ဒဿနခေါ်ရပုံ ရှင်းပြခဏ်း၊ အဘိ-၁-ဌ-၈၅၊ ၃၉၀၊ ပါ-၂၀၉။ ။သဋ္ဌာ-သံ-ဌ-၉၇၊ ပါ-၃၉၆။ ။ ပဏ်-၁-၁၂-၊ ဌ-ပ-အုပ်-၇၇။ ။မဟာ-သံ-ပါ-၃၀၂၊ ၃၅၉၊ ဌ-၃၀၉၊ သောတနှင့် အာပန္နကို ခွဲပြပုံ။ ။ဝိ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၆၂။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် သုံးယောက်။ ။[1]သတ္တက္ခတ္တုပရမ [2]သောတာပန်၊ [3]ကောလံကောလသောတာပန်၊ [4]ကေဝိဓိသောတာပန်)၊ အကျယ် ပြဆိုခဏ်း၊ မဟာ-သံ-ပါ-၁၈၀၊ ဌ-၂၇၀။ ။ပဌမသိက္ခာသုတ်၊ အံ-၃-ပါ-၂၂၃ -ဌ-၂၁၆။ ။ဒုတိယ၊ ပါ-၂၃၄၊ ဌ-၂၁၇။ ။ သောတာပန္နပုဂ္ဂလကထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၁၅၊၃၅၂။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ၄-ဦးလုံး ပြဆိုထားတယ်။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၆-၊ ဌ-၁၅၆၊ ရတနသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၆၊ ဣတိ-ပါ-၂၀၇၊ ဌ-၈၂၊ ဂါထာ။ ။ပဋိသံ-ပါ-၁၆၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၆၇၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးလည်း ပြဆိုထားတယ်။ ။ နေတ္တိ-ပါ-၁၆၄၊ ဌ-၂၆၉။ ။ ပေဋက-ပါ-၁၈၈၊ ၂၈၅၊ သုံးမျိုးဖြစ်ရပုံ အကြောင်းရင်းကို ပြဆိုထားတယ်။ ။အဘိ-၂-ဌ-၄၁၀၊ ၄၁၁၊ ပါ-၃၄၉။ ။၄-ပါ-၁၁၈၊ ဌ-၄၅၊ ၄၇။ ။နိဒါန-သံ-ပါ-၃၉၃၊ ဌ-၁၄၇၊ ဂါထာ။

၁။ သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်.....သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ၌ ၇-ဘဝ ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သေးသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။

၂။ ကောလံကောလသောတာပန် ... သောတာပန်ဖြစ်ပြီးနောက် အမျိုးကောင်း တစ်မျိုးမှ အမျိုးကောင်းတစ်မျိုး၌ ၂-ဘဝမှ ၆-ဘဝတိုင်အောင် ပဋိသန္ဓေနေနိုင်သေးသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။

၃။ ကေဝိဓိသောတာပန်....သောတာပန် ဖြစ်ပြီးနောက် ကာမသုဂတိ ၇-ဘုံ၌ တဘဝသာ ပဋိသန္ဓေနေတော့သော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်။

သောတာပန်ကား ကာမဘုံ၌(၇)ဘဝသာ။ ။သတ္တကွတ္တပရမ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မည်မျှပင် မေ့လျော့နေစေကာမူ(၇) ဘဝထက်လွန်၍ မနေရတော့ကြောင်း၊ ရတနသုတ်၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၆၊ ဋီ-၁၅၇။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၃၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၈၆။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၁၅။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၄၅၊ ဋီ-၂၅၄။ ။ဣတိ-ပါ-၂၀၇၊ ဋီ-၈၂၊ ၂၈၇။ ။အဘိ-၂-ဋီ-၄၁၁။ ။ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၂၅။ ။သတ္တကွတ္တပရမကထာ၊ အဘိ-၅-ပါ-၃၄၀၊ ဋီ-၂၃၂။ ။အံ-၃-ဋီ-၂၁၃။ ။ပဋိသံ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၆၇၊ ရူပ-အရူပဘုံ၌ကား (၇)ကြိမ်ထက်မက အကြိမ်များစွာဖြစ်နိုင်ကြကြောင်း၊ ကာမဘုံ၌သာ (၇)ဘဝထက်လွန်၍ မနေနိုင်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သောတာပန်ဖြစ်ရကျိုး။ ။စက္ကဝတ္တိသုတ်၊ မဟာသံ-ပါ-၂၉၈၊ ဋီ-၃၀၇၊ စကြဝတေးမင်းဖြစ်ရသည်ထက် သောတာပန်ဖြစ်ရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။လူမင်း-နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်း ဖြစ်ရသည်ထက် သောတာပန်ဖြစ်ရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၂၄။ ။ထေရ-ဋီ-ဒု-အုပ်-၁၆၂။ ။သောတာပတ္တိသံယုတ္တ၊ မဟာ-သံ-ပါ-၂၉၈-မှ၃၆၂၊ ဋီ-၃၀၇-မှ-၃၂၃-အထိ၊ သောတာပန်ဖြစ်ရခြင်းအကျိုးများကို အကျယ်ဟောထား၏။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ချီးကြူးခဏ်း။ ။ဂါထာများ၊ သဂါထကသုတ်၊ မဟာ-သံ-ပါ-၃၅၄၊ ဋီ-၂၅၄။ ၎င်းတို့၏ ကုသိုလ်ပမာဏကို မရေမတွက်နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော အာဘိသန္ဒသုတ်စသည်၊ ပါ-၃၄၈၊ ဋီ-၃၂၀၊ ဂါထာများပါ၏။ ။ ဒုတိယ ပုညဘိသန္ဒသုတ်၊ အံ-၄-ပါ-၃၆၆၊ ဋီ-၃၁၀။ ။အာနိသံသသုတ်၊ ၆-ပါ-၃၈၄၊ ဋီ-၁၄၁။ ။ပါ-၂၉၁၊ ဋီ-၁၀၆၊ သောတာပန္နာနာမ အဝိနိပါတဓမ္မာ နိယတာ သမ္ဗောဓိပရာယဏာ-စသော စကားရပ်ကို လျှောက်ထားပုံ။ ။ ၎င်းပုဒ်များအဖွင့်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၄၀၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၁၆၆၊ ၁၆၇။ ။ ရတနသုတ်၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-၆၊ ဋီ-၁၅၇။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၁၃၊ ဋီ-ပ-အုပ်-၂၈၅။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၄၅၊ -ဋီ-၂၅၃။ ။ဥဒါန-ဋီ-၉၆၊ ပါ-၈၉။ ။ပေဋကော-ပါ-၂၅၅-မှ-၂၅၈-အထိ၊ ဒီဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ-သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ ၃-မျိုးကို အကျယ်ဟောထား၏။ သြက္ကန္တိသံယုတ္တ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁၈၆၊ ဋီ-၃၁၇။ ။သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ယုတ်နိမ့်သော ဆင်းရဲသော အမျိုးဌာ မဖြစ်ကြတော့ကြောင်း၊ မြင့်မြတ်သော ချမ်းသာသော အမျိုးဌာသာ ဖြစ်ကြတော့ကြောင်း၊ အဘို-

၄–ဌ–၄၆။ ။ပဋ္ဌိသံ–ဌ–ဒု–အုပ်–၆၇။ ။သောတာပန် ရဟန်း တော်တို့မှာ သာသနာတော်၌ အမြစ်သဖွယ်ဖြစ်၍ ခိုင်မြဲသော သဒ္ဓါ တရားဖြင့် တည်နေတော့ကြောင်း၊ (၀ါ)လူမထွက်တော့ကြောင်း၊ အဘိ–၄–ဌ–၉၅၊ပါ–၁၇၃၊ (အယံသောတာပန္နော သာသနေ မူလဇာတာယ သဒ္ဓါယ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ သမဏ မစလောတိ ဝုစ္စတိ)။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၁၊သာမဏေရော သောတာပတ္တိဖလေ ပတိဋ္ဌိတော၊ အဘဗ္ဗော ဒါနိ သာသနတော နိဝတ္တိတုံ၊ ဤစကားမှာ ကိုပိုမိုတိကျလှသည်၊ ။(ပဌမ နိကာယ အရိယာခဏ်းဌ်လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။ ။အဘိသမယဝဂ္ဂ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၄၀၀၊ ဌ–၃၃၃၊ ၎င်းဝဂ်အကုန်၊ (ပဌမနိကာယ အဘိခဏ်းဌ် လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)၊ ။ပထဝီသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၃၅၅၊ဌ–၁၂၀။ ။ ပဗ္ဗတသုတ်၊ ပါ–၃၅၅။ ။ပေသလသုတ်၊ သမုဒ္ဒသုတ်၊ သံဘေဇ္ဇဥဒက သုတ်–သံ။ ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ကုန်ခန်းသော ဒုက္ခကမျှားရှိ ကျန်သော ဒုက္ခက အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကြောင်းဟောထားသော နခသိခါ စသော သုတ်ပေါင်း ၁၁=သုတ်၊ ပါ=၃၅၂၊ ဌ–၁၁၉။ ။သိနေရု ပဗ္ဗတရာဇသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၉၇၊၃၉၉။ ။သော တာပန်တို့ ငြိမ်းအေးသော ဘေးရန်မျှား၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၇၊ ဌ–၆၇၊ ပဌဝေရဘယသုတ် (ပ–ဒု)။ ။ဘယဝေရူပသန္တသုတ်(ပ–ဒု)၊ မဟာ– ပါ–သံ– ၃၃၇၊ ဌ–၃၁၉၊ မဖွင့်၊ ဝေရသုတ်(ပ–ဒု)အံ–ပါ–၂၀၅၊၇၊ ဌ– ၂၇၅။။ဘယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၀၄။ ဓမ္မဒိန္နသုတ်–သံ။ ။သဉ္ဇပါဒိသေသ သုတ်–သံ၊ အပါယ်သေးပါးမှ လွတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မလွန်ကြူးသောအရာမျှား။ ။ဘဝဖုံးလွှမ်း၍အရိယ အဖြစ်ကို မသိသော်လည်း အသက်နှင့်လဲ၍ ကံ ၅-ပါးကို စောင့်ရှောက် ကြောင်း၊ မလွန်ကြူးတော့ကြောင်း၊ ပဏ်–၃–ဌ–၇၅။ ။မဟာ–သံ– ဌ–၃၀၇၊ ပါ–၂၉၇၊၉။ ။သဂါထာ–သံ–ဌ–၃၂၀–ပါ–၂၃၄။ ။ အဘိ–၂–ပါ–၃၄၉–ဌ–၄၀၆။ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၇၇၊၇။ ပါ– ၃၁၃၊၄။ ။ခုဒ္ဒက–ဌ–၁၅၉၊ပါ–၆။ ။အံ–၁၀–ဌ–၃၂၃၊ ပါ– ၃၇၆။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇၇၊ ဌ–၁၅၇၊ မတကပေတာဒိဒါနမ္ပိ သော နှ ကရောတိ ဝေ ဟူ၍ မိန့်ဆိုသားတဲ့။ ။သီဟသုတ်၊ အံ–၇–ပါ– ၃၁၊ ဌ–၂၁၅၊ မဖွင့်။ ။နှ ၀ မယံ ဗီဝိတဟေတုပိ သဗ္ဗိစ္ဆ ပါကံ ဗီဝိတာ ဝေါရောပေယျာမ၊တိ။ ။နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၉၊ ဌ–၆၇။ ။ကာမေသု မိစ္ဆာစာရသိက္ခာပုဒ်ကို မနောက်ဖြင့်ပင် မကြူးလွန်တော့ကြောင်း ဟော ထားသော ။ ထပဘိသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၅၊၃၊ ဌ–၃၀၉။ ။နေတ္ထိ ပါ–၁၁၅၊ ဌ–၂၂၉။ ။အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်၊ ပါဏာတိပါတသိက္ခာ

ပုဒ်-စသည်တို့ကိုလည်း မနောက်ဖြင့်ပင် မလွန်ကြ||းတော့ကြောင်း၊ အံ-၁-ဋ္ဌ-၃၃၂။ ||မုသားစကားကိုလည်း လုံး၊ မ-ပြောဆဲကြတော့ကြောင်း၊ ဣတိ-ဋ္ဌ-၂၇၊ ၂၁၅၊ (ခုဒ္ဒပ္ပ-ရာကျွန်မဝတ္ထုတိုင်းဌ-ရှိ၏)။ ||ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၃၄။ ||သားမာဝတီ-ဖုရာ,ဝတ္ထု-ဌ-လည်း ပါဏာတိပါတ အမှု မပြုကြတော့ကြောင်းပါရှိ၏။ ||အဋ္ဌာနပါဠိ,အံ-၁-ပါ-၂၇၊ ဋ္ဌ-၃၅၂၊ ပဋ္ဌာန-ရှိယက် ၅-ပါးကိုလည်း မလွန်ကြ||းတော့ကြောင်း၊ အညတ်တ္ထိယ သာသနာ-ဌ-လည်း ဆရာမရှာတော့ကြောင်း ဟောထား၏။ ||သုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း မလွန်ကြ||းတော့ကြောင်း၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၇ဖ။ ||ဒီဃ-၃-ဋ္ဌ-၁၂၇၊ အာဘဿုတ်၊ ၅-သုတ်၊ အံ-ဖ-ပါ-၃၇၂၊ ဋ္ဌ-၁၄၀။ ||အာဘိ-၂-ပါ-၃၄၉၊ ဋ္ဌ-၄၀ဖ။ ||လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်မျှားကိုလည်း မလွန်ကြ||းကြတော့ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက-ဋ္ဌ-၁၅၉။ ||ဝိ-၄-ပါ-၄၂၁။ ||အံ-၈-ပါ-၄ဖ၊ ဋ္ဌ-၂၁၁။ ဥဒါန-ပါ-၁၄၂၊ ယံ မယာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တံ၊ တံ မမ သာဝကာ ဇီဝိတ ဟေတုပိ နာတိက္ကမန္တိ။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလလည်း လုံခြုံတော့ကြောင်း၊ ပဏ်-၂-ပါ-၂၁၇၊ ဋ္ဌ-၁၈၅၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ ဟိ သောတာပတ္တိဖလေ ပရိပူဏ္ဏံ ဟောတိ၊ တံ ဌာနံ ပတ္တာ အကုသလသီလံ အသေသံ နိရုဇ္ဈတိ။ ||သုတ္တ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၁၊ ပါ-၃၂၄။ ||ဘုရားရှင်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဒေါမနဿလည်း မဖြစ်တော့ကြောင်း၊ ပဏ်-၂-ဋ္ဌ-၉ဖ။ ||လွန်ကြ||းမိသောဒေ,ပြစ်ကိုလည်း ဖုံးထားခြင်းမရှိတော့ကြောင်း၊ ခုဒ္ဒက-ပါ-ဖ၊ ဋ္ဌ-၆၀၊ ရတနသုတ်။ ပါ-၃၁၄၊ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၁။ ||ပေဋကေ-ပါ-၃၀၁။ ||(ဒေ,ရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မလွန်ကြ||းသောအရာများကို ပြခဲ့သောဒေ,ခဏ်းဌ-လည်း ရေးခဲ့ပြီ။)

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပယ်ထားသော ဗေ,ရများ။ ပဏ်-၃-ပါ-၁၀၉၊ ၁၁၀၊ ဋ္ဌ-၂၄၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့ဌ- နိစ္စသုခ,အတ္တ-ဟူ၍ မယူမှားတော့ကြောင်းဟောထား၏။ ||သေ,တာပတ္တိ,ဝဂ္ဂ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁ဖ၅၊ ဋ္ဌ-၄၁၀၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မယူမှားတော့သော မိစ္ဆာဝါဒမျှားကို ဟောထား၏။ ||ပဋိသံ-ပါ-၂၂၄-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၉။ ||အဋ္ဌာနပါဠိ၊ အံ-၁-ပါ-၂၊ ဋ္ဌ-၃၅၂။ ||အာဘိ-၂-ပါ-၃၄၊ ဋ္ဌ-၄၀၅။ ||ပဏ-၁-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၊ ||ဩကန္တ,သံယုတ္တ၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၁ဂ၅၊ ဋ္ဌ-၃၁၂။ ||အာဘိ-ဿုတ်၊ (ပ-ဒု-တ-စ-မ)၊ အံ-ဖ-ပါ-၃၄၂၊ ဋ္ဌ-၁၄၀။ ||သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ,ဗ္ဗပရာမာသ ဤသုံးပါးကိုအကြောင်းမဲ့ ပယ်ထားကြောင်း ဟောထားသော ပဟာနသုတ်၊ ဖ-ပါ-၃၄၂၊ ဋ္ဌ-၁၄၀။ ||ပဋိသံ-ပါ-၂၄၅။ ||သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-၂၀၃။ ||ပေဋကေ

ပါ–၂၅၅။ ။ကျွဿာနှင့်မစ္ဆရိယ ၂-ပါးကို အကြောင်းမဲ့ပယ်သတ်ထား ကြောင်း၊ ဒီဃ–၂–ဌ–၃၁၁၊ ၃၇၅၊ ပါ–၂၂၀၊ ကျမ်းပန် ကျွဿာမစ္ဆရိယ သံယောဇနံ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန ပဟီယတိ။ ။အဘိ–၁–ဌ–၄၀၈၊ ပါ–၂၂၆။ ။စူဠနိ–ဌ–၁၂၉။ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၀၇။ ။သော-တ္တာပတ္တိမဂ္ဂေန ကုက္ကုစ္စ ဝိစိကိစ္ဆာ ပဟီယန္တိ၊ အဘိ–၁–ဌ–၄၁၅၊ ပါ–၂၃၅။ ။မာန ၉-မျိုးတွင် အယာထာဝမာန ၆-မျိုးကို ပယ်ထားကြောင်း၊ ဒီဃ–၃–ဌ–၁၇၃၊ ပါ–၁၈၁။ ။မဟာနိ–ဌ–၁၈၃၊ ပါ–၆၂။ ။ (မာနခဏ်းဌ်လည်းရှိ၏)။ ။(မဂ်ပယ်သောတရားများ အခဏ်းဌ် လည်း ကောင်း၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ပယ်သော တရားများအခဏ်းဌ် လည်းကောင်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သဒ္ဓါတရား ခိုင်မြဲလုပ်။ ။ပဠိနိကာယ-အရိယာ အခဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ဥဒါန–ပါ–၉၆၊ ဌ–၁၄၉၊ အပိ စ သော ဥပါ ၊ကော ဒိဋ္ဌသ-စ္စာ၊ တဿ သမ္ဘိယ အညထာဘာဝေါ နတ္ထိ။ ။ရဇ္ဇုမာလာဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန–ပါ–၇၁၊ ဌ–၁၉၉။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၂၄၆၊ ၅၀၃။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၅၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၆၊ ဥိနပဠိဒ္ဓနသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ထားသော် မူရပုံ။ ။တတိယ ပါရိ ဒေသနိယ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ထားတော်မူရပုံ၊ ဝိ–ဌ–ပါ–၂၃၁၊ ဌ–ခ၅၈။ ။ပါ–၁၀၆–၇၊ ဌ–၈၆၊ ၂–ဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၄၆။

သောတာပန်မင်း တရားစီရင်ပုံ။ ။သောတာပန် ပိမ္ဘိသာရမင်းကြီးမှာ မိမိ၏ ရန်သူ စ်သော သားအဇာတသတ်မင်းသားကို မသတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၁၂၃၊၁၂၄၊ ဒေဝဒတ်နှင့် အပေါင်းပါ ရဟန်းတို့ကို သတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်တင်ကြသော အမတ်တို့ကို ရာထူးမှလျှော့ချ၍ မသတ်သင့်ကြောင်း လျှောက်ထားသော အမတ်တို့ကိုမူ ရာထူးတိုးပေးခဲ့ကြောင်း။ ။သောတာပန်မင်းတို့မှာ သတ်စေ ဖြတ်စေဟု မစေခိုင်းတော့ကြောင်း၊ ဝိ–၃–ပါ–၁၀၄၊ ဌ–၂၇၈။ (။မိမိစားရန်အတွက် ခိုင်းထားသော သရက်သီးကို အသျှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် မထေရ်အား လှူလိုက်သော ကြောင့် အပြစ်မတင်သည့်အပြင် ထိုဥယျာဉ်မှူးကို ပိုရ်ပင် ကြည်ညိုသေးကြောင်း၊ ဝိမာန–ဌ–၂၆၈။)

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကိုယ်ကျင့်တရား။ ။၇–ပါ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၀၆၊ ၃၀၈၊၃၁၀၊၃၁၃၊ ဌ–၄၁၁။ ။ရင်းတို့ပြည့်စုံရသော အင်္ဂါလေးပါ။ နေ့ဘို–ပါ–၁၄၆၊ ဌ–၂၅၄။ ။အံ–၉–ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၂၇၅၊ ဆင်ခြင်ရန်

ပေးပါး။ ။ဘယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၄၀၅၊ ဋ–၃၃၀။ ။(အရိယာခန်းဌ်လည်းကောင်း၊ သေက္ခခန်းဌ်လည်းကောင်း ရေးနှုပ်)။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။ကေဝါရံ မဂ္ဂညားဏေန ပဋ္ဌိဝိဒ္ဓမဲ့ဟု အညေသံ ကထေန္တာနမ္ပိ နသဒ္ဒဟန္တိ နဂဏ္ဍန္တိ၊ ကသ္မာ အတ္တာနာ ပစ္စက္ခတ္တာတိ-ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၄၊ ဋ–တ–အုပ်–၇၂။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၉၆။ ။**သောတာပန်**မယားက လင်မှုဆိုး၏ လေးမြားစသည်ကို ပြင်ဆင်ပေးရ**သော်**လည်း အကုသိုလ်မဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြထားပုံ၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၁၈။ **သောတာပန်**တို့ စုတေခါနီးတွင် မိဘစသည်နှင့် နတ်ပြဟ္မာစည်းစိမ်ကို မတွယ်တာရန် ဆုံးမထားသော ဂိုလာနသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၃၅၇၊ ဋ–၃၂၂။ ။**သောတာပန်** သကဒါဂါမိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဘဝ သွားရပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဣတိ–ဋ–၂၈၇၊ ပါ–၂၅၉။ ။**သောတာပန်**ပုဂ္ဂလကထာ၊ အဘိ–၅–ပါ–၃၄၀၊ ၁၊ ဋ–၂၃၂။ ။**သောတာပန်**ဥ-ချီးတို့ ပိုင်းခြားထားသော ဘဝအတိုင်းမြှင်-ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ ။**သော**တာပတ္တိမဂ်ခဏ၌ ဒိဋ္ဌိသံယောဇဝိကိစ္ဆာပရိယုဋ္ဌာန ၂-ပါးကို ပယ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရဂ်မဂ္ဂဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဂ်ခဏ၌ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည်ကို ရ၏ဟူ၍လည်းကောင်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အဋ္ဌမကကထာ၊ ပါ–၁၈၅၊ ဋ–၁၇၂။ ။အဋ္ဌမကဿတ္ထုနိဿယကထာ၊ ပါ–၁၈၇၊ ဋ–၁၇၂။ (။**သော**တာပန် ၂-ဦးမှာ ဘုရင်ဘက်ခြေထောက်ထား၍ ဘုရားရှင်ရှိရာဘက်သို့ ဦးခေါင်းထား၍ အိပ်ကြပုံ။ ပဏ်–၂–ပါ–၃၂၅၊ ဋ–၂၄၄။)

သောပါကသာမဏေဝတ္ထု။ ။ခုဒ္ဒက–ဋ–၆၂၊ ပါ–၃၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏၊ ၎င်းသာမဏေယ်ကို ဘုရားရှင်က ပုစ္ဆာ ၁၀-ချက် မေးမြန်းတော်မူရာ နှစ်သက်ပြတ်နိုးတော်မူလျှင်သောကြောင့် ပဉ္စာဗျာကရဏူပသမ္ပဒါဖြင့် ရဟန်းဖြစ်စေ-ဟု သီးခြားခွင့်ပေးတော်မူပုံ။ ။ထေရ–ပါ–၂၉၃၊ ဋ––ဒု–အုပ်–၁၃၅၊ ပန်းအခင်းလှုံ့ရကျိုး။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၇၀၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၅။

သောဘိတဗုဒ္ဓဝံသ။ ။ဗုဒ္ဓ–ပါ–၁၃၄၊ ဋ–၁၉၉၊ လေးသခြေ်နှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီဖြည့်ရ၍ ဒုက္ကရစရိယကျင့်ရာ၌ကား ၇-ရက်သာ ကျင့်ရကြောင်း၊ ပြာသာဒ်ယဉ်ပုံဖြင့် တောထွက်၏၊ ဓာတ်တော်များ ပြန့်နှံ့၍ တည်တော်မူခဲ့ကြောင်း၊ ပါ–၂၆။ ။ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၄၃။ ။**အ**ပ–ဋ–ပ–အုပ်–၄၄။ အဘိ–၁–ဋ–၆၃။

သောဘိတမထေရ်ဝတ္ထု။ ။အံ-၁-ပါ-၂၅၊ ဌ-၂၄၀၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဘိက္ခူနံ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ အနုဿရန္တာနံ ယဒိဒံ သောဘိ တော-ဟု တေဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။ထေရ-ပါ-၂၂၃၊ ဌ-ပ-အုပ်-၃၆၇၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၄၆၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။ ။ဝိ-၁-ပါ-၁၅၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၀၂။

သောမနဿ ၂-မျိုး။ ။(ဂေဟသိတ သောမနဿ၊ နေက္ခမ္မသိတသောမနဿ)၊ ပဏ်-၃-ပါ-၂၆၀၊ ဌ-၁၈၆။ ။ဒီဃ-၂-ဌ-၄၁၆၊ ပါ-၂၂၁။ ။သောမနဿသုတ်၊ ဣတိ-ပါ-၂၁၅၊ ဌ-၁၀၇၊ ဝမ်းမြောက်ရန်အကြောင်း ၂-ပါး၊ ဂါထာမျှားပါ၏။

သောမာထေရီ။ ။ထေရီ-ပါ-၃၈၆၊ ဌ-၆၈၊ (ယောကျ်ားမိန်းမ မဟူ အရဟတ္တဖိုလ် ရသည်သာလုံရင်းဖြစ်ကြောင်း ဂါထာပါ၏။) ။အပဒါနဋ္ဌ သတ္တုပ္ပလမာလ်ကာထေရီဟု ရှိ၏။

သံကိစ္စသာမဏေဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၂၅၊ ကျေးဇူးမဲ့လှသော စားကြွင်းစားကြောင့် ရဟန်းတော်တို့ ဘေးဖြစ်ရသည်ကို ကယ်တင်သော သာမဏေငယ်၊ နောက် ခိုးသားငါးရှုတို့ ရဟန်းပြုပြီး ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏၊ ၎င်းသံကိစ္စမထေရ်၏ ဟူဖြစ်သူ ဒေဝိမုတ္တာ သာမဏေလည်း သစ္စာစောင့်၍ ခိုးသားငါးရှုတို့က ကြည်ညှိပြီး ၎င်းသာမဏေကို ဒေါကြောင်းပြု၍ ရဟန်းပြုကြ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သွားကြ ပုံ။ ။ထေရ-ပါ-၃၀၇၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၃၊ ၎င်းသံကိစ္စသာမဏေငယ်မှာ (၇) နှစ်သားတွင်ရဟန္တာ ဖြစ်သွား၏။ ။ပဋ္ဌာသံ-ပါ-၃၀၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၂၀၀၊ ဥာဏဝိပ္ပရိဒ္ဓိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၀။

သံကိုသံဖျက် သံချေးတက်။ ။၎င်းကားပုံ ဖြစ်လာဟန်ပါဠိ၊ နိဒါန-သံ-ဌ-၁၀၀။ ။၎င်းစကားပုံ ဆိုင်ရာဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဌ-ဒု-အုပ်-၂၁၉။ ။ပေဋကေ-ပါ-၁၂၃၊ ၂၀၁။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၀၀၊ ဌ-၂၂၃၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓာ မဆင်ခြင်တဲ့ သုံးဆောင်ရာနှင့်စပ်၍ အပြစ်ပြဟောထားသောဂါထာ။

သံဃာနုဿတိကထာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၁၁။ ။၎င်းအကျိုး၊ ၂၁၄။ ။သံဃာနုဿတိ ပရိယာယ်ပုဒ်များ၊ နေတ္တိ-ပါ-၄၀၊ -၁၂၀။ ။သံဃာ့ဂုဏ်တော်ဖွင့်၊ ဣတိ-ပါ-၂၅၅၊ ဌ-၂၇၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၅၂။ ။အာဟုနေယျ ပါဟု နေယျ စသည်အဖွင့်၊ အံ-၃-ဌ-၂၂၄၊ ပါ-၂၄၆၊

အာစာရနိယသုတ်၊ (ပ-ဒု)။ ။အာဟုနေယျဝဂ္ဂ၊ ၆–ပါ–၂၄၇၊ ဋ–၈၇။ ၇–ပါ–၁၁၀။ ။(ပ-ဒု)၊ ၈–ပါ–၁၁၄။ ။၉–ပါ–၁၂၉။ ။၁၀–ပါ–၂၁၄၊ ဋ–၂၉၀၊ ။အာဟုနေယျသုတ်၊ ပါ–၄၁၇၊ ဋ–၃၃၂။ ။ခုဒ္ဒက၊ သုတ္တနိပါတ-ဌ် လာသော ရတနသုတ်ဋ္ဌလည်းရှိ၏။ ။(ဂုဏ်တော်ခဏ်းဋ္ဌလည်း ညွှန်ပြခဲ့ပြီ)။

သံဃာဘေဒ ပရိသက္ကနဝဏ္ဏ။ ။ဓမ္မ–ဋ–၆–အုပ်–၉၈၊ ၉၉၊ သူကောင်း-ကောင်းဝေါပြု၍၊ သူဆိုး-ဆိုးတာပြုကြောင်း၊ ကျိုးမဲ့ ပြုလွယ်၍ ကျိုးရှိပြု ခက်ကြောင်းဂါထာ။ ။သံဃသေဒသုတ်၊ ဥဒါန–ပါ–၁၄၉ ဋ–၂၈၇။ သံဃာသင်းကွဲနေလျှင် ညီသူတ်သွားစေရန် လူတို့ကပြန်၍ သပိတ်မှောက်ခဲ့ခြင်း ဖူးသော ထိုးတမ်းစဉ်လာ ရှေးကရှိခဲ့ဖူးပုံ၊ ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၃၇။ ။ဝိ–၃–ပါ–၅၀၀၊ ၁။

သံဃသာမဂ္ဂီ အင်္ဂါ ၁၀-ပါး။ ။သံဃသာမဂ္ဂီသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၁၅၊ ဋ–၃၁၈။ ။ဒုတိယဒေဝဒတ္တသုတ်၊ ပါ–၃–၆၊ အကျိုးပြုဂါထာ။ ။ဣတိဝုတ်–ပါ–၂၀၃၊ ဋ–၆၃။ ။သံဃသာမဂ္ဂီကထာ၊ ဝိ–၃–ပါ–၅၀၆၊ ဋ–၄၃၅၊ ကေသမုဂဂ္ဂနိက။ ဥပါလိသံဃသာမဂ္ဂီပုစ္ဆာ၊ ပါ–၅၀၈၊ ဋ–၄၃၅။ ။သံဃသာမဂ္ဂီမည်ပုံ အမေးအဖြေ၊ ၄–ပါ–၃၆၈၊ ၉၊ ၄-ခုအကျိုးပြုဂါထာ။

သံဃာအား လှူရန်တိုက်တွန်းကောင်းမှုခဏ်း။ ။ဒက္ခိဏဝိဘင်သုတ်၊ ပဏ်–၃ ပါ–၂၉၅၊ ဋ–၂၁၉။ ။ပါ–၂၉၉၊ ဋ–၂၂၅၊ (ဒ-ကော်ဋ္ဌအကျယ်ရေးခဲ့ပြီ) သံဃိကအလှူစစ်ဆေးခြင်းစေရန် ဋ–၂၂၅-ဌ် သေချာစွာပြဆိုထားကြ၏၊ သံဃောဟိ ဒုသီလောနာမနတ္ထိ။ ။အ–၆–ပါ–၃၄၄၊ ဋ–၃၁၁။ ဒါရုကမ္မိကသုတ်။ ။သံဃာလုပ်ကျွေးသောဒကာအား ချီးမြှောက်ပုံ၊ ၅–ပါ–၁၈၂၊ ဋ–၆၂၊ ပိတိသုတ်။ ။ဝိ–၃–ပါ–၃၄၄၊ ဋ–၃၈၄၊ ပါဌ်ဌ်ဂါထာ။ ။ယဇမာနသုတ်၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၊ ၄၊ ဋ–၃၂၁၊ သိကြားမင်းက ကဿ ဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ-ဟုမေးလျှောက်သည်ကို၊ ဘုရားရှင်က သံဃေဒိန္နံ မဟပ္ဖလံ ဟု ဖြေကြားတော်မူပုံ၊ ဂါထာ။ ။ ပဏ်–၂–ပါ–၃၅၃ ဋ–၂၇၈၊ ဂါထာ၊ သောဏသုတ်။ ။(ကောင်းမှုလိုသူ သံဃာလှူအခဏ်းဌ်လည်း ညွှန်ပြခဲ့ပုံ)။ ။အပ–ပါ–ဒု အုပ်–၁၀။ ၁၁ ဂါထာမျိုး မှတ်သားဘွယ်ကောင်းလှ၏။ ။သံဃေ ပယောဒေါ ယဿတ္ထိ-စသောဂါထာ၊ ပါ–၂၈၆။ ပေဋကပါ–၂၁၇။ ။မိုးကြီးတော်ဂေါတမီ သက်နှံးလှူရာနှင့်ပတ်၍ ရှင်းပြခဏ်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၂၃၄။

သံဃာလှူရုက္ခကျိုး လွန်ပွါးတိုး။ ။သံဃာအားရည်စူး နိုင်လျှင် ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ် မျှားပင်ဖြစ်စေကာမူ အခေါ်ယူ၊ အပွမေယူ ကောင်းကျိုးကိုရနိုင်ပုံ၊ အံ-၁-ဌ-၆၉။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၂၇၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၉၆။ ။ဒီဃ-၁-ပါ-၁၃၀၊ ဌ-၂၇၁၊ သံဃိ ကျောင်းလှုရုက္ခိ။ ။ဓမ္မ-ဌ-ပအုပ်-၄၂၀၊ ၁-၂။ ။(သံဃာ့အာရုံပေးလှူရုက္ခိုးအပဒါနဋ္ဌိ)။ ။သံဃာ အားလှူရန်တိုက်တွန်းသောဂါထာမျှား၊ ဝိမာန-ပါ-၄၉၊ ၅၀၊ ပ-၁၄၁၊ ညီမငယ်သုဘဒ္ဒါဝတ္ထု။ ၊ထေရ-ဌ-ပ-အုပ်-၆၄၊ ဆွမ်းလှူရုက္ခိုး။ ။ ၄၆၆၊ အာရုံမ်လှူရုက္ခိုး။ ။အဘိ-၅-ပါ-၄၀၂။ ။ဝိဟာရ ဝိမာန ဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၆၂၊ ဌ-၁၇၆။

သံဃာရေတွက်နည်း။ ။သုတ္တန်နည်းအားဖြင့် လည်းကောင်း ဝိနည်း နည်း အားဖြင့် လည်းကောင်း ရေတွက်နည်း၂-မျိုးရှိ၏၊ ဒီဃ-၁-ဌ-၄၁၊ ပါ-၂။ ။ဝိ-ဌ-ပ-အုပ်-၄၂၇။ ။ပဏ္ဍ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၃၅၉ ဥဒါန-ဌ-၉၁၊ ပါ-၈၈။ ။မဟာ-သံ-ဌ-၂၀၄၊ သုံးပါးမှအထက်သို့ သံဃာ ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထားတော်မူ၏။

သံဃာနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။သံဃဝန္ဒနာသုတ်။ ။သံဃာအား ချီးမြှောက်ရန် သဟမ္ပတိပြဟ္မာလာ၍ လျှောက်ထားခန်း၊ ခန္ဓ-သံ-ပါ-၃၁၊ ဌ-၂၇၆။ ။သံဃာ့အာရုံမ်ကို တင့်တယ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဌ-၃၀၂။ ။သံဃာ့အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အထူးပြု၍ ပူဇော်ခြင်း လှူဒါန်းခြင်းစသည့် မပြုလျှင် သာသနာတော် မကြီးပွားနိုင်ကြောင်း၊ ပြုမှသာလျှင် ကြီးပွားနိုင်ကြောင်း ဟောတားသော ဂေါပါလသုတ်၊ အံ-၁၁-ပါ-၅၄၉၊ ၅၅၁၊ ဌ-၃၅၅

သံဃာ့အမိန့်ပြင်းသန်လှပုံ။ ။သံဃာ့အမိန့်ကို ရှေးအခါက အလွန်ရှိသေကြပုံ၊ ပဏ္ဍ-၁-ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၈။ ။ဘုရားရှင်ကပင် သံဃာကိုအလေးပြု သေးကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ အံ-၄-ဌ-၂၆၅။ (။နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စားနေစဉ် မှာပင် သံဃာ့အမိန့်ကြောင့်ခေါ်က ကြားလျှင်ကြားခြင်း နိရောဓ သမာပတ်မှ ထတော်မူကြရကြောင်း)ဝိသုဒ္ဓိ-ဒု-အုပ်-၃၄၉။ ။ပဋ္ဌိသံ-ဌ-ပ-အုပ်-၂၈၈။

သံဃိကပစ္စည်းကို ခိုးယူသုံးစွဲပြစ်မျှား။ (။သံဃာအားရည်စူး၍ ယူဆောင်လာ သောဆွမ်းကို ထိုးသုတ်လုယက်ခဲ့သောကျီး ပြိတ္တာပြစ်နေရပုံ၊) ဓမ္မ-ဌ-ပ-အုပ်-၃၂၁။ ။သံဃိကဆီကို ခိုးလိမ်းခဲ့သောကြောင့် ပြိတ္တာဖြစ်ရ သောရဟန်း၊ ခရလေးမပြိတ္တာ၊ ခ-ခန်းဌ်ရေးခုပ်ပြီ၊ သုတ္တ-ပါ-၃၂၀၊ ဌ-

ဒု–အုပ်–၃၁။ ။တိရောကုဋ္ဌသုတ်ဌာလာသော ပြိတ္တာတို့မြင်ကြည်း သံဃာ အားရည်မှန်းထားသော ပစ္စည်းမျိုးကို ခိုးယူစားသောက်ကြသောကြောင့် ဖြစ်ကြရကြောင်း ပြဆိုထား၏။

သံဃဘေဒကသုတ်။ ။အံ–၄–ပါ–၅၆၂၊ ဌ–၁၉၃၊ သံဃာကဲ့ပြားခြင်းကို အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦး၊ (ဒုဿီလ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဇီဝ၊ လာဘကာမ)။ ။၁၀–ပါ–၃၁၄၊ ဌ–၃၁၀၊ သံဃဘေဒအင်္ဂါ ၁၀ ပါး။ ။ဣတိ–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၆၄။ ။သံဃဘေဒကဋ္ဌကထာ၊ ဝိ–၄–ပါ–၃၃၆၊ ဌ–၁၁၀။ ။သံဃဘေဒက ကထာ၊ ပါ–၃၆၁၊ ဌ–၁၁၁။ ။ဥပါလိပဉ္စကထာ၊ ၅–ပါ–၃၄၉၊ ဌ–၂၂၃၊ သံဃာကွဲရန် အကင်္ဂြောင်းထင်ပုံ၊ သံဃရာဇီမည်ပုံ၊ ၄–ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၁၁၂။ ။သံဃာကွဲပြားပုံ၊ ပါ–၃၆၈၊ ဌ–၁၁၃။ ။သံဃဘေဒကဿနပုစ္ဆာ ဝိသဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၁၅၆။ ။သံဃဘေဒက ဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၂၂၃။ ။သံဃဘေဒက ကထာ၊ ၃–ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၃၀၆။ ။သံဃဘေဒ ကမ္မ ဝိနိစ္ဆယ၊ အာဘိ–၂–ပါ–၃၄၉၊ ဌ ၄၀၆၊ ၄၀၉။ ။သံဃဘေဒက သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၁–ပါ–၂၆၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၂၊ အပြစ်ကိုပြဆိုခန်း။ ။ပဌမအာနန္ဒသုတ်၊ အံ–၁၀–ပါ–၃၁၅၊ ဌ–၃၁၀၊ အပြစ်ပြဂါထာ။ ။သံဃံ ဘိန္ဒေယျအဓိပ္ပါယ်၊ အံ–၁–ဌ–၃၅၄။ ။နေတ္တိ–ပါ–၇ ၊ ဌ–၁၅၁။ ။ကပ္ပဋ္ဌကထာ၊ အာဘိ–၅–ပါ–၃၄၄၊ ဌ–၂၃၄၊ သံဃဘေဒကံကို လွန်ကျူးသူမှာ တကပ္ပါပတ်လုံး ငရဲခံရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြန်း။ ။ဌင်းသံဃဘေဒက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရှင်ဟန်းပြုမပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ဝိ–၃–ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၃၀၆။

သံသမန်ခေါ် သံအမတ်ခန့်ဆိုကံသော အင်္ဂါ ၈–ပါး။ ။ဒုတေယျသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၃၇၊ ဌ–၂၁၆။ ။ဝိ–၄–ပါ–၃၆၄၊ ၅၊ ဌ–၁၁၂။ ။ပေဋကော–ပါ–၂၂၈၊ ဂါထာ၊ ၂–ဂါထာ။

၁။ သောဘာ –သူတပါးပြောသော သတင်းစကားကို အကင်းပါးစွာ သိကြားလွယ်ရခြင်း။

၂။ ယာဝေတာ –ကိုယ်အရှင် ပြောကြားလိုက်သော သတင်းစကားကို အားလုံးစေ့ဖုံအောင် ပြောဆိုတင်ပြနိုင်ရခြင်း။

၃။ ဥဂ္ဂဟေတာ –သတိဝိဒိုယဉ္ဇေထားရ၍ ကောင်းစွာ မှတ်သားလေ့လာ ရခြင်း။

၄။ ဓာရေတာ—သတပါးပြောစကားကို မှန်ကန်ခိုင်မြဲစွာ ဆောင်ထားနိုင်ရခြင်း။

၅။ ဝိညာတာ—အနက်အဓိပ္ပါယ် အရိပ်အခြည် လူရည်လူကဲကို ပါးနပ်စွာ သိတတ်ရခြင်း။

၆။ ဝိညာပေတာ– သူတပါးအား ကြားသိစေလွယ်အောင် ပြောဆိုတတ်ရခြင်း။

၇။ သဟိတာ သဟိတကုသလ– အကျိုးရှိ အကျိုးမဲ့ကို ဝေဖန်နိုင်းညှိ တတ်သိလိမ္မာရခြင်း။

၈။ နု ကလဟကာရက—ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဆန့်ကျင်ဘက်အမှုများ မပြုလုပ် မပြောဆိုရခြင်း။

သံယောဇဉ် ၁၀-ပါး။ ။သညောဇနဂေါစ္ဆက၊ အတိ—၁—ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၄၀၃။ ။သံယောဇနသုတ်၊ အံ—၇—ပါ—၄၀၀၊ ဌ—၁၄၆။ ။၁၀—ပါ—၂၆၉၊ ဌ—၂၈၉။ ။ပဋိသံ—ပါ—၁၂၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၃၃။ ။ သံယောဇန နိဒ္ဒေသ၊ အတိ—၂—ပါ—၃၇၄၊ ၃၉၁၊ ဌ—၄၇၆၊ ၄၈၅။ ။ သံယောဇနဒသက နိဒ္ဒေသ၊ ပါ—၄၀၅၊ ဌ—၄၉၅။ ။သံယောဇဉ်မည်ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ပဏ်—၁—ပါ—၅၊ ဌ—ပ—အုပ်—၄၅။ ။ရင်း ၁၀-ပါး ဖြစ်ပုံ၊ ပါ—၇၉၊ ဌ—၂၉၂။ ။ကောဋ္ဌကသုတ်၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၃၇၂။ ။ ဒီဃ—၂—ဌ—၃၇၄၊ ပါ—၂၄၀။ ။၃—ပါ—၁၈၁၊ ဌ—၁၇၀။ ။သံယောဇနသုတ်၊ သဂါထာ—သံ—ပါ—၃၇၊ ဌ—၈၉။ ။သံယောဇနာနုဇ်သံယောဇနိယတရား တခြားစီဖြစ်ကြောင်း ဥပမာဖြင့် စိတ္တသူကြွယ်က လျှောက်ထားခန်း၊ သဋ္ဌာ—သံ—ပါ—၄၇၄၊ ဌ—၁၃၀။ ။စူဠနိ—ပါ—၂၈၃၊ ဌ—၁၂၉။ ။ အတိ—၂—ပါ—၄၀၅။ ။သြရမ္ဘာဂိယ ဥဒ္ဓံဘာဂိယ သံယောဇဉ် ၅-ပါး စီတွဲ အကျိုးပေးပုံကိုပြဆိုခန်း၊ သဂါထာ—သံ—ဌ—၂၃။ ။ရင်း ၂-မျိုးကို ခွဲပြပုံ၊ ဒီဃ—၃—ပါ—၁၉၅၊ ဌ—၂၁၀။ ။အတိ—၂—ပါ—၁၉၁၊ ဌ—၄၈၅။ ။၄—ပါ—၁၂၂၊ ၅၄။ ။ဝိသုဒ္ဓိ—ဒု—အုပ်—၃၂၃။ ။ ဇ္ဈာ သံယောဇနနိဒ္ဒေသ၊ အတိ—၁—ပါ—၂၂၆၊ ၄၀၄။

သံယောဇဉ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သံယောဇဉ်ကြောင့် သံသရာစက်လည်ရပုံ ဟောထားသော ဒဏ္ဍာသုတ်—သံ။ (။ကိုးခုညှိုလွှတ်သော ဌက်ဥပမာဂါထာ မဟာနိ—ပါ—၃၇၅။) ။သံယောဇဉ်ကြီး ခုညှိုနှောင်ထားသေးက ဘဝဂ်ဘုံသို့ ရောက်ရသော်ပင် အသက်တမ်းကုန်က ကာမတုံ့ဆို

ပြန်၍ ဆဲရေးတတ်ကြောင်း၊) ယတ်–ဝ–ဌ–ပ–အုပ်–ဝ၎ပ်၊ ပါ–၄၁။ ။ သံယောဇနသုတ်၊ နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၁၂၂၊ ဌ–၇၇၊ သံသရာစက်လည်ပုံ ပြတ်ပုံကို ဟောထားတော်။ ။ဒုသုတ်၊ ပါ–၃၁၃ ဌ–၇၇။ ။သံယောဇနိယသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၀၉၊ ၃၂၄။ ။သံယောဇနိယသုတ်၊ ခန္ဓ–သံ–ပါ–၁၄၅၊ ဌ–၃၀၅၊ နွေ့ ၅-ပါးကို သံယောဇနိယ ဓမ္မ–ဟု ဟောထားတော်။ ।သံယောဇနပဟာနဒီ သုတ္တဆဋ္ဌ၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂၂၊ ဌ–၁၆၉။ ။သံယောဇနသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၅၀၊ ဌ–၃၄၆၊ သဂါထါဂါမ်၊ ဥဒ္ဒံသောတအဂ္ဂနိဋ္ဌ၊ အ နုရာ ပရိနိဗ္ဗာယီ အ နုဂါမ် ၂-ဦး ရဟန္တာ၊ ဣန္ဒိယ်ပရိယောသာနတို့ကို ဟောထားတော်။ ။သံယောဇန ပရိယာယ ဓမ္မဒေသနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထားတော်၊ ၎င်းက် သာဝက သန္နိပါတတည်း။ ။အဋ္ဌတ္ထ ဗဟိဒ္ဓ သံယောဇန ၂–မျိုးကို ခွဲ၍ဟောထားတော်၊ ဣဒေသနာတော်၏ အဆုံးဌာ သောတာပန်တည်သူတို့မှာ အရေအတွက်ကို လွန်ကြောင်း မိန့်ဆိုထားတော်။ ။သံယောဇဉ်ဖြင့် မကြောက်တတ်ကြောင်း ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀ဖ။ ။သားမယားတို့ အတင်းစွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး တောထွက်ကာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီ မင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၇၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၇၅၊ နှစ်ယောက်နေခြင်းအပြစ်ပြ ဂါထာ။ ။သံယောဇဉ်ဖြစ်ပုံကို ဟောထားသော ကာမဘူသုတ်၊ ကောဋ္ဌိက သုတ်–သံ။

ဆံရွှေကပ် ခ-မျိုး။ ။(အာပေါသံဝဏ္ဏ၊ တေဇောသံဝဏ္ဏ၊ ဝါယောသံဝဏ္ဏ)၊ ၎င်းသုံးပါးကြောင့် ဂဟပါမောက်ရာ၌ တုံ့ကိုင်ခြားပြုထားတော်၊ အံ–၄–ဌ–၃၄၀။ ။အံ–၁၀–ပါ–၃၂၀၊ ကောသလသုတ်၊ ဌ–၃၀၄။ ။ဧရိယာ–ဌ–၁၁၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှပေ။ ။(ကပ်လေးမျိုးအနေနှင့်လည်း ရှိတတ်)။

သံဝရနှင့်ဝေဒနာ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။(သံဝရနှင့် ဝေဒနာ ဂါထာများ၊ ဓမ္မရှေ့နှင့် စသည်ကို စောင့်စည်းခြင်း၊ ပက်–၂–ဌ– ၄၇။ ။သံဝရသုတ်၊ သဋ္ဌာ–သံ–ပါ–၃၀၁ ဌ–၄၁၊ ။သံဝရ ၅-ပါးကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ဗုတိ–ဌ–၁၀၅ ပါ–၂၁၅။ ။ပဋိသံ–ပါ–၄ ၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၂။ (ပါတိမောက္ခသံဝရဟုသည်)။ ။ဗဟာနိ–ပါ–၃၀၊ ဌ–၁၀၅။ ။ကာယေ နသံဝရောသာဓုဟေသော ဂါထာ၊ ဓမ္ဓုနှာ သံဝေါသ ဓုဝဟေ ဂါထာ များကို ထိုင်ရာ ဓမ္ဓရုနေနှင့် ညွှန်ပြခဲ့ပြီ။

သံဝရဝိနည်း ၅-မျိုး။ ။ပဏ္ဍာ-ဝ-ပါ-ဝ။ ၌-ပ-အုပ်-၂၃၊ ၆၄။ ။ဆဲ-သံ-၌-၂၃၃။ ။သတ္တ-ပါ-၂၇၉၊ ၌-ပ-အုပ်-၇။ ။ဗိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၇။ ။ပဋိသံ-ပါ-ဝ၊ ၌-ပ-အုပ်-ဝ၄၊ ဂါထာ။ ။ပါ-၄၃၊ ၌-၂၀၂။ ။ပါ-ဝ၃၇၊ ၌-ဒု-အုပ်-၅၂။ ။ဝဋ္ဌနီ-၌-၇ဝ။ ။အတိ-ဝ-၌-၃ဝ၅၊ ပါ- ဂဂ။ ။၂-၌-၃ဝ၇၊ ပါ-၂၅၄။ ။ဗုတိ-ပါ-၂ဝ၅၊ ၌-ဝဝ၅။ ။(ပါတိမောက္ခသံဝရ၊ သတိဉာဏ၊ ဇန္ဓိ၊ ဝိရိယသံဝရ)။

ပါ တိမောက္ခော သတိံ၊ ဉာဏံ ခန္ဓီ တထေဝ။
ဝိရိယံ ပဋ္ဌိမေ ဓမ္မာ၊ သံဝရတ္ထိ ပကာသိတာ။

တနည်း-သံဝရ ဂ-မျိုး။ စက္ခုသံဝရ၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ပသာဒကာယ၊ စေတနကာယ၊ ပါစာ၊ မနောသံဝရ။ **အဘိ-ဝ-၌-ဝ၃၉။** ။**သံဝရ**ဟာတဲ့ အာသဝ ဝင်ကွန်ဘာ။ ပ-ဝ-ပါ-ဝ၂၊ **၌-ပ-အုပ်-၇၇။**

သံဝ၀ဂ ဝတ္ထု ဂ-မျိုး။ ။(ဗုဒ္ဓတို၊ ဗုဒ္ဓထု၊ ဗုဒ္ဓဗျာဒိ၊ ဗုဒ္ဓမရဏ၊ ဗုဒ္ဓအပါယဒုက္ခ၊ ဗုဒ္ဓအတ်တ[illegible]) ယိုယောင်ကို [illegible] ။ **ပဏ္ဍာ-ဝ-၌-ပ-အုပ်-၃ဝ၂။** ။**အံ- -၌-**[illegible]။ ။**ဟာ-သံ-၌-**[illegible]။ ။**အံ-၄-ပါ-၄၃၅၊ ၌-၃၃ဝ။** ။ **ခုဒ္ဒက-၌-**[illegible]။ ။**ဒီဃ-**[illegible]။ ။**အဘိ-၂-၌-၂၇**[illegible]။ ။ **ဗုတ်-၌-ဝ၀၉၊** ပါ-[illegible]။ ။**သုတ္တ-၌-ပ-အုပ်-ဝ၇၇။** ။**ပဋိသံ-ပါ-၂၂၃၊ ၌-ဒု-အုပ်-ဝ၄၅။** ။**ဝဲသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-ဝ၃ဝ။** ။**စရိယာ-၌-ဝ၃ဝ။** ။**ဟာသနိ-၌-၄ဝ၇။**

၁။ ဇာတိ-ပဋိ နေနေခြင်း။
၂။ ဇရာ -အိုမင် ရင့်ရော်ခြင်း။
၃။ ဗျာ ဓိ- နာကျခြင်း။
၄။ မရဏ -သေခြင်း။
၅။ အပါယဒုက္ခ -အပါယ်ခေါ်းခွဲခြင်းသော ဆင်းရဲမှု
၆။ ထဝိတဝရုမလကဒုက္ခ အတိတ်ကာလ၌ ခံစားခဲ့ရသော ထွေထွေရဲ့ လျှင် အကြောင်းရင်းပြုသော ဒုက္ခများ

၇။ အနာဂတၫ္ဌမူလကဒုက္ခ—အနာဂတ်ကာလ၌ ကြုံတွေ့ရလတ္တံ့သော ဝဋ်ဆင်းရဲလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဒုက္ခများ။

၈။ ပစ္စုပ္ပန္နေ အာဟာရပရိယေဋ္ဌိမူလကဒုက္ခ—ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အာဟာရကို ရှာမှီးရခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ဒုက္ခများ။

သံဝေဂယူကြရန်၊ ။သံဝေဂယူရန် မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှသော ဂါထာများ၊ အတ်–၁–ဌ–၃၄၊ ၃၅၊ (ရင်းဂါထာများမှာ သုမေဓပဏ္ဍိတကထာ ခန်းတိုင်း၌ ရှိ၏)။ ။သံဝေဂယူကြရန် နမူနာပြသော ဒုဂ္ဂတသုတ်၊ ပဗ္ဗတူပမသုတ်၊ သုခိတသုတ်–သံ။ ။သံဝေဇနိယသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၃၅ ဌ–၃၁၀၊ သံဝေဂယူကြရန်သင့်လှသော အရပ်လေးမျိုး၊ ¹ဘုရားလောင်းမွေးဖွားရာအရပ်၊ ²ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်၊ ³ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်ကို ဟောတော်မူရာအရပ်၊ ⁴ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်၊ ဤအရပ်လေးမျိုး ဟူလို။ ။စတုသံဝေဇနိယဌာနဝဏ္ဏနာ၊ ဒီဃ–၂–ပါ–၁၁၆၊ ၁၇၂။ (။အသီးရိုသေသလေက်ပင်ကို ခဲ့ဒုတ်ဘို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြခြင်းကြောင့် ပျက်စီးသည်ကိုမြင်ပြီး သံဝေဂရကာ တောထွက်သော မဟာဇနကမင်းကြီး၊ ဇာတက–ပါ–၃–အုပ်–၁၆၀၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၅၄၊ ၇၅။) ။သံဝေဂယူဖွယ်ကောင်းလှသော ဂါထာများ၊ သဂါထာ–သံ–ဌ–၂၅၀၊ ၁။ ။သံဝေဂရတတ်သော အကြောင် လေးမျိုး ဟောထားသော ပတောဒသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄ ၉၊ ဌ–၃၂၉၊ ဆင်းရဲစွာသေသူကို ကြားမှ်လည်းကောင်း၊ မြင်ရှုလည်းကောင်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ သေရှာလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရရှာလည်းကောင်း သံဝေဂရတတ်ကြကြောင်း။ ။သံဝေဂရသင့်သောအရာ၌ သံဝေဂရသူ နည်းပါးလှပြီး မရသူက များလှကြောင်း၊ အံ–၁–ပါ–၃၀၊ ဌ–၃၂၉။ ။သားသေရှာ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာဟုဏသမ်မင်း၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၅။ ။အပ–ပါ–ပ–အပ်–၁၀၊ ဌ–ပ–ဒုပ်–၀၀၅။ ။သားသမင်တို့ လွတ်လပ်စွာ နေရသည်ကိုမြင်ရှာ အားတက်ပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော မဟာပမုခမင်းသား၊ သုတ္တ–ပါ–၂၀၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၆၀၊ ၂၂။ ။အပ–ပါ–ပ–အုပ်–၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉–မ ၁၀၄ အသိ။ ။ယင်ကောင်ပင်၊ တစ်နည်း ပင်လယ်ကသင်ပင်၏ အဋ္ဌက်များ ပြည့်စုံမှု ခြောက်ခန်းမှ-မှများကို မြင်ရှာ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း. သုတ္တ–ပါ–၂၀၆ ဌ–ပ–အုပ်–၈၁။ ။သားဒ မီးများကို သိကတ်, ယိုကတ် စုံဝမ်းပုံနှင့် သင်ကတ်သောအခါ ဥန်ဘားခဲ့ပြီး ရေသွေ့ဝတ်လှားသော အလောင်ကောင်၊ ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၆၁။ ။သူကြွယ်မယားကို ဝိတ်ကုန်ပြစ်မှားပြီးနောက် သံဝေဂပြီး

ပရေဋ္ဌကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စက္ခုလောကဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ သုတ္တ-ပါ-၂၇၉၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၃။ ။သုကြွယ်မယားဌ် တပ်နှစ်သက်သော တဏှာကို ဖြတ်၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ ပါ-၂၉၀၊ ဌ-၁၁.။ ။ပုရောဟိတ်သားက ပစ်ပယ်သွားရ၏ မင်းသားက ဇတ်းတောကြီးစည်းကာ မနေမနား အားထုတ်လိုက်သောကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားပုံ၊ ပါ-၂၇၆၊ ဌ-၈၁။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၀-၁။ ။သံဃေ ယူရန် ကာင်းလှသော ဂါထာများ၊ သုတ္တ-ဌ-ဒု-အုပ်-၁၂၄၊၅။ ။ သားပေါင်းညီအစား အမတ်များကို တွေ့ရရှိ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ ဖြစ်သွားသော ဗာရာဏသီမင်း၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၂၃။ ။ပင်လယ်ကသစ်ပင်မှ အရွက်များ ကြွေကျသည်ကိုမြင်ရ၍ သံဝေဂရပြီး ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါဖြစ်သွားသော စာတုမာသီကဗြဟ္မဒတ်မင်း၊ အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၈၉။

သံဝေဂပုဒ်အနုကောက်။ ။သံဝေဂါ သဟောတ္တပ္ပါ ဥ ဏ္ဍပ္ပါဒေါ၊ ထေရ-ဌ-ဒု-အုပ်-၈၄၊ ၁၅၆။ ။ဝိမာန-ဌ-၁၉၇၊ ပါ-၇၁။

သံသဂ္ဂ ၅-မျိုး။ ။(ဘဝနသံသဂ္ဂ၊ ဒဿနသံသဂ္ဂ၊ သမုल्लာပနသံသဂ္ဂ၊ ပရိဘောဂသံသဂ္ဂ၊ ကာယသံသဂ္ဂ)၊ ရဟန်းနှင့် မာတုဂါမတို့ ရောနှောခြင်း ၅-မျိုးဟူလို၊ ရဟန်းနှင့် မာတုဂါမတို့ ဤသံသဂ္ဂ ၅-မျိုးဖြင့် ရောနှောနေ လျှင် ဂဇကအာပတ်များ သင့်ရောက်တတ်ခြင်း၊ မပျော်မွေ့ဘဲလျက် သာသနာ၏တာဝန် နေထိုင်ရခြင်း၊ လုဇက်တတ်ခြင်း စသောအပြစ်များ ကျရောက်တတ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏၊ ပဏ္ဍိ-၁-ပါ-၁၉၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၅၀၊ အကျယ်၊ ၎င်းသံသဂ္ဂ-မျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဝတ္ထုများ ရှေ့သားဖွယ် ကောင်းလုံ။ ။သဂါထာ-သံ-ဌ-၁၁၃၊ ပါ-၆၃။ ။အာဘိ-၂-ဌ-၄၀၉၊ ပါ-၃၉၅။ ။ဥ ဒါန-ဌ-၂၁၀၊ ပါ-၁၁၉။ ။ဣတိ-ဌ-၂၃၃၊ ပါ-၂၄၄။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၀၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၆၂၊ အပြင်ကြည့်။ ။အပ-ပါ-ပ-အုပ်-၇၊ ဌ-ပ-အုပ်-၁၂၃။ ।ဇာတိ-ပါ-၂၃၄၊ ဌ-၁၀၂၊ ၂ နည်း။ ।မဟာနိ-ဌ-၂၀၃။

သံသဋ္ဌသဒ္ဒါဟောနိုင်သောဆုက်များ။ ।မဟာနိ-ဌ-၂၁၀ ပ-၂။ ।အာဘိ ၁-ဌ-၁၁၂။ သံ ဌ ။ ။ ။

သံသယပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။အာသီ–၁–ဋ္ဌ–၃၁၁၊ ပါ–၁၀၂၊ နိစ္စံ နုခေါ် ဣဒံ အနိစ္စံ နုခေါ်တိ အာဒိပဝတ္တိယာ ဧကသ္မိံ အာကာရေ သဏ္ဌာတုံ အသက္ကုတ္ထတ္ဝယ သမန္တတော သေတိတိ သံသယော။ ။မဟာနိ–ဋ္ဌ–၃၇၉၊ ပါ–၃၂၅။

သံသရာမည်ပုံဂါထာ။ ။နိဒါန–သံ–ဋ္ဌ–၈၉။ ။အံ–၄–ဋ္ဌ–၃၈၆။ ။သုတ္တ–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၁။ ။ဗုဒ္ဓ–ဋ္ဌ–၁၁၅။ ။ဥဒါန–ဋ္ဌ–၂၄၅။ ။အာသီ–၁–ဋ္ဌ–၁၁။ ။၂–ဋ္ဌ–၁၄၂။ ။ဣတိ–ဋ္ဌ–၅၅၊ ၁၉၀။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၁၊ ၂၇၇။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၂၂။ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၇၆။ ။စူဠနိ–ဋ္ဌ–၅။ ။ဒီဃ–၂–ဋ္ဌ–၈၆။ ။သံသရာမည် ပုံရှင်းပြခက်း၊ မိလိန္ဒ–ပါ–၈၂။

ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာနစ။
အဗ္ဘောစ္ဆိန္နံ ဝတ္တမာနာ၊ သံသာရောတိ ပဝုစ္စတိ တိ။ ။

သံသရာစက်လည်ပုံပြတ်ပုံ။ ။နေတ္တိ–ပါ–၁၃၃၊ ဋ္ဌ–၂၄၃။ ။ပါ–၁၄၁၊ ဋ္ဌ–၂၄၉။ ။စေ၊ နာသုတ်၊ နိဒါန–သံ–ပါ–၂၉၅ ဋ္ဌ–၆၅ ၆၊ ၇၊ ပ–ဒု–တ–သုံးသုတ်)။ ။နိဒါနသံယုတ္တအကုန်လုံ.မှာ သံသရာစက် ၈ ညည်ပုံ ပြတ်ပုံကို ဟောထား၊တော်မူခြင်းဖြစ်၏၊ နိ၊ါန–သံ–ပါ–၂၄၃-မှ ၃၅၁အတ်၊ ဋ္ဌ–၁–မှ ၁၁၈-အထိ။ ။ကာ၊မယောဂသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂ ၉၊ ဋ္ဌ–၂၈၆။ ။သံသရာ.မှ ကူးမြောက်နိုင်သော နည်းလမ်းပြဂါထာ၊ သဂါထာ–သံ–ပါ–၂၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၀၂။ ။သန္ဓာ၀ဋ္ဋိ၊ သံသရဋ္ဌိ–၂-ပုဒ်ခဲ့ကောက်ပြပုံ၊ ဣတိ–ဋ္ဌ–၅၄၊ ။ (ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်အခက်ားခဲ့၈ ညှိ.ရှိ၏)။ ။သ၊သုတ်–သံ။

သံသရာခ္ဍာကျင်လည်ရသူတို့နမူနာယူဆင်ခြင်ရန်။ ။ဂါထာ၊ ဓမ္မ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၂။ ။ပေတ–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။ ။ထေရ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄ဂ၁၊ အပြစ်ပြဂါထာများ။ ။ထေရီ–ဋ္ဌ–၂ဂ၄၊ သံသရာခ္ဍာ ကျင်လည်ရသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီ ဖြစ်ကြောင်း ဂါထာများ။ ။သာသပသုတ်၊ သာ၀ကသုတ်၊ ပုဂ္ဂလသုတ်–သံ။ ။သံသရာနယ်ပယ်မှ လွတ်ထွက်နိုင်ရန် ဆင်ခြင်ပုံ ဂါထာများ၊ အပ–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄–မှ ၇–အထိ၊(သုမေ၆ ပတ္ထနာအခက်းတိုင်း ၌ ရှိ၏)။ ။သံသရာကျင်လည်ရာ၌ မိန်းမ, ယောကျား, တိရစ္ဆာန်အပြစ် မမြင်ကြောင်းဂါထာ။ ပေတ–ပါ–၁၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၅၃။

သံသာရသုဒ္ဓိ ဘာဒိ၀ဏ္ဏနာ။ ။ပဏ်–၁–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၅၆၊သံသရာ မှ ခင်ညှယ်ကြောင်းကို အမျိုးမျိုးမှားယွင်.ဝင် သည်ပုံ ဟောသ.ားခဲ့။ ။ မဟာဗျူဟသုတ္တန်ဒွေသ၊ မဟာနိ–ပါ–၂၃၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၀။ ။သုတ္တ–ပါ–

၄၁၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၇၃။ ။သံသရာခွဲထွင်တတ်သော တရားများကို ဟော၍ ထားသော မဋ္ဌပိဏ္ဍိကသုတ်၊ ပဏ်–၁–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၇။ ။ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၁၃၊ မူလ–၂–ပါး စသည်ကို ပြဆုံထား၏။ ။(သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ခြင်း အကြောင်းများ အခဏ်းဌ်လည်း ရှိ၏။)

သံသာရဿ ပုရိမာ ကောဋိ နပညာယတိ စသောပါဠိ။ ။ဋီဌနိ–ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၃၃။ ။နေတ္တိ–ပါ–၉၁၊ ဌ–၁၉၄၊ ပုဗ္ဗကောဋိ နပညာယ တိ အစ်ဇောယစ ဘဝတဏှာယ စ။ ။ပါ–၁၅၂၊ ဌ–၂၅၈။ ။ပုရိမကောဋိပဌ၊ မိလ်ဋ္ဌ–ပါ–၅၁။ ။ကောဋိပညာယနပဌ၊ ပါ–၅၂၊ ရှင်းပြထားပုံ။ ။သာဝကသုတ်–သံ။

သားသမီးသုံးမျိုး။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၂၇၆၊ ပါ–၃၅၂။ ။ပုတ္တသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၃၈၊ ဌ–၂၁၁၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ (အတိဇာတသား၊ အနုဇာတသား၊ အဝဇာဟသား)။ ။ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၄၄၇၊ ဌ–ဆ–ဒုပ်–၂၂၄။

၁။ အတိဇာတသား– မိဘထက်လွန်မြတ်သော သားသမီး။

၂။ အနုဇာတသား– မိဘနှင့်တန်းတူဖြစ်သော သားသမီး။

၃။ အဝဇာတသား– မိ၊ အောက်ယုတ်ညံ့သော သားသမီး။

သားသမီ.လေးမျိုး။ ။ဇာတက–ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၂၊ ရှင်းပြထား၏။ ။ သုတ္တ–ပ–အုပ်–၅၇။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ ၁၆၈၊ ၁၈၂။ ။ ဋီဌနိ–ပါ–၂၂၉၊ ၂၄၈၊ ၂၈၁၊ ဌ–၈၈။

၁။ အကြင်သား ...မိမိရင်မှဖြစ်သော သားသမီး၊

၂။ ခေတ္တဇသား ...မိမိပိုင် အိပ်ရာ, ပလ္လင်, အိမ်တွင်း, အိမ်ဝိုင်းတွင်း စသော နေရာများ၌ဖြစ်လာသော သားသမီး။

၃။ အန္တေဝါသိကသား... မိမိဘံ ပညာသင်ကြားဟောတပည့်သားသမီး။

၄။ ဒိန္နကသား....သူတပါ ထံမှ ယူ၍ မွေးစားသောသားသမီး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅ ပါး။ ။ဒီဃ–ဝ–ပါ–၁၅၄၊ ဌ–၁၃၅။ ။ဣတိ–ဌ–၃၂၂။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁။

သားသမီး မရခြင်းအကြောင်းများ။ ।ဗောဓိမင်းသား ဦးမောင်ဦ တို့ သားသမီးမရကြခြင်းမှာ တပူသောဘဝက ၄ကိုဥ ၄ကိုယ်ဇော်ကို သဘောတူမှား

သောက်ခဲ့ကြသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၈၇။ ။ ပဏ်-၂-ပ-၂၃၈၊ ဋ္ဌ-၂၂၂။ ။အားဂန္ဓုကသေဒ္ဓေးနှင့် အပူတ္တက သေးဒ္ဓေ တို့ သားသမီ.မရ.ကြခြင်းမှာ သူတပါး၏ သားသမီ.ကို သတ်ခဲ့ ကူးကြသောကြောင့်ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၃၅၂။ ။ဇာ ဝ.က-ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၂၈၂။

သားရှိသောသူ သားကြောင့်ပူ။ ။စသောဂါထာ၊ နန္ဒတိသုတ်၊ သဂါထာ သံ-ပါ-၁။ ဋ္ဌ-၃၀။ ။ပါ-၁၀၉၊ ဋ္ဌ-၁၄၀၊ နာဂ်သားအလိုက သားသ မီးစသည်ရှိလျှင် နန္ဒတိ ဘုရားရှင်အလိုတော်က သောစတိ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဟောထားသော.ါဂါထာမျှား။ ။နေတ္တိ-ပါ-၃၀။ ။သုတ္တ-ပါ-၂၈၄ ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၄၀။

သားသမီးနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်မျှား။ ။သားသမီးတို့ကား အားကိုးအာ စစ် မပေ့ပံ့ကြောင်းဂါထာ၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၈။ ။ထေရီ-ဋ္ဌ-၁၁၅ သားသမီးမကောင်း မိဘ.ခေါင်း-ဟူသောစကားပုံ၊ ပဏ်-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁-၉၆-ပါ-၄ ၅။ ။သားအရင်းနှင့် အမီအရင်းတို့ ဖေါက်ပြန်ကြသော.ဝတ္ထု၊ အံ-၅-ပါ-၅၉၊ ဋ္ဌ-၂၃၊ ဇာတာပုတ္ထသုတ်။ ။သားသမီးတိုင်း မိဘ အမွေကို ခံထိုက်သည် မဟုတ်ကြောင်း၊ ဇဋ်လသေးဒ္ဓေးကြီး၏ သားသုံး ယောက်နှင့် စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်၊ ဓမ္မ-ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၄၄၄။ ။သားသ မီး၏ ကျေးဇူးကို-ခံစားရသည်မှာ မုသာပါဒ အပြုကြောင့်ဟု ဟောထား တော်မူပုံ၊ ဇာတက-ပါ-၀-အုပ်-၁၈၁၊ ဋ္ဌ-တ-အုပ်-၄၃၆။

သားသတ်သမားတို့ ခံရသောအပြုံမျှား။ ။သားသတ်သမားတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ အသ်ုလေ.မသုတ်၊ နိ.ါန-သံ-ပါ-၄၄၈၊ ဋ္ဌ-၂၀၂။ ။ဝ်-၁-ပါ-၁၆၆၊ ဋ္ဌ-ဒု-အုပ်-၉၈။ ။သတ္တိသုတ်-သံ။ ။ပေသိသုတ်၊ နိ.ါန သံ-ပါ-၄၄၇၊ ဋ္ဌ-၂၀၁။ ။သာ.သတ်သမားတို့ ခံရသောရေ၊ ဇာတက ပါ-ဒု-အုပ်-၁၉၁၊ ဋ္ဌ-ဆ-အုပ်-၁၃၉။

သားသမီးရလိုလျှ၍ ရှေးကပြုလုပ်ကြပုံ။ ။သာ.သမီးရလိုခြင်း မိဘုံကုန်းမျှားကို ဥ.ရက်ဘိုင် ပျေ.ဝလိုဆုပျော်ကြရန် ရှေးကခင်းအခေါ်ကို တို့ပေလ.ကဲတော် ကြားဇာတက-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၂၃၈။ ။အပ-ဋ္ဌ-ပ-အုပ်-၁၀၁။ ။သုတ္တ-ဋ္ဌ ပ-အုပ်-၂၀။ ။သားသမီးရလိုခြင်း ညောင်ပင်ဝတ်ခုတ်ကို ဒုက္ခပေး သော ပုဇ္ဇဟိတ်၊ ဇာတက-ဋ္ဌ-၁-အုပ်-၄၃၊ ၈၉။

သစ်ပင်ကြီး ၇ ပင် အတိုင်.အတာ။ ။ဂါထာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀၊ (ဇမ္ဗူ သပြေပင်စသည်)။ ။စူဠနိ–ဌ–၄၉။ ။အဘိ–၁–ဌ–၃၃၇၊ (လောကဝိဒူ ဂုဏ်ဘေဘဲဖွင့်တိုင်းဌ် ရှိ၏)။ ။အမည်မျှပြုသောဂါထာ အံ–၁–ဌ–၃၃၇။

သင်ပင်ရင်းဌ် နေရခြင်းအကျိုး ၁၀-ပါး။ ။ရှာဒူမုခုဘင် အကျိုးလည်းပေ၏၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၉၉၊ ပါ–၃၀၉။ ။အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၃။ ။ဇာတက–ဌ–ပ အုပ်–၁၂။ ။အဘိ–၁–ဌ–၄၁။ ။ဂါထာမျှား၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၇၂။

သစ်ဘုပင်ကောင်း ဌက်တစ်သောင်းခို။ ။သူတော်ကောင်.တစ်ယောက် ထွန်း ပေါ်ပေါက်လာလျှင် အမျှားလူတို့ ကောင်းကျိုးပွါးကြောင်း ဟောထား သော သပ္ပုရိသသုတ်၊ အံ–၅–ပါ–၄၀၊ ဌ–၂၃၊ မဖွင့်။ ။ဂ–ပါ–၂၅၊ ဌ–၂၃၁၊ မှတ်သားဘွယ်ဂါထာများပါ၏။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၁၊ ဂါ ထာ။ ။(၁ ဒွါဒသ–ရှိသူ မှီဝဲရကျိုး၊ သီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို မှီဝဲရကျိုး၊ သူတော်ကောင်းကို ဆည်းကပ်ရကျိုး အနက်မျှားဌ်လည်းသဘောတူ အဓိပ္ပါယ်မျှား ပါဌ်၏)။

သစ်ပင်ဥပမာ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး။ ။ရက္ခသုတ်၊ အံ–၄–ပါ–၄၂၄။ ဌ–၃၂၈။ ။ ရ ဒ္ဓ။ ပြမနီဒ္ဓေ၁၊ ပ ဘ–၄–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၂၉၊ အခြံအခဲနှင့်ပတ်သက်၍ ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးဖြစ်၏၊ (အနက်ဌ် အကျယ်ကြီးခဲ့ပြီ)။

သစ်သီးသစ်ရွက်ဝေးရကျိုး။ ။ဂါထာ၊ ဗုဒ္ဓ–ဌ–၁၀၀။ ။ အပ–ဌ–ပ–အုပ် –၁၃။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၆၄။

သစ်ပင်ခုနှစ်သူတို့ သိထားပွယ်ရာပျား။ ။သစ်ခုတ်သမားတို့ နေ့ရှည်ရှေ့ စာ ဇာတက–ဌ–ဝ–အုပ်–၁၅၆။ ။ဘူတဂါမသိက္ခာပဒ၊ ဝိ–၂–ပါ–၅၁၊ ဌ–၂၂။ ။ဓမ္ဓ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၂။

သစ်ပင်နှင့်ဝမ်း ပုတ်သားပွယ်မျှား။ ။သင်ပင်တို့ ကားကြောကြိုင်းမှာ ဌက္ခဝိုဒ်.နှတ်ဆို့ကာ ပြောင်ပြင်ကြောကြောင်း ရှင်းပြသော ရှာ ... ...

၄၄၇။ ။ရဟန်းသာမဏေတို့ နေလဲ့အခါ၌ မစားကောင်းသော သစ်သီးကြီး ၉-မျိုး၊ ဝိ-၃-ဋ-၃၀၄၊ ပါ-၃၄၉။

သည်းခံခြင်းအကျိုး၊ သည်းမခံခြင်းအပြစ်များ။ ။ပဏ်-၁-ပါ-၁၇၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၅၊ ဝေဒေဟိကာနှင့် ကာဠိဝတ္ထု။ ။ကာကစူပမသုတ်၊ ပါ-၁၇၃၊ ဋ-၁၊ သောဝစဿတာဂုဏ်နှင့် သည်းခံခြင်းဂုဏ်များကို အကျယ်ဟော ထား၏။ ။နမ္မုနာယူမ္ဖယ်၊ ပါ-၁၃၊ ဋ-ပ-အုပ်-၈၁။ ။ဒေဝဒတ္တိသုတ်၊ (ပ၊ ဒု)၊ အံ-၅-ပါ-၂၂၂၊ ဋ-၈၀။ ။အကျိုးပြု စကားရုပ်များ၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၈၃၊ ၂၉၄။ ။ဒီဃ-၂-ပါ-၄၂၊ ဋ-၆၉။ ။မေ့-ဋ-ဒု-အုပ်-၁၅၃၊ ဂါထာ၊ ၄၀၈။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၇၆၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၈၈။ ။အပြစ် ၅-ပါး၊ အဘိ-၂-ပါ-၃၉၃၊ ဋ-၄၈၇။ ။သည်းခံသူမှသာ ယဉ်ကျေးသူ ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသူမှသာ မြင့်မြတ်သူဖြစ်ကြောင်းဂါထာများ၊ မဟာနိ-ပါ-၁၈၇၊ ဋ-၃၀၄။ ။မေ့-ဋ-ပ-အုပ်-၁၃၆။ ။ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၈၊ ၉။ ။ခုဒ္ဒက-ပါ-၄၊ ဋ-၁၂၅၊ ၆။ ။ဒဏ္ဍာဝေသုတ်-သံ။ ။သည်းခံမှု၌ နမ္မုနာယူဖွယ်ကောင်းလှသော မြန်မာပြည်သား မဟာပဉ္ဇာ မဏေရ်ဝတ္ထု၊ ပဏ်-၃-ပါ-၃၁၂၊ ဋ-၂၃၄။ ။သည်းခံခြင်းသာ အောင်ပဲ့အစစ်ပါ-ဟူသောဂါထာ၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၂၃၊ ဋ-၃၁၄။ ။ဝေပစိတ္တိသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၂၂၊ ဋ-၃၁၃။ ။ပလ္လင်္ကဝိမာနဝတ္ထု၊ ဝိမာန-ပါ-၃၆၊ ဋ-၁၁၆။

သည်းခံရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူပုံ။ ။နေတ္တိ-ပါ-၁၄၉၊ ဋ-၂၅၆။ ။ သုဘာသိတဇယသုတ်၊ သဂါထာ-သံ-ပါ-၂၂၄၊ ၅၊ ဋ-၃၁၄၊ ဂါထာများ။ ။ဥဒါန-ပါ-၉၀၊ ဋ-၁၀၀။ ။ပါ-၁၃၁၊ ဋ-၂၄၀။ ။ သုတ္တ-ပါ-၃၁၉၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၀၊ ၁။ ။ဟေရ-ပါ-၂၀၈၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၁၄။ ။မှင်ခြင်ငယ်သည်ကို သည်းခံရန် တိုက်တွန်းထားသော ဂါထာ၊ ပါ-၃၁၇၊ ဋ-၂၂၇။ ။မဟာနိ-ပါ-၃၀၅၊ ဋ-၄၀၃။ ။သည်းခံ နိုင်ရန်အတွက် ဧတတ်ကြီးလေးပါးကို နှလုံးသွင်း အားထုတ်သင့်ကြောင်း ဟောကြားသော မဟာဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၊ ပဏ်-၁-ပါ-၂၄၂၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၁၂၉။ ။အမှုအကြောင်း စသည်၌ သည်းခံနိုင်ရန်အတွက် မုတ်သား ဖွယ်ကောင်းလှသော အနိဝါသနာ ပဟာဝေဒ အာသာ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ-၁၃၊ ဋ-ပ-အုပ်-၈၁။ ။သည်းခံရန် ပေးထားသော ဂါထာများ၊ ဝေဒေ-ပါ-၄-အုပ်-၇၊ ဂ၊ ဋ-မ-အုပ်-၁၄၀၊ ၂။ ။သည်းခံရန်မှာ ဝိတုတ်-ကာလနှင့်သာဟု ပိန်ကြီးတော်မှုသည်ကား၊ ဓမ္မ-ဋ-ဒု-အုပ်-၄၀၁။ ။ (ဝန္ဒေ)ဝတ်ယော နှ ပိန္ဒတ် အခက်ခဲ့လည်းရှိ)

သည်းခြေ ၂-မျိုး။ ။(အဗဒ္ဓသည်းခြေ၊ ဗဒ္ဓသည်းခြေ)၊ **ဝိ-၁-ဌ-ပ-**အုပ်-၂၃၃။ ။အဘိ-၂-ဌ-ဖ၁၊ ၂၃၂၂၊ ပါ-၈၅။ ။(ကောဌာသဏ်း တိုင်းဌ် ရှိ၏)။ ။သည်းခြေ သလိပ် လေတို့ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း သုံးပါးစီကုပြုဆိုမှတ်း၊ မိလိန္ဒ-ပါ-၁၃၇။

သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းရှိမှ သမာဓိရလွယ်-တရားထူးရလွယ်ကြောင်း။ ။(ဝတ္ထု ဝိသဒဂ်ရိယာ)၊ **ခန္ဓာကိုယ်-ကျောင်း- အိပ်ရာ- သက်နှိုး- သပိတ် စသည်တို့ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းမှ** သမာဓိရလွယ်ကြောင်း၊ **သမာဓိရလွယ်မှ - တရားထူး**ရလွယ်ကြောင်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၁၂။၅၊ ထေရီ၊ ဌ-၁၂၁၊ ၁၂၂၊ ပါ-၃၉၂။ ।ပဏ်-၁-ပါ-၈၀၊ ဌ-ပ-အုပ်-၂၉၄၊ ၄၀၁။ ။**မဟာ-**သံ-ဌ-၁၉၃။

သောင်းလေးရပ်။ ။**ယုဇနာတစ်သောင်း ကျယ်ဝန်းသော ¹လေးဌာနကား-** ၊ ²**တာဝတိ ³သာနတ်ပြည်၊ ⁴အသုရာနတ်ပြည်၊ ⁵အဝီစိငရဲ၊ ⁶ဗမ္ဘာ့ဒီပ်ကျွန်း**တည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိ-ပ-အုပ်-၂၀၀။ ။**ဗုဒ္ဓနိ-ဌ-၃၉။** **ဝိ-၁-ဌ-ပ-**အုပ်-၉၂။

သိုမှီးခြင်း ၂-မျိုး။ ။(ကမ္မသန္ဓိစယ၊ ပစ္စယသန္ဓိစယ)၊ **ဓမ္မ-ဌ-ပ-ထုပ်-**၃၀၆။ ။ဝိနယသန္ဓိ၊ သလ္လေခသန္ဓိ ၂-မျိုး **အကျယ်ပြုဆိုခန်း၊ ဝိဿ-**၁-ဌ-၇၉၊ ပါ-၆။ ။**သိမ်းဆည်းခြင်း** ၂-မျိုး၊ (တကာ့ပရိဂ္ဂဟ၊ ဒိဋ္ဌိ ပရိဂ္ဂဟ)။ မဟာနိ-ပါ-၉၄၊ ဌ-၂၁၇။ ။သန္ဓိစယ ၂-မျိုး။ (**အာမိသ၊ ဓမ္မ**)၊ ¹**အံ-**၂-ပါ-၉၃၊ ဌ-၆၂။ ။**သိုမှီးခြင်း ၇-မျိုး၊ ရဟန်းတို့မှတ်ထား**ဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ မဟာနိ-ပါ-၂၉၀၊ ဌ-၃၅၅။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဌကထာ

သကုလုဒါယိသုတ်၊ (မဟာ)။ ။**၂-ပါ-၁၉၇၊ -ဌ-၁၆၃၊ ဘုရားရှင်အပေါ် ဌ**ာ်ပည့်တို့က ပြဿနာမြတ်နှိုး ခြင်းအကြောင်းများနှင့် သာဝကတို့ ကျင့်ရပုံကို အပိုင်း ၁၉-ပိုင်းဖြင့် အကျယ်ဟောထား၏။ ။**ဗုဒ္ဓသကုလုဒါယိသုတ်**၊ ပါ-၂၂၁၊ ဌ-၁၀၆၊ ၁၀၀၊ ချမ်းသာခြင်း၏ **အကြောင်းများကို ဟောထား**၏ ရှင်းအပြင် **အဘွာသည်သေပြီးနောက်ဌ ဝဏ္ဏ-အထောက-ဟု ၎င်းသကုလုဒါယိ** ပရိဗ္ဗာဇ်ကဟုမှားသည်ကိုရှင်းပြထားပုံ **ရှင်းပရိဗ္ဗာဇ်သည် အသောဂေမင်းကြီး**လက်ထက်ဘုံ **အသာဂတ္ဘာမထေရ်ဖြစ်လာ၍ မေတ္တာပိယာနိုပုဂ္ဂိုလ်များထွင်**ကောဒက်ရာထူးကို **ရခဲ့ကြောင်း**။ ပါ-၂၂၀၊ ဌ-၃၉၁

သခါရူပပဋ္ဌိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၀၊ ဋ–၁၀၄၊ သုဂတိဘုံမျှားသို့ ရောက်စေရန် သဒ္ဓါ သီလ-သုတ-စာဂ-ပညာ ဤ ၅-ပါးကို ပြည့်စုံစေ၍ ရောက်လိုရာ ဘုံသို့ရောက်စေရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။

သင်္ဂါရဝသုတ်။ ။၂–ပါ–၄၂၄၊ ဋ–၃၀၇၊ သောတာပန်, ဓနညာနိပုဏ္ဏားမ ကြီးက နေမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-ဟု ရောင်ရမ်းမြည်တမ်းခဲ့ပုံနှင့် ဘုရားလောင်းဘဝက ကျင့်ခဲ့ပုံကို အာကျယ် ဟောထား၏။

သစ္စကသုတ်၊ (စူဠ)။ ။၁–ပါ–၂၇၉၊ ဋ–၃–အုပ်–၁၆၉၊ ဘုရားရှင်နှင့် သစ္စကပရိဗိုဇ်တို့ အနတ္တ–အတ္တ–ဝါဒပြိုင်ကြပုံ၊ သင့်က ပရိဗိုဇ်က တစ်ယောက်တည်း အပြစ်တင်ခံရမှာ ရှက်ကြောက်၍ ဒေါသကိုပါ ဆဲထည့်ပုံ၊ ဘုရားရှင်က ခန္ဓာကိုယ်မှ ကြောက်ချေးမတုက်ကြောင်း လည်ပင်းရှေ့ ကိုပ်ကို လက်လေးသစ်ခန့်မှ ဖွင့်ပြတော်မူကြောင်း၊ ပါ–၂၉၆၊ ဋ–၁၈၁။ ။မဟာသစ္စကသုတ်၊ ပါ–၂၉၆၊ ဋ–၁၈၅၊ ကာယဘာဝနာဖြင့် အပြစ်တင်၍ ကာယဘာဝနာ စိတ္တဘာဝနာကို ဟောပြတော်မူခန်း၊ ဒုက္ခရစရိယာ ကျင့်စဉ်အခါက လွန်စွာဆင်းရဲသော်လည်း ဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခဲ့ပုံ၊ သုခဝေဒနာကိုလည်း သည်းခံခဲ့ပုံ ပြန်ပြောထား၏။ ။ သစ္စကတို့ကြီးက ဘုရားရှင်အပေါ် ၌ အမျက်ထွက်သလော-ဟု၍လည်းကောင်း၊ အတွင်း၌ စိတ်တည်မှုမပျိုးဟု၍ လည်းကောင်း စသည်ဖြင့် အထင်လွဲခဲ့ပုံ၊ ပါ–၃၁၆၊ ဋ–၁၉၂။ (။သစ္စက ကြီးသည် သ သနေတော်နှစ် ၂၄ဝ ကျော်သော အခါ သိဟိုဠ်ကျွန်းတွင် ကာဠဗုဒ္ဓရက္ခိတအမည်ရှိ ရဟန္တာဖြစ်လာတို့ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့ပုံ၊ ဋ–၁၉၄။ ။(ရင်းအကြောင်း၊ ဝေဒက–ဋ–ထ–အုပ်–၁–၌ လည်းရှိ၏))

သဒ္ဓါနုရက္ခဏ၊ သဝဏ္ဏုဗောဓ၊ သဒ္ဓါနုပဋ္ဌိ၊ သဒ္ဓါနုပဋ္ဌိယာ ဗဟုကာရဝမ္မ လေးချက်ကို အာကျယ်ဟောထားသော ဝက်ဒိသုတ်။ ။၂–ပါ–၃၇၅၊ ဋ–၂၈၃။ ။သင်္ဂဝါဒီ-သစ္စသန္ဓော ပုဒ်အဋ္ဌ၊ ၁–ပါ–၂၃၇၊ ဋ–၃–အုပ်–၁၁၀။

သည်ဌေးတို့ ကဒါ သမ္ပိတ္ထိတာဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂–ဋ–၇၁၊ပါ–၄၃။ ။ သတိ၊ ဂတိ၊ ဓိတိ၊ ပညာဝေယျတ္တိယပုဒ်မျှားအဋ္ဌ၊ ၁–ပါ–၁၁၆၊ဋ–ပ–အုပ်–၃၊ ၆။

သန္ဓသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော အနုက်ပျေား။ ။၂–ဋ–၆၊ ပါ–၃၊ (ထိပ်ခွဲဆောနှ၊ နိဓုဒ္ဓ၊ နိဗ္ဗုတ၊ပယ္ယိတ၊ လေးနှက်)။

သန္ဒကသုတ်။ ။၂-ပါ-၁၈၀၊ ဌ-၁၅၄၊ တိတ္ထိတို့၏ ဝါဒကို အကျယ်ဝေဖန်ရှု အရှင်အာနန္ဒာထေရ် ဟောထား၏၊ ဗြဟ္မစရိယ ကိုလည်း ဟောထား၏။

သမ္ဘဒါတရားလေးပါး။ ။ဤလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် ယခုဘဝမှာပင် ဒါနဏ် ကောင်းကျိုးကိုခံစားရကြောင်း၊ ၃-ဌ-၂၂၇၊ '(ဒါန-ခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သပ္ပုရိသသုတ်။ ။၃-ပါ-၈၆၊ ဌ-၆၇၊ ရဟန်းတို့အတွက် သမာပတ် ၈-ပါး အထိ သပ္ပုရိသ·အသပ္ပုရိသခွဲဟောထား၏။

သမ္ဘသာဒ ၂-မျိုး။ ။(အဓိမောက္ခသမ္ဘသာဒ၊ ပဋိလာဘသမ္ဘသာဒ)၊ ၃-ပါ-၄၉၊ ဌ-၃၉။

သဗ္ဗာသဝသုတ်။ ။၁-ပါ-၈၊ ဌ-ပ-အုပ်-၆၂၊ အာသဝတရား တို့ကြောင့် ညစ်နွမ်းသည်ကို သုတ်သင်ခြင်း၊ အာသဝကုန်အောင် ကျင့်ပုံကိုပြခြင်း အကျိုးငှါ ဟောထားတော်မူ၏။

သဗ္ဗာပဇ္ဇန္တီ သဒုက္ခံဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၂-ဌ-၃၃၊ ပါ-၅၂။

သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်။ ။၂-ပါ-၂၁၄၊ ဌ-၁၈၃၊ ကုသိုလ်သီလ၊ သက်ပွ၊ အကုသိုလ်သီလ၊ သက်ပွ၊ ၎င်းတို့ချုပ်ကြောင်းကို အကျယ်ဟောထား၏။

သမာစာရ ၃-ပါး။ ။(ကာယသမာစာရ၊ ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ) ၎င်းသမာစာရ ၃-ပါး၏ အပြစ်ရှိ-မရှိ နှင့် ဆင်းရဲ ချမ်းသာကျိုးကို ဟောထားသော ဗာဟိတိကသုတ်၊ ၂-ပါ-၃၁၄၊ ဌ-၂၃၈။

သမ္ဘာတိ ဟေတုနာ ကာရဏေနဟု ဖွင့်ပြထားပုံ။ ။၁-ပါ-၁၅၊ ဌ-ပ-အုပ်-၉၀၊ ၃၁၃။

သမ္ဘောဓိ သမ္ဘောဇ္ဈင်မည်ပုံ။ ။ပါ-၈၁၊ ဌ-၂၉၃။

သရဏ အရဏ ၂-မျိုးခွဲပြခက်။ ။အရဏောဘိ အရဏော နိက္ကိလေသော၊ ၃-ပါ-၂၇၈၊ ဌ-၁၉၃။

သသက္ကန္ဒိ ကော်သဏ္ဍေ နိပါတော။ ။၂-ပါ-၇၉၊ ဌ-၉၀။ ။ပါ-၁၈၂၊ ဌ-၁၅၈။

သာမဂါမသုတ်။ ။၃-ပါ- ၃၂၂၊ ဌ-၂၁၊ ခြင်းခုံခြင်းစ် အကြောင်းများ၊ အခိုက်ချက်လေးပါးနှင့် ၎င်းတို့ကို ခြိမ်းအားစေပုံ၊ ညီညွတ်ကြောင်း မျှားကို စုပေါင်းဟောတာ၏။

သာရိတောတိ ဒမိတောဿ။ ။၃–ပါ–၂၆၎၊ဋ–၁၉၀။

သာရောပမသုတ် (မဟာ)။ ။၁–ပါ–၂၅၀၊ဋ–ဒု–အုပ်–၁၃၄၊ ရဟန်းတို့မှာ သာသနာတော်၌ လောကုတ္တရာတရား ၉-ပါး တည်းဟူသော အနှစ်ကိုသာ ရှာကြရန်ဟောထား၏။ ။စူဠသာရောပမသုတ်၊ပါ–၂၅၇၊ဋ–၁၃၅၊လာဘ-သက္ကာရ သီလောက၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင်မျှလောက်ဖြင့် တင်းတိမ်ရောင့်ရဲမနေကြဘဲ လောကုတ္တရာအနှစ်ကိုသာ ရှာကြရန် ဟောထားတော်မူ၏။

သာလေယျကသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၅၄၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၂၇၊ ဒုစရိုက်-သုစရိုက် ၁၀-ပါးအကျယ်၊ သုစရိုက်လုံလျှင် ရောက်လိုရာ သုဂတိဘုံသို့ ရောက်စေနိုင်ပုံ ဟောထား၏။

သိနေရုမြင်းအကြောင်း။ ။၂–ဋ–၁၁၂၊ ပါ–၁၀၉။

သိယာသဒ္ဓါ ဟောနိုင်သောအနက်မျှား။ ။၁–ပါ–၁၆၊ ဋ–ပ–အုပ်–၉၇၊ သိယာတိ ကေသေ စ ဝိကပ္ပနေ စ။ ။သိယံသူတိ ဘဝေယျုံ၊ ၃–ဋ–၁၈၊ပါ–၂၇။

သီတင်းသုံးဖော် ၇-ယောက်။ ။၁–ပါ–၉၂၊ဋ–ပ–အုပ်–၃၁၄၊ သဟမ္ပတိက ခေါ် သီတင်းသုံးဖော် ၇-ယောက်မှာ ¹ဘိက္ခု၊ ²ဘိက္ခုနီ၊ ³သိက္ခမာန၊ ⁴သာမဏေရ၊ ⁵သာမဏေရီ၊ ⁶ဥပါသက၊ ⁷ဥပါသိကာများ ဖြစ်ကြ၏။ ။သပြေဟူစာရိပုဒ်ကိုရှင်းပြပုံ၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၂၀၄။

သုဂတိ ၂-ပျိုး။ ။(ပဋိပတ္တိသုဂတိ၊ ဂတိသုဂတိ)။ ၁–ပါ–၄၃၊ဋ–ပ–အုပ်–၁၇၂။

သုနက္ခတ္တရဟန်းက ဘုရားရှင်အား ကဲ့ရဲ့ခေါ်း။ ။၁–ပါ–၉၇၊ဋ–၃၂၂၊ ၎င်းက ဘုရားရှင်ကပေါ်၌ ရန်ငြိုးဖွဲ့ကြောင်းအကြောင်းကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ–၃၃၀။

သုနက္ခတ္တသုတ်။ ။၃–ပါ–၃၉၊ဋ–၃၄၊ အာဓိမာန မဖြစ်နိုင်ဖြစ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သပ္ပါယ-အသပ္ပါယမျှားကို ဥပမာနှင့်တကွ ဟောသား၏။

သုဘသုတ်။ ။၂–ပါ–၄၁၃၊ ဋ–၃၁၂၊ လူဘို့သက် ရဟန်းဘို့က ကုသိုလ်အရမျှားကြောင်း၊ ဝတ္တားခ်ိန်တန်ဖို့၊ ရှိ,မရှိ အကြောင်း၊ ပြုဟူပြည်သို့ သွားကြောင်းမျှားကို မေးလျှောက်၍ ပြန်ကြားဟောတားတော်မူပုံ။

သုဘလုလင်အမေး။ ။သုဘလုလင်မေးထားသော အသက်တိုခြင်း ရှည်ခြင်းစသော အကြောင်း ၁၄-ရပ် ပုစ္ဆာများကို ဖြေရှင်းဟောထားသော စူဠ-ကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၃-ပါ-၂၄၃၊ ဌ-၁၇၅။

သေ ပဝုတ္တေတိ တံ ပဝုတ္တံ။ ။သေ ဘိန္နေတိ တံ ဘိန္နံ· ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ၃-ပါ-၄၂၊ ဌ-၃၅။

(**သောဝစဿတာဂုဏ်အစစ်။** ။ပစ္စည်းလာဘ်လာဘကို မမက်မောဘဲ တရားတော်ကို မက်မောမှုသာ သောဝစဿတာဂုဏ် အစစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁-ပါ-၁၇၈၊ ဌ-၃-အုပ်-၆။)

သံဃပုဒ်ဝိဂ္ဂဟနှင့် အရကောက်။ ။၁-ဌ-၀-အုပ်-၁၃၅၊ ပါ-၂၈။

သံဃာ့အစည်းအဝေး။ ။ထူးကဲမှန်မြတ်၍ ဓာဂ်ါလေးပါးရှိသော သံဃာ့အစည်းအဝေး၊ ၂-ပါ-၁၆၈၊ ဌ-၁၄၆။

သန်လျက်ဝေး ပြုလုပ်ပုံအထန်း။ ။၁-ဌ-၃-အုပ်-၂၂၅၊ ပါ-၃၄၉။

သံသေယျာတိ ကဝေယျ။ ။၃-ပါ-၄၁၊ ဌ-၃၅။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သကလိကသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၂၅၊ ဌ-၇၃၊ ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်ပေါ်မှ ဒေဝဒတ်ရဟန်းက ကျောက်ခဲလိမ့်ချမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်မှုကြောင့် ဘုရားရှင်အား နှတ်များက ချီးကြူးကြပုံ။)။ပါ-၁၁၁၊ ဌ-၁၆၂၊ ဘုရားရှင် တစ်ခဏမျှ ကျိန်းစက်ရာ၌ မာဂ်နှတ်လာ၍ နှောက်ယှက်ပုံ။

သက္ကသုတ်။ ။သဌာ-ပါ-၄၆၂၊ ဌ-၁၂၉၊ ဂုတနှာသုံးပါးကို ကြည်ညိုရကျိုးများနှင့် ၅-ပါးသီလမြဲသော အကျိုးများကို ဟောကြား၏။

သက္ကနှာမသုတ်။ ။သဂါထာ-ပါ-၂၀၈၊ ဌ-၂၇၆၊ သဟ္ဇာဝါဟိုကို ဘုံးမခြင်းကြောင့် ဘုရားရှင်အား အပြင်းတင်လာသော နှတ်သား။ ။ပါ-၂၃၁၊ ဌ-၃၁၈၊ သိကြားမင်း အမည်အမျိုးမျိုးရပုံကို ပြတိုမတ်။

သက်ိသနုသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၇၆၊ ဋ္ဌ–၃၂၉၊ သစ္စာလေးပါးကို ခွဲလွှင်ပြ ဟောလျှင် အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သခ်ံမသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၅၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ နိဂဏ္ဌနာဋ္ဌပုတ္တ ဆရာကြီး၏ အယူဝါဒနှင့် ၎င်းအယူဝါဒ၌ အပြစ်ကိုပြဆို ဟောထားတော်မူပုံ။

သဂါထာသုတ်။ ။နိဒါန်–သံ–ပါ–၃၇၀၊ ဋ္ဌ–၁၃၁၊ ဓာတ်ချင်းတူမှုပေါင်းသင်း ကြကြောင်း ဟောထား၏။

သဂါထကသုတ်။ ။ပါ–၄၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၉၂၊ သင်္ကာရ, အသင်္ကာရ ၂-ပါးကြောင့် အပါယ်လေးပါး၌ နစ်မွန်းရကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၃၅၄၊ ရတနာသုံးပါး၌ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သီလမြဲမြံမှုရှိလျှင် သောတာပန်မည်၍ အပါယ်လေးပါးသို့ မလားရတော့ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်များ။

သဂ်ါမသုတ်။ ။(ပ–၅)၊ သဂါထာ–ပါ–၇၃၊ ၇၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၁၊ ၂၊ စစ်တိုက်ခြင်း၏ အပြစ်များကို ဟောထား၏၊ (ဘယ်သူမပြု မိမိမှုသာ)၊ မှတ်သားဖွယ် ဂါထာများ။

သဂ်ါရဝသုတ်။ ။ပါ–၁၈၄၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ အကုသိုလ် တရားများကို ရေမျှောလျှင် ကင်းစင်၏ဟု ယူမှားထားသော ပုဏ္ဏားကို မကင်းဝင်နိုင်ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။မဟာ–ပါ–၁၀၆၊ ဋ္ဌ–၂၀၉၊ မိမိ သူတစ်ပါးအကျိုးရှိသည်ကို မသိအောင် နှိပ်စက်တတ်သော တရားမှာ နှိုင်ရဏ ၅-ပါးဖြစ်ကြောင်း၊ မနှိပ်စက်လျှင်သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သင်ိနော၊ ဂဏိနော၊ ဂဏာစရိယော ဧဂသော ပုဒ်များအဖွင့်။ ။သဂါထာ–ပါ–၆၈၊ ဋ္ဌ–၁၂၀။ ။သစ္စံ–ဓမ္မ–သံသယပုဒ် အာဒုကောက်။ ။ပါ–၁၇၁၊ ဋ္ဌ–၂၁ဂ။

သစ္စာလေးပါးနှင့်ဝပ်ရ၍ မှတ်သားဖွယ်များ။ ။သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိရန် ရဟန်းပြုကြကြောင်း ဟောထားသော ကုသလသုတ်၊ မဟာ–ပါ–၃၆၄၊ ဋ္ဌ–၃၂၄။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသာ သိရှိမည်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအတွင်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တင်းတောင်းနေ့ လုံ့အားကြီးပေါင်း ၃၀၀-အလိုးခံရမည် လိုသော်ပင် ချဉ်းကပ်သင့်လှကြောင်း ဟောထားသော သဋ္ဌာယတသုတ်၊ ပါ–၃၀၅၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။သစ္စာလေးပါးကိုသင်လျှင် ကောဏ်လှပ်တော့ကြောင်း ဟောထားသော ဌာနခိလသုတ်၊ ပါ–၃၁၇၊ ဋ္ဌ–၃၃၁။ ။ဝါဒတ္ထိကသုတ်။ ။သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းကြောင့်သာ

ပျော်ပိုက်နေကြောင်းကြောင်း ဟောထားသော ပပါတသုတ်၊ ပါ–၃၉၁၊ ဌ–၃၃၂' ၎င်းပပါတဝက်အကုန် သစ္စာလေးပါးကို မသိခြင်းဌ အပြစ်များကို ဥပမာတင်ဖြင့် အကျယ်ဟောထား၏။ ။သစ္စာလေးပါးကို သိအောင်ကျင့်ရခြင်းသည် သားမြီးဖျားကို မှန်အောင် ပစ်ရသည်ထက် ခက်ခဲလှကြောင်း ဟောထားသော ဝါလသုတ်၊ ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၃၃၂။

သဠေတနာသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၄၁၊ ဌ–၁၉၆၊ ရူပသဠေတနာ စသော ၆-ပါးဌလက္ခဏာရေးသုံးပါး စိစစ်ပြပုံ။

သဋ္ဌာယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၂၀၇၊ မိမိ၏ စာအံသံဌ ခယ ဝယထင်မြင်၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ရဟန်းဂေါ်တစ်ပါး၊ တရားသံ မကြားရ၍ နတ်သားက လာရောက်လျှောက်ထားပုံ။

သဏမာနုသုတ်။ ။ပါ–၇၊ ဌ–၃၃၊ နွေခေါင်ခေါင် တောတွင်းဌ ကြောက်လန့်နေသော နတ်သားအား ဘုရားရှင်ကမူ ပျော်မွေ့ကြောင်းဟောထား၏။

သတ္တသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၂၅၄၊ ဌ–၃၀၈၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ ကပ်ငြိသူကို သတ္တခေါ်ကြောင်း။

သဒ္ဓေဒဋ္ဌိလသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၇၊ ဌ–၁၃၆၊ အကြောင်းပေါင်းပွါသော သိဂရကြောင်း ဘုရားရှင်က ကောသလပင်းကြီးအား ဟောပြခန်း။

သတ္တစဝတုသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၆၄၊ ဌ–၁၂၄၊ အာဘာဝတ်, ဘုဘဝတ် ဝသော ဓာတ် ၂ ပါးကို ဟောတားတော်မူပုံ၊ (အာရုပ္ပလေးပါး၊ ဘဝ္ဘာ ဝေဒုယိတနိုဏော)။

သတ္တကမ္မပထတုတ်။ ။ပါ–၃၂၂၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောထားတော်။

သတ္တဌာနုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၀၊ ဌ–၂၅၅။ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ၎င်းတို့ကြွမ်ကြောင်း ခေါ်ခြင်းကြောင်း၊ ဖျေပ်ကြောင်းအကျင့်၊ အကာသ၊ အာဒိုဝ၊ ဝိသေသ ကုန် ၇-ချက်ဌ သိသူကို ဥတ္တမပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ကြောင်း ဟောထားတော်။

သတ္တိသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၅၅၊ ဌ–၂၁၇ တော်လှန်ရေးသမား သံတူကိုယ်တူ ကို လက်ဦးခန်ဆီးခံနိုင်ကဲသို့ ပေတ္တာပညာဌကို ထိန်းသိမ်း ၆ ပါးတည်ဌ ကြောင်း ဟောထားတော်။

သတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၄၄၈၊ ဋီ–၂၀၂။ သမင်၊ ဒရယ်၊ ကျီငယ်၊ စိုင်၊ ဆတ် စသည်ကို သတ်သူတို့ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ လုံ့ပျံ့တို့ဖြင့် ထိုးဆွ ခံနေကြရ၏။

သတ္တိသတသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၈၅၊ ဋီ–၃၁၁၊ (သစ္စာခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၂၃၊ ဋီ–၁၇၀၊ မာရ်နတ်ကြီးက အပြစ်ရှာရန် ဘုရားလောင်းဘဝတွင် ၆-နှစ်၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် ၁-နှစ်၊ ပေါင်း ၇-နှစ်တိုင်တိုင် လိုက်နေခဲ့ပုံ ဟောထားရ၏။

သတ္ထာဝရဝန္ဒနာသုတ်။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဋီ–၃၂၂၊ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာကို သိကြားမင်းက ရှိခိုးပုံ။

သတ္ထုသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၄၉၊ ဋီ–၁၁၈၊ အမှန်ကိုသိဖို့ရာ ဆရာကောင်းကို ရှာရမည်ဟု ဟောထားရ၏။ (ယထာဘူတံ ဉာဏာယ သတ္ထာ ပရိ-ယေသိတဗ္ဗော)။

သနိဒါနသုတ်။ ။ပါ–၃၆၅၊ ဋီ–၁၂၅၊ ဝိတက်ဆိုးသုံးပါး၊ ဝိတက်ကောင်းသုံးပါးမှာ အကြောင်းရှိသောကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထားရ၏။

သပ္ပသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၇၊ ဋီ–၁၅၈၊ မြွေယောင်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်အား မာရ်နတ်က ခြောက်လှန့်ပုံ။

သမ္ဘယသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၄၄၀၊ ဋီ–၁၉၆၊ စက္ခုသမ္ဘယ စသော ၆-ပါးဌ လက္ခဏာရေးသုံးပါး စီစစ်ပြပုံ ဟောထားရ၏။ ။သမ္ဘယတရား ၆-ပါး၊ ပါ–၂၄၅၊ ဋီ–၁၅။

သမ္ဘပဏ်လာဂါထာ။ ။ဒီဝါ ဟပတိ အာဒိစ္စော၊ ရတ္တိမာ ဘာတိ စန္ဒိမာ-စ၊ သာဂါထာ၊ ပါ–၄၇၁၊ ဋီ–၂၂၆၊ မဟာကပ္ပိနသုတ်။

သမ္ဘရိမာယာသုတ်။ ။သမ္ဘရိခေါ် ဇဝပဝိတ္တိ အသုရာကြီး မကျွန်းမာသည်တွင် သံကြားမင်းက လာပြီး ကုသလိုလို မေးမြန်းပုံ၊ သဂါထာ–ပါ–၂၄၀၊ ဋီ–၃၂၄။

သမ္ဘသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၂၄၇၊ ဋီ–၄၊ အာယတန ၁၂-ပါးမှ တင်ပါး ဇနခြေး ပညတ်လာမည့်ခြင်း ပေးထားရ၏။

သမ္မဟုလဘိက္ခုသုတ်။ ။ပါ–၂၇၇၊ ဌ–၁၇၊ ဘုရားရှင် သာသနာတော်၌ ဒုက္ခကို ပိုင်းခြားရှိသိရန် ကျင့်ကြံကြောင်းကို ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် သင်ကြားပေးတော်မူပုံ။ ။ပါ–၄၂၁၊ ဌ–၁၂၀၊ ဝေဒနာ၊ သမုဒယ၊ နိရောဓ၊ ပဋိပဒါ ဤလေးချက်ကို ဟောထား၏။

သမ္မဟုလသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၁၈၊ ဌ–၁၆၆၊ ကာမဂုဏ် ခံစားရန် မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား တိုက်တွန်းပုံ။ (။ပါ–၂၀၁၊ ဌ–၂၆၅၊ ရဟန်းကောင်းတို့ အခြားအရပ်သို့ ကြွသွား၍ နတ်သား ငိုကြွေးပုံနှင့် အခြားနတ်သားက ရဟန်းတို့အား ချီးကျူးပုံဂါထာများ။)

သမ္မုဒ္ဓေါ ဒ္ဒိပဒံ သေဋ္ဌော စသောဂါထာ။ ပါ–၇၊ ဌ–၃၂။

သဇ္ဇိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၆၊ ဌ–၅၂။ ။ပါ–၅၅၊ ဌ–၁၀၅၊ သဇ္ဇိရော သမာသေထ-စသောဂါထာ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းရကျိုး၊ ငြင်းမျှားနှင့်တကွ အကျယ်ဖွင့်ပြထား၏၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

သမ္မုဒ္ဓသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၈၁၊ စက္ခုနွေ့ စသော ၆-ပါး၏ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ၊ အဿာဒ၊ အာဒီဝန၊ နိဿရဏ ဤ ၅-ချက်ကို သိမှသာ ဘုရားဟူ၍ ဝန်ခံကြောင်း ဟောထား၏။

သမဏပြာဟ္မဏသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၄၃၁၊ (ပ-ဒု-တ)၊ ဝေဒနာ သုံးပါး၏ သမုဒယ (ပ) နိဿရဏ ဤ၅-ချက်ကို သိမှသာ သမဏပြာဟ္မဏဟု ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၂၆၅၊ ဤနွေ့ ၅-ပါး၏ သမုဒယ စသည်ကို သိမှသာ။ ।ဒုတိယသုတ်။ ။ဤနွေ့ ၅-ပါး၊ ၎င်း၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းဒုက္ခနှင့် ဤလေးချက်ကို သိမှသာ။ ။ပါ–၁၈၁၊ စက္ခုနွေ့ စသော ၆-ပါး၏ သမုဒယ စသည်ကို သိမှသာ။ ။ပါ–၁၈၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ဆိုခဲ့ပြီး လေးချက်ကို သိမှသာ။ ။ပါ–၂၃၉၊ အာသီဘဉ် ၆-ပါးရှိ၍ တန်ခိုးကြီးကြသည်မှာ ဤဒီပါဒ်လေးပါးကို ပွားခြင်းကြောင့်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ–၃၆၅၊ ဆစ္စာလေးပါးကို သိမှသာ။ ။(ပ-ဒု) နိဒါန–ပါ–၂၃၉၊ ၂၄၀၊ ဌ–၅၅၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါမျှားဟု သစ္စာလေးပါးကို ပိုင်းခြားသိမှသာ။ ။ပါ–၃၁၄၊ ၅၊ ဌ–၁၄၄၊ (ပ-ဒု-တ)၊ ခေတ်ကြီးလေးပါး, ၎င်း၏ဖြစ်ကြောင်း, ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်စေကြောင်း အကျင့် ဤလေးချက်ကို သိမှသာ။ ။အဿာဒ, အာဒီနဝ, နိဿရဏ ဤသုံးချက်ကို သိမှသာ။ ।ပါ–၄၃၂။ ဌ–၁၉၃၊ လဘတသဏ္ဌာရ

သိလောကဏ် အာသာဒ- စသည်ကို သိမှုသာ။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၃၃၊ သမုဒယ စသည်ကို သိမှုသာ။ ။တတိယသုတ်၊ ပါ–၄၃၃၊ ဋ္ဌ–၁၉၄၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အချက် လေးချက်ကို သိမှုသာ သမဏပြာဟ္မဏ ခေါ်နိုင်ကြောင်း မသိလျှင် မခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။(ပ-ဒု)၊ နိဒါန–ပါ–၂၅၅၊ ဋ္ဌ–၃၀၊၃၁၊ ဗာဟိရက သမဏပြာဟ္မဏတို့ ၁ စ္စာ လေးပါးကို မသိကြကြောင်း ဟောထား၏။

သမတ္တသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၅၂၊ ဋ္ဌ–၂၆၁၊ အသေက္ခမည်ပုံ ဟောထား၏။

သမ္မဒေဝအဓိပ္ပာယ်။ ။သမ္မဒေဝ အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တိ–ဋ္ဌပါသော ပုဒ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၄၂၊ ဋ္ဌ–၁၈၇။

သမယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၄၊ ဋ္ဌ–၆၄၊ မဟာသမယသုတ် ရှေ့ပိုင်းတွင် အနာဂါမ် ရဟန္တာ ဗြဟ္မာများ လျှောက်ထားသော လေးဂါထာ။

သမ္မသသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၂၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၀၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဋ္ဌ သုံးသပ်ပုံကို ဟောထား၏။ စက္ခု စသော ၆-ပါးဋ္ဌ သာယာခြင်းအပြစ်၊ မသာယာခြင်း အကျိုးကိုလည်း ဥပမာတို့ဖြင့် ဟောထား၏။

သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၆၊ ပညာဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဘုရားရှင် အထူးကို ပြဆိုထား၏။

သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။ပါ–၈၊ ဋ္ဌ–၃၇၊ (နုတ်သမီးလေးက ကာမဂုဏ် ခံစားရန် ဖိတ်ကြားရာ ကာမဂုဏ် ခံစားမှုဋ္ဌ အပြစ်များကြောင်း ဟောပြခဏ်း။) ။ပါ–၁၂၀၊ ဋ္ဌ–၁၆၇၊ မာရ်နတ်က ၎င်းသမီးဒွိဏေရ်အား လာ၍ ခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ။

သမိဒ္ဓိမာရပဇ္ဇာသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၂၆၆၊ ဋ္ဌ–၁၄၊ စက္ခု စသော ဓာတ်၁၈–ပါးတို့သည် တကယ်ရှိ၏ဟု စဉ်လမ်းနေသူအား သေခြင်း မကင်းသေးကြောင်း ဟောထား၏။

သမိ.မ္ပေး စိတ်မလေးရန်။ ။သမီးမ္ပေးဖွားသော်လည်း စိတ်မချမ်းမသာမဖြစ်စေရန် ဟောထားသော မလ္လိကာသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၈ ၊ ဋ္ဌ–၁၄၂၊ အချို့မိန်းမတို့အား ချီးကျူးခဏ်း။

သမုဒယသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၆၇၊ ဌ–၂၅၉၊ အသုတဝါ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း၊ အသာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏကို ဟုတ်မှန်စွာ မသိကြကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၆၈။ ။မဟာ–ပါ–၁၆၁၊ ဌ–၂၆၂၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းကို ဟောထား၏။

သမုဒ္ဒသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၅၄၊ ဌ–၁၂၀၊ သောတာပန်တို့မှာ ကုန်သော ဒုက္ခကမျှားရ၍ ကျန်သော ဒုက္ခကား နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။ ။သဠာ–ပါ–၃၆၇၊ ဌ–၄၉၊ စက္ခု–စသည်ကို သမုဒ္ဒရာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြပုံ၊ စက္ခု ဘိက္ခဝေ ပုရိသဿ သမုဒ္ဒေါ စသည်။

သမုဒယဓမ္မသုတ်။ (ပ ဒု-တ)၊ ခန္ဓ–ပါ–၁၃၉၊ ၁၆၁၊ ဌ–၃၀၆၊ ခန္ဓာ ၅–ပါး၌ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိမှုကို အဝိဇ္ဇာဟု ဟောထားတော်မူ၏။

သမုဒ္ဒကသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၃၁၆၊ အသူရိန် နတ်မင်းကြီးထံ ရသေ့တို့က အဘယဒါနပြုရန် တောင်းဆိုကြ၍ မပေးလှူခြင်းကြောင့် ရသေ့တို့က ဘေးတွေ့ပါစေဟု ကျိန်ဆိုထားခဲ့ကြပုံ။

သမုဒ္ဒနိန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၁၊၃၂၅၊ ဌ–၁၂၀၊ မဂ္ဂင် (၈)ပါးကို ပွားများလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့သော ညွှတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမုဋ္ဌါတသောရပ္ပသုတ်။ ။(ပ-ဒု-တ)၊ သဠာ–ပါ–၂၅၃၊ ၄၊ ၅၊ ဌ–၁၀၊ ၁၁၊ စက္ခု, သောတ စသော အာယတန ၁၂-ပါး၌ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစဲ့လမ်းရန် လျှောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ဟောထား၏။

သရဏနိသက္ကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၃၂၆၊ ဌ–၃၁၈၊ သရဏနိသက္က အမည် ရှိသော သာကီဝင်သည် ၅-ပါးသီလမျှ မလုံခြုံပါဘဲလျက် ဘုရားရှင်က သောတာပန်ဟု မိန့်ဆိုသည်ကို အခြား သာကီဝင်တို့က ဝိုင်းဝန်းကဲ့ရဲ့ ကြပုံနှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့မှာ အပါယ်ဂေးပါးမှ လွတ်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ဟောထား၏။

သရသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၅၊ သံသရာ ညွှန်အိုင်ကို ခမ်းခြောက်စေပုံ ဖြေဆိုထားသော ဂါထာ။

သလဋ္ဌာဂါမသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၂၆၂၊ ဌ–၂၉၃၊ သဟိပဋ္ဌာန်ကို အားတုတ်နေလျှင် ရဟန်းတို့ လူမဆွက်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

သသီသကသုတ်။ ။နိဒါန်—ပါ—၄၅၀၊ ဋ္ဌ—၂၀၃၊ (ပရဒါရကံကို လွန်ကျူးသော ယောကျ်ားတို့မစင်တွင်း၌ ဝင်ပ်နေရသော ပြိတ္တာမျှား ဖြစ်နေကြရပုံ။)

သဟာယကသုတ်။ ။ပါ—၄၂၁၊ ဋ္ဌ—၂၂၇၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်နှင့် ၎င်း၏သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့ သမဂ္ဂသမ္မောဒမာန ဖြစ်နေပုံကို ဟောထား၏။

သဟသဿဘိက္ခုနီ သံဃသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၁၄၊ ဋ္ဌ—၃၁၃၊ (တိတ္ထိတို့ထံမှ ကောသလမင်းကြီး လာဘ်စားပုံနှင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပြည့်စုံသောတရားလေးပါးကို ဟောထား၏၊) (ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ အရိယာကန္တသီလ)။

သာကေတသုတ်။ ။ပါ—၁၉၂၊ ဋ္ဌ—၂၇၈၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသည် ၅-ပါးကို ကွဲခြားဖိုလ်ခေါ်ရပုံ ဟောထား၏။

သာဓုသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၉၊ ဋ္ဌ—၅၈၊ ဒါနနှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်။

သာမညသုတ်။ ။(ပ-ဒု)၊ မဟာ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၁၆၈၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို သမဏခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ—၄၀၆၊ ဋ္ဌ—၃၃၄၊ သမဏ ကျင့်ဝတ်နှင့်ညီစွာ ကျင့်သူတို့ နည်းပါးလှကြောင်း ဟောထား၏။

သာမဏ္ဍကသံယုတ္တ။ ။သာမဏ္ဍကသုတ်၊ (နိဗ္ဗာနပဋ္ဌ)၊ သဋ္ဌာ—ပါ—၄၅၅။ ဋ္ဌ—၁၂၈။

သာရဏသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၀၃၊ ဋ္ဌ—၂၈၀၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည် ၅-ပါးတွင် ပညိန္ဒြေမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သာလသုတ်။ ။ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ—၂၃၄၊ ယဇထာဘူတ ဘုရားဖြစ်စေရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၂၂၉၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားမျှားတွင် ပညာမှာ အချုပ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

(သာဝကသုတ်။ ။နိဒါန်—ပါ—၃၉၀၊ ဋ္ဌ—၁၄၇၊ အသက်တစ်ရာ ရှည်ကြသော သာဝက လေးပါးတို့သည် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း ကပ္ပါ တစ်သိန်း တစ်သိန်း အောက်မေ့သော်လည်း ကပ္ပါ မကုန်ဘဲ သေဖွယ်ရာသာရှိကြောင်း ဟောလား၏။)

(သာသပသုတ်။ ။ပါ–၃၉၀၊ ဋ္ဌ–၁၄၇၊ အလျားအနုံ အမြင့် တစ်ယူဇနာစီ ရှိသော သံအိမ်ထဲတွင် မုန်ညင်းစေ့များ အပြည့်ထည့်၍ အနှစ်တစ်ရာ တစ်ရာမှ တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ် တစ်ခေါ်သာ ထုတ်ပစ်သော မုန်ညင်းစေ့သာ ကုန်ဖွယ်ဆုရှိ၏။ ကပ္ပါကား ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။)

သိင်္ဂါလသုတ်။ ။ပါ–၄၂၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၂၊ လာဘသက္ကာရ၌ စိတ်ဝင်စားနေသော ရဟန်းသည် တစ်ကိုယ်လုံး အမွေးများကျတ်၍ ကိုယ်အနှံ့အပြား၌ အနာများဖြစ်နေသော မြေခွေးအိုနှင့်တူကြောင်း ဟောထား၏၊ ၎င်းခွေးအို သည် မရပ်မတည် ချာချာလည် ပြေးသွားနေရပြီး တစ်နေ့တွင် ပျက်စီးရ သကဲ့သို့ ထိုရဟန်းသည်လည်း ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မပျော်မွေ့နိုင်ဘဲ အရပ်တကာ လျှောက်သွားနေရ၍ တစ်နေ့တွင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၄၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၁၃၊ လာဘသက္ကာရ၌ လိုက်စားသော ဒေဝဒတ်ရဟန်းသည် ဤဘဝ၌ စိတ်သက်သာမှုရသော်လည်း အနာဂတ် ကာလ၌ကား မရလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၆၁၊ ၎င်းဒေဝဒတ် ကျေးဇူးမသိတတ်ပုံကို ဟောထား၏။

သိနေရုပဗ္ဗတသုတ်။ ။ဟော–ပါ–၃၉၈၊ ပဲနောက်စေ့ခန့်ရှိ ကျောက်စရစ်ခဲနှင့် မြင်းမိုရ်တောင်၊ ဤနှစ်မျိုးတွင် မြင်းမိုရ်တောင်က မည်မျှသာအောင် ကြီးကျယ်သကဲ့သို့ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကုန်သော ဒုက္ခမှာ ကြီးကျယ် လှ၍ ကျန်သော ဒုက္ခကား အနည်းငယ်သာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သိရိဝစ္ဆုသုတ်။ ။ပါ–၁၅၃၊ မရကန္ဓိကဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ရန် သတိ ပဋ္ဌာန်ကို ပွားများရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၎င်းသိရိဝစ္ဆုမှာ အနာဂါမ် သူကြွယ် ဥပါသကာ ဖြစ်၏။

သိဝသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၀၅၊ သဒ္ဓိရေဝ သမာသေထ စသော ဂါထာ။

သိလသမ္ပဒါဒိသုတ္တ ပဋ္ဌာန။ ။ပါ–၂၃၊ ဋ္ဌ–၁၆၉၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးကို အားကုတ် နိုင်ရန်, ပြည့်စုံနိုင်ရန် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်စေရသော တရား ၅-ပါး၊ သီလ၊ ဘဒ္ဒ၊ အတ္ထ၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိ၊ အပ္ပမာဒ။ ။ပါ–၂၅၊၂၆၊၂၇၊၂၈၊၂၉။

သိဝကသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၄၂၈၊ ဋ္ဌ–၁၂၁၊ ဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ၈ ပါးကို ဟောထား၏၊ ဂါထာပါ၏။

သီလဝန္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၆၊ ဋ္ဌ—၃၀၅၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခွဲ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ရောဂတော စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏။

(သီသပါဝနသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၃၈၃၊ ဋ္ဌ—၃၃၀၊ ဘုရားရှင်တို့မှာ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသော အရေးများကို သိတော်မူကြသော်လည်း ဟောတော်မမူကြကြောင်း၊ အကျိုးကျေးဇူးများသော သစ္စာလေးပါးကိုသာ ဟောတော်မူကြကြောင်း။)

သီသုပစာလာသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၂၇၊ သီသုပစာလာ ထေရိကို မာရ်နတ်က တိတ္ထိတို့ သာသနာ၌ ဝင်ရောက်ရန် တိုက်တွန်းလာပုံ။

သီဟသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၀၊ ဋ္ဌ—၂၆၁၊ ခြင်္သေ့ဟောက်သံ ကြားလျှင် အာဇာနည်တို့မှတစ်ပါး အခြားသတ္တဝါတို့ ကြောက်လန့်ရသကဲ့သို့ ဘုရားရှင် အနိစ္စ တရားသံကို ကြားလျှင် နတ်, ဗြဟ္မာတို့ ထိတ်လန့်ကြကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာများ မှတ်သားဖွယ်၊ (သီဟောတိ ခေါ် ဘိက္ခဝေ တထာဂတသော်တံ အဓိဝစနံ စသည်)။

သုက္ကဓမ္မသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၃၅၊ ဋ္ဌ—၁၉၄၊ လာဘသက္ကာရ စသည်ကြောင့် ဒေဝဒတ်၌ ဖြစ်စင်သော ကုသိုလ်တရားများ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြောင်း ဟောထား၏။

သုစိမုခသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၀၀၊ ဋ္ဌ—၁၁၈၊ ကုလဒူသက အနေသန အမှုများကို မပြုဘဲ သမ္မာအာဇီဝဖြင့် ပစ္စည်းလေးပါး သုံးဆောင်ခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ငုံ့၍လည်းမစား၊ မော့၍လည်းမစားဟု ၎င်းသုခိမုခ ပရိဗ္ဗာဇကအား ရှင်းပြခဏ်း။

သုစေတသောပုဒ် အရကောက်။ ။သဂါထာ—ဋ္ဌ—၂၅။

သုဇာတသုတ်။ ။နိဒါန—ပါ—၂၁၆၊ အဆင်းဂုဏ် ၂-ပါးပြင့် ၎င်း မထေရ်အား ချီးကြူးခဏ်း။

သုတနုသုတ်။ ။မဟာ—ပါ—၂၆၀၊ ဋ္ဌ—၂၉၃၊ ပရမတ္ထ တရား လေးပါးကို ဟိန—မဇ္ဈိမ—ပဏီတ ခွဲပြပုံ။

သုတဝန္တသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၁၃၇၊ ဋ္ဌ—၃၀၆၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခွဲ အနိစ္စတော, ဒုက္ခတော, ရောဂတော စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းရန် ဟောထား၏။

သုဒဿတ္ထသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၁၃၊ ဌ—၂၈၅၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီး ပထမဦးဆုံး ဘုရားရှင်ထံ သွားခဏ်း၊ ဘုရားဖူးရကျိုး ဂါထာများ။

သုန္ဒရိကသုတ်။ ။ပါ—၁၆၉၊ ဌ—၂၁၃၊ ပြဟ္မာကိုရည်စူး၍ မီးပူဇော်သော ပုဏ္ဏား၊ ပြဟ္မဏတ်ကို မမေးတဲ့စရဏကိုသာမေးရန် မိန့်ကြား၍ စရဏကို ရှင်းပြခဏ်း။

သုဒ္ဒိကသုတ်။ ။ပါ—၁၆၇၊ ဌ—၂၁၄၊ သတ္တဝါတို့ စင်ကြယ်ကြောင်းများကို ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ—၅—ပါ—၁၂၁၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့ မမြဲခြင်း, ပျက်စီးခြင်း၊ ဘောဇ္ဈင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။မဟာ—ပါ—၂၇၂၊ အနာပါနဿတိ ပွားများရပုံကို ဟောထား၏။

သုပဏ္ဏဇံသုတ္တ။ ။ခန္ဓ—ပါ—၂၀၇၊ ဌ—၃၂၀၊ ဂဠုန်တို့နှင့်စပ်၍ အကျယ်ပြဆိုထား၏၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ် မိဿဂကံကြောင့် ဂဠုန်ဖြစ်ရကြောင်း ဟောထား၏။

သုပတိသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၈၊ ဌ—၁၆၀၊ မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား အအိပ်ကြီးလှန်ချေတကားဟု အပြစ်တင်လာသည်ကို ရှင်းပြခဏ်း။

သုဘသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၁၀၅၊ ဌ—၁၅၇၊ မာရ်နတ်က ဘုရားရှင်အား ခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ။

သုဘာသိတဇယသုတ်။ ။ပါ—၂၂၄၊ ဌ—၃၁၄၊ ဝေပစိတ္တိအသုရာက ဗာလကို နှိပ်ကွက်ရမည်၊ သိကြားမင်းက သည်းခံရမည်ဟု စကားပြိုင်ဆိုကြပုံ။

သုရာဒသုတ်။ ။ခန္ဓ—ပါ—၆၆၊ ဌ—၂၂၉၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခွဲ အနတ္တလက္ခဏာ ထင်မြင်စေရန် ဟောထား၏။

〈သုဝဏ္ဏပါတိသုဘ်။ ။နိဒါန—ပါ—၄၃၀၊ ဌ—၁၉၃၊ လာဘသက္ကာရကြောင့် အချို့သော ရဟန်းတို့ မုသားစကား ပြောဆိုကြလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏၊ ဌေမှန်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ရွှေခွက်ကြီးကို ရစေကာမူ မုသားမပြောခဲ့သော ရဟန်းသည် လာဘသက္ကာရခွဲ စိတ်ဝင်စားလာသောအခါ ဆန်ကွဲတစ်ဆုပ်ကြောင့်ပင် မုသားပြောလတ္တံ့ဟု ဟောထား၏။〉 ။သုဝဏ္ဏနိက္ခာဘုတ္တာဒီ (အဌက)၊အထက်ပါ စကားရပ်များနှင့် အလားတူပင်။

သုဝိရသုတ်။ ။သဂါထာ—ပါ—၂၁၈၊ ဌ—၃၀၉၊ နှတ်များပင် ဝိရိယရှိရသော်ကြောင်း သိကြားမင်း ပြောပြထားသော ဂါထာများ။

သုသမ္ဘဋ္ဌသုတ်။ ။ပါ–၄၊ ဋ္ဌ–၂၅၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ သိခြင်းအကျိုး၊ မသိခြင်း အပြစ်ကို ဟောထားတော်။

သုသီမသုတ်။ ။ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၀၉၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာယေရ်အား ချီးကျူးထားသော သုတ်၊ ဋ္ဌ–၌ ပညာ ၆-မျိုး အကျယ်ပြထားတဲ့။

သုသီမသုတ်။ ။ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–၄၁၁၊ (သုဝီရသုတ်နှင့် တူ၏)။

သုသီမပရိပ္ပာဇကသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၃၄၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၄၊ ဌင်း ပရိပ္ပိုင့်မှာ လာဘသက္ကာရကို လိုလားမှု သာသနာတော် ဝင်လာသော်လည်း နောက်တွင် ရဟန္တာ ဖြစ်သွားတော်။

သူကသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၉၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ သမ္မာပဏိဟိတဖြင့်သာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်။ ။ပါ–၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၇၃၊ မဂ္ဂင်ကို အားထုတ်လျှင် အဝိဇ္ဇာကို ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ဟောထားတော်။

သူခိုးသေဖော်ညှိ ဟူသော စကားပုံ။ ။ဣတိဝုတ္တကာ ဖြစ်လာဟန်၊ ဗကဗြဟ္မာသုတ်၊ သဂါထာ–ပါ–၁၄၅၊ ဋ္ဌ–၁၉၁။

သူစိလောမသုတ်။ ။နိဒါန်–ပါ–၄၄၈၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ မြင်း, နွားစသည်ကို သံချွန်စသည်ဖြင့် ထိုးခြင်း ညဉ်းဆဲခဲ့သူတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ၊ အပ်ဖျံ တို့ဖြင့် ထိုးဆွဲခံနေရသည်။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၄၉၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ သူလျှိုခေါ်ကုံးသမားတို့ ဖြစ်ရသော ပြိတ္တာ။

သူဓသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၂၃၅၊ သတိပဋ္ဌာန်ကို မပွားများလျှင် စိတ်တည်ငြိမ်ရုံမျှ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း စားဗိုသည် ဥပမာဖြင့် ဟောထားတော်။

သူရိယသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၄၈၊ ဋ္ဌ–၁၀၁၊ ရာဟုအသုရိန်ကြီးက နေကို ဖမ်းရာတွင် နေ့နတ်သားက ဘုရားရှင်ကို အားကိုးပြီး ဘုရားရှင်က အလွတ်ခိုင်းတော်မူပုံ။

(**သူရိယသုတ်။** ။မဟာ–ပါ–၃၇၆၊ နေရောင်၏ ရှေ့ပြေးသည် အရုဏ်တက်ခြင်း ဖြစ်သကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးကိုသိရန် ရှေ့ပြေးကား သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ကြောင်း ဟောထားတော်။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၃၇၇၊ နေရောင်ရှိမှ အမှုခပ်သိမ်း ပြီးသကဲ့သို့ ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းမှ သစ္စာလေးပါးကို သိရကြောင်း ဟောထားတော်။)

ပိဋ္ဌကလမ်းညွှန် (ဒု) ၄၀–ပ'မသ'၀

သူရိယုပမသုတ်။ ။ပါ–၇၀၊ ဌ–၁၈၅၊ ကလျာဏမိတ္တရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ ဗောဇ္ဈင်ကို အားထုတ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သေဒကသုတ်။ ။ပါ–၁၄၆၊ ဌ–၂၅၈၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် သူတစ်ပါးကိုလည်း စောင့်ရှောက်သည် မည်ကြောင်း။ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

သေယျောဟမသမိသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၀၈၊ ဌ–၃၂၊ စက္ခုစသည်ကို စွဲ၍ မာနဖြစ်ပုံ ဟောထား၏။

သေရိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၅၄၊ ဌ–၁၀၅၊ ပုညာနိ ပရလောကသတ္တိ စသော ဂါထာ။

သေလာသုတ်။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၁၇၇၊ ခန္ဓာ– အာယတန– ဓာတ်တို့မှာ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရကား အကြောင်းကုန်လျှင် ချုပ်ကြောင်း မာရ်နတ်ကို ပြောပြခဏ်း။

သောအတ္တာသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၃၀၇၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးဌ် အတ္တဟု ယူမှားကြပုံ ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၃၁၀။

သောဏသုတ်။ ။သဠာ–ပါ–၃၃၁၊ ဌ–၄၀၊ တဏှာ မကိန်းလျှင် အားငြိမ်းကြောင်း ဟောထား၏။ ။ခန္ဓ–ပါ–၃၉၊ ဌ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ၅-ပါးဌ်လက္ခဏာ ရေးသုံးပါး စိစစ်ပြထားတော်မူ၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၄၁၊ ဌ–၂၅၀၊ ခန္ဓာ၅–ပါး၊ ၎င်း၏ ဖြစ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်း၊ ချုပ်ကြောင်းအကျင့်၊ ဤလေးချက်ကို သိမှသာ သမဏ ပြဟ္မဏ ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သောတာပန္နသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၁၇၀၊ ဣန္ဒြေ၅–ပါး၏ အဿာဒ၊အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ ဤသုံးပါးကိုသိလျှင် သောတာပန် ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၈၀၊ စက္ခုဣန္ဒြေ စသည် ၆-ပါး၏ အဿာဒ၊ အာဒီနဝ၊ နိဿရဏ၊ သမုဒယ၊ အတ္ထင်္ဂမ ဤ၅-ချက်ကို သိလျှင် သောတာပန် ခေါ်နိုင်ကြောင်း။ ။ပါ–၁၈၃၊ ဤ၃ ဝေဒနိန္ဒြေ။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၃၁၊ ဌ–၃၀၄၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ၅–ပါး၏ အဿာဒ–စသည် ၅–ချက်ကို သိမှသာ သောတာပန် ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၅၇။

ဝံခ်ိတ္တသုတ်။ ။(ပ–ဒု–တ)၊မဟာ–ပါ–၁၇၆၊ ဋ္ဌ–၂၆၆၊၇၊ ဤနေ့ ၅–ပါး အနုအရင့်လိုက်၍ ပုဂ္ဂိုလ်၆–မျိုးဖြစ်ရပုံ ဟောတားဏ်၊(ဤခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ အနာဂါမ် ၅–မျိုးကိုလည်း ပြဆိုတားဏ်။ ။သံခ်ိတ္တမမ္ဗသုတ်၊ သင်္ဂီ–ပါ–၂၈၀၊ ဋ္ဌ–၁၇၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါး တင်ပြပုံ။

သံယဝန္ဒနာသုတ်။ ။သဂါထာ– ပါ– ၂၃၇၊ ဋ္ဌ–၃၂၂၊ သီကြားမင်းက သံဃာတော်များအား ရှိခိုးခြင်း အကြောင်းကို မာတလိနတ်သားအား ပြောပြသော ဂါထာများ။

သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်။ ။နိဒါန–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၉၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် တို့မှာ ကုန်မြန်းသော ဒုက္ခများ၌ ကျန်သောဒုက္ခက နည်းပါးလှကြောင်း ဟောတားဏ်။

သံယုတ္တနိကာယ၌ သုတ်ပေါင်းကို ရေတွက်ပြသော ဂါထာ။ ။သဂါထာ– ဋ္ဌ–၃။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဉ္ဇပါဒိသေသသုတ်။ ။၉– ပါ– ၁၈၄၊ ဋ္ဌ–၂၆၄၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောတားဏ်။

သက္ကသုတ်။ ၊ ။၁၀– ပါ– ၃၁၂၊ ဋ္ဌ–၃၁၂၊ အဋ္ဌဂ်ဥပေါသထသီလကို ချီးကျူးခဏ်း

သက္ကစ္စသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၈၉၊ ဋ္ဌ–၁၈၅၊ ဘုရားရှင်၌ ရှိသေမှုမရှိလျှင် ကျန် ဓမ္ဓ–သံဃ– သိက္ခာ– အပ္ပမာဒ– ပဋိသန္ထာရတို့၌လည်း ရှိသေမှု မရှိ နိုင်တော့ကြောင်း ဟောတားဏ်။ (အပြန်)

သက်ဝါသုတ်။ ။၃– ပါ– ၂၃၈၊ ဋ္ဌ– ၂၂၀၊ သီကြားကာမ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ ဘုရားရှင် ချီးမွမ်းတော်မူကြောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒုံဝဲဆည်းကပ်လျှင် ချမ်းသာခြင်းအကြောင်း ပြခ်ဏ်ဟု ဟောတားဏ်။

သခ်ာလက္ခဏသုတ်။ ။ပါ–၁၅၀၊ ဋ္ဌ–၃၃၇၊ ဥပ္ပါဒ–ဝယ–ဋ္ဌိတိ လက္ခဏာ သုံးပါးကို ဟောတားဏ်။

သခ်ါရသုတ်။ ။ပါ–၁၂၀၊ ဌ–၉၀၊ ကာယ–ဝစီ–စိတ္တ– သခ်ါရ သုံးပါးကို သဗ္ဗာပဇ္ဇ၊ အဗ္ဗာပဇ္ဇ၊ သဗ္ဗာပဇ္ဇ အဗ္ဗာပဇ္ဇ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးဖြင့် ဝေဖန်၍ ဟောထား၏။ (ဒုက္ခ၊သုခ၊ ဒုက္ခ သုခ သုံးမျိုးလုံး ခံစားရသောပုဂ္ဂိုလ်)။

သက္ခီဘဗ္ဗသုတ်။ ။ဖ–ပါ–၃၇၂၊ ဌ–၁၃၀၊ မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်မပြု နိုင်သော အင်္ဂါ၆–ပါးစီ ဟောထား၏။

သခ္ခိုင်းစောင့်နှင့် တူသောပုဂ္ဂိုလ်။ ။သိဝထိကသုတ်၊ ၅–ပါ–၂၃၅၊ ဌ–၈၄၊ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကို ကျူးလွန်သူ။

သဂါရဝသပ္ပဋိဿအကျိုး။ ။အဂါရဝသုတ်၊ (ပ.ဒု)၊ တစ်ပိုင်းဌ ဟောထား တော်မူပုံ၊ ၅–ပါ–၆၊၇၊၁၂၂၊၁၃၊ ဌ–၃၊၆၊ အင်္ဂါ၈ပါးစီဟောထား၏။ ။ သဂါရဝ အကျိုးပြဂါထာ၊ ၄–ဌ–၂၆၄။

သင်္ကိကာရာမသုတ်။ ။ဖ–ပါ–၃၆၉၊ ဌ–၁၃၀၊ အဖွဲ့အသင်းဌ နေရခြင်း အပြစ်၊ တစ်ယောက်တည်း နေရခြင်းအကျိုးကို ဟောထား၏။

သင်ါရဝသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၆၈၊ ဌ–၁၄၉၊ ဣဒ္ဓိ၊ အာဒေသနာ၊ အနုသာသနီပါဋိဟာရိယ သုံးမျိုးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။၁၀–ပါ–၄၄၅၊ ဌ–၄၁၆၊ ဇိဏ္ဏာမဂ္ဂင်၈–ပါး၊ မိစ္ဆာဉာဏ၊ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ ပေါင်း၁၀–ပါးကို ဩဂရိမ၊ သမ္မာမဂ္ဂင် ၈–ပါး သမ္မာဉာဏ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိပေါင်း ၁၀–ပါးကို ပါရိမဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။ပါ– ၄၆၂၊ ဤဌ ဒုစရိုက် ၁၀–ပါးကို ဩရိမတီရဟု ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။ ။ ၅–ပါ–၂၀၂၊ ဌ–၆၇၊ ပညာသင်ကြားရာဌ နိဝရဏ ၅–ပါး ခေါက်ယှက်လျှင် မသိလွယ်ကြောင်း၊ မခေါက်ယှက်လျှင် သိလွယ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သစ္စေတနသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၉၊ ဌ–၇၉၊ ကာယ, ဝစီ, မနော သုံးပါးသော အကောက်တို့ကို ဖြောင့်ပေးတော်မူနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူ၏။

သဋ္ဌိကရဏ်ယသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၀၂၊ ဌ–၃၆၃၊ ကာယ, သတိ, စက္ခု ပညာ, သဋ္ဌိကရဏီယ လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သညာသုတ်။ ။၁–ပါ–၃၀၉၊ ကာမ, ဗျာပါဒ, ဝိဟိံသ သညာသုံးပါးကို ပယ်နိုင်ရန် နေကွမ္ဘ, အဗ္ဗာပါဒ, အဝိဟိံသ သညာသုံးပါးကို ပွားရမည်ဟု ဟောထား၏။ ။၇–ပါ–၄၃၂၊၄၃၃၊ ဌ–၁၆၇၊ အတုတ်သညာ ၁၀ပါး

၇–ပါးနှင့် ၎င်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။ ။၉–ပါ–၁၉၁။ ။၁၁–ပါ–၅၂၂။ ဋ္ဌ–၃၄၃၊ သမာဓိအားကောင်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား သညာရှိသော်လည်း မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သညာလေးမျိုး၊ ၁၀–ပါ–၃၀၆၊ ဋ္ဌ–၃၀၅၊ ကာမာဝစရ, ရူပါဝစရ လောကုတ္တရာ, အာကိဉ္စညာယတနတွင် အမြတ်ကို ဟောထား၏။ ။အနိစ္စသညာစသည် ၁၁–မျိုး ပွားများနည်းကို ဟောထားသော ဂိရိမာန္ဒသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၄၂။ ဋ္ဌ–၃၁၇။ ။သညာ၌, နိဗါန, ဝေဒတ္တ, ဝိပါက, နိရောဓ, နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ ဤ၅–ချက်ဖြင့် ဝေဖန်၍ ဟောထားပုံ (နိဗ္ဗေဓိကသုတ်)၊ ၆–ပါ–၃၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၃၅။

သညောဇနသုတ်။ ။၂–ပါ–၅၂၂၊ ဋ္ဌ–၇၊ သံယောဇနိယခမ္ဘာတို့၌ အဿာဒါနုပဿီဟု ရှုခြင်းအပြစ်၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿီဟုရှုခြင်းအကျိုးများကို ဟောထား၏။

သတ္တာဝူရိယသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၇၃၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ မီးကြောင့် ကပ္ပါဟျက်ပုံနှင့် မေတ္တာအကျိုးများကို ဟောထား၏။

သံဋ္ဌာဂဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၉၁၊ ဋ္ဌ–၆၁၊ စေ့စပ်ခြင်း ၂–မျိုး၊ (အာမိသသင်္ဂြာဟ၊ ဓမ္မသင်္ဂြာဟ)၊ (ပဋိသင်္ဂြဟဝဏ်းဌ်လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

သုတ္တဝါသသုတ်။ ။၇–ပါ–၅၀၇၊ ဋ္ဌ–၁၉၀၊ ဓမ္မ-ဝိနယ-သတ္တဝါသသနမှန်, မမှန် စိစစ်ကြည့်ရန် နည်းပေးဟောတားတော်မူပုံ။

သန္ဓိဋ္ဌိကသုတ်။ ။(ပ–၅)၊ ၆–ပါ–၃၁၃၊ ဋ္ဌ–၁၁၇၊ သန္ဓိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်ကို ရှင်းပြထားပုံ။ ။သန္ဓိဋ္ဌိကဓမ္မသုတ်၊ ၉–ပါ–၂၄၅၊ ဋ္ဌ–၂၇၄၊ ဘန္ဓိဋ္ဌိကဓမ္မ မည်ပုံ ဖြေထား၏။ ။သန္ဓိဋ္ဌိကနိဗ္ဗာနသုတ်၊ ပါ–၂၄၆။

သဒ္ဓသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၂၆၊ ဋ္ဌ–၃၄၃၊ ကာမဘုဝဝသည် နိုပ်ဝက်ခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စျာန်သမာပတ်၌ နိုဝန်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ပုရိသဇလုံကဟု ဟောထားကော်မူ၏။ ဇာပြန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပုဂိုဿာဇာနိယဟု ဟောထား၏။

သဒ္ဓါတိဿမင်း ဝိတ်ထား။ ။၁–ဋ္ဌ–၄၇၃။ ။၃–ဋ္ဌ–၁၄၃၊ သီလ၀န္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပူးပေါင်လိုလှပုံ။

သုဇိတ္တလ္ဂ။ ။၂–ပါ–၈၆၊ ဋ္ဌ–၅၄၊ အကြောင်းကိုသော အကုသိုလ်တည်းတို့၌ အကြောင်းကိုပယ်လျှင် မပြတ်ကောင်းကြောင်း ဟောကားခြင်း၊

သမ္မာဓသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၈၃၊ ကာမဂုဏ်မှ လွတ်မြောက်ရုံကား စျာန်နှင့် အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္မောဓိသုတ်။ ၉–ပါ–၁၆၃၊ ဌ–၂၅၃၊ မဂ်ဖိုလ်ရရန် အားကြီးသော အကြောင်း ၉-ပါးကို ဟောထား၏။

သမဝိတ္တဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၆၂၊ ဌ–၂၇။

သမဇီဝိတသုတ်။ ။(၁-ဒု)၊ ၄–ပါ–၃၇၂၊ ၃၊ ဌ–၃၁၁၊ လင်နှင့် မယားတို့ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောကာလ၌ မကွဲမကွာဖြစ်ကြရခြင်းအကြောင်း လေးပါးကို ဟောထား၏၊ (သမသဒ္ဓါ,သမသီလာ, သမစာဂါ, သမပညာ)။

သမဏပြဟ္မဏသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၆၃၊ ဌ–၂၃၁၊ လောကမှ အဃာဒ အာဒီနဝ-နိဿရဏ ဤသုံးပါးကို သိမ္မသာ သမဏပြဟ္မဏ ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမယသုတ်။ ။၅–ပါ–၅၈၊ ဌ–၂၇၊ ပဓာနအလုပ်ကို အားမထုတ်နိုင်၊ အားထုတ်နိုင်သောကာလ ၅-မျိုးစီကို ဟောထား၏။

သမ္ဘယဝိမုတ္တသုတ်။ ။ပါ–၁၅၃၊ ဌ–၅၃၊ (၁-ဒု)၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း၊ တိုးတက်ကြောင်း ၅-ပါးစီ ဟောထား၏။

သမ္မတ္တနိယာမသုတ်။ ။(၁–ဒု––တ)၊ ပါ–၁၅၄၊ ဌ–၅၄၊ မဂ်ဖိုလ် မရနိုင်သော တရားနာနည်းများတို့ ဟောထား၏။

သမာပတ္တိဝဂ္ဂ။ ။၂–ပါ–၉၃၊ ဌ—၆၂၊ ဓမ္မအာဃာတမျိုးကို အရကောက်ပြပုံ၊ သုတ္တန္တိက မာတိကာ-ဟူ၍ အသုံးပြု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၁၆၊ ဌ–၈၈၊ ကာယသက္ခိ-ဒိဋ္ဌိပတ္တ-သဒ္ဓါဝိမုတ္တာပုဂ္ဂိုလ် သုံးမျိုးကို ဟောထား၏။

သမိဒ္ဓိသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၉၀၊ ဌ–၂၆၅၊ အဒုဋ္ဌသာရိပုတ္တာဟူသောထေရ်၏ အဇေယ်များကို ခြေကြေးပုံ၊ (မူလကဘုတ်နှင့်တူ၏၊ပါ–၁၅၂)။

သမ္ဘူတိမေယျာသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၄၀၊ ၆–၈၅၊ ဘဏ္ဍုဒ္ဒေသက သေနာ သနုပညာပက စသော အရှုမျှားနှင့် ယထားထိုက်,ထားထိုက်သော အင်္ဂါ မျှားကို ဟောထား၏။

သမ္ဘုဒီဘာဝသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၈၊ ၆–၁၃၁၊ သဒ္ဓါ၊ဒေယျဝမ္မ၊ ဒက္ခိဏေယျ ဤသုံးမျိုးစုံမှ ကောင်းမှုပွါးကြောင်း ဟောထား၏။

သရဒသုတ်။ ။ပါ–၂၄၄၊ ၆–၂၂၂၊ ဗျာနှင့်ရသော သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စုတေလျှင် ကာမဘုံ၌ မဖြစ်ဘဲ ပြဟ္မာ့ဘုံ၌ ဖြစ်သောကြောင့် ဗျာန အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သရဘသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၈၆၊ ၆–၁၇၆၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ကိုလိုက်၍ ကြွေးကြော်ပုံ၊ ထို့ကြောင့် ထိုသရဘပရိဗ္ဗာဇ်အား ပကာသနီယ ကဲ့ပြုပုံ၊ ဘုရားမဟုတ် ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာသဝဘရားမျှားမကုန် ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ဘုရားရှင်ဟောသောတရားမှာ ဒုက္ခကုန်ကြောင်းမဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း မည်သူဆိုဝန်ခံသနည်းဟု ဘုရားရှင် ကြီးဝါးတော်မူပုံ၊ (သီဟနာဒကထာ)။

သရာဂ်သုတ်။ ။၄–ပါ–၃၀၃၊ ၆–၃၁၅၊ ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ,မာန အပြစ်ပြ ဂါထာမျှား။

သရီရဋ္ဌေယျသုတ်။ ။၁၀–ပါ–၃၂၅၊ ၆–၃၁၅၊ ခန္ဓာကိုယ်တည်ကြောင်း ၁၀ ပါးကို ဟောထား၏၊ (ခ-ခက်၌ အကျယ်ရေးခဲ့ပြီ)။

သဿတဝါဒသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၇၃၊ ၆–၃၄၅၊သဿတ ခံဝါဒရပရိနိဗ္ဗာယီ, အသဿတ ခံဝါဒ ပရိနိဗ္ဗာယီ ၂-မျိုးဝိုက်ကို ဟောထား၏။

သာဒေန္ဒဝသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၁၊ ၆–၃၀၊သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ၎င်းတို့, ဝိမုတ္တိ ညာဏဒဿန ဤ ၅-ချက်ကို ဆွေးနွေးကြရန် ဟောထား၏။

သာစိုဝသုတ်။ ။ပါ–၂၁၊၆–၃၁။ ။ပါ–၁၆၇၊(သာကစ္ဆာသုတ်နှင့်တူ၏)။

သာမုဂ္ဂီယသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၁၅၊၆–၃၆၆၊ ပဝေနိယာဂ်အင်္ဂါ ၁၂ ပါးကို ဟောထား၏။ သီလပရိတ္တိပဝေနိယာဂ်၊ စိတ္တ၊ဒိဋ္ဌိ၊ဝိမုတ္တိပါဠိသုဒ္ဓိပဝေနိယာဂ်၊

သာရတီယသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၀၅၊ ဋ–၂၄၊ ရဟန်းတို့ ရဟန်းဖြစ်ရုံကာလ၊ ပဌမဦးဆုံး သစ္စာလေးပါးကို သိရုံကာလ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရရုံကာလ ဤသုံးမျိုးသောကာလကို အသက်ထက်ဆုံး အမြဲမမေ့သင့်ကြောင်း ဟောထား၏။

သာရသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၅၈၊ ဋ–၃၃၉၊ သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိတည်းဟူသော အရသာလေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သာရန္ဒဒသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၄၈၊ ဋ–၅၂၊ ရခဲလှသော ပုဂ္ဂိုလ် ၅-ဦး (ရ-ခဏ်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ။၇–ပါ–၄၀၇၊ ဋ–၁၅၁၊ မင်းတို့အတွက် အပရိဟာနိယာတရား ၇-ပါး။

သာဝဇ္ဇသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၅၂ ဋ–၃၃၇၊ သာဝဇ္ဇ၊ ဝဇ္ဇပယုလ၊ အပ္ပဝဇ္ဇ၊ အနဝဇ္ဇ အပြစ်နှင့်စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ဟောထား၏။

သာဌသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၉၄၊ ဋ–၁၀၃၊ ကုသလဓမ္မ, အကုသလဓမ္မတို့ကိုကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်သာ ဆုံးဖြတ်၍ အကုသလဓမ္မတို့ထို့ ပယ်ပြီး ကုသလဓမ္မတို့ကို ပြုရန် ဟောထား၏။ ။၄–ပါ–၅၂၀၊ ၃၇၀၊ မက်ဖိုလ် မရနိုင်ခြင်း၊ ရနိုင်ခြင်းအကြောင်းလေးပါး ဟောထား၏။ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ ဝစီ၊ မနော၊ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝ။ ။ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရ၊ဝစီ၊မနော၊ပရိသုဒ္ဓါဇီဝ။

သိက္ခာသုတ်။ ။(ပဌမ)၃–ပါ–၂၃၁၊ ဋ–၂၆၊ အရိယာ ရဟန်းတော်တို့မှာ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်များကို ရုံခါကျ။ လွန်မိကြသေးသော်လည်း သိက္ခာသုံးပါး၌ ဓုဝသီလ, ဌိတသီလဖြင့်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ဒုတိယ–ပါ–၂၃၇၊ ဋ–၂၁၂၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ် ၅-မျိုးကို ဟောထား၏။ ။တတိယ၊ပါ–၂၃၅၊ ဋ–၂၁၉၊ အထက်မှ အောက် ပုဂ္ဂိုလ် အဆင့်ဆင့်ဖြစ်ရပုံ ဟောထား၏။

သိက္ခာပဒသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၁၁၊ ၅-ပါးသီလ၌ မိမိကိုယ်တိုင် ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို ရှောင်ကြဉ်စေခြင်း စသည်ဖြင့် လေးဝုက်လှည့်၍ ဟောထား၏။ ။ပါ–၅၃၉၊ ဋ–၃၈၉၊ အာသပ္ပရိသ၊ ဇာသပ္ပရိသတရ၊သပ္ပရိသ၊ သပ္ပရိသတရ ပုပ္ပါလ်လေးမျိုး ဟောထား၏။

သိက္ခာဒုဗ္ဗလျသုတ်။ ။၉–ပါ–၂၃၁၊ ပါးသီလမြဲရန် သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်ရမည်ဟု ဟောထား၏။

သီလာယူပသုတ်။ ။ပါ–၂၀၃၊ ဋ–၂၇၅၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အာရုံ ၆ ပါး ကြောင့် မတုန်လှုပ်တော့ကြောင်း ဟောထား၏။

သိဝထိကသုတ်။ ။၅–ပါ–၂၃၅၊ ဋ–၈၄၊ သင်းချိုင်းစောင့်နှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်၊(ရေးခဲ့ပြီ)။

သိတိဘာဝသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၇၉၊ ဋ–၁၄၁၊ ငြိပ်းအေးမှုမရှစေနိုင်၊ ရစေနိုင်သော အင်္ဂါ ၆ ပါးစီ ဟောထား၏၊

သိတင်းသုံးဖော်တို့ မုန်းကြောင်း,ချစ်ကြောင်းပျား။ ။ထေရဝဂ္ဂ၊ ၅–ပါ–၉၃ မှ ၁၀၀ အဆုံး၊ (၇)သုတ်၊ ဋ–၃၈။ ။၇–ပါ–၃၉၅၊ ဋ–၁၄၅၊ ပိယသုတ်၊(ပ–ဒု)။ ။အာသဒ္ဓသုတ်၊ ၅–ပါ–၉၈၊ ဋ–၃၈။ ။အပ္ပိယသုတ်၊ (ပ–ဒု)၊ ၈–ပါ–၆၊ ဋ–၁၉၅။ ။ပိယသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၇၁၊ ဋ–၂၂၉။ ဒုပ္ပိယသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၉၁၊ ဋ–၃၂၅။ ။သီလဝန္တသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၀၀၊ ဋ–၃၉။ ။အက္ခမသုတ်၊ ရဇနီယသုတ်–အံ။ ။သိတင်းသုံးဖော်တို့ ကဲ့ရဲ့ကြောင်း ချီးမွမ်းကြောင်း အင်္ဂါ ၅-ပါးစီ ဟောထားသော သိက္ခာသုတ်၊ ပါ–၃။ ။သိတင်းသုံးဖော်တို့ ညီညွတ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၁၀-ပါးကို ဟောထားသော ဘဏ္ဍနသုတ်၊ ၁၀–ပါ–၃၂၅၊ ဋ–၃၁၅။

သီလသုတ်။ ။(ပဌမ)၊ ၄–ပါ–၄၅၃၊ ဋ–၃၃၈၊ သီလ, သမာဓိ, ပညာကို ဖြည့်ကျင့်,မဖြည့်ကျင့် စသည်ဖြင့် လေးချက်လှည့်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုး ဟောထား၏။

သီလဗ္ဗတသုတ်။ ။၃–ပါ–၂၂၅၊ ဋ–၂၀၄၊ အကျိုးရှိ,မရှိသော သီလ အကျင့်ကို ခွဲပြထား၏။

သုခုဟာလသုတ်။ ။၁၈–ပါ–၁၄၃၊ ဋ–၁၂၄၊ ဘုရားလောင်း သမ္ဘဝတ္တမင်းသား ဘဝကခံစားခဲ့ရပုံနှင့် အသုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒုက္ခ-သေရမည့်ဥစ္စာပါလျက် သူတပါးတို့ ဒုက္ခ-သေခြင်းခံ စက်ဆုတ်ကြကြောင်း ဟောထား၏။ ပါ-ဌ် မှယ်ကုသးမှယ် ဂါတာမျှားပါ၏။

သုဂတိဘဝ ရောက်ရခြင်း ဒေကြောင်းပျား။ ။၂–ပါ–၅၇၊ ဂ၊ ဋ–၁၄၊ ၂၃။ ။ပါ–၉၆၊ ဋ–၆၄။ ။၄–ပါ–၃၉၅၊ ၆၊ ဋ–၃၂၁၊ သုံးလိုက် ၁၀-ပါး နှင့်ပြည့်ပုံလူ၊ ။ပါဏာတိပါတသုတ်၊ ပုသောဝါဒသုတ်၊ အဝဏ္ဏာရဟသုတ်၊ ဂေါဒတဓုသုတ်။ ။ဒိဋ္ဌိသုတ်၊ အကတညုတာသုတ်၊ ၄–ပါ–၄၄၇၊ ဋ–

၃၀၇။ ၃၉၀။ ။ပါဏာတိပါတိသုတ်၊ မဂ္ဂသုတ်၊ (ပ၊ဒု)၊ ဝေါဟာရပထသုတ်၊ (ပ၊ ဒု) အဟိရိကသုတ်၊ ပါ–၅၄၉။ ။ဒုဿီလသုတ်၊ ပါ–၅၅၀။ ။ သာဝဇ္ဇသုတ်၊ အဗျာပဇ္ဇသုတ်၊ ၅–ပါ–၅၆၀။ ။ကမ္မပထဝဂ္ဂ၊ ပါ–၅၇၆၊ ၇၊ ၈။ ။မစ္ဆရိနီသုတ်၊ ၅–ပါ–၁၂၂၊ ဌ–၄၅။ ။ဝဏ္ဏနာသုတ်၊ ဣဿုကိ-နီသုတ်၊ ပါ–၁၂၃၊ ဌ–၄၆။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ မိစ္ဆာဝါယာသုတ်၊ မိစ္ဆာ-ဝါယာမသုတ်၊ ပါ–၁၂၄၊ ၁၂၅။ ။နိရုယသုတ်၊ ပါ–၁၅၁၊ ၁၇၉၊ ၁၈၀၊ ဌ–၆၁၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။ဝေရသုတ်။ ။အဝဏ္ဏာရုဟသုတ်၊ (ပ-ဒု-တ)၊ ၅–ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၈၄။ ။မစ္ဆရိယသုတ်၊ (ပ-ဒု)၊ ပါ–၂၃၂၊ သိက္ခာပဒ ပေယျာလဝဂ္ဂ၊ ပါ–၂၄၃၊ ၄၊ ဌ–၈၅။ ။နိရုယသုတ်၊ (ပ-ဒု) ၆–ပါ–၃၇၇၊ ဌ–၁၄၀။ ။ကရုဏာဝယဝဂ္ဂ၊ ၁၀–ပါ–၄၉၀၊ ၅-သုတ်။ ။အဓမ္မစရိယာ သုတ်၊ ပါ–၅၀၅။ ။သာမညဝဂ္ဂ၊ ပါ–၅၀၇။

(သုဂတဝိနယသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၆၄၊ ဌ–၃၄၂၊ သာသနာမတော်ကွယ်ကြောင်း တည်ကြောင်းလေးပါးစီ ဟောထား၏၊ ကျမ်းဂန်များကို အမှားမှား အယွင်းယွင်း သင်ယူခြင်း၊ [1]ဆိုဆုံးမသည်ကို မနာယူခြင်း၊ [2]စာပေ ကျမ်းဂန်ကို ကောင်းမွန်စွာ မပို့ချခြင်း၊ [3]ပစ္စည်းလာဘ်လာဘရအောင် လုံးပန်းနေကြပြီး မဂ်ဖိုလ်ရအောင်မူကား · အားမထုတ်ခြင်း၊ ဤ လေးပါးကား သာသနာတော်ကွယ်ကြောင်း လေးပါးတည်း၊ (အပြန် တည်ကြောင်း လေးပါး)။)

သုတသုတ်။ ။၄–ပါ–၄၉၁၊ ဌ–၃၅၈၊ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, တွေ့ခြင်း, သိခြင်း ဤလေးမျိုးဌာ မှန်ကန်သော်လည်း အကုသိုလ်ပွားရ ကုသိုလ်တရား ဆုတ်ယုတ်လျှင် မပြောဆိုရကြောင်း၊ ကုသိုလ်ပွားရ အကုသိုဟ်ဆုတ် ,ယုတ်လျှင် ပြောဆိုရကြောင်းဟောထား၏။

သုတဝါသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၂၆၂၊ ရဟန္တာအရှင်တို့ မလွန်ကျူး တော့သောအရာ ၉-မျိုး၊(၅-ပါးသီလ၊ အဂတိလေးပါး)။ သဗ္ဗသုတ်လည်း ၊ နည်းတူ၊ ပါ–၁၂၈။

သုတဝါနိမ္ဗေဓိကပညာ မည်ပုံအဖြေ။ ။၄–ပါ–၄၉၈၊ ဌ–၃၆၀။

သုဒဿသုတ်။ ။ပါ–၄၂၄၊ ဌ–၃၁၂(ဆိုလတ္တံ့သုပ္ပဝါသာသုတ်နှင့်တူ၏)။

သုနေတ္တသုတ်။ ။၇–ပါ–၅၀၀၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြစ်မှားခြင်းမှာ သာသနာပ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြစ်မှားသည်ထက် အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်း ဟော ထား၏။

သုပ္ပဝါသာသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၇၃၊ ဋ–၃၁၁၊ ဘောဇဉ်ကိုပေးလှူလျှင် အာယု, ဝဏ္ဏ, သုခ, ဗလကိုပေးလှူသည်မည်၍ အလှူမှာလည်း ရင်းအကျိုး လေးပါးကိုရကြောင်းဟောထား၏။.

သုဘူတိသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၅၃၈၊ ဋ–၃၄၅၊ ဘဒ္ဒါတရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် အမှတ်အသား ၁၁-ပါးကို ဟောထား၏။

သုဝိဒူရသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၅၉၊ ဋ–၃၀၆၊ ဝေးသော အရာလေးမျိုးကို ဟော ထား၏။

(၁) ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး။

(၂) သမုဒ္ဒရာ၏ ဣတိဘက်ကမ်းနှင့် ထိုမှာဘက်ကမ်း။

(၃) နေထွက်ရာအရပ်နှင့် နေဝင်ရာအရပ်။

(၄) ၃၇-ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားနှင့် ၆၂-ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ။

သူရဲကောင်း။ ။စစ်သား သူရဲကောင်းသုံးယောက် ဥပမာဖြင့် ရဟန်း သူရဲကောင်းသုံးဦးတို့ ဟောထားသော ယောဓာဇီဝသုတ်၊ ၃–ပါ–၂၇၃၊ ဋ–၂၄၁။ ။(ပ၊ ဒု)၊ ၅–ပါ–၇၈၊ ၈၂။ ဋ–၃၄၊ သူရဲကောင်းဥပမာ ရဟန်းတို့သိထားစရာ။ ။သူရာတိ အာဘိရှေနာ-ဟု ဖွင့်ပြုထားပုံ၊ ၇–ဋ–၁၇၆၊ ပါ–၄၆၅။ ။(သူရဲကောင်းအစစ်ကို ပြသောဂါထာ၊ ဇာတက–ဋ–ပ–အုပ်–၃၃၂။ ။ဓမ္မ–ဋ–ပ–အုပ်–၄၁၇)။

သေတဗျန္ဆိုအတိတေ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသ ဇာတနုဂရုံ-ဟု ဖွင့်ပြုထားပုံ။ ။ ၄+ဋ–၂၆၇။

သေယျာသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၆၆၊ ဋ–၃၉၅၊ အိပ်ပုံ လေးမျိုးကို ဟော ထား၏။

သောနာသုတ်။ ။၉–ပါ–၁၇၄၊ ဋ–၂၆၁၊ မှီဝဲဒုပ်၊ မမှီဝဲဒုပ်သော တရား မျှားကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် အကျယ်ဟောထား၏။

သောခုမ္မသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၄၊ ဋ–၂၆၂။ သောခုမ္မာနီတိ သုခုမလက္ခဏ ပဋ္ဌိဝိဗျနကာနီ ဉာဏာနီ ဟု ဖွင့်ပြုထား၏။ (ဂါထာပါ၏)။

သောတသုတ်။ ၅–ပါ–၁၄၂၊ ဋ–၅၀၊ အလှူမခံထိုက်၊ ခံထိုက်သောအင်္ဂါ ၅-ပါးစီဟောထား၏။ (အ-ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

သောတာနုဂတသုတ်။ ။၄–ပါ–၅၀၄၊ ၆–၃၆၄၊ တရားတော်ကို နာယူရ သင်ယူရကျိုးကို ဟောထားတော်၊ (တ-ခဏ်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သောပဿုတ်။ ။၆–ပါ–၂၆၄၊ ၆–၉၈၊ အအိပ်ကြီးသော ရဟန်းတို့အား ဆုံးမခဏ်း၊ အအိပ်နည်းရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဟောထားတော်။

သောဘနသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၁၄၊၆–၂၅၂၊ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ဥပါသကာ ဥပါသကီ ဤလေးဦးတို့ ပရိသတ်ကို တုန့်တယ်စေသော အင်္ဂါများကို ဟောထားတော်။

သောဝေယျာဝသုတ်။ ။(ပ–၅)၊ ၇–ပါ–၄၂၀၊ ရဟန်းတို့ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း မဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၆-ပါးစီ ဟောထားတော်၊ ဂါထာပါခ်ိ။

သံဝိဇ္ဇသုတ်။ ။၈–ပါ–၁၂၁၊ ၆–၂၄၁၊ မဂ်ဒိုလ်ရရန် အကျင့်ချုပ် တရားတော်ကို ဟောထားတော်။ ။၅–ပါ–၁၊၆–၁၊ သဒ္ဓါ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပ, ဝီရိယ, ပညာ ဟူသော သေက္ခ ဗလ ၅-ပါးကို ဟောထားတော်။ ။၈–ပါ–၁၀၆၊ ၆–၂၃၉၊ဓမ္မ–ဝိနယ–သတ္ထုသာသန မှန်, မမှန်ဖိစစ်ရန်ညွှန်ပြထားတော်မူပုံ။

သံသပ္ပနိယသုတ်။ ။၁၁–ပါ–၄၉၅၊ ၆–၃၄၀၊ (ဒုစရိုက်အမှုများကို ပြုလျှင်ငရဲ,တိရစ္ဆာန်၌ ဖြစ်ရပြီးလျှင် တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း လူတို့ ရှုံ့ရှာမုန်းတီးသော မြေကင်းစသည်ဖြင့်ရတတ်ကြောင်းနှင့် သုစရိုက် ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင် လူနတ်ဘုံ၌ ဖြစ်ရပြီးလျှင် လူတွင်လည်း အမျိုးမြတ်၍ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ ဖြစ်ရတတ်ကြောင်း ဟောထားတော်။)

သံဝေဇနီသုတ်။ ။၄–ပါ–၃၂၃၊ ၆–၂၆၀၊ ပစာနုလေးပါးကို ဟောထားတော်၊ ဂါထာပါခ်။

သံဝါသသုတ်။ ။(ပ–၅)၊ပါ–၃၆၈၊ ၃၂၀၊ ၆–၃၁၀၊ အာပတ်တောင်ခုလေးမျိုး (အာပတ်-ခဏ်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)၊ မှတ်သားဖွယ်ဂါထာများပါခ်။

အဂ္ဂိုဇ္ဇရနိကာယပါဠိအဋ္ဌကထာ

သက္ကဝတ္ထု။ (။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၇၅၊သီလအနန်းမှာ မြေးကြိုင်လှ၏ဟုလျှောက်ထားပုံ။ ဘုရားရှင်ဝမ်းသွားထားသော အညစ်အကြေးများကို သိကြားမင်းကဦးခေါင်းပေါ် တင်ယူသွားပြီး စွန့်ပုံ။အရိယာနှင့်ပေါင်း ချမ်းသာကြောင်း။ လူမိုက်နှင့်ပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်းဂါထာ။)

သက္ကပဉ္စဝတ္ထု။ ။၃၅၀။ သဗ္ဗဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ-စသော အပြေလေးချက် ဂါထာ။

သဠာ ပရိဗ္ဗိုလ်ဆရာကြီးအကြောင်း။ ၊ဌ–ပ–အုပ်–၅၇။၅၉။၆၀။

သဒ္ဒိကူဋ္ဌပေတဝတ္ထု။ ။၃၂၃။သုနေတ္တ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်၏ နားတွင်းကို ခဲပစ်သွင်းခဲ့သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် သံတူ ၆-သောင်းတို့ဖြင့် ကိုယ့်ခေါင်းကို ကိုယ်ပြန်၍ ထုနှက်နေရသော ပြိတ္တာ။

သန္ဓကာယ မထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇၇၊လက် ခြေ ကိုယ်တို့ မဆန့်တန်းသော မထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍, ကိုယ်နှုတ် စိတ်တို့ ငြိမ်သက်ရန် ဟောထား၏။

သန္ဓတိမဟာမတ္တဝတ္ထု။ ။ဌ–၆၉။ လူ့ဘဝနှင့်ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ထိုဖြစ်သော နေ့ဦးပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံသော အမတ်ကြီး။ အတိတ်ဝတ္ထုကို ကိုယ်တိုင် ပြန်ဟောထားပုံ။တန်ဆာဆင်ထားသော်လည်း သဇေဏပြာဟ္မဏခေါ်ရုကြောင်း ဂါထာ။)

သပ္ပဒါသမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၇၃၄။ သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ခြင်း။ မြေ့မကိုက်နိုင်ခြင်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်း ဤအကြောင်းသုံးမျိုးကို ပြန်ဟောထားပုံ။

သမ္ဘူတလကုဋဝါဒကဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၇။ချမ်းသာလိုလျှင် သူတစ်ပါးကို မညှဉ်းဆဲရကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

သမ္ဘူတလဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။၂၄၆၊ အသံကောင်းတိုင်း ရုပ်လှတိုင်း သဘောကောင်း မခေါ်နိုင်ကြောင်းဂါထာ။ ။၃ဝ၄၊ ခန္ဓာကိုယ် တည်းဟူသော ကိုယ့်တပ်မြို့ကို လုံခြုံစေရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာ။ ။၃၂၁းပညာရှိ

သူတော်ကောင်းကို အဖော်ပြုရလျှင် ပြုရ၊မပြုရလျှင် တစ်ယောက်တည်းနေ ရသည်က မြတ်ကြောင်းဂါထာ။ ၌–၃၆၉၊ ခိုးသားကိုးဈေးတို့ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြပုံ၊ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုဟောထားသော ၉-ဂါထာ။ ၌—ဒု–အုပ်–၃၉၄၊ သမထဝိပဿနာ၌ ပါရဂူမြောက် အားထုတ်ရန် ဟောထား၏။

သမ္မဟုလသီလာဒိသမ္ပန္နဝတ္ထု။ ။၂၅၁၊အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်မှ ချမ်းသာစစ် ဖြစ်၍ ဒုက္ခအားလုံးကုန်ကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္ဘူနတ္ထေရဝတ္ထု။ ၊၌—ဒု–အုပ်–၁၀၉၊ (ရဟန်းတို့မှာ သေနာသနဝတ်စသည်ကို အချိန်အားလျော်စွာ ပြုလုပ်ရကြောင်း အရှင်ရေဝတမထေရ် ဆုံးမ၍ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ရဟန်းတော် တစ်ဖူး။)

သမင်မွေးရင်း ကျားစားရင်း။ ။ဤစကားပုံ ဖြစ်လာဟန် အကြောင်းရင်း ဝတ္ထု၊ ၌–၌ သင်္ဘ၊ဟု ဆိုထား၏။ ၌–ပ—အုပ်–၃၁။ ဒု–အုပ်–၂၇၁။

သာမဏေထူး ၂–ပါး။ ။၌–ဒု–အုပ်–၃၉၂၊ ၇-နှစ်သား အရွယ်ကပင် ရဟန်းဖြစ်စေဟု သီးခြားခွင့်ပေးခြင်းခံရသော သောပါက သာမဏေငယ်။ သုမန သာမဏေငယ်။

သာမဏေကျော် ၄–ပါး။ ။၌–၄၁၆၊(သံကိစ္စ သာမဏေ၊ ပဏ္ဍိတသာမဏေ၊ သောပါကသာမဏေ၊ ရေဝတသာမဏေ)၊ ၎င်းသာမဏေငယ် လေးပါးကို ပုဏ္ဏားမကြီးက ဆွမ်းမလောင်းလှူလိုသဖြင့်သိကြားမင်း လာကူ၍ ပေးလှူ စေပုံ၊ ဤဝတ္ထု၌ ပုဏ္ဏားအိုယောင်ဆောင်ထားသော သိကြားမင်းကျော်၌ အရိုက်ခံရသေးကြောင်း။

သာရိပုတ္တတ္ထေရဝတ္ထု။ ။၌–ပ—အုပ်–၃၉၅၊ ပဉ္စဒြေနှင့် သမထဝိပဿနာကို မပွါးများဘဲ မဂ်ဖိုလ်မရနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဥတ္တမပုရိသ မည်ပုံ ဂါထာ။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရသမာတုလပြာဟွဏဝတ္ထု။ ၄၂၀၊ နိုဂဏ္ဍတို့အား နှစ်ပေါင်းတရာလှူရသောထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား တဇွန်းမျှ လှူရခြင်းမျှ၊ မြင်ရခြင်းမျှက မြတ်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။သာရိပုတ္တတ္ထေရသာဘာဂိနေ-ယျဝတ္ထု။ ၄၂၁၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးရသည်ထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား တခဏမျှ ပူဇော်ရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။ ။သာရိပုတ္ထ-တ္ထေရသ သဟာယကပြဟွဏဝတ္ထု။၄၂၂၊ လူတို့အား ပေးလှူရသည်ထက် ဗုဒ္ဓသာဝကအား ပေးလှူရသည်က မြတ်ကြောင်း ဟောထားသော

ဂါထာ။ ။သာရိပုတ္တာထေရဝတ္ထု။ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၊ (အလှူရှင် ဒကာတို့လည်း ကောင်းမှုပွားစေ၊ ရဟန်းငယ်, သာမဏေငယ်တို့လည်း ဓမ္မိကလာဘ်မှ မဆုတ်ယုတ်စေ ဟူသောသဘောဖြင့် ဝါဆိုသက်နှုန်းမျှားကို အလှူခံတော်မူကြောင်း။)

သုခသာမဏေဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၅၅၊ သုံးနှစ်ကျွန်ခံမှ စားရသော ထမင်းကို လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့် ချမ်းသာသောဘဝ၌ဖြစ်ရပုံ၊ တရားအားထုတ်ရာ၌လည်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်နှင့် သိကြားမင်းတို့ကပါ စောင့်ရှောက် ပေးကြပုံ။

သုဂတိဘဝရောက်သူ နည်းပါးလှပေကြောင်း ဂါထာ။ ။ဌ–၁၁၄။

သုပ္ပဗုဒ္ဓသက္ကဝတ္ထု။ ။၂၇၊ ဘုရားလောင်းဘဝက တော်စပ်ခဲ့သော ယောဂ္ဂမကြီး ဘုရားရှင်အား ပြစ်မှားမိ ပြေမှိုင်ခံရပုံ၊ သေဘေးပြေးမလွတ်ကြောင်း ဂါထာ။ ။သုပ္ပဗုဒ္ဓံ ပဗုဋ္ဌန္တိ၊ သဒါ ဂေါတမသာဝကာ စသော ဂါထာမျှား၊ ဌ–၂၇၆။

သုမနာဒေဝီဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၉၇၊ သောတာပန်ဖြစ်သော အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီးကို (သမီး-သကဒါဂါမ်ပြစ်သူက) မောင်ငယ်ဟူ၍ ပြန်ခေါ်ပုံ။

သုဝဏ္ဏကာရထေရဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၆၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က သုံးကြိမ်တိုင် နည်းပေးသော်လည်း တရားထူးမရနိုင်၍ ဘုရားရှင်ထံ ရောက်မှ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ရှေ့ပန်းထိမ်သည်သား ရဟန်း၊ ဘုရားရှင်၏ အာသယာနုသယဉာဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေပုံ။

သူကရပေတဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၈၊ ကုန်းတိုက်ခဲ့မှုကြောင့် လူ့ကိုယ် ဝက်ဦးခေါင်းပုံရှိပြီး ပါးစပ်မှ အမြီးပေါက်ကာ လောက်မျှားတဖွားဖွား ထွက်နေသော ပြိတ္တာဖြစ်ရပုံ။

သူကရပေါတိကာဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၃၃၁၊ ပြဟ္မာပြည်မှ ဘဝနှစ်ဆင့်တွင် ဝက်ဖြစ်ရပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်း ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်း လက်ထက်တွင် ရဟန္တာထေရီဖြစ်ရပုံ။

သူတောင်းစားထမင်းဝတေ(ရိုး)တောင်။ ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်စကားရပ်မျှား၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၇၆။

သေယျသကမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၇၊ ၎င်းရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ပဌမသံဃာဒိသေသ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရပုံနှင့် အကုသိုလ် ပွားလျှင် ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၏ဟု ဟောထားတော်မူပုံ။

သောရေယျမ်ထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ အရှင် မဟာကစ္စာယနမထေရ်အား ပြစ်မှားမိသောကြောင့် သေဌေးသားဘဝမှ မိန်းမဘဝ ကူးသွားခဲ့ပုံ၊ ၎င်းမထေရ်အား ပြန်၍ကန်တော့သောအခါတွင် ယောကျ်ားဘဝ ပြန်ရပြီး သာသနာတော်ဝင်ကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပုံ။)

သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျမထေရ်ဝတ္ထု။ ။ဌ–၁၉၁၊ ပိတ် ၇-တောင်ကိုရ၍ ထိုပိတ်ကို အရင်းပြုကာ လူထွက်ရန် ကြံစည်ပုံ၊(လူထွက် မယားရ,သားရပြီး မယားကိုရိုက်ရာတွင် ဦးရီးမထေရ်၏ ဦးခေါင်းကို ယပ်တောင်ဖြင့် ရိုက်သောရဟန်းငယ်)။ ။စိတ်ကို စောင့်စည်းနိုင်လျှင် မာရ်မင်း နှောင့်ဖွဲ့မှုမှ လွတ်ကြောင်း ဂါထာ။

ဥဒါနုပါဒိ အဋ္ဌကထာ

သက္ကာရသုတ်။ ။ပါ–၈၉၊ဌ–၉၉၊ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်တို့ ဘုန်းကြီးသည်ကို တိတ္ထိတို့မနာလိုကြ၍ ဆဲကြပုံ၊ ၎င်းဆဲဆိုသံကို ကြားပြီး ဥဒါန်းကျူးထားတော်မူပုံ။

သင်္ဂါမဇိသုတ်။ ။ပါ–၇၂၊ဌ–၆၇၊ ၎င်းမထေရ်ကို သားငယ်ပြု၍ မယားဟောင်းက လူထွက်ခိုင်းသော်လည်းမရသည်ကိုမြင်၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

သတ္တသုတ်။ ။(ပဌမ)၊ ပါ–၁၇၁၊ ဌ–၃၃၀၊ သာဝတ္ထိမြို့နေ အချို့လူတို့ မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ကာမဂုဏ်ခံစားကြသည်ကိုမြင်၍ဥဒါန်း ကျူးတော်မူပုံ။ ။ဒုတိယသတ္တသုတ်၊ ပါ–၁၇၂၊ဌ–၃၃၂၊ မြို့မိသော ငါး၊ နွားငယ် အမိနောက် လိုက်နေသကဲ့သို့ ကာမဂုဏ်နောက်သို့ လိုက်နေလျှင် ဘယ်တော့မှ ဇရာမရဏမှ မလွတ်နိုင်ကြောင်းဟောထား၏။

သတ္တဇဋိလသုတ်။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဌ–၃၀၀၊ရသော့ယောင်၊ နိဂဏ္ဌယောင် အစေ-လကယောင်ဆောင်ထားသော သူလျှိုတို့ကို ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်ရှေတော်တွင်ပင် ရှိခိုးဝှေ့ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်ကို စုံစမ်းပုံ၊ ဘုရားရှင်က လူအကြောင်းပေါင်းမှသင်ဟု မိန့်ကြားတော်မူပုံ။

သဒ္ဓဿေသသိ၊ သမာဒဿေသိ၊ သပုတ္တေဿေသိ၊ သမွဟံသေသိ–ပုဒ်မျှားအဖွင့်။ ။ (ဓမ္မိယာ ကထာယ)၊ ပါ–၁၂၂၊ ဋ–၂၁၉။

သစၥယမဟာနုသုတ်။ ။ပါ–၁၅၀၊ ဋ–၂၇၉၊ ပညာရှိယောင် ဆောင်နေကြသော ပြာဟွာဏလုလင်တို့ နှုတ်မရောင့်စည်းသည်ကို ကြား၍ ဥဒါန်းကျူးတော်မူပုံ။

သိပ္ပသုတ်။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဋ–၁၈၄၊ အတတ်အမျိုးမျိုးတွင် အမြတ်ကို ငြင်းခုံကြရာတွင် ဘုရားရှင်က အဓိသီလ စသည်ကိုသာ သင်ကြားရန် ညွှန်ကြားတော်မူပုံ။

သူတစ်ပါးအလိုလိုက်ရက ဆင်းရဲကြောင်း ဥဒါန်းကျူးထားသောဂါထာ။ ။ ပါ–၉၇၊ ဋ–၁၄၂။

ဣတိဝုတ္တကပါဠိအဋ္ဌကထာ

သက္ကာရသုတ်။ ။ပါ–၂၄၅၊ ဋ–၂၃၂၊ ဗုဒ္ဓေါသက္ကာရရှိမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ မရှိမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်ပါးစုံကြောင့်လည်းကောင်း အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်ကတတ်ကြောင်း ဟောထားဖ၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သဒ္ဓတရသုတ်။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၂၁၀၊ ရွှင်တရားထက် နှာမ်တရားက လည်းကောင်း၊ နှာမ်တရားထက် နိဗ္ဗာန်ကလည်းကောင်း ငြိမ်သက်ကြောင်း ဟောထားဖ၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သမ္ဘဒ္ဒသီလသုတ်။ ။ပါ–၂၂၀၊ ဋ–၃၃၅၊သီလနှင့် ပြည့်စုံရခြင်း အကျိုးမျှားကို ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏၊(ပုံဝေဒဂုတရားများကို ငြိမ်းအေးဝေရန် လည်း ဟောထား၏)။

သပ္ပုရိသသုတ်။ ။ပါ–၁၉၃၊ ဋ–၆၁ သမ္ဘ–၄-ကိုးကားလည်း ကြည့်ထားဖ၏။

သမဏကြောဟုဏ သုတ်။ ။ပါ–၂၆၆၊ ဋ–၃၁၃၊ သဒ္ဓါသလေးပါးကို ဆီမှီသော သမဏကြောဟုဏ ခေါ်ဆိုခဲ့ကြောင်း ဟောထားဖ၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သီလသုတ်။ ။(ပ–ဒု)၊ပါ–၂၁၃၊ ဌ–၉၇၊ ငရဲသို့ ရောက်စေတတ်သော အင်္ဂါ ၂-ပါး။ (ပါပကသီလ၊ ပါပိကာယဒိဋ္ဌိယာ)။ ။ဒုတိယသုတ်၊ သုဂတိသို့ ရောက်စေတတ်သော အင်္ဂါ ၂-ပါး၊ (ဘဒ္ဒကသီလ၊ ဘဒ္ဒိကာယဒိဋ္ဌိယာ)၊ ပါ–၂၁၄၊ ဌ–၉၉၊ ဂါထာမျှားပါ၏။ ။

သီလသမ္ပန္နသုတ်။ ။ပါ–၂၆၇၊ ဌ–၃၁၃၊ ရဟန္တာအသျှင်မြတ်တို့အား မြင်ရ, ကြားရရုံမျှဖြင့် ကျေးဇူးမျှားလှပုံ ဟောထား၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သုခဝိဟာရသုတ်။ ။ပါ–၂၁၁၊ဌ–၉၇၊ ဣန္ဒြေစောင့်စည်းမှု၊ စားသောက်ရာ၌ အတိုင်းအရှည်သိမှု ဤနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံလျှင် ချမ်းသာစွာ နေရကြောင်း ဟောထား၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သုခပတ္ထနာသုတ်။ ။ပါ–၂၄၁၊ဌ–၂၂၇၊ချီးမွမ်းခံရမှု၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရမှု၊ သုဂတိဘဝသို့ ရောက်ရမှု ဤကောင်းကျိုးသုံးမျိုးကို တောင့်တသော် သီလစောင့်ထိန်းရန် တိုက်တွန်းထားတော်မူ၏။ ဂါထာမျှားပါ၏။

သုဂတိရောက်ကြောင်းအမှုမျှား။ ။ရင်းကို ဟောထားသော ပဿနဒ္ဓိတ္တသုတ်၊ ပါ–၂၀၄၊ ဌ–၇၀။ ။သမ္မာဒိဋ္ဌိကသုတ်၊ ပါ–၂၃၆၊ဌ–၂၀၉၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။ (အံ–၌ မျှားစွာ ရှိ၏)။

သုလဘသုတ်။ ။ပါ–၂၆၄၊ဌ–၃၀၇၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရလွယ်ရန် နည်းပေး ထားပြီးလျှင် သန္တုဋ္ဌိဖြစ်ရန်လည်း တိုက်တွန်းထား တော်မူပုံ၊ ဂါထာမျှား ပါ၏။

သေတိ ဟိ နိပါတမတ္တံ။ ဌ–၄၁၊ပါ–၁၉၇။

သောတိနိပါတမတ္တံ။ ။ဌ–၁၆၇၊ဌ–၂၂၃။ ။(သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၊၃၉၊ ပါ–၂၇၁၊ဌ၌လည်းရှိ၏)။

သံဃာဒိကဏ္ဍသုတ်။ ။ပါ–၂၅၆၊ဌ–၂၇၀၊ ဘုရားရှင်၏ သက်နှံးကိုဆွဲ၍ လိုက်နေသော်လည်း တရားတော်ကို မကျင့်သုံးက ဘုရားရှင်နှင့် ဝေးသည်ပင် မည်ကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားပါ၏။

သံဝိဘာဂ ၂-မျိုး။ ။(ခွဲဝေခြင်း၊ အာမိသသံဝိဘာဂ၊ ဓမ္မသံဝိဘာဂ)၊ ပါ–၂၆၀၊ဌ–၂၉၅။

သုတ္တနိပါတ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သတ္တဝါလေးမျိုး။ ။(ရူပူပဂါ၊ ဝေဒနူပဂါ၊ သညူပဂါ၊ သင်္ခါရူပဂါ)၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၂၂၄၊ပါ-၃၉၇။

သဘိယသုတ်။ ။ပါ-၄၅၅-ဋ-၁၄၄၊ ရင်းပရိဗိုဇ်၏ အတိတ်, ပစ္စုပ္ပန် ဝတ္ထု၊ အနာဂါမ်ပြဟ္မာက သင်ပေးသောပုစ္ဆာ ၂၀-ကို ဘုရားရှင်အားမေးလျှောက်၍ ဖြေကြားထားတော်မူပုံ၊ သာသနာပဋ္ဌာန် သမဏပြာဟ္မဏ အစစ်တို့မရှိပုံ သိစေရန် အကျယ်ဟောထား၏။

သမ္မာပရိဗ္ဗာဇနိယသုတ်။ ။ပါ-၃၃၂၊ ဋ-၈၅၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရာဇဝင်နှင့် ကပ္ပိလဝတ်ပြည် ကောလိယပြည်သားတို့ မြစ်ရေကို အစဲပြု၍ ရန်ဖြစ်ကြသည်ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူပုံ၊ ရာဂကိုလည်း ငြိမ်းအေးစေတော်မူပုံ၊ ဋ-၌ မဟာသမယသုတ် ဟူ၍လည်း နာမည်မှည့်ထား၏။)

သိသူကျော်သား၊ မသိလူ ဒုက္ခပွါးကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ-၄၃၇၊ဋ-ဒု-အုပ်-၃၀၅၊ ဂါထာနံပါတ်-၁၀၅၇၊၁၀၆၂။

သုန္ဒရိက် ဘာရဒ္ဒါဇသုတ်။ ။ပါ-၃၄၅၊ဋ-၁၂၇၊ (ပူရဏာသသုတ်လည်းဟူ၏) ပုဏ္ဏားတို့ မီးပူဇော်ပုံနှင့်စပ်၍ မီးပူဇော်စရာအစစ်ကို အကျယ်ဟောထား၏

သုဒ္ဒဋ္ဌကသုတ်။ ။ပါ-၄၀၂၊ ဋ-၂၃၉၊ ရင်ဝဋ် လဝန်း သဏ္ဌာန် ပေါ်နေသော စန္ဒာဘမထေရ်ဝတ္ထု၊ ရင်းစန္ဒာဘလုလင်ကို မြင်ရလျှင် စည်းစိမ်တိုး၏။ ကျော်စောမှု၊ နတ်ပြည်ရောက်နိုင်၏၊ စင်ကြယ်၏ဟု အယူမှားနေကြသည်ကို ဖြေရှင်းဟောထား၏၊ သတ္တဝါတို့ မစင်ကြယ်ကြောင်း၊ စင်ကြယ်ကြောင်းများကိုလည်း ဟောထား၏။

သူယုတ်မာ။ ။သူယုတ်မာဟူ၍ အခေါ်ခံရကြောင်း အင်္ဂါရပ်များကို အပြည့်အစုံ ဟောသားသော ဝသလသုတ်၊ ပါ-၂၉၇၊ ဋ-ပ-အုပ်-၁၅၆၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။

သံဃအာဝရုမ်။ ။(သံဃာရုမော နာမ သီလဝန္တာနံ ကတော၊ နဒုဿီလာနံ) ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ဋ-ဒု-အုပ်-၄၇၊ပါ-၃၂၂။

သံလျက်ရှက်တောင်ရဲ။ ။မုသားစကားကို ဇပြောဆိုခဲ့သူတို့မှာ ရင်းရဲ၍ ခံရတတ်၏ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ ပါ-၃၇၄၊ ဋ-၂၀၁။

သက်သတ်လွတ်။ ။သက်သတ်လွတ်စားမှုသာ မင်တရား၊ ဖိုလ်တရားကို ရနိုင်၏ဟု တယူသန် စွဲလမ်းပြောဆိုတတ်သူတို့အား မဟုတ်မမှန်သေးကြောင်း ပြန်လှန်ချေပဖို့ ကောင်းလှသော အာမဂန္ဓသုတ်၊ ပါ–၃၁၅၊ ဋီ–ပ–အုပ် ၂၉၂၊၃၀၃။

ဓိမာနဝဂ္ဂ၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဟဗျတံပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဋီ–၈၇၊ပါ–၂၃။

သိရိမတော်ဝပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၁၉။ဋီ–၇၅။

သုဇာတမင်းသား။ ။စူဠဋီကဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၈၇၊ဋီ–၂၄၁၊ အသျှင် မဟာကစ္စည်းထေရ် တရားဟောချီ သရဏဂုံတည်၊သီလလုံခြုံ၊ ဒါနပြု၊ဤကောင်းမှုများကြောင့် နတ်သားဖြစ်ရပုံ ပြဆိုထား၏။

သုဏိသာဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပဌမ)၊ပါ–၁၅၊ ဋီ–၅၃၊ မုန့်လှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ–ဋီ–၅၅။

သုနိက္ခိတ္တဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၄၊ဋီ–၃၃၁၊ ပန်းလှူရကျိုးနှင့် ပန်းများကို ကြည်ညိုဖွယ်ရှိအောင် ပြုပြင်ခဲ့ရကျိုး။

သုနိဒ္ဒါဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၃၁၊ဋီ–၁၀၆၊ ဒါန သီလ အကျိုး။

သုဝဏ္ဏဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၀၅၊ဋီ–၂၈၃၊ ကျောင်းလှူရကျိုး၊ သီလအကျိုး။

သုဝဏ္ဏသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်များ။ ။ဋီ–၉၊ပါ–၁၊ သုဝဏ္ဏသဒ္ဒါ ဆဝိ-သမ္ဘဝတ္တိယံ ဂရုဋ္ဌေ ဇာတရူပေ အာဂတောဝ။

သူစီဝိမာနဝတ္ထု။ ။(ပဌမ)၊ပါ–၈၃၊ ဋီ–၂၃၂၊ အပ်လှူရကျိုး။ ။ဒုတိယ–ပါ–၈၄၊ဋီ–၂၃၃။

သေရိသကဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၁၆၊ ဋ္ဌ–၃၁၁၊ (ပါယာသိဘုရင်ခံအကြောင်း ပ-ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။ ။(ဇပတ–ပါ–၁၉၃၊ဋ္ဌ–၂၂၇–ဌ်လည်း ရှိ၏)။

သောဏဒိန္နာဝိမာနဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၇၊ဋ္ဌ–၁၀၃၊ ဒါန,သီလအကျိုး၊ ၎င်းမှာ သောတာပန်ဖြစ်၏။

သံဃာတော်မျှားကို ရှိခိုးရ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ဝန္ဒနဝိမာနဝတ္ထု၊ ပါ–၆၇၊ဋ္ဌ–၁၇၉။

ပေတဝတ္ထုပါဠိအဋ္ဌကထာ

သဒ္ဓိကူဋ္ဌပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၂၁၇၊ဋ္ဌ–၂၆၅၊ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အသျှင်မြတ်အား ပြစ်မှားပြစ်၊ ပ-ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

သတ္တပုတ္တခါဒကပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၃၁၊ဋ္ဌ–၃၄၊ (ကိုယ်ဝန်ခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

သာဏဝါသီတွေ့ရပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၆၇၊ ဋ္ဌ–၁၆၄၊ (ပ–ခဏ်းဌ်ရေးခဲ့ပြီ) ၎င်းမယေရ၏ ဆွေမျိုးပြိတ္တာမျှား၊ တံငါသည်များအကြောင်း။ ။ရာဇ-ပုတ္တပေတဝတ္ထု၊ ပါ–၂၁၁၊ဋ္ဌ–၂၄၆၊ ၎င်းသာဏယေရ အလောင်း ပြိတ္တာ အကြောင်း။

သာရိပုတ္တတ္ထေရမာတုပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၄၀၊ ဋ္ဌ–၂၂၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ မယေရ၏ လွန်ခဲ့သော ၅-ဘဝမြောက်က မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ပြိတ္တာမ ကို ရည်စူး၍ ကျောင်း–သင်္ကန်း–ဆွမ်း စသည်ကို လှူပြီး အမျှပေးဝေရာ ၎င်း ပြိတ္တာမ နတ်သမီးဖြစ်သွားရပုံ။ ။အသျှင်သာရိပုတ္တရာမယေရ ကိုယ်တိုင် ဆွမ်း သင်္ကန်း ရေတို့ဖြင့် သပိတ်သွပ်ပေးရသော ပြိတ္တာမ၊ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမျိုးမျှား)၊ သံသာရ မောစကပေတိဝတ္ထု၊ ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၆၂။

သုတ္တပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၆၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၅၊ (စ,ုလမ်းမှုအပြစ်)၊ မယားဟောင်း ကို ခေါ်ယူနိုင်ရန် ကောင်းမှုပြုစေရပုံ၊လူသားစင်စစ်သည် ဝေမာနိကပြိတ္တာ ဘုံ၌ နှစ်ပေါင်း ၇၀၀-ပတ်လုံး ပျို့ရှယ်နေပြီးလျှင် လူ့ပြည်သို့ ပြန်ပို့ရာတွင် ရောက်လျှင်ရောက်ခြင်း အိုသွားကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ–၁၃၉။

သူကဒုမုခပေတဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဌ–၉၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို ဆဲရေးပြစ်။

သေရိဏီပေတိဝတ္ထု။ ။ပါ–၁၇၅၊ဌ–၁၈၅၊ သာဓုခေါ်ရန် တိုက်တွန်းရာ ရဟန်းတို့အား လှူသဖြင့် အကျိုးမရှိ အလကားပဲဟု ပြောသော ပြည့်တန်ဆာမ ပြိတ္တာမဖြစ်ရပုံ။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သဠာယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ဌ–၀–အုပ်–၁၅၀၊ ဝေယျာဝစ္စအကျိုး။

သတသဒ္ဒါအနေကတ္ထော။ ။ဌ–၂၄၁၊ ပါ–၂၃၉။ ။ဌ–၂၇၀၊ ပါ–၂၄၂။

သဒ္ဓါရုံဌ် သာယာ့ခြင်း အပြစ်ပြဂါထာမျှား။ ။ဌ–၂၅၇၊ပါ–၂၄၁၊ (သဒ္ဓါရုံစဲ့ သံသရာ၌ မြဲကြောင်း ဂါထာ)။

သန္ဓိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၆၁၊ဌ–၄၃၁၊ ဗောဓိပင်ကို ရှိခိုးရကျိုးနှင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အကျိုး။

သပ္ပကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၃၊ဌ–ဒု–အုပ်–၂၉၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းဖြင့် ထိပ်ထက်၌ထား၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

သပ္ပဒါသတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၅၊ဌ–၉၇၊ ကာမရာဂ နှိပ်စက်သောကြောင့် ငိုကြွေးပြီး မိမိကိုယ်ကို ပြန်သတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ဖူးသော ရဟန်း။

သုပိတ်လှူရသော အကျိုးပြု ဂါထာမျှား။ ။ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၂။

သဗ္ဗမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၁၊ဌ–၃၄၁၊ လိပ်ဆူးပန်းဖြင့် ခြေတော်ရုံကို ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

သဗ္ဗကာမိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၈၉၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ (ဒုတိယ သင်္ဂါယနာ တင်စဉ်အခါ သက်တော် ၁၂၀-ရှည်၍ သာသနာ့ဘေးရန်ကို သုတ်သင်ခဲ့သော မထေရ်ကြီး။)

သမ္ဗုလကစ္စာနတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၄၀၁၊ထန်းသီးလှူရကျိုး။

သမ္မောဓိ ခု-မျိုး။ ။(သမ္မာသမ္မောဓိ၊ ပစ္စေကသမ္မောဓိ၊ သာဝကသမ္မောဓိ)၊ ၌-၇။

သာဘိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၆၉၊ ၌-ဒု-အုပ်-၆၊ ဗိနပ်လျှုရကျိုး၊ ကဿပ ဘုရားရှင် သာသနာတော် ကွယ်ခါနီးတွင် တောင်ပေါ်တက်၍ တရား ကျင့်ကြသော ရဟန်း ၇-ပါးတွင် တစ်ပါးအပါအဝင် ဖြစ်၏။

သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၇၁၊ ၌-၁၈၊ ထောက်ကြုံ့ပွင့် လျှုရကျိုး။

သမိတိဂုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၈၊ ၌-ပ-အုပ်-၂၂၁၊ မြလေးပန်းဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်နှင့် ဥပါသကာကောင်း တဦးအား အုနာကြီးရောဂါ စွဲကပ်သူဟု ကဲ့ရဲ့ခဲ့သောကြောင့် အနာကြီးရောဂါ စွဲကပ်ခံရပုံ။)

သရဘင်္ဂတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၉၃၊ ၌-ဒု-အုပ်-၁၄၀။

သလ်သိုးလျှုရသော အကျိုးပြုဂါထာများ။ ။၌-၈၉။

သာဠိမတ္တိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၆၆၊ ၌-ပ-အုပ်-၄၆၀၊ ယပ်တောင်လျှုရကျိုး၊ (မာရ်နတ်ကြီးက ရဟန်းတော်တို့အား အကြည်ညိုကင်းမဲ့အောင် ရဟန်းယောင်ဆောင်၍ မိန်းခလေးတဦး၏ လက်ကိုဆွဲရာ ၄င်းမယေရ်က အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မာရ်နတ်ကြီး၏ လည်ပင်းတွင် ခွေးသေကောင်ပုပ်ကို ဆွဲပေးလိုက်ပုံ။ နောင်တွင် ထိုသို့ မလုပ်တော့ပါဟု ဝန်ခံခိုင်းပြီး ခြိမ်းခြောက်ပြီးမှ ဖြည်လွှတ်ပေးတော်မူကြောင်း။)

သာဝပညကာနိတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၂၇၊ ၌-၁၂၃၊ ကုတင်လျှုရကျိုး၊ သုခ အစင်မှာ လောကတွင်ရှာသာဟု မိန့်ဆိုထားပုံ။

သာမိဒတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၃၉၊ ၌-၂၃၀၊ ဓေတီတော်အား ထိုးလျှုရကျိုး။

သင်္ဂါလပိတုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ-၂၂၄၊ ၌-၀၆။ ထန်းသီး လျှုရကျိုး၊ ကဿပ ဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ တရားအားထုတ်ခဲ့ရကျိုး။

သိရိဝဍ္ဎတ္ထေရဂါထာ။ ။ဂါ-၂၂၉၊ ၌-၁၃၄၊ ပန်းလျှုရကျိုး။

သိရိမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၂၊ ဌ–၀–အုပ်–၃၅၅၊ သဲပုံ စေတီတော်အား ပူဇော်ရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထောမနာ အကျိုး။

(**သိရိမဏ္ဍတ္ထေရဂါထာ**။ ။ပါ–၂၇၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၆၊ အာဝိကတာ ဟိယ ဖါသု ဟောတိ-ဟူသော ပါတိမောက်ခ် လာသော နိဒါန်းစကားကို ကြံဆပြီး တရားထူးရသဒေးသော မထေရ်။)

သိရိမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၉၅၊ ဌ–၁၅၁။

သိဝက သာမဏေရ ဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၃–၊ ဌ–၀–အုပ်–၇၄၊ ပါ-ခ် ဝန-ဝစ္ဆတ္ထေရ သာမဏေရ-ဟု ပါရှိ၏၊ ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော် အခါက ဝိဝဋ္ဋကုသိုလ်မျိုးကို မျိုးစွာပြုခဲ့၏။

သီတဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၁၊ ဌ–၅၅၊ အမည်ရင်းမှာ သမ္ဘူတထေရ် ဖြစ်၏၊ ၁၁၀–ကမ္ဘာခ်ဉ်ပွင့်တော်မူသော အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကို လှေဖေါင်ဖွဲ့၍ တဘက်ကမ်းသို့ပို့ပေးပြီးလျှင် ကြီးကျယ်စွာ ပေးလှူခဲ့ရကျိုး။

သီတင်းသုံးဖော်ကို မလေးစားက တရားနှင့်ဝေးကွာတတ်ကြောင်းဂါထာ။ ။ ပါ–၂၇၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉။ ။ပါ–၂၀၃၊ ဌ–၉၀၊ ဤခ်ဉ် ရှိသေလေးစားခြင်း၏ အကျိုးပြုဂါထာများလည်း ပါ၏။ ပါ–၃၅၂၊ ဌ–၇၅၄။

သိလဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ ဌ–၂၁၀၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏သားတော် ဖြစ်၏။

သီဟသဒ္ဒါဟောနိုင်သော ၃-နက်၊ ။(ခြသေ့၊ သီဟဟူသော အမည်ပညတ်၊ ဘုရားရှင်)၊ ဌ–၀–အုပ်–၅၊ ပါ–၂၁၉။

သီဟတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ဌ–၂၂၅၊ ကိန္နရာဘဝက စန္ဒကူးနံ့ သာနှင့် ပန်းလှူရကျိုး။

သီးသီးလှူရ သောအကျိုးပြုဂါထာ။ ။ဌ–၄၀၆။

သုနာဂတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၀၊ ၂၂၉၊ ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်ခ် ကြည်ညိုရကျိုး။

သုနိတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဌ–၃–အုပ်–၂၂၃၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအသျှင်မြတ်ကို ဆဲရေးခဲ့သောကြောင့် အမှိုက်ကြီး၊ မစင်ကြီးအမျိုးဌ် ဖြစ်ရပုံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော အခါဌ်ကား သိကြားမင်းစသည်တို့က ရှိခိုးကြကြောင်း။

သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၄၊ (သစ်သီးလှူရကျိုး ဂါထာမျှား၊ မာနကြီးခဲ့သောကြောင့် ယုတ်ညံ့သောအမျိုးဌ် ဖြစ်ရကြောင်း လည်းပါ၏။)

သုဗာဟုတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၁၅၅၊ ၆၊ ၈၊ ရှိခိုးရကျိုး။

သုဘူတတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၈၊ နံသာမျိုးလေးပါးဖြင့် ဂန္ဓကုဋီကို သုတ်လိမ်းလှူခဲ့ရကျိုး။

သုယာမတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဌ–ပ–အုပ်–၂၀၇၊ နေရာလှူ၊ ပန်းနှင့် ဆွမ်းလှူရကျိုး။

သုရာဝတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၉၊ ဌ–၃၂၃၊ ရွှောက်သီးလှူရကျိုး။

သုသာရဒတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၆၊ ဌ–၂၁၀၊ သစ်သီးလှူရကျိုး။

သုဟေမန္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၆၉၊ပုန်းညက်ပန်းလှူရကျိုး။

သေတုဿတ္ထေရဂါထာ။ပါ–၂၄၂၊ ဌ–၂၆၁၊ ပိန္ဒဲသီးနှင့် အုန်းသီးယူလှူရကျိုး (သမာဓိ ရနိုင်ခြင်းအကြောင်းမျှားကို ဟောထားသော ဂါထာ)။

သေနကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၇၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၊ ဥဒေါင်းမြည်းစီးလှူရကျိုး။

သေသူ၏ လားရာဂတိကို သိနိုင်သော မန္တန်။ ။သေသူ၏ ဦးခေါင်းခွံကိုခေါက်ရှိ မန္တန်စုပ်က လားရာဂတိကို သိနိုင်သော မိဂသိရထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၂၅၅၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉။ ။(ဝဏ္ဏသထေရ် အလောင်းတွင်ဌ်လည်းရှိ၏)

သဲကို မြှုပ်ခင်းလှူရကျိုး။ ။(ဝကြွံ့ရှားလမ်းဌ်)၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၈၂။

သောဏပေါဠိဒိုယပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၇၊ ဌ–၄၀၄။

သောပါကတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၁၁၇၊ ရှောက်ခါးသီးလှူရက္ခိုး။

သောမမိတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၃၃၉၊ ပေါက်ပွင့်လှူရက္ခိုး။

သံဃရက္ခိတ တ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၄၃၊ ဌ–၂၇၄၊ ထိန်ပွင့်လှူရက္ခိုး။

သံဃိကပစ္စည်းကိုသုံးစွဲရက္ခိုး။ ။သံဃိကပစ္စည်းလေးပါးစသည်ကို သုံးစွဲကအာသက်မွေးစင်ကြယ်၍ တွယ်တာမှုလည်းကင်းပြီး သန္တုဋ္ဌိလည်းဖြစ်နိုင်ကြောင်းဟောထားသောဂါထာများ၊ ပါ–၂၆၄၊ ဌ–၀–အုပ်–'၄၄၅၊ ၆။

သံစူး သံဖြင့်နှုတ် ။ဤစကားပုံဖြစ်လာဟန်၊ ညီတော်နန္ဒမင်းသားဝတ္ထုဌ္ဌ လာသောစကားဖြစ်၏၊ ဌ–၃၅၄။

ထေရီဂါထာပါဠိအဋ္ဌကထာ

သမုဿယသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော ၂-နက်။ ။ဌ–၁၀၁၊ ပါ–၃၉၁၊ (အဋ္ဌသာဠိရ ပရိယာယ အနက်၊ သရီရအနက်)။

သာမာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၃၊ ဌ–၄၅၊ ဝိရိယနှင့်သမာဓိ ညီမျှစေရန် ညွှန်ကြားထားရ။ ။အပရာသာမာထေရီဂါထာ၊ ပါ–၃၀၄၊ ဌ–၄၃၊ ကိန္နရီဘဝက သမင်စာပွင့်(၀ါ)ထင်းရှူးပွင့်လှူခဲ့ရက္ခိုး။ ။(အပဒါနဋ္ဌကား သလဋ္ဌပုဗ္ဗိကာထေရီဟု ရှိ၏)။

သီသုပစာလာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၄၀၁၊ ဌ–၁၂၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏ နှမတော် သုံးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်၏။

(သီဟာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၀၉၊ ဌ–၀၁၊ ဝေသာလီပြည် သီဟစစ်သူကြီး၏ တူမလေး၊ ကာမရာဂနှိပ်စက်မှုကြောင့် ၇-နှစ်လုံးလုံး တရားထူးမရနိုင် ဖြစ်ကာ ငြီးငွေ့လှပြီး ဆွဲကြိုးချသေရန်အားထုတ်စဉ် ရဟန္တာဖြစ်သွားသော ထေရီဖြစ်၏။)

သုဇာတာထေရီဂါထာ။ ။ပါ–၃၉၅၊ ဌ–၁၄၀၊ လူဘဝနှင့်ပင် ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါပတ္တ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးနောက်မှ ဘိက္ခုနီပြုလုပ်၏။

သုဘာဝကမ္မာရခ်ိတုထေရိဂါထာ။ ။ပါ–၇၁၆၊ ဋ္ဌ–၂၄၄၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကာမဂုဏ်တို့ဌ် စက်ဆုပ်လှကြောင်း ဟောထား၏။ (ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမွမ်းထားတော်မူပုံ)။

သုဘာဒီဝကမ္မဝဏ္ဏိကာထေရိဂါထာ။ ။ပါ–၇၂၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၃၊ (အနာဂါမ်ထေရ်မလေးကို မိန်းမကျူးတယောက်က မျက်လုံးလေးက ချစ်စဖွယ်ဟုအတင်းကပ်ခဲ့နေသောကြောင့် မျက်လုံးကို ထုတ်ရှိပေးလိုက်ပုံ။)

သုမင်္ဂလမာတုထေရိဂါထာ။ ။ပါ–၇၂၁၊ ဋ္ဌ–၃၀။

သုမနာထေရိဂါထာ။ ။ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၁၊ ဒုက္ခာနုပဿနာကို ဟောထားသောဂါထာ။ ။ဝုစ္စုပဗ္ဗဇိတ သုမနာထေရိဂါထာ၊ ပါ–၃၇၉၊ ဋ္ဌ–၂၃၊ မဟာကောသလမင်းကြီး၏ နှမတော်။

သံဃာထေရိဂါထာ။ ။ပါ–၃၈၀၊ ဋ္ဌ–၂၄။

ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိတ္ထိအဋ္ဌကထာ

သခ်ာတပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ။ ။ပစ္စဂ္ဃယဟိ သဂ်မ္မ ကတန္တိ သခ်ာတံ၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၆၊ ပါ–၁၂၅။ ।သခ်ာတလက္ခဏာ၊ အသခ်ာတလက္ခဏာကို ပြဆိုခဏ်း၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။ ။ဋ္ဌ–၂၄၃၊ ပါ–၃[illegible]၁၊ (အံ-သခ်ာတလက္ခဏသုတ်၊ အသခ်ာတလက္ခဏသုတ် မူရင်း)။

သခ်ါဝုပေက္ခာ ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၃။ ။ နိဒ္ဒေသ–ပါ–၅၈၊ ဋ္ဌ–၂၄၄။ ။ဂဏ်းဉာဏ်ဌ် နှစ်သက်မှုအပြစ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ပါ–၆၀၊ ဋ္ဌ–၂၅၀။ ။ဂဏ်းဉာဏ်အကျိုးပြဂါထာမျှား၊ ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၅၂။ (တူရာကိုပေါင်းစပ်၍ ပြအံ့)၊ (ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၉၁။ ။ဂဏ်းသခ်ါဝုပေက္ခာဉာဏ်ကိုပင် မဂ္ဂိတုကမျှတာဉာဏ်, ပဋ္ဌိသခ်ါဉာဏ် ဟူ၍ သုံးမျိုး မှည့်ခေါ်ထားကြောင်း၊ ၂၉၉)။ ။(မဟာနိ–ဋ–၁၂၀၂။ ।သခ်ါဝုပေက္ခဉာဏမေဝ ဟိ အရိယမဂ္ဂဿ ဗောဇ္ဈင်မဂ္ဂင်ချာနုင်ဝိသေသံ နိယမေတိ၊ အာတိ–၁–ဋ–၂၇၂။

သဗ္ဗဝိဝဋ္ဋေ ဉာဏံ၊ အာနုဋ်။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၄၆။

သစ္စပကိဏ္ဏကဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၄၀၊ ဌ–၁၈၃၊ လေးပါးသာ ဟောရခြင်း အကြောင်း၊ အစဉ်ထားပုံအကြောင်း၊ ဥပမာများ၊ သုညတဖြစ်ပုံ၊ သိဖို့ရန် ခဲယဉ်းလှပုံ၊ သဘာဝ-ဝိသဘာဝ၊ သစ္စာ၏ အပြား၊ ဤ ၂ ချက်ဖြင့် ဝေဖန်၍ အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သညာဝိဝဋ္ဋဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ ဌ–၅၄။

သညောဇနိကာဒိ ဒိဋ္ဌိနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၁၅၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၆၀။

သညာဝိမောက္ခဓက်။ ။ပါ–၂၃၁၊ ဌ–၁၅၇။

သတော့ကာရီ ဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနသတိကထာ)၊ပါ-၁၇၃၊ ဌ–၈၇။

သဘာဝပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။ဌ–၂၄၁၊ပါ–၃၆၀၊ သယံဘာဝေါ သဘာဝေါ သယမေဝ ဥပ္ပါဒေါတိ အတ္ထော။

သမ္မသန ဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၁၊ဌ–၀–အုပ်–၁၈။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၅၁၊ ဌ–၂၂၇။ ။(သမ္မသန ဉာဏ်ကထာ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိနိဒ္ဒေသ၊ ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၂၄၁-မှ ၂၆၅-အထိ။ (။သမ္မာဒဿန ဉာဏ် ဆိုသည်မှာ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ခေါ်ဆိုကြောင်း၊ ဒု–အုပ်–၂၃၉)။>

သမာဓိဝိပ္ပါရိဒ္ဓိကထာ။ ။ပါ–၃၈၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၈၂၊၄၊ အသျှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်နှင့် သဠာ်ဝမထေရ်ဝတ္ထု။ ။(ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၈၊၉)။

သမာပယောဂိဒ္ဓိကထာ။ ။ပါ–၃၉၁၊ဌ–၃၀၂။

သမ္မတ္တနိယာမပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၄၀၉၊ဌ–၃၁၅။

သမုဒယပုဒ်ခဲ့။ ။သမုဒယပုဒ်၌ သံ–ဥ-အယ-သဒ္ဒါတို့ ဟောအပ်သော အနက်ကို ခွဲပြခက်း၊ ပါ–၄၊ဌ–ပ–အုပ်–၅၁။

သာမည် ဗြဟ္မည်ပုဒ် အရကောက်များ။ ။ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၃၊ပါ–၂၀၁။

သိဘိယာဝိမောက္ခကထာ။ ။ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၁၅၈(နိဗ္ဗာန်)။

သုတမယဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၁၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂။ ။နိဒ္ဒေသ၊ ပါ–၅–မှ ၄၁-အထိ၊ ဌ–၅၅-မှ ၁၈၇-အထို။

သောတသဒ္ဒါဟောနိုင်သောအနက်မျှား။ ။ပါ–၁၊ ဌ–၁၂၂၊ သောတသဒ္ဒါ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ။

မုံသဝိညာဏ ဉာဏေသု၊ တဏှာဒီသု စ ဒီဃတိ။
ဓာရယံ အရိယမဂ္ဂေ၊ စိတ္တသန္တတိယမ္ပိ စ။ ။

သောတဓာတုဝိသုဒ္ဓိဉာဏကထာ။ ။မာတိကာ၊ ပါ–၃၊ ဌ–၄၇။ ။နိဒ္ဒေသ- ပါ–၁၀၀၊ဌ–၃၁၂။

သောဌသဉာဏနိဒ္ဒေသ။ ။(အာနာပါနသတိကထာ)၊ ပါ–၁၆၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၁။

သောဌသပညာနိဒ္ဒေသ။ ။(မဟာပညာကထာ)၊ ပါ–၃၇၁၊ဌ–၂၅၀။

မိလိန္ဒပဉ္ဍ ပါဠိ

သခ်ါရဇာယမာနပဉ္ဍ။ ။ပါ–၅၃၊ စက္ခုပသာဒစသည်ရှိခြင်းကြောင့် စက္ခု ဝိညာဉ်ဖြစ်၏၊ ဇင်းကြောင့် ဖဿဖြစ်၊ ဇင်းကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၊ ဇင်း ကြောင့် ဒုက္ခအစုဖြစ်၏ဟု ဖြေထားတော်မူပုံ။

သညာလက္ခဏပဉ္ဍ။ ။ပါ–၆၂၊ သညာစေတသိက်၏လက္ခဏာကို မေးမြန်း ဖြေထားပုံ။

သတ္တဝါတို့၏အရိုး။ ။အချို့သတ္တဝါများ၏ အရိုးသည် ယူဇနာတစ်ရာတိုင် ရှည်လျားမှုကို မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဒီဃဋ္ဌိပဉ္ဍ၊ပါ–၉၁။

သတိလက္ခဏပဉ္ဍ။ ။ပါ–၃၆၊မမေ့လျော့စေခြင်း၊ကျေးဇူးများသော တရားတို့ ကို မြဲစွာယူခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟု ဖြေထားတော်မူပုံ။ ။လွန်ပြီးသောအရာ (ဘဝ)များကို သတိဖြင့်သာ အောက်မေ့နိုင်ကြောင်း၊စိတ်ဖြင့် မအောက် မေ့နိုင်ကြောင်းရှင်းပြုထားသော စိရကတသရဏပဉ္ဍ၊ ပါ–၈၂။ ။အာဘိ ဇာနန္တသတိပဉ္ဍ၊ပါ–၈၃။ ။သတိဥပဋ္ဌာနပဉ္ဍ၊ ပါ–၈၄၊ သတိတရားသည် ၁၇-ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ဖြစ်ကြောင်းရှင်းပြခဏ်း။

သန္ဓိဝပဉ္ဍ။ ။ပါ–၂၀၈၊အ ကျိုး ၂-ပါးကိုမြင်၍ ကျောင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

သမ္မဿာဒနလက္ခဏသဒ္ဒါပဋ္ဌ။ ။ပါ–၃၃၊သဒ္ဒါတရားကြည်လင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း။

သမ္မက္ခန္ဓနလက္ခဏသဒ္ဒါပဋ္ဌ။ ။ပါ–၃၄၊ပြေးဝင်ပုံကို ဖြေပြခဏ်း။

သဗ္ဗညုဘာဝပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၀၉၊ ဆင်ခြင်လျှင် အလိုရှိတိုင်း သိနိုင်တော်မူ ကြောင်း ဖြေရှင်းပြခဏ်း။ ။ပါ–၂၀၆၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်တို့ကို နှင်ထုတ်ရာ၌ သာကီ၀င်နှင့် သဟမ္ပတိပြဟ္မာတို့ တောင်းပန်သည်းခံစေရ သည်ကို မကျေနပ်၍မေးလျှောက်သည်ကို ဖြေရှင်းပြခဏ်း။

သဗ္ဗသတ္တ ဟိတဖရဏပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၆၅၊(အ-ခဏ်း၌ရေးခဲ့ပြီ)။

သမုဒ္ဒကေ ရုသပဋ္ဌ။ ။ပါ–၉၂၊ သမုဒ္ဒရာရေမှာ ကြာမြင့်စွာတည်သောကြောင့် ဆားငံအရသာရှိကြောင်းဖြေရှင်းပြခဏ်း။

သိက္ခာပုဒ်မျှားကို ပညတ်တော်မူပုံ။ ။ပါ–၂၆၃၊ အနုဝေသေသသိက္ခာပဒပဋ္ဌ၊ သိက္ခာပုဒ်မျှားကို ပညတ်တော်မူရာ၌ အမှုပေါ်မူသာ ပညတ်တော်မူ ကြောင်း ရှင်းပြခဏ်း။

သုပိနပဋ္ဌ။ ။ပါ–၂၀၇၊ အိပ်မက်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။

သူရိယတပနပဋ္ဌ။ ။ပါ–၂၆၄၊ နေပူသက်သာခြင်း အကြောင်းလေးပါး၊ (တိမ်–ဆီးနှင်း–မိုး–ရာဟု)။

သေဋ္ဌဝမ္မပဋ္ဌ။ ။ပါ–၁၆၃၊ လူ့အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့က ပုထုဇဉ် ရဟန်းသာမဏေ တို့အား ရှိခိုးရပုံကို ရှင်းပြခန်း။

ဝရိယဝိဋကပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သစ္စတာပသစရိယ။ ။ပါ–၄၁၄၊ ဋီ–၂၂၃၊ ၎င်းရသော်က လူတို့အား အကုသိုလ်ကို ကြဉ်ဖယ်စေ၍ ကုသိုလ်ကို ခင်တွယ်စေရန် တိုက်တွန်းပုံ။

သစ္စပါရမီနိဒ္ဒေသ။ ။ကပိရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၁၃၊ ဋီ–၂၂၀။ ။သစ္စတာပသ စရိယ၊ ပါ–၄၁၄၊ ဋီ–၂၂၃။ ။ဝဋ္ဋပေါတကစရိယ၊ ပါ–၄၁၄၊ ဋီ–၂၂၅။ ။ မစ္ဆရာဇစရိယ၊ ပါ–၄၁၅၊ ဋီ–၂၂၉။ ။ကဏ္ဍဒီပါယနစရိယ၊ ပါ–၄၁၆၊ ဋီ–၂၃၃။ ။သုတသောမစရိယ၊ ပါ–၄၁၇၊ ဋီ–၂၄၀။

သစ္စပါရမီဖြစ်ရန် ဆင်ခြင်တော်မူခဏ်း။ ။ဋီ–၂၆၂။

သိလပါရမီ နိဒ္ဒေသ။ ။မာတုပေါသကစရိယ၊ ပါ–၃၉၉၊ ဋ္ဌ–၁၁၁။ ။ဘူရိဒတ္တစရိယ၊ ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၁၆။ ။စဋ္ဌမွယ္ဖုနာဂစရိယ၊ ပါ–၄၀၀၊ ဋ္ဌ–၁၂၅။ ။စူဠဇေါဓိစရိယ၊ ပါ–၄၀၁၊ ဋ္ဌ–၁၃၁။ ။မဟိ ံသရာဇစရိပ ၊ ပါ–၄၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၈။ ။ရုရုမိဂရာဇဝရိယ၊ ပါ–၄၀၃၊ ဋ္ဌ–၁၄၁။ ။မာတာဝ်စရိယ၊ ပါ–၄၀၄၊ ဋ္ဌ–၁၄၉။ ။ခမ္ဘဒေဝပုတ္တစရိယ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၇။ ။အလီနုသတ္တုစရိယ၊ ပါ–၄၀၅၊ ဋ္ဌ–၁၆၃။ ။သခ်ပါလ (နာဂ) စရိယ၊ ပါ–၄၀၆၊ ဋ္ဌ–၁၇၀။

သိလပါရမိ၌ ဆင်ခြင်ရန် နည်းလမ်း။ ။ဋ္ဌ–၂၇၅၊ (ဗုဒ္ဓ–ပါ–၃၁၆၊ ဋ္ဌ–၁၃၁-၌လည်း ရှိ၏)။

သိလပါရမိ ကျင့်စဉ်ကို ပြဆိုခန်း။ ။ဋ္ဌ–၃၀၀။

(သောဏပဏ္ဍိတ ဝတ္ထုရိယ။ ။ပါ–၄၁၁၊ ဋ္ဌ–၂၀၂၊ နေကွမ္မပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း၊ မိဘကိုလုပ်ကျေးကြသော ဧရာဝတီမြစ်ပါး၊ မိဘကို လုပ်ကျေးရကျိုး ဂါထာမျှား။)

သောမနဿစရိယ။ ။ပါ–၄၀၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၁၊ နေကွမ္မပါရမီကို ပြဆိုခဏ်း၊ (မင်းတို့လိုက်နာရန် ဂါထာမျှား၊ ဋ္ဌ–၁၈၇၊ ၁۸۸)။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

(သက်နှိုးလျှောရကျိုးမျှား)။ ။အ.ရှင်မဟာကဿပမထေရ်အလောင်း ဇကသာဌက ပုဏ္ဏားဝတ္ထု၊ ဋ္ဌ–၀–အုပ်–၂၈၃၊ ၂၈၆။ ။နုဒ္ဒထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၀–အုပ်–၆၂၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၆။ ။ခေါမဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၉၀၊ ဋ္ဌ–၇၆။ ။ဝတ္ထုဒါယကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၂၈။ ဋ္ဌ–၉၄။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၁၂၈။ ။အာဝုဇေ့ကထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၁၄၈၊ ဋ္ဌ–၁၁၅။ ။ပါ–၂၀၂၊ ဋ္ဌ–၁၇၂။ ။ပါ–၃၀၆၊ ခဲယဉ်.ဝှာ လျှောရပုံ။ ။ပါ–၃၁၃၊ ဗုတ်သားဗွယ်ကောင်းလုပ်။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၂၇၊ ခဲယဉ်းဝှာ လျှောရပုံ။ ။ဥမ္မာဒန္တီဝတ္ထု၊ ပါ–၂၃၃၊ ဂါထာနုပါတ်–၄၃၇၊ ၄၆၈။

လကဝိန္ဒန်ယဇ္ဇေရှေးအပဒါန။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၂၄၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၈၇၊ သမ္ပုံရကပါတည်ရှိ ပုဇော်ရကျိုး။

သကိ ံသမ္မဇ္ဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၊ ဗောဓိပင်၌ တံမြက်လှည်းရကျိုး၊ မှတ်သားဖွယ် ကောင်းလှ၏။

သက်မနှတာထေရီအပဒါန်။ ။ပါ–၁၉၀၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို တံတားခင်း၍ လှူရကျိုး။

သကုဏပုဒ်ဝိဂ္ဂဟ။ ။(ဌက်ဟော)၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၂၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၃၄။

သကောသကကောရဏ္ဍဒါယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၂၆၊ ခြေတော်ရာကို လိပ်ဆူးပန်းငယ်ဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

သစ္စသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၃၄၊ တရားနာရကျိုး။

သတရံသီတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၁၅၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၇၈၊ ရှိခိုးရကျိုး၊ ဗုဒ္ဓထေဝမနာအကျိုး၊ ၇-နှစ်သားတွင် ရဟန္တာဖြစ်၏။

သတ္တလိပုပ္ဖပူဇကတ္ထေရအပဒါန်။ ပါ–၂၅၃၊ ဌ–၁၈၉။

သတ္တပါဋလိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၅၆၊ သခွတ်ပွင့် လှူရကျိုး။

သတ္တပဒုမိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ဂါ–ပ–အုပ်–၂၈၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၉၇၊ ကြာပန်းလှူရကျိုး။

သတ္တပဏ္ဏိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၃၃၇၊ စရည်းပင်ကိုပူဇော်ရကျိုး၊ ထိုစဉ် အခါက စရည်းပင်မှာ ဗောဓိပင်ဖြစ်၏။

သတ္တာဟပဗ္ဗဇိတတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၇၃၊ ဆွေမျိုးများပျက်စီးသော ကြောင့် ၇-ရက် ရဟန်းပြုခဲ့ရကျိုး။

သတ္တပ္ပဒုလမာလိကာထေရီအပဒါန်။ ။ပါ–၁၃၉၊ ကြာညှိပွင့် ၇-ပွင့်လှူရကျိုး။

သတ္ထကဒမ္မပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၊ ထိန်ပွင့် လှူရကျိုး။

သဒ္ဒသညကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၁၊ အသံတော်၌ ကြည်ညိုရကျိုး။ ။ပါ–၂၇၇၊ ဌ–၁၉၉၊ ဘုရားဟူသောအသံကို ကြားရရုံမျှသောအကျိုး။ ။ပါ–၂၉၁၊ ၃၂၅၊ ဌ–၁၉၈၊ တရားသံကို ကြားနာရကျိုး။

သန္ဓိဘတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၅၊ ဗုဒ္ဓနိမိတ်ယူရကျိုး။

သန္ဓိဒ္ဒဝပကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၀၁၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၇၀၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့်တကွ တည်သီးစသည်ကို လှူခဲ့ရကျိုး။

သပရိဝါရာသနတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၁၉၊ ဌ—၇၂၊ နေရာထိုင်ခင်းနှင့်တကွ ဆွမ်းလှူရကျိုး။

သပရိဝါရိယတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၈၉၊ ဌ—၁၅၆၊ ဘုရားကျောင်းဆောင် လှူရကျိုး။

သပရိဝါရဆတ္တဒါယကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၀၂။

သပ္ပိဒါယကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၀၄၊ ၂၃၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၃၊ ထောပတ် လှူရကျိုး။

သပိတ်လှူရကျိုး။ ။ပါ—၂၅၂။ ။ရင်းအကျိုး ၁၀-ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၅၉၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၈၇။ ။သပ်တော်ခြေလှူရကျိုး၊ အာဓာရဒါယကတ္တေရ အပဒါန်၊ ပါ—ပ—အုပ်—၂၃၁။ ။ရင်းအကျိုး ၅-ပါးဂါထာ၊ ပါ—၃၆၂။ ။ (ခုဇ္ဇုတ္တရာကျွန်မ ဝတ္ထုဌ္ဌလည်း ရှိ၏)။

သမ္ဘကိတ္တိကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၇၈၊ ဗုဒ္ဓထောမနာ အကျိုး။

သမ္ဘဂန္ဓိယတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၂၈၂။

သမ္ဘဒါယကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၃၉၀၊ ဆွမ်းသက်နှီး စသည်တို့ကို လှူရကျိုး။

သမ္ဘဖလဒါယကတ္တေရ အပဒါန်။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၉၇။

သမာဒပကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၀၅၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၁၇၅၊ ကုသိုလ် ကောင်းမှုဌ် တိုက်တွန်းခဲ့ရကျိုး။

သမ္ဘသာဒကတ္တေရအပဒါန်၊ ။ပါ—၂၈၄၊ သံဃာဌ် ကြည်ညိုခဲ့ရကျိုး။

သမ္ဘုခ္ခါထဝိကတ္တေရအပဒါန်။ ။ပါ—၁၃၇၊ ဌ—၁၄၀၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

ဝိရိယသမ်းညွှန် (ဒု) ၄၂—ပ.မ.သ.စ

သယနဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၀၉၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၇၂။ ။ ပါ-၁၁၆ ဌ-၇၉။

သယံပါဒိုဘာနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၄၃၊ ဗုဒ္ဓထောမနာအကျိုး။

သရဏဂုံမြဲသော့အကျိုး။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၈၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၉။

သရဏဂမနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၁၆၂၊ ဌ-၁၃၀၊ (ဘီလူးမျှား)။ ။ ပါ-၂၈၀၊ ၃၂၈။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၁၀၂။

သလလမှာလိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၂၃၀၊ သမင်စာပွင့် ၊ (၀ါ) ထင်းရှူးပွင့် လှူရကျိုး။

သလဋ္ဌပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၂၆၃၊၃၃၄။ ။နည်းတူ။

သလဋ္ဌမဏ္ဍပိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၃၉၀၊ အာထက်ပါပန်းတို့ဖြင့် မဏ္ဍပ် ဆောက်လုပ်လှူမှုကျိုး။

သလဋ္ဌပုပ္ဖိကာထေရီအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၂၀၀။

သာလပုပ္ဖပါဒကယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၈၆၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၅၂။

သာဋ္ဌပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၂၄၆၊ ဌ-၁၇၈၊ အင်ကြင်းပန်းလှူရကျိုး။

သာလကုသုမိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၃၉။

သာလမဏ္ဍပိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၇၀၊ အင်ကြင်းပန်း မဏ္ဍပ်ဆောက် လှူရကျိုး။

သီဟာသနဒါနယကဲတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၆၀၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၁၊ သီဟာသန ဓမ္မပလ္လင်လှူရကျိုး။ ။ပါ-၂၀၉၊ ဌ-၁၈၀၊ ဗောဓိပင်၌ အုဋ္ဌပလ္လင်လုပ်၍ လှူခဲ့ရကျိုး။

သီဟာသနိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-ဒု-အုပ်-၂၈၊-ပလ္လင်လှူခဲ့ရကျိုး။

သီဟာနုဗီယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၃၃။

သုကတာဝေဠိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၃၊ နားသွယ်ပန်းလှူရကျိုး။

သုစိန္တိတတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၂၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၃၊ စားရန်အတွက် အသားလှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု– အုပ်–၁၀၊ ကောက်ဦးဆွမ်း ၉ ကြိမ်လှူရကျိုး၊ (သံဃိကလှူရန် တိုက်တွန်းသောဂါထာများ၊ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။)

သုစိန္တိကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၅၊အင်းပျဉ်လှူရကျိုး။

သုဒဿနတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၈၁၊ ဌ–၁၄၇၊ ဥာဏ်တော်အား ရည်စူး၍ ပူဇော်ရကျိုး။

သုဒေဝိတ္ထိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၁၄၇၊ ဌ–၁၁၄၊ အင်္ဂတေလှူရကျိုး။

သုပဒုဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၄။

သုပါရိစရိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၀၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၉၊ တရားတော်ခ္ခ် ကြည်ညိုရ၍ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ရကျိုး။

သုပဒ္ဒကပူဇကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၂၇။

သုမနဝေဠိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၀၁၊ မြလေးပန်းကုံးလှူရကျိုး။

သုမန ဒါမိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၃၉။

သုမနတာ၃လ၀ဏ္ဏိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃၃၉၊ မြလေးပန်းကုံးဖြင့် ဖုံးရ၍ ယပ်လှူရကျိုး။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၁။

သုမနဗီဇနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၉၊ ဗောဓိပင်ကို ယပ်တော်ခဲ့ရကျိုး။

သုဝဏ္ဏပုပ္ဖိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၆၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၂။

သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗောဟနိယတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၂၆၅၊ ခေါင်းအုံးလှူရကျိုး။

သူစီဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၁၀၂။ ။ပါ–၁၄၉၊ ဌ–၁၁၆။

သေတ္တာလှူရကျိုး ၁၀-ပါး ဂါထာ။ ။ပါ–၃၆၅။

သေတုဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၄၀၊ တံတားဆောက်လှူရကျိုး။

သေနာသနဒါယကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၅၁၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၉။

သောရေယျကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၁၇၀၊ ဌ–၁၃၇၊ လိပ်စရွေးပန်းတိုဖြင့် ကောင်းကင်သို့ မြှောက်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး။

သဲကိုဖြန့် ခင်း လှူခဲ့ရကျိုး။ ။(စေတီတော်-ဗောဓိပင်၌) ပါ–၈၇၊ ဌ–၄၃။ ။စကြ်ုန်ဝ်၌၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၅၃။ ။သဲပုံစေတီတည်၍ ပူဇော်ခဲ့ရကျိုး၊ ပါ–၁၂၄၊ ဌ–၈၇။

သောဏကောဋိဝီကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၄၊ ရေနှင့် ရေဘူး လှူရ ကျိုး။

သောဝဏ္ဏဝဋ္ဌံသကိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၂၊ ရွှေပန်းခိုင်လှူရ ကျိုး။

သောဝဏ္ဏကိက်ဏိယတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၊ သဲပုံစေတီတည်၍ ရွှေခြုံးပန်းတိုဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး။

သေဋ္ဌနှင့်သေဋ္ဌဝေလောက်လှူရကျိုး။ ။၂-ပါး ဂါထာ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၆၄။

သံဃုပဋ္ဌာကတ္ထေရအပဒါန်။ ။ပါ–၂၁၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၈၄။

သံဃအာရာမ်ကို ပေးလှူရကျိုး။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၁။ ။ရဋ္ဌပါလထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၆၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၊ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၃၊ ဌ–၃၀၀။ ။သုမေဓာထေရီ အပဒါန်၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၇။ ။ခေမာထေရီ အပဒါန်၊ ပါ–၂၂၃။

သားရေနွယ်လှူရကျိုး။ ။(သင်္ဘောက်ရေ) ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၉။

သစ်သီးလှူရကျိုးမျှား။ ။ပါ–၁၄၄၊ ဋ–ခု–အုပ်–၁၁၁။ ။ကြက်မောက်သီး လှူရကျိုး၊ ပါ–၁၇ဖ၊ ဋ–၁၄၂။ ။လွန်သီးလှူရကျိုး၊ ပါ–၁၈၇၊ ဋ–၁၂၂။ ။ပါ–၂၀၂၊ ဋ–၁၇၀။ ။ပါ–၂၂၃၊ ၂၄၈၊ ၇၀၊ ခု၂၃၊ ခု၄၀၊ ခု၉၈၊ ၄၈၉၊ ၄၈ခု။ ။ပါ–ခု–အုပ်–၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆ ၄၂၊ ၄၁၊ ၄ခ၊ ၄ဂ၊ ၄ဃ၊ ၄၉၊ ၉၀·၉၁၊ ၉၂၊ ၉၃၊ ၉၄၊ ၉၅၊ ၁၀၇၊ ၁၀၈၊ ၁၀၉။ ။(သောပါဂ်ထွေရဂါထာ၊ ထေရ–ဋ–ပ–အုပ်–၁၁ဖ၊ ၁၁၇–ဌ်လည်း ရှိ၏)။

စူဠနန္ဒေသ ပါဠိအ ဋ္ဌကထာ

သခ်ီ ဝုဋ္ဌတိ ဥဏ်း။ ။ပါ–၄၃၊ ၅၈၊ ဋ–၁၄။

သတော ဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ပါ–၃၈၊ ခ၉၊ ၄၀၊ ဋ–၇။ ။(နေတ္တိ–ပါ–၁၉-ဌ်လည်း ရှု၏)။

သဒ္ဓတ္ထဂရုကော(သကတ္ထ)ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ–၄၄၊ ပါ–၁၅၄။

သေရီ ၂-မျိုး။ ။(ဓမ္မသေရီ၊ ပုဂ္ဂလသေရီ)၊ ပါ–၂၄၅ ဋ–၁၀ဖ။

သေဝန္တိ၊ ဘဇန္တိ ၂-ပုဒ်အထူး ဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ–၁ခ၁။

သ္ဝေဟ ၂-မျိုး။ ။(တဏှာသ္ဝေဟ၊ ဒိဋ္ဌိသ္ဝေဟ)၊ ပါ–၂၃၄၊ ဋ–၁၀ခ။

ဟောနိဒ္ဒေသပါဠိအ ဋ္ဌကထာ

သခ်ီတိ သခ်ီယ၊ ဇေနိတ္ဝာတိ အတ္ထော။ ။ဋ–ခ၂၅၊ ပါ–၂၅၅။

သန္တပုဒ်အဖွင့်။ ။(သူတော်ကောင်းဟော)၊ ပါ–၅၃၊ ၁၄ဖ၊ ဋ–၁ခ၃။

သတ္ထဝါဟ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဘုရားရှင်အား လှည်းမှူးဥပမာနှင့် ချီးကျူးထားသော ပုဒ်၊ ပါ–ခ၅၃၊ ဋ–ခ၀၇။

သဒါပုဒ်၏ ပရိယာယ်မျှား။ ။(အခါခပ်သိမ်းအနုက်ဟော)၊ ပါ–၁၄၊ ၂ဖ၉၊ ဋ–ဖ၀။

သာတိယာဝုဋ္ဌိနီ ပဋ္ဌကာမဂုဏာ။ ။ပါ–၁ခ၉၊ ဋ–၂၉ဖ။

သာမ့ဂ္ဂိ ၃-မျိုး။ ။(ဂဏသာမဂ္ဂိ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အနုဘိနိဗ္ဗတ္တိသာမဂ္ဂိ)၊ ပါ–၁၀၂၊ ဌ–၂၂၂။

သိမ ၄-မျိုး။ ။ပါ–၇၇၊ ဌ–၂၀၅၊ မဂ်လေးပါးပယ်ပုံ လေးပိုင်း*ဟူလို။

သုဒ္ဓိကသုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၆၄၊ ဌ–၁၀၅၊(ပြာဟူဏာခဏ်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

နေတ္တိပါဠိအဋ္ဌကထာ

သင်္ဂဟဝါရ။ ။ပါ–၁၊ ဌ–၅။

သမာရောပနဟာရ ဝိဘင်္ဂ။ ။ပါ–၄၊၆၈၊ ဌ–၂၈၊၁၃၈၊ သုတ်ဌ်လာသော တရားတို့ကို ပဒဋ္ဌာန–ဝေဝစန–ဘာဝနာ–ပဟာန ဤလေးမျိုးတို့ဖြင့် တင်ပြ၍ အကျယ်ဝေဖန် ဟောထား၏။ ။သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၏ အကျိုးပြီးပုံ အဆင့်ဆင့်လည်း ပါ၏။ ။(ပေဋကေ–ပါ–၂၄၂ ဌ်လည်း ရှိ၏)။

သာသနပဋ္ဌာနဝါရ။ ။ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၂၁၈၊ သံကိလေသဘာဂိယ၊ ဝါသနာဘာဂိယသုတ္တန် စသည်ဖြင့် သုတ္တန် ၁၆-မျိုးကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။

သီဟဝိက္ကီဠိတနည်း။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဌ–၂၀၅၊ ၂၀၉၊ အာဟာရလေးပါး၊ ဝိပလ္လာသလေးပါး စသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်မျိုးကို ပြဆိုခဏ်း။ ။ ဘုရား–ရဟန္တာ–ဗုဒ္ဓသာဝက အရှင်မြတ်တို့ ပွားအပ်သော ဗောဓိပက္ခိယ တရားတို့ကို ပွားခြင်း၊ ဖိုလ်နှင့်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်း၊ ပယ်အပ်သော တရားတို့ကို တဒင်္ဂပဟာန် စသည်ဖြင့် ပယ်ခြင်းသည် သီဟဝိက္ကီဠိတ မည်၏၊ (ခြေသေ့တို့နေခြင်းနှင့်တူသော ဘုရားမျှင် စသည်တို့၏ နေခြင်း မည်၏)။ ပေဋကေ–ပါ–၃၂၉၊၃၃၀–ဌ်လည်း ရှိ၏။

သုတ္တ ၂-မျိုး။ ။(ဝါသနာဘာဂိယသုတ္တ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ္တ)၊ ပါ–၄၂၊ ဌ–၁၁၀။

သုဘသုတ်။ ။ပါ–၁၅၈၊ ဌ–၂၆၁၊ အကျဉ်းဆောင်ပြထားပုံ။ ။မူရင်းမှာ ပဏ်–စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂသုတ်ဌ် ရှိ၏။

သူတိနိပါတမတ္တံ။ ။သူတိ ဝါ သံသယေ နိပါတော၊ ဌ–၆၃၊ ပါ–၁၀။

သောဓနာဟာရနိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၇၊ ဌ–၂၇။ ။သောဓနာဟာရဝိဘင်္ဂ၊ပါ–၆၀၊ ဌ–၁၂၇၊ သုတ်ဌ် ပဒ–ပဒတ္ထ–ပဌ–အာရမ္မဏတို့ကို သုခ်သင်ရှင်းလင်း၍ အကျယ်ဟောထား၏။ (ပေဋ္ဌက–ပါ–၂၄၇–ဌ်လည်း ရှိ၏)။

သံကိလေသ ‘ခုမျိုး။ ။(တဏှာ–ဒိဋ္ဌိ–ဒုစ္စရိတ)၊ ပါ–၁၀၆၊ ဌ–၂၂၀။ ။(–ပဋ္ဌက–ပါ–၁၈၈၊၁၉၄–ဌ်လည်း ရှိ၏)။

သံကိလေသ၊ ဝေါဒါန၊ ဝုဋ္ဌာနဉာဏ်အဖွင့်။ ။ပါ–၈၂၊ ဌ–၁၆၇။

သံကိလေသဘာဂိယသုတ်မျှားကို စုပေါင်း၍ ပြဆိုထားပုံ။ ။ပါ–၁၁၇၊ ဌ–၂၂၁။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ ဝါသနာဘာဂိယသုတ်မျှား။ ။ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၂၄၃။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယသုတ်မျှား။ ။ပါ–၁၃၂၊ ဌ–၂၄၃။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ အသေက္ခဘာဂိယသုတ်မျှား။ ။ပါ–၁၃၃၊ ဌ–၂၄၄။

သံကိလေသဘာဂိယ၊ နိဗ္ဗေဓဘာဂိယ၊ အသေက္ခဘာဂိယသုတ်မျှား။ ။ပါ–၁၃၅၊ ဌ–၂၄၆။

ပေဋ္ဌကောပဒေသ ပါဠိ

သတ္တဝါတို့ကို သုံးဝုဖြင်တော်မူပုံ။ ။(သမ္မတ္တနိယတ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတ၊ အနိယတ)၊ ပါ–၁၉၀။

သဒ္ဓါ, သီလ, ဝေဒ, ပညာ ဤလေးပါးကို ဟာဒ၊ ခ-ပါးပြင့်ဝေဖုံပြခန်း။ ။ပါ–၂၀၀။

သဒ္ဓိန္ဒြိယာဒိဌာနဒေသနာတော်ကိုပြဆိုခုံ။ ။ပါ–၂၁၇၊ သဒ္ဓါနှင့်အကျိုးကို ပြသောဂါထာမျှား၊ (သတ်ဒြိယာဒိဌာန၊ သမာဓိဒြိယာဒိဌာန)။

သပုဒ္ဓယသုံးပါး။ ။(တဏှာ–ဒိဋ္ဌိ–ကပ)၊ ပါ–၁၈၂။

သာသနုပဒ္ဒာနုတ်ယာဘူပီ။ ။ပ-ဝ–၁၈၃၊ သံကိလေသဘာဂိယ၊ ဝါသနာ ဘာဂိယသုတ် ၈–ခုမျှားကိုပြန်ရှုရန်။

သုတ္တာဓိဋ္ဌာနတတိယဘူမိ။ ။ပါ–၂၀၉၊ လောဘာဓိဋ္ဌာနဒေသနာ စသည်ကို ပြဆိုခန်း။

သုတ္တဝိစယစတုတ္ထဘူမိ။ ။ပါ–၂၁၉၊ ရာဂ စသည်ကို ပယ်နိုင်, မပယ်နိုင်နှင့် ဟောပဒေသလေးပါးတွင် ကုန်သုံးပါးကို သုတ္တနှင့် လျော်, မလျော် စိစစ်ရန် ဟောထား၏။

သုတ္တတ္တသမုစ္စယဘူမိ။ ။ပါ–၂၄၄၊ ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်, သစ္စာ, ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ဝေဖန်၍ ပြဆိုခန်း။

သုတ္တဝေဘင်္ဂိယ။ ။ပါ–၃၂၇။

ဇာတကပါဠိ အဌကထာ

သက်ပွဇာတက။ ။ပါ–၁–အုပ်–၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၈၊ ကိလေသာကြောင့် စျာန်လျောပျက်စီးသောရသေ့။

သကုဏဇာတက။ ။ပါ–၉၊ ဌ–၁–အုပ်–၂၁၁၊ လျောက်ပတ်သောအရပ်ကို သိရန်ဟောထား၏။ ။ပါ–၉၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၄၊ ကျေးဇူးမသိတတ်သော ဒေဝဒတ်အလောင်းခြသေ့။

သခ်ံမဇာတက။ ။ပါ–၁၄၊ ဌ–၁–အုပ်–၃၀၂၊ ဆရာ့စကားနားမထောင်၍ ဥစ္စာအလုခံကြရပုံ။

သင်္ကိမာဝဝစရဇာတက။ ။ပါ–၄၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၈၃၊ ညီတော်နန္ဒမင်းသားကို ချွတ်ခန်း၊ ဆုံးမလွယ်ရာ၌ ချီးကျူးထားတော်မူပုံ။

သစ္စာတန်ခိုး။ ။(မှန်ရာပြောသစ္စာ)၊ ကဏ္ဍဒီပါယနဇာတက၊ ပါ–၁–အုပ်–၂၀၈၊ ဌ–စ–အုပ်–၂၈။ ။လှေကို မူလနေရာ မိမိတွဲဆိပ်ကမ်းသို့ ပြန်ကူးစေပုံ၊ ပါ–၂၄၀၊ ဌ–၁၄၅။ ။ယင်ပူဇော်အုံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော စန္ဒကုမာရမင်းသားစသော သတ္တဝါများကို ဇလက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရစေသော စန္ဒာဒေဝီပင်ဖုရား၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၅၅၊ ဌ–သ–အုပ်–၁၀၁။ ။သမ္ဘုလာမင်းသမီး၏ သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် သောတ္ထိသေန မင်းသား၏ နှုန်ရောဂါကို

ပျောက်ကင်းစေပါ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃၉၅၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၉၉။ ။သစ္စာတန်ခိုးဖြင့် တေဘိမင်းသားကိုပေါ်၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂။ ။ပေါလဇနကမင်းသား နှောင်အိမ်မှလွှတ်ပါ၊ ဋ္ဌ–၃၉။ ။မြွားဆိပ်ကိုပြေပျောက်စေပါ၊ သုဝဏ္ဏသာမဇာတက၊ ပါ–ဒု–အုပ်–စဂ၁၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၁၁၁၊၁၁၂။ ။သစ္စာပါရမီကိုပြီသော မဟာသုတသောမဇာတက၊ ပါ–၁၃၁၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၉၅။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋ္ဌ–၅၂၀။

သစ္ဓံကိုရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၁၊ ကျေးဇူးမသိတတ်လှသော ဒုဋ္ဌကုမာရမင်းသား၊(ကျေးဇူးမသိ ပျက်စီးတတ်ကြောင်းနမူနာ)။

သဠိဝဇာတက။ ။ပါ–၃၅၅၊ ဋ္ဌ–၅၃၄၊ မသူတော်ကိုချီးမြှောက်မိ၍ ပျက်စီးရသော အဇာတသတ်မင်းသား၊ (သူသေကောင်ကို ထသွားစေနိုင်သော မန္တန်ရှိခဲ့ဖူးပုံ)။

သတဝမ္ဘုဇာတက။ ။ပါ–၄၅၅၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၇၄၊ ရဟန်းတို့အနေသန ၂၁-ပါး ပြုခြင်း၏အကျိုးများကို ဟောထားဏ်။

သတပတ္တဇာတက။ ။ပါ–၈၃၊ ဋ္ဌ–၃၄၇၊သားဌ် စဲ့လမ်းသေ၍ မြေခွေးမ ဖြစ်၄ပုံ၊ ပညာမဲ့တိုမှာ ရန်သူကို ရန်သူမထင်တတ်ဘဲ ရန်သူမဟုတ်သူကိုမှ ရန်သူထင်တတ်ကြောင်း။

သတ္တိဂုဗ္ဗဇာတက။ ။ပါ–၃၂၂၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၃၃၂။ သတ္တဝါတို့ သဘောမှာ မျှားသောအားဖြင့် ခိုးသူနှင့်နီးက ခိုးသူဖြစ်တတ်၍ သူတော်ကောင်းနှင့် နီးက သူတော်ကောင်းဖြစ်တတ်ကြောင်း၊ ကျေးသားနှစ်ကောင်နမူနာ။

သတ္တဗြာဟ္မဇာတက။ ။ပါ–၁၆၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၂၁၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခက်၊ အိပ်ထဲမြွေဝင်နေသည်ကို ပညာဖြင့် ဖော်ပြပုံ။

သန္ဓဝဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၄၀၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၊ မိုးပုဇော်ထုံ့ အကျိုးမရှိကြောင်း ဟောပြထား၏။

သဠိဂေါဒဇာတက။ ။ပါ–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–က–အုပ်–၁၀၃၊ ဆုံးပြီးပေါင်းဖက်တယောက် ခုက်တတ်ကြောင်း နမူနာ၊ (လူဆုံးယောက် ဝယောက် ခလောက်ဆံ-ဟူလို)။

သမ္ဘဒါဋ္ဌေဝတက။ ။ပါ—၆၇၊ ဌ—ဒု—အုပ်—၂၂၂။ ပထဝီဇယမန္တန်တတ်သော မြေခွေး၊ မာနကြီး၍ ပျက်စီးမပုံ၊ ရင်းမန္တန် တန်ခိုးကြောင့် တိရစ္ဆာန် အားလုံးကို အစိုးရပုံ။

သမ္ဘမံသလာဘဇာတကံ။ ။ပါ—၁၀၀၊ ဌ—တ—အုပ်—၄၅၅၊ စကားချိုသော လိုရာရကြောင်းနမူနာ၊ မိတ်ဆွေ-ဟု ခေါ်ဝေါ်ခေါ်၍ စားရန်အသားများ အကုန် ရဖူးကြောင်း။

သမ္ဘရုတဇာနနမန္တန်။ ။အသံဟူသမျှ အကုန်အစင်သိသောမန္တန်၊ ဌ—၂၆၀။

သမ္ဘာနဒီ ဝက်နဒီ စသောဂါထာ။ ။ပါ-ဌ် ဝက်ဂတိ-ဟုရှိ၏၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၃၊ ဌ—မ—အုပ်—၄၆၉၊ ၄၇၂။ ။ဌ—သ—အုပ်—၁၈၂။ ။ဌ—ပ—အုပ်—၃၀၈။

သမ္ဘာနဒီ ဝက်နဒီ၊ သမ္ဘေ ကဌမယာ ဝနာ၊
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။

သမ္ဘုလာဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၉၃၊ ဌ—မ—အုပ်—၉၂၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကြီးက ကောသလမင်းကြီးအပေါ် မယားကျင့်ဝတ် ကျေပွန်လှပုံကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။

သမ္ဘဝဇာတက။ ။ပါ—၃၇၆၊ ဌ—၅၈၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူးခဏ်း၊ အလောင်းတော်ဘဝတွင် ၇-နှစ်သားအရွယ်ကပင် ပုစ္ဆာများကို ဖြေကြားခဲ့ပုံ ဟောထား၏။ ။သုဂတိရောက်ကြောင်း ဟောထားသောဂါထာများ ပါ—၃၈၀၊ ဌ—၆၇။

သမီးမိန်းမချည်း မွေးဖွားခြင်းအပြစ်။ ။သမီးမိန်းကလေးများချည်း မွေးဖွားခြင်းမှာ မုသာဝါဒအပြစ်ကြောင့်-ဟု ဟောထားသောဂါထာ၊ ပါ—ပ—အုပ်—၁၁၁၊ ဌ—တ—အုပ်—၄၃၆။

သမ္ဘူဒေဝတက။ ။ပါ—၁၄၆၊ ဌ—၅၀၁၊ မိန်းမကို ပါးစပ်တွင်း ငုံထား၍ စောင့်ရှောက်သော်လည်း လုံခြုံရန် ခဲယဉ်းလှကြောင်း ဟောထား၏။

သမ္ဘူတကာကဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၃၄၊ ဌ—ပ—အုပ်—၅၂၂။ မယားဟောင်းသေ၍ ဝိုင်းဝိုက်ငိုသော တောထွက်ရဟန်းကြီးများ။

သမုဒ္ဒဇာတက။ ။ပါ—၉၀၊ ဋ္ဌ—၃—အုပ်—၃၁၈၊ ဥပနန္ဒထေရ်·လောဘကြီးပုံ။ ။ သာဂရပုဒ် ဝိဂ္ဂဟ၊ ဋ္ဌ—၃၉၉၊ (သမုဒ္ဒရာဟော)။

သမုဒ္ဒဝါဏိဇဇာတက။ ။ပါ—၂၄၄၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၆၀၊ ဒေဝဒတ်နှင့် ၎င်း၏ ဒကာ ၅၀၀ တို့ အဝီစိငရဲ၌ ခံကြရပုံနှင့် အတိတ်၌ နတ်မိုက်၏ ကောင်းကို နှားယောင်မှား၍ ပျက်စီးကြပုံ ဟောထား၏။

သမုဒ္ဒရာ။ ။သမုဒ္ဒရာအမျိုးမျိုးကို ခွဲပြသော သုပ္ပါရကဇာတက၊ ပါ—၈—အုပ်—၂၃၉၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်—၁၄၁၂။ ။သမုဒ္ဒရာရေ၌ ဆားငံရေဖြင့်ပုံကို ကာဏာရိဋ္ဌနဂါးက မှားယူင်းစွာယူထားပုံ၊ ဋ္ဌ—ဆ—အုပ်—၅၂။ ။ဌင်း အယူမှားကို ရှင်းပြခက်း၊ ပါ—ဒု—အုပ်၂၃၉၊ ဋ္ဌ—သ—အုပ်—၆၅။

(သမ္ဘေါဒမာနဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၉၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၂၂၄၊ ညီညွှတ်မှု ဧကေးရန် အပေါင်းကို တွန်းလှန်နိုင်ကြောင်း၊ ငုံးတို့ဖြစ်ပုံ·ပျက်ပုံ ပြဆိုထားရာ အလွန်မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။)

သမင်မကလူသားကိုမွေးဖွားခဲ့ဘူးပုံ။ ။သမင်မက သုတ်သွေးပါသော ရသေ့၏ ကျင်ယောင်ကို သောက်ခြင်းကြောင့် လူသားကလေး မွေးဖွာ ခဲ့သော်ဇာတ်မျှား၊ အလမ္ဘုသာဇာတက၊ ပါ—ဒု—အုပ်—၁၂၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၁၆၁။ ။ နိဒ္ဒနိကာဇာတက၊ ပါ—၃၁၊ ဋ္ဌ—၂၀၃။

သရဘမိဂဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၂၇၂၊ ဋ္ဌ—စ—အုပ်၂၆၃၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ထေရ် ပညာကြီးကျယ်ပုံနှင့် မင်း၏ အသက်ကို ကယ်ခဲ့သော သမင် ဆေးဆောက။

သရဘင်ဇာတက။ ။ပါ—ဒု—အုပ်—၅၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၁၃၃၊ ဘုရားလောင်း ဇောတိပါလလုလင် လေးအတတ်ကိုပြပြီးနောက် စည်းဝိမ်ချမ်းသာများကို ဝန်ခံယယ်ကာ ရသေ့ပြုသွားပုံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ် ပင်နိဗ္ဗာန်စံပုံ ၎င်းအားအတတ်ဘဝကလည်း ချီးမြှောက်ခဲ့ဖူးပုံများကို ပြဆိုထား၏။

သရက်သီးပဟာဏ။ ။ဌေးအခါက သရက်သီးများမှာ အိုးဝည်းပမာဏရှိ၏ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဋ္ဌ—မ—အုပ်—၃။

သာကေတဇာတက။ ။ပါ—ပ—အုပ်—၁၆၊ ဋ္ဌ—ပ—အုပ်—၃၂၆၊ ဘုရားလင်းအား ဝိဘဏသင် ပုံ ဘုရားမယား ပေါ်လာပုံကို ပြဆိုထားခြင်း။ ။ပါ—၆၆၊ ဋ္ဌ—ဒု—အုပ်—၂၀၅၊ ရှင်ခေါ်ပြန်ခြင်းအကြောင်း ၂မျိုးရှိပြီးသော်တား။

သာဓိနဇာတက။ ။ပါ–၃၁၀၊ ဋီ–စ–အုပ်–၃၅၅၊ သီလတန်ခိုးကြောင့် လူဘဝနှင့်ပင် နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားရပုံ။

(**သာဓုသီလဇာတက**။ ။ပါ–၅၂၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၁၂၅၊ သီလရှိသူအား သမီးပေးအပ်ပုံ၊ သမီးကို လင်ပေးစားရန် မည်သူနှင့် သင့်လျော်ပါသနည်းဟု ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားသောပုဏ္ဏား။)

သာဓုနရဓမ္မကထာ။ ။ဝိဓုရအမတ် ပညာရှိက ပုဏ္ဏကဘီလူးအား ပြောပြပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၉၇၊ ၃၀၀၊ ဋီ–သ–အုပ်–၂၁၁၊ ၂၁၂။

(၁) ပြုဘူးသောကျေးဇူးကို ပြန်ပြုခြင်း။

(၂) စိုပြေးသားလက်ကို မခြောက်စေခြင်း၊ (၀၊)မိတ်မပျက်စေခြင်း။

(၃) မိတ်ဆွေများကို မပြစ်မှားခြင်း။

(၄) မိန်းမကိုအကြောင်းပြု၍ အကုသိုလ်အမှုများကို မပြုခြင်း။

ဤလေးပါးကို သာဓုနရဓမ္မဟု ဟောထားတော်မူ၏။

အာရုမ္ဘဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၁၊ ဋီ–၀–အုပ်–၃၉၇၊ ချိုသာသော စကားကိုသာ ပြောဆိုရန် တိုက်တွန်းထားသောဂါထာ။

သာလကဇာတက။ ။ပါ–၆၉၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၂၄၃၊ တပည့်ကိုညှင်းဆဲလိုက်၊ ချေဖျက်လိုက်လုပ်သော မထေရ်အကြောင်း။

သာလိတ္တဇာတက။ ။ပါ–၂၅၊ ဋီ–၀–အုပ်–၄၄၂၊ စကားများလွန်း၍ ခံဘွင်းထဲသို့ ဆိုက်ချေးများ ပစ်သွင်းခံရသောပုဏ္ဏား၊ အတတ်ဟူသမျှ တတ်ကောင်းကြောင်း။

(**သာလိကေဒါရဇာတက**။ ။ပါ–၂၇၆၊ ဋီ–စ–အုပ်–၂၇၆၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးသော အမေလောင်းတော်ကျေးသားငှက်လေး။)

သာလူကဇာတက။ ။ပါ–၈၆၊ ဋီ–ဒု–အုပ်–၃၇၆၊ အပျိုကြီးမင်းလာဆောင်ရန် အတွက် ဘုရားသခင်။

သာဠိယဇာတက။ ။ပါ–၁၃၀၊ ဋီ–တ–အုပ်–၁၈၈၊ သူတပါးကို မကောင်းကြံ၍ ဘေးနှိပ်ထိသောဆေးသမား။

သိကြားမင်းပေးသောလက်နက် ၃-မျိုး။ ။ပဲကွပ်၊ စည်၊နှိုးမ်းအိုး ဤ ၃-မျိုး နှင့် ဝက်ထီးမှရသော ပဉ္စာမြားပျံတန်ခိုးမျှားကြောင့် မင်းဖြစ်ရသော ဒဓိ ဝါဟနမင်း၊ ၆-၃-အုပ်-၉၂။

သိကြားမင်း ဣသိ မဇ္ဈေရနှိပ်စက်ခံရပုံမျှား။ ။သိကြားမင်းမှာ ရံခါရံခါ သူတော်ကောင်းတို့ကျင့်သည်ကို သူ၏စည်းစိမ်ကို လုအံ့ထင်၍ အမျိုးမျိုး နှောက်ယှက်တတ်ပုံ၊ ၆-၃၅၃။ ။ဒေ၊လေ.င်းတော်ရသေ့အား အကူ၌ ပျက်စေရန် မင်းသမီးနှင့်ကြံဖန်၍ ဖျက်ဆီးပုံ၊ လေမကဿပဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၉၃၊ ၆-ဝ-အုပ်-၄၈၉။ ။အာလမ္ဗုသာ နှတ်သမီးကို စေလွှတ်၍ ဣသိသိဂ်ရသေ့ယော်ကို ဖျက်ဆီးခိုင်းပုံ၊ ပါ-၃-အုပ်-၁၂၊ ၆-မ-အုပ်-၁၆၁။ ။နိုဠိနီကာ.င်းသမီ.ကိုစေလွှတ်၍ ရသေ့ယော်ဂ်ဖျက်ဆီးခိုင်းပုံ၊ ပါ-၃၁၊ ၆-၂၀၃။ ။ဒါနမပ္ပြုနိုင်ရန် ပဋိညာဉ်းမျှား ကွယ်ဝှက်ထားပုံ၊ ဝိသယှ ဇာတက၊ ပါ-ပ-အုပ်-၁၁၃၊ ၆-တ-အုပ်-၁၁၈။

သိဂ်ါလဇာတက။ ။ပါ-ပ-အုပ်-၂၇၊ ၆-ပ-အုပ်-၄၅၀၊ ဒေဝဒတ်ရဟန်း မှုသားပြောခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားတော်။ ။ပါ-၃၃၊ ၆-၅ ၅၊ ဘုရားလောင်းမြေခေးကိုသတ်ရန် ဒေဝဒတ်အားလောင်းက သူ့သေယောင် ဆောင်နေပုံ။ ။ပါ-၃၄၊ ၆-၅၂၆၊ ကိုယ်လသားကို နှိပ်ကွပ်ရန် ဟောထား၏၊ ဆင်သေကောင်ဝမ်းဝင်းဝင်၍ စားသောက်သောမြေခွေး။ ။ပါ-၃၆၊ ၆-၃-အုပ်-၅၊ ခြသေ့မင်းကိုမရ၍ ပျက်စီးရသောမြေခွေး။

(**သိယ်ပုပ္ပဇာတက။** ။ပါ-ပ-အုပ်-၁၅၂၊ ၆-တ-အုပ်-၂၈၉၊ ကြာနှံ နမ်းသည်ကို ခိုးသည်ဟု စွပ်စွဲခံရသောရသေ့။)

သိရိဇာတက။ ။ပါ-၈၅၊ ၆-၃-အုပ်-၃၆၈၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးကြီး အိမ်မှကြက်သရေကို ခိုးရန်လာသောပူဏ္ဏား။

သိရိကာဠကဏ္ဏိဇာတက။ ။ပါ-၁၄၁၊ ၆-တ-အုပ်-၂၄၁၊ ကြက်သရေရှိ, မရှိပြိုင်ကြသော နတ်သမီးနှစ်ယောက်၊ ကြွယ်သရေတို ဝဲခ်ားမှာ ထိုးခဲမှ ဝ၍ ပေါ်လာကြောင်း။

သိရိမန္တဇာတက။ ။ပါ-၃၁၃၊ ၆-၁-အုပ်-၄၁၃၊ ပညာ၃ခုနှင့်အာဏာ ၂-ပါး တွင် ပညာကသာမြတ်ကြောင်း မဟာသဓာပညာဝိုက်ခြေပြုပုံ။ ။ ၆-ဆ-အုပ်-၁၉၅ တွင် အကုယ်ပြုဆိုထားခဲ့။

သီဟိုမြစ်အကြောင်း။ ။ဌ–ဆ–အုပ်–၁၂၅၅၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၀၆။ ။ပါ–၂၀၁၊ဌ–၁၅၆။

သီလဝနာဂရာဇောတက်။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၇၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၇၊ အစ္စယ်လျှပ်ပုံနှင့် ခန္ဓိပါရမီဖြည့်ကျင့်ပုံ။

သီလာနိသံသဇာတ်က။ ။ပါ–၄၉၊ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၁၊ဗုဒ္ဓါနုဿတိအကျိုး၊ အားတက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းရကျိုးကို ပြသော သဒ္ဓိရေ၀ သမာသေဏ-စသောဂါထာ။

သီလပေးသန်လှသော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်။ ။တံငါမှုဆိုးတို့ကို မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း သီလအယူခိုင်းတတ်ပုံကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထားသော ကောရဏ္ဍိယဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၅၈။ ။ဤ၌ အဌကထာတွင် ထေရော အနတ္တမနော အပေါသိ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သီဟကောတ္ဘုဇာတက။ ။ပါ–၄၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၉၀၊ မတူလျှင် မတူရန် နမူနာပေးထားဇသော ဇာတ်လမ်း။

သီဟစမ္မဇာတက။ ။ပါ–၄၉၊ ဌ–၉၉၊ ကုန်သည်က မြည်းကို ခြသေ့ရေ ခြုံပေး၍ ခြသေ့ယောင် ဆောင်ခိုင်းပုံ။

သုကဇာတက။ ။ပါ–၂၂၊ ဌ–၂၆၆၊ အစားလွန်၍ သေသောကျေးသား။

သုကာရောတိ ၊နိပါတမှတ္တော။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၃၂၄၊ဌ–သ–အုပ်–၂၃၂၊ ဂါထာနှံပါတ်-၁၀၁၀။

သုခဝိဟာရီဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၅၆၊ အဟောသုခံ-ဟု ဘဒ္ဒိယထေရဲ့ ဥဒါန်းကျူးသည်ကို ရှင်းပြခက်။

သုစ္စဇာတက။ ။ပါ–၁၀၃၊ ဌ–တ–အုပ်–၆၁၊ အေးအတူ ပူအမျှ နေခဲ့ဖူးသော မယားကောင်းကို မမေ့ထိုက်ကြောင်း ဟောထား၏။

သုဇာတဇာတက။ ။ပါ–၉၆၊ ဌ–၁၉၊ မာနကြီးလှသော ဆီးသီးသည်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော မိဖုရား။ ။ပါ–၁၂၁၊ ဌ–၁၄၄၊ သေသူအတွက်ဖြစ်သော သောကကို ငြိမ်းစေရန် နှာ.သေကို မြက်ကျွေးပြပုံ။ ။ပါ–၂၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၁၃၊ မယား ၇-မျိုးကို အာဃာတ်ဟောထား၏။

သုတနုဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၁၅၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၃၀၅၊ ဘီလူးစားခံနေ့ သွားပြီး အသက်နှင့်လဲ၍ မိခင်အိုကို လုပ်ကျွေးသော အလောင်းတော်။

သုတဆို ကြားလိုလှကြောင်း ဂါထာ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၃၇၊ ဌ–မ–အုပ်–၅၂၆။

သုတသောမ(စူဠ)ဇာတက။ ။ပါ–၂၅၊ ဌ–၁၈၉၊ မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်၍ တောထွက်ခဲ့ပုံ။

သုဓာဘောဇန ဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၉၉၊ မ–ဌ–အုပ်–၄၀၇၊ ဒါန ပြုရာ၌ ဝါသနာပါ၍ သာရဏီယကျင့်ဝတ်ကို ဖြည့်ကျင့်သော ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ဟောထား၏။ ။နတ်သုဓာစားရက္ခိုး ၁၂ပါး၊ ဌ–၄၂၃။ ။နတ်သုဓာကို ဟိရီတရားရှိသော နတ်သမီးအားသာ ရသော့ကပေးပုံ၊ ပါ–၁၀၈၊ ဌ–၄၃၁။

သုနခဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၆၇၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၂၅၊ ခေါ်သူလက်ထဲမှ လွတ်အောင် ကြံဆောင်သောခွေး။

သုပတ္တဇာတက။ ။ပါ–၈၈၊ ဌ–၃၉၀၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်က ယဇသော ဓရာထေရီအတွက် ငါးကျင်းသားနှင့် ထောပတ် သလေးဆွမ်း ရအောင် ရှာပေးသည်ကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏။

သုပ္ပါရကဇာတက။ ။ပါ–၂၃၉။ ဌ–စ–အုပ်–၁၄၉၊ ရေသင်္ဘောက ဤ သမုဒ္ဒရာ၌ မည်သည့်ရတနာမျိုးရှိကြောင်း ပြောပြပုံနှင့် သမုဒ္ဒရာအမည် အမျိုးမျိုးကို ပြောပြပုံ။

သုမင်္ဂလဇာတက။ ။ပါ–၁၇၈၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၁၇၊ မင်းတို့၏ ကျင့်ဝတ် မျှားကို ဟောထား၏။

သုမေဓမိဖုရား သားဆုတောင်းခဏ်း။ ။(ဝိသာခါကျောင်းအမကြီး အလောင်း)၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၈၉၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၁၂၊ ၈။

သုယောနန္ဒီဇာတက။ ။ပါ–၁၂၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၇၃၊ မိန်းမဟူသည် လုံခြုံအောင် စောင့်မျှောက်နိုင်ခဲလှကြောင်း ဟောထား၏။

သုရုဒိဇာတက်။ ။ပါ–၂၈၈၊ ဌ–စ–အုပ်–၃၁၅၊ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးက ဘုရားရှင်ထံ တောင်းသောဆု ၈-ပါးကို အကြောင်းပြု ဟောထား၏၊ (သုမေဓာမိပုရား)။

သုလသာဇာတက။ ။ပါ–၁၇၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၁၃၊ သူခိုးလင်ကိုချောက်ထဲ တွန်းချသော ပြည်သူ့တန်ဆာမ၊ ၎င်းနှင့်ပျော်ပါးရန် တစ်ညအတွက် ငွေ တစ်ထောင်ပေးရကြောင်း ဆိုထား၏။

သုဝဏ္ဏဟံသဇာတက။ ။ပါ–၃၂၂၊ ဌ–ပ–အုပ်–၅၁၀၊ လောဘကြီး၍ ပျက်စီးရာတိုင်ခဲ့သော ထူလွန်နန္ဒာဘိက္ခုနီအလောင်း၊ ရှေဟသ်ဘမင်း၏ အတောင်ကို တခါတည်း အကုန်နုတ်ယူပစ်လိုက်သောကြောင့် ဗျိုင်းတောင် ဖြစ်သွားပုံ။

သုဝဏ္ဏမိဂဇာတက။ ။ပါ–၁၂၆၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၆၉၊ မယားအလိမ္မာ အကြောင်း။

သုဝဏ္ဏကက္ကဋကဇာတက။ ။ပါ–၁၄၈၊ ဌ–၂၇၅၊ အရှင်အာနန္ဒာအလောင်း ရှေပုစ္ဆန်က ဘုရားလောင်း လယ်သမား၏အသက်ကို ကယ်ခဲ့ပုံ။

သုသီမဇာတက။ ။ပါ–၄၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၄၀၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ဘုံသော လာဘီ လာဘဌ မည်သူမျှ အန္တရာယ်မပြုနိုင်ကြောင်း ဟောထား၏။ ။ပါ–၁၆၉၊ ဌ–တ–အုပ်–နိဂ္ဂမ္မပါရမီကို ချီးကျူးခန်း။

သုသုမာရဇာတက။ ။ပါ–၅၅၊ ဌ–၁၄၅၊ မျောက်၏ နှလုံးသားကို စားလို သော မိကျောင်းမအတွက် မိကျောင်းဖို အလိမ်ခံရပုံ။

သုဟနုဇာတက။ ။ပါ–၃၈၊ ဌ–၂၇၊ ယုတ်မာသူအချင်းချင်း သင့်မြတ်ကြ ကြောင်း၊ ဓာတ်ချင်းတူမှ ပေါင်းဖက်ကြကြောင်း ဟောထား၏။

သူကရဇာတက။ ။ပါ–၃၆၊ ဌ–၂၁၊ မဘူနိုင်သည်ကိုဘူ၍ မစင်လူးခံရသော တောထွက်ပုဟန်းကြီး။

သူဝိဇာတက။ ။ပါ–၁၄၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၆၅၊ ပညာပါရမီကို ချီးကျူး ခန်း၊ သမီးရလို၍ ပန်းထိမ်ဆရာသည် အပ်ပေါင်းသွားသော အလောင်း တော်။

သူတပါးအသက်ကို သတ်၍ ကျေးမွေးရာ၌–စားသုံးမှာ ခန္ဓီ မေတ္တာ စသော ဂုဏ်မျှားရှိလျှင် အပြစ်မရှိကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ပါ–ပ–အုပ်–၆၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၃၉။

သူတပါးအိမ်၌ မဆားရသောအရာ ၄-မျိုး။ ။ဂါထာ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၁၂၀၊ ဌ–မ–အုပ်–၄၆၆၊ ခိုင်းနှောင်း၊ နှိပ်ညှစ်နှောင်းမ၊ လှည်းစသည်၊ မယား။

သူမိုက်ချီးမြှောက် မျိုးစေ့ပျောက်သို့။ ။ဥပမာဂါထာ၊ (သူကောင်းချီးမြှောက် အညွှန့်ပေါက်သို့)၊ ဌ–တ–အုပ်–၁၁။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၁၁၊ ဌ–တ–အုပ်–၄၁။

သူယောင်မယ်တို့မှာ အပွင့်မျှားဖြစ်ကြကြောင်း မိန့်ဆိုထားပုံ။ ။ဌ–မ–အုပ်–၁၆၂။

သူလျှိုလုပ်ငန်း။ ။သူလျှိုလုပ်ငန်းအတွက် မဟောဘာဓာပညာရှိက ကျေးသားဌက်ကို စေလွှတ်ပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၂၀၆၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၂၃၅၊ ၂၃၇၊ ၂၆၄၊ ၂၆၅၊ ကျေးသားဌက်က ကာမဂုဏ်ဖြင့်မြှားရှိ သာဓိကာမဏ်မှ သတင်းညွှစ်ယူပုံ။

သေဂ္ဂဇာတက။ ။ပါ–ပအုပ်–၅၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၄၊ သမီးကို သီလ ရှိ,မရှိ စုံစမ်းသောဖခင်။

သေတကေတုဇာတက။ ။ပါ–၁၃၇၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၁၈၊ မိစ္ဆာအကျင့်မျှားကိုကျင့်၍ ဟန်ဆောင်ကြသော ရဟန်းမျှား၊ စရဏမပါလျှင် အပါယ်လေးပါးမှ မလွှတ်နိုင်ကြောင်း။ (မိဘစသည်ကို အရပ် ၆-မျက်နှာဖြင့် ဝတန်ပြုပုံလည်းပါ၏)။

သေယျဇာတက။ ။ပါ–၈၄၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၅၉၊ အချုပ်ထဲနေရစဉ်မှုးပင်သောတာပတ္တိမင်ဖိုလ်ကို ရသောအမတ်။ ။ပါ–၉၈၊ ဌ–တ–အုပ်–၂၉၊ ရအုံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော ပုရောဟိတ်ရာထူးကို ဌန်ပင်ပြီး ရသေ့ပြုသွားပုံ။

သရိုဝ ဝါဏိဇဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၆၊ ဘုရားအလောင်းအပေါ်၌ ဒေဝဒတ်အလောင်းက စဉ် ရန်ငြိုးဖွဲ့ပုံကို ပြဆိုထားပါ။

သဲလွန်ဝ။ ။သဲလွန်ဝ-ဟူသော ဝကားပုံကို မဟောသဓာပညာရှိက စဉ်ကပြောဆိုခဲ့ပုံကို ပြဆိုခန်း၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၇၀။

ပဋ္ဌာန်းလမ်းညွှန် (၃) ၄၃–ပ.မ.ဘ.ဝ

သောကဖြစ်ကြောင်း ၂-မျိုး။ ။ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၂၄၊ ပိယဝတ္ထု ပျောက်ပျက်မှု။ ပိယဝတ္ထုမရှိမှု။

သောက ၁၀-မျိုး၊ နောင်မစိုးအောင်၊ သတိုးသက်ဝေ၊ ကျွင်ဒတ်စေလော့။ ။ ဤလက်ဘအရ ဂါထာမျှား၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၄၇၊ ဋ္ဌ–၁၇၀၊ မှတ်သားဖွယ်၊

သောဏကဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၃၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၆၁၊ သောဏက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်က သမဏဘဒ္ဒ (၇) ဂါထာကို ဟောတော်မူပုံနှင့် နေကွမ္ဘဏ္ဍာရိမိကို ချီးကျူးခန်း။

(**သောဏနန္ဒဇာတက။** ။ပါ–၇၄၊ ဋ္ဌ–၃၃၁၊ မင်းစည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ မိဘကို လုပ်ကျွေးကြသော ရဟန်းနောင်။)

သောမဒတ္တဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၅၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၅၀၊ မင်းကြီးထံ နှားတခေါင်ပေးသနားပါရန် အတောင်ခိုင်းရာ အတောင်းစုကားဖြစ်မလာဘဲ အပေးစကားဖြစ်သွားပုံ(လာဋ္ဌုဒါယီထေရ်အလောင်း ဖျင်းအခဲ့ပုံကို ပြန်ဟောထားတော်)။ ။ပါ–၁၆၈၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၃၆၇၊ သာမဏေသေ၍ ငိုကြွေးသောရဟန်းကြီး။

သေဒ္ဒမနုဿဇာတက။ ။ပါ–၃၃၄၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၄၆၊ ဟင်းသီး ဟင်းရွက် စသည်ကို ရောင်းစားသော ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော ရသေ့။

သံအမတ်မျှား။ ။သံအမတ်မျှားကို မဟောသဓာပညာရှိက စေလွှတ်ခဲ့ပုံ၊ ဋ္ဌ–ဆ–အုပ်–၂၃၅။

သံကိုကြွက်စား၊ဘားကိုစွန်ချီ။ ။ဤအကြောင်း အရာကို ဟောထားသော ကုဋ္ဌဝါဏိဇဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၅၉၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၆၅။

သံကိုစွဇာတက။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၅၉၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၂၇၀၊ (အဇာတသတ် မင်းသားအလောင်းမှာ ရှေးအတိတ်ကသည်း ဖခင်ကို သတ်ခဲ့ဖူးပုံ။)

သံဝရဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၂၃၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၁၃၃၊ ဘုရားအလောင်း အမတ်၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာသောကြောင့် အစ်ကို (၉၉)ယောက်ကို ကျော်လွန်၍ မင်းဖြစ်ရပုံ။

သံသိတိ အဘာသိ။ ။ပါ–ဒု–အုပ်–၁၁၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၃၆၊

သင်းချိုင်းကုန်းရွေးဒသာပုဏ္ဏား။ ။ရင်းရှေးချယ်ထားသော ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင် သုံးလုံးအကြားဌပင် စွန့်ပစ်ခဲ့သော ရုပ်ခန္ဓာပေါင်း (၁၄၀၀၀) ရှိခဲ့ကြောင်း၊ (၀၊) မြုပ်နှံခဲ့ဖူးကြောင်း ဟောထားသော ဥပသာဠက ဇာတက၊ ပါ—ပ–အုပ်–၄၁၊ ဋ္ဌ—ဒု–အုပ်–၄၉။

ဒီဃနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သခ်(စက္ကဝတ္တိ)ရာဇဥပ္ပတ္တိဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၆၂၊ ဋ္ဌ–၃၉၊ (မေတ္တေယျ) ဘုရားရှင် ပွဲတော်ထွန်းလောင်းမှုကာနီး စကြဝဠာတေးမင်းဖြစ်မည့် အကြောင်းကို ဟောထားတော်မူပုံ) ကျ။ ရိုးတို့ဖြင့် ကျောင်းဆောက်လှူ။ ခဲ့ရကျိုး။

သင်ဟတရားလေးပါးတို့ဖြင့် ချီးမြှောက်ရကျိုး။ ။(ဒါန–ပေယျဝဇ္ဇ–အတ္ထစရိယ–သမာနတ္တတာ) ဤလေးပါးဖြင့် သတ္တဝါတို့အား ချီးမြှောက်ခဲ့သော ကြောင့် ဘုရားရှင်၌လက်ခြေများနှုးညံ့ရကြောင်း၊လက်ချောင်း-ခြေချောင်း တော်များ တည်ကည့်တင်းရှိရကြောင်း ဟောထားသော (ကရစရဏ မုဒုဇာလတာ လက္ခဏဝဏ္ဏနာ)၊ ပါ—၁၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၀။

သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံပုဒ်အဖွင့်။ ။၁–ပါ—၄၈၊ ဋ္ဌ–၁၄၃။ ။၃–ပါ—၅၂၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ သောဝဏ္ဏိကံပုဒ်အဖွင့်လည်း ပါ၏။

သဂ္ဂိတိသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၅၃၊ ပိဋကသုံးသွယ်မှ တရားများကို ကောက–ဒုက။ပ။ ဒသက စသည်ဖြင့် စုပေါင်း၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် ဟောထား၏၊ ဗဟုသုတ ဟင်းလေးအိုးကြီးဟူ၍ ခေါ်ဆိုထိုက်လှသော သုတ်ဖြစ်၏။

သဠာယတနဝိဘင်ဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၅၄၊ ဋ္ဌ–၁၅၁ (အမရုဝိက္ခေပဝါဒ)။

သညာနိရောဓကထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၆၁၊ ဋ္ဌ–၃၀၃၊ ဤ၌ သညာကို စိတ်ဟူ၍ ဟောသား၏။

သညာအတ္ထကထာဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၇၂၊ ဋ္ဌ–၃၀၉။

သညာပေတဒ္ဓဝိဓိဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၁၅၊ ဋ္ဌ–၃၂၅၊ သံသရာလမ်း တရားဟောနည်း သွန်သားနည်းပြု ပြုပြင်ပေးနည်း ဓမ္မစိတ်ကျများကို ပြုဆိုသား၏။

သညီဝါဒဝဏ္ဏနာ။ ။၁–ပါ–၂၇၊ ၄–၁၀၉။

သတ္တကဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၂၀၈၊ ၆–၂၂၁၊ ၇-စု, ၇-စု ရှိသော တရား မျိုးကို စုပေါင်း၍ ဟောထား၏။

သတ္တကမ္မဝဏ္ဏနာ ။ပါ–၂၄၀၊ ၆–၂၄၆၊ ဗဟုကာရ–အာဝေတမ္ပ–ပရိ ညေယျ–အဘိညေယျ–ပဟာတမ္ပ–ဟာနဘာဂိယ–ဝိသေသဘာဂိယ–ဒုပ္ပဋိ ဝိဇ္ဈ–ဥပ္ပါဒေတမ္ပ–သစ္ဆိကာတမ္ပ ဤ ၁၀-မျက်ကိုမူတည်၍ (၇)ခုစီရှိသော တရားများကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သတ္တဿဒတ ၊လက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၂၄၊ ၆–၁၀၉၊ စားကောင်း သောက်ဖွယ်များကို လှူခဲ့ရသောကြောင့် လက်, ခြေ, ပုခုံး, လည်ပင်း ဤ (၇)ဌာနခု ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။

သဒ္ဓမ္မ ၇-မျိုး။ ။ပါ–၂၀၈၊ ၆–၂၂၁၊ (သဒ္ဓါ–ဟိရိမာ–သြတ္တပ္ပီ–ဗဟုဿုတ–အာရဒ္ဓဝီရိယ–ဥပဋ္ဌိတသတိ–ပညာ)၊ အရိယာဝန ၇-ပါးဟူ၍လည်း ခေါ်ကြ၏။

သမ္ပသာဒနီယသုတ်။ ။ပါ–၈၂၊ ၆–၅၇၊ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များ၌ ကြည်ညိုလှုပ်ကို အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ် လျှောက်ထားခန်း၊ (သာရိပုတ္တ သီဟနာဒ ဝဏ္ဏနာ)။

သမဒန္ဓသုသ္ဘဒ၊ဌာလက္ခဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၄၃၊ ၆–၁၂၂၊ မိစ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ညီညွတ်သော သွားတော်၊ ဖြူစင်တောက်ပသော စွယ်တော် ရှိတော်မူရကြောင်း ဟောထား၏။

သမနုယုဥ္ဇပနကထာ။ ။၁–ပါ–၁၅၄၊ ၆–၂၉၀၊ အကျင့်နှင့်ပတ်သက်၍ ပယ်ပုံ, ကျင့်ပုံကို ဘုရားရှင်အလိုအားဖြင့် ရှင်းပြထား၏၊ (သမနုယုဥ္ဇတိ၊ သမနုဂါဟတိ၊ သမနုဘာသတိ ဤ ၃-ပုဒ်အထူးကိုလည်း ဖွင့်ပြထား၏)။

သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဒေ၀ေဒ်တဓမ္ပဝိနယဝဏ္ဏနာ။ ။၉–ပါ–၃၉၊ ၆–၉၃၊ ဤသာသနာ တော်ဌာ ပျင်းရိသူ ဒုက္ခဖြစ်တတ်၍ လုံ့လဝီရိယရှိသူမှာ သုခဖြစ်တတ် ကြောင်း ဟောထား၏။

သမောသရဏ ၃-မျိုး။ ။(စုဝေးခြင်း၊ သြသရဏ၊ သဟဇာတ၊ ဟာယ)၊ ၂–၆–၉၀၊ ပါ–၅၂။

သာမညဖလသုတ်။ ။၁–ပါ–၄၄၊ ဋ–၁၂၂။ ။သာမညဖလပုစ္ဆာဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၄၇၊ ဋ–၁၃၈။ ။သာမညဖလ၊ (ရဟန်းပြုရခြင်း၏အကျိုးများ)ကို ဖြေပြတော်မူပုံ၊ ပါ–၅၅၊ ဋ–၁၅၂။ ။သာမညဖလပုဒ်ကို အရကောက်ပြပုံ၊ ပါ–၄၈၊ ဋ–၁၄၃။ ။(သာမညဖလသုတ်–သံ-ဌ်လည်းရှိ၏)။

သာဇေဋ္ဌကထာ။ ။၃–ပါ–၄၂၊ ဋ–၄၂၊ တိတ္ထိတို့အလိုနှင့် သာသနာတော်အလို အနှစ်သာရ ယူကြပုံကို ပြဆိုခန်း။

သာဝကယုဂပရိဒ္ဒေဒဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၄၊ ဋ–၁၀၊ ဝိပဿီစသော ၇-ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ သာဝကများကို ပြဆိုခန်း။ ။သာဝကသန္နိပါတ ပရိစ္ဆေဒ ဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၄၊ ဋ–၁၁။

သိင်္ဂါလသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၄၆၊ ဋ–၁၂၄၊ မိဘကျင့်ဝတ်၊ သားသမီးကျင့်ဝတ်၊ များကို ပြည့်စုံစွာ ဟောထားတော်မူ၏။

သီဟပုဗ္ဗဇုကာယ၊ ဇိတန္တရံသ၊ သမဝဋ္ဋကွန္ဒလကွဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၁၃၊ ဋ–၁၁၈- သတ္တဝါတို့အပေါ် ဥ တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ကြံဆောင်ပြုလုပ်ပေးခဲ့သောကြောင့် ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်တော်၊ တည်တည်းသော ကျောပြင်၊ ပြည့်ဖြိုးသော လည်ပင်းရှိတော်မူပုံ ဟောထား၏။

သီဟဟနုလကွဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၄၂၊ ဋ–၁၂၂၊ သမ္ဗပ္ပလာပမ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့သောကြောင့် ပြည့်ဖြိုးသော မေးတော်ရှိပုံဟောထား၏။

သုခမစ္ဆဝိလကွဏဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၁၂၈၊ ဋ–၁၁၃၊ ကုသိုလ်ပါလော၊ အကုသိုလ်ပါလော–စသော အမေးပုစ္ဆာများကို မေးမြန်းခဲ့သောကြောင့် နှုးညံ့သော အရေတော်ရှိ၍ မြွှမ်းတို့လည်း လုံးဝကပ်ရောက်ခြင်းမရှိကြောင်း ဟောထား၏။

သုတ္တန္တရုဇာ။ ။မဟာပဒါနသုတ်ကို သုတ္တန္တရုဇာ-ဟု အမည်ပေးထားပုံ၊ ၂–ဋ–၇၁၊ ဘာဏဝါရပေါင်း ၁,၆-ဘာဏဝါရရှိကြောင်း ဖွင့်ပြထား၏။

သုနက္ခတ္တဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ။ ။၃–ပါ–၁၊ ဋ–၁၊ ဗေဒေလက တိတ္ထိဝါဒီကို ကြည်ညိုသော ရဟန်း၊ နောင်အခါတွင် လူထွက်၍ ဘုရားရှင်၏ အပြစ်များကို ကြံဖန်ပြောဆိုပုံ။ ။သုနက္ခတ္တ ရဟန်းအား ဒီဃသောဏအဘိညာဉ်၏ ပရိကမ်းကို မဟာခြင်းမှာ ရှေးအတိတ်ဘဝက သိလဝန္တရဟန်းတော်တပါးကို နှားပင်းအောင်ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်ဟု ပြဆိုထားပုံ၊ ၁–ဋ–၂၇၁၊ ပါ–၁၄၅။

သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒတာဝ၊ ကွဏ္ဍဝဏ္ဏနာ။ ။ခ–ပါ–၁၁၉၊ ဋ–၁၀၂၊ ခြေဖဝါးတော်အပြင် ညီညီညွတ်ညွတ်ရှိခြင်းအကြောင်းများကို ဟောထား၏။

သုဘသုတ်။ ။(သုဘမာဏဝဝတ္ထု)၊ ဂ–ပါ–၁၈၈၊ ဋ–၃၁၇၊ သီလ·သမာဓိ ပညာကွန်·သုံးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏလကွဏဝဏ္ဏနာ။ ။ခ–ပါ–၁၃၀၊ ဋ–၁၁၆၊ ဒေါသမဖြစ်ခဲ့မှုနှုးညံ့သော အခင်းအရံများကို လျှို့ဝှက်ခဲ့မှုကြောင့် ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိတော်မူကြောင်း။

သူတပါးအကျိုးဆောင်ရကျိုး။ ။သူတပါးတို့ ချမ်းသာအောင်၊ ဘေးရန်လုံခြုံအောင် တရားနှင့်အညီ စောင့်ရှောက်ပေးရသောကောင်းမှုကြောင့် ၁၀၈·ကွက် စက်လက္ခဏာတော်များကိုရကြောင်း ဟောထားတော်မူပုံ- ပါ–၁၂၁၊ ဋ–၁၀၅၊ ၆။

သူတပါးတို့ကိုမညှဉ်းဆဲခြင်းအကျိုး။ ။သူတပါးတို့ကို မညှဉ်းဆဲခဲ့သော ကြောင့် အရသားကို ဆောင်နိုင်သော အကြောင်းပေါင်း ၇၀၀၀·ရှိတော်မူကြောင်း ဟောထားသော ရသဂ္ဂသင်္ဂဟလက္ခဏဝဏ္ဏနာ၊ ပါ–၁၃၅၊ ဋ–၁၁၉။

သောဏဒဏ္ဍသုတ်။ ။ဝ–ပါ–၁၀၄၊ ဋ–၂၄၉၊ ပြဟ္မဏတို့အင်္ဂါကို မေးလျှောက်၍ ဖြေရှင်းဟောထား၏။ ။သောဏဒဏ္ဍဂုဏကထာ၊ ပါ–၁၀၅၊ ဋ–၂၅၀။

သောမနဿပဋိလာဘကထာ၀ဏ္ဏနာ။ ။၂–ပါ–၂၂၇၊ ဋ–၃၃၁၊ သောတာပန်ဖြစ်ကွားသော သိကြားမင်းက ဝမ်းမြောက်လှခြင်းအကြောင်း ၆-ပါးကို ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားခန်း။

ဝိနယ ပိဋကပါဠိ အဋ္ဌကထာ

သက္ကျ (ဆ)ပဗ္ဗဇ္ဇကထာ။ ။ဂ–ပါ–၃၃၆၊ ဋ–၁၁၀၊ အနုရုဒ္ဓါ စသော သာကီဝင်မင်းသား ၆-ယောက်တို့ ရဟန်းပြုခန်း။

သင်္ကန်းနှင့်စပ်၍ ပုတ်သားဖွယ်ရာများ။ ။သင်္ကန်းဌာပြုတ်ရခြင်း၊ ချုပ်ရခြင်း အကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း၊ ၁–ဋ–ပ–အုပ်–၂၀၄။ ။ရင်းခ်ဋ် အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြဆိုခန်း၊ ဋ–၂၅၁။ ။သင်္ကာ–ဋ–၅။ ။သင်္ကန်းချုပ်ရာနှင့် စပ်၍ ပညတ်ထားဂသော သိမ္မာပုဒ်များ၊ ဂ–ပါ–၂၅၁၊ ဋ–

၄၉။ ။အနုဝေးပတ်အိမ် အနုဝေးတော်သီးနှင့်စင်ရှိ ပညတ်ခုက်မျှား၊ ပါ။ ၂၇၇။ ။သင်္ဃန်းခွဲ ဝင်ခြင်း၊ ကြတ်ခြင်းနှင့်တဂ၊ အရောင်တင်အပ်မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြုဆိုခန်း၊ ၃-ပါ-၄၀၃၊၄၁၂၊၄၂၂၊ ဋ-၄၀၉၊၄၁ဖ။ ။ သင်္ဂဟ-ဋ-၄၅၇၊ ဂ။ ။သင်္ဃန်း ၉-ထည်နှင့် စင်ရှိ မှတ်သားဖွယ်မျှား၊ အင်ဋ္ဌာန်တင်ပုံ။ ဝိဂေပွန်းပြုပုံ၊ ၁-ဋ-၄-အုပ်-၂၂ဖ၊ ၂၃၀။ ။ ရင်းခံ့ အင်ဋ္ဌာန်ဗေတင်သေးတဲ့၊ ဝိဂေပုန်းမြောင်းတဲ့ ထားနိုင်ခေါ ကားလမျှား၊ ဋ-၃၀၇။ ။အင်ဋ္ဌာန် ဝိဂေပွန်ဋ္ဌယဂဏ၊ သင်္ဂဟ-ဋ-၄-မှ-၄၁-အထိ။ ။သင်္ဃန်း ၁၁-ထည်ကို ရေတွက်ပြုပုံ၊ ၅-ပါ-၂၄၉၊ ဋ-၁၈၃၊ အင်ဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ဃန်းမျှား။ ။သင်္ဃန်းအမျိုးအစား ၆-မျိုးကို ခွဲခြားပြုတော်မူပုံ၊ ၃-ပါ-၃၉၄၊ ဋ-၄၀၂။ ။အနုလေးဇင်ရ၊ ဋ-၃၈၅။ ။သင်္ဂဟ-ဋ-၄၆၃။ (။သင်္ဃန်း ၃-ထည်ဖြင့် အချမ်းဒဏ်ကို ခံနိုင် မခံနိုင် ဘုရားရင်ကိုယ်တော်တိုင် စုံစမ်းကြည့်တော်မူပုံ၊ (တိစီဝရာနုဇာနနကထာ)၊ ၃-ပါ-၄၀၁၊ ဋ-၄၀၉။) ။သင်္ဃန်း ၃-ဝ ည်၏ အလျားအနံကို ပြုဆိုခန်း၊ သင်္ဂဟ-ဋ-၃၂။ ။၁-ဋ-ဒ-အုပ်-၂၂ဖ။ ။သင်္ဃန်းဝေဖန်ကောင်း မဝေဖန်ကောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခွဲခြားပြုပုံ၊ ၅-ပါ-၃၆၉၊ ဋ-၂၃၄။ ။ဝိနည်းတိစီဝရိတ်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သင်္ဃန်းကြီးနှင့် ကင်းနေနိုင်သော အချက် ၅-ချက်၊ ၃-ပါ-၄၁၃၊ ဋ-၄၁၁။ ။သင်္ဂဟ-ဋ-၄၆၀၊ ၁။ သင်္ဃန်းဝတ်ပုံဝတ်နည်းကို ပြုဆိုခန်း၊ ၂-ဋ-၁၆၁၊ (သေခါယ)။ ။သင်္ဃန်းကိုခေါက်ရာ၌ ဒ.လည်တင် ခေါက်ရိုးမကျိုးစေရန် လက်လေးသစ် လက်ဝဲ၊သစ် ခွာ၍ ခွာ၍ ခေါက်ရန် ခွင့်ပြုထားတော်မူပုံ၊ ၃-ပါ-၅၇၊ ဋ-၂၆၀။ ။၄-ပါ-၃၉၃၊ ၃၉၉။ ။သင်္ဂဟ... ဋ-၂၂၄။ ။သင်္ဃန်းမျှားစွာ အလှူခံသည်ကို ဥဒေနမင်းက အပြစ်တင်၍ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်က ရှင်ပြခန်း၊ ၄-ပါ-၄၀၃၊ဂ။

သင်္ဃန်းဖိုးစသည်ကို အလှူခံနည်း။ ။သင်္ဃန်းဖိုး စသည်အတွက် လှူရာနှင့် ပတ်သက်၍ အပ်အောင် အလှူခံနည်းကို ဟောထားသော ရာဇသိက္ခာပဒ၊ ၁-ပါ-၃၂၃၊ ဋ-ဒ-အုပ်-၂၅၂၊ ။သင်္ဂဟ-ဋ-၆၁၊၆၂။

သဠေရိတ္တသမုဋ္ဌာနဝတ္ထုနှင့်။ ။၅-ပါ-၁၅၉၊ ဋ-၁၄၅။

သတ္တမ္ဘတ္တရသီမာကထာ။ ။၃-ပါ-၁၅၀၊ ဋ-၃၃၃။

သတ္တသတိကက္ခန္ဓက။ ။၄-ပါ-၄၉၁၊ ဋ-၁၃၄၊ ဒုတိယ သင်္ဂါယနာတင်ပုံကို ပြုဆိုခန်း။

သတ္တကဝါရဝဏ္ဏနာ။ ။၅–ပါ–၂၃၉၊ ဋ္ဌ–၁၇၉၊ ဝိနယဋ္ဌ ၇-ခုစီ၌သော ဝေဒနာ မျိုးကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သတ္တသာမိစိယောပုဒ် အဖွင့်။ ။၅–ဋ္ဌ–၁၇၉၊ ပါ–၂၃၉။

သတ္တသမထနာနတ္ထာဒီဝဏ္ဏနာ။ ။ပါ–၂၇၅၊ ဋ္ဌ–၁၉၉။

သတ္တာဟကာလိကပဋ္ဌဝဏ္ဏနာ။ ပါ–၃၇၅၊ ဋ္ဌ–၂၃ဂ။

သတိဝိနယဝဏ္ဏနာ။ ။၄–ပါ–၁၉၁၊ ၂၂၉၊ ဋ္ဌ–၃၆၊ သတိ ဝိနယော ခီဏာသဝဿေ ဒါတဗ္ဗော။

သတ္ထကမ္မ ပဋ္ဌိကေ့ပကထာ။ ။၃–ပါ–၃၀၉၊ ဋ္ဌ–၃၇၅၊ ဝစ္ဆမဂ်နှင့် ရင်း၏အနီးလက်နှစ်သစ်အတွင်း၌ ဒါးစသည်ဖြင့် မခဲ့ရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ခဲ့လျှင် ထုလ္လစ္စယ အာပတ်သင့်၏ ဟူလို။

သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၆၃၊ ဋ္ဌ–၂၆၃။ ။၄–ပါ–၃၉ဂ။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၂၃ဂ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်အပေါ် ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက ပြုရသော ဝတ်မျှား။

သန္ဓိဓိကာရကံ ပရိဘုဇ္ဈိတပ္ပဘန္ဓိပုဒ် အဖွင့်။ ။(ဘောဇနသိက္ခာပဒ)၊ ၁–ပါ–၃၆၀၊ ဋ္ဌ–၃–အုပ်–၂၈၉။

သပ္ပါဏကဝဂ္ဂ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၊ ၇–ပါ–၃၄။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆ဂ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းမျှားကို စုပေါင်းဟောထား၏။

သပိတ်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။သပိတ်, သပိတ်ခြေ, ခွက်နှင့်စပ်၍ အပ်, မအပ် ဝိနိစ္ဆယကို ပြုဆိုခန်း၊ ၁–ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၅၂။ ။၄–ပါ–၂၄ဂ၊ ဋ္ဌ–၄၇။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၆၊ ၄၃၉၊၄၆၃။ ။သပိတ် ၉-လုံး၏ ပမာဏကို ပြုဆိုခန်း၊ ၁–ပါ–၃၅၃၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂ဂ၁၊ ၂။ ။၂–ပါ–၃၁ဂ။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၃၆။ ။သပိတ်၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်း အကြောင်း ၉-မျိုး၊ ၁–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂ဂ၃၊ ၂ဂ၅။ ။သင်္ဃ–ဋ္ဌ–၃၆။ ။သပိတ်ထားကောင်း၊ မုထားကောင်းသော နေရာမျှားကို ပြုဆို

ခန်း၊ ၃-ပါ-၅၉၊ ၆-၂၆၀။ ။၄-ပါ-၂၄၉၊ ၆-၄၇၊၈၊ သင်ပိတ်နှင့် စပ်၍ သိထိုက်သော အရာများကို အကျယ်ဟောထား၏။ ။၁-ပါ-၃၅၈၊ ၆-၃-အုပ်-၂၈၇။ ။သင်္ဃာ-၆-၂-၂၅၅၊ ဤ၌ သက်နှိုးအတွက်လည်း ပြထား၏။ ။၆-၄၃၉၊၄၄၀၁၁။ ။သပိတ်သက်နှိုးသည် မရှိခဲ့သော် ရဟန်းမစံပေးရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်များ၊ ·အပဋ္ဌကဝဂ်ဒီ ဝတ္ထုကထာ၊ ၃-ပါ-၁၂၅၊ '၆-၃၀၇။ ။သင်္ဃာ-၆-၁၅၆။ ။သပိတ်ဖြင့် အသုံးမပြုကောင်းသော အရာများကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၄-ပါ-၂၅၀၊ ၆-၄၀၊၉။

သဘားဂါ၊ တို့ ၊ ၊ ဦ့ဂ်ဗူ ဝ ဦ ။ ။၃-ပါ-၁၇၀၊ ၆-၄၅၅၊၆၊ သဘားဂအာ၊ တ်ရှိ ရဟန်းတို့ ကုစားရပုံ နည်းကို ဟောထား၏။ ။သဘာဂ အာပတ်ရှိ ရဟန်းအချင်းချင်း ဒေသနာမကြားရဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ ၃-ပါ-၁၆၉၊ ၆-၃၄၅။

သမထက္ခန္ဓက။ ။၄-ပါ-၁၈၈၊ ၆-၃၆။ ။သမထ ၇-ပါးကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။သမထဘေဒကို အကျယ်ပြဆိုခန်း၊ ၅-ပါ-၁၈၃။ ။ သာဓာရဏဝါရ၊ ပါ-၁၈၅။ ။သမတာ ထ မထသ သာဓာရဏဝါရ၊ ပါ-၁၈၇။ ။တဿာဂိယဝါရ၊ ပါ-၁၈၈။ ။သမထသမ္မုခါဝိနယဝါရ၊ ပါ-၁၈၉။ ။သမထဝါရ၊ ဝိသေဋနာဝါရ၊ ပါ-၁၉၄။ ။သမ္ဘတိဝါရ၊ ပါ-၁၉၅။ ။သမ္မုခ္ဌိ နှသမ္မုခ္ဌိဝါရ၊ ပါ-၁၉၇။ ။သမထဝိဂေဟရုဏဝါရ၊ ပါ-၂၀၀။ ။သမထက္ခန္ဓကပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ၊ ပါ-၂၀၉၊ ၆-၁၅။ ။ သတ္တသမထနိဒါနဝဏ္ဏနာ၊ ၅-ပါ-၂၇၃၊ ၆-၁၉၉။

သမုဒ္ဒတာသနမုဒ္ဒာနဝဏ္ဏနာ။ ။၅-ပါ-၁၆၀၊ ၆-၁၄၆။

သမ္ဘာဝတ္ထုန(အဋ္ဌာဝရသ)ဝဏ္ဏကထာ။ ။၄-ပါ-၁၀၊ ၁၉၊ ၆-၂။

သမ္ဘုခါဝိနုယဂဏ္ဌိ။ ။ပါ-၁၈၈၊ ၆-၃၆။ ။အဓိကရုဏ ဝူပသမန သမထကထာ၊ ပါ-၂၂၀၊ ၆-၄၁။

သမုဒ္ဒယက္ခန္ဓက။ ။၄-ပါ-၁၀၄-မ-၁၈၆-ဒ.ထိ၊ ၆-၁၆-မ-၃၅-အထိ ပရိဝါသ် မာနတ်တောင်းပုံ၊ ဆောက်တည်ပုံ၊ အဘွာန်တောင်းပုံကို အကျယ် ဟောထား၏။ ။သမုဒ္ဒယက္ခန္ဓကပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာ၊ ၅-ပါ-၂၀၈၊ ၆-၁၅၅။

သမုဋ္ဌာနသီသသခ်ေပဝဏ္ဏနာ။ ။၅-ပါ-၁၅၇၊ ၆-၁၄၁၊ သမုဋ္ဌာန် ၁၃-ပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

ထရုတ်ပေးထိုင်၊ ပရေးထိုင်။ ။ကျွန်ုပ်တို့မျှားကို ပေးထားသော ဥဒ္ဓေသပြီး ဝဏ္ဏနှင့်၊ ပါ-၃၄၂၊ ၆-၂၂၁။

သမ္ဘုတ၊ အသမ္ဘုဝ ကမ္ဘ ၂-မျိုးကို ခဲ့ပြီး။ ။၆-၂၄၄၊ ပါ-၄၉၀။ **ဆေးဝင်-၆-၁၆၅။**

သမေဝစာနှ ပရိုဝါသကသာ။ ။၄-ပါ-၁၂၅၊ **၆-၃၃။**

သထာဂတဂ္ဂါဟ (တိဝိဓ) ဂ ထား။ ။ပါ-၂၂၇၊ **၆-၄၂၊ ဝိဝါဒပြိုကန်ထုတ်ခြင်း** စာရေးကဲ့ ယူရေးပို့ ၃-မျိုးက ပေးထားခဲ့။ **။သေသာဒကဂ္ဂါဟပဌာနတွေနှင့်** ၅-ပါ-၃၂၂၊ **၆-**[illegible]။

သထာဂတဘတ္တုဂတ ထား။ ။၇-ပါ-၃[illegible]၊ **၆-၉၇။** **။သင်္ဃ-၆-၂၂၃၊** စာရေးတဲ့ခဲ့ပြီး ဘုန်းလုံးရှင် နှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားစရာယ် ဆောရယ်။

သဟစေသယျသိကွသပစ။ ။(ပဏ္ဍိတ)၊ ၂-ပါ-၂၆၊ **၆-၀၀။** **။ဆုတီယ** ပါ-၂၇၊ **၆-၁၆။** **။သဟစေသယျ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဃ-၆-၀၃၊**

သဟစရိုကတ။ ။(ပညာ့ဝါရ)၊ ၅-ပါ-၃၆။ **။အာပတ္တိဝါရ ပါ-**[illegible]၊ **အာပတ်သင့်တော်ပုံ** လိုင်းကို ရှေပေါင်းပြောထားတယ်။

သာဒိယဂ္ဂါဟာပဏာဒီ သမ္ဘုတိကထ။ ။၄-ပါ-၃၃၂။

သာမဏေအလောင်းမျှားနှင့်ပတ်၍ မှတ်သားဘွယ်မျှား။ ။သာမဏေအလောင်းကို ဆရာကိုယ်တိုင် ပဉ္စမမြောက် ကြင်နာသင်ကြားပြီးထားပြီး ရေချိုးပေးနေခင်းဆဲ့ ပေးခြင်း၊ သင်ပန်းတတ်ပေးခြင်း စသည်ကို ပြုလုပ်ပေးမှသာ နောင်အခါတွင် ဆရာကိုယ်၌ သားသနှဝယ်ဆောင် ဟိုရုလ်ကောင်လေးဆမ်ကြီး ကြမ်းလာခိုင် ကြောင်း။ ၃-၆-၂၂၆) **သင်္ဃ-၆-၁၂၂** ။ **။**သာမဏေ လောင်းနှင့် သာမဏေကြီးပြုပြီးသူကိုစတွက် မှတ်သားရမယ်အကြောင်း။ ပဌမပြု သမ္ဘာဝ ။ ၂-ပါ-၂၃ ၆-၂၂၃ ။ ။ရဟန်းတော်ပေးပုံကို ပြုပုံ။ ပါ-[illegible] ၆-[illegible]။ **။**သင်္ဃ-၆-၁၅၃**။** **။**သာမဏေကျပ်ပေးခြင်း ဝါတာကိုယ်ကြားရုံ ထိုသူရုပ် အစီအရင်ကိုပြော ကျွန်ုပ်ရှေ့ကျော ။ ။ ။

၂၉၂။ ။ကျီးကို ခြောက်လှန့်နိုင်လျှင် သာမဏေပြုပေးကောင်းသော အရွယ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပါ–၁၁၀၊ ဋ–၂၇၅။

သာမဏေဘို့ မှတ်သားဘွယ်မျှား။ ။သာမဏေရ သိက္ခာပဒကထာ၊ ၃–ပါ–၁၁၇၊ ၁၁၉၊ ဋ–၂၉၄။ ။ဆောင်ကြဉ်းသောနေရာ၊ ဋ–၂၅၁၊ သာမဏေတို့ ကျင့်ရသော လိုင် ၁၀-ပါး။ ဒဏ် ၁၀ ပါး။ ၊သင်္ဂဟ–ဋ–၁၆၀။ ။ဒဏ်ပေးပုံအစီအစဉ်ကို ပြုဆိုခဏ်း၊ ၃–ပါ–၁၁၇၊ ဋ–၂၉၄။ ။သင်္ဂဟ–ဋ–၁၆၂။ ။လိုင်ပြန်ရသော အပြစ်မျှားကို ဟောထားတော်မူပုံ၊ ၃–ပါ–၁၁၉၊ ဋ–၂၉၅။ ။သာမဏေမျှား ထေယျသံဝါသက ဖြစ်တတ်ပုံကို ၆ ချုပ်ဖြစ်သူက ကြိုတင်သတိပေးထားရန်၊ ထေယျသံဝါသကဝတ္ထုကထာ၊ ပါ–၁၂၀၊ ဋ–၂၉၀။ ။သင်္ဂဟ–ဋ–၁၅၀။

သာမံပဏ္ဏကကထာ။ ။၃–ပါ–၃၀၄၊ ၃၃၅၊ ဋ–၃၂၅၊ ရဟန်းတို့မှာ ကိုယ်တိုင်မချက်ရ၊ မပြုတ်ရ၊ ချက်လျှင် ပြုတ်လျှင် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်သင့်၏ဟုပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်။ ။သာမံပဏ္ဏအနေနှင့်ဝတ္ထုဝိနိစ္ဆယ၊ သင်္ဂဟ–ဋ–၁၁၁။

သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယဃပုဒ် အဖွင့်။ ။၁–ပါ–၂၉။ ၊ဋ–ပ–အုပ်–၂၁၀၊ (ပစ္စက္ခာန ဝိဘင်္ဂပဏ္ဏာ)။ ။သိက္ခာသာဇီဝပုဒ်အဖွင့်၊ ဋ–၂၀၇။

သိက္ခမာန် ၃–မျိုး။ ။၂–ပါ–၄၃၃၊ ဋ–၂၂၂၊ ဂိဟိဝတ သိက္ခမာန်၊ ကုမာရီဘူတ သိက္ခမာန်၊ မဟာသိက္ခမာန်။

သိမာနုဇာနနကထာ။ ။၃–ပါ–၁၄၄၊ ဋ–၃၁၈၊ သိမ်နှင့် စပ်၍ အကျယ်ဟောထားတော်မူပုံ။ ။ဋ–၃၂၂-၌ သိမ်သမုတ်ပုံ၏ စီအားစဉ်ကို အကျယ်ပြဆိုထား၏။ အဝိပ္ပဝါသ သိမာနုဇာနနကထာ၊ ပါ–၁၄၃၊ ဂ၊ ဋ–၃၁၁။ ။သိမသင်္ဘေဒကထာ၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ–၃၃၃။ ။ဂါမသိမာဒိကထာ၊ ပါ–၁၅၀၊ ဋ–၃၃၃။ ။သိမသမုဟနနကထာ၊ ပါ–၁၄၉၊ ဋ–၃၃၂၊ သိမ်နှုတ်ပုံ။ ၊သိမာဝိနိစ္ဆယကထာ၊ အကျယ်၊ သင်္ဂဟ–ဋ–၁၂၇-မှာ၉၉–အထိ၊ သိမ်နှုတ်ပုံ ဂေဟဝါဒမျှား အပြည့်အစုံပါ၏။ ။သိမာကထာ၊ သိမ် ၁၅-လုံးကို ခွဲပြခင်း၊ ၃–ဋ–၄၁၃၊ ပါ–၄၂၂။ ။သင်္ဂဟ–ဋ–၂၄၆။ ။သင်ကြောင့် ကပ်ပျက်ပုံကိုပြဆိုခင်း၊ ၅–ပါ–၃၀၁၊ ဋ–၂၄၀။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌကလာ။ ၊၄–ပါ–၁၁၄၊ ဋ–၁၆၊ ၎င်းအတွက် ပဋိဝါသ်, ဟာနတ်, အဘွာန်သွင်းပုံများကို ပြဆိုခင်း။

သုဇမ္ဘာမထေရ်။ ။စိတ္တာသူကြီးယ်အား ဆဲရေးသောကြောင့် ပဋ္ဌိသ ဘရဏီယကံ အပြုခံရသောမထေရ်၊ ပါ–၃၇၊ ဌ–၃။

သုဒ္ဒန္တ ပရိဝါသဒီကဏ ၁။ ။ပါ–၁၅၂၊ ဌ–၃၄။

သုနိဓ ဝေဿကာရဝတ္ထု။ ။၃–ပါ–၃၂၃၊ ဌ–၃၇၇။

သုရာပါနဝဂ္ဂ။ ။(ပညတ္တိဝါရ)၊ ၅–ပါ–၃၂။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၆၇ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထားတော်။

သေခိယကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ပါ–၄၃၊ ၄၄၊ သေခိယဌာနလာသော သိက္ခာပုဒ်မျှားကို လွန်ကျူးလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ်သင့်စေကုန် ပညတ် ထားတော်မူပုံ။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ–၇၃၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လိုရင်းချုပ်ကို စုပေါင်းဟောထားတော်း

သေဒမေဝစနဂါထာမျှား။ ။၅–ပါ–၃၇၃၊ ဌ၊ ၂၃၇။

သေနာသနက္ခန္ဓက။ ။၄–ပါ–၂၉၀၊ ဌ–၅၈။ သေနာသနဂ္ဂါဟာပက သမ္မုတိကထာ၊ ပါ–၃၁၇၊ ဌ–၆၅။ ။ဃင်္ဂ–ဌ–၂၉၂။ ။သေနာသနဂ္ဂါဟပဋ္ဌိသမ္ဘုန ဝိနိစ္ဆယ၊ ၄–ဌ–၇၅။ ။ဃင်္ဂ–ဌ–၂၈၃၊ ၂၈၇။ ။သေနာသနပညာပကာဒိ သမ္မုတိကထာ၊ ၄–ပါ–၃၃၀၊ ဌ–၁၀၈။ ။သေနာသနဝတ္ထုကထာ၊ ၄–ပါ–၃၈၇၊ ဌ–၁၂၁။ ။ဃင်္ဂ–ဌ–၂၃၉။ ။သေနာသနက္ခန္ဓက ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ၅–ပါ–၂၀၉၊ ဌ–၁၅၆။ (။သေနာသနဌ်ကား တားမြစ်သောအရာမရှိ၊ ပန်းချီဆေးရေး စသည်တို့မှာ ဆန်းကြယ်နိုင်သမျှ အန်းကြယ်ပါစေ အပ်၏ ဟု မိန့်ဆိုထားပုံ၊ ဃင်္ဂ–ဌ–၇။) ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပန သဗ္ဗောပိ ဂ ပ္ပိ-ယော၊ ဌ–၃၀။ ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပန အာမာသမ္မိ အနာမာသမ္မိ သမ္ဘံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဌ–၃၀၅။ ။ဝိ–၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၁၃၀။ ။၂–ဌ–၄၁။ ။ ၄–ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၇၆၊ ၈၀။ ။သေနာသန ပရိဘောဂေ ပဋ္ဌိကျိတ္တ စမ္ဘံ နဒီယတိ၊ ဃင်္ဂ–ဌ–၈၂။ ။သေနာသန ပရိဘောဂ အလှိုင်ခ္ပါ ရည်မှတ်လှူခဲ့ခြင်းထားသော ပဗ္ဗဇိတများကို ပေးခြင်း စယည် အသုံးအပြုစ်မျှားကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၁–ဌ–ပ–အုပ်–၃၃၆။

သေယျ ၁၀-မျိုး။ ။သင်္ဂီ-၂-၁၇။

သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ။ ။ပညတ္တိဝါရ၊ ၅-ပါ-၅။ ။အာပတ္တိဝါရ၊ ပါ-၅၆၊ အာပတ်သင့်တတ်ပုံ လုံ့ရင်းအချင်းများကို ဖုပေါင်းဟောထားတော်။ ။ သံဃာဒိသေသပုဒ်အဓိပ္ပါယ်၊ ၁-ပါ-၁၅၃၊ ၂-ဒု-အုပ်-၁၀၉။ ။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်မည်ပုံ အင်္ဂါ ၁၀-ချက်၊ ၄-၂-၁၈၊ ၁၉။ ။သင်္ဂီ-၂-၃၃၁၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မှ ထစေပုံကို အကျယ်ပြထားသော ဂရုကာပတ္တိဝဋ္ဋာနုဝိနိစ္ဆယ။

သံဃာ့ပစ္စည်းနှင့် လဲလှယ်နည်း။ ။ရဟန်းတို့၏ ဥယျာဉ်စသည်နှင့် လူတို့၏ ဥယျာဉ် စသည်တို့ လဲလှယ်နိုင်ပုံကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၄-ပါ-၃၂၁၊ ၂၊ ၂-၂၂၊ ၂၉။ ။၁-ပါ-၃၅၀၊ ၂-ဒု-အုပ်-၂၂၉၊ ကယဝိက္ကကသိက္ခာပဒ။ ။သင်္ဂီ-၂-၅၂၊ ၃၀၃။ ။လူတို့အား ပေးကောင်းသောကာလကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၄-၂-၈၁၊ ၂။

သံဃာ့ပစ္စည်းကို သုံးစွဲနည်း။ ။သံဃာ့ဥယျာဉ်နှင့်စပ်၍ သုံးစွဲရပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ပါ-၈၂၊ ၂-ပ-အုပ်-၃၃၉၊၃၄၃။ ။၅-၂-၂၅၄။ ။ သင်္ဂီ-၂-၂၃၊ ၄၀၅၊၆၊၄၃၁။ ။သံဃိကပစ္စည်းကို ခိုးရာနှင့် စပ်၍ ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-ပါ-၇၇၊ ၂-ပ-အုပ်-၃၃၅၊၆)။ ။သံဃာအား လှူသော ရွှေ-ငွေ-လယ်-ယာ၊ရေကန်-ကျွန်-ကျွဲ နွား-စသည်များ၌ အလှူခံပုံ၊ သုံးစွဲပုံကို အကျယ်ပြဆိုခဏ်း၊ ၁-၂-ဒု-အုပ်-၂၅၈။ ။သင်္ဂီ-၂-၅၆၊ ၄၃၂၊ ၄၅၃၊ (ကျောင်းအား လှူပါ၏-ဟု ဆိုရ်ု လှူလျှင် အပ်ကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏)။ ။သံဃိကကျောင်းကို စောင့်ရှောက်ရပုံ အစီအစဉ်ကို ပြဆိုခဏ်း၊ ၄-ပါ-၃၂၄၊ ၂-၀၅။ ။၅-၂-၂၅၃။ ။ သင်္ဂီ-၂-၂၉၄။ ။သံဃိကကျောင်းအို ကျောင်းပျက်ကို ပြင်ရာနှင့်လည်းကောင်း၊ စောင့်ရှောက်ရာနှင့် လည်းကောင်း၊ စောင့်ရှောက်ခိုင်းရာနှင့် လည်းကောင်း စပ်၍ မှတ်သားဘွယ်များ၊ ၄-၂-၀၅။ ။သံဃိကကျောင်းအသုံးအဆောင်ကို လှူထားရင်း နေရာမှတစ်ပါး သခြားနေရာ၌ အသုံးပြုခြင်းကို စိစစ်ပြသော အညွှန် ပရိဘောဂ ပဋိက္ခေပါဒိကထာ၊ ၄-ပါ-၃၂၇၊ ၂-၀၆။ ။သင်္ဂီ-၂-၂၉၅။ ။သံဃိကမြေ၌ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းဆောက်ရာနှင့် စပ်၍ ပြသော ဝိနိစ္ဆယ၊ ၄-ပါ-၃၂၆၊ ၂-၀၆။ ။သင်္ဂီ-၂-၂၉၅။ ။(အဘိ-၂-၂-၃-၂၂-ဌ်လည်း ရှိ၏)။ ။သံဃိက မျိုးစေ့ကို ပုဂ္ဂလိကမြေ၌ စိုက်ပျိုးသော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလိကမျိုးစေ့ကို သံဃိကမြေ၌စိုက်ပျိုးသော်လည်းကောင်း၊မြေရှင်ကိုဆယ်ပုံတွင် တပုံပေးရကြောင်း ၃-ပါ-၃၄၀၊ ၂-၃၀၄။ ။၅-၂-၂၅၅။ ။သင်္ဂီ-၄-၀၅၊ ၄၆၂။

သံယိကေသုဟိ ကမ္မေသု ယော ဓမ္မကမ္မံ ကရောတိ၊ သော၀ ဣဿရော။ ၁–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၆၁။ သင်္ဂဟ–ဌ–၆၀။

သံယိကစီ၀ရုပ္ပါဒကထာ။ ။၃–ပါ–၄၁၄၊ ဌ–၄၁၁။ ။ဌ–၃၅၂–၌ ၀ေဘန်ကောင်းသော ပစ္စည်းမျှားကို ၀ေဘန်ပုံအကျဉ်း ပြထား၏။ ။ သံယိက စီ၀ရဘာ၀နကထာ၊ ပါ–၄၂၇၊ ဌ–၄၂၀။ ။သံဃ ဘိန္နေ စီ၀ရုပ္ပါဒကထာ၊ ပါ–၄၂၅၊ ဌ–၄၁၆။

သံယိကအိပ်ရာ နေရာစသည်ကို သုံးစွဲရပုံနည်း။ ။၁–ပါ–၈၃၊ ဌ–ပ–အုပ်–၃၄၃။ ။၂–ပါ–၅၈၊ ဌ–၃၈၊ ၄၅။ ।ပါ–၆၀၊ ဌ–၄၂။ ။၄–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၈၇။ ။၃–ဌ–၄၁။ ။မဟာပိဌာဒီသု သံယိက သေနာသနေသု ပဋ္ဌိပဇ္ဇိတဗ္ဗ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊ သင်္ဂဟ–ဌ–၈၆။ (။သံယိက အိပ်ရာနေရာ၌ အပေါ်လွှမ်းခင်း၍ အိပ်ရနေရကြောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်အပြစ်ကြီးလေးလှကြောင်း၊) ၄–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၈၇။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၄၄၉။

သံဃဘတ္တာဒီ အနုဇာနနကထာ။ ။၄–ပါ–၃၂၉၊ ဌ–၈၈။ ။သင်္ဂဟ–ဌ–၂၆၃။

သံဃုပေါသထာဒီကထာ။ ။၃–ပါ–၁၆၆၊ ဌ–၃၄၄။

သားမွေးခြုံပညည်။ ။သားမွေးခြုံထည်ကိုခြုံရာ၌ အမွေးမျှားကို အပြင်ဘက်၌ ထား၍ မခြုံအပ်ဟု ပညတ်ထားသော သိက္ခာပုဒ်၊ (ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်)၊ ၄–ပါ–၂၄၃၊ ဌ–၄၆။

အာဘိ၀ေမ္ဗဝိဋ္ဌက ပါဋိအဋ္ဌကထာ

သကေ်တ၀ေစနံ သစ္ခံ စသောဂါထာ။ ။၅–ဌ–၁၄၀၊ (သစ္ခာ ၂-မျိုး သမုတိ၊ ပရမတ္ထ)ကိုပြသော အခန်းဌ၌ရှိ၏။

သခ်ါရဟူသမျှ ပြာပူ၀ေရဲ။ ။သခ်ါရဟူသမျှသည် ပြာပူ၀ရဲနှင့်တူ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ကုက္ကဋ္ဌကထာ၊ ၅–ပါ–၁၆၀၊ ဌ–၁၆၃။

သင်္ဂီတကထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဌ–၁၉၅။

သဗ္ဗကထာ။ ။ပါ–၂၄၂၊ ၌–၁၉၂၊ သစ္စာလေးပါးကို အသစ်တဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သညာဝေဒေါတကထာ။ ။ပါ–၃၇၄၊ ၌–၂၄၆၊ နိရောဓသမာပတ်ကို လောကုတ္တရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ လောကီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝင်းသမားပတ်ကို ဝင်စားနေစဉ် အခါ၌ပင် သေနိုင်၏ဟူ၍လည်းကောင်း ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သတိပဋ္ဌာနကထာ။ ။ပါ–၁၂၁၊ ၌–၁၅၈၊ အလုံးစုံသော တရားတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်မည်၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သဒ္ဒဒါန ဖြစ်နိုင်ပုံနည်းဗျားကို ပြဆိုခန်း။ ။၁–၌–၁၂၀။

သဒ္ဒေါ ဝိပါကောတိ ကထာ။ ။၅–ပါ–၃၁၈၊ ၌–၂၃၁။

သပ္ပဟုတ္တကထာ။ ။ပါ–၂၅၂၊ ၌–၁၉၆။

သမ္ပယောဂ လက္ခဏာသေးပါးကို ပြဆိုခန်း။ ။၃–၌–၃၊ ပါ–၂။

သဗ္ဗမတ္ထိတိကထာ။ ။၅–ပါ–၉၆၊ ၌–၁၄၉၊ အဝိတ်စသော တရားတို့ ခန္ဓာသဘောကို မစွန့်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သဗ္ဗမိဒံ ကမ္မဟေတုကထာ။ ။ပါ–၃၉၅၊ ၌–၂၅၅၊ (ဝဋ္ဋခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သမ္ဘဝိသာ ကထာ။ ။ပါ–၄၃၉၊ ၌–၂၇၇၊ (ဘုရားရှင်ခန်းဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သမန္နာဂတကထာ။ ။ပါ–၂၀၇၊ ၌–၁၇၉၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည် ဖိုလ်သေးပါးနှင့် မြဲ၍ခိုတ်ရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ ။အပဏ္ဏကပါ သမန္နာဂတကထာ၊ ပါ–၂၁၉၊ ၌–၁၁၃၊ ခရမာဇွာမင်္ဂ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒေါက်ဖိုလ်သုံးပါးနှင့် မြဲ၍ခိုတ်ရ၏ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သမယဝိမုတ္တ၊ အသမယဝိမုတ္တ နိဒ္ဒေသ။ ။၃–ပါ–၁၁၄၊ ၌–၄၀၊ သမာပတ်ပါးရှိသော ဓမ္မတာပုဒ်–ပ ဓဒါ ပါ–ဘုရားရှိခိုး ကိုးကိုး ကို သမယဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓဝိပဿနာ ဓိဿသာ ကို အသမယဝိမုတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း ဟောကြားပြီ။ ။သမယဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်မှာ–ဝယိဘော်ကို ဖြတ်ပယ်ပြီးသော ရဟန္တာပေါ်ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ အသမယဝိမုတ္တပုဂ္ဂိုလ်

မှာ–ဝသီဘော်တို့ဖြင့် လေ့လာအပ်သော စျာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အလုံးစုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်းဟု ခွဲပြထားပုံ၊ ၅–ဌ–၁၄၃၊ ပါ–၂၄။

သမာဓိကထာ။ ။၅–ပါ–၃၃၂၊ ဌ–၂၂၈၊ စိတ်အစဉ်ကို သမာဓိဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သမာပတ်နှင့်စပ်၍ ယူမှားချက်များ။ ။သမာပတ် အတွင်းဌ် စကားမြွက်သေးဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော ဝစီဘေဒကထာ၊ ပါ–၁၅၀၊ ဌ–၁၆၁။ ။သမာပန္နော အဿာဒေတိတိကထာ၊ ပါ–၃၅၁၊ဌ–၂၃၈။ ။သမာပန္နော သဒ္ဒံ သုဏာတီတိကထာ၊ ပါ–၄၁၄၊ဌ–၂၆၅။

သမာဒါနဟေတုကထာ။ ။ပါ–၃၂၀၊ ဌ–၂၂၃၊ ဆောက်တည်မှု အရင်းရှိသော သီလသည် တိုးပွားဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သမ္ဘုခီဘူတကထာ။ ။ပါ–၃၅၀၊ ဌ–၂၃၇၊ သံယောဇဉ် ရှိလျက်နှင့်ပင် သံယောဇဉ်ကို ပယ်ဏ်ဟု ရှင်းပြခန်း။

သမ္ဘုတိဉာဏကထာ။ ။ပါ–၂၃၃၊ ဌ–၁၈၇၊ ၎င်းဉာဏ်လည်း သစ္စာကိုသာ အာရုံပြုဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

အသခ်ါရိကစိတ်ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခန်း။ ။၁–ဌ–၂၀၀၊ပါ–၃၈။

သဋ္ဌာယတနကထာ။ ။၅–ပါ–၃၃၉၊ဌ–၂၃၁၊ စက္ခာယတန စသည် ၆-ပါးသည် ဝိပါက်မျှဏ်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သဋ္ဌာယတနုပဓိကထာ။ ။ပါ–၃၅၁၊ ဌ–၂၄၀၊(ပဋ္ဌိသန္ဓေ-ခန်းဌ် ရေးခဲ့ပြီ)။

သာဂရ ၄-မျိုး။ ။(၁သံဃာရသာဂရ၊ ၂ဇလသာဂရ၊ ၃နယသာဂရ၊ ၄ဉာဏသာဂရ)၊ အဘိဓမ္မာဌ် ဂမ္ဘီရဘာဝအဖြစ်ကို သိနိုင်ရန်ပြထားသော သာဂရ ၄-မျိုးဖြစ်ဏ်၊ သမုဒ္ဒရာသဒ္ဒယ် နက်နဲကျယ်ဝန်းလှသည် ဟူလို၊၁–ဌ–၁၁။

၁။ သံဃာရသာဂရ....သံဃရုစက်။

၂။ ဇလသာဂရ....မဟာသမုဒ္ဒရာ။

၃။ နယသာဂရ....ပိဋ္ဌကသုံးသွယ်ပါဠိ။

၄။ ဉာဏသာဂရ....သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်။

သာမညဖလကထာ။ ။၅–ပါ–၄၁၉၊ ဋ–၂၆၇၊ သကဝါဒီက ဗိုလ်စိတ်ကို သာမညဖလ-ဟု ယူ၍၊ ပရဝါဒီက ကိလေသပဟာန် ဖလုပ္ပတ္တိကို သာမညဖလ-ဟု ယူထား၏၊ ၎င်းသာမညဖလကို အသာတ-ဟု ယူမှားထားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သာရမ္ဘနိဒ္ဒေသ။ ။၂–ပါ–၃၆၄၊ ဋ–၄၅၁၊ ကုသိုလ်အရာ၌ မဟုတ်ဘဲ အခြားသော အရာ၌ သူတစ်ပါးထက်သာအောင် ပြုမှုများကို သာရမ္ဘ-ဟု ဖွင့်ပြထား၏။

သာရမ္ဘဏ, အနာရမ္ဘဏဝါရ။ ။ပါ–၄၄၃၊ ဋ–၅၀၆၊ ခန္ဓာအာယတန စသည့်တို့ကို ၎င်း ၂-မျိုးဖြင့် ခွဲပြခန်း။

သိဂ်နိဒ္ဒေသ။ ။ပါ–၃၆၄၊ ဋ–၄၅၈၊ ကိလေသာ ထူပြောသူ။

သိလေဟိ (ဒ္ဒိဟိ) ကထာ။ ။၅–ပါ–၃၁၅၊ ဋ–၂၂၂၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်မှာ လောကီသီလ၊ လောကုတ္တရာသီလ ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံ၏–ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သိလံ အစေတသိကန္တိကတာ။ ။ပါ–၃၁၇၊ ဋ–၂၂၃။

သိလံ နိ စိတ္တာနုပရိဝတ္တတိကထာ။ ။ပါ–၃၁၉၊ ဋ–၂၂၃။

သုခါနုပ္ပဒါနကထာ။ ။ပါ–၃၈၃'ဋ–၂၅၀၊ တစ်ပါးသူ့ခံချမ်းသာကို တစ်ပါးသူက ပြုလုပ်ပေးနိုင်၏–ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သောမနဿ သဟဂတ ဖြစ်ကြောင်းလေးပါး။ ။၁–ဋ–၁၁၇၊ ပါ–၁၇၊ ၂-နည်း၊ [1]ဂ္ဂဟဝုဒ္ဓိ၊ [2]သဒ္ဓါဗဟုလတာ၊ [3]ဝိသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတာ၊ [4]အာနိသံသဒဿာဝိတာ။

၁။ ဂ္ဂဟဝုဒ္ဓိ....ဂုဏ်ရှိနှင့် ကြုံကျွေးခြင်း။

၂။ သဒ္ဓါဗဟုလတာ....သဒ္ဓါတရားများခြင်း၊

၃။ ဝိသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတာ....ဉာဏ်အမြင် သန့်ရှင်းဝင်းကြယ်ခြင်း။

၄။ အာနိသံသဒဿာဝိတာ....ပြုလုပ်သောဝတ္ထု ကောင်းကျိုးကို မြင်လေ့ရှိခြင်း။

ဝိဋ္ဌကလမ်းညွှန်(၃) ၄၄–ပမ-သ-၀

သောမနဿိန္ဒြိယံ ပုဒ်အဖွင့်။ ။ဋ္ဌ–၁၆၆၊ပါ–၁၉။

သောမနဿပုပ္ပဝိစာရနိုဒ္ဒေသ။ ။၂–ဋ္ဌ–၄၈၉၊ ပါ–၃၉၅။

သံအမျိုးအစား လေးမျိုး။ ။၂–ဋ္ဌ–၆၀၊ ပါ–၈၄၊ ဇာတိလောဟ၊ ဝိဇာတိလောဟ၊ ကိတ္တိမလောဟ၊ ပိသာစလောဟ။ ။(ပထဝီဓာတ်အခန်းဌ္ဌ လည်း ရှိတတ်၏)။

သံသော (နဝတ္တမ္ဘံ) ဒကွိဏံ ပဋ္ဌိဂ္ဂဏှာတိတိကထာ။ ။၅–ပါ–၃၉၁၊ဋ္ဌ–၂၅၂၊ နှီးပရမတ္ထအားဖြင့် မင်ဖိုလ်တို့သည်သာ သံယောမည်ရကား– ၎င်းသံယောက အလှူမခံနိုင်ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

သံယော (နဝတ္တမ္ဘံ) ဒကွိဏံ ဝိသောဒေတိတိကထာ။ ။ပါ–၃၉၉၊ဋ္ဌ–၂၅၈။

သံယော (နဝတ္တမ္ဘံ) ဘူဋ္ဌတိတိကထာ။ ။ပါ–၄၀၀၊ဋ္ဌ–၂၅၉။

သံယသ (နဝတ္တမ္ဘံ) ဒိန္နံ မဟပ္ဖလန္တိ ကထာ။ ။ပါ–၄၀၁၊ဋ္ဌ–၂၅၉။

သံယောဇနပ္ပဟာနကထာ။ ။ပါ–၂၂၅၊ ဋ္ဌ–၁၈၃၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်၏–ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။ ။ သံယောဇဉ်တို့သည် နိုဗ္ဗာန်ကိုအာခုံပြု၏–ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြသော အမတာရမ္မဏကထာ၊ ပါ–၂၉၅၊ ဋ္ဌ–၂၁၄။

သံယောဇနကထာ။ ။ပါ–၄၃၇၊ဋ္ဌ–၂၇၆၊ (ရဟန္တာ–ခန်းဌ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဝရကထာ။ ။ပါ–၁၉၄၊ဋ္ဌ–၁၇၅၊ (နတ်ပြည်–ခန်းဌ္ဌ ရေးခဲ့ပြီ)။

သံဝရောကမ္မန္တိကထာ။ ။ပါ–၃၃၅၊ဋ္ဌ–၂၃၁၊သံဝရ–အသံဝရသည် ကံမည်၏ ဟု ယူမှားသည်ကို ရှင်းပြခန်း။

ပဋ္ဌာနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

"ဟ"

ဟဠိတိအာဒိ ပုန စောဒနာ၊ဟဠိ ယဒိတိ အတ္ထော။ ။ပဋိသံ–ပါ–၃၉၂၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၃၀၃။

ဟတ္ထကအာဠဝက မင်းသားဝတ္ထု။ ။အံ–၁–ပါ–၂၇၊ ဌ–၂၉၉၊ တေဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ မမ သာဝကာနံ ဥပါသကာနံ စတူဟိ သင်္ဂဟဝတ္ထူဟိ ပရိသံ သင်္ဂဏှန္တာနံ ယဒိဒံ ဟတ္ထကော အာဠဝကော–ဟု တေဒဂ် ဘွဲ့ထူးဖြင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ။သဂါ ၀၁–၁ပ–ဌ–၃၀၇။ ။ဟတ္ထကသုတ်၊ အံ–၈–ပါ–၅၃၊ ၅၄၊ဌ–၂၂၂၊ (ပ–ဒု)၊ ရင်းအား ချီးကျူးခန်း အုံ့ဩဖွယ် ၈-ပါး ကို ဟောထား၏။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၀၇၊ဌ–ပ–အုပ်–၂၃၁။

ဟတ္ထကဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ–ဌ–ဒု–အုပ်–၂၄၇၊ ခေါင်းတုံးရိပ်ထားရုံမျှဖြင့် သမဏမခေါ် နိုင်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ဟတ္ထာစရိယပုဗ္ဗက ဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဌ–၃၁၀၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမရန် တိုက်တွန်းထားသောဂါထာ။

ဟတ္ထကမ္မယာဝနကထာ။ ။ဝိ–၁–ပါ–၂၁၉၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၇၊ ရဟန်းတို့ လက်အမှုတောင်းခံရာ၌ စိစစ်ပြခန်း၊

ဟတ္ထပါသကိုအရကောက်ပြပုံ။ ။၂–ပါ–၁၁၁၊ ဌ–၉၂။

ဟတ္ထပ္ပိန္နာဒိဝတ္ထုကထာ။ ။၃–ပါ–၁၂၆၊ ဌ–၃၀၈၊ ရှင်ပြုပြင်း၊ ရဟန်းခံ ဒေးခြင်း မပြုကောင်းသူများကို ဝှေပါင်းဟောထား၏။

ဟဒယသဒ္ဒါဟောနိုင်သော အနက်များ။ ။ပဋိသံ–ပါ–၁၈၈၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၁၁၇။ ။မဟာနိ–ပါ–၂၊ ၁၃၇၊ ဌ–၁၉၊ ၂၃၁။ ။အဘိ–၁–ဌ–၁၈၄၊ ပါ–၁၈၊ (ရင်၊ ဝိတ်၊ ဟဒယ၀ဋ္ဋ)။

ဟဒ္ဒဝါနိ ဘိက္ခဝေ အာဝဇ္ဇယာ၁ပိ ဒေါ ဝယ၀ပ္ပ၁ သဒ်ါဂု အပ္ပ၁ဘ၁ဝေန သပ္ပ၁-ဂ၁ထ။ ။ဓီသ–၂–ပါ–၁၀၀၊ ၁၂၄၊ ဌ–၁၀၃။ ၊ပါ–၁၀၁-ဌ် မှတ်သားဖွယ် ၃-ဂါထာ ပါ၏။ ၊ပရိဝိဇ္ဇာ၃သုတ်၊ သဂါထ၁–သံ–ပါ–၁ဝ၅၊ ဌ–၂၀၄။

ဟန္ဒာတိုဝစ်သာယတ္တေနိုပါတော။ ။ပဏ္ဍိ–၂–ဌ–၃၀၊ ပါ–၃၇။ ။အံ–၅–ဌ–၃၆၊ ပါ–၀၉။ ။ဌ–ဖ၄၊ ပါ–၁၀၉။ ။၃–ဌ–၁၉၃၊ ပါ–၂၀ဖ။ ။ ဝဝသာဂ္ဂတ္တေနိုပါတော၊ ပဏ်–၂–ဌ–၁၂၁၊ ပါ–၁၂၀။ ။ဗုဒ္ဓ–ဌ–၄၂။ ။ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၃၀၁၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၂၀။ ။ဝစသာယတ္တေ၊ ဒီဃ–၁–ဌ–၂၁၁၊ ပါ–၀၁။ ။ဗျဝသာနတ္တေနိုပါ့တော၊ သုတ္တ–ဌ–ပ–အုပ်–၁၉၀၊ ပါ–၃၀၂။ ။ပါ–၃၀၀၊ ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၀။ ။ဝေါသာဂ္ဂတ္တေ၊ နိုပါတော၊ အပ–ဌ–ပ–အုပ်–၂၉၀၊ ပါ–ပ–အုပ်–၃ဖ။ ။ဝစသာယတ္တေ၊ အာဘိ–၅–ဌ–၁ဖ၀၊ပါ–၁၂၀။ ။ဟန္ဒာတိ ဂဏ္ဌိ၊ဝိ–၂–ပါ–၃၂၂၊ဌ–၁၉၁။

ဟဝေတိ ကော်သဝစနေ နိုပါတော။ ။ပဏ်–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၁၁၇၊ ပါ–၂၀။ ။ ဒဋ္ဌတ္တေ နိုပါတော၊ ဃေရ–ပါ–၂၅၉၊ ဌ–ပ–အုပ်–၄၁၇။

ဟသနုပိတ်မျှားကိုဝုပေါင်းပြုဆိုခန်း။ ။အာဘိ–၁–ဌ–၃၃၄။ ။အံ–၅–ဌ–ဖ၃။

ဟာ-ဟာ-ဟူသော အသုံးအနှုန်း။ ။ဟာ-ဟာ-မဌကုဏ္ဍလီ ၂-ကြိမ်၊ ရှေးက ဝိုင်ကြွေးပုံကို ပြုထားသော ပါဠိစကား၊ ဝိမာန–ဌ–၃၀၄၊ ပါ–၁၁၃။ ။ အပ–ပါ–ဒု–အုပ်–၂၁၁၊ ဂါထာနံပါတ် ၂၅၂။

ဟာနဘာဂိယစတုက္ကနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ။ ။ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၃၄၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၉၊ စျာန်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြုဆိုခန်း။ ။နေတ္တိ–ပါ–၈၃၊ ဌ–၁ဖ၈။ ။ပေဋ္ဌက–ပါ–၂ဖ၄။ ။ဟာနဘာဂိယ၊ ဝိသေသဘာဂိယ ၂-မျိုးကို အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောထားသော ဒသုတ္တရသုတ်၊ ဒီဃ–၃–ပါ–၂၂၇၊ ဌ–၂၃၇။

ဟိမဝန္တာဘောင်နှင့်စပ်၍ မှတ်သားဖွယ်မျှား။ ။သုတ္တ–ဌ–ဒု–အုပ်–၁ဖ၅။ ။ ဂိသုဒ္ဓိ–ပ–အုပ်–၂၀၀။ ။ဝိ–၁–ဌ–ပ–အုပ်–၉၂။ ။အာသီ–၁–ဌ–၃၃၇။ ။ပဏ်–၂–ဌ–၅။ ။အံ–၈–ဌ–၂၁၈။ ။စူဠနိ–ဌ–၃၈။ ။ ရင်းတောင်ဦးရှိသော သစ်ပင်ဟူသမျှ အနှံမြှေးကြိုင်ကြောင်း၊ ဇာတက–ပါ–ဒု–အုပ်–၁၈၂၊ ဌ–ဆ–အုပ်–၁၁၃၊ ၇။ ။ဌ–မ–အုပ်–၄၄၄။ ။ ဟိမဝန္တံဝဏ္ဏနာ၊ (ဝေယန္တရဇာတက)၊ ပါ–၃၁၃၊ ၃၁၇၊ ဌ–သ–အုပ်–၂၄၇၊ ၂ဖ၁။

ဟိန၊ မဏ္ဍိမ၊ ပဏီတ။ ။စိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ရင်းသုံးမျိုးဖြစ်ပုံကို ဖွင့်ပြခန်း၊ ပဋ္ဌိသံ–ပါ–၂၈၊ ဌ–ပ–အုပ်–၁၂၂။ ။စျာန်နှင့်စပ်၍ ပြုဆိုခန်း၊ ပါ–၄၇၊ ဌ–၂၁၇။ ။အာသီ–၁–ပါ–ဖ၉၊ ဌ–၂၅၇။ ။ရင်းသုံးမျိုး အရေကောက်၊ သုတနုသုတ်၊ မဟာ–သံ–ပါ–၂ဖ၀၊ ဌ–၂ဖ၃။

ဟိနာနိရာဋ္ဌ ဟိနပုဒ်၏ ပရိယာယ်မျှား။ ။မဟာနိ–ပါ–၃၆။

ဟိနာယဝတ္ထုနပဒ။ ။မိလိန္ဒ–ပါ–၂၄၀၊ ရဟန်းတို့လူထုက်ကြွခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြခန်း။ ။ဟိနာယာဝတ္ထိတ္ထေရပုဒ်အဇ္ဇင့်၊ သုတ္တ–ပါ–၃၅၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၄၈။

ဟိနံ ဝမ်ံ နုသေဝေယျ။ ။ဧသောဂါထာ၊ မေ့–ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၁၀၅။

ဟိရိသုတ်။ ။သဂါထာ–သံ–ပါ–၁၊ ဋ္ဌ–၃၆။ ။အာမိပတေယျသုတ်–အံ။ ။ဟိရိသြတ္တပ္ပသုတ်၊ အံ–၃–ပါ–၄၃၂၊ ဋ္ဌ–၁၃၉၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပမရှိခြင်း အပြစ်ရှိခြင်းအကျိုးကို ဟောထားဏ်။ ။စရိယသုတ်၊ ၂–ပါ–၅၃၊ ဋ္ဌ–၃။ ။သုက္ကဓမ္မသုတ်၊ ဣတိ–ပါ–၂၁၉၊ ဋ္ဌ–၁၅၀။ ။မဟာနိ–ပါ–၉၊၁၀၀၊ ဋ္ဌ–၄၁၊ ဟိရိသြတ္တပ္ပနှင့်ဧပ်၍ အကျယ်ဖွင့်ပြထားဏ်။ ။ဒေဝဓမ္မတောဘဏက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၂၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၁၄၅၊ အကျယ်။ ။အဘိ–၁–ပါ–၁၃၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ဋ္ဌ–၁၆၁၊ ၁၉၃၊ အကျယ်။ ။ဟိရိသြတ္တပ္ပ ၂ပါးသည် ရဟန်းတို့ ကျင့်ဝတ်တွင် အစဦးဆုံးဖြစ်ကြောင်း၊ ပဏ္ဏ–၁–ပါ–၃၃၁၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၄။ ။ရင်း ၂-ပါး၏ အကျိုး၊ ဋ္ဌ–၂၁၃။ ။ဟိရိသြတ္တပ္ပကင်း၍ လာဘ် လွဲရပုံဟောထားသော နစ္စဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၂၂။ ။ဟိရိတရုားရှိသော နတ်သမီးအား နတ်သုဓာပေးသော ကောသိယရသေ့ဇာတက–ပါ–ပ–အုပ်–၁၀၀၊ ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၄၄၁။ ။ပေးရခြင်းအကြောင်းကို ရှင်းပြဏ်း၊ ပါ–၁၁၂၊ ဋ္ဌ–၄၃၀။

ဟိရိသုတ်။ ။သုတ္တ–ပါ–၃၁၈၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၃၀၉၊ ပစ္စည်းမျှားကို စွန့်ပစ်၍ ရသေ့ဝတ်သွားသော ဒေဝဒတ်သားယော်၊ စိတ်ဖြင့်သာ ပုဏ္ဏာ ၄-ချက် မေးသည်ကို ဘုရားရှင်က ဖြေရှင်းပေးတော်မူပုံ။

ဟေဘု သမ္ဘဒ္ဒော ပဝ္ဝယာလာဘေနု ဖရ္ဝသောပိ သပ္ပာဇနော လဒ္ဓမတ္တေ ပဝ္ဝယေ ပုဒ္ဒုကော ဟောတိတိ– ဟု ဖွင့်ပြထားပုံ၊ သုတ္တ–ဋ္ဌ–၈–အုပ်–၁၅၈၊ ပါ–၂၉၇၊ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါသေ့တ်။

ဟေတုသဒ္ဒါ ဟောနိုင်သော သုံးနှက်။ ။ဝိသုဒ္ဓိ–ဒု–အုပ်–၁၆၄။ ။အတ်–၃–ပါ–၁-ဋ္ဌ–၃၄၄။(ဝေနောဝယော၊ ကာဒုကာ၊ မူလ)။

ဟေတု ၄-မျိုး။ ။(ပဋ္ဌယဟေတု၊ ဥဒ္ဒေသဟေတု၊ သာဓာရဏဟေတု၊ ဟေတုဟေတု)၊ အဘိ–၁–ဋ္ဌ–၃၄၂၊ ပါ–၁၅၆။ ။၂–ဋ္ဌ–၃၈၅၊ ပါ–၃၃၁။ ။ဟေတု အမျိုးမျိုး၊ နေတ္တိ–ဋ္ဌ–၃၈၊

ဟေမကမဿဝပုဏ္ဏော။ ။သုတ္တ-ပါ-၄၄၃၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၃၁၁၊ လောကဌ် မကပ်ငြိရန်နည်းကို မေးလျှောက်၍ ဖြေထားတော်မူပုံ။ ။စူဠနိ-ပါ-၁၂၅၊ ဌ-၃၁၊ လောကမှ လွန်မြောက်လိုလျှင် နိဗ္ဗာန်ကိုသိအောင် ဆင်ခြင်ရကြောင်း ဟောထား၏။

ဟေမဝတသုတ်။ ။သုတ္တ-ပါ-၃၀၂။ ဌ-ပ-အုပ်-၁၉၂။ ဟေမဝတနတ်နှင့် သာတာဂိရိနတ်တို့ ဘုရားရှင်ဂုဏ်ဘော်ကို မေးမြေကြောဇော်း၊ ဟေမဝတနတ်၏ ဘုရားစစ် ဟုတ်-မဟုတ် စစ်တမ်းလည်း ဟူ၏။ ။ဌ-ဌ် နတ်ဘီလူး ဖြစ်ရခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဟုံသဃ၁တကဘိက္ခုဝတ္ထု။ ။ဓမ္မ-ဒု-ဌ-အုပ်-၃၆၀၊ ရဟန်းဟူသည်မှာ လက်ခြေ-နှုတ်-စိတ်ကို စောင့်စည်းအပ်ကြောင်း ဟောထားသော ဂါထာ။

ဟုံ ဟုက်သုတ္တဝဏ္ဏနာ။ ။ဥဒါန-ပါ-၈၀၊ ဌ-၄၇၊ ပြာဟွဏမည်ပုံ မေးလျှောက်၍ ဖြေထားသော ဂါထာ။

မဇ္ဈိမနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်။ ။(စူဠ)၊ ၁-ပါ-၂၃၂၊ ဌ-ဒု-အုပ်-၉၈၊ ဗျာနှ်အာဘိညာဉ်မျှဖြင့် တင်းတိမ်မနေဘဲ ဒီးရဟတ္တာဖိုလ်ရောက်အောင် ကျင့်ရန် ဆင်ခြေရှာ ဥပမာဖြင့် ဟောထား၏။ ရဟန်းတို့ရှောင်ကြဉ်ရန် ကျင့်သုံးရန် အာကျယ်ဟောထား၏။ ။(မဟာ)၊ပါ-၂၄၂၊ ဌ-၁၂၁၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးကို အကျယ်ဟောထား၏။

ဟတ္ထိ ရတနာ၁ဝဏ္ဏနာ။ ။(စကြ၀ဠာတော်မင်းသုံး ဆင်ရတနာ၏ ဂုဏ်ပုဒ်မျှားကို ပြဆိုခဏ်း)၊ ၃-ပါ-၂၁၂၊ ဌ-၁၅၉။

ဟရုယိတမ္ပန္တိ လဇ္ဇိတမ္ပံ။ ။၂-ပါ-၈၂၊ ဌ-၉၀။

ဟလန္တိ ဣတ္ထ ဟကာ၃ရော နိပါတမတ္တောဒေလန္တိ အတ္ထော။ ။၁-ဌ-ဒု-အုပ်-၈၁၊ ပါ-၂၂၄။

သံယုတ္တနိကာယ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထပါဒေါပမသုတ်။ ။သဋ္ဌာ–ပါ–၃၈၀၊ ဋီ–၅၂၊ စက္ခုပသာဒရှိလျှင် စက္ခု-သမ္မယသည်ကြောင့် ဒုက္ခ-သုခဝေဒနာဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။(ပ–ဒု)။

ဟတ္ထိရာဇဝဏ္ဏသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၁၀၅၊ ဋီ–၁၅၆၊ (မာရ်နတ်က ဆင်ယောင်ဖန်ဆင်း၍ ဘုရားရှင်ကိုခြောက်လှန့်ကြည့်ပုံ၊ ဤသုတ်၌ ဘုရားရှင်သည် ကျောက်ဖျာပေါ်တွင် သက်နှီးကို ခေါင်းအုံ.ပြု၍ ပဓာနအလုပ်ကို နှလုံးသွင်းနေကြောင်း မိန့်ဆိုထား၏။)

ဟာလိဒ္ဒိကာနိသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၇၊ ဋီ–၂၃၇၊ ဩကသာရီ၊ အနောကသာရီ၊ နိကေတသာရီ၊ အနိကေတသာရီ၊ သန္ဌဝဇာတ၊ အသန္ဌဝဇာတ၊ အရိတ္တ၊ ရိတ္တ၊ ပုရက္ခ္ခာရုန၊ အပုရက္ခ္ခာရုန၊ ဝိဂ္ဂယ္ဟနေကတ္တာ၊ နဝိဂ္ဂယ္ဟနေကတ္တာ၊ ပဋိဂ္ဂါလ်အစုံ ၆-စုံကို ဟောထား၏။ ။ဒုတိယသုတ်၊ ပါ–၁၁၊ ဋီ–၂၄၁၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးခဲ့ နှစ်သက်မှုကင်းမှ . စိတ္တသုဝိမုတ္တိဖြစ်ကြောင်း ဟောထား၏။ သဋ္ဌာ–ပါ–၃၃၂၊ ဋီ–၄၁၊ သုခဝေဒနာ-ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပုံကို ဟောထား၏။

ဟိမဝန္တသုတ်။ ။မဟာ–ပါ–၅၇၊ ဋီ–၁၂၆၊ သီလဝိသုဒ္ဓိခဲ့ တည်ချိပေါ်ရှင် ၃-ပါးကို အားထုတ်မှ မြတ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်းဟောထား၏။

ဟိရိသုတ်။ ။သဂါထာ–ပါ–၇၊ ဋီ–၃၆၊ ဆဲရေးဝေ- ပါးမှ လွတ်အောင် ရှောင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကား ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (အဘူတကြွေသနေန ပန ပရိမုဏ္ဍောနာမ နတ္ထိ)။

ဟိုနံ ဂစ္ဆာန စာတုံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟိနာ သညာ စသည်။ ။အကျယ်၊ ဤ၌ စာတုသဒ္ဒါ အဗျာသယ အနက်ဟောကြောင်း၊ နိဒါန–ပါ–၃၆၇၊ ဋီ–၁၂၇။ ဟိနာဓိမုတ္တိသုတ်။ ။ပါ–၃၆၇၊ ဋီ–၁၂၉၊ စာတ်ခြင်းတူမှ ပေါင်းသင်းကြကြောင်း ဟောထား၏။

ဟေတုသုတ်။ ။ခန္ဓ–ပါ–၁၇၂၊ ဋီ–၃၁၃၊ နတ္ထိ ဟေတု စသော တိတ္ထိတို့ ဝါဒကို ဟောထား၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ ပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထကသုတ်။ ။၃–ပါ–၁၃၅၅၊ ဋ္ဌ–၁၁၅၅၊ ကာမဂုဏ်ကိုပယ်က ချမ်းသာစွာ အိပ်ရနေရကြောင်း ဟောထား၏၊ ဂါထာမျှားမှတ်သားဖွယ်။ ။ပါ–၂၇၂၊ ဋ္ဌ–၂၃၇၊ ဗြဟ္မာမျှားလူပြည်သို့လာသော် မြေ၌နေထိုင်က ရုပ်ကြွမ်းကို ဖန်ဆင်းမှသာ နေထိုင်ရှိဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းဟတ္ထက အနာဂါမ် ဗြဟ္မာ၏ မရောင့်ရဲနိုင်သော အချုပ်ကိုလည်း ဟောထား၏၊ (ဘုရားဖူးရခြင်း, တရားတော်ကိုနာရခြင်း, သံဃာတော်များကို လုပ်ကျွေးရခြင်း)။ ။

ဟတ္ထိသာရိပုတ္တသုတ်။ ။၆–ပါ–၃၄၄၊ ဋ္ဌ–၁၃၁၊ ရဟန်းတို့ လူထွက်တတ်ခြင်း အကြောင်း ၆-ပါးကိုဟောထား၏၊ ဘုရားရှင်နှင့် ဆရာသမားကောင်းမှ ဖယ်ခွာ၍ ဘိက္ခု သိက္ခုနီ ဥပါသကာ ဥပါသကီ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တ တိတ္ထိယ တိတ္ထိယသာဝကတို့နှင့် ရောနှောလွန်းက လူထွက်တတ်ကြောင်း၊ လောကီ ဈာန်ကိုရသော် လည်းကောင်း၊ ဗလဝ ဝိပဿနာ၊ သမာဓိကိုရသော် လည်းကောင်း ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘိက္ခုစသည်တို့နှင့် ရောနှောလွန်းက လူထွက်တတ်ကြောင်း၊ ၎င်းဟတ္ထိသာရိပုတ္တ မထေရ်မှာ ကာသပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က ရဟန်းတစ်ပါးကို လူထွက်အောင် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူး သောကြောင့် ငါတို့ ဂေါတမဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ဝယ် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုလိုက် လူထွက်လိုက်နှင့် ၇-ကြိမ်စီပြုလုပ်နေပြီး နောက်မှ ရဟန္တာဖြစ်သွားသော မထေရ်ဖြစ်၏။

ဟိတသုတ်။ ။၅–ပါ–၁၁။ ဋ္ဌ–၅၊ (ပ- ဒု- တ- စ- မ၊ ၅–သုတ်)၊ ကိုယ့်ကျိုး သူ့ကျိုး ကျင့်မကျင့်နှင့် စပ်၍ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးလေးချက် လှည့်၍ ဟော ထား၏၊ (သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန)။ ။

ဟိရိဂါရဝသုတ်။ ။၇–ပါ–၄၁၉၊ ရဟန်းတို့အတွက် ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း အင်္ဂါ ၇-ပါးစီ ဟောထား၏၊ ဂါထာ ၂-ဂါထာပါ၏။

ထေရဂါထာ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၃၇၊ ဋ္ဌ–ပ–အုပ်–၂၁၄၊ ပန်းပူဇော် ရကျိုး၊ ရှိခိုးရကျိုး။

ဟာရိတဒတ္တထေရဂါထာ။ ။ပါ–၂၂၆၊ ဋ္ဌ–၁၀၈၊ လက်ဆုပ်ကြီးပွင့်ခြင့် ပူဇော် ရကျိုး၊ မြှားပြောင့်သမားတို့ကိုမြင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမသောဂါထာ။ ။

ပါ–၂၆၇၊ ဋ–၄၈၃၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်၏ ထင်းပုံကို နှံ့သာဖြင့် ပူဇော်ရကျိုး၊ ဝါသနာကို မစွန့်ပယ်နိုင်၍ သူတပါးကို ဝသလ ဟူ၍ ခေါ်လေ့ရှိသော ဗြာဟ္မဏာ။

ဟေရညကာနိတ္ထောရဂါထာ။ ။ပါ–၂၅၀၊ ဋ–၃၃၇၊ သက်နှံးစတပိုင်းကို လျှုဒါန်းခဲ့ရကျိုး၊ အပဒါနဋ္ဌကား– ဥပနုဒုဿဒါယကတ္ထောရဟုရှိ၏။

အပဒါန ပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၃၃၊ ဆင်လျှုရကျိုး။

ဟရိတကဒါယကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၃–အုပ်–၂၁၊ ဖန်ခါးသီးလျှုရကျိုး။

ဟာသဇနကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ–၀–အုပ်–၂၉၆၊ ပံသုကူသက်နှံးကို ရှိခိုးရကျိုး။

ဟုတံ ဝုဝ္ဓတိ ပူဇာသက္ကာရေ–ဟုဖွင့်ပြပုံ။ ။ဋ–၃–အုပ်–၁၂၅၊ ၁၅၇။

ဟေမကတ္ထေရအပဒါန။ ။ပါ-၀-အုပ်–၄၁၂၊ဋ–၂၀၇၊ မဖွင့်၊ အင်းပျဉ်ခေါ် ထိုင်ခုံနှင့် သပြေသီးလျှုရကျိုး။

ဟင်းလျှုရကျိုးပျား။ ။မုဆိုးက အတ္ထဒဿီဘုရားရှင်အား မိမိစားရန်ချက်ထားသော အသားဟင်းကို လှူခဲ့ပုံ၊ သုစိန္တိဝေးထေရ် အလောင်း၊ ပါ–၁၂၇၊ ဋ–ဒု–အုပ်–၉၃။ ။အသားတစ်ကို လှူရကျိုး၊ ' ဒ္ဒေရတနိုက ထေရ်အလောင်း၊ ပါ–၂၄၀။ ။ဟင်းအရသာလှူရကျိုးဂါထာ၊ ပါ–၀–အုပ်–၃၆၉။

နေတ္တိပါဠိ အဋ္ဌကထာ

ဟာရ သမ္ပါတဘူမိ။ ။ပေဠကောပဒေသပါဠိ၊ပါ–၂၆၁၊ဗျာနန်နှင့်စပ်၍မှတ်သားဘွယ်မျှား၊ ရင်းပြင်ဒေသနာဟာရစသည် ၁၆-ပါးကိုလည်း ပြဆိုထား၏။

ဟာရ ၁၆-ပါး။ ။ရင်း ၁၆-ပါးကို အကျဉ်းရေတွက်ပြသော ဥဒ္ဒေသဝါရ၊ နေတ္တိ–ပါ–၁၊ဋ–၁၄၊ (ဟာရမည်ပုံလည်းပါ၏။ ။ဟာရသခေါ်ပဂါထာ၊ ဒေသနာဟာရစသည်)၊ ပါ–၃၊ဋ–၁၉။

ဟာတဗ္ဗာတိ ဂမေတဗ္ဗာ၊နေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော-ဟုဖွင့်ပြထားပုံ။ ။ဋ–၅၃၊ပါ–၈။ ဟေတုနှင့်ပစ္စယအတူးကိုပြဆိုခက်။ ။ပါ–၆၆၊၆၇၊ဋ–၁၃၆။

ဇာတကပါဠိအဋ္ဌကထာ

ဟတ္ထိပါလဇာတက။ ။ပါ–၀–အုပ်–၃၅၀၀၊ ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၇၇၊နေကွမ္ဘမ္ဘပါရမီကို ချီးကြူးထားပုံ၊ ထိုအခါကရသော် ပရိသတ်ပေါင်း ယူဇနာ ၃၀-ရှိခဲ့ကြောင်း။

ဟရိတမဏ္ဍူ[ကဇာတက။ ။ပါ–၆၆၊ ဋ္ဌ–ဒု–အုပ်–၂၁၈၊ အောင်လျှင်ပြုံ၍ ရှုံးလျှင်မဲ့တတ်သော အဇာတသတ်မင်း။

ဟရိတစဇာတက။ ။ပါ–၁၉၁၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၄၇၃၊ မိဖုရားနှင့် မှားယွင်းမိကြသော အလောင်းတော်ရသော့။

ဟလိဒ္ဒိရာဂဇာတက။ ။ပါ–၁၉၅၊ ဋ္ဌ–၄၉၈၊ အပျိုကြီး အဖျက်ဆီးခံရသော ရသေ့ငယ်။

ဟသ်ာဌက် ၆.မျိုးကို ခွဲပြပုံ။ ။ဋ္ဌ–မ–အုပ်–၃၇၉။ ။ဟသ်ာဌက်တို့မှာ ကေကာဟု မြည်ကြကြောင်း ဟောထားပုံ၊ ပါ–ဒု–အုပ်–၉၀၊ဋ္ဌ–၃၇၆။

ဟသ်ာဌက် ၉.သောင်းတို့ ပျက်စီးကြရပုံ။ ။(ဇာတ်တူသားကို စားကြသော ကြောင့်)၊ပါ–၁၃၄၊ဋ္ဌ–၅၀၅။

ဟသုလာတိ မှိတပုဗ္ဗဂ်မကထာ-ဟုဖွင့်ပြပုံ။ ။ပါ–၃၂၄၊ ဋ္ဌ–သ–အုပ်–၂၇၂၊ ဂါထာနှံပါတ် ၁၈၀၃။

ဟိရိဇာတက။ ။ပါ–ပ–အုပ်–၁၂၈၊ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၁၈၂၊ကျေးဇူးမတုန့်ပြန်ခြင်း ဘေးရန်တွေ့တတ်ကြောင်း ဟောထား၏။

ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကုန်သည်ရသော့။ ။ဟင်းသီးဟင်းရွက် ရောင်းစားနေသော ရသေ့ကို မင်းသားငယ်က ဂဟပတိဟု ခေါ်ခဲ့ပုံ၊ သောမနဿဇာတက၊ပါ–၃၃၄၊ဋ္ဌ–စ–အုပ်–၄၄၆။ ။(သောမနဿစရိယ၊ စရိယာ–ပါ–၄၀၈၊ ဋ္ဌ–၁၈၁ ဌ်လည်းရှိ၏။)

ဟန်ဆောင်မှု။ ။ဟန်ဆောင်မှုမှာ တနေ့နေ့တွင် မုချအဖြစ်မှန် ပေါ်လာရသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ပေါ်လာသော် ဒုက္ခဖြစ်တတ်ကြောင်း ဟောထားသောဓမ္မဓဇ ဇာတက၊ ပါ–ပ–အုပ်–၁၄၄၊ ဋ္ဌ–တ–အုပ်–၂၅၂။

ပ.အက္ခရာမှ ဟ-အက္ခရာအထိ

ပိဋ္ဌကလမ်းညွှန် ဒုတိယတွဲ ပြီး၏

ဆုတောင်းလေကန်

ဤသို့ပြု၍ မြတ်ပုညကြောင့်၊ ချမ်းမြေအေးကြည်၊ ဘေးမဲ့မည်သည်၊ ရှေပြည်ထုတ်ခြောက်၊ လမ်းမကောက်ဘဲ၊ ရောက်ရပါလို့။

ထိုထိုဘဝ၊ ကျင်လည်ရလည်း၊ ဒုက္ခဘေးဒဏ်၊ ရန်မာရ်အပေါင်း၊ မကောင်းဟူသမျှ၊ မတွေ့ရဘဲ၊ အမြဲချမ်းသာ၊ မကွာနေညှ၊ ဒသပါရမီ၊ စုံပြည့်ညီရန်၊ လမ်းမှန်ညွှန်ဘီ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း၊ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံ၊ နိယံမပြတ်၊ လိုက်နာတတ်လျက်၊ အမြတ်ကုသိုလ်၊ ဆည်းပူးလို၏၊ ထိုထိုဆန္ဒ၊ ပြီးသမျှ၊ မုချမသွေ၊ ရပါစေသတည်း။

နောက်ဆက်တွဲ

ဦးသီဟမလ၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ် အရှေတောင် ၆-မိုင်ကွာ ထီးလှိုင်ရွာ၌ ဦးမြခိုင် ဒေါ်အမိတို့အိမ်တွင် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၄-ခုနှစ်ပြာသိုလဆန်း ၅-ရက် သောကြာနေ့နံနက်တချက်တီးအချိန်ဝယ် ဒုတိယမြောက်သားရတနာကို ဖွားမြင်ခဲ့သည်၊ ထိုဒုတိယသားရတနာမှာ ဤပိဋကလမ်းညွှန် ကျမ်းပြုအရှင်ဖြစ်ပေသည်၊ အစ်ကို ၁-ယောက်၊ ညီ ၅-ယောက် ရှိလေသည်။

၁၂၉၀-ပြည့်နှစ်တွင် ထီးလှိုင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော ရမည်းသင်းမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ ;ဝံသာနုရက္ခိတအသင်း အမှူဆောင် ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကလျာဏ အထံတော်၌ ပညာသင်ကြားရန် မိဘများက အပ်နှံခဲ့ကြသည်။

ၜင်းဘုန်းတော်ကြီး ဦးကလျာဏနှင့်အတူ သီတင်းသုံးတော် မူသော (တောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံခေါင်းဆောင်) ဘုန်းတော်ကြီးဦးသတ္တ လောက ကလည်းကျောင်းသားကျောင်းသူတို့အား ကူညီ၍ပညာသင်ကြား ပေးခဲ့သည်။

ၜင်းဂျားသတ္တလောကမှာ ၁၂၉၂-ခုနှစ် ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၂-ရက်နေ့ နံနက်တွင် သိကွာချ လူဝတ်လဲပြီး တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် အဖြစ်ဖြင့် ရမည်းသင်းမြို့နယ် အရှေလက်မှနေ၍ အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့တို့အား တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့သည်၊ (ဦးသတ္တလောက တော်လှန်ရေးအကြောင်း အကျယ်တဝင့်ကို ၁၉၅၈-ခုနှစ် မတ်လထုတ် သွေးသောက် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူကိုယ်တိုင် တင်ပြခဲ့ဖူးသည်)။

၁၂၉၄-ခုနှစ် နယုန်လတွင် (ညောင်လွန်တောရတိုက် တိုက်အုပ် ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးမေဓာဝီ၏တပည့်) ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကုသလ အထံတော်၌ ပညာသင်ကြားပေးရန် မိဘများက ဒုတိယအကြိမ် အပ်နှံပြန်သည်၊ ၜင်းဘုန်းတော်ကြီးဦးကုသလမှာ ညောင်လွန်တောရတိုက်ကြီး၌ ၆-နှစ်၊ ဇီးဖြူကုန်းကျောင်းသစ်ဆရာတော် ဦးဥက္ကံသအထံတော်၌ ၂-နှစ်ပညာ သင်ကြားတော်မူပြီးမှ ဆရာသမားများ၏ ဝေခိုင်းတိုက်တွန်းချက်အရ ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ကြွရောက်ဝေ ဘ်ဦးလေးခြင်းဖြစ်သည်။

၁၂၉၅-ခုနှစ် နယုန်လဆုတ် ၂-ရက်နေ့တွင် ရင်းဘုန်းတော်ကြီး ဥုံးကုသလ အထံတော်၌ ရှင်သာမဏေပြုပြီးလျှင် စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူခဲ့ရသည်၊ သီဟဠလ-ဟူသော ဘွဲ့အမည်မှာ ထိုမူလကျေးဇူးရှင်ဘုန်းတော်ကြီးဥုံးကုသလ ပေးထားသော ဘွဲ့အမည်ဖြစ်သည်။

၁၃၁၁-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပဌမဃယ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်၊ ဆုတော်ငွေ ၅၀-ကိုတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မိမိမသုံးစွဲဘဲ မိဘနှစ်ပါးအား ခိုင်းနှိုးတရှဉ်းဝယ်ပေးခဲ့လည်း။

၁၃၀၁-ခုနှစ် တပို့တွဲလလောက်မှစ၍ ၁၃၀၇-ခုနှစ် အထိ ၆-နှစ်အတွင်း အကြိမ်ပေါင်း ၂၀-ကျော် ဝဲစိုရောဂါဒဏ်ကို အလူးအလိမ့် ခံခဲ့ရသည်၊ ၁၂၉၄၊ ခုနှစ်မှစ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်အထိ ဌက်ဖျားရောဂါ ဒဏ်ကိုလည်းနှင်စဉ်လိုပင် ခံခဲ့ရသည်။

၁၃၀၄-ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၉-ရက်နေ့ နေ့လည် ၁-နာရီအချိန်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထောက်ကြုံခြင်းကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥုံးကလျာဏကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ထီးလှိုင်ကျောင်း ခဏ္ဍသီမာ၌ မိဘနှစ်ပါးနှင့်တကွ ရပ်ရွာ ဒကာ ဒကာမများ၏ စုပေါင်းထောက်ပံ့မှုဖြင့် ရဟန်းဘဝသို့ တက်လှမ်းခဲ့သည်။

ထီးလှိုင်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဥုံးကုသလ အထံတော်၌ ၁၂၉၄-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်ကုန်အထိ ၁၀-နှစ်တိုင်တိုင် စာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ကြား ခဲ့ရသည်။

၁၂၉၇-ခုနှစ်မှ စ၍ ၁၃၀၄-ခုနှစ်ကုန်အထိ ၆-နှစ်တိုင်တိုင် ဆရာသမား၏ စေခိုင်းချက်အရ ကူညီသောအားဖြင့် ကလေးသူငယ်တို့အား တဆင့်ပြန်၍ ပညာသင်ကြားပေးခဲ့ရသည်။

၁၃၀၅-ခုနှစ် တန်ခူးလဆုတ် ၅-ရက်နေ့တွင် မူလကျေးဇူးရှင်ဘုန်းတော်ကြီး ဥုံးကုသလ၏ ခွင့်ကူခြင်းအရ ရမည်းသင်းခရိုင် တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင်လွန်တောရတိုက်ကြီးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ပြီးလျှင် တတိယတိုက်အုပ် ဆရာတော် ဦးနာယကနှင့် စာချဘုန်းတော်ကြီး (မလှိုင်မြို့နယ်အရှေ့ ၆-မိုင်ကမ္ဘာ အုန်ခဲ့ရွာ ဇာတိ) ဥုံးဥတ္တမတို့ အထံတော်တွင် စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာသင်ကြား ခဲ့သည်။

ရင်းညောင်လွန်တောရတိုက်ကြီး၌ ၁၃၀၅-ခုနှစ်တွင် တိုက်အုပ်ဓ ရာတော် ဥုံးနာယကမေ့းရပ်ဇာတိ(မြင်းခြံခရိုင်ကံမြဲဇောင်ချမ်းရွာ)သို့ ခေတ္တပြန်ကြွတော်မူခိုက် အားလပ်ခွင့်ရသော ၃-လနီးပါး အချိန်တွင် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် တိုက်အုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး (ထိုစဉ်က ရဟန္တာ- ဟု ထင်းရှား

ကျော်ကြားခဲ့သည်)၊ ဥုံးမေဓာဝီ၏ အလုပ်အကျွေးတပည့်ရင်း ပျော်ရွှာဇာတိ ကမ္ဘဏ္ဍာန်းနည်းပြဆရာတော် ဥုံးဂုန္ဓာစာရ အထံတော်၌ နည်းခံယူကာ ၃-လ တိုင်တိုင် ဝိပဿနာလုပ်ငန်းကို အားထုတ်ခဲ့သည်။

ညောင်လွန်တောရတိုက်ကြီး၌ ၁၃၀၅-ခုနှစ်မှစ၍ ၁၃၁၀-ခုနှစ် ပဌမဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက် နေ့အထိ ၅-နှစ်ကျော် ကာလတိုင်တိုင် စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာသင်ကြားခဲ့သည်၊ နေ့အခါတွင် ပရိယတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ပြီး ညအခါတွင် ပဋိပတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၀-ခုနှစ် ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့တွင် မြင်းခြံမြို့ စုန်းလွန်းဂူကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥုံးဂဝိဒေထံတော်၌ ဝိပဿနာလုပ်ငန်းနှင့်စပ်၍ မေးလျှောက်ဖွယ်ရာများကို မေးမြန်းလျှောက်ထားပြီးလျှင် မြင်းခြံမြို့အနောက်တောင် ၂-မိုင်ကွာ ဂျုတ်ပင်ရွာ ဂျုတ်ပင်တောရကျောင်း၌ ဘုန်းတော်ကြီး ဥုံးသုမန၏ အားပေးကူညီထောက်ပံ့မှုကို ခံယူကာ ၂-နှစ်တိုင်တိုင် နေ့ရော ညပါ ပဋိပတ္တိ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်၊ သီးတင်းသုံးဘော် မဟာထေရ်ကြီး ၃-ပါးကိုလည်း ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုခြင်း၊ သေနာသနဝတ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပျော်မွေ့စွာ နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၂-ခုနှစ်တွင် ခမည်းတော်ကြီး ဥုံးမြခိုင် ကွယ်လွန်သွားမှုကြောင့် ဇာတိ ရပ်ရွာမှ ပြန်လည်ကြွရောက်ပင့်လာသဖြင့် ထိုနှစ်တွင် ထီးလှိုင်ရွာ အရှေ့တောင် ဆိတ်ငြိမ်အေးချမ်းသောနေရာ၌ ကျောင်းငယ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ် လှုဒါန်းကြ၍ ထိုကျောင်းငယ်၌ နေ့ရောညပါ ဝိပဿနာ အားလုပ်ကို အားထုတ်ခဲ့သည်။

ပဋိပတ္တိသာသနာကို ၃-နှင်တိတိ ပြုစုအားထုတ်မည်ဟု မူလအဓိဋ္ဌာန်ချက် ပြီးဆုံး ဖောင်ဖြင့်သွားပြီ ဖြစ်ရကား တဖန် ပရိယတ္တိသာသနာကို ပြန်လည်ပြုစု အားထုတ်လိုသောကြောင့် မန္တလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၃-ခုနှစ် တန်ခူးလဆုတ် ၁၂-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့အနောက်ပြင် ဟောင်သုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်းဆရာတော် ဥုံးဝါသဝါဘိဝံသ အထံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ဝေပကျမ်းဂန်များကို လေ့လာသင်ကြားခဲ့ပြန်သည်။

၄င်းဆရာတော်မှာ ၁၃၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေဂုံတိုင်ရပ်ကွက် ဗဟန်းနန္ဒဝန်လမ်းရှိ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ရွှေကျင်တိုက်သစ်ကို တည်ထောင်ကာ တိုက်အုပ်ဆရာတော် အဖြစ်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူလျက် ရှိပေသည်။

၁၃၁၃ ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲကွင်း ပဌမလတ်တန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၄င်း၁၃၁၃-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ခေတ်သစ်ပဋ္ဌာန်း ပါရဂူနည်းကို သင်ယူလိုသောကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပါဠိကာရီ သုံးခွဲကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဥုးဝရသာမိဘိဝံသအထံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကာ ပဋ္ဌာန်းသိပ္ပံတိုက်ဆရာတော် ဥုးဣန္ဒကာ၏ ခေတ်သစ်ပဋ္ဌာန်းပါရဂူနည်းကို သင်ယူခဲ့သည်။

၄င်းနှစ် တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့ညတွင် တကိုယ်လုံးသေသော သွက္ကျပါဒရောဂါ နှိပ်စက်ခံရသဖြင့် မန္တလေးမြို့ ပြည်သူ ဆေးရုံကြီးတွင် ၃-လတိုင်တိုင် ကုသမှုခံယူခဲ့ပြီး တဖန် မလှိုင်မြို့နယ် အုန်ဆုကျောင်းဆရာတော် ဥုးဥတ္တမ၏ အရိပ်ကို ခိုလှုံကာ ၄င်းရွာဆရာကြီး ဥုးသာဇံ၏ ကုသမှုကို ၆-လတိုင်တိုင် ခံယူခဲ့ရပြန်သည်၊ ၄င်းသွက္ကျပါဒရောဂါမှာ ၁၃၁၉-ခုနှစ်တွင်မှ ရှင်းရှင်းပျောက်ကင်းခဲ့ပေသည်။

၁၃၁၄-ခုနှစ် နယုန်လတွင် မူလနေထိုင်ရင်းဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ် သံတော်ဆင့်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၅-ခုနှစ် နယုန်လတွင် ကျင်းပသော ပါဠိပဋ္ဌမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပဌမကြီးတန်းကို အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၅-ခုနှစ် ပါဆိုလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဂေါ်ဒင်လမ်း အိမ်တော်ရာ ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဘုံတော်ကျောင်းဘုန်းကြီး ဥုးဇယန္တ၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ ၄င်းကျောင်းသို့ ခေတ္တပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ကာ ဥုးဇယန္တ အား ပဌမကြီးတန်းဆိုင်ရာ ကျမ်းစာများကို ချပြီပေးခဲ့သည်။

၄င်းနှစ်တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့တွင် မူလနေထိုင်ရင်းဖြစ်သော သံသော်ဆင့်ကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး တပေါင်းလတွင် ကျင်းပသော ပါဠိတက္ကသိုလ် စာချတန်းစာမေးပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ကျမ်းရင်း ၃-ကျမ်းအောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၃၁၇-ခုနှစ် တပေါင်းလတွင် မန္တလေးမြို့၌ ကျင်းပသော ပါဠိတက္ကသိုလ် စာချတန်းစာမေးပွဲ ဂုဏ်ထူးဆောင်ကျမ်းများကို ဝင်ရောက်ဖြေဆိုရာ ၃-ကျမ်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။(ထိုစဉ်ကပါဠိဘာသာဖြင့်ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်)။

၁၆-၁၇-၁၈-ခုနှစ်များ၌ သံဃာတော် တစ်ရာကျော်တို့အား စာပေကျမ်းဂန်များကို ပို့ချပေးခဲ့သည်။

၁၃၁၉-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ၄၁-လမ်း တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဥုးတေဇနိယ အတံတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ၁၉-ခုနှစ်၊ ၂၀-ပြည့်နှစ်များတွင် နီးစပ်ရာ သံဃာတော်များအား စာပေကျမ်းဂန်များကို ချပို့ပေးရင်း စာနယ်ဇင်း များ၌လည်း ဆောင်းပါး, ကဗျာ, ဝတ္ထုတိုများကို ရေးဆွဲ၍ အသိညာဏ် ပွင့်လင်းစေခဲ့သည်။

၁၃၂၁-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၂-ရက်နေ့တွင် မြောက်ပိုင်း ရှမ်းပြည် ကျောက်မဲခရိုင် နောင်ချိုမြို့နယ် ဘန့်ပေးဒိုင်အတွင်းရှိ ဘော်လှိုင်ရေဥုးကျောင်း သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဥုးဂန္ဓမာ၏ အရိပ်ကိုခိုလှုံ၍ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးကို ရေးသားပြုစုခဲ့သည်။

ကျမ်းစာကို ရေးသားပြုစုဆဲမှာပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တိုက်တွန်း ချက်အရ ရဟန်းသာမဏေ ကျောင်းသား-ကျောင်းသူတို့အား ၄-နှစ်တိုင်တိုင် ပညာသင်ကြားပေးခဲ့သည်။

၁၃၂၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော် ၁၂-ရက်နေ့တွင် မူလနေထိုင် ရင်းဖြစ်သော မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် တောင်ခွင်တိုက် ပတ္တမြားကျောင်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကာ ပိဋကလမ်းညွှန်ကျမ်း ပထမတွဲကို ပုံနှိပ်စေသည်။ လက်ရှိ ပတ္တမြားကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီး ဥုးပဏ္ဍိစ္စမှာ ထိုသို့နေထိုင်စဉ်အတွင်း နေရေး, စားရေး, မငြိုငြင်ရအောင် စိတ်ထားဖြူစင်စွာ ကူညီစောင့်ရှောက် တော်မူသည်။

ပိဋကလမ်းညွှန် (၃) ၄၅—ပမာသာစ

၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၃-ရက်နေ့တွင် မူလမြေးဖွားရာဖြစ်သော ထီးလှိုင်ရွာမှ ကျေးရွာလူကြီးများ လာရောက်ပင့်ပြန်သဖြင့် ဝန်ခံချက်များကို တောင်းယူကာ ၎င်းထီးလှိုင်ကျောင်းဌာ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်. နေထိုင်ရန် ကဆုန်လကွယ်နေ့တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း ၁-ရက်နေ့မှစ၍ ယနေ့အထိ ထီးလှိုင်ကျောင်းဌာ နေထိုင်ကာ ရွာသူ ရွာသားတို့အား လောကသံသရာ နှစ်ဖြာသောကောင်းကျိုးများကို ခံစားကြစေနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း စသော အများအကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်လျက်ရှိသည်။

၁၃၂၃-ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အထိ အားထုတ်လိုကြသော ဒကာ-ဒကာမတို့ အားလည်း ဝိပဿနာလုပ်ငန်းစဉ်ကို ပြသပေးလျက်ရှိသည်။

တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင်လွန်တောရ ကျောင်းတိုက်ဌ
တိုက်အုပ်ဆရာတော်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရခြင်း။

ကျေဇူးရှင် ညောင်လွန်တောရ တိုက်အုပ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပျံလွန်တော်မူသွားပြီးနောက် အတူနေခဲ့ဘူးသော မိတ်ဆွေ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးများက စာရေးသူအား ညောင်လွန်တောရကျောင်းတိုက်ဌ နေထိုင်၍ ပြန်လည်စောင့်ရှောက်ပေးရန် ဝိုင်းဝန်း၍ အကြိမ်ကြိမ် တိုက်တွန်းနေကြသော ကြောင့် နားပူမှသက်သာပါစေတော့ဟု သဘောပိုက်၍ တစ်ဝါတော့ စောင့်ရှောက်ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံလိုက်ပြီးနောက် ၁၃၄၈-ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၄-ရက်နေ့တွင် ညောင်လွန်တောရကျောင်းတိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ရလေသည်။

တစ်ဝါဟု ဝန်ခံခဲ့သော်လည်း စာသင်တပည့်များကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဆောက်လုပ်လက်စ အဆောက်အဦးများ အတန်အသင့် ပြီးစေလိုသောအားဖြင့် လည်းကောင်း သုံးဝါ ကြာမြင့်ခဲ့လေသည်။

စိတ်ချမ်းသာမှုရှိလျှင် ဆက်လက်၍ စောင့်ရှောက်ပေးဦးမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားသော်လည်း အကြိမ်ကြိမ် စိတ်ဆင်းရဲမှု ကြုံလာရသောကြောင့် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ် နတ်တော်ပြည့်ကျော် ၅-ရက် နေ့တွင်ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ပြန်၍ နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

တဖန် မြင်းခြုံမြို့နယ် ဂျုတ်ပင်တောရကျောင်းတိုက် ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော် ဘုရားကြီး ဦးဣန္ဒာဘာရ ပုံလွန်တော်မူသွားပြီးနောက် ဂျုတ်ပင်ရွာ အရှေ့ကျောင်းဆရာဟော် ဦးသုမနနှင့် ဒါယကာမျှားက ဂျုတ်ပင်တောရဌာ နေထိုင်စောင့်ရှောက်ပေးရန်။ ကိုယ်တိုင်မနေနိုင်ပါက သင့်လျော်ရာတပါး ပါးကို ရှာဖွေပေး၍ ထိုကိုယ်တော်နှင့် တစ်ဝါလောက် အတူနေထိုင်ပေးရန် တောင်းပန်လာသောကြောင့် ၁၃၅၁-ခုနှစ်တွင် ထိုဂျုတ်ပင်တောရဌာ တစ်ဝါ နေထိုင်ပေးရပြန်သည်။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်တွင် ထီးလှိုင်ကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်ခဲ့လေသည်။

ရှေ့လက်တော်ငင် ဆဲကာတင်သို့

အမျှားစုဖြစ်သော မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မျှားဟု အမည်ခံ ထားကြသော်လည်း ဂုဏ်တော်မျှားကို မှန်မှန်ကန်ကန် ရေတွက်ပြုတတ်သူပင် ရှားလှပေသည်။ ကိစ္စကြီးငယ်မျှားဌ ဂုဏ်တော်ကို အဓိကထား ဟောပြောပေး နေသော်လည်း နာမည်မှတ်မိသူပင် နည်းပါးလှလေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၃၇၈-ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့ တစ်ရွာလုံး အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်နာပဲ့တွင် ဤရက်မှ ရှေ့တွင် ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်မျှားကို ကျက်မှတ်ကြရမည်။ ဂုဏ်တော် ပါဠိ အနက်မျှားကို ရအောင်ကျက်မှတ်ပြီး ဘုန်းကြီးထံပြန်ဆိုပြ၍ ကျေနပ်မှသာ သာမှုနာမှုကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးမည်။ ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက် မျှား မရသေးလျှင် မည်သည့်ကိစ္စမျှ လုံက်ပါဆောင်ရွက် မပေးနိုင်ဟု အတိ အလင်း ကြေငြာချက် ထုတ်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုသို့ ကြေငြာချက်ထုတ်မှသာလျှင် အချို့သော လူတို့သည် ရတနာ သုံးပါး ဂုဏ်တော် ပါဠိအနက်မျှားကို ကျက်မှတ်ကြတော့သည်။ အချို့ လူတို့ကား စာရေးသူ ညောင်လွန်တောရသို့ ရှေ့ပြောင်း နေထိုင် သောကြောင့်ဘုန်းကြီး မရှိလျှင် ကျက်စရာ မလိုတော့ဟု သဘော ပိုက်ကာ မကျက်မှတ်ဘဲ နေကြလေသည်။ ထိုသူတို့၌ ကိစ္စကြီးငယ်ကြုံလာသော အခါ ညောင်လွန်တောရသို့လာ၍ ပင့်ကြသည်။ ဂုဏ်တော် ပါဠိ အနက်မကျက် မှတ်ရသေး။ သို့မဟုတ် ကြည့်ရအောင် မရသေးလျှင် ပင့်သော်လည်း မသွားခဲ့ပါလေ။

အသက်ကြီးလွန်းသူမျှား၊ မျက်စိမှုန်လွန်းသူမျှား၊ စာလုံးဝမဖတ်တတ်သူ မျှားအတွက် အကော်ကြုံနေရကြောင်း ထိုလူမျှားအတွက် တစ်မျိုးတစ်ဖုံစဉ်းစား ပေးပါရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားလာကြသောကြောင့် ထိုလူမျှားအတွက်

ညစဉ်ညတိုင်း မှန်မှန်အားထုတ်ပါမည်ဆိုလျှင် ဂုဏ်တော် ကျက်မှတ်မှု မပြုစေဘဲ ခွင့်လွှတ်မည်။ အားထုတ်ရမည့်တာဝန်ကား ဂုဏ်တော် ငါးပတ်၊ မေတ္တာပျိုး ငါးပတ် ညစဉ်ညတိုင်း မှန်မှန် ပုတီးစိပ်ပါမည်ဟု ဝန်ခံရမည်။ ထိုသို့ ဝန်ခံ၍ ဝန်ခံသည့်အတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် အားထုတ်သူ လူမျှားဌ် ကိစ္စကြီးငယ် ကြုံလာခဲ့သော် ဘုန်းကြီးတာဝန်ကို ကျေပြန်အောင် ထမ်းပေးမည်။ မှန်မှန်ကန်ကန် အားမထုတ်လျှင် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်မပေးနိုင်ဟု ကြေညာချက် အသစ်ထုတ်ပြန်ခဲ့ရပြန်လေသည်။

ပြန်လည်တင်ပြချက် အချုပ်

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်းဌ်	၁၃-နှစ်
တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင်လွန်တောရကျောင်းတိုက်ဌ်	၅-နှစ်
မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်ဌ်	၃-နှစ်
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပဌာန်းသိပ္ပံကျောင်းတိုက်ဌ်	၁-နှစ်

နှစ်ပေါင်း ၂၇-တိုင်တိုင် ပရိယတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ၎င်း (စာပေကျမ်းဂန်သင်ကြားမှုတာဝန်ကို) ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ပရဟိတ ဓရ လုပ်ငန်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ကျောင်းဌ် (သာမဏေတာဝတွင်)	၆-နှစ်
တပ်ကုန်းမြို့နယ် ညောင်လွန်တောရကျောင်းတိုက်ဌ်	၆-နှစ်
မန္တလေးမြို့ တောင်ခွင်မင်းကြီးကျောင်းတိုက်ဌ်	၂-နှစ်
မန္တလေးမြို့ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်သစ်ဌ်	၃-နှစ်
ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း ဘော်လှိုင်ရှေးကျောင်းဌ်	၄-နှစ်
ရန်ကုန်မြို့ အိမ်တော်ရာဘုရားဝိုင်းအတွင်းဌ်	၁-နှစ်

၁၃၂၆–ခုနှစ်မှစ၍ ယနေ့အထိ ထီးလှိုင်ကျောင်းဌ်–

ရဟန်းသာမဏေ ကျောင်းသားများကို ပညာသင်ကြားပေးခြင်း။ သာသနိက အဆောက်အအုံများကို အသစ်ဆောက်လုပ်ခြင်း။ အဟောင်းကို

ပြုပြင်ခြင်း၊ ကျေးရွာလူထုအတွက် ရေတွင်း ရေကန် တံတား ဧရာပ် မူလတန်း ကျောင်း၊ ကျွန်းမာရေးဆေးပေးခန်း၊ တိုက်နယ်ဆေးရုံ စသော အဆောက် အအုံများကို ဆောက်လုပ်ပေးပြီး ဆောက်လုပ်ပေးဆဲ ဖြစ်လေ သည်။

နောက်ဆက်တဲ့

ထီးလိုင်ရွာ ဒကာ, ဒကာမတို့ လိုက်နာရန် တောင်းဆိုသော အချက်များ

(၁) အသက် (၄၀) အရွယ်မှ အောက်ရှိ စာမဖတ်တတ် မရေးတတ် ကြသော ယောကျ်ား, မိန်းမများသည် (အားလပ်သော) ညအခါများတွင် (လူဆရာအတံ)အနည်းဆုံး ဖတ်တတ် ရေးတတ်အောင် အချိန်မှန် ပြန်လည် သင်ကြား ကြရမည်။

(၂) အသက် (၄၀) အရွယ်မှ အထက်ရှိ ယောကျ်ား, မိန်းမများသည် တစ်လလျှင် လေးသီတင်းမှန်မှန် (ရွှစ်ပါး, ကိုးပါး, ဆယ်ပါးသီလများတွင် မိမိတို့ နှစ်သက်ရာ) သီလကို စောင့်ထိန်းကြရမည်၊ (မကျန်းမာနေစဉ်အခါ ခရီး သွားနေစဉ် ဒေါ်တို့ရှိ ဂင်းလွတ်ခွင့် ရှိ၏)။

(၃) သင့်လျော်သော အချိန်တွင် ယောကျ်ား, မိန်းမအားလုံးတို့သည် အလှည့်ကျပြင့် ဝိပဿနာအလုပ်ကို ဒေနည်းဆုံး (၁၅)ရက်မျှ အားထုတ်ကြ ရမည် (မိမိတို့ သစ္စာတရားအလျောက် ပိုမိုရှိလည်း အားထုတ်နိုင်ကြ၏)။

(၄) တစ်လလျှင် လေးကြိမ် ဥပုသ်ရက် ညများတွင် သင့်လျော်ရာ ထိမ်များ၌ကြစ်ဝေ,မှောင်ရိပ်ကြစ်ဝေ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ကြရမည်၊(လုံလောက်သော အကြောင်းကဲ့စ့ မရှိလျှင် ပျက်ကွက်ခြင်း မရှိစေရ)။

(၅) သေးငယ်သော စသည်များကို သောက်စားမှုးယစ်ခြင်း ဆုံးခြင်း ထဲဆိုခြင်း၊ ခိုက်ရန်ဖြေသတ်ပြုခြင်း မရှိလေ၊ (သောက်စားမှုကို မစွန့်လွှတ် နိုင်ကြသေးလျှင် လူသူလေးပါးတို့ မသိမမြင်အောင် ဆင်ခြင်ပြုလုပ်ကြ၍ စွန့်လွှတ်နိုင်အောင်လည်း ကြိုးစားဆောက်တည်ကြရန် ဝေးနက်စွာ တိုက်တွန်း လိုက်သည်)။

(၆) ဖဲ, ကြေး, အံစာ, လေးကောင်ကျင်စသော ကစားမျိုးစုံတို့ကို မည်သည့် နေရာတွင်မျှ ကစားခြင်း မပြုရ။

(၇) ရပ်ရွာထဲတွင် အမျှားနှားမခံသာအောင် ငြင်းခုံခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ ဆူပူခြင်း၊ ရန်ဖြစ်ခြင်း မရှိစေရ၊ အမှုကိစ္စဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ ရပ်ရွာလူကြီးများက (တရားသဖြင့်) ငြိမ်းအေးပေးသည်ကို နာခံကြရမည်။

(၈) ရပ်ရွာအတွက် ဖြစ်စေ၊ ကျောင်းကိစ္စအတွက် ဖြစ်စေ အမျှားနှင့် သက်ဆိုင်သော ငွေကြေးလုပ်ငန်းများ ဖြစ်ပါက ပြုလုပ်ပြီးနောက် သုံးရက်အတွင်း စံချင်းရှင်းရမည်၊ (လုံလောက်သော အကြောင်းမရှိဘဲ ငွေကြေးလျှောပါးပျောက်ပျက်နေလျှင် ငွေထိန်းနှင့် စာရင်းကိုင် (၂)ဦးတွင် တာဝန်ပျက်ကွက်သူက စိုက်ဲလျော်ရမည်)။

(၉) ရွာကိစ္စဖြစ်စေ၊ ကျောင်းကိစ္စဖြစ်စေ အမျှားသဘောတူ နည်းလမ်းမှန်ကန်စွာ ချမှတ်ထားသော ငွေအား, လုပ်အား တာဝန်များကို ညီညာစွာ မပျက်မကွက် ထမ်းဆောင်ကြရမည်။

(၁၀) ရပ်ရွာနှင့် ကျောင်းကန်အတွက် ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်းများကို အခြေအနေအရ သင့်လျော်သောကာလ၌ တရားမျှတစွာ ညွှန်ပြသည်ကို ကောင်းမွန်စွာ လိုက်နာကြရမည်။

အထက်ပါ အချက် (၁၀) ချက်ကို မပျက်မကွက် လိုက်နာနေသမျှ ကာလပတ်လုံး စောင့်ရှောက်နေမည်။ ပြစ်မှုတစ်ခုခုကို ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူအား ရပ်ရွာက နှိုင်းနင်းအောင် ဝိုင်းဝန်းနှိပ်ကွပ် ဆုံးမကြရမည်၊ အကယ်၍ နှိုင်းနင်းအောင် မနှိပ်ကွပ် မဆုံးမနိုင်လျှင် စောင့်ရှောက်ခြင်း တာဝန်ကို ရှုပ်သိမ်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ဒကာ, ဒကာမ အပေါင်းတို့အား ကြိုတင်သိစေလိုက်သည်။

ဥူးသိဟပလ
၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း
၅-ရက်၊ သောကြာနေ့
၁၅-၅-၆၄။

စည်းမျဉ်းသစ်များ

၁၃၂၆-ခုနှစ် ၂၇-ခုနှစ် (၂)နှစ်ကြာ နေထိုင်လာသော အခါနောက်ထပ် စည်းမျဉ်းသစ်များ သတ်မှတ်ရန် လိုအပ်လာပြန်သောကြောင့် ၁၃၂၇-ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း(၁၀)ရက်နေ့ညတွင် ရှာလူထုကိုခေါ်၍အစည်းအဝေးပြုလုပ်ပြီး အများသဘောတူ အောက်ပါစည်းမျဉ်းသစ်များကို ချမှတ်ခဲ့ကြပြန်သည်။

(၁) ရပ်ရွာအတွက်ဖြစ်စေကျောင်းအတွက်ဖြစ်စေ အလုပ်ကိစ္စရှိလာသော အခါ (အောက်ပါချင်းချက်များမှတစ်ပါး) ပိုင်းခြားထားသော ရက် လ-အတွင်း၌ ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ကြရမည်။

ချင်းချက်များ

(က) မကျန်းမာသော အခါ။

(ခ) မသွားလျှင် မဖြစ်သော ကိစ္စရှိ၍ သက်ဆိုင်ရာ ဆယ်အိမ်ခေါင်းကို တိုင်ကြားပြီး ခရီးသောအခါ။

(ဂ) အလုပ်ကိစ္စရှိသည်ကို အမှန်တကယ် ကြိုတင်မသိ၍ ခရီးလွန်နေသော အခါတို့၌ ကင်းလွတ်ခွင့်ရှိသည်။ သို့သော် ပြန်ရောက်လာသည့်အခါ ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စမျိုးဖြစ်ပါမူ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ကြရမည်။

(၂) ရပ်ရွာနှင့် ပတ်သတ်၍လည်းကောင်း။ ကျောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လည်းကောင်းဌေကြေးခဲ့ခန့်သောအခါ၌ပိုင်းခြားပေးထားသော ရက်လအတွင်း ကြေကုန်အောင် ပေးအပ်ကြရမည်။

(၃) ရပ်ရွာ၌ ဆူပူမှု ခိုက်ရန်ဒေါသဖြစ်မှု စသည်တို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ထန်းရည်ခါး အရက် ဘိန်းစသော မူးယစ်စေတတ်သော အရာဝတ္ထုများကို ရောင်းချခြင်းလုံးဝမပြုလုပ်ရ။

(၄) လောင်းကစားမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ဒိုင်လုပ်သူ,ထိုးသားလုပ်သူများသာ မက လူစုပေးသူ ကင်းစောင့်ပေးသူ နေရာလက်ခံသူ စသည်တို့လည်း အပါ အဝင်ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။

(၅) ရပ်ရွာ၌ နာမှုကိစ္စကြုံလာသောအခါ တစ်အိမ်ထောင်လျှင် ဆန်တစ်ခွက်စီနှင့် ငွေ ၁-စီ ကူညီထောက်ပင့်ကြရမည်။ အချိန်အခါလိုက်၍ အတိုးအလျှော့ ပြန်လည်သတ်မှတ်ကြရမည်။ ဆွေမျိုးစည်းကမ်း မိတ်ဆွေစည်းကမ်းတို့ကား မိမိတို့သဘောအတိုင်းပင် ကူညီထောက်ပံ့နိုင်ကြသည်။

(၆) ရပ်ရွာ၌ နာမှုကိစ္စကြုံလာလေသောအခါ အသံချဲစက်လည်ခြင်း၊ ဒေတီးအမှုတ်လည်ခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရ။

(၇) သိုး,ဝက်,လိပ် မွေးသူဖျား၊ ဓီးပွားဖြစ် ကြွက်,ဝဲ စသည်ကို မွေးပြုသူဖျားသည် ရွာလွင်းဆီ လည်းကောင်း၊ ရွာတွင်းသို့ လာနိုင်လေကောင်လေ၊ ကုန်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ မွေးပြုခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရ။ ရွာတွင်းသို့ မလာနိုင်လောက်လေ ကုန်ရာ၌သာ မွေးပြုလိုက ၊ မွေးပြုနိုင်ကြသည်။

(၈) ရပ်ရွာဒေသလွင်းဆီ အလိုအဝလျှောက်လေလည်းကောင်း၊ သာမန်အမှုကိစ္စမျိုးလေ အခါ၌ လည်းကောင်း ဝက်,လိပ် စသော သတ္တဝါဖျားကို သတ်ဖြတ်ခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရ။ ကျွဲ,နွားလိုမူကား မည်သည့်နေရာ၌မျှ သတ်ဖြတ်ခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရ။

(၉) သာမှုကိစ္စလွင် အသံချဲစက်ပါခဲ့လျှင် ညဝိုင်း ၁၀-နာရီမှ နံနက်၄-နာရီ အလိ ရပ်နားလေးနေမည်။ သံချင်းလိုခြင်းလည်း မပြုလုပ်ရ။

အပြစ်ဒဏ်များ

(၁) အသက်ပါဝင်ကြောင်း (၉)ချက်လွင် ' တစ်ချက်ချက်ကို ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူအား (၂)ကြိမ်လိုင်ဆဲခဲ ရပ်ရွာလူကြီးများက ဖြောလိုလုံးမ ကြေရမည်။ ဝေယမအကြိမ်လွင် ' အဝေးပယ် (၁၀)ရပတ်လည်၊ အနက် (၁)ပတ်ကို လာဘတ်ပေးပြင်း ကူးခေရမည်။

(၂) ၂-ကြိမ်ကျူးလွန် ဖောက်ဖျက်သူအား (၂)လာကူးစေကြိုး (၃)ကြိမ်ဝိုင်ဆဲအား ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူကိုမူ တစ်ရွာလုံးနှင့်သာကဲ့ ဓလျောင်းနှိုးပွဲ(လ်ဖျားကပါ ကြည့်ဖယ်လားကြရမည်။

(၃) လာကူးဆက်ဆေးရုံ၌ လာသတ်ရှင်ကိုယ်ဝိုင်လာ ကူးကြရမည်၊ ရွာလစ်ပါးအား အခားကူးခိုင်းဆခြင်း မပြုရ။

(၄) အပြစ်ရှိခဲ့ အမျိုးသမီးသာကူ ပြစ်ပယ်လားသူကို ဝေါင်းသင်းဆက်ဆံ သူအားလည်း အသားကူ ပြစ်ပယ်လားကြရမည်။ ဓနုဝင်တရုန် ဓလောင်းပန် ဓနိ်ချလာခဲ့မှ သာသာတ်ကျင်းကူးဆကြိုးမှသာ ပြန်လည်လက်ခံကြရမည်။

(၅) မှုလ ပြစ်ပယ်လားခံရသူက ဓနုဝင်တရုန် ' ဝန်ချဓလောင်းပန်လာခဲ့မှ လာ (၃)ကျင်း ကိုယ်ကိုင်ကူးပြိုးမှသာ ပြန်လည်လက်ခံကြရမည်။

အလှူရှင်များစာရင်း

ပိဋ္ဌကလမ်းညွှန်ကျမ်း ဒုတိယတွဲကို သံဃာတော်အရှင်မြတ်များအား လှူဒါန်းနိုင်ရန် ပါဝင်လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

ရမည်းသင်းမြို့နယ် ထီးလှိုင်ရွာမှ

၁။ ကိုမြသိန်း–မခင်နု မိသားစု	၁၃၂၅
၂။ ကိုဗိုလ်ငယ်–မခင်ကြည် သမီး မသန်းသန်းဆင့်၊ မသန်းသန်းမြင့်	၁၁၅
၃။ ကိုသိန်းလွင်–မပု	၁၂၀
၄။ ဦးတင်မောင်–ဒေါ်စော သမီး မအမာကြည်	၁၁၅
၅။ ကိုစိုးဝင်း–မညွှန့်တင် မိသားစု	၁၁၅
၆။ ကိုအောင်ရွှေ–မကြည်တင်	၁၁၅
၇။ ဦးဘိုးကင်း–ဒေါ်ရေပေါ် သမီး မမို့	၂၄၅
၈။ ဦးတုတ်ချော–ဒေါ်တော် သား မောင်တင်ယု ၈နှီး မညို	၇၅
၉။ ဦးကိုလေး–ဒေါ်ကြည်ခင် မိသားစု	၁၁၅
၁၀။ ဦးခင်မောင်–ဒေါ်မြတင် သမီး မခင်အုန်းမြင့်	၁၄၀
၁၁။ ဦးသိန်း–ဒေါ်ဖွားရီ	၁၁၅
၁၂။ ကိုအောင်မောင်း–မပြား	၁၂၀
၁၃။ ကိုထွန်းငြိမ်း–မခင်သန်း	၁၁၀
၁၄။ ကိုချစ်ခင်–မသန်းလွင်	၁၂၅
၁၅။ ကိုညွှန့်ခင်–မညွှန့်ကြည်	၂၂၅
၁၆။ ဦးကျပန်၊ ဒေါ်သန်းကြည်	၁၂၀
၁၇။ ဦးအောင်ရင်၊ ဒေါ်ပု	၁၁၅
၁၈။ ဦးတင်မောင်၊ ဒေါ်မြထွေး သမီး မခင်မာကြည်	၁၅၀
၁၉။ ထီးလှိုင်ကျောင်း ဦးကာရည (ဦးခင်စိုး)	၁၀၀

(၂၀) အလည်ကုန်းရွာ ဦးအုန်းဖေ၊ သား-ကျောင်းဆရာ ကိုဝင့်ဆွေ ၂၀၀
(၂၁) ကန်ဆွယ်ရွာ ဦးသာအေး၊ ဒေါ်ကြင်ထွေး မိသားစု ၁၀၀
(၂၂) အင်တောလေးရွာ ခေမာသိုဝံတောရကျောင်း ဦးဥာဏိက ၁၂၀
(၂၃) တောင်ဘိုအုပ်စု ဇီးကုန်းရွာ ဦးဘိုးရောင်း၊ ဒေါ်စောလှ ၂၀၀
(၂၄) ရေဦးရွာ ဦးချစ်မှန် ဒေါ်တင်နု မိသားစု ၃၄၅
(၂၅) ၎င်းရွာ ကိုဝင်းမောင် မမှုံ မိသားစု ၁၂၀
(၂၆) ထောက်ကြုံခြင်းကျောင်း ဦးဇာဂရ (ဖြူး)မြို့နယ် ၅၀၀
(၂၇) ထီးလှိုင်ကျောင်း ဦးဥတ္တမ (ညောင်လေးပင်ရွာ) ၅၀၀

(အမှာ) ပိဋ္ဌကလမ်းညွှန်ကျမ်းကြီး ပထမတွဲ ဒုတိယတွဲကို လှူဒါန်းနိုင်အောင် ထီးလှိုင်ရွာမှ အလှူရှင်များ ပေါ်ထွက်လာစေရန် ဦးချစ်လှိုင်က တိုက်တွန်းပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ရမည်းသင်းမြို့နယ်

(၂၆) စံပြသိမ်ကုန်းရွာ၊မုစလိန္ဒာပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဦးသောပါက၊ ဦးနန္ဒောဘာသ ၂၀၀၀
(၂၇) ဝါးတိုးစေ့ကုန်းရပ်ကွက်၊ ဒေါ်ငွေထင်၊ သား-ကိုတင်မြင့်၊ သမီး မခင်သောင်း ၂၀၀
(၂၈) ပန်းထိမ်ရပ်၊ ဦးခင်မောင်စိုး-ဒေါ်ခင်သန်းသန်း၊ သား-ကျော်ဝင်းသန့်၊ ရဲသီဟစိုး၊ အောင်မင်းစိုး၊ ဇော်မင်းစိုး၊ ၅၀၀
(၂၉) ရွှေပြည်သာရပ်ကွက်၊ ဘဏ်စာရေး ကိုအေးလွင် ၁၁၅
(၃၀) သင်းမြုံ ဆန်စက်ပိုင်ရှင် ဦးမွှေး-ဒေါ်အန္တဲ့ မိသားစု ၃၆၀
(၃၁) ပန်းထိမ်ရပ်၊ ကျောင်းဆရာမ ဒေါ်တင်မေကြည် ၁၂၀
(၃၂) ပန်းထိမ်ရပ်၊ အ-ထ-က ကျောင်းဆရာ ဦးသန်းဖေ၊ ကျောင်းဆရာမ ဒေါ်မြင့်နွယ် ၁၂၀
(၃၃) မှန်စီရွာ ဦးတုတ်ကျော်-ဒေါ်တင်လှ ၁၂၀
(၃၄) ညောင်အိုင်ရွာ ဒေါ်သန်းတင် ၁၁၅

(၃၅) ၎င်း (ဦးခင်မောင်) ဒေါ်ညိုတင် ၁၁၅
(၃၆) ဦးသန်းမောင်-ဒေါ်မြရီ ၁၁၅
(၃၇) ညောင်အိုင်တောင်ကျောင်းဘုန်းကြီး ဦးကောဏ္ဍည ၁၀၀
(၄၀) ၎င်း ဦးကိတ္တိသာရ ၁၀၀
(၃၉) ၎င်း ဦးနရိန္ဒ(ဦးထွန်းအေး) ၁၅၀
(၄၀) ၎င်း ဦးသုမင်္လ ၁၀၀
(၄၁) ဒေါ်ပုပ္ပ၊ သမီး-မလှထွန်း ၁၀၅
(၄၂) ကိုတင်အေး-မညွှန့်ရွှေ၊ သား-ဦးဂုဏ္ဍာဝင်္ဂ ၃၀၀
(၄၃) ကန်သာကျောင်း ဦးပညာသီဟ(ဦးပေါ်) ၁၀၀၀

တပ်ကုန်းမြို့နယ် အင်ပင်ရွာ

(၁) တောင်ရွာ ဒေါ်ပေါက်စ သားကိုတင်မြင့် ဇနီးမပြုံး ၁၀၀
(၂) တောင်ရွာ ဇာတိ ထီးလှိုင်ကျောင်းနေ ဦးသုန္ဒရ ၅၀၀
(၃) မြောက်ရွာ ကိုချစ်တင် မမြစိုး ၅၀
(၄) ဒေါ်ချစ်မြ သမီး မတင်သန်း ၁၁၅
(၅) ဒေါ်ကြင်ဝေ ၁၁၅
(၆) ဦးထွန်းအုံး ဒေါ်ရီ ၁၁၅
(၇) ဦးအောင်ခင် ဒေါ်စောကြည် ၁၁၅
(၈) ဦးအေးမောင် ဒေါ်သန်း ၁၁၅
(၉) ဦးထွန်းအောင် ဒေါ်ကုလားမ ၁၁၅
(၁၀) ဦးမောင်ငယ် ဒေါ်ယု ၁၁၅
(၁၁) ဦးသွယ် ဒေါ်ခွေးလေး ၁၁၅
(၁၂) မအေး၊ မမ္ဘား၊ မောင်နှမတစ်ဝှေ ၁၁၅
(၁၃) ဦးခင်မောင် ဒေါ်နှန်းရှိန် ၁၁၅

(၁၄) ဦးမောင်ထွေး ဒေါ်သောင်းခင် ၂၀၀
(၁၅) ကိုကျော်မြင့် မထွန်း ၁၁၀
(၁၆) အင်ပင်တောင်ရွာ ဦးပေါအောင် ဒေါ်သိန်းမြင့် ၁၁၅
(အမှာ) အင်ပင်မြောက်ရွာ တောင်ရွာမှ စာအုပ်ဒါယကာများ ပေါ်ထွက်လာအောင် တိုက်တွန်းပေးသူမှာ အင်ပင်မြောက်ရွာ ဦးအောင်သန်း ဖြစ်သည်။

တပ်ကုန်းမြို့နယ်

(၁) ဆန်ကုန်သည် ဦးတိုး ဒေါ်ညွှန့်စိန် ၂၅၀
(၂) မြောက်ရွှေးစု ရွာ ဇာတိ ဦးဝါယမ ၂၀၀
(၃) မိုးနံကုန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးကောသလ္ဒ ၅၀၀
(၄) ချိုကျအင်းရွာ ကိုအောင် မခေါင်း ၅၀၀
(၅) ညောင်လွန်အရှေ့ရွာ ဦးဘိုးဆယ် ဒေါ်အုန်းခင် ၂၀၅
(၆) ကြုံခင်းကျောင်း ဦးပညာသိရိ ၂၀၀

မြို့နယ်ပေါင်းစုံ

(၁) ပန်းတနော်မြို့ဇာတိ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် မအေးအေးစမ်း ၄၅
(၂) ပုသိမ်မြို့ဇာတိ ။ မစန္ဒာဦး ၄၅
(၃) ကျောက်ဆည်ဇာတိ ။ မခင်မေထွေး ၄၅
(၄) တောင်ငူမြို့ ကိုညွှန့်ဌေ-မဆွေဆွေမာ(ဘီ.အေ) ၅၀
(၅) ဘုန်းကြီးဦးဥာဏိန္ဒ၊ နတ်ရေကန်ကျောင်း၊ ဖြူးမြို့နယ် ၁၀၀၀
အလှူရှင်များထံမှ စုစုပေါင်း ရငွေကျပ် ၁၆၇၄၅

ဤဒုတိယတွဲ–ဒုတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ခပေးရငွေကျပ် ကျန်ငွေအတွက် ပထမတွဲကို အလှူခံကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ထံမှ ပြန်လှူငွေများဖြင့် ပုံနှိပ်ခကို ပေးရခြင်းဖြစ်သည်။